УНИВ. БИБЛИОТЕКА
Б. Н. Бр. 2943

БРОЈ 1. ГОД. X

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . 9 дин.

Среда 1. Јануара 1892.

Цена је одређено 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сваке уредништво из општинске
куће о свој новембрације на уредништво
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћене писме не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Суд општине вар. Београда, на основу члана 19. а с погледом и на чланове 13. тачке 6. 18. и 22. зак. о општинама

РЕШИО ЈЕ, ДА СЕ САЗОВЕ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 5. ЈАНУАРА 1892. ГОД.

РАДИ ИЗБОРА

ДЕСЕТ ЛИЦА ИЗ СВАКОГ КВАРТА:

ОСАМ ЗА ЧЛАНОВЕ И ДВА ЗА ЗАМЕНИКЕ СТАЛНИХ ЧЛАНОВА КВАРТОВНИХ БИРАЧКИХ ОДБОРА.

ЗА 1892. ГОД.

Ко може бити биран за члана или заменика члана сталног бирачког одбора, одређено је у чл. 19 закона о општинама.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по прописима чл. 16. и 17. овог закона, право гласања губе или су га изгубили. У задругни имају право гласања на збору сви задругари, на сеи - куна не плаћала 15 дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети: Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања порезе по члану 61. тачке п. и г. закона о непосредном порезу) што су по стала неспособни за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу на државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1. они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или које су лишени грађанске части за време пресуда одређено, као и они који су осуђени због преступа, који безчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2. који се налазе под судским надзорењем за дела под 1 наведена;

3. који су били под стециште за време док стециште траје.

4. који су под полицијским надзором;

5. који на колико дутују у име порезе осим текућег полугођа.

Одмах при, збирници сталног одбора не учествују по 16 ом члану закона у свештању општинског збора.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а) **За кварт варошки** — у основној мушној школи код саборне цркве (дубровачка улица).

б) **За кварт теразијски** — у теразијској муш. школи (улица 2 јабланна);

в) **За кварт дорћолски** — у основној мушкој школи (Душанова улица);

г) **За кварт савамалски** — у основној мушкој школи улица Краљевић Марка.

д) **За кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица); и

ђ) **За кварт врачарски** — у основној мушкој школи (врачевска улица, спрећу нове болнице).

Бирачки одбори састављени су овако:

а, **за кварт варошки**: Председник Милан Капетановић, одборник заменик Др. Марко Т. Лека, одборник; чланови: Коста Аврамовић сврач. Јован Гагић терзије, Милојко Климес трговац и Младен Ф. Љубинковић трг. заменици: Стеван Ловчевић и Сава Антоновић професори.

б, **за кварт теразијски**: Председник Мил. Д. Банковић, одборник, заменик Миња Петровић, одборник; чланови: Јеремија Прокић кујунџија, Мата Срећковић, трг., Радован Милекзовић столар, Петар Палић, бравар, заменици: Тока Ж. Нешић, трг. Илија Јаковљевић трговац.

в, **за кварт савски**: Председник Радов. Филиповић, одборник, заменик: Мих. М. Борђевић, одборник; чланови: Перо Павловић кујунџија, Владислав Чортановић, трг. Лука Теловић трг. Таса Дачевић, трг. заменици: Јеврем Главинић, трг. Вуја Рашковић приват

г, **за кв. врачарски**: Председник: Коста Главинић, одборник, заменик Мата Јовановић, одборник, чланови: Васа Лазаревић, кафеџија. Ђорђе Н. Петровић, бакал. Јован Д. Јовановић, инспар шип. просвете, Стеван Јорговић, фабрикант; заменици: Сава Недановић, хлебар, Владимир Губеревац, кафеџија.

д) **за кв. палилулски**: Председник Ђорђе Димитријевић, одборник, заменик М. Велизарић, одборник; чланови: Милеско Марковић, кафеџија, Тодор Каменовић, кафеџија, Богосав Марковић кафеџија. Коста Т. Ђорђевић, берберин, заменици: Риста Крстић, кондир. Мита Лазаревић кафеџија.

ђ, **за кв. дорћолски**: Председник Илија Ђорђевић, одборник заменик; Филип Васиљевић, одборник, чланови: Петар Матић бакалин, Радомир Јелинић, трг. Никола Кнез, трг. Јеврем Петровић терзија. Радомир Јелинић, трг. Никола Кнез, трг. Јеврем Петровић терзија. Радомир Јелинић, трг. заменици: Моша С. Демајо, трговац, Христаћа Поповић, кројач.

Од суда општине вар. Београда 24. Децембра 1891 год. АБр. 4852.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Решењем суда општине вароши Београда од 20. Новембра 1891. године. Абр. 3205. сазван је био збор грађана београдских на дан 15. Децембра 1891. год. ради избора тридесет и два одборника и шеснаест заменика.

На овоме збору није се могао извршити избор овај са тога, што није дошао онолики број гласача, који је потребан за пуноважно решење ствари, према чл. 13. тачке г. алинеје 2. закона о општинама.

Услед овога суд општине вароши Београда решењем својим од 16. Децембра 1891. год. Абр. 4472. сазвао је други општински збор на дан 19. Децембра 1891. год., на коме су са апсолутном већином гласова према члану 22. тач. 7. зак. о општ. изабрати

А) ЗА ЧЛАНОВЕ ОДБОРА:

Г. г. Ђорђе Новаковић, члан касац.
Милутин Марковић члан касац.
Никола Вулковић. трговац.
Велимир Тодоровић, адвокат
Михаилс Јанковић кафеџ.
Андра Одавић, трговац.
Коста Главинић проф. В. Шк.
Милан Капетановић проф. В. Шк.
Др. Таса Пачу:
Др. Марко Лека.
Таса Капетан-Спасић, свећеник и члан конзисторије
Бона Димитријевић. епотекар:
Никола Р. Поповић, учитељ
Марко Велизарић чл. Гл. Конт.:
Никола Ђирић, пред. вар. суда:
Др. Павле Поповић инсп. санитета

Г. г. Никола Хаџи-Поповић, пенз.
Стеван Чађевић, енжењер:
Светозар Боторић. кас.
Љубомир Јовановић проф. Уч. Школе
Милош Трнковић, хлебар;
Мата Јовановић, бл. Упр. Фонд.
Милан Петровић, енжењер:
Адоле Шток, грађевинар:
Михаило Бончић, члан апелац.
Радован Филиповић. члан апелац.
Сава Вељановић. хлебар:
Раденко Драговић. трговац,
Коста Б. Михаиловић, гостион.
Мића Петровић, бакалин;
Михаило Д. Банковић, шпед.
Димитрије Гајић. сандучар

Б) ЗА ЗАМЕНИКЕ ЧЛАНОВА ОДБОРА:

Г. г. Ђорђе Ж. Нешић бакалин.
Јосета Петровић, бакалин
Соломон Авриел, трговац
Лава Дашмовић, гостионичар.
Д. Аћимовић адвокат;
Др. Милан Радовановић;
Лазар Радовић, јорганција.
Михаило М. Ђорђевић, бан.
Милан Ђорић, земљоделац

Г. г. Илија Ђорђевић, предузимач.
Филип Васиљевић, поткивач (налбантин).
Гавра Бркић марвени трг.
Јован Христић, приватије бив. мајсција)
Јован Ђуровић, шпекул. трг.
Ђорђе Неранџић, ужарски трг.
Светозар Ристић, машиниста.

Избор је овај пуноважан, према чл. 13. тачке г. алинеје 4. чл. 22. тач. 7. и чл. 37. тач. 7 зак. о општинама, о чему се грађанство вароши Београда извештава.

Од суда општине вар. Београда 23. Децембра 1891. год. Абр. 4846.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

103. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
21. Новембра 1891 године.

Председава председник г. М. Р. Марковић са одборима: гг. г. г. Л. Дамјановић, К. В. Михајловић, В. Виторовић, М. Константиновић, Ц. Поспаловић, Д. Недељковић Зет. Јовановић, Р. Живковић, Р. Петровић, М. Вељковић, Ф. Васиљевић, Ј. Стаменковић, Р. Драгојевић, Ђ. Николић, К. Ц. Михајловић, В. Д. Гашовић, Ч. С. Николић, М. Јовановић, А. Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Новембра 1891. год. и усвојен је без икаких измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд, Абр. 3164 3211, 3097, 3212, 3109 3098, који се тиче утврђења и имовног стања и каздину имовних лица, одбор је нашао, да су му Антонија Радовановић, Фрања Ривоска и Ђорђе Стојковић непознати, да је Драгиња Јовичић берберин добре владања и средњег стања, и да су Коста Сарајевић, чиновник, и Алекса Радосављевић бив. дрвар. добре владања и добог имовног стања

III.

Предузео је претрес буџета расхода за идућу 1892. годину.

IV.

Пошто су кући у Дечембру месецу дуге то је нужно да се број пољских стражара још до 1. Децембра 1891. године повиси на 20, те је одбор општински на предлог председника општине решио, да се број пољских стражара повиси на двадесет од 1. Децембра 1891. године да се овој сиротој пољској стражари за Децембар месец плати из општинских умногих буџетских а од врло Јануара 1892. год. из предложене буџетске партије, на плату пољских стражара.

104. РЕДОВНИ САСТАНАК
28. Новембра 1891. год.

Председава председник г. Милан Р. Марковић, са одборима: гг. г. г. Н. Р. Пантић, Мил. Марковић С. Чајкић, Л. Дамјановић, Р. Драгојевић, Ф. Васиљевић Ч. С. Николић, Мата Јовановић, У. Живковић К. В. Михајловић, Г. Ђуровић, Р. Петровић, К. Ц. Михајловић, Ј. Стаменковић, Ф. Аврамовић, В. Виторовић М. Константиновић, М. Вељковић, А. Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Новембра 1891. год. и усвојен је без икаких измена.

II.

Одборник г. Андра Одавић предлаже, да се написано стање у буџет за идућу годину поднесе суду којом би се напредњачки грађани, већ ако поверењем за општинском послу раде. Одбор је решио да дневни ред прелаз овог предлога.

III.

Председништво износи одбору на решење пројект буџета гробљанског за 1892 годину.

IV.

Одборник г. Младен Марковић пита, да ли су ручни гробљанска надзорника и од главне контроле прегледани према раније решењу одборском;

По објашњењу председништва, да рачуноводитељ још није склопио рачуне па да га је позвао да то уради и да чим буде рачуне гробљанске још које прегледала Главна Контрола, — одбор је одлучио, да суд општински нареди скини рачунополагачима, који су ручно вали и ручују њихов гробљанском; да у остављеном року склопе рачуне гробљанске и спреме за преглед Главне контроле; у противном да суд општински помоћу спроводе лица ове уради на рачун гробљанске касе а да се од крпиће траже накнаде исте.

V.

Председништво износи одбору на решење пројект буџета општинске трошарине за идућу 1892 годину. *)

VI.

Председништво износи одбору на решење молбу Евгенија Чолановића којом моли да се ослободи плаћања трошарине по новој тарифи на гас за осветљење, што набавља за инвестарство народне приврде.

По прочитању те молбе и мишљења управе трошарине, — одбор је решио, да се молилац од тражења овог одбије:

VII.

Председништво износи одбору на решење молбу Црквеперског дувањског народеског друштва ради ослобођења од плаћања трошарине општинске на гас за осветљење.

По прочитању те молбе и мишљења управе трошарине — одбор је одлучио, да се ова молба упути одборском поверењству за трошаринске ствари на прегледање, па да се са изнетијем поверењством поднеси одбору на решење.

*) Буџет ће се саопштити посебно

II.

Одборник г. Андра Одавић предлаже, да се написано стање у буџет за идућу годину поднесе суду којом би се напредњачки грађани, већ ако поверењем за општинском послу раде. Одбор је решио да дневни ред прелаз овог предлога.

III.

Председништво износи одбору на решење пројект буџета гробљанског за 1892 годину.

IV.

Одборник г. Младен Марковић пита, да ли су ручни гробљанска надзорника и од главне контроле прегледани према раније решењу одборском;

По објашњењу председништва, да рачуноводитељ још није склопио рачуне па да га је позвао да то уради и да чим буде рачуне гробљанске још које прегледала Главна Контрола, — одбор је одлучио, да суд општински нареди скини рачунополагачима, који су ручно вали и ручују њихов гробљанском; да у остављеном року склопе рачуне гробљанске и спреме за преглед Главне контроле; у противном да суд општински помоћу спроводе лица ове уради на рачун гробљанске касе а да се од крпиће траже накнаде исте.

V.

Председништво износи одбору на решење пројект буџета општинске трошарине за идућу 1892 годину. *)

VI.

Председништво износи одбору на решење молбу Евгенија Чолановића којом моли да се ослободи плаћања трошарине по новој тарифи на гас за осветљење, што набавља за инвестарство народне приврде.

По прочитању те молбе и мишљења управе трошарине, — одбор је одлучио, да се ова молба упути одборском поверењству за трошаринске ствари на прегледање, па да се са изнетијем поверењством поднеси одбору на решење.

*) Буџет ће се саопштити посебно

VIII.

Председништво извештава одбор, да је потребно, да се новом изабору и председника и 6 њихових заменика за кварталне баначке одборе, двадесет и четири чланова баначких одбора и двадесет њихових заменика, и да се одредн најстарији по годинама чланови општинског одбора који не председавати избору, састављање за избор председника општине кантона и кантонских помоћника.

Председник овога одбор је којом назначио:

Одборника Ђорђа С. Новаковића да председава избору на дан 8 Децембра 1891. и Косту П. Матајовића одборника за његовог заменика.

За председнике кварталних баначких одбора и њихове заменике изабрао је ова лица, и то:

а., за кварт варошки: Председник Михаило Јанковић одборник, заменик Никола Р. Поповић одборник.

б., за кварт теразијски: Председник Ст. Чаленић, одборник, заменик Ђ. Димитријевић одборник.

в., за кварт доњолански: Председник Родољуб Драгојевић одборник заменик Коста Б. Михајловић одборник.

г., за кварт саламанлијски: Председник Коста Гашовић одборник, заменик Ђорђе Николић одборник.

д., за кварт палилулски: Председник М. Константиновић одборник, заменик Марко Велимировић одборник.

ђ., за кварт врачарски: Председник Мита Николић одборник, заменик Јован Стаменковић одборник.

За чланове баначких одбора и њихове заменике одредио је ова лица и то

а., за кварт варошки: Коста Аврамовић трговац, Ђорђе Р. Одавић, трг. Милан Миловановић, адвокат и Манојло Кладис трг, заменици Стевка Лазичева и Сава Антоновић професори

б., за кварт теразијски: Јеремија Пронић бурџија, Радомир Миленковић столар, Милорад Ж. Тадић апотекар и Коста Петровић бакалин, заменици Ђока Ж. Нешић трг. и Милан Белачић опанчар.

в., за кварт доњолански: Радојко Јелинић, трг. Тимотије Симић кројач, Никола Кнеж трг. Лазар Радовић јорганција; заменици: Мита С. Дедијо трг. и Хранислав Пашић кројач.

г., за кварт саламанлијски: Петар С. Спасић апотекар, Јеврем Најдановић месар, Владислав Чортановић трг. и Тиса Дачевић трг. заменици Јеврем Глишовић трг. и Вуја Радишић арнаут.

Ад. за квар шалтарски: Михаљ Тодосијевић бакалин. Михаило Марковић кафеција. Тодор Живковић ков., Светозар. Богдан ков., замењен: Риста Крстић кадарција и Мита Лазаревић ков.

Ђ. за квар трговски: Јован Д. Јовановић учитељ. Настас Дим. Јевић. Стеван Ј. Миловановић бан. и Стеван Јорговић књижевник, замењен: Сима Вељковић хлебар и Владимир Гурбеговић кафеција.

Онако састављени бирачки одбори предсе́ће за оба збора општинска сазвати у 8—15 Дец. 1891 г. за избор управе и одбора општинског.

општински послови

Положили заклетву. Ново-набрана управа општинска положила је пред одбором општинским заклетву 18 пр. мес. Тако и ново-изабрани одборници положили су заклетву у седници одборској од 23 Децембра 1891. г.

Збор. У недељу, 5. текућег месеца биће збор грађана београдских ради избора сталних бирачких одбора квартоних за 1892 годину.

Едисоново електрично перо. Општина је београдска набавила пре нека дан електрично перо Едисоново, што ће јој служити за умножавање писмених састава. Према уверењу које ово перо пружа, цена је његова неока налеска. Ово кошта свега 180 дин са свима тромоцима и царином.

У идућем броју донећемо тачан опис његовог састава и начин његове употребе.

ПРИМЕДБЕ НА УГОВОР

који има да се закључи међу општином врел. срп. престоницу Београда и г. Цинкосеи из Милана о осветљењу престонице Београда електрицитетом.

(наставак и свршетак)

Одбору општине вар. Београда

II. Произвођење и спровођење електричне струје.

У чл. 7. Допушта се повлаштеницу да за произвођење електр. струје може бити или сила водене паре или *по каком другом природном смагу*.

Међутим у расписаном стечају за електрично осветљење Београда захтева се: „Произвођење електричне струје да буде динамо-машинама а сила да је *смага водене паре*.

У стечају искључена је дакле каква друга „*природна смага*“, већ је узета куд и камо скупља снага водене паре.

Повлаштеник чини се дакле сад једна таква плаћеница, која врло знатне утиче на цену произвођење електрицитета и да је та олакшица на расписаног стечаја била пренала њему као другим приједложеним понуђачима, ми бе без сумње имали далеко повољније понуде.

Према томе чл. 7. имао бе да гласи онако као што је с произвођењу електричне струје у стечају одређено, а све остало из чл. 7 што се односи на „природну снагу“, да се избрише.

Ако се пак сад нашло за умесно, да „покретна или моторска снага за произвођење електричне струје може бити или снага водене паре или *на каква друга*, природна *снага*“, онда онај стечај, на основу кога сво добили неколико понуда, не вреди и не ба остало ништа друго, већ да се распише нов стечај. Нема сумње да би под тако знатно промењеним условима добили куд и камо повољније понуде.

У чл. 9. повлаштеник се обвезује, да ких у свако доба довољно електричне струје и т. д. а не помиње се, што би рада сваке натурности било потребно, да је обвезан да се служи справама за прикупљање електричне енергије, тако званих *акумулатора*.

У чл. 10. да се дода, да само ће м*ре*ноутор*е дотеле општинске власти*, у извесним индустр. предузећима, може се проневодити и наизменична електрична струја која је као што је познато врло опасна по живот људи, који се овоме служе. Поред тога, такође ради јаче безбедности треба да се одреди и написивања јачина струје у појединим спроводницама као и потпуна максимална јачина произведене електричне струје у централи.

У чл. 12. да се предзнара где могу бити подземна а где надземна спроводница. Односно ове тачке нејасно је и у стечају одређено. Тако се онако нејасно: „дозволава се, да спроводница за струју буду надземна свуда где је то техничким погубе.“ Да ли се дакако*в* ово *дотеле* неслало, да ће њима спроводница буде подземна или надземна, то се не види јасно из стечаја. Али поштто се надземно спровођење „дозволава“ изгледа, да спровођење поглавито ова бити подземно.

Ако се тако ипа разумети та одредба у стечају, а ипа се каква је строгина разлика у њени међу подземним и надземним спровођењем, онда се мора признати, да се о тој околности у уговору, имало и сувише обзира према повлаштеницу јер чл. 14 дате му је право да се користи и каквима нарочитим, где то буде погубе, за полагање својих спроводника а интереси општине, међутим нису ни уколико у том погледу заштићени, јер није одређено где ће ти спроводници бити подземни а где надземни. Према овом повлаштеник ће где год може употребити надземне спроводнике. Ово је нам врло важно, тек за подземне спроводнике ипа се да су ће нарочит куд и камо бољи од надземних.

Поред тога што су надземни спроводници далеко јефтинији од подземних, а међу тим врло опасни, они још и пакарађују *нерои*.

За сада још обзири лепоте нарочит, можда и нису толико нередвани за Београд али долазе, кад се нарочит развије, надземни спроводници могу општине постати врло непријатни.

У Техничкој, где такви надземни спроводници постоје, тако у врло великој мери пакарађују нарочит.

У Њујорку је, рада јаке безбедности, пре годину дана сама власт уклонила све надземне спроводнике.

И кад после 16 27 или 51 године општина ипа граски целокупну инсталацију електричног предузећа, доћи ће можда сама у тај непријатан положај, да спроводнице жена.

Поште каблова за једну електричну централу стаиају с подземним спровођењем једнако много више од половине коштања целокупне инсталације, то се одуда јасно види, шпо ће издатке рачуне или доднице. каква нарочит имати да сноси.

Да ба се дакле Београд сачувао тих специјалних издатака, нужно је да се у чл. 12 тачније одреди где ће бити подземна где надземна спроводница.

17. Рефе и начин наручног сочетања

И у члану 17 шпе је њедно рачуна о интересима повлаштеника него ли општине. У истом члану дозволава се повлаштеник, да из извесних узрока може плаћене лампе замењити спјалицама и то једну плаћеницу лампу са четиро до пет спјалица“.

Према чл. 23. Натегнутост сваке плаћене лампе у улицама према реда биће од једнаку (1000) нормалних свећа а интензитет спјалица од шестнаест (16) нормалних свећа“.

Кад лампе на месту једне плаћене лампе повлаштеник да 4—5 спјалица, онда је место 1000 нор. свећа свеглости, дао само 64—80 нор. свећа. Тако ће замеком једне плаћене лампе, општина губи од свога осветљења 920—936 норм. свећа а то значи да 11 до скоро 15 пута више губи, но што добија.

Али онде не треба изгубити из вида, да произвођење електр. свеглости у плаћеним лампама далеко је економичније но у спјалицама. Тако, док се једном коњском снагом у непосредној свеглости плаћене лампе, може произвести интензитет свеглости од 1500—2000 норм свећа, дотле истом електричном струјом, могу се подвргати само 10 спјалица од по 16 норм. свећа.

Предпоком поделе електричне струје, онада у поменутом примеру, произведена свеглост ће ва 1%. — И у колико се даље иде с поделом струје, у толико је слабија постигнута ефекат свеглости. Истом количином струје може се дакле подвргати једна плаћена лампа од 1500—2000 свећа над је спјалица по 16 норм. свећа, свега 160 норм свећа или 13 спјалица по 10 норм. свећа свега дакле 130 норм. свећа.

Зато дакле, не може се од повлаштеника тражити, да једну плаћену лампу замени са толико спјалица, колико би нужно било да се интензитет једне плаћене лампе, потпуно спјалицама, надокнади. То исто дакле у самом начину произвођења електр. струје. Истим снагом добија се у плаћеним лампама куд и камо већи интензитет свеглости, но у спјалицама.

Овај пример јасно показује, како је не економно, управ расипно, произвођење електр свеглости у спјалицама.

Ипа свеи тим, та околност не одговара односу, који је у уговору предвиђен, т. ј. да се једна плаћена лампа замењује са 4—5 спјалица. А да су и овде интереси повлаштеника знатно бо ље заштићени од интереса општинских, имало доказа у ценама

У чл. 29. одређене су цене за сваки сдат горења: за једну спјалицу од 16 н. свећа 3·5 паре дин. а за плаћену лампу до 1000 н. свећа 40 пар. дин. кад се на место једне плаћене лампе, који за сат горења кошта општину 40 пар. дин. добија 4—5 спјалица, које стоје укупно 14—17.5 пара онда се таквом лампом од сваког сата горења повлаштеник користи са 22·5—26 пар. дин.: то значи да му је повољније скоро 7 спјалица. Према томе за сваку плаћену лампу, повлаштеник ба бе дакле да да, не скоро 4—5 већ преко 11 спјалица. Ра-

чун је дакле прост кад нам повлаштичар једну сијалицу за сахат горења рачуна 3.5 пр. дин. онда за 40 пр. д. (толико сијалица сахат горења једне плаћене лампе) дужан је да нам да скоро 11.5 сијалица.

Оваква је рекламна, која се за основу рачунања узму дозвољене цене осветљења, а кад би се узела укупна цена од 80.000 динара годишње, онда би рекламна бар за половину још много повољнија. —

Овом приликом памећи ће нас питање, да ли су за улично осветљење боље плаћене лампе или сијалице.

Као што смо већ видели, само помоћу плаћених лампи може се, односно умање светлости рационално утрошити примењена (варош) струја. Али, та одвећ јака светлост за улично осветљење није подесна, јер за улично осветљење захтева се, да није сувише блештеће и да су извори светлости у што већем растојању. Не треба изгубити из вида, да интензитет светлости опада у квадратном односу према одстојању осветљеног предмета. Ако дакле изнесак извор светлости на одстојању од два метра има 1000 н. свећа, то на растојању од 4, 6, 8, 10, 20 мет. јачност осветљене површине пада за $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{9}$, $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{25}$, $\frac{1}{100}$ или на 250, 111, 62½, 40, 10 пора свећа.

То важи за оне краје, који односно падају на осветљену површину. Али како плаћене лампе, да би у опште могле помоћу површину да осветле поред тога плаћене, не на одговарајућу висину улице, то краји светлости не падају отвесно, већ косо, и услед тога за навесни степен, опекат светлости још опада.

Поред тога, да би се од блештеће светлости плаћене лампе, ово сакувало, плаћеници се широке куле од мутног стакла којима се у напред од осветљавајућега ефекта 20—25% губи.

Што се тиче употребе сијалица за улично осветљење, оне се могу употребити само тако, ако се помоћу јединице природне снаге електрична светлост производи и с тога сијалице нису ни у једној већој мери за улично осветљење употребљене. Поред тога ефекат осветљења, који се сијалицама добија је много је слабија од истога броја гасних плаћеника једнаке светлости. А то долази отуда, што у сијалицама дубичасти крави предзнађују у друго ниш светлост долази од једнога таког конца и не од једне светлеће површине као што је н. пр. случај код гасних лампи.

И плаћене лампе и и сијалице не одговарају дакле главноме захтеву уличног осветљења т. ј. да изври светлости нису сувише блештећи да су у што већем растојању и да нису одвећ слаби. Плаћене лампе дају сувише блештећу светлос а код сијалица светлост је слуша и подношљи.

У свима већим европским варошима сматра се још и данас електрично осветљење као луксуз а то се у осталом види и из прописа, који сам навео, односно произвођења електричне светлости у сијалицама.

Али, над се и нама општина решила, да у погледу осветљења трга луксуза, и друге преке потребе да их једна подигрује, онда треба гледати, да и тај луксуз, буде што мање штетни.

Чл. 17 треба дакле тако поправити, да једна плаћена лампа има да се замени са 10—11 сијалица.

V. Цене осветљења и начин плаћања.

У чл. 29 одређена је цена и за једну сијалицу од 60 свећа а да уговора не види се, да ли ће се и на којим жестима такве сијалице ексклузивно употребити, или им је цена одређена само за то, да ако би општина захтевала сијалице с интензивнијом светлошћу да се има, шта да плаћа у тем случају да доплати.

Добро би било размислити о томе, како би се за улично осветљење могло употребити те сијалице од 60 свећа место оних од 16. Можда само за неким важнијим местима. Нарочито како би се могле применити те сијалице од 60 свећа за оно општине уличко осветљење, за које општина има плаћати повлаштичару 80 000 динара годишње!

У чл. 32 одређене су цене за приватно осветљење и то за сахат горења једне сијалице од 16 свећа 6 пр. дин., од 10 свећа 4 пр. а за плаћену лампу од 1000 свећа 60 пр. за сијалице од 60 свећа, које ће се општини рачунати по 14 пр. од једнога сата горења, за приватне није цена одређена.

Те цене за приватно осветљење, тако су велике, да ће се врло тешко моћи електрично осветљење код нас одомаћити.

За једну сијалицу од 16 свећа, која би горела 1500 сати годишње, плаћало би се према горњој цени 90 дин. годишње поред тога иште би да се своди трошак око инсталације, кирије за електромотор, поправке односно исправа лампи, и т. д. Ако је не, ком и. пр. потребно 10 лампи, мора би стало осветљење преко хиљаду динара годишње.

Истина обећава се у тоне клаузу, да су „Најниже цене за приватно осветљење" и повлаштичар „подразнов пројеа", да те цене за неуличко осветљење „обора" или за абонентима одобри нарочити рабат према броју лампи и трајању осветљења.

Али, то је само проста обећања. Повлаштичар обећава нешто, што неће моћи испунити, јер над би могао, зашто онда није то поштеније у цени, у уговору јасније одредио.

Ова цена за приватно осветљење за које се у уговору вели да је „најнижа" чини ми се да је и најгора.

Бар за сада нема изгледа да може бити јефтино жива.

У Бечу и. пр. сахат горења једне сијалице од 16 свећа стаје 3 крајцаре. Тамо је такво електрично осветљење три пута скупље од истога такног осветљења гасом.

Пре кратког времена, у Граду расписан је стечај за подизање једне електричне централне станице. У Граду као што је познато, становништво је већим делом добро ста стања и има на 105000 становника, једно место дакле, у коме је на свако нас чан, за електрично осветљење, изванно које отворено. Међ осерентима била је и најзвања опрна из континенту Сименс и Халске и иста је тражила за сахат горења једне сијалице од 16 свећа 3 крајцаре. Кад је варош исто опрна понудила да попусти на 2 и по крајцаре, она је ту понуду просто одбила. Стечај, који је варош Град расписала за електрично осветљење, није остварен.

Поште је дакле невероватно, да ће повлаштичар у стању бити, да инсерује јефтиније осветљење за приватне, онда нема смисла, да остане у уговору просто обећање, зато шта повлаштичар одбацио мисли, да понуси ште год од оне „Најниже цене", за „неуличко осветљење". онда нека се у уговору одреди колико ће одирнише то понуђење бити и над ће наступити.

За приватно осветљење и пиће не даје концесионар никакве знатније олакшице. Једино према члану 35 да је десет метара спроводника и полаже их „као се абоненти јаве пре него што се уличко осветљење довршн". И „абоненти, који постане више од пет лампи сијалица добиће бесплатно 15 метара, они, који постане више од десет, добиће двадесет метара" и т. д. Ова концесија према дакле само за оне, који се саме уморе како је електрично осветљење и како функционише, они ће се радује се и теже решите да уклу електрично осветљење и то ће бити један од главних повода, што се и помешуте повлаштица приватних, само у почетку дације

Упратно дакле, цена електр. осветљења за приватне тако је велика, да се приватни неће моћи лако решити, да јевтино метроделско осветљење замене прегарано скупом електр. светлошћу.

И онда нема ни једа од електр. светлости!

За гасно осветљење довољно је, да куд и камо боље одговара захтевима доброга уличног осветљења поред тога и продужити ноћ се стварају проликом горења гаса и за које се доказује, да су чак и отровна, што је погрешно, ни продукти не могу имати пиштног утицаја на здравље људи само код уличног осветљења, већ једино од навесноге су опасна за неуличко осветљење, за осветљење у домаћима без вентилације, и над због скупоће не можемо по кућама увести електр. осветљење, онда је осуј ћена главна цел, за рад које се електр. осветљење и уводи.

У члану 33 нису одређене цене електричне струје над ни да се употреби за другу коју цел а не за осветљење. Није довољно да се само огранчи „да те цене не могу бити више од цена електричне струје употребљене на осветљење". Једно што се на тај начин неће, дали ће овде важити одређене цене на општинско или за приватно осветљење а друго то би цене биле сувише велике за употребу електр. струје за индустријска предузећа.

Или нађа те цене нису стварене с тога, што би се могло лако показати како је електрична струја за индустријска предузећа више по дев пута скупља од гаса.

Требао би дакле у уговор да уђе и цена електричне струје за индустријска предузећа те да се она, колико се општина брине, да између индустријско пословне између и олакша а по може нижевену, искључивши увођење електр. струје, да их спречи и отежа.

У чл. 34 требао би додати: Она тарифа може се и мењати на захтев надзорне комисије или повлаштица, али само у договору с надзорном комисијом и по одобрењу добре општинског.

У члану 36. требао би додати: дозношив електр. справа и другога прибора може се према прилика а на захтев надзорне комисије, мењати. али сваки пута промена морала би се одвети одбору општинске београдске на одобрење.

VI фотометарско пробе

У чл 44 додати: да надзорна комисија или онај кога она одасли, има права над год се потреба укаже, да чини фотометарске пробе, како уличнога тако и приватнога осветљења.

На истога члана да одпадне све што се односи на извештаје и присуствовање појасничка пријавком чињења тих проба, и да рецуратни до ких дође надзорна комисија или стручно лице, које буде од надзорне комисије односно општинске управе опаљивано, да фотометарске пробе чини, да те рецуратна буду обавезани и за појасничара. Није потребно претходно извештавати појасничара када ће се те фотометарске пробе чинити јер нема основа да се сумња у коректност стручног рада надзорне комисије као о овога стручњака, који треба да је заклет, који би имао фотометарске пробе да чини. Од тих фотометарских проба имаће се користи само онда, ако се извештаје прије, али ако се претходно појасничар узек извештава, онда увлађено је и кршите их. Појасничар може уједначити, да буде довољно свјетости кад се фотометарске пробе дође а нарочито у редовним прилизака може инверовати оволику јачину свјетлости колику он за добро нађе

VIII Конвенционално казне

Из Члана 49 да се изостану речи: „ако би то било узроком појасничара или његовога персонала" јер то се по себи разуме и не треба тражити да општина доказује, како се изнесени случај досао узроком појасничара или његовога персонала. Овде је појасничара а не општине да доказује, да изнесени случај није се десио кривицом његовог или његовога персонала. Ако остане тај услов у уговору, онда ће појасничар лако моћи да избегава казну, бацајући кривицу на непоста трећег, кога треба општина да хвата и кога редовно неће моћи пронаћи.

Одбитак од два динара односно 20 пр. дин. за сваку пламену лампу или сијалицу, која не би била на време запаљена или се пре примена угасила, није никакова казна За такве случајеве треба казнити појасничара бар са грнут новог такси, не што дотична лампа стоје за једну ноћ горена.

У чл. 50. да се изнесе казнодавац „у прво случају са 500 (место 200) а у другом са 200 динара (место 100). Ако се такве преваре деше тек пут у истом месецу, онда да губи половину месечне плате за узалуно осветљење (ове се плате одноше само на тај случај). Ако се у за које доба ноћи прекино осветљење у целој варошки или једном делу вароши *на време* (ове) за прекинуто осветљење треко целе ноћи за сетину ноћи, као што су у уговору одређене. У овом члану као и претходном, да одпадну речи: „узроком појасничара или његовога персонала", пошто се о томе нарочито говори у чл. 52.

Казне треба да буду строжије те да би имали неке привентивне предности.

На чл. 52. да одпадне друга тачка од речи: „Поштто се такви случајеви могу десити само услед недовољне јавне енергије" итд. Ово би било исход достојанства једне општине, да се уговором с неким лицем појасничарем подсеће на дужност, која јој је законом прописана. У редовним приликама, појасничар сам и уз прилично општинске власти дужан је да чува своју имовину. А општинска односно полицијска власт по дужности треба ноћу нарочито, да се имовина појасничара не оштети, евентуално, да пронађе опиоца, који је штету учинио. Напредноје је да се општина сама према појасничару за електричну осветљење тако обавеже, и да му гарантује за све штете, које би се на његовој имовини десиле, кад до сад ни једном од свијех појасничара, такве обавезе није давала.

Кад према другим својим појасничарима и према грађанима, општина не може примати сличне обавезе, онда и с појасничарем електричне свјетлости не треба правити изузетак, јер поред тога што је то исход достојанства општине београдске и што је тиме дато појасничару привилегирано рачуне да подноси општини, појасничар моћи ће још и да се користи као год осигурање које као што треба, и да приватну бацај на другога и тиме да све конвенционалне казне учини илузорним.

Довољно је код општина према члану 53. обавезбеђује појасничара од свике штете, прилозом загонилазања свјетиње, јавних тереда, рада и других сличних случајева, тако ослобођава појасничара сваке казне за прекинуто осветљење и шта више надокнађује му према томе члану сваку учињену му материјалну штету.

У чл. 54. треба објаснити, да ли се у елементарне догађаје или друге какве недовољне силе, рачуни и тај случај, ако се појасничару одобри, да за покретну силу употребе текућу воду, па кад се та вода скрше, је ли и онда појасничар ослобођен сваке казне за прекинуто осветљење и шта више надокнађује му према томе члану сваку учињену му материјалну штету.

У чл. 55. да се објасни који су то „*горе поменути случајеви*", који се изузимају, и усљед којих појасничар не би био одговоран за прекиде случајеве или штету „*наиесену* на коме било, инсталацијом или експлоатацијом осветљења"

VIII Трајање уговора и правно појасничара.

С чл. 57. остаиља се појасничару рок од две године дана за довршење осветљења „у целом варошком трејону, предвиђеном овим уговором" и не мотивише се за што се остаиља тако дуги рок. кад се зна да се ти послови могу много брже довршити. Поред тога да ли се ова овај члан тако разумети, да ће тек после две године вароши добити електрично осветљење или ће појединим деловима вароши бити и раније осветљени. Ако је овај последњи случај ј. ако појединим деловима вароши буду и пре две године електрично осветљени, колико ће општина имати да плаћа појасничару за такво делимично осветљење ?

Да ли по појединачним ценама или сразмерно годишњој цени од 80,000 динара ? Те две ствари знатно се међу собом разликују и за то је нужно ако се остави рок од две године, који је по моме мишљењу дужи но што је потребно, да се поменута опасност не изгуби на овде, и да се према томе, чл. 57. овога уговора допуни.

Чл. 60. треба преправити и „да би се избегли", ако што се у томе члану вели „сваки неизвесност и сумњу, коју би општина имала да плаћа, цена поштиња цене инсталације" да се одреди на другој погодан начин, по што је то тим чланом одређено. По моме мишљењу требало би наћи нерпој конкрете ставите у дужност, да за време инсталације прикупља све податке о цени коштања целе инсталације, које ће појасничар приказати као истините. За остале издатке по оређивалних рачуница, које надзорна комисија има права да подноси и контролисању односно цена, која у то доба буду владале.

И тако покупљени подаци нашу да служе као основ за одређивање суме, коју би општина имала да пода појасничару у случају откупа целе инсталације пароиног осветљења.

Ово би било много погодније начин за сазнавање праве цене коштања целе инсталације, но овај, који се у члану 60. овога уговора предлаже.

XI Општи одредбе

У чл. 70. последњу тачку прецизирати тако, да ће се појасничару вратити накнада од 20.000 динара не над: као што у у овом члану гласи „над експлоатација осветљења односно" већ над: се дозвати инсталација осветљења у целом варошком реону, која је предвиђен овим уговором а над се у целом том реону буде пришла експлоатација бар по године дана.

У чл. 72. за „неодложну силу" каже ова напомена под чл. 54.

На закључку ових мојих прикедаба молио бих још ч. члана комисије, који је овај уговор израдио, да изволи казати, који ће су му уговори другим, страних општина у којима је искључено и од чега. елементарно осветљење дувођено случаја за утаед, прилозом израде овога уговора ?

Колико сам ужео, ја сам овим примедбама одговорио којој дужности и сматрао сам је мирна што сам бар обрано пажњу одбора и нарочито наших стручњака у одбору на главне ваше, које по моме мишљењу овај уговор има На одбору је сам да оцени у колико су моје напомене уважене и да реши, хоће ли да усвоји овај уговор с изменама, које сам овде побројао и хоће ли да прими огромну одговорност за све штетне последице, које ће по моме мишљењу од овога уг вора, ако се не имена, грађани наше вароши имати да сносе.

25. Јули 1891. г.

у Београду

Др Марко Т. Леко

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенографским белешкама.)

држан 1. Августа 1891. год

—

Председништво председника Милована Марковића.

Председник. Састанак је отворен. Молим вас чује протокол прошлог састанка. (Секр. чита. Према се).

Прошле седнице реш ни ово: за Китуса о постављању тротоара у изласним улицама за Пашту Милојковића о изради инсталација од Дондова до пр. академије, о помоћи стрељана у 300 динара и о Цвјосу. Тада није био довољан број за ове предмета и молим вас да то сад одобрите (одобрава се)

Б. Поповић. Од „Лондона" па на ниже до горње академије такса је прописа да оновај дела плаћа у исто време кад и остали грађани. Да не би тога било и у будуће и да би се избегли непријатни случајеви, ја мислим да би овај пут требало напоменути док се не оправи те да нико ништа не прилаза. Сем тога ја бих био мишљења да се забрани преко пролаз преко све улице у којима се поваже кадрма. Осем тога нека стоји у дужности квартальника да паже да се не дуго кола преко таких улица јер би лако могло бити несреће.

Председник. Ја примам ту напомену као умесну и забранићу пролаз улицама у којима се прше окраске или кадрисање.

К. Гавановић. Треба да се уведе као правило да се свуда где се кадрира прави забрани пролаз јер се свобрањем смета у раду а прави се мешк.

Председник. Примам то.

Б. Николајевић. У чл. 43 уговора са Цинцима ни само казали: повластитар је дужан да за све време трајања повластице прати практично развоје на пољу електротехнике и све што се покаже као боље и усавршеље да уводи код нас. По ту ишће казано: ко ће бити меродаван да га на то пазна и ко ће да га уџута на употребу најновног практичног и усавршеног спроласка: да ли ће то бити надзорна комисија или суд изучара — или ко други?

Марко Недељковић. По моме схватању надзорна комисија има да се стара о извршењу уговора за осветљење у опште, па са ту разуме и све оно са шта пита г. Бока јер је то сие предмет уговора.

Матеја Јовановић. При претресу ове главе ја сам говорио и објасно сам да повластитар неће морати да сваког часа чита измене уз инсталације осветљења чим каква новост из електро технике о осветљењу нађе, него кад ми надимо да је која од зелених нарочито пред електричног осветљења усвојила нешто ново на се то ново показало као практично, да у том случају има надзорна комисија права да и нашег повластитара помоћу да ту новину и код нас уведе — дакле тек онда нешто је се показало и практична и усвојена и т. д.

Б. Николајевић. Ја сам хтео да се одлуки сваки сумња.

Р. Дрљевић. За сам претпрошле седнице напоменуо да би сваку улицу требало мало одразити код је ће могуће сад кадрирати коцкастим камењем.

Председник. Ја сам нарадио равнје инжињеру за ту улицу да начини предрачун о оправци и то ће се учинити.

Л. Јанковић. Пошто је оборен од стране неких власти уговор с оџаџаром о чишћењу димњака у Београду, то ја мислим да би се такође за чишћење димњака могла свести на половину (врло добро, тако треба).

Председник. Пристајете ли да се одзарина сваког тавса у пола.

Бока Новаковић. Шта би с којим питањем односно уговора с Цинцима?

Председник. Ја мислим да је се одбор сложио с објашњењима г. Мате о чл. 46.

К. Гавановић. Ово питање није довољно јасно и треба то учинити. Ну, као је да се стварно још сад прецизира те да би се избегли сукоби. Ми можемо неито сматрати као практично и добро и грашити да га и повластитар примени а он то може сматрати као још неопробано, и не практично и то ће бити суђаја кад се то деси!

М. Јовановић. Редакција гласи: да је повластитар обавезан да за време трајања повластице прати развитак и проналаске на пољу електро-технике и да сваки боље проналаска било у производњи електричне струје било састависта заводе у инсталацију београдског осветљења тако исто би она остала увек на висини сувремене науке и праксе. То је била коју редакција и ја сам је објасно тако да се неће сваки проналазак уводити код нас чим се појави док се претходно не опроба где год код већих места где је електрично осветљење раније увођено и не покаже заиста практично, већутим кад се опроба и покаже практичним на неколико таквих места, онда ће и наш повластитар бити дужан да то заведе и код нас. Сад да ли би било боље да се још каже: о томе ће решавати надзорна комисија или ће се то без тога разумети, из општих дужности надзорне комисије према повластитару, стварно ће сматрала и да га своје стране налагала да се та дужност разуме и да ће је зрнити надзорна комисија.

М. Марковић. Код реч уведе, могло би се додати „по своразумну с надзорном комисијом".

М. Велимировић. У уговору стоји: да је повластитар дужан увести сваку новину, која би била практичнија и јевтинија, према томе је надзорна комисија дужна да се стара о извршењу тога захтева. И на случај кад би комисије, која је одређена да се стара о извршењу уговора, дошло до сазнања да је нешто практичније и јефти. није провођено она би нашла право заинтересати од повластитара да и он то и код нас примени.

М. Јовановић. Из општих одредаба поједињете да је надзорна комисија надлежна за оно јер стоји да се она бира на три година и 2 замењена за онакве послове.

М. Марковић. Ја узимам да је за ово надлежна надзорна комисија. И редимо кад би она показала повластитара да нешто учини на ос не би хтео — шта би онда настало Трајкин би се звучница, спучајна и они би решили стварно.

Б. Николајевић. Кад би се такав случај десио онда би доветь неко треба нешо да реши стварно.

Председник. Као г. г. одборници разуму ову ствар: да ли хоће да треба прихвате допуну коју предлаже г. Бока или остати на разумевању г. Матином да је и оно надлежна надзорна комисија?

А. Одавић. Ја мислим да је сваква тачка чл. 46. потпуно довољан. У осталом не би било ружно, да г. Бока каже што би још жело да се дода.

Председник. Г. Бока мисли да би требало казати но би било надлежан да цели стоје ак случај чл. 46 као не и ми мислимо да се разуме да ће за то бити надлежна надзорна комисија. Да стањино на гласање: које за то да остане овај члан како је усвојен, тај ће казати за, а но је ча би га требало допунити — против. (гласали су први и последњи већинаном жељу присутних у седници — против; сам остали за, осем 13-та који се трешутно није ту десио).

К. Гавановић. Требало би нарадити да се доведе у ред она кадрира на расирење дубровачке и богољављене улице. (Учешће се).

А. Одавић. У дубровачкој улици готов је трговац и с једне и с друге стране осем пред радњом Спасоја Стевановића и кућом Томе Костића и ја бих можно да се и то довриш (учешће се).

Соломон Азријел. Ја сам пре 2 и по месеца тражио да се одреди цена и мера хлебима, вешаним итд. на јоши ништа нема!

Председник Ја сам прибележио ту ствар те да по њој учинин што се може и треба да учини као јом писам детино до згодноје начина како ћу то да извршим. Но ја ћу се поћурити да се дође до позоља и у томе питању (врима се к звалу).

Сад изволите чути једно писмо управе водовода односно Кенић предузимача за полагање цеви.

Секретар чита писмо

Председник. Као што сте изволели чути предузимач Кенић не ради онако како се обећао и водоводна комисија предлаже шта треба, чули сте и мишљење адвоката општинског и сад изволите говорити.

Б. Николић. Кад водоводна комисија тражи да се послови ране брже на штету Кенића, има ли од куда да се наплати!

К. Гавановић. Има каућије у 30.000 дин. и неповољење зараде. А треће, нему се при свакој исплати задржава 10%, за извесно време — дакле гаранције има довољно.

М. Велимировић. Нам адвокат вели, да би требало ову ствар поверати неној стручној комисији; а ја не делим то мишљење јер је баш наша водоводна комисија састављена искључиво из стручних људи, за то је за мене сувишно мишљење меродавно, на каво она каже, тако треба и да буде.

М. Марковић. Према свему овоме што је прочитано и на питање с. Марка ја бих имао ово да кажем.

Комисија водоводна, она је стручна комисија али је она орган општински а општина је једна сворна страна на страни повластитара. И кад би био спор постоји ли никаква практична и јевтинија проналазак, онда не би ту могао да дође меродавну одлуку она општинска комисија него неко трећи. Дакле општина треба да констатује ако стане послова Кенаговић и ако дође до парнице онда ће општина изаши у своје име рукама једни доказа о стању које постоји јер на томе радови не могу непрестано остати него се морају вршити а кад се констатује шта се хтеше онда се има доказа на ма се стане радова доцније ма како изменило.

Ја мислим да ми треба да усвојимо предлог комисије с мишљењем нашег правозаступника.

Бока Новаковић. Не могу да говорим јер немам уговора пред собом.

К. Гавановић. У једној главној тач. 7 уговора с предузимачем стоји, да је за одређену количина набављеног материјала у погледу на условне, меродавна једино управа водовода и повластитар је дужан покорава се управној одлуци. На случај да он не би хтео усвојити одлуку, управа има права да материјал на ризик њи на трошак предузимача замени и да поступи по чл. 14 овог уговора

Б. Николајевић. Према овој најави г. Гавановићевој, ја видим да управа водовода има права да натера овог предузимача да добро ради и да га казни за то што не ради како је уговорио. С тога нема се остане при њеној одлуци; иначе ако се ствар за све непотребне да траже вештаци — вештак ништа ће бити с послом.

М. Марковић. Комисија је употребила своје право и остаиила предузимачу рок до кој најдаље има шта да уради на ом то није учинио и сад шта остаје друго но да се констатује његово неиспуњење уговора и употреби казна.

К. Гавановић. Ово што тражи општ. правозаступник, може бити да је основано на законским прописима али у овоме случају немогуће је то испунити. У ово доба кад је управа водовода писала овај зак 26 или 27 Јула, постојало је ово стање које је тамо поменуто, као ово не постоји

а данас. Од тога доба има неколико дана и доста је послова већ свршавано на ако би се сад одредила комисија она би нашла са свим друго стање. Сем тога комисија неби могла да констатује стање радника; оно би данас решено и хитло бити довољно док је рентије било недовољно. Јуче су радници седели цео дан јер немају материјала и то би још могло да се констатује.

М. Марковић. Строго кад се узме ова ствар неби требало да дође пред одбор јер он је усвојио уговор по коме је предузимач обавезан да се у своје раду управља према наређења управе подовода. Но кад он то није чинио, неће нам ништа сметати да према њему правоваспутника то констатујемо комисијом како би смо после спор водили лако имајући доказ у шаци.

Б. Новковић. Овде је, како сам чуо остављено да суди комисија. Разуме се да она као суд треба да има факта и дата. Ја мислим да је ово тако добро рачуна и да факта има и стога треба прећутати с њима.

К. Главинић. Господо, ми постоје код управе подовода да смо ми њега на прави наименовали и тражили да има неки број радника и он нам је дао радника доста ја сам рекао довољно и т. д. Корасподенција постоји између управе и предузимача. Ми смо дакле рашли све што смо могли и сматрали смо да су за предузимача безусловно обавезни они специјални прописи на писмо могли друкче да урадимо него да известимо суд општински рад његове одлуке. Таку одлуку писмо могли да примимо на се него смо морали да тражимо одобрење. Као што знате, предузимач је приступио да се без икаквог подозрења прописима овога уговора по којима спорове такве решава водовођна комисија.

А. Одавић. Ја из оне такве услова коју је навео г. Главинић видим да комисији никакво одобрења одлука не треба. Онде је нарвном каквог да су одлуке управне мерадање и нема апелације противу њих. И кад је тако, онда нашто и водовођна комисија и адвокат предлажу образовање неке друге комисије, ново постојеће!? Ја у осталом и немам нога ни око одређени лето та нити лица. А одрешали би их за то што је тих људима најбоље познато стање радова. Једино бих желио да знам: да ли је општина Београдска испунила обавезе према предузимачу из чега и како је, онда је често и јасно да треба примити предлог водовођне комисије.

К. Главинић. Општина је испунила и испуњава своје обавезе, а што се овога констатовала тиче, ми смо имали неколико случајева да су сви услови потпуније извршавани од стране управе ни да је се предузимач жалио да је оштећен једним малим поступком с 2000 динара. Он није био затворен ни за време; нама је књига и натписала пуно пуља у рок ово цени подношених. Ма смо га натерали да ти очисти. Он је доказао да то није ништа и да је то шта је оно добро што се нама нагрда ово цени не ми смо били противни мишљењу и поверали га да уради по њиним наређењу. Ми никако нуно таквих ситница и ако будемо тако ово сваког одређивали комисије биће доста посла. Но најпосле да учинимо ово што нам се предлаже те да после немамо куће с овим спором.

М. Марковић. Овај акт и ја схваћам онако како га је сказано правоваспутник и из говора г. Главинића ово да он нема друкчији значај.

У акту стоји да комисија предлаже да се ово и ово учини. И према таквом предлогу даје правоваспутнике своје мишљење и ја мислим да је ово коректно.

А ако је шта да се само навести општинском суду, као што г. Главинић напомиња онда је то друга ствар. Према садржини уговора ово не треба да дође пред нас, али кад је већ ту, онда треба да је расправљено такође да по овим спорошима и на основу уговора нема да решава управа водовода и своје одлуке да нам просто саопштава ради знања.

Председник. У предлог овога хоћу и ја да кажем да управа тражу да суд одобри оно што мисли да треба одобрити. Ја сам мислио да то не треба да сркши општински суд без сагласности и и прихвати одобрења и са тога сам ствар и њиво пред нас те да тражим нам приставак да се ништо урали што није урађено и о чему управа водовода тражи уступ. Међу тим за ја одбор њиво пред собом и једно стручно мишљење, ја сам ово ствар адвокату и његовом мишљењу ни сте чули.

С тога ја мислим да би требали да примимо онај предлог па да одемо даље.

Соломон Аврејол. Ја бих желио да знам, да ли је предузимач ово што је израдио, урадио добро и по уговору?

К. Главинић. У акту је речено како ради. Међу тим ово што је примљено, то је добро јер ни не дало да буде рађено као несаобразно уговору. Али ствар је онда у томе, да он оклева с послом и не ради с оволиком снагом с којом би могао да сркши на време све што је потребно. До сад требао је да сркши више 3000 метара него што је сркшио. И ако тако потера и даље, онда неће бити готов до Маја ни с половином посла ово полагања цеви.

Соломон Аврејол. Ја мислим ако је нешто добар предузимач онда га не треба много кињати већ бити мало блажи те ће боље да ради.

Мита Јовановић. Ми чујемо како је он „добар“ на нашешка комисије у коме ова воли да је више пута имала с њиме посла. На сам из дубоштева посматрао шта општински надзорни инжињер ради. Он нора да се свиња и да учи онога што најбоља олово како ће то да уради. И као тако раде и други на и чланови комисије. онда нора најпосле испести добро. Предузимач нема ни довољно ни вештих радника јер ја њиме уверена да надзорни инжињер нора да повикује како се што ради само за то што радници сами не знају.

К. Главинић. Комисија је чинила све што је могла ни да је и сама налазата у јединости и ништа понуштања не може бити. Кад он нам расположива 5000 метара скопала на то стоје месеци дана отворено, и кад он жесто да ради са 300 радника, радни са 120, или да нема олова или песка за рад, на на напомене наше он ништа не поправља, онда се не може даље понуштати. Ма норамо да се држимо услова и морамо га казнати по уговору чим примећено да ради противно њему.

Тома Поповић. Ми треба да имамо на уму онај члан 14. По томе члану он се у свему подвргава суду управе водовода и што она каже, он треба да ради. Ако се не повинује њеним наређењима, онда има права да му без пресуде одузме тај посао и за то сам је мало пре изјавио, да је управа водовода на сваки начин прибавила доказа да он није радио по уговору.

И кад доказа има, она пек с њиме и раскрсти а ни да не узалуд у ове ствари ни доликује ни сасвим.

К. Главинић. Ако мислите да после треба да буде на време готов, онда ми морамо радити тако како предлажемо.

Да бе посао био на време готов ми морамо да избавимо радника свиј среди и на поплаве и на поплавне и за надзор — кад то предузимач неће. Он шта више не сноси своја надзор, већ и на њему штеди и нам му надзор показе.

А. Одавић. Поште се на напомена г.г. Главинића и Марковића види, да ово је надлежна да реши комисија и она то и треба да чини.

Милутин Марковић. И са тога гледишта овакве ствари не треба да долазе пред одбор што се одбор састаје реће ни да могли посдони да се због тога задоже и то би било штетно. Ја мислим да се строго поћутни по уговору

Мита Јовановић. Ја из овога уговора и услова видим јасно да управа има права да раскида уговор ади дешинчно или сасвим и ја усвајам јер у исто време увиђам и праву потребу да се то учини.

Ви видите колико је улица поровено и да се слабо ради. Осим тога у Душановој улици чека се да предузимач намести цеви па да се даље ради. То исто и у Балканској улици и на многим другим местима

Ја сам за то да се прихвати ово мишљење

Председник. Даље усвајате ли напомену? (Усвајамо) И то с тим да ствар управа врати тај посао на свако да извештаја ради знања и одобрења.

А. Одавић. Ја мислим да би боље било да се само одбор прима к знању и одобрава рад подовођне комисије.

К. Главинић. Усвајате ли да се онако и други послови сврше и да се комисија не обрађа за све ствари (усвајамо)

Председник. С овим је дакле свршено, сад даље.

Л. Дановић. Сећате се господо да смо ширинуте одобравши тротуарење општинске ја то што је држала удаљи доста и неки Тиле се општина штети јер ћуди сад кажнаре те ранију узасе ако ширинуте сами ја бе избегли плаћање тротуарно.

То би требало уредити нешто

Председник. У свем с тим напомена ми имамо и једно саопштење тротуарске управе. Они је указала више пута 30 трада а опажено је као ширинуте. пошто та није хтела да сматра као ширинуте и шта шта ће да ради.

Тоза Јовановић. Ширинуте мора имати 96 процента чистог алкохола или 36 трада јачине и што је испод тога то није ширинуте него лута ракија итд.

Родољуб Јовановић. Ширинуте може бити и 15—20 трада. Поручите забрањују да ће се уверити да ће те и таких добити (чује се: није тако). Поручите код Марковића и камо да ће те се уверити.

К. Главинић. Ја мислим да се има колико мора имати јачине ширинуте. То је 90 степена алкохола или 36 трада. Што је испод тога тоје ракија.

(свршће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народне Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумануди 1

БРОЈ 2. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРПИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 5. Јануара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сами претплатници по обичајном
реду а они иногородници на годиште.
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
неплаћена писма не примају се.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
105. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
29. Новембра 1891 године.

Присутно председника г. М. Р. Марковић. од одборника биле су: М. Јовановић, А. Одавић, В. Ватровић, Ђ. Николић, С. Андрић, М. Кисетчковић, В. В. Михајловић, Јуд. Јовичевић, М. Јанковић, В. Поспишил, Ф. Вукашиновић, Г. Арсенић, Д. Недељковић, В. Д. Гајовић, Л. Данковић, В. С. Николајевић, Н. Р. Поповић, Р. Петровић, Р. Хаџисвић, Гаврр. Бурић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25. Новембра 1891 г. и усвојене су све изузев: Е одлуци број 771, под 101. у место „ситне поклоне" да буде „ситне трошкове". У одлуци бр. 781. да се реч „уписнице" замени са „говорнице тровањевске" и у одлуци 778. да је г. Андра Одавић свој предлог повукао натраг, а не да се је према њега прешло на дневни ред.

II

По прочитаву акта истражног судије за кар. Београд Абр. 3548, 3472, 3489, 3482, 3393, 3215, који се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица — одбор је изјавио да је Милош С. Марковић, терџија, добро владао а средње имовно стање, да су му Јелисавета Томић, Јелена Скалковић, Драгосављ Алексић, Вукус Барух, Живко Стокановић, Мајка Пајић, Марија Живковић, Марија Ристић, Ракта Стојковић, Василије Стевановић и Сима Ђорђевић непознати.

Обично је суд иначе, да много лица, за која се уверења траже, немају порез, ни да су у државној служби, као чуварн или слушаоци и пренумеранто му, да ово достаје надлежној власти.

III.

Одборник г. Коста Гавановић примећује, да у актима истражног судије овог такво опажање лица, за која се уверење тражи, на да је одбор то већ неколико пута напоменуо.

По саслушању овога представништво је изјавило, да ће овакти истражном судији да предаваће примедбама такво определи свако лице, за које уверење траже.

IV.

Одборник г. Мита Јовановић предлаже, да статистичко одељење општине београдске предходно да испитају о сваком лицу, за које се уверење тражи.

По саслушању овога одбор је препоручио суду, да према овом предлогу у будуће поступа.

V.

Председништво овога одбора на решење повереништва одборског повереништво, изабраног у седници од 11. Авг. 1891 г. Абр. 1843. рода прочувања актива о депатријској имовини, што се употребује за израду поверења и другог сличнога.

По прочитаву тога извештаја Абр 3603. одбор га је нагде једногласно гласовима од 30 гласова против 6 — 4 часу свесклп — усвојио у свему.

VI

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво, изабрато у седници одборској од 4 Нов. 1891. г. рода прегледа исправа градских кандидата за мировног делара, — доврпило свој посао и предлаже за избор Димитрија Кнежевића за мировног општинског делара.

По саслушању овога одбор је прихво у свему предлог повереништва и изабрао за општинског мировог делара Димитрија Кнежевића.

VII.

Председник овога одбора на решење предлог суда општинског, да се Антонији Пиић, опште, инквизиц, са учињених прекида, плаћених у предлогу, одузети за општинске службе.

По прочитаву тога предлога Абр. 3064. одбор је једногласно у свему овај предлог и решио, да се општинска инквизиц Антонији Пиић отпусти из општинске службе.

VIII.

Председништво извештава одбор, да су неке њих комисије, које дуже у својим радовима сматрао и оцењује, подреди молбу, да им се такса за ове списе из два динара дневно, коју би плаћали несговор у напред без обзира на то, да ли се у њиховим радњама нешо или сипра.

По саслушању овога одбор је решио, да се молиоца одбије од овога тражења, и да се тако и у будуће поступа.

IX.

Одборник г. Раденко Драговић предлаже, да се општинска мировна делар Франц Геп одпусти из општинске службе.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се овај предлог изађе седници на решење заједнице.

X.

Председништво овога одбору на решење молбу друштва за трговину, пиварење и здравље опеког, сапомлевске, терзанског и вод 3 кључ прија, којом тражи да му се уступи приход са три зелени вепца.

Одбор је одлучио, да се о овој молби у најној седници решити.

107. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
4. Децембра 1891. год.

Председнике председник г. Мидов. Р. Марковић, од одборника биле: г. г. Ђ. Димитријевић, Г. Хаџисвић Д. Хаџисвић, В. Николић, Ф. Васиљевић, Н. Р. Поповић, А. Одавић, М. Вукашиновић, Мих. Марковић, Коста Д. Гавановић, Р. Драговић, К. Б. Михајловић, Л. Јовановић, Е. В. Михајловић, Р. Петровић, Ђ. С. Новаковић, А. Шпре, Дим. Недељковић, Н. Пантелејевић, Лазар Данковић, М. Јовановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 29. Новембра 1891. год. и у одлуке Бр. 793 учиљена је измена, да одборник г. Радивоје Драговић није предлагао по сазо питао, да ли ће и жирови делар Франц Геп остати у општинској служби поред осталих братог.

II.

По прочитаву акта управе кар. Београда АБр. 4399. 4392 и акта истражног судије за кар. Београд Абр. 3892, 3854, 4390, 4391, 3603, 3601, 3604, 3890, 3332, 3929, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је једногласно да је Алекса Костић одгнетиче стално; да су му: Ђорђе Алексић, Нестар Ђуровић, Антон Франц, Љубомир Мушо непознати; да му је владање Ђорђа Јовичиновића непознато, а да је слабог имовног стања; да су Милош Ђуровић и Стојан Атанацковић доброг владања и средњег имовног стања; да су Франц Геп и Коста Стругарић доброг владања и средњег имовног стања, и да је Алекса Обрадовић агент од доброг владања и доброг имовног стања.

III.

Председништво извести одбору на извешење молбе о имовном стању.

По прочитаву своју тих молби СБр. 19270, 18685, 18911, 18693, 18406, 18815, 18648, 18689, 18790, 18740, 18738, 18916, 18925, 18801, 18645, 18764, одбор је једногласно извешење, да се молиоцима Терези Шпегел, Ачи Л. Хаи, Божидару Ђорђевићу, Лекси Ђорђевић и Илији Николић може дати тражено уверење; да се сва предходно узета о имовном стању молиоца Нестанке Михајловић, Андрије Симић, Марије Ђ. Стаменковић, Ивана Живића, Дарињке Ђ Костодиновић, Милене Н. Николић, Сеофе Ђ. Аћимовић и Митра Дескотовића, на тек онда да им се нада тражено уверење да се молиоцима Милоју Петровићу и Јелисавети Живковићевој не може издати тражено уверење и да се Дарињки С. Тодоровић упути да од надлежне општине траже потребно јој уверење, пошто је она градјанка те општине.

IV.

По прочитању протокола лицитације СБр. 18018, дражне 27 Нов. 1891 год. за давање под закуп чешљене вуниће и конџерајног посла, одбор је решио, да се ова лицитација одбаци, да се одмах расписе друга лицитација са смањењем потребним, које ће провести г. г. Љуб. Јовановић и Никола Р. Поповић одборници као одборски посланици, а да се напомене закупцу: да се закупац неће ослободити тромарничке таксе и да се овај закуп даје на три године.

V.

По прочитању протокола лицитације СБр. 18901. дражне 28. Новембра 1891 год. за набавку канцеларијског материјала за 1892 год. одбор је решио, да се набавка канцеларијског и техничког материјала за 1892 год. према приложеним мустрама уступи Јосифу М. Павловићу и ком. са шездесет и девет од сто (69%) нижој предрачунској цени. Да се мустре зачетак печатом општинским и набављачем у суду чувају.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 18932 дражне 30. Нов. 1891 год. за давање под закуп права за наплату таксе фијакерске, одбор је решио, да се наплата таксе фијакерске уступи Борђу Стопаковићу за годишњу цену од четири хиљаде три стотине педесет и два динара.

VII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 18626. дражне 22. Нов. 1891. год. за набавку 11500 кила јечма и 13000 кила зоби, одбор је решио, да се набавка 11500 кила јечма и 13000 кила зоби уступи Михајлу Тодоровићу магацинеру за цену од двадесет динара и двадесет и девет пара по сто килограма из моћ и јечам.

VIII.

Одборник г. Коста Главинић изнеће тако одбор да се грађани крупске улице жале, да предузимач у тој улици врло неправилно ради и улица стоји већ неколико месеци распована.

По саслушању овога председништво је одговорило, да је наређено предузимачу да ред у брзо као и да ће се по нова издати предузимачу најстрожија наредба у овом смислу.

IX.

Председник изнеситава одбор, да се је М. С. Начић тук. окр. жалио министарству народне привреде, што му је општина београдска наплатила 181·45 дин. на име мерење на тронинту робу (шпру) што је шала из Загреба у Шајкашку и да је министарство решило, да је ова мерина неправилно наплаћена и да треба да се Начићу врати.

По саслушању овога и по прочитању акта АБр. 3218. одбор је решио, да се ова неуредно наплаћена мерина у сто осамдесет и један динар и четрдесет и пет пара врати г. М. С. Начићу, окд. трг. и на буџета општинског за непредвиђене трошкове.

X.

Услед троднева надзорне подводне комисије АБр. 4304. одбор је решио да сва она лица, којима интерес да поваљкама поваљкама падне на терет касе тромарничке да се исти из прихода тромарничких накнади касе општинској као и да се у будуће интерес на поваљкама сиче из прихода тромарничких плаћа.

XI.

Председник износи одбору на решење молбу друштва за уређење, украшење и улепшање свилног, сахаљинског, терезијског и код три клуча врата, као и за уређење, улепшење и улепшање слободне пијаце на зеленом венцу, — којом тражи: да му општина београдска поред других уступака, уступи и приход од зеленог венца ради постигнућа одређеног задатка друштвеног.

По прочитању те молбе АБр. 459 одбор је решио, да се молба овога друштва узмаје у разлог.

Да одборски конференцији г. г. Јован М. Таевић, Борђе Николић, Милутин Ј. Марковић, Радивоје Дракулић и К. Б. Мијајловић одборници, ступе у преговоре са друштвом и закључима једнога поднесу резултат преговора одбору на решење са својим мишљењем.

општински послови

Награђени чиновници. Одбор општински, решавајући о буџету општинском за 1891. год. ставио је и наредну суму на награђивање вредних, способних и поштених чиновника. Према овоме је суд општински, испитујући жељу одбора, решио: да се најприредније и најспособнији чиновници о новој 1892. год. овим новцем награде.

Решење то гласи од речи до речи:

Одбор општине београдске, цењећи општинске послове као јавне и свима грађанима пређеснице стављене на услугу, одређено је у буџету за 1891. годину изнесену суму новаца на награђивање вредних, поштених и способних општинских службеника. Ово је одбор, као представник свих београђана, учинио жељећи, да не остану набораваћени они чиновници општински, који су се одликовали свим врлинама њихових јавних раденица, и ако су узнелали редовну награду за свој рад.

Суд београдске општине дељећи и сам то мишљење одборово, и налазећи се у закључ свакодневној спени са општинским службеницима те имајући и могућности, да ова какав је који чиновник, а у жеље да вредне, поштене и способне чиновнике одликује а остале упути на угледније, — решава:

да се награде једном за свагда на суме одређене буџетом за награду резносних чиновника и то:

I. Са педесет динара г. Михајло Ерковић, секретар судског одељења.

II. Са четрдесет динара: г. г. Душан Рис, надконтролор касански, Милан Петровић, архивар, Таса Вељановић писар, Андра Здравковић, писар, Спаса Поповић, изврштилац Љуба Ристић, писар, Милан Мишић, звањичник и Фрања Клокочник, звањичник.

III. Са тридесет динара: г. г. Милош Борисављевић, помоћник пореске књиговође, Зарија Симоновић, приправник, Јован Рајковић, писар, Младја Јовановић, писар, Димитрије Поповановић, писар, Берисим Трипковић чувар и Хајнрих Бајер баштован.

IV. Са двадесет динара: г. г. Живко Аћимовић, писар, Драгутин Јовановић, звањичник, Борђе Буњић, звањичник, Максим Атанацковић, звањичник, Милан Матић, звањичник, Тома Поповић, контролор хантирске, Милош Миленковић, командир пожарне чете, Спаса Јовановић, контролор касански, Светозар Марковићевић, контролор касански и Васа Лезајић, контролор касански.

V. Са два динара: служитељи: Срећко Радојчић, Крста Јовановић, Јован Цоловић, Стеван Трипковић, Блажо Милосављевић, Игнац Бурмазовић, Благоје Богдановић, Коста Стојковић, Бошко Бонџуловић, Живко Гавриловић и Марко Марковић.

VI. Фењеријама општинским да се поделе на једнаке делове тридесет и два дин.

VII. Пожарницима да се поделе на једнаке делове седамдесет динара.

VIII Г. Милан С. Игумановић, писар, награђује се појачавши плате на сто двадесет динара месечно, рачунајући од 1. Јануара 1892. год. и да заступа другог секретара општине београдске.

Да се ово решење објави у општинским новинама и још данас изврши.

Решено у суду општине гар. Београда 30. Дец. 1891. год. АБр 4921.

Приказ дужности. Новоизабрате хигиенска помоћних г. Младен Н. Тодоровић приказ је 30. Децембра 1891. год. дужност свршене одеља врачарског од бив. кнежевског помоћника г. Николе Л. Милићића

У осталих одељења општинским остали су предашњи хигиенски, помоћници за стварење и то: за варошко дувалски одељак г. Данило Чокић, за палилулски г. Коста Чупић и за теразијско-савски г. Андра Недељић.

Истекао рок. Г. г. Милоју Вапцовићу, Светозару Карановићу и Љуби Романовићу члановима суда општине београдске и г. Николи Милићићу кнежевском помоћнику истекао је крајем децембра 1891. год. дводишњи рок службовања њиховог у општини.

Последња тројица су већ предали своје дужности а г. Милан Бапковић још отправља послове главног благајника до избора новог благајника.

СУДУ ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Надзорној подводној комисији част је поднети Суду извештај о напредним радовима на водоводу за месец Октобар и Новембар о. г.

I. Реконструкција старог водовода

Сагарађена је и покривена, као и изнутра малтерисана зграда за кровне и локомобилу, под бунара исход сенаша. Остале је да се свршени састави камену цигала цементом на мажу и да се унутра кадарише и тежели за кровне зграде.

II. Нов водовод

1. Бунари. Поне је скакавачке воде у главном бунару, то је копање продужено и бунар 5. Октобра спуштен до потребне дубине. За тим је састављено дно кесона, који ће се у бунар спустити: као и четири реда оболних табала од дина. Учињене су нужне припреме, за спуштање кесона у бунар.

Код бунара III, пражења је најоре вода рада чишћења; за тим је спуштен и унутрашњи филтер. 12 Октобра продужено је пражење воде из бунара II и до 4. Новембра без прекидања рада. Тај је бунар дакле просечно 260.000 литара за 24 сата. Од 15. до 30. Новембра пражена је за тим вода из бунара III, просечно је тај бунар дакле воде 1,200.000 литара за 24 сата.

Код бунара I. IV и V извршени су горњи делови, а 18. Октобра отпочето је копање бунара I и до краја Новембра исковано 22 m. Од 7. до 16. Новембра морало се копање прекинути, докле се није набавило још потребног материјала за оспособљење.

Израђена је проба положених цеви за шавове и запрашање лањског довршено је.

2. Зграде. Зграда за машине и котлове покривена је, сложа систем нанеће цигала цементом изливени и унутра сви зидови малтерисани. За тим су исковани у згради темељи за цркве и отпочето бетонисање, а за котлово су већ окидани.

Сазидан је канал од бетона, који спаја главни бунар са црпилиштем.

Намештена су грлообрази на службеној згради и на згради за машине и котлове.

Дамкоп је довршен 13. Новембра и на њему грлообрази намештени.

3. Набавка цеви.

У Октобру стигле је цеви од:

Руд. Бекмана и Комп. у Халберштату.

1620	m	цеви	од	350	mm пречн.
12212	„	„	„	300	„ „
632	„	„	„	250	„ „
525	„	„	„	125	„ „
2001	„	„	„	100	„ „
728	„	„	„	80	„ „

Од фабрике из Понт-а-Мусона

612	m	цеви	од	400	mm пречн.
686	„	„	„	125	„ „
693	„	„	„	100	„ „
1197	„	„	„	175	„ „
2593	„	„	„	150	„ „
5670	„	„	„	125	„ „
10 89	„	„	„	100	„ „
3295	„	„	„	80	„ „

У Новембру стигло је цеви од:

Руд. Бекмана и Комп. у Халберштату

1620	m	цеви	од	350	mm пречн.
12672	„	„	„	300	„ „
632	„	„	„	250	„ „
525	„	„	„	125	„ „
2964	„	„	„	100	„ „
2256	„	„	„	80	„ „

Од фабрике из Понт-а-Мусона

612	m	цеви	од	400	mm пречн.
686	„	„	„	125	„ „
693	„	„	„	100	„ „
1197	„	„	„	175	„ „
2593	„	„	„	150	„ „
5670	„	„	„	125	„ „
10 170	„	„	„	100	„ „
12387	„	„	„	80	„ „

4. Испитивање и полагање цеви

У Октобру испитано је:

Од Руд. Бекмана и Комп.

10	ком.	350	mm	пречн.	од којих није примљено 1 ком.
12	„	300	„	„	„ „ „ „ „
324	„	100	„	„	„ „ „ „ 11 „

Од фабрике у Понт-а-Мусону

252	ком.	125	mm	пречн.	од којих није примљено 1 ком.
54	„	100	„	„	„ „ „ „ „
324	„	80	„	„	„ „ „ „ 1 „

У истом месецу положено је од прелу-

64.40	m	цеви	од	300	mm пречн. између Т. хл. р. и жељез.
264.35	„	„	„	175	„ „ у Прикровској улици
289.48	„	„	„	150	„ „ „ Стројевој „
246.65	„	„	„	125	„ „ „ Мајданској „
257.75	„	„	„		„ „ „ Кестеповој „
436.20	„	„	„		„ „ „ Гошњачкој „
24.75	„	„	„		„ „ „ Сремској „
423.45	„	„	„	100	„ „ „ Гасилачкој „
166.88	„	„	„		„ „ „ Абонентској „
223.65	„	„	„		„ „ „ Шип Лукавој „
4.85	„	„	„		„ „ „ Сремској „
8.05	„	„	„		„ „ „ Мостарској „
2.77	„	„	„		„ „ „ Кнежбарској „
2.00	„	„	„		„ „ „ Шип-градској „
5.06	„	„	„		„ „ „ Сремској „
2.00	„	„	„		код Л ног пивара
189.50	„	„	„	80	„ „ у Лозовској улици
123.25	„	„	„		„ „ „ Лимској „
81.00	„	„	„		„ „ „ Јовјанској „

У Новембру положено је:

424.80	m	цеви	од	350	mm пречн. између Т. хл. р. и жељез.
1355.32	„	„	„	300	„ „ „ Мајдан. чешма до в. Анђ.
5.10	„	„	„	150	„ „ „ Ул. Краљевић.
8.70	„	„	„	125	„ „ у М старској улици
836.75	„	„	„		„ „ „ Душанској „
165.50	„	„	„		„ „ „ Љубљанској „
38.40	„	„	„		„ „ „ Вожданској „
4.15	„	„	„		„ „ „ Ул. Краљевић.
17.80	„	„	„	100	„ „ у Кнежбарској
180.85	„	„	„		„ „ „ Сплитској „
7.55	„	„	„		„ „ „ Пилотској „
4.55	„	„	„		„ „ „ Душанској „
389.00	„	„	„		„ „ „ Косовској „
334.20	„	„	„		„ „ „ Вождовачкој „
350.50	„	„	„	80	„ „ „ Цркванској „
145.70	„	„	„		„ „ „ Пожаревач. „
219.50	„	„	„		„ „ „ Вишњој „
1.85	„	„	„		„ „ „ кол. хидранта

До краја Новембра свега је положено: на дово.ц 12848,12 m, дакле на 48,12 m више од програма, у ваpоши 30565,25 m; према програму ниа још да се доврши 12558,85 m.

5. Велики Резервоар

Резервоар изведе се затварачницом доврши је потпуно и одо ведоом за 1.5 m покривен.

За радове које је Управа водовода у режији радила, као и за одржавање постојећег водовода утрошено је у:

Октобру недница 2476 m, у
Новембру „ 2412 m.

Председник надзорне водоводне комисије
Н. И. Стаменковић.

ИЗВЕШТАЈ

о клиничу стоке на општинској клиници за год. 1891.

I.

За грађанство заклано је:

2 биволи: 4968 ком. волова: 2535 ком. крава; 1953 ком. телади који су укупно тежили 65.568 кила 7460 ком. оваца и коза: 30.406 ком. јагњади; 1.389 ком. јарчића и коза: 1.175 ком. јаради; 1.288 ком прасади до 10 кила: 1 119 ком. прасади до 20 кила и 13.381 ком. свиња — дебелих и средњих — на меру, које су укупно тежиле 949.884 кила.

II.

За војску и остале државне заводе:

3 162 ком. волова: 712 ком. крава: 2.999 ком. оваца и коза и 6.246 ком. јагњића. Од ове стоке коју је дворанит клао, издато је за овоцере 139.224½ кила, а пресекло је и у ваpоши за грађанство увеч 21.297 кила; за месо издато г. г. официрима и их кинаа у ваpоши упосени, накнађена је процесна аренда — такса.

Од напред поменуте броја свиња мар-

весно-лекарским прегледом најено је 302 ком. бобичавих, од којих је месо проглашено поквареним.

Сиега прихода од аренде месарске и то: од закласе стоке за грађанство, од закласе стоке за војску, за месо издато официрима и за пропалне ствари унесен у ваpош за грађанство, у 1891 годину било је 378,405'82 динара.

Надстојник,
Лудвик Рис

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама.)

Држан 1. Августа 1891. год.

(свршетак)

Бошко Димитријевић. Шпиритус треба да горе и да сва изгоре. Тај шпиритус кога ви поручили у фабрици Тобелара или Марконића а чиво ја 20 грош, био би ракија јер не би могао сва да изгоре.

К. Главинић. Да се не би водила у заблуду пречишћена она тога шта је шпиритус а шта не, ја мислим да председништво треба да са надлежне места затражи објашњење о томе шта се сматра као шпиритус и колико најмање треба да има грађи.

М. Јовановић. Мени се чини да је за што у трошаринској тарифи да се трошарина наплаћује на шљивовицу и конјаку. Зна се да ни једно ни друго ракије дакле на сва се ово што према јачини не долаза у шпиритус треба наплаћивати трошарину без обзира од чега је та ракија. Што се тиче тога: шта се сматра као шпиритус, о томе нема у царинској тарифи потребне одредбе.

К. Главинић. Ја мислим да би најбоље било да се узме од државне лабораторије изјашње и тиме колико јачине најмање мора имати шпиритус (врло добро).

Председник. Устајте ли да се тако учини? (устају).

Ја сам гледао да нађем кућу под закуп за инжињерско одељење од Настаса Јовановића. Кућа је између „Синџир Џамије" и има 7 соба на горњем и доњем спрату. Цена је 20 дуката месечно

А. Одавић. Ја сам ту исту кућу гледао да узмем за свој стан па ми је остављена последња цена 12 дуката. Рашунам да се што више плаћа над се зграда узима за јачу потребу дакле овољако више — не иде.

Председник. Ја нас молим да не оваквите да узмеи другу кућу.

М. Јовановић. Ја сам против да се одељење инжињерско усели у тако дивљу кућу јер ми нисмо непрестана посла с нама па зо ће да иде чак тамо. Но код се већ хоће да плати за 7 соба или собица 20 дуката, онда се по то може добити стан и у ваpоши. Ја би ту потребу одазио у познавши.

К. Ђ. Мијаиловић. Како ће бити да нам једну кућу куп ми да ту буде и одељак дворјанског квартира и инжињерско одељење. То би нас једнакије стало.

К. Главинић. Ми имамо већ кућу за дувански одељак али нам је неопходно потребна кућа за инжињерско одељење јер ако сваки дан ишчекни с 200—300 дин. у сред тога што инжињерски општински немају довољна ка рад.

Ђ. Николић. Ето вам Плаћедове куће на Бигла-Џамији пране. Ја вам свех јамчити да ће те бити за 200 дин. месечно; кује се: врло добро; то је нелика кућа).

Председник. Добро — видећу то.

Састанак закључујем.

Састанак је трајао до 9 ½ по подне.

Дрвени 6. Августа 1891. год. у Београду.

— —

Председавао г. М. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника на решавање, то отварам седницу и молим вас да саслушате протокол последњег састанка (секретар чита)

Имала ли шта да примети?

Б. Гавриловић. Водоводна комисија није у извештају казала, да је одузела рад Ке пигу, него је тражила одобрење, да може одузети — с тога нека се поправке протокол.

М. Великовић. Кад комисија није ни одузела Кепигу посао, него предаље да се један део посла одузме а не сав, онда треба да се тако у протоколу и каже.

М. Марковић. Ја мислим да је у записку добро записано: Тако и јесте. (После је тумачено, да је комисија пошто одузела (чује се: није одузела пошто док се подобније одобрење).

Председник. Комисија је предложила да се одузме неки део посла, с тога што се види, да неће моћи да сврши, а односно остатка прочитаће г. Уроше извештај: (прочита)

К. Гавриловић. Како можете тако да кажете да су радови одузати, кад од тога још ништа није учињено Нему ће се тек одузети.

Мата Јовановић. Ја у колико сам разумео дебату, сматрах да одбор није надлежан да решава, него он само то прима к знању и каже, да комисија то низове расправи са судом по уговору.

Председник. Добро исправите се у том смислу да комисија у договору са судом то питање расправи (Усваја се)

Ђ. Новковић. Ја сам предложио био да се слобрађај са полиција пренесе у оним улицама које су расклопане ако је икако могуће јер слобрађај подиже прашину и због ове се ништа немаш, на коже и дете какво да прегне кола. Нарочито то сам захтевао од Доходна до Академије — то није записано и молим да се запише.

Председник Ја сам на то одговорио да примам к знању и ће сви ових јуче надао пређу Неки су говорили то исто и за Дунавску улицу и ја сам наредио инжинеру да учини шта треба, те да се слобрађај уради на друге улице. Ако то није записано нека се запише у записник.

Л. Јовановић. Ја бих молио да г. Уроше прочита оно место где је говор о шпирту су (Секретар прочита). Добро је онда нама шта да примети.

Р. Драговић. Добро би било да се усвоји то, да државинице нажу шта се смагра као шпиритус.

Председник. Добро. Тако ће се исправити.

Има ли још ко шта да примети? (Нема)

Усваја ли одбор записник? (Усваја)

Пре него што пређемо на дневни ред молим вас да ми одобрите одлуке, које су у прошлој седници донете: а то су: да се такса за чишћење димњака смањи на ⅔ (Усваја се) Предлог г. Гавриловића и Одлука за поправку кладрне (Усваја се) и извиђај водоводне комисије (Усваја се)

Док не пређемо на дневни ред сматрам за дужност да вас известим, да сам у ове ноћи и трајала опрашо једну честитку нашем краљу и честитао му рођен дан, и добио сам од Његовог Величанства Краља одговор у коме се захваљује на честитању (Живио; Живио Живио)

Даље нека да ваш саопштим и то да сам потписали уговор са инжинером г. Марковом односно службе његове у општини и плата да му се рачуна од 1. Августа ове године (Одобравање).

Сем тога подписали смо и уговоре о трамвају и електричном осветљењу вод дучарашњим даном и од тога дана 90 се рачунати време трајања концесије за концесионара, а ја општини као све формалности буду испуњене и одоб ене од предлежећег власти. Касније су положене и сређене је све што је требало да се сврши.

Односно куће за занатлијску школу ја сам казао са г. М. Великовићем по одобреној одбора и пређедао суду. По пређеду нашли смо да би с том кућом могли потпуно задовољни бити. Она је по простору а и иначе за школу добра не само тако него би и за Београд могла подићи. О пређеду није сачињено с тога, што нисам хтео сам питао, није могао дати одговора и кад се сазна и то изнеће се пред одбор на решење. (Врло добро)

Даље пређедао сам и локале за инжињерско одељење и у пређедиму кућа пређедао сам и кућу Настаса Јовановића и тон пријеком и кућу Јована Панћева на варошком тргу и у овој нашао сам да има 11 соба. Мени је познат тај локал из ранија још кад је био наручен београдски Суд. Кућа по простору могла би задовољити наше потребе, само је једна сметња у томе, што је удаљена од центра управе општинске, а нужно је да је на ближој због наједничког посла са инжињером нашим. С тога ћу иконов следати друге куће.

То су стварно што сам сматрао за дужност да вам саопштим (Врло добро)

(настављће се)

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 29. до 31. Децембра. 1891. год.

ВРСТА ЖИТА	ЧЕГА	100 к. просечна цена дин.
1 класт.		
10200	Бршња пшеничка	25 50
155	Бршња кукурузна	15 —
905328	Пшеница	19 50
444/4	Кукуруза	11 40
79663	Раж	18 50
53581	Јечам нови	11 80
5154	Овас	11 30
7886	Пасуљ	23 —
6258	Кромпира нови	10 —
551	Арнаутка	24 —
5444	Црни лук	14 —
32	Бели лук	40 —
50 825	Шљива сушк	28 50
30973	Крум и рез. јабл	22 —
	Јабука	— —
1196	Орах	37 —
	Грожђе	— —
45	Вуне разно	— —
10 000	Сена	90 —
617	Слама	130 —
354	Кајмак	5 50
59400	Сена	2 80
4780	Сламе	130 —
350	Масте	130 —
503	Рибе свеже	120 —
56788	Свиње дебелих	75 —
824	Сува меса	220 —
204	Меса говеђа сирова	— —
	Дажа говеђе	— —
1074	Прела уређена	— —
	Костиј	— —
	Кудеље	— —
51835	Коже раз	— —
613	Цигента	— —
268	Катрана	20 —
7620	Креча	3 40
6588	Камења дрвена	7 —
10 000	Угљена камена	3 20
	Камено разно	— —
	Дрвеће разно	— —
204577	Вина црна	40 —
	Разне кожне мере	— —
9152	„ шљивове мере	92 —

ИЗВЕШТАЈ

О ЦЕНАМА

разних намирка и осталих производа на пијаци) пијаци од 15 до 19 Децембра 1891. год.

ВРСТА ЖИТА	НАИМЕНОВАЊЕ	100 к. просечна цена дин. п.
100	Кисело уљчица	150 —
100	Сребрни сир	120 —
	100 главица купуса	100 —
	Кисели купус у главици	20 —
100	Купус рибанац	20 —
100	Кромпира	10 —
100	Црни лук шуте	15 —
100	„ у вењу	60 —
100	Пасуљ бели ситни	30 —
100	„ „ крупнији	40 —
100	„ жути	30 —
100	Лук бели	50 —
100	Уљчица сир	50 —
	Меда у саћу	120 —
100	Јабука колачара	40 —
100	„ сенабија	40 —
100	„ обичне	30 —
100	„ киеда зимни	30 —
100	Крушака воденчи	20 —
100	„ зимски	20 —
100	„ текуше	20 —
100	Гуља	6 —
100	Млеко	5 —
	Јаја 4 ком 5	— —
	Једно пар кућица	6 —
	„ „ кућица	— —
	„ „ гуска	5 —
	„ „ пилића	2 —
	Орања	50 —
10	Меса говеђе	90 —
100	„ телеће	120 —
100	„ овчије	60 —
100	„ јагње	50 —
100	„ свињско	100 —
100	Маст	130 —
100	Сало свињско	130 —

УРЕЂИВАЊЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Парна штампарија Народног Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 3. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 12. Јануара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату плаћа сваки грађанин као општински
суд а ово корисницима по трошку
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

У интересу здравља свакшњег грађанства а на основу тачке 6. члана 36. закона о општинама, суд општине варошн Београда

Наређује:

I. Да од 1. Јануара 1892. год. поред месара који и сад она лица, која нову стоку за распродају, као: механџије, кафеџије, гостионичари, кувари, печењари и други, ирше клање стоке на општинској клаоници.

II. За клање стоке одређује се ово време: крупна стока клаће се од 1. Маја до 1. Септембра од 4 до 8 часова по подне, а 1. Септембра до 1. Маја од 8 пре до 5 часова по подне. Ситна стока, као и свиње, клаће се од 2 до 8 часова изјутра и то од 1. Априла до 1. Септембра, а од 1. Септембра до 1. Априла од 8 пре до 5 часова по подне.

Ови се одређено време за клање стоке, у члану XIV. правила о слободном клању стоке, изменује.

III. За клаћату аренде одређена чиновник задужене клачима упутиће искључно за клање стоке на општинској клаоници.

IV. Ко би се од клача огрешио о ову наредбу казниће се према XVI. и XVII. члану правила о слободном клању стоке и казненог законика.

Из седнице суда општине варошн Београда АБр. 4906. — 31. Децембра 1891. године.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

108. РЕДОВНИ САСТАНАК

9. Децембра 1891 године.

Председнико председник г. М. Р. Марјановић, од одборних беше г.г. М. Јовановић, В. Петровић, Ђ. Новаковић, М. Јанковић, К. Б. Михајловић, Ф. Васиљевић, Арх. Јовановић, Ј. П. Михајловић, М. Благојевић, Р. Марјановић, А. Ј. Одавић, Ст. Чубровић, Р. Дунтовић, Д. Димитријевић, М. Поповић, В. С. Николајевић, Д. Перјановић, Ж. Цветковић, Д. Дамјанић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Децембра 1891. год. и у одлуци бб. учињена је допуна, да се одбор општински огради буде од стране председника од стране упућена због одугозачења решења о погонске тражњу.

II.

Одборник г. Мата Јовановић, саслушавши одлуку одборску од 4. Дец. 1891. год. АБр. 3218 и правилну напшљиво накладне мерине М. С Ноћаћу, время решењу министарства нар. привреде, примећује, да министарство није надлежно да о овоме решава, већ једино државни савет, као стални окружни одбор за нар. Београд.

По саслушању овога одбор је одлучио да ову ствар изнесе г.г. Борђе С. Новаковић и Мата Јовановић одборници о одбору реферишу.

III.

Одборник г. Радивоје Драгошић примећује, да је цена сувоме и пату знатно скоро, и да би требало, да се цена хлебу спусти.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се о овоме у идућој седници реши.

IV.

По прочитаку акта истражног судије за нар. Београд. АБр. 4363, 4396. 4397., који се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица и молбе Ђ ра Марка Т. Лека, СБр. 19.501 којим тражи уверење о свом породичном односу одбор је изјавио, да су Милица Ј. Миодраговића и Милан Димитријевић, адвокат, добре владалне и добог имовног стања, да је Петар Јовановић кафеџија, средњег имовног стања, а да му је лошег владања непознато и да се Ђ-ру Марку Т. Леку нема тражено уверење.

V.

Председник изнесе одбору на решење акт истражног судије за нар. Београд, којим тражи да одбор општински изабере пристојне при истицању кривичних дела за годину 1892 год.

По прочитању тога акта АБр. 4363 одбор је изабрао ова лица за пристојне при истицању кривичних дела за годину 1892. год. *)

VI.

Председник изнесиће одбор, да су стално повређење за надзор при грађењу електричног осветљења и трамваја у нар. Београду биле на лицу места и увериле се, да је предузимач грађење отпочео у утврдом остављеном му року, као и да су комисије водиле о томе записнид.

По прочитању тих записника АБр 2651—2914 као и одвојеног мњења г. Стевана Чађевића члана комисије за надзор при грађењу трамваја, одбор је прихвао к знању оба записника с тим, да се предузимачу препоручи солидност у раду и да се оба записника обрате у пошт. поднашем.

ПО. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. Децембра 1891. год.

Председнико председник г. Мајсо Р. Марјановић, од одборних беше г. г. Ф. Васиљевић, Аћим Дамјанић, Р. Петровић, Љ. Јанковић, В. Петровић, М. Благојевић, Ј. Ђорђевић, А. Ј. Одавић, Р. Чирковић Ч. Николић, М. Поповић, Коста Д. Тапајић, С. Аврић, Р. Дрословић, Дим Најдановић, Ж. Ц. Михајловић, Јов. Тадић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. децем. 1891. год. и у одлуци бр. 810 учињен је измена, да на место Рисе Петровића кафеџије, буде присутник за квит дорбошки Јовине Ристић кафеџија.

II.

Члан суда Ст. Карапешић на основу чл. 34. тачке 7. зак. о општ. изнесиће одбор, да је збор грађана београдских. држан 13. дец. 1891. год. по решењу општ. суда од 9. дец. 1891. год. АБр 4395, изабрао из 1892. и 1893. год. за председника општ. нар. Београда г. Милована Р. Марјановића, досадашњег председника, за чланове суда: г. г. Јову Антонијевића, Димитрија Великовића и Јована Илића досадашње кметовске помоћнике; а за кметовске помоћнике г. г. Косту Чупића, Андру Недељића, Младена П. Тодоровића и Данила Чонића, досадашње кметовске помоћнике; да ово изабрани изјаве према чл. 35. зак. о општинама да колико пре могу кметовске заклетве пред одбором општинским.

По саслушању овога поновљени изабрани пред општинским законом прописану заклетву пред одбором, који је прочао к знању њено изјашњење) тако и полагање заклетве.

III.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд. АБр. 4432, 4430, 4453, 4361, 4433 4431, 4470, 4469, 4413, 4452, и акт приостановљене суда за нарн Београд, АБр. 4851, којем се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Милојко Поповић, Димија Ј. Глушац, Сима Јовановић, Даринка Петровић, Светозар Милетић, Владислав Живковић, Бура Марковић, Петар Јовановић пензионари; да су Тома Ђорђевић и Стеван Добривојевић добре владања и добрег имовног стања; да су Коста Тодоровић, Свет. Шпанбић, Спасоје Костић, Јона Богдановић, добре владања и добрег имовног стања; да су Драгутин Илић, Милош Бурић, Никола Перјић, и Јован Димитријевић добре владања и слабог имовног стања; да се приостановљена суда за уверење о владању и имовом стању за Светозара Трнавца обрати лекомитељу општини, пошто је он те општине грађанин.

IV

Председник изнесе одбору на писмене молбе, који се траже уверења о имовном стању.

По прочитању тих молби АБр. 4450, СБр. 19051, 19411, 19421, 19479, 19521, 19625, АБр. 4447, СБр 19152, 19254, 19127, 19518, 19395, 19542. одбор је изјавио писмене, да се молиоцима Аврасиме Т. Анђелковић, Срећку Петровићу, Тодору Анђелковићу, Јовану Кошћу, Лесоваи И. Јанчић, Николају Ђорђевићу и Давиду А. Николићу, може дати тражено уверење, да се од грешходно уверн о имовном стању молиоца Нот Пајићеве, Миле Николић, Магдалене Стругачевић, Науна Ђорђевића, Велимира и Саше Ђорђевића, Јелене Богдановић и Јелене Недељковић на тех овда да им нема тражено уверење.

*) Дана ове су изабрана за пристојне истицања су у прилози бр 5).

V.

Предложени извештаји одбор да прегледа одборском изабрати одборника за председнике бирачких одбора не могу доћи на напредни збор за бирање одборника општинских и моли одбор да на место њихово одреди другу тројицу.

По саслушању овога одбор је одредио да на напредни збор за бирање одборе општинског председника у свима г. Косту И. Михаиловић, за дорћолу Ристу Петровић и за теразијама Ђорђе Николић, одборници

VI

Одбор је општинска по саслушању њене браћу и жену а на предлог г. Радена Дамјановића одборника решио, да се њима хлебу сакупи на двадесет и шест пара по милограму а да се продаје један хлеб за двадесет и пет пара у тежини од 962 грама.

Ово ће да траје од 20 децембра 1891 год. закључно

VII

По прочитаку протокола лицитације СБр. 19670, држане 14. дец. 1891. год. за давање под закуп две коња поводне чете, одбор је решио, да се ове коња поводне чете уступе Јовану Јуришићу зид. за годишњу цену од пет стотина двадесет четири динара и двадесет и девет пара а да се у погодбени уносе још и та погодба, да је закупац дужан сваке коња за ово сата потковати рачунајући од трећутка, кад му се коња за потковање доведе.

IX.

По прочитаку протокола лицитације СБр. 19669 држане 9. дец. 1891. год. за давање под закуп вађења ђубла са обала савске и дунавског одбор је решио, да се право вађења ђубла за ову годину са обала савског и дунавског уступи Бошкадру Марковићу чел. за суму од две хиљаде две стотине и један динар.

X.

Председништво општи одбору да ревизије извештај поверенштва, изабраног у седници одборској од 4. дец. 1891. год. СБр. 18918 ради прописивања погодаба за чишћење нужника помоћари и стрвоодерски посао. По прочитаку тога извештаја СБр. 19671 и попуди Јулке Св. Јовановића СБр 18820, одбор је решио, да се прописе погодбе за чишћење нужника помоћари а стрвоодерски посао према опом извештају поверенштва и да се овај посао уступи Јулки Свет. Јовановића за годишњу цену од пет хиљада и сто динара под погодбама прописаним према поменутом ревизионом извештају поверенштва.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Поротници. Одбор је општинска у седници својој од 4. јануара 1892. год. изабрао ова лица за поротнике за 1892. г.

За кварт варошки: Петра Младића, Младена Вељковића, Васу Спасића пенз. и Тасу Спасића трг.

За кварт дорћолски: Дим. Вујића трг. агента, Јанаћка Константиновића, Марка М. Марковића и Хајима Б. Јосифа.

За кв. палилулски: Миљу Ристића лимерџију, Новака Рајића, Јована Петковића, и Алексу Стојановића сапунџију.

За кварт врачарски: Саву Поповића пензионера, Симу Добросављевића, Стевана Радојковића трг. и Настаса Дивића дебара.

За кв. савамалски: Таласија Кунцијуа дрвара, Драгомира Здравковића гвожђара, Стевана Павловића лончара и Настаса Тадића трг.

За кварт теразијски: Дим. Илића рентијера, Ристу Данилановића терцију, Илију Димитријевића кас. и Милоша Трајковића пензионера.

—

Лед. За ову зиму узео је од општине београдске под закуп пиљу звану лед Божидар Марковић, шпекулант овд. Према овоме, ко би желели да пуне своје лединице, нека се претходно обрате поменутом закупцу и њему положити аренду. Закупац се узет може наћи у Пашњаковој кафани.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама.)

држан 4. Августа 1891. год. у Београду.

(свршетак)

Л. Одавић. Ја бих имао да кажем коју реч односно куће на шиљиперској одолеле. Јуче сам се разговарао са г. докторов односно оне куће Пешићине. Ова се даје под кирају и само гледа од вете живи у њој, кад је овде, а иначе живи у Земуну. Мени се чини да би ти кућа била рђаво добра за ову потребу.

Ј. Јовановић. Ја сам јуче говорио са г. М. Крстићем о његовој кући, и он каже, да може одмах дати 5—6 соба, а може и целу кућу.

К. Главинић. Ја сам хтео да кажем да би и Крстићева кућа могла да се употреба. Ја сам разговарао и господар куће казао ми је да би могао сад и по прекрпаћа ставити нам на расположење 14 соба ако би се погодили.

Председник. Прећам и ту напомену и знању и стараћу се да се о потребоме обавести.

Р. Дуњовић. У Београду се од ове година поговара о изменитву дрвара са саве једног краја варопи и то ће морати скоро да буде јер се земљиште до саве све више надаје за разне потребе.

Ја би молио да се о томе изменитву размисли раније те да се ваће згодно место и за грађанство и за општину и за трговину.

Председник. Питање о изменитву дрва и дрвара зан варопи покренуће је полиц власт и она је тражила у интересу сигурности грађана да се одреди друго место за то. То још ваје учињено али се прибавља податци и кисли да ће то питање морати да се регулише до у Августу месецу како ће они куће који сад имају под ширјом општинске плаџоне, знати да ће се изменити и где.

М. Вељковић. У прилог што говорјет решења тога питања, имам да кажем: да су на дорћолу у његовом најжижем крају изнеђу куће у „Душановој улици" смештене многе и грдне каваре дрва, и да је преко потребно да се што пре одатле уклоне то тијешно несветиће и заразе за цео тај крај.

К. Главинић. Ако је надежна општина она треба сама да уради ово је државна власт, онда треба да јој се обрати нажња на то, да је опако слагање дрва на дрварама опасно за куће кон пролазе. Има оних стогова ког су се пали и најжалије потрес могао би да кошта вине људских живота. Са тим би вајало прописати како се дрва слажу.

Осим тога по пеки пут не може да се прође оним улицама код дрварв због загрћености. Требало би да се обрати нажња позоришћима да воде бригу и о безакрепости улица како се неби сматало слобођајиу.

Р. Драгићевић. Оно што је председник рекао да ово изменитве траки полицији је сам за то вшо, и поштo мислим да је то стварно хитно, вказним да се што пре вађа побрињу за уклоне земљиште.

Ф. Васиљевић. И у Фишекџиској улици до које куће има једна дрварв. Човек има сложено ово 600 кв. дрва. Нико му пипта не ноше и вако је опасно и за здравље и за живот грађана. (чује се: то је ствар полиције).

С. Јарнуј. Мени је вило што ми је дата прилика да напоменем да за дрварс нема вгодијег места него што је дорћол или код дунава. То би требало изместити само и са тога што дорћол треба да има мало живости.

Председник. Узимам и ово питање те да учиним што се може и што ће најбоље одговорити потреби општине, и потребе грађанстви.

М. Јовановић. Неко је споменуо наше позориште. Ја њих не вићам никако на дужности по улицама; ја нису они поспали обичне одвеје?

Од кад су памћењем нове чесме је водим из моје канцеларије на зеленом венцу где дете пијаше на чесму и шта ти не чини само на њихо ни вбера. А међу тим ту је преко пута наш општински одељак то би вшао когод од чувара да прикаже и на чесму. Жалосно је то кад неко може да прође с колима тротоаром па да му нико ништа не прикаже или да неко кваре чесму и т. д. па да му ни општински чувари кон туда пролазе, ништа не чине а ни грађани га не опомену. Мислим да би тим чуварима вајало објаснити њихове дужности те да у будуће бар знају шта им вели радити па да и раде.

Стварешње одељака требали би чешће да их поучавају и контролишу нвеке јавуе је вљаћати их или их имати у универзи ако им се службба сиеде на пословне одајице.

Председник Чини се и чињене се сад да они врше дужности које су им назначене и прописане о чему добијају и обавештења и штавише прописе чим у службу ступе. Ту је у дужности њихове стављено и чување имања општинског и чесама и т. д. поред осталих других дужности. Наравно, према томе како су спремни они тако и врше службу.

Што у последње време нема позорника то је с тога што их је више од половине на редњим дужностима — на вежбању.

У осталом поред свију органа општинских и државних, ако и грађани не буду бдили над сим и туђим и општинским и државним имањем и чували га од оштете

неће се жито постећи јер је тим органима тешко скакат сауда досјета.

Тоднко сам сматрао на дужносг да напоменем поводом напомена г. Матвиих.

Ђура Јовановић. Каже се да и грађанство каже. Шта то вреди, кад поворнице не верују никоме него ову у механу и не каже шта се на њоју ради.

Председник. Молим вас јавите ми тога ко да та одмах истерам. Другог ну нема.

Сад нокам вас оставите ниште те стварн, да би могли прећи на дневни ред — (чује се: Те поворнике треба пуиеристати.) Добро ја ћу и то наредити. Сад прелазимо на дневни ред. Чујте тражке се уверења. (Секретар чита)

3) Васу Николића сина Ђорђа Пиварића, неповиног.

Милосав Југовић као тражи уверење о сиромаштини због благодејања.

Данила Богдановић тражи уверење о сиромаштини за благодејање (да се суд уверн на да ни се изда).

Г. Дашковић у свези са раније једним предлогом предложио је да се на месту где је „Чувар чесма“ подигне спомеиик, пошто је то место скопчано са историјом нашег ослобођења од Турака. Ово питање чим је и у новине изашло и сам увео и послао грађевинском одсеку да предложи начин како би се и шта могло начинити на том месту. Мислим да би ту требало оставити ову белегу ради спомена и ако сте сагласни, молим да чујете жнцјење о томе. (Секретар прочита)

Ја мислим да би врло згодно било да уноднно господу стручњаке да то оцене и да нам кажу како треба.

Коста Гавановић. Господо, поред свега наједе треба да се ту нешто достојан спомеи, нпак је погодно, јер само то место дели на средини улице и на раскрсници 4 улице и ако би на средини дигли онда би свобрћај стеснили. Ја мислим да ми то учинимо поред тога шеста на тротоару. Ми смо и делили чесму дигли. О овој ствари треба нало више размислити и то дати неколе на проучавање и да нам подпесе извештај (Чује се: комисија у којој да буде: Гавановић, Дашковић, Ђ. Новаковић Пламк и Оговановић професор ек. школе).

Мата Јовановић. Ја бн предложио да уђе и један историк и предлажем г. Пашту Срећковића проф. в. школе.

Председник. Усваја ли одбор предложену комбинацију? (Усваја). Добро.

Сад можим вас дајте извештај о тромесечним. Прво да прочитамо реферат управника трошарине. (Секретар прочита. Ви знате, да су ту две тарифе, једна привремена, а доцније новом тарифом замењена. Сад има жалби о томе и ја мислим да би требало све наплатити по новој тарифи.

Ђорђевић. Ја мислим да се наплаћује по овој тарифи кад је донешена рока.

Бока Николић. Кад би тако урадили, онда за што сно нскима одобрили да плаћају на више ракију но 2 и по динара у место но 5 дин. Немогуно ни како нпак хођемо нето како једном тако и другом.

Филип Васиљевић. И ја мислим да се наплати по новој тарифи, јер с тога је и дотоваено да се задужују на берзу док се не донесе нова тарифа.

Председник. Пре се по старој тарифи плаћало по 5 динара а по новој сад но 2 и по и сад с тога мора да се на чисто има по новој тарифи да се наплаћује по оно што се имелано на берзу. Сви ти траже да плаће по новој тарифи.

Коста Гавановић. Кад је пређе уведена олакшица нскима, онда је право да се и овима учини.

Бока Николић. Они су узели по старој тарифи и користили се новом и ово су увели да по старој тарифи и над је домаћа нова тарифа као скупља на те производе — они те нису прнјели користили старом, него сад кад стоји нова. Зашто се нису користили старом тарифом. Кад би сад одобрили онда би то нпло једно против другог.

Бока Новаковић. Кад је раније био говор но којој тарифи нма да се наплати од оних, који су нпно унели под старом тарифом, онда сам ја био, да се наплаћује по старој, а зеиања је нашла да треба да се наплати по новој. Дакле ја сам и онда био тога мишљења да се наплати по старој, па и сад при томе остајем јер су се по старој тарифи и задужили.

Јаша Домановић. Има двогубо задужење. Има који су унели робу у своју дућан а има, који су остављи у трошарини сва загарна. Који су остављи у магацни они су се задужили онолико колико су унели.

Бока Новаковић. Кад се наплаћује трошарини по старој тарифи, да ли може сад да врати робу такеу плаћену, те да плаћа по новој? (Чује се: не може) Кад немоше онда ни сада не може да тражи по новој.

Соломон Аврајел. Нпшао не створи то што је казао г. Дашковић, да има нека двојна задужења. То је са свим све једнако тако записано и овај је дужан по старој тарифи да плати. Дакле не може се од оних који су се пре 5—6 месеци задужили напаштити по новој тарифи.

Председник. По старој тарифи дакле је нпло раније на месеце нарочито вино и то 74.089 литара —ракије 7130 — пиварa 71 776 кила, кисе 9313, сира 21.765— и минералних вода 300 кила. То створи по старој тарифи.

По новој тарифи и то опет по месецима задужили 276609 лит. вина, ракије 20529 — пиварa 21070 — кисе 84309 — сира 115526 пикира, кода 26206. Дакле разлика огромна. Ми морамо водити рачуна од тога. С тога је нужно да прецизтимо те жалбе што пре, и да нажемо како ће се управити трошарине управљате.

Милутин Мартинић. Те је питање проучавала и трошаринска комисија и ја вас молим да се извештај њен о томе прочита.

Секретар чита извештај.

Соломон Аврајел. За сам разговарао о томе с г. Николом Поповићем и он каже да оно што је изнедено у књиге по старој тарифи да но њој плаће трошарину а остало по новој.

Јован Домановић. Ја мислим да сно на оно што је унесено по старој тарифи и потрошено на то треба да се плати трошарина по старој јер је оно и скупљом ценом продавано а остало по новој тарифи.

А. Одавић. Како ми изгледа: комисија мисли да треба сад видети шта ко од тих лица има у дућану па на оно што му је остало да плати по новој а на рест по старој тарифи.

То би могло још бити кад не би трговци нпшли и затечене робе, али шта ће мо кад има и тога и над би се сад нашло више осим него што је унесено.

Са тих разлога ја држим да се не може прнмити комисијско мишљење.

К. Гавановић. Г. Одавић је поменуо оно што сам и ја мислио. Изгледало би према овоме како ја разумем. да би било извесних трговаца, који су имали робе пре утврђења привременог трошаринског тарифе, који би сад имали какве робе него што су увезли и према томе на сну бе морали плаћати трошарину.

И зар за то треба те жуде казнити?

Бока Новаковић. Мешање тарифа трошаринских сналазило утиче на продајне цене и над би се општина на то обазирала ова би могла имати каздан тешкобе око овог питања.

Са тога ни у то не треба да удалимо имајући на уму пестоде на које можемо напће но да се управљамо по тарифи која је одређена или ако хоћемо онда да говоримо о олакшицама у опште, а ја мислим да пећемо моћи да говоримо о томе над је ту тарифа.

А. Одавић. Управа трошарине, како сам чуо, пошиле случај неки с Мишајлом Јовичићем. Ту је ствар руковпнатслна и чиста.

Ако је он задужен с 10000 кила а затекло му се 8000 к. сад. то значи да је 2000 продао и на њих треба да плати трошарину по старој тарифи

Дакле ту нема спора да ли је трошаринска управа у праву или није.

Што се тиче питања: да ли трошарина се наплаћује по старом или по новом — ми сви знамо да су то артикли који се продајемо с малим процентом и да их не треба оптерећивати скупљом трошарином над су за прене ове јестиније продавали и продају се.

К. Гавановић. Ја бн молио да ни се напоиа прочита извештај комисијски (т. б.) јер ни није довољно јасан.

Секретар чита попова.

А. Одавић. Ови је тачка са сним неразумљива. Каже се да се задужује а не каже се колико.

Ми смо овде поспали да не дамо продавцима да ослобађају куће пити да се они упропашћавају.

И молио бих да је ова извештај јасније.

Милутин Мартинић. Ја мислим да ни можемо и да сно поспали и да овај извештај комисијски и да предлог њен сведемо на разумљивије. Ја се слажем са г. Бошком Новаковићем у томе да бн смо се ми отрезнили о ова правила ако бн решили ову ствар онако: све што је унесено по старој тарифи, да по старој тарифи буде и оптерећено а што по новој и да плати по новој. Ако се поспатује да један трговац има робе коју је унесао и по једној и по другој тарифи као што је напсо „пример чиме ми се г. Одавић. онда сам ја да му се на оно што је унесао пре не наплати но новом већ по старом јер да сно тако радили ствар би била чиста.

Соломон Аврајел. Ми имамо да решимо само ово, што управник трошарине тражи: а то је која ће се такса наплатити на оспан. које је смештен по старој тарифи, а која по новој.

Мата Јовановић. Мени је нејасно ово што комисија позивље неки ванпас по рад нама нема то није поспело, да ли има неки напад у радњи или нема. Немогу да разумем од куд је комисија дошла на ту мисао. Ја управа трошаринска ни општина није имала ту радњу.

Управник има пред собом задужење, и ко је шта унео и извезо, а шта има у

својој рачуи пишка, то нема смисла ни поимати.

Ја се слажем са господом који траже, да се задужена по старом паплате по стари тарифи, а задужена по новом по новој тарифи.

Андра Одавић. Ово што каже г. Милутин да се наплати по старој тарифи, ја сам се с њим потпуно сложио, али има једна нешто.

Ја ћу опет да поновим пример. И прошлогодине једног је увезао хљебац сандука шећера и од тога продао рецимо 5 — 6—7 стотина, а остало још 300 — Ми треба да наплатимо по старој тарифи на оних продатих 700 кила, а на оних 300 нека плати трошарину по новој тарифи. То је мој предлог.

Коста Гавриловић. Мени се чини да је ово питање сад расчишћено. Како сам разумео сетар стоји овако: Сваки трговац има хљебу колико је од увезеног продао, па толико нека плати по старом, а што није продао, нек на то плати по новој тарифи.

Милутин Марковић. Мени се чини, да опет има нека нејасноћа нарочито у примеру шта је нашао г. Одавић. Но свакојако у свима ситуацијама неможе се до тачности доћи. Ја мислим да је боље да се наплати по старој тарифи на све оно што је за време те тарифе увезено, а што је по новој нек се наплати по новој. Ту може бити неке мале двочешће али у стварн ова сума од 300 сандука може се на сразмеру наплатити.

Јован Поповић. Ја кад сам говорио, разумео сам артикле, који су задужени, а онде нигдена као да нису задужени — јер ако су задужена онда се зна да се морају покрити задужена и онда не може бити речи о њима; а ако нису пријављена и задужена, онда да се наплаћује по новој тарифи јер се ми не можемо обмирати на то што ће се ко опметити.

Милутин Марковић. Овде је сад друго питање. Пир. увезо хљебац сандука а то по старој тарифи 600, а по новој 400. Међу тим и једно и друго могуто на сметишту и продао.

Продао 700 а остало 300. Како зад да се наплаћује?

Ја мислим да неможе другче да буде него између 600 и 400 да се ваде сразмера колико да се наплаћа оних триста кила.

Јован Поповић. Неможе тако да буде, него остаје онако како је кад и колико увезо.

Радомир Драгојевић. Ја сам хтео то исто да кажем. Ту општина ништа да каже овако: предпитарм те за 10000 динара осиаш. Сад ја ћу да платим на ово што је тражено по оданшњој тарифи — Доцније дошао скупље, па ћу платити на ово што сам ново донео по тој новој тарифи и тако је чиста ствар.

Соломон Аврајел. Онај, који је увезо хљебу сандука шећера и продао 700, а за три стотине ако женицу — То значи, да је и то платио том женицом и но тоне сад се не може друкче смањивати.

Лаза Јовановић. Добро ми нећо решити да плати по старој тарифи, али шта нећо са оним што је донео хљебу сандука.

Радомир Драгојевић. Ко има хљебу сандука, на више дао женицу то значи, да је узело у нарои, а кад дао меницу, да није ништа узело у нарои.

Председник. Ово што је по старој тарифи женицом задужено, то тако да се заплати, а оно, што је по новој тарифи увезено, по новој и да плаћа.

Има ли који да је противан? (Нема)

Дакле усвојено је. (Јесте).

Сад молим вас чујте друго питање о шпирптусу. (Секретар прочита). Шта ће се радити са шпиритусом помешаним са водом то је њако ире решено.

Чујте треће питање.

Радомир Драгојевић. Ја не знам да ли је тако као што се чује односно шпиритуса, да се држава погаћа са добављачима да најмање буде годишње. Ако је тако онда је за штету општине и онда нема шанта другто не остаје него да укрвино трошарину и на шпиритус.

Председник. Молим вас да о шпиритусу неговорите, јер је то питање решено.

Усваја ли одбор питање Управника трошарине? (Усваја)

Чујте сад треће питање (Секретар чита тачку односно товарних кола са сеиапом, дрвима, цигљом итд. по коме управник трошарине мисли да треба да се наплаћују).

Адолф Шток. И ове године се слабо праве поне куће. Ако ударите трошарину и на материјал друге године неће бити прављена нових кућа. То је штета за Београд с тога сам, да се не наплаћује

Председник. Комисија има своје мишљење. Чујте.

Соломон Аврајел. Ја сам противан томе да то што не могу да доповоли да железница и Бумрук доћу ван рејона београдског.

Радомир Драгојевић. Комисија је ту написала да се наплаћује на кола, али на која — она није означила. Зна се како постоје и железница и Бумрук. Само се може есиан товари и они би, који би есиан пуцал на нарои само, та не би ништа наплатили на пуна кола а над би се братили — платили би на празна, јер се каже: нико не може ући у нарои док не плати.

Милутин Марковић. И ако нагледа да је комисије правилно и предлог прихвати, ја мислим, да га не треба усвојити а ево зашто. Сад ово што добре овамо железницом или лађом. сте то подлежи и кадарници и мерини а ако што добре другим путевима у нарои. то само плаћа трошарину. Са тога разлога не би требали да оптерећујемо и трошарином ово што долази лађом и железницом јер ти артикли и сада ваше плаћају од оних који супни долазе.

К. Гавриловић. Мени је у ирви мах изгледало да је ово питање просто а сад видим да тако није. Г. Милутин је у главном потпуно ово што сам ја мислио да кажем. Ипа артикла која се плаћају трошарину и то су она што долазе водом или железницом али ти опет плаћају кадарницу и мерину, а онии ирвим није оптерећен ни једно од оних артикла што подлеже трошарини и другим тек неке од њих. Ја мислим да треба да остане по досадашем, т. ј. да се не плаћа трошарина.

Соломон Аврајел. Ја опет кажем да нема смисла да се наплаћује јер су Бумрук и железница у рејону.

Јован Дамњановић. Ја бих се сложио с предговорницима али шта нећо с оним артиклима која не подлеже кантарији као: цигле, утва, дрво, камен итд!

Ф. Васиљевић. И ја сам хтео то да напоменем, што и Лаза. Шта нећо с тим што ће плаћа ни жерину ни Бумрук а ни кадарину, па још да га зар одбијамо? и ако буде сам онако како је сад — Ја бих се сложио.

Мита Јовановић. Овде нама разговоре ово. Господа хоће да разделе што долази железницом и лађом а што суши. Ово што дође ни унутрашности железницом то не плаћа кадри ју, но ја ири свем том не бих ово чишћења да то опгерећено јер то су наши земаљски производи, а што дође лађом то плаћа.

Ја ирс свега налами, да би било ирправо ударити вај нанет који није ни трошарина и нема се шта ни сакупљивало Друго: ја видим у томе један нов момент који би ово ударен и не би удахно у општинску касу него би отишао на расход. Ми и данас од наше трошарине имамо велики расход и тада би га имали још већи и имао би прихода у туђе џепове и не у општинску касу. Умимо само ово једуле које се сад издају. Уме је човек да је плати и одма баци; вела што ће му више, и доиста више му је нема ко да тражи; жеђу тик ово што су на трошарини то могу да уђу и поново продају другом за свој рачун. Тиме се дакле ирво интереси општине и отварају широм врата свима когућим злоупотребама.

К. Гавриловић. Господо, њерам који плаћају кола ири улазу, го је кадарница, и кад сви артикли која дођу железницом и лађом плаћају кадарницу, онда не треба да плаћају и трошарину која је то исто.

Поито нам ова артикла која не плаћају мерину, ја бих хтео да се они опгерете, али како би то скупље коштало него што би се прихода отуда добило, ја сам за то да се не плаћа

А. Одавић. Ако би ирнпали ово да се наплаћује на оно што не подлеже кадарници и мерини, то би ми опгеретили наше артикле а ми на ироти треба да гледамо да ваше производе створимо Београд центром. Све што подлеже експедицији, то плаћа кадарницу; не плаћа само оно што се доноси из унутрашности и ми сад хоћемо да опгеретимо и то

Ја не бих био за то да се опгерећава оно што долази железницом или лађом.

Председник. Нема више говорника. Ја ћу да ставим овако питање: који је за то да се наплаћује, тај ће да гласа за, који је за то да се не наплаћује тај ће да гласа ироти.

Одбачен је предлог с 11 ироти. 4 за а 2 нису ту.

Неће се даље ништа наплаћивати.

Председник. Сад има још једно питање (Секретар чита односно дућана ван реона)

М. Марковић. Ја мислим да је онде чиста ствар. Све што је у рејону београдском то подлежи плаћању трошарине т. ј. што је у атару београдском, и све што је ван атара не подлежи. Општински суд има право да обрати на ово пажњу надлежних власти, те да се ти дућани стане у границе закона.

(Свршће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдских — Ирма штампарија Народне Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 4. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ: ОДГОВОР . . . . . 6 дин.
ЗА ГОДИНУ . . . . . 3 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ЗА ГОДИНУ . . . . . 9 дин.

Недеља 19. Јануара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сами уредници за општинске суд и све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

Суд општине гр. Београда позива р. обућарство београдско, да у току овога се сена Јануара набаве од општине бео градске за своју наслаг поче марке, пошто су старе поништене и ни ше не вреде.

Нова марка кошта три динара, а кад се изгуби или се измениути другом уз доплату од једног динара.

Од суда општине гр. Београда 17. Јануара 1892 год. АБр. 403

НАРЕДБА

У интересу здравља овдашњег грађанства а на основу тачке 6. члана 36. закона о општинама, суд општине варошке Београда

Наређује:

I. Да од 1. Јануара 1892. год. поред месара још и сва она лица, која нову стоку за распродају, као: механџије, кафеџије, гостионичари, пекари и други, која клане стоке на општинској клаоници.

II. За клане стоке одређује се ово време: крупна стока клаће се од 1. Маја до 1. Септембра од 4 до 8 часова по подне, а 1. Септембра до 1. Маја од 8 пре до 5 часова по подне. Ситна стока, као и свиње, клаће се од 2 до 8 часова изјутра и то од 1. Априла до 1. Септембра, а од 1. Септембра до 1. Априла од 8 пре до 5 часова по подне.

Ови се одређене време за клање стоке, у члану XIV. правила о слободном клању стоке, изменује.

III. За наплату прописане одређени износи назначе клачина упутнице искључиво за клане стоке на општинској клаоници.

IV. Ко би се од клача отрешио о ову наредбу казниће се према XVI. и XVII. члану правила о слободном клању стоке и казнене законика.

Из седнице суда општине варошке Београда АБр. 4906. — 31. Децембра 1891. године.

ИЗВЕШТАЈ

са збора општинског, држаног 12. јануара 1892. год. ради бирања сталних бирачких кмет тонских о бира у вар. Београду за 1892 год

Како се на прошм збору, сазваном за 5. Јануара 1892. године није могао извршити избор чланова и заменика сталних бирачких одбора у варошк Београду за 1892. због недовољног броја гласача, то је по решењу суда општинског од 7. Јан. 1892. АБр. 123 сазван други општ. збор за дан 12. Јануара 1892. год. на коме су изабрата ова лица и то:

У кварту савамалском:

а., **За чланове.** 1. Јоца Шандоровић, трговац; 2. Пера Павловић, књиговезац; 3. Пера Савић, апотекар; 4. Вуја Рашковић, приватиј; 5 Јеврем Гламанић, трговац; 6 Аксентије Тодоровић, механџија; 7. Јеита Најдановић, месар; и 8 Младеновац Чортановић, гвозђар

б. **За заменике.** Арса Кржић, трговац, Андрија Бановић, столар.

У кварту дорћолском:

а., **За чланове.** 1. Лазар Радовић, јорганџија; 2. Јевреј Петровић, терзија; 3. Спира Јаковлевић, кафеџија; 4. Сава Ристић шпекулант; 5 Мијаило Поповић, земљиш чин. народне приврсде; 6. Димитрије Вујић, трговац; 7. Богосав Поповић, берберин ; 8. Коста Гламић, учитељ.

б., **За заменике.** Исидор Николић столар и месо; Кира Петровић, кафеџија.

У кварту теразијском:

а., **За чланове.** 1. Петар Марковић, абаџија; 2. Илија С Ивић, бакалин; 3. Мита Срећковић, бакалин; 4. Милић Марковић, трговац; 5. Никола Радојичић, обућар; 6. Васа Делић, колар; 7. Урош Благојевић, учитељ; 8. Спас Матић, гвозђар.

б., **За заменике.** Никола И. Димитријевић, кафеџија; Живко Тодоровић, механџија

У кварту палилулском:

а., **За чланове.** 1. Јевђеније Чоловић, бакалин; 2. Михаило Михаиловић, апотекар глав. дуж. благ. 3. Љубомир Јовановић, кројач; 4. Тома Лазаревић, кафеџија а: 5. Милић То осијевић, бакалин; 6. Живко Ђорђевић. воскар, 7. Коста Т. Ђорђевић, бакрџија; 8. Риста Крстић, каљдрџија.

б., **За заменике.** Којадин Карађић, бакалин; и Мљко Крајловић, земљоделац.

У кварту врачарском:

а., **За чланове.** 1. Паја Михаиловић, председ Глав. Контроле; 2. Свиз Добросављевић, чиновн. у пензији; 3. Сава Антонић, професор ; 4. Милутин Стевановић, чинов. мин. војног; 5. Ђорђе Исаковић, чинов.; 6. Коста Живковић, писар мин. грађевина; 7. Михаило Радојковић, рачуновођински дежур.; 8 Димитрије Вучовић, бакалин.

б., **За заменике.** Милун Ђуровић, капџија; Никола Николајевић, писар мин. финанс.

У кварту варошком:

а., **За чланове.** 1. Настас Крстић, трговац; 2. Тодор Михаиловић, трговац; 3. Коста Аврамовић, сарач. 4. Димитрије Ђорђевић, платнар; 5 Ђорђе Одавић, воћар; 6 Мијаило Илић, трговац; 7. Марко Петровијевић кројач; и 8. Милош Милошевић, лимарџија.

б., **За заменике.** Наум Јакшићевић, јорганџија, и Сава Константиновић, трговац.

Од суда општине гр. Београда 17. Јануара 1892. год. АБр. 406

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

III. РЕДОВНИ САСТАНАК

22. Децембар 1891 године.

Председник председава г. М. Р. Марковић, од одборника беше: гг. М. Константиновић, М. Ј. Марковић, В. Вајгертовић, А. Шпек, Д. Најдановић, Лаз. Јовановић, М. Јовановић, Р. Петровић, Т. Брчић, Р. Дракулић, Ц. Д. Гавровић, А. Ј. Одавић, Ј. Стојановић, Ђ. С. Николић, Ц. Дакарјевић, Др. М. Лека, Ф. Весковић, М. Вељковић, Д. Дамјановић, Н. Р. Новаић, Ст. Чубрић, М. Гавровић, Н. Ристовић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. Дец. 1891 год. и у одлуци Бр. 818 учињена по предлог г. Анџе Одавића, одборника, досуда, да је по одобреној понуди Јелене Најдановића о дубоку, председника сконштине одбору, да је Пашалић, на коју је остала лицитација, дао највиј, да приступи да се и даље надмеће са оним, који буде после ове лицитације највиме понудио понуду; да је одбор ово сачињене приказ к знању по да је иначе остало све своје решењу.

II.

Председник изасланог одбор, да је главни трговачко-занатлијски одбор у Београду актом својим на тражење министарства зојног, преузучио одбору општинског грађане београдске, који би нарочите оперишрали дужности оцењивача стварн, што се за којеку потребу набављају.

По прочитању тога акта одбор је општински усвојио у свему предлог гл. трговачко занатлијског одбора с тим, да суд општински изнађе, да ли су сва препоручена лица српски држављани, па ако јесу да се изврши о овоме одбору министарство којено у противном да одбор изабере на место нетих других лица.

III.

Председник општине, на основу члана 34 тачке 3, зак. о општинама изасланог одбор, да је збор грађана београдских држао 19. дец. 1891 год. по решењу суда општинског од 16 дек 1891 год АБр. 4462. изабрао за 1892 и 1893 годину по одборнике*) и за заменике одбор-

ника*). Да ово изборити имају према чл. 35. зак. о општин. да поднесе пропозицију заклетву пред одбором општинским.

По свршеному овоме ново изабрати положене пред скупштином пропизану заклетву (сем Николе Бирчића, Косте Б. Михајловића, Светозара Ристића, Соломона Аврамља и Давида Аласадије, који су овога дана били спроведени да дођу на заклетву положи).

Одбор је примио к знању напомена председника и положање заклетве с тим да се новоизабрати одборници овим увиђе у дужност и да неприсутни неизабрани одборници имају положити заклетву положити.

112. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
20. Децембра 1891. год.

Председавао председник г. Милан Р. Марковић, са одборских свих г. г. М. Ј. Марковић, В. Тодоровић, И. Р. Поповић, М. Кавгаџовић, Ђ. Демитријевић, П. Ђорђевић, М. М. Ђорђевић, К. Петровић, Р. Дунђерић, И. Х. Павловић, М. Трнавски М. М. Ђорђе, Јов. Ђорђевић, М. Ђ. Вошњак, С. Јотић, Ђ. Јовановић, Сава А. Вошњаковић, М. О. Петровић, Др. М. Т. Јовић, Мића Петровић, Р. С. Филиповић, Др. В. Поповић, Т. Капетан Стевић, Мита Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 23. децем. 1891. год. и усвојен је сво именто.

II

Председник моли одбор за иконом одреди председнике, заменике, чланове и заменике чланова пиротонских бирачких одбора за збор, што ће се држати 5. Јануара 1892 год. ради избора чланова сталних бирачких одбора за 1892 год.

По саслушању овога одбор је одредио коаком ово лице за бирачке кредтоне одборе и то:

а, за кварт варошки: За председника Милана Калетиновића одборника за заменика, Др. Марко Т. Јовић, одборник; за чланове: Коста Аврамовић трго. Јован Гагић терзија, Манојло Кнеже трговац и Младен Ф. Дубљановић трг. заменици: Стеван Јовановић и Сава Антоновић професори.

б, за кварт горњовђански: Председник: Мил. Д. Богићевић, одборник, заменик Мића Петровић одборник, чланови: Јеремија Пројић бурџија, Матеја Срећковић, трг. Радомир Миленковић стокар Петар Пилић, бравар, заменици: Бока Ж. Ношић, трг. Илија Јовковљевић, трговац.

в, за кварт сопски: Председник Ранко Филиповић, одборник, заменик Мих. М. Ђорђевић, одборник; чланови: Перо Павловић кујунџија, Владислав Чортановић, трг. Лука Келовић трг. Таса Дамњановић трг. за заменике: Јев. Радишић, трг. и Вуја Рашковић приват.

г, за кв. братарски: Председник Коста Гавринић, одборник, заменик Мита Јовановић, одборник, чланови: Вида Дидуревић, пас. Ђорђе Н. Петровић, бакалин, Јован Д. Јовановић, пекар кан. просвете, Стеван Јорговић, зидарски помоћник: Сима Вељковић, хлебар, Владимир Губеревић, ков.

д, за кв. палилулски: Председник Ђорђе Димитријевић, одборник, заменик М. Велимирић, одборник; чланови: Милош Марковић, кот. Трифор Каменовић, кав Богосав Марјановић ков. Коста Т. Ђорђевић берџиџија заменици: Риста Крстић кадиџа, Мита Лазаревић ков.

ђ, за кв. дорћолски: Председник Илија Ђорђевић, одборник, заменик Филип Васиљевић, одборник, чланови: Петар Матић бан. Радивоје Јелинић, трг. Никола Книн, трг. Јеремија Петровић терг заменици: Мита С Демајо, трговац, Хранислав Пашовић, зидар.

III.

Председник опширно изнесшто одбор да се према решењу рошку одборском има плуће године одмах заности у општини београдској дозубо напгодовање те да се према томе ова констатовати стање општинских пса, па предложи да се за ово констатовање одреди нарочито повереништво.

По саслушању овога одбор је по предлогу председникову наборо: г. г. Мих. Д. Богићевића, И. Вуловића, М. Велимирића, Никшу Х. Новаковића и Соломона Аврамља, одборнике да као главну ствар и доношење ноеу прегледају и констатују оопшо ово готово пошла и у прописаном надзиду.

Прегледа овај да се изврши још 31. Децембра 1891 год. Пуномоћно могу радити и трошити од изабраних одборника.

III

По прочитаној кати исход судије за кар. Београд АБ. 4770, 4772, 4801, 4800, 4859, 4774. ката упуте варшне Београд, АБр. 4825. ката истражног судије за кар. Београд АБр. 4770, 4771 4775, ката поништавања VII. окр. округ Бр. 5287. —, који се траже умрлина о плаћању и иконом стању извесних лица, одбор је њихово ће су му Филип Русић, Сима Рапић, Вазлиеви Матић, Јован Вранеш, Живко Антонијевић и Сава Митровић, поништити да су Радош Нешковићев и Милан сан Прице Трошина добро плаћала и добрс имовно стање да је Кузман Недељковић поцкупат ово лошег плаћања и добрс имовног стања да су ревизи општине Јоване Дамњановић, Мајсин С Милојевић, Михајло Радивојевић, Хаџио Поперин, Михајло Јовановић, Горњаков Миленковић, Алексија Рудина, Момчило А Лепи, Душан Ђ. Михајловић, Тошу Вучојевић, Јакоб А. Матијев, Дубсовић Радојковић, Ферхидиа Решит, Соломон Да Мајо, Аргутин Гавриловић, Петар Илитојевић, Милан Р. Поповић, Радивоје Вачић, Јосиф Гутман, Милан Ј. Милојковић, Михаило С. Поркић, Јован Ф. Христић, Вазлилије Шиб. Риста Пајанов Милош Христић, Давид Русо, Мидрола Вашкић, Васа Божић, Чалокић Дамјанић, Илија Јовић, Драгољуб Вокарлић, Вешшет Бум, Михајло Илић Милић Ђорђевић Стевић Коспановић, Сима Поповић, Милан Куџунић, Живан Јовановић, Светозар Кривошић, Стеван Радивојевић, Живко Вучковић, Илија Спанић, Ђорђе Бујић, Бегзин Јовановић, Коста Алексеевић, Никола Карапешић, Душан Спанић, Милан Достанић, Антоније Милош, Димитрије Бујић, Гогорин Крајнер, Владан Ђорђевић, Лазар Домић, Ђорђе Петровић, Милан Радивојковић, Мића Васић, Јеврем Жујовић, Спанчило Пејић, Вељезлав Субогић, Милан Јовановић Батут, Никола Х. Пиновић Ђорђе Јовановић и Едвард Мишо — дорђе имовног стања да су решењем општине Петар Манојловић, Димитрије Петровић, Стеван Дугалић, Јелисије Кујунџић Ђорђе Ј. Петровић Крста Живковић, Светен Коларић, Алекса С. Димитријевић, Војислав Ј. Шиб. Јусуф Бег Љубовић, Јован Кучуковић, Добросав Атанасковић Гаврило Пантић, Драгољуб Ђорђевић Риста Тасића, Војислав Пашићевић, Чедомир Пркић Алекса Рашић, Љубомир Поповић, Јанко Марковић, Фрања Жагровић, Јосиф Бушић, Михајло Матијевић слабог имовног стања, да су решењем општине Урош Поповић, Живојин Ђорђевић, Благоје Стојковић — средњег имовног стања, да су му решењем општине Милоша Марковић, Петар Костић, Ђорђе А. Поповић, Светозар Сокић, Драгомир Стојковић, Јован Ј. Јовановић.

*) Види број 1. „Општ. Новине" у коме су објављена имена одборника и заменика.

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповетка

Ф. ГЕРШТЕКЕРА.

Превод с немачког

(Наставак 16)

„Да ниси то исходиле нешто! Ја сам је добог тога добро изгледо, јер се не прилепа младој дечојци да се тако понаша и да неку тумара овамо онамо."

„Ви сте је гледали", рече младић, и врећала, онако она не би то чинила.

„Но, сад је све прошло", одговори отац, „и не може се изменити, и видим се, да се ништа неће тако што догодити."

„Хоћете ли, дакле с нама да говорите, госпођице Јохуте?"

„Обећао сам вам, што још данас, а најдаље до сутра у другу. Видећемо, шта Бемо моћи учинити. Ова је чудновата девојка, а биће ми и тврдоглава, да јој нема равне, мој драги господине ватуре."

„Али Гоза је тако добра!"

„То је сте", додаде Јохуе и спусти очи, „баш као нека попојна мати, сасвим је на њу; сирота Кавра, баш да је она сама жива!"

„Идем сад, госпођице Јохуте", прекиде га младић, и осећаше се на вас. Ако ви допустите, ја ћу доћи сутра у вече к вама да чујем, шта је урађено, и то ако увиоет, јер још данас морам ићи у Хелентов у суд на се можда неку моју доведе братате."

Клеопатра му није никто одговорила; задубљен у своје мисдима, није ни приметио шта је младић онашао.

5. Отац и кћи

Роза је целог дана била у својој соби. Поручала је ону, да је нешто слабо, над је ову по други пут послао Берда по њ. Пред вече дошсе једна родица оба лимунова дрвета од шпара Волкера. Роза их није хтела примити; није хтела да их има и наредила је човеку, који их је донео, да их неси регистратор, који је такође био волиш младићев пријатељ. Када је човеку, да поздрави регистратора од њене страше и да прими ово биле као спомен од ње.

Међутим Видаг Јохуе није имао мира у кући. Чак је, према свога обичаја, седео у кавани на чашом вина, чак је напио у кававу и подгледао шта се ради. У један час пође у Хелиахов, као се опет врати јер чудновато понашање девојчино није му набијало на памет; а можда је с њоме говорити, да дозна, шта знали то жено понашање.

Одлучно врати се кући и дође право преда собу Розину и закуца.

„Ко је?"

„Ја сам, Роза, имам с тобом нешто да говорим."

„Није ми добро, отац; глава ме јако боли."

„Одмах ћу ићи, само да ти нешто кажем."

За трен беше све мирно у соби, затим буде брава откључана и Роза је, чешљајући своја ова, стајала на среди собе.

(наставиће се).

Војислав Весовић, Светозар Тодоровић, Луби сав Димитријевић потврђују да према томе и власко стање му је познато. Да резерви ошнику Др Јосип Вилдовић живи у Краљеву, и да се команда таковског општине за уредне обратите ако, да је Михајло Драгићевић доброг владања и да му је власко имовно стање познато и да му је Милош Вукомановић познат.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Личне вести. Одбор је општински изабрао за главног благајника општинског г. Михајла Јовановића, судију у пензији који је већ уведен у дужност. Исто је тако одбор изабрао и г. Михајла Најкута, за геометра при нижењерском одељењу општине београдске.

Укидање дућана. Одбор је општински, на предлог одборског повереништва решио да се затворе сви дућани, што су или рушна трошаринске. Од ових општина већ нашао наредбу да се ово решење изврши и то најстрожије и што пре.

Помоћ. Општина је београдска, по решењу одбора дала кројачкој занатлијској из ложби помоћ од хиљаду динара.

Сиротињски дом. Као што смо прошле године јавили, одбор је општински решио, да се подигне у Београду дом, у коме би се издржавали немоћни и неспособни за какву год привреду. Повереништво, које је изабрало да ово питање проучи, поднело је одбору свој извештај, који је у прошлој седници одборској прочитан и усвојен. У идућем броју донећемо овај наше штај у целини.

Едисоново електрично перо. Обећали смо својим читаоцима, да ћемо донети тачан опис ове ноге справе за писање, што ево сада и чинимо.

Перо се састоји из металне цеви кроз коју је пропучена обична игла, дужине као што је и перо. На горњем делу цеви намештен је електрични мотор, који помоћу тридесете батерије покреће иглу у минути 11 хиљада пута. Кад се пише, дел се држе у руку као обична удица, само се мора управно држати и пише се може подједнако као обичним пером по нарочитој хартији енглеској, танкој и врло јакој. Игла у цеви покренута мотором, избоде хартију тако често, да, над се према светлости гледа, изгледа да је хартија сасвим исечена. Исто тако избоцкане хартије неће се часта на коју се хоће конија да добије. Пресо избоцкане хартије прекуче се налаз на обичном штампарском бојом, и broj пролазећи кроз ситне рупице остаће траг на чистој хартији. На овај начин и са једним листом избоцкане хартије може се добити до 5000 примерака. Сама је справа врло проста и дају се врло лако писати, управо бити хартија, за да се у исто време мотор врло брзо окреће.

СУДУ ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Надзорној водоводној комисији част је поднеси суду извештај о извршеним радовима на водоводу за месец Децембар 1891. године

I. Реконструкција старог водовода.

На згради, код бунара испод војног сеоника, довршено је спојна цевчица састава и око зграде кадарисано, исто тако довршено је и натпосање у самој згради. Темеља за праге начињени су и 2 Децембра отпочето је монтирање цркве у бунару и у згради. Монтирање довршено 23. Децембра и одмах отпочето цркење воде. До краја месеца вода је сишла дана цркева и бунар чишћен од земље и материјал, који је за читав метар био засут. Остаје је још да се то чишћење доврши и да се потребни подизни у самом бунару начине.

Положено је 850 метара цеви од 100 mm пречн., као нема нанову моменутог бунара и резервоара на западном врачару. Осим тога положено је 520 m цеви од 80 mm пречн. од истог резервоара до болнице за душевне болесне, када би се вода болница снабдела водом. Остало је још да се у самом дворишту поменуте болнице цеви положе и чим вода у болницу уведе

II. Нов водовод

1. Бунари. 27. Децембра довршено је копање бунара 1 и спуштен је спојни фластер Ну како се спојне цеви, које су за копање служиле, нису могле извући са три дизалице, које су на расположењу, већ су се неке поломиле при раду, то се са захватењем престало, док се не добију друге дизалице.

Пошто су приспеле потребни делови цеви то је на нашту код бунара IV довршена потребна вена. Исто тако продужен је нагет од цеви од 400 mm пречника и састављен са главним бунаром.

2. Зграде. У згради за црпке и котлове рађено је на темељима за црпке и котлове. Довршен је бунар за црпке, као и темељи до натпосних сводова за машине. Исто тако испкопани су темељи за кондензациони резервоар и у бетону израђени темељи за стубове, на којима ће стајати дизалице. У напалу, који спаја ову зграду са главним бунаром, као и у бункеру за црпке, малтерисана су цементом сва седла. Израђено је 258 m бетона и малтерисано 103

3. Набавка цеви. У току Децембра стигле су и последње поручене цеви тако да је до краја 1891. год. набављено свега од:

Ру	Б	капа и Комп. у Халберштате	
	(420)	m од 350	mm пречника
	(1847)	„ „ 300	„ „
	632	„ „ 250	„ „
	148	„ „ 200	„ „
	326	„ „ 125	„ „
	2484	„ „ 100	„ „
	2854	„ „ 80	„ „
од			
	Фабрике на Понт-а-Мусона		
	612	m од 400	mm пречника
	48	„ „ 225	„ „
	434	„ „ 200	„ „
	1197	„ „ 175	„ „
	2683	„ „ 150	„ „
	5072	„ „ 125	„ „
	13160	„ „ 100	„ „
	14082	„ „ 80	„ „

4. Полагање цеви. Пошто је наступило зимске време то је предузимању обустављено даље полагано цеви по улицама.

На захтев Управе хомопола дућана, примила је управа водовода да за рачун управе дућана изврши полагање цеви у дворишту те управе, рада спајања са новим водоводом. Копање рова за то полагање отпочето је и дужина тог рова износи око 220 метара.

5. Испитивање цеви. У току Децембра испитано је цеви, од

Фабрике из Понт-а Мусона

505	ком.	од 100	mm	пречн. од којих нису пропустили 10 ком.
608	„ „	80	„	„ „ „ „ „ 4 „

Од тих одбачених цеви 4 комада направа за време транспорта, а 10 су пукли при проби.

6. Велики резервоар је 12. Децембра са свим довршен.

За радове које Управа водовода у ревизији ради, као и за обављање послова извршене водопада утрошено је у Децембру свега паличца 1266½.

Бр. 58
10. Јануара 1892.
Београд.

Председник надзорне водоводне комисије
Н. И. Стаменковић

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине варошн Београда на дан 22 Јануара 1892. године, држаће лицитацију за давање под аренду право за изношење ђубрета из ово-варошних домова, а за квартове: „Врачарски и Савамалски,"

Кауција полаже се за сваки квартал по 300 динара ако су средства грађани, а страни подлежи по 600 динара у готовом новцу или државним папирима од вредности.

Лицитација држаће се у рачуноводству суда општине варошн Београда од 8—12 пре подне, и од 2—5 сати по подне у које ће се време и закључити.

Закуп овај даје се за три (3) године, кола за које ђубрета морају бити по пропису и чистра која се налазе у грађевинском одељењу.

Изналитирану годишњу аренду, закупници су дужни полагати општинској благајни у једномесечним ратама сваког у напред; а напављује за њиоку ђубрета и то:

1, Од једне собе са кујном или малог дућана са собом по 20 пр. дин.

2, Од две и три собе са кујном или већег дућана са магазом 60 пр. дин.

Од четири или више соба са кујном или од касане са кујном, или од гостионице са кујном без штале (1) један динар месечно.

Закупници су дужни ђубре износити на јавље редовно по један пут недељно, а лети кад наступе велике врућине по двапут недељно, или онако како буде то санитетска полиција наредила.

По рачуноводства суда општине варошн Београда 17 Јануара 1892 год. СВр. 14.774.

На дан 23. тек. мес. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији нижењерског одељења суда општинског, у Пашићевој кући на малом тргу) јавна усмена лицитација, за гра-

ђење винарских магацина на винарској пијаци на Сави.

Кауција полаже се при лицитацији у 1800 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови и остала техничка документа, могу се видети у помењутој канцеларији сваког радног дана од 8 до 12 пре и од 2 до 5 сати после подне.

Од стране суда општине гар. Београда I Бр. 41.—15. Јануара 1892 год. у Београду.

На дан 28 т.м. мес. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији нижи-српског одељења суда општинског (у Пашићевој кући на марвеном тргу) јавна усмена лицитација за откопавање земље до коле виђене у Јеврејској улици.

Кауција се полаже пре лицитације у 160 динара у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у помењутој канцеларији сваког радног дана од 8 до 12 пре и од 2 до 5 сати после подне.

Од стране суда општине варошки Београда I Бр. 3002/891 г. 17 Јануара 1892 г. у Београду.

Браћо!

И ако је Српском Трговачком Удружењу и београдској трговачкој омладини главни посао, да ради на унапређењу трговине, ипак зато они сматрају да ако Српска Удружења неће потрошити, ако за трепетак и хуманом циљу свој рад посвети, тим више, што они по самом своме устројству имају многобројне везе по целој нашој земаљи те према томе имају и изгледа, да ће своју задаћу извести тако, као што то српском образу приличи, а парочито где су у питању српске и братско руске ствари.

Браћо!

Још од прошле јесени овладала је глад у највећем делу братске руске државине.

Да би се невољницима руским у тој њиховој невољи у помоћ притекло, образовани су у многим деловима света одбори за скупљање добровољних прилога, којима стоје на челу најодличније личности, и скоро цела Европа притрчала је, подстрекнута хуманитарношћу, у помоћ гладујућима у Русије.

Кад је дакле Европа, руководећена једино човекољубљем, схватила у пуној мери човечну и природну обавезу, да човек човека у невољи вала да потпомаже, у колико ово више не познаваи да доказемо, да је и у нас будно оно својство које човека одликује и над осталим бићима уздиже; а парочито у овој прилици где је са свим на месту да добром делима докажемо да умемо да будемо благодарни напорам оних, који су назад нашу Отаџбину у тешким часовима — борбе за индивидуалним и државним опстанком не само материјално но и морално потпомагали, дајући нам тиме најбољег доказа своје љубави и братства по крви и вери.

Бацимо поглед на скоро минулу прошлост, опоменимо се једног величанственог одзива од стране руског народа, кад је мала и мајка кнежевина Србија равила своју заставу за ослобођење православља на балканском тронољу.

Тада је руски народ шиљао у легијама своје синове да умноже број српских бораца и да на бојиштима пролију своју братску крв за ослобођење подјармљеног српског робља.

Када је много умилновано материнско и сестринско срце за изузбљеним јунаком пропитало, тада је нежна и мило српска руска рука пидала ране, а хуманитарно руско срце добродио над животом раљених српских синова.

Па је ли могуће, да је у нису од неколико година могло по природа племенито Српство да заборави на доброчинства, указана му у тешким животним часовима од стране руске браће!

Не и никада!

На овај позив Српског Трговачког Удружења и београдске трговачке омладине похитаће без сумње сваки Србин и прилозиће на олтар милосрђа оволику потпору, колико му је према средствима могуће, испуњујући тиме свету дужност човечности и одлижући у исто доба благодарност онима, којима је данас нама помоћ потребна, и који ће се на дубоке срца обрадовати кад виде:

„Да брат брата у нужди није забо равно"

Грађани, чиновници, свештеници, учитељи, општине, јавне, манастири, новчани заводи, удружења, еснафи и сви остали отпуштуте се по ће више или сам прилажити или прикупити и потписном удружењу доцети и послати!

Висина дародавања биће путем штампе обнављена.

Потписано удружење умољава све српске листове да овај позив више пута одштампају.

Г. Г. Београђани могу своје прилоге слати радњама Месаровића и Павловића и Тадића и Константиновића у добровачкој улици.

У Београду на дан Светога Саве 1892 године.

Српско Трговачко Удружење:

Председник: Димитрије Стаменковић.
Потпредседник: Петар И. Јовановић.
Подсловођа: Давид Л. Синић.

Чланови Одбора:

Трговци: Јово Крсмановић, Ђорђе Аћимовић, Михајло Павловић, Никола Ђорђевић, Тодор И. Михаиловић, Милан А. Павловић, Ђорђе Хаџи Николајевић, Димитрије Николајевић, Никола Рашић, Милан Ж. Марковић, Вазд. Чортановић, Јован М. Тадић, Јоца М. Марковић, Јаков Алкалај, Хаим Азријел.

Секретар: Д. Л. Величковић.

Београдска Трговачка Омладина:

Председник: Милан А. Павловић, потпредседник: Марко Вулетић, благајник: Давид Л. Синић, подблагајник: Љубомир Б. Мишковић, пословођа: Драгутин Ф. Васић, тајник: Ђока Димитријевић, књижничар: Драгић Савић, синиом: Ђорђе Нешић.

Чланови Управе:

Стеван Танацковић, Драгутин Шумаревић, Јован К. Јовановић, Спасоје Костић, Јанко Милојевић, Драгутин Гавриловић, Данијел Марковић, Новак Туфегџић, Милан Петровић, Радо Ђорђевић, Павле Качанић, Војислав Марковић.

ИЗВЕШТАЈ

О ЦЕНАМА

разних намирница и осталих производа на недељној пијаци од 10 до 17 Јануара 1892. год.

ТРЕЖЕЊА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА ПРОСЕЧНА ЦЕНА	
ЦИ		дин.	п.
100	Кисели рижени	130	—
100	Српски сир	100	—
	100 главица пушуле	100	
	Кисела пушуле у главици	20	
100	Вушуе рибљиие	20	—
100	Кромпира	12	—
100	Црна лука шута	20	—
100	„ у жицу	50	
100	Пасуљ бели сатин	40	
100	„ грашинац	40	
100	„ жути	30	
100	Лук бели	50	—
100	Ушиена сира	50	
	Меда у соћу	120	
100	Јабука колачарка	40	
100	„ стонобер	30	
100	„ обични	20	
100	„ кисел зимски	40	
100	Крушака кодинча	20	
100	„ зимска	20	
100	„ токуша	20	
100	Гуља	10	
100	Маков	5	
	Јаја 6	40	
	Један пар њурана	10	
	„ „ њурана	8	
	„ „ гушаи	5	
	„ „ пилићи	3	
	Орања	40	
10	Месо говеђе	80	
100	„ телеће	120	
100	„ недрино сече	60	
100	„ дрво	50	
100	„ свињско	100	
100	Маст	130	
100	Сало свињско	130	

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампа штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 5. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за Страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 26. Јануара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нека слати уредништво за општинске
ствари а све кореспонденције на уредника.
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

У интересу здравља овдашњег грађанства а на основу тачке 6. члана 36. закона о општинама, суд општине вароши Београда

Наређује:

I. Да од 1. Јануара 1892. год. поред месара још и сва она лица, која воћу стоју за распродају, као: механџије, пансионе, гостионичари, кувари, печењари и други, која клање стоке на општинској кланици.

II. За клање стоке одређује се ово време: крупна стока клаће се од 1. Маја до 1. Септембра од 4 до 8 часова по подне, а 1. Септембра до 1. Маја од 8 ире до 5 часова по подне. Ситна стока, као и свиње, клаће се од 2 до 8 часова изјутра и то од 1. Априла до 1. Септембра, а од 1. Септембра до 1. Априла од 8 ире до 5 часова по подне.

Ови се одређено време за клање стоке, у члану XIV. правила о слободном клању стоке, измењује.

III. За плаћату ареидце одређени чиновник издаваће клачима уиутиње искључно за клање стоке на општинској кланици.

IV. Ко би се од клача огрешио о ову наредбу кажиће се према XVI. и XVII. члану правила о слободном клању стоке и кажиеној палошки.

Из седнице суда општине варошн Београд АБр. 4906. — 31. Децембра 1891 године.

ОБЈАВА

До сада се више пута дешавало, да су поје чесме постављене на реконструисаном водоводу алогомерно нарене, и да се хотиње остављају отворене, да вода даљу и воћу узалуд тече, и ако је оскудица за воду. У последње доба пак, нарочито за ових 5—6 дана, од како је полажена вода по чесмама поспана, увођењем воде из бунара испод воћене сенана, кварење чесама је ухвастало, и то поглавито на сладарској, Чукурајзи и на теразијској чесми.

Управа водовода чини од своје стране све, што јој је могуће, да осигура и равномерно подели воду по чесмама: а исто тако предузимала је норане, да уђе у траг кварењу часама, али без успеха.

Да се ово кварење чесама не би и у будуће дешавало, те тиме општина штетила а грађанство вода, тражло осигурају у води у већој мери но што то мора. Суд општине вар. Београда овим чини познатим цело грађанство, да ово најозбиљније опомене своје слуге: слуге, слушкиње, ђаке и шегрте, да ни у чему не кваре чесме, јер ће се на сваког, који се у томе ухвати, применити најстрожија казна, према одредби § 395. т. 8. прив. закона.

Од суда општине вар. Београда. 15 Јануара 1892. АБр. 227. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

I. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

4. Јануара 1892. године.

Председано председник г. Милан Р. Марјановић, од одборника биле г. г. Мита Петровић, С. Богојевић, Ђ. Јовановић, Ј. Христић, М. Трнавски, Др. Павловић, С. Вељковић, Ј. Бурић, М. Ђорђевић, М. Ђорђ, Н. Х. Павловић, А. Радовић, И. Ђорђевић, М. Ј. Марковић, А. Ј. Одавић, С. Аврамо, Ф. Вукићевић, Н. М. Тодоровић Ч. С. Николајевић, М. Д. Богојевић, П. Р. Петковић, Р. Драгутиновић, Ш. Вујковић, Милан Петровић, Др. М. Т. Лукић, Д. Гејић, К. Д. Гавазовић, Мита Јовановић, Ђ. Ж. Недић, Мих. Ш. Вујчић, М. Вељковић, Др. Алексије Гавр. Бунић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице дужине 30. Дец. 1891. год. и у одлуци бр. 828. учињена је измена, да су Радови Непознатовић и Кузмак Недељковић слабог имовног стања.

II.

На питање председника општине, да ли ће се и од сада држати редовне седнице одборске сваког понедељника, — одбор је одлучио, да се од сада даље редовне седнице одборске сваког четвртог у 5½ часова по подне.

III.

Одборници г. г. Соломон Ј. Аврајеа Др. Давид Алкалај полажу пред одбором законски прописану заклетву, пошто је до сада нису полагали.

Одбор је примио к знању полагање заклетве од стране г. г. Соломона Аврајела и Др. Давида Алкалаја.

IV.

Одборници неоперативно, изабрато у седници одборској од 30 Дец. 1891. год. АБр. 4904 да констатује стање благајне општинске на дан 31. Дец. 1891. год. — подноси своје извештаје о прегледу каса општинских: главне, депозитне подводне и тропаначке.

По прочитаву тих извештаја одбор је примио к знању ове извештаје без икаквих измена.

V.

Председник извештаја одбор, да се на расписан стечај за главног и мањег благајника пријавило, поколико кандидата на предлажи, да одбор изабере повереништво, које ће прегледати молбе са потврдама прегледати и оценити и дајући кандидата предложити одбору за избор.

По саслушању овога и по прочитаву реферата о пријављена кандидатима АБр. 180. одбор је изабрао г. г. Николу Вукосавља, Андру Олкинића, Мату Јовановића, Марка Великрића и Мих. Д. Балкошића одборнике, да као одборски повереници прегледају и оцене подношене молбе и исправе пријављених кандидата за главног и мањег благајника и предложе два лица за избор.

Три повереника могу пуноважно решење донети.

VI.

Председник изнесе одбору на поновно решење ствар о надзиру инвентара и потребу трошарине општинске.

По саслушања усменог извештаја председника о овој ствари одбор је после поименичног гласања са 18 гласова против 13—1 није сложно — решио, да се за сада ова ствар не узима што ире расиише друга дискусија с тим, да се за даље изиоси са обимним реченк.

VII

По прочитаву акта иредстеиског суда за вар. Београд АБр. 115. којим се тражи да одбор општ изабере поротнике за 1892. год. — одбор је изабрао ова лица за поротнике за 1892. год.*)

VIII

Председник изнијетака одбор, да је одбор општински у седници својој од 28. сент. 1891 ББр. 3646. решио, да се од сиротних војених пакада тронак за храну пријавом накнаде возбиља, у колико се исиакати да се војној власти из касе општинске наиади, да је суд општински учиио корак према овоме и могао напакатити снега 55·22 динара — па предлаже да се остане до 1892·93 дин исплати војној власти из касе општинске. По саслушању овога одбор је решио, да се војној власти исплати из касе општине, из нарпше буџетом одређене за непредвиђене трошкове за храну сиротих војника 1889. год. хиљаду осам стотина два динара деведесет и две паре, а да суд опште, настане и иајстрожије мере предузме, да се ова сума од дужника наплати и унесе у општинску касу као иапредни приход.

IX.

Одборник г. Никола Вукосављ тражи од председништва да изнесе одбору извештај о свима годишима општинским, а нарочито о великој предузећима која су у неколико већ отворена, јако би се одбор општински увсиао са стањем послова општинских.

По саслушању овога председник је најавио да ће у току ове сед. поднети одбору општински извештај о свима пословима општинским, предстојим у 1891.

*) Имена поротника су у једном од ирвих бројева Општинских новина. Ур

ОДБОРУ ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА

Одборско повереништво изабрато у седници одборској од 18. Априла 1891. год. КБр. 208 АБр. 793, ради прегледања питања о подизању сиротињског дома у Београду, на састанку своме од 5. ов. саопштило је ce о постављеном питању и после дозволног и свестраног проучавања, дошло је до уверења, да је крајње преко, да се учини крај досадањем издавању милостиње београдској сиротињи.

На који начин да се у будуће ова милостиња издаје и коме, повереништво је ce сложило у овоме:

1). Да се подигне у вар. Београду један дом сиротињски, у коме ће београдска сиротиња имати стан, храну, лекарску помоћ и све остало о општинском трошку.

2). У овај дом да се може издржавати ова београдска сиротиња:

а). Изнемогла по старости и неспособности за рад, што ће се лекарска констатовати за сваки конкретни случај.

б). Изнемогли отац или мати, оптерећени сетном децом неспособном за привреду.

в). Находчад.

3). Да би се пак спречила навала сиротиње са стране, нарочито страних подложника, повереништво је ce сложило: да у овај дом може ући само београдска сиротиња (в. тач. 2) која је српски држављанин, а грађанин општине београдске више од седам година.

4). Да би повереништво имало пре руци, за дати рад по овоме, тачних података, какве сиротиње и колико има у Београду, захтева се да суд општински, праћком издавања милостиње састави тачан списак свију лица, која милост ужинају поделивши их у категорије према тач. 2. Осим тога, да се свако новоулих саслуша и тачно одговори на питања:

а). Како му је име и презиме.

б). Где је рођен и колико му је година (доказа крштеница или уверење).

в). Је ли српски држављанин (поданик).

г). Је ли београдски грађанин и од када.

д. Кога има од породице и где су му сродници.

ђ). Од када прима милостињу и колико.

е). Чиме се је занимао пре примања милостиње, као и садање занимање, и

ж). Где станује.

з). За подношај писмених доказа, о датим одговорима, да се неопходним остави рок извесни

и). Да се закажу неопходним, а да не смеју ненаћи свога стана, без пријаве општ. суду.

5). Како и на који начин да се овај дом подигне, и какво уредба и прописи да владају у њему, повереништво је мишљења, да ће најбоље бити, да се дом подигне и прописи одреде по угледу сличних домова у иностранству, које их има, а које по величини својој одговарају Београду.

Ради тога повереништво налази, да треба одмах предузети набавку општирних извештаја од општине Загребачке, Темишварске, и из Лајоша, а по добивеним извештајима, да се и један члан повереништва пошље у Загреб и Темишвар да лично прочи ону установу.

Потписани чланови повереништва имају част известити одбор општине о овим својим закључцима с молбом, да их одбор изволи одобрити, јер ће повереништво само у томе случају моћи продужите свој рад и усвојено га довршите.

председник повереништва
председник општ. београдске
МИЛОВ. Р. МАРИНКОВИЋ

чланови:
Н. Р. Попескић
Јов. Симоџировић
Милан Капетановић
Мата Јовановић
Милутин Ј. Марковић
Др. З. Минкл.

Одбор је општинске у седници својој од 13 и 16. Јануара 1892. год. усвојио овај извештај у свему с тим, да суд општински у споразуму са повереништвом одреди лице, које ће ући на страну, да проучи ову установу у сваком погледу.

општински послови

Председници школских одбора. За 1892 годину одређени су за председнике кварговних школских одбора, и то:

за кварт варошки г. Јован Илић члан суда;

за кварт дорћолски г. Дим. Вељковић члан суда;

за кварт теразијски г. Јован Антоније вић члан суда;

за кварт српски г. Андра Надежић имеџионски помоћник;

за кварт палилулски г. Коста Чупић кметов. помоћник;

за кварт врачарски г. Младен Тодоровић кметов. помоћник.

Председник општине београдске ђуедио је и председник општег школског одбора за вар. Београд.

Осветљење. Друштво за грађење и експлоатацију електричног осветљења у Београду писмом својим известило је општину београдску, да је закључило погодбу са друштвом Compagnie continentale „Edison" из Париза да народу и намештање целог електричног прибора за београдску централу, и да је то друштво одмах приступило нарадн материјала.

Болничка читаоница. Управа београдске опште државне болнице, обратила је се уредништву овога листа с молбом, да се болници дају бесплатно „Општинске Новине поштo она хоће да установи читаоницу у којој би нени болесници нашли духовне

ПОДИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповетка

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 17)

Бала је потпуно обучена, иаће ни у кревет лежала, јер је исти недирнут био, али је она била врло бледа и очи јој од многог плакања црвене.

Отац јој пружи руку, коју је она истежући се крилато, и рече јој весније но икада:

„Шта ти је, моје дете? Ако си болесна, што се закључала у собу и не пушташ никога к себи да те посети?"

„Нисам болесна, отац"

„Па ти си казала, да те глава боли, и изгледаш болесна и бледа. Ваљда ти нешто другоболи, и ја ћу послати по лекара Бауера, да те прегледа

„Нећу, отац", одвраћаше та девојка. „Није потребно, лекар ми не може помоћи."

„Лекар те не може помоћи? — па ко те онда може уредити?"

Девојка ћуташе и гледаше ужасно преда се, најпосле рече тако полако, да се једва чуло:

„Нико ми не може помоћи, отац."

„Хм! то је чудновато", промрмља каменџија, који није нимо шта на то да каже. Свиње шишају, који му је до сада на глави био и мисле та ни сто, „нико те не може помоћи? то бих — то би сасвим чудновато било, да се не може неком помоћи над које опасно болестан. Могу да ја знати, или можда и ти сама не знаш, Розо, а можда ти је и неки дуђердија напртала нешто?"

Девојка ћуташе; беше очевидно, да се је са собом борила, јер је десну руку дрхтала на сриде, које као да је хтеле да јој исцури.

„Да ти нашем пешто, Розо", продужи отац, коме је ћутање непозно биле. „Твоја је спиовиа цестио биле дуђердија. На тој постељи спобда си, шкиила си ни тоиле собе за лодан вољни иаздух у лепом одељу, на онда ово забуљење, над се биле у старим разиалиљама за које се прича, да су у њима многа злочинства извршена. — сше је то учинило те си се разболела, и најпаметније би учинила, да са одмах легла у кревет и цео дан у њему остала. Но шта сам хтео да ти кажем, данас ни подне био је — баш је

млади племић под вече, ти већ знаш. Заито иисе спала, над сам те звао?"

„Јер сам се с вама већ сироталя, отац", одговори ју тихо Јерка.

„Опростила си се с вама? звала каменџија зачуђено. „Па зашто? Беш си нека луда! Сиоћи сте биле једна душа и једно тело, а сада —"

„Нашеђу тога бепе ној, отац!"

„Ној, но шта је ои тредно? Ваљда си га срела на тзоме путу?" Звала каменџија брзо.

На ово питање она, да ли је Розе њезе среда Бруна, одговорила је: „Нисам; од синоћ сам га чек дапе у ћутру у 9 часова недеље. Али ја те не разумем. Зуби ба се лутио и грдио над ба с њиме сако говорила, а данас чини ми се, да са промепио своје мишљење. Од куд то?"

„Јер писам хтео, моје дете, да та дам за гладног племића, одговори каменџија суморно. Али сад је већ што другто. Ја истина не дајем ни нет кара за његову нарицу, али је он добио сада сталну службу. И кад би га ти и сад тако волела, као ирс, онда —"

(наставиће се).

забаве, а што нема ни новаца ни одобреног предлога.

Уредништво „Општинских Новина“ с готовошћу прилази да даје свој лист болници бесплатно, те тиме потпомогне болницу у оснивању читаонице која ће благотворно утицати на многу болесну и напаћену душу.

Личне вести. За младјег благајника општине београдске изабран је г. Лазар В. Ристић бив. благајник смедеревске кредитне банке. Ових дана приниће и дужност.

ОПШТИНСКА ЛИЦИТАЦИЈА

На дан 28 тек. мес. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији кнежеларског одељења суда општинског (у Пашићевој кући на Варошком тргу) јавна усмена лицитација за отповљавање земље до ноне изнолете у Јеврејској улици.

Кауција се полаже при лицитацији у 160 динара у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у помењуто) канцеларији сваког радног дана од 8 до 12 пре и од 2 до 5 сати после подне.

Од стране суда општине варошн Београда
ГБр. 602 861 г. 17 Јануара 1902 г. у Београду

ОДГОВОР
Г. ЂОКИ СТАНОЈЕВИЋУ
на
критику мојих примедаба о уговору за електр. осветљење Београда

У последњим бројевима београдских општинских новина појавио се стенографске белешке састанака одбора бесер. општине, у којима је вођена дебата о уговору, који је закључен међу нашом општином и г. Цимоћем о електричном осветљењу Београда. Поред тога засебно су штампане и моје примедбе, које сам на тај уговор учинио и које је г. Станојевић приликом горепоменутих одборских састанака на особени начин прокритиковао. У том критиковању г. Станојевић није хтео одговарајућим разлозима, нирно да доказује зашто се с којим примедбама не слаже, већ је пашао да ће му лакше бити поједине моје примедбе да побија тиме што каже, да је тераи неку „опозицију само ради опозиције“, да се „шкиљаше“ не обирећи на изнесене главне уговора, да „тенденциозно“ наводи „нечистште податке“ и т. д.

Истина, тако што врло је лако казати, али питање је, да ли је т. Станојевић ниво и најмање основа, да ме таквим тривијалним оружјем нападне!

На то питање нужно је да одговорим.

У члану седмом уговора о електричном осветљењу Београда примећено сам, да је уговором дато повлаштачу право да „поставља ако уговорена снага ни приновљене електричне струје може бити“ и „ма колпко друга природна снага“ док у стварн тражило се да уговорена снага буде искључиво *снага водене паре*. Поводом те моје примедбе г. Станојевић нешто ми је без икакве потребе објасњао шта је то уговорена снага итд. пели ово: „Кад г. Марко не би терао опозицију само ради опозиције он би видео и чл. 43. уговора у коме се каже: ако би у тому трајања повлаштице новим научним открићима произошло било електр. струје боље и јефтиније него што је сад, повлаштичар је дужан да цене ел. енергије употребљене на ма коју цељ сразмерно обори.“

И зад би „терао опозицију само ради опозиције“ нидсо би, али не ово што г. Станојевић види, већ да тај 43-ти члан уговора нема апсолутно никакве везе с мојим примедбом. Исти члан нимо ни везе с мојим примедбом само онда, кад би потребно било „новим научним открићима“ доказивати тек, да је природна снага јевтинија од парне снаге, али то је и сад врло добро свакоме познато.

Уговором се допушта као што сам напоменуо да „покретна или моторна снага за производење електричне струје може бити или снага водене паре или ма каква друга природна снага“, и тиме се по моме мишљењу отступило од услова у расписаном спечају, у коме се тражило, да моторна снага буде снага водене паре. Прима тоне, уговором допушта се повлаштичару да може да употреби и јевтинију снагу. Да је то пак и *приликом расписивања спечаја могло било, зар није евронатно да би добили повољније понуде за електр. осветљење Београда но што смо их добили?* То је стварно питање у којим примедбама. Али г. Станојевић у изложеном доказивању како сам побијао изнесене мојпове и позивајући се на један члан уговора, који нема никакве везе с мојом примедбом и заборавио је са свим, да одговори на питање, о коме сам желео да чујем његово мишљење.

На и кад је један од г. г одборника приликом дебате у седници заштео г. Станојевића: „Стоји ли то што г. Марко вели да бн друкче цене биле, да је у конкурсу стављено да ће се моћи и друге природне снаге употребити“, г. Станојевић одмах одговара: „У конкурсу стоји одмах (чита: „производење електр. струје да буде дивано машинама а моторна снага да је водена пара“). „Да сам објасно да се све своди на једну меру. Међу тим ово нам оставља отворено поље да се може и други начин употребити.“

Г. Станојевић није хтео ни онда да се упусти у одговарање на моје питање, кад је у одбору био повода о томе запитати.

Кад дакле г. Станојевић не сако да није довољно јасно је моје питање неучесће но чак није ни одговорно на исто, онда једним правом смео је поводом те примедбе рећи, да тераи неку опозицију само ради опозиције?

Бпће да је то нама они истим правом, којим се покушао да се поводом тих мојих примедаба на уговор о осветљењу и код наше власти као несавесан опозиционар претстави!

Али, остављно за сада све то на страну и прећимо даље на стар.

Г. Станојевић „чудим се“ што нисам говорећи у начелу против оваквога уговора о осветљењу Београда електрицитетом, као ни одбору поднет, нпнео и друге његове мане, већ само две а „шкиљи“ као што неки да кажу „шпедаље на с мадим а нако ли с врло великим мањама.“

Не треба се томе ни нама чудити. Све ваше уговора, које сам могао да прометим, ја сам их у моим примедбама нанео. Сад да ли су ове велике или мале, то је апослеку споредно питање. Главно је, јесу ли заиста мање или нису. Оне две мане због којих сам био у начелу противан оваквом уговору, те две мане но моме мишљењу такве су природе, да кад бн се хтело да се отклоне, морао бн се други погпуније стечај да расппше, те да бн под повољнијим условима добили и јевтинију понуде.

Сваки случај био је као што сам изнешен и са совјетском општином. Прва стечај, који је та општина расписала био је тако неповољно, да су жорьли одбацили све понуде, које су на основу правса стечаја добили, а интересп совјетске општине захтевали су да се расппше нов стечај.

Исто тако и интереси наше општине захтевају да се стараво, како ћемо добити што боље и јевтиније осветљења а г. Станојевић томе се чуди!

На моју примедбу на чл. 6. уговора, у коме се говори о промени врсте осветљења г. Станојевић опет се „чуди“ што *не тражим*, да се одмах у уговору не напенцују и чланови комисије, који би имали да одреде услове, под којима ће повлаштичар моћи да пређе на другу врсту осветљења.

Г. Станојевић чуди се и овоме што тражим и овоме што не тражим, све му је чудновато.

Пре но што се г. Станојевић упустио у критиковање моје примедбе на члан 6-ти, изнеси као да сам ја тражио да тај члан из неких врло писких побуда изостанпно и то овим речима: „Да би г. Марко имао право на ово што је рекао под чл. 2., он сад тражи да чл. 6-ти изостанпно.“ Међу тим изричпо у мојим примедбама стоји, да тај члан опаке каква је нема никакве предности за општину и зато бн га требало изостанити или изменити.

Тим чл. 6-тим, каква је на жалост у уговору и остао даје се право само повлаштичару „да може по одобрењу општине београдске прећи на другу врсту осветљења“ а ја сам тражио, да се исти чланови одреди и то: „под којим ће условима могла општина тражити од повлаштичара да пређе на другу врсту осветљења.“

Место, да се специјално о томе питању изведе реч, г. Станојевић чуди ми се и вели: „Нека се г. Марко не брине —“

Готово и нема нађе да се бринем, кад се с моји предлозима овако поступа као што је г. Станојевић поступио.

Да пређемо даље на друга чудења г. Станојевићева.

Код чл. 29. питао сам, под којим ће условима имале да се употребе сијалице од 60 свећа за уличпо осветљење, јер то није уговором предвиђено. Уговором предвиђено је само да ће сијалица од 16 свећа замењивати једна плавкаста лампа а о употребн сијалица од 60 свећа за уличпо осветљење нема помена у говору.

Г. Станојевић то не знаши на нужно и вели: „Ја бн се имао чудно томе захтеву и то после одређених услова и цена, кад не бп знао, да га поставља г. Марко Леко. Чудо г. Леко не тражи сигда у место 16, 60 свећа! Ја мислим да бн добро било и о томе размислити.“

Место да је тек предлогом г. Станојевић предложио, да се допуни она празнина у уговору т. ј. да се и односно сијалица од 60 н. свећа утврди извесна норма, по којој бн се такве сијалице место пламених лампа или сијалица од 16 н. свећа могле употребити за уличпо осветљење, нам да објасни за што то не бн нужно било, место тога г. Станојевић тера шалу и чуди се.

На моју примедбу на чл. 32. односно цене електричног осветљења за приватне потрошаче, г. Стаповјевић вели: *Чудновато* је зашто да може човек, за кога се бар *зна*, да је, *као* никито *друго*, а опо цене оба та осветљења (гасног и електричног) „прочуло, да може велики тврдити, како је гасно осветљење јевтиније и после објављених цена, *које је Београд до данас за оба осветљења добио.*"

И овде се г. Стаповјевић опако пашанет чуди.

Оне цене гасиога осветљења које су Београду пуђене нису пауколико нероданне. О покупама Vereinigte Gaswerke и Малесовој, на које се опако трогумачпуљи позива г. Стаповјевић, стручна комисија која их је прогледала, дала је мишљење да су „*обе убране и баш бе опасне какве су врло опасне и убиствене за економске прилике*."

Није дакле никакво „чудо" не водити рачуна о таквим цепама гасиога осветљења, које су за општинске финансије врло опасне и убиствене.

Међу тим г. Стаповјевић узима за основу свога рачуњања те немеродавне цене гасиога осветљења, које су Београду понуђене и на такној погрешној основи доказујући како је електр. осветљење за Београд јевтиније од гасног, вели, да су моји подаци невистинити и иапада ме овим речима: „Напослетку да споменем како г. Марко само да би постигао своју цељ да оиказоваши ел. осветљење, *тенденциозно изводи неистините податке.*"

Ја ћу да претпоставим, да је то г. Стаповјевић из незнања казао, иа да је то невероватно, јер цео свет зна, да је електрично осветљење у опште скупље од гасног.

Опај пример у мојим примедбама, да је у Бечу електрично осветљење три пута скупље од гасног и за које г. Стаповјевић вели да је тенденциозно неистинито, хоћу овде прибављеним подацима да допуним.

Свакако сам, да у Бечу стаје час горења једне сијалице од 16 н. свећа трн крајцаре. Поред тога наплаћује се за сваку пакнепгеу сијалицу од 16 н. свећа годишња основна такса од 4 форинта.

На основу искустава, до којих су ручководиоци гасних завода дошли, узима се, да један приватан пламен просечно и то за Беч, изнпше 500 часова годишње горе.

Према томе од горње основне такое од 4 форинта — 400 крајцара долази на час горења једне лампе $\frac{400}{500}$ = 0·8 крајцара.

Зна се, да сијалице само врло кратко време нормалном јачином светлости горе. Оне се усљед одвајања угљених делића усвојеног конца обложе изнутра танким просојним слојем, који дејство светлости јако слаби. На тога узрока сијалица с прободном јачином светлости од 16 н. свећа после 250—300 часова горења тешко да има више од 12 н. свећа јачине светлости а међу тим трошн исто оволико струје као и пре за 16 н. свећа. Према томе било би врло не економично служити се и даље таквим потрошпелам лампама и само се морају изменити.

Један такав ламп стаје данас у Бечу 1 фор. и 50 крајцара, и како се иста не може дуже од 500 часова горења употребити, то се тиме опет поскупљава час горења за $\frac{150}{500}$ = 0·3 крајцаре.

И кад се то све узме у рачун, онда час горења једне сијалице од 16 н. свећа стаје у Бечу:

1. за утрошену струју	3·0 крајцаре
2. за основну такоу	0·8 „
3. за неиме лампе	0·3 „
Свега за један час горења	4·1 крајцаре

Међу тим један кубни метар гаса за осветљење стаје у Бечу 9½ крајцара. Кад се за час горења утроши 142 литара гаса онда се у добро ламии с бечким гасом може постићи јачина светлости од 16 н. свећа. Један кубни метар (1000 литара) гаса довољно је дакле да један гасни пламен, који 142 литра гаса за један час потроши, да такав пламен, пуних 7 часова подмирује. На тако 1 кубни метар гаса стаје 9½ крајцара то час горења за гас плаћен:

$$\frac{9{\cdot}5}{7} = 1{\cdot}36 \text{ крајцара}$$

Према томе нлаиза, да у Бечу цена електричне светлости према светлости гасом стоји у односу као 4.1 : 1·36 или као 3: 1.

Овде није уместо у обшир да је израда на електрометар отприлике три пута голема колича је за гасомере, а то такође иде у прилог томе, да је електр. осветљење скупље од гасног.

Претходно прорачуњавање основано је на претпоставкама, које за бечке прилике нису и где се узима да је просечно годишње трајање горења једнога приватног пламена 500 часова. По себи се разуме, да има потрошача, код којих је број годишњих часова горења већ од 500, можда 700 или 800 часова. За такве је потрошаче онда електр. осветљење можда само за 2½ скупље од исте такве светлости Али напротив, код оних конзумената, код којих је годишњи број часова горења испод 500, код њих је однос коштања знатно неповољнији и може лако да дође до тога, да једнога такве потрошача електрична светлост 4 пута а можда и скупље стаје од гасне светлости.

Да се не би помислило да о ценама гасних жижака није се водило рачуна, имао да приметим, да обичан жижак за гасне лампе стаје само 5—6 крајцара а најкомплизованији могу се добити за 80 крајцара до 1 фор. и 50 кр. Дан такве жижице, код се као што сама примењују могу да служе готово неограничено време.

Према подацима, који су ми на расположење стајали, нлаши дакле, да је електрично осветљење у Бечу знатно скупље од гасног.

У једном техн. листу од 1889. године случајно нашао сам на предрачун за електр. осветљење извесних доцдонских улица и то пламеном лампама, по коме би их електр. осветљење 10.024 ф. стера. годишње стало, а за осветљење истих улица гасом плаћају само 5530 ф. стера., дакле готово полови ну мање.

У осном годишњем (хигијеиском) извештају Управљавом (од 1890. г.) нлази се о ценама рапога осветљења ова белешка: Што се цена таче, то нам добра петролеумска лампа даје далеко највећу количину светлости, два пута је скупља него такна јачина светлости гасом, три пут скупља електрицитетом, седам пути толико стаје светлост од уља из репе и светлост стеаринских свећа двадесет и седам пути је скупља од петролеумске светлости.

Ако дакле и после снега тога г. Стаповјевић остаје при том, да ел. осветљење па и за Београд није скупље од гасног, и ако иаки буде нашао који да нам свакако опном, који се усуди рећи, да је ел. осветљ. у опште скупље од гасног, да „тенденциозно" наводи „неистините" податке, онда се с г. Стаповјевићем не може човек никако разговарати.

Опни могао би да завршим, али разгледајући још једном стеиографске белешке састанка одбора београ. општине, у којима је водена дебата о електричном осветљењу Београда, нашао сам још неке појединости, које карактеришу поступак г. Стаповјевића с мојим примедбама.

Тако приликом начелне дебате о уговору за електр. осветљење г. Стаповјевић нажеље ми као да сам у мојим примедбама казао: „да би општина добила повољније понуде, да је у конкурсу објављ. да ће дати право на производљење електр. струје и за „сваку другу употребу." О томе нема ништа ни помена у мојим примедбама и неиман где је то г. Стаповјевић нашао. На рачун те *стварно доброжелне примедбе* г. Стаповјевић узвикује ми, како сам „*стварно хотимице преувеличао*" да „у конкурсу нпа опакве једаи „клаи" нтд.

Изгледа дакле, да је г. Стаповјевић ову примедбу нзнеспо само зато, да би могао да ми каже, како сам „*стварно хотимице*" нешто „*преувеличао*"!

О употребн електричне струје не ма осветљење ни за другу коју сад, о томе приповто сам једнако односно цена. Поштo угопором нису утврђене цене електричне струје за друге цели, то да се не би доцније с предузимањем због тих цена потешкали, био сам нмишљена, да бу угопором требало утврдити цепе.

На ту моју примедбу одгопо ми је г. Стаповјевић ову лекцију: „То не цене утврђивани повлаштчар у споразуму с надзорном комисијом, а ми се можемо надати, да комисија неће допустити, да те цене буду такве, да изнесене индустријске послове уништењем електричне струје спрети и отежа, као што то нисам г. Марко. *Нека г. Марко не заборави, да је у интересу повлаштчара да развоје електричне струје не отежава* и кад обе стране имају исте интересе, споразум није тежак."

То, што мени г. Стаповјевић препоручује да не заборавам, сам је заборавио приликом добате о члану пром уговора. Тим чланом даје се концесионару повлаштења да осветли не само варош *већ и атар београдски* електрицитетом. За сам томе бно противан. Кад нам затреба електрично осветљење за атар београдски лако ћемо се с повлаштчарем погодити. Али, г. Стаповјевић у овом случају не нмали да је у интересу повлаштчара да развоје електрицитета не отежава и с тога је противан мојој примедби и ево шта о томе сад вели: „Нека са тшдчадерског брда може захтевати да у свом винограду има електрично осветљење и сад ако концесионара нисте хтели да му мора да да осветљење по овој цени, онда га ни може ако хоће уценкивати. А и опиншна, ако би јој требало осветљење ван рејона, он га може давати друкчијом ценом од предвиђене; међу тим ако оде оставите „Београд и атар", онда и у атару нмате право на цене, које каже и у Београду.

„Или једно или друго: — обоје не може бити."

Код опога члана заборавио је дакле г. Стаповјевић „да је у интересу повлаштчара, да развоје електрицитета не отежава" заборавио је на тај његов разлог, којим је оборио коју примедбу односно одређивања цене електрицитета за индустријске циље. У толико

је нека штета што се о томе разлогу водило рачуна само у овом случају, кад је требало повластичара извесном одредбом обезбедити а није се водило и онда кад се повластичару давала једна повластица више.

Поред тога нам да приметим, да по г. Стаиојевићевом објашњењу изгледа, да ако неке са тоичиерског брда зажели да свој запогран осветли електричитетом, да то може одмах добити и да та електрична осветљења неће скупље стати но што је у варошн. Али у стварн није тако. Према чл. 31. уговора повластичар се обвезао „да спроведе електр. струју и за приватно осветљење сауда где се осигурају најмање два ламне на сваких 100 метара спроводника." То значи колико стотина метара спроводника буде требало до запогрнда, толико пута по две лампе треба осигурати повластичару, па да се запогрнда електрично осветли. То би било зашто врло јефтино надокнадство!

На завршетку мојих примедаба законо сам писца уговора о електр. осветљењу Београда да пан каже „који ли су му уговори других страних општина, у којима је искључно а и од чести електрично осветљење успојено служило за узгед, прилнком израде овога уговора?"

На то питање ово како ни одговара г. Стаиојевић: „Господо, није тешко увидети кога се тиче ово питање. Ја сматрам за дужност да изјавим да уговор такве врсте је подлежан одбору, није доло само једнога члана, него је то резултат рада свију чланова комисије, која је ово питање проучавала и до коначног решења дошла. У самом почетку сви су чланови комисије осим г. Марка Лека били мишљења да за осветљење Београда не успајаво осветљење које датира из прошлога века, да не пустимо да се по Београду шири установа, која се на жалост прежнвела и коју сауда где је то могуће на свобрашња избацују; ни сам хтедн да у Београд уведемо најсавршенији систем осветљења, да се послужимо резултатима најновијих открића науке, да станемо у службу наше општине и наших грађана ову природну снагу, којој припада будућност, а то је електрицитет. С тога дакле смем у име осталих чланова комисије да осветљење да изјавим, да нам при склапању уговора нису служили за узгед никакви уговори страних општина у којима је искључно или од чести електрично осветљење успојено него сло нкали пред очима, него су нам за основицу служиле једино и искључно интереси општине нароли Београда. (Врло добро тако је и требало).

И ја велам врло добро тако је и требало да буде, али на жалост тако није било. Овај велики број мана, који сам у мојим приметбама на уговор за електр. осветљење Београда навео, јасно сведочи како се нако водило рачуна о интересима наше општине.

И ако је изнимно наглашу и овом приликом о томе још један један пример, који се у мојим приметбама не налази.

Кад сам прочитао чл. 53 уговора по предлогу, ја сам у почетку мислио, да је то један одредбе, које је у опште и код других страних општина успојена, јер нисам могао помислити да би се нпаче нмало куражи, да се тако што предлаже одбору да усвоји. Тај члан 53 по предлогу гласи овако: „Ако се прекид осветљења извоше или се прибор за осветљење општи наложилаљем снетање, јавним нередом, или случајни догађајима онда је повластичар ослобођен свако казне за прекинуто осветљење *а општина је дужна накнадити предузимачу учињену материјалну штету.*"

Поводом тога члана била је у одбору врло занимљива дебата и том приликом нешто се видело, да одбор није нолао да се општина обвеже да предузимачу надокнађује и извесне материјалне штете, г. Стаиојевић казао је ово: „Видни, господо, да су овде подељена мишљења. Једни веле да треба и други да не треба, (општина да наплаћује повластичару извесне материјалне штете). „Ме се сад овде не можемо сложити. Најбоље би било да предложимо овако предузимачу као што г. Малутин каже", (да се у чл. 53 последње капиције од речи: „а општина је и т. д. до краја изостане) „да ако (предузимач) пристане добро, а ако не пристане онда ћемо видети шта можемо учинити."

Одбор није усојио ово мишљење г. Стаиојевића да се с предузимачем погађа, већ је из тога члана избацио ону одредбу о накнади штете а и сам предузимач није се томе противио.

Да је г. Стаиојевић имао прилнком склапања уговорача сл. осветљење неколико оваквих уговора страних општина пре руке, он би се овом приликом могао бар теме бранити, да то што се поменутом одредбом тражи није њима пишта оригинално, а поред тога, *што је и глупо*, прогушавајући такве уговоре других страних општина, корестно би се искуствима других, који под далеко повољнијим прилкама од нас онакве уговоре склапају.

Пошто г. Стаиојевић у своме одговору на моју примедбу, сам вели, да му „при склапању уговора нису служили за узгед никакви уговори страних општина, у којима је искључно или од чести електрично осветљење успојено", то се онда тиче у главном образлажа, што у уговору са осветљење Београда нпа толних мана.

Ја не нерујем да нпа општина, које су са повластичарима за осветљење закључили онакав по интересе општинске штетан уговор, какав је одбору београ. општ. предложен и као да се у томе састоји и сва оригиналност уговора, који је дело г. Боже Стаиојевића.

Истина г. Стаиојевић то неће да призна и вели, да тај уговор „није дело једнога члана, него је то резултат рада свију чланова комисије." Али то само тако изгледа, у стварн ања се ко је уговор написао. Случајно може се то лако и доказати.

Прилнком дебатовања о појединим одредбама овога уговора члан комисије за електр. осветљење г. Гавриловић нијемо је да није „имао времена да сарпо прочита уговор", и т. д. Други члан комисије г. Капетановић био је на путу, кад се о уговору за електр. осветљење у одбору водила дебата и познато ми је, да уговор, какав је г. Стаиојевић подиео комисији, готово се и не разликује од уговора, који је комисија унутрнја одбору, према томе не може се ни за г. Капетановића а ни за кога другога од г. г. чланова комисије рећи, да су заступнице суделовали у прављењу тога уговора. Поред г. Гавриловића и г. Капетановића од стручњака био је у комисији још један г. Стаиојевић, који је, као што и цела комисија ања уговор и нрадно.

Према томе уговор о осветљењу опазам какав је одбору предложен у стварн је дело г. Стаиојевића.

У осталом пескам пашто г. Стаиојевић в површе питање о томе, ко је уговор написао ?

Врло је лепо од г. Стаиојевића што се тога тешкога посла прнкио. Само није лепо од њега, да према другоме, који се усуди да му обрати пажњу на извесне мане тога уговора, да према другоме поступа онако, као што је с мојим приметбама поступао.

Овим одговором главна ни је цељ била да покаже, да моје примедбе на уговор о електричном осветљењу Београда *нису никакомако неоснажене небуде, које је нашао г. Стаиојевић* прилнком дебатовања о истом уговору у седницама одбора општ. нароли Београда.

О томе у осталом, а и какве су побуде навеле ове моје примедбе, сваки се може у већој општинрости и Боже уверати ако пажљиво прочита уговор о осветљењу, какав је општини предложен и који је у засебним пажњицама штампан, затим моје примедбе штампане у 53 бр. од 1891. и 1 бр. од 1892. год. београ. општ. новина и напослетку стенографске беленке састнпана одбора београ. општине у 50, 51, 52 и 53 броју истих новина од 1891. г.

17. Јануара 1892. г.
у Београду.

Др. Марко Т. Леко.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСК
(по стенографским биљешкама.)

држан 4. Августа 1891. год. у Београду.

(свршетак)

М. Јовановић. Постоји закон о дућанима нан нароши. То су такво звали сеоски дућани. Вала знати дали су они у реону нароншом или не су, и ако нису, онда ти дућанн не могу да постоје. Или баш и ако остану она се какве артикле смеју продавати сеоски дућани.

Председник. Ја нпам две трн колбе од наших дућанџија у реону. Они протестују, што се ти дућани ван рејона дуже и наводе, да они чине велику штету дућанџијама у рејону и напослетку траже да се тоне стане на пут. Ја сам им казао, да ћемо мн то интересанте трошарнне, но одмах сто нанпли на једно интрвале. Они вад нзјаве жеље да посе еспап за Гроцку, на то не чине него остане у своје дућане и тако тешко је то контролисати

Сељани долазе у нароши и продају што нмају на њиве, на пшита не куне у рејону, него иду ван рејона и тако нзлазе и тако дућанџије, који су онтерећени општинским теретима не нмаре пшита.

Даље се жалс, да ти дућани ван рејна нзлазе и прамцаком. Ја сам на ово сарадио пажњу старешина одела и он вели, да су ти дућани с лица затворени, али они нмају нза дућана читаву њиву. Сељани иду унутра и на јавне пазаре што им треба а и једу и пију шта хоће. Дакле није тако као што је овде, да пема ган да уђе, него се ту уђни с четири стране и у том је велика неголда за контролисање. С тога је то питање изнето пред одбор, како би се дошло до каквог резултата, да се помогне нолби грађана у рејону.

С. Лазарев. Ја бн питао подлеже ли те дућанџије закнпати општине београдске ? (Чује се: подлежо). Да добро над је тако пек и они плаћају трошарину. А ако има какве сметње, онда би био жнмшљен да се та ствар пред нашом задозати, те да он

да живљење са законског гледишта шта се може урадити те да се не изигравају закони.

Ј. Стаиковић. Ако напустимо онда ће сви рејони бити више дућана него у варошки. Ми трпа да их категорално, да дођу варош или ако то неће, онда да им се забрани продавање других артикла сем оних што продају сеоски дућани.

М. Јовановић. Господо. Ово питање је не сматрам као питање трошаринско или питање, које шкети општинске приходе. По мом схватању, то је питање, које засеца у интересе Београда. Господо, ви сво те живи да се спречи један рејон варошки, и сад ако овоме кад не стављено на дуг онда варош далеко и онда болан сав труд. Ми хоћемо тражити начина да се сви рејони варошког ниједни дућани несмеју држати, јер иначе се децентрализује паром и трошина и баклаи из варошки пропадају, а трошарини можемо рећи, збогом.

На како ти дућани и механе као рејона праве и друге неприлике, јер се тако скупљају сумњива лица и власт неможе да надржи толику контролу. нити да води одговорност за њих — то треба то питање дотицаше адвокату и кад ти он са законског гледишта проучи и поднесе свој предлог, онда да га решимо. (Чује се: да се одн реди комисија једна).

Председник. Добро, да одредимо комисију.

Милутин Марковић. Ја мислим да ми имамо овде двоје да решимо. Прво о трошарини, а друго хоћемо ли да остану дућани. Односно трошарине мислим да остављено ипак прво одлуке, да плаћа трошарину све што долази у варош — а за друго питање да ли да остану дућани, да се образује комисија, која ће то питање са државним властима у споразуму — уредити тако, да се дућани као рејона укоше.

Коста Главинић. Онин је већ расправљено — но ми нисмо да се старамо о томе, да се спречи подизање нових дућана. Ено на нижу Јакшићевом за 3 дана поникло је дућан.

Председник. Шта се тиче подизања нових дућана то је забрањено и сваки дан забрањујемо. Но они сад друго раде, и од старих зграда прекрајају дућане.

Устаја да одбор да се напаљује трошарина? (Устаја.)

Друго да се изабере комисија да проучи питање о дућанима. У комисију нек уђе: г. г. Мита Јовановић, Милутин Марковић, Соломон Аврија, Јован Стаиковић и Никола Николић адвокат општински. (Устаја се).

Сад још једно питање о трошарини. Има много инсеранната, који су закључили уговоре са државним надлештвима за петролеум и т. д. и то онда кад није била уведена трошарина — па траже да се од трошарине ослободе. (Чује се: неки подцеку жолбе, а иначе нећемо да говоримо:

Соломон Аврија. Ја мислим да се неналати ништа.

Андра Одански. Има лепа пранчика изрека: „Случај школи, кога зроди" — ми кад је њихова срећа таква била, нек плаће.

Председник. Ја знам шуку и са државним властима. И. пр. наплаћује се на кола. Мени министар грађевине нарећује, да несмем да наплаћујем од оних што износе шубре, печистоћу — јер веле у буџету нема одкуд ту попишиду да плати. (Чује се: нек то остане за идућу седницу.) Добро.

Закључујем састанак.

Састанак је овај трајао до 1 сахата по подне.

Дана 11. Августа 1891. године у Београду.

Почетак у 5 часова по подне

Председавао Председник М. Марковић.

Председник. Састанак је отворен. Изволте саслушати записник прошлога састанка. (Секретар прочита напредни састанак 59).

Има ли ко шта да примети на записник.

Раденко Драгојевић. Односно дрвара ја сам напоменуо, да се општина ранје побрине о земљишту за сметање дрвара, а кад ће се исељити дрвари то је друго питање и односно тога нека се испрази. (Прима се).

Коста Главинић. Погрешно је записано да се на клук наплаћује 40%, процента као од такси. Треба да стоји да 60 кила да се наплаћује, а 40 да се одбије.

Коста Б. Мијајловић. На клук да се одбија 20%, а за 80 да се наплати, а то с тога, што они после неку ту хомилу.

Председник. То неје сад у питању. О томе се може доцније говорити. Сад само о лапиенику.

Има ли још ко да примети на протокол? (нема) Дакле усваја се.

Сад молим вас да ми одобрите решења на прошле седнице, а то је одборење комисије за подизање спомена на чукур чесми. — другу трошаринска решења — треће решење о клуку. (Усваја се)

Сад да говоримо о такси на клук да се наплаћује 20%, а не 40.

Димитрије Најдановић. Да ли то долази само на комину 40%, или и на буре (чује се: на чист клук).

Председник. О томе ћемо доцније има још решења ранија да одобрење и то је да се не наплаћује такса на кола. и да се наплаћује прекремено трошаринска такса на дућане ван рејона (Усваја се)

Сад да говоримо о клуку.

Коста Б. Мијајловић. Мој је предлог 20%, а у прошлој седници казано је не 40%.

Коста Главинић. Сваки у свету напаљује се на 60%, а 40% одбија се.

Мата Јовановић. И ја знам да се свуда у свету напаљује по 60%, а одбија се 40%. Али овде би био за живљење г. Косте Мијајловића, а то је за 20%. Како ми умемо сваки закон да злоупотребимо сутра ће и овде да се удеси те неће се напаљивати ни 10%.

Коста Б. Мијајловић. Ја сам да се напаљује 20%, а да се не напаљује кад се неке ранија од те исте комине. Ако ће се напаљивати, онда 40%, разуме се.

Бока Димитријевић. Је ниели био у прошлој седници, кад је ово питање решено. Али видим да је решено 40%, и онда зашто се сад поново потрже.

Председник. Како је у прошлој седници било снега 16 одборника, нужно је по закону да се сад и у другој седници поновари и кад је тако може се говорити.

Коста Главинић. Ја не могу да се сложим са живљењем г. Мате. Ми тражимо преправљање у варошки и кад је тако онда за што ће одбијали кад је тако и у целом свету. Ја мислим кад је већ решено 40%, да за сад треба то решење одобрити.

Филип Васиљевић. И ја сам за 20%, — јер у противном само ће штету направити и једнима и другима.

Председник. Ја ћу да ставим на гласање.

Ко је за то, да се одбија 40%, тај ће гласати „за" а ко је за 20%, нека гласа „против.

Гласало је 9 за 9 против и ја гласам против. И тако решено је да се одбија 20%, процента на клук

Андра Одански. Ја сам хтео да говорим односно тога напаљивања трошарине ван рејона. Бојим се да не изходимо себи и да се не узме да тим признајено право неко тим људима. Боље је да не говоримо о томе док са дућанима тих не свршимо.

Председник. На ово имаћемо т. Одањска могу да кажем ово: одбор је хтео, да може да се напаљује, али се то решење не може извршити с тога, што они неприлазе да после испан у ватр општинске него товаре за Гроцку, па после кад изађу из ватра, остављају га у своје дућане. Дакле ово што је одбор решио сматра се само као добра жеља. С тога мислим, да решење одбора остане, јер да се се извршује и над добре питање, које комисија наибрала за те дућане, извесе на решење онда ће се и то питање трошаринско расчистити.

Андра Одански. Знам ја то. Моје је главно тежиште у овом питању да се то решење необародује и да се не извршује, јер ако општина тражи трошарину и од тих људи нам рејона онда знам да ми признајемо да је то жесто пуноправно.

Председник. Како мисли одбор са овим питањем г. Одањска. Је ли довољно то, да остане председништву да одмах не приступа напрекоју док комисија не дође са својим изволтајем? — (Јесте)

Усваја ли одбор онако да буде? (Усваја).

Сад долази питање о ослобођењу лиценсираних државних од трошарине. Добро сам и раније жолбе од двоеверника, који траже ослобођење јер веле код су утрошили више трошарина постојала, те су јентинију цену утрошили. (Секретар чита жолбу Лапшу-ћа за петролеум и остале) Ја сам казао, да не могу да примам.

Дође г. министар грађевине тражи да ослобођено концесионара за чишћење јавних нужника и помирје.

Молба Лазара Јовановића да се ослободи од плаћања кола при пострању у варош — Милоша Тошића жолба за шећер — захтеваше жолбе да неплаћују трошарину на шећер од кога праве шећерлеме, јер иначе они се морају из Београда исселити пошто захтеваше не употребљују ни плаћају ту трошарину ни на конкуренцију — Они предлажу и начин контроле за тај шећер и веле да се лохвара напаљавом воде па се не дају потребу продати не може.

Трошаринска се управа са овим начином сложила и сад само треба да се реши. Хоћете ли појединс жолбе да решавамо или у опште?

Бена Нопановић. Ја сам мишљења да се појединс жолбе читају. Прво да се реши питање о лиценратима.

Дицензати државни не треба да плаћају трошаринску таксу кад су пре утоварили што је трошарина. Тако исто може их општина ослободити за сад, и кад доцније прави уговор са државом нека и то стави.

Филип Васиљевић. Мена се чини да је

трошарина дошије дошла, но овде има уговорача и равија. И они који су пре уговорили губе толико колико трошарина заседа с тога сад да се равији уговорачи ослободе.

Бона Димитријевић. Нека им накнаде разлику они, којима наверују, а општина то не може дозволити.

Коста Б. Мијајловић. Од пре две године ми се да ће се општина задужити са нешколико милијуна за извршење потреба општинских, па што нису водили рачуна о томе при закључивању уговора. Они знају да тај приход општини неће доћи из облака него од грађана. Дакле они су требали водити рачуна при закључивању уговора.

Илија Цветановић. Ја се слажем са г. Мијајловићем али опет мислим да би требало чекати све па за појединце артикле да видимо шта би могао ослободити а шта не Истина није право да штуби општина ни дисеранти па с тога треба наћи начина како да се задовоље ти грађани те да не изгубе 30 процента.

Ђока Димитријевић. У погорду мога мишљења ја ћу да напоменем један случај. Н. ир. један грађанин уговори да преда неком другом храну по 30 динара стотину. На једанпут храна скочи на 35 дин. сто комада. Ко ће сада да му накнади разлику? Нико. То је исто ри ни. Тако је и овде. (Чује се: Тоје друга ствар).

Раденко Драговић. Мени је стварно штитити грађане. Но господо Београд од толико година сам сад је почео да се дводи у ред, и сад заштити овога заштити онога значи напустити започете радове.

Држава је увеличала трошарину 2 на сто и то у закту што знаси 8 на сто, на шшо не иде ноћ да се помози да се ослободи него накнади на општину. Све то треба одбацити. (Управник трошарине обајашњава)

Коста Главинић Из прилог резерисања разумео сам да дисеранти траже да се ослободе сасвим од трошарине а сад из говора г. Управника видим да они не траже да се са свим ослободе. Ја бих молио да се прочита једна молба.

Председник. Ја сам напоменуо да има људи који су закључили уговор пре трошарине и кажу: да смо знали колика ће бити трошарина толико би и повишали цену.

Изволите чути молбу г. Евгенија Поповића. (секретар чита) Чујте и другу. (Секретар прочита молбу Марка Марковића за уклоњење пасуља. Чује се на пасуљ се не наплаћује трошарина).

Андра Одавић. Овај захтев по мом мишљењу сасвим је неумесан и неосновав. Они траже и каку да су уговорали пре закона о трошарини. Ми знамо, да је трошарина заведена још пре закључења свију тих уговора. Замислите оваквн случај. Они закључили уговор за време трошарине и сад то у уговору предвиђен и добили нову цену На једанпут пре истека тих уговора трошарина се дигне. Да ли ће они доћи да траже, да им се цена смањи. Боже сачувај. То би једна дечеларија да употребе за своју корист и говорили би: то је чиста срећа. За што они не траже од државе него од општине. Случај шкоди кога види. Тако је и њима. С тога сам да се пређе тих молаба пређе на дневни ред.

Милутин Марковић. Ово су само просте напомене молиоца, да су закључили равије уговоре, а о томе никаквих доказа не подносе. Ево једне молбе од 1891. год., а трошарина је равија — од 1890. год. Ове молбе које су без никаквих доказа не треба ни узимати у обзир. Друго баш и да постоје ти уговори по престанку монилаца опет неможе шкодити општинској трошарини која се основа на закону.

Бона Новаковић. На ово питање што су равије или дошије закључили уговоре неможе да утиче на трошарину. Овде могу да утичу само правила трошаринска а иначе ми би далеко отишли. Они који су закључивали уговоре са државом требали су да предвиде случај трошарине, па да услове: ако ба се трошарина повеша, да се од ове ослободе, а кад то нису, плаћена је привида.

Марко Велизарић. Ја мислим да је тако, као што наводи г. Новаковић, јер као год што би се они, који би закључили уговор какав за време трошарине, користили уклањем трошарине неплаћањем исте и ако би ни уговор још трајао, тако исто право је да сносе штету, плаћањем трошарине они, који су закључили уговоре пре трошарине, на их она затекла дошије.

Раденко Драговић. Трошарина је у Београду установљена у цељи улепшања варошн. И ко сад треба да наплаћујеко трошарину на све оно на шта по закону можемо.

Председник. Да ставим на гласање Ко је за то, да се ове ослободе од плаћања трошарине, тај ће казати за..

Милутин Марковић. Ја мислим да је боље казати: који је за то: да се дисеранти ослободе од плаћања трошарине, тај ће гласати „за", а који је против тога — тај ће гласати „против."

Председник. Добро, тако ћу и питати. Ко је за то да се дисеранти ослободе плаћања трошарине, гласаће „за", ко је против — „против."

Гласало је: 14 против, 2 за и 2 су се уздржала од гласања — молба је дакле одбијена.

Сад долази молба шећерџија. Они моле да се ослободе плаћања трошарине на шећер који наволе кан Београд, иначе би се морали селити.

Секретар чита њихову молбу

Раденко Драговић. Ми треба да помажемо наше занате. То стоји. Али овде не би могли да помогнемо шећерџијама без велике штете за општинске интересе. Могло би се ту много штета начети општини јер се од шећера не праве само шећерлеме, већ и слатке, компоте, ракија итд. И ко ће све то да контролише и да враћа трошарину кад се извезе.

Илија Цветановић Као што су они онде и понављи ја мислим да би од 400 ока требали на 100 да плате трошарину и на 300 не, јер ће то да извезу или пониште, (а да се прошаће нама за оне који би од тога поништеног шећера што продавали).!!

М. Велизарић. Ја сам био у комисији која је радила пројекат о трошарини, нисам ово пред собом статистичке податке а прачунали смо шта троши Београд а не и шта извози, па смо према томе и ударили ту таксу. Уважита молбу шећерџијама значило би ослободити их од плаћања трошарине на оно што се у Београду потроши. Тиме би се шшетно трошарински приход а не би ни било праведно. Ту молбу не треба уважити ни с тога, што шећерџије код праве шећерлеме од шећера за који су плаћали трошарину, она им се враћа при извозу своја основа из Београда. Враћа им се 30 од сто од извезене прерађевине. Нема трошарина ништа не смета да извозе шећерлеме на Београда и да продају по Србији са оним добитком као и пре трошарине, јер у ствари за извожену робу и нема трошарине, кад им се он, као што реко, при извозу враћа. Ја сам за то да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

И. Главинић. Ми смо водили до потанкошћи сваке а ово је бан питање такве природе да од њега може да зависи опстанак једнога сплата. Ма да ово питање изгледа просто ни га лако не можемо одма решити јер има и неких ствари о којима нама нало више прочислити, нарочито о ономе што се продаје у Београду и ван њега. Ја мислим да треба оставити по страни т. ј. да се плаћа трошарина на оно што се у Београду потроши а на оно што се извезе да се врати. У осталом и то би требала да проучи једна мала комисија — и ако сам ја у опште прошао комисијама — и она би нам реферисала шта треба да се одбије за прерађене шећер је шећер обичан. Можда ће нека врста требати и 35—40 од сто на и више одбитка. А то треба предузирати те да се ни шећерџије не оштете а ни интереси општине не окрње.

Раденко Драговић. Ја мислим за то да се они људина друго што чини осем да се ослободе на извоз прерађевине ако већ нису (чује се: нису).

Мата Јовановић. Господо, лепо је то и лако решити да се ослободе од трошарине на оно што извозе, али је у практици то врло тешко извести.

Шећерлеме и друга шећерџијска производи, не продају се ни ово ни на 2—3 куће и ко ће од купаца на унутрашности при извозу шећерлеме итд. из зароша да одвина свакуке с другим стварима те да би доказао како извози толико шећерлеме и да би тражио поправаљ трошарине! То дакле, што се у практици не да извести, не треба ни усвајати него ће бити најбоље да се ово питање упути комисији да га проучи.

К. Главинић. Мени је од присутних шећерџија одјашњено да они не раде непосредно с унутрашњошћу него преко наших „просиста" и по томе неће бити могуће да траже на њему повратак трошарине на оно што се извезе. С тога треба одредити комисију која ће ступити у споразум са шећерџијама и да се изнађе неканан згодан начин, јер њихов посао удесан. Требало би изнаћи одређење колико се шећера из Београда извози, да се изнађе процент онога што при преради шећера одпада итд — па тек онда да се спрши ствар.

Председник. Нема више јављених говорника. Предлог је учињен да се одреди комисија. Пристајете ли на то? (пристајемо). Које нете? (Мату Јовановића, Боку Димитријевића, Радоја Ђирковића, Косту Б. Мијаиловића и да ни се преда управник трошарине — прика се).

Поред осталих и г. Јован Гаргоровић заборавио демента молио се је да му се врати трошарина у 207·50 дин. што ју је платио по старој тарифи (чује се: нема од тога ништа).

Радоје Ђирковић. Вама је познато да је извесна потрошна роба сувише оптерећена не само државном него и општинском трошарином. И кад то стоји онда ја предлажем да се трошарина не наплаћује за робу, него на него.

Милутин Марковић. И ран и други пут кад је решавано о тарифи покретање је то

питање и одбор је нашао да је боље напаљивати на другу с тога што би се теже манипулирало с тим послом, кад би се на њега напаљивало. То је утрпљено тако и у интересу општине и трговаца. Осим тога ми на ову ситницу не треба да обраћамо пажњу јер трговци при продаји уравњавају куцшина трошарину и на оно на што је њиху платити, као и на многе артикле који не подлежу трошарини.

Председник. У тарифи трошаринској стоји да се трошарина напаљује на брутто. То је закон и он се не може овде мењати.

М. Велизарић. Кад смо правили закон о трошарини ми смо размишљали о томе и нашли смо од двоје да бирамо једно: или да на нето напаљујемо неку таксу, или да на брутто ударимо мању. И једно и друго изађи на исто, на сло се решили за таксу на брутто, јер се тиме олакшава посао и управи трошарине и трговцима. Према томе ако би се решило да се плаћа на нето, морала би се поновити такса, иначе би се смањио трошарински приход што не сме бити.

Председник. Дакле ово је стварзаконом регулисано и неможе да се мења. (тако је).

Задруга пчеларско воћарска моли да се ослободи од трошарине. (Прелази се преко молбе на дневни ред.

Министарство грађевина и и гарнизонар београдски — моле да се закупац чишћења нужника ослободи (не може).

Држава је лицитација на издавање под закуп чишћења њубрета у округу врачарском, пред Лазаревићевом касапом да се није нико јавио.

Филип Васиљевић. За то се није нико јавио што је прво погрешно дано објављено да ће се држати лицитација у вишњерском одељењу а после је решено пред Лазаревићевом касапом. А ни с тога што закуп траје 4 месеца. Сваки лицитант треба да има кола, волове, сандук а то све хоћеш и нико неће то да набавља на да после 4 месеца буд за што продаје ако на пољу и за даље не остане закуп. Нека се даје чишћење под закуп и за идућу годину па ће бити лицитаната.

Председник. Добро — даће се под закуп до 1. Јануара 1893. год. Пристајете ли на то? (пристојено).

Према вашој раније донеоли да сам дао под закуп једноме мајстору поплочичару и овај други кијосе на калимегдану за 60 дин. до краја године. Он је новац положио (добро — прима се к знању).

Председник. Сад долазе на дневном реду уверења. Чујте. Секретар чита:

За Димитрија сина Петра Крстића обд. (Доброг владања. Стиска сиротиног)

За Милојку Тошина служавку. (Непозната)

За Јелу ж. Милана Јовановића обд. цветарица. (Непозната)

За Јулија Михајловића — Хаџиразвића — из Бања Луке. (Доброг владања)

За Васу Николића бак. шегрта (Доброг владања. Сиротног стања).

Сад је на реду о рачуноиспитачима.

Вама је познато, да су два изасеља лица прегледали рачуне и да су обог дневнице напустили рад, што је одбор казао, да ни се правичним дани нерачунају.

Ми неможемо заустављати овај рад обог њих. Одбор је донео одлуку да је то сврши им са тим рачуноиспитачима и да сам узео реч од г. Рајића и он је ово казао: (чита Дакле они хоће и празничне дане да им се плаћају).

Молим вас да ово питање доведете у ред, да би могло свршити то рачуне и молим вас да ми одобрите да узмем друга лица. кад се са овима неможе више радити, или хоћете да им признајете и празничне дане. Они су прегледали рачуне од 1884—1888 год. и почели 1889. годину. Сад је остала непрегледана у неколико 1889. год. и цела 1890-та год. За сам колико такву контролу да нам продужи рок до прве Новембра и добро сам о обреше ли с тим, да можемо до 1. Нов. подвести извештај контроли

Дакле због тога морам ово питање опет ради да поновим.

Марко Велизарић. Ова је ствар била већ пред одбором и решена је тако, да је дата председнику власт да тражи друге рачуноводитаче, који би то рачуне доправили. Тада сам казао, и сада тврдим то исто, да ће нас скупље коштати ако узмемо ноне рачуноводитаче, на ће и њима дневнице бити новем рачуноводитачима, а то с тога, што су они људи већ упућени у посао. а неби ли морали тек изнова почети. То што рачуноводитачи траже дневнице и за празничне дане неће нас више коштати од 150 динара, на држих да би боље и јевтиније било дати њима и то, јер би општина тиме брже добила до прегледених рачуна.

Филип Васиљевић. Ја сам хтео то да кажем, да ће стари рачуноводитачи свршити посло за месец два дана, а ако узмемо ноне то ће нас дуго коштати. С тога сам да ни се да

Коста Главинић. Господо. Сразито је за општину да одопи са свакаваки рачуна.

Све ово што је г. Велизарић о овоме рекао, то каже и ја се с њим слажем да се да њима. Није вала велики број рачуноводитача. Они сматрају себе као чиновнике и не као надничаре. Истина ово изгледа као уцењивање, али што опет је боље да им платимо.

Бока Димитријевић. Ја мислим да се они сматрају као чиновници и с тога би требало да раде на рачунима правилном бар до ноне.

Бока Новаковић. Пре кад је био резор о овим рачуноводитачима ја сам био нишњења да се рад не прекида и да се необрађена нажила на празнике. То је вала стварно што сраже, а ипак ноже општину да кошта више, но при свем том одбор је донео одлуку да им се не признаје.

Сад ја мислим да ми морамо остати при одлуци и да останимо председнику да нађе друге и да с њим утоворе да сврше посло за ово време, за које би свршили при а тек ако нехоту онда да се узму нове.

Председник. Ја само хоћу да вам кажем то, да је веома велика потреба, да се тај рачуни доведу у ред, и да би се то сврши ило колик вас да ме опазните да погодам с њима или којим другим.

Милутин Марковић. Ја мислим да сно ми и пре решили то питање онако: да сва овај посао, који су направили рачуноводитачи изузели и за дане у које нису радили, врате; а за све ово што су свршили да поднесу извештај, како би се рачуни по учињеним примедбама спремили за Контролу, а за ово што се још има свршити, да се председништво с њима погоди укупно. Према овоме мислим да треба остати при овом решењу као што и председник предложе. Није овде разлика у 150 динара него у 7—8 стотина. Сматрам да је боље рачуноводитачима погађати укупно унеке да нараде несвршене рачуне а не онако као што је сада рађено.

Председник. Онако је г. Милутин говорио и ми при тут ја је решено да им се празнице исплаћују. То је решено и с тога сам ја ово и поднео по другу пут.

Молим вас да се сложите на једно.

Марко Велизарић. Ја бих само приметио да ово није нигде напредно или у опште посао, који се може погађати бутуре, јер преглед рачуна захтева много и од одговора на примедбе и објашњења која се често траже, и при том се често много пречека губе, а осим тога зад се рад бутуре, рад се брзо, па се често и греши и у том случају не постижава што се хтело.

Коста Главинић. Ово Марково резоновање мени се не допада. Ја мислим да су они одговорни за тачност рачуна.

Милутин Марковић. За несвршене рачуне да председништво њиће друге рачуноводитаче ако се са садашњи неспоразуме и да са њима погоди пошто да уради несвршени посао.

Бока Новаковић. Ја не бих био за бутуре, него боље је да се од њих траже рок.

Председник. Нужно је да се окласите председништво да ту ствар погоди те да се ствар што пре сврши. (Устаја се).

Бока Новаковић. Боље је да се каже у том и том року да сврше.

Филип Васиљевић. Решено је да председник то изврши и да исплати како је најбоље.

Председник. Колико да платим. То ми кажите, јер лако је погодити (чује се: колико се хоће). Добро.

К. Главинић. Ја мислим да је лако одредити шта треба да се плати за једну годину. Ма колико свршене неке године, пала ухватити рачун шта нас коштао свака, — а ове су све подједнаке — на према томе одредити цену.

Председник. Хоће ли ово доћи су радили да им се плати? (Хоће, али ваљ поднесу извештај).

Као што знате, г. Андоновић проф. недавно је имао је заштиће да учита у пали Халачићев навесне стварн. Он је то и учинио. Молио је да му се уштеди вишњер општински, вишњер је упућен и поднео је извештај по коме тај рад треба да прегледа комисија према уговору. За вас дакле молим да изволите одредити комисију (одређује се: Главинић, Мајаловић Цветковић и Одавић)

Дошла је и молба добара за поништиц такве. За њу ствар изнети идуће седнице док прибере податке.

Састанак закључујем.

Састанак је трајао до 9 часова по подне.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Вишње Општина Београдска. Штрак штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 6. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 2. Фебруара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сами уредници на сеоским
суд и све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
исправљена писма не примају се.

НАРЕДБА

У интересу здравља овдашњег грађанства а на основу тачке 6. члана 36. закона о општинама, суд општине вароши Београда

Наређује:

I. Да од 1. Јануара 1892. год. поред месара још и сва она лица, која нолу стоку за распродају, као: механџије, кафеџије, гостионичари, кувари, печењари и други, ваше клање стоке на општинској клаоници

II. За клање стоке одређује се ово време другима стока клаће се од 1. Маја до 1 Септембра од 4 до 8 часова по подне, а од 1. Септембра до 1. Маја од 8 ире до 6 часова по подне. Сатна стока, као и свиње, клаће се од 2 до 8 часова пијутра и то од 1. Априла до 1. Септембра, а од 1. Септембра до 1 Априла од 8 ире до 5 часова по подне.

Овим се одређено време за клање стоке, у члану XIV. правила о слободном клању стоке изменује

III. За наплату аренде одређени чиновник издаваће клаоница упутнице исказујући за клање стоке на општинској клаоници.

IV. Ко би се од клача огрешио о ову наредбу, казниће се према XVI. и XVII. члану правила о слободном клању стоке и клаонице казнама.

На седнице суда општине вароши Београда АБр. 4906. — 31. децембра 1891. године.

ОБЗНАНА

До сада се ваше пуна дешавало, да су воде чесме постављене на репозитуријском водоводу изненадно кварене, и да се хитање остављају отворене, да вода даљу и поји узуду тече и ако је оскудица на воду. У последње доба пак, нарочито за ових 5—6 дана, од како је полиција воде по чесмама поставила увођење воде из бунара испод горње сенаја, кварење чесама је учестало, и то поглавито на складиреју, чизурџији и на терзијској чесми.

Управа водовода чини од своје стране све, што јој је могуће, да осигура и равномерно подели воду по чесмама; а исто тако продужавала је кораке, да уђе у траг кварењу чесама, али без успеха.

Да се ово кварење чесама не би и у будуће дешавало, те таме општина штетила а грађанство отд. тријело оскудицу у води у већој мери но што то кора. Суд општине вар. Београда овим чини познатим цело грађанство, да ово најозбиљније опомене ове клаће: слуге, слушкиње, које и погреше, да ни у чему не кваре чесме, јер ће се на сваког, који се у томе ухвати, применити најстрожија казна, према одредби § 395. т. 8. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда. 15 Јануара 1892. АБр. 227. у Београду.

ОБЈАВА

Суд општине вар. Београда извештава грађанство, да је од управе вар. Београда добио следећи распис г. министра војног.

Господин министар војни писмом од 11. ов. м. ФН. 214 јавио је г. министру унутрашњих дела, како нарочите одређена комисија у Београду за поиис војних обвезника од 20 до 50 година, ради већ годину дана, а са послом још није готова све услед немарног одазивања грађанства позиваа војне власти а и забавог извршења наредаба истих власти, одстране полицијских и општинских власти.

С тога је г. министар војни, пре но што би употребио последње законске мере према дотичним војним обвезницима, те да их на послушност нагна, наредио је да комисија свиска од свију оних, који још нису прегледи комисије, пошље полицијској власти, која ће нарочитим позивом сваког наредити да одмах иде комисији а ако неће он то учинио, да га стражарно отера.

Комисија ни на тај начин не буде престао комисији до 5. Фебруара ове године, господин министар војни наредиће, да се са војним нарочито властитим патрољама комесији сваког таквог казна са по десет дана затвора и одмах у затвор тера, без обзира на то, да ли је то чиновник и која рашта или је трговац и какног угледа или ма какког занимања."

Према овоме Суд општине вар. Београда позива грађанство, да се у остављеном року јаве одређеној комисији, која ради у згради бив. начелства округа београдског, јер ће иначе по исклучене законске последице на не долазак и непрејаву.

Од Суда општине вар. Београда 26. Јануара 1892. год. АБр. 757.

НА ЗНАЊЕ

Г. Министар грађевина претписом својим од 30. Окт. 1891 год. № 8262 саопштио је управи вар. Београда, а овај суду општинском, актом својим од 18. Нов. 1891 године Бр. 20128, следећи рескрис:

„Пријетно сам, да се посредно дају регулационе и нивелационе линије према одобреним плановима за поједине грађевине, на како се онакими неприланостима кварн велеч дотичних улица, и како се због тога врло често појављују жалбе и кирнице, нашли се побуђен преписати следеће упутство за тачно вршење регулације и нивелације.

1. Забрањује се давање линија по већ озиданим грађевинама.

2. За сваку улицу или се предходно на терену обележити и утврдити осе по планом одобреној регулацији и то, како на раскрсницима појединих улица, тако и на њиховим преломима, на за сваку појединој пову грађевину, има се давати одобрена регулациона линија непосредно од стално утврђене осе за улицу по одобреној регулацији.

3. Утврђење оса по одобреном плану за регулацију, има извршити комисија, састављена од инжинера Управе и инжинера општинског, где овога има, и повереника, које буде одбор дотичне општине, од стране општине одређено и Управа за ових јавно. А о раду своме комисија ова има саставити записник према обрасцу под Ђ који ће и сви чланови ове комисије потписати а од истог по један поиад предати управи и општини ради управљања.

4. Издавање регулационих линија за поједине грађевине има увек вршити комисија састављена од државног и општинског инжинера и часника месне општинске власти које суд дотичне општине за овај посао буде одредио.

5. И о давању регулационих линија комисија под 4. водиће сталан записник утврђен начелством и општинским судом према приложеном под Ђ. обрасцу и у одређеној рубрици сви ће чланови ове комисије сталати за сваку дату линију своје потписе, да би се увек могло знати, која су чланова комисије овај посао извршили, а и сопственику грађевине давање се оверен извод

из протокола о дитој му линији на његову употребу.

6. Исти комесија под 4. ова се и за преме подзидања дотичне грађевине, а нарочито када се темељ исте одиђа, уверивши се о правилности регулационе линије, па у случају одступања одних известите месну власт која је дужна даље рад спречите, ако сам приједлазац зграде неби исправку учинити хтео. И о овоме раду комесија ће у записнику учинити прибелешку и потписима исту утврдити.

7. Као што је наведено у тачкама под 2, 3, 4, 5 и 6 за вршење регулације, треба исто тако радити и при изводјењу одобрене нивелације за поједине улице. И стално нивелационе тачке треба утврдити стално и у близини сталне тачке за утврђење уличне осе и то како на раскрсницима појединих улица, тако и на њиховим продужима, те да се одиах и у свако доба о исправности дате нивелете уверавати може.

8. И за радове ово нивелације каже исте комисије и исти записници, који су напред означени за регулацију, пошто и за нивелацију има у њима одговорних рубрика.

9. Белеге како за утврђење регулисаних улица, тако и оних за утврђење одобрене нивелације, треба најпре пренети са плана на терену. На за то за сваку поједину тачку треба саставити опис преноса и утврђења, па исти заједно са нацртом предати у записник увести.

Свошталајући наведено упутство управи препоручујем јој, да се истога тачно од сада придржава, и настојава, да се и дотичне општине по истоме управљају.

Према овоме упутству отпадају и сва досадашња наређења, у колико би таквим овоме била противна.

Од суда општине вар. Београда 21. Децембра 1891. год. ГБр. 61.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

II. РЕДОВНИ САСТАНАК

9. Јануара 1892. године.

Председнике председника г. Милов. Р. Марковићевић, од одборника биле: г. г. Н. Х. Поповић, Н. Ђорђевић, А. Одавић, Ж. Ж. Нешић, М. Трнавски, Мила Петровић, Ј. Ђорђевић, тек Благоје Спасић, С. Вељковић, Др. Александ. А. Радовић, С. Богојевић, М. М. Мурић, С. Атанас. М. М. Ђорђевић, К. В. Михајловић, Ф. Вељковић, Ђ. Петровић, Милов Ст. Петровић, Др. М. Т. Лечо, Др. Н. Поповић, Ј. Христић, В. М. Тапаровић, Н. Вујковић, М. Јанковић, К. Д. Гаговић, Др. М. Радовановић Гвоја Вуков.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Јануара 1892. год. и примљен је без икаквих примена.

II.

Одборник г. Коста В. Михајловић полаже пред одбором законом прописану заклетву, којом је до сада ван положио.

Одбор је примио к знању полагање заклетве од стране г. Косте В. Михајловића.

III.

По прочитаву протокола лицитације Сбр. 540 државе 3. Новембра 1891. године за давање под закуп јапошење Дубрета из кв. теразијског, одбор је решио, да се из напење Дубрета из кв. теразијског уступи Милану И. Михајловићу према прописаним условима и за годишњу цену од осам стотина педесет и шест динара.

IV.

По прочитаву протокола лицитације Сбр. 356 државе 8. Јануара 1892. године за давање под закуп јапошење Дубрета из кв. дорћолског, одбор је решио, да се јапошење Дубрета из кв. дорћолског уступи Радовану Аптићу које од врем прописаним погодбама и за цену од хиљаду осам стотина и десет дин годишње.

V.

По прочитаву протокола лицитације, Сбр. 803 (91) државе 31. Маја 1891. године за откопавање земље у Јеврејској улици, одбор је решио, да се ова лицитација одбаци и друга у што краћем року расписне.

VI.

По прочитаву протокола лицитације, Сбр. 892 91 државе 29. Маја 1891. године за грађење колодрме са дотеравни каменом и шљоком тротоара у Јеврејској улици, одбор је решио, да се грађење колодрме са дотеравни каменом и шљоком тротоара у Јеврејској улици уступи Јошиу Шелингу и зам. према прописаним погодбама и по цени и то:

За грађење колодрме са дотеравни каменом по шест динара и четрдесет и пет пара дин од квадратног метра,

за грађење шљока тротоара по пет динара и двадесет и пет и по паре дин дратног метра.

VII.

На предлог одборника г. Воливара М. Тодоровића, одбор је одлучио, да се све општинске лицитације дране у присуству једног од чланова суда и два одборника, које ће председник општине увек писменом наредбом одредити. О поседности лицитације да решава одбор и даље, као што је и до сада било.

VIII.

Председник наседника одбор, да од изабраних лица за одређивање стварн што се за горњу набављају, има дође што пису среске поданици, те предлаже одбору, да на место њих изабере друге.

По саслушању овога, одбор је овлаштио суд општински, да он одређи ту двојицу на место оних страних поданика.

По прочитаву акта истражног судије за вар. Београд Абр. 116, 26, 19, 4963, 17, 18, 10, 8, 6, 176, 177, 128, 126, 22, 213, 130, 212, 11, 127 211, 21, 5, 9, 77 који се тиче утврена о власнима и имовном стању наведених лица, одбор је нашао, да су му Мома Медина, Великр Крсмановић, Никола Вуковић, Исидор Гашић, Јулка Броун, Петар Ђирић, Драгутин Јеловић, Младиа Ж. Стојадиновић, Петар Стевановић — неимовити; да су Петар Димитријевић, Танасије Поповић, Јован Ђорђевић, Димитрије Марковић добре владалца и добог имовног стања: да је Нагу Најдановић добре владалца и добрег имовног стања и без задруге; да су Петар Петровић рођацја 'в Ђорђе Даиловић обућар добрег владалца и средњег имовног стања; да су Светка Шкаљар, Младен Јовковљевић Ивоја Вошковић и Михаило Х. Максимовић добре владалца а сиротног имовног стања да је Данила Грујићева добрег владања, и да му је њено имовно стање незнано.

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

ПРИПОВЕТКА

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 18)

„Па знаш ли, отац, какву је он службу добио? шкипта дворска и послала ова испитујућа и опитно.

„Па за шта је да знам", одговори отац, нешто збуњен овим погледом.

„Код врховног суда".

„Дабоме, и ако буде добар може и напредовати". Плата му богме није баш тако велика, али код човека има још нешто сигурнога лако је жало додавати."

„А знаш ли, отац, шапуташе Роза метући своју руку на раме оцу, „да ја не могу ништа од њега тајити, ако се удам за њега?"

„Роза!" повиче отац уплашено, „шта зиачи све то? говори! те знаш нешто на срцу и ја хоћу и морам то знати."

„И боље ће бити да знаш", проговори сирото девојче полако. „Ти мораш то знати, јер само тако може бити даље, ако у опште —"

„Али шта ти је?"

„Чуј, драге, отац. Ваш пред сву ноћ одем у рушевине, где сам требала да одсечем једна грут за знак да сам тамо била. Пређем комшилом столу, што је у средини, и баш код сам се под њега сакла, да свој задатак извршим. Чујем говор људски — мој брат и онај странац ућоше у дворште. Страх и шпијунирање због наког дољског пису ми дали, да и себи дођем. пасам знала да ли да пазим пред њих, или да се од њих сакријем —"

„Тако брат?" Рече Пауле Јокус као запрепашено као је особље до је мрзао бити блед као смрт.

„Одмах за тим дошао си ти", наруже девојка убојено, и из твојих речи разумела сам, да ти са њих већ давно чекаш, па сте се онда сва изгубили за видом.

„Па онда?" рече отац, који већ није ништа ће другог да каже, јер се је његова увасена слутња обистинила.

„На онда сам ја за воли пала", продуже девојка промукло и у тоне је требућу претпоља нести овај ужас, ако и кад је тако била. „Пошала сам ко врагу Дубоко у земљи чула сам говор, дошла сам до каменитих степеница, сишем доле, преда мном је био стрм и каменкодник и већ сам изгубила храброст да и даље у ову помрчину идем, где сам могла сваког трепутка у бездну се сурвати — кад ја приметим на зиду врачак, усудим се доиде и погледам кроз једну руку, ко је у каквом бео пакрен. О отац, отац, шта сам ја ше Бога родио! Шта сам ја Богу отрешила да због нас то све морам да трпим?"

„Ја не знам о чему ти то говориш, шта мислиш да си видела и чуле", промуца човек.

„Дабо једна, забуљене у старом зидарма помућено ти је свест; но ипа ко је то био тамо и играо се духова; ја сам био у своме кревету и како ми изгледа ни Фрања није тамо, да бе своје спанасне жртвовао зарад шетње по равна двима."

Роза наслоди оцу очпро и увучено. Да ли се је могла вкрати? Као муња сене јој та мисао кроз главу, али то беше само за трепутак. Одмах је осетила са страшном сигурношћу, да је сте ово истина било и са страсиомљу баци се на очеве груди.

то; да је Милош Урошевић хрђавог владања и да му је његово имовно стање неповољно; да се суд општински извести о владању и имовном стању Јована Јовановића бив. општ. позорника и о томе извести истражног судију и за Илију Јовановића бив. учитеља. Шаље да се истражни судија обрати управи те школе за његово уверење о владању у имовном стању.

X.

Председник износи одбору на вишекратне молбе, којима се тражи уверење о имовном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби Сбр. 35-92—4948 91 одбор је којима да се молионима Кости С Стојковићу може дати тражено уверење, а да је Ђорђе М. Грбић добрег владања и слабог имовног стања.

XI.

Председник општине известиће одбор, да је поновљивање општинског, изабрато у седници од 4. Јан. 1892. год. Абр. 185, да прегледа и овери молбе и исправе пријављених кандидата за благајнике општинске, — довршило свој посао да то одборско поверенштво предаде два кандидата за главног благајника за избор и то г.г. Михајла Јовановића судију у пензији и Јакара В. Ристића бив. благајника имедеровске кредитне банке, а да се за младог благајника ће један годишњи кандидат више пријавио.

По саслушању ове усмене изјештаја, одбор је изабрао за главног благајника општине београдске г. Михајла Јовановића судију у пензији, а избор младог благајника за сада се одлаже.

Да суд општински закључи уговор на три године са новоизабраним благајником.

XII

Председништво напомиње да је нужно да одбор одреди поверенштво, пред којим да се изврши предаја и прије дужности главног благајника између М. М. Вашкановића и Мих. Јовановића.

По саслушању овога одбор је решио, да се предаја и прије благајничке дужности изврши у присуству одборника. г. г. Мих. Д. Вашковић. И. Вуловића, Ивице Х. Поповића и Соловића Аврамла, пошто су они, као одборски поверенници извршили преглед свију општинских ква и констатовали стање њихово на дан 31. Дец. 1891. год.

XIII.

Председништво известава одбор да је потребно, да се за општину узме један инжинер на место оног, што је због месни дана отпуштен, предлажући у једно, да одбор изабере Михајла Најкуа, који према акту министарства грађевине АБр. 277 има квалификације за општинског инжинера.

По саслушању овога а и по прочитању молби осталих пријављених кандидата, одбор је изабрао за општ. инжинера Михајла Најкуа с тим, да му суд општински одреди плату према буџету и закључи с њим уговор на три године.

XIV.

Председништво износи одбору на решење акт министарства војног АБр. 162, којим се тражи да се ослободе војни дворани хљеба на трошарине на петролеум, што се за војску набављао.

По прочитању тога акта и акта АБр. 278 којим се тражење ово понавља, одбор је решио да се дворанти, што за војску петролеум набављају, — не могу ослободити плаћања трошарине на петролеум.

XV.

Председник известава одбор да је управа вароши Београда актом својим спровела општини расплс министарства грађевине од 30 Окт. 1891. год. Бр. 6262, по коме ће се имати суд општински управљати правилом давања изнајмљивања и регулисања давања за појединс грађевине.

Ради извршења тих прописа потребно је да одбор одреди лица, која ће ово поверенија одборски овим пословима присутствовати.

По саслушању овога и по прочитању тога расписа одбор је изабрао г.г. Велимира М. Тодоровића и Милана Петровића одборнике, да са општинским инжинером овим пословима присуствују кад се потреба појави.

XVI.

Председник износи одбору на решење предлог управе општинске трошарине да се узму у службу још два чиновника, којима ће дужност бити, да пропитују при карипсрањима све дажбине, што се подносе за дарење, како би се сачувала каса општинска од даљих штета због непредвиђе пријављења декларација од стра не чиновника пиронских.

По прочитању тога предлога АБр. 110 одбор је одобрио да се могу узети још два чиновника за пријем декларација на терет буџета општинске трошарине.

Плату да им одреди председник општине.

XVII

Председник износи одбору на решење кашенталу одборског поверенштва изабратог у седници одборској од 4 Августа 1891. год. АБр. 1855 да прође питање о уједању дувана и мезина што су ван трошаринске линије а у атару београдском.

По прочитању тога изештаја АБр. 296 одбор је решио, да се одних забране сва дувани што су ван трошаринске линије а у атару београдском су;

Да се исто тако забране све механице и кафеџиске радње, што се налазе ван трошаринске линије а у атару београдском.

Да суд општински остане краткан рок тог становишта тих радња, у коме да се са свима радњама престане у напом, на што ће на време учине, да суд општински сваком своје власти напрви.

XVIII.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић известава одбор да је неки вежандар у селу Јајинцима близу Београда отворио дућан, што ко забрану о споским дућанима не сме да буде. На што је то од штете по београдске трговце, моли одбор да томе стане на пут.

По саслушању овога, одбор је препоручио председништву, да предузме законске мере, да се дућанска радња овоме механицу одних забрани.

XIX.

Одборник г. Танасије Калетан-Спасић примећује, да се двогодишње непрестано шира по Београду и да би требало строжије мере употребити за утушење ове заразе.

По саслушању ове примедбе председништво је одговорало, да ће суд општински предузети све могуће мере за утушење ове заразе.

III. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

држан 13. Јануара 1892. год. у Београду.

Председник председник Младен Р. Марковићевић, присуствовали чланови суда г.г. Јован Антонијевић и Јован Илић, секретар општински М. П. Теодоровић К. Чумић. Дао Чомић, из одборника бели су г.г. Рад. Ра.

„Отац, добро, драга отац, можда још није доцкан; избави себе, избави своја сина од онога несавалца, што нас је у своје замке ухватао!"

Човек је неизмерно звераш и притиште на своје грудн. Хтела је да га погледа у лице, али је он у томе спречи. Од ту више смела погледати у лице, са кога се могло прочитати, да се у њему боре страх, узнос и дрскост о препласта. Није никако хтео да пред својим дететом крвнин кривицу, ка је тражио тренсика да се ирибере, те да му у свима тим о понављању са лица нестане, и кад је нестало, да је у томе утеше, путе је и рече јој благо и сдравно:

„Ти си паметна дијетета, само болесна, иди и леи, говорим ако у буваку."

Роза се упрани и поседа свога оца онтро.

„Дакле заиста нам ти то био, отац?" рече и један задни осмејак трепе преко њених усана, „дакле нам те то био, кога сам ноћас у разбојишта видела?"

„Али, драго дете, знаита да те и томе тодно уверавам", рече поносито, „та ја сам могу ноћ свакоје."

„Па зар и Француа није тамо биле?

„Да боме да није, ни бан и да је био, не би ни ишта тамо крваво радио."

„Хвала Богу!" рече девојка и уздану ослобођене душе, као да је желани терет са срца и од могу бити и весела и задовољна." У томе дође до оранза, уже шешир и огрне се жаштем.

„Па камо ћеш сад у вече, Розо?" запита је отац са страхом.

„У позоришт, отац", рече мирно.

„У позоришт?" поновле Јохус уплашено. „На Врузо још није тамо, он је данас тек код суда и не може се тратити пре сутра у вече.

„На ја и нећу Бурзу", одговори девојка одлучно погледавши у очи оцу, „него да пријатни власти врло лепан случај."

„Да пријатни, Розо!" запита је кметиња скрушено.

„Да, отац, тако у разговарамо ина перетника, што врло лепо лежи новац! Нобле сам их пресдужникала, чула њихов разговор, и видела им машину; идем одмах с њима тамо горе да им позовем где се сплаше, да не перепне тамо ће све пала."

„Розо" поче отац се смртним страхом, „немој се мешати у те ствари! Шта се ти разумеш у томе и кад ти дођем пред суд с тако озбиљном, можеш врло лако и себе и ене нас до велике неприлике довести!"

На једног весеног човека неће у непријатну доћи, будн уверен отац, рече мирно. „Краљи ноћа се добро ин ум узму, али нама неће нашта бити."

„Па ако — на ако је тај брат Фрања бан — у мађарској аристократији можда заведен —"

„Отац!" викну Роза с великим болом.

„Ја не кажем", рече опет) уплашено, „али је могућност ту — и ти ваљда нећеш свог рођеног брата да упропастиш?"

„Дакле да не идем?"

„Остани до сутра", рече Павле Јохус, „и сутра камо времена, ја ћу још вечерас или у Хоклекове и говорити са Фрањом, не могу ни да повиелам на то, али нама треба да будемо обзирни. Сутра у јутру доћићу ти одговор, Розо, Је ли да доћеш нећеш ми с тим о томе говорити?"

„Нећу, отац", одговори младо дечојче, скакућући мајчину и спуштајући се на столицу. „Не бих никоме о томе ни говорила", дода своје мегући, „то је биле само претња, јер ја нећу да идем —"

„Розо!" поново старац и ноће к њој, али га она рукомо одби.

„Остани ме отац, остани ме сваку, а ти иди Фрања, иди што браће можеш и заволи га да за мој и његове покојне матере љубав пазуши дружење са овим човеком."

(наставиће се).

лановић, В. К. Поповић, М. Трнавац, Илија Вељковић, Ф. Вељковић, Ј. Вуровић, С. Вељковић, М. Вељковић, М. Тодић, Дим. Гајић, Др. Ц. Поповић, А. Шпет, Б. Јовановић, С. Котарац, Р. Дрекић, Т. С. Поповић, Мих. Петровић, С. Аврић, К. В. Мијајловић, Јов. Христић, Мих. В. Бостић, Др. Алкалај, А. Ј. Одавић, М. О. Петровић, Мијат Капетановић, Матеја Јовановић, И. Вукановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9 Јан. 1892 год. и усвојене су оне изменс у одлуци Бр. 18 да се суд изнесте о коме Мошки Медиан тражи истрагални судија уверење, па потом поднесе одлуку на мишљење;

У одлуци Бр. 19. Да се Косте С. Стојковићу изда уверење само о средству к не и о приестиу послаће, и остале, што је молилац тражио;

У одлуци бр. 22 да Михајло Најхут није изабрат за лекарског општинског по за техничара при инжинјерском одељењу, коме ствари да одреди и дужност и плату према буџету.

У одлуци бр. 24 да су г.г. В. М. Тодоровић и Милан Петровић одборници изабрати да прегледе предмет и расиве живописарске, па поднесе одбору извештај; и

у одбици бр. 27 да механичара у Јајинцима није отворио дућан изсебан, но да продаје у спојој механској радњи и оне ствари, које је продавање по силним забранама законом о сеоским дућанима.

II.

Одборник г. Коста В. Мијајловић пита председништво зашто је жарени лекар Франц Гец још у општинској служби, кад је про извесне времена један од одборника поднео предлог да се он отпусти из службе.

По саслушању овога, председник је одговорио, да је жарени лекар Франц Гец дао оставку на службу но да му исте још није уважена због тога, што је у Децембру месецу био изабран после на каландара, а да he му остаика бити уважена чим то буде могуће.

III.

Одборник г. Никола Хаџи Поповић предлаже да се сва редовна седница одборских држе чешће и напредне како би се изгомилани предмети што пре решили и регулисали.

По саслушању овога председник је изјавио, да he чешће сазивати одбор у напредне седнице све дотле, док се не реше сви предмети који већ давно на дневном реду стоје.

IV.

По прочитању акта истражног судије за вор. Београд Абр. 278, 289, 233, 256, 255, 262, 264, 248, којим се траже уверења о владалу и имовном стању извесних лица. одбор је изјавио, да су му Ђорђе Анђелковић, Владимир Ивић и Стаиое Петровић Милева Б. Тодоровић, Марго Јухас, непознати; да су Мирено Албахари и Петар Јовановић зво. доброг владања а средње имовног стања, и да су Марко Х. Ристић и Никола Михајловић доброг владања и доброг имовног стања.

V.

Председник изнеси одбору на решење акт грађевинског одељења општине београдске, којим се тражи, да се за то одељење набаве извесне инжинјерске справе.

По прочитању тога акта ГВ. 36. одбор је одобрио, да се у акту означене инжинјерске справе набаве код извесних фабриканата и да се плате из картеје буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VI.

Председник изнеси одбору на решење акт министарства грађевина, којим се предлаже општини, да се према предложеном плану уреди општински плац код Сава чесме, који је заменом добивен од регулационог фонда.

По прочитању тога акта и мишљења судског поверенништва АБр. 305, одбор је после поимешиног гласања са 20 гласова против 4 решио да се према предлогу поверенштва изврши регулација овога плаца општинског с тим, да се одбор сваке са предлозом министарства одлуке изабратих чешама за процењење ових плацева.

VII.

Председник општине пита одбор, да ли неће примати од новоизабратог главног благајника што непокретно имање у каушцу место готовог новца или картаје од предности.

По саслушању изјаве, да имање што се нуди за каушцу, није задужено са да преда више од 20000 динара новцо се за каушцу тражи одбор је одобрио да новоизабрани благајник г. Михајло Јовановић може заложити своје непокретно имање за каушцу но с тим, да буде дуговечно имање за каушцу но с тим, да буде дуговечно имање за каушцу но с тим, да буде дуговеч

Поред ових чланова повереништва биће увек један инжинер државни и један општински.

—

Личне вести. Изабрат одборник општине београдске г. Никола Ђирић, председник приватног суда за вар. Београд, ако је остављу на одборништво, пошто због својих многобројних послова не може да отправља и дужност одборника. Суд је општински уважио поднету оставку г. Ђирића.

—

Улице у Лондону израђене су овако: 916 километара макадама, 1276 км. су поплочане са песком (kies od Quarsweges), 460 км. имају калдрму од гранит камена, 85 км. су израђени у дрвеној калдрми, 20 км. израђени су у асфалту.

Уличне казини у Сев. Америци изношени су на стакленим звонима електричних уличних фењера тако, да уколику сенку балају на беле плоче са којих путници лепо могу поћу да се разазнају у жељеном су крају вароши.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)

држан 23. Јануара 1892 г. у Београду.

Председава председник Милов. Р. Марићковић.

Председник. Отварам седницу и молим вас да чујете протоколу прошлог састанка. (Чита се и прима).

Изволте чути неке захте е власти да се изађу уверена о плаћању и имовном стању извесних личности. (Имена тих лица и њима одора штампане су већ у протоколу данашњег састанка). Сад долазе лицитације.

Секретар. Чита протокол држане V. лицитације за изношење ђубрета из квартова врачарског и савамалског.

Председник. Као што видите господо, на овој V. лицитацији, нико се није јавио за изношење ђубрета. То је једна невоља и у тој невољи ја сам се обратио друштву за улепшавање Врачара, тражећи да ово помогне општини у овоме послу, пошто од уредног изношења ђубрета зависе веома много здравствена интереси Београда а посебице Врачара. Колико сам лично известен, друштво је вољно да нађе некаквога начина, помоћи у овоме, баш што се Врачара тиче. Исто тако обраћао сам се друштву за уређење Зеленог Венца, савског и теразијског краја али немам од њега никаква одговора, премда се надам да ће и ово настати да учини ово, што и друштво за улепшавање Врачара.

Филип Васиљевић. Кад се не може да нађе износач ђубрета, онда би могли да уступимо изношење предузимачу за теразијски и палилулски кварт.'

Председник. То недавно. И то што има у теразијском и палилулском кварту много му је и не вреди посао нако треба. Предузимач још није испунио ни услов односно кола и за то ћу да му узмем каушћу. Но док се не уреди ствар разуме се, да ће зими грађани, старати се за изношење истога.

Филип Васиљевић. Ако хоћете господо, да се наће предузимач за изношење ђубрета онда се мора такса у теразијском и палилулском кварту повећати, пошто људи морају далеко да га носе а и куће су у растурене, те му треба да поздан дангуби док једна кола напуни.

Марко Велизарић. Мени се чини да има права Филип, што предлаже повећање таксе, јер доиста, куће су по Врачару раштркане, те нико нема рачуна да се носта посла прими, но такси, која вама за гушће насељене крајеве.

Председник. Може бити да је и то један разлог, али у колико сам ја сазнао, предузимач за изношење ђубрета за Врачар нели, да му појединци не дају да износи ђубре, јер ће они да га износе на своја имања. Узима ли се даље овај известај на знање, с тим да председништво у споразуму с друштвима наће начина за изношење ђубрета.

Секретар. Чита протокол лицитације за подизање пиварског магазина на варошкој пијаци.

Председник. Ко што видите понуђена цена у 15.289 дин и 50 пара је мања је од предвиђене. (Чује се: одобравамо лицитацију).

Сад долази изношење комисије по акту министарства грађевина о одређивању лица, за опредељење осе и давање линије за зидање кућа у варошк.

Секретар чита.

Председник. Ово је, као што вам је познато, било пред одбором општинским и читао је распис г. министра грађевина којим он одређује будући начин давања регулационе линије. Министар напређује да то од сад чини општина, а до сад је бркала и општина и држава, те се није знало ко кога надгледа и ко коме надзирава рад. Да се та неупутна пракса не би и даље продуживала, ми смо се обратили актом министарству грађевина и тражили да се разјасни то питање и министар је утврдио правила а ви сте после тога одредили комисију, која ће да иди и доведе у сагласност та правила. Комисија је довршила свој рад и известиће њен чуја сте. Усвајате ли та као известај или би хтели да што изменете! На прелазу, да ли је доста да дају регулациону линију један чланак општинским с чиетом или одборником или би сте ви хтели да имате још неке гаранције!

Милан Петровић. Одређивање осе та као је посао, који треба одмах почети и непрекидно радити док се не сврши; за то би требало одредити у комисију људе, који би у њој стално присуствовали, јер господо, у Београду се непрекидно подижу грађевине, те људи траже линију. А да би се добила линија, треба прво да се одреди оса а за то треба присути те са се што пре утврди, како би грађани добили тачну линију. При одређивању часнина комисије ја држим да треба обратити пажњу на људе, који поред тога што посао разумеју, имају још и времена, да се на њему стално баве, док се не сврши. Осе морају бити везане, како су улице везане и морају по две тре упоредне улице имати паралелних тачки. Та мрежа оса мора се свршити што пре, а на тоже се мора непрекидно радити, те с тога у комисију треба одредити људе, који могу да истражују до краја. Најбоље је да се одреди по који на сеанси краја.

Председник. Изгледа да би најпоодесније било да буде једно стално повереништво одборско, које би на овоме послу радило.

Мика Банковић. Ако би овај посао вршио само један инжинер општински, онда би имало смисла да буде једна стручна комисија, која би му помагала у послу, али ако би било више инжинера, онда би било целисходније да се одреди комисија или управо по два — три лица из сваког кварта на сваки кварт да врши те послове одвојено.

Председник. Овде се нели да ће у комисији бити један инжинер општински, један државни и пуномоћник одборски за потребну помоћ.

Мика Банковић. Ја мислим, да би требало прометн, да приликом рада ове комисије у појединим кварговима присуствује у њој по један одборник из одличног кварта или повереник.

Љуба Јовановић. Ја мислим, да је добро ово што предлаже г. Банковић и да би га требало усвојити с једном допуном а то је: да из сваког кварта буду по два одборника. Ти људи и знају сва места у своме кварту и не би било погрешака у раду. За то бих био да поред та два члана буде и један сталан члан комисије из одбора, тако да буде увек три члана из одбора при овоме раду.

Илија Ђорђевић. И ја мислим да треба одредити лица по кварговима, па кад сврше посао у једном онда да пређу у други.

Ник. Р. Поповић. Ја се не слажем са досадашњим предлагачима с тога што давање правца улицама београдским треба да буде сноја надлежно, а не разволико по кварговима. Прошле године постојала је комисија из 10—15 лица из одбора, који су давали правац појединим улицама у Београду, то уписали у један варошки и план нама подпели.

Тај је план претресан овде и послан дотичном министру, који га је одобрио, те сад по њему треба да се даје линија и правац осе. У колико се сећам у комисији је био К. Главинић, Капетановић, Чађевић, Мил. Марковић, Мата Јовановић и још неки, којих се сада не сећам И ја мислим да би најсгодније било да ти исти људи, који су улицама београдским дали један правац на артаји, на плану да га и у дело изведу, јер је тај посао тим људима већ познат за то што су на томе послу радили у прошлој години нешколико месеци. На тај начин дали би могућност тим људима да тачно изведу регулацију улица, као и цео план регулационн, овако исто су они замишљали да треба Београд регулисати и тим путем план би се могао најбоље остварити. Ако би се пак узели нови људи лако би могло да буде погрешака, код појединих улица. С тога ја предлажем да она господа, која су стручна у овоме послу треба да се одреде и на овај нови посао, с тим да им се преда још и Милан Петровић. На знате, да кад је било лањске године реч о томе, да ли да се сече горња или доња страна улице, која води од Теразија к Зеленом Венцу. Да смо ми онда били одредили комисију која нам је дала своје мишљење, које смо ми одобрили. У том правцу може се ра-

дити и даље и с тога назовем да они људи који су тај посао обављали треба да добију наше повереље и сад и ја молим одборнике за изјаву, ако се с тим слажу.

Милан Петровић. Ја не могу ући у ову комисију због моих званичних послова. Ова комисија мора да ради сваки дан из лицу места а ја по послу своме, не бих могао бити у њој присутан.

Милутин Марковић. Ја не мислим да би требало усвојити предлог Поповића јер прошлогодишња комисија више је радила у канцеларији; а ова нова комисија имала би да иде по свима улицама где би ваљало одредити осу. За то нора бити што више људи, који ће моћи да свуда стигну и ја мислим да је подесан предлог Мике Ваиковића, да се за сваки кварт узме по један одборник и по два грађанина и они ће бити увек са овим стручним људима. Друго, ти људи одређени из квартова могли би уредно и на време долазити у комисију те тако би се послови и брже и уредније свршили.

Међутим ако би се усвојио предлог г. Поповића, посао се никако не би могао свршити, јер у прошлогодишњој комисији нема чиновника, који због званичних својих послова, не би могли да иду по вароши рада овога постављена посла по улицама.

Поп Таса Калетан-Спасић. И ја назовем да је предлог Мике Ваиковића умесан с тога, што би та лица, која буду изабрана по кварговима могла да дају комисији састављено из стручњака сва потребна обавештења, односно имала и других односа појединаца, за то се и ја слажем са његовим предлогом.

Никола Поповић. Ништа неизмерима неће сметало да регулишу Дунавски крај како треба, међу тим, ко је прошао Дорћолом видео је извесан број улица, које су тако исправљене да је за најмање сажалење. Ако и на овај посао будемо одредили другу комисију онда ће она и опоме раду, који је усвојен нашо сто замерака и урадити нешто противно нашим прободним тежњама, а то би било штетно. Што каже г. Милутин да нема разлога да се прими мој предлог, ја на против мислим да има. Уочимо за пример ону улицу, која вода од терасија ка зеленом венцу и „Маркову улицу“. Прошла комисија начисто је с тим, која страна треба да се сече па да улица добро испадне, док ће нова комисија могла да изведе ствар тако да ниа ваздан Јошинова и да смо њеним радом не задовољни. Исшало би нам: колико нижињера, толико линија; колико комисија толико линија.

Председник. Лепо господо, пристајете ли на то да буде тра или више повереника (Чује се: да буде по три, на свакога кварта). Према томе требало би нам 18 лица за 6 квартова.

Претпарам седницу у конференцију те да се о томе договоримо.

Бока Новаковић. Држим да је потребно овим члановима одредити и заменике, јер се често дешава, да поједини члан оде на пут својим послом и онда треба неко да га замени, те да неби комисија морала чекати, кад што има да свршни. (Чује се: Тако је. да се одреде и заменици.

Председник. Нисам противан. Одредите и по једног заменика, на чи довршите листе. (Попуњују за сваки кварт листе).

Чујте молим вас имена изабраних чланова и заменика. (Секретар прочита).

Усваја ли одбор? (Усваја). Дакле сад смо свршили све шта треба за одређивање осе.

Сад изволте чути извештај комисије о грађењу калдрме у 1892 години. (Инжињер Смедеревац прочита).

Ради знања о овом питању морам неколико речи у опште да кажем. Вама је познато, да је за радове општинске један део од зајма одређен за калдрмисање. Ранија одборска комисија одредила је, која врста калдрме да пађе на терет зајма. То је дакле свршено. Али ви знате овде да су уношења и тротоара па се и за њих каже на рачун зајма, али то не треба да вас буни, јер је то само на привремени рачун зајма, пошто се тротоари наплаћују од сопственика кућа. Према томе дакле тим се сама једна новајинска по се општинскиме врша општини.

Према томе шира од 800 хиљада динара која је прорачуната, неће у стварн толика бити.

Друго. На овој другој калдрми, која долази на рачун редовног буџета, а то су обично калдрме и оправке које и иначе редовно бивају.

Што се тиче коцкасте калдрме, за то је држава и лицитација. Поњудио је један предузимач да ради. Положио је и кауцију у одбор све то условно но с условном, да не мора све то извршити.

Сад ако назанте да је време томе онда се може издати наредба предузимачу, да може да ради.

То је у опште што сам сматрао за дужност да кажем пре но што се одпочне претрес овога извештаја.

Мина Ваиковић. Ја бих желио да знам како се рачуну они 4 хиљ. нзад. метара у сапској улици.

Никола Х. Поповић. Ја бих господо предложио, да ми о овој ствари прогозорамо преходно у конференцији, те да видимо прво хоћемо ли правити све те калдрме или нећемо, па тек онда да донесемо одлуку о тој ствари. (Чује се: није нужно).

Раденко Драгојевић. У извештају се каже да се калдрмише од сеоске и мајданске улице. Но ја држим да је неопходно, да сасвим и мајданска улица имају осе од железнице. Зато треба да се калдрмишу, јер су у врло крајном стању.

Председник. Ви знате г. Раденко да је одбор решио за те улице и чак одобрио и извесну суму на ту цељ. Али сад неможе да се то учини док се не напсе бара Новецића и то бали онај део где ви тражите. Дакле морате се стрпити, а ја ћу вам још вечерас изнети и предлог за насипање баре.

Раденко Драгојевић. Тамо се у извештају каже опет од жељезнице до Академије само да се прави тротоар. (Чује се: за ову годину). Ја би био на то, да се уме и друга улица на да се у једанпут исправи та калдрма, јер то је таква улица, да кад је кишно не може се од блата проћи, а кад је сушно опда опет од сушше велике прашине. Сем тога има и једно решење односно оне улице код „Зеленог венца“ комисија о томе ништа не каже у овом извештају. То је она улица од Моруне што води Каменичкој улици (Инжињер. То ће се претрести). Ја сам разумео решење одбора да се калдрмише, а сад чујем од инжињера да се претресе нешто сасвим како то.

Илија Ђорђевић. Ми смо синоћ разговарали и о тој улици што помену г. Раденко, и држим, да ће се и она калдрмисати летос, јер ћемо нзата камена из других улица.

Председник. Истина је да треба свуда да се ради, али ми не смемо да раскопамо улице на да стоје, јер се треба осрнути и на то, да ли имамо довољно радне снаге да се може све свршити.

С тога да прочитамо све улице, које се имају калдрмисати, па од њих да одредите, које да се сврше према средствима, којима у 1892 години располажемо.

Коста Б. Мијајловић. Ланске године знам да је био предлог за Ломачу улицу да се калдрмише. Врло се добро сећам чако је тамо хрђаво над падне киша. Сопственици су молили да се калдрмише па ће они платити. С тога та улица нетреба да изостане.

Председник. То зависи од радне снаге.

Соломон Азријел. У извештају видам да се не спомиње улица гор. Јованова а међутим о њој стоји и молба становника на дневном реду. С тога би било мишљења да се та молба изнесе на решење сад одмах (чује се: причекајте мало). Неможе да се причека, јер је тамо тако несретно место, да се сва блато и вода спушта одозго на ниже и дуљима улази у сутерене, а од блата се неда доћи до куће.

Председник. Још није дошла молба на ред. Ако одбор хоће да се чита нисам противан. (Да се прече на дневни ред и говоре о извештају).

Љуба Јовановић. Ја сам рад био да обратим пажњу свима нама на тон ове дебате.

Види се да смо сви вољни да се реши за ове улице, али ако се упустимо у таку дебату она ће нас одвести у бесконачност и онда ће може бити ту искрснути још много и других улица.

У интересу саме ове ствари, ја бих молио г. председника да упути дебату на оно што треба.

Ја мислим да овде има свега две ствари о којима се има говорити. Једно је односно калдрмисања извесних улица коцкастим каменом, које пада на терет зајма; а друго је односно обичне калдрме и оправака, које падо на терет буџета. Мени се чини да можемо о тим стварима засебно говорити.

О првој ствари г. председник је напоменуо, да је све ово што је у предлогу раније решено и да сад нама остаје само да наредимо извршење.

Ја сам ноп одборник и не разумем како се то чини, да ми наредимо. Али ипак мени се чини да то није проста ствар — те с тога би добро било, да се ово пред једној комисији која ће о томе размислити и видети може ли се шта учинити и колико према средствима и које улице прво — на онда да нам то изнесете да решимо како најбоље буде.

Пошто ово свршимо онда да пређемо на остале ствари, јер заиста, ако се овако продужи дебата онда ће сваки од нас говорити за своју улицу. (Тако је!).

Андра Одавић. После говора г. Љу-

биног немам шта да кажем до то само, да смо се ми досета удаљили од предмета.

Председник. Желите ли да се претвори ова седница у конференцију? (Неће мо).

Радомир Драгојевић. Ја бих био за конференцију, али знам да конференција не доноси новац. Овде је главно сума од 800 хиљ. динара, а о лицитацији и другим условима о чему би се у конференцији говорило, немамо ништа. С тога писам за конференцију, него овде јавно да говоримо.

Председник. Па господо позвао је сама нама, да ми са финансиним средствима вераспоређено колико би желели и кад то знамо, смемо ли се одважити на толике радове.

Мића Петровић. Господо. Ја нећу да будем дуг у говору. Само хоћу да напоменем неколике речи на оно о чему је повод дао г. Радовић.

Г. Радовић вели, да неспречавамо везу појединих улица. Ја сам као члан комисије то доставио и осталим члановима. Г. Сведерван је напоменуо, да су улице врло мале па се могу ставити на рачун буџета. Даље у томе је ствар и за то није предвиђено у извештају и ово, што он тражи.

Што се тиче осталих кадрма сам нам је г. председник наговестио, да смо сувише далеко отишли са увођењем улица, јер се то не може сприти. Али у комисији се дошло до споразума, да се у извештају обележе неке и неке улице које ће се почети, а да се наговести одбору да су неке већ и почете — но ако се дође до повољних средстава, онда да се сврше, а ако не онда да остане.

То сам хтео да кажем у допуну извештаја; а држим да ће то и г. Радовић умирити.

Никола Р. Пзповић. Кад је одбор одредио ову комисију није јој стављо у дужност да износи пред одбор на решење и ове ствари, о којима је одбор у прошлој години донео решење. Комисији је у дужност било да каже: постоји решење одбора, да се те и те улице кадрмишу и све то ће коштати толико и толико, како општина није још закључила зајам, ти се остала могућности; Даље комисија је требала да каже, које су улице по трговину најпотребније и да их именује, па да предложи да се те привилеговане кадрмишу. Да означи које би улице по ширини на терет општине пале, а које само становницима, јер има таквих улица, које плаћају сами грађани. Кад би комисија тако изнела предлог, могло би се приступити решењу, а овако како је она урадила, није ни чудо, што се хватамо час за једну, а час за другу ствар.

Но да не би се чекало на коцкасту кадрму може одбор да учини ово: да се у Кнез Михајловој улици постави кадрма у место коцкастим са дотераним каменом. Такву кадрму већ имамо у Београду, и она је дала доказа, да можемо знати да ли је добра за варош Београд или није.

Ја знам да је овај камен, а то ће мислим и г. инжињер потврдити, којим је кадрмисана улица котарска, доста јак камен.

И саиска и мајданска треба да се кадрмишу дотераним каменом на рачун буџета. Друго, ако није толики терет на општински буџет онда треба и један део бар половоз у Краљ Милановој и Кнез Михајловој улици кадрмисати дотераним каменом.

Тим би се помогло колико толико и саобраћају и грађанству а држим да ће то потврдити и г. инжињер.

С тога мислим да је доиста било потребно, да је комисија поделила улице у две групе, и у једну да је ставила оне, које општина мора што пре да кадрмише, а улице које немају ни камичка, да падну на терет грађана. Да је се комисија на те две категорије задржала, ми би сад лакше посо свршили. Није у мишљење да не треба остварити некадрмисану савску и мајданску улицу, и да бих гласао да се те улице кадрмишу дотераним каменом, а тога камена кошта 6—6 и по дин. квадр. метар. Међу тим ова се да општина за ову годину има могућности, јер на прављење нове кадрме има буџетом одобрену суму 50.000, а на одржање старе кадрме има да утроши око 100.000 динара. Комисија ово двоје није имала на уму, а ја мислим да одбор треба да се задржи на томе да општина сма ове суме по буџету за прављење нове кадрме и на одржање старе и према томе да се крећемо и одредимо свој рад. С тога мислим, да је дужност општине да од оних улица, које немају ни камичка, кадрмише једну, две, да већина од њих падне на терет грађана, а ове у којима је ван саобраћај као савска и мајданска улица, да их што пре кадрмишу дотераним каменом.

Љуба Јовановић. Ја се слажем са гледиштем предговорника о извештају комисијском. Комисија је могла уштедети себи труд, да нам стваља у изглед кадрмисање са коцкастим каменом, кад то сад не можемо извршити, и ć тога је и цела дебата отишла страшутицом. Као што нам је познато, немајући новаца, не можемо приступити извршењу ранијих одлука одбора општинског. Према томе не би смо могли говорити о првом делу извештаја, и требало би да говоримо о другом. Међу тим кад би то тако урадили, не би добро учинили. У извештају надовезао је неколико улица, које су признате за најпрече да се кадрмишу. Међу там сад је у изгледу да то улице остану у таквом стању у коме несмеју остати. Овде видимо да ће остати улице не које служе београђанима, него целој Србији. За такве улице мене се чини да морамо одних решити у првој седници шта ћемо с њима, јер их не смемо останти је стању у коме су.

Друго је питање да ли имамо средстава и можемо ли њих средстава. Мени се чини ако не можемо њих целисо да нарав на да извршимо све послове можемо њих колико је најпотребније за кадрмисање оних улица којих управина не трпи одлагање. Господа, која су при мене говорили и боље познају улице, наговестила су шта је најпрече радити, да треба у ред да се узме савска и мајданска улица. Кад се пречено спомиње потреба кадрмисања тих улица, да огласимо хитност тих радова и да пронађемо после средства, како ћемо исплатити рад, који ће се извршити. Као што знате још ранији одлуке су донете и лицитације су извршене, и што не можемо све да извршимо, да извршимо што је најпрече.

Овде смо чули да има 100.000 динара на одржање старе кадрме, г. инжињер нам може казати може ли се што од те суме употребити на род оних двеју улица, јер цео рад око савске и мајданске улице не износи више од тога. Ако то не можемо решити да се све две улице увоје у ред, можемо учинити још једна привремени зајам, не треба да буде велике, него толики да извршимо најпотребније радове, да би одговорили дужности и општој жељи Београда. Дакле моје је мишљење да говоримо о извршењу тих најпречих послова из прог дела извештаја, а што се тиче другога дела, за све послове имамо по будуту новаца, а то је ствар о којој можемо лакше говорити.

Мића Петровић. У почетку свога говора г. Поповић напаснио је се да комисија није требала да се упусти у набрајање улица које треба да се кадрмишу пошто је о томе решено прошле године. Ми смо по одлуци одборској радили, ми нисмо имали ништа ново да решавамо него да од сваје улице у којима је решено да се кадрмишу издвојимо оне које су најпрече да се узму у рад. Ми смо то урадили и предложили одбору које улице да се узму у израду у овој години. Дакле г. Поповић није имао шта да замера раду комисије. Г. Н. Поповић противречи самом себи кад тражи, да се сад напеше улице, за које је решено да се кадрмишу коцкастом кадрмом, кадрмишу дотераним каменом. Кад би то учинили ми би потерали ранија решења одборска.

За тротоаре општина има једну велику олакшицу, ни половина неће пасти на општину, јер ће то пасти на сопственике куће поред којих се тротоари граде. Општина истина прво ће да узме свој новац, али ће јој то после врати грађани, што имају да тротоаре да плате.

Дакле то сам главно хтео да кажем, да је комисија са свим коректно радила. Ми нисмо могли мењати одборска решења о кадрмисању појединих улица. Ми смо имеповали сва улице, за које је одбор решио да треба да се кадрмишу и између свију издвојили смо неке као најпречеје, које треба одмах у посао да се узму, као савска, мајданска, теразијска, краља Милана улица. Према томе држим да замерки г. Поповића нема места.

Мина Банковић. На говор г. Мише Петровића имао бих ово да приметим. Ако стоји то да има решење одборско, на коме кадрмом да се кадрмишу поједине улице, онда нема смисла да ми сад мењамо та раније решења одборска; а ако не постоје решења, онда о томе можемо да решавамо. Одговарају: постоје решења, и лицитација је дрнана.

Добро кад је тако, али баш и да није, ја нећу ни ништа да кажем, јер се не може да издрки колико коцкасти камен. Нека кадрма од коцкастог камена кошта и више, опет је боље ју узети, јер она врло добро се држи и за дуго време пређам камен не попусти. Ја сам се о томе могао уверити на ономе месту, где има 20 наваданатих метара те коцкасте кадрме.

Председник. Нема више говорника, и ја бих желео да би одборници имали чисту ситуацију да нам саопштим до чега се говором дошло. Као што сам

нам помоћу мало час потребно би било да општина учини једну привремену позајмицу. По прорачуну шипра та износи 282000 и неколико стотина динара, дакле у округлој суми 300.000 динара. Ви знате, господо, да грађани плаћају тротоаре, а општина ту наплату извршује. Из тога се види да ће се та сума 300.000 смањити од наплате тротоара. Сад има и друго нешто што ће ући на олакшицу. Неке улице по својој ширини утичаће на то, да сопственици имала имају нешто да плате. И то ће дакле ући на спасавање оне шифре, коју имамо да надамо ми из буџета, или зајмом морамо да надамо из својих средстава. То је ради тачног обавештења. Према томе извјуљи како је стање наравно да треба претходно да довршимо оно што је почето, а недовето, па онда да узмемо нов рад у посао.

Као што знате има улица које смо почели, и сад треба да их довршимо, а има улица које треба одмах узети у рад, али треба добро да рачунамо са радном снагом, којом располажемо. Овде су набројане улице, и ако се сланете могли би појединима говорити или да гласамо за извештај комисије.

Мика Банковић. Ја бих само предложио да се узеоја да дође савска и мајданска улица на прво место. (Чује се: стоје на праом месту).

Председник. Улице киез Михајлова и краља Милана оне износе саме на 200.000 динара. С тога држим да би било боље да њих ставимо доцније на ред, а да ставимо на првом месту савску, мајданску улицу. Оне би коштале на 115.000 динара. Тај би рад могли да отпочнемо са средствима, с којима располажемо, док не ће зајам закључити. Поред осе две улице могли би узети у рад и улицу Вука Караџића поред Вел. Школе. Те три улице савску, мајданску и Караџићеву могли би да узмемо у рад са садашњим средствима за извршење. Те су улице узане и као што вам реноx да за тротоаре плаћају грађани, то ће њих у олакшицу општинског рада. Дакле мислим да то одбор може усвојити.

Дакле у опште да се почне градити тротоар од железничке одуке на академију; — а даље да сврши котореку и Душанову улицу, да градимо наадрму нову у сарајевској и мајданској улици и Вука Караџића поред В. Школе. То можемо и наши средствима да свршимо.

Дакле усваја ли одбор како сам ја расподредио? (Усваја).

Сад да пређемо на оно што је г. Раденко говорио за насипање баре. Ја сам мислио у једној седници да сам о том послу почео да преговарам са г. директором ваше железнице, да она прима тај посао и како сам чуо она би тај посао најјевтиније свршила но по плавом уверењу ми не би могли тај посао почети с пролећа него ћемо тек о петрову. Друго не би посао могли почети како ће желити него би тражили земљу надаљена. Дакле такве су тешкоће да са железницом друкчијом немогоће почети као хоћемо.

С друге стране ако би ми сад почели радити са нашим радницима не би то могли свршити за неколико година а то би врло штетно било по нашу трговину.

Да би се овоме помогло, ја сам даље размишљао па сам се и разговарао о томе са познаницима и пријатељима како би се то могло удесити, те да се одмах помогнемо и један од пријатеља помену ми, да за пресипе земље и камена има на продају железницу ово друштво што је правило начелство у Пожаревцу, а то је Милорад Карамарковић и компанија. Ја сам питао и оно је њеном одговорило, да хоће да прода поште је тамо посао свршио и обећава да ће продати под повољним условима.

Кад би ову њихову железницу купили, ми би могли и земљу и камен преносити. + Чујте о томе извештај инжењерског одељења, па да одлучите шта да радимо. (Секретар прочита).

Ако усвојите изнестај овај онда молим вас да одредите комисију која ће све то извршити.

Никола Вулковић. Господо. Овде се предлаже, да општина купи железницу и то само за једну потребу за насипање баре Венеције. Држим да не би требало одмах да доносимо о томе решење, него да се о томе мало промислимо, јер се могу наћи и друга средства за ту потребу т. ј. за подизање кеја и насипање баре. Држим да ће нас скупље коштати ако купимо железницу, него кад би замолили г. министра грађевине да нам он уступи железницу. Дакле прво да се промислимо, па после да бирамо комисију. Како чујем да ће железница коштати 500 хиљ. динара држим да ми то можемо и јевтиније свршити сами.

Милутин Марковић. И ја сам зато, да се вечерас неодређује комисија за сврше извршавање куповине поступне жел. управе, него предходно да одредимо комисију, која ће проценити ту потребу, у опште да дођемо до поузданих средстава и код нам она да своје мишљење онда да донесемо куповину одлуку за куповину железнице било ове или друге било најзад других каких подвозних средстава. С тога писам да се сад одмах решава ништо питање.

Мика Банковић. Мени се чини, да ће нас бити повише, који дођемо ово мишљење г. Вулковића и Марковића. Док се неууче прорачун шта ће коштати насипање баре и пренос камена ако причекамо до петрова дне, а шта, ако би купили жел. ниџу од одмах — Кад то свршимо онда да видимо хоћемо ли учинити једно или друго. С тога сам и ја да се то питање сад не реши

Раденко Драговић. Односно железнице може да кошта и 100 хиљ. динара на можда и више и по том рачуну и да кошта 100 хиљ. динара опет није скупо само да се они послова напрше што пре. Треба знати шта нам дунавска а шта савски крај онако ненасут. Кад би имали овакву сирану за брзо насипање, не би се Београд простирао чак и по Лаудановом шанцу и Топчидерском брду. Онако ако остане више на чуло, што је Београд указивши како у здравственом погледу тако и у пољу, јер су мочвара у предњости због тога и опала. Узмите само како је кад се купује имање. Све иде напамно Нико неће да купи ако му само није згодно за трговину, него се продаје у бесцење. Ако хоћете да спасете Београд од заразе, као што се сваки час примећује, онда морамо ово одмах да преду зимемо.

Др. Павао Поповић. Почетак насипања баре Венеције за потребу железнице видели смо, како је било! А да је то насипање пређом снагом много дуже брже о томе нема сумње. Ја веома сам изјављен што је тадашњи предузимача понуда у погледу уступања и продаје железницу општини одбијена. Да је тада Београд усвојио понуду, Београд би данас далеко одмакао. Нећу да се упуштам у изналажење и оцену те потребе; нећу ни да се упуштам у оцену предлога те покојневаче железнице; али ћу гласати да се опет са и једнако напором надужимо; па да купимо ту железницу ма од кога, само једанпут да се искупи оно што је преко нужно. Како ће се набавити та железница, према потреби, те је споредна ствар, али да треба да се направи, о томе нема сумње, нарочито с погледом на то, да ће насипање баре Венеције и грађење кеја, вредност сада врло скупе, пространа знатно подићи, већ и друге санитарних погледа. Кад се она регулација једном лиду, као приватним предузимачу, без сумње, да ће се Београду као престоници пре насипању баре и дунавског кр.ја, при преносу камена ће општинског мајдана и грађењу кеја ни само регулација, но и исплатити.

С тога ћу гласати за ибавање железнице, пошто једна стручна комисија дале оцену

Председник. Има још призваљених говорника, али молим вас, да нам г. Смедеревац каже шта зна о тим стварима.

Општински инжењер Смедеревац. Општина је дужна да напне бару Венецију, но и ако би монда било јевтиније да то општина изврши државном железницом општина је потребно да има своју железницу због грађења кеја, а за кеја има већ пројект израђен. Због кеја општине мора да набави железницу. Сем тога и треба имати на уму, код општина има железницу, јевтиније добиће предузимаче. Тавна своја железница коштала би општину 60—80000 динара. Помоћу те железнице општина би врло добро извршила посао за грађење кеја, извела би бару Венецију и дунавски крај, и она би себе потпуно исплатила.

Председник. Ја ћу да вам поменем и ту мисао о постављању железнице за пренос шљунка, за пренос земље. Ја сам се о том разговарао и са предњим председником. Израђен је и план од трасе за мајдан камена, и само се очекивала згодна прилика да се набави железница, која ће преносити камен. Помоћу те исте железнице камена мајдан доносио би општини већи приход. Тај камен кречан што имамо у мајдану који је тако добар не пролази тако добро само за то што за сам пренос треба да се плати 4—5 динара. Помоћу железнице подвозна средства била би јевтиница и за пренос што се сад плаћа 4—5 динара, на железница би коштало само један динар, и отуда би имали веће користи од општина би имала већа корист од експлоатисања тога мајдана и грађанство би имало јевтиније подвозно средство на расположењу

(свршиће се)

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама.)
држан 14 Августа 1891. год. у Београду.

Председавао председник г. Милое. Р. Марковић.

Почетак у 7 часова по подне.

Председник. Молим вас да саслушате протокол прошлог састанка.

(Секретар чита)

(Шта ће се протоколу? прима)

Милутин Марковић. Ми смо прошле седнице изабрали комисију односно уређења питања шеширџиског. У ту комисију није ушао ни једно стручно лице. Ја бих за то предложио да место, на примјеру г. Мате Јовановића дође коначар Др. Марко Леко (Мата: прима се)

Председник Пристајете ли на то? (пристајемо)

Сад нас молим да одбрате све решење стварн у прошлој седници (секретар их чита) (одобрава се).

А. Одавић. Ми смо убеђивали да оне предмете које решавамо једне седнице пре недовољном броју одборника, потврђујемо у следећој седници без икакве пошоне и икакаве дебате о њима. По моме мишљењу ова је пракгика незаконита и неумесна а сво нашто.

У закону изречно стоји колики је број одборника потребан па да се могу пуноважно решавати неки предмети сталеже на дневни ред а тако исто казано је колико одборника могу те исте предмете у другој седници решавати. И кад постоји случај да немамо довољан број одборника да пуноважно реше једна предмет, онда по моме мишљењу не смемо те предмете решавати са мањим бројем одборника но што законом прописује и зато мислим да та пракгика нема никакког ни стварног ни законског оправдања и зато предлажем да се та пракса од сад напстави.

Председник. Ми смо ово чинили из разлога да би послови ишли брже незаинтерести није било јер ово о чему је дебатовано и решавано при недовољ ном броју, није остало важеће док није потврђено приликом броју. У осталом, ја сам вољан да се од сад не ради тако. (ако добро!)

Сад нас молим да чујете тражења уверења са стране истражног судије са извеснм лицима:

Секретар чита (за које су тражења уверења у опште нашка су подата, питамимо је већ у протоколу са седнице од 14 Августа).

А. Одавић. Ја сам приметио а мислим да је и нама свима њако у очи како истражни судија непотпуно описује личност о којој му треба општинско уверење. Често пута не каже ни одакле је, довољно лице управо не каже пишта и тако одборници не могу да се сете о коме је реч на да по неку личност и познају. Са тога бих молио да му се напомене та тешкоћа и да се замоли да у будуће буде у тражењима јаснији

Председник. Г. секретар ни сад реће да су чешће у томе смислу напомене истражном судији, а могу се и поновити.

А. Одавић. Врема је потребно да му се то попова напомене. Тиме би се олакшала рална одбора а и он би добијао потпуније податке о владању и имовном стању појединих опгужених (одобравање).

Председник. Сад је на реду питање о такси лебу.

Коста Главинић. Само једну молбу пре тога (Пред. Изволте). Пошачки слобрађај од нарног мајна браће Поповића па до станице железничке врло је жив а паретано ноћу, па како тамо нема ни једанног фењера, молим за паређење да се потребан број фењера што пре набави.

Председник. То је већ наређено, а што је неколико дана обустављено осветљење, то је због месечине која је неко време била.

Изволте да решимо питање о лебу Брашно је сада 24—25 динара. Цена је лебу сада 25 п. дин. Сад ако палазите да треба повисите, онда кажите са колико? (Чује се: са 2 п. дин. (Чита цене житу.) Дакле да буде 27 п. дин. (Јесте)

Бока Новаковић. Само бих молио да се обрати пажња на чистоћу.

Димитрије Најдановић. Од кад зреда ова такса?

Председник. Од прекосутра. То је од 16 Августа.

Милутин Марковић. Што се чистоће тиче о томе има закон по коме кад се погод казни 2—3 пута за неуредност забрањује му се радња. Тако нека се свако занат тамо преш на ће бити боља чистоћа.

Раденко Драгојевић. Ја мислим да је крајње време да се обрати не само санитетска пажња на оне сируџије, него и инжињер треба да ни проспине какви локали морају бити.

Коста Главинић. И ја мислим да је крајно време да се уреде локали где се деле продаје. Ја сам моји очима гледао где брашно лежи код капије на га пси својом мокраком поганс. (Тако је).

Председник. Примам то да сутра предузмем такве мере.

Коста Б. Мијајловић. Има закон о томе шта мора сируџија да има, и по том закону нема свакога пастерају да сируџу с локалима праве.

Председник. Има неколико питања трговачких да се расправе. Управник је до сада нашо обраћуне са појединим људима на 6 месеци, и сад моли да се ти обрачуни врше за 3 месеца (Чује се: рао добро)

Устаја ли одбор да буде на три месеца? (Устаја).

Сад друго питање. Министар унутар. дела упутио је један акт да се ослободи од аренде један лиферант, који даје месо за болницу за душевне болести. Ми смо казали да то не можемо одобрити, али министар накнадно шаље налог и шаље уговор који је закључен са лиферантом у коме уговору у тачки трећој стоји. (Чита) Дакле предвиђено уговором да се ослободе аренде.

Андра Одавић Ја нисам да је председништво потпуно умесно одговорило г. министру да општина нема шта то одобрити. Што ће г. Министар шиље сад нама уговор да се уверамо да је лиферант самим уговором од аренде ослобођен то није баш потребно јер ми сад верујемо министровој речи, и без да видимо уговор, но онде сад настаје питање шта ће ја г. Министар пре уговора питао општину хоће ли и они нас сопственим тог права одрећи се итога, и као одговор на исто питање добијамо „није", дакле долази друго питање, а шта ће г. министар права да то општинско право сам одузме, и као одговор на сво питање а нарочито у овом случају добијамо „нема".

И код оваки јасни одговора по моме мишљењу општина није дужна да трпи никакве штете за дубак другога. С тога тражења да председништво поново одговори да општина не може лиферанта ослободити аренде. С тога ћу за то и гласати.

Председник. Да не плаћа аренду ни овај што даје месо војсци и на основу тога он и за болницу тражи.

Коста Главинић. Јесу ли ослобођени аренде лиферанти што дају месо за казнени завод! (Чује се: Јесу, нису).

Што се мене тиче ја мислим да не треба ниједне ослободити.

Раденко Драгојевић. Ја мислим докле ће овако наша држава. У целом свету држаше помажу да се престонице украсе, а овде тим ослобођењем од аренде стају на пут томе.

Филип Васиљевић Ја би питао само тс: зашто да се болница ослобођава аренде, кад држава напплаћује од сиџу воје ниску сировнпна.

Председник. Ја сам одговорио да не може. Али кад он сад тражи поново и подноси уговор каквим на уму да су болници хуманитарне установе које треба и општина да помогне — онда мислим да треба ослободити.

Бока Новаковић. Овде је у уговору напрочите стављено да се тај лиферант ослобађа од аренде разуме се да он чини набавку за државну потребу, а каком што се за државу набавка то се ослобођава и према томе ни морамо овога ослободити од аренде.

Андра Одавић. Ја се не слажем са г. Бокон јер ако у овом специјалном случају општина нора лиферанта ослободити по неком закону од аренде, онда би било право и потпуно умесно да ослободимо и општински лекбина и сво друге лиферанте јер, ако они овде седимо само за то да недозволимо да општина буде једном жити а другом кћиџа.

Бока Новаковић Ина законске пређење по коме се држава ослобођава.

Димитрије Најдановић. Болница је увек набављала месо, и њен лиферант је увек плаћао аренду па и сад нема смисла да га ослобођавамо особито и због тога што тамо ина и здравог особља које се храни и онда за што да не плаћају.

Коста Главинић. Ми имамо сем те болнице још два надлештва. То је управа калеиног завода и општа државна болница. мислим да лиферанти за ова два завода ни су ослобођени аренде.

Друго, ја сматрам аренду као посредни прирез и према овоме како Новаковић тумачите, држава би имала права да ослободи све.

Бока Новаковић. Ја ћу да одговорим г. Одавићу. Пре кад сам решавали о трошарини за сир лиферанте, ја сам говорио, да се само они лиферанти могу ослободити који су уговором ослобођени, а не и они који нису уговором ослобођени. Овде и сада остајем при томе да се ослободи све што се за државну потребу набавља.

Коста Б. Мијајловић. Ја мислим да се дужница не може ослободити од аренде јер кад би неке лиферанте ослободили онда би требало ослободити трошарину на пилеће и на гас.

Ја бих пре дужнице дао у помоћ годишње извесну цифру него да ослобођавам лиферанта од аренде.

Председник. Ја сам нам јасно казао. Овде тражи министар унут. дела с тога што је услов такав. До сад то није условљавано и због тога се и он обратио да ми примакнемо.

Ник. Р. Поповић. Овде је најтежа ствар у овоме што и у самом овоме списку који се спроводи трошаринска тарифа, стоји, да се од ње ослобађају сви они артикли који долазе у област државних потреба. То ослобођење баш сврха, у самим земљама.

Но овде има да се друго питање расправи.

Сама установа судинице, неоспорно је државна потреба. Али ово што се уноси у судиницу то је потреба која се не разликује од потреба других друштава и других установа такве врсте и на те потребе нема наплаћивати трошарину за то што и држава плаћају издржавање оних који се тамо лече и негују.

Ја дакле мислим да овај захтев г. министров должан са погрешног појмљања установе и онога што се у њу уноси. Кад се то дође не ће бркало, онда ће се увидети да је захтев неоправдан. Ако овако почне сваки државни орган да тражи да ослободи интересе општинске, онда неће бити никако чудо што је Београд у праштини и што ће у њему да нема тако бите, како је једно рекло.

Не делим дакле мишљење да је ово што се уноси у болницу државна потреба, него налазим да је то потреба појединца који троше а ти треба и да плаћају. Ја сам за то да се не ослобода те аренде дворани меса за судиницу пошто установа судинице и набана потребе њеу једно исто.

Председник. Молим да чујете друго писмо г. министра унутрашњих дела односно ослобођења лиферанта свињског меса од аренде итд.

Секретар чита

А. Одавић. Ја нисам никако за то да се ово прими а ако држава налази да ни права да општину принуди на ово, онда нека изиде то и изреди. (Чује се да се рече: нова је ствар, није!)

Милутин Марковић. Министарство или сама управа не набавља месо него лиферант. То ваља имати на уму. Кад би сама управа то чинила, друга би ствар била. Ту би ми били дужни да се одазовемо овоме захтеву, овако не.

Председник. Управа трошарине подноси ми је неколико ствари на решење. Те су већ решавате у одбору и ја мислим да их можемо сад узети у решавање као старе

Молим вас да чујете ово писмо управникоо којим предлаже правичније регулисање плаћа трошаринских стражара и стараница на станицама.

Секретар чита.

Председник. Као што сте чули, управник предлаже да се у неколико повећа плата чиновницима на станицама трошаринским то да они не би били доведени у нужду да с крађучарима чине договор на штету општине.

Ма да такво радове не би могло много да вреди јер се и са великим платама може крађучарити, ако сам по себи није дотичан службенике хорљак, опет је неоправдано да ће бити мање крађучарења над је боља награда. Ја вас молим да ствар решите као за добро налазите (одобрава се предлог.)

К. Главинић Да ни морамо да тражимо најсавесније приносе дужности, о томе нема спора. А да би могли људи да буду савесни треба их наградити. Ова награда није велика и треба је дати само због жеље да знам овом правилном колиса су приходи и расходи од трошарине која се приличо ревносно наплаћује и не зна се шта се од ње има.

Председник. На то питање могу да одговорим и учинићу то мало после — у конференцији. А сад вас питам: примате ли овај предлог? (примамо).

Ник. Р. Поповић. Мислим да треба да примимо овај предлог не с тим додатком да још вечерас изберс одбор новеренитство које ће пресвотролисати те куће тамо где за сходно нађе. Одборницима изабраним тако дакле да дати пуномоћство на то.

Председник. Сад још ово. Финансе поњачки поднели су управнику и овај мени молбу да их се повећа плата јер с овом што примају, са 100 динара, не могу издржати себе и кове.

Молба је по коме нахођењу основана и требало би јој поклонити пажње (чује се да им се да 120 динара). Пристајете ли сви на ту плату? (пристајемо.

Н. Р. Поповић Добро би било да општина суд изда наређење свих својих позорницима да приме као дану тако и ноћу и да траже од оних који нису у Београд доказа да су платили трошарину и да с оних који се укаже као крађучари поступа по закону јер тога има доста.

Председник. Добро: то примам.

Онда завршите г. секретару тако да се заказе позорницима у варошн. да увек захтевају долажење са села једу ли платили трошарину и ако нису да у томе учини дали корак да се трошарина наплати.

Сад има од министра финансије један предлог. Ви знате да смо ми малькали позвешћења по једал додатак што су уз порез наплаћивали и прирез за општину. Сад министар финансије у интересу бољег рада тражи да општина стави ону суму што се порезницима нађе, њему на расположење на да он узме стална лица за вршење тога посла. То је главна садржина овога писма министрового. Он ово шаље нама на одобрење. Чујте писмо (Секретар чита)

Андра Одавић. По закону тако ми се у Београду не сме ни да буде више од 6 порезника. По овом министровом предлогу он ће их сигурно крстити као дајурнисте. Но мени изгледа да ће то бити горе, јер сваки порезница чим скупите порез наплате одмах и прирез и дано је њима, а ако они заседно прирез наплаћују онда ће њих тоже као што је било и пре ових позвешћења кад су општински чиновници наплаћивали прирез.

Мата Јовановић. Господо, пошто се овом акту може да приложе сликовало значење, ја би ово хишљења да се вечерас о њему не решава, него да сам председник или неко други да се обрати од одбора да се боље извести о овој ствари пта је покренуло г. министра да ово предлаже.

Ако стоји ово што вели г. Андра да не може бити више од 6 порезника, онда би заиста нашло то да министар узиђа да му треба већи број и хоће на тај начин да се помогне. (Чује се: врло добро)

Председник. На добро. Ја мислим да одазатемо г. Милутина. (Устаја се)

Имам један извештај књиговодства (чује се нека буде комисија).

Ник Р. Поповић. Ја би молио да поверенитво, при обавештењу са г. министром унита, да ли у лозал седаљи могу да раде још 2—3—4 порезника.

Председник. Сад је на реду молба стеиографа за повишицу плате. Молим г. стеиографе да се удаље из седнице док се ово питање не реши (стеиографи се удаљују).

После решења

Сад претпарам јавну седницу у конференцији и молим да се удаље сви који нису одборници — (настаје конференција).

Седница је трајала до 9 и по часова по подне.

Држано 19. Августа 1893. године у Београду.

Почетак у 6 часова по подне.

Председавао председник М. Марићковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то отварам одборску седницу и молим да саслушате записник последње седнице. (Секретар прочита 73. напредни састанак)

Бока Димитријевић. Тако где је казано да се преко молби за трошарину прелазе на дневни ред, мислим да тако није решено, већ да се одбаце т. ј. одбор није ни усвојио. Молим да се тако исправи.

Председник. Да се објаснимо. У колико се сећам прешло се на дневни ред, а то разуме се казна, да су молбе одбачене само се узима блажије мера.

Димитрије Најдановић. Односно казна треба да се каже 20% од тежине казна, а ту је погрешно казано (исправка се прима).

Илија Цветановић. Кад је била реч о тим молбама за трошарину досета је одлука да се одреде одборници, који ће водити надзор, како се на њему поступа. То није унето у записник.

Председник. Јесте решено начелно но кад није ово унето, кад ће уђи у записник. То ће се ставити на дневни ред.

Има ли још ко шта да примети ? (Нема). Дакле усвојен је записник.

Сад прелазимо на дневни ред

Бока Николић. Ја имам једну доставу

Председник. Напишите и дајте мени, а сад да пређемо на ово што је на реду. Саветница управа министарства унут. дела упутила је један акт на општину београдску, којим тражи да се лиферант свињског меса и масти за болницу ослободи плаћања аренде (Чита акт).

На овај захтев ја сам одговорио да представништво зар. Београда има права да од сваког наплаћује прописну таксу на месо и маст. а то што је управа такав уговор закључила, није за општину обавезно нити општина може да се одрече својих прихода особито у данашње време када је прелудела толике реформе. (Чује се: врло добро).

На овакав одговор дошао је од г. министра други акт, којим жели да се одговор општине не оснива на закону (чита други акт) и подсео је уговор и налоди да држава не плаћа никакав порез. (чита чланове 3. 20. и 37. зак. о порезу). У закону општинском у чл. 69. тач. 5. каже: да општински одбор доноси своја решења по свима питањима и т. д. Сад изволте решити.

Бока Новаковић. И у прошлој седници говорећи о томе ја сам казао, да се држава

од порезе ослобођена. Из тога акта види се, да се она ослобођава такса и за набавке. На у једној држави држава не плаћа порез. Трошарина је посредни порез и кад се ослобођава од порезе рачуне се да се ослобођава и од трошарине.

Димитрије Најдановић. Ако ми станемо да пропуштамо за месо, сутра ће доћи и за гас итд. С тога ништа да се ослободи.

Бока Димитријевић. Истина је ништа правих, али мислим да ово не спада у трошарину него је прешло од предмећне аренде.

Питање је хоће ли лиферанти и у будуће да плаћају трошарину. Ја мислим да се ово одбије.

Мата Јовановић. Г. Бока баш сам потврђује ово што наводи г. министар. Кад држава наплаћа на једно онда не плаћа ни на другу.

Бока Николић. Ту се не би могла водити контрола, јер лиферант болнице може проглашати месо и по кароше. Но ако баш по закону мора да се ослободи, онда општина треба да одреди и другу контролу за то.

Димитрије Најдановић. Ја нисам знао, да држава не плаћа на овче и говеђе месо, па кад на то нецлаћа нек наплаћа ни на свињско, јер ово се у болници врло мало троши.

Мата Јовановић. Г. Бока вели ако се ради по начину г. министра да ће бити злоупотребе, али он греши. Кад г. министар каже: ја основу рачуна који од болнице дођу неће се наплаћивати трошарина, онда ту неможе бити злоупотребе.

Коста Б. Мијаиловић. Ја знам да општина не наплаћује држави на овче и говеђе месо аренду, али општина за то има од тога меса пубов. На свињско месо општина нема права на пубов и над тај приход нема шта не треба да се ослободи.

Илија Цветановић. Ја мислим сазвојако треба наплаћивати од државе на све. Какве се за војску. Војска троши неколико хиљада кила годишње за овчиће. То је велика цифра за општину.

Председник. Останите војску није о томе питање. Ово је питања што г. Најдановић каже. да се свињско месо у болници врло мало троши. Сад начелник треба ту ствар расправити.

Бока Димитријевић. Ја ћу допуна да поменем баш ово што је казао Цветановић за војску. Војничке надлежа држава, док она за болеснике наплаћује надлежне. С тога сам одсудно противан да се ослободи.

Андра Одавић. Истина г. Најдановић вели да се свињско месо мало троши па се може и ослободити. То је лепо, али овде је главно да држава сутра не почне друге акт којим ће тражити да се од свега ослободи што подлежи трошарини и у том случају ми би напустили општинске интересе.

Ако држава има повесторно право по закону, онда за што тражи одобрење од општине. Просто нека почне акт којим захтеваће, а не овако. Ми не смемо да ослободимо ништа. (Чује се: тако је. Да се реши).

Председник. Ја ћу поставити овако питање: ко је за то да се усвоји предлог г. министров, тај ће казати „за“ а ко је против, гласаће „против“. —

По саслушању гласању видело се да је предлог одбачен.

Молим вас да чујете шта сам радио поводом оног акта г. министра финансија о хонорисању пореника за спуштање прореза и трошкова општинских. Ја сам се лично разговарао с г. председником пореске управе и он ми је казао да је се спремајмо с г. мин. финанс. и он ће опет изаћи свој акт којим је тражио да му општина стави на расположење ону суму коју недаје на хонораре пореницима. (Врло добро).

Ник. Р. Поповић. Сазнао сам да је обустављено издавање хонорара пореским надзорницима и питам: Је ли истина то?

Председник. Истина је: обустављено је поводом акта г. министровог, али ће се поново подизати пошто он тражи свој предлог.

Дума Дедо ово, изјавио је да саслушању (чита) да неће да да своју кућу под закуп за школу за само још 1 годину него ван ни тре, ни никако.

Могу да вам изјавим да су сви други сопственици кућа пристали на овакав услов, сем г. Деда. (чује се: пристаће и он).

Решено: обавештење се председник да може преговарати и с Думом, ако хоће да пристане на услов, или с другим — на да резултат сазнати одбору. —

Сад изволите чути реферат о прекорачени предмећа. Они кредити су прекорачени још 1890. године на нема још одобрена.

Секретар чита предлог.

Председник. Као што видите, дакле, овде се тражи накнадан кредит од 32.000 дин. те да би се сви они издатци могли свести и рачуни закључити нигде не може да се ради ни у овој ни у прошлој години, јер је трошено из једних година за прошле. Да би се довели ти рачуни у ред, ја вас молим да ово одобрите.

Мата Јовановић. Пошто се они тражи одобрење повеће суме, ја мислим да ми то вечерас не можемо решити, него да се предлог упути комисији која је одређена да прегледа рачуне то да ти она разгледа и да нађу: за што то није у своје време тражено и сршено и да нам у опште реферише о томе.

Председник. Комисија има да прегледа наше рачуна; она је неће прегледала а неће ни ће а треба да се и то уради. Тешко да би пород тог посла могла да и ово прими.

У осталом ја можете решити како налазите за добро, само нас молим да ова ствар буде што пре сршена, јер ја не могу да трпим заплетене рачуне нити да дозвољавам издатке за потребе из прошле по предлога у овој години.

Овим прилеком могу да вам саопштим и то, да у буџетима дотичних година нису само преворачена кредита, него је било и неких уштеда по извесним партијама.

Андра Одавић. Ја сам био у тој комисији за преглед тромесечних рачуна, а чини ми се ту је и г. Тадић, али је био на путу, па смо тај посао сршили ја и г. Соломон Азријел. Том приликом ја сам видео те прекорачење партије. Примам предлог г. Мате да ова комисија и ово изврши, само би молио да уђе у комисију још и г. Никола Р. Поповић, па да извршимо све и поднесемо одбору извештај.

Председник. Усваја ли одбор да се дода комисији још један члан г. Никола? (Усваја).

Сад изволите чути извештај о новом гробљу. (Секретар чита).

Молим вас да се ово реши. Ја сам обустано досадашњи начин зидања гробница. Досад се узимала велика количина цигала и много се надница троши а мало сршава. У овом извештају предлаже се други начин.

Мата Јовановић. Ја належи да је извештај врло умесан, нарочито односно зидања гробница и ово да се изврши лицитацијом. А и овај простор овде нека се задржи.

Председник. Усваја ли одбор извештај? (Усваја).

Милутин Марковић. Сем тога има у извештају и предлог да се промену правила, па би требало одредити комисију да правила преправи.

Председник. Хоћете ли да одазначимо исту комисију да исправи и правила. (Хоћемо). Добро.

Бока Димитријевић. Ми смо тада прегледали и цијете гробљанске које се тамо налазе, али приход нисмо могли да прегледамо, а то све с тога, што правила нису јасна.

Председник. Што се тиче касе онај на гробљу нема никаква посла са часом. Он добија извештај од надсрарника одаде. И сад ако хоћете да свежете тај посао са рачунима гробљанске касе, онда вас молим да решите.

Милутин Марковић. Пошто има једна комисија, која прегледа све рачуне општинске, то нека она и ово прегледа засебно, па извештај поднесе одбору.

Председник. Досад у колико сам могао да дознам нигдаи нут није прегледан рачун гробљанске касе нити је коме год поднесен на одобрење.

Соломон Азријел. На добро онда да изберено комисију.

Председник. С тога, што је г. Малутин предложио, да иста комисија сршн тај посао, мислим да би било веома тешко на исту комисију, и био би чешљења да одбор нарочито за тај посао изабере 2—3 човека, јер су то рачуни још од времена, над је гробље установљено.

Милутин Марковић. Мислим она може да види и те рачуне, јер су они упућени за све општинске рачуне, и пошто неће у један мах правити извештај, него појасће, онда могу да поднесу рачуне одвојено засебно.

Бока Димитријевић. Кад већ општина плаћа рачунописатеље за преглед рачуна од ранијих година, а и овај је посао за мирисе мислим да се нема шта бојати да ове рачуне прегледају, а не све да се укара на врат одборницима. јер је то велика посао.

Бока Новановић. Овде треба правити разлику између скалавања рачуна и прегледа.

Општински одбор дужан је да прегледа рачуне, а не да их сахрани и сад ако су склопљени, онда може одбор да одреди комисију за прегледање, а ако нису прегледани онда је друга ствар. Од како ја знам узеће се тражи, да се ти рачуни склопе, на њих све то није досад учињено. Ја сам да суд склони те рачуне што пре.

Андра Одавић. Ја сам члан комисије за преглед рачуна и као такав дозвољено сам на ту писао да видим и те рачунске књиге како стоје а нарочито овим правилом, кад сам за време заступништва председника имао да присуствујем предаваху гробљанске касе. Том приликом чуо сам од благајника да он по гробљанским правилима не мора да да никоме да прегледа рачуне гробљанске. Ја не знам да ли тако доиста стоји, али ако стоји, онда је то жалосно и треба прво правилом да правила измените. Благајник пак је тада просто казао, да неда.

Председник. Правила је израдио општински одбор и поднео на одобрење г. министру унут. дела и кад су одобрена ступила су у живот. По томе види се, да је одбор главни фактор како да се то радуме и ако у правилима стоји тако, онда се може трајити, узети одобрење од г. министра.

Андра Одавић. Ја се позивам на г. Тадића да потврди мој говор. Је ли тако било (Тадић. Јесте). Кад је г. Карампиић донео решење, да се одузме гробљанска благајна од г. Банковића он је позвао нас двојицу и ми смо отишли тако и он нам каже: „Нећам, ово решење не вреди."

Ђока Новаковић. Он то казоди на тога што се те рачуни засебно зоде али он не грешно хвали. Ја држим да по правилима немају она права да спрече општински преглед рачуна.

Ђока Димитријевић. Једном приликом себи се да је г. Банковић напоменуо, да је њему немогуће да склопи рачуне од поетка јер је пре њега један био, који није рачуне склопио. За то сам да му се да помоћник, који ће то свршити. Може бити да он нема времена према цетовом текућем послу.

Мата Јовановић. За гробљанску касу постоји нарочити благајник који се плаћа овде и има додатак за то што води дневник и рачуне гробљанске. Мени је за чудо да рачуни те касе досад склопљени и контроли подвети. Гробљански рачуни, то су саставни део у опште општинских рачуна, али су одвојена изврша. На сваки начин општина кора предложити и гробљанске рачуне и ако то није учињено, то је погрешка и мислим да то треба тражити од благајника гребљанске касе да он склопи те рачуне.

Ако му је потребан помоћник он нека тражи. Међутим сладзер рачуновође да буде дужност и од сад да склапа рачуне поштo добија додатак, и да свака три месеца подноси контролу. А за старе рачуне нека председништво изиди и ако је потребан помоћник нека и то учини, ак комисија, која прегледа тромесечне општинске рачуне нека прегледа и гробљанску касу.

Ник. Р. Поповић. Господа одборници пису на овим местима од пре 2 или 3 месеца; сви ни седмицо једне најмање од пре 18 месеци а ових ни од 20 ни 40 месеци, и за све то време — као што је казао г. Ђока и још неки одборници — није ни један од нас нико прилике да се упозна с правилима гробљанским како односно дужности благајника и односно права и дужности, које можда одбор има по тим правилима. Сви говори о томе падали су као на памет јер ни један говорник не потврђује ничим своје говоре. Ми сви знамо да је неизвесно пута изјављивана жеља овде да се добије какав извештај о стању гробљанске касе али та ни до данас добили нисмо. И вечерашња дебата о томе прошли ће као и досадање.

Међу тим над нам два одборника тврде да им није дозвољено од стране благајника, који рукује тим фондом ово што су тражили на основу решења одборског, онда што би смо даље говорили о томе него да ствар останемо за идућу седницу а председништво да уколико по да нађесте та правила на идућој седници те да се види шта се по њима може захтевати и да ли благајник може одбити одборника од прегледа касе када се за то нарочито оласта.

Гавра Брнић. Ја сам у том истом смислу хтео да говорим у коме и г. Никола. Што се каже: да одборник нема права, над се одреди, да прегледа касу гробљанску, ја мислим да то не стоји и желио бих да ми се каже ко онда има тога права?! Шта би хтео г. благајник: да тим паре у рук или у џеп па да никоме не даје рачуна! То не може и не треба да буде. Ја дакле мислим да ми нкамо тога права и да треба да га и употребимо

И. Цветановић. И ја сам имао да кажем што и г. г. предсоборници и желио бих, да се у идућој седници изнесе то правило.

Ђока Новаковић. Ја могу да мислим да се не може наћи правило који се општини и одбор ускључују из права контролисања рачуна ове касе. Сваки сопственик има права да тражи рачуна о раду својих слугу па и општини се не може то право оспорати.

А. Одавић. Нисмо ми ишли да вршимо преглед касе него да будемо при предаји. Ми смо рали тога ради и тим правилом нисмо ово видети шта је у каси као овај који ноне рукује није то дозволило казивше: не вернак то решење заступника председника, јер он није у праву да ми што вапрељује а касе не дам.

То је било и тако ваља ствар и разумети.

Раденко Драговић. Ја сам чуо да је суд решио и да је заступник председника захтеноо да му се одузме та каса али је он није дао. Одбор су није ништа решавао до то да се прегледају рачуни гробљанске.

Милутин Марковић. Ја мислим, да се овако учини: да рачунополагач састави рачуне гробљанске касе ако и остане на онда да поново комисију да из прегледа како што се и остали рачуни прегледају. Ово што се говори да је рачунополагач Банковић изјављивања казао да не може да склопи рачуне то је без икакве важности пошто се он може обратити за помоћ суду па и одбору ако би му ради тога оскудевала за склапање дотичних рачуна.

Председник. Али да би одбор знао у каквом се стању налазе ти рачуни, ја хоћу да се то констатује, а кад се то учини онда да се приступи даљем потребном раду — ако нису у реду, иначе да се поднесе извештај.

А. Одавић. Ја мислим да председништво може то да и само сазна и не треба му ради тога комисија. Ако би бануја комисија код кога и тражила рачуне, то би изначило као неко неповерење и том приликом морала би се и каса пречитати. Међутим ако не чињено због неповерења но што хоћемо само рачуне и с тога каза видети над је готов с рачунима.

С. Азријел. Ја не мислим као г. Одавић. Кад се хоће нечија каса да прегледа, онда се он не пита: је ли готов с рачунима, по се каса почати и прегледају документа и новац број. Тако би се и овде радило.

Ђ. Димитријевић. Ја нисам за овај обичан преглед јер ми немамо повереља у благајнику него да се рачуни склопе на онда да их прегледа комисија.

Председник. На добро, нека се и тако сприи

Соломон Азријел. Почем је нети благајник казао да не да касе, онда ина неста да се одреди комисија те да види како је стање.

Г. Брнић. За то довста има основа чим он тера одборнике и не да касу.

Мата Јовановић. Неко од господе није разумео какву сно комисију ми овде тражили. Одбор хоће да се комисија увери: је су ли рачуни гробљанске касе на ранијих година склопљени и подпесени ли контроли и ако нису да види зашто нису; да онда нани књиге које се зоде и да ли се уредно воде и т. д. Лако може бити да су рачуни већ подвети контроли и то би се имало саопштити одбору. Ако нису бар би се знало шта треба радити (одобравање).

Председник. Нешто ми предавати она права која по закону немам. То је ствар одборска и ми треба да је реши.

Андра Одавић. Ја опет тврдим и немогу да намелим да закон може бити толико неувиђавен те да каже, да председник нема права да тражи извештај од својих нижих чиновника.

Мијајло Јанковић. Ми овде говоримо о гробљанској каси, а што се тиче рачуна Банковићевих, то знам да су чисти. За ранје рачуне о којима се овде повела реч, не може он да одговара. О тога треба њи и прегледати те рачуне.

Никола Р. Поповић. Ја мислим после мога предлога није нишло места, што се продужила ова дебата; зато ми изгледа да сама ствар сама себе не замотана него што ми сами то хоћемо. Ако једа од нас тврди, да рачуни гробљанске касе нису тачни нека устане тај један, на одних да изабереме комисију да рачуне прегледа. Опако говорати против части једног човека и без доволно основа и тврђења о неисправности, ја не би смео на себе да приими, нити ће то и другоме доволно. Молим да се о томе више не говори дотле, док когод нешаље и док нешаже да сумња у исправност рачуна.

Г. Брнић. Ниво овде не вели, да г. Банковић зна касу, него према закону одбор има права да прегледа све што је општинске и према томе и одредује комисију. За што то чињемо то је нешто ствар. Ниво не вели да он краде, него хоћемо да видимо има ли реда ту.

Милутин Марковић. Још бе само то хтео да кажем, да овде има две ствари. Одбор хоће да има рачуне гробљанске касе и тражи те рачуне. Што се тиче рачуна мислим да се у томе сви слажемо. Онај, који рукује касом дужан је да склопи рачуне исте касе како за ово време што је сам руковао, тако и раније рачуне и тек ако поднове постанак на време, има се писмено обратити за помоћ на над се и то учини и склопе рачуни онда би се комисија на прегледање подвела.

Они што ми тражимо рачуне од гробљанске касе вспиани да ми сумњамо у савесност рад благајника, него је то редовна

дужност одбора. Сад пошто нема никаквих доказа о томе, да је његов рад супротан и да неодговара закону по његовом положају немамо нарочитих разлога да се та ваша затвара, као што неки предлажу, јер би то значило да је он несавестан у своју дужност. Кад тога нема, онда да останемо при томе да се изврши само редовно прегледање рачуна, а председништво да позове благајника написаног наредбом да мора склонити рачуне што пре.

Г. Бркић. Комисија треба да изађе на лице места да се увери да ли постоје рачуни уредни или не, па ако неопходне, онда да му се да помоћ, јер иначе може бити да су склоњени рачуни.

У будуће чини ми се не стоји ово, али би требало да стоји.

Андра Одавић. Ја сам тражио да председник уништа јесу ли склоњени рачуни или нису. А преглед који се има по закону извршити то ће се доцније учинити.

Председник У закону стоји оваков: (чита). Сад ово се тиче само гробљанских рачуна и ни треба да одлазимо 2—3 човека да виде те рачуне и да нам поднесу извештај, па ћемо онда видити шта ћемо радити.

Илија Цветановић. Ова комисија нека оде и нита има ли готових склоњених рачуна, па ако има нек поднесе извештај, а ако каже да нема онда да каже, да нити буду готови за остављени им рок и о томе да нам поднесе извештај. То је најкраћи пут.

Ђока Новаковић. Овде се разговор води јесу ли рачуни склоњени или нису. Говоре да нису склоњени и сад треба о томе и доцније одлучу.

Милутин Марковић. Да одговорим г. Бркићу. Пут је овде овај. Прво председник да благајника позове да склони рачуне, па ако се неодазове, онда долази други пут која нека предузети против њега пао што г. Бркић вели

Председник. Ја сам вам казао, да сво чуја, да рачуни нису склоњени и због тога сво овде трошили начина да изађемо из тога. Ја се бојим да они моји говорох није важило то, као да вам ја нису склоњени рачуни. У томе је ствар нашег разговора и с тога вас молим да учините један корак, да знамо шта је у ствари, а тој комисији да се каже: наложи суду општинском да поднесе извештај одбору.

Ђока Новаковић. Ја сам казао да склоња рачун.

Андра Одавић. Ја бих предложио ако хоћете да примате да председништво уништа благајника јесу ли склоњени рачуни или нису, и ако нису онда шта би стајало на пут да такав извештај приој одборској седници поднесе.

Гавра Бркић. Ја мислим да је најбољи пут да ове комисија под рачунополагача и од њега траж има ли склоњене рачуне и да се увери како постоје гробљанским рачуни.

Раденко Драгојевић. Неможе да буде ни ако што г. Одавић каже. Председник није нарадео, него треба нарадити да се приступа томе раду и т. председник ће нарадити да каже: може ли склоњити.

Председник. Има три мишљења. Прво је, да општинским суд склони благовремено гробљанске рачуне и доведе их у ред и преда комисији на преглед па да ова поднесе извештај. Друго је мишљење, да се одних одреди комисија да иди и да извести одбор, и треће је мишљење, да председник сам уништа благајника и на добивени одговор да поднесе извештај одбору.

Андра Одавић. Опојић су ласе и такве реч, да се чудо, да благајник не може да поднесе рачун и г. Милутин каже, да се благајник обрати за помоћ. — Дакле у оби случаји опет мора у приој седници изићи пред одбор. Мора изићи због тога што ће благајник на сигурне рећи да не може да склони рачуне. По моме мишљењу треба прво поднети извештај о ниеу склоњени рачуни и за што, и ако траж помоћ онда да му дамо.

Председник. Ако ћемо објашњавати сво ја мишљења, онда ћемо отићи далеко.

Мата Јовановић. Ја предлажем ову редакцију: „Пошаље се суд да у што краћем року поднесе одбору извештај о стању гробљанских рачуна и гробљанске касе од када она постоји.“ Ми имамо посла са судом и од њега треба ово да тражимо.

Ник Р. Поповић. Ако вам је, господо, да се ствар добро сврши, онда примите предлог г. Милутинов као најбољи.

Председник. Да свршимо. Има предлога: да се позове општински суд да уреди рачуне гробљанске касе и да их да на преглед комисији одређеној на преглед гробљ. рачуна. А има и други: да се одма одреди комисија која ће да иде да прегледа рачуне и да извештај поднесе одбору, а трећа је да се: — (Одавић: ја новалчим своје мишљење јер је ово довољно што се предлаже), четврто је предлог г. Мате којим позиви општински суд да прегледа рачуне чује се: ја то је као и прим предлог). Онда остаје ово двоје. Но је на то да се позове општински суд да доведе у ред оне гробљанске рачуне ако су неуредни и да их стави комисији на расположење тај ће гласати „за“; а по је за то да се одма одреди комисија која ће их прегледати и одбору поднеси извештај, тај ће гласати „против“. Гласали су: „против“ 4 а сви остали „за“.

Сад долази једна врло хитна и важна ствар, којој вама поклонити сву пажњу јер се тиче наше имање и разнића наше трговине. Ви знате да ми имамо сва слагања неуредности и те неуредности које долазе било од стране продавца или од стране купаца, треба судбити јер је са њих пијаца београдска дошла у ружан глас. Ви знате како друге пијаце ово Београда напредују; ви знате како је код њих све тако лепо уређено да се ни мораво да стедино што и сами немамо таква ред.

Да би се једном и београдска пијаца уредила г. Бока Николић (који сад није присутан у седници) учињо је предлог да се стане на пут разним неуредностима на пијаце како би и пијаца београдска дошла на боље глас.

Ђока Димитријевић. Пошто предлагач није у седници, то да оставима ствар за идућу седницу.

Гав. Бркић. Ја мислим да је то чисто судска ствар и да је за све неуредности крив суд.

Председник. О томе ћемо се разговарати кагнице а сад ја ћу вам прочитати шта предлагач хоће. Он вели: „ја, госп. председниче, да не би подимо свој глас у одбору, моли нас да изиђемо начин како би се могла наша пијаца уредити, јер на њој влада велико неповерење те са тога је овде врло мали довоз док се у Смедереву изнеси по 500.000 кила паре дневно.“ Ја сам мислио о томе и хтео сам да вам предложим за сваку пијацу пијачни суд јер сам уверен да је свима вама стало до унапређења трговине у Београду.

Мата Јовановић. Зашто је станье на београдској пијаци жалосно. Ја сам приметио да су кантари рђави и молио сам председништво да их поднесе прегледу јер се сад жеље велике количине хране. То је једна мала сметња. Осем тога кантари је мало. Ја сам сваког једног дана до мале пијаце и приметио сам да је много палоге на кантару. Од дутра до мрака не може да се стигне с мерењем. И ту треба помоћи. Смедеревска и друге пијаце далеко су у јаком раду али ту су и други узроци; док смета ми немамо пијаце да можемо једак већи број кола да сместимо. Ми треба да настанемо да се бара веће пијаца, која је намењена за пијацу, касне и да се одреде места за кола па да се за места и кантари у довољном броју. Г. председник хтео је неки предложити пијачни суд. То још не иде. Ми немамо закона о томе а закон о берзи у коме је то прописано, није још уведен у живот. Но место тога ми можемо учинити да су наши кантари исправни, да их има доста, да су мерачи сигурни и с кацијом и да ово што имере, буде истинени имерено, а не да се тек ворне ради бацају џакони на кантар без обзира на то хоће ли продавац или купац бити оштећени.

Председник. Ја вас молим да ово питање оставимо за идућу седницу. Међутим хоћу да видим да сам се одних опеса дала ми ји је г. Мата изјавио да су кантари неисправни, обратно повторићу мера написмено и молио га да кантаре прегледа. Друго што писам могао учинити. Што се тиче мерача и контролора над кантарима, ја сам се трудио да они буду поправни и пачи а где сам год опазио неуредности ја сам их казнио. У томе погледу дакле, прекора не би могли бити основани. У остали ом ми полиција се њима обраћала од контролора и од председништва, јпак може да што год промине њиховоме оку и то треба други који приметс да достане. А између пијпина и трговаца има и таквих дела која стварају ружно име трговини београдској и о томе би ја хтео да одбор промисли и да пађе начина како да се уклоне а с осталима ћу се ја успешно борити управним мерама и дајем вам реч да неправилности неће бити.

Гав Бркић. Ја сакалемам што је један господин решао да наши кантари нису у реду. Ја бих молио да се помену варошке где су они били. Ја сво из свог трговачког искуства тврдим да нису бољи ни правилнији кантари нигде ни у Смедереву, ни у Пешти ни у Бечу. Но узрок повика је због рђавих купаца продавца нарочито превупада јер овде не купују од сељака рану гаиде као у Смедереву него комши и сеоски.

Андра Одавић. Мени се чини, да мој предлог г. Ђока није разумео. Тежиште предлога није то, да су мерачи непоштени, него да се створи будућност београдској пијаци. За Београд је штета и срамота да му смедеревска пијаца конкурише својим бољим установама и већим гаранцијама за трговину. У Смедереву има пијачни суд и све ствари се на брзо расправљају. Зар је лакше страном купцу отићи у Смедерево на тамо нити купити и шаљивши поред Београда шаљати у Пешту. Зар му све то неби било једноставије одавде а нарочито подвоз јер је жеље растојање. Разуме се да

му је јевтиније, али он жели да бег одаде зато што нема никаквих облазница.

Председник. Ја сам готов да на тоне питању и више расположено и пошто је доцкан молим да га остављено за идућу седницу.

(Усваја се).

Састанак је закључен.

Састанак је трајао до 9½ часова по подне

Дана 28. Августа 1891. год. у Београду.

Почетак у 6 часова по подне.

Председавао председник М. Р. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може рад почети, то отварам седницу и молим вас да саслушате записник последњег састанка. (Секрета прочита).

Има ли ко да примети што на записник! (Нема).

Усваја ли га одбор? (усваја).

Коста Е. Мијајловић. Неколико мојих грађана жалили су ми се, како мојих мајсор дође уверења на стоку, која није нужна на марвеној пијаци и како да је кућевна на београдској пијаци. То је злоупотреба и моли г. председника да то изнеди и да се томе стане на пут.

Председник. Ја примам то да одмах изнесем и за наредни дан ће шта треба (прима се).

Андра Одавић. Мени су се жалила 2—3 грађанина на димничаре. Они кажу да ошачари говоре да се њих не тиче таксе од страже општ. суда одређена, па неће да чисте по такси него траже цену скулаву. Ја мислим да ова несмеју тако радити. С тога би молио г. председника да одмесе овога изда наредбу, да се дуди не глобе, а сем тога да се уреди, како ће грађани знати да се у будуће управљају, јер овако једни неће да чисте по општинској такси, а други опет неће никако и тако су грађани изложени да чекају на димничаре, који ће слушати наредбу суда, а опет због тога остају сваки неочишћени те се може да догоди каква несрећа.

Председник. И ову напомену г. Одавића примам и тражићу да прописам тога, који траже нову такву од прописане, па ће се с њим по закону поступити. (Добро).

Тоша Димитријевић. Већ има прилично времена, како је у општини установљено једно место хемичара, који ће прегледати све намирнице те да се у томе не чини злоупотреба на штету здравља грађанства.

Тај хемичар сигурно прима плату, а нигде се не види његов рад, нити сам седам досад читао извештај о његовом раду С тога би молио, да се на ово обрати пажња, јако не би било нискарања по новинама, као што је један и сировно био па сам га ја задржао док у одбору не саслиам шта је хемичаром.

Председник. И ово ћу ја видити и наредити шта треба.

Сад молим вас да чујете уверења која се граде. (Секр. чита):

За Косту Николића кујунџијског шегрта и за Спиру Белапопића. — (Нема се где су служили. С тога да се то изнади и другим пут изнесе пред одбор).

Чујте лицитације и то прво за дрва. (Секр. прочита протокол лицитације и услове).

Радивоје Драгојевић. Што се тиче цене дрва, то није скупо, али што се тиче услова треба у њима нешто да се дрва никако неухвативу пруће, већ колем и с тога сам ја се услови напразе јер та услови прочитани нису никакви. То се зна, да суд увек пареће, сад ће се дрва доносити и где.

Коста Гавановић. Има једна примедба у томе, што није казано, каквим ће се новцем дрва плаћати, па треба и то у условима ставити, да ће се плаћати онаким новцем се у каси општинској деси.

Радивоје Драгојевић. Ја мислим да треба сваком управнику послати у процесу услове, те да има како лицитант мора дрва да ухвата, па они и паређују где ће се дрва ухватати.

Тоша Новаковић. Суд паређује кад да се донесу дрва, а управница школа где да се ухвате.

Радивоје Драгојевић. Ја сам видио како држава прави услове и како прописује, да се дрва ухватају. Тамо неке бити пруће и растојање суре од суре колико мора бити.

Председник. Добро. Дакле остаје овако. Примаће дрва напраше комисија, коју ће одбор одредити, а остало да одпадне.

Према томе она се лицитација одлаже с тога, што нису услови добри, па кад се услови испране, да се држи друга лицитација.

Тоша Новаковић. Ја мислим да се не држи нова лицитација, већ само услови испране и лицитант унита пристаје ли на те услове.

Андра Одавић. Мени се чини да је ланске године г. министар природе исто дрва држала и нудио надлештвима, ни су од њега узимали. Нешто да ли и ове године има министарство дрва и с тога би најсигурније било да г. председник унита и ако има да се од министарства дрва и набаве.

Председник. Добро. Узимам и ваљу да то сазнам.

Мата Јовановић. Држава има да прими од лицитанта 10 хиљада метара. Да ли је то распродала незнам.

Тоша Димитријевић. Не само због тога него и због ове разлике у цени треба то видити — особито што се тиче дрва брестових.

Тоша Новаковић. Ми не можемо држати другу лицитацију, него само да сапоштимо лицитанту промену услова, а за то време нека председник види, има ли држава дрва, па ако има онда ћемо се прока томе и управљати.

Председник. Усваја ли одбор овако, као што каже г. Новаковић.

Гавра Брнић. Ја мислим да ову цену дрва сасвим одбацимо, јер су цене врло скупе.

Мата Јовановић. Ја не разумем како то говоре г. Брнић да је цена врло скупа. Ја сам платио само подосо 4 динара и расспијање је код мене сразмерно близе, а он има да носи чак на праћу, вађлаују итд. и према цени преносе остаје да врло коштају 24 дин. Ако дрва добро сложи, цена је мала. Ту је г. Раденко, који је трговац дрварски. На њега каже, он боље зна.

Тоша Николић. Ја сам разговарао са више трговаца дрварских. Био сам и са Раденком. Они сви кажу да није скупо са подносом 28. дин. Слажем се са г. Матом, јер се дрва плаћају 26 дин. а подосо 2 динара.

К. Гавановић: Људи који воде рачуна о ценама дрва, треба да кажу да ли су оне цене скупе или јесу; ја то не могу казати. Но мислим да ову лицитацију не треба кварити већ питати лицеранте: пристају ли на промењене услове на ако пристају, а нађе се да су цене повољне, тада да се лицитација одобри.

Овом приликом да бих желио да знам да ли је овде предвиђена и потреба у дрвима за трошарињску управу као општинско надлештво?

Председник: Није нарочито, али је речено да се дискусије колико општини треба.

К. Гавановић: Ја мислим да треба да се благовремено прегледају школе и да се оцени шта још треба с тим, да се уђу у рачун и они пањеви који нама да се употребе а да се не покваре годинама по школски дрваљацима.

Председник: То је све учињено пре него што је наређено дрваље лицитација.

Радивоје Драгојевић: Што се цене тиче, ја мислим да није скупа цена од 28+60 дин. на четврти кат с подносом. Сама дрвска кашља по 4·5 пара на метар на сеченце и то је преко 17 дин. на кат и пропаднете од тих пошта док се то донесе? Кошта преко 24 дин. на месту. А прекиком, а остали трошкови? и њих треба предвидети. Ја дакле тврдим да буковим дрвима није скупа цена а за остала нећу да говорим. Ја мислим дакле да стварно треба изнети одбору на решење ако лицерант пристане на изнешене услове.

Председник: Хоће се дакле: прво, да се унитају лицеранти пристају ли на промењене услове или не? па ако пристају тек тада да се поднесе ствар одбору на одобрење ове лицитације. Је ли тако? (тако) За то време чињење се шта треба ма да се сазна колика је цена дрвима државним.

Мата Јовановић: Г. председник ће могао да уштеди труд да нити за дрва државна. Државу кошта метар 5·75 дин. а то значи метарски хват 23 дин. без пољске такси која се мора плаћати. а на обали сваком кошта је 25 дин. То је цена букових дрва. Е сад нама тоне долити и подосо до места горења.

Према овоме ја држим да попуђена цена није велика и да је треба примити.

Председник: Ја узимам на себе да се известим и да вам реферишем о томе.

Одмах стоји на дневном реду да се чланови гла. школског одбора нашему другима. То можемо сад да решимо. До сад су били чланови они (чита). У правилу о осн. школа за жкорт наименују предлоге ми да примите за чланове Мијаила Димитровића инжињера и Саву Богдановића трговца (примају се). Кол саборне цркве да остану досадашњи, т.г. Мијаило Новаковић учитељ и Трпша Ђорђевић (усваја се). На Сави да остану Велимир Карапетић и Дим. Перовић (прима се). На прачару су били Сава Поповић пенсионар који је више пао Београда и Стевал Миљковић. Кога ћемо сад! (Да остане Миљковић и да се узме г. Стеван Д. Поповић начелник министр. просвете у пензији. На дорћолу су сад: Јаков Мерварх и Марко Велимарић (нема остану). На тераџијама Јевђевић Чедомаљ и Игњат Петровић (да остане Јевђевић и дође на место Игњата г. Тока Благојевић пенсионер).

А. Одовић: За 31. тек. мес. објављена је лицитација за набавку зоби. Кауција је одређена у 100 дуката. Познато је да се закупци узмак у $10^{\frac{1}{2}}$, од излицитиране цене. Према данашњој цени зоби, потребна количина коштала би нас 430—460 дуката. По томе закупци не би смели да се траже већа од 43—46 дуката. То може да поскупи цену и ја молим да се ова тачка услова измени.

Председник: Прихвата се ово поправка.

Секретар чита акт којим старатељски судија за варош Београд шаље 120 дин. као легат пок. Миланџе Кара-Стојановића за сиротињу.

Председник: Ја мислим да нам је дужност да пре свега одамо хвалу нашем врлом поверенику на овоме дару сиротиња. (Сви одборници и председник устадоше не зоге и изађоше: Бог да му душу прости!)

Као што видите, у овоме се акту каже да се ових 10 дуката даје фонду сиротињском, међутим тај фонд не постоји као на почетак установа но постоји у будућу општинском партија за помоћ сиротиње коју београдски одбор сваке године одређује. По томе ја мислим да би се овај новац могао предружити тој суми будућој и поделити.

Марко Јовановић: Г. председниче мисли да се ова сума дода партији одређеној на помоћ сиротиње и утроши, пошто не постоји нарочити фонд за ово. Фонд досета не постоји за сиротињу. Ретко се по год и не сети али и то има свога узрока. Да би се од сад изазвала већа дарежљивост наших сугрђана сиротиња, ја мислим да би требало устројити сиротињски фонд и над би се то учинило ја држим да би било много шире завештача који би остављали томе фонду а онако над се сви повлоли фонду баце у партију будућу коју општина одређује на помагање сиротиње, па потроше. — ништа нема лоше да што год да. А над би се фонд установио и над би се одредило да се у извесне дане држи казан помоћи тих дародавацца, иперуте да би било доста приложника.

По моме мнењу најбоље би било да се изабере комисија која би приказала извесне штатуте по којима би се имало управљати тим фондом, па онда да се фонд при општини установа.

И с овим легатом требало би тако поступити и дотле нека лежи у депозиту.

Гоша Бркић: Предружујем се овој идеји и потпомажем предлог. А док се фонд не уреди да се овај новац подели сиротињи прве идуће недеље и да се каже но је то поклоно.

М. Марковић: Најсланије[ће] онде, да се ова, као је написано у тестаменту. Од тога зависи да се има, да ли је тестаторова воља, да се легат да сиротиња или да се заведе фонд. Ако је фонд, онда тако мора да буде, као и што г. Мата каже. А да се то сазна треба председништво или општински адвокат, да преко старатељског судије види како ствар стоји у самом тестаменту и над се то нађе, да се одбору саопшти и решење, јер по закону, који постоји у земљи, немогоно друкче располагати, него остаје како је наређено, а случајно ако је да се да сиротиња, онда се овај новац може придати партији за сиротињу.

Ђ. Димитријевић. То је лепа мисао, али ја никако нисам за то да се тај новац да сиротиња, него да он буде почетак оснивања сиротињског дома. То је мождо његова намера била.

Председник. Дакле ово питање остаје не решено док се не види намера завештачева (Јесте).

Сад нолми нас да нас известиш о кући за нижинерско одељење.

Истражујући кућу за ово одељење не нашем опазићемо ја сам најлакше на разне ствапове и свео сам све те истражбе на кућу Пашићеиу која постоји на марвеном тргу. Тако има 6 соба које се могу одмах употребити од 1. новембра, а доцније можемо добити још 5 соба.

Поседи за куће биле су ове:

Кућа коња сврам Симпир тражи 20 дук. месечне кирије.

Ове је близини попућена као је кућа Кумановића са 10 соба за 400 дин. месечне кирије.

Попућена је и кућа браће Крстића опи нуту кирије 480 дин. месечно.

Кућа је још једна, но ја сам гледао него пре да ово питање решим јер нижинерско пландно, а нема где да ради. Кућа Пашићевића може одмах да се употреби, а даје за 144 дин. месечне за 6 соба а над доцније уступи још 5 соба онда за 240 динара.

Г. Марко Леко нуди је горњи спрат од Златног Ангела, али не може одмах да уступи. И он не тражи велику кирију но само за 240 дин.

Ви знате да је волика потреба да то буде баш у централе али се није могло наћи тако подесно и одмах. Ова једна кућа код куће пожарне чете, но она не може да се одмах уступи.

Сад ако одобраните да узмем кућу Пашићеиу, онда да узмем.

Марко Великовић. Ја мислим да би за општину корисније било да узме под кирију кућу браће Крстића, она је доста сува, али би се могла сместити и водоводна комисија, и још какво одељење. Истина водоводна је комисија погодила кућу на Врачару за 2 године, но она ће се куће моста дати под кирију и тим приходом олакшала би се кирија за ову кућу. Тиме би се сва општинска одсеца концентрисали у једну зграду, брже би био слобођаји између истих и зато би био надзор, јер би све биле близу председника. С тога сам за то, да се Крстићева кућа узме под кирију.

Председник. Ја сам довста тако и мислио, а тако и данас мислим, да је ова кућа боља, јер је све може брже и боље радити. Што се тиче кирије она је висока. Може бити да би за општину конвенирало, да и уопште плати, но једна је невоља, што не може одмах да уступи, а нама је прека нужда да уступи одмах. Прво књиговодство не може да се зрши по нашем решењу. Инжинерско одељење страшно је у свакој доле, не може да ради. Овај инжинер Мирет има 500 дин. месечне плате а још није шта да ради.

У прилог мишљења г. Великовића ја бих утпор такве да направим да општина може отказате закуп код хоће, а тај услов Пашићева прихва. (Врло добро).

Одобравате ли да погодим са Пашићем и с овим условом. (Одобравамо.)

Љуба Јовановић. Молио би да чујем колико се плаћа месечно овоме инжинеру Мирету.

Председник. Сад сам казао 500 динара месечно. Он је узет са прављење кеја.

Сад да ми одобрите кредит за нирину зојинко на прво повиа која су сад биле на учењу.

То ће се платите по списку. Но само за које партије. Мислим на партије за непредвиђене трошкове. (Чује се: разуме се:

Ранђе Карковић. Ми смо једном казали да се одреди комисија, која ће то констатовати.

Председник. Комисија је од одбора г. одборнике одређена, и она је била на лицу места и видела и списак направила, па да се по том списку и даје нама зојинцима. Кад се који нама повоље комисија одмах изађе и види која су сиротиња, саставе списак па по томе се плаћа.

Одобравате одбор исплату? (Одобрава)

Председник. Да предјемо сад на питање о пијаци. Г. Бова Николић као предлагач подиео ми је написмено предлог о томе који сам ми прошле седнице изнео ма да он није био том приликом у седници. Ви сте решили да се предлог изнесе у пљуој седници на дневни ред и ја сам то учинио. Да вам пре решавања поновим г. Бовин предлог. Он жели овако пише: „Господине председниче! да не бих подиио глас у одбору ја вас молим да о овоме произволите и да се дође до тога како да се уреди нијачно питање на сним пијацама а особито на житној јер треба да увидите како непошитене вада како при куповини тако исто при наплати. Са тога и јесте код нас врло жало довоза на пијацу док се на смедеревској пијаци намера на дан ово 500,000 кила гране! Моје је мишљење да треба изабрати једну комисију која би написала правила о томе."

Ја сам то написмене г. Бовино свео на то да би то била као нека врста пијачног суда који би одма расправљао односе између купца и продавца, још на лицу места, па то је тако и написано; међу тим ево га сад и г. Бока на нека он објасни тај свој предлог те да донесемо одлуку.

Г. Бркић. Нека предлагач наведе пример о злоупотребама и неправилностима које су се десиле на пијаци на време према томе говорити.

Ђ. Николић. То мишљење овде казивати у јавној седници.

У осталом јутрос је био случај да је жупно сеоска жито и пословао сеоска купац — тргопац, а овај га крагао и није га хтео пустити. То неће не сме да буде на добро уређеној пијаци. Други је случај: за краљев дан, 2. Августа, који су били продали око 10000 кила жита. Квтар општински био је затворен. Сеоваци су куповали жито из 19·60 и 19·80 дин. а на цедуљама су писали 19·19 и 19·20 дин. Људи општински сами квантарџом нама су у полицији али нису нашли задовољења него су се на зид морали измирити.

Код неког намира на дорњоју има једаи купац жита за шлеиске. Он свали дан жита сребро у банар. Онакд је дао продавцу — сеоаку 22 дуката самог банра и ако је погодио на сребро. Да сам сеоака ухватио на жалбу, он је се жалио, али онога купца сеоаака нису могли никако да нађу.

Има даиле таких радаа које су кадре да нам сеоаке одбију с пијаце; а има и купаца чорутиаца и т. д., који само вараду дуже и нематају права на сеоааке. И вама треба забранити рад јер ти људи само убијају сваке пијаце. У Смедереву ја сам био на пијаци. Тамо пијаце на пијац кнез с одборницима и поаобницима на гледају да сее буде у реду и да нма доста квантара за бро мереае а ако би се ко поаазао, ту

су они на одма ствар расправе и не пођачи се ако код нас.

У нас изврстна трговине у Београду, ја трајам да се удеси ред на нашим пијацама.

К. Главинић. Мени као не трговцу изгледа ово питање доста важно. Београдска пијаца није само пијаца за унос него треба да буде и наша главна пијаца за извоз. А да би то било треба да буде пијаца где ће се непосредно куповати. И зато ја држим да је неопходно нужно да се пијаце уреде. У Београду не сме остати ако сад што је да сеизвали пресреду сеоске код моста на топчидеру или више споменика и т. д. да ни дају неку кварту и т. д. и да их при напаити варају. Ја верујем да бива ово што каже г. Бока т. ј. да они сеизали погоде ствар по једној цени а ће листи заиђу другу и кад им прави купац има да плаћа, он му плаћа више него што он по истини има да прима. И тако човек иде морао да прими колико му се људи или да тумара и да се суди с најчаприја. С тога ја држим да би било најболе кад би се од друге пијаце ствар рачуну, образовала једна комисија која би проучила све ово и предложила нам начин за отклањање оних тешкоћа.

М. Јовановић. Господо, за сво ово што је г. Бока навео, ја мислим да постоје и сад законски прописи по којима би се такве неуредности могле и требале да казне. Једно је само на сметња а то је што нико не зна законске прописе. Г. Бока каже је да се чине преваре и злоупотребе с пошћем. То је кажњиво по закону и сама ће власт требала да поради на томе да тога више не буде. Даље се каваде да неки непознати и без права купују робу на пијаци. На и то се може забранити. Ко нема своју радњу пријавио власти, тоне се може одма забранити. На прном месту познат је општинска суд да то контролише.

Председник. Дозволите ми да напоменем да није општински суд за то познат него власт полицајна. Њено је то право.

М. Јовановић. Општинска власт у праву је да контролише нашу ли ко радњу дозволе на радњу а полицајна ни то даје.

Даље ја назалим да, ако се збилски ради законски прописи, који данас постоје, да се све то може да одлучи.

Прошлог пута изјављено је чуђење што се на смедеревску пијацу тако много пуче на спрам београдске. Томе се не треба чудити, господо; смедеревска је пијаца одавна на гласу са извоз хране. Међу тим ја сам сазнао још за један главни узрок за што се тако поси хрена. Оде народна банка купује злато преко ваше њих и не даје та за протурање у народ а у Смедерево ниво то не чини и људи добијају за своју храну злато те и са тога питају на пијацу тако.

Бока Димитријевић. Кад је г. Бока Николић поменуо смедеревачку пијацу, ја мислим да ће поред тога што се тако издаје злато, бити и с пантаријом боље. Раније је између кантарије оде и тамо, Оде је, жеман по чолу, дошао скупље но тако. И на то треба нашљу обратити јер сеоан и о томе води рачуна кад се решава на ову ће пијацу.

Што се пак тиче осталих непрописности, на њих треба председништво да обрати нашљу стрешњена повртова те да им они стају на пут и казне их.

Бока Николић. Није узрок онај што г. Мата нивоја, да се иде на смедеревску пијацу Смедеревска је пијаца била најгора у Србији. На од како се почеше заупимати кнезови и од како су општинска кантари заведени она испрани све боље и боље, али с тога, што општинске кнезове надзеђују и нас, како купци плаћају и какве паре дају, на спречавају све што би било на штету продаваца.

Има у истим и разлога г. Бокиних зли опет ни боље плаћано, само је разлика у поштеној разли и великом броју кантара.

Гавра Брнић. Није узрок што се тако добија злато, већ је разлика у томе, како које округ даје жита. Београдски округ наше производи жита и смедеревски више. Даље и владоимачка штација чини много штете нашој трговини. Ту нам много трговаца, а она је на врлоши месту на с тога сви тако и носе и продају жито. Није узрок ни то, да су код нас хрђани кантара. То не стоји. Седите на смедеревској пијаци, на ће те видети небројно непрописности до подне. Код нас треба само јача контрола на пијаци и ништа више. Код нас нису од кнезова не нађали на пијацу те да држи контролу од снега и то је најчешћи узрок опадању пијаце.

Председник. Кад је напоменуо г. Брнић за кнезове не валаже, пиши на што да ми одговорим. Да ја свако јутро излазим на мариеву пијацу и нашим како се ради. Тим прилком ја сам и сам опазио неке неправљености и од стране купаца и продаваца, а што се сичо општинских органа, ја сам живо чистао, да никакве сметње не буду. Може но и да погреши и ја те погрешке неопраштам већ одмах казним.

Досиа сам и сам видео неправљености од купаца и верујте дрктао сам од љутње и чинио сте на не могу да их савладам. Два селака из Венчана продали жито једном човеку, дуди донели жито и стоварили и сад пењиду од кога да наплате. Један погодио и написао на артији да им се плати а они ито нашју да исплате хоће сте у бакру да исплате. Сад се нешто које с нама погодбу нашрино и онда сам морао да хватам оне где су стоварили и читав дан сам провео, док сам ухватео.

Даље има хрђавих појава доста али и ина и од сеоака хрђавих појава. Један сеоак намерао на једном кантару, на онда намерао и на другом и добро дне подуле, па продао и по једној и по другој.

Ово питање доиста треба да заиима општину као што је и г. Главинић споменуо. Није питање ситно. Ово је у толико важније што Београд треба да буде центар трговине за због тога треба и сваку сумњу одклонити а злоупотребу там пре.

Постоји и ово што је напоменуо г. Брнић. Произвођа у жату јача је у сиедеревском округу.

Андра Одавић. Ја мислим да изберемо комисију и над нам подиесе изношај, да добатујемо

Јона Николић. Ја ћу да изберем тројицу од одборника и тројицу од трговаца из грађанства. Предлажем Павла Цветковића, Јакова Алкалаја и Косту Сикића трговце, и од одборника: Одавића, Мату Јовановића (чује се и Боку Николића као предлагача). На добро ја се примам.

Мата Јовановић. Овде је нак реч, да се изједначи такса кантарска. Г. Николић вели да се такса у Београду наплаћује ниже но у Смедереву. Међу тим по закону је такса 10 пара од сто кила, а овде се наплаћује по 20 п. То не сме да буде, јер закон прописује за целу земљу ту таксу. И сад ако је у истини тако, онда је у томе највећи узрок.

Гавра Брнић. Нека и то изиеди комисија.

Бока Димитријевић. Ја ба само молио да се ова комисија одмах позове на рад.

Председник. Устаја ли одбор кандидацију? (Устаја) Добро ја ћу комисију одмах познати.

Сад изволите чути акт о исплати оружја учетог за позорнице. [Секретар чита].

Одобрава ли одбор да се исплати за партије за непредвиђене трошкове? [Одобрава].

Мата Јовановић. Само бих ја питао, да ли има кога, да ово заводи у инвентар, јер ја сам примећао, да су много ствари набављене, а мегде нема да су заведене.

Председник. Дозволите ми да објасним. Одлучено је да буде дуплo књиговодство. У главном књиговодству долази у инвентар све и процена и сваке године је рабатирана.

Досадашњи инвентар није одговарао Ја сам видио да инвентар није добар и писам га ни примио.

Сад има друге ствари од војске власти, којим се грађи комора од општине београдске. Чујте. [Секретар прочита].

Андра Одавић. Је ли то тај пререз што грађани дају!

Председник. Није, него је ово разрезано на општину према целом износу стану, да мора толико кола набавити. То општина мора дати. Министарство је много раније тражило од општине набавку дрвене грађе и овде има писмо не може ићи за то министарство наверне, на да општина плати, и поводом тога добивено је писмо од 31 Јануара 1891 год. у коме се каже, да одмах подносемо изношај, колико је грађе набављено и ако није одмах да учини и поднесо изјасњење, за што до сад није извршила [чита писмо].

Мата Јовановић. То треба сме набавити лицитацијом.

Председник. Општински је суд одговорио да сама држава набави а општина ће платити но цени, јер ова не зна то да купи, и од државне стране на ово није ништа одговорено после тога писма.

Сад молим вас шта да радимо сад по овом питању [Чује се: за идућу седницу] добро. Онда ће се нашти идућој седници да реше.

Састанак је закључен у 8 и по сахата по подне.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампарија Народног Радикалног Странке. Уредник Урош Кузмановић.

БРОЈ 7. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ИМ ЈЕ:
за годину . . . . . 10 дин.
пола године . . . . . 5 дин.
за страно земље за годину . . . 20 дин.

Недеља 9. Фебруара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати унапријед на општинску
суд а све преговарања на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда, позвав чл. 36. т. 6. зак. о општ. да се стара о здрављу људи, а по препорудби Управе вар. Београда

наређује:

Пошто се употребом старе хартије (новина и писама) за завијање јестива, нарочито оних, што се пресна једу, најбоље може да шири заразна болест, то, у интересу народног здравља забрањује се употреба старе хартије за ову цељ и сва продавци без разлике морају од сада употребљавати нову још неупотребљену хартију.

Забрањује се и завијање и другим сличним продајама, да ману и другу у отворени таблама носе и продају.

Ко противу ове наредбе поступи, биће кажњен по § 326. прив. зак.

Осим овога суд општине вар. Београда обраћа пажњу грађанству да се и само у интересу свога здравља, чува и не прима од продавца јестива завијена у употребљеној хартији, но с правом захтева чисту и неупотребљену хартију.

Од суда општине вар Београда 5 Фебруара 1892. год. ХБр. 130.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
IV. РЕДОВНИ САСТАНАК
16. Јануара 1892. године.

Председавао председник г. Милан Р. Марковић; од чланова суда беше ту гг. Јов. Антонијевић и Дим. Вељковић, од општинских помоћника Коста Чумић, од изборних беше ту г. г. Благоје Спасић, Ј. Ђурђић, С. Вељковић, Љ. Јовановић, М. М. Ђорић, М. М. Ђорђевић, Ц. Ђорђевић, Мића Петровић, М. Д. Вашковић, Ст. Аџић, Р. Дрезовић, М. Јовковић, К. В. Младеновић, Ј. Хаџић, А.Ј. Одавић, С. Костурић, Н. Вукићевић, Др. М. Т. Лека, Мајор О. Петровић, М. Ј. Марковић, П. Р. Поповић, Н. Х. Поповић, М. Јовановић, Гаврл Ђорђе. М. Ц. Вашић, В. Тодоровић, М. Благојевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 13. Јануара 1892 год. и у одлуци број 39 уношена је измена, да није решено питање о пензионалну лица на страну да прочуи усталову спротивских домова, но је само усвојен извештај повереника, а исто се тиче пензионалног осталежа је за идућу седницу.

II.

Одборник г. Андра Одавић, поводом интерполације одборника г. Косте Б. Младеновића у прошлој седници, предаје да се изабере комисија, која ће испитати, да ли је мајстора радионе Франц Гец испливетан у своју дужности и да ли има злоупотребе, па да се исто је чуо отпусти а ако није задржи и даље у служби.

По саслушању овог предлога одбор је после поименичног гласања са 22 гласа против 5 решио, да ствар о наведеном лекару Францу Гецу регулише председник општине како за најбоље нађе на о учињеном извести одбор.

III.

Председник извештава одбор, да се је, на основу решења одборског, да се општина може још са једном привременом зајмицом до милијун динара, а на рачун сталне зајма од 10 милијуна дин. задужити код ког од сад познатих завода — обратио питањем београдској задрузи за међусобно помагање и штедњу, не би ли она била у стању, да послужи општину у београдску са још једним кредитом од једа милијуна, пошто преговори код кред. и. одне банке Краљевине Србије о позајмици од једног милијуна још нису ни до каквог резултата дошли да је на ово питање добро одговорио од београдско задруге да може кредитирати општину са још пола милијуна а од погодбама изложеним у њеном одговору.

По прочитању тога одговора АБр. 401 одбор је решио, да се општина београдска може задужити са још пола милијуна динара код београдске задруге за међусобно помагање и штедњу према погодбама, изложеним у њеном задруге, с тим правом да општина буде дужна у временту од три месеци кредити задруге трговачке прихода најмање сто и двадесет хиљада динара.

IV.

Председник моли одбор да реши питање о пензионалну пансионима у иностранству, ради прочитања уставне спротивских домова.

По саслушању овога одбор је после поименичног гласања са 13 гласова против 8 (6 нису гласали) решио, да се питање једно лице у ова места, која је повереништво у свом извештају предложило, да прочи уставну спротивских домова у сваком погледу.

Лице и конкурс истоме да одреди суд општински у споразуму са повереништвом.

V. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
држане 20. Јануара 1892. год. у Београду.

Председавао председник Милан Р. Марковић, присуствовали чланови суда гг. Јован Нашић, Дим. Вељковић, од општинских помоћника беше ту гг. А. Николић, и К. Чумић, од изборника бележе гг. Љ. Јовановић, Др. Ц. Поповић, Т. Капетан Спасић, Ф. Васиљевић, П.Х. Поповић, М. Трнавски, П. Петровић, Ј. Ђурђевић, С. Вељковић, А. Радовић, Др. Алекса, Н. Вукићевић, М. М. Ђорђевић, К. В. Младеновић, Мата Јовановић, С. Аџић, Мића Петровић, Р. Дрезовић, Н. Вељковић, А. Ј. Одавић, М. О. Петровић, Др. М. Т. Лека, В. Тодоровић М. Благојевић, Г. Брашић, Свет. Растић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 16 Јан. 1892 год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Повереништво изборато у седници од бегће ено од 9. Јан. 1892. год. АБр. 338 дало присуствовања при продаји и прављу благајничке дужности, којности свој изјашњај с тим да је рјеши и продаја свршена.

По прочитању тога извештаја АБр. 888 одбор је примио исте к знању.

III.

Поводом читања извештаја о предаји с прилику дужности благајничке, одборник г. Нић. Х. Поповић предлаже да се ствар о девојчету Ђорђа Х. Живковића, која се води као привремени издатак у књи општинској, као и сви остали привремени издатке, — што пре регулишу.

По саслушању овога предлога председништво је одговорило, да ће предузети што може скоро, да се сви привремени издатки у ред дођу.

IV.

Одборник г. Свет. Растић износи прописну залистку коју до сад због презрела није положено.

Одбор је примио к знању ово полагање залистке.

V.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд, који се тражи уверења о злоделу и имовном стању поменутих лица, АБр. 440 377, 379, 378, 445, 441, 318, — одбор је изјавио, да су му Илија Јовановић Јак, Вока Поповић, Јоца Цветковић пензионати; да је Коста Вујаткић шипар, добрег владања и доброг имовног стања, да су Јован Стаковић, Мошa Медина и Петар Стаменковић добрег владања а сиротног имовног стања.

VI.

По прочитању молбе Јелисавете Т. Димитријевић СБр. 969, којом тражи уверење о сродству и о реду наслеђа — одбор је изјавио, да се молитељка може дати уверење само о сродству.

VII.

Председник износи одбору на решење молбу Лазара В. Растића, бившег благајника Средњевеке кредитне банке, АБр. 226, којом моли за место молбе благајника општинског и залогу његову, АБр. 890, коју нуди општини за вајцију своје непокретно имање, изјави уједно да је и повереништво одборско дало своје мишљење, да се само лице за молбе благајника општинског уме.

По саслушању овога и по прочитању поменутих актова одбор је решио да се за молбе благајника општине београдске уме г. Лазар В. Растић, бивши благајник Средњевеке кредитне банке са годишњом платом од две хиљаде динара и годишњом наградом проблазног благајника од хиљаду динара.

Суд општински да закључи с њиме о овоме уговор на три године.

Да се за капцију од 6000 дин. прими Растићево конкурентно јемство што је према водитеоа новоју по автобалканских књига на пром месту антабљанско за роњун остатке под погодбом, да Растић буде дужан ово своје јемство осигурати код ког другога доброга гласа.

VIII.

Председник известилац одбор да поверенитво изабрато у седници одборској од 13 Јан. 1892 год. под. ГВр. 24 ради прегледа плана о куту између Крагујевачке и шабачког друм. — нема никаких примедаба да чини на то нам.

Одбор је кривно и знању овај известиј.

IX.

Председник износи одбору на решење известиј поверенитва изабрате у седници одборској од 7. Окт. 1891. год АВр. 2945 ради прочувања питања о трећему мировног тија и известиј поверенитва изабрате у седници од 7 Октомбра 1891. године СВр. 15794 ради прочувања питања о дрварским сплавидитима.

По прочитању тих известиа АВр. 891 СВр 1445 одбор је решио, да се оба ова известиа са известиом поверенитва за трећеме питиог трга штампају у заглобој књижици као пројект а раздаду одборницима на прочуванье на не том известу одбору на решење.

X.

Председник износи одбору на решење известиј судског поверенитва за нумеровање домова.

По прочитању тога известиа одбор је одлучио, да се овај предмет донеде у вези са известиом поверенитва за известиње улица и прајева београдских, на оба предмета подносу одбору на решење. Међутим да надзорна водоводна комисија одмах и даде своје мишље. ње о предложеним металним таблама за нумерисање домова.

6. Редовни састанак
23. Јануара 1892. год.

Председник председник г. Мирковић. Чланова суда беше од 7 г. г. Д. Вељковић, Јован Нанд ић известиоч комисије г. Коста Чумић, од чланов одбора г. г. К. Спасић, Љ. Јовановић, др. П. Поповић, И. К. Поповић, Д. Гајић, Драгиша, М. Ђорђевић, С. Вељковић, Ф. Васиљевић, В. Бурсаћ, Н. Бурсаћ, М. Урошевић, Мића Петровић, И. Вербунац, И. Г. Поповић М. Д. Поповић, М. Ј. Марковић, В. С. Поповић, М. Вељковић, М. О. Петровић, К. Б. Михаиловић, Јов. Христић, Н. Вуловић, А. Ј. Одавић, С. Аврамов.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Јануара 1892. год. и примљен је без никаких измена.

II.

По прочитању акта истраж. судије за варош Београд АБр. 922. 925, 924, 481, 437, 438, и 439 који се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је мишљио: да су му Тома Михаиловић, Марко Митровић, Јован Дочкан и Милан С. Јанковић познати; да је Љубомир Павловић хрватог владања а слабог имовног стања, да је Фиши Будић доброг владања и средњег имовног стања, и да је Тригрв Димитријевић доброг владања и доброг имовног стања.

III.

Председник износи одбору на умољење моле. које се траже уверења о имовном стању.

По прочитању тих молби СБр. 985, 1150 одбор је мишљио: да се суд предложено уверо о имовном стању молиоца Малутина Радојчића и Љубице Јовановића на тим основа да им нада тражена уверења.

IV.

По прочитању протокола лицитације СБр 1135 држане 22. Јануара ово од за давање под закуп имовине Љубрета из квартa врачарског и савамалског, за који није било ни једног дошитака, одбор је одлучио: да се ступи у преговоре са лицитом за уделивање Врачара поште ним погледа да ће се са овим другим ником ова ствар регулисати

V.

По прочитању протокола лицитације ГВр. 88 држане 23. Јануара 1892. г. за давање јануарског потклада на јануарској пијаци, одбор је решио: да се грађење јануарског пијацина уступи Петку Вељковићу под процењена потребним и за њиху од петнајест хиљада дин стотине осамдесет и девет динара и педесет пара укупно.

VI.

Председник износи одбору на решење известиј одборског поверенитва изабрате у седници одборској од 9. Јан. 1892 год. ГВр. 61 ради прочувања расиса министарства грађевина односно давања концесионих и регулационих износа.

По прочитању тога известиа ГВр 87. одбор је решио, да се овај известиј у свему прими с тим, да се дакаље ове ирије ред поверенитва састављању од дражног и општинског инжењера једног одборника и два трговаца из достичног краја.

Од одборника одређени су:

за кварт палилулски:
Паша Ђорђевић, заменик Ник. Х. Поповић;
за кварт дорћолски:
Ђорђе Димитријевић, заменик Др. Милан Радосављевић;
за кварт савамалски:
Коста Б. Михаиловић, заменик Мих. Д. Балкошић;
за кварт теразијски:
Ник. Вуковић, заменик Мих. Јанковић;
за кварт варошки:
Давид Алкалај, заменик Лазар Дивковић;
за кварт врачарски:
Сава Вељаковић, заменик Јован Ђурђевић
Од грађана одређени су:
за кварт палилулски:
Васа Дучић, бан. и Љуб. Јовановић кројач, заменик Живан Бугарчић;
за кварт дорћолски:
Риста Петровић кос., Петар Ј. Петровић житарџија; заменик Јакоб Константиновић бакалин;
за кварт савамалски:
Влад. Чортановић и Мана Павловић трговци, заменик Дим. Младановић.
за кварт теразијски:
Рака Миленковић столар, Милош Јовановић обућар заменик Марко Делић абаџија;
за кварт варошки:
Милан Павловић и Паша Рајковић трговци; заменик Паша Марић трг
за кварт врачарски:
Паша Савић "кош. Коста Лазаревић дућанџ. заменик Богоје Јовановић механџ.

VII.

Председник износи одбору на решење известиј одборског поверенитва изабрате у седници одборској од 13. Јануара 1892. год. ГВр. 208591. ради прочувања о реду кадрмисања улица и прајева.

По прочитању тога известиа ГВр. 108 одбор је решио, да се овај известиј прими тако, да се при свем довршењу калдрмисање доторашим каменом улице Душинове према калиновој и према град. вољу и которске према Душиновој, што је од прошле године недовршено остало; затим да се калдрмишу коцкастим каменом улице сиске, мајданска и Вук Карацића а после тих

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповетка

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 10)

Покрпао је лице рукама а тело јој сва дрхтала. Отац је стојао пред њом, хтеде јој рећи још нешто реч, али није могао. Јелен му се било зацепило за језик, сав се био од страха осушио, и уплашио и као убијен уме шетнуо и оде из собе.

6. Договарање.

Павле Јокуе је чинта рано ишао у Хеленкоо јер оно, од чега се једног дана најпаше боље, досадаше се, и сад је требало нешто за то одлонита грозне последице могућег открића. Затекне код куће оба свога органа, сина и стражи, али са сини у другом расположењу него што је он био. Обојица му са радошћу пођу на

„Не", прекиња Брендел, „кад ког и желеса ја, онда је тај прекрс да се чистимо."

Павле Јокуе ишчиња ни сам, што се десило кадше и шетог ранијог са Бернон, а онда дуди слушали су га са пајвећом пажљивошћу. Кажо ни је и то, да Роза неће да се уда за свог младог пленика једино зато, што је он чиновник приватног суда, те ће би жеела од њега, као своја мужа, да одрши у тајности ову ствар.

„Ха!" клоче Фрона презрено, „ако нико други не зна сем Розе, онда неће никакве опасности Сегуси сам, да нас она неће одати, а сад, кад смо постигли све, што смо желели, нећемо одустајати. Поучавши су тако пајпо ревале, да их ни сам министар основице не би могао разаслонити. Ми нисмо да можемо да их направимо, на пар се тим уверени да ко стрпљивији бићемо само зато, што за то зна моја рођена сестра? То би било глупо".

„Та не познајеш Розу," рече отац озбиљно, „она ће сиснути од бола и једа.

(Наставиће се)

и остале у извештају помените; обичним домаћим језиком шалијарски тер, споменичка и крупна уљена и тротоаре да се граде у свима у извештају помењтим улицама и онако, како је тако предвиђено с тим да се грађење модерне тротоара најпре изврши у споменичној улици па онде од железничке станице.

VIII.

Председник износи одбору на решење позиву Мајорода Каре Марковића, тражећи из Поларева на отказ железничке за шеснаесте боре Венецију земљом.

По прочитању те молбе и извештаја инжинерског одељења ГВр. 6. одбор је одлучио, да ову ствар прочее одборски повереници г. г. Милан Петровић, Милан Калетинић, Светозар Растић, Мита Јовановић одборници, Јован Свидеревак инжинер и подпису своје мишљење одбору на решење.

7. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

27. Јануара 1892. год.

Председништво председника Мих. Г. Марковићевић, са члановима одбора присутствовали су г.г. Н. Х. Поповић, Ђ. Јовановић, К. Петровић, М. Мојсиловић, М. Ђорић, М. Јовановић, Б. Б. Миљковић, др. Н. Пачевић, М. Јовановић Т. Брзић, Св. Ветерић, С. Даројић, Н. Вујошевић, Д. Дамњановић, др. М. Т. Лесо, М. Ј. Марковић, В. Тодоровић, А. Ј. Одавић, Св. Растић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане, 23. Јануара 1892. год и прихваћен је без икаквих измена.

II.

Председник износи одбору на решење молбу г.г. Петра Марковића и Д. Ђакоњића, којима даје оставку на чланство у пореском одбору.

По прочитању тих молба одбор је решио, да им се оставка не узима но да оставу и даље чланови пореског одбора.

III.

Председник изнесшва одбор да је комисија за проширење комалишта код регулисања Врбског улице са којом се је одбор општински решењем својим АБр. 595 сагласио, нацрнала предмету земљишта као општинског такође и регулационог посла и проценила га са двадесет динара по квадратном метру.

По саслушању овога одбор је усвојио ову процену од двадесет динара по квадратном метру и овлашћује председника да је у име општине усвоји.

IV.

Председник износи одбору на решење молбу Дим. Шишјанског, предузимача, којом моли, да му се по приложеним рачунима исплати износна сума за радове, што со приликом обнављања и поправљања поплаву тротоарских плоча нашло да је више урађено.

По прочитању те молбе и извештаја грађевинског одељења ГВр. 30, одбор је решио, да се Димитрају Шишјанском исплати из општинских зајс за више извршене радове и то: за пресе тротоарских плоча сто деведесет и седам динара на рушење канала деведесет и шест дин. и педесет пара и за отклањање поплаве сто педесет и девет динара и седамдесет и девет пара свега три стотине осамдесет и три динара и двадесет и девет пара.

V.

Поводом тога, што дрварско за уклањање крчага намерава да изведе Краљевачку улицу дрвећем те тражи, да општина поред тротоара ископа рупе, одборник г. Мита Јовановић предлаже, да се при прављењу тротоара остављају рупе за сађење дрва и да тај трошак падне на терет израде тротоара.

По саслушању овога одбор је усвојио овај предлог г. Мите Јовановића с тим да повереништво за уклањање калиндрвеног перја определи које улице улице да буду засађене дрвећем па да се у истима крајпоком прављени тротоари изнесују руке за сађење дрвећа по жељи општ. повереника.

Ово да надне на терет општ грађани, пред чијим се имањем тротоар врши а кред чијим ће се дрвета садити. У удаљена где је тротоар већ сагрђен и обрачун са сопственицима плаћа сваки да општина о своме трошку руке исконе.

VI.

Председник износи одбору на решење молбу својих чланова, којом моле да се укине дакање дубока под бреду, да се дакло општина одреће овог свога правода у корист власника сиданица.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се ова молба састави са ранијом молбом житарија београдских о овоме, па да обе подпесе одбору на решење са писменом, колико се сећа и каке коле преко године у Београду.

VII.

Председник изнесшва одбор да су мајстори београдски подпели молбу, да се ослободе плаћања трошарине општинске.

По прочитању те молбе одбор је решио, да се молиоци одбију од тражења, пошто се општина не може одрећи свог свог прихода. Да би се пак питање о плаћати трошарине на млеко и ф контролисању пијаћке млеки што боље регулисали, одбор је вомбрао повереништво, да прогласи и прошире правила о плаћати трошарине на млеко и о контролисању његове пијаћке што ће предати и за ићекаре у резају трошарићима. Правилима овим да се обухвати плаћати трошарине и пива и осталог пића. За повереније изабрати су г. г. Др. М. Т. Лесо, Ђ. Димитријевић, Др. Паша Поповић, Велимир Тодоровић и Лазар Дамњановић, одборници, од којих тројица могу донети изношено решење. Овом повереништву да се стави на расположење нее општ. лекара и управник трошарине.

VIII.

Председник општине износи одбору и решење изнесшој одборске повереништи, изабраног у седници од 30. Окт. 1892. год. АБр. 1033 за прочитање предлога српског лекарског друштва о установљењу нарочите такође за дезинфекцију.

По прочитању тога извештаја одбор је одлучио да се предлог српског лекарског друштва одштампа па потом подпесе одбору на решење заједно са писменом повереништва. Трошак ово онеса, да се исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

IX.

Председник саопштава одбору да се не могу поклона општинским сирнашта са бројем служилаца и касара, пите је буџетом за ову годину одређено, на предлоге одбор да одобри кредит још за осам служилаца и два касира с тим да се при плаћају из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове и другим на којима ће плаћа чиновничке.

По саслушању овога, одбор је решио, да се по овоме предлогу и на терет буџета за непредвиђено трошкове тиму у службу још осам служилаца са обичном платом, која је и остали служитеља буџетом одређена. Да се на рачун уштеда на плате чиновничке тиму још два касира са платом, коју ће председник општине одредн.

X.

Председник изнесшва одбор да се је штаб-лане стенографских белешака у општинским новинама са неколико месеци задоцнило са недовољног простора листа, па предлаже да одбор одобри, да се сне задоцнење стенографске белешке штампају у додатку општинских новинатако, да ред општинске одборе увек у крају једном броју може плаћати.

По саслушању овога одбор је одобрио овај предлог председника с том да се ванка надстава крсте буџетом одобрене партије на штампање општинских конка наиђа на партије, буџетом одређене на непредвиђене трошкове.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Чистоћа престонице. „Трговински Гласник“ у свом 15. броју од 4. Фебруара о-г. доноси је уводни чланак под горњим наслоном у коме налазе да за нечистоћу у Београду и његовим улицама не треба да нам одговоревт само општина и полиција, но и грађани, који неће да врше како треба наредбе тих власти о чишћењу улица.

У томе чланку налазе даље и начин како би се Београд могао опростити нечистоће, те вели:

У нашем уверењу да нам је што боља чистоћа наше престонице потребна не само због лепоте, него нарочито због здравља свију нас, ми налазимо да пред тим најважнијим благом, да пред здрављем нашим ништавају и огромне суме новаца, а тоди дин-пар и дин.

Полазећи, дакле, с те тачке гледишта и водећи рачуна о томе шта су дужни и шта могу да учине и општина и грађани у овом смислу, прена њиховим поичањи и свима другим прилазима и неприликама — ми мислимо да би се ова ствар најбоље могла извести на овај начин: да сваки сопственик куће у престоници плаћа за чишћење улице испред његове куће најмање до један динар месечно. Општина пак да чишћење улица узме у своје руке и да за тај посао најми нарочите људе, који би плаћала из ове суме што је на ту њих налазњивала од грађана. Један човек који би се усео за тај посао и коме би то била искључна дужност, могао би сваки дан чистити улицу испред 30 кућа с једне и с друге стране улице. То је укупно испред 60 кућа; а поред тога он би могао на тој своју линији и сваког часа покупити ђубре, које би се случај-но нашло, или слочну блатсу. За тај посао он би имао 60 динара месечно, и тим би се могао надрживати; а редовно чишћење могао би прнати или децкан у вече или рано ноћуре, кад су радње затворене и кад нема света по улицама.

Сем ових што би чистила, општина би требала да има и нарочита лица с колима, која би сваког дана у одређени час прошла, покупила зграпуте ђубре са гомилица и однела га ван вароши.

Због важности саме ствари доношењу овај предлог „Трговинског Гласника“ са жељом да и остали листови дају своје мишљење о истоме, како би се Београд једном ослободио своје нечистоће а општина ће београдска свачији разложан савет радо прихвати не само у погледу него и остали општинским стварима, јер се само на тај начин

може задовољити и грађанство и општина и интереси грађана и интереси општине.

—

Оскудица воде. Пре неколико дана опазила се је оскудица у води на чесмама на цветном тргу, теразијама и зеленом венцу. Ово се десило услед тога, што се је резервоар испирао и што је на неком месту, мисли се у касарни, исцурило необично много воде. Читав је резервоар за неколико часова испразнио.

—

Поротници и присутници. Одбор општински у седници својој од 3. Фебруара ове год. уважио је останке овим поротницима: Јанаћку Константиновићу бакалину, Петру Р. Милушићу трг. Таси Н. Спасићу трг. и М. Вељковићу трг.; а на њихова места изабрао је ова лица за поротнике — за ову 1892. год. — Пашу Боди нав. Јесту Павловића трг., Јоцу Крсмића кав. и Сашу Богдановића трг. Такође је уважио останке овим присутницима: Мити Новаковићу берберину, Јовану Ј. Дучићу, Нак. С. Цветковићу, а на њихова места изабрао је ова лица за присутнике код истих. судијска ову 1892. год. Николу Лазаревића кујунџију, Кочу Параноса трг. и Љубу Ђ. Мишковића трг. Присутницима: Љубомиру Ж. Стојановићу пензионеру, Илији С. Рајковићу трг. и Јакову Јесиу Косну-Леоновићу трг. није уважио останке.

—

Личне вести. Мароени лекар г. Франц Гец дао је оставку на општинску службу коју му је 1. Фебруара и уважена.

—

Рукотвори сиротиње и напуштене деце. Као што се зна у дому сиротиње и напуштене деце ради се неколико заната, од јех су најглавнији четкарски и корпарски. У тим занатима обучавају се деца, која би по свој прилици била покварени ако ни и хрђави грађани ове земље, да није овога хуманог и добротворног завода.

У томе заводу надзирава се и обучава до 40 деце о општинском трошку. Она су на разним занатима, и да би одбор општински увидео, да се општински новци на издржавање те сирочади не троше узалуд, управа је тога завода предала општини неколико израђених четака на углед.

Грађани Београдски могу сваког дана видети ову рукотворину мале деце у згради општинском, а треба сваки да види с тога, што су четке тако израђене, да се боље не може пожелети и, сравнивши их са обичним продуктом што са стране долази, могу увидети грдну разлику између солидне и кашарске израђевине.

ИЗВЕШТАЈ

о клању стоке за општинску клаоницу и раду општинских сталних надзорника за месец Јануар 1892 год.

I.

За грађанство заклато је:

2 бивола: 518 волова; 222 ком. крава; 221 ком. телади, која су укупно тежила 8646 кила; — 47 ком. оваца и коза; 175 ком. јагњади: 1 коза: — 1863 ком. свиња дебелих и средњих — на меру, које су укупно тежиле 133.402 кила; 116 ком. прасади до 20 кила и 61 ком. прасади до 10 кила.

II.

За војску и остале државне заводе:

320 ком. волова и 29 крава. — Од ове стоке воју је инспектор клао, продато је за овенцире 12 296 кила, а претекло је и у запор за грађанство укупно 2698 кила; — за месо издато г. г. овенцирима и за кашке у запори унесени, паплављена је прописна аренда.

Од напред поменутог броја свиња мареено-лекарским прегледом нађено је 58 комада бобичавих, од којих је месо прописно поништено.

Приход од заклате стоке за грађанство био је 34.676·60 динара. —

Од заклате стоке за војску и то: за стоку коју је војни инспектор клао; за месо издато овенцирима; за претекли напи унесен у запор за грађанство, наплаћена је такса —аренда у 1853 динара.

Сирча од аренде месарске у месецу Јануару, било је 36.529·60 динара.

Према достављеним надзорника било је ових неуредности.

I. Крађумчарење: једна крава; једно теле: једно јагње; десет дебелих свиња: двапаест комада прасади и један случај крађумчарење сувог меса очигледе с другог атара.

II. Криве мере: шест случајева.

III. Један случај клање свиња без предходног прегледања упутнице.

Крива мера нађена је у продавницама ових месара: Косте Пајћела, Вире Аћимовића и Богоја Грујића

А крађумчарили су по именце:

Милија Н. једну краву, Јоца Б. Божић, гостионичар једно теле, Марија Зерка, гостионичарка једно јагње, Стојан и Балоге Трпковић, месари једну дебелу свињу, Јосиф Чикош, месар једну дебелу свињу, Петар Гаић, шпекулант једну дебелу свињу, Милија Симић, шпекулант једну дебелу свињу, Томе Николић, кафеција две дебеле свиње, Павле Аћимовић, кафеција једну дебелу свињу, Серафим Деспотовић, механција једну дебелу свињу и једно прасе, Цаја Петковић, механција једну дебелу свињу и једно прасе, Димитрије Трајковић, пиварија једну дебелу свињу, Дамче Стојковић, кафеција једно прасе, Михајло Милосављевић, гостионичар једно прасе, Алекса Димитријевић гостионичар, једно прасе, Лазар Ристић гостионичар једно прасе, Милан Јанзовић гостионичар једно прасе, Васа Милосављевић пиварија, једно прасе, Љубица Ранчанин пиварија, једно прасе, Мика Мишуновић кувар, једно прасе, Јеста Ташић кафеџија, једно прасе, Сава Палић кафеџија, Милош Аћимовић бакалин, 253 кила сува меса с туђег атара.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено је по правилима о слободном клању стоке и продаји меса, и по хрђавчком закону.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

I.

На дан 17. Фебруара тек. год. од 9—12 сати ове подне држаће се у канцеларији инжењерског одељења Суда ово општинског (у Пашићевој кући на марсном тргу) јавне усмене лицитације и то:

1 За грађење друма за везу Крагујевачког са Шабачким друмом.

Кауција 1800.

II.

На дан 18. Фебруара тек. год. од 3—5 сати после подне за довршење кадрме у Душановој улици.

Кауција 5000 динара.

III.

На дан 19. Фебруара тек. год. од 3—5 сати после подне за грађење кадрме на палилулском тргу за везу Белничке са Рипарском улицом.

Кауција 850 динара.

Кауција се полаже у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предвиђени планови ситуационих и попречних профила могу се видети у канцеларији инжењерског одељења суда ово општинског (у Пашићевој кући на марсном тргу) сваког радног дана за време канцеларисао и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда 1. фебруара 1892 год. Бр. 122

—

Суд општине вароши Београда држаће лицитацију за давање под аренду разних прода општинских и то:

12. Фебруара

Пошину на општинској утрани у тринаест парцела, која има простора 396 хектара.

Кауцију полажу српски грађани 300 а странци 600 дин. у готову новцу или у државним папирима до аредности.

15. Фебруара

Право за вађење и продавање песка са обале савске и дунавске у реону општине вароши Београда, као и на оној која се узноси са страве.

Кауцију полажу српски грађани 300 а страни поданици 600 дин. у готову новцу или у државним папирима до аредности.

Лицитације ове држаће се у рачуноводству суда општине вароши Београда од 8 до 12 сати пре и од 2 до 5 сати по подне у које ће се време и закључити.

Услови ове лицитације могу се видети у рачуноводству судском пре и и на дан лицитације.

Из р чуноводства суда општине вароши Београда 7. Фебруара 1892 год. СБр. 19660.

—

Суд општине вароши Београда на дан 19. Фебруара 1892 год. држаће лицитацију за давање под закуп права за истакнање шкематизма становника вароши Београда, који ће обухватити државна надлештва и јавне установе: политичка, трговачка занатлијска привредна перосилоска и хуманн-

тарош удружена; класишне зграда (кућа) по улицама и становишке пароши Београда.

Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општ. Београд, од 8 до 12 пре и од 2 до 5 после подне у које ће се време и закључити.

Каушију полажу српски грађани 400 а страни подавци 800 дин. у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

Услови ове лицитације могу се видети пре и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општине варошн Београда 7. Фебруара 1922 год. СВр. 2102.

На дан 13 тек. мца од 10 до 12 сати пре подне, држаће се у канцеларији кнжижерског одељења суда ово општинског (у павиљонцу куће на нарочитом тргу) јавна усмена лицитација на набавку 465 комада кола од лиценог гвожђа за утврђивање ose у улицама ове варошн.

Каушију се полаже при лицитацији у 900 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачун и нацрта кола, могу се видети при помепутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијске и при лицитацији.

Од стране суда општ. вар. Београда ГБр. 142 7. Фебруара 1922 год. у Београду.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по ставропријским подацима)
држан 23. Јануара 1922. год. у Београду.

(скраћено).

Као што знате, гдина количина камена треба за жеј, а тако исто и за насипање баре. За то држим да нико од одборника у начелу неће бити противан да такву омању железницу за извршење оних радова набави, и да према томе о ну поиуду не треба да одбацимо. Ја ћу само ово да вам напоменем.

Ја сам наредио да се покупи земља по каддрми београдеко) и немам доволно подно шних средстава да се то изврши, а ви знате кад се та земља осуши, онда се прашина, која просто дави Београд. Ја сам наредио да се та земља покупи, и за три дана не може то да се изврши за то што се са радацима ради.

Даље од преке је потребе да општина такву једну омању железницу набави. иначе општина нема доволно подновних средстава. Даље ја држим да ћете ову ствар примити у начелу, а ако нађете да ова понуда није повољна, ви ћемо тражити бољу.

Даље ја ћу ставити на гласање, јесте ли сагласни с тим питањем у начелу, да општина треба да набави једну омању железницу, а о овој понуди после да говоримо.

Андра Одавић. Што се мене лично тиче и ја сам за то да општина треба да набави такву једну железницу само да сам миљења да не можемо о томе гласати, него да одредимо стручну комисију, која ће нам поднети извештај, па ћемо онда цепити какву железницу треба да набавимо.

Даље ја предлажем да се одреди комисија, која ће то питање проучити.

Председник. Ја знам да је то начин, којим се одлажу питања. На послетку ја пристајем на то, само ја мислим да је сваком јасно да немо железницом изнати трошнице подвожна средства него са радацијама, и имајте на уму без железничке решење о надзи ни биће илузорно. А да се некако да је из пречат ова ствар решена, ја пристајем одредите комисију од неколико лица, који ће ову ствар проучити.

Бакановић. Ја држим да можемо стећи одмах решити, јер и комисија ће нам казати да ову ствар треба да прихватимо.

Милутин Марковић. Остајем при малопређашем говору да одредимо комисију. Ми обично одрађујемо комисије и за многе ситније ствари, а у толико пре треба да тако радимо и онде, што би општина у куповању ових подвожних средстава до 100 000 динара на и више. С тога се не могу сложити са изнетим миљењем предговорника да не треба комисија, а ово још и с тиа разлога што ми немамо ни расположењу средстава да можемо одмах приступити томе послу. Ми немамо новаца на расположењу ни за друге потребе, које су далеко раније решене и одобрене. За ову потребу немари других новаца, сем ових буџетом предвиђених 20.000 динара, за насипање баре, али и са тих 20000 динара ако би их могли употребити не можемо ништа за изнете потребе отпочети. С тога остајем при томе да са гледишта општинских интереса огласимо ово за врло хитну ствар, или иначе да изберемо комисију која ће ту ствар свестрано испитати и поднети нам извештај на основу кога би могли донети одлуку.

Председник. Као што вам рекох ја немам ништа против тога да се изабере комисија. Досета ствар и није позната била, јер у штампи није о њој говорено, и ја се сламем да треба што боље да се расправи. Што се више и саветовање проучи, тим ћемо бити сигурнији, да ћемо потрошити пут, како треба да се изврши.

С тога мислим да се сложите с тиме да се изабере комисија, која ће проучи то питање. (Чује се)

Сад молим вас, кога ћете да одредите у ту комисију?

Андра Одавић. Ја бих предложио да у тој комисији буде пет лица, и да члановне те комисије кандидује г. Милан Петровић инжењер, и он сам да буде члан те комисије.

Председник. Чује се одбор предлаже г. Одавића! (Чује се)

После мале паузе:

Милан Петровић. Ја кандидујем ова лица: г. Милана Капетановића, (прима се); г. Свет. Ристића (прима се); г. Мату Јакановића (прима се) г. Смедеревца (прима се); и мене петога (прима се)

Председник. Имали би још нека посло да радимо, или нешто је доцкан, закључујем седницу.

Седница је радјала до 9 сахати у вече.

држан 27. Јануара 1922. г. у Београду.

Председавао председник Милов. Р. Марииновић.

Председник. Отварам седницу и молим да чујете протокол прошлог састанка (Прочита се и би примљен протокол.)

Секретар чита оставке Петра Маринковића абаџије и Димитрија Ђирковића да се разреше од чланства у пореском одбору.

Сведозар Ботурић. Ја сам мишљења да остану обојица, а нарочито г. Пера који је на свима местима где има какво почасно звање казао да не неже да их се прими одговарајући ce на дужност у пореском одбору. И сад кад би био разрешен и од ове дужности. онда неиам шта би био. Ја сам мишљења да дође он у овај одбор и због познавања грађана из свог краја: и у толико ће бити и боља радња пореског одбора. Што се тиче Ђирковића, он има доста дужности и пошто неможе да их све обавља треба на његово место одредити другога.

Мата Јовановић. Ја ви г. Петра познам, али знам да Ђирковић има веома много дужности; он има посла сад у Скупштини за тим у банци, а ја мислим да га неби требало толико оптерећивати, него му наћи замењеника.

Соломон Азрије. Господо пороски је одбор готов са разрезом за ову годину и за то нека ова обојица остану.

Коста Б. Мијаиловић. Ја мислим да Ђирковића може и сам закон да брани а Марииновића штедио би да не боре, али пошто је одбор пороски већ готов са пословима; онда нека за ову годину остане.

Мијаило Ђорђевић. Ја сам члан пореског одбора две године и никад нисам видео тога Ђирковића тамо. И пошто не долази боље је одредити другога на његово место.

Председник. Ја сам од скора, тако од почетка овога месеца, у пореском одбору и у колико ми је знано, г. Ђирковић долази на мој позив и преко словце. То што вели г. Ђорђевић можда је било раније, у осталом морам напоменути и то да има три одбора и да чланови неговн раде наизменце; те можда г. Ђирковић није долазио у ону групу у којој је био г. Ђорђевић. Чује се нека остану и даље.)

Јесте ли за то да остану и даље? (Несмо.)

Председник. Вама је познато, да је рани регулисања „Бри. уд.“ министарство грађевина предложило начни како ће неко земљиште да се размени и како ће проценв да се изврши. За то су одређени чланови комисије на коју је и одбор пристао. Они су свршили тај посао и поднели ми процену да је ја потпишем за општину. Молим вас да чујете извешће о томе, пошто сам рад да то иде са нашим знањем и одобрењем.

Секретар прочита:

Председник. Молим вас одобравате ли овај извештај комисијски, над је комисија поверењем нашим извршила. јер неби било оправдано понашати према њој са неповерењем.

Председник. Они су проценили, које је одредила држана власт и пошто је општина један од чланова заинтересованих на регулисање те улице, онда је држана власт сматрала за дужност, да саопшти општини и да је упита да ли она има каквих изузећа да чини противну процењивања. Ми смо казали да немамо

ништа, а то значи да пристајемо на све оно и то је она прошенила. Сад долазе само ово, одобравате ли ви ову прошену која је донесена, у име општине и ако је одобравате да је да потпишем иначе не.

Милутин Марковић. Ако је ово општинска комисија која ради на позив државне власти — управе вар. Београда, која је закљета, да прошену имала, онда противу те прошене ми не можемо ништа друго чинити, него да ову прошену примимо; а ако то није извршила ова комисија, онда можемо говорити и чинити примедбе на и уништити рад тијех сета је „комисија„! Што се ове тиче ја мислим да ова није велика кад неће и на врачару цена имању достојне ову по величини. У главноме овди се врши трамва у којој кошино примамо, оволико и довољно.

Председник. Даље, усвајате ли ово? (усвајамо).

Сад имам да вам учиним једно саопштење.

Шиљевски, који је полазио, као што знате, тротоарске плоче на теразијама у праз. Михаловој улици, поднео је неки рачун о овоме утрошеноме материјалу, него што је предрачунљено и моли да му се исплати.

Ја сам овај његов рачун поднео грађевинском одељку, да да своје мишљење и ово налази да му треба захтевани износ платити. Молим вас да чујете то мишљење.

Секретар чита.

Председник. Ви знате, господо какова су расположења бива извршена у краљ. Михаловој и теразијској улици и ја сам сматрао за своју дужност, да настојим, да се те улице што пре доведу у ред. Само је било несгодних жила од дрва, и вападан које чета, што је требало уклонити, и ја сам нашао предузимачу, да он умножи број радника и кола те да што пре све те сметње уклони. Он је то учинио и посао је сврши пре него што би иначе био. С тога ја мислим да ће одбор признати предузимачу овај већи, који иначе није велики. (одобрава се).

Мата Јовановић. Господо, кад је реч о тротоарима, ја би имао да подсетим председништво на једну одлуку одборску.

За сам прошле године предложио, и одбор је усвојио да се при прављању тротоара свуда обележи где ће се дрвеће засађивати и да се остави рупа за дрва. Сад је подигнут тротоар у овој улици, али није остављено место за ово, да ли с тога, што није било каменореца или не, ја нисам, али ја бих молио, да се води рачуна о тој одборској одлуци, да се ово изврши на рачун тротоара, јер се иначе тај рачун неће од куд платити.

Ја ово поменем с тога, што је „друштво за улепшавање врачара" решило, да се у крагујевачкој улици у којој је тротоар направљен засаде дрва, и требало би да општина нареди, да рупе буду спремне, те да се сађење дрва даље може извршити. Пошто таква одлука постоји, ја молим да се изврши. Председник: ја незнам за такву одлуку.

(Шиљевић објашњава како би требало решење набављати и т. д. и како те доста коштају.)

Ја кад чиним овај предлог не говорим о решеткама; решење о њима била би стварно засебна. Ја предлажем, да се улицама, у којима ће се засађивати дрва пре грађењу тротоара остане рупе, како се не би морао тротоар кварити, рупе правити и нов трошак ово тога чинити.

Председник. Хоћете ли да овластите општину, те да одреди улице у којима ће се дрвета засађивати, јер све улице не могу да имају дрва, и ако то прихватите, онда да одредимо комисију. (Прима се)

Др. Павао Поповић. Ако постоји одборско решење у погледу тих рупа ако кој је. Мата вели, онда би требало да се оно извади и да се види, како оно гласи. Даље, пре свега треба да видимо то решење па онда тек можемо решити шта ће се могло чинити по напоменим инжињера о набавки решетака.

Председник. Ја ћу решење тражити, и видећу шта је одлучено, али било решење или не било, ја мислим да би се могли одредити комисија од 2—3 човека, који ће обележити улице у којима се има засадити дрвеће.

Мата Јовановић. Што се тога питања тиче, ја мислим да би то могла да ради комисија, која има да ради на уређивању парка „калимегдана" нек узме план Београда на прама томе нека оцене где што треба да се уради. У напред знам да ће у овој крагујевачкој улици на до „Славије" морати да дођу дрва и треба да дођу; у осталом она је пуно „тогразија" на све до г. Ристићеве куће засађена и сад долази да се ово парче ово „цветног трга" засади. „Друштво за улепшавање врачара" постара ће се о набавци дрва, но ја би молио председника, да се ово учини, што је јањске године одлучено, и да се увек у будуће при грађењу тротоара остављају рупе на одмерених местима, и да се то дође на трошак грађења тротоара.

Милутин Марковић. Ова ће ствар најбоље бити спрошена ако би комисија она, која ради на уређивању калимегдана, уродила и ово, што се предлаже али ово би мишљења да јој се нагласи нарочито да она настане, да се по уличама засађује дрвеће одрасло а не ситно и неразвијено коме ће требати по 15 година да се развије, као и то да дрва буду у колико је могуће и подједнака. Што се тиче издатка за ово дрвеће мислим да је најпрактичније да плату за терет имала улица у чије улице буде дрвеће уленављу пошто они једини и имају непосредну корист од тога улепшавања улица.

Председник. Даље, ја вас молим приступите ли на ово, да комисија одреди улице у којима треба засађивати дрвеће и да се наставе да се по тротоарима у будуће отварају рупе за дрвеће на рачун тротоара односно сопственика (усваја се.)

Сад долази даље:

Правобранилац месарског есната ми је поднео мишљење у коме износи да општина треба да се одрече наплате пубока. За сам назнао општина не може да се одрече, већ ћу изнети одбору и тражити решење о томе. Ви знате, господо, правилом о слободном клану прошлала је општина да поред таксе, коју наплаћује од месара од сваког пакланог брава, да они имају и извесне делове да дају општини као што су глава, шпиргица и т. д. За те делове, које општина посли продаје јавном лицитацијом, општина добија годишње око 35,000 динара. Месари би сад хтели, да се пубок њима уступи на извесну накнаду, али ја сам напао да се општина тога не може одрећи.

Гавра Брнић. Моја је познато, да постоји једна молба од месара, да се расчисти са тим пубоком, и ја молим председништво да се и та молба прочита.

Председник. Мени та молба од целог есната није позната.

Гавра Брнић. Молба постоји бар ја тако мислим, и они неће 2 дин. од комада више него што сад плаћају. Ја мислим да није право да општина не учини једном можеће, већ да ми тако рекли на тај начин отиме; молбу ми треба и с тога уважити јер они пристају да испуне тих 30—40 хиљада динара па да општина ништа не изгуби. Ја сам за то да се она молба изнесе и прочита.

Председник. Ако хоћете ја могу тражити ту молбу и изнети да вам се прочита. (Чује се: врло добро.)

Светозар Ботурић. У вези мах молим да се прибаве статистични подаци, колико се годишње заколе комада волова брава, овница свиња и т. д. на онда да видимо, да ли они нуде ону цифру коју општина сад прима, и да ли им према томе треба уважити молбу или не.

Председник. Учиниће се.

Сад мењајуће може да се трошарињске таксе солободе.

Секретар чита молбу Аксентија и других.

Председник. Ви знате, господо, да је трошарина на месо удврена по закону о варошкој трошарини и да ми имамо овај приход предвиђен законом.

Она молба протинна је томе закону и ми не би могли да дозволимо ово, јер кад би се одрекле од ове накнаде, онда би се одрекла и од других извора; друга би ствар, ако, кад би то био једини приход, али то није случај, јер је ово приход, који је знатнији и слуши као извор за покривање већих општинских прогузећа.

Гавра Брнић. Ја познам, господо, да ли је могуће учинити нашу радњу, само да општина не би изгубила неки приход и да се отвори неки други путеви јер као што знате месо је врло важно за нарају; ако би могуће било ту замену извршити без молбе да се то учини.

Никола Вуловић. Господо, ја нисам да говорим о приходима општине од којих зависи много што шта. Данас, кад би сви сеоски бодили од трошарине, морали би солобонти и друге, који би нам се пријавили и постепено извршила би општина своје приходе; али овди је наплаћивање неправилности. Знате, господо, кад је реч о наплати трошарине на месо, ја мислим да је право, да са онима који врате непродато месо и да га извезу ван вароши поврати наплаћене им трошарина на месо које врате. Ви знате да има случајева да месаџије не могу да продају месо и да га извезу ван вароши и у том случају њима се ништа не враћа од трошарине а требало би.

Осим тога ви знате да сељани уносе месо у варош без трошарине; они то нигако проврадумчаро прако ноће и тро-

шарнички стражари и су кадри да их узвате: с тога ја мислим да треба од овију подједнако да се наплаћује, а и да се свима што прађају из Београда непродато млеко врати трошарина за оволико за колико су вратили из варошке млекоа.

Вела Тодоровић. У колико сам ја сазнао, постоји трошаринска комисија. Добро би било да ову молбу тих кравара пошљемо тој комисији, па нек она прегледа, да ли се може од трошарине ослободити млеко и ако може да нађу други начин који би то заменио, па да нам она поднесе извештај и онда да решавамо.

Милутин Марковић. Ја држим да ми у основу не можемо усвојити ову молбу, јер се приход од тога никако не може изгубити, а сложим се с Вуковићем, који каже, да може бити неправилности које долазе при увозу и да ту треба веће мере предузети, те да они не трпе штету.

Држим да би се та неправилност могла избећи тако, ако би код трошаринске управе постављен био какав општинчовник који би градусом, или другим мерилом при увозу млека исто на град измерио и трошарина наплаћивала, па ако све не продаду, онда при повратку из вароши да им се опет то млеко претера и ако се нађе да је јачине оне исте које је било при увозу, да им се такса за толико прати.

Што се тиче напомене г. Вељине, да се упути трошаринској комисији, држим да то не треба да буде, јер та комисија не постоји за ова основна питања, него само ради проучавања трошаринска питања о манипулацији у трошарини. И тако ја сам за то, да се овај предмет не шаље трошаринској комисији.

Г. Бркић. Можемо ли ми то мењати над о томе постоји закон. Ако можемо да говоримо о овоме, а ако не можемо да не говоримо.

Председник. Мислио је артикл, који је оптерећен законом о трошарини и то је оптерећење изведено на начин како се закон издаје и сад да би то измишли, морали би пређи све те формалности.

Што се тиче неправилности ја примам да се то удеси и да се води рачун од квалитета млека. То је и било главно упоре; кад смо ввела трошарину на млеко, да би се подвргло прегледу како не би продавали воду и друге нечистоће у место млека.

Закон је овај узнао у живот тек од Маја месеца и због краткоће времена још не може да се сазнају све неправилности. Што се тиче прихода на млеко тога се не можемо никако одрећи.

Има реч Коста Б. Мијајловић (Брзак. Молим ја писам свршио говор).

Немојте без реда ја сам дао реч Кости.

Коста Б. Мијајловић. Ја би оримио ову молбу млекарија, да су се они обратали са истом пре састава буџета. Ако нађ оно не може, онда и ја би био за то, да се плаћено млеко при увозу мери и што не прода ако одговара преоја мери да му се врати такса. Ми знамо да они мешу воду у млеко и с тога треба их строго контролисати. Ја сам очима својим видио једног како сипа воду, па кад сам га упитао шта то ради, он вела тебу ћу да продам с водом него на друге.

С тога би требало дати то право и одборницима да могу терити млеко, па му одмах зрбање млеко узети.

Др. Марко Лека. Видим да је већина за то да се преко ове молбе пређе на дневни ред, а и ја би био тога мишљења. Али овом приликом мислим би бар донети одлуку да се што пре проучају правила како да се млеко односно квалитета контролише као што је то била намера и онда кад се је трошарина на млеко увела, С тога предлажем да се изабере нарочита комисија, за израду правила о контроленсању каквоће млека и о начину наплате трошарине на млеко.

Соломон Азријел. И ја никако не могу да одобрим ову молбу млекарија. Ја знам једног да је донео 100 литара млека. Продао 20—30 литара и каже има још 80 литара. Кад смо се после уверали ми смо видили, да је он поливао воду. С тога сам и ја да пропишемо правила па да се млеко на улазу прегледа и кад се извади из вароши опет да се прегледа и ако буде једне исте јачине, да му се врати такса на оволико, колико није продао.

Председник. Приходе се не можемо одрећи, али можемо нешто удесити те да и за њих буде боље, а то је да се усвоји предлог г. Марка Лека, да се млеко контролише и да се одреди комисија да прошире правила.

А. Одавић. Овај предлог г. Лека потпуно примам, само би имао да учиним још једну допуну. Кад већ хоћемо све да контролишемо, онда би предложио да та иста комисија прегледа и сва вина и да се строго казни свако које се ухвати да не продаје право вино.

Господо, овде се у Београду страшно фабрикује вино. То треба спречити у интересу здравља, да се свет не упропашћује.

Ако одбор прима ја ово предложен.

Светозар Боторић. Мене је изазвао говор г. Одавића да о овоме говорим. Заиста господо, ово стоји што г. Андра наводи, и ако не можемо да контролишемо потпуно ово што даље вина по подрумима можемо бар ово, што продају вина на пијаци. Треба спречити мешање вина са неким прашковима, јер доиста и и ја као трговац мале имам да дођем до доброг вина. Даље треба прописати правила, да се једном зна шта се продаје у варошн. Ја знам једи г у комшилуку код г. председника, који купи кишницу за прави вино. Моли да се предлог г. Одавића прими.

Председник. Усваја ли одбор овај предлог? (Усваја) Онда изволте кандидовати чланове за комисију да прошире правила.

Милутин Марковић. Ја предлажем г. Др. Марка Лека, Андру Одавића, Бошу Димитријевића апотекара, Вељу Тодоровића и Лазу Дашковића, а да могу тројица решавати. (Усваја се.

Др. Панап Поповић. Ја би само учинио једну напомену; а то је у томе, да се овој комисији придружи и шеф општ. лекара и управник трошарине. (Усваја се).

Вела Тодоровић. Ја предлажем да се рад те комисије распросре и на сва остала пића. (Усваја се).

Председник. Добро. Онда је усвојено да изабрана комисија прошире правила за сва пића.

Сад изволите чути извештај лекарске комисије о установљењу завода за дезинфекцију. (Секретар прочита).

Према овом извештају ја сам приступио оправци старог апарата. Али овде у извештају има и то, да се заведе један дезинфекциони биро. Усваја ли одбор да се томе приступи и да се нужне оправке учине.

Др. Матко Т. Лека. Пре но што би приступили дезинфитисном решавању о установи дезинфекционог завода, мишљења сам, да би требало претходно штампати део реферат лекарског друштва, на основу кога је комисија решила и предлаже одбору, да се такав завод установи. Тај реферат доста је опширан и место да се сад овде чита корисније је бити, да се отштампа како би га г. г. одборници могли боље проучити. Ово је нужно у толико пре, што је установа дезинфекционога завода, како се предлаже, у вези са знатним издатцима.

Председник. Усваја ли одбор ово мишљење Dr. Мирка Лека? (Усваја).

Молим вас да усвојите ово накнадне кредите. Ви знате да сам ја учинио распоред са особљем према буџету за 1892. годину. По буџету ја би имао да одпустим из општинске службе осам служитеља, с тога што се онда дрнало да ће потреба да остану нарочито служитеље по одељима.

Друго. Послови у књиговодству и рачуноводству као и у самом суском одељењу повећани су знатно, а и у административном одељењу. Послови овде захтеју с тога што ново донесло писара и практиканта. С тога би молио да одобрите предит на рачун уштеда на плате да могу узети још два писара на суско одељење и административно. У бројну службеника морам да унесем и једну женску, коју сам узео да непрестано пере све собе поште ових тролико соба да се мора непрестано прати дакле стално лице за тај посао. Дакле на рачун оних 8 служитеља мислим да се и ово лице уброји.

Ово је истина прва месец у овој години, где се неможе одмах да види нешки упор у раду, но ја сам опазио да ће наступити. И тога ради молим да ми одобрите оних 8 служитеља и ову женску, два писара. Дакле да ће бн одпустао све, јер ће бн имао с ким да радим.

Мата Јовановић. На добро, Ја држим да ми можемо одобрити председнику да он са оном сумом располаже како је по буџету и како је најбоље, да се подмире послови. Сад да ли ће оно узети оволико или оволико служитеља, то је његова ствар.

Председник. Дакле одобрава ли одбор да се ови осам служитеља узму на рачун партије из непредвиђених трошкова, а два писара на рачун уштеда од плата чиновничких? (одобрава).

Сад има једно друго питање. Секретар ми је саопштио, да има једна гомила стенографских забележака одборских седница, које нису доселе да се у прошлој години печатају. Ниси доселе с тога, што се зна да општинске новине излазе једанпут недељно и на једном табаку. Сад у последњем броју тек су почеле излазити од месеца августа прошле године. То је незгодно да излазе белешке после пола или целе године. С тога је било добробно да се оне штампају као

прилог новинама све дотле, док се не отегне, а за то је нужлан и већи издатак. (Чује се: да се одобри).

Соломон Азријел. Држим да треба издатак одобрити, јер од Августа до данас неће више изаћи од 10—20 табака па неће ни издатак бити велики.

Председник. Тр ба да буде тако, јер оно што вели Соломон било би само за неколико недеља.

Љуба Јовановић. Ја немам да ја би ништа више и штампати.

Dr. **Марко Т. Лека.** И ја мислим да не би требало, бар неће требало све старе стенограф. белешке штампати. Без сумње већ нема ово доста таквих, који после тако дугога времена неће ни интересовати грађанство. Зато мислим би од старих стенограф. бележака, пробрати само важније и штампати их те да се што пре новије стенографске белешке отпочну уредно и у своје време штампати.

Светозар Боторић. Ја држим да треба да се штампају што брже тако да рад ове седнице изађе идуће недеље. Иначе не треба ни ни штампати.

Соломон Азријел. Овако да буде од Августа прошле године до данас да се штампа све у додатцима, а од данас да се штампа све у листу на колико изађе.

Вељa Тодоровић. Ја мислим да је најбоље овако како предложи г. Лека. Нек се одреди једно лице да то све прегледа и шта треба нека се штампа, а остало није нужно. Пор. што ће да се штампа оно односне уверења општина што на лаже.

Никола Вукановић. Како би било да се штампа само у одводу.

Председник. У одбору се о овоме толико пута говорило како да се удели те да стенографске белешке излазе савремено, па се све покушало и опет заостаје. Ја се сећам да је казано да се више не штампају па је то изазвало исто колебање у одбору. Да се све штампа стаје велики труд и трошак. Да се праве изводи и то је трудан посао, да би једно лице само то требало да ради.

Молим вас да најпре начина како да се то све постигне.

Соломон Азријел. Ја мислим овако. Све од Августа до краја прошле године да се скупи у једну књигу и тако штампа у облику спасмлара колико има одборника и преплатника, па рада овима,

Dr. **Павао Поповић.** Штампање стенографских записника залеже је једна мучна ствар која се већ толико пута потезала; она је да се у преносном смислу изразим, постала тако рећи разлогом сеи излаза. Ако не желите трошак може се једновремено штампати и текући и заостали рад одборски, а ако желите онда не нечете заостајати, јер материјал који се у једној седници скупи моћиће да изађе ни на два-три, а како ли на једном табаку. Ма знало шта кошта табак и према томе знаћемо и шта ће све коштати. Што се мене тиче, ја не бих био за то да се у општинском штампају оне стенографске белешке. Да кажем и разлог за што. Разлози за и против не могоју имати велики значај по ширу публику. Дакле ако хоћете да идемо са листом, онда треба да штампамо у изводу и то оно што интересира грађанство. Ја бих пре био за то, да се штампају у општинском листу комисијски изнешташи пре но што се на претрес изнесу. Дакле предлажем, да усвојимо да се штампају у изводу записници, а овај мој предлог да се прими у погледу штампања комисијских извешћа у листу пре — но што се пред одбор на ре ене изнесу, јер ће од овог много неће користи бити, што ће одборници предмет проучавати и упознати се њиме. те тако ће сирења и објашњења уклонити у расправу појединих важних питања.

Вељa Тодоровић. Да допуним мој говор. Држим да је најбоље да се избору три лица, на који да виде како ће то бити: а овако не треба да решавамо.

Милутин Марковић Господо. Није ово први пут да се говори о овом предмету. Још од 1886. године на овоме годиште било је говора по 5—6 пута преко године и никад није решавано да остане стално. Највише је изношена та потреба да се грађанство што више упозна са радом одбора и обично је решавано да се без ике стенографске штампају. Сад у овом случају ако бе правили изводе то би био засебан посао на разуме се и засебан расход. Ја држим да останемо по старом па да се само додаје прилог по један а по потреби и више табака. Односно додатка г. Др. Павла, та је додатак неосетварен. Ја хоће прво да се штампају извештаји комисијски па онда извесу пред одбор. Ја мислим да ое то никако неможе у практици да изведе. Сви комисијски радови вазе мале сирушавају се пред самом седницом, а и опет налази скога једанпут недељо, а ми опет као што видите имамо скоро више него две седнице недељо. Ово је већ једна велика сметња за пријем предлога. Наравоно треба имати у виду и још и то што наши комисијски радови иду споро, природно томе, што је сваки од нас више мање заузет својим редовним пословима.

Dr. **Павао Поповић.** Господо. Дозволите ми да још за кратко време ваше стрпљење задржим. Не бих говорио; да се г. Милутин није мало непотребно изразио.

Он вели да је мој предлог неостварим. Лепо, ја ћу примити ту претпоставку и да побијем оно што је претходило томе. Да побијем важност штампања у целини. Кад ће могуће одборске радове штампати претходно, да се задовоља потреба одборника која залажу своју част за свој рад, онда питам, шта ће ми да задовољавам таштину појединих људи после 6 или 8 месеци што ће читати свој говор. Ја мислим да је то сарабено дете а мејутим податак су вани. Ја бих гласао да се само одборски записници у овакној форми у целини штампају.

Dr **Марко Лека.** Штампањем бележака стенографских не иде се на то, да се задовоља таштина појединих одборника него тиме се само одговара једној жељи грађанства. Кад би се стеногр. белешке штампале ради таштине, неких, онда би сам био за то, да се не штампају и да се троша око тога избегне. Главно је питање дакле хоће ли у опште да се штампају стеногр. белешке или неће. Ако хоћемо, онда не треба жалити трошка и штампати их, али не као сад после неколико месеца, већ у што краћем року по могућству одмах после седнице.

А. Одавић. Ја сам ово питање поднео једино за то, што се стенографски записници штампају после 5—6 месеци, а овим покретањем иде се на то, да се штампају на време. Што каже г. Павао, да је то мртво дете ако се штампају после толиког времена, то је истина. Ја се слажем са г. Милутином да се уза сваки број новина стави и један додатак а од ове 1892. године да се записници штампају одмах.

Што се тиче онога мишљења, да се само изводи из стеногр. бележака штампају то је тешка ствар и ту би требало особено лице за тај посао с платом годишње најмање 2 хиљ. динара, а толико неће коштати кад би додали сваком броју по два табака. Дакле за ово мишљење нисам. У осталом о овоме се и неможе сад донети одлука јер нема довољан број одборника.

Председник. Потрпља је господо ово питање регулисати тако, како ћемо подмирити ово што се захтева од тога, те да се зна шта се у општини ради. Примате ли дакле да се сви досад застали стенографски записници штампају као додатак општинским новинама, или да се сви штампају у једну засебну књигу? (Чује се: боље као додатак. Добро. Дакле усвојено је да се штампају као додатак општ. новинама. Сад другу. Од јануара 1892. год. сачињења да иду сачремено са нашим радом и то да се штампа на ма колико 2—3 табака. Према овоме одобрава ли одбор изјаве на ову тему? (Одобрава).

Састанак је закључен. Састанак је трајао до 9 сах. после подне.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Моје јавно предавање на Вел. Школи биће допуњено, оштампано под именом

КЛЕФТЕ и СУЛИОТЕ

Књига ће бити лепо израђена, имаће на девет штампаних табака, и биће готова до половине месеца фебруара — Препоручујем ову књигу сваком, но хоће да се ближе упозна са чешћом историјом грчкога народа, и препоручујем је и сваком оном, но љуби и поштује слободу.

Молим све пријатеље ове књиге, као и моје лично, да се зауме за претплату и шиљу може издавату г. Перу Зорићу књигору државне штампарије. Претплату зваа слати најдаље до 10 Фебруара.

Књига ће за претплатнике 1 динар, а за непретплатнике биће 1.50 динар. Скупљачима поред благодарности и 10%.

20 јануара 1892
Београд

Војислав В. Рашић
приватни

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенографским белешкама.)

Дана 2. Септембра 1895. год. у Београду.

Почетак у 7 часова по подне.

Председава председник М. Р. Маринковић.

Председник. Отварам седницу и молим да чујете протокол прошле седнице.

Секретар чита. (Прима се).

К. Б. Мијаиловић. Шта је урадило председништво по моме саопштењу; да је марвени лекар Београдски недавно стечна уверења да је нека стока купљена на београдској вашари а то није било но по селима и ваширима?

Председник. То је била пека усвојена пракса; и ја сам тражио од министарства унутрашњих дела да то више не буде и министарство је предузело шта треба да се такви уверења више не издају. За овај пак случај учинићу то исто пак шта буде требало.

Ви сте ми господо ставили у дужност и ја сам то примио, да се односно жеље тестатора Младе Карастојановића код суда известим и пама известиј поднесем. По тоне ја сам пошао наредбу општ. адвокату те је ипше у суд и донео извод из тестамента. Чујте тај извод. (Секретар прочита).

Дакле ово што сте чули, он заиптала да се у општини извали сиротињски фонд. Сад је на одбору да реше шта ћемо урадити са легатом од 120 дин.

Г. Мита Јовановић ако што се сећате говорио је у прошлој седници, да се пека врста фонда уреди у општини које ће растити приходи, а и иначе да би општина могла распоредити са издрављем своје сиротиње. Дакле сем онога, што општина даје сиротиња да се образује један фонд, који ће додпује сам који потомагати сиротињу.

Милутин Марковић. Према овом изпеспћју адвоката тестатор је оставио фонду сиротињском и кад је тако, онда је јасно, да се ова сума пеповде другче пи утрошити, него остаје да се употреби на овај начин и фонд установи. Не кажо је ова сума мала и са њом се пеможе остварити тестаторова воља, ја бп се придружио мишљењу г. Митпном да се образује фонд, у који бп се сгупили сви легати, који се остављају општинској сиротиња и на која би се одазило будуће општинска на партију издржања сиротиње. Но за напрешење тога пеможе се овако ништа радити без пених правила. С тога образујмо комисију, која ће то проучити и одбору поднети на решење а међутим сада можемо донети решење да се заоставпа сума сматра ка саставни део већ фонда за сиротињу.

Коста Главинић. Г. Милутин је разложно овог питање добро и сад само треба да се разгледа, да ли нема сличних фондова, јер како сам чуо има доста оставштина општини рапије учињених па може да нам и какав фонд. С тога пека се образује комисија, на пека протпоп нам ји још сваких легата. Ја се сећам легата пок. Хранисављевића и данас о њему пико пе води рачуна па му се пема чак ни гроб где му је — а то није лепо, кад људ чине овакве добра дела.

Председник Дакле, пристаје ли одбор на ово: да се образује комисија која ће израдити правила за овај фонд и ова сума од 120 дин. да падне као улог за фонд, а сем тога комисија да прегледи и архиву да ли нам још добрих људи, који су учинили општини какав легат и да ли има суме које ће пристати томе фонду. (Пристајемо) и онда да се пзнесе одбору. Усваја ли одбор? (Усваја).

Председник. Кога мислите да одредимо за ту комисију? (чује се: Мату Јовановића, Бошу Поиковића, Газру Бркића) (прима се).

Г. Лука Человић најпања поиуђен дрва за општинску потребу пристао је на изменене услове и дао је на то и свој потпис. Сад имамо још да решимо која ћемо дрва да узмемо! (чује се: букова).

Милутин Марковић Како ће било да промепамо: да узмемо, п. пр. једну полоппну буковог дрва и полоппну церових или растових која су пешто јевтиница. (врло добро).

К. Главинић. Већ је четврта година за мене од како се ово питање решпла и још ппсмо да се једпом с тим буде па чисто која дрва да се набаве. Не би било лепо да се и до године бацкепо ово опога него најбоље да још сад сршимо то питање одлично ћемо узимати ово колпко оних дрва. По моме уверењу најбоља су грабова дрва, па букова, јасенова и т. д. Букова дају већи пламен а растова и церова пипе жарк, према томе можемо и решити колпко ћемо од којих да ипмамо.

Да ме би дапутовали ово опога, да остапиио ово на проппшљање до идуће седнице. (Прима се).

Председник. Г. министар просвете изда нам наредбу да се у Београду отворе два нета разреда основне школе. До сад пије било пети разреда основне школе у Београду али је он наредио да се сад отвори. То Теме је општини стављен на терет привлачи издатак.

Нарељење министрово основано је, наравно, на закону но ноже је он властан да отвара ове разреде кад и где налази за добро и ми смо сад дужни да највећу пажњу и да спремимо све што је потребно да отварањ тих разреда, а богме за до године се имало побринути и за отварање шестих разреда. На тај начин мисли министарство да ће избећи оно пагомилавање деце у средњим школама у прво и другом разреду које је на штету и наставе и доброг реда међу децом.

Ја вам то саопштавам ради знања с тим да је то нарељење саопштено главном школском одбору који ипје пико ништа противу њега да примети пити је могао јер је министар оно ледно на основу закона.

Сад остаје на нама само ћемо да изпршимо ову ствар.

Филип Васиљевић. Министар зна да има прло много посла и задатака у општини и да општина мпоге с издацима на ипје требало да још пагура и ову обпову и издатак. Ја мислим да г. министар треба да одустане од опога бар за сад док је ово стање у општини на дпевпице — боже здравље. Тако би ми требало одговорити.

Председник. Не тражи он да му ми одговарамо него да изпршимо што нарељење на основу закона.

У осталом, ми бп смо, као представници Београда, имали пако да се заинтересимо и да се побрипемо о даљем току ове ствари.

Ово ипје тренутна потреба већ једна од сталних која ће се до годипе појавити у већем обиму Са тога би смо се могли побринути да бар унутрашње рад, унутрашње уређење ове установе, буде што боље и да што више одговара потреби народа. Ми смо истина дужни да примимо ово, али чисели издатке на ове школе, ми то пе треба да дајемо непромишљено; на против ни то можемо тако удесити да се поиосимо овим отварањем школа, да се поиосимо тиме што ово ми дали устројство које најбоље одговара потреби Ми можемо тражити да та школа не буде проста основна школа у којој ће деца да уче да читају и да пишу него да школовање удесимо према нашим месним потребама, да на пример увесемо у програм тих школа ово што је потребно нашим занатлијама и да њих које је већ свршио, уче с извесном сгрпом у занат. Ми знамо добро шта су наше домаће потребе и ми их на ово начин можемо понајбоље задовољити.

Сранота је за Београд да осгане при данашњем стању: сранота је да стоји горе и од суседне нам варошице Земуна. Земуни су основали школу у којој београђани одводе своју децу рада сирене за трговце и занатлије у там. реалпа.

То школовање наше деце на страни, ми можемо остварити код нас и потпуно одговарајуће нашим прилакама.

Ако би сте се дали и ви сагласили с тим ја бих молио министра да прими ове наше жеље на знање и да према њима удеси програм наставе.

Тако ће школа изаеети на добар пут изатаи број деце и неће бити оне претрпаности у прпи разредима свима, какво се сад ипја.

У томе, дакле, свисду могли би смо, ако хоћете, писати г. министру просвете. (врло добро!)

К. Главинић. Господо. У овом питању не можемо ни донети решење, да не примамо наредбу министрову. Али ја мислим да овакве школе, какве мисли г. министар да заведе пемају никакве предности. Мени изгледа да се хоће да скине са дрпаве једен терет и да се набаци на општину. Али кад морамо да примимо онда бар да учинимо ово што је предложио г. председник, и ако пећемо имати зајде за ову годину, пошто још ипје направљен програм, а поред тога треба спремити и радење за ову школу. С тога да умолимо г. министра да он чује и нас при грађењу програма.

Председник. Дакле усваја ли одбор с овим напоменама да се нахон програм удеси у договору са општином како ће одговарати нашим прилакама и поред тога ја ћу тражити још и то, да се у оказопим школама пеће примити деца, која пису београдских грађана; јер ако бп отворили школу и примали из целе земље онда се не би могло издржавати. Другим местима ако треба онака школа пека отварају сами. Чујте сс: пма такве школе у Земуну). Пемоште тако користи нас. Тако је успешена школарина. (Усваја се).

Има још једна хитна ствар молим вас да чујете ја ћу вам реферисати. Има 10—12 лица војника првог батаљона обвезника редовне војске који су изјавили да се немогу хранити о свом трошку и вожаљштет траже да се и за њих исплати храна. То су све сиротани.

Одобрава ли одбор исплату! (Одобрава). Чујте сад још једну хитну ствар.

Шесо пореског одбора каже, да чланови пореског одбора искључу свој рок и треба да се изберу нови чланови. Ово није дакле сад било пред одбором па с тога ће се ићи вести пред пређу идућу седницу на решење. (Добро).

Коста Главинић. Ја бих учинио само једну примедбу, а то је да председник са појединим члановима одбора направи листу да буде готова. (Устаја се).

Председник. По одлуци стоји решење одбора, да идовац подноси своје жалбене о каџији у 1200 динара што траже Тимоње и комшилије.

Молим вас да чујете жалбене адвоката. (Секретар прочита).

Устаја ли одбор ово жалбене? (Устаја).

Коста Главинић. Ова ствар чини врло непријатан утисак на мене, кад у каџилама нема ни трага ни гласа о овој каџији. Ја бих молио да се види у благајни да не буде у каџиле главне благајне заведено.

Председник. Добро и то ће ће видети. Дакле мишљење адвоката да се усвоји с тим да се трага до коначног решења (Јесте).

Сад има још једно питање као хитно упућено од г. министра унутрашних дела. Чујте.

Министар војени на основу закона о нашиој трошарини обратио се министру унут. дела са захтевом да се дисеранат за гарнизон београдски обратио се трошарине, као што су ослобођени и они у Нишу. Међутим у закону за нашиу трошарину изричио речено стоји. да се ослобађају, а у закону београдску трошарину тога нема. Министар војени тражи мнење министра унут. дела, да овај подлеже, да се и овлашће ослободе. Министар унут. дела шаље тај акт с препоруком да суд са одбором уреди акт с препоруком да суд са одбором уреди ту ствар и донесе изјашњај.

Ја ћу вам саратити нашиу на ово. Нишка је трошарина уређена само по тозиру и по томе зорош. Ниш пристала је на то, да може да ослободи те трошарине за војне дезертере. Међу тим код нас није тако. Ми смо интересани каквоћу робе са начрочита цењка као што је на петролеум, шећер каву и т. д. Разуме се да ми сад то неможемо примити. И. пр. нирнан ми неможемо ослободити по самом закону.

Филип Васиљевић. Неможе се одобрати, јер трошар траже да напрзне одузиу на сад само да се ослободе. Моје је жишљење да се дражно закона о трошарини и да жолимо министра да ово не сражи.

Ђока Новаковић. Ја сам и пре говорио, да држава, кад набавља потребе за свој рачун, да неплаћа трошарину. И сад ирн томе остајем само с тим разлозом, да они који хоће да се ослободе треба то ире утовору да траже, а чим то нису тражили онда значи, да су у трошарину у утовору предредели.

Председник. То није случај овде. Дакле пристајете ли да се ми дражимо наше трошарине и да молимо г. министра, да он то немења. (Пристајемо).

Сад има неколико уверења која се траже. (овде о томе састанак општински у заничном протоколу).

Сад има уверења која траже ћани због благодејања. Мислим да то оставимо за идућу седницу. (Устаја се).

Председник. Па желите, дакле, да се узме преда реда жалба Алексе Матића тодала ? (јесте) добро. Чујте је

Секретар чита молбу Алексину којом прелазе више начала како да му општина да накнаду за плац који му се сече на улиу споненичке улице, о чему је и раније мољо.

Председник. Ово је, као што сам је знано, ствар регулације. По плану регулационом његов се плац с кућом сече. Он је хтео да сада нешто на му то није дозвољено да чини на садњој; већ на будућој линији. То му је закратно инжинер И он сад траги накнаду за то што му се не да да употреби као сопјапу.

Ђока Новаковић. Плац има по регулацији да се уме И ми смо у једној од прошлих седница решили о томе и донели одлуку да се плац новопа процени јер је пред процена била неправична; и сад нејзнам да ли је што год рађено на тој новој процени

Гав. Брнић. Сећам се да је било то исто питање расправљано раније и да је решено да регулациона комисија изврши ову ствар новопа и процену донесе и да ли је она то и урадила, није ми познато.

Ја мислим да треба с тим пожурити те да се човек не упропашћава интересално. Ирно кад било, тек треба једном да се ина на чему је. Ако има да се нешто сече, нека се сече и плаше и на остатку плаца нека човек зида, али овако нека се не оставља у неизвесности.

Радомир Драговић. То тражење Алексино већ је дозрело месеци на решавању. Ја мислим да се ни општина ни појединац не сме с туђом својином играти. Човек има и хоће да га употреби а не да му се. За што? За то што he му се плац сећи по регулацији. На лепо — нема се то напрши и плати човеку за то.

Мата Јовановић. Господо, то ииакве има се, као што и сами знате, да сече према регулационом плану и по томе има се сада да сече: да ли he се и колико сећи а колико остаити. То је но регулационом плану лако знати. Друго је питање онде на решењу. Ви сиате да су одређени одборници и комисија експропријационом имали да процене део имања Алексина које се сече и употребљава за улицу, они су то учинили; процена је била пред нама и ми смо нашли ль је нејасна а ако и неправична на штету сопственика те смо због тога вратили процену да комисија још једанпут то процени на наше која сво је ми наслелили, Ми смо, дакле по жалби г. Матића, учинили му извесну услугу ма да није дакле иместа жалби против процене, то он нала и сам да уиида. А што се сад ствар отеже, немам до кога је узрок. Неиак да ли се комисија није могла састати или је што друго, тек до одборника и до општинског суда нема кривице. Ми смо у одборској седници, ако се не варам, донели одлуку да се не само Алексино но и сва друга имања у тој линији процене у колико се морају да заузму за улицу; то смо учинили рали веће правичности за све јако се неби десило да се почне имање сад процени јефтиније а друге доцније скупље као редовно предност имања скоча.

Ако то решење није извршила комисија онда се треба обратите министарству грађевина или управи варони Београда — под ким она буде стајала те да види и ускори с овим послом како неби ови грађани добио штету чекајући на њену оцену и не могућа да зида због тога. Што се тиче тражења Алексина да суд откупи ово имање и да га прида уз неко друго своје имање и т. д. и т. д. — То су само његове жеље желе на да и он сам зна да му се остварите не могу. Одбор нема права да чини тражење и т. д. него може само по закону давати накнаде за ово што реши комисија да преди з међулим је експропријацију општинску потребу.

К. Главинић. Ја нисам био познат са последњим нашим решењем док га г. Мата није објасиио. По закону ово што долази под регулацију, то се мора узети. Закон пзређује начин и то не биза на силу него прилично, законски, на основу процене. Ја видим да је, ова ствар била пред одбором и одбор је учинио за Алексу све што је могао и сад још може молити председника да наслане код управе варони Београда да комисија што ире сврши са поновном проценом како би се могао човеку исплатите што му припада.

Јован Станковић! И ја сам хтео да нашем да треба с овим да се ускори.

Радомир Драговић: Ја мислим само толико да општина треба да буде једнака према свима грађанима, а не да једноме узме плац за проширење улице а другима да остави.

К. Главинић: То је врло проста ствар и лако је разумети тај поступак. Г. Матић је хтео да зида нову кућу и тражио је линију и нивелер му није могао дати другу но по регулацији. Кад би и друге сопственике из те улице то тражио, било би и са њих то исто.

Председник: Ја мислим да захтеван да се ова ствар час ире сврши. То је све.

Гавра Брнић. Ја сам је исто одбијен и ире, на је овог лежао 6 месеци. Ја молим да се овде реши. Ја нешиам да ли је то истина код комисије.

Председник. Тако је учињено и чланови то знају. Ако неверујете онда ја вам стављам архиву суиду на расположење да видите.

Г. Брнић. Ја нећу да грађани по архиви него хоћу да ми ја кажете.

Председник. На што ја вам кажем да је код комисије и то по жалби Алексиној.

Г. Брнић. Да је то човек од неког поломаја ја вам кажем да то није брзо, а овако човек сирома на чека толико време Има 5 месеца како то стоји, на општа.

Председник. Ја сам ну казао нек се жали против комисије. Мени друго пишта не остаје него да ту комисију пренем да сврши посао. Могу вам казати, да ћу учинити код комисије хитне сутра корак, да се то сврши. Дакле решење је одборско да се овоме човеку поможе тим, што he се поправити да се тај посао сврши што ире (сутрља се).

Сад наводите чуги извештај комисије подводиште о раду на подводима за месец Јуле, (секретар прочита)

Ја сам изредно те је овај извештај питаних и у општинским пословима, те су га одборници већ могли читати, сад само да га примимо к знању (добро).

Сад имамо молбу становника баличког и топчидерског брда да им се отвори школа.

Као што нам је познато ова су дражали збор и договорали се да моле општину и и послала један акт преко једног становника и тражи да се за бапички и топчидерски засеок постави један одборник да врши све дужности што врши један иаст у варони; то је једно. Тражи да

ни се оправи други. Треће, да се поставе чувари да чувају њихова имања, 4-то да се доведе нова бар на сваком месту по једна чесма; 5 то да се уђе под закуп једна угодна кућа за школу, 6-то да се становницима ослободе од трошарине. То су све изнели и у помицању.

Односно школе одбор је раније решио да се уђе једна кућа и ја сам следио ону кућу што је предложио г. Вељковић и кад сеоских јавиђу одбору.

Сад ово је друга ствар. Н. пр. да се ослободе од трошарине. Ја сам одмах одговорио, да то нећемо одобрити. А што се тиче опог другог тражења пор. за чуваре одговорио сам ми ћемо да то нећемо ствар кад су се одноћани пека сами и чувале погледају ако ни треба.

Бока Николић. Дакле они хоће све, а да неплаћају трошарину. Лепо бога ми.

Тапра Брнић. Не траже они да неплаћају. Што се тиче саме воде мислим да треба да ни се да неколико чесама.

Председник. Ја ћу у последу воде дати једно објашњење. Они о води толико пе бринуо; него има једна друга невоља, коју београђани осећају. Ви знате, да велики број београђана доноси тошчидерску воду па се и на чесми у тошчидеру умалила, вода. Они доказују да је то с тога, што је чесма напуштена и тражи барем да то оправимо те да има довољно воде. Ја сам им објасниo, да би општина морала то учинити, кад би то земљиште било општинско али то није нећ дражано, па нећемо општина да учиња. Можемо само да молимо али да ни принудимо то није могуће. Кад сам ја то казао, они су одма и неку помоћ попушали и то усмено, а не дрво на бело.

Г. Брнић. Што се тиче путова и стране то писао да се да, јер их нико нетера тако да иду. а ако их је стра и имају новаца, нека живе у варошн. Односно трошарине требало би их ослободити и то не само варошане него и ове који тамо живе стално јер они то чине по кући (куће се: то је спрнсна ствар) јесте спрнсна, али ја опет хоћу о томе да говорим те да се исправи како је право, а не сказа час дај грош.

К. Главинић. Па, господо, већ је десет сати и трава јелном да умеремо наше говоре, иначе ћемо седати до 11 и ко зна да ли ћемо свршити. Овде је само једна тачка о којој треба водити рачуна а то је она о води. То је у интересу целе варошн и то треба уредити. Што се пута тиче, о њему треба да се брише и ко другн а не тамо општине. Кад би држана хтела нако да поносне војском а и тошчедерска економија својом радном снагом, пут за Топчидер поправ Вајсферта. брзо би био у добром стању.

Што се осталих захтева тиче, та господа која живе нан Београда треба да се претиче док се број Београд снабде свима потребама па ће доћи ред и на њих. У осталом зећа део тих ауда материјално врло добро стоји те му се може и да мало отеже.

Раденко Драговић. Ако хоћемо да Београд расељено онда треба дати Топчидеру ово што тражи иначе треба тражити пијаца како да се и становници на топчидерском брду приклуде да живе у варошн.

Председник. Шта ћемо сад у опште да радимо с овом жалбом!

Бока Новаковић. Ја мислим да је у жалби најглавнија тачка она у којој се говори о ослобођењу од плаћања такое на кола при улазу у варош и о њој треба да се разиласи јер не би требало те дуже оштећења толико да плаћају и овде трошарину и сваки час једрам на кола.

Милутин Марковић. Молба се може свести на ово што се може усвојити и то је — на школе. Наша је дужност да дамо могућности за школовање деце јер тамо има напогранија чија деца морају ићи у школу.

Још се може учинити и то за становнике топчидер брда да се обрати пажња пољским чуварима да обилазе имања и да нас да се не оштећују штете на њиву и да се поквате. Остале захтеве нити можемо нити смемо уважити. Та становници на брду махом живе само ради уживања, они имају своје фијакере и т. д. и право је да плате јединствену таксу од 20 пара при улазу у варош, ко то не жели да плати, тај нека се исели у Београд на неће плаћати.

У осталом ја мислим да ми не смемо олакшавати живљење нам варошн јер ће бити штетно на варош.

Председник. Кажу одлуку да донесемо Да се дају пољски чувари да обилазе њиве? (Јесте). А односно школе ми смо у преговорима за зграду (добро) Односно других захтева да ли да се пређе на дневни ред? (тако је).

Саставак је закључен.

(Трајао је до 9 сати у вече).

Дошао 9. Септем. 1891. године у Београду.

Почетак у 6 часова по подне

Председавао председник општине Миловаи Р. Мариновић.

Председник. Пошто има довољан број одборника за решавање — отварам одборску седницу.

Наводите саслушани записник од прошлог састанка. (Секретар прочита)

Има ли ко шта да примети?

Ристемко Драгојевић. Тако ћи се говорн о дрвима за општину решено је да се дрва мешају и да се траже боље цене. Сем тога решено је, да председник уђита г. министра привреде, може ли дати дрва држави за општину.

Председник. Дошета је тако решено и у томе ће се учинити поправа, да се дрва мешана узму.

Димитрије Најдановић. Казао је да се узму три сорте, али је казано да се узму и цене и према томе уме изнесена количина дрва, а није решено да се одобри лицитација.

Председник. Прво су промењени услови и да се докуде лицитанти да престану на промену услова. Ја сам ваш саопштио већ да је Коловић престао на промену, а сад нам могу казати да Куковић није пристао Он је нудио само растова дрва. Понудио је цену 27 динара.

Прошле године дао је дрва за 20-90 дин. а сад за 27 дин.

Лука Коловић понудио је само букова и растова. Питао сам вас хоћете ли да нам буква буквова са растовим и ви сте то одбили. Сад молим вас да скрпимо са лицитацијом.

Милутин Марковић. Поред онога што је записнику казано односно чувања топчидерског брда, треба додати и то, да се сва та имања сматрају за земљоделаска добра. (Усваја се)

Председник. Има ли још ко шта да примети! (Нема) Дакле усвојен је записник

Соломон Аврамовић. Ја сам одређен да водим надзор пролеса каларне у улици „топличин венац" — и водећи надзор имам да изиам одбору, да предузмем које је узео да одлоза земљу и носи, рани само са двоја кола и због тога не може да се ради брзо каларна. С тога бн желио да председник позове тога предузимача да брже ради.

Председник. Истина је то, да поменуте земље иде споро, али тоже је тешко помоћи с тога, јер велика део земљања употребљен је на поменуте цеви за водовод. У осталом ја се бранем да се у томе помогнемо и на питање неких из Пароте, могу ли добити рад, казао сам да могу и по томе нађан се да ће доћи једна број који ће те послове радити.

Коста Главинић. Нека ми не замера г. Соломон. Овакве ствари требало је председнику самом саопштити, а не овде у одбору те да се и оно тога дангуби.

А г. Председнику имам да приметим то, да не ће требало, да се набавља радиште предузимачу, те да му на тај начин даје право на неко извиљење. Истина лепо је то што се г. председник брине о брзом раду набављајући радну снагу. али то може да буде само онда кад општина ради сама у својој режији. Дакле молио бн да се то у будуће не чини.

Председник. Дозволите ми да објасним ствар. Ја се бојим ружног времена то ће нећемо моћи свршити започете послове, па сам прело неких познавања назно на питање шконо да ли не оде новац ради, да ће имати. Дакле нисам радио нарочито за предузимача, него ради свршавања посла. (Одобравање)

Сад молим вас да пређемо на решавање хитних ствари.

Као што знате решено је да се вишећи ври дозове у ред, па је држана лицитација за одкопавање и насипање земље. За одкопавање остала је лицитација на Димитрија Милошевића за 83 и по паре од кубног метра а на насипање на Петра Недељковића да 53 п. од кубног метра. По предрачуну ове су лицитације испод предрачуна Лицитанти на овај посао били су сви горњих и Трнић.

Коста Главинић. Ја не разумем како је поделено одкопавање засебно а насипање засебно. Молио бн да ми ниди шта је то урађено. Колика је дужина.

Председник. Направљен је план од тога Има једно брдо да се скине а има и толико да се покупи.

Одкопавање земље износи 1300 кубних метара. На вишећем другу насипање 200 куб. метара.

Мита Јовановић. Требало би сналда над се решила о тим лицитацијама, да је онде и инжинер те да у случају потребе да ослобелтена.

Председник. Што сад није инжинер онде то је с тога, што сам му ја до осуство два дана. Но иак ја сам тражио од њега објашњења и он је казо, да је оказо послове поделено: да се прво извеланде до 25-ог а други посао калдрнисање, грађење накадана ти се засебно свршн. Он каже да ће се тако брже посао свршити.

Коста Главинић. И ако сам техничар иман то за мене није сасвим јасно. Ја не разумем да се копа на једном другу и да

се наслања на истом другу, па нпак да се две разне лицитације држе.

Рачуне се да треба прво написати и одредити рок за довршење тога посла или треба тај рок и одржати, па тек онда да се приступи квалификацији.

Али не би желео да се то изнесе пред народ као што је предложио у књеж Милошевој улици, где се наслања земља, па се после та иста земља откопавала. Такав рад не могу да одобрим. Кад се изнесе, онда одмах побити колс, а не као што је у књеж Милошевој улици рађено.

Из акта не видим да је казано, одакле ће се земља откопавати.

Председник. Услове је правио г. Спедеревац, а предрачун г. Славнић.

Коста Главинић. Пут је врло важан и нуждан, а није велики. Ходају путних метара по 80 о. дин. чини 800 дин. Треба одобрити лицитацију.

Председник. Кад гледамо на предрачун види се, да је цена испод предрачуна, али овај предузимач Петко тапође је предузимач и на другим местима. Он је само као дрицијер. Зато да је правио квалдрну пред глав. полицијом, али како ће овај посао радити незнам. Лицитанту је и Тришић посао врло добро свршила ове године а нашему Петки и њега је врло мала разлика у цени са њом и. дакле остала је за једну сигницу на Петка а онде је главно не цена, колико ће пре посао свршити. С тога би колико да размислите шо би могли прихвати ону Тришића понуду.

Коста Главинић. Ја држим да ће тај Петко извршити овај посао, само треба мало боље надзор водити.

Филип Васиљевић. Ја би исто да се услуги овоме, који има сву спрему за тај посао.

Председник. Одобрава ли одбор ову лицитацију? (одобрава)

Сад молим вас чујте другу лицитацију за оправу гргоневског суда.

Ја сам ван једном саопштио, како је ово питање упућено општини да изврши оправке по предрачуну који је министар грађевине направио. Ја сам то по нашој одлуци одбио да министарство изврши, на ако општина буде дужна плаћати исто ће плаћати свој део, а реста полуиздеки округ. Међу тим г. министар грађевине упутио је један акт суду и у том акту он наводи као победу и као најбољи разлог да то треба општина да изврши (чита писмо).

Дакле кад он осде у несклопко признаје да је то зграда општинска онда сам за одмах дражо лицитацију и та лицитација остала је на Васиља Давјановића са 5,575 дин. а то је испод предрачуна.

Писао се даље на томе задржао. Ја сам прочитао у званичним новинама како управа кар. Београда издаје дућане в тој згради, под кирију, на сам написао писмо г. министру унут. дела и управи кар Београда да је то нпкако општине београдске и подунавског округа и тражио да они не могу те дућане давати под кирију него да то припада општини и округу и ако би издали да трпне у томе и наш пристанак.

На ово још нисам добио одговор.

Према томе ја вас молим да одобрите лицитацију, како би се оправка извршила што пре.

Јока Тадић. Господо. Ово је питање доста важно нарочито што ово није мало сумњ, која се за оправку издати мора. Ми треба на правом месту да расчистимо то питање: је ли то наша својина или држана на јер ако држава има тапију, онда нако ни да трошимо на оправке. С тога ја не бо ово извршио док не добијемо право на бело, да је то општинско имање.

Председник. Ради објаснења молим. Ово што вели г. Тадић мисло би бити, кад ми не би били дужни, али по закону смо дужни плаћати исто као и за варошки суд. Сад је ово друго питање и држим да ми можемо решити оправку, јер нам се признаје као својина, а држим извесно да ће се то питање расправити у нашу корист, но што и са осталим зградама по Србији.

Јока Тадић. Ако сам вас разумео, ви рекосте да је општина обавезана законом да тај суд издржава. да плаћа кирију. Ако тако стоји, онда је друга ствар. Али мени се чини да тако неће бити, јер досад није плаћана кирија, јер суд гргоначки није само за варош Београд и округ подунавски, него је за целу земљу. (Чује се Није)

Председник. Да вам прочитам прво писмо. (Чита) Дакле видите, да се позива на закон.

Мата Јовановић. И ја би се сложио са г. Тадићем, да се ово питање претходно расчисти те да се зна је ли ова зграда наша, па ако смо дужни да оправљамо, да оправљамо, а ако се нисте да је само тај део наш где је суд, а дућана да нису, онда бар да не оправљамо дућане.

Председник. Ово не иде једно без друго Ви знате, да је то једна зграда. Кад се каже у закону да предаци у својину и на расположењу општ. суда онда се то не раздваја него иду у цело.

Соломон Аврамја. Ја мислим да ми само суд оправимо а не и дућане

Коста Главинић. Да ми оправљамо и горе и доле, а она да признају кирију, то не може да буде. Здање зора да оправи исто, јер је ово сад у талозе стиоу, а слуми на пруту престонци. Њужници су у најгорем стању. Треблао би видити тај предрачун, шта је то што се сад ниа да оправи, јер за толику цифру може се направити цела кућа.

Филип Васиљевић. Ја би оправио само горњи бој, а доњи где су дућани то би остапо док се ова ствар не расчисти.

Никола Р. Поповић. Према оном што је г. министар гр ћевина у свом писму изнео на основу једног члана законског нарећења те да београдска општина издржи половину тога суда, и према томе што је председништво јавпо министру унут. дела и управи в. Београда, — ја нешпам, што се сад нека одборница не доноси оваква председничког уредаи поступак. Зашто сад да не одобримо оправку а доцније знађемо, шта ће управа в. Београда одговорити.

Ако Управа в. Београда одговори противно закону, онда се општина може да позове на писмо г. Министра грађевина.

Прихвати оправке целе зграде ми у исто време примамо у својину и целу зграду и тада ће се решити питање и о дућанима па ће општина имати најде за све.

С тога мислим, да не треба толико да дантуфамо кад је цела процедура прешла односно те зграде, него да одобримо лицитацију и да пређемо да дала год.

Јока Тадић. Г. Никола каже, да је ова зграда по министровом решењу наша својина То апсолутно не може се тако разумети, То министар не каже, него вели да смо дужни оправити за то што се служимо. Дакле над тако стоји, онда ја мислим да смо ми дужни да оправимо само ово што заузимо суд.

Младутин Марковић. Овде је г. министар изнео ту побуду да се оправи суд. Тај суд београдски и округа београдског. То је јасна ствар, и према овом акту министровом којим се нама признаје својина можемо одобрити лицитацију, ако ова иначе одговара захтевима. Међу тим то питање, да ли је наша својина решење се доцније.

На случај, да се реши да ни немамо права, онда нећемо пребити рачун за рачун пошто ми имамо права на ову варошку кућу.

Суд треба да се оправи, док има времена, а сад само да оценимо да ли је лицитација сазна као ниже, па да одобримо или неодобримо.

Што се тиче осталога нама остаје да решимо да се обрнуље једна комисија па да то питање о својини проучи и одбору реферише.

Мата Јовановић. Господо. Нужно би било да се та ствар са законског гледишта проучи. Ја сам видио и ствар ми та изгледа неодређена ва вар. Београд. Слушајте шта каже закон. (чита)

Дакле нека то комисија проучи и на надлежном месту поднесе и у ред дође. А што се тиче лицитације ја је одобрамо.

Коста Главинић. Ја нећу о томе више да говорим. За мене је та ствар сложена. Ио онде је питање, хоћемо ли да оправимо или нећемо. Но може нишлему морамо. Што се тиче предрачуна кора се сматрати као добар пошто је у министарству грађен; а пошто је лицитација испод предрачуна, то да је одобримо.

Никола Р. Поповић. Код сваког очитог и јасног законског нарећења ја нешам, на што нам комисија.

Председник. Одобрава ли одбор лицитацију? (Одобрава)

Јока Новаковић. Кад сно овако решили да се учини оправка ја сам изишао тога да општина нпкако друкче не ради, него да траже кирију и да сама излаже под кирију. (Тако је)

Председник. Сад чујте другу лицитацију односно 12 сапаских и 7 госелих месарница на велпкој пијаци. (Секретар прочита.

Никола Р. Поповић. Ја бо питао нешто по овој ствари.

Истина вгодпа је ствар о овим дућанима, јер лају проход општини 7000 динаро каже него у прошлој години.

Но општина даје под кирију само плаџење а дућане сама да подижу.

Да ли је пропасана мустра, како треба да подижу те дућане. Има случаја да уму скупо плаћ, а подижу дућане како не сме бити.

Ако су ових 7000 динара дошла да буду горе дућани онда би ја тих 7 хил. лопа динара прегорео на дубак бољих дућана.

Председник. Те кућање праве се по одобреној општ. суда. Општ. инжинер проценује како ће се направити и досад ниједан није направљо без одобрења.

Никола Р. Поповић. Онда је добро.

Председник. Усваја ли одбор ову лицитацију? (Усваја)

На лицитацију за зидење песка на Са-

ни и Дунаву није био на један лицитант Одредише се друга. (Устаја се)

Чујте лицитацију за набавку 180 хил. кила сена. (секретар прочита)

Устаја ли одбор? (Устаја)

Чујте лицитацију за набавку 30 хил. кила сламе. (Секретар прочита)

Устаја ли одбор? (Устаја).

Чујте лицитацију за набавку 45 хил. кила гаса. (Секретар прочита)

Филип Васиљевић. Ја мислим да је боље овај гас узети непосредно од Гагарина.

Димитрије Поздановић. Добро је ово што каже г. Филип, али је председник ситуирао

Председник. Ја сам питао парочитим писмом заступника Гагариновог и добио сам одговор да није вољан да рада са општином с тога што неће да снети овдашњих трговина.

Јока Тадић. Лицитацију треба одобрити само под овим условима, да га осободина од плаћање трошарине и онда ресто да му напишу Чује се. То не вала)

Коста Глишовић. Боље је да се ни један од трошарине не особођава.

Председник. Устаја ли одбор лицитацију? (Устаја)

Чујте лицитацију за 26 хил. кила зоби (Секретар прочита)

Филип Васиљевић. Та је лицитација скупа јер со моб набавља на лицити по 10 и по до 11 дин.

Раденко Драгојевић. Кад се узме цена с равни сирак данашње пијачне цене 11 до 13 динара и ако буде моб као што треба, онда није скупо и с тога сам да се лицитација одобри.

Филип Васиљевић. Ја вам тврдим да је моб на пијаци сада 20 ино динара.

Раденко Драгојевић. Добро. Кад тако тврдите онда за што ви недобросо на лицитацију? Чује се: да се држи друга лицитација)

Председник. Устаја ли одбор да се држи друга лицитација! (Устаја)

Добро. Сад чујте лицитацију за набавку 23 хиљаде кила јечма. (Секретар прочита).

Устаја ли одбор ону лицитацију? (Чује се: да се одреди друга)

Устаја ли одбор да буде друга лицитација! (Устаја)

Сад да говоримо о дрвима.

Ја сам вам напоменуо, да је лицитација остала на Луку, споменуо сам да су услови написани и сад је осно само лицитант Лука Келовић.

У прошлој седници ви сте решили да се ову растоса и буково дрва. Сад молим вас да решимо ово питање.

Димитрије Поздановић. Ја сам кушовао по 25—26 динара метарски хват, а овај даје по 27 дин. Тоје скупо. (Чује се: и подпоз)

Филип Васиљевић. Ја сам да се ову буково и брестова дрва, па да се не мењају.

Раденко Драгојевић. Брестова дрва нису никаква дрва. Букова дрва са брестовим не могу да се мењају. Цена јасеновим дрвима и буковим подједнака је, а у виђантету за горњо дрво је нала родавка нижу него.

Што се тиче растоса дрва 27 динара скупо је.

Коста Глишовић. Ова дрва која би се носла мешати то су грабова и церова. Брестово дрво као што је и г. Радевко поменуо, није никакво дрво. Држим да би са тра на сто више утрошили брестових дрва него других.

С тога би ја био да се ову ствар буков дрва. (Тако је)

Председник. Устаја ли одбор да се ову ствар само буково дрва! (Устаја)

Риста Петровић. Како је цена шпицаја скоро сваја и то на 17 и по до 18 дин, сто кила, предлажем да се цена хлебу смањи, на 22 пл.

Мајдало Јанковић. Ја не бн спуштао цену хлебу, али би тражио да своју радњу држе у чистоти и да ни се пропишу прописала којих се држати морају, а не као што данас раде.

Председник. И прошли пут нисам говорио ја о томе г. Радевко. Ја сам предложио корак, да се то регулише а правила се већ среде. То ради општински лекар на основу правила из 1884 г. која се у свему не могу употребити.

Ја се надам господо, да ће се односно ових ствари на брзо реше учинити шта се може, како ће се осигурати да се хлеб у чистоти ради.

Зад молим вас да решимо односно цене.

Димитрије Поздановић. Ја бн спустио само са 2 п. јер су људи већином набављали брашна по скупљој цени.

Вожа Новковић. Ја бн рад био да знам, која је цена бела онда, кад сно повишали. (Чује се: 19. дин.)

Никола Р. Поповић. Ја ћу само да потсетим господу одборнике на ово. Како са ½ динара скоче цена житу одмах онде дођу лебари и поднесу жалбу и траже повишење таксе, а сад има неколико дана како је шпаго пала цена пшеници, па се пиши од них не јавља да се цена спусти.

Кад смо повисили цену хлеба са 2. паре била је цена пшеници више од 17 динара. Сад морамо да будемо сљедствени и кад је цена сваја, да и цену хлебу спустимо на 23. паре.

Ако онде неко хоће да чини неконе милост на штету грађанства, онда немо се ни знати управљати у другој приликн над се новишлда тражи.

Коста Глишовић. Господо. Више пута се чуло овде, како не треба прописивати таксу хлебарима, него оставити слободу свима да неке хлеб и доводити конкуренцију. Али то онде неможе да преди с тога што је лебац потребо коју свака мора да употреби, а нарочито сиромашна класа. С тога ми нораво да цену хлеба одређујемо.

Кад је прошли пут била цена брашну 23. дин. повисили смо цену хлебу на 27. пара дин. Данас је 17·60—17·80. дин. на решемо и 18 динара и према овакој цени брашну, треба спустити таксу на 22. п. дин. од виле.

Мата Јовановић. Хрђало је овде казано да је цена брашну сада 17 дин. Није. Цена је пшеници 17 дин. а кад је оволика цена пшеници онда је цена брашну 21—22 динара сто кила.

Ја бн био жнјалена да у будуће буде такса хлебу 25. п. дин. вила.

Коста Глишовић. Ја сам погрешно разумео, да је цена брашну 17 дин.

Колика је цена била онда кад смо повисили на 27 п.

Председник. Онда је цена брашну била 25—26 дин. Сад је 24½ дин.

Коста Глишовић. На добро. Онда да оставимо на 25 п. дин.

Раденко Драгојевић. Односно оне напомене Најдановића, да су кућани брашна по скупљој цени имам да кажем то, да фуруџије тако исто купе доста брашна и онда кад је цена јевтина, на чак скоче на извјача предност ови добијају већу таксу и продају хлеб по скупљој цени и ако су купили по јевтиној. Дакле то бива једно на друго.

Јока Тадић. Ја сам дигли таксу на 27 п. дин. онда је цена житу била 20 дин. Сад је 18 дин. и сразмерно треба да се такса спусти на 25 п. дин.

Председник. Пошто има разних ишљења, то ћу да ставим на гласање.

Ко је за то, да се такса спусти на 25. п. дин. казаће „за“ а ко је за 23 п. казаће „против“. (Настаје гласање).

Гласало је 9, за тот предлог, а 2. нису ту. И тако такса је 25. п. дин. а има се рачунати од Среде 11. Септембра.

Сад има још неколико хитних питања да се расправе.

Ви сте прече одлучили председника да ради склапања рачуна уме или поче ра куповинстичке или оне исте који су већ радили, и да с њима устрпи награду за склапање рачуна, а награда да се исплати на пређе за непредвиђене трошкове.

По овој одлуци одборској ја сам узео оне исте рачуноспитиче и погодио с њима да сне сврше за 600 дин. и да спрене за њихову контролу,

Сматрам за дужност, да вас о томе известим.

Мата Јовановић. Да ли сте с њима уговорили, да они буду дужни одговорити главној контроли и на примедбе ако би какве биле, за ту цену. Јер ако то нисте, онда ће бити друга ствар, на ће тражити нову награду.

Председник. Ја вам онде писмено, у писмену је стављено онако. (чита) Дакле ја сматрам да сне сврше.

Мата Јовановић. Они су рецимо сад свршили и предали контроли, али је сад у питању шта ће бити ако контрола учини какве примедбе на те рачуне, ко ће да одговори. То треба знати, јер је нужно да се они обвежу да рачуне уредно склопе и не потребе објасне ако то контрола захтевала буде.

Председник. Они имају да склопе рачуне, а одговорати на примедбе није тешко, и то држим да треба да одговарају општински суд. јер ко зна кад ће контрола прегледати те рачуне. Може да прође 10 год и они дотле да помру.

Вожа Новковић. Најважнији је посао склапање рачуна, а кад се склопе, онда је лако давати примедбе. Не томе држим да неће бити потребно, да се ти исти људи позивају доцније да дају примедбе главној контроли. То је други посао и ако хоћете и то затражите од њих, рачуне се да они имају право да тражо особену награду.

Никола Р. Поповић. Као год што је општински суд био дужан пре 5. година да

тачно сврши своју дужност, тако је исто и сваљке дужан. Али пошто је овај остао несвршене рачуне тако може и овај да остане.

На основу тога разлога, сагласници је предлог г. Матић да ти дуги буду дужни да одговоре и на примедбе, јер су то њихови рачуни, који су њима најпознатији.

Те ранији рачуни и ово што сад сказују ти рачуноиспитачи на општинском сједању суд су шпанска села. За то треба г. Матић предлог усвојити.

Председник. Дозволите ми да одбијем овај предлог да су ти сваљке општински суд ти рачуни као шпанска села. То нетачно. Сматрам да је само дужност сваког одборника, да каже да се што сврше као није учињено. И ја од моје стране кажем, да је учињено све што требам по дужности, учињено.

Има још несвршених послова од стране одбора и ако ми је што то моран да исказем. Ја сам сваљено рачуне за прво и друго тромесечје, сад ћу и треће свршити и одбор од своје стране још није предузело.

Молим вас да не прелазите на друге ствари и на предмете, које су нешто примерене. Ја вам саопштавам да сам извршио оно, што сте ми за наложила, пошто сам рачуноиспитаче и кажех вам цифру за коју сам погодио.

Никола Р. Поповић. Ја ме г. председниче нисте разумели. Ја сам казао да данашњи пересиља досета нема ништа о овим рачунима, који су поднети пре 5. година. Част и поштовање за данашње рачуне, а за рачуне од 5—6 година да данашњи он. суд зна колико и да шпанска села то је факт и од тога и сада не бегам, и велам, да је предлог г. Матић уважан.

Председник. О томе предлогу г. Матићем сад је доцкан да се упуси, пошто је погодба свршена. Не ако желите да се упесе и то могу да чинам с њима прегозоре.

Мата Јовановић. Мој је говор био само једна напомена, а није био предлог, а то сам напоменуо с тога, што сам видео једну селску општину, где но 5 пута мола министра да дозволи једном чиновнику осуство да одговара на примедбе, главне контроле по рачунима, које је он склопио. Са се надам да ће они рачуни за годину дне бити пред контролом на прегледу.

Ова напомена ика ће свој добар значај што ће ме тим рачуноиспитачима дати на знање, да избављају уљу у рад те рачуне, јер они и одговарају за свој рад. Сад пошто видим да је ствар свршена, то узимам реч натраг.

Вока Николић. Ми над говоримо о рачунима не треба да ванпиламо што друго. Кад контрола траже одговор на неку примедбу рачуна онда није тешко дати одговора и објашњења.

Друга је ствар ако су рачуни хрђаво склопљени. У том случају можемо тражити накнаду од рачуноиспитача за хрђав рад.

Коста Главинић. Ја бе имао две молбе односно ове ствари. Прво да прикиво ово нако је могућно, а друго да ми председник каже: да ли поверенштво прегледа тромесечне рачуне, јер чл. 39 прописује казну ако то није свршено на време.

Председник. Има једна преглед, али из истом пису сви чланови потписани.

Молим вас да узмете к знању ово што сам вам споштено односно рачуноиспитача (добро).

Да пођемо једном даље.

Сад је поиова дошао један акт општ. суду од војне власти, којим се траже неплаћа једног дела зола који се траже на ње зоморе од општине.

Ви знате, да је ово у једној сједници изношено на решење, ја је одбор казао, да изнесе у другој сједници.

Према томе ја ово сад износим.

Овде се траже од општине набавка зола и општина је одговорала да они сами сиоје набавку, а они опет сада траже.

Коста Главинић. Има ли право општина да се од тога одбрани

Председник. По закону о снабдевању војске сиска је општина дужна да има у приправности извесан број кола. С тога нам је стављено у дужност да набавимо. На општину београдску пада 227 кола.

Филип Васиљевић. Овде се каже да нам пошљу један модел кака треба да су. Но ја чујем да су та кола врло скупа. Боље је да ми сами правимо. С тога да нам дају модел на да правимо.

Коста Главинић. За мене ово није довољно јасно. Ја видим да су у месецу фебруару трикиих кола, а сад траже извесну суму новаца. За неке исследа, да они, који су требали да се на време брину о извршењу овога, ни су се брнули, јер сад општина кад је притегну да то изврши треба да потроши најмање 50 хил. динара на ту ћеја, а бога ни не знам одакле бе ми то могли толико платити.

Милутин Марковић. Нека председништво ту ствар прочуи и нама поднесе извештај.

Председник. За што се ово питање сад износи с тога је, што је остављен рок извршењу за половину до краја Августа, а остало доњиде идуће године, на сад још се нарадује да се учини прирез на грађане да ово изврши. Ово је ствар нелика суша.

Филип Васиљевић. Нећемо довољити да нам други праве кола.

Коста Главинић. Мени се чини да је овај говор Филипов излишан, јер општина каже да ће само платити, а држава пека прави.

Председник. Усвајате ли да се ово остави на прочуење председништва па да поднесе извештај одбору? (Усвајамо.)

Молим вас издали сто 150 дин. чиновницима општинским из партије на непредвиђене трошкове, да иду у Крагујевац. Одобравали одбор овај издатак? (Одобрила).

Ви знате, да је у Душанову улици на сметиа питање ово крваве. Да би се то питање једанпут довели у ред молим вас да донесете решење да се прва гради.

Никола Р. Поповић. Има једно одборско решење, где се каже: „по могућству општина ће направити цркву у року од 3. године. То је решење одштампано и у општинским новинама. (Чује се: доцкан је. Скоро је десет сахата).

Председник. Сад је доиста доцкан.

Састанак је закључен.

Овај је састанак трајао до 10 сахати по подне.

Дрвар 16. Септ. 1891. год.

Почетак у 6 и по часова по подне.

Председавао председник Милош. Р. Маринковић.

Председник. Молим вас да чујете протоко с прошлог састанка. (Секретар прочита прика се).

Председник. Кад је одбор одобрио древарију дрва за општину Луке Ђеловићу, онда није одређено комисију кола ће да према дрва него је само остављено да суд расподели где ће и колика количина да се размести. Сада пак треба да се одреде људи која ће довезена дрва од стране древарија да прегледају и премају.

(Одређују се: Радеико Драговић, Риста Пузовић и Коста Б. Мијаиловић — поред званичника и учитеља које суд одреди).

Од тачке даље.

Секретар: чита протокол дражање лицитације о заграђивању тошчаке пијаце фелоратима на исти начин како је ограђено и на нелиној пијаци.

Дим. Најдановић. За шта се хоће она ограда? Да ли да кола не пролазе тамо или за што друго?

Председник. Одбор је рошно да се огради — како, то није речено. И комисија састављена из инжењера и дрдала је мисље да само треба да се огради.

Мата Јовановић. Ја се сећам да је то било ограђено дрвеима и жицом на је сва а нестало. Филаретиче ове могу послужити згодно за огреи сврстане и ништа више. Са тога ако се ђе што боље и трајније, треба да се тарабом огради тај простор. (одобравање и неодобравање).

И. Б. Мијаиловић. И ја мислим да треба добро да се огради те да се тако сламе општинска песак, камен итд. У осталом бојазан да ће се, кратки ограда, нова места јер је онде општинска кантар и кантарија би врашно видзор.

Раденко Драговић. Требало би пре свега знати каква ће ограда. И она од тарабе не би била скупља од ове каква је на пел. пијаци.

Дим. Најдановић. Да би се могли решити какву ограду, треба да знамо за што ће нам она. Јер према томе мораио је градити тврђу, неку, чешћу, или нижу и рёђу.

Вока Николић. Вође да остану феларетс.

Председник. Дакле на чему да останемо.

Адолф Штон. Нека буду феларетс од 4. шуха а дирени од растоног дрвета, и онда ће бити добро. То неће се лако развалити.

Дим. Најдановић. Ја мислим да је најбоље да буде као на Кумурку и то ће бити јевтиније.

Раденко Драговићевић. То што траже г. Најдановић то је баш скупо, јер је тамо све растошина, а то је дрво истина добро али и доста скупо.

Никола Р. Поповић. Сви они који траже да се одб ци она лицитација и сви они који траже да се другче изради та ограда на топчиској пијаци, неизвесне разлоге за што не вала. Ја не ћу да кажем, да је главна цељ била, што је одбор доиго закључак да се постави ограда у томе, да се то место одржи у чистоти. На томе месту нема ита општина да се уиграде, те да се мора бог зна како заштварати. На над је то цељ одбору била онда на што тражити нову хиљаду више, кад је добро и ово што је наређно г. инжењер. С тога сам мишљења да се усвоје она

ограда коју је предложило инжењерско одељење.

Мата Јовановић. Мени се чини, да г. Никола није чуо, да сам ја мало час говорио, да је то место било загарђено, па су сељани одмах. И ово не тако исто учините. Ја сам мишљења није да се огради како треба или да напустимо на како буде.

Коста Б. Мијаиловић. За што да се ограда разнесе. То не може бити, јер ту је капарција па не чувати. Пре је могло то бити, јер нисмо имали на том крају капарцију а сад како је овде општински кантар може се свесим очувати.

Председник. Ја видим да овде нема другог излаза, него да изнесем на гласање ово што је предложило инжењерско одељење, па ако то пропадне, онда ћу изнети друге предлоге.

Ко је за то, да се усвоји предлог инжењерског грађевинског одељења, тај нека дигне „да" а ко није нека гласа „против".

Дакле 9 су гласали за, 7 против а двојица се уздржали од гласања и тако усвојено је по предлогу инжењерском да се огради тарабом.

Соломон Авријел. Господо ја имао да изнесем одбору једну важну ствар. Та је у овоме: жене је позвао управник тромарине приватно да одем код њега, те да сврши неки рачун са Мојајлом Јовићем и канцелиром трговцем. Ја сам отишао, Мијајло је изнесио свој рачун, а ја сам прегледао најпре шта је увезено ваша, а шта извезено и нашао је да има да ми плаћи своја тромарине 6665 25 динара.

Сад Јовићић нашоси две примањице да је платио, а у књигама ја нисам нигде видео да су те две суме по признанице заведене. Питао сам управника тромарине и он ми је нешто објашњавао, али то није јасно и ја тражим сада пао одборник да се одреди комисија која ће то прегледати и одбору извештај поднети.

Јоца Тадић. Ја би предложио, да се ова ствар упути опет истој комисији, која је већ једном одређена по предметима тромарењским и која је и радила на томе.

Председник. Пристаје ли одбор да се ово упути истој комисији? (Пристаје).

Мата Јовановић. Мало пре се тласало да ли се усваја мишљење грађевинског одељења, а међутим на решавању је изнета лицитација. Дакле о лицитацији није ништа решено.

Председник. Врло добро сте приметили. Овде је изнета цена. По предрачуну цена је 3·60 сд метра а лицитација је 3·20 и. Дакле испод предрачуна. Усваја ли одбор лицитацију.

Мата Јовановић. Ја казавам да је скупа. Г. Поповић треба увек да је овде, кад ми да се решавају лицитације, пошто је нужно кад што његово објашњење.

Димитрије Најдановић. Може бити да је мало скупља или да није. Али да ће се постићи цена, која се хоће, треба одбрити лицитацију.

Андра Одовић. Ја сам чуо од г. Штока, да није скупо, ако су даске резднесане и зарбане.

Председник. Резднесане стоји у предрачуну али зарбане не. Која вама велите за цену?

Никола Р. Поповић. Ја мислим да се у условима дода и да обоје тарабу, на ако на то лицитант пристане, онда да се лицитација одобри, а у противном да се држи друга лицитација.

Председник. Усваја ли се овако? (Усваја). Добро.

По закону општинском у месецу Септембру и Октобру општински суд држан је да сврени буџет за ову годину. Да би тај посао могао да се уради треба и одбор да одреди из своје средине комисију, која ће са судом и председником буџет претрести и пред одбор на решење изнети. Ја вас молим да изберете чланове за ту комисију. (Чује се: нека буде лањска комисија).

Раденко Драгојевић. Ја мислим да је тој комисији задатак да претресе буџет и све установе које постоје па да она оцени да ли су исте потребне и које нису да се избаце, а које треба да се увеле.

Јоца Тадић. Ја мислим најбоље је бити да се поврати лањској комисији, којој су та послова познати. (Чује се; Тако је).

М. Велизарић. Нема разлога предлогу да остану стари чланови буџетске комисије. Ми смо прошле године пројект тромарине претресли и Тадић га је толико критиковао, да га он нам боље него ови који су га градили. Са тога вала остављати у комисији лица која су сад изабрата.

Председник. Сваке године има нови и нови послова и установа које треба увести. О тим пословима треба да се мисли: које треба да се пројшри, који суза или изостави, која установа да се уреди, прошири, реформише итд. Према томе потребно је сваке године образовати комисију за оцену онога. И сад кад ви смо се сретили на стару комисију, питање је да ли би смо имали све чланове.

С тога вас молим да ви предложите лица која ће ту посао да изврше.

(Соломон Авријел кандидује: Ник. Р. Поповић, Јов. Тадић, Милутин Марковић. Мата Јовановић; Раденко Драговић, (чује се: и Соломон — прима се), и Марко Јевремовић. Примају се сви сем Раденка, кога, по његовој молби, замењује А. Одавић). Молим да чујете молбе за уверења.

(Секретар чита. Види у протоколу од данашњег за које се траже уверења и шта је решено).

Сад имамо да изберемо комисију по уговору за електрично осветљење и комисију по уговору за трамвај, пошто предузимач мисли да тај посао у скоро отпочне. Он је дужан да нам поднесе план свих радова на оцену и одобрење, а то треба да се брзо сврши.

По чл. 4. и 67. уговора за осветљење, треба изабрати 5 чланова од којих су 3 стална члана а 2 заменика. За трамвај није одређен број чланова.

А. Одавић. Хоће ли се да одреди једна комисија за једно а друга за друго. (Хоће).

Мата Јовановић. Ја не бих био за то да се једна комисија одређује за оба посла јер за електрично осветљење треба људи друге спреме а за трамвај друге. За електрично осветљење треба не инжињера већ људи који се разумеју у електро-технци, а за трамвај треба инжињера. Према тој потреби треба и комисије одредити.

А. Одавић. Ја над сам ово питао отвори хоће ли бити две комисије или једна, настам то чињо о тога што сам за једну комисију; на против, и ја сам као и г. Мата мишљења да их треба одредити две због специјалних задатака које ове имају.

Председник. Молим кандидујте лица!

(Кандидују се и примају у комисије за осветљење: проф. г. Бока Станојевић, Др. М. Лека, К. Главинић, Милан Капетановић и Милутин Марковић, и то за сталне чланове Станојевић, Капетановић и М. Марковић а Др. Лека и Главинић за заменике.

Да буду у комисији за трамвај: Чађевић, М. Јовановић, Миша Николић, Шток и Мијаило Цветковић — одустаје г. Раденко Драговић услед напода да већина кандидата није дуже времена на послу у Београду а треба да су ту сад и доцније).

Мата Јовановић. Господо, мислим да је још у одбору г. Милинде Јосимовић и он би веома као стручан погодан био за комисију трамвајску. Молим вас да пристанете да се он избере место мене; ја му моје место драговољно уступам.

Председник. То би се као одбор хоће, могло примити јер он је ту стално као професор медине школе.

А. Одавић. И ако је ствар као спршена, ја нам мислим да би било добро кад би се г. Чађевић изабрао за трамвајску комисију и то за заменика. Могао би доћи, на прилику место г. Штока. (Врло добро).

Председник. Дакле у комисији за трамвај биће би она лица: стални чланови; Капетановић, Главинић, Бока Новаковић, заменици: Чађевић и Мата Јовановић (чује се: да узимо и шестог, Милинда Јосимовића).

Јесте ли вољни, господо, да буде три члана и 3 заменика? (јесмо, нисмо).

Мита Јовановић. Ја чујем да се помињу три стална члана и 3 заменика. Господо, при разматрању плана за трамвај ја не би био кадљива да могу решавати по тројицу него да ради цела комисија јер је ствар веома важна. По овоме нако се дели комисија у сталне чланове и заменике, нагледа да се могу и с тројицом решавати овако важна питања а да не буде то жељо.

Председник. У уговору о трамвају не каже се као у ономе о електричном осветљењу који ће и не бити број чланова и ми можемо одредити тих 6 без замењивања нако хоће (врло добро).

Хоћете ли да буду 5 или 6. чланова у тој комисији чује се: 5, 6, 7.).

Над немоготе да се сложите, онда ћу ставити питање на гласање.

Ко је за 5 нека гласа „за" а ко је за 7. нека гласа „против".

Дакле 14 за, 5 против. И тако усвојено је да буду 5 чланова у комисији трамвајској.

Сад да изберемо порески одбор.

Пореско одељење тражило је да треба да се изабере нов порески одбор и ви ете овластили председништво да се оно са општ. судом договори о лицима која треба да буду чланови овога пореског одбора.

Ја сам овде навео лица која су прошле године била, а побројао и друга, која треба да буду ове године. Чланова треба 18. По томе долази на сваки кварт по 3 лица и то лица, која у свом округу познају људе и њихово стање.

Ако желите могу вам прочитати имена, која су прошле године била (чита).

Ми смо се спремљујући да за ову годину буду ова лица (чита).

Раденко Драгошевић. Најбоље ће бити да изберемо за сваки кварт. Ево ја предлажем за сваки кварт она лица: Димитрија Ђорђевића, Косту Б. Мијајловића и Аксентија Тодоровића.

Председник. Усваја ли одбор ова лица (усваја). Сад за кварт варошки:

Јоца Тадић, Андра Одавић и Давид Були. (Усваја се).

За дорћолски: Владислав Ђорђевић, Никола Кнез трговац и Нестор Растић рентијер. (Усваја се).

За кварт теразијски: Рака Маленовић, Петар Марићковић и Јован Ђурић апотекар. (Усваја се).

За кварт пашкуласки: Јован Петковић, Мијајло М. Ђорђевић бакалин и Настас Крстић трговац. (Усваја се).

За кварт врачарски: Милош Бошковић лебар, Тоша Вазићевић и Груја Ивановић (Усваја се).

Великошколска деца, која су добила премију, предали су општини свој род те је општина у општинском повишава, а штампан је у књигама у 500 комада. То сам штампао за општинску потребу и плаћао ми трошкова општинских, па ћемо то књиге дати књижарима на распродају

Но та два великошколца обратили су се писмом из општину и моле да им известан број екземплара стављено на расположење, те да би могли најлакшим својим приватним учењем покупи од књижевног рада. Сматрам за дужност, да вас о овоме известим да ви одобрите, да им се када по 50 комада а и одборници по један комад да се дају. (Чује се и хртуј и стенографима) Добро. Усваја ли одбор? (Усваја).

Састанак је овај трајао до 9 часова у вече. —

Дана 20. Сент. 1891. године у Београду.

Почетак у 5½ часова по подне.

Председава председник Милован Р. Марићковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника за решавање, отварам одборску седницу.

Изволите саслушати записник прошлог састанка? (Секретар прочита).

Има ли ко да примети што на састав записника? (Нема) Дакле усвојен је.

Коста Главинић. Из записника видим да сам изабран у две комисије за члана. Молио би господу одборнике да воде рачуна о томе: да ја имам још много других комисија, па немогу да стигнем на све страле, с тога вас молим да изберете другог жесто мене.

Председник. Ово узимам к знању и пићеву за решење у другој седници. За сваку седницу ја сам вам нарочито у позиву писмено шта се има решавати и молим вас да овај посао свршимо. (чује добро).

Јован Станковић. Ја бих вас молио г. председниче, да изнесете на решење мој предлог односно мермерног лежара.

Председник. Ви нисте били онде у седници кад сам ја о томе говорио. Та су ствар под истражног судије на роду, јер се то сматра као злоупотреба дужности, и припада у надлежност истражног судије.

Димитрије Најдановић. Ова је ствар неке пута овде потрошена. Човек овај иде и говори како има неке тајне које се врше између одбора и контролора и он би све то открио, кад би га узели на саслушање. Држим да би га требало саслушати, јер од тога нећемо ништа изгубити, а може бити од користи.

Председник. Тај је човек имао све у њему своје шта је имао. То је испитано и нађено се пред истражним судијом, и као што сам казао, ми писмо надлежни да испитамо, да га отпустимо из службе пре навршања може после да се врати да је већ кажњен. Сад хоће ли одбор да саслушата у напред на чак и сведоке? на истрагу и суочења их, онда је то друга ствар.

Д. Најдановић. Ја мислим да је ова ствар врло важна јер је то приход од хиљаде динара.

Одбор треба да зна, шта се ради по општини и да ли долази има злоупотребе или неки. Потреба та ствар да остане на јавно. Ја хоћу да се тај човек саслуша.

Председник. На јавно, ако хоћете да се узеште лично, дођите и неки на ју сам дати шта на питање, а да се одбор тиме занима, држим да нема смисла. Ако хоће и који другу одборник да чита о томе акта ја могу дати сваком.

Јован Станковић. Кад толики људи говоре о тим мутним злоупотребама, ја немам за што се то неда да се изведи.

Председник. Нисте били у седници на то и немате. Да сте били ви би чули. Немогу ја сваком показов да дајем овде обавештења шта је рађено у ранијем седницама.

Дим. Најдановић. Ја немам за што се то неда изводити. Изгледа као да се он овде заштићује.

Председник. Молим вас да неговорите тако. Ја писам дрводела ас скројим тоса мермерног лежара.

Раденко Драгошевић. Ја мислим да је председник по овој ствари урадио сасвим правилно. Истражни судија расправиће ту ствар.

Ђока Николић. Није господо одбор суд да решава и оне ствари. То је судија ствар, а ми имамо преча посла. Председник је урадио од своје стране ово, што је требао. Неможе се истерати један чиновник на службе због сплетки разговора.

Дим. Најдановић. Па добро, нек иде како иде.

Председник. Није нек иде како иде, већ иде ако што закон прописује и како мора бити. (Одобравање).

Молим вас да саслушате писмо водоводне управе. (Секретар прочита).

Ђока Новановић. На основа писма види се да управа водоводна тражи да се пошљу двојица ради прегледа материјала за водоводну комисију. Држим да би требало одредити и једног одборника поред ових двојице.

Председник. Ја ћу само да скратим нашу одбора на ову ствар. Ми смо крајем месеца Августа потписали уговор са Купом. По уговору имамо дужност да комисија оде и види материјал за израду тих машина. Сад ја немам ништа против предлога г. Новаковићевог.

Јоца Тадић. Ја мислим да нема потребе да иде на то од одборника, јер је то посао стручњака. По том писму иду само два стручњака, па више нико и нема посла, сем ако нећемо у залуд да тропимо паре. Ја сам чак и за то, да иде само г. Железнковић. Али над стоји и тај разлог да иде и председник водоводне комисије ради прегледања зграда и манипулације водовода, а и то је нужно, писам противан да њих двојица иду.

Коста Главинић. Господо. Г. Тадић напомену да би било чак и на то, да иде само г. Железнковић. С тога ми дозволите да објасним нашо ту ствар. Г. Железнковић иде као машински инжењер ради стручног прегледа овог материјала који је спремљен за грађење машина а г. Станковићић иде, да усуну прикупи и прочи много што шта што је нужни за експлоатацију водовода. Иде дакле да се на већ извршених водоводима уноша са начином експлоатације. Боле се зна кад се и види, него кад се само читају прописи на хартији.

Сем тога, ми морамо што пре уредити грађевински биро, јер видите да нам технички биро неможе да свлада толике послове; а да би се то могло учинити како нада, треба знати како је урешено у другим варошима.

С тога је нужно, да иде и председник комисије. А ако господа одборници желе да иде и један одборник, против тога не немамо ништа.

Ђока Новаковић. Г. Главинић је имао разлога са којих би требало одредити г. Железнковића и председника водоводне комисије на овај пут, а ја мислим да би требало одредити и једнога члана одбора за то што би такса радна наградила њихна као радња самога одбора који овако мора имати учешћа.

К. Главинић. Господо, пијатци који ће се учинити прилозом овога пута веома су неопатни према користи коју општина може имати отуда, са тога о њима не треба ни водити рачуна. Комисија је предложила да се не оправује дијурза оволика или оволика, него да се признају фактички утрошци. Они људи живиће и трошити солидно; неће правити банкете, неће ићи на банкете те дакле и рачун ће им бити скроман.

На комисије од којих је се непатна или никаква корист имала, потрошене су знатне суме на се и овде може устројити што год, тим више што овде један посао износи 2 а други 3 милиона динара те која стотина динара на шугиње и путовања не би била велики трошак.

Ник. Р. Поповић. Ја не бих узео реч да говорим да чак водоводне комисије г. Главинић није исказао побуде комисије са којих је она предложила да двојица путују по овоме послу на страну.

(Стрпиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампа штампарија Народног Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 8. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . . 9 дин.

Недеља 16. Фебруара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Преплату нека сваки уплаћује по квитанцији
која је сва кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда, позивом чл. 36. т. 6. зак. о општ. да се страна у здрављу буди, а по препорудзи Управе вар. Београда

наређује:

Пошто се употребом старе хартије (позива и писаће) за завијање јестива, нарочито оних, што се пресна једу, најбоље може да шири заразна болест, то, у интересу народног здравља забрањује се употреба старе хартије за ону цељ и сва продаја без разлике народу од сада употребљавати нову још неупотребљену хартију.

Забрањује се и хлебарјама и другим сличним продавцима, да хлеб и друго у отворени таблама посе и продају.

Ко противу ове наредбе поступи, биће кажњен по § 326. крив. зак.

Осим овога суд општине вар. Београда обраћа пажњу грађанству да се и само у интересу свога здравља, чува и не прима од продаваца јестива завијена у употребљену хартију, но с правом захтева чисту и неупотребљену хартију.

Од суда општине вар Београда 5 Фебруара 1892 год. ЈБр. 150.

НАРЕДБА

Општинском суду спада у дужност, да се стара за безбедност и угодност пролаза у вароши, и за то се на основу §. 326. кривичног закона.

наређује:

Да без разлике сви сопственици кућа у улицама: „Марковој", „Кастриотовој", „Вук. Караџићевој", „Савској", „Мојданској", „Споменичкој", од железничке станице до „Кнез. Милошеве" улице, „Пиварској", „Јовиној", „Фишекџијској", „Кнез Милошевој", (и осталим улицама према распореду и регулацији):— који су пре тротоаре саградили, али их нису поставили по одређеној ширини и нивелацији, имају то сада накнадно учинити, а тога ради од општинског инжењера добиће нивелету, која је тачно утврђена од Г. министра грађевина и Г. министра унутр. дела.

Сви ови сопственици, испред чијих се кућа и данас налазе тротоари од цигала или доњанског камена, и који нису до сада набавили, или га не набаве најдаље до 15. Марта тек. год. — прошлим материјал за ове тротоаре, тј. набавити плоче од топчидерског камена, или таквог, који је по квалитету и чврстини топчидерском раван или бољи и да саграде нов тротоар, као што је напред речено, у прописној ширини и по утврђеној нивелети, коју ће и њима дати општински инжењер. — Општински инжињер давање објављеним сваком, за који је камен констатовано да је по квалитету раван топчидерском.

За грађење ових тротоара прописано је:

а. Да се земљиште има предходно јако набити;

б. Да се камење полаже на слој дунавског песка од 10 сантиметара.

в. Да ауге буду 5. милиметара широке и да се залију са цементом — малтером, тек пошто се предходно очисте.

г. Да се за ивицу поред колоноза употребе камени дуњаци најмање 0·50 м. високе 0·35 м. — а горње ивице 0·20 м., а поред наслада камење дуњаце најмање 0·50 м., високе 0·25 м. а ширине 0·30 метара.

д. Да плоче за тротоар несмеју бити нигде тање од 0·10 м., а површина плоче нити сувише дугачка, ни мала од 0·12 квадратних метара.

Где се који грађевну тротоара услед промене нивелете буде показала потреба да се при уласу наместе степени, ови се не смеју постављати с пола, на тротоару, сем једног степена, и то ако се дуж целе ограде постави.

Ко од дана на до 15. Марта о. год. не би набавио прописани материјал и до 15. Априла тек. год. не почне градњове тротоара по овој наредби, томе ће сама општина (грађевинско одељење) тротоар сградити, по цени, коју за тротоаре испред својих кућа буде платила а суму коштала наплатити на основу §. 465. закона о судском поступку.

Од стране суда општине вар. Београда 9. Фебруара 1892 год. ГБр. 161 и 175.

НАРЕДБА

На позив управе вар. Београда од 5. и 9. Февр. 1892. год. ЈБр. 212 и 229 суд општине вар. Београда, на основу чл. 36. т. 6. зак. о општинама:

наређује:

Да од сада не сме нико продавати старе ствари на пијацама, и што се на тај начин могу све заразне болже лако по варошии преносити. Тако исто забрањује се продаја старежи из кућа, у којима је ма која од заразних болести и туберкулоза плућа владала, сем ако би дотичне подпео лекарско уверење, да је ствари прописно дезинфицирао.

Сем овога ни један старинар — телалин не сме уносити у свој дућан старе ствари, док не би подпео доказа, да их је купио на здравих кућа, или да их је дезинфицирао, што је могуће боље. Ствари, које се код телала затеку, морале се такође по пропису дезинфицирати.

У исто доба забрањује се свима јорганџијама куповање старих јоргана, јастука, душека и томе подобно, јер ни је тапан поступак са два гледишта најбољи. Прво, што прерађују стареж доцније продају као ново, а друго, што се тим начином врло лако преносе све могуће заразне болже.

Ово се даје грађанству на знање с тим, да ће свани, ко се не би по овоме управљао, искусити законске последице.

Од суда општине вар. Београда 10 Фебруара 1892 год. АБр. 1210 и 2329 у Београду.

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда издао је 3. Маја 1891. год. овакву наредбу.

„На основу одлуке одбора општинског од 29. Априла т. г. ГБр. 583., суд општине вар. Београда јавља грађанству све ваpоши, да сваки који подиже нову грађевину у вароши, има се претходно пријавити Суду општине вар. Београда и тражити, да му се обележи, како регулациона тако и нивелациона линија.

Ко пропусти да према овоме изнште од општине регулациону и нивелациону линију, неће моћи тражити никакве накнаде за штету, која би отуда проистекла."

Суд општине вар. Београда познавајући ову своју наредбу наређује, да се грађанство по истој тачно управља и од општине још пре копања темеља за грађевину изнште регулациону и нивелациону

линију, иначе ће сваки бити кажњен по §-у 326. прив. зак.

Од суда општине вар. Београда. 13. Фебруара 1892 год. ГВр. 165

НАРЕДБА

На предлог управе вар. Београда од 10 ов. месеца ДВр. 247. Суд општине вар. Београда, на основу чл. 36 т. 6. закона о општинама наређује:

Да не сме ни један продавац салепа алве, шећера и т. д. уласити у станове где има заразних болести; јер је и то један начин, на који се заразе врло лако преносе из куће у кућу.

Са сваким, ко се о ову наредбу огреши, поступиће се по закону.

Од суда општине вар. Београда АВр. 2396 13. Фебруара 1892 г. у Ве граду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
8. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
8. Фебруара 1892. год.

Председништво за Председника тако суда г. Јов. Аксентијевић, беше од чланова суда: г. г. Д. Вељковић и Ј. Илић, од чланог већинских г. г.: Ђурић, од чланова одбора: М. Ј. Живковић, М. Јовановић, Ђ. Ж. Ненић, М. Д. Вајкановић, Мића Стојић, Х. Ђорђевић, К. В. Мандровић, Ј. Ђурић, В. Ј. Поповић, Ја. Јовановић, М. Зорић, Л. Радовић, Н. К. Поповић, М. Трнавски, Р. Дрезовић, А. Одавић, М. Петровић, Ђ. Димитријевић, Др. М. Т. Лека, Ђ. С. Николајевић, Н. Вујковић, С. Вагнер, Г. Ђурић, Т. Капетан-Спасић, Др. П. Поповић, Л. Јовановић, С. Вељковић, Јов. Христић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 27. Јан. 1892. год. и у одлуци Бр. 99 учињена је измена да се прошла, о нашати тренирање на млеко и контролисању њеног каквоће односи и на јаио и остала пића само у погледу контролисања њихове количине.

II.

На предлогу г. Др. Павла Поповића, одборници, да у прошлој седници предложи решавања о питањима стеногрофских белешака које је било доводило одбрања, вобор је у данашњој њихој седници своју одлуку о овоме у свему потврдио.

III.

Одборник г. Светозар Боторић интересујући председништво нашто је забрањено кашљрања и мекањајмано да за своју приватну потребу неку код куће клати сиву стоку, но да морају то радити на клаоници а остали грађани да могу клати код куће.

Одборник г. Андра Одавић примећује, да је приликом решавања о уклањању куће код јарију Вељмира Карапешића речено, да ни ограда своју зграду по предлогу комисије а да општина не буде дужна ни новчану казну уговора платити ни зграду у стању, у каквом је она сазида док недуктим у закљученом уговору стоји, да је дужна општина платити му куку у преобличном стању о свом трошку.

Одборник г. Никола Р. Поповић пита на чији се рачун препилала кућа г. Тасе Младеновића, што је за школу стала.

Одборник г. Танасије Капетан-Спасић пита шта је учињено у погледу надања дорћолске пијаце и да ли је уклањању остатке жарненог лекара Фрања Гуја председника истрага о његовим прилицама и каква је резултат те истраге показала.

Председавајући је изјавио, да ће за сва ова постављена питања интересовати у идућој седници одговор добити.

IV.

Одборник г. Никола Вујковић пита председништво, да ли је и у колико извршено решење одборско о заграђивању дућана и механа код ре јона тромарјанског.

По саслушању овога председавајући је одговорио, да је суд општински издао наредбу, да сопственици дућана и механа код тромарјанске јапије у року од 3 дана исте напусте, но да су се ти грађани жалили надзорној власти против те наредбе. Стиар је дакле на решењу код управе вар. Београда.

V.

Одборник г. Никола Вујковић предлаже да се цена хлебу снусти јер је цена брашну и житу знатно сишла.

Одбор је одлучио, да се ово изнесе идућој седници на решење.

VI.

Председавајућа изнеси одбору ва решење молбу Јелисавете Живановић којом моли, да је општина Београдска новчане нако своју патовину у Загреб ради изучавања бабичлука.

По прочитању те молбе АВр. 1306/891. одбор је одлучио, да се прво исте прође на данаш ред

VII.

По прочитању акта вступање судије за вар Београд АВр. 878, 1372, 672, 1395, 1346, 1351 880, 885, 990, 886, 879, 342, 958, 662, 877, 1371, којим се траже уверења о владању и имовном стању пописних лица, одбор је изјавио, да су ту Павта Стаиимировић, Милан Тодоровић, Вељка Пејаковић, пеносиоци; да су ту Иван Стојановић, Спира Поповић Коста Вујић, Стаиа Петровић, Јанко Петровић добрег владања а скромног имовног стања, да је Сошје Ж. Димитрија Петковића добрег владања и добрег имовног стања; да му је Реса Ж. Марка Томића непознате; да су Јован Буровић, Тодор Буровић, Вујица Обрадовић, Петар Ускоиа добрег владања и добрег имовног стања, да је Симеуло син Хесије Пајаде, добрег владања а да је његов отац добрег имовног стања; да су Ђорђе Игњатовић и жена му Наталија добрег имовног стања а да му је владање њихово непознато, да су Драгутин Буквановић, Милан Марковић, Михајло Петровић и Ђорђе Јеаћановићи. добрег владања а средњег имовног стања и да је Јован Киселовић добрег владања и скромног имовног стања.

VIII.

Председавајућа изнесе одбору на жнљење молбе којим се траже уверења о пеманитно.

По прочитању тих молби СВр. 1796, 1706, 1291, 1301, 1386, 1567. 1524, 1511, 1840, 1841, одбор је изјавио мишљење да се молиоцима: Анки Радојчићеј, Алексн Бугарском и Катарини Стојановић може дати тражено уверење да се суд предходно прво о имовном стању молиоца Сошје Д. Пекић, Маре М. Павловић, Аце Т. Тодоровића, Надежде Бошковића, Маријс Т. Јовановића, Надежде Петровића и Марије Ђ. Тодоровића, на тп сам онда да им нада тражено уверење.

IX.

Председавајућа саопштила одбору, да су изнесена лица наврата на поротника и присутнике

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповиједа

Ф. ГЕРШТЕКЕРА.

Превод с њемачког

(Наставак 20)

„Али, сва ова не сме одати. Одговор Фрања брзо. „Јер и ова је ужасна пледоне нашега рода, дакле и она је скучености. Што је због онога отерала онога вечносне владаоца, господина Хајде, учинила је рђаво пажетно, и над домом, да је ни можемо направити великом господом, сложићеш се и ти с нама.“

Пашао Јокуз неодобравање главом: он је боље познавао дечију.

„То опи неће хтети, Фрањо, они ће радије трпети глад и несрећу, него да буде скученица у сваком послу.“

„Писам ово да је тако дуда“, рече Фрања прекрнно; „али средено је, како они о овоме мисле, тек нас неће и неће издати, бар у прво време не и дуго се и ја нећу бан одлучио на женски јемк. За четвртог дана бићемо сасвим готови и онда ће нама браћа бити како њемо јер се с пута склонити. Онде је да боље рђо тешко тако велику количину новчанина растурити.“

„Бод ба своју радозпиу негде на друго место пренели. и умрлан је, да сво се окаљан.“

„То не може,“ одговори Фрањо, „где би нашли згодније место од тога? Вечерас морамо ову руну закупити, и баш и над би нас потерали, но би нас тако могли ухватити. јер овај трен пламак весна нико сем нас.“

Капетана стајање код стола и гледање у осиновчнат и пекотиће. Фламенчат беше зас ста понтачки напићех и ни сам није мого да растопи лашну од врше поучанпе. Није ни сумњао да бе могао оних новчанина протрпити врло велику количину, но да не буду ухваћени. Па и над би скинале да су дакле, ко би им што доредао — пан Роза? Није могао да заборави догађај који га је погледали, није могао да заборави речи: „шта сам Богу згрешила да због вас морам ово да трпим?“ Морао је и да помисли на обећање, што је њеној покојној жетери дао.

Пређе погледом преко дапше хартије и погледа оно прозор, а пред очима су му пграле ранке слике.

„Не, што је отак?“ запита га Фрања тријумфујући, може ли бити соле? Аустријске се новчанице не могу с ових ни сравнити на је них требало пуна тра месеца, док су их прошавали. Зар не бе било грех онако имање из руку испустити?“

Врендел је међутим са сауштеним рукама и намрштено гледао пред прозор и најпосле рече суморно:

„Да ти кажем нешто, Фрањо, што душе о тој ствари мислим, све ми се наше не допада. Твоја сестра не може да ме трпи, то је сигурно — и Бог ће знати зашто, јер баш тако нисам рукав — али је она то јасно показала. И ако она кога нађа, то ће му бити а при такви околностима —“

„Али она не може тебе само издати и да не упрошити и своја она и свога брата“, рече Фрања љутито, „и тако ни Богу, што та несрећа буде зуда да то учини —“

„Она нас неће издати“, одговори Врендел, „али ће се то на сасвим други начин дознати будите уверени.“

„Ја зар просто ни бесмислена да напустимо ово имање, што пред нама ни стоји лежи?“ продужи Фрања.

„Може бити да нећемо сасвим“, одговори Врендел „сад знамо како се то ради и имамо

у овој 1892 год. дали останке, на предлоге да се на њихова места други изберу.

По прочитању тих останака АБр. 1455, 1456, 1457, 380 и акта гар. суда АБр. 1454, акти окружног судије АБр. 1549 и останака АБр. 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, одбор је решио, да се М. Вољковић, Таса Н. Спасић, Јанаћ Константиновић и Петар Р. Мијушкој неприпадају ужади останака, већ нахођо место изабрао је Ђ. Богдановића, Јову Кретића Шанту Бојн, Јешу Наденића пре за пореглике за 1892 год. да се Димитрију Пашу не увади останка на непотпишто.

Да је за ин. пољопривредни изабрат за председника Богосав Поповић берберин а не Марјановић да се Љубомир Ж. Стојановићу, председнику не увади останка: да се Јовану Лучићу увади останка и да његово место да буде председник Коча Паранос; да се Јовану Лесић Којоју не увади останка на председништво, да се Пашу С. Цветковићу увади останка, а место њега да буде председник Љуба Ђ. Миливојић трг. да се Ивиће С. Рајковићу не увади останка да се Мише Новаковићу увади останка а на његово место да буде председник Никола Јовановић трговац; да је за председника изабрат Иван Станисављевић кафеџија а не Стакинчевић.

X.

Председавајући изнесе одбор да је председништво за грађење трамваја поднео, молбу да му се допусти да може мрежу трамвајску дозидати у томе, што ће поред уговором одређене линије поред министарства унутрашњих дела као најважнију мрежу телеграја и телефоне Лондона кроз краљ-Милановој улици и да је ову молбу предузимача комисија на надзорништво трамвајских радова одобрила.

По прочитању те молбе о одобрења комисијске АБр. 3336/91. Одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 10 (4 нису гласали) решио, да се предлог комисије и молба предузимача у свему одобри с тим, да се и линија, уговором предвиђена, што иде Марковом улицом преко мараше најпре да Обреновом до Лондона, сагради и у експлоатацију пусте.

9. редовни састанак

6. Фебруара 1892. год.

Председништво председника г. Младена Р. Марковића, са члановима повереника г. г. Косте Чукић, и Д. Чолића из ужег одбора г. г. Др. Алексић, М. Трајковић, И. Х. Поповић, С. Вељковић, Ј. Вујовић, А. Васиљевић, М. Ђорђевић, П. Ђорђевић, К. Б. Милојевић, М. Вељић, Р. Драговић, Л. Данковић, Д. Радовић, Ђ. Јовановић, М. Ј. Марковић, Св. Богојић, Д. Ц. Т. Дока, Т. Димитријевић, Н. Вујковић, Ђ. Ђ. Нешић, Т. Вуков, Д. Гајић, А. Шпеш, Б. Толојевић, Ђ. С. Николић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 3. фебруара 1892. год. и усвојене су оне њимене у одлуци бр. 79, да се умољене траже за Љубомир и. Јована Ђурковића и да се умољене траже за Викторију жену Вуџице Обрадовића.

У одлуци бр. 82 да предузимач има сагледити претходно уговором устројени трамвајски линију за после најкраћу мозу преко краљ. Милановог улицу.

II.

По прочитању акта истражног судије за гар. Београд АБр. 1432, 1433, 1431, и акта начелника среза пожаревачког АБр. 1410, којим се траже уверења о кладању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су Срећен Димитријевић, Љубомир Дорђановић и Коста Шварлаџић добрег владања и добрег имовног стања да се од њих уверења о владању и имовном стању Лазара Борисављевића кланичног момка и Косте Христића скитнице, на њиховом одбор о томе.

III.

Председник изнесе одбору на мишљење молбе које се траже уверења о сиромаштини и породичном односу.

По прочитању тих молба СБр. 2147, 2044 и 1943, одбор је изјавио мишљење, да се Марти Ј. Ђорђевића може дати тражено уверење; да се суд претходно увери о имовном стању молиоца Јулијане Р. Јотовић и Милоша Арсеновића, па тек онда да им нода тражено уверење.

IV.

Председник изнесиће одбор да је држава оберглавна експлоатација за набавку дела за општ. покривање, затрошене и слушателе. Да су оберни отварени од судског повереништва састављеног из три члана суда, који су назначи. да је експлоатација пошала непословно по општину и да би требало држати другу експлоатацију и то успешну.

По прочитању тога изнесиће АБр. 1384, одбор је решио, да се по тоне у свему поступи као и да се успени експлоатација држи у пристуству два одборника.

V.

По прочитању протокола експлоатације ГВр. 122, држане 28. Јануара 1892. год. за отклањање земље до поне изнесете у Јеврејској улици, одбор је решио, да се отклањање земље до поне изнесете у Јеврејској улици устуни Живоју Трапићу за цену од двадесет и четири и три четвртине (24¾) паре дин од кубног метра.

VI.

Председништво изнесиће одбор, да је поручководство опитнице извршило прошлогодишње радње опитнице и назначило о томе изнесиће.

По прочитању тога изнесиће ВБр. 371, одбор је одлучио, да како изнесиће тако и све опитнице радње прегледа одборско повереништво и о томе подноси одбору изнесиће. За повереника изабрати су г. г. Љуб. Јовановић, М. Вељковић, Мата Јовановић, Мика Вешковић и Миљ Петровић одборници, с тим, да тројица од њих могу приступити радити.

VII.

Председник изнесе одбору на решење молбу Богољуба Ресулеса овд. месара, који моли, да му се врати касапска врења на ону количину меса свињског, што је као предрађевину из Србије — у Солун извезе.

По прочитању те молбе АБр. 2348, а на предлог одборника г. Љубе Јовановића, одбор је после поименичног гласања са 15 гласова против 10 решио, да одборско повереништво од гг. Др. Д. Алексића, Гаврила Брешка и Миље Петровића, одборника и опитнице прегледа стање и да поднесе одбору изнесиће са изнесе о молби Ресуленовој.

VIII.

Повереништво за одређивање оса у јавској улици, поднеси изнесиће своје по коме би се имала та улица на захтев министарства грађевина проширити још са два метра, да буде ширка свега 12 метара, па се затим изнесиће предложе да се проширује са доње стране, јер ће ту имати мало скупо било и и пашћени би остали скоро непотребљени.

По прочитању тога изнесиће ГВр. одбор је решио, да се њиме Министарству грађевина и предложи му, да јавска улица остане

и све што нам треба; треба само да најпре друго место, на коме ћемо депонати што смо напонали."

„Па како ћемо сирање пренети а да нас не опане? Зар не знаш колико смо мука имали, док смо све то у равнодушне довели? а много ће теже бити да то одавде одвеземо."

„Све ја то знам и имаће би ми бољо, да та девојка — ако то је твоја сестра на мир — та каљала већем говорити, да бе ја нолако да имам у Америци или нам другом лепом предалу исто у затвору, а то ће нам бити, чим нас ухвате."

„Па ми смо метали ланац у торбу чим смо ово почели", одговори Фрања прекорно. „но немој да будеш луд и поклупај ме бар радити. Рона је тврдоглава, то знам, а од ова је васпитана тако, да ради ово што ће — иначе ће би ни нила вољу у разваљине, али је иак кажета да ни ова доцко може ићи. Што ова зове да каже, то се неће никад ни дознати. Отац треба с њоме да говори; може је уверити да смо се ми ово нашли, и да ним треба само чаприност дана да све елистиче што би нас могло задати, па да немо нас дође отаћи у Америку. Будите уверени, да ће ова за то време бутати, међутим ми ћемо нам локо скрпити и доћи до жеље."

„То би већ после било", рече Брендел, а пита ли кажете Јокуте?"

„Мислим да Фрања има право", подвикну ће наседница на тако велико богатство, што му је у изгледу стајало, „ова је у неколико на то већ спремна, јер сам јој казао, да само зато и тебе, Фрање, идем, да то од тога одвратим."

„Мислите ли ви да ћемо ми десеток моћи бити сетови за четвронет дана?"

„Сперно можда и ире", одговори Брендел, јер нећу ту сада све лупе и дуже и ако ипаче ружно време онда ћемо само горе свеван сигурно бити."

„Добро, тако нека и буде!" повиче Јокуе после кратког размишљања ушавши, да ће ако би Рона пристала, своје нолике поставке краћдати тиме, што утере трог своме рођаком посту. „Је ли сте спремно да се можемо одмах после јавити."

„Све је спремно", одговори Фрања, „само нам до сутра у вече набави све ствари, што су на овој хартији забележене и донеси нам их у рогољине."

„Дакле да ће сутра у вече тамо набено?" пакита Брендел, који је још сумњао у безопасност свога поклоша.

„На сваки начин", одговори Фрања. „Сад не смемо губити време. Сваки нам је час скупоцен."

„Па добро", пристаде Брендел, али ни овде није ипаче тако пријатно, и радије бих покушао своју срећу на ком другом месту. Ако ни баш нећете да идете одавде, опала ћемо се оселити на женски јсиик за недељу две дана, али не после неће ни Бог задржати и благодарићу му од свег срца ако ми в здрав пребем преко Рајне.

„Ето нам нашег новог ангура", смејаше се Фрања, бацивши погледа крез прозор, на коме је била решетка од железне жице. „Кад бе знао што се овде ради, могао би се сјајно нрепорчати код крвничког суда."

„Немој се баш спрдати!" рече Брендел приступивши му — „ја ако се обешењак нечи, као да је већ министар правде! Само се ређи да ми сваки онда, кад да будем слободан!

„Не мислу ни ништа жалити", смејаше се Фрања, „кад би сви тако безазлени били, могли би се ми овде свеки комоћно окупити. У осталом ми се не смемо ни тужити са нашу окољкиру нагледа да је задовољна над ну саму ни ко не дира.

(Наставиће се)

широка десет метара на ком не одобри, да се улица по предлогу повереништва проширн још за два метра са обе стране.

IX.

По предлогу нижинерског одељења ГВр. 1385 1891. год. одбор је одлучио, да се за набавку 460 тоголених кола потребних за одржавање ока по улицама, расписне лицитације. Кола да буде по предлогу нижинерског одељења.

X.

Према одлуци одборској у прошлој седници, председник нашег одбору на решење питање о цени хлеба.

Одбор је одлучио, да се ово питање остави за идућу седницу, кад да се изиесу и цене брашну и житу.

X. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

10. фебруара 1892. год.

Председник председник г. Милош Р. Мартиновић; од чистописних помоћника Коста Чубић, од добровољних бив. г. г. Константин Н. Р. Поповић, Т. Ж. Ненић, Ј. Ђурић, Н. Х. Поповић, К. Петровић, С. Вељковић, П. Ђорђевић, М. М. Ђорђевић, М. Трнавац, Др. Алексић, Др. М. Т. Јовић, Р. Драгојевић, Др. Ш. Поповић, М. М. Ђорђ. Др. Радовановић, С. Аврамовић, М. Ј. Марковић, К. Д. Гавриловић, М. Петровић, А. Одавић, Л. Јовановић, В. Вујковић, М. Д. Вајкошић, Т. С. Новаковић, Мита Јовановић,

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 6. Фебруара 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитаљу акта истражног судије за вар. Београд АБр. 1459, 1478, 1451, 1479, 1480, 1481, 1484, 1518, 1519, 2310, 2311, који се траже уверења о владалу и имовном стању њезиних лица, одбор је нашао, да су Давид Пазаде и Никола Кики добрег владања и имовног стања: да су му Крста Радосављевић, Коста Јовановић, Вукашин Петровић, Милош Новаковић, Јакра Романца, Марко Алексић, Тапасије Васиљевић, Михајло Петровић, Мита Матовић — непознати.

III.

По прочитаљу акта духовног суда епархије београдске АБр. 2484|91. и 2133|92., који се траже, да се имеиује по један члан одбора за цркву Вазнесењску и св. Марка, на место досадашњ, одбор је решио, да се члан одбора и благајник прекс. св. Марка, Стеван Ивковић разреши од дужности а на његово место изабрао је Стевана Јовановића бакалина. Да се члан одбора цркве Вазнесењске Тика Дамчевић разреши од дужности а на његово место изабрао је Перу Младеновића ћурџију вазнесењске цркве.

IV.

На представку духовног суда епархије београдске АБр. 3329|91. год. и Протопрезвитерата београдског АБр. 2358|92. да се за цркву Ружицу изабере тутор, одбор је одлучио суд епитропски, да ов време залову о применим властима задолжи ову тражењ.

V.

Председник изнеси одбору на решење акт протопрезвитерата београдског, који се пита да ли ће се црквени одбори у Београду свенити у почетку ове године или у месецу Септембру 1892. год. кад данашњи одборници ову одслужбаља истиче.

По прочитаљу тога акта АБр. 2359|92. одбор је решио, да се црквени одбори свене у Септ. месеиу 1892 год. кад им по закону о црквеним и вером истеке досадашњ рок служења.

VI.

Председник епископски одбору, да је Његово Високопреосвештенство Митрополит уклуно акт општински у коме ј ј епископима, да многе тражени духовног краја предлажу да се прими св. Александра Невског не види на плату код сваке чесме, но на тако званом Гушином лаку, као и да је одређено комисију која ће одредити мем-ћинтеле за подизање цркве, на којима општину да и она од своје стране одреди повереннике.

По прочитаљу тога акта АБр. 405, одбор је изабрао г.г. Николу Р. Поповића Милоша Константиновића и Милутина Ј. Марковића, одборнике, да као одборски повереници са повереницима митрополитовим оно питање проуче и поднесу одбору извештај.

VII.

На предлог председника општине, одбор је решио, да се из општинске благајне а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове изда шест хиљада динара као помоћ Русима, што пате од глади Поша да се преда српском црногорском удружењу као одбору за прикупљање прилога

VII.

Председник изнеси одбору на решење молбе Антона Фачи, спроведену од управе трговачке: актом Бр. 99, који тражи, да му се произведу изнесена количина лимара без плаћаље трговачке, што је он у Београду набављао на из Београда извезао као не продао.

По прочитаљу те молбе АБр. 1418, одбор је решио, да се она молба упути повереништву трговачком на проуче ње а да се лимар од жељезног одпад пренесе у управу трговачку да коначно решења створи, шако се не би лимарима плаћала.

IX.

По прочитаљу акта нижинерског одељења ГВр. 141, који се предлаже набавка пушкина и шиљара за хлаоска места а тргове у којим одбор је одлучио, да нижинеријско одељење под неси одбору опширан предлог, за набавку оних пушкина и кисора на која ће се надета, на којим су жестена у којим они пушкина потребни, какве ће конструкције бити и шта ће коштати. —

X.

На предлог одборника г. Михајла М. Берћењића одбор је препоручио суду општинском, да наредбом забрани скрпаљаке пуиде по улицама — вошљивима.

XI

Према решењу одборском у прошлој и претпрошлој седници председник епископски одбору цене брашну и житу.

По саслушаљу тих цена одбор је после поименичног гласања са 13 г. против 11, (која су била на 25 пара) решио, да се цена хлебу скуша на двадесет и четири паре динарске по килограму а да се продаје по двадесет и пет у тежини од 1042 грама. Ово да вреди до 12 Фебруара 1892. год. закључно.

Председник изнеси одбору на решење жалбу друштва за потпомагање и васпитање сиротиа и напуштене деце, поиси се трави да општина и учитељима тога дома издаје из своје касе додатак на име стана и огрева као сваки остали учитељи.

По прочитаљу те жалбе АБр. 1629|2. и осталих АБр. 2436, 2318, 2437 којима се тражи поиласк, одбор је решио, да се друштву за потпомагање и васпитање сиротиа и напуштене деце нада из општинске благајне а из партије буџетом одређене за издржавање ове сиротиње помоћ од две хиљаде динара у место закиаде за стан и огрев друштвених учитеља. За плаћу и остале годиие да се ова помоћ увиси у буџет расхода општинских.

општински послови

Цвеће. У општинској расадници ника доста и врло лепог цвећа, које је већ почело цветати. Ко би желео, да које стручак купи, нека се обрати општинском баштовану. Расадница је општинска иеиоп града до осуљеиске баште.

Цена хлебу. Одбор је општинска у седници својој од 10. фебр. 1892. год. решио, да се цена хлебу снуста на 24 паре дин. по килограму, а да се продаје по 25 п. а. у тежини од 1042 грама. Цена ова важи од 12. фебруара закључно. Хлебаи од ове цене нора бати умешан од обичног бољег хлебног брашна.

У седници својој од 13. фебр. о. г. ван одбор је одредио таксу и прооче хлебу умешеном од обичног прног хлебног просејаног брашна. Цена је ошике хлебу 17½ п. а. од килограма, а продаје се по паролш по двадесет пара у тежини од 1143 грама. Ово ваки од 15. Фебр. закључно.

Помоћ. Одбор је општинска у једној од прошлих својих седница решио, да се из општинске благајне изда неволиим Русима као помоћ 6000 динара.

Осим овога решио је одбор још, да се другима за васпитаљеие сирогиа и напуштене деце изиаје из општинске благајне сваке године по 2000 дин. као помоћ.

Здравствена предност електр. светлости спрам гасне. У медицинском часопису „Lancet" објавио је један лиеар, поиаљу на то да се после увођења *електричног* — на место гасног осветљења у *Лондону* здравствено стање тог особа знатно побољшало.

СТЕЧАЈ

За инжинеријерско и архитектонско одељење грађевинске управе општине београдске, потребан је један

УПРАВНИК

Дужности тога управника прописане су наређењем пословником, а у главном биће ове:

Управник руководи све послове поверених му одељења, и преи иређеним надзор над извршењем тих послова. Он је одговоран за савесно и тачно извршење свију послова, како оних која он сам врши, тако и оних која буде врши њему подручни персонал.

Управник је референт за све предмете, које се тичу његове управе, приликом решавања тих предмета у суду и одбору општинском или грађевинском одбору када се установи.

Управник се стара о иопуњавању снега осталог персонала за моменутп одељења, у границама буџета. Он прод-

дање суду или одбору општинском лица за сва остала места у тим одељењима.

Прва плата управнику је 7000 динара, а парочитом уредбом означиће се доцније, за које ће се начин повишавати.

Како ће се морати скоро завести стално и одељење за водовод, то ће од пријављених имати првенство она, који би се могао прекити и управе водовода. У томе случају одређује се управнику особен додатак плате.

За управника прави се само Србин и то у пуном року онај који је у Србији рођен. Затим мора да је испуњено све захтеве, који се траже од инжинера при примању у државну службу; да је најмање десет година провео у страни, и да је потпуно телесно здрав.

С тога је сваки дужан уз своју пријаву, приложити доказе о месту рођења, о школској спреми, о годинама у страни или службом проведеним и лекарску сведобу.

Рок за пријаву траје до 20 Марта 1892 год.

Од суда општине гар. Београда 13 Фебруара 1892 г. АБр. 2415.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

I.

На дан 17. Фебруара тек. год. од 9—12 сати пре подне држаће се у канцеларији инжинерског одељења Суда ово општинског (у Панђелиној кући на варошком тргу) јавне усмене лицитације и то:

За грађење друма за везу Крагујевачког са Шабачким друмом.

Кауција 1800.

II.

На дан 18. Фебруара тек. год. од 3—5 сати после подне за довршење калдрме у Душановој улици.

Кауција 5000 динара.

III.

На дан 19. Фебруара тек. год. од 3—5 сати после подне за грађење калдрме на Палилулском тргу за везу Болничке са Ратарском улицом.

Кауција 850 динара.

Кауција се полаже у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови ситуационих и попречних профила могу се видети у канцеларији инжинерског одељења Суда ово општинског (у Панђелиној кући на варошком тргу) сваког радног дана за време канцеларисања и при лицитацији.

Од стране Суда општине гар. Београда 1. Фебруара 1892 год. ГБр. 129

Суд општине варошн Београда на дан 19. Фебруара 1892 год. држаће лицитацију за давање под закуп права за истакивање шематизма становника вароше Београда, који ће обухватити државна надлештва и јавне установе: политичка, трговачка занатлијска привредна верозаконска и хуманитарна удружења; власничке зграде (куће) по улицама и становнике вароши Београда.

Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општ. Београд. од 8 до 12 пре и од 2 до 5 после подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу српски грађани 400 а страни подавици 800 дин. у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

Услови ове лицитације могу се видети пре а и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општине варошн Београда 7. Фебруара 1892 год. ОБр. 2256.

Суд општине гар. Београда продаваће путем јавне лицитације, а за наплату својих потраживања од Морена Албахори, Петра Јеремковића и Руже Табановић, Петра Јеремковића и Наума А. Николић, ове лозове, што су у кућици а за непрнесне своје обавезе положили, и то:

Морена Албахори 8 ком. лозова аутрених 3/4 под сер. 3910 бр. 33; сер. 4125 бр. 2, 3 и 4; сер. 4126 бр. 4; сер. 6255 бр. 33 34 и 35.

Ружо Табановић 12 ком. лозова аутрених 3/4 под сер. 6554 бр. 18; сер. 4031 бр. 38; сер. 4203 бр. 46; сер. 4276 бр. 36; сер. 4340 бр. 37; 38; сер. 3929 бр. 25; сер. 2767 бр. 5; сер. 1415 бр. 34; сер. 469 бр. 25; сер. 2334 бр. 37; сер. 3181 бр. 26.

Петра Јеремковића 1 лоз аутрески 3/4 под сер. 6333 бр. 28.

Наума А Н комика 2 лоза аутриска 3/4 под сер. 3915 бр. 17 и 18.

Продаја ће се вршити на дан 2. Марта 1892 г. од 2—5 сахати по подне, у депозитним одељењу општине београдске.

Од Суда општине гар. Београда 11 Фебруара 1892 год. ОБр. 2021. 2252. 2253. 2254.

У грађевинском одељењу Суда општине гар. Београда (у Панђелиној кући на варошкој пијаци) држаће се следеће усмене лицитације и то:

I.

На дан 26 тек. мес. од 9 до 12 сати пре подне за набавку 4000 квадратних хектара тротоарских плоча.

Кауција 4000 динара у готовом новцу или у државним папирима.

II.

На дан 27 тек. мес. од 2 до 5 сати после подне за израду 93 комбинезна и 134 воловских кола потребних за комору.

Кауција 7900 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови могу се видети у помснутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларисања и при лицитацији.

Од стране Суда општине варошн Београда ГБр. 104 и 105. 15. фебруара 1892 год. у Београду.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)
држан 3. Фебруара 1892 год. у Београду.

Почетак у 5½ часова по подне.

Председава зам. председника Ј. Антонијевић.

Зам. председника. Пошто нам доводан број одборника за решавање, то отварам одборску седницу извештавајући у исто време одбор да је г. председник болестан, па је мене овластио да руководим данашном седницом.

Изволите саслушати записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на састав записника?

Никола Х. Поповић. Овде где је реч о њеву молим да се поново прочита, јер ми се чини, да је погрешно записао одлуку. (Секр. прочита). Доиста погрешно је записано. Није одлука о трошарини на њеве, него о контролисању свију њева, па и вина. То треба да се исправи. (Прима се исправка).

Др. Павао Поповић. На последњу тачку записника имам да приметим да није све унло у записник. Ја сам у прошлој седници пре решења питања о штакању стенорг. бележака казао, да је у седници остао недоволан број одборника и потоње да се неможе никаква одлука о томе донети. То није забележено у записник. С тога ја молио, да се ствар поново сад реши.

Милутин Марковић. Ова примедба не може да дође у записник, него се може узети као нов предлог а примедба раније учињена унап је у стенографске белешке.

Никола Х. Поповић. Ја мислим да се овде површе питање јесу ли у свима предметима утврђивали сви одборници или је ово само за овај предмет.

Др. Павао Поповић. На примедбу г. Милутинову имам да кажем то: у записнику морају ући све одборске одлуке и одвојена мнења. Ја сам казао, па и сада тврдим, да се неможе сматрати то као пуноважна одлука, јер је у седници остало свега 13 одборника. Молим да се то стави у записник.

Ђока Димитријевић. Дрим да је заиште ово ставити у протокол него сад никога износити на гласање.

Коста Б. Мијајловић. Дрим да треба прво да председништво обавести поједине одборнике, који нису у прошлој седници били на чему је ствар. Ја знам да су неки одборници тражили да се све стеногр. белешке штампају, а нека да се само у виду штампају.

Ђока Новаковић. Треба да се прво констатује то, да у прошлој седници записта није био доволан број одборника; па ако то буде, онда можемо одобрити да се друга пут решења то питање. У осталом ја не сматрам да је ово питање тако важно ради којег би се имали бавити, нарочито кад постоји већ одборска одлука, да се говори одборника штампају. И та одлука има да се изврши, па било у додатку или иначе.

А ово је прво нужно да то, што у записнику стоји написана одлука, која се донеси са довољним бројем одборника, па би без овог било поводно да се сад опет друга одлука донеси, а не има се узрок томе.

Милутин Марковић. Мени се чини да је ова примедба г. Павлова неумесна. Овде је сад у питању има ли по шта да примети

на записник. У записнику се по досадањој пракси бележе само одлуке, а да се и поједина одвојена мнења бележе, то није практиковано.

Сад пошто записник потврђује, да је био довољан број одборника за решавање, неможе се изводити да ли је био довољан број као није.

Што се тиче поврељног питања, ако он сматра да није био довољан број одборника за решавање и ако та још није у томе потпомогнут, као што се чуо овде још један глас, онда се може донети решење, а сам тражи да би било погрешно уводити тражену примедбу у протокол.

Dr. **Павао Поповић.** хоћу још једном да говорим ради објашњења на говор г. Марковића.

Да ли ће се заводити и одвојена мнења у записник или не, то је ствар одборска. Али кад су записници одборска уједно и решења одборска, која морају да се изврше, и која сваког на често и великих повлаштују, питам г. Милутина, да ли он сматра за потребно једну одлуку, која није са довољним бројем одборника решена и сме ли се то решење извршавати или не? Ја сам казао да та одлука не може да пређе и при томе остајем и сада. Ова моја напомена молим да уђе у записник а да ли је био довољан број одборника или није, то управо и није била моја дужност да констатујем. Ја сам учинио примедбу, а председникова је дужност била, да се о томе уверн, пребројавањем гласова, или поновним поименичним гласањем.

Никола Х. Поповић. Овај је предмет у записнику на последњем месту. Није истина, али кад је записник овако изведен писан противан да се опет реши. Истина је то, да је г. Пало приметио да нема довољан број одборника.

Никола Вуковић. Господо, ја сам био у прошлој седници и писам чуо за ову примедбу г. Павлову. С тога нека се то види из стенографских бележака.

Никола Р. Поповић. Господо. Истина, погледа, да је ово ситна ствар, али за мене је примедба г. Павлова од врло велике важности. Поред тога г. Павле ако одборник ствара примедбу на последњу тачку прошлог одборског записника, кад зели да није био довољан број одборника за решавање то потпомаже и г. М. Деко. Ако ствар овако стоји у истини, тражим да се ово изнесе у другој седници на решење. Ову тачку тражим да се изнесе поново на решење и но тоже што је ово био нов предлог, а по закону треба за нове предмете 21 одборник на да може пуноважно решити. С тога би молио да се изнесе на решење та ствар овако како сам ја казао. Прима ли овако одбор или не.

Мика Банковић. Ја питањи да је приметба г. Dr. Павла прво умесна, и треба да се у записник заведе. У почетку доће довољан број одборника, па како седница траје дуже, то многи одборници оду пре закључка седнице. С тога председавајући треба на то да пази, па да прекине седницу, а не да износи на решење. Кад је дакле ово питање решено без довољног броја, онда нема ни одлуке и по томе приведан је захтев да ти примедба г. Павлова уђе у записник. Не треба доповлити господо. да се на основу овог броја одборника донесе одлуке, који је број био у почетку, ако тај број буде смањен, јер је то хрђава пракгиза и може донети хрђаве последице.

Светозар Ботурић. Мени ова ипака правтика у нашем раду изгледа врло смешна.

Господо, кад један одборник дође у седницу и председавајући каже: ! да има довољан број — држим ја су онда одлуке пуноважне. Ако од тога одступимо онда ја молим да се увек прозивамо на закључку седнице, те да се види, је су ли сви на окупу. Иначе ни само дангубимо.

Ако хоћете да се ваш шта радимо, ја би молио да се стенорф. белешке штампају. Немојте да се кријемо. Ако нећете да се ваш шта се овде ради, онда немојте ни штампати. Немојте овако да губимо толико време ове презимрања због једне форме.

Мје је мишљење да је ово питање пуноважно решено. Ако противно реките онда је у питању цела седница

Мића Петровић. Ја сам имао да кажем скоро то исте што и предговорник. Ја би молио секретара да нади колико је потписаних одборника као присутних у седници, на ако их је било довољно ако је решавање ове ствари, онда нека остане само је решено, а ако није да се реши изнова. Не може се узимати у обзир то, што је на крају седнице било жалбе, јер ко је то и проучавити и казати у првој половини седнице било је толико на прају толико итд. Да се се пак и у будуће овакви случајеви неби понављали, ја мислим да председништву вала ставити у дужност да само доноде број ствари на решавање докле има довољног броја одборника и да по свршетку гласања каже, оволико их је гласало „за", оволико „против" и оволико се уздржало од гласања. Пошто је у овом случају зарујен г. Dr. Павао, то кажам, да би требало ову ствар изнети поново на гласање, пошто сад има довољног броја одборника.

Милутин Марковић. И прошле седнице било је, господо, доста разговора о питањима која се могу свршавати као седнице и која неби требала у толико да нас занимају на седницама одборским, на тако се и сада ево чини. Међутим овде је питање, хоће ли да се усвоји протокол или не? По оном што је десила рађено, ја сматрам, да је решење донесено у прошлој седници пуноважно. Али ако одбор нађе, да није било довољног броја за решавање, онда ни можемо целу ову ствар изостављати из протокола па је данас решити, а међутим протокол примити ако других ствари примедаба нема.

Мишљење предговорниково: да би у протоколу вадало означити колико их је гласало „за", колико „против" нема места с тога, што се у протоколу само одлуке бележе, да неби био сувише опширан. Односно овог питања могу да кажем, да је само Dr. Павао био противан. (Вуковић: и ја сам био противан).

Ја мислим, да би требало ову ствар сад овако прекинути: сматра ли одбор да је ово питање у прошлој седници решено или не, и ако сматра, онда да идемо даље а ако не, онда да га сад решимо. Међутим пре тога вадало би учинити питање да ли се прима протокол или не.

Председавајући. Прима ли се протокол читања протокола са изузетком овога закључка о штампању стенографских бележака? (Прима се).

Пристајете ли сад, да се стенографске белешке од прошле године штампају у додатку општинских новина? (Усваја се).

Светозар Ботурић. Ја нето што предњемо на дневни ред молим као да чујете једну моју интерпелацију на председништво.

Као што знате, од стране општинског представништва издата је наредба да механиџије и кафеџије не смеју клати прасад, јагњад и свињу стоку у својим авлијама, него морају то чинити на шупи у интересу здравља у народа. Поводом те санитетске наредбе механиџије и кафеџије обратили су се с молбом и захтевали да изађају аренду по досадањем али и да ову у свињу стоку у својим авлијама, као и до сад. Међутим, за нечистоту одговарајуће санитетској полицији. Ја држим да је ова молба основана и да не треба кафеџије и механиџије да чине једини изузеће, те да они коју на шупи, а остали не. Кад би се ова наредба у истини придржала здравственим обзирима, онда би она требала да важи за све грађане, а не само за нас кафеџије и механиџије. Ја молим своје поштоване другове да у интересу правде и праведно подношеног мој предлог, по коме ће и кафеџије и механиџије клати стоку у авлијама или по коме ће и сви остали грађани клати своју стоку на шупи.

Коста Б. Мијаковић. И ја сам то исто нвао да кажем, што и г. Ботурић.

Лаза Дакшовић. Умесган је предлог Ботурићев и мислим да га треба усвојити јер колико коју кафеџије и механиџије, толико коју и појединм мајсторе, који имају шегрте и калфе не храни.

Председавајући. На ову интерпелацију одговорићу у идућој седници.

А. Одавић. Пријатком опом, кад нам је подлесена била понуда од стране браће Карапешића у којој нуде своју кућу, за школу на Сави ценом од 6000 динара готовине, било је казано, да ће му се кућа по истеку закупа предати опакна, каква му се у то доба затече. У колико се сећам тако је сама понуда гласила и ради тога ми смо одобрили наносну цкорју за оправку те куће пре него што се школа у њу усели. Чујем да је у угозору о закупу која је са њима склопљен речено, да ће се кућа предати у стању у коме се прими.

Питам председништво: је ли му познато ко је ту тачку унео у угозор и како је смео да је унесе у ову ствар изношења, кад понуда са сами другове гласи!

Мића Петровић. У допуну овога у колико ово ја изнешћем г. Карапешић је обавезан да ту своју кућу уреди онако као за школу треба. Међутим ако 20 дана ја сам био у комисији са г. чланом одбора сасвим зад се повело питање о школи и уверио сам се, да тако нема никаквих учињених оправака, него је нта ваше у талном стању, да ја неби седео у њој ни да ми дабе да. У самом погледу изгледа куће, ако да тако нису нашли седели дуда. Међутим у угозору стоји да му се кућа неда у онакном стању какву је и предао, и ос ће на закључку закупа да траже да му се кућа оправи и ако је она не оправљена дата.

Никола Р. Поповић. Дао је реч о школама онда и ја да ставим једно питање. Као члан ове комисије зојој је стављено у дужност да види како је извршено оправка у кући г. Тасе Младеновића за школу, видео сам да општина оправка ту кућу на рачун своја буџета. Ја држим да такав угозор није. Молим да се то у идућој седници одговори.

Милутин Марковић. Нехало се опет опћење наносити разна питања у седницијисто онако. као што је пре уобичајено било, Раније обично обичај као штетан по рад одборски изазове је одбор да донесе одлуку

да се сва питања, која се тичу предсједништва непосредно лично председнику достављају па ако код њега не би добили задовољења онда тек да траже задовољење код одбора. Ова питања сада нијесу, више се своде на она питања, која треба код председника расправити или му их на пријем казати да би могао спремити и дати одговор.

Ако овако продужимо, онда онде у одбору немамо ништа радити; а ово вала неће шио од нас.

С тога сам мишљења да се сва питања прекину те да буденио сагласни са разлозом одлуком, а да пређемо на дневни ред.

Заст. предсједника. Примам она питања к знању и наређу их у другој сједници.

Никола Вуловић. И ја имам једно питање на предсједништво. То је у овоме. Да ли је извршена одлука одборска о луњанини код рејона.

Заст. предсједника. У недовољно могу да одговорим на ово питање сад одах. Одборска одлука постоји да се дувани насторе. Суд је при прасуђању извршења имао на пријереке, јер су те дуван над ким је решење сазнитено вајавши жалбу и сад је све то послато надзорној власти, власти на одобреље. Док се ово не сврши суд неможе да им затвори дућане.

Никола Вуловић. Добро. Сад друго. Пошто је цена житу доста скала од онога дана кад је цена леби одређена, ја би предложио да се опет цена спусти.

Заст. предсједника. Примам то питање к знању и њуће седнице наћећу цене пшеници и брашну, на ће се онда ловити одлука.

Поп Тата Калетан Спасић. Ја имам два питања на предсједништво.

Прво се питање тиче и мене као свештеника, а то је о доношењу предлогу од грађана и г. митрополита односно пракселва прије дорћелске. Ово 70 грађана подпесло је њиову г. митрополиту, као никако непристају да се врши пракса код Сакачесме. Г. Митрополит, да би сазнао право расположење грађана упутио је ту њиову предсједништву да образује једну комисију у коју је г. митрополит и мене одређено, те да они све то оцене и поднесу извештај. Питам предсједништво, да ли му је то познато, и је ли одређало ту комисију.

Заст. предсједника. Немогу на ово да одговорим, јер ми није ништа познато. Но зрамак к знању да се у и дуђој сједници одговори.

Поп Таса Кап. Спасић. Друго је питање ово.

Господи одборницима је познато кад је била дебата о мареном лекару г. Гецу. Ја сам још тада казао, да ме се личност не тиче, него да се поштује свакије право које по законима и Уставу земаљском сваки има. Дебатујући напослетку је решено, да предсједништво изнади радњу г. Геца и одбору поднесе извештај. У колико сам разумео ова је ствар свршена, јер је предсједник, г. Геца отпустио. Али г. предсједник није известио одбор шта је узрок томе одпуштању.

Ако је предсједник хтео да бацира на оставку то је требало чинити док није дошло пред одбор, а кад то није онда учињено онда треба да подпесе извештај, на ако је тај човек крив онда не само да се одпусти, него и да му се онда уверење, да нигде више неможе наћи хлеба, а ако је невин, онда опет да се зна за што је одпуштен и да ли је други лекар погођен као што закон наређује.

Молим да ми се на ово одговори.

Заст. предсједника. Ја само знам за је одпуштен. А шта је узрок и због чега то неважи. Но и ово примам к знању да се доцније одговори.

Изволте чути неколико уверена која се траже од власти за плаћање и изношење стаће извесних лица. (Секретар прочита).

Има неколико молбе од грађана који су изабрани за поротнике и присутиише, којима моле да се од те дужности разреше. Чује те молбе. (Секретар прочита).

Мата Јовановић. Концесионар за прављење тразаја подпесе је још Новембра месеца писмо тражећи од одбора да му дозволи, да трасу трамвајску продуже од „Лондона" Обреновом улицом" „Марковим тргом" до на „Теразије".

Ја сам њихо правац, а ни сте вероватно слушали многе оправдане приклеве, на ону усијену трасу за то, што није пројектовано да најжалост улицом прође трамвајска линија у којој су министарства праше, просвете и унутрашњи послова. И концесионар уњиђући и сам то подпео је молбу да му се дозволи да и ток тај живљом улицом поврај двора продуже трамвајску линију. Комисија трамвајска по питање прочула и решила још 27 Новембра тако, да би предузимачеву понуду требало одобрити. То решење, или управо мишљење њено, требало је да више пред одбор дапо и дапо, али од дана до дана те до сада није учињено. Као члан комисије за трамвај, да као изношени то питање с мишљењем да би требала одобрити ону молу — краћу — трасу, која непосредно везује „Славију" на врачару са „калимегданом"; тем пре што остаје стара линија, која иде преко „Теразија" „Марковог улицом" „Марсовим тргом" и „Обреновом улицом".

Андра Одавић. Ја не бих њихо шта да приметим на говор г. Мате али бих молио да ми се предходно објасни од стране комисије трамвајске да ли је она разматрала раније о овој крађој линији, и ако је, онда који су је разлози руководили да изберу дужу линију. Ако со без сметње може провести трамвај овом крађом линијом ја би пристао.

Мата Јовановић. Трамвајска комисија, ако шта знате изабрала је ону дужу линију и она је и увређена у услове, који су закључене с предузимачем; са којих је разлога то учињена ова седмља комисија није разматрала. Као што знате ми смо целу ову трасу претресли наједно у седницама као писмо о овоме говорили.

Међу тим, што се мене тиче, ја сам одних увиђео да је погрешно, да се изостави најжалија улица и да се удари улицама, које ову изложене таквом саобраћају Поште је ова нова траса далеко краћа и пролази најжалом улицом и поште неће бити никаких сметња за саобраћај, ја мислим, да би требало ону молбу примити.

Милутин Марковић. И ја сам био члан комисије, која је радила тај уговор о трамвају, а и доцније сам био у одбору кад је претресан уговор са концесионаром. Колико се сећам и у комисији и у одбору нисмо ту као погодности разлога ни што је ово двора улица узана и што би било нгодно да поред двора трамвај пролази. То је тако онда лакако мишљење, а сад видим, да други мисле друкије и мислио да би трамвај могао онуда да иде. Што се мене тиче, ја се с тим разлозима не би могао сложити него би остао при старој траси, јер предузимач ни је подигао ни уговорену линију а ни је се ставе промењало од дана решења до данас.

Ђока Нешић. После разлога г. Младића Марковића ја не бих имао шта да кажем до то да је улица сувише узана а саобраћај неомућелики тако, да ће бити знатних сметња и за пешаке и за кола ако се трамвај онуда проведе.

Милан Петровић. Господо, ова, боја су биле у њеним каролинама сетиће се да тако ина и ужих улица, којима је проведен трамвај, на да ипак нема никаквих сметња за саобраћај Знајући лапа је ширина улице код двора да пилазни да се трамвај може њоме провести.

Никола Вучковић. Ја имам још да упозорим на то да ова улица поред тога што је узана неће моћи унет да поднесе на саобраћај јер над су свечаности ту ће бити параде и т. д. Са тога ја сам за то да остане пројектована траса.

Мата Јовановић. Из говора г. Вукосава видим, да он није разумео у чему је ствар. Он не предлаже сгару трасу због тога што је бола него за то што налаза да може у тој улици бити спречен саобраћај кад су свечаности. Но, господо, потреба заборавити да се свечаности дешавају једам пут или два пут годишње и да у тим случајевима може трамвај да обиље од „Лондона" „Обреновом улицом" преко „Марковог трга" и „Маркове улице". За пешаке има тротоара од 5. метара са обе стране. У осталом ова улица поред двора толико је широка да саобраћај неће никако бити спречен ако трамвај туда прође.

Раденко Драговић. Кад г. Мата казаде да овом улицом треба да продази трамвај за то, што ја најжалија, онда зашто се не би спроведо и Кнез Михајловом улицом, кад је и она најжалија? Ја се сећам да је при претресу конвенције о трамвају говорено, да трамвај обилази ове улице због тога, што су узане. Међу тим комисија сад налази да улица под двора није узана и да може подпети. Ја, господо, не могу да будем на чисто с таквим резоновањем.

Ђока Димитријевић. Не могу да тврдим али ни се чини, да су нас други разлози руководили те смо одустали од овога. Зато за време председништва Владановог учинили се та имена, а чини ми се да је због двора; због ларме велике; а не због тога што је узана улица; и ја би са тога прихватао да се овом улицом проведе трамвај ато каших других сметња нема.

Гавра Бркић. У уговору стоји да он поставља линије, које су данас по плану. Међутим ако би се навело, да треба још гди, то да се може обратити одбору за одобрење. Сад кад је потребно да се и поред двора спроведе трамвај за што да му недозволимо. По месту и ширини улице, може се одобрити, ја с тога сам да му се одобри.

Dr. Павао Поповић. Да се не упустам у техничку и стручну страну овог питања да ли је улица широка или није, имам да кажем то, да ми треба да имамо пред очима само интерес грађана и општине. Сваколико да су важни узроци руководили

комисију кад је разлог изостанка улицу пред двором и обилазак варошки трг. Може бити да су онда прилике и утрошак били такве природе, да се је морала та траса усвојити. Ја слободно могу тврдити, да овај додатак линије трамвајске од Лондона до теразијске чесме не само да неће да смета него ће грађанству бити од велике користи. Нама нашта не смета да одобрило у начелу. Ако дођеше буду постојали они услови, који су руководили и председнику комисију да напусти ту трасу, ми ћемо казати: добро. Наша је жеља да проведемо линију а наша је воља била да се буде, па сервисна стварно. Но свакојако одбор има довољно разлога да прими овај предлог и изненити.

Милутин Марковић. Има у уговору једна тачка, која вели: од постојећих линија, ако би која додање била непозвољена, да се може обуставити. По уговору још линије ни су ни постављене. Ако би ми још сад дошли одлуку да постави линију и од Лондона до тера, чесме, онда може наступити случај да предузимач и непоставши линију од Лондона ка Марвеном тргу.

Моје је мишљење, да ово питање сад не решавано, јер ако би услојили тај предлог значило би да му још сад кажемо на сусрет да избегне сваку тешкоћу. Пошто сад те потребе нема, кисели да ово тражење одбијемо.

Мата Јовановић. Господо, Нестоји разлог г. Милутина. Предузимач не тражи нашта да унапреди обаље шити он то може да учини без одобрења одбора, јер је за сваку измену или допуну и промену трасе потребно према уговору одобрење одборско.

Најјачи разлог, да он не може и неће напустити овај крак преко Марвене пијаце тај је што је то нека трамваја београдског са гробљанским а он од гробљанског траженја очекује највећу корист. У њему свом он надражава све линије по плану, но сад само увиђа, да је од велике штете што се обилази од Лондона преко Марвеног трга Ја кад би се помо од Славије на преко марвеног трга на теразије, ја би се пре скинуо код Лондона на ако нешто, него да обилазим преко марвени трг. Ту се мора да обилази скоро четврт сахата. Дакле не стоји та спекулација, која се неопрадано изнилаз.

Поп Таса Кап. Спасић. Баш за то што је г. Мата споменуо писмо предузимача, ја хоћу да говорим о овој ствари. Тако стоје да се ово траже због великих погреба ја држим, да смо ми за прави месту познати да се праве бруге о потреби, а не предузимач. Г. Др. Павле рече: ми да ре писмо да се праве поред дворца, па ако се појави нашта није ни било. Ја не би могао тако. Него ако би потписао и одобрио да се пред дворцем прави трамвај после тога разлози државни не би ме могли поверсити, да од свога потписа одступим. С тога би био да се ово види да ли се стављају какве препреке, па онда, да се донесе дефинитивна одлука.

Ђока Нешић. Поред свега тога што нашесна господа тврде, да је улица пред дворцем довољно широка пиши тврдим да није. На основу и предлажбах разлога никако писам да се тако спроводи трамвај.

Слажем се са г. Милутином Марковићем да се дођење ово реши.

Мата Јовановић. На основу тврђење на намет као што г. Предговорник тврди да је улица уска и да не могу ни двоја кола живописи онде где је ширина самог колосека 12 метара, — за нешки шта да кажем Ја опет тврдим да и онда кад буде проведено трамвај, могу се живописи чотворо кола. У другом свету ина и тешких улица и далеко живљих него што је ма која улица у Београду, па опет тим улицама трамвај пролази.

Што се тиче овога, што вели г. Таса да непријемно на какве сметње; држим да нећемо наићи само да се линија с противне стране положи. Држим да ово треба одбор да усвоји.

Ђока Димитријевић. Код г Ђока Нешић каже, да се пред двором неможе правити због уске улице, онда над је тако ми треба у напред да обуставимо трамвај у васиној улици која је куд и камо ужа. (Чује се да се реши).

Никола Х. Поповић. Ја предлажем да се прочита писмо предузимачево. Ми овде говоримо о нечему у чему писмо обавештени.

Заст. Председника. Изволите чути његово писмо. (одборник Љуба Јовановић прочита).

Никола Р. Поповић. Ово писмом пре) дузимач ни уколико неодступа од уговорене линије. С тога писмо да можемо трајење одобрити.

Милан Петровић. Овде је предговорник г. Таса резао: да је предузимач подзео ову молбу због личних интереса. То нико не спори, али овде је главна ствар, да се неговори интереси самог са интересима трговаства. Ово је најкраћи пут који спаја краљар с калимегданом и главном чаршијом и по томе корист је грађанстав, да се најкраћим линијом спроведе трамвај Што се тиче оне горе пројектоване линије та остаје, и предузимач не тражи да се осложбоди од грађења исте.

Што се најзад тиче ширине улице, она је довољно широка да се може ноше спровести трамвајска линија.

Љуба Јовановић. Само бих имао поковање рећи да каком. Има нас неколико који би пристали за ову молбу, али само под тим условом, да се ни у ком случају она друга пруга не може баташти без одобрења одборског (чује се врло добро).

А. Одавић. Нећу да кажем да је та улица уска и да ноше не може да иде трамвај без штете за свобраћај. али над се то призна онда што се не би спорете трамвај и „кнез Михајлова улицом" која је исто толико широка?

Ја са тога предлажем, да ако се ово усвоји, трамвај не иде на преко „Васину улицу већ „кнез Михајлова".

Ђока Нешић. Ја бих молио председништво, да одговори: да одобрење ове пруге није свопчано с каким издацима по општинске касе? (пије)

Мата Јовановић. Г. Андра хоће да се спроводи трамвај преко „кнез Михајлову улицу", али заборавио при том, да је она улица сличајно уска и далеко дуга, а ово је шира и краћа, те због тога и што ће се „Васина улица" по новом регулационом плану Београда проширити на 25 метара, ја сам за то, да туда иде трамвај, пошто „кнез Михајлова улица" остаје исто толика колика је.

А. Одавић. Што г. Мата вели да је „кнез Михајлова улица" ужа од оне код двора, то не спори. Од терезијске чесме трамвај мора да савија идући „Лондону" Док од терезијске чесме он ни праву линију до „Калимегдана" улицом „кнез Михајловом, која није уска за трамвај.

Што г. Мата вели да ће се „Васина улица" проширити по новом регулационом плану то је истина, само је изостанко да ће тај план бити извршен тек после 100 година, докле ћемо ми почекати, да нашо 5 трамвајски линија (да се реши).

Ђока Новаковић. Ми можемо пристати на ону молбу под условом, који је споменуо г. Љуба Јовановић а који би се у томе састојао: да он, подвизући ону пругу не сме ни под којим изговором напустити и ону, која води преко марвене пијаце.

(чује се да и ми то хоћемо)

Милутин Марковић. Имам да напоменем да у уговору стоји да предузимач не може ни једну линију да напусти док решења одборског, а тако исто не може ни да се ноше отворе без одборског одобрења И кад то стоји онда потреба да се огрђујемо на начин који се предлаже.

Ђ. Новаковић. И ако има члана који о томе, што г. Милутин напомену говори ја сам нпак за то, да се овај услов нарочито стави; јер како год што ниа члана који о томе говори, тако исто има другог који ће: да ће концесионар има права да линију, која не даје никакав резултат т. ј. никакво приход, или укине нак другом замени. На за то, да би се спречио на какви спор, тј. да му се не да ни да на њега помисли, боље је да се унесе и овај услов.

Председавајући. Сталаћи питање на решење: Ко је за то да се ова предлог али молба одобри тај ће гласати „за" а ко је против, тај ће гласати „против".

После гласања.

Дакле господо, 14 је гласало „за", 10 „против" а 4 су се уздржала од гласања.

Према томе ово је усвојено.

Седница закључена.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Моје јавно предавање на Вел. Школи биће допуњено, оштампано под именом

КЛЕФТЕ И СУЛИОТЕ

Књига ће бити лепо израђена, имаће на десет штампаних табака, и биће готова до половине месеца Фебруара — Препоручујем ову књигу сваком, ко хоће да се ближе упозна са повојном историјом грчкога народа, и препоручујем је и сваком ономе, ко љуби и поштује слободу.

Молим све пријатеље ове књиге, као и моје личне, да се залуже за претплату и њоју може надлежу г. Пера Зорећу оптору државне штампарије. Претплату нала слати најдаље до 10 Фебруара.

Књига ће за претплатнике 1 динар, а за непретплатнике биће 1.50 динар. Сакупљачима поред благодарности и 10%.

20 јануара 1892

Београд

Војислав Ђ. Ракић
сравник

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)

Дркан 2. Септембра 1891. год. у Београду.

(Свршетак)

Да су те побуде исказане и у писму, ја не бих ни говорио, али, у колико сам при читању чуо, у писму апсолутно ничега нема од свега тога. На против дакле наше једно з објашњава се друге! Ја не бих био за то да се одобри путовање двојице а сво за што. У тој представци — писму — комисије кажуе се да је главна цељ изасланика да се увере: да ли је Куп спремно материјал од кога ће да прави машине сходно уговору те ако је добар да му се одобри рад, а ако није — да му се то забрани. У прком случају нијала би да му се да и уклата по уговору. Његов говор за писање се, истина, у записник, али каднсник неће ићи с онима уједно. Они могу потрошити неколико стотина динара и за што? За оно што би могао један стручњак да сарши. Држим да решењу о шиљању двојице на посао који би могао и један да сарши, не би било оправдања.

Г. Главинић казоди да би господа изасланици ишли да се упознају при овоме путу и с машинацијом око водовода. Ако би се и то хтело, онда би водоводна комисија требала да о томе поднесе засебан акт и тражи одређење изасланих која ће се колико је потребно забавно око ових штудија а не узгред и за 10—15 дана, јер за толико се времена не може нашто особилно да проучи. Што не бих ово одобрио нашм разлога и у овоме. Ни се сви сећате да смо ми као одборници одобрили помоћ једноме инжињеру Јоци Јозановићу из Сиедерева да проучака водоводе и над буде време да нам послужи, на он то није хтео да учини пошто сво га издржали на страни у Љубљани дајући му по 200—300 дин. на месец. С тога ја не верујем ни у ово обсљање да ћемо ми имати какве пајде у посду ово водовода ако одобримо ово путовање и трошак.

Овде је главна ствар преглед материјала спремљеног за израду машина. Тај се преглед мора и треба да изврши по уговору. Ту треба одобрити путовање г. Селесковића као стручњака. Ова друга ствар са сами је друге природе и не треба је вазивати са с овом но, ако треба, учинити засебну претелазу. Ја сам дакле за то да се пошље Селесковић и нико више. А о штудирању машинудације, око водовода нека се учини засебан предлог.

К. Главинић. Чини ми се да је г. Поповић обратио ово мало пажње на комисијски акт кад овако говори. У акту је речено да ће комисија, пре пролазу кроз извесне уређене европске вароши, обавештавати се о многим питањима која су за општину београдску важна. То је врло практично. Чињати два недатка скупље је него један. Овако каже г. Поповић предлаже нако би се послати најпре један човек да прегледа материјал, а за тим други за штудирање манипулације око водовода и т. д. То не би било цеђено него један недатак: Комисија се у своме акту није ућутила у довољавање умесности својег предлога јер није пислала да ће ко год да спори њеному кориснос. Комисија, имајући на уму да ће бити изасланп други стручњаци, држала је да ће они у овако односно братком року моћи да ово прочуе у општим цртама; но ако се жели иогу се одредити и људи који би се месецима тамо забављао само што би то било излишно. Ситнице нама нису потребне него да се на више места види на лицу места како је уређено у главноме оно што и ми имамо да уређујемо.

Председник. Донста је г. Поповић пренадео главну мисао водоводне комисије. Она нели у акту „а за то што би се тим путем дала пријатна члановима комисије да проиђе кроз ране вароши Немачке, прочуе уређене водовода и т. д. — Дакле *то шут* да неко како су појелнае ствари у правцима пријатне. Неће то бити главни задатак комисије него да по неке сумњиве и нејасне ствари прочуи. Овде се као што видите, има да сарши један главни посао, и да се том правном узгредно сраши и други и о једноме трошку.

Милан Капетановић. Није чудо што се тако бојимо ове комисије јер смо се опекли раније. Но овде бојазни нема јер у овој су комисији стручњаци а у прво] није било ни једнога.

Овде ће Селесковић имао да види материјал и машинеки рад а Стамековић експлоатацију водовода, а они су оба стручњаци пе тоже им пут не ће бити бесплодан.

Пошто ће дакле на пут бити одређена само двојица стручњака, а неће се више забавити од 10—15 дана, ја сам за то да се путовање одобри јер ће мало коштати.

Јоца Таџић. Лепо, да примимо предлог комисије. Шта ћемо друго.

Никола Р. Поповић. Ја верујем а и убеђен сам по акта, да сам се пребацио у своме говору, али у колико ово прими на себе, молио би г. Главинића нли г. Капетановића, да објасне ово, што нису одговорили за онога инжињера. Чак нам гаранције г. председник Стаменковић да ће он после бити општини на руци у овим радовима. Неће ли он учинити ово исто, као што је учинио инжињер Јоца Јозановић. Што вели г. Главинић да ће на своје иосу провести само 15 дана, држим да је и то много.

Коста Главинић. Мало је невгодно сразлазати г. Стамековића са г. Јоцом Јозановићем.

Г. Јоца је се сам покудио, а после ствако такве услове, који се не могу примити. Но остављно то све на страну. Г. Стамековић је пришо општинске послове ово истраживања врло бесплатно. Он је у свима водоводним комисијама био с тога, што је то његова струка и то пређе као професор на тех. школи. Он је досад дао и сувише доказа да ће пришти своју дужност савесно. Ако нпате доказа противних а ни му немоје веровати, а дотле немојте изазивати неповерење човеку који нам толике послове прни.

Председник. Да стављмо ово на гласање ако желите.

Никола Р. Поповић. Ја сам протнван и хоћу поименце да се гласа.

Ф. Васильевић. Ја бн био за то, да се негласа поименце, него да се устоји једногласно захтев комисије.

Председник. Шта ћу ја, кад г. Никола по закону има право да тражи поименично гласање.

М. Капетановић. Г. Поповић, каже да нема никакве гаранције, да неће учинити ово што је учинио г. Јоца. Али овде има две ствари.

Г. Јоца није имао дужност и учињена је погрешка што није обвезан казним угозором или да прими у општинна дужност за време колико га је општина надрикавала, или да врати новац.

Код г. Стамеиковића је засим друга ствар. Он има моралну одговорност на себе. Ако водовод не буде добар, он ће морално одговарати скоро за сва посао. Сад недовољати њему да иде и види што му треба, изгледа ми чудно. Тај пут неће да тр је више од 12—15 дана. То је ситница коју нпате од неговога пута.

Што се тиче г. Јозановићеве ствари, та је улучена општинском адвокату да види како стоји по закону, јер неки кисле, да он жора да врати ово, што је потрошио. Дакле то су две различне ствари.

Никола Р. Поповић. Кад би водовод био у половини готов, онда би друга ствар била, али сад тек у почетку ни с тога хоћу да гласам против. Ја сам чуо, да чак хоће и табеларни преглед да нраве.

Коста Главинић. Само једна пример да изведем г. Поповићу. Општина београдска требала је да ради на устројству свог грађевинског бироа и уређењу администрације. Решено је да се пише и да моле стране општине да нам пошљу са стране своје устројства. Писано је, на шта је добила? Добила је 4—5 бугета, на од тога ништа није нпала вајде.

Кад се оде тамо, и надлежни људи нажу шта се и како шта ради, онда ће се боље и знати, а држим да ће се донети и много што шта и написано, као што је и г. Никада доцео много акта и ако о томе чатава архнва. Дакле и овде треба да оде да нам и он може да добије много материјала на писмено, што ни овде неће нпкад моћи добити.

М. Капетановић. Јоци нешто да наведем у прилог. Ја сам треба да буду двојица. Наша трговци наложено је да нарадимо прамца за грађевинско одељак, који би се руководно у свима послованпа у Београдској општини. Ми на том послу можемо пока само тако ако сакламо, како се рани у другим варошима, с тога смо и писли и тражили да видимо како је то у Берлину, Бечу, Штутгарту и т. д.

Мало час г. Главинић је казао, како је г. министар писао и тражио неке уредбе за уређење општина, на пису добили ов читаве 2 године, а овде ће све то комисија да спреми. на ћемо овда почети и ми да радимо. Истина ово није напомену зат водоводне комисије, али уверавам вас да је нужно. А сем тога уверени будите, да та господа неће дати бинете тамо, а моралиа одговорспост лежи и то једина на те руде.

Председник. Хоћу ли да ставим на гласање, или ће се ово успоштити једногласно.

Никола Р. Поповић. Ја сам против.

Председник. Добр.. Ко је за то, да се усвоје предлог комисије нека гласа „за" а ко није, нека гласа „против" (Настаје гласање).

Гласало је 17 „за", 1 против. Усвојено је, да иду двојица.

Сад жолим да чујете лицитације, и то прву за давање општинске куће у збир. чарници под закуп. (Секретар прочита). Као што видите сад је мање за 240 дин., а пређе је била 630 динара.

Коста Главинић. Ја сам нешто казо случајно обавештен о тој кући. Мислим да је тамо таква услов, да закупац згради изнутра направља сам, а општина с њега. Према томе треба видети, да ли се то прави и ако се прави боље је дата и јевтиније, само да зграде не губи предност.

Председник. Чујете ли одбор ову лицитацију? (Чује се: да се држи друга лицитација. Да се усвоји).

Кад је тако сталаћам на гласање.

Ко је да се усвоји лицитација гласаће „за", а ко је да се одреди друга гласаће „против". (Настаје гласање).

Гласало је 12 „за" 4 „против", а 3 су се уздржала. — И тако усвојена је лицитација.

Коста Главинић. Господо имам да учиним један врло важно предлог који се неможе одгађати. Ви сте сви очевидци, да се у кући Михајловој и краљ-Милановој улици и даље, просто неможе проћи од прашине. Људе не могу да отворе дућане, а поносе не могу пролазећи ни отк да отворе од силне прашине.

Та је прашина причињена услед оних радова и није право да појединци чисте и заливају целу варош. С тога би предложио да председништво забани одмах неколико кола, па да се те улице поливају двапут дневно. (Чује се: врло је нужно). Управа водоводна чини све што може да се прашина отклони, али опет мора да остане овако као и општинска управа не помогне.

Председник. Ја знам да противу ове мисли нема нико нешта; с тога ја узимам на себе да градим пута треба те да се ова нечистоћа и прашина уклони (врло добро).

Секретар чита протокол лицитације о давању 2., 3., и 4. дућана у дубровачкој улици под закуп. (Чујеја се цена).

За овим чита протокол дражбе лицитације о давању општинске куће под закуп, у којој је била школа на дорћолу. Цена је 308 дин. годишње.

К. Главинић. Ја бих желио да се та кућа поруши ако је паду склона (чује се: јесте).

Председник. Ја ово признам али општина није надлежна да то констатује него полицијска власт. Но ми можемо кућу дати под најпу условно: да се кирија плати ако кућа остане цела да се рушење само да буде трошак власника. Примате ли то! (Прима се).

Секретар чита протокол лицитације о грађењу пропуста на шишићком другу. Цена је најнижа 775 дин. (Одобрава се).

За овим чита протокол лицитације о грађењу мањалана на шишићком другу по 1·30/0, паре метар.

Председник. Дозволите да вам у неколико објасним ствар. У условима је речено да предузимачи морају израдити овај посао за 30 дана, а ми смо сад тако кратак рок оставили што је зећ баш зима те се бојимо рђава времена. Разуме се да кратко време за рад, мора утицати на цену израде овога друга. То смо ми знали али смо ипак тај кратак рок оставили. Но сад је жука. Предузимачи не смеју да се подухвате да ће ово време сигурно посао. Они траже дуги рок. То опет не значи ништа друго него да ће нас затећи зима у послу. Да ли тога мислим да рок треба да остане какве смо постављали а предузимачи нека према томе одреде цену.

Филип Васићевић. Ја сам био на лицитацији. Да се тај пут направи, најзгодније је заинтересовати Николића. Он каже да би волео над би нешто да буде готов за 3 дана, тако је то за њега важно. И он ће, као најзгодније заинтересован, настати да се пут довршна што пре јер он је овога предузимаче и нашао и покренуо да се тога посла прими.

С тога треба одобрити лицитацију.

Председник. Истина је ово што каже г. Филип, али ја вам велим: ако ми отпочнемо овако да попуштамо предузимачима, ми ћемо имати вечиту кубуру с њима. Најбоље је да рок одржимо а они нека кажу цене према томе.

Ф. Васићевић. Ја мислим да треба примити понуду и односно цене и односно продужења рока; јефтиније и брже неће нам нико овај посао спршити.

Председник. Ја мислим да ми треба да останемо при року и да према томе треба предузимач да удеси своју радну снагу и опћнчи цену. Тога рока нема се дркати било лепо, било ружно време.

К. Главинић. Тај је пут потребан. Ми треба да га имамо готова до јаке. Ја бар нећу пристати да се гради у Новембру. Ми трајамо да нам пут буде на време готов: одређујемо рок од 30 дана и сад предузимачи треба да кажу своје цене с обзиром на тако кратак рок а не да траже продужење.

Ја нисам ни то да се рок продужи.

Председник. Ако би се одобрио рок од 60 дана, то би значило да се одобрава рад у Новембру а ни то не смемо обећати. У осталом ја мислим да ни не треба ни овде ни на другоме месту да попуштамо предузимачима него као ни конкурсна нека лицитацију с погледом на дати ни рок.

Ђока Новаковић. Ја нисам да ли се у условима поменуте што год о рушном времену (чује се: казано је само за 30 дана). Доцо. А ако у тих 30 дана буде настало рђаво време шта ће се онда радити?

Председник. Ја ћу вам прочитати текст услова да односно садржине будете ни чиста чита. Гласи: да предузимач мора до 26. Октобра да сврши посао).

Ђока Новаковић. То је добро. Рок је одређен без обзира на рушно време и тако треба и да остане.

Председник. Дакле да стакнем на гласање. Хоћете ли да се остане при условима или да се рок продужи? (Да се продужи!)

Дин. Најдановић. Ово је довеста мали рок и требало би да му се продужи бар за још пола месеца.

Филип Васићевић. Одобрило ку рок 50 дана па ће и он њима пристати.

К Главинић. Довеста треба учинити нешто односно тога пута или овај начин доста је неугодан. Ми би сад хтели да овоме предузимачу продужимо рок спршетка посла а заборављамо да су други предузимачи стављали своје цене с обзиром на краћи рок и да би и они дали јефтиније да су могли рачунати да ће им се рок продужити. Као би се хтело да се овоме продужи. Овај предузимач треба да има за овај рад 20 кадарџија а сад их не може толико набавити.

Ф. Васићевић. Ја вас молим да одбијте ту лицитацију с тога што знамо добар предузимача и чојена заинтересованог за овај пут, те је с тога сигурно да ће ове јесени бити готов.

Председник. Ја знам да је он заинтересован, али и општина има интереса да се пут не гради у месеци Новембру.

Никола Р. Поповић. Ја би стално само додатак у условима, да пут буде готов за 40 радних дана, — па ако пристане добро, а иначе да се држи друга лицитација.

А. Одавић. Тражи ли он за 60 дана укупно или за 50 радних дана.

Филип Васићевић. Свега тражи 60 дана.

К. Главинић. Истина је да је предузимач заинтересован и да ће више но сваки други уложити труда због свог имања, али 60 дана дати му значи дозволити му да прави и у Новембру месеци, а ја то никако немогу дозволити.

Истина сви признају да је пут нуждан. То нелзи и ја, на сад ставите на гласање, па како се реши.

Председник. Ко је за то да се лицитација одобри гласаће „за", а ко је против гласаће „против". (Настаје гласање).

Дакле гласало је 10 „за", 4 „против", један није гласао, а тројица су отишли. И тако је одобрена лицитација.

Сад изволте чути лицитацију за кабину 2. дневна казана од гвожђа, који су потребни за санитску кланицу. (Секретар прочита).

Димитрије Најдановић. Господи казани сигурно општини дрва. Боље је од бакра и то не мора све од бакра него до пекле. (Чује се: нешто скупо. Није скупо према ономе што дрва изгоре.

К. Б. Мијаиловић. Треба упитати 2—3 казанције. Бакар није сада скуп.

Председник. Пристајете ли да буде од бакра онако како Најдановић каже или да зовем 2—3 казанције. (Пристајемо)

Чујте лицитацију за грађење кадрне између баре новосаде и сајске улице. (Секретар прочита).

Ђока Николић. Држим да ту неби требало правити тротоар јер је улица узана и нема где да се прави.

Председник. Усваја ли одбор да кадрма буде сва као колосек? (Усваја).

Чујте лицитацију за грађење кадрне у „вођојској улици" (Секретар прочита).

Усваја ли одбор? (Усваја).

Саслушајте молим вас уверења која се траже по кривичним делима о плаћању и ставу појединих, а и о сиромаштини због таксе. (Секретар прочита).

Ради сваштарења имам да вам напоме: Инжињер, коме је поверено, да прави планове за канализацију довршио је ове донео и предао. Те планове ја сам предао управи водоводне комисије да их чува. (Добро).

Друго. Из рудничког округа неки Срећко Ђорђевић донео је извесну количину плаћа за тротоар, па је желио да приликом рада пробе. Те су плоче по мојој наредби слегнуте код дољеће чесме. Сад вас молим да одобрате, да учиним ову пробу, како би видели, да ли би за доцније вредале или не. (Прима се).

Треће. Г. Ђока Јовановић вајар долазио је код мене у два маха и понудио ми да прими на чување и вачестим сализ под. Панчића, који је у Пароду на изложби илао. Он нам нуди ту слику да је год изложимо само својоку а општа друго не трамо но да плати општина подзов од Париза досле. (Чује се: прима се са захвалношћу).

Ђока Димитријевић. Ја мислим да тапа слика једног заслужног професора треба да стоји у вел. школи. Он је требао дрхавп да допуда. На калимегдану да се мете не лачи.

Председник. Сазва је од бронзе и може се метута где год у парку. Неће коштати више од 300 дин.

Коста Главинић. Је ли то биста или је цела штатуа. (Цела).

Сад је то врло незгодно. Општина треба нешто да учини, јер то је заиста жалосно да наши најари не могу да живе од свога рада.

Што се тиче понуде држим да је треба примити, па после да се умоле надлежни дали да изберу место, где да та штатуа стоји.

Председник. Да примимо ми, а доцније ћемо говорити где ћемо је поставити (Прима се).

Пошто је већ доцкан, то закључујем састанак.

Састанак је трајао до 9½ часова по подне.

Дана 23. Сент. 1891. године у Београду.

Председавао је почетка Св. Карапешић а за тим преде. Милов. Р. Марковић.

Почетак у 7 часова по подне.

Св. Карапешић. Отварам седницу и молим вас да саслушате протокол прошлог састанка.

Секретар чита. Прима се).

За овим секретар прочита поне предмете који су прошле седнице били прављени али није било довољног броја одборника за решавање поних ствари. (Прима се све).

Св. Карапешић. У члану VIII. измена и допуна закона о устр. војске, утврђеним 30. Априла пр. год. казато је поред осталога и ово: „Сву покорну земљу и товарну за редовну војску, као и потребне јахаће коње за спровање обвезнице исте војске, дају општине по разрезу војног министра, а оне их разрезују: за пиљене грађне преко 50 година; за пиљена мајстора, прид. и мајсторска имања, акцизи. предузећа и новчаз. завоже: на оне који су ослобођени личне службе у војсци било због телесне неспособности, било због државне службе а доброг су имовног стања.

Кола за запрегом дуже општинске ствари у преиравности и у мирно доба ...

Да би ова кола за комору била једнообразно израђена у свима општинама, министар војни наредио је да се осовине и шине за кола направе у управи војно-техничких завода у Крагујевцу, Од суме која пада на ову општину има да се сад плати ½ а ½ у месецу Марту. Према тим основама и шинама хоту општине и саме дати рад израити ако неће да га врше при управи.

Ми смо, кад смо у Децембру добили врх пит г. министров, тражили да нам се пошаљу једна кола као мустра па ћемо их према тој колико треба поручити, али до сада нисмо добили кола као мустру а добили смо зат војни се тражи да се плате осовине и шине. (Да се плате!)

Ми дакле имамо да закључимо одбор да одобри да ону суму неплаћиме сад а ½ у Марту, нећутни ми ћемо гледати још сад да је разрежено на оне који је по закону треба да плате..

Мата Јовановић. Господо, ја налазим да се овај предлог, колики год да био, мора одобрити. Но да би смо ми одма могли учинити разрез на лица која су дужна да дају она кола и на празна лица, ја мислим да је потребно да се бар приближно зна шта ће коштати сених 227 кола, колико је, како сам сазнао разрезано на општину бегоградску те да целу ту суму разрежемо на кога треба пошто не би имало смисла сад разрезивати за осовине и шине а после за друго.

Ђока Нововановић. Тамо у закону нарвом стоји да се ово наплата разрезом а над буде све готово а не сад.

Председник. Одма за овим можемо изабрати комисију за разрез поне коморе. Међутим можемо учитати у Крагујевцу шта коштају једна кола, шта коштају поједини делови, по што су волошска кола и над то сазнано ми ћемо учинити разрез за све што има да се набави.

Гавра Бркић. Мени је нејасно како да се разрезе ово: да ли на грађанство или да се удари на приходе општинске?

Председник. Ви сте чули мало пре од г. Карапешића како гласи чл. VIII. измена закона о устр. војске од прошле године. И по томе нисам сте сазнати но ово плаћа. Пошто је се Министар позвао на закон који налаже своје примене у своју земљи и код сваку општина, то ја мислим да је најпаметнији сваки дајем говор и да среда ово плаћати.

Г. Брнић. Ових 220 колико ли кола, има општина београдска да разрезе на грађане само за комору родовне војске а после се има засебно давати комора за прн и други попаз народне војске. И ко ће све ово плаћити? Сигурно сје „добре" радње на може да се све ово поднесе! Кад ни ништа немамо не може ни држава ништа тражити.

К. Главинић. Не зреди нам да се опало разговарамо. Ми ово морамо плаћати на кинт посла. Од кога ћемо после ми то наплатити, знамо је јасно у закону те немамо потребе да и ово тога водимо разговор.

Гавра Бркић. Кад буду кола готова ћеће ли држава да се њима служи, или ће да остану те да се њима служи само за време рата?

Заст. председника Св. Карапешић. Сгоји у закону како ће бити. Кола ће се мислим чувати у шупи, а кад буде потребе онда ће држава тражити и колове и коње.

Милутин Марковић. Ја мислим да овоме није потребно говорити, над то закон нарочуте тако. Сад само нека се изврши ово што се тражи.

Но пошто ми нимало примљи код држање, то нека председништво пастане да се пребије плаћање за плаћање. (Одобравање).

Гавра Бркић. Ја мислим да би требало сад одмах одредити комисију.

Заст. председ. Св. Карапешић. Да пре решимо ово о чему је говор, а за овим ће то следовати што ће предлажете. Ево и зат о томе спремљен.

Устаја ли одбор извршење односно кола? (Устаја).

Председник. Сад изволте, да изберемо комисију за разрез коморе. Треба одредити по квартовима и колики број желите из сваког квартa. (Чује се: по троје). Лепо. Молим вас кандидујте сваки кварт за себе.

К. Главинић. Господо. Добро ће бити да од те тројице бирате по једног чиновника, јер се и заиња реже на једа. (Одобравање).

Председник. Да почнемо.

Кога мислите за кварт дорћолски:

Никола Р. Поповић. Ја предлажем Живка Јовановића чиновника, Марка М. Марковића трговца и Јанаћка Костадиновића бакалина.

Председник. Устаја ли одбор? (Устаја).

Сад за врачарски: (чује се: г. Чеда Поповић пенсионар, Јеремија Миловојевић и Милан Бркић. (Устаја се).

За кварт варошки: Милован Миленковић трго. г. Миленко Павловић пенсионар и Соломон Азријел трговац. (Устаја се).

За кварт палилулски: г. Перя Љубишић чиновник, Настас Крстић и Мита Марјановић. (Устаја се).

За кварт теразијски: Милош Обреновић ковач, Димитрије Наумовић казанџија и Сима Ч. Поповић чиновник у пензији. (Устаја се).

За кварт савамалски: Периклес Захо трго. Стева Бајаловић професор и Павле Завишић механџија. (Устаја се).

Сад вас молим да ми одобрите понуду Начелству за нову телефона између општинског суда трговачке управе и грађевинског одељења у управе в. Београда. Предрачун је 750 дин.

Соломон Азријел. Ја бн желио да се за то држи лицитација и сагурам сам да би се нашо нешо за јевтинију цену. Зашто сам све томе да се дође кад има и других.

Председник. Ја познам да ли још кога има.

Соломон Азријел. Ја знам да има и упутићу вам двојицу трговцу.

Мата Јовановић. Треба видити на колико места треба метуте стубове и да ли ће сопственици кућа дозволити, да се на њихове куће вешу.

Председник. Ја ћу му показати где има веће извесне. Објасњаћу му и тражићу све олакшице да нас јевтиније коштају.

Одобрава ли одбор? (Одобрава).

Молим вас, да нам сломшкам о школи савамалској. Ми смо жуку мучили, да нађемо добру кућу на сапском пруду за школу и слали смо неколико комисија да прегледа неколико кућа и те су комисије пиле и гледале.

Садашња локал је врло незгодан за школу и комисија прегледајући куће заустављала се на кућу браће Карапешића, а и садашњу школу. Комисија је предложила неке оправке на кући Карапешића, па да се може употребити за школу и те оправке изнеће на 700 дин. У садашем локалу има те исте собе за школу само што су лошије, а цена је једна иста и тамо и тамо 450 дин. месечно, само што Карапешићи траже да општина подесе ту оправку од 700 динара. У локалу Карапешића нема стан за учитеља, а у садашем Крсмановићевом локалу има. Комисија је казала, пошто су оправке велике, да је боље да остане школа где је и сада. Ми нисмо још одказали стан браћи Крсмановића и према тоне крајње је преше или да одказимо и да узмемо другу кућу, или да останемо где смо.

Ја вас молим да се то сад реши.

Дин. Наданановић. Ја не бн остао у истој кући с тога што је велика комуникација. Пре су кола згазила једно дете. Чуо сам да је комисија гледала и кућу г. Јанишића.

Председник. То је кућа, која трпи врло велику оправку.

К. Б. Миајловић. Ми смо гледали неколико кућа, али нема ни једне куће згодне за школу. Због те нужде морала је комисија да остане мењена тога да се опет остане у исти локал. Г. Карапешића је кућа

приличио згодна, али само тако ако би се он за исте иселио, а он то неће.

Дим. Најдановић. Браћа Карапешићи дају ово одељење што је до њихове. (Чује се: јесте).

К. Б. Мијајловић. Сем тога нема ни особеног уласка, а после ове недеље биће од три године.

Раденко Драговић. За кућу Крсмановића чак је и по новинама писано, како је нездрава, а и комисија је казала прече, да је кућа таква, да се више у њој неће школа оставати. Нема вентилације а пространство је исто прло тежак због комуникације велике.

Ја нећу да кажем, да се мора узети кућа Карапешића, али сваколико друга се кућа мора узети, јер на да комисија вели, да ће Крсмановић нешто оправити, иман то није ништа, пресуда и то што ниа да се оправи, Крсмановић неће учинити.

Ник. Р. Поповић. Поред разлога које је Раденко споменуо постоји још и овај разлог да се у женској школи на Сави споје разреди а тако исто и у мушкој школи — што неки добијало деце док у другим градинама има их и превећојнее. Сад су родитељи дечији принуђени да дају своју децу у другу школу а кад би се школа опште известила тада би се деца зрачала попона у школу те би их у другим школама било такви колико треба

То је наслало школски одбор да своја ове разреде. И то је разлог са кога треба наћи места за ову школу.

Мата Јовановић. Ја сам чуо разлоге са којих се тај садаши стан не може за школу употребити и са свим се слажем да га треба бољи заменити и грехота је те то неје и до сад сершено. Но ја чујем да ни овај други стан није баш за какво брижантан и поред тога што ну је иста цена, у њему нема стана за учитеља а то значи да је знатно скупши од садашег јер ми морамо да платимо обавша за стан учитељев; а што је такође важно овај стан треба да се оправи па и то ће коштати општину још 700—800 дин. С тога мислим да треба тражити другу кућу.

Председник. Тражено је и прегледнио неколико кућа сем ове на се заустављо на ној. У томе крају гледала је и кућа Арсе Лукића на се пашло да није за школу а гледала је и кућа ће Живке Милосављевићеве на се видело да је иасна и да потребују оправке. Осим ових прегледано је у самском крају још неколико кућа на се није могло наћи угодне. Остала је још Карапешићева кућа као угодна и та ако би се хтело могла би се узети.

Дим. Најдановић. Да ли је покушавала комисија да узме стару шпицу? (није; она је у другом крају).

Ђока Николић. Господо, зод куће браће Карапешића бљизу су кашине па да ли то неће што сметати?

К. Б. Мијајловић. Ја сам мало пре напоменуо да би она кућа могла подћети за школу зад ће се браћа Карапешића исељени из целог локала. Ја бар не бих могао пристати да се уме она кућа јер ту је радња гвожђарска, ту су волуге, вегле, штогле и деца постојана могу њима полупати глаже једно другоме.

Најбоље би било да се моли Крсмановић да измени нешто на његовој кући; а он ће, надајмо се, то и учинити.

Соломон Азријел. Кад г. Мијајловић каже да кућа бр. Карапешића није за школу, онда је најбоље да задржимо садашњу кућу још за неко време за школу док боље не нађемо.

Раденко Драговић. Ја мислим да треба собзиљно водити рачуна о томе што се говора против куће бр. Карапешића; треба извидити да ли је истинито то што се чује да као је — да се не узима под зајам. Боље је да остане и садања кућа него да се узме гора.

Председник. Комисија састављена из Косте Б. Мијајловића, управитеља школе, Младена Тодоровића, Илије Цветановића и инжењера с два учитеља — дала је мојме да ја Карапешићева кућа била подеснија за школу од свих страда које су гледане али ако се устури сва а она кућу да неће него уступају само горњи спрат.

Ђока Николић. Ја мислим да ће се моћи и са тим горњим бојем задовољити као тако да бр. Карапешића обезбеђу да неће бацати по кожу које какве гвожђарије и т. д.

Председник. Они обезбеђају да ће на себе задржати само једно прола, да ће порушити једну шупу и чинити све да деду ништа не спречава у раду.

Ђока Николић. Према томе мна места да се узме она кућа тим пре што нема места бојазни да ће се деда туђи полугама и т. д.

Марко Велизарић. Кад је комисија употребила све и наибрала ову Карапешићеву кућу као најбољу и кад Карапешићи нису да пристану на ову последњи услов, онда шта нам остаје друго него да останемо пре овој школи на каква је да је.

К. Главинић. Молио бих да ми се каже: шта траже Карапешићи за цалкону кућу? (450 дин. месечно). Шта се плаћа Крсмановићу? (исто толико). Кад Крсмановића чини ми се ни и стан учитељски која је се морао засебно платити 76 или 72 дин. месечно ако би се узела Карапешићева кућа, јер у њој не ће моћи бити стана за учитеља. Кад се дода то и опранка ово 900 дин. то би Карапешићева кућа коштала општину месечно око 580 дин. То би било знатно већа цена и неогодно би било да је узмемо.

Председник. Ја вас молим одазстите ме да ја сиршим тај посао. (Врло добро!)

Одобравате ли да председник сирши ову ствар као за најбоље нашли? (одобравамо).

Председник. Сад да вас известим о школи на Топчидерском брду.

Ви сте решили, да ја и г. Велизарић одемо и видимо кућу, коју је г. Марко предложио и сазнамо можемо ли је добити за школу под наједу. Ми смо нашли, као је вама могли добити под наједу и с тога је школа морала остати на старом месту.

Сад је после тога дошао г. Вукашин Петровић и понудио нам своју кућу. Ја нам да ће дати за повољну цену и молио је да нађемо и видимо Ја мислим сутра да одем са још једним одборником и да с њим преговарамо. Тако по извољу г. Вукашиновом има 8 соба и има пара.

Ако назовите да ја могу да преговарам и поседим онда ја ћу то учинити. (Усваја се).

Марко Велизарић. Ја сам чуо, да би газда прадао ову кућу општини за 18 хиљ. динара. Требало би је оценити и ако зреда купити је, јер би у томе боли интерес био за општину.

Председник. О куповини сад се неможе ни мислити, јер општина нма и сувише задатака. (Тако је).

Сад нма да вас известим о школи за 5-ти разред.

Во сте решили, да г. министар удоси план, који одговара нашем погледу за тај разред, и ради тога треба набавити згодан локал. Г. Таса Миленковић судија понудио је своју кућу, коју је заиољена у сокаку нма нпма Стевановића у кнез Мијајловој улици.

Ова кућа по месту где је и по свом положају доиста би одговарала тим захтевима школе и има довољно локала за ову цел, коју смо ми по програму нашом и за занатлијско одељење усвојили. Он тражи 30 лук. месечно а изнајо би нели ез куће на својих летних обзира. (Чује се: то је врло скупо).

Соломон Азријел. Најбоље је да се изабере комисија и она нека потражи кућу. Ја знам да има појединих кућа и далеко јептинијих. (Чује се: за 20 лук. — има и кућа Димитрија Јовановића). Дено то нек види комисија.

К. Главинић. Може општина и прско новина, да потражи какву кућу.

Председник. Ако желите да чујете моје мишљење по тој ствари, ја онако мислим. Кућа г. Тасина по свом подложају и погреби врло је подесна. Истина је цена доста висока.

Сад ако се може наћи подеснија кућа онда је најбоље да се усвоји мишљење г. Главинића на да се образи прско новина. Међутим да се одреди комисија те да куће прегледа.

Дакле сад кажите шако ћемо. (Чује се: да се изабере комисија и образи прско новина).

Добро. А у комисију нек уђе г. Капетановић и Никола Р. Поповић. (Усваја се).

Сад вас молим да одобрите раније прекорачене кредите. (Чује се: други пут).

Коста Главинић. У жолико је нени познато у том извештају о прекорачени кредитима има ствари, о којима би требало мало и преговорити.

Председник. Онда вас молим да одобрите прекорачене кредите од 1884. године у 267.402 дин Комисија је прегледала то још још 1884. год. У тој комисији био је г. Коста Цвоторанд. Дошло је до тога да сад одбор одобре. И ја вас молим да одобрите, јер немогу да пошљем контроли рачуне.

Соломон Азријел. То се сад неможе да реши с тога, што нема довољан број одборника.

Мата Јовановић. Да би могли то одобрити ја мислим да је нужно да одбор чује, на што је дато тих 26 хнљ. динара — и не онако на памет. Пир. да ли је подигнута школа или што друго. (Чује се: за кућу седницу).

Председник. Добро. Остаје то за кућу седницу.

Сад чујте извештај за друге кредите. (Известилац т. Никола Р. Поповић чита).

Одобрава ли одбор? Одобрава). Даље има за разне школске потребе 5800 дин. (Одобрава се). За набавку палидрица и других ствари 300 дин. одобрава се).

Сад има реч г. Соломон.

Соломон Азријел. Ја сам пре неколико дана овде у седници казао, да се у Топчидерском крају нешто не ради, ни калдрма ни одкопавање земље мандама и т. д. Има већ 15—20 дана како је то било, и сад се опет ништа. Зато мало ја ће нама ту. Мислио би да се ово што пре уради.

Председник. Ово што каже г. Соломон доћета стоји, али ја не могу да сакладам. Ми смо оставили рок томе предузимачу и сад ћемо да расписемо уговор. Он је увео ваше послове и сад неће моћи ни до конца Октобра да сврши овај калдрмин друм, а обавезао се за 20 дана. Видећемо шта ћемо урадити с њим.

Коста Главинић. Ја сам хтео то исто казати што и г. председник. Молио би г. председника да одмах чим истече рок томе предузимачу, да пошаљ другоме.

Председник. Ја то чекам.

Соломон Азријел. И Шолајт што опрашава трготар, нешта не ради, на ни овај што прави накладе.

Председник. Хвала на напомени. Ја ћу предузети мере да се то убрза.

Мата Јовановић. Овај што прави шеталиште жели се да неможе да ради што му инжинер нешто диже.

Председник. Тај човек никад се за то није мени жалио.

Састанак је закључен а трајао је до 9 сах. по подне.

Дневник 2. Октобра 1891. год.

Почетак у $5^{1}/_{2}$ часова по подне.

Председавао председник општине Милован Р. Марковић:

Председник. Пошто има довољан број одборника за решавање, отварам одборску седницу и молим да чујете записник (секр. прочита)

Има ли ко да примети што на састав записника? нема!

Усваја ли одбор записник? (усваја)

Одборници г. г. Коста Б. Мијајловић и Милан Дончић вели, да нисмо Косту Цветковића, о коме је ранише дато уверење о владању и моловном стању и да је добрег владања и строга поротник. Према овоме уверење ће се у овом смислу издати. (Усваја се.)

Димитрије Најдановић. Касапи на клаонци туже се да се свињарају у води. Ја сам нисо и увирио се да је то у истине Зећам се да је општина имала неко уговор са Петром Петровићем да сва испушта воду, па он то не чини ја би молио г. председника, да настане, те да се овоме помогне.

Председник. Приман то на себе да настанем те да се клаоница снабде са водом.

Могу вам казати и то, да сам ја то питање с Петровићем пре два месеца расправљао. Он је добио право службености да полаже преко општинског земљишта цеви за спровод воде са дућана, а општина да плати неку суму. Доцније је одустављено од тога плаћања али да он у место тога дође воду на клаоницу. На жалбу одборника да воду не даје, ја сам га звао и казао му да се држи тачно уговора, јер иначе ће му све цеви поручити, а он је одговорио да није зато ни крив, него је томе узрок што се често пиде оне цеви што спроводе воду. Ја сам му казао да оправи што је покварено, па ће му се признати После овога доведена је вода.

Сад имам извештај, да једанпут даје воде, други пут не даје и с тога је у извештају казано, да се бунар уђеси.

Сад имате да одобрите лицитацију држану на справку клаонице. (секретар прочита напомену) Дакле на лицитацију није дошао нико. Доцније дошао је код мене овај предузимач и тражио да му се опрашти уступи. На предрачунске цене нисам ту само казати о којима је била овде реч раније.

Димитрије Најдановић. Ја сам вечерас био код кајет ра и то ће се опрашти како је казано.

Мата Јовановић. Ја сам и пре једном напоменуо, а то и сад чиним, да увек буде овде инжинер, кад се нису расписивали лицитације, како би дао извешће по чим лицитација — па од тога ништа нема и сад није дошао.

Председник. То је истина било, али ви знате, да је он на страни и нисам га могао позвати. Сад је стиже у томе. Ја сам нарочно, а то зна и г. Најдановић, да се направе 30 преграда. Дакле у томе је повећање клаонице и у унутрашности. Дакле да се калдрмише, исправа бунар и начиста шири.

Љуба Јовановић. Има ли ту и то да се направи кућица на чуваре.

Председник. Ја знам само за оборе али за кућицу не знам. Они су и до сад имали где да се склоне.

Раденко Драгојевић. Овде је говор о лицитацији, а ви сте прешли на друге ствари.

Димитрије Најдановић. Колико је предрачун?

Председник. 3420 дин.

Димитрије Најдановић. То је много. Отвори неје се нису оправили просте ствари.

Она је клаоница коштала 12 хиљ. динара а новорођи ништа систем које је употребљен. То ниу обори, него као неки голубарник. Треба да се намести на практична широке.

Председник. Ја сам нарочито обратио пажњу на те затворе да буду јачи и то је сада у условима написано.

Димитрије Најдановић. Ја се у овим стварима добро разумем и исказао сам вам неке ствари, а ви ћу му казати да сте утврдили затвор.

Јован Петковић. Требало је новарособ нарадити, да могу наше њих правити, а на овако сасе једном. С тога је и цена скупа. Боље је поделити на више мајстора.

Председник. Ви немојете веровати, полика је то неопходна дазате једно једном а друго другом. Ко ће то да набавља сто мајстора — један да прави врата, други окна, трећи кадуну и т. д. То се неда посебице расправљати. То општина неможе да чини, него она да једном на с њим води рачуна, а он нек се бори са мајсторима.

Марко Великанић. Кад се зна већ да ће између први предузећа које ће општина узети у рад, бити модерна клаоница онда да сад треба само најпужније оправке на садашњој кланици чинити и не трошити много, кад ће то бити за кратко време.

Председник. Ми донеста можемо овако урадити и овако би требало да ради али није могуће. Ја сам био очевидац и ку невољу имају ти људи у раду и о томе воља водити рачуна. Ја сам довољно Петровића и лично сам набројао да се то уради на није могуће било.

Осим тога издатак треба одобрити и са тога разлога што нова клаоница, баш и код би се одма почела да пада неће бити брзо готова; неће бити готова за годину две а за то време послужили би се овом. Трошак истина има да се учини али шта да се ради? Мора се чинити на нека се и чини.

Дим. Најдановић. Овде се каже да ће се подићи препрежена клаоница. То је речено с тога што ће она и бити у употреби док се нова не сагради и са тога ће бити и од слабије срађе јер је препремена. Ја мислим да и не треба бити раскошан овде. Ја у Пешти се не мене шта пасавање, на клаоница ниам добро служи.

Мата Јовановић. Ја мислим да сада на можемо донети никакву одлуку и предлажем да овај предрачуни прегледају г.г. Штоз и Најдановић одборници с инжинером па да нам изуће седнице реферишу о овоме. Овако на памет не можемо ништа радити јер нисмо чули ни предрачун ни услове.

Председник. Па ево ако хоћете ја ћу вам прочитати реферат о томе.

Мата Јовановић. Има реферат комисијски, и ја сам га потписао као члан комисије у томе да треба оправити али како ја нисам.

Председник. Има све то и ако хоћете ја ћу вам прочитати.

М. Велизарић. Најбоље је да Шток и Најдановић то сврше, а ми сада да пређемо на други рад.

И. Цветановић. И ја мислим да треба да се одреди комисија те да ову ствар прочуе и да за њу седницу реферише одбору.

Р. Драговић. Општина има од клаонице најпростији приход на треба да направи све оправке што пре иначе док заточе рђаво време тешко ће људи прати клаоницама.

Дим. Најдановић. Најбоље је да комисија прегледа ствар па ако нађе да цена није скупа онда да је одобри и да само реферише одбору да он то одобри

Ил. Цветановић. На послетку над је ствар хитна тогаи би да одредимо ко комисију па како се она спорозуме онако и да нареди а ми то да примимо.

Бошк Новаковић. Шта ће нам ту комисија кад ми онде имамо већ један инжинер. Ја мислим да то треба приватити па да и не пређујемо другу инстанцију.

Мата Јовановић. Нама је даље реферисано о овој шупи и казато је да ће да кошта осетнице а потрошено је 1200 дин., и направљене су неке трице. Све је направљено од другог материјала и не од каквога је требало. Нама даље треба да каже какав је треба да је материјал, какве дирење, шарке, катанац итд. Ја без тога не бих могао да одобрим никакво издатак.

Председник. Ево нашао материјал треба и које јавоке да се употреби (чита). Има даље све што ви мислите да треба да има.

К. Главинић. Предрачун овај може бити у нечему оправдан а у многоме и неоправдан. Ми то онако на памет или на брзу руку ценећи, не можемо знати ни за то се и ја придружујем мишљењу: да треба одредити комисију те да она предрачун прегледа и како је све како треба нека се посао уступи понуђачу да га сврши по прорачуну а ако није

нека се председништво постара да нађе другога на да му да посао. У комисију би валало изабрати људе који посао разуму.

Ако се то неће, онда ставити на гласање према ли се понуда или не прима а за другог нека се изабере комисија да ради даље.

Председник. Ја ћу да ставим на гласање што је напешено, и ако то неприматe онда ће се нанети друго нешо да буде;

Ко је за то, да се ова понуда усвоји нека каже „да" а ко је да се не прими казоће „против" (Настаје гласање. — Дакле већина је против. Сад дајте ви о да буде.

Мата Јовановић. Сад остаје да се образује комисија. И ја у ву предлажем Адолеа Шпона, Димитрија Нодановића (чује се и Мату Јовановића). На добро нек сам и ја.

Председник. Усваја ли одбор, да ова комисија нареди све шта треба да се наради, па да она и погодбу нарони (усваја се).

Сад изволите чути лицитацију односно камена за београдску улицу (секретар прочита).

Илија Цветановић. Ја мислим да би тај камен требало пријавити неге у ближини ћа се неки ерамни школа привлачење је скупо.

Гавра Брић, Ја мислим да камен непродајемо, ако је добар за нашу потребу, а иначе нек се уступи томе лицитанту.

Филип Васиљевић. Мени се чини кад се и неке буду звдале, да се неће доволити звдаље са овим каменом, јер ово је камен од кадрање, који за шволе није.

Кредседник. Да вам објасним одкуд та потреба долази, те да се тај камен прода. Ви знате да се тамо носи земља на је предузимач почео да вади камен и толико нашао, да је прекинут сасвбраћај. С тога су се становници обратили мени да гледам да се тај камен уклони. Ја сам мислио и рачунао, да та дигнем на каквом општинском земљишту као што помену г. Цветановић на да га за општински рачун задржим али после сам видео, да само превлачење коштаће 2 дин. од кубног метра, а наша општинска кола већ су толико заузета преносом камена са улица, да се за овај посао не могу употребити — па на крају крајева, да је интересе боли, да се камен изложи продаји и та је продаја држана усмено и дотерало се до 2.55 дин. Ако мислите да је сувише јевтино ви решите како знате, а од своје стране држим да није јевтино.

Димитрије Најдановић. Како је председник објасњо, тако у ствари и стоји Ја сам питао Ристу Крстића колико би он тражио за превоз исти, па тражи 3. динара.

Председник. Ја мислим да би се могли задовољити са овом ценом.

Милан Денчић. Како би било да се продаје на мале партије.

Коста Главинић, Господо, овде је сад тешко ствар решити како би ко хтео. Камен треба да се склони. Људи имају право да петрше. Сад кад тај камен неје за школу, пренсити га и доцније продавати било би штетно по општину. Дакле мора се одобрати лицитација.

Да ли има мишљење грађевинског одељења пошто се продаје камен на ташмајдана. неки нашу 3 динара, али ја мислим, то је кад се на стене води. (Чује се; треба што пре да се свршн.)

Илија Цветановић. Ја држим да је доста јевтино. Одавно нам је г. Главинашевог не треба сразвалити овај камен са ташмајданским. Овај је бољи од ташмајданског овакав нити камен ма спрам будуће од пре 20 година и данас стоји Држим да је боље, да га оставимо за општину. (Чује се: да се реши.)

Председник. Одбрава ли одбор ову лицитацију ? (одобрава.))

Сад изволите чути уверења која се траже. (Секретар прочита — види у општинском протоколу)

Г. Стеван Славић инжењер општински рашлослео се и поднео молбу да му се да једномесечно осуство. (од-брака се.)

Председник. Нас тројица изашли смо те смо гледали кућу г. Вукашина Петровића на брду, за топчидерску школу. Кућа је добра за школу и он тражи 10 дуката месечно или 120 динара. Ако одобрите можемо да узмемо јер другу кућу тамо нисмо могли наћи.

Соломон Азријел. Ја држим да цена није скупа и да је треба платити толико само би требало обавестити г. Вукашина да ми не узимамо кућу само за зиму него најмање за три године. Са тога нећемо дозволити да нам за лето одмах кућу.

Председник. Њему је то казано и он пристаје.

Раденко Драговић. Кућа није скупа само нед би била на месту где нам је школа од потребе, али ми се чини да је далеко. Деца која ће посећивати школу, у Топчидеру су а школа би била на топчидерском брду које је доста далеко.

Председник. У прошлој седници чини ми се обајашњено је да онај Талијан који има кућу код мајдана топчидерског, неће да је да под најнижу већ хоће да је прода; те с тога вељало би о томе промислити ако одбор жели да је купи.

Сваколико ми се морамо постарати за школу што пре па узели је овде или онде — то је спорелна ствар.

И. Цветановић. А каква је то кућа на продају ? (Талијанова више мајдана). Колико је цена ? (20000 дин.). Е. то је, разуме се, много.

К. Б. Михајловић. Каква је и где је кућа Новаковића пиринчера ? (Она је мала за ову потребу),

Г. Брић. А колико има ученика (60 до 70).

На кад су могли да иду с ваљаочког брда у Топчидер да што ме би нашли код Вукашина.

Ф. Васиљевић. За новограђеску дечу онде је најбоље и требало би ову кућу узети.

Председник. Одобравате ли да се узме ова кућа? (одобравамо с тим да се узме за 3 године).

Раденко Драговић. На то изгледа да хоћемо сте ближе школу до споменика Карађорђевића. (чује се: на кажите ближу и бољу кућу).

Председник. С овим је свршено. Сад даље.

Ве сте ме прошлог пута овластели да погодим кућу за школу на Сави. Ја сам гледао ове куће и Кремановићеву у којој је сад школа и сложио сам се с мишљем комисије да је од свију зграда најбоља Карапешићева и ја сам је узео под закуп на 450 дин. месечно с тим да им се да 700 дин. на име оправке а после, кад се кућа напусти, да се они сами бринү о оправци. У кући ће бити 6 учионица иишће за децу једна велика шупа уделена за телесна вежбања над је ружно време. У колико сам приметио, собе у овој кући неће су него код Кремановића.

Соломон Азријел. Кућа је добра а и цена није скупља од досадање те би ово мислио да се узме али сам против давања оних 700 дин. за оправке. Она треба као власник да је сам оправи.

Председник. По уговору с Кремановићем ми смо дужни сад да му доведемо кућу у пробитачне стање; то би и овде требало чинити. Но често издатка кад се будемо селили ми га чинимо сад; то је дакле све једно (чује се: но ће да врши оправке у току закупа?) Препоривање крова припада господару а кречење и унутр. оправке најрадије.

Одоб.авате ли овај закуп ! (одобравамо).

Као што знате г. Таса Миленковић понудио нам је кућу за 25 дуката или 300 дин. месечно и да се исте уговор на 3—5 година. Но у току времена појавило се још неколико понуда које ми нисмо још могли да опенимо на куће да прегледамо. Ми имамо за нети разред ушасних 105 ученика те се нећемо моћи помоћи с двема учионицама него нам требају три. И мећу осталих нуди нам се и кућа Распововића на шанку но цена од 25 дук. месечно у којој веле да има доста одељења.

Кројче је преме да се овај посао сврши и ја вас молим да ми кажете шта да радим.

М. Велизарић. Кућа Тасе Миленковића много је ближа средини варошн него кућа Распововића у којој сам ја, и у колико се сећам чини ми се да тамо има само једна велика сала, док код г. Миленковића има једна велика машина, која се може уделити за потребу занатлиске школе, а осем тога има још и других великих соба уделених за учионице.

Председник. На што да сведемо цео овај разговор? (чује се: да председник разгледа све понуђене куће па што погода да му одобримо.

Мата Јовановић. Шта је од оне куће што је поводиво владика државни.

Председник. Мени се чини да је она издата.

Како мислите, да се она ствар сврши.

Раденко Драговић. Ја се слажем са Соломоном. Та школа не мора бити у средини варош, него може да буде и у маинлули; а да се плати до 200 дин. месечно.

Илија Цветановић. На шта ћемо ако се неможе да нађе за 200 дин. Питање је овде може ли се она ствар одлагати. Држим, да је најбоље да одазимо председника, да сне куће, које се нуде, прегледа, па ако нађе за 200 динара нека погоди, а ако не, онда нек тера до 300 динара.

Соломон Азријел. Кућа Војина Радуловића куди се за 300 дин. То је кућа велика и нова.

Председник. Ту смо њу гледали још онда, кад смо тражили за инжињерско одељење. Он тражи 4 хиљ. и неколико стотина динара годишње.

Гавра Брнић. У шалицуди има њива поп. попа Исе. То је њива велика и има велики плац. Дајмо да неће бити скупља од 10 лук.

Она је и њ употребљавана за школу и за инжињеријско одељење.

Председник. На добро. Опредељене ме, на њ и ту њиву пиљете.

Бока Новаковић. Овде је питање хоћемо ли да опредељено председника да погледа њиву до 300 динара или до 200 (чује се: тако је).

Бока Димитријевић. Ја бих био мишљења да ушкамо друштво Свет. Саве, да ли би оно могло дати. Оно има доста празних соба, а међутим није одређено где мора бити школа.

Марко Велизарић. Мора се цењити место где ће бити школа, јер ће у ту школу долазити деца из свију разреда основних школа у Београду, па зато таква кућа мора бити у средини, а не на крајевима варош.

Гавра Брнић. Ја мислим да останемо не решену ову ствар још сутра до подне. Ено зашто. Овде су сви одборници, па они знају за своје крајеве где ће остати кућа правна после Митрова дне, па кад то виде да јове овде, па онда према томе да решимо.

Председник. То је све лепо, само до које цене.

Ја ћу ставити на гласање. Ко је до 200 дин. нека гласа „за", а ко је за од 200 до 300 дин. нека гласа „против". (Настаје гласање).

Гласало је 8 „за" и 8 „против" па гласам против — то је 9 против — и тако решено је до 300 динара.

Бока Новаковић. Овде има већ више од месец дана како се износе на решење хитне ствари, а редовне могу чекати нечно. Ја молим председника, да и од редовних ствари износе; јер ако само хитне ствари износи, онда до редовних нећемо никад на доће. Председник треба да одреди, кад ће се решавати само хитне ствари, а кад само редовне.

Председник. Ако се одбор слаже с овим предлогом г. Боке, онда да се на редовној седници решавају редовне а на напредној хитне ствари. (Устаје се).

Г. Соломон је предложио, да се седница претвори у конференцију. Пристаје ли одбор на ово? (Пристаје).

Добро. Претварам одборску седницу у конференцију. Сем стенографа који не морају писати нека напољу они који нису одборници. (Настаје конференција.

(После).

Претварам конференцију у јавну седницу и закључујем у исто време овај састанак.

Састанак је овај трајао до 9. сахати по подне.

Дрвени 7. Октобра 1881. год.

—

Председавао председник Милов. Р. Маринковић.

Председник. Молим вас да чујете прочитати записник. (Секретар чита. Прича се.)

У записнику би имало да се каже место браће Караџићића, „Велимир Караџићић" јер је кућа узета под закуп његова својина. (Права се.)

Ф. Васиљевић. Ми смо пре донели решење да се направи пут код Карабурме до општинског рејона, а он се прави само до Карабурме. Овај мибис, овај направљени пут, остаје одатле и даље. Молим да се то исправи

Председник. Да вам објасним ову ствар. У протоколу је записано да се тај пут вишљачки до карабурме сирми и нижњег га је дотле и уредио а није до атара београдске општине. Осим је један крао њиви део врло рђавог пута. И то би требало сирмити, али ја нисам смео узети на себе да то наредим с тога што у протоколу друкче стоји. По закону о друмовима ни сво дужни да градимо друкче до атара општинског и са тога је предлог Филипова ужасан те би требало наредити да се доврши и овај остатак пута.

Јован Петковић. Ја сам био у комисији за одређење атара и ми на дан данас нисмо дошле је наш атар а одавле је вишњички

Председник. Тако ми један пут, којим се пређе Карабурма и ина који се одваја на Вишњицу. Ја сам видео за актима у ник одлелеку напитано да од тога пута рачуна се на дале атар вишњички : дотле, то је раскрсница и атар београдске општине. Наравно да ина вишњичана који прелазе са својим инањем онако и београђана тако, јер се атар не може заокружити потпуно, као то је таква жеља докле је чаја вешина вишња.

Има реч г. Никола Поповић као известилац комисије која је имала да прегледа неки рад у тротварској управи да пређеда оно питање о налогу тротварине на њиво Јовичићево.

Ник. Г. Поповић. Мајанло Јовичић тротвар шпарени жали се представништву општине што му се траже плаћата неке тротварине на њиво које он није продао у Београду већ га је инвезао на страну. Да би се већило у колико му је жалба уважена одбор је изабрао тројицу одборника и ни смо ишли ово (чита.) Комисија је нашла да он има на часто да плаћи још 290 3-75 дин.)

К. Главинић. Мени се жалио тај човек да га управа тротварска није хтела да одузме на имесце количине пена које је изношио из Београда. Када да су му праћење тешкоће кад је он позивао тротварску управу да му одреди човека над куће отако ниво те да присуствује. Да ли је комисија водила рачуна о томе и што је нашла!

Ник. Р. Поповић. Комисија је позвала Јовичића и тражила објашњења о томе и он је поднео неке забелешке. Што је год могао да доказе, управа му је признала и није истина да га је нашла него му је увек одређивала човека да присуствује пре-тварању кад год се је јавио. У осталом Мајанлу је дозволено било да доказује све што нисла да му је свеправо учињено, па он пишта није могао да доказе ; ни чудо он је могао да је онако како је комисија *стварно сачинила и приступао је на плаћање.*

И. Пантелеевић. Кад сам Мијанло пријаше да је онако, онда да усвојимо извештај

Председник. Дакле, усвајате извештај комисије ? (усвајамо).

Сад да пређемо на питање г. Димитрија Најдановића на прошле седнице: како стоји са приходима кланичним. Ви сте изабрали једну комисију која је проучавала то питање. Читајући правила о клању стоке прописана одбором прошле године, већина комисије сагласила се да треба чл. 3 правила о клању стоке укинуте, јер неће да поправе приход и од вреће кланичне. У томе клању нашао је: да приватна лица могу клати без плаћања такође за своју потребу : свиње, јуниад, телад, овце, козе, јагњад, јариће, прасад и т. д. и само за клање јунади и телади морају се јавити општинске суде. Кад се добро прочуи онај члан 3 видеће се: да су отворена широм врата злоупотребе, видеће се како је тешко контролисати ову наплату таксе и од лица која би јој подлежала. Такси су подложни сада само она касапи који на београдској кланици њиху а сви остали који њиху по закопи, не плаћају ништа. Одбор је општински, решавајући ово правило, и члан 3. хтео да учини да сиротиња може добити јефтиније месо. Међу тим овим чланом постигнут је баш обратни резултат. Њиме су имућни грађани најпре заштићени јер они су кадри да купе свињу, овцу и т. д. па да закољу и јефтиније добију месо, док је сиротиња упућена само на клаиице. Комисија је. проучавајући ствар, дошла до уверења да је заиано бес такси лане на 44.000 брава овиаца. Комисија се мучила око тога и већином гласова нашла је да треба онај члан 3 укинути, па та замепити само тим да грађани могу без такси лаклати прасе и јагње само у ову Божића и у ови Ускрса иначе у све друге дане да и они плаћају. Г. Бока Новаковић једини је одвојио мишљење.

Бока Новаковић. Мислим да се овај члан 3 правила о клању стоке не може да поистави на укине с тога што се њиме одржава оно право које је уредбом о арендама касапским утврђено. Но тој уредби они који се јаве као касапи подлежни су плаћању аренде а сви други, који кољу за своју потребу ослобођени су те обавезе. Истина ова уредба допушена је доцније заповом или и та допуна није укинута те право приватних, и но тоже ја држим да се ни на овај начин не може укинути. Ослобби се укинути путем тротварине или онако не и ја не могу да одобрим ову замену закона.

Гавра Брнић. Ја држим да с овом изменом трсба да се сачека док не дође на ред измена целог правила.

Ил. Пантелеевић. Ја бих желео да знам како би се ово изнело на да касапи не крију(чаре? Ја сам сам за то да плаћа, али како и на који начин то треба да се прочуи и реферише.

Председник. Госп. Бока Новаковић оспива своје тврдиште на уредбе о касапској аренди. Та је уредба изишла 1839 год. и по њој су се касапиице давале под закуп, т. ј. општине су имале право да дају под закуп клање стоке и продавање меса, али су задржале даље право да одреде цену месу. Но тај закон којим су признате нека права и грађанима, укинута је или замењена законским наређењем од 1869 године којим је општинама дозвољено да могу давати одобрење да се слободно стока коље но овој варошн а могу задржати аренду. Која се општина решила да даје право слободнога клања свима који

хоће да кољу, та је општина дужна да пропише правила о клању. Тако законом дато је још право општини да пропише казнену и сваког онога грађанина који би клао стоку а не би платио таксу прописану од општине. Тако је упрао ова уредба о пресудама касационим наименова овим правом да општина пропише таксу за клање стоке. овде је код нас то примљено да клачи и продавци одређују цену месу а општини плаћају наименту таксу на своје занимање. Али при свем том ни касапи ни месу имати никаква рада а ни општинск прихода докле год ако ово слободно клање бе такасе.

Одбор општине жељени да одлука грађанима супротиће стања наведене у протестацији, утврдио је овакав члан 3 правила који сад са наведених разлога клао наименује у свакоју о коме сам напоменуо.

Г. Бока који је у одбору, није се слажио с мнењем осталих чланова да плаћа за уредбу није узнута а ни опет мислимо да јесте.

Дим. Најдановић. Имао бих да додам овоме што је председник казао да ових што за домаћу потребу кољу има 50—60 и ови као и касапи раде крчевић месо по приватним домовима без плаћања такасе на клање. Контролу над тим крчевићем није могуће пронаћи.

К. Главинић. Господо ово питање у истини је мало потешко. Ввоми се је тешко решити да се грађанину одузме право које имају а теже је опет дозволити да се због неких грађана толика проучавена зрно на штету општинских интереса. Ја мислим да то обавезно клање на клаоницама можемо увести онда кад добијемо модерне клаонице а не овакве какве су данас. Тек тада можемо удести ако што је и за контролу клање и за здравље корисни и за интересе општинске боље.

Ја плаћам да имућнији грађани једу месо јефтиније од сиротиха а био би плаћам да пристанем и ја пре модерних клаоница на пеке мере правилнје, али се све боји биће скупље контролисање него приход.

Док се не би и у томе послову удесило, спар ова требала би да стане.

Председник. Ми смо и о томе говорили како би се најлакше и најповољније могла ова такса наплаћивати па смо дошли до уверења да би требало уредити догод стоке на једно место одакле би се клао сваки могућа контрола и наплата могла пронаћи. Но то може бити тек онда кад оградимо пијацу сточну и уредимо још што треба. Тада би и број наших општинских контролора био довољан као се не би морао и сувише. Ова је стар сад у томе: можемо ли ми да укинемо извесна права дата грађанима правилом, или како неке веће законом и да их укратимо да кољу стоку на клаоници и плаћају такву као и касапи.

Ја мислим да смо већ тим што нам је дато право да прописујемо правила о клању стоке и да одређујемо таксу *месу*, да смо самим тим задобили право да ово за грађане пропишемо, тим пре што нам је још дато и право да клаоницо сваког оног ко не прши прописе и избегава крцјучарским путем да такву плаћи.

К. Главинић. Закон који је општини дато право да пропише правила ја разумем тако: да она може да пропише правила за оне који употребљавају месо ради прече, ради инспекулације а да не може спречавати оне грађане, који кољу стоку за своју приватну потребу.

Господо, неговдно је досета то што се обавршна члана 3 користи највеће имућнији класа али се овим користи у неколико и средња и сиротиња класа која годи не некога брана и кад год коље не мора да плаћа такасе за клање те га јефтиније стаје.

Са тога ја ћу гласати против измене члана 3.

Тоша Поповићевић. Уредбом од 1839. године потврђено је извесно право за општину. Та уредба вичла се је изврштти на начин на који је казано. Тако је речено да ће се клање давати путем аренде. Дошије се то показало као неудесно и у след тога дошао је допунна којом се одређује да се поред аренде може наплаћивати и путем одређене такасе дозвољавајући да свако може слободно клати. Том допуном није запрећено право приватника да могу за своју потребу клати но које браство без такасе и са тога ја и не могу пристати на наплату такасе.

К. Б. Мијаиловић. Ја ћу у интересу правичности да говорим и ако својим говором родим и против својих интереса. Кад један касапин закоље браоше, плаћа на њих такву па их не прода него му остане па по њако каузаре, полицији не рачуна на то што он то није могао да прода због појединих прдузмача и приватних који сами без такасе кољу стоку, него га казне, а то није право. Са тога ја мислим да сваки грађанин треба на оно што коље и да плаћа. Ово ако онако остане, биће штетно и за општину и за касапе који толике терете подносе. Ви сте чули да су 44000 комада стоке заклани у години дана без такасе и 16000 прошло је исход жита. то је 60000 комада! Тим се ове општинске приходи с 90,000 дин.

Мени ако механизам било би у интересу да овако остане јер ја могу да закољем брава на њу па да га искрчкам и месце ми и не може контрола ништа, али мислим да за општину то није корисно и ја мислим да треба сви да плаћамо такву.

Јован Петковић. Ја не могу да разумем то, како би се могли увертити приватни грађани са касапима. То би била грдна неправда. Касапин доноста треба да кара, али не због тога да се и сиротиња узме и то последње право јер она само и једе јагњад сада, а богатиши узимају јагње само док је младо, а то преже траје врло кратко.

Гаврп Брнић. Ја држим, да ни немогуће на овај начин да регулишемо ову ствар и да начетемо као неки јарам грађанству. Ма ако много што ми натоварили на грађанство, на сад још одузети му и ово право и терати га на клаоницу за једно јагње, то би страшно било. Ја ћу овде да говорам и против касапи и против општине. Нека општина створи пијацу и другче уреди ту ствар, да се зна где се јагње може купити и ту нек плати такву сваки, а на овај начин ако што се хоће то несмемо никако дозволити.

Илија Цветановић. Молим вас господо, ја сам мало пре казао, да ми пре и право имено спремни. Ми немамо оборе а неза имена ћерка да може контролисати. Нир један дотера 2—3 јагњета да ли ће он то продати код три кдуча пан на пијаци то се неће.

И ја сам за то, да се плаћа, али онда, кад будемо спремни за то, кад будемо уредили ту пијацу да се стока никако у варош неутера.

Односно назода г. председниковог за сиротињу имам да примегам то, да се сиротиња обично у јесени окрси, кад буду возаре. Ма сно му возаре укинули, ја сад исто и ово учинимо, онда зло. За то сам против овога предлога.

Коста Главинић. И ја ћу бно за то да се носи на клаоницу сва стока која се у Београду коље, али кад немамо уређену клаоницу то не можемо сад учинити. То је истина добро са хигијенског гледишта, али кад немамо клаоницу како треба мораћемо се стрпити.

Сем тога немогемо са чинити невезити на сиром грађани, јер смо правилно општеретили не само грешке него и себе, па ни сад треба оставити неке олакшице.

Ако је приход општински у неколико смањен ја држим да је томе главни узрок што је месо тонуће скупо. Ја вам господо по себи. Ја сам трошио кћу и ио до две месца, а сад бога ми не могу. Ако се код 10 хиљада породица у Београду имамо плаћању такасе 50 хиљ. ситне стоке није много.

Што се тиче касапа, њихова је радња приличо плаћена. Ово што касапин плати општини, то он плаћати потрошачу. Докле они кмаду рачуна радиће, а плаће да га немају не ће радити. Тим, што се заколе 40—50 хиљада комада ситне стоке по пре-ценама плаћа касапин месу општини.

Председник. Рали објашњења. За читаву 1890. год. заклали је од приватних 34 хиљ. комада које јагњади овнаца и коза а сад је закоље да је до месеца Септембра заклано 44 хил. То је јасно доказ одкуд опадају приходи од касапнице, а није скупоћа меса.

Коста Главинић. Ово исто право имали су грађани и пре.

Председник. Ни су.

Коста Главинић. Како да пису, кад сам ја као ученик код моје куће. Да ли оних 5 пара плаћају само грађани који купују за приватну потребу или и касапи.

Председник. Не. Касапи плаћају на клаоници.

Коста Главинић. Молим, молим то не стоји. Ни касапа, који купују и на пијаци. дакле ниде рачуна напутницје. Ја сердем да је то исто право стојало и досад. Ми треба да решимо да се плаћа ниме од јагњета, у жесто 5 пара ово буде 10. (Чује се: То је доцкан).

Председник. Питање је ово изашло још онда кад сам ја објашњавао ту ствар. Чиновници су казали узрок опадању. Вас одборнике позвали је те, те сте изабрали комисију те да она изнесе узрок томе опадању. У том једном задатку комисија је и радила, и свој извештај довела, сад треба то решити.

Коста Б. Мијаиловић. Што нека господа кажу да ћемо јести месо за један грош јефтиније, ако успоћимо ово мањење јер ће се створити конкуренција, то не стоји.

(свршиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник општина Београдска. Штампа штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 9. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . . 9 дин.

Субота 22. Фебруара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пора од врсте
Претплату ваља слати уредништву на оделењу
суд к сне корестодавцеје на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Десет је година од како се слави 22. Фебруар као дан прогласа Српске Краљевине.

Три је године од како се слави 22. Фебруар као дан ступања на престо Његовог Величанства Краља Српског Александра I.

И овога ће пута цела Србија прославити овај дан са највећом љубављу према своме младом Краљу и драгој Отаџбини.

Представништво општине вар. Београда чини само пријатну дужност кад напомиње, да и грађани Престонице неће пропустити да прославе овај дан најсвечаније и да даду видљива знака своје поданичке верности и љубави према своме Господару окитивши домове заставама а у вече осветљењем.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА 20. ФЕБРУАРА 1892. ГОД.

ПРЕСТОНИЦА

Престоница прави српским краљевима био је катшаси Скадар на Бојани: од њега ту част после преотеше под Стевапом Немањом и шеговим наследницима старинска Рас и Приштина и Призрен. Ове две српске престонице беху следећи најсланијих дана старе српске Краљевине. Ну Призрен дожише и већу славу, и ако је дељше са убавим Скопљем на Вардару: они одвеше да буду престоница прном српском цару, Славном Стевану Душану. После већ, кад се пертиче доба Немањина, постаку нова стона места државна, „нове пренине" како неки каже, равни градови: Крушевац, Високи, Бобовац, Смедерево, па неко време под десетом високим Стевапом и Београд.

Кад се у XIX. веку стаде опет стварати српска држава, пошто се земљаско средиште неко време у њлуд граиило у Крагујевцу и Пожаревцу, Београд опет доче да постане главом српских градова. Што некада беху Скадар, Приштина, Високи, Крушевац и они други споменути градови, сад поста Београд; и пошто он по данашњи дан пре десет година дожише и васкрс старе српске краљевине, оста му само да поновпша на већу срећу, коју некад имаде Призрен и Скопље

Тако је сад Београд не само понос осталих градова по Краљевини Србији, него и нада поиекњењом Расу и Скопљу па и сви градовпни по широкој и лепој српској отаџбини. Одасуд Срби умире очи на престоницу васкрсле краљевине: сва са учешћем гледа на њен живот, њен напредак.

Добивши срећу, да поспане слава целе српске земље, Београд осећа и појма, шта се од њега очекује Осећа, да је својом чиловпћу и својим успешним дужан задахпуша у свакога Србина поуздање да подкађено Српство сваспо ради на општој својој бољој будућности. Београд увиђа, да је дужан предњачити примером у сваком племенитом раду на добру земаљском и народном свим осталим градовима и местима. Београд већ ради те постаје још и душевна и умна престоница српског отаџбина, остварујући лагано ono једпнспво мисли и жеља, које ће неминовно донета и државно једпнспво народу. Подижући себе; прпмећа све дужности, којима као престоница сметао образ краљевине; обухватајући широким погледом и топлим срцем све делове народне Београд доказује, да није заборавно, колико је свете крви проливено и на кошима и на чепгелима и при убојпма јурпшама, док се живојевало, да му владарну не разнесе више хошта дахијских хатова, да место насиља отимачарског и јаука рајина завлада правда законска и песма овладинска. Београд је досета свесшва својих светих обавеза према жртвама, које је Српспво подпело, док се стекло да се данас мосше у њему узвишпти: да жпви краљ Александар I! да жпви народ српски! Да жпви и да се шири слободна Краљевина!

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда, на препоруци управе вар. Београда, позвала овим своју нарсдбу, штампапу у 4 броју Општ. Новина од ове године и новина грађанспво, да у тоју још овог месеца набави од општине ове марке на пашчад, јер је спровођења наспрожије нарељено, да хватају сву пашчад која нема марке од ове године.

Нова марка кошта 3 динара, а вад се наспуби мора се замепути другом уз доплату од једног динара.

Од суда општине вар. Београда 13 Фебруара. 1892. год. АБр. 2454.

ОБЈАВА

Ставља се на знање овд. грађанству да је књиговодство оне општине састављо годишњи рачун за прошлу 1891. год.

На основу чл. 41. закона о општинама у Краљевини Србији суд стаиља ове рачуне на углед грађанству с напоменом да сваки грађанин има праза да ове рачуне прегледа и да на исте и своје примедбе учини.

Од суда општине вар Београда, 12. Фебруара 1892. год. ББр 371.

НАРЕДБА

Правилима о слободном клању стоке у варопи Београду и београдском атару чланом XXVIII. забрањено је, да се жива стока по варопи продаје, но се иста може продавати само на једном месту, које суд општински одреди.

С тога се ошме објављује и наређује сваима продавцима и купцима, да се куповина и продаја живе стоке може вршити само на мареном тргу (батаљамиџи).

За стоку која се на мареном тргу продаје надлежнопе се на име пијачне таксе и то: 0·05 динар. од сптних прежи вара и прасади до 10 кила; 0·10 дин. од свиња и прасади преко 10 кила, а 0·20 динар. од крупне стоке (волова, крава, јунад и т. д.).

Наплату ове таксе вршиће нарочито лице на мареном тргу, и то од купаца.

Сваки онај, који се о овој наредбу огрешп, казниће се према §. 326. казненог закона.

Од Суда општине вар. Београда 15. Фебр 1892 год. АБр. 2493

ОГЛАС

Овим се позивају сви они пушкарци становници овданпи и Топчидерски од 20-ог до закључно 50-е године старости, који немају прописи војнички билет о упису њиховом као војних обвезника или прописно уверење о неспособности за војну службу, да се водама на и претпом пиколаја. Јеш ће моћи бољи могуће да се уписано уклоне пред осветним законом код се већ из њеног сина то назада избрисати неће. О, како би она рођо сина спасила тај грех и крпца. само шад би могла свога она и брата од тога одвратити и умрпти их по вопном животу.

Наједпоме дође и отац. Хтео је да проће поред њене себе и да оде у свој, али му она није дала. Чим је чуда да дозпан, отвори врата и са страхом уђе:

„Шта је отац, јеси ли бпо код њега?"

„Јесам, моје дете."

„Па јеси ли с њима говорио? О, кажи у кутра и кажи ме сад, шта ти је одговорио."

„Сад је добро, Роко, рече каспрађа. Уђе у собу и полуже је у чело, али јој у очи није спео погледати. „Говорио сам с њима, он се је покајао, и ми ћемо се грађати да сво ухватимо. Нпко не зна о томе, само ти, па ће треба нама ни да зна."

„А шта ће с оним страшпим бпта?" закпта Роза и успрапи се да свога ока погледа.

„Он — он се је с Франком посвађао," лагаше отац, „јер он није хтео да крстове на ово. Кад му је Франка казао, да писпе неће да ни ове ноћи, он је одговорио, да ће отићи у Француску и тамо сам на своју руку покушати срећу."

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповетка

Ф. ГЕРШТЕКЕРА.

Прпвод с немачког

(Наставак II)

Јохје је био увео шешир да се врати кући, стаде на сред собе па и сам је гледао за младићем док год није за њиме зашао.

„Је ли код тебе забележпо, отац?"

„Јесте — побринуће се да све то забавпи. У колико сати да се састанемо?"

„Не доцније од девет сати", одговори Франа, картајс је већ само и можемо одмах отпочети. Говори са Розом и кажи јој за сво се луто покајала и да нпшо никад нпсамо то радила", смејаше се, „само сме,пробала — но, ти жени већ умеш да јој кажеш."

Пошле Јохје не одговори ништа; често сељаке на позорју мотер Розину беше једпно добро вод шега али жудпва за новцем беше јача и од симе сензе покојнике. Морао је, као што ов сам себе чешаше, да договори, што је напочео, и оспављен собу и без спротпвља путем је отп био сиповпо плаз пако је своје рођено дете да сахне — не да му умпре и разуверп, но да осигура своју зпу родпву и да спречи откриће.

Као је жалосно и ужорно проспла Роза то време код куће! Као јој тешко, како јој душевно тешко беше за срцу, што није опако добро као би могао да буде, као јој је Бог услишио молитву, код јој је дрогап добпо службу и тиме се прибпжпвала пворпвпљу пајвеће жеље! Да ли је смела још да помишља на то да ће бити шетока? — Можда би повесша племенпта породпца и допустпла да се њен члан окпепи са поштеном и примерном девојком из грађанског реда. Али зар би смела ако једпое клочпића да уђе у ту поштеиску и чисту кућу, зар би се смела усудити да загрли мотер Брунову и да воси ове њене? — Никада! Сама је себи крпва осећала, па да је била од сплног грека чиста. Та ова је била сачувапица у том тешком валчшу и то је знала и ћутала, што је морала да ги затаји, јер зар је могла свог оца, свог брата отворпти на робију?

У такој борби провела је ова и сваки дан и сваки порах у кући неће ни јој отац већ једпом дође и донеси јој утеху, што је сузама

да се у року до 27. ов. мес. пријаве појединској комисији за варош Београд, а која ради у згради бившег начелства округа београдског.

Од овога се изузимају само чиновници страних посланстава и конзулата као и сви они страни поданици, који су већ представљали комисији, а подаство доказима (писмом) одрекли.

После едначеног рока све комисије непрекидно наизменично наочите војне старешине и стражарно спровести гарнизонској управи на издржавање 10-то дневног затвора сви они, који неоправдано изостану.

Из начелништва предсједника з. поткапе по мисији за варош Београд МБр. 1794. 17. Фебруара 1892. год. Београд.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена хлебу. На молбу осталих лебарске, одбор је општинским у седници своје од 17. о. м. решио, да се цена хлебу, обичном белом, повиси на 25 пара дин. по килограму. Ова цена вреди од 19. о. м. закључно.

Благодарење. Данас око 11 и по часове поднe биће благодарење у Саборној цркви поводом свечаног ступања на престо Његовог Величанства Краља и прогласа Краљевине. После благодарења ће се у двор на подворење редом, који је у данашњим новинама објављен.

Г. ДР-У МАРКУ Т. ЛЕКУ

У овогодишњем 5 броју „Београдских Општинских Новина", Г. Др. Марко Т. Лекo, одговорно је на неке од оних примедаба, које сам ја учинио у одбору општинском, приликом дебате о подносеном уговору за електрично осветљење вароши Београда, а поводом примедаба Г. Лека на исти уговор. Сматрам за дужност, да не пропустим овај „одговор" Г. М. Лека без мог одговора.

Нећу да се заустављам код оних општих напомена Г. Лека, као да му писам хтео „одговарајућим разлозима и мирно да доказујем зашто се с његовим примедбама не слажем." Сама онима, који су пратили те моје одговоре познато је, да ја у њима нема „одговарајућих разлога" или не. Напоменем само укратко, да та примедба г. Маркова баца мало руњину сенку на општински одбор, кога је и он члан а који је те моје, без „одговарајућих разлога" одговоре примио и усвојио скуда једногласно.

А сад да пређем на последње примедбе г. Маркове.

1. г. Марку се не допада што је у члану 7 уговора дозвољено повлаштивару, да може за моторну снагу рада произвођења електрицитета употребити перед воденe паре и на каке *другу природну снагу*, и пита, за што је у стечају напоменуто да моторна снага буде искључно снага воденe паре. Тиме се по мишљењу г. Марка одступило од услова у расписаном стечају, јер се повлаштивару допушта да може да употреби и јевтинију снагу. И на основу тога вели г. Марко: *„Да је то пак и прилком расписивања стечаја познато било, зар није вероватно, да би добили поволније понуде за електр. осветљење Београда, но што сме их добили?* То је стварно питање у мојим примедбама. Али г. Стаковјевић у изложеном доказивању како сам погрешно изнесене појмове и новинарју ће на једам члан уговора који нема никакве везе с мојом примедбом и заборавио је са свим да одговори на питање о коме сам желео да чујем његово мишљење.

Међу тим нека читаоци сами суде да ли сам ја „са свим заборавио" да „говорим на питање г. Марка. Ево шта сам ја на то одговорио онда: (као што се то може видити у Београ. Оп. Нов. од 1891 год. број 51 стр. 251).

„У конкурсу је речено да моторна снага буде воденa пара за то. да би сви конкуренте имали исту основицу на израду својих пројеката, и што ће за сада воденa пара и бити главна моторна снага. А што сам доказивали у једном уговору, које ће предсти 41 годину да се осим воденe паре може употребити и каква друга природна снага, то је само с тога, што нисмо хтели себе обвезати да за сних 40 година добијено струју само из воденe паре и ако се она може бити, може и лакше и јевтиније добити на неки други начин. Кад би сада у уговору узели само водену пару као моторну снагу то би било као кад би неко пре 20 год. правио овај уговор на казао да се струја мора добијати само из Бубиновых елемената; он сада поред свију напредала електротехнике не би могао употребити никакве савршенија начин за добијање струје. И баш за то, што знамо само се проналасци електро техинке врло брзо нижу један за другим, баш за то само себи оставили одушке да се наша инсталација усавршава онако како се буде дошло до поступнијих и савршенијих начина за производење елект. струје. Јер ја не смем да се обвежем ја ће воденa пара за сних 40 година остати најбоља моторна снага.

Г. Марко се боја, да ће та друга природна снага бити много јевтинија од воденe паре а то иде само у корист повлаштивару. Кад г. Марко не би терао опозицију само ради опозиције, он би видео и чл. 43 уговора у коме се каже: ако би у тону трајања повлаштиоце новим научним открићима произвођење било ел. струје, било елект. светлости постало знатно јевтиније но што је сад, повлаштивар је дужан да цене ел. енергије употребљене на на њој цена прописано обори. Ја држим да боље нисмо могли и доводити усавршавање наше инсталације и задржати себи право да се и ми тим усавршавањем користимо."

На то г. Марко прави сад оњаку примедбу: „И кад би терао опозицију само ради опозиције видео би, али не ово што г. Стаковјевић види, већ да тај 43-ћи чл. уговора нема апсолутно никакве везе с мојом примедбом. Нити чланом нимало ни везе с мојом примедбом само онда, кад би потребно било, „нови научним открићима" доказивати тим, да је природна снага јевтинија од паре сваке, али то је и сад врло добро сваком познато."

Видите ли, како г. Марко Лекo уме да изучне ни мог одговора само три реч

„Остави га, отац, остане са нек иде," мољаше девојка. „видиш, ја ћу родити док ле год могу. Ја умем да радим; ја сам од своје детињства радила и научила сам се на рад. Јоси како ћу бити задовољна" додаја са болним осмехом и пасиони гледај на мегови прса. „само кад нашо конте-по зарадити своју дебиу. То може и бити, отац. Ти си сада тако добар, ти ћеш имати, а кроше своју посао тако добро, да су те сви људи заволели, морћемо се мало стаснути, али што то чини? Борба нам неће треба, она је добра девојка али лепа и мирам увек пола нашла сама да сарађа. Сне ћу ја мока сама урадити и надјећеш, да се гости неке тукати и се ћрћаво услужују.

„Моја добра Рено", рече отац, кога је она девојка брата у срце дарувала и коме је стид од самог себе затворе крв у лице. „Ти си добро дете, као твоја покојна мајка, добра и скромна."

„О, себаї се често говорио матери отац," рече девојка прољубивши се јако к њему, „ти знаш како је она мене и тебе волела, и како је јој је тешко биле умрети што мене оставло, о којој се је она тако бринула, сећаї се често ме! Обећаваш ли ми то, отац?"

„Обећавам ти, Рено," прошапта отац и окрене главу на другу страну јер је осетео, да јој не ће могао издржати погледа.

„Онда ће све добро бити", смешише се девојка са сузама у очима, „све ће бити добро, и ти ћеш имати повода да се на мене пеад и ти ћеш имати повода да се на мене пеад и ти ћеш имати повода да се на мене пеад

„новим научним откривима", па да поврве цео смисао мога одговора и да каже како сам са свим заборавио да одговорим на његово питање. Молим вас заседајуће још један пут, јесам ли ја игде казао: да би моним научним откривима потребно било довољности тек, да је природна снага јефтинија од паре снаге!

Међу тим ја сам тек после овог другог одговора г. Марка. из једног разговора са њим, видео у чему је цела стварь. За г. Марка, водена пара није била природна снага, него је и он код природном снагом разумевао реакцију воде Сане и Дунава.

Сад се тек, после овог објашњења види куда смерају све примедбе што је просуо г. Марко поводом тога 7 члана уговора. Сад се тек из тих примедаба види, да је г. Марко дрзао да сме ми стављати у конкурс да водена пара буде моторна снага само за то да ја дошао до што скупљих цена за ел. осветљење, па да после, уговором дозволимо повластичару да у жесто водене паре употреби јефтини ток Сане или Дунава за произвођење електр. струје. Зар не кажу то оне, горе наведене и подцртане реч г. Маркове: *Да је то сам и приликом расписивања стечаја познато било, ми нисмо тероватно да бы добили понуднје по-нуде за електр. осветљење Београда но што смо их добили!*

Видите ли ви поштовани читаоци како г. Др. Марко Леко уме „лисово" да мисли и да ради и да тако високе мисли и радње позајми и другима!

Сада, поштo је познато да је за београдску централу наручен потребан број парних машина, да не бих ниво потребе да доказујем како се реализација зоде из Сане и Дунава неће употребати као моторска снага за сарадање електрицитета. Али је иак потребно да оцјеним и г. Марку да се на то није ни мислило при склапању уговора у опште као ни при редакцији његовог чланка 7 пословице.

Ја нећу да се упуштам у доказивање како је ради слабе паде и Сане и Дунава веома исгодан за окретање динамо-машина, које се каше стотина пута у минуту морају окретати. Нећу да узимам ни у претресање чињеница како би се то у опште могло извести: да ли јаком који би из далека живео воду било ни Сане или Дунава, или питалошка, које би непосредно воде окретала, као ни о томе шта би коштало изводење и издржавање таквих инсталација. Ја ћу сами де се ограничити на практичну страну тога питања. Вама је свима познато да се Сава и Дунав ретко које зиме не замрзну, а и кад се са свим не замрзну, готово сваке зиме иду вына и доста дуго ледене санке. По себи се разуме да у то доба електричне машине не би могле радити. Ако би се повластичар ретко да зајви не далека изведе воду до својих турбина, онда би опалине и растење воде врло често мењало моторну снагу и врло често би се дешавало да та снага не би била довољна за произвођење потребне количине електр. струје. Међу тим уговором је утврђено да је повластичар дужан имати струје у довољној количини преко целе године. Не остаје му дакле ништа друго, него да поред свих мотора воденик, направи још једну централу са воденом паром, која би морала бити готово једнака, да у случају замрзавања или јаке суше сасвим замени ону, где је вода моторна снага, т. ј. готово једнака, као да централе, у којој је вода мотор, и нема. Другим речима, повластичар би поред централе са турбинама морао поднети једну централу са воденом паром исто толику као што је она, што је сад подигнуте; дакле морао би у место садање једне централе да подигне две, које би се ређе пало реализовале по понтажу. На тај начин, учитела на уљеву код мотора са турбинама тешко да би била већа од самог интереса на уложени капитал за парну централу а да не говорино о другим трошковима, који су потребни за одржавање такве централе и ако она периодично ради

Ја молим поштоване читаоце да ме извине што сам се упустио у толико објашњавање стварн која је по себи врло просто, коју и они сами добро знају, а коју су знали и они што су конкурс расписивали, па за то нису хтели прецрпе у којима би се употребно ток Сане и Дунава као моторна снага. Ово сам морао, учинити само због г. Др а Марка Лека, који је, не обавештен по томе питању, дрзао, да ће повластичар моћи употребити котарску снагу Сане и Дунава у опште, замрзли уговор и деби до ред је итиме завргнути уговор и деби до ред је итиме завргнути уговор и деби до ред је итиме завргнути

плаћати полластичару 80000 дин. годишње.“ (Б. О. Н. 1892 бр. 1. стр. 5)

Дакле ни смо у конкурсу објавили да ће улице бити сијалице од 16 свећа; на основу тога дошле су нам разне понуде. Једну само од њих усвојили, т. ј. ми смо се са једним понуђачем погодили поштo ће нам дате сијалице од 16 свећа и правилно утрошити струју у односу на 16 свећа. Ми смо се са једним понуђачем погодили поштo ће нам дате сијалице од 16 свећа и правилно утрошити струју у односу на 16 свећа. Г. Марко Лекo долази после свршене погодбе и тражи да присилно каже ће се многе ужести сијалице од 60 свећа на место оних од 16 свећа а да нарочито погођена цена остане иста. На такво тражење г. Марковo одговорио сам оно: „да ће се зависта судно тоже златену и то после одређених услова и цена кад не бих знао да га потсказа г. М. Лекo.“ При том одговору остајем и сада. —

5. У прави својем примедбама, Г. Марко ће, да би извео што већи контраст у цеиама између гасног и електр. осветљења у Бечу, рекао, као је у тој хороши електр осветљење три пут скупље од гасног. Кад сам ја у мом одговору, ради простих примером показао претераност, коју је г. Марко мож'да и нехотице изнео, он се сада у новим примедбама труди да то и цифрама докаже. На расчунајући на необавештеност публике као и на моју, он сигурно држи да је то и доказао. Моју тим је врло лако видети како је његов рачун, и опет исални тенденциозно петљаи.

Та је нетачност оиде, где г. Марко каже да један гасни пламен од 16 норм. свећа троши 142 литара гаса за један сахат. То је основица за цео рачун, на кад је она нетачна, но себи се разуме да ни све оно што се на њој зида није добро. Г. Марку је врло добро познато да и код гаса, као и код електрицитета, количина гаса, која долази на једну свећу опада са интензитетом саме лампе, тако да је у великим гасним лампама (на пример Сименсовим регенератив-лампама) та количина сведена на минимум. Истина је, да ма лампа које ће, горећи на сахат 142 лит. гаса дати 16 свећа, али су те лампе у опште јаке од 16 свећа на пример 25,30 или више свећа, па кад се из њих утрошени гас сведе на 16 свећа, онда излази да интензитету од 16 свећа одговара 142 лит. гаса И да ће добро од пламе 140 лит. гаса на сахат и за 16 свећа; — јер толико треба, да би елек. осветљ. у Бечу исклоо три пут скупље од гасног. — Г. Марко заводи ту цифру, до душе са свим истинату, али из ведену ће из лампа од 16 свећа, већ из лампа јачих на сведених на 16 свећа, а то није све једно, као што ћемо мало час видити. Требало је, да се г. Марко заустави код гасног пламена од 16 свећа јачине, па да тражи количе се у њему гаса потрошни да један сахат. То што г. Марко није хтео учинити, учинио сам ја.

Писао хтео да црпем податке из физичких дела, јер би г. Марко мож'да рекао, да су физичари, хришћанске ел. осветљости, несигурне податке изнели о тасу. Обратио сам се хемичарима, и то из разног доба; најпре старијима које су изнели податке о количини изгорелог гаса пре него што се гас могао бити електрицитетом, па за тим савременима. Они ће нам казати колико гаса изгори у једној ламни од 16 свећа.

Добротом једног нашег уваженог хемичара добио сам ове податке из Бољеве технологије:

Број	Јачина свећа	Потрош. гаса на сахат у литр.	Потрошња гаса у литрима по 1 јачине свећа	Интензитет једне свећи (у литр. гаса)
1	7	108·1	12	202 л.
2	8	240	20	194 „
3	10	288·1	14	225 „
4	8	220·4	18	200 „
5			16	220 „

У подацима је било и ламиа слабијих од 12 свећа и јачих од 20, али сам узео само оне које су најближе ламнама од 16 свећа, које нас специјално интересује. Како што се види, средни интензитет свију тих ламиа односи 16 свећа, а одговарајућа потрошња гаса износи не *142 литра* нео што изнаси г. Марко *већ 220 литара* на сахат.

Еш што се о томе изјави у Мусприсовој техничкој хемији.

Врсте пламена	потрош. гаса на сахат у кубн. стопама	интензитет једне свећи (по 9·6 л.)
Аргаиово са 12 пруга	5·01	9·33
„ „ 32 „	5·85	11·41
„ „	7·32	13·61
Састав пила или	3·57	7·34
пилиново пламена	4·64	7·32
	2·96	4·27
Пилиново са уланим	3·72	7·02
пламеном		

Средња потрошња из два Аргаиова ламиа износи 5·53 куб. ст., т.ј. 156·5 литара кроји дају 10·6 јоланих свећа. Средња вредност код широких пилиона износи за утрошена гас 5·96 куб. ст. или 143·2 лит. а за одговарајући интен. 7·45 јед. свећа, код узаних пилиона ли интензитет од 7·07 јед. св. долази 161·9 литара гаса... Кад се још узме у рачун да лојане свеће према нормалним свећама стоје овако:

Лојана свећа = са 0·5 нор. свећа = 0·642 норм. свећа
„ „ = „ 0·6 „ „ = 0·751 „ „ „
„ „ = „ 0·75 „ „ = 0·965 „ „ „

те да даље једна горња лојана свећа износи 0·75 норм. свећа. онда излази да

у Аргановом пламену 156·5 л. гаса дају 8 норм. свећа.
у широком пилиновом 143·2 „ „ „ 8 „ „ „
у узаном „ 161·9 „ „ „ 8 „ „ „

Сваки ће да се са доказу потребу гас гори или у пилоним пламеновима (пилионка) без цилиндра или у округлим Аргановим пламеновима са цилиндром. И онда излази да би публика трошећи гас у *Аргановим пламеновима од 156 литара мисли 8 норм. свећа а у пилиновима* обе врсте у средњу руку *од 150 литара само 5.5 свећа*, а г. Марко тврди *да 142 литра* зато *дају 16 свећа*. Као што се види неспоразум постоји, али не између г. Марка и мене, већ између г. Марка и Мусприса.

У своме одговору вели Г. Марко.

„У једном техн. листу од 1889 год. случајно наишао сам на предрачун за електрично осветљење извесних лондонских улица и то плиновим ламнама, по коме би их електр. осветљење 10024 о. стерл. годишње стало, а за осветљење истих улица гасом плаћају само 5530 о. стерл. дакле готово половину мање.“

И г. Марко вбла дрии, да је тиме изнео један доказ више како је електрично осветљење скупље од гасног! А што г. Марко не помисли у каквом односу стоји интензитет осветљења од пламених електричних ламиа и гасних жижака? Он би сигурно у том истом техничком листу нашао да би интензитет осветљења тих лондонских улица бно *најмање* 50 пута јача од лостојећег гасног осветљења, и онда не би по против самога себе говорио тврдећи да *50 пута јако електрично светлост не кошта ни дан пут скупље од исте светлости.*

Ја се већ почињем љутити на г. Марка јер ће читаоци одрећи сваку важност овом мом одговору рекавши: да није никаква нелитина полемисати са г. М. Лекoм кад он сам наводи доказе који против њега говоре. —

После свршене погодбе електричног осветљења за варош Београд, пасао мислио да би било корисно и даље претрести питање да ли је електрична светлост скупља или јевтинија од гасне. То је питање решено онда кад је погодба закључена. Али г. Марко не пропушта ни једну прилику да не истакне како је гас јевтинији од електрицитета. Тако и у своме одговорима вели како је добра петролејска ламна најјевтинија светлост, како је гасна светлост два пут а електрична три пут скупља од ње итд. И ако те ствре могу чак и за петролеум казивати од месних прилика, ипак г. Марко прима сваки податак за готово, само ако иде у корист гаса. Међу тим ја сам у више прилика напоменуо како се не може у опште тврдити да је гасно осветљење јевтиније од електричног, на ће онет да цитирам редног хемичара и то хемичара од најбољег ауторитета: *Винера*. Ево шта стоји у његовој „Хемијској Технологији“ од 1889 год. стр. 158.

За стварност од сто једнаких свећа на сахат треба	Шта тог износи:		
врста осветљења	количина	цена	
Електр. лампе угљ.	0·6 кил.	7·5 до 15	4·5 до 9
Електр. лампе	15 до 20 „	1875 до 2500	1125 до 1500
Гас у Сименс. регенер. лампи.	0·6 до 0·8 куб. м.	4·14 до 5·52	1·66 до 2·21
Гас у Аргановим лампи.	0·65 до 2 куб. м.	4·48 до 13·8	1·79 до 5·52
Петролеум у најбољим лампи.	1·5 до 2 кил.	1·5 до 2	0·75 до 1
Петролеум у обичним лампи.	2 до 3 „	2 до 3	1 до 1·5
Петролеум у најлошијим лампи.	3 до 4 „	3 до 4	1·5 до 2
Свећа од воска	0·13 кил.	1·95	0·78
Свећа од стеарина	0·12 „	1·2	0·48
Свећа од лоја	0·1 „	0·5	0·2

Оне цифре треба мало објаснити. Цене за електрично осветљење обе врсте датирају из 1881—2 год. кад је њих одређивала међународна комисија приликом прве електричне изложбе у Паризу. Цена за гас узета је 18 поен. (22·5 пара) од кубног метра као што је у Хановеру а за петролеум 20 поен. (25 пара) *килограм*. И те врло неповољне цене за електрично осветљење јер датирају од пре 10 година сравњене још са знатно јевтинијим гасом *), балансирају са одговарајућим гасним осветљењем а пикако нису дај ни тад пут скупље, као што доказује г. Марко.

Ре мање су интересантни подаци на петролеум. У нашим, обичним ламнама, горња количина светлости код простог петролејума кошта 15 пара код *хилатрак* тог петролеума кошта 20 поенига т. ј. 25 пара; код финијег петролеума (од 22 по. 27·5 пара)

*) Ево каде стоје ове цене у неколиким великим варошима од Мутрајт. Аргана 25·5 по. = 32·4 п. Аугсбург 25·5 „ = 32·4 „ Берлин 15·5 „ = 19·4 „ Бремен и Брауншвајг 25 „ = 31·5 „ Бреславиор, Нирнберг, Хамбург 23 „ = 29·8 „ Данциг 24 „ = 30 „ Хановер 18 „ = 22·5 „ Келн Кеслд Дефелд. Ессн 22 „ = 27·5 „ Минхен 24·2 „ = 30·2 „

ће светлост коштa 16·5 пара. Код нас прости петролеум коштa 50 пара литар финији 60 пара, даље, дa пут скупље но у Хх повору на даље, кад горње цене удвојимо, изиђи дa код нас петролеум у обичним лампама коштa исто не скупље a оне исто толико кao и електричне сијалице, a дa и не водимо рачунa o непријатном задају, просвањеу петролеума и o разлици која постоји код цена на килограм и на литар петролеума.

И тај пример показује како г. Марко, сaмо дa би окваловажио електрично осветљење цитира подaтке без икакавог коментара, али се зa то ти исти подaтци и окрећу против њега сaмог.

6. Дa идемо даље. Г. Марко је хтео дa се одна одреде цене ел. струје рaди индустријских циљa и ја сaм одговорио дa ће те цене утврђивaтa повлaстичар сa надзорном комисијом и дa се не треба бојати дa ће те цене бити тако високе дa онемогућу увођење елек. струје зa индустријске циљи, у толико пре, што је и у интересу повлaстичара дa рaзвиље елект. струје не отежaвa.

Сa тим је принедбом везaно г. Марково питaње o штару београдском. г. Марку није било прaво што се у пројекту уговора тражило дa концесија зроди и зa штар. „Кaд нaм зaтреба ел. осветљење зa штар београдски, лaко ћемо се с повлaстичарем погодити“ вели г. Марко. И сaдa г. Марко нaлази дa ниа противречности између мога говорa код питaња o прочени ел. струје нa индустрији и овога o штару. Међутим то су две сaсвим одвојене стварн и кaд се не би хтело, дa т. Марко не сaвла можда хотимице ту мaло фину рaзлику, могло би се мислити дa је те две одвојене стварн повезaне сaстaвио, дa би мaло једни сопственом вишe.

У електротехнице је познaтa ствардa се струја у толико јевтиње може дaти у колико се троши ближе оно централе (не водећи рaчунa o повећaну дужих спроводника) јелино из рaзлога што се струје нaше губи у крaјним спроводницима но у дужим и што тaj губитaк иде нa штету повлaстичара. Свaки ће повлaстичар вишe волети дa троши струју у близини своје централе него дaлеко од ње. И кaд је он већ дужaн дa спроведе струју до крaјњих грaница варошких зa улично осветљење, онда ће он једнa чекaти дa може још коме продaти струју у тим грaницама. И кa то бaш неће бити тежaк спорaзум између комисије и повлaстичарa кaд се буду одређивaле цене струје зa индустријске потребе, у рејону варошком.

Сасвим другојaче стоји ствaр сa штаром т. ј. сa местима удaљеним од варошн. Рекао сам дa што је једнa лaмпa дaљa од централе у толико горе зa повлaстичара и зa њега је много боље дa му се мрежа не шири у долину, него дa у грaницама варошким, мрежa буде што гушћа. Тражење дaље, дa услови повлaстиче вредe и зa штар, вишe су нa штету но у корист повлaстичара јер кao што рекох зa повлaстичарa није у интересу дa своју мрежу у дaљину шири.

Ето из тих рaзлога сaм тражио дa и зa штар вредe исте обавезе зa повлaстичара кao и зa нaрош, т. ј. дa и у штару дaје ел. струју по истој цени кao и у варошн јер повлaстичар не би сигурно зa бог зна кaкву срећу дa му нeко из нaрoгрaдa зaтрaжи ел. осветљење нa мa му и осигурао нa свaки 100 метaрa две лaмпе јер ће му се нa путу до нaрoгрaдa много више струје изгубити но што ће је од aбонентa нaплатити. Aбонент плaћa сaмo оку струју која прође кроз електрични сaхaт што је у његовој кући, a нтa је бaшо сa струјом док је стигла до тог сaхaтa нестa се нaпетa не тичe, већ цео губитaк спосa повлaстичар. Проширење повлaстичне нa штар дaлле не би било у корист повлaстичарa већ у корист сaмих што су у томе штару. Кто зa то сaм ја и предстaвно рaзличите интересе повлaстичара према згушњaвању мреже у нaрoши и према ширењу њене нa штар, јер су његови интереси у тим погледима и зaјеста рaзличити. —

7. — Нa зaвршетку својих првих примедбa г. Марко пита „г. члaнa комисије, који је овај уговор нaрaдио дa изводи нaшa зaтa вођa су му уговори других стрaних општинa... служили зa узлед прaвнсох нa рaде овог уговорa“. Познато је свим сaм је нa то одговорио. Aли сaд г. Марко вели: „У осталом је незнaм зaшто г. Стaнојевић и покреће питaње o томе ко је уговор нaписао?“ — Ми ћемо имaти прилике мaло после, дa констaтујемо, дa г. Марко уме прaво лaжно дa зaборaви ono што не ће дa зна, нa тaко је рaдио и овде. Зaр бa дa покретно питaње o оном ко је уговор нaписао, дa се г. Марко не обрaћa г. члaну комисије који је овај уговор нaрaдио?!

У пројекту уговора стaњено је бaш, дa нaд се предмет осветлења не нaзове уговором повлaстичара нити његовог персонaлa већ крaткшом неком трећег, нa се тaј пројектовaнaе не би могло прошћи, онда општинa губи прaво нa кaзне према повлaстичару и сносе штету нaзнaчену нa прaбору зa осветлење. Јер је било речено дa се тaкви случајеви могу десити сaмо услед недовољне зaлне сигурности. г. Марко не нитa у којим сaм ја уговорима нaшао тaне обaвезе општинa према продузимaчу.

Ово питaње није електротехничко природе те дa би зa његово рaзумевaње биле потребне нaрочитa спремa. Мени тa је диктирaлa тa чистo нaшa околност што се код нaс хиоге нa и нajквaрнијe стварн оквaловажaвају и кваре. Зар г. Марко не види кaкве мује имa нaшa општинa сa чесмaнa које мaнгупи нaмерно кваре! Чесме су, прaво говорећи, много кориснија устaновa него електричне лaмпе, нa кaд се пaлaве људи, који и тaкве стварн из простог инaтa кварe и упрaвљaју, зaр се не ће пaћи сутрa дaн онај, кaд се пaместе ел. лaмпе који ће их, једну или више нaмеиивaнa рaзбијaти. Тaкви се случајеви у другим зaрошкима не могу пa зaнисленти пa кa то о томе и нема писaних одредaбa кaо код нaс. где нaш људи која и нajсветије и нajкорисније стварн кваре, под нaс се морaло и o томе водити рaчунa. Aли нaше нaмеиивaнa рaзбијaти. Тaкви се случајеви у другим зaрошкима не могу пa зaнисленти пa кa то о томе и нема писaних одредaбa кaо код нaс. где нaш људи која и нajсветије и нajкорисније стварн кваре, под нaс се морaло и o томе водити рaчунa. Aли нaше нaмеиивaнa рaзбијaти. Тaкви се случајеви у другим зaрошкима не могу пa зaнисленти пa кa то o

на зове не електр. светлост што скорије пропаста те да се његова пропаганда оствари? За неке дакле, Г. Марко не тера опозицију, против ел. светлости само ради опозиције, као што сам ја то опако „у шкап" (као што вели Г. Марко) на једном месту казао, већ он тера систематичну опозицију која иде за отежавање отварања електр. светлости. Г. Марко лепо се својим досадањим радом и сувише показао пријатељ гасног осветљења, и он би био најадекватнији човек себе, кад би сад на један пут отпочео да ради на томе, како не се електр. светлост што лакше остварити, и што лепше извести. Не, не, за сваког ће и за г. Др-а Марка Лепа била би најлепша утеха тако што и покајати. Ево доказа томе

Г. Марко вам још у прини својим приседања каже, како су у Темишвару већ дошли до уверења да ел. осветљење не каза. Шта више, он је једном приликом цитирао случај, како се ел. осветљење у Темишвару утекло баш пред нашом комисијом. Г. Марко ради добро зна (а и ја сам то изгледом приликом објаснио) да сам неправилности код ел. осветљења у Темишвару дакле отуда, што је за моторску снагу узета вода, која је као што сам мало раније навео врло несигуран мотор Ви сте видели кеју сам за каквом не је жестином казао Г. Марко што у конкурсу није речено да моторна снага буде вода. Под изговором: *да би општина добила потпуно осветљење онда би се зода ко Сава или Дунав употребила као мотор*, Г. Марко зна, да би се цела инсталација електрична довела на много повољније околности, јер би онда он, због неправилности у раду ел. машина, цело предузеће осудио као рђаво и лакше дошао до жалене његове гасним осветљењем. Видите ли дакле, да и онде, где г. Марко изгледа најбоље пријатељ електричног осветљења, јер указује начин како би се оно, много јевтиње добило, и ту му он подиже ногу у корист гасног осветљења. Или на пример оно тражење г. Марка да се лампе од 16 свећа замену лампама од 50 свећа. „Бар за оно осветљење за које општина плаћа 80 000 динара." Тражи се дакле од повлашћивара 3—4 пута више светлости но што је погођено. Повлаштивар не да, јер би се руинирао; општина по предлогу г. Марка тражила на тражи. Који се погодба, цена се уговор и општина је претрпела финансо са својим ел. осветљењем. Не остаје ништа друго него да се узме тас. И г. д. У једној већини примедаба г. Марка, пажљив би читалац могао открити таквих прикривених смерова, који у облику најмањих жеља за ел. осветљење нису ништа друго, до киге отровног цвећа. —

8. Остаје ми још само једна примедба г. Маркова на да завршим. Ево шта вели г. Марко:

Прилично начелне дебате о уговору за електр осветљење г. Станојевић намеће ми као да сам у својим примедбама казао: „да би општина добила повољније понуде, да је у конкурсу објављен, да ће дати право на производење електр. струје и за „сваку другу употребу". О томе нема међутим ни помена у мојим примедбама и нешам где је то г. Станојевић нашао. На рачун те *смишљене изображене примедбе* г. Станојевић узвикује ми, како сам „*сигурно хотимице пропадео*" да „у конкурсу има општина један члан" итд.

Изгледа дакле, да је г. Станојевић ову примедбу исписало само зато, да би могао да ми каже, како сам „*сигурно хотимице*" нешто „*превидео*"!

Дакле од скоро 30 ирних примедаба Марковых од којих већина није остала без одговора, меня није било доста, него сам поред њих морао да „*намислим*" још и ону јер о њој нема ни помена у приседама г. Марковим. Зајиста чудновата заблуда, помешана са дрскошћу. Г. Марко вели да не зна где сам је то нашао. Ево да му покажем. Нека узме 53 број „Б. О. Нов" На на страни 268 у средњем стрицу који носи његове „Примедбе на уговор" „нека прочита ирву дву. За ћу ради бољег прегледа упоредити његове речи са којим читатом (Б. О. Н. бр. 51. стр. 251) да би се у исти час видело као сам ја верно његово мисао г. Маркову:

Ормбинол г. Марко:

Нема сумње да би општина добила куд и како повољније понуде но што их је добила, да је само у стечају било објављено, да је београд. општина волна да под тако позволним условима за повлаштивара услуги неке искључиво право за производење ел. струје за осветљење и сваку другу потребу београда.

Мој читат:

Г. Марко вели, да би општина добила повољније услове да је у конкурсу објављ., да ће дати право на производење ел. струје за осветљење и, сваку другу потребу."

Конкурсом је истина тражено производење ел. струје за осветљење варошн Београда, због чега г. Марко држи да би се добила повољнија услова да је се знало, да ће се струја трошити и на друге цеље, за то су за жене биле нарочито интересантне оне реча „сваку другу потребу" које сам наводним значима маркирао. Али одма ниже се каже да је концесионар дужан имати ел. струје на расположењу у свако доба дана и ноћи и то не само за осветљење него и за сваку другу индустријску употребу. С тога сам и казао у свом ирвом одговору да је тај члан г. Марко сигурно хотимице прешао, кад је сваку примедбу против уговора у начелу учинио.

Међу тим овде није стало за тим како сам ја у општи на ту примедбу одговорио, већ г. Марко вели да такова примедба и не постоји, да је то моја *смишљено изображена примедба* и т. д. Из употребљеног се текста за цитатом види да ја ту примедбу писао изискано нити сам имао потребе за то Него само оћу да напоменем, да кад г. Марко на једном месту каже, да се са мном не може човек мирно разговарати, онда мета могу тек да кажем ја, кад нкам посла са г. Марком Лепом који било због своје хотимичне или нехотичне необавештености било мож'да због неваљиване заборавности и нехатање обе другима своје поступке да подиете ?!

12. Фебруара 1892.

у Београду.

Ђ. М. Станојевић

Јавна благодарност

Познати добротвор сиротиње г. Франциц Мавинић, овд. приватије, ире неки дан предао је благајници општине београдске 1218 динара с налогом да се та сума поделн сиротињи београдској.

Општина је извршила жељу г. Мавинића и уз седмичну помоћ раздала је и ову суму овд. сиротињи.

За ово племенито и човекољубиво дело, општина београдска у име овд. сиротиње најлепше захваљује дародавцу тоцу захвалност.

Г. Ранко Гођевац и комп. изволели су подарити општини београдској врло лепо израђену оферу с натписом: „Од општине града Београда."

Општина им на овом учињеном поклону најлепше своју благодарност.

Од суда општине вар. Београда, АБр. 2441, 4013. 15. Фебруара 1892 год. у Београду

СТЕЧАЈ

За инжињерско и архитектонско одељење грађевинске управе општине београдске, потребан је један

УПРАВНИК

Дужности тога управника прописане се нарочитим пословником, а у главном биће ове:

Управник руководи све послове подређених му одељења, и врши врховни надзор над вршењем тих послова. Он је одговоран за савесно и тачно извршење свију послова, како оних које он сам врши, тако и оних које буде вршио њему подручни персонал.

Управник је референт за све предмете, које се тичу његове управе, приликом решавања тих предмета у суду и одбору општинском или грађевинском одбору када се установи.

Управник се старз о понуђавању свега осталог персонала за поменута одељења, у границама буџета. Он предлаже суду или одбору општинског лица за сва остала места у тим одељењима.

Прва плата управнику је 7000 динара, а нарочитом уредбом одређене се доцније, на који ће се начин повишавати.

Како ће се морати скоро завести стално и одељење за водовод, то ће од пријављених имати првенство онај, који би се могао примити и управе водовода. У томе случају одредиће се управнику особен додатак плате.

За управника примаће се само Србин и то у првом реду онај који је у Србији рођен. Затим мора да је испуњио све захтеве, који се траже од инжињера при примању у државну службу; да је најмање десет година провео у пракси, и да је потпуно телесно здрав.

С тога је сваки дужан уз своју пријаву, приложити доказе о месту рођења, о школској спреми, о годинама у пракси или служби проведеним и лекарску сведоџбу.

Рок за пријаву траје до 20 Марта 1892 год.

Од суда општине вар. Београда 13 Фебруара 1892 г. АБр. 2415.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине вар. Београда продаваће путем јавне лицитације, а за намакту својих потраживања од Морена Албахара, Ружо Табаковић, Петра Јевремовића и Паума А. Николаћа, све лозове што су у наступу а за измирење својих обавеза положили, и то:

Морена Албахара 8 ком. лозова аустриских 3½ под сер. 3910 бр. 33; сер. 4125 бр. 2, 3 и 4; сер. 4126 бр. 4; сер. 6258 бр. 33, 34 и 35.

Ружо Табаковић 12 ком. лозова аустриских 3½ под сер. 6554 бр. 18; сер. 4031 бр. 38; сер. 4203 бр. 46; сер. 4276 бр. 36; сер. 4340 бр. 37; 38; сер. 3329. бр. 25; сер. 2767 бр. 5; сер. 1415 бр. 34; сер. 469 бр. 25; сер. 2334 бр. 37; сер. 3181 бр. 26.

Петра Јевремовића 1 лоз аустриски 3½ под сер. 6333 бр. 28.

Пауа А Николића 2 лоза аустриска 3½ под сер. 3915 бр. 17 и 18.

Продаја ће се вршити на дан 2. Марта 1892 г. од 2—5 сахати по подне, у лесоначном одељењу општине београдске.

Од Суда општине вар. Београда 11 фебруара 1892 год. СБр. 2251. 2252. 2253. 2254.

У грађевинском одељењу Суда општине вар. Београда (у Пашјелној кући на марвеној пијаци) држаће се следеће усмене лицитације и то:

I.

На дан 26 тек. мес. од 9 до 12 сати пре подне за набавку 4000 квадратних метара тротоарских плоча.

Кауција 4000 динара у готовом новцу или у државним папирима.

II.

На дан 27 тек. мес. од 2 до 5 сати после подне за израду 93 коњских и 134 воловских кола потребних за комору.

Кауција 7900 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине варош Београда ГБр. 204 и 205. 13. фебруара 1892 год. у Београду.

Пошто на држаној лицитацији на дан 17 тек. мца. за грађење другог моста на ову Крагујевачког са Шабачким другом, није било довољан број лицитаната, то ће се ова лицитација поново на дан 11 Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне држати у грађевинском одељењу суда ово општинског (у Пашјелној кући на марвеној пијаци).

Кауција 1800 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови проречених послова могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГБр. 227. — 15 фебруара 1892. год.

Пошто на држаној лицитацији на дан 13. тек. мца. за набавку 465. комада кола од јавског јасења, није било довољан број лицитаната то ће се ова лицитација поново на дан 26. тек. мца. од 2 до 5 сати после подне држати у грађевинском одељењу суда ово општинског (у Пашјелној кући на марвеној пијаци.)

Кауција 900 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачун и мустра, могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр 251 — 22. Фебруара 1892. год. у Београду.

На дан 12. Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда ово општинског (у Пашјелној кући на марвеној пијаци) јавна усмена лицитација за отковање земље до поне наведене на палилулској пијаци.

Кауција 260. динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови и и ако поречених послова могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр 248. — 20. Фебруара 1892. год. у Београду.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по спасоносним плавинама)

држан 6. Фебруара 1892. год. у Београду.

Почетак у 5½ часова по подне.

Председавао председник Милош. Р. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може одпочети рад, — то отварам одборску седницу, и молим нас да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко да примети што на записник?

Бока Димитријевић. Овде сам се говори о изабрани присутницима при попуњењу празних места, казато ће у записнику да је Богдан Поповић изабрат за квапт православни, а то није, већ је за квапт дорћоваски. То нека се исправи. (Прима се).

Јован Ђуровић. Мени се чини да су учесници тражили за жене: Јована Ђорића, Тодоровића и Вујића, а не за њих. То нека се исправи. (Прима се).

Председник. Има ли још ко што да примети на записник? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Сад изволите чути односно уверења о владању и имовном стању која се траже. (Секретар прочита).

Ко што нам је познато одбор је прошле године решио, да се о трошку општинском одену пожарницја, служитељи и пенор-ници. Ради тога одређена је оверавана лицитација те да се зна шта ће коштати набавка одела. Комисија је оверте отворила и поднела свој извештај. Изволите саслушати тај извештај. (Секр. прочита).

Усваја ли одбор ово кмишење комисије? (Усваја).

Изволте чути другу лицитацију држану за одкопавање леђе у улици јеленској. (Секретар прочита).

Усваја ли одбор ову лицитацију? (Усваја).

У књиговодству извештаји стрпен је рад за 1891. год. и утврђен биланс за 1892. годину. Подиет је одбору извештај о томе. Изволте са чута. (Секретар прочита).

Пре ово извештају одбор треба да изабере поверенство, које ће ово прегледати и одбору поднети извештај како би се то питање што пре решило, те да се после може даље радити а и тако контроли на време рачуни поднета на решење.

Светозар Боторић. Је ли општина убаштињена у целом свом имању.

Председник. Овде има списак. Но да ли је баш све убаштињено немогу да знам, а што се тог могло учинити рађено је да се доведе у ред. Односно убаштињења треба предходно спинте план. То још није сређено што није имала техничке снаге. Али у овој години гледаћемо да се и то сврши.

Светозар Боторић. Ја знам да је то решено пре 2 - 3 године, с тога би молио да се бар у овој години све сврши.

Председник. Добро. Стараћемо се да се то сврши.

Молим нас да се одреде лица која ће извршити преглед.

Светозар Боторић. Ја предлажем да то изврши она иста комисија, која је два пут прегледала општинске касе. Она је упозната већ тек послом и лакше ће и тачније прегледат извршити.

Никола Вуковић. Не треба сте једна комисија да ради на том послу. Нека се и други упознају. У старој сам комисији и ја члан, али не могу да се и за овај посао примам.

Ја бн предложио, да се комисија састави од 6—8 људи, па до се они поделе у двоје и једни да прегледају сва приходе, а други расходе и да кад, да ли је све по наређењу одбора утрошено.

Милутин Марковић. То се може усвојити али са условом да уједно подпесу извештај.

Никола Х. Поповић. Ово што предлаже г. Вуковић није практично. У једној је књизи приходе и издавање завођене и кад би се тако усвојило, онда би једни радили а други спојали. Дакле немогуће је да буду две комисије.

Бока Димитријевић. Ја сам био члан комисије и знам да је врло неугодно да две комисије раде, јер би они двапут морали прегледати књиге.

Најбоље је да буде једна комисија од 9 лица, на пек се они сами поделе како знају.

Председник. Комисија од 9 лица, то је исувша и тешко се ради са толико људи.

Светозар Боторић. Најбоље је да буду њих 5.

(свршиће се)

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСАТНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенографским белешкама)

Држан 7. Октобра 1891. год. у Београду.

(Свршетак)

Андра Одавић. Пре но што ће говорити о овом питању молио би да ми се каже, каква је разлика између 1890. године и 1891. год.

Димитрије Нарандовић. Ја радим ову касапску радњу од пре 30 год. Кад сам дошао за одборника знате сви како сам тражио да се ова ствар доведе у ред. То ме је пре на и сад руководило, да се ствар уреди. Има њих доста што њоју по хаирше и шпекулишу, грађани за приватну потребу ретко и колу, него то махом чине они људи што с тим плаћем спекулишу а неплаћају општини ништа. Да се овако ради по хаирше плаћа има још одборника који знају, па треба да кажу овде, а да не куте. (Чује се доста молим те Надлаковићу ми смо то причане слушали неколико пута).

Јован Петковић. Дакле касапи скупо продају месо и то по 3½ гр. чар. овце, а то је с тога што су се њих неколико договорили тако.

Димитрије Нарандовић. Продају за 3½ гр. с тога што имају многе расходе, а други то неверју, па ни је лако дати јентаке.

Мата Јовановић. Ова је ствар врло важна и на једну и за другу страну. Неки подаци, који ми и мени требали недостају овде односно клања крупне стоке. С тога би требало ову ствар одложити. Г. председника молим да спреми на идућу седницу податке.

У исто време молио би г. председника да изнесе и онај извештај о уређењу пијаца, на може бити баш и тај садашњи предлог да ће се доћаће у том извештају. Тај је извештај већ месец дана на дневном реду, а међутим казано је да је то питање о пијаци хитно.

Председник. Ово је добро што тражи г. Мата, јер овај предлог о клању стоке не би се могао сада ни решити пошто је при пуг изнешен — па би могао и онај извештај о пијаци да се прочита сад а у идућој седници да се реши.

Андра Одавић. Да одговорим г. Нађаловићу. Он каже, да ради у интересу општине. Ја му у ме ниде кажем, да и ми радимо у интересу општине кад говоримо против предлога о клању стоке. Ситну стоку приватни и чиновнице кољу у месецу Мају, а сад ни један неће да једе овче месо.

Молио би г, председника, да се усвоји предлог г. Матин да се одложи решење тога питања и да се спреме податци. па ће рачун показати најбоље.

Г. Мата је напоменуо за извештај пијачне комисије. Ја сам узео тај извештај и под жене је. Ако је одбор волан ја могу да га прочитам.

Гаврл Брнић. Г. Мата предлаже да се предлог о клању стоке реши идуће седнице. Али како ми сваке године држимо по једну седницу на претресање правила о клању стоке онда нека то остане за то време. За што би сад узимали у претрес један члан, а доцније опет остало. Онде има месарски послови па ће поднети свој пројект, и тада ћемо допуњавати правила. Дакле нек остане до општег претреса правила.

Илија Цветковић. Ја пристајем да се одложи само би молио да се донесу подаци од 3—4 год. раније и за крупну и ситну стоку.

Председник. Дакле ово се питање одлаже. (Јесте).

Хоћете ли да прочитамо извештај о пијачним питању. (Чује се: да се прочита). Добро. Нека изволи г. Одавић прочитати извештај, па да се може ставити дотична на дневни ред. (Одавић прочита) Ово ће дакле изнети у другој седници на решење. Пре тога штампаће се у општинским новинама, јер овде има доста новине са којима треба да се упознамо и грађанство пред одборнике Пристаје ли одбор да се штампа? (Пристаје).

Мата Јовановић. Комисија за ову ствар састављена је из одборника и грађана. Претресала је у више седница и то врло пресно. С тога сматрам за дужност, да на овом месту њихом благодарност као одборницима тако и грађанима. (Сви: И ми смо благодарне вам).

Што се тиче штампе о штампању ја сам за то, пошто је ствар врло важна.

Коста Глоговић. Господо. Ово је једно живот питање. Ствар је израђена врло добро, али ја имам примедбе, да се ради на једној ствари месец дана на овог се пошто дода а нешто одпадне, кад се са више страна проучи. На пошто је питање врло важно, добро би било да чујемо ако има још ко шта да примети. С тога сам и ја за то да приченимо још мало, а дотле да се ово одштампа у идућем броју општ. новина нам у ванредном броју, па ће то онда приказати и трговинска сасланс и после тога да вилино хоћемо ли чути још каке примедбе. Да би нам примедбе могли добити, треба у новинама напоменути, да се грађани, који би имали што год да примете обрате на председништво. (Врло добро).

Гаврл Брнић. Кад је реч о пијаци онда би ово сасвим било врло правилно, јер треба да се реши о свима производима и да се уреди у исто време и сточна пијаца.

Андра Одавић. Ова је комисија наградила по предлогу Боже Николића и то о предлогу често полоприпредпон. Сад ако хоћете, да се дозве у вису и на друге производе, онда би требало комисија и на томе да ради.

Мата Јовановић. Питање о уређивању жарвених тргова доиста је заиимало комисију. Ми смо говорили да и то питање треба уредити. Али пошто овој комисији није био задатак да и ово питање претресе то она није пошла ни говорила о томе. Ова мисли да треба тражилите уредити. Дакле није то, да није на томе радила.

Јован Петковић. Нека комисија проучи и ово питање, па онда да се уредно штампа.

Радисав Драговић. Ја сам што да се штампа, кад прво да комисија проучи питање о напредној пијаци и поднесе онде извештај на после и то да се штампа.

Вока Поповић. Ја мислим да се то неможе штампати догод се одбору не поднесе.

Мата Јовановић. Ја сам хтео да одговорим г. Брнићу На састава комисије сасланс види се, да није било и жарвених трговаца у њој и по томе ако одбор хоће и ово питање да се прочуи, онда нека изабере и нову комисију.

Председник. На добро. Молим ванднудите Вуле.

Гаврл Брнић. Ја предлажем: Јовану Обрадовићу, Спасоју Петковићу и Николу Михајловићу трговце марвене и од одборника Д митрија Најдановића, а остали да буду сви из старе комисије.

Мата Јовановић. Као што видите овај извештај сачињава једну целину. Комисија се сад растурила. Ово је сасвим друга комисија и ја би молио да изузмемо у ову, јер имам и сувише посла.

Гаврл Брнић. И ред њих нека уђе и Мита Петровић шпедитер.

Председник. Дакле да буду они чланови: Јован Обрадовић, Спасоје Петковић, Никола Михајловић, Брнић, Одавић, Мата Јовановић. Мита Петровић и Петар Ненадовић. Они да израде извештај о сточној пијаци.

Сад да ли треба штампати извештај о пијаци или да сачека и извештај о сточној пијаци, па да се једно штампа?

Мата Јовановић. Ово је засебна комисија и она је поднела свој извештај и тосе може одмах штампати

Председник. Дакле овај извештај да се штампа одмах, а онај дру и биће засебан. (Јесте).

Сад изволите чути протокол лицитације за изношење ђубрета. На овој лицитацији нашлан је један џиорџ од досадање. Држим да би могли држати још једну лицитацију. (Секретар прочита).

Филип Васиљевић. У колико је мени позната ова ствар ја би био изношења од одбор неће да баш толико на ову приход. Главно је само да се зарон боље чести. Досадашњи лицитанти много су на овоме изгубили. С тога би био, да се лицитација одобри. (Чује се: друга лицитација).

Председник. Пристаје ли одбор да се држи друга лицитација? (Пристаје).

Мислим господо да сте имали прилике да чујете, како су ова кола помоћу којих закупци газнове ђубре несретна на се ђубре рачна. У томе питању требало би од општинске стране нешто предузети, па да се та кола уреде, да буду онакна каква треба да су.

Коста Глоговић. Било је прошла а има их и сада и за та кола у којима се ђубре носи, као што је прописано и за кола што месо носе. Али кад је прошла, кад то није не контролише. Ви данас видите сви, да се носи месо у отворени колима, па опет нико не контролише Кад пасно у сталу да одржимо контролу, не треба ни услове да прописујемо.

Илија Цветковић. Кад има прописа на што се то не ради. Не само за та кола за ђубре него треба контролисати она кола што пропосе песак и т. д. Све то треба по правилима да се ради.

Председник. Сликал је досад било говора да треба да буду затворена кола и сваке године бива да немају затворена. С тога ја мислим да треба наћи један другачији начин, а то је да ми њихов направимо кола, па ако му подносе нек узме та кола и нек износи, а иначе друге неможе.

Андра Одавић. Кад у условима стоји сада а и пре је стојало, да мора да има кола по пропису, онда ни један лицитант неће да пристане, да му општина прави кола. Кад је он потписао условс да мора имати затворена кола, онда дакле казнси од тога ако се контрола над њим врши.

Председник. Има разлике. То зрне људи, а не зидели.

Филип Васиљевић. Ја бих предложио, ако и одбор хоће да се сложи самном, да се само једна кола начине за недељу, па да и они морају таква кола имати.

Коста Главинић. Ја сам био одборник кад је општина овим руковала. Општина је тада имала заторених кола, па кад је после морала уступити тај посао приватнима, после године дана није имала ни кола ни зидаре. Мени изгледа, да се у Београду не моженишта урадити, зато што треба, ако остане досадашњи начин контролисања.

Андра Одавић. Кад би општина правила кола, онда замислите случај, да предузимачи на годину дана позајме кола. Шта ће општина да ради.

Председник. Ја непојте да правимо кола, него да им дамо рок од три године и онда ће људи бити сигурни за ће и кола набавити по процесу. овако доиста је незгодно за годину дана, па онда дај другоме, а они направи кола.

Андра Одавић. Добро. То може да се усвоји.

Председник. Дакле да непрамимо кола него да дамо на три године, а они да раде по спрски и да нанесе у своја кола који морају бити затворена.

Коста Главинић. Ме тражимо да се води рачун и бољи контрола па да се каши предузимач, ако не ради по процесима.

Председник. Па ми смо и ове казнили и за то сад и немамо предузимача за поспење њубрета са прачкарског краја. Ваша њих начина да се теме досконе.

Марко Велизарић. Ја мислим да се сад одних у условима стави рок од три године, зато би закључили нехли рачуна да направе кола по процесу, јер ће им се тај трошак за три године извесно исплатити.

Председник. Пристаје ли одбор да се држи друге лицитација и да рок буде од 3 године? (Пристаје)

Сад долази још једна хитна ствар.

Плаценн у бари женеција, где сгоје дрва треба да се дају под закуп за идућу годину. Рок је сад 31 дец. Сад ли ћемо им дати по досадашњој цени. или да држимо лицитацију.

Ви знате, да је о плаценнма за дрварс било и раније овде говора по предлогу Раденка Драгојевића, да је видата наредба како да се у будуће слажу дрва. Осталo је да општина одреди место, где да буду дрварс.

Ви знате, да општина има разна места. Досад је било само у бари женеција, а видите, да су поједини људи почели слагати гомиле дрва по разним улицама. Нама остаје да пречистимо с тим питањем хоћемо ли да дрва буду на једном месту или да буду свуда.

Филип Васиљевић. Моје је мишљење да буду дрварс на Сави и Дунаву. Ту има простора и и због подноса лакше је. На другим местима да се не дозволи.

Коста Главинић. Односно тих дрварса има једна комисија која је овлашћена да то питање пречисти. По моје мишљењу свеја су два места за дрварс по својој природи згодна, и то су на Сави и Дунаву. Сад имамо ја власти, да то наредимо, то је друга ствар.

Што се тиче оних плаценна где сад стоје а колко ће да чујем, је ли опогодишња њи зена од прошлогодишње.

Председник. Успојена је цена која је била предпрошле године. само је рок продужен до 1 Јануара и у томе је само разлика у цени.

Коста Главинић. Г Председник има праване, да се умери, хоће ли бити зена кирији или не; али пошто ти људи доста имају општини треба ми сада нешто учинити по жељи.

Марко Велизарић. Ово питање о кирији не можемо сад решити. Прво треба одредити места за дрварс па према месту ће се тек и моћи одредити кирија.

С друге стране, где се буде одредило место за смештај сваки и дунавски дрварс ту ће се смештати и све дрварс што су раштркане по вароши. па ће и то утицати на одређивање кирије. За то предлажем да се изабере комисија која ће то питање прочути и предложити одбору, како да се питање о смештају дрварса уреди.

Гаврп Брнић. Ја вас не рећ о кирији ја мислим да сад није места говору томе, кад су људи толика дрва смештали. Лицитација треба да се одреди тек у пролеће, кад су дрва већ распродата, јер сад ако би се лицитација држала једни може за нпат дати већу цену те да другом школи да овај мора да се сатре сељачи дрва. С тога сам да се то сад остави.

Председник. Ја сам разбирао о цени на кантоводског одељења. Они кажу да сад треба само позвати дрварс и упитати их пристају ли на цену. Ово су они с тога навели пред одбор, да одбор зна.

Што се тиче о местима то је важна ствар и треба да се реши хоће ли дрварс бити на једном месту или на Сави и Дунаву или ћемо дозволити да буду по свима улицама како сад које хоће. као што је метуто чак и у чикерицској улици те се прави сметња и штета другим људима. Што се тиче опет тога, да ли ћемо сада одредити цене или с пролећа и то је такође важно питање, али ћемо над сад истаче рок овим плаценима што су на бари Венецији.

Ако одлучите да се и на дунавској обали одреде плаценн за дрва онда треба одредити места и цене за те плацене.

Марко Велизарић. Ваш због времена и јесте хитна ствар. Држим да треба у што краћем року то питање решити с тога, што ће се успорно почети доносити дрва у велико т. ј. чим Сава пројде.

Раденко Драгојевић. Што се тиче сађење кирије ја о томе нећу да говорим. За дрварс је кријње преке, да се зна где ће се смештити дрва, а сауда у свету рађи се овако: одреде се места па се свако место таксира за 4—5 година, а никад се неизнесе на лицитацију, јер доиста може неко за нпат да да који динар више, па да изађе опоме, који већ има напетих дрва на том месту.

Андра Одавић. Односно оних плаценна у женеција, ни несмемо сад удељавати људе, него пек се позову да одговоре хоће ли остати по истој цени.

А што се тиче места, да се одреди комисија, па нека она прочи то питање и поднесе одбору извештај и онда ћемо решити где ће се дрва смештати. Доцније за сва места у бари женеција и за нова места да се држи благовремена лицитација. Нпр. за бару да се држи у пролеће а за друга места други пут.

Мата Јовановић. Сезона дрварска непочиње прнот јануара, нити се сарнана тога дана и потоме петреба се бојати. где ће се одселити, а и места одређена за дрва ко год узме неће му требати одмах док непочну дрва да се довлаче. а то је пролеће а сарнана се у јесен.

На сваки начин за ову сезону мора се остварити људима по истој цени, само бн требало обратити пажњу већу, да се приликом слагања дрва не закумњају тротоари.

Председник. Молим г. Одавића да предложи комисију.

Андра Одавић. Ја предлажем за чланове те комисије Раденка Драгојевића, Луку Ковановића, Марка Велизарића и Николу Г. Поповића (Усваја се).

Председник. Добро. А што се тиче друге усвоја ће одбор да остане исти! (Усваја).

Соломон Аврија. Ја нисам не могу да одобрим да у ту комисију уђу и грађани, него сам да буду само одборници и предлажем: Раденка Драгојевића Боку Дшнића, Андру Одавића и Филипа Васиљевића.

Јован Новаковић. Ја бн додао још то, да усвојена комисија таксира и места; дакле да она и о томе прошели.

Андра Одавић. Кад сам казао да се набере комисија, нисмо сам да она има у задатак не само да одреди места, него и да прочи оно, што г. Новаковић предлаже. Дакле да одреди целу манипулацију

Председник. Усвајте ли одбор и ово! (Усваја).

Димитрије Најдановић. Ја сам противан односно цене, и хоћу да се држи лицитација над се општинско нпнаће још под капун. Чује се, то је решено). Ако је. Кад се касапница није учинила одазнила пек ће не чини ни овима.

Јован Новаковић. Неможе овде да се чини такво упоређење као што хоће Најдановић с тога, што општина мора да води рачуна и о нери дрва.

Андра Одавић. Мена је чудно што Најдановић прави овако упоређење. На плаценна где су дрва слеје гомиле дрва и то се неда лако уклонити без велике штете, а на плаценна где су месарнице то су просте кућице од гредз, које се без штете моу дати.

Коста Главинић. Молим само на једно питање.

У општинским новинама штампао је одлас, да само општина може да издаје путничка кола, а ја видим да то чине и приватни.

Има ли ко да штати општинска права? Ако нема, немојте бар штампати но покаши слично одлас те да нам се смеју.

Председник. На то питање одговорам ово. Да општина има права да сама држи путничка кола и да сама наплаћује таксу по решењу полиц. власти. Међутим једни по грађанин напрамо кола и почео да ради.

Нама немогуће пишта друго, него да одемо кући онога где је се десно случај смрти, па да одузмемо кола, а то је тешко пречати осећања хамањије.

Тај је каменен неше пута, па он опет ради.

Коста Главинић. Јо су ли те кавне и напрнеме?

Председник. Ја знам да су на напрнеку, а да ли су напрнеме то незнам. Он се казано и решена о каши су код петражног судије.

Састанак је закључен.

Овај састанак трајао је до 10 сахати по подне

Дрзам 10. Октобра 1891. год.

Почетак у 5 и по часова по подне.

Председавао предсѣдник општине Милан Р. Маринковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника за решавање, отварам одборску седницу.

Наводе саслушани записник прошлог састанка. (Секретар прочита) Има ли ко да примети на записник? (Нема).

Ја сам господо ову седницу звао ради решавања по рачунима за 1884—5 —6 7 и 8 годину, да испуните ово, што треба, да би могли даље рад подићи главној контроли. Ово је потребно што је глав. контрола оставила рок до 1. Нов. ове године.

Рачуноиспитачи су те рачуне довели у ред само да ми још одобримо.

Молим вас да почнемо од 1884 године.

Рачуноиспитачи су за 1884 год. нашли да су сколопали рачун, али цела ствар није вредна труд, да треба да се неки рачуни за извесне лица отпису за пропали што нема могућности и да се наплате. То је учињен реферат од 1888 г. Комисија је прегледа рачуна добила је тај реферат, али није нашла управдаа, те се та лица воде из године у годину. Књиговодство неће да то треба нам извршити нам отписати за пропало.

По реферату од 1884 годину износи износи 267.402·94 дин. (Чита.)

Даље као што видите, прво треба одбор да реше, па онда министар финансије, на тек после да се почне глав. контрола. Желите ли да чујете извештај комисије, која је била 1888 године

Андра Одовић. Мени ова ствар изгледа смешна, Комисија од 1884 год. вршила тај посао и сад одбор ове године да то одобри. Ја то не могу одобрити. Где ће ја био познат да после 7 година одобравам прекорачење буџете,

Соломон Аврамја. Тамо се каже, да има извесних лица која су остала дужна. Ја би хтео да знам која су то лица. Кад има списак за што то комисија није видила која су то лица па ако су покрали може бити да има њихове имо пред судом и да нађу имања.

Друго господо 267 хиљ. дин. остављити неодбрени од 1884 год., па да сад одобравамо, то Бога ми никако не могу.

Може то сам министар као хоће одобрити, а ја нећу да водим рачун о овоме што је мој дедa радио.

Предсѣдник. Ово је само испуњење једног законског прописа. Мора се донети каква одлука и ако ви не одобрите те кредите онда не знамо шта ћемо радити. Ја ово износим по дужности, јер не може се пред гледати доцнији рачуни па ни они садања с тога што све то стоји у свези са рачунима од 1884 год. и неможе се поднети главној контроли док се предходно ово не сврши.

Ово прекорачење учињено је у 1884 години и кад би саслушали извештај комисије, која је прегледала у оно време те рачуне, онда би добили објашњења како је то пошло.

Андра Одовић. Ја мислим да тај извештај поступо тачан. Прекорачење је уредно и нећу да кажем, да је прошла управа и одбор радо и незаконито, но само мени је смешно, како то, да ми после 7 година одобравамо те рачуне Ви пошљите министру на одобрење и кажите му да одбор неће да одобри него нека он одобри.

Бока Димитријевић. Ја нећу да говорим шта је требало да буде, али ви рад сво да знам има ли суме одређене па често за све године прекорачења. Може бити да ће се та сума смањити. Може бити да је у идућих година бно какав виших. Одбор мора да одобри, јер министар неће нам ни буџет одобрити без тога. Даље ја ће молио да ми се каже да ли је у 1890 години сумаран дефицит.

Предсѣдник. За 90-ту у годину сам је одобрено што је учињено и све су формалности извршене да се може поднети глав. контроли, но ово стоји на суд.

Мата Јовановић. Господо ваистa изгледа некорактно, да један сасвим одбор одобрава нешто, што је урађено пре толико година

Ствар је у овоме. Општинска управа општинска тровала је из извесне потребе и то је испољавано. Прекорачени су расходи на што се није имало права утрошити. На су испушали ни ону формалност да добију одобрење да могу утрошити. Мени се чини да је суд утрошио и неке фондове, који су били заспавани. Мени се чини да је утрошени неки кукурузни фонд. Најпосле да се испуни формалност и да се рачуни отписну контролна налазна да треба одобрити.

У извештају комисијском је ту опомињем да стоји да је било великих радова и да просто није испуњена само једна формалност и по томе држим, да одбор не би учинио грех ако би ту формалност испунио, а што се тиче исправности рачуна контрола ће ценити ју су ли ти издатци правилни или нису.

Но поред свега овога ипак би било да чујете извештај комисије.

Предсѣдник. Ја имам овде један преглед на шта долазе ти ваншци (чита). Рачуновођа каже, да нема да он има почасних одобрења

Сад изволите чути извештај комисије, који ће непредвиђене утрошке објаснити (Секретар прочита).

Никола Р. Поповић. Једна општа болест овладала је у свима општинама у целој Србији, па и у општини вар. Београда, а то је у томе, да се одобравају прекорачења буџетске позиције. Као што рекао то је једна заразна болест. Од како је наш закон о општинама увео је предмно одређивање, који је рачуноиоластан и какве формалности има да врши, и сад после 7 година, као што рече г. Одовић, овај одбор мора да одобрава прекорачене предмете.

Кад је тако ми ћемо одобрити то, али под условом, да чинимо ово само ради испуњења формалности, а не и са одговорношћу за исправност тога књижога рада, већ као ће позиције прекорачена стављене са примедбе и тражити од доличног рачунополагача.

Но у овој прилици згодно је, да одбор према томе, што закон прописује извесне формалности изађа сасвим за што општинске председништво није у своје време тражило одобрење од одбора за прекорачење буџета за 1884 годину.

Најпошле ме побуђује, да ову реч кажем погледу али истинито што и сами рачуноиоластачи тако исто као и ја мислим, и ми смо жалити за сво оно што одобримо.

Кад се тако у извештају каже, да је на ков стоне утрошено 3 хиљ. и неколико стотина динара, даље да је потрошено и на калдрмисање толика сума, а ипа се, да по задоју сваки сопственик плаћа пред своју кућом неки износ, онда је нашла од те калдрме што наплаћено и то је требало да уђе у приход или ако није знати нашим одобрењем да скидако одговорност са оних сопственика, који нису да плаћају — С тога ја велим да ради формалности одобримо овај ређи комисијски извештај, али с том оградом, да главна контрола ако нађе, да није рађено ње по закону, да њих позива на одговор јер је нама немогуће да испитујемо те ствари.

Услед овога мислим ре пошто се расталемо са радом одмах да уколико председника да ите извести о свима решењима те да ми не остаиимо другоме овакве несрпеше послове, на да нас после други потраже. Да ово предлажем одбору ако се с тим слаже. (Чује се: Слажо мо се сви)

Милутин Марковић. Поводом говора одборника г. Николе Поповића с војни се ја у главнине слажем, нмам да кажем то да се овим нашим одбрењем извесних утрошака из ранијих година ни мало не скида одговорност за неправилан рад са органа који су у своје време били на општинској управи. Буџет, то је један рачун о приходима и расходима општинским; он је чисто умутрашња ствар њена и сад кад се одобра решењем одборским нема буџетска формална или материјална ствар, то никако не значи да се тим остобођава неко од обавезе плаћања која на њему лежи, овим решењем никако се не регулише право на спрам оних који нису да плате калдрмају или на спрам оних који су одговорни по начелу на нису платили или нису могли да плате у своје време. Од њих општина може у свако доба да тражи наплату.

Има, може бити, лица која су раније била неспособна да плате свој дуг и да дају што им општина тражи због краће сиротиње и сад, ако су та лица од 1884 годиие поправила своје стање, треба да нам тражита да плате општински дуг.

Са тога ја мислим да ми треба да одобримо с ограничењем: да ми ово одобрење дајемо само за то да би се испунила једна формалност законска и да би рачуни других година могли отићи главној контроли с тим да рачунополагачи остају и даље ако им је рад на у чему несагласан законима и прописима.

Председник. Ми, као што сте чули, испуњавамо овим само једну формалност те да спрамо посао а рачунополагачи остају и даље одговорни за свој незаконит и неправилан рад. То ћемо ми саопштити и главној контроли.

Мата Јовановић. Г. Поповић се детаљно утрошака по једној позицији која много нада у очи а то је позиција о коју стоне општинске. Ја сам био у једној комисији и прегледао ове рачуне па сам нашао да би рани сигурности требало да има сточног дпеонира те да се зида колико је и какве нама општина и но тоже би се могло цепити да ли је се оволико могло утрошити на ков ова ипје. А доцпа мени се чини да је ово велики утрошак тим пре што ово ми нигаи рачун и прека оуража ни се не слаже.

Но на поелетку ми ту не можемо сад ништа помоћи што нису вођени дневници и други обрасци које је требало водити те да би се рачуни могли назвати уредним; то је ствар контроле која ће прегледати рачуне у своје време. Ја даље мислим да ми све ово у формалном погледу можемо одобрити не упућујући се у што друго и ос-

тављајући одговорност на правилност издатака на одговорним рачунополагачима и наредбодавцима.

Председник. Усваја ли се ово! (Усваја)

Милутин Марковић. Али само с напоменуом оградом (чита).

Никола Р. Поповић. Ево због чега ја мислим да треба напоменуте напомене уз ове рачуне. Треба због тога да би контрола могла обратити већу пажњу на рачунске неправилне тих рачунских података.

А. Одавић. Ја сам чуо да салаша стока општинска има дупло више ђубрива него пре и да опет не уроми ни у њола толико колико је пређе у рачунима показивано. Онда се давало по 4 кила дневно зоби а сад 6, сена на порције а сад пуне јасле, па опет на полажину нас не кошта стока као пре. Тако је сигурно и с овим вашим утрошака за ово и са тога за шалашем да је са свим умесно да се ограђамо одговорности и да не ослобођавамо одговорности те више општинске органе ако су што неправилно радили.

Никола Р. Поповић. Ми смо одобрили да рачуне од 1884—1889 неопходно потребних рачуноспитача и ни смо им поверили тај посао да га сврше како треба. Они су га сршили и подлели нам извештај из кога видимо да је на потоку општинских коња потрошено више него што треба. На тога се види да они нису прегледали рачуне тек форме ради по да су обрађали пажњу на све на су у исто време и нама напомињали оно што сад рекох. Са тога ми можемо с вељим поверењем да гледамо на тај рад њихов.

Бока Димитријевић. Напомињу је да су у неки фондове утрошени за потребе општине. Ако је то истина, председништво би требало да изнађе колико је утрошено те да се повиа опет врати на своје место.

Председник. То питање нисмо се нарочитом пријавком на претрес. У осталом за сам у овој години пашао на неке рачуне о фондовима и прибележио сам ради установе саротинског фонда о чему сте разпре говорили. За сам то прибележио ради уређења фонда а што се тиче ових прекорачења из 1884 године, та су била извршена на рачун готовине општинске која се састојала у разним депозитима и стварима којима је руковала општина.

Никола Р. Поповић. Ја би молио и председника и г. Мату да нам о утрошцима разних фондова реферишу у једној од њених седница.

Председник. Ја радим на томе да сазнам да ли је као што за фондове долазило и мислим да ћу у скоро бити готов да пребеерем све податке и да вам поднесем целокупан извештај.

У главноме ја мислим да се овај извештај сведе на то да се не прима ни о с тим да ја рад и остале неправилности одговарају дотични наредбодавци и руковоци. (Прима се тако).

Рачуни за 1885 који ће бити сад не ред. сршени су од стране одбора и сад је остао да недорода власт одобри онда одлуке одбора општинског и онда да се пошаљу тако. контроли. Ја сам се већ обратио државном савету који наше рачуне прегледа као одговора нисам добио.

С тим је дакле уређено што треба и долази 1886 година. За рачуне ни те године, рачуноспитачи који су их прегледали кажу: да је и у тој години потрошено преко буџета 153.176·63 дин. и да за ту суму треба одобрење одборско и г. министра финансије, после којих рачуни се могу послати главној контроли. И ту је дакле исти посао као и с рачунима за 1884 годину. Изволите чути извештај.

Секретар чита.

И код овог рачуна од 1886 год. нема других разлога него ако они под 1884 г.

Никола Р. Поповић. Остаје и код ове године стари разлог. На пол коња потрошено је преко 2 хиљ. динара. Но у овој 1886 години долази друга партија стварне потребе на то партија на непредвиђене трошкове од 121 хиљ. динара. Рачуноспитачи нису нам показали на што је утрошено из те партије да би могли оценити потребу и казати своје за или против. Бар у овој години није долазило ни једам страни владар, те да се толика сума могла утрошити.

С тога би ја предложио одбору да обрати пажњу главној контроли на све нерсуће ките које су из ове партије, јер садашњи одбор нема над да уђе у све детаље.

Са овом напоменом ја би предложио да се и овај извештај одобри, али да контрола боље испита на шта је тај трошак ишао.

Председник. Прима ли одбор овако? (Прима.)

Сад долазе рачуни за 1887 годину у овој години нам нала разлика у 11221·35 динара — (чита извештај рачуноспитача и извештај о учињеном трошку.

Андра Одавић. Перед оних разлога дати за 1884—5 и 6 годину ја би овде у овој 1887 години ниво да примети на утрошке на сас. Гаса је толико потрошено, да су га пали не би се толико потрошило.

Председник. Одобрава ли одбор ове извештаје! (Одобрава.)

Сад долази за 1888 годину. Овде у овој години рачуноспитачи неде да је више утрошено 59 хиљ. динара. Молим вас да чујете на шта је утрошено. (Секретар прочита).

У 1888 години није била одређена комисија која би прегледала рачуне с тога, што је било много посла у општини. Сад овај прекорачени буџет морано одобрити.

Соломон Аврујел. Ја чујем оде на кои да је потрошено 3 хиљ. динара. (Чује се: није него хиљаду) На добро. У 1888 год. било је свега 6 кола а дакле има 16, на сад кои кошта свега 400 динара. Како је то могло толико да се утроши у 1888 год. саме на 6 кола!

Филип Васиљевић. По протоколу лицитације може се знати колико је стоје било.

Никола Р. Поповић. Ова 1888 година је најближија са расходом. Нема пиају господа на уму, да је плаћање интереса преко 10 хиљ. динара, а и потрошено је на грађење кладиме 40 хиљ. динара, онда издаци да су те две партије одпела 59 хиљ. динара. Остало је потрошено на друге општине. Само на трошак канцеларијски потрошено је преко 6 хиљ. ких. Дакле само на ово се може учинати примедба што је толико потрошено, а на друге партије нема се шта замерати.

Председник. Усваја ли одбор ову 1888 год. (Усваја.)

Са овим смо довели рачуне до краја. За 1889 год. све је одобрено. (Чита извештај).

Сад имамо још неке хитне предмете да решимо. Молим вас да одобрите да се реше неколико лицитација.

Соломон Аврујел. За тражни да са све то штампа.

Председник. Молим вас да се разумемо. Истина не би било право сваштити грађанству све ово ради знања. Али господо то је велики посао, него да штампамо у кратко, а то је да штампамо један извод свега овога.

Стеван Чабовић. Ја мислим да би добро било и и одбор и општина имала би видје, да се ти рачуноспитачи извештаји дају статистичком одељку нашем, па да направе један извод, то да се види, како су приходи расли из разних година и како сад од кад је наш одбор.

Председник. За сам већ то учињено и могу вам казати, да ће то бити готово пред који дан. То се само ради и због других потреба и ради знања како се кретају приходи.

Стеван Чабовић. Ако би се хтео наш друг и пријатељ г. Никола и Одавић да прави, ја би молио, па да уму и виде све те рачуне, и да тим упореде наше гадовање са разним. То не би згорега било.

Председник. То би било лепо ако би се хтео ко примите тога, те да се упореде данашњи радови са пређашњим. Али ово је чатина штудија,, која тражи доста времена и трошка.

Филип Васиљевић. Ја сам хтео да кажем и одосесно кова кова. Ако би се штампало, да се уму протоколи лицитације где се каже колико је било кова, а колико потрошено, па то да упореди са данашњим надавањем за 16 кова, на тај начин да се види на шта су издавање толике цифре на ков.

Андра Одавић. Ја потпомажем предлог г. Чабовића односно тога, да се све ово пред статистичком одељу то да упореди, како су расли приходи општински из године у годину. Ово да се учини с тога, што видим да је у 1884 год. био приход 800 хиљ. динара, а одмах у 1885 години 700 хиљада.

Председник. Морам опет да поновим да сам то наредио и биће готово. Кад буде готово сташћу вам неколико екземплара па нете видити.

Изволите чути молбе за умирења која траже судске и иеледне власти.

Секретар чита.

Изволите чути неке лицитације.

Секретар чита протокол друге лицитације за ограду тошцићеве њиве.

(Прима се.)

Председник Састанак је закључен пошто је испрпљен данашњи дневни ред.

Дрвар 15. Октобра. 1891. године у Београду.

Почетак у 6½ часова по подне.

Председавао председник Милош. Р. Марцикоција.

Председник. Изволите чути протокол прошлог састанка.

Секретар прочита протокол.

Мата Јовановић. Протоколу није лепо стилизован онде где се говори о решењу којим се одобравају накнадно утрошци које је суд без одборског решења имао буџета чиниo. У протоколу се вели: да утрошак није раније одбор одобрио. По томе изгледа као да смо се ми нашли као неке добровољне које одобравају и оно што други није хтео да одобри. А то није тако. Ми смо одобрили оне утрошке само да се испуни форма те да и доцнији рачуни могу ући

главној контроли а нијако што ни одобра само такав ред.

Потребно би било да се у овоме смислу и исправка учини. (Прима се).

Председник. Ово ће се поправити. Прима ли се протокол. (Прима).

А. Одавић. У општинским новинама бр. 42 расписан је стечај за мировног лекара с платом од 3000 дин. која се, према способности, може повећавати. У буџету стоји за мировне лекаре 4000 дин. Ми једнога већ имамо с 2000 и кад бе овоме другоме дали плате 3000 дин. онда би се буџет прекорачио. Питам: хоће ли се задржати оба и од куд ће се платити износ од 1000 динара?

Председник. За ових 10 месеци ни смо имали само једнога мировног лекара и по томе било је уштеде у буџету из које се овај други може платити у овој години а за идућу годину заиста од решења одборског колико ће их бити и с којим платама. (Одлично: добро!)

Раденко Драговић. Овде је пред одбором било одобрење лицитације за дрва. Лиферант је већ и донео дрва ако не сруда а оно на више места. Међутим ја сам приметио да се дрва не доносе каква је одбор решио — букова, него неша друга, а све као чујем с тога што лиферанту боје бала позната одлука одборска. Да не би доношена дрва стајала на вождрам молим да се још данас расправи ова ствар.

Председник. О томе каква ће се дрва примити за општинске потребе, решио је одбор. Односно цена, примљена је покуда Дуле Јеловића као најповољија и односно дрва решено је да буду буковa. Ово радење учињено је рачуноводном одељењу за напредење. Ово је међу тим саопштено само зато решење одборско њим се решило да се дрва узимају од Дуле Јеловића а ново друго по коме се имају само буковa дрва примити, није му саопштено. Лиферант везивајући за ту одлуку почео је доносити место букових — јасенова дрва.

Осим те погрешке има и друга једна погрешка од стране чиновника у рачуноводством одељењу. Није казато ако је одбор решио односно слагања дрва између кола, већ је написао у решењу „слагање дрва треба да буде између кола“ па је после превучена реч „кола“ на место „кола.“ Лиферант дрва каже: мени није казато да треба да слажем дрва између кола нити је то било написано где год него је дошије реч „кола“ непрелазна речју „кола.“ На тај начин одлука одборска није потпуније извршена; чијом кривицом нисам ја крив. За нас молим да сачекате док не видим ко је крив за то те ћу ја казнити и нас о резултату известити. Сваковрсна таква погрешка неће остати не казњена врло строго.

Раденко Драговић. Ја се опоменем да је казато да ће се не само лиферанту него и управитељу основних школа саопштити и какво ће дрва да донесе и како ће да их хвати на то није учињено. И сад треба решити шта ће се сад са дрва донета као не буковa и узаћеним али не између кола!

Председник. Ја вам кажем да је кривица чиновника општинске ово остало не саопштено коме треба, пређа сам казано да је учитељима то саопштено, али не могу поуздано тврдити без акта. У осталом разлика између донесених и уговорених дрва није велика ни у цени која је била при лицитацији нижена, јер је та била у 20 пара по метру, па у квалитету дрва јер су место буковех донета јасенова.

И сад ја ћу казнити чиновника за ту нехатност а ви изволте решити односно дрва: да ли да се врате лиферанту или приме по нижој цени?

К. Главинић. Ја сам разумео, да је овде главно питање у томе шта ће бити са дрвима која тако стоје.

На досадашег говора изашли, да лиферант није прао и сад треба решити хоћемо ли дрва примити или нећемо. Ако не примамо може нас тужити лиферант за штету. Одбор дакле сад треба да прими једно или друго.

Ђока Новаковић. Држим да неповољно донети вечерас одлуку о томе с тога, што немамо при руци акта да видимо до кога је кривица. Ако је до нашег чиновника онда морамо примити дрва, а ако је кривица до лиферанта онда је то друга ствар.

К. Главинић. На овога што је објаснио г. председник види се да је кривица са чиновника, која није лиферанту саопштено друго одборско решење но коме је одбор решио, да се узму само буковa дрва. Даље ствар је чиста и може се решити.

Председник. Ја у напред претпоједем је кривица до чиновника,

Јоца Тадић. Ја мислим да је ред да општина са својим својим лиферантом неже упознор. Да ли је и овде тако учињено. Иначе ја мислим да неможе општину да неже лиферант, ако није уговор закључен. Сад ако је то свршено, онда питата друго неостаје, него да се види, је су ли стављени сви услови.

Председник. Ја вас молим да оставите ово питање за идућу седницу, да донесем акта па да вас још боље упознам са овим питањем, јер је досета хрђаво напрнена одборска одлука.

Ђока Новаковић. Држим, да лиферант не треба да доноси дрва, док се ово питање не разчисти.

К. Главинић. За што. Он може доносити ако само буковa.

Раденко Драговић. Ту се не прави погрешка уговор, него услови прописани између уговор на којима се он потписе. није одлука дотстрајни уговор те да се пропусује нарочити уговор, него је то таква ствар, да се даље поглавну услови, а сутра се већ напрнује

Председник. Од рачунске одлука прописани су услови нико лиферант да даје дрва. Међутим прва је погодба проневерена онде у одбору и казано је да се лиферанти и једно и друго полову и уништају пристају ли на измену. Једни није пристао, а Јеловић је пристао те ће тако остало само на мегу. Сад у том решењу у место речи „кола“ метуто је „којих“ те је отуда изашла разлика у слагању дрва. Одбор је решио, да се приме само буковa дрва а он је лиферанто и буковa и јасенова. Молим вас да оставимо то питање за идућу седницу да се не би сад задржавали, а казаћу му да недопоси дрва, док се ствар овде не реши.

Мата Јовановић. Мени се чини, да ће нужно бити за решење овога питања, да нам г. претседник на идућем састанку изнесе разлику између букових и јасенових дрва јако стоја у цени на изјаву.

Председник. Добро и то ћу вам изнети.

Пристаје ли одбор да се одложи ова ствар за идућу седницу? Пристаје.

Имао би да вам саопштим једну ствар у конференцији.

Молим, који нису одборници, да се удаље на седнице. (Настаје конференција тајна)

После.

Вечерас сам господо добио једно писмо од г. председника одбора за подизање споме на новом гробљу.

Ви знате, да је г-ђа Драгиња Стаиојловић својом добром вољом почела да прави цркву на новом гробљу. У тој цели постављен је један грађевински одбор о грађењу цркве. Црква ће та бити до половине Новембра ове године готова само неће бити готов иконостас. Овај одбор грађевински, коме је председник г. митрополит обратио се писмом одбору општине београдске, за општинске учиња у овоме послу једну услугу. Г-ђа Драгиња предлаа је одбору на 38 хиљ. динара у готовом новцу а ресто у 21 хиљ. и 50 дин. пара у ооподзимим обвезницама да се ни те суме направи црква.

Сад како треба да се исплати према ком се обратио општини да учини услугу тиме, што би одбор примио ове обвезнице по оној цени, која је за њима записана, а дао готовог новца за добрешење. Дакле за такву услугу моли тај одбор, и ја нам износим ово на решење. На поштo чујете писмо да донесете одлуку. (Чује се: и ми најбољој вољи волни данашње финансијско стање општине не дозвољава, да се то прими).

Молим вас чујте писмо. (Секретар прочита).

Дакле како мислите? (Вичу: да се одговори да је општина неспособна).

Онда да се одговори: Одбор имајући пред очима садашње финансијско стање, да нарочито према великим одвоетним предузећима, у такној је приликн финансијској, да му је апсолутно немогуће учинити услугу. (Јесте).

Сад молим вас да чујете протокол државне лицитације за давање под закуп шумбова. (Секретар прочита).

Дакле ако ми видите, досад је била кренда у 22.600 дин., а сад је скоро више у 12 400 дин.

Раденко Драговић. Истина да нагледа нешто мања сума сада, али то је с тога, што држава давајући под кренду касапнице за појеку не узима шубов, те тако ако узме Панчева под закуп за државу онда он узме и шубов, тако исто и Никола Мајдановић а там се чини велика штета за закупца, који држи закуп шубова од осталих касапница. (Чује се: да се држи друга лицитација).

Димитрије Најдановић. Г. Раденко треба да објасни ову ствар

Милутин Марковић. Ви г. Најдановићу не треба ништа да говорите, пошто је ова лицитација на вас остала.

Председник. Дакле држаће се друга лицитација. (Јесте).

Сад вапште чути другу лицитацију за давање на оправку општинских осмера и лампи. (Секретар прочита). Сад је дакле мање пошло са 800 динара. То долази отуда, што се неће набављати 60 осмера за ову годину.

Мата Јовановић. Ја молим при овакви лицитацијама да је нужно, да одељење, које те лицитације држи у исто време да и своје мишљење, да ли треба да се овако узаоп и за што, и да ли не треба и за што.

Председник. То је ствар нако која сваћа. Може бити да би требало а може бити и да не би требало. У стварн стање је ипне-

шено овако како је. Држим да би требало ову лицитацију одобрити.

Раденко Драговић. Да се то неће косити са уговором о електричном осветљењу?

Председник. Тај услов можемо ставити у уговор да ако би се ипе рока увело ел. осветљење, да се може уговор раскинути. Чини ми се да и то има у условима.

Ако не примајете ни ову лицитацију, онда да држимо другу.

Председник. Има неколико тражења власти да се јави каквог суд става и владања извесна лица (секретар чита), а има и молби приватних за уверења (чита се). (решено да оним суд да уверења).

Сад имам да вам саопштим молбу Ђурковића и неки. да се расклне уговор о закупу пијаце на зеленом венцу. Ова молба њихова одавна је дошла и стављена на дневни ред али није могла да се расмотри узме у претрес. Они моле да се њихов ствар расправи једанпут тим пре што се појављује то да је закупац забрано зеленом сирошашку да продаје дрва на комад на пијаци а то дрва продавца су на свему и пре и пиле то није могао забранити. Ми смо то питање јутрос решавали и решили: да је забрањено продавање дрва на хват, а не и на једну цепаницу; шта више ово прченење дрва допољено је и баканима итд.

Молим вас да чујете шта хоће и са којих разлога закупци зеленог венца и да оцените да ли би било кореспо за општину београдску да оној закуп одузме.

Секретар чита молбу.

Председник. Као што видите они престају да ни се плати онолико колико реши комисија, а то није рђав услов.

Љуба Јовановић. Њихова је дужност да издаже закуп до рока, а ако се то њима лично не свиди а они неће уступе закуп другоме а да не буде општини. У осталом то је само шпекулација њихова.

Ђока Новаковић. Они су то узели ради шпекулације на сена и надаже до краја уговора. Ја сам за то да се прво молбе пређе на дневни ред.

Мата Јовановић. Ја не бих ово мишљења да се пређе на дневни ред пошто нам нешаду детаљно уговор. Али кад они уступају грађевине по процени комисије коју одбор одреди и да се уговор расклне, ја пазим да би то требало прихвати и забрати комисију која ће проучити уговор са закупцима и подноси нам извештај а после тога да се преговарају и процене грађевине шта вреде и онда да о томе одлучу дебатујемо.

Ђока Новаковић. Кад се хтела та пијаца не зеленом венцу да да под аренду онда зам ја био одређен од стране одбора и председник и ми смо правили услове. Правећи услове ја сам казао на то да одлука одборска не дође у суботе за недељом о грађевинама и у условима је тако казано: да, кад се на том плацу одобри слобода пијаца, да од тада овај уговор не вреди и да се раскида. Доцније тај је услов измењен и то је учињено ради у интересу самих закупаца јер тим условима везује се општина ако би хтела да уме у своје руке давање права продаје тамо, да то не може учинити пре истека рока закупу. Сад, кад они ослобађају општину од обавезе, за шта ми то не бе прихватили? За што да држимо овај уговор у сили противно закону и противно захтеву становника који чекају да се једанпут одлучи тамо слободна пијаца.

Ја сам дакле мишљења да се ова понуда прими иначе ако друкче решимо, вероује да ће то доћи у суботу са законом.

Јоца Тадић. Не слажем се с мишљењима г. г. Мате и Ђоке о расвнућу уговора. Ако би ово усвојили да овај уговор расклнемо онда би тако исто имали права и они остали који с општином посла и уговора нижу, да траже да се и с њима расклну уговори. Ја би рачунео то над би закупци пристали да уступе општини приход од пијаце и у колико би то она имље имала него што је с њима уговорила да они мањак допуне; овако пако они пуде, ја не би имао примити и писам мисља ни да одређујемо комисију јер би то значило да правимо од готовог нересију и да се питрако с интересима општине.

Међутим ако закупци пристају да гарантују на мањак који би се појавио над општина прикупља приходе, онда ја не бих имао шта против.

Ово пак што они пуде изгледа ми као шпекулација само да се набегне плаћање и ја сам тој шпекулацији противан. чујте се: и ми! и ми!).

Ђока Николић. Ја се потпуно слажем с г. Јоцом и немам шшта да говорим.

Раденко Драговић. Не треба да будемо тако ватрени према Ђурковићу те да га одбијемо и не саслушамо за то што се он обраћа. Допо је то — штитити интересе општинске али није рукно водити обзира и о грађанским. Ђурковић овде не тражи ништа рђаво. Он вели: уступам све општини по процени Ђурковић нека мине од 11 месеци да држи и за општину ће бити корисно ако би ову понуду усвојила.

Мата Јовановић. Господо, мени се чини овај је уговор закључен и лицитација држана пре закона о општинама. Доцнио је пов закон о општинама по коме: над 300 грађана захтевају лицитацију, она ми се мора отворити. Овде је тај случај. А грађани зеленог венца добили су по закону право на слободну пијацу и они сад могу да продају производе и на утрини и да не узимају дућане закупцима. Нарапно да у тоне случају приходи морају подбацивати и да они не могу имати од њихових барака предвиђеног њра.

Према томе ја мислим да су они у праву да траже раскид уговора јер је закон понеопгубно њихов општанак. Кад смо ми на основу закона одобрили да буде слобода пијаца, ја мислим да смо дужни да и њима овде дамо задовољења освобођавајући их од уговорених обавеза.

Ђока Новаковић. Вама је свима познато, да су становници тога краја тражила да се ведени венац огласи за слободну пијацу, и да ће доћета одлука која је у живот ступила. Сад је питање, да ли се тај уговор коси са законом, који је дао право грађанима да на захтев њих 300 добију слободну пијацу. Сказојако се коси, јер по чл. 69. тач. 3. јасно је казано, да се на захтев њих 300 грађана мора дати пијаца. По томе и уговор са закупцем и закон једно према другоме су противни и закупу неможе да опстане. С тога ба пажетиље било, кад сам закупац тражи раскидање, да се то одобри.

Јоца Тадић. Кад говорим о овој стварн неруште ништа ме друго не руководи да такс говорим, но једино општински интереси. Ја сам мало час напоменуо, да кад би Ђурковић и компанија пристали да подкире мањак у приходу не би имао шта да говорим. Али кад тога није, ја несмем да одобрим раскидање.

Г. Мата и Новаковић вели, да је уговор већ закључен на после нашло закон. То чујем да не стоји Но било како му драго, Ђурковићу и компанији није дата сва пијаца под такуп. Њему је дато право да подигне зграде и за то земљиште мора да плаћа кирију, на њако он приход или немо. Тако је исто дато и на овој пијаци. Он нијо условљено хоће ли бити пијаца или не, него трајно.

Сад да се то раскида, немогу никако да пристанем.

Председник. Дозволите, да учиним неколике напомене. Ја сам био члан комисије са г. Боком Новаковићем онда, кад се одређивало то место за пијацу. Ја ћу да вас потсетим, да општина до тога времена није ништа располагала са пијацом на зеленом венцу. То је било пре, по што је закон донео, да се може отказити пијаца за слободно место по пијаке 300 грађана. По том уговору сад би могли да настављамо како је казано; но мене се чини, да на зеленом венцу само он има право да продаје, а другу немају.

Сад сам сељаци продају воће на његовим зградама и паравно он је сад у једној неволи и мора да губи с тога, што је задо немелно погодну рапију.

Молио бих вас да то поверите једној комисији, да све проучи и нашесе своје мишљење пред одбор. Она ће проучити уговор упоредити га са казоном и дати своје мишљење треба ли уговор расклнути или не.

Ми не треба да изгубимо ни то из вида, да до тога времена над је уговор закључен општина није имала од те пијаце ни једну пару прихода.

Као што знате, да је се за славски празник обрнолило једно друштво за уређивање тога краја,, и ако то друштво буде јако да потседи грађи на тој пијаци онда ће то бити на углед и корист грађанству. Потладајте на цветни трг, на ће те видети шта се уређало од новембита, које није давало никакве користи, а данас је једна велика пијаца. Дакле молим вас, да поверамо ову стнар једној комисији.

Раденко Драговић. Г. Тадић даје Ђурковићу само право да подигне зграде и шта ће се у њима продавати; али треба да се опомене, да је доцније добио закон, који даје грађанима право, да неморају у његове граде седити и продавати, и тако сад многи продају своје производе нам дућана. Сад по новом смислу ни сам Ђурковић не мора да плаћа општини.

Мата Јовановић. Мени је чудно, да се г. Тадић не сећа, да је уговор закупа закључен пре овога закона. Прво су били приватни дућани. Доцније је то измењено и дато право Ђурковићу и сад је после тога изашао закон. Сад ја питам, да су закупци у услед измене бивших правила у праву што траже.

Г. Тадић рече, да он у овој ствари говори само у интересу општине, на и ја а и сви мислим ако противно његовом говору говоре радимо овде и говоримо у интересу општине али и у интересу правичности.

Ја питам, да је ово тражење Ђурковића умесно и правично па би га и одобрио.

Јоца Тадић. Ако стоји тако ако што каже г. Мата и Раденко, онда је то сасвим друга ствар. То се да видити из уговора.

ли опет нели, како сам ја изветен, то је било после новог закона, а угонор је доцније закључен; и ако тако стоји, ја не могу да пристанем на раскинуће угонора. Међутим мене руководи да ово онако и верујем, јер ми сами закупци не знађе тако као што се овде говоре.

Према овоме не би згрега било да се одреди комисија, на кога ова упореди све и одбору поднесе.

Милутин Марковић. Само нам да на поменем г. Тадићу, да су закупци овом молбом само поновили рапију молбу, која је пре 6 месеци поднета.

Никола Р. Поповић. Нека је најпосле ово записа 4—5 молба. Они су досад увек одбијани. Сад ово долазе опет у одбор и с тога не треба ништа о овоме ни говорити. За што да ми овде будемо вашим бранионди.

Андра Одавић. Мени изгледа да досадањих говора као да ми овде заборављамо за молбице. Останице то, на кеи ће у записпцу и она нек све прочи. за пек нам нанесе своје мишљење.

Председник. Молим вас да сведемо говор на комисију. Ја велим да буду чланови те комисије: Бока Новаковић, Јоца Тадић и Бока Нвковић.

Бока Новановић. Нећу да се примим за члана те комисије, јер је то сасвим противно закону.

Раденко Драговић. Зашто је умесан навод г. Новаковића. Кад ни седмо овде као одборници и знамо да је тако нијака и све што смо но тоне радили, онда ни што комисија.

А. Одавић. Ја не видим овде ништа против закона. Кад г. председник каже, да овде нема при руци угонор, онда ја нећу ништа да радим на неизвесно.

Председник. Добро. У место г. Боке Новаковића нека буде г. Милутин Марковић. (Усваја се).

Састанак је закључен.

Састанак је опај трајао до 9 сахата по подне.

Дошао 21. октобра 1891 год. у Београду

Почетак у 5 и по часова по подне

Председавао председник општине Милован Р. Марковановић.

Председник. Пошто нам недостаје број одборника да се може радити, отварам одборску седницу; и молим одборнике да саслушају записник од прошлог састанка. (секретар прочита)

Има ли ко да примети што на састав записнику.

Раденко Драговић. Ја сам казао, да је неизвесном чиновника општинског направљена штета в општини и имеранту. Ту није тако записано и молим да се учини у томе исправка. (Прима се)

Бока Николић. Није казано, да буде члан комисије г. Тадић.

Председник. Исправа је то и учиниће се исправка.

Има ли још ко шта да примети? (Нема)

Усваја ли одбор записник? (Усваја). Да знаи учинити једно саопштење. Направљен је извештај о тромесечним општинским рачунима за треће тромесечје које је дужан општински суд да поднесе. С тога је потребно да они који су ранције прегледали те рачуне прегледају и оне. Рачуни ће им се уручити на прегледе те да после поднесу извештај одбору на оцену. (Усваја се)

Соломон Аврајеа. За прошло тромесечије изабрала је једна комисија које чланови нису нинако дошли да прегледају. За друго тромесечије изабрала је друга комисија и она ће прегледати рачуне и за једно и за друго тромесечије. Држим да чланови комисије треба да су уредни у тој дужности.

М. Константиновић. Та комисија потребна да је велика па ће лакше радити.

Председник. Ја предлажем г. Марка Великарића, г. Андру Одовића и г. Соломона Аврајела. (Усваја се)

Даље нам да вам саопштим и ово. Подлет је извештај о хемијском раду. шта је радио наш хемичар до сада. Како из овакве радње може бити користи и по општину и трговину ја бн вам предложио да се тај извештај у једној брошури штампа, па да је сваки одборник добије. Овде су изложени они предмети, који се употребљују за храну, а донесе се и са стране и потоме можемо предузети извесне санитетске мере, да се сузбије оно, што је шкодљиво по здравље грађанства.

То су били и разлози, који су руковоли дили одбор, да нам свога хемичара и да би нашло практичне предности од овога рада молим вас да дозволите да се штампа.

Димитрије Најденовић. Ја само кажем да се томе хемичару плаћа по 3 хиљаде динара годишње, а његов рад нигде не видим.

Председник. На ово неговог рада Одобрава ли одбор да се штампа? (Одобрава)

Димитрије Најденовић. Ово је засебно питање, које хоћу да учиним. Питам г. председника да ли је тај хемичар радио што у овој години?

Председник. Радио је и прегледао ове године на неванрих 1139 разни предмета. Н. пр. на прегледу ракије, сапуна, сирћетна кана и т. д. (чита)

Треба г. Најденовић да нам ово. Ја као председник општине немогу дозволити да неко ради нешто и да не каже шта ради.

Дакле ово ће се извешће примити к знању. Ово ће се штампати и предати одборницима да ће се и у другим новинама, да га и они прегледу. (одобравање).

Сад чујте још једно саопштење. 28. ов. мес. октобра руски цар прослављање 25-то годишњицу свога брачног живота.

Колико симпатије Србије и Русије као народа по крви и вери каки за нашу политичку будућност и живот, то ни сам знаме, па треба да се овој прослави и ми одазовемо.

За сад довољно, да ће се прослава вршити у слава краљевина словенства, па је нотребно, да и ми дамо какав видљив корез нашег пријатељства. С тога ја држим да треба до учинимо тога дана једно благодарење у београдској саборној цркви и да позовемо грађанство. да се одазове и оно. (једногласно одобравање).

Сад имамо неколико лицитација. Држава је лицитација за кафане и продавање меса са обала сасвим к дунавских. Нигдеи се није хтео примити закупа а сад треба да решите, шта ће но радити. Хоћемо ли сами да вршимо овај посао, или што се и сад врши нан да држимо другу лицитацију (чује се и друга лицитација).

Гаврп Брнић. Кад је одустао бивши закупац од закупа!

Председник. Са њим је раскинут уговор од стране суда с тога, што није уредно плаћао закуп.

Гаврп Брнић. Ја видим ту неку неправилност. Тражи се данашње обавештење одбору. Други пут се нрема тражило одобрење а сад је то учињено без одобрења одбора:

Председник. Г. Брнић сиенону суд. Ја нажем, да сно ми одредили лицитацију за 1891 годину. Суд је раскинуо уговор са закупцем због неуредног плаћања пренде. То му је и дужност била, да се нешшете интереси општине

Марко Великарић. И то је било пред одбором Јак е врло добро сећам Г. Брнић је заборавио.

Председник. Само неколико речи да вам односно ове нравине Суд кад види да се штете интереси општине не треба да чека, не може да чека на састанак одбора те да траже објављење и одобрење. Његова је дужност одмах кад то примети да томе стане на пут. У осталом суд је уговор и грађно на је и дужан да нам тачно кршење истог.

Молим вас да сврнемо ово питање. Хоћете ли да држимо и трећу лицитацију.

Димитрије Најденовић. Је ли лицитација само за 1891 годину? (Јесте)

Марко Великарић. Пошто је врло кратко време до краја године не треба ни да одређујемо лицитацију, за 1891 г.

Соломон Аврајеа. Општина је за целу годину сама радила, па пек и ово кратко време сама ради.

Председник. Ово што општина ради, рада на његову штету. Штета ће се накнадити из његове кауције.

Гаврп Брнић. Молићу да ми се објасни: на који је начин и зашто раскинут уговор!

Председник. За то што не налази кренду и општина шта је могла да ради него нам да му одузме кауцију или да ради на његову штету. Сад се ово последње чини. (Чује се да се и даље чини.)

Дакле да продужимо ово до конца године а за даље видећемо шта ћемо чинити! (јесте).

Секретар чита лицитацију о набавци зоби за коње пожарне чете. Цена је 15. 90 дин. 100 кила.

Раденко Драговић. Прошлог пута нанила је цена 15 а сад 15 до 90 дин. За сам онда кисело да треба одобрити па и сад то мислим, јер цена јесте сиска.

Соломон Аврајеа. Ја кислим да општина има неке набавке! (има). На што она не би набавила сад сво потребан јечам и смештена га у амбар! Тако би се добио знатно јефтиније.

Председник. Она се лицитација држи на идућу годину — од 1. Јануара. Ако би се прихвало ово што предлаже Соломон онда би нашло нешто услове лицитације. Цена се као што сте видели, непрестано меша, и ви сад можете одобрити или неодобрити ову лицитацију ако се нађате повољнијим ценама на трећој лицитацији.

Милутин Марковић. Налазим да би могао друге уредити ову ствар и то је да зоб набављамо у пресе кад је и држанна најдешпа набавација месецима Јулу и Августу. Са тога би ми требали сада да држимо нову лицитацију само за 8 месеци; а после овога времена ако не будемо имали повлашћења, можемо зоб и сами куповати на пи-

јаци. Међу тим у Јулу и Августу добићемо узак најповољније цене на лицитацији па тада треба да и држимо лицитације, (одобравање).

Гудежко Драгомир. И ја сам сложан с вишљењем г. Марковића. Велика је разлика у ценама у Јулу и Августу и сад.

Гаврa Брнић. Ова је цена скупа и не би је требало одобрити већ одредити другу лицитацију Кад је цена 11 и 11 и по дин. а ми да плаћамо скоро 16, било би на осуду.

Филип Васиљевић. Аморајући морају тражити неке цене за зоб од садања, појачања. јер рачунају да ће бити веће онда кад ми буду лицитоваши зоб. Кад би је сад прихвати, разуме се добила би је јефтиније.

Гудежко Драгомир. Због чега је оволика та цена, завали су предговорници и по томе и кад би је одобрили не би то било за осуду само мисли г. Брнић. Кад би било много зараде, немојте мислити да се се би нашле доста њих који би понудили више цене!..

Председник. Дакле: јесте ли за то да се држи трећа лицитација и то за оволико колико треба за 6 месеци. Сва зоб да се прими до Божића и смести у општинске амбаре? Јесте ли за то? (Јесмо)

Гаврa Брнић. Ја сам за то да се набавка све што треба за годину дан да се испорука подели на четворе: један ово Божића а друга у Јулу. (нећемо тако).

Председник: Хоћете ли дакле да се измене услови и да се набавка држи за 6 месеци с тим да се испоручи зоб до 1 Јануара? (прими се). За ову другу полу године да се држи лицитација у Мају и Јуну? (добро)

Никола Р. Поповић. Односно амбара које је новчену Соломон, ја вам да је одбор решио да се удесе амбари за храну често месечну. Мислим да је то решење напрасно и да су амбари удесни за примљем шестомесечне оуражи за стоку.

Председник. Амбара су добри и ми ћемо пронаћи неби у њих колико могне да стане од количине потребне за 6 месеци.

Дакле за ијску лицитацију да се има у виду и раније колико се може сместити у амбар. (Јесте).

Чујте лицитацију за набавку 20 хил. хиљ. јечма (секретар прочита)

Према горњем решењу, да се и на ово држи друга лицитација (јесте)

Филип Васиљевић. Ја би само то рек метно, да се лицитације не држе овде у суду, већ тако пред касапом којом, где се ти производи купују и продају. Напр. за јечам и т. д. нек се држи лицитација пред касапом „Чачак". ту ним и Јуди, који ће лицитирати, а онако цело се сад ради много и непицају (чује се: није то добро).

Председник. Дакле усваја ли одбор да се држи лицитација за набавку овог артикала овде у близини где се ти производи продају? (Усваја).

Сад чујте тражс се пека уверења за нпесна лица. (Секретар прочита.

Има неколико лица. која су изабрана за пороски одбор, па не могу да буде ту дужност.

Ви знате, да је одбор нотео да ради па је потребно да се те места попуне.

Чујте молбу г. Владислава Ђурића, који сад није овде. (Секретар прочита.)

Усваја ли одбор да се други изабере! (Усваја).

Чујте молбу Владислава Ђурића. (Секретар прочита).

Андрија Одавић. Тај човек нигде до сад није био ни на општинској ни на државној дужности. Писам за то да му се молба уважи.

Председник. На овај говор г. Одавића имам ово да кажем. Стоји напод г. Андрија да неки врше многе грађанске дужности а неки ни мало, али кад одбор мора да сарчава посао који не трпи одлагања и изабрани неможе да се прими, онда неможемо гледати на то, ко више а ко мање врши грађанске дужности јер може наступити случај да одбор пороски неможе да ради. С тога је потребно да одбор одени молитеље наводе, па да на место његовог избере другог, који би са мање штете могао вршити и општинску дужност.

Соломон Аврамел. Ја вам да је и Миљкова Милетковић самац нао тај молиоц па опет је вршио и ону дужност. С тога ако тај неће треба га казнити.

Никола Р. Поповић. Ја мислим да одбор може само онда ослободити кога од вршења општинске дужности, који подноси декларску сведочбу, да му болест смета вршењу дужности или над је спречен путовањем ван Београда. На како овде молилац то недоказује и нако закон о пороси не трпи, да ону дужност врше само они, који имају надлеже, и нако има и каква за опога, који неће да врши, то сам мишљења да се по закону напред, да одређену дужност врши. Има људи, који врло мало познају на ме моралне дужности, па пошта и незнају на грађанске моралне дужности а ја сам приликом да се силом натерају, да се и они упознају са овим пословима. То ће бити школа за њих. С тога сам да му се молба не уважи.

Гаврa Брнић. Овај човек види се да неће да долази и с тога ако се може рећи да је одбор напрасно, да одређеној дужности врши. Има људи, који врло мало познају на ме моралне дужности, па пошта и незнају на грађанске моралне дужности а ја сам приликом да се силом натерају, да се и они упознају са овим пословима. То ће бити школа за њих. С тога сам да му се молба не уважи.

Гаврa Брнић. Овај човек види се да неће да долази и с тога ако се може рећи да је одбор напрасно, да одређеној дужности врши. Видите и сами овде од одбору много неће да долази, па ни пашна не помаже нпр. Дево не долази, па Симић и још други, па пошта. Ја сам за то да се изабере други.

Председник. Овај човек захваљује одбору на избору и поверењу, али иколи пред онога што је сазвао, да није нп способан за овај посао, а и са здравственог узрока није у стању да ради.

Андрија Одавић. На говор г. Брајића имам да кажем, да неможе тако да се од послова изјачни нико. Ја сам вршио тај посао 2 год. и 3 месеца, тако исто и г. Тадић. Ту не треба никакве способности. Неће да пише пошта, него просто има да каже, ако је ко мање жалио, да одреди његово стање, а тоно исто ако је коне мање ударено да објасни.

Председник. Опазићу на гласање. Ко је за то, да му се молба уважи гласаће „за", а који да се неуважи гласаће „против" (Настаје гласање).

11 су одлазили „против" 4 „за". По томе уважена је молба.

Чујте молбу г. Грује Ивановића чиновника у пензији (секретар прочита). (Ова) је човек преко 60 год. старости. Иста и закон ослобођава. Он вели да је болестан и моли да се ослободи ослобођава се).

Добро, Кога ћемо са врачара на његово место. (Чује се. Г. Стева Поповић начелник иницст. просвете у пензији). Усваја ли одбор? (Усваја).

Сад чујте трећу молбу Радовина Миленковића столара ово. (секр прочита). Он наводи за разлог као што чујете, да је био члан пороског одбора 4 године узастопце а после што је и сувише интересен послова и другим грађан. дужностима. (Да се разреши, а на његово место да буде Раста Давјановић). Усваја ли одбор. (Усваја).

Сад имамо једну од хитних ствари, а то је молба управника трошарине. Ствар је у овоме.

На свасној обали код царинарнице налази се једно земљиште, где је стоварште винарске радње, на су бурад остављена на отвореном месту. на усиед тога и вина изложена промени због дуљине а и лети због топлоте. То је земљиште министар финансије дано под закуп. Ове године управник трошарине моли и предлаже да уже под закуп за трошаринску потребу и да се ту направи смештајте сланју пића, на ће се лакше вршити преглед С тога молио је неке, да му одобрим да може лицитирати за општину и ја сам му одобрио и он је ишо и лицитирао.

Напрасно ја сам о томе разговарао и са г. министром финансије, па је лицитација остала на трошаринску управу.

Да би се то смештиште уредило као треба да ниће управник трошарине предлаже. Да се тако направи један магацин па да то стоји под пеговом управом и надзором. Ту да сваки смести своје пиће, па кад хоће да извади што одатле, да плати трошарину, а кад хоће на страну да извезе онда да му се дозволи да извезе.

Он мисли да је за трговце ово добро да ни се лако одржа у доброти, па с тога предлаже да направи магацин и пошто је сад доцкан, то вели може да се направи са једном спрлом. Напрасно је и ако који је овде. (Одборници прилазе да виде план).

Председник. Молим, да вам још нешто кажем. Управник трошарине пробе ради држао је ону усмену лицитацију да сваки: који би се од предузимача и пошто хтео примити онога посла, Г. Шићанин је, вели, најјаио да се прима за сарадн оно за 30 дана и 5% јевтиније од предрачунске цене. И са тога ако одбор одобри, он ће. вели, одма и каућију положити.

Гаврa Брнић. На сасшо је стоварште довлачено приличпо вина као је доста оиало јер је предлог из којих је доланло опустошила прилично филоксера. Сад на железничку станицу више вина долази. И сад да ли ће се и оно пиће куће на свако стварање, то нама знате

Председник. Овај магацин гради се за смештиште свих пића и вина на одкуп доланла која имају да плате трошарину. Ово би било и у интересу трговине и у интересу олакшице плаћања трошарине.

(свршће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Државна Општина Београдска. Српска штампарија Народног Радикалног Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 10. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА ПРЕТПЛАТУ:
за годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страни земље за годину . . . 9 дин.

Недеља 1. Марта 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплата нека шаљу управници на општинске суде а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

Господин министар унутрашњих дела расписом својим од 15. Фебруара 1892 год. Бр. 3033 саопштио је преко управе вароши Београда суду општине београдске ово решење касационог суда:

I одељење Касационог суда од 5. Октобра 1891 године Бр. 7335 решило је да истражни судија није надлежан да расматра и цени административне одлуке општинских власти о подзору полицијском, кад се осуђени не осуђује за какву крађу и па казну по каменом закону, јер ове одлуке не спадају у судске изложене у члану 18. закона о истражним судијама.

Од суда општине београдске 25. фебруара 1892. године.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XI. РЕДОВНИ САСТАНАК

12. Фебруара 1892. год.

Председнико председава г. М. Р. Марковић, од чланова суда г. г. А. Вељковић, и Ј. Нанђ; од кметовских помоћника: г. Коста Чукић; од чланова одбора г. г. Н. Хаџи-Васић, Н. Ђорђевић, В. К. Ненић, Ђ. Вељковић, К. Н. Михајловић, Јов. Христић, Ј. Трговић, С. Аврић, Р. Дукић, Г. Брић, Сима Вељковић, Мих. М. Трстенак, Димитрије М. Чорић, М. М. Ђорђевић, Дим. Гарић, Др. Н. Пачић, Ђ. Димитријевић, Др. М. Т. Лека, М. Ј. Марјановић, А. Ј. Одавић, Др. Радивоје Алексић, Мића Петровић, М. Вељковић, М. Јовановић, Љ. Јовановић, В. С. Поповић, Мих. Д. Вељковић, Ф. Пајкановић, А. Штос, Мирјан Јашовић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 10. Фебруара 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитаку акта истражног судије за вар. Београд Аћр. 2362, 2363, 2388, 2389, 2390, 2392, 2391, 2408, 1431, 2407, 2364, којим се тражи уверење о владању и имовном стању. Одбор је најпано да су му Ђукат Шумкић, Ана ж. Миладин Рашића, Никола Анђелковић, Агата Штупа, и Ана Огњен, Михајло Мачић и Лазар Крунић непознати: да је Богосав Марјановић доброг владања а средњег имовног стања: да су Лазар Јовановић и Лазар Ворислављевић доброг владања и слабог имовног стања; да су Јован Дмитријевић и Никола Дугић доброг владања и доброг имовног стања.

III.

Председник износи одбору на вишедње молбе којим се траже уверења о имовном стању.

По прочитаку тих молба Сбр. 2501, 2468, 2496, 2492, 2457, 2287, одбор је најпано вишедње, да се Ђорђу Тодоровићу не може дати тражено уверење, да се молиоцима Петру Игнатовићу, Босиљки Цветковић, Милану Радосављевићу и Ани Л. Исаковић може дати тражено уверење, да се суд председнике упути о имовном стању Смиљке Л. Симић, на тек онда да јој нада тражено уверење.

IV.

Председник износи одбору на решење молбу Јоце Крстића новорешног трговца од којом моли да се ослободи или поротничке или пристичке дужности за ову 1892. год.

По прочитаку те молбе Абр. 2465. одбор је решио, да се Јоца Крстић ослободи поротничке дужности, а на његово место изабрао је за поротника за ову 1892 год. Петра Арамбашића, трг. овд.

V.

Одборско повереништво, изабрано у седници одборској од 6. Февр. 1892. год. Бр. 371 реди прегледа завршних рачуна општинских за 1891. г. и белешки општинске, водноси извештај о своме раду.

Одбор је примио у знању извештај овај с препоруком, да се по истоме у свему поступи.

VI.

Одборник г. Мата Јовановић предлаже, да се и кадрвна београдска уреди у боље као имовина општинска.

По саслушању овога одбор је после поимешчног гласања са 22 против 6 (једна није гласао) одбацио овај предлог г. Мате Јовановића.

VII.

На предлог г. Андре Одавића одборника, одбор је после поимешчног гласања са 17 гласова против 12, (једна није гласао) решио, да суд одмах пристави најстрожији напомену сватитељех прописи односе лебара и лебарница да се лебара казне са мешање и продају леба са мекињама. Цена лебу, уменшеном од обичног пред лебног просејавог брашна да буде 17½ пара дин. по килограме, а да се продаје по двадесет пара у тежини од 1143 грама. Ово да важи од 15. Февр. закључно; да се лебара одбију од сног тражења, да се таква лебу поништи.

Никакав се други леб и ни по којој другој цени не сме у пекари продавати.

VIII.

Одборник г. Соломон Аврајеј предлаже да се оснује лебарски уклиг.

По саслушању овога одбор је после поимешчног гласања са 17 гласова против 7 (6 њих су гласали) одлучио, да се о овоме предлогу у једној од идућих седница решење донесе.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Наплаћени кредит. На тражење надзорног водоводног комисије одбор је општински у прошлој својој седници решио, да се са сировод воде кроз насеље улице на Енглезовину, кроз доњи и горњи град и до новог гробља — одобри накнадни кредит од 80.000 дин.

Постављање салина пок. Др. Јосифа Панчића. Према решењу одборском сазвао пок. Др. Јосиф Панчић баше постављен у парку на вел. пијаци. Као што је предо јасно, ову је статуу подигла општина г. Бока Јовановић дарар с тим, да је општина о своме трошку подигне и лепезе исте би се имало исплатити добровољним прилозима.

У овој цели образовао се одбор у Паризу од Срба ђака за прикупљање прилога, и тај је одбор имесну суму новаца и скупио. Но како та сума није довољна за исплату лепеза, то је суд општине вар. Београда, на молбу г. Боце Јовановића, прамо на себе прикупљање добровољних прилога. У данашњем броју доносимо тај акта на родољубе и поштоваоце Панчићеве.

ЕЛЕКТРИЧНО ОСВЕТЛЕЊЕ

БЕОГРАДА И ПЕШТЕ

Поред свију добрих страна гасног осветљења, као што пријатели тога осветљења хоће сваком приликом да истакну, општина престонице мађарске решала је, да своје досадање гасно осветљење замени електричном. И ако то није ни прва ни бити последња пример, где електрицитет истискује све одомаћени гас, ипак вала да га забележимо нарочито за то, што се десио у нашој близини, то нам може служити као згодно упоређење за оно, што смо ми реч код нас у том правцу урадили. То упоређење услова за електрично осветљење Београда и Пеште и дало нам је повода да се на овом месту забавимо са осветљењем суседне нам престонице.

Још прошле године расписала је нешатинска општина конкурс за своје осветљење и на тај конкурс јавила су се четири конкуренте: *Гани и компанија* из Пеште, *Сименс и Халске* из Берлина, *Дирекција пештанске гасне осветљења* и *Егер и компанија* из Беча. Ма ћемо се најпре забавити са општинском страном тих оферата па за тим и са техничком.

Прво питање о *трајању концесије* гласи: над постаје цела држава бесплатна својина општинска?

Фирма Ганц и компанија уступа целу инсталацију после 50 година рачунећи од почетка експлоатације.

Сименс и Халске после 48 година.

Пештанска гасна дирекција после 45 година.

Егер и компанија после 35.

Ми нисмо оспоравали конкурентима да они сами одређују трајање концесије него смо сами у напред означили у конкурсу да ће концесија трајати 41 годину од дана потписа уговора, па с тога су код нас сви оферти у том погледу били на једној нози.

Друго питање: Код и под каквим условима је ли општина постојећу инсталацију откупити?

На то питање одговара:

Егер и комп. Први пут после 15 година и то: *неискоришћено за чисте циљеве*, *по цени коју одреде* пештаци а цео остали прибор *50%* скупље од процењене вредности; после 20 година прибор са *30%*, а после 25 година са *20%* скупље од процењене вредности.

Гинз: После 20 година уступа целу инсталацију: *15%* скупље од процењене вредности; после 30 година са *20%*, а после 40 година са *50%*, *исто* правене.

Гисно друштво: После 19 година уступа целу инсталацију *по* процени без икакна суманења.

Сименс: У свако доба пошто се пет година у напред откаже али тако да се цена одреди по процењеној чистој добити за то време, која не сме бити мања од *8%*.

Општина београдска може своју инсталацију откупити после 15 година са *20%*, а после 25 година *35%* јевтиније од цене коштања. Разлика је далеке огромна између наших услова за откуп и оних непуљених пештанског општини. Јер док ми добијамо после 15 година целу нашу инсталацију *20%* јевтиније *од цене коштања*, дотле Егер тражи *50%* скупље, Гања тек после 20 год. *15% скупље*. Гасно друштво *по процени* ако тек после 19 год. а Сименс тражи сводници капитал који ће му доносно исти *8%*, чисти приход који му доноси инсталација.

Треће питање: које су најнише цене за сијалице а које за пламене лампе.?

Егер: 5 крајц. 100 вата (= 11·25 пара)

Гас. др. 5 крајц. 100 вата (= 11·25 „)

Гинз: 5 крајц. 100 вата (= 11·25 „)

Сименс: 4½ крајц. 100 вата (= 10·70 „)

Уговори нашим споменуто је да се на једну свећу лампе сијалице рачуна 4 вата а на на једну свећу пламене лампе 0·44 вата.

То значи, да једна лампа сијалица од 16 свећа троши 64 вата или округло 60 вата; приватна плаћаће под нас за по минута 60 вата 6 пара, дакле за *100 вата 10 пара* (у место 11·25 одно но 10·70 у Пешти). Из тога упоређења *изгледа да Београђани добијају 11% јевтиније електрично осветлење но Пештанци.*

Мало другојаче стоје цене код пламених лампи. Пошто на једну свећу пламене лампе долази 0·44 вата то она једна лампа од 1000 свећа троши 440 вата. За тих 440 вата плаћају приватни 60 гара а општина 40 пара, то значи да на 100 вата струју у пламеним лампама приватни плаћају 13·6 а општина 9·1 пара (у месту 11·25 одно но 10·70 у Пешти) Из тога видимо, да су пламене лампе за приватне под нас скупље а за општину мало јевтиније но у Пешти. Међутим код поменутог да ће главна потрошња код нас бити како код приватних тако и код општине у сијалицама и да ће пламених лампа од по 1000 свећа код приватних бити тек неколико, у целој варошн, онда следује, да је струја за *целину потрошњу* (на сијалице) *код нас јевтинија* но у Пешти.

4. Варошки рабат. „Колика се рабат даје општини на улично осветљење?"

Сименс: 25% и бесплатно осветљење улице «Wesenengasse.»

Егер: 30%.

Гинз: 30%.

Гисно друштво: 40% као и бесплатна послуга и одржавање лампа као и утеловња за пламене лампе.

Наша општина плаћаћуће 3.5 паре у место 6 за сијалицу од 16 свећа, има 40% јевтиниу струју но приватни и бесплатну замену догорелих лампа, утеловња као и послугу и одржавање свега у добром стању. Ако се услови Гашцова понуда, као што су сви изгледи, онда наша општина поред бесплатног одржавања лампа и замене догорелих лампа и послуге има 10% јевтиније осветљење. но пештанска општина. Али водећи рачуна још и о оних 11 процента у колико је према Гашцовој понуди пештанско приватно осветљење скупље од нашег онда видимо, да наша општина има 51% јевтиније осветљење а пештанска само 36% (без послуге и осталога) *дакле нашу општину за 21% хоће јевтиније осветлене но пештанску општину*, не водећи рачуна о трошковима оно послуге замене догорелих лампа итд. које пештанска општина кора још да плати.

Према таквом друштву, које даје исти рабат пештанској општини какав већ има београдска општина, *наша општина има за 17% јевтиније осветлење од пештанске општине*, јер за толико је приватно електрично осветлење које ће фирма нуди скупље од нашег приватног осветлења. Наша општина има сада 110 вата за 6 пара а пештанска општина добија са одбитком 40% истих 100 вата за скоро 7 пара.

5. Редукција цена. Колики ће потпенат концесионар уступити општини од бруто прихода?

Сименс: 3%.

Гинз: 3% и за употребу општинског земљишта 200 до 400 фор. годишње.

Егер: Ако се њему само уступи концесија, онда 10%, ако су два концесионара, онда 7½%, а ако су три концесионара 5%.

Гисно друштво; 5 од сто.

Код наше је општине редукција цена заведена на другој основи зато опет користнјој но у Пешти. Редукција је цена условљена растењем инсталације. Кад би редукција под нас била условљена као у Пешти рецимо са 5 од сто од бруто прихода, онда би нама општина од осигураног прихода концесионирног уз 80.000 динара (које општина плаћа за уличко осветљење) имала рабата 4000 динара годишње. Кад се инсталација одвоји, онда ће приход концесионаров порастити од прилике за 130 до 140 хиљадастру годину друштвена рада, управа је приступила утврђењу уредба, које су већ постојале и завођењу нових потребних уредаба. Осим овога Управа је тежила да у проширени дом приме што више сирочади, те да што јаче искупи задатак друштвене. С тога је Управа на овом новом месту пошетак опуну инвентар.

I. О Дому

Све до 1 Новембра 1890 године било је у Дому свега 16 питомаца. Тек 1 Новембра 1890 почео се број њима мењати и за крају 1890 године имало је друштво 53 питомаца, и то 34 мушараца и 19 девојчица. С тим бројем дошло је друштво у 1891 годину. У текућу ову, 1891 годину, примљено је 21 дете, и то: 17 мушараца и 4 девојчице. У текућу 1891 годину имало је Друштво у Дому Сиротне Деце 83 питомца: 60 мушараца и 23 девојчице. Од те деце дошло је матерама јер се дошло да нису сирота, дакле су утекли, а тројица су отишли своји кући пуковати. Сада има друштво 53 мушараца и 28 девојчице — свега 76 питомаца. Према овоме може се рећи да је број питомаца у 1891 години нарастао са 60. Све су то њима добра дела.

По својему занимању има их: у основној школи 30 мушараца и 18 девојчица свега 48 ученица; у гимназији 8 мушараца, и 3 су девојчице у вишој женској школи; на занатима у Дому 3 мушараца, на занатима ван Дома 9 мушараца. 1 болестан у болници.

Имена деце налазе се на крају овога извештаја. Тамо је забележено и све што управа мисли, да је потребно објавити о питомцима.

II. Здравље Друштвених Питомаца

Пошто су деца, која су примљена у Дом, долазила из врло различитих средина, Управа Дома била је дужност, да врло пази на дечије здравље, те да се спрече све појединце, које би по чему могле наступити. По лекарском савету одвајали је храна деци. И дошта је то учинило, те су се многа слабуњава деца, доста брзо отерала, а нека тако напредовала, да ни се тај напредак једно можне.

Зла редња гушобоља није посетила ни Дом сиротне деце. Пуни се случај у дому јавио 12 Новембра 1891 године. Истога дана било је то дете у тако опасности, да се морало прво журно принети у општу државну болницу. Од тога дана Управа Дома морала је стражарити и дан и ноћ, те да се учини ово, што је у људској спази.

На молбу управе г. Министар унутрашних дела г. Јован Ђаја изволео је одмах ставити

ДОМ СИРОТНЕ ДЕЦЕ
Завод за васпитање српске сирочади

ИЗВЕШТАЈ УПРАВЕ
О СВОМЕ РАДУ У 1891. ГОДИНИ
ГОДИНА ДВАНАЕСТА

Његово Величанство Краљ Србије Александар I благоволео је находити пред цут Дом Сиротне Деце у Недељу 12 маја 1891 године у 11 часова пре подне. У пратњи Његовога Величанства биле су госпође Краљевске Намеснице: г. др. Јована Ристић и Генерал К. С. Протић; даље, гувернер и пуковник г. Јов. Мишковић, ађутант мајор г. Мих. Михаиловић. Управа је увеличавала Краља, дочекала под капије, а сирочи сирочад у галову свирају народну химну. Његово Величанство Краљ с целом свитом, благоволео је обићи све просторије у Дому. На растанку из Дома изразио је Краљ своје задовољство с уредбом које је у дому видео.

Управа је срећна што може о овој пилној госта известити друштвену опуну, и нада са да ложиво уважењем: Живео Краљ!

*

После XII гласнога годишњега скупа, који је држан 25 фебруара 1891 године, уследила је

лада динара; узимао већу цифру. Рабат од 5 од сто на 220.000 динара износио би свега 11.000 динара по условима постављеним за Пешту. Међу тим у нашем је уговору утврђено да за свако повећање инсталације за 10 процента општина има 2½% раб. од горње суме тако да кад се инсталација од прилике удвоји, онда рабат износи 20 од сто. Ових 20 од сто од 80.000 динара износе 16.000 динара. Према томе, кад би усвојили пештанску стопу редукције цена, нама би општина при удвојеној инсталацији добила 11.000 дин. рабата годишње, а по стопи која је код нас већ усвојена, наша општина у том случају има 16.000 динара годишњег рабата. Наша би општина, по пештанској стопи добила 16.000 динара тек онда кад би се наша инсталација утростручила а код нас су врло слаби изгледи да ће се ов. осветлење, бар у скоро толико развити моћи.

6. конкуренти пештански дају још и један известан рабат за приватне потрошаче.

Симекс: Ако трајање осветљења преће 600 сати. одобри ће известан рабат.

Ганз: За сваку лампу која гори више од 1000 сати даје 5 од сто; ако гори више од 1500 сати, 10 од сто преко 2000 сати 15 од сто, а преко 3000 сати 20 од сто.

Бегр: За преко 500 сати 5 од сто, преко 700 сати 7½ од сто, преко 1000 сати 10 од сто, преко 1500 сати 12½ од сто преко 2000 сати 15 од сто, преко 2500 сати 17½ од сто и преко 3000 сати 20 од сто.

Ганз другитов: За годишњу потрошњу од 500 до 1500 фор. даје 1 од сто рабата; од 1500 до 3000 фор. 2 од сто, и за свака 1000 фор. до 10000 фор. по 1 од сто више.

Овога процента код нас нема јер га је узела наша општина и држава. При горе поменутим рабатима видели смо да пештанска општина има 30 од сто односно 40 од сто рабата од утврђених цена; али тај рабат вреди *само за главно осветљење.* Међу тим, наша општина и *држава* имају 40 од сто рабата и *за сеоске ироде и лопиле* а та сума код нас износи прилично много. С друге стране, горњи пештански рабат за приватне не вреди за нас, јамо за најобичније и најиногобројније потрошаче већ само за велике т. ј. за велике хотеле, фабрике и т. д. где се врло много светлости троши. Према томе дакле, обични и најиногобројнији потрошачи пештански не стоје ни у чем боље од београдских у погледу овога рабата, јер се њиме не могу користити (правано не водећи рачуна о већим цењама, које ако што смо видели, пештански потрошачи морају за струју плаћати).

Сви поднеси пештански оферта износе још цене за ел. струју за индустријске циљеве, као и основне таксе и кирије за електромере. Пошто те цене код нас још нису утврђене, него ће их т. к. утврдити повлашћивар у договору са комисијом то се можемо надати да ни у овом погледу неће наше осељење стајати горе од пештанског.

Код се све појединости поменутих оферата сведу на једну меру, онда се лако они повчано стоје, према одредбама пештанске комисије.

Ганз и комп. комп.:	2.099.628	дин. год.
Симекс и Халске: „	1,747.966	„
Бегр и комп.: „	1,656.535	„
Гасов друштво: „	1,626.434	„

Као што се види најекстинију понуду за пештанско електрично осветљење подноси је *Гасов друштво* а најскупљу *Ганз и компанија.*

Да би пештанска комисија в. електрично осветљење имала право стално о *техничкој* предности тих оферата, она је разне системе електричног осветљења појединих конкурената дала на опиту професору *Витману* са Јосифове политехнике. Јер докле једни конкуренти нуде наизменичну доте други нуде поред ње и једносмерјену струју и пред. Витман, као најкомпетентнији у Мађарској, има да пресуди која је струја боља.

Нећемо да улазимо у електротехничке појединости изјашњења проф. Витмана, пошто се нас на овом месту тичу резултати до којих је он дошао. Пошто је претресао систем са два и три спроводника, комбинацију система три спроводника, са акумулаторима, систем са пет спроводника, трансформаторе са једносмерјеном струјом и најзад трансформаторе са наизменичном струјом, професор Витман закључује:

„На нашега познавања о спроводењу струје а нарочито о спроводењу струје на далеко назад, да систем са паралелним трансформаторима ваља предпоставити осталим системима, кад је у питању осветљење на једне централе, једне на широко разастрте варошн.

Дође систем са паралелним трансформаторима њиме свуда онда употребите кад се има осветлити на *једне централе* јако *разнерене врсте* као што што је на пример Пешта. Уз ред напоменуто да је то систем који су предложили Ганц и компанија. Мало после њега се врати на овај закључак г. професора а сада да идемо даље.

За овим писац прелази на одређење употребене наизменичне и једносмерјене струје, према разним циљима које се оне да постигну. Тако у погледу осветљења сијалицама и пламени лампама писац вели:

Што се тиче *сијалица, нема никакве разлике* да ли ће кроз њих пролазити једносмерјена или наизменична струја. Код пламених лампа ваљало, да су оне скупље над их пали једносмерјена струја (Видећемо, да сама појединости ово теоријско тврђење г. професора).

Код примене електричне струје на индустријске циљеве, писац назива да је промена мотора са неизменичном струјом одговарајућа но код једносмерјене струје. То ће по себи разуме, јер неизменичну струју пре употребе треба претворити у једносмерјену, а при том се претварају увек једни известан процепат губи).

На основу свију својих употребена г. Витман изводи два закључка, према томе, да ли ће општина сама експлоатисати електрично осветљење или ће га другоме дати у концесију. И ако га буде сама експлоатисала, онда препоручује понуду *ошечествене* фирме Ганца и компаније, *која је, до сад морем и практиком проглашено* за једно одликашло. „И овде, кад сам губио надо за вашу децу — рекао је управник болнице председнику друштвеном — и онда је детету пошло на боље... Нама дела нијаз су своја нарочите акције — хранитеља.

Од 48 што је болницо не једно високо напубљаја.

Нека је, хвала Богу, том великом напатанику ово спротиње и свију пажења, на онда велику хвалу дугује друштво г. Министру унутрашњих дела, г. Јовану Ђаји, лекарима г. Јовану Јовановићу Змају, г. др-у Мих. Пицетићу и управнику опште дечијеве болнице г. др-у Св. Атанасијевићу, као и Управи Дома.

Овај ће ужас учињено је, да већ сада горе написано о засебној *дечијој* болници, коју треба дићи не далеко од Дома Сиротне деце, а онте ће на сиданшем плацу. Дечија болница то је велика потреба за сиску сирочад. Али и за другу сиротну децу, бела би дечија болница права благодет. Има пуно сиротних лудн, који нису у стању своју децу да потпуно у болести. А над песпрелан зарапна болест нанре на материјално сиромашну, а деком богату породицу, на сие то у једној собици, тада наумитна смрт неизлазе кући и потпре. Треба нам правити болницу бар за зарапне болести. Она би болница вала на једном месту да буде за сиску сирочад у Дому сиротне деце, па после и за другу сиротну децу.

Управа је са своје стране чинила нормо, да још у овој години почне рад на дечијој болници. У колико ће бити успеха, за сада се још не може рећи. То ће зависити од одзива, који буде управа нашла у добрих и милосрдних лудн.

Управа ће морати узета нарочито лице, које ће прикупљати прилоге од редовних чланова, те да би се и у овом погледу пошло напред. У престоници Србије — Београду — има бар 800 лудн, који ће жртвовати 6 динара на годину за сиску сирочад, само те лудн вала потражати, па ће се наћи.

IV Повереништва

У 1891 години дат је у пропавања пов члан 24 но коме друштво има своје повереника и почасни подпредседнике у местима где би се што корисно могло урадити за друштвени циљ.

(Наставиће се)

не доњему за нас Мађаре данас најболи систем.

Ако би пак општина хтела другом ком друштву дати концесију, сама са чисто *техничке* гледишта сва четири оферта стоје на истој нози и општина може ма који од предложених система усвојити према другим назорима, који је буду у рушењу тога питања руководили.

Кад се дакле експанзивношћу од отачествених осећаја према земљи Ганц и комп. сила сва *четири оферта стоје са техничког гледишта потпуно једнаке.*

Овај извештај мађарског професора пропраћен је ту скоро у „Pester Loyd-у". И у место да сами пресудемо тај извештај задовољавајуће са цитирањем мођано тачака из тога листа. Ево шта се тамо каже.

„Као пикантну тачку овога извештаја обично само да указимо противречност, која постоји између теоријских заклучака ученог господина професора и практичних података, које нам подности оферти дају. Господин професор доказује на вештачкијим начин, зашто препоручени систем (Ганцов) безусловно мора бити и најповољнији, док међу тим упоређене цене појединих оферата показују сасвим обратно, т. ј. да су сви остали оферти јевтинији од Ганцовог.

„Таких противречности, вели даље исти лист, има у осталом још више у извештају г. професора Витмана. Тако на пример писац на дугачко и на широко доказује, да акумулатори са економског гледишта ништа не вреде, а међу тим на закључку каже, како су акумулатори на више места употребљени и на најбоље задовољство трошака раде. Оваква поступак г. професора опомиње нас на оног еснафског трговца, који у једном дугачком писму своме оцу шаље читаву гомилу поруџбина па на послетку додаје: Сад ми бали каже моја жена, да од свију тих артикала имамо још доста у дућану; с тога није потребно да ми их још више шаљете."

„Читање овог извештаја, вели даље критичар, чини утисак такав, као да је писац његов хтео сунце да кине и сувише да докаже. Задатак, који је постављен г. професору био је, да он, као *техничар*, пресуди свој суд о понудама које су у питању и да између свију тих онај препоручи коју нађе да је *техничким* најбоља. Професор Витман је овакав свога задатка свршавању прошавао на се и у економску или боље реће финанцијску страну оферата упустио. Тиме пак он постављеној ствари није ни у чему користио, већу оријентацију односно техничке вредности тих оферата није дао. На против, да г. професор није доказао да би фирма Ганц и комп. због својих инсталационих и експлоатационих трошкова њихов систем, по самој природи ствари, могла јевтиније понуде учинити, ми би, због факта, што је Ганцова понуда у стварн најскупља, држали, да та скупоћа долази једино услед особите усавршености самога система. Овако је пак писац преко — ни признајемо, у најбољој намери на свету — тежиште свога доказивања са техничке на економску страну, те је тиме електричном систему *отачествене* фирме Ганца и комп. на сасвим непотребан начин велику штету нанео...."

Ево шта имамо ми да кажемо на тај извештај г. професора Витмана. До тога је г. Витман био препитрасан („не отачественој") техници судија, наиме је, да једноставно и најмеђичка струја стоје на једној нози (и ако можда и нехотице признаје, да је примена наимеђичне струје у индустрији *ограничена* од једноставне). У самој ствари тако и јесте; основа се препрезају и упоређују обе струје па се на са техничког ни са финанцијског гледишта не може дати дефинитивна привала једној струји над другом. Истина, да је наимеђична струја згоднија за осветљавање јако развијених варошн на једне централе, али је та струја због саме своје природе опаснија од једноставне. Па за то многи предузимачи, да би избегли непрекидну опасност у којој се налазе са наимеђичном струјом, воле да употребе у место наимеђичне струје и једне централе, једноставну струју са две или више централа.

Исто је тако и са финанцијског гледишта. У опште се држи, да је наимеђична струја јевтинија (јер се код ње могу употребити много тањи спроводници но код једноставне струје). Међу тим на пештанској и пожуској изложби сасвим обрнут резултат. Ганц и Ко. нижу своју фабрику у Пешти давље у самој варошн за коју праве предрачун, па њихова понуда са чисто наимеђичном струјом је много скупља од понуде Егерове и Сименсове који поред наимеђичне струје нуде и једноставну струју, ма да Егер има да рачуна нижу осталога и трошкове на пренос својих машина из Беча у Пешту а Сименс поред дужег транспорта својих машина из Берлина у Пешту, још и ђувруче трошкове.

Шо се тиче правилности функционисања те две струје, обе оне имају подједнако од боље или горе изведене инсталације и сапсе погуре. Нигакав други, ни технички ни финанцијски фактор не утиче на ту ствар.

И због таквог балансирања између те две струје није никако чудо, што многа чувене фирме, као што су Allgemeine Elektrizitäts Gesellschaft и Сименс и Халске из Берлина, Кромптон и компанија из Лондона, континентално друштво Едисон из Париза и т. д. са врло добрим успехом експлоатишу једноставну струју, док су на против Ганц и комп. из Пеште, Вестингхауз из Енглеске, „Хелиос" из Немачке и т. д. сасвим задовољни наимеђичном струјом.

Што се дакле нас лично тиче, ми знамо, да се обе врсте струје дају са врло добрим успехом експлоатисати, и да обе врсте струје дају подједнаке резултате. Што смо у уговору усвојили једноставну струју узрок је тај, што би се због наимеђичне опасности наимеђичне струје могли десити неке или мање непријатности, да не речемо несреће, које би врло рђаво утицале на нашу и иначе неповољну публику, и што међу тим Београд не спада у тако велике вароши, где се једноставна струја са једном централом, не би могла финанцијска, корисно извести. Не би се ни мало противили, завољавши наимеђичне струје и у том би случају на првом месту усвојили Ганцов систем — ја је наш пластичар најпо за потребно да заведе ту струју, осигуравши међу тим у довољној мери своје спроводнике. Али предпођајући и сам горепомењуте непријатности, које би се могле, и поред најбољег осигурања спроводника десити, као је повластичар хтео, да их избегне, па је за то поред понуде Ганцове, и Вестингхаузове са наимеђичном струјом усвојио једноставну струју, коју му је понудило конкурентално друштво Едисон.

Да се врати ово пештанском конкурсу. Пештанска комисија за електрично осветљење саслушавши „отачествене" техничке разлоге. Г. проф. Витмана решила је, да општини пештанској препоручи понуду Ганца и компаније као техничке најповољнију и понуду Пештанског газног друштва као финанцијски најповољнију. Ово пређлози тако ће бити и решење пештанске општине. Ми имамо само да додамо, да је наша електрична инсталација, стојећи са техничког гледишта на истој нози са пештанском понудама, много повољнија са финанцијског гледишта но ма која од поднесених понуда пештанској општини и ако ово могли оче-кивати, да ће на више разлога, услови бити тежи за Београд него за Пешту.

Ђ. М. Станојевић.

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА.

Општина варошн Београда примила је Панчићеву статуу, коју је нарадне или одлични и родољубни уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на зеленој њиади о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошком ово скупана статуе могли исплатити г. Бока Јовановић обратио се молбом општини варошн Београда, те да она прихвата добровољне прилоге.

Општина варошн Београда примила је на себе ово прихваћење. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, на где они били, да притекну у помоћ прилозима ради сакупе статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог повојника, данашњим поспеоцима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Што се тако обраћа нашим удруженима и газним корпорацијама, да немогну пашег ред учетника или и докажу да поштују своје великаке, јер не заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошн Београда 23. Фебруара 1892. год. Абр. 4119.

СТЕЧАЈ

За инжињерско и архитектонско одељење грађевинске управе општине београдске, потребан је један

УПРАВНИК

Дужности тога управника прописане се варочитим пословником, а у главном биће ове:

Управник руководи све послове поперених му одељења, и врши врховни надзор над извршењем тих послова. Он је одговоран за савесно и тачно извршење свију послова, како оних које он

сим врши, тако и оних које буде вршио њему подручни персонал.

Управник је референт на све предмете, који се тичу његове управе, приликом решавања тих предмета у суду и одбору општинском или грађевинском одбору када се установи.

Управник се стара о попуњавању свега «сталог персонала за помоћна одељења, у границама буџета. Он предлаже суду или одбору општинском лица за сва остала места у тим одељењима.

Права плата управнику је 7000 динара, а нарочитом уредбом означиће се доплаће, на који ће се начин повишавати.

Како ће се морати скоро завести стално одељење за водовод, то ће од пријављених имати првенство они, који ће се могло примити и управе водовода. У томе случају одредиће се управнику особени додатак плате.

За управника примаће се само Србин и то у првом реду онај који је у Србији рођен. Затим мора да је испунио све захтеве, који се траже од нижијера при примању у државну службу, да је најмање десет година провео у пракси, и да је потпуно телесно здрав.

С тога је свака дужан уз своју пријаву, прописани доказе о месту рођења, о школској спреми, о годинама у пракси или служби (преведеним и лекарску сведоџбу.

Рок за пријаву траје до 20 Марта 1892 год.

Од суда општине вар. Београда 13 Фебруара 1892 г. АВр. 2215.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто на државној лицитацији на дан 17 тек. мца. за грађење друма за пешу Крагујевачког са Шабачким друмом, није био допољан број лицитаната, то ће се она лицитација поновна на дан 11 Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне држати у грађевинском одељењу суда ово општинског (у Палилулској кући на марјеној пијаци).

Кауција 1800 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближа услови, предрачуни и планови попречних профила могу се видити у помењутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр 227 — 19. Фебруара 1892. год. у Београду.

На дан 12. Марта тек. год од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда ово општинског (у Палилулској кући на марјеној пијаци) јавна усмена лицитација за отковавање земље до нове наведете на палилулској пијаци.

Кауција 260. динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови и план попречних профила могу се видити у помењутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суд општине вар. Београда ГВр 245 — 20. Фебруара 1892. год. у Београду.

Суд општине вар. Београда продаваће путем јавне лицитације, а за калкату својих потраживања од Мореле Албахара, Руже Табаковић, Петра Јевремовића и Наума А. Николића, ове дознеле, што су у плаћају а за извршење својих обавеза положили, и то:

Мореле Албахара 8 ком. лозова аутриских 3%, под сер. 3910 бр. 33; сер. 4125 бр. 2, 3 и 4; сер. 4126 бр. 4; сер. 6255 бр. 33, 34 и 35.

Руже Табаковић 12 ком. лозова аутриских 5 од сто под сер. 6554 бр. 18; сер. 4031 бр. 38; сер. 4203 бр. 46; сер. 4276 бр. 36; сер. 4340 бр. 37; 38; сер. 4329. бр. 25; сер. 2767 бр. 5; сер. 1415 бр. 34; сер. 469 бр. 25; сер. 2334 бр. 37; сер. 3181 бр. 26.

Петра Јевремовића 1 лоз аутриски 3 од сто под сер. 6333 бр. 28.

Наума А. Николића 2 лоза аутриска 3 од сто под сер. 3915 бр. 17 и 18.

Продаја ће се вршити на дан 2. Марта 1892 г. од 2—5 сахата по подне, у летитном одељењу општине београдске.

Од суда општине вар. Београда 11 Фебруара 1892 год. СВр. 2201. 2202. 2253, 2254

На дан 16. Марта тек. год. од 3 до 6 сати после подне држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда ово-општинског у Палилулској кући на марјеној пијаци јавна усмена лицитација за издавање под закуп општ. мајдана на тополидерском брду звани „Бела варош".

Кауција 300 дин. у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видити у помењутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр 178. — 22. Фебруара 1892. год. у Београду.

Пошто одбор општински у седници својој од 20. тек. мца. из законских узрока, није одобрио лицитацију за грађење калдрме дотераним и ломљеним каменом, цилиндр тротоар и шеталиште (макадам) у Душановој улици. то ће се на дан 13. Марта тек. год. у грађевинском одељењу Суда ово-општинског у Палилулској кући на марјеној пијаци. држати друга јавна усмена лицитација од 3. до 6. сати после подне за нпраду горе поменуте калдрме.

Кауција 5000 динара у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови попречних профила могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општ. вар. Београда ГВр 241. — 27. Фебруара 1892. год. у Београду.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)
држан 6. Фебруара 1892. год. у Београду.

(Скраћено)

Никола Вулковић. Међу тим 5 људи ја бих био за то, да се изабере једно стручно лице пак одбора, те да дође обавештења шта треба прегледати.

Ђока Димитријевић. Ја бих предложио г. Светозара Милојевића начелника министарства Финансије, који је и раније био одборник и коме су сви рачуни познати, а за његов труд да му одређено награду. (Чује се: Он једна и тако стоне).

Раденко Драгојевић. Ја нема то право избора једног лица пак одбора изабере сама комисија, ако јој буде нужно.

Никола Х. Поповић. Благодовите је поднело извештај и дало средства којим ће све ове прегледу постићи. Не треба ни друга са страше.

Љуба Јовановић. Незгодно је да бирамо са страше људе за овај посао и за нас саме, а после и због тога, што ни изнова у нашој средини човека, који је члан Главне Контроле, па над може да предледа рачуне целе земље може сигурно и општинске. Те је г. М. Велизарић. С тога бих предложио, да се ов умоли да настане да се овај посо прегледа и да из те комисије не изостане.

Председник. Молим вас да се не упуштамо у претресање. Означите прво број чланова. Пристајете ли да буде пет? (Пристајемо). Сад молим вас кандидујте лица.

Светозар Ботурић. Ја кандидујем она лица: Љубу Јовановића, Марка Велизарића, Мату Јовановића, Миху Бакановића и Миће Петровића. Ова су људи стручни за овај посао.

Председник. Усваја ли одбор ову кандидацију? (Усваја). Да раде појединачно пет трећина. (Јесте).

Сад има једно важно питање да вам напомен, које се тиче нашег прихода од аренде на стоку.

Молим вас да чујете молбу Росулена добасичара, који нам ја препоручује нарочито пажња са економског гледишта. Тај Росулек закупа се родном добасичарском и један део те своје производње експедира је за Солун и то до 5—600 ока, па моли да му се помогне то да не плаћа аренду за ону стоку коју на страну извози. Но може кишњеву ово је питање од врло велике вредности и да би требало помоћи колико толико. Чујте шта ов каже. (Сенр. прочита).

К. Б. Мијаиловић. Овакву једну молбу господо треба вклимацијом уснојити. Како среће да имамо повише таквих људи, који производе наше прерађене извозе у стране земље. Србија би у економном погледу много боље стајала и страни свет знао би и за српску производњу, те би на тај начин и цела земља добила трговински бољи полет.

Овакву једну молбу поднео је и Никола Вуковић па и он тражи да се ослободи од плаћања аренде на производе које одваде одовле у страну земљу.

Гавра Бркић. Ја се придружујем овом говору г. Косте Б. Мијаиловића и мислим сам да се овоме човеку помогне.

Ђока Нешић. Господо. Што се тиче саме ове ствари доиста би било олакшице тим људи који то раде. Но ја мислим да

доћаја подјети шесу довољна на сигурност да је он баш од свега прерађеног сепаша донео т. ј. нешто на страну, може бити да је и што друго нашао, јер се на подјетих признавања не каже да је баш прерађено свињско месо као кобасице нашао. С тога би нолио, да се донесе одлука те да се прошшу правила, по којима ће свака морати да прије нашег сиромашног робу те да се она увери о истинитости, и кад се увери да му се одобри да не плаћа аренду. Ова сума коју сад тражи не треба да му се одобри

Предсједник. Ја сам ово сад нашао да се начелно реши, а што се тиче оног другог дела то ће се тек нађи начин како да се олакшица учини и колико.

Бока Димитријевић. Пре свега треба знати спасиоци се ово ово трошарина или као аренда. (Чује се: као аренда). Ако је аренда онда мислим, да ми по закону немамо права да је укидамо. То је законом утврђено.

Љуба Јовановић Ни сам мислио да ће пасти ова примедба г Бокина кад сам трошарину реч, али нијам мислим да нам нико неће сметати да од нашег прихода што може помогнемо.

Што се тиче саме молбе за овако рачунем, да би лако могли да решимо. Али како је г. предсједник напоменуо, да се ово питање има начелно да реши, да ли ћемо потпомоћи нашо наших прерађивача, онда је то питање мало шире и не можемо га одних ремени, јер не можемо да предњадимо све случајеве, које треба потпомоћи, а зна се да има случајева, које не би требало потпомоћи. С тога бих предложио, да изберемо једну комесију на да је заклоно да ово питање проучи и поднесе своје мишљење, на онда да решимо. (Чује се: врло добро).

Светозар Ботурић. Ја се не слажем са г. Љубом. Онде је јасна ствар да је моћнији извезао највећу количину и то не у Мокри Луг или Грошку него ван земље. Ми стоја онај предлог једноставно да прихватимо и не само на извезене кобасице да му аренду праштамо, него сам начелног мишљења да му се не наплаћује аренда ако донађе да је извезао маст и сланину. Тако мислим с тога, што ми немамо права да наплаћујемо аренду само на ово, што се потроши овде у нароли. Ја би одлично суд да се увери о извозу таких сепаша, на да поднесе одбору те да одобри те издатке. То је моје мишљење и држим да нећу погрешити, но ћу шта више потпомоћи наше грађане, који мосу да раде.

Јован Ђуровић. Почем је предговорник исказао све, што сам ја хтео рећи, то се придружујем његовом предлогу и за то сам да се одобри те да се сазове ко што нашег места, сланине, меса из Београда, да ми се врати наплаћена аренда.

Бока Нешић. Мало пре, кад је предсједник изнео ову ствар на решење, ми смо говорили и тако рачунали о извозу наших прерађевина на страну — ван Србије, а онде је сад нала реч и кад се што извезе нам Београда. Ако се тако ноћне, онда вероватно, господо, да ће прихода од касапске аренде бити преполовљен. Све општине, господо, у Краљевини наплаћују аренду, али је не краљу, на не треба ни општина бесплатно радила. За сам противан мишљењу Богуљевићеву, да се усвоји ово краљево аренде ослобађајући, јер би могло бити доста злоупотреба и нама нас да се придружите предлогу г. Љубе Јовановића. те да се образује комисија која ће ово општирно проучи и да ће онда поднети свој извештај. Ја сам мишљења да ће се начин пришти ово ослобођавање од аренде или трошарине прерађевина, које се изнаи Београда извозе на страну.

Љуба Јовановић. Ја нисам мислио да ће ми се говор хрђаво разумети. јер ја нисам нашао на то да поникнем Богољубу Росуљеза, него сам хтео, да се уједи извезаи начин, те да се помогне њему и другима. који прерађевине извозе на страну. Кад би се просто казало: да се све што се извозе на страну ослобађа од плаћања аренде, то би било доста штета и могло би новући извесне неугоде; и са тога ја налазим да ми не би требали ово питање да решимо на брзак, него би требали да одредимо једну комисију која ће нама обавештење да поразмисли о овој ствари и да уједи један начин на који би се наши прерађивачима сировина помогло, а да се опет избегну злоупотребе, које би повлачиле штете за општину.

Милош Трпковић. Ја мислим да овога не треба ослобођати од аренде, јер би онда требало свакога ослободити, који год тако извезе на страну.

Бока Новаковић. У прво мах, кад је прочитана молба Богољуба Росуљеза, ја сам мислио да он тражи да се ослободи плаћања трошарине и био сам готов да гласам да се ослободе, али сад видим да он тражи да се ослободи аренде.

Господо, ми по закону немамо права да наплаћујемо аренду — колику ћемо је да одредимо. Кад би нам било могуће, да наше потребе замиримо другим приходима, онда би овај приход могли и напустити, те да учинимо олакшице оним који се тог рада баве, али нећи се чини да то према огромним потребама које се имају подмиривати и према другим тешкоћама не може бити; па с тога сам мишљења да се одреди комисија, те да она проучи ову ствар и њима поднесе извештај: да ли се и у колико може ова аренда смањити за оне који буду извозили прерађен еспап на страну.

Гавра Брнић. Ја нам да се у свима осталима, сем Србије, поново индустријама и олакшавањем трошарине, помогне, нарочито вуд, јер без тога не ће могли опстати. Онде се тражи једна мала помоћ и ми се устежемо да је уважемо.

Ја мислим, господо, да би ми ово требали оберучке да пригрлимо у интересу наше земље. Ово је један мајетор, који је учинио једну пробу да поиће свој еспап у Солун, те да види да ли може тамо да му се наће пруге. Таквих ваше неће бити нерутте; а и он неће слати свој еспап у будуће ако му ово не одобримо. Ја сам за то да се помогне и треба да се помогне.

Никола Вуковић. Нема сумње, господо, кад би ми решили другче, него што мислилац захтева, да би се огрешили о интересе нароли Београда и сваки би имао права да то нимена. Што се тиче извоза на земље, ја нисам зато да се ослободи, јер може да буде злоупотребе. Што се тиче извоза у друге земље, а особито прерађевина, кад узмемо у рачун да се једно како свињског меса продаје код нас 80 и 90 пара дин. а кад се осуши, онда се дуло више скупље продаје, а то је продаје се по 4 динара, што је у интересу нароли и што би ја на сваки начин одобрио. Али да би то нашо што правилније, ја се придружујем мишљењу г. Љубе Јовановића, да се одреди комисија која ће да предложи начин контролисања овог извоза, те да одбор о томе донесе своје решење;

Светозар Ботурић. Кад сам говорио мало пре да треба ослободити аренде све оне врсташе свињских и говеђих прерађевина, које се у Београду израђују, ја сам имао у виду да ми не можемо конкурисати у цени свињског меса касапина у Гроцкој и Аранђеловцу, него сам разумео извоз за иностранство. Нека се слободно господа не боје за извоз у унутрашност, а што се тиче извоза за иностранство томе треба да тежимо и да се радујемо јер би од њега видела зајед не само општина Београдска и цела земља.

Господо, напредне општине и нароши трговачке чине својим индустријалцима и прерађивачима све могуће олакшице дају им јентин подвоз железницом, ослобођавају их од трошарине и т. д. само да могу извозите прерађевине и индустријске производе ван свога места. Док се тако суда у другом свету чини, под нас се непрекидно хвата за неке форме и неке конгресе. Ја, господо, мислим да ову молбу треба примити и одобрити, што моментално траже: јер но нише изгубио ништа за Турску, тај и не зна какве су то тешкоће транспортовања Хрватском железницом. И свај човек муке је видео док је овде ствари непратио до Сплуна. па не тражи ону накнаду од беса и часних колиџ., него, што би без овога остало. Ја мислим да би сво се огрешили о своју дужност, кад му неби вратили наплаћену аренду на ово, што није у нашој нароли потрошио.

Коста Б. Михајловић. Ако не одобримо овоме прерађивачу ову молбу, ми немо га отћући из наше средине, пошто он нора да тражи радњу на где бало на страни, јер нора да ради. Ја мислим да треба да одобравајући од аренде маст и сланину и све што се напои нам нароли.

Д. Алнадај. Већина предговорника једним да је за тај предлог. јер узима да је ово питање врло важно по наше наше земље. Не треба да заборавимо ових приликом ја колико је ово корисно по наше земље, да с друге стране може бити штетно по интересе наше општине. С тога овоме питању треба поклонити мало више пажње него што бисмо му могли поклонити сад.

Ми видимо да постоји један предлог у коме се у начелу прихваје умесност овога захтева али се у исто доба предлаже комисија, која ће ово питање дубље проучавирати и изнети га нама на решење. Да је потребно упутити ствар комисији доказали су и предговорници од којих је сваки изнео по неки нов случај, који ми нисмо знали, а које би комисија могла да сазна и предвиди. Ја мислим да ово тога не треба дангубити, него да прихмо предлог г. Љубе Јовановића или да решимо, да се не прима и тек у том случају могли би ући на специјалну дебату.

Предсједник. Ово питање, као што сви видите врло је важно и ја сам сматрао за врло нужно да га изнесем пред вас. Из молбе се види, да има код нас радионица, који своје прерађевине могу да извезу и на страну, и са тога сасвим је умесно да се упути ствар комисији, која ће је проучавирала и удесила тако, наше ће бити у интересу места у коме су прерађивачи, него и у интересу целе земље. Сва ми сложено се у томе да овакве радње треба потпомоћи, а како и на који начин? — то је ствар штудије и то ће нам предложити комисија.

Ја мислим, да нико од нас неће оспоравати умесност захтева да се неко осло-

бодо од општинских терета, зад што прерађено извеше као отпадне. Шта више, ни сам бех сумње, сви нолаза да свом спадом помогнемо нам извоз на страну.

С тога, ако желите, можемо ставити прво ову молбу за ослобођење од општинске вренде, а после предлог г. Љубе Јовановића! (Чује се: предлог, предлог!) Предлог је нетов у томе да се избере комисија, која ће ово питање да прогуи и да оцени да ли су ови докази довољни те да се Росулеву учини олакшица коју тражи. Има ли кога против? (Нема).

Гавра Бркић. Ја сам предложио, да се ова молба одмах реши, а после да комисија да извешење о другим случајевима који могу настати.

Д. Алкалај. Пошто извешење комисије може бити противно овој молби, онда за што ви не би сачекали то извешење, на онда да молбу решило?

Раденко Драговић. Молилац моли, да може ово што је извезно до сад да прими у нолиу и о томе треба да се реши. Ја мислим да се нетова молба може вечерос свршити.

Милутин Марковић. Кад сме усвојили предлог Љубе Јовановића онда значи, да смо ово питање у начелу решили, а како ће се ово остварити на да буду заштићени и интереси општине и интереси појединих наших грађана у прилагима, кад извоз своју робу ван земље о томе нека проценси комисија и нека њене начина да се обезбеди и један и други интерес с извешени приликама, која ће одбор утврдити. По овој нам молби, као што је лепо казао г. Алкалај, не треба да решавамо пре но што добијемо извешење комисије, јер би могло бити и супротно нашем садашем решењу. Кад се расправи начелно питање, не треба га више потирати другим решењем по појединој ствари. Према овоме мислим да ово питање не можемо сад решити, докле год комисија не прочуи; а односно саме ове ствари ја бих нашо само да номенем ово, што су г. Бова Нешић и још један говорник врло лепо напоменули, т. ј. кад би усвојили нашу молбу и декларације и т. д. на их ушанили, но нам јамчи да је нолилац у истини изостао оној есени, која је у декларацији означено. Ми у полозимиз општинским не смемо поћаати нашност и лаконичност, кад знамо шта се посседњено рази пре тих експедицијака само да се избегне плаћање трошарине. Износи се нашен а декларира се нешер и ми праћамо трошарину наплаћену на нешер. То бава посседњено Место шпарогуса и равне износи се вода и шта ти ја знам сам одо се на такав варани начин врати трошарина од општине, која је пре тога наплаћена.

Господо, ова питања нису мало важна, него су веома тешка и обазлна и што бисмо веома задовољни, ако сви буде комисија председити нрашлина. Сумњам да ће моћи председите све случајеве нрашлина те да се избегну злоупотребе, а да се сачувају интереси општинска, а упшреде они људи, који изволе нешто нан земље. Дакле, упутимо овај предмет комисији и сачекајмо ген извештај

Раденко Драговић. Нећу да тврдим да нема злоупотреба при извозу, но може бити и то бина и злоупотребе се чине са артикалима који долазе са стране. Али ја се не могу сложити да су се могли и они артикли, који се под нас враћају и који су песлати у Содум лажно декларарати и да се поћаће место меса камен и т. д. Све ствари прамлаа је агенцијска спреса и тако плаћала продаја и са тога ја мислим да треба ова молба још вечерас да се реши.

Светозар Ботурић. Што г. Марковић каже, да би могли нанети штете интересима општинским, ако би могли нарошити декларације ове молбе, ја не мислим тако. На против, мислим да би у општем земаљском интересу било да се потпомогне извоз наших прерађевина на страну. И држава наша, господо, ослобођава регала на дуван све оне, који изволе дуван у друге земље. При извозу дувана одређује се један чиновник или стражар, који настоји да се ово, што је пакетено на извоз на страну налазе на Сави за прелов у Аустрију и лицу, које то учиии, нрава се државна трошарина, а да ни ће он после тај дуван да прозвељичари у Србији, то се државне не тиче при неправљу трошарине, јер ова зна да има своје органе, своје општинске стражаре који то бране и који то не дазу. Кад се тако чине с дуваном право је да се чине и с другим артиклима и њихов извоз треба да контролишу добри чиновници, ако их немамо добрих и поштених, онда смо ми криви и наша ће бити и штета, али је право да се извознику врати вренда. Ја мислим да треба да решимо по овој молби јер је умесна и ствар је да је извезно прерађевине за Содум.

Председник. Па и ако се комисија одреди, опет може се решити у идућој седници. Молим вас да се више не удуштате у томор.

Гавра Бркић. Мој је предлог да се сад одмах реши, а г. Љубин је да се да комисији.

Бока Новановић. Мени се чини да би била врло хрђава правда, ако би то успоставили да се одмах нено ослободи од плаћања вренде ани такве. Ако се то успоји онда ће но овом примеру поступати и остали, као што је био пример за зецин. Дакле сматрало треба комисија да прочи тај предлог, да ли се може сманьети приход или не и да ли ми у опште према нашим великим издатцима можемо да напустимо какав приход а у исто време да не паћемо на друге тешкоће.

Председник. Стављам на гласање. Ко је за то, да се повери ово питање комисији нека гласа „за". а ко је да се одмах реши нека гласа „против."

Гласало је 14 „за", 10 „против" а 1 уопше.

Дакле већина је да се упути комисији.

Сад молим нас колико лица да буду у комисији. (Чује се: тројица). Усвоја ли одбор то? (Усвоја). Која лица да буду? (чује се: Алкалај адвокат, Мића Петровић и Гавра Бркић). Усвоја ли одбор? (Усвоја).

Сад имамо једно хитно питање за грађевинске послове. У „димарској" улици настало је питање регулације. Комисија је подшела свој извештај. Изволте чути. (Секретар прочита).

Светозар Ботурић. Ја предлажем другу комисију и то: Бову Новановића, Милана Петровића и Илију Борјевића предузимача. Комисију предлажем с тога, што се предлаже да се једна нова кућа сруши.

Председник. Ви сте чули у овоме извештају шта се жели постићи. Грађевинскн савет као последња власт одобрио је ову регулацију и нредио да ова улица буде широка 12 метара у место 10. Питање може ли се то од стране општине спорити. Ако тако нешто сноја спорите, онда од вашег плаза неће бити нашла. Као што сте видили комисија је нрнзала ово, што је грађевински савет нредио. и то је да буде широка 12 метара. Ако ово не нрнзнно не можемо обележити осе. Дакле то питање колико треба да је широка улица ми нескемо да кваримо. Кад комисија предлаже да се дона страна шири, онда је треба усвојити, јер би иначе морали рушити неће куће. а то би много коштало

Илија Борјевић. Нама је све једно јер и с једне и друге стране рушиле би се две велике куће. (Инжинер објашњава).

Гавра Бркић. Ја увиђам да ће општина морати да подноси терете. Све ове куће то су ни скорашње нрезина и ново је ја-нија подлата нагледа, као да нису биле нижинерске него као да сам ја ту лицу дивао. Једна кућа нмала ваше друга ниже — (Инжинер објашњава).

Илија Борјевић. Ја сам да се дона страна сече.

Светозар Ботурић. За што би бегали од ове комисије. Стнар је врло нажна.

Филип Васиљевић. Ја бн питао г. председника, да ли општина сама мора да нроширн једну улицу ако нам каже тај грађевински савет (чује се: мора). Па добро. За што ми не би умољали г. министра грађевина, да он одустане од тога.

Председник. На ја сам већ казао, одређена је комисија, која прена већ одређеном регулационом послу има да постави стално такве. Она каже: то је белега одавде мора да се пера. Сад она комисија каже, да ће за општину бити корисно. Место с једне стране да се сече с друге. Ма морамо чувати регулациони план, и не можемо више од лета одступати. Та са г. Филипе и ми сви тај план потписао, и сад морамо тако да радимо. Држим, да у овом погледу можемо само нанати комисији: Хвала што је то нредидела.

Никола Вуковић. Ја бн предложио да се овај извештај комисије ношље грађевинском савету, и да му се напомене, да је она линија нројектована на 10 метара да су ту две велике куће напрасно на ће било врло штетно да се руше, ако би остала нирина 12 метара и ако нолнно да одобри на 10 метара. Ако одобри онда добро, а иначе да успешно извештај комисије.

Председник. Усвоја ли одбор ово мишљење г. Вуковића, и ако не одобри на 10 метара, онда да се усвоји нмшљење комисије? (Усвоја се).

Односно осн нма овде модел каки треба да су. Ако кан се дошадну онда да нарушимо да се нанрани. То се тражи одобрење с тога што нредлаи нредлог, који он може да потражи.

Председник. Одобравате ли да држимо другу лицитацију за набавку кола? (Одобравамо).

Сад о цени леба.

Ви сте тражили да се смањи цена, изволите сад сами решити.

Јован Буровић. Ја мислим, почек је цена жита 19 динара 100 нила, да не треба смањивати цену лебу.

Гавра Бркић. Дајте нам цене садашње прибављене с пијаце и од трговаца

Светозар Ботурић. И ја сам то исто хтео да тражим, јер је нужно да знамо цене жита и цене брашна.

Председник. Секретар каже да није то прибављено због тога што није било у обн-

чкју досад; одборници нека сами њиову позиције су цене и ових одређују.

Сава Вељановић. Цена је жита 19 динара а брашно је које било и раније.

Светозар Ботурић. Господо, овде је рек о лебу и о појачној цени жита и брашна, и ми смо требали да добијемо те податке, које смо тражили у прошлој седници. Председништво је обећало, да ће нам сад стварно испунити и поште је ово врло важно питање, ја мислим да је ово требало да пребаци и све пуније података, који су нам нужни за решење.

Председник. Како сам казао од секретара прошле седнице г. Вуковић је предложио да се цена лебу смањи, али је остављено да се то данас реши. До сад је практиковано да се код одборнике сами предлажу смањење да се тад се пребацују они податци, јер се претпоставља да они знају цене жита и брашна, но кад то није учињено сагласне се за идућу седницу и онда решите ствар.

Састанак закључујем.

држан 10. Фебруара 1892 год

Председавао председник Милош. Р. Маринковић.

Председник. Отварам седницу и молим нас да следујуће записнике последњег састанка.

Секретар чита.

Председник. Прима ли одбор прочитани протокол? (Прима)

Изводите чути неке тражења суда о злочину и стављу извесних а окривљених лица и молбо појединих лица за умерења.

Секретар чита (за које се лице траже уверења, и шта је решено, види се из штампаног протокола од данашњег састанка)

Председник. Изводите чути неколико захтева, да се изнесена лица разреше од дужности у црквеном одбору, а друго место њих одреде.

Секретар чита

Председник. Изнано сад прво да решимо о попуни места код каписелске цркве које је потребно попунити лицем начином за целовеку. (Поп Таса Капетан-Спасић напомиње закона, Перу Милојевића — Прими се)

Код цркве Рушиће у граду има да се образује црквени одбор, по закону о црквеним властима.

Поп Таса Капетан-Спасић. По овој ствари и ја сам водио преписку с војном протојерејом, и прва пут је тражено од стране старешине цркве да се пише општинском суду и тражи да он образују црквени одбор, што сам и ја учинио. За тим је опет дошла нијена командата града, у којој каже да он не сматра, да је црква Рушића општинска него војна црква, те с тога је он наређао тутора, коме је предао рачуне итд. Према томе, а са различитог схватања, овде постоји један сукоб између општине и команде о питању: чија је црква? Истина црква Рушића служи великим делом за војску, али тако има доста грађана, који највећи приход дају тој цркви, и ја мислим да туторе треба да поставља општина а не војена власт.

Председник Ја мислим. да је то ваш спора, да је црква Рушића њена, која припада општини, јер тамо има грађанства које живи у граду, који посећавају ту цркву, а има их, које и на варошки тамо иду. По томе, дакле, и треба општина да одређује црквени одбор, без икаквих обзира на то, што се у Рушиће црква прше свештенодејства за све одеље војске тамо. Ја налазим дакле да ми треба да одредимо овај одбор без икаквих обзира на ово и ово, а ко хоће да се спори с општином, нека то чини надлежним путем.

Поп Таса Капетан-Спасић. Ја сам примио од војеног проте и неке рачуне, али ми сам хтео да их предам тутору, кога је командант наиброо.

Др. Павао Поповић. Ја не бих приступио одних избору тутора с тога, што постоји спор између командата града и општине. Јако рече г. Капетан-Спасић. него бих сачекао докле се тај сукоб не изравна.

Председник. То је приватно саопштење али о томе у акту нема ништа. Ја бих мислио да поп Таса или ко други кандидује лица за тај одбор.

Мирослав Трифуновић. Поштo је дорћолска црква сгушена, а за њу постоји већ одређени одбор, то би он морао опет управом да управља, пошто је у близини.

Поп Таса Капетан-Спасић. Да наведем још један разлог у прилог тога, да црквени одбор треба да одреди општинска власт. У закону о црк. властима стоји, да црква која нема прихода довољно, добија годишу потребу од општине, са тог разлога њена и црква градска није никад до данас под војном управом него под општином, и сад. кад би се она црква уступила у старање командата град, општина ће бн морала да има ону обвезу, коју је закон ставио. Имам још да наведем, да ова црква има таквих прихода, да по томе може да се мери са прим црквама. Тако уз цркву има један извор, где долазе многи и дају прилоге, и ја сам случао где један чотек каже, да ће дао 120 динара месечног прихода, кад би се то дало под аренду. Такав приход уступати неком другом невађежном било би неоправдано тим више, што је општина дужна да код свике цркве има црквени одбор.

Председник. Колико треба чланова? (чује се: десет). Сад вас молим да кандидујете 10 лица.

Поп Таса Капетан Спасић. У акту самом, вилда општином пера стоји, тражи се један тутор.

Секретар чита из акта: „да се за старање о имењима црквеној одреди један тутор."

Мика Божковић. Може ли то да буде кад у закону стоји, да треба да буде црквени одбор од десет чланова?

Председник. Пошто се неда да сада има неке нелотпуности, то би најбоље било да опаснете општински суд, да одреди овај одбор, или ово лице, пошто се увери, да ли треба да се одреди једно лице или десеторица. (Опаљивује се председништво..

Сад долази да се место Стевана Новковића, одборника у надлежској цркви, који не долази да дужност, одреди други. (Одређује се Пера Јовановић, бакалин)

Председник. Изводите чути један акт упућен од г. митрополита односно места за цркву на дунавском крају. (Секретар прочита.)

Вама је знано, да је одређено место за цркву на дунавском крају онде, где је била сама чесма.

Сад има једна молба од 150 и више грађана из дунавског краја упућена на г. митрополита, да се одреди место за цркву на плацу тако званом „Гушина башта". Ово је на „Дунавској" улици и са сваку страна опкољено је улицама. Наравно г. митрополит није хтео да се упушта у оцену овога предмета, него је упутио општини да она одреди једну комисију и од своје стране одредиће је једног повереника — у циду г. Тасе Капетан Спасића члана духовног суда.

Поп Таса-Капетан Спасић. Можда одборницима није познато ово питање о цркви. Ја мислим ранше био одборник па и не знам како је ствар текла. но чини ми се да је некакав спорвазум био између црквеног одбора и општине. Они из прикупног одбора раде нешто без да ма која општина. Поднели су молбу да овај плац где је била црква подела на плацеве и да га продаду приватним људима. Ја сам решење тога задржао и саопштавам овде да знате шта се ради и да то имате на уму.

Председник. Као што сте чули овом саопштењу г. Капетан Спасића може се поверовати. Али што се тиче земљишта тога где је била црква св. Александра Невског и земљишта код Сака чесме та размена није формално свршена, но само је начелно између црквене власти и општине уговорена. Ја сам чуо од једног члана ту жељу пионеру, али опет ни једно посло не може се на том земљишту извршити а да се не јави општинском одбору, јер црквени одбор нађе тако самостално да не чека одобрење општинско. Ово је један орган општински, који има у задатку да води црквене интересе и општинске. Дакле ово не може дозволити и продавати речено земљиште без пристанка општине. Међутим знано је, да је одбор општински ту размену учинио у тој цељи, да тамо где је црква била полигне школу, а код Сака чесме цркву. Но да више о овоме не говорамо, а ја благодарећи г. Спасићу учињену корак потребан.

Поп Капетан Спасић. Црквени одбор по закону сам рукује тиме и може да чини размену и продају. То нек се зна овде и и ако није размена формално свршена неће се моћи одбор помоћи над сад они одричу. Треба општина да има пред то ваше.

Председник. Може ли шта учинити одбор или не може то нека видити. Но то је друга ствар. Сад вас молим да изберете повереника, који ће расправити питање о местима. (Чује се: г.г Никола Р. Поповић, Милутин Марковић и М. Капетановић.) Усваја ли одбор сву кандидацију? (Усваја).

Сад изводите чути једно писмо које сам добио од трговачког удружења. (Секретар чита.)

Из овога писма видиан сте, да се трговачко удружење обратило општини молећи да општина бесплатна као и други своји прилозом помогне овог задатку, које ово узело на себе тражећи помоћ за ову браћу Русе, које је ужасовити пределима належала сада.

Као што сте из овога писма чули дужим да га за онаке хришћанске дужности треба да се и општина одазове помоћу на ма колико да је, она ће бити знана, она ће наћи одавда, нарочито ни Срби треба да чинимо не само према браћи Русима, него и према другим крајевима.

(свршене се)

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по отвореним вратима)
Дана 21. Октобра 1891. год. у Београду.

(Свршетак)

Дим. Најдановић. Ово је са свим коректно и добро на тротоару и треба да се уреди, само ја мислим да треба направити обавезна магацин за оно ниже што долази железницом.

Председник. Ако се дошаље увеле какве теглење мешда ће се и те учинити, за сад морамо се задовољити само с овим једним.

А. Одавић. Односно напомена да би требало да неки магацин и на железничкој станици и на савској обали, имам да најавим да се и сам сложен с тим да би их требало имати, али нема имати на уму да данас сваки трговац и други које добије ваше железницом он га товари и носи у свој подрум, те даље те потребе у магацину за сад нема.

Председник. Досета ти људи сад носе ниже у своје подруме али без плаћене трошарине. Општина их мора врелетирати на меницу да да трошарину плате кад што продадну. Тако може много трошарине и да пропадне. Овако над ника интереса, они ће све ту сместити и носити кад им колико треба плаћајући трошарину.

Гво. Брзић. Молићу: је ли тај план скицирало инжињерско одељење општинско на после дат управнику трошарине те је позивно инверанте да дају цене? (јесте).

Ја мислим пошто је намерао општина да прави ваше магацина тврда и боља по плану задужена, то ово није потребно сад правити и од ознке слабе грађе. И после што би их ово правили прекремено и на туђем земљишту с кога их морамо по пресељу да дижемо! Како се тридало до сад да се гради и од сад.

Председник. Одобраваће ли или не одобраваће ово? (неодобраваћемо.)

Јов. Тодић. Не треба да се нарамо. Онде је рачун чист и ни ово треба да одобрино. Општина неће изгубити на овоме јер ће од оних магацина примити кирију. Међутим те друге реформе, с којима је у свези и грађење магацина, сви знамо да се неће остварити све за две три године за које време ми можемо правити ниже ниједно што зграда кошта. А најпослед неће и не узимо толико него подозеву опет неће бити штете, јер ћемо учинити грдне олакшице општини и трговцима.

Дим. Најдановић. Ја се слажем с предлогом ако се и код железнице направи магацин.

Председник. Одобраваће ли ово у принципу? (одобраваћемо).

Гво Брзић. Но с тим да се грађење устуни конкурсом а не онако по попуди Шабјанског или кога другог.

Председник. Тако ће се и урадити.

Милутин Марковић. Ја мислим да не врши ову лицитацију управник трошарине него општински суд као и остале лицитације. У осталом свакако би имати на уму да ми правимо грађевину на туђем земљишту, што не може нам опровдала за оволики издатак.

Председник. Ми имамо написмено одобрење од министра да ово учинимо. Шта више ја сам код министарства финансија нашао такође одлика, да је ово спремило предлог да нам се то земљиште уступи у својину а у напазду за она земљишта која смо ми дали држави. Предлог ће се поднети скупштини кад се састане.

Нак. Р. Поповић. Да се прими овај предлог пошто су изгледи да ћемо ово земљиште добити у својину, на чему треба живо порадити.

Председник. Одобраваће ли овај предлог? (одобравамо) И то хоћете да да општински суд ово скрши или управник трошарине? (суд). (чује се: а шта је с Најдановићевим предлогом?)

Пан. Р. Поповић. Управник трошарине предложио је да се подигну магацина на савској обали и о томе се предлогу реши. Кад с тим свршимо ми можемо Најдановићев предлог решити ако он то тражи.

Гаврл Брзић. Кад се ово реши онда отпада Најдановићев предлог? (ће отпада).

Председник. Ко је за то да се одобри подизање магацина на савској обали с напоменом г. Милутина Марковића да лицитацију изврши општински суд и т. Поповића да се поради на уступљењу земљишта општини, тај ће казати да, а ко је против — против?

Ја ћу да ставим ово питање на гласање:

Ко хоће да се гради на савској обали, тај ће гласати „за", а ко хоће да се гради 2 магацина и на Сави и код железнице, тај ће гласати „против."

Гласало је 10. за једни магацин а 4-рица за два. И тако усвојено је, да се гради један магацин на савској обали.

Сад је на ред питање о *инверовању* дрва. Ви знате да се појавила једна новорда. Инверант дрва, инверовао је дрва од разне врсте, а одбор је одлучио од једне. То је учинио с тога, што му није сасшштена друга одлука одборска. За сам узео о томе известиј и изволите га чути.

Гавра Брзић. Ви се удаљујете од дневног реда.

Председник. Ово сам нашао ако хитну стварно с тога, што је тако решено у прошлој седници на предлог Раденка Драгојевића, а после и с тога, што се то питање мора одмах расправити, пошто је наступило лађно време, те треба дрва да има код сваке школе, да не би дрва зебла. (Чује се: право добро).

Чујте даље известиј. (Секретар прочита)

То је односно сасшштења како је рад стварно текла.

Разлика је у одлукама та, што је у првој одлуци решено да дрва буду мешана: буковa и јасенова, па је у другој одлуци одступљено од тога и решено да буду само буковa. Ту одлуку није чиновник општински на време сасшштио и тако инверант извршио само за прво донео је извесну количину мешаних дрва и то једанпут 336 хв. буковa а 36 хв. јасенова, други пут 218 и по јасенових и 10 скоро 11 хвати буковa. Свега је предао 234 и по јасенових а 347 хв. букових.

Односно цене и једна и друга имају цену једну исту по 26 дин. и то на месту. (Чита цене и једних и других дрва код разних трговаца.)

Према овоме види се да није велика разлика у цени. Према овоме молим вас да одобрите тај поступак, да би могло наредити да се ради даље шта треба.

Односно слагања дрва о чему и комисија говори да нису добро сложена, нека одбор одласти комисију да натера инверанта да накнади разлику.

Н. Р. Поповић. Према овом изнешшају општинског чиновника, који није сасшштио два одборска решења. (Чује се: није два него само треће). Дрво. Треће. Али у одборској седници поглавито је вођена брига о овоме, зашто инверант није слагао дрва између кола него међ крстовима а у реферату тоже од тога нема ништа.

Друго у реферату није ништа казано о узроцима за што тај чиновник није сасшштио и последњу одлуку инверанту.

Пре је одлука сасшштена 26. Августа и замењен је услов у неколико, па је одбор донео одлуку да се и та измена инверанту сасшши, па ако неће да пристане на измену услова, да се држи друга лицитација.

Кад је та пре одлука сасшштена г. Жоловићу није држала друга лицитација а све је било до 2. Септембра ове године. До 2. Септембра није ни нужно инверант дрва, већ је нужно тек Септембру а нешто у Октобру месецу — дакле ипа се, да је чиновник општински имао довољно времена и могућности, да и треће решење, које је било 12. Септембра сасшштио дотичном. О томе се у реферату не говори ништа и хоће се да пређе без икога кутке. То је једно.

Друго. Општински одбор донео је решење, да се достави дотичним управницима школа да одреде место, где да се слажу дрва и да нађе, како да се дрва сложе. То решење није ни један управник добио.

Треће. Кад је дошао комисија да прегледа дрва да ли су добро сложена нашла су сви управници школа у општински суд, да ни се то сасшши, а тако одлука одборска није била, већ да дотични управник чека на дотичном месту. Због тога управници нису ни дошли те није ни ништа опшко како одбор жели и како је решено.

Дакле над се уме, да је било довољно времена за сасшштење: да управницима школа није сасшштено решење како треба, и напослетку да су сви управници знали за тај посао у општински суд ради прегледа дрва, онда је ту и сушше неправилности од једног општинског чиновника и такав чиновник треба с места да се казни.

Оваква једна неуредност довела је до свога стања, да једна школа позајмљује дрва од друге и да су се хорала општинска кола одводити на друге послове. Тако ја сам на дорболске школе дао кола те су послала дрва у другу школу. А том неуредношћу и општинац и инверант што је чесно неколико недеља да му се дрва одобре и довео одбор у неприлику да мора да прими и она дрва која није погодна.

С тога ја мислим, да је дужност општинског суда да такове неуредне чиновника казне, на и тражим да се казне, пошто поднети изнешшај нешрада на једну неуредност. Ако ним одборника да же у опште тражењу заштомогу добро, — а како нема онда је друга стнар. (Чује се: треба да се казни)

Председник. Довољите ли да нашем да је комисија поимешо позвала и имала позив. Управница школа позвани су онако као г. Никола каже. Позвани су сви управни позвани и то за 6. Октобар да праве дрва потребна за суд.

Други позив био је за све да дођу у 3 сахата по подне у рачуноводство суда као комисија за преглед и пријем дрва и подизају извештај.

Н. Ђ. Поповић. Тај други позив био је у реду. Ја нисам за то ни уважио, нити сам се на тај позив осећао у моме говору.

Председник. Није било напрпно као је требало него по старијем шаблону успојени од уредника општинског суда.

Там је доведена одборска одлука у тешњу напрпеном тим пре што последња одлука није напрпена ни је напрпена пошто је апеланат сва дрва пренео.

Што се тиче питања: за што није сазвштена последња одлука одборска, то се правда практиком по којој се не напрпује ни једна одлука одборска док се записник одборске седнице не прочита јер често пута одбор промени своју одлуку пак напрпене мора да је сагласно промени. Ова је одлука донесена 9. а одборок потврђена 16. — дакле се је изгубило нешто у времену пак и после тога времена није сазвштено.

Н. Ђ. Поповић. Зна да се полажо је хвата дрва апеланат пренуже у Августу месецу! (Нашта). Колико до 16. Септембра.

Председник. По извештају комисије он је донео 640 хвата до 6. Октобра. У остало он је се с тим журно да што пре до новаја доће.

Н. Ђ. Поповић. Због рђаво сложених дрва и донесених од јасеновине место буковог које је одбор изабрао, морала су општинска кола 4 дана да руку дрва по разним школама и надзештима општинским. Ко ће плаштти ту дангубу мочава и рад поклмл. И по ће да надокнади мађа у дрвима за то, што је апеланат слагао нашу крстоа. Ја се сећам да је речено да нора да буде сура од суре далеко да може чоек да пређе. И то није уређено те се не може да цепа полазо су појединс цепанице дуглаше. Ко за то одговара!

Председник. Комисија је констатовала да дрва нису добро сложена. За то ће апеланат бити дужан да по њеној оцени дода 3 на 100. Што је ово или оно неуредно уређено, крини су чиновнице која су одлуку општинског одбора рђаво или неблаговремено извршили и ја ћу онога ко је крив казнити.

М. Марковић. Није главно питање ко ће да одговара, ма да ја мислим да одговорно лице треба да буде назначено — него је главно како ће нешо ову ствар да расправимо. Питање је да ли да уважимо ову предлу дрва јасенова место буковах а одговорно слагања да овлаштимо комисију да захтева да се по уговору сложе. Ако има и какво мисте за општину, онај ко је крив нека плати.

Према овоме како је у извештају ранијем речено да су јасенова и букова дрва једнако квалоће и цене, ја мислим да треба да их и прихмно место букових а по нешто јевтинијој цени, по којој их је и сам апеланат био понудио.

Што се тиче слагања дрва, ту комисија има права да захтева да се сложе тако, да се могу пречерити и да ни је слагање по уговору.

Односно осе главне ствари ја се слажем с г. Николом и колим да се тако учини.

Председник. Ја сам напомснуо да комисија предлаже да апеланат да 3 од 100 на име допиње слагања дрва. Прихмате ли тој (прихмамо; не).

Дим. Војдановић. Ја сам гледао ова дрва и како су ова сложена ја не бих пристао на 15, а камо ли 3 од сто зашка.

Јован Тадић. Пре него што би смо прешли на решење осе ствари треба да кажемо ко је крив? Треба да нам одговорни чиновник објасни, како је апеланту нашу одлуку саопштио и кад и за што му је свошштио само прву а нпје и другу? — те да би смо ми могли правилно оценити ствар и одлуку донети.

Ово је крпно чиновника Павле Стаиковић и он би требао да објасни.

Председник. Чиновница су били позвани да ову ствар сврше, они су под моји наложима, но моме наређењу подносе је и извештај и према томе и нашој оцени је ћу да поступим, али немојте заборити у исленена или исправна чиновника, јер то не би била ствар одборска већ предлседништва и суда и они неће пропустити да за доказану несавесност или нехат казне одговорног.

Гавра Брнић. Поштп се тврди да дрва нису правилно сложена ја мислим да ми та дрва не морамо примити према уговору док их год не сложи како треба и своме трошку. Дотле бити треба да му дрва примамо ни да их плаћамо.

Јован Тадић. Ја мислим да сте ме разумели у моме излагашњем говору. Ја нисам позвано пред нас чиновника да га ослобођено одговорности или да га казнимо него сам рекао: да би смо знали како да се понашамо према апеланту, нужно је да нам дотични чиновник објасни ствар.

Онако не знамо ко је крив да ли чиновник или има нешто и до апеланта.

Председник. Сва је кривица до чиновника што није саопштио одлуку одборску апеланту да ће се буква дрва узети. А кривица је и у томе што није управитељама школа нашо да је апеланат дужан да слаже дрва намену кола.

За те кривице ја ћу га и казнити.

Радомир Драгојевић. Није потребно да се ушушкамо у разбирање ко је крив, кад имамо права да од председника захтевамо одговор, за што одборска одлука није правилно извршена. Председник нам је сам изјавио ше је крив и обећао да ће кривица казнити а ми сад нимо да чујемо извештај комисије о томе колико је апеланат донео буковах а колико јасенових дрва и да решимо примамо ли и јасенова.

Председник. Ако желите могу нам прочитати извештај. Ја сам вам већ све реземе рисао и казао колико је донео једних дрва а колико других. Казао сам да је комисија казала да није по условима слагане дрва извршено и да комисија предлаже да му се жиле за толико цепи колико је и апеланат донео дрва. Дакле са 3 процента.

Дим. Војдановић. Кад комисија прими да му се одбије 2—3 од сто процента, онда то је крађа преузда. Но ја ћу бити за то, да ако није дрво сложено, да га натера дрво да сложи.

Андрија Одовић. Кад сам гласао за извештај комисије, ја сам се крстио у томе, да у комисији има човека стручног за тај посао, а то је на Радеика Драгојевића.

Гавра Брнић. Ја ће молио г. председника нам одбор, да одреди другу комисију те да прегледа дрва, па ако није добро сложено, да се натера да допуни.

Ф. Васиљевић. Комисија брани интересе општинске као и ми сви.

Председник. Ја сам мало пре казао, за што сам одступио од дневног реда и ако питање нисмо, а то је због тога, што је наступило хладно време — дакле ради деце да могу школе радити и због тога сам и нарсдио да се овде у општинском суду једна сура истуже и одмах поси по школама. Молим вас да узмете све ово к оно у оцену и да донесете одлуку.

И Р. Поповић. Према овоме, како је у мом праву на 5 места сложено апеланат дрва, држим, да је комисија била строга над му узима 3 од сто. Тако исто мислим и према слагању на терезије — за друга места не знам.

Не над је комисија нашла да треба 3 од сто, онда је то довољно и према времену сушењем и према томе, које се тим дрвима греје, а то су дења. мислим да одбор нема шта да примети на извештај. Иначе ако овако и даље остане морају се дења распустити. (Чује се: Ова и иначе не иду у школу због ове болести).

Председник. Дакле на чему да останемо.

Г. Бумић. Према говору г. Николинном, који каже да су дрва због зиме за дењу потребна, ја сам за то, да се од донетих дрва узме 2—3 хвата а употреба на огрев, а остало да се све напоно мери.

Председник. Ја ћу да станем на гласање.

Ко је за то, да се усвоји комисијски извештај гласаће „за" а ко је против нека гласа „против"

Дакле гласало је 8 „за", 3 „против" а двојица се уздржали од гласања

И тако усвојен је извештај комисије.

Састанак је закључен.

Овај састанак трајао је до 10 сахати у вече.

Дана 28. Октобра. 1891. године у Београду.

Председавао председник Милош. Р. Марјановић почетак у 6 и три четврти по подне.

Председник. Изволите чути записник прош. састанка.

Секретар. Чита (прима се).

Председник. Изволите чути резултат јавне лицитације за прибављење мајдана за шибе на Сави. о коме смо решили да се прави.

Секретар чита. Петар Вељковић понуђио цену најповољнију.

Председник. Ја сам вам споменуо да је један предузимач још раније понудио цену која је 5 од сто јевтинија од предрачунске. Та је цена повољнија и од ове што је изнашла на лицитацији, по којој се Петар Вељковић прима најјевтиније посла. Тај предузимач — Шиљански, није се јавио да конкурише лицитацији а ако је тако као ни јавља г. Смедеревац и по томе остаје као да прихмно ову понуду Петрову пак да јавно уму лицитацију између те двојице.

Соломон Аврујса. А колика је била предрачунска цена! (17576 дин).

Тоша Новаковић. А за што Шиљански није био на лицитацији?

Председник. Он је био али није лицитерао зовда с тога, што је његова понуда бола од ове Вељковићеве, И сад ако хоће можемо га питати хоће ли он по новуди пристати да ради пак да дркнемо уму лицитацију између њега и Вељковића!

Н. Цветковић. Ја мислим да треба позвати онога на коме је остала лицитација

и онога што је учињено ранију понуду па да се држи ужа лицитација између њих.

Раденко Драгојевић. Ја бих био за то ја се уопште Шиљаковић остаје ли при понуди па ако прихвате, да му се уступи или да се нареди друга лицитација, јер нахако не бих пристао да се држи ужа лицитација између њих.

К. Главинић. Пропале седнице писам био у седници и молио бих да ми се обајасни: где се мисли подићи зграда? од каквог материјала и кад се мисли градити?

Председник. Магацин би се градио за смештање шећа на Сави на оном отворе ном месту земљишту дрвљном на коме стоји бурад шећерска. То земљиште обећао је г. Министар финансија уступити општини у накнаду за друго које што је држава добила од општине. Зграда би била дакле привремена на туђем земљишту — дрвљном, док се не би осигурале формалности о правом истог земљишта на општину. Градила би се од једне цигле. Користи отуда објаснио сам пропале пута. Било би олакшица трошаринској управи накнађивање трошарине на шећ а и трговцима би било добро, јер им бурад с шећом не би морала лежати по пољу као сад. Увиђајући велике користи од оног магацина, одбор је пропале пута одобрио да се гради и у тој вели је и држано ова лицитација. Ко довезе више, ту би га сместио и кад га прода он би платио трошарину. Што се тиче питања кад се мисли подићи имао да одговори, да би то требало учинити у року од 10 дана.

К. Главинић. Задовољан сво се с овим. Кад се није могло раније да сврши ове зидање, ја не бих смео да пристанем да се то сад учини. Најбоље чекати до пролећа. Овде има зида за 7000 динара дакле има доста зидарског посла, који не мислим да треба ниште кршити.

Дим. Најдановић. Примедбе г. Главинића умесне су и ја писао за то да се зида замуч ће на пролеће.

Дуб. Јовановић. Ја сам за то да се не зида сада јер време није повољно и та би зграда била на нестодном месту.

Председник. Пропале одборске седнице решено је да се магацин веда и сад то и не треба да долазе у питање ако нећемо да нам се пребацује несташност у раду можемо говорити о цепању, року, породи итд. али о непрељењу никако.

Јов. Стамењић. Ми смо, одобравајући лицитацију, мислили да ће се градити при лепом времену.

Председник. Дозволите ми да вам обајасни ово што сам и пропале седнице обајашњао. Ово што управник трошарине тражи и што смо ми решили да се уради у ред, није од нашег ћења проистекло или што ни планирано да је сад време зидању, него ако то што нас неопхо на то примораја ради олакшице управи трошаринској при пласати такве, ради олакшице људима за сметњај шећа. Сами трговци не сало да нису овоме противни, него су сви радосно чули глас о овоме. Питање о зидању поквеју је од управника трошарине још прајен Августа и Септембра, али је споразум мој с г. Министром финансија закасњио стар те би се сад шећа да ради у не време.

Не држим дакле да има места питању: да ли да се гради магацин сад? зен каква решити: да ли су оне цене повољне? Ви се сећате да смо ту скоро решавали и о трошарини коју има да плаћа неки винарски трговац Јовичић. Да је било магацина и ове манипулације спора не би било нити би он место одлазнице, осећао неке отежице. Ваша је дакле стар да односно лицитације решите шта хоћете, али протазу самог зидања не бе требало говорити, јер је то решено прош. пута.

И. Цветановић. Истина је ово што рече председник. Ја сам нисо више присуствовао разговорам с људима винарима и они веле да је невгодно и тешко повлачити шећа час оде час оде, особито сад. Ово дакле није стар за одлучење него ја мислим да се приступи задаћу а да сематеријале остави за пролеће.

Председник. У условима је и речено тако.

Коста Главинић. Ја видим господо да се оде рад како треба, али ја не могу да гласам да се једна грађевина вида зими. Ако сте ви решили у прошлој седници да је потреба прека, онда треба то решење и извршите. Само кад се зими ради најбоље би било да се то уради са хидрауличним кречом прешла сумњам да се може сврши ти. јер је ово већ крај октобра а увек месец новембар, када је немогуће радити.

Дим. Најдановић. Али молим вас како може зими да се вида. Малтер се смрзне, па доцније кад отопли падне. Ту је инжинер, па нека каже, да ли би могао радити ако би време било као што је било јуче ја сам за то, да се ништа сад не почиње.

Председник. Рада објашњења дајем реч г. инжинеру Смедеревцу. (г. Смедеревац објашњава да се може свидати хидрауличним кречом помешан са смесом известном).

Филип Васиљевић. Ја сам хтео то да кажем, да ту неће бити нелно зидање. Једна цигла. Зидање се малтером а не блатом те да шкоди, а међутим нека се сам да зидање буде онога дана кад је лепо време.

Лаза Поповић. Ја питам од 15—16 година како на београдској пијаци долази зими вино и тамо стоји по 500 акова и пијте му ће шкоди. Кад не да време, није нужно да се та зграда прави. Није то шала цигера 17 хиљада динара.

Лека Поповић. Овде нема никакве разлике између лицитанта. Ми не можемо да примимо онога лицитанта, који не долази на лицитацију. Но над је тај други лицитант понудио повољнију цену онда нек се одреди друга ужа лицитација. (Чује се: Бићо доцкан).

Милија Цветановић. Кад г. Инжинер каже да се може тим другим крсчом малтерисати, онда нема каже шта ће вештаци казнаа за тај други крсч (Инжинер ово 600 дин). Та то није много и кад је тако онда се може одобрити лицитација, с овим крсчом на макар да хоште и до хиљаду динара више. Не треба због маленкости остављати људима да стоје нахе на пољу на оваквој зими, а и управи трошаринској је лакше за манипулацију.

Димитрије Најдановић. Ја мислим да овде прво треба решити, хоће ли се зидати или неће. (Чује се: то је решено у прошлој седници). Ако је решено. Овде има одборника, који у прошлој седници ни су били, — који су сад за то да се не зида.

Раденко Драгојевић. Г. Брајић је пре био противан па је решено да се зида, сад он не треба да говори ништа, већ само нек гласа против лицитације ако хоће. Друге се сад не може решавати.

Коста Главинић. Господо! Треба се чувати те праксе, да се у једној седници реши једно, а сад у другој то исто да се кваре. Ја мислим био у прошлој седници, па с тога сам противан сада. јер ће и јуче за ово противно гласо. Што се мене лично тиче, нека се зап ше, да сам ја противан да се зими зида, а лицитацију, пошто је испод предрачуна одобравам.

Раденко Драгојевић. Ја сам у прошлој седници гласао против, али то моје против треба разумети тако што сам ја био да се праве два магацина а не један, а писам у опште противан да се гради.

Председник. Ја ћу ову лицитацију да ставим на гласање.

Ко је за то, да се одобри лицитација, нека гласа „за", а ко је да се држи друга лицитација и да се зида са хидрауличним кречом тај нека гласа „против".

Дакле 15 гласало против. За предлог — а двојица се уздржала. Усвојено је да буде друга лицитација а зидање да буде са хидрауличним кречом

Сад изволте чути лицитацију за струтање дрва. (Секретар прочита). Одобрава ли одбор ову лицитацију? (одобрава).

Чује лицитацију за давање под закуп општинске земљишта у бари вечерњој. (Секретар прочита).

Одобрава ли одбор ову лицитацију? (Одобрава).

Сад изволте чути нека уверења. (Секретар чита).

Сад изволте чути извештај комисије за преглед тромесечних рачуна (Марко Велизарић прочита)

Усваја ли одбор овај извештај? (Усваја).

Сад молим вас на основу чл. 40 закона о општинама општински суд дужан је у споразуму са одбором бар на 2 месеца да састави предрачун прихода и расхода, по коме ће свој преход прикупити а расход исплаћивати. Ве сте одредили комисију, која ће прегледати израђен пројект будета за годину 1892 год. Комисија је тај посао добрилан и ставила на дневни ред ради прегледа тога посла. Сад изволте да говорите о њему. Хоћете ли да говорите у опште или да почнемо одмах да читамо позицију по позицију.

Марко Велизарић. Ја као члан комисије могу да вам кажем, да има доста позиција у садашем буџету, на како те позиције стоје у вези са платама, био би мишљења, да се прво ово буџет прочита, на онда да се пређе на дебату појединих позиција.

Председник. Желите ли тако!

Соломон Јарушић. Ја мислим да се прво тај пројект буџета штампа, на онда реши одборницима, и после овога да се изнесе на дневни ред.

Пин. Р. Поповић. Као члан комисије ја бих буџету додао само још једну партију коју се писам пређе сетио. Ви знате да је пре неколико месеци одбор решио: да општина подиже дворишну цркву у тому од тре године. С обзиром на тс не би ли било згодно да ми сваке године ставимо у буџет по једну суму на ту цел те да нам после буде лакше плаћање и подношење овог издатка. Ја бих предложио да се метне сума од 1—2 хиљаде динара (чује се: врло добро!)

Марко Велизарић. И ја као члан комисије пристајем на предлог Поповић (чује се: да се унесе у буџет)

Председник: Чујте читање овог пројекта односно прихода и расхода општинских. Молим г. Јанковића (књиговођу) да дође и чита.

Јанковић чита буџет цео.

Председник: Мораћи да вам напоменем да овде није ушао буџет гробљанки водоводни и трошарински. Ти ће бити засебно. Сад ово би сте хтели могли би смо да приступимо претресу прихода.

Соломон Азријел. Буџет кала сад одштампати па у идућој седници изнети на претрес. (Тако је)

Ник. Р. Поповић. И ја се с тим слажем.

Председник. Тако ће и бити.

Седница је закључена у (8 и по часова по подне).

држан 30. Октобра 1891. год.

Почетак у 5½ часова по подне.

Председнико председник Милован Р. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити отварам седницу. Изволите чути протокол последње седнице. (Секретар прочита)

Има ли ко шта да примети!

Милутин Марковић. Ми смо у одбору усвојили, да у протокол уђу само одлуке одборске, а не и однојези појединих одборника. Како је онде у протоколу жетуто одвојено кнеже г. Косте Главинича, то сам за то, да се исто поступи. Његово жишљење видаће се из стенографских бележака.

Председник. Усваја ли одбор да се то изостави? (Прихвата).

Бока Новаковић. Кад је био говор о буџету, онда је допета одлука да се исти штампа и разда одборницима на штудију, па онда да се о њему говори, а није исти усвојен у начелу нити је се могло решити, пошто није био довољан број одборника. Молим да се то исправи.

Марко Велизарић. Ја сам баш и стајао то питање, да се буџет прими у начелу, па је то и усвојено, а поред тога је решено и да се штампа, па после да се пређе на дебату појединих тачака.

Соломон Азријел. Свесам је тако исо што каже г. Велизарић. Буџет је у начелу усвојен и упућен да се штампа па онда у појединостима решава.

Бока Новаковић. Ми онда нисмо могли то ни решити, јер није био довољан број одборника.

Председник. Било је довољно одборника за решавање. То се види из протокола где је записано 16 одборника и тако је буџет и раније био стављен на дневни ред по којому могло би се са толиким бројем решавати. (Тако је).

Гавра Бркић. Ја потпомажем г. Новаковића, да није било решено у начелу.

Радемко Драгонић. Ја држим да не треба да се ово пита задржавамо. Буџет је био у одбору и примљен у начелу. Сад долази претрес истог и хоће да се примити у свему или не то је друга ствар.

Бока Новаковић. Можете замишљати да је примљено, али то у стварн није јер треба 21 одборник да буде присутан.

Милутин Марковић. Ово није примећба на протокол. Сад се нешто друго тражи, да се сматра да није решено, а у ствари јесте.

Председник. У члану 75. зак. о општинама стоји овако (чита) а у члану 76 истог закона стоји овако (чита). Дакле видн се да може да се реши са 16 одборника, кад је ире тога већ било на дневном реду.

Ја ћу да ставим на гласање.

Ко је за то, да се прими протокол овако како је састављен нека каже „за" — а ко је против то јест онако како г. Новаковић вели, нека гласа „против". (Настаје гласање).

Дакле 11 гласало „за" 3 „против" а двојица се уздржали од гласања. И тако усвојено је као је у записнику записано да је буџет примљен у начелу.

Има ли још ко шта да примети на записник? (Нема). Усваја ли одбор целокупни записник? (Усваја).

Ст. Чаљевић. Г. Председниче. Ја бн учинио неволико питања. Али ако сад нијте каквих послова, ја ћу остаити за другн пут.

Председник. Овде у седници било је на решењу тако питање, па је решено ако ко од господе одборника има таква питања, да може председник сам да расправи, онда да се упути то питање на седнице, председнику, па ако одборник не буде задовољан са решењем онда може поврнути у седницу. Сад ако належите да то питање може и председништво да расправи онда изволите доцније код мене, а нијане изволите казати шта хоћете.

С. Чаљевић. Добро ја ћу вам саопштити засебно.

Бока Димитријевић. Ја држим да треба да повесете ово питање о буџету да се сад потврди у одбору пошто у пречашњој седници није било довољно одборника.

Председник. Ја сам питао усваја ли одбор записник и одбор је усвојио и сад шта има даље. Сад ако не изволите, да има који ион предмет изволите га изнешити.

Ја немам другог предмет као ово сем ако хоћете инцитирајте ви и то је увек на дневном реду. Једино инцитације за тесгерисање дрва што је било ион предмет, и сад је и он усојен.

Бока Димитријевић. Ја сам казао с тога што сам сматрао, да је то ион предмет био у прошлој седници. Но кад ви велите да је и ире тога био на дневном реду, онда ја непрзам више никакву примедбу.

Председник. И ја сам ире тако мислио, па сам за то и поновно ово предмете. Но ви сте овде у одбору на предлог г. Одавића нашли, да не треба и с тога је и престало да се поновно.

Сад прелазимо на дневни ред.

Има уверења која се траже од полицијских власти. Изволите чути. (Секретар прочита).

Председник. Да нам саопштимо само један акт. Лекарско друштво упутило је представништву општине једне ствн с предлогом и молио да се исти изнесе одбору на оцену и решење. У овоме виду лекарско друштво предлаже одбору да се установи један завод познат под именом завод за дезинфекцију прљавштина болести. Друштву је за ово дало повода то, што се дифтеритис почео да јавља као болест која може да пређе у епидемију, те лекарско друштво нмајући надзор да се брине о здрављу становништва, нашло је згодна прилна и предлаже одбору ово што ће требало да се установи те да се те опасне појаве сузбију и спрече.

Ја нас молим да саслушате тај акт.

Гавра Бркић. Ја сам мишљења да се одбаци и да се нскако не чита, јер немамо новаца сувише, а и нисмо дужни да радимо ово што треба држава да чини. (жагор: да се чита!)

Секретар чита:

Стев. Чаљевић. Господо, право је наименита пажерь лекарске друштва и ја мислим да нема ни једнога међу нама који би збиља тој крвној пажерн био противан. Но овде се иднсе два предлога: један — да се у интересу здравља и живота грађана ове варопш, набави један дезинфекциони апарат и други да се установи завод за дезинфекцију. С прним се потпуно слажем а другоме сам апсолутно противан да надле искључиво на терет општине београдске. Ми смо сами сазнали да грађани ни у једној европској престоници нису толико онтерећени лицијама колико у Београду. Колико сам ивао прилике да штудирајући на страни разбирам и о општинским пословима, јер сам сазнао да државе потпомажу и градске власторе и стараше болех санитетских услова у својим престоницама. Код нас нам хтело би се да општина издржава и устројава установе корисне за читаву земљу! Из завода који би се подигао биће користи, имала би се издавати упутства за целу земљу за чување од инфекционих болести а то није никако дужност општине но државе и ја мислим да би и трошак требала да подноси држава. (врло добро!)

Бока Димитријевић. Ја се у неколико чудим г. Чаљевићу што се он нстакло против ове установе у начелу. Истина он није њој сасвнсно противан. али је у противан ако би нмала да се устроја на терет општине. Ја сам опет за ову установу с тога што иоред тога што је у корист по здравље и живот грађана београдских, општина ће имати од ње и прихода ако је уме у своје руке, те ће надокнадити тај издатак. јер сваки онај који би имао болесника који нати од заразне болести, морао би одмети све стварн његове да се на дезинфекционом апарату очисте и заразне материје униште а за то би морао платити и приватан ин и болнице. Кораст, дакле, биће би очевидна од апарата који би се набавио; а што се тиче завода, о томе би се још могло и промислити. Апарат коштаће 5—6000 дин.

Ст. Чаљевић. Ви сте сви, господо, свеДоци мојих речи. Ја сам казао да је дезинфекциони апарат потребан и треба га набавити али сам ово противан заводу који би искључно целој Србији ако би га општина морала плаћати. Ми купујемо овде стварн скупље но у Паризу, па доста је терета на грађане београдске!

Председник. Питање о здрављу нашега становништва треба да буде предмет најозбиљније бриге представништва варопш Београда. Питање било о набави једнога дезинфекционог апарата, било о установи читавога завода за дезинфекцију, треба да нас озбиљно занима тим пре што нам је предлог о томе дошао с најмеродавније, с најкомпетентније стране — са стране лекар. друштва које се непрекидно бави околовима здравственим. Мислим да питање о томе: да ли Београд треба да остаиа једно и да остаиа пан потпомогне остарење другог предлога, те треба ли да се чини. Београдско представништво увиђа је довољно, те зна да треба да чини све што ће побољшати здравствене односе у варопш на и у целој Србији у колико ово и ту услугу може да учини земља. У томе

погледу Београђани треба да предњаче другим местима. Не може се очекивати господо, да то чине, на прилику. Загодина: не може то очекивати од Ужица, а још мање од Вршке чуке. Београд има сасвим друге услове и уме и материјалне, и он треба да предњачи. Ја ме молим да се не пажљиво издатка од овога. Они нису страшни. Код мене су били претставници лекарског друштва лично, и ја ме на основу разговора с њима уверавам: да Београд не само да неће имати штете него ће имати и материјалне користи од овога. Да би ово дакле имали приликe да се послужимо овим што нас се нуди, немојмо да пренаглимо с осудом, него да овај предлог, као прво обавлан, упутимо на студију комисији једнако као чињено и с другим подобним предметима. То би био најкоректнији поступак у овако обављеној ствари. И разуме се да би ово после, решавајући о предлогу комиси на ову све приликe које општини дају могућност да се овако или онако среће — да даје више или мање, да установљава завод или да набави само апарат.

А. Одавић. Ја усвајам потпуно разлоге Чађевићеве. Председ. рече: ако неће Београд да подигне ово, неће ни Вршка Чука! И ја у то верујем и мислим да Београд мора нешто да подене али не сме на рачун свога буџета. Ја признајем да је ова мисао у основи врло добра и мислим да је треба прочувати од стране комисије али ју ја сад не могу подржати. Ја сам за општинска установа — и онда противан као комисија каже да је треба завести — ако реките да општина тере подносе. Не би био за то што су Београђани и сувише оптерећени, па би они били још и више, јер кад би било материјалне користи од ове установе не би нам је господа ни предложила; то би државна узела у своје руке.

Ђока Димитријевић. Ја само имам ово да додам, да је ово ствар више локална. Нико неће довољити да се на Смедерева или на Палање превозе зараване ствари. По томе види се, да се ова ствар треба сама за Београд и онда одлази ово што се тражи, да и држава потпомаже ову ствар.

Ст. Чађевић. Ја сам рачуно господо, да ће тај завод имати задатак да се баш бактеродолошки студирају и радовима и да у оним епидемичке болести проучава те да се ове уклоне, то с тога сам ја сматрао да треба и држава да приложи неким делом. Али кад ствар стоји другче, онда се и ја придружујем г. Одавићевом мишљењу да се да комисији да она то питање проучи и да извесе у чему се састоји тај дезинфекциони завод, па да и ми сад водимо, јер ја не могу дозволити да се чине издаци у неким сумма за завод и лекаре само из каве сне општине, а које ће радови имати задатак да испитује и доноси резултате свију епидемичких болести које се појаве у Србији, док исћутим сиротиња једва десета као може у недељу дана да купи коју меса за своје издржање.

М. Капетановић. Ја знам како то изгледа. Господа лекари су хтели да то држава да — али пошто држава нема у буџету да то писаћу цифру, они су се обратили на општину. Они су сврсили у тражењу. Траже од општине једну дућњу од две собице где ће имати један парни казан. Разуме се да ће ту бити један лекар и 3 човека, који морају имати посла само са болесницима.

Ст. Чађевић. Ја предлажем за чланове комисије те господу Бошу Димитријевића апотекара, Капетановића Милана и све наше опитне лекаре. Чује се: Нек уђе и Живојин Ђорђевић, Др. М. Лекић. На овда наш хемичар а и г. Др. М. Лекић. На овда нека нам комисија и предрачун стави.

Председник. Пређе сних ја бих предложио и докторе г. Милана Јовановића — Батута. Усваја ли одбор предложено чланове? (Усваја).

Сад молим нас да чујете цену брашну и пшеници јер добари траже да се такса дигне на више. (Прочита цене).

Илија Цветановић. Овде је господо написен цензовник од дуне 29. Октобра и од данас. Међутим кад смо ми податли цену хлебу од 22 паре на 25 пара онда је била цена 19—20 динара. Дођоше синоћ те беше цена брашну и пшеници на 16—17 дин. и то је трајало више од месец дана. Они нису тражили да се снизе цена, а сад чим је прнос дана спочнла цена они траже повишење. С тога сам ја мишљења да остане онако решење онога питања за неколико дана, па ако видимо, да ове цене остану стално да повисимо а нижне не.

Г. Бркић. Не стоја напод г. Илије, да је цена сад тек спочнла. То треје већ 7—10 дана. Требало је в ранија водити цену и кад то није досад учињено сад се мора учинити, јер нема нагледа да ће цена попустити.

Андра Одавић. Ја бн молио г. председника да ми каже кма ли пра среби по-датака, какве су цене биле онда, кад је хлебу дата цена 25 п. дин. Ми смо учинили једну јаку погрешку. Цена је била пала, а ми нисмо спустили цену хлебу и због тога је било протеста према новина од стране грађанства.

Председник. Нисам у стању да вас одговором известим о ценама раније, али у новије се сећам била је цена 18—19 дин. од сто кила.

Соломон Азрилеч. У колико ја знајим од 26 и онда је цена била по известају на 26 дин. брашно а онда смо дигли цену. Кад смо сада учинили треба и сад да учинимо. Сећи то да је наша погрешка што нисмо спустили цену, али за то нису криви лекари.

Ђока Новаковић. Ми ову ствар не можемо вечерас решити с тога, што немамо довољно обавештења а и што нас нема довољ о на броју. Даље нема остане за идућу седницу.

Председник. Доиста тако и јесте.

Марко Велизарић. Како господо, да немамо обавештења о томе? Ја знам да је прочита комисија састављена таблице, по којима би се према цени жита одредила и цена хлебу.

Одде је једна одборник каже колика је садашња цена житу. У ту цену треба да верујемо и према истој кад је упоредимо са таблицама, можемо одних и утврдити цену хлеба.

Раденко Драговић. Питање ово није било на дневном реду и с тога се сад не може решити. За то сам да остане за идућу седницу.

Гаврa Бркић. Ово није једанпут било у седници него сто пута, за што да се завади једна нарада.

А. Одавић. Сем Илије Цветановића ја сам ово прво као други који сам говорио, да се за сад нерешава ово питање; а после овога пала је овде реч, да одбор није овде за то, да узнда грађанима зараду. Ја господо одбијам од себе ово да неком крвам зараду и правим штету. Ја сам и сам трговац па знам како је, кад се пита не може да зарадн. Али ја сам тражно поћатке и кад се из истих уверим да треба повисити ја ћу повисити, а иначе нећу.

Председник. Ово ће се питање решити у идућој седници.

Димитрије Најдановић. По извештају г. председника види се да је цена брашну прено 20 дин. и онда за што да се сад не реши.

Г. Бркић. Овде се каже, да се не може решити што нема довољног броја одборника. Нека се ово има на уму за у будуће, а ја кажем да је до сто предмета досад решено без довољног броја одборника.

Председник. Ја се ограђујем од тога. То не стоји.

Ђока Новаковић. У закону стоји да се ово предмет неможе решити у пној седници ако нема ва броју 21 одборник. Тако је досад рађено и г. председник треба да одбије пребацивање г. Бркића.

Председник. Ја сам то одбио.

Састанак је закључен.

Овај састанак трајао је до 9 часова по поћне.

Дрвни 4. новембра 1891 год. у Београду

Председавао, пред. Милов. Р. Марковић,

Почетак у 6 и четврт часова по поћне.

Председник: Молим чујте протокол прошлога састанка.

Секретар прочита (прима се).

А. Одавић: Прошло седнице ми смо, према акту срп. лекар. друштва, одредили комисију: која ће нам дати мишљење о набавци дезинфекционог апарата и уређењу завода за дезинфекцију. Ја бн желио да у ту комисију уђе и г. Д-р Бошa Петровић железничи лекар, који пише у „Дневном Листу“ о са свим јестинон и јавом дезинфекцијабу. (Прима се).

Мита Јовановић: Ја сам читао то што је писао Д-р Петровић. Он је из своје лекарске праксе навео: да је у седу лечио дечу раницом од дифтеритиса; у остадом — ако се хоће да прими у комисију — немам ита против.

Председник: Прима ли се и г. Д-р Петровић? (Прима). Чујте лицитације!

Секретар чита лицитацију о набавци 25500 кила пшеничи меканка. Није било лицитаната. На понудне је Бошa Николић испоруку потребне количине по 12·50 дин. 100 кила.

Јов. Најдановић: Ја набављам мекиње за стоку и од неког времена кадких ни 24 и 25 пара кило. Са тога мислим да нама одобрати понуду.

Р. Драговић: Жито је скупо на и мекиње поруџа биги скупе. Ова понуда нај није претерана и треба је примити.

С. Аврајеч: Поито је ово понуда нај лицитације, ја писам кнема да се одобри но ћека се дрнги друга лицитација.

М Велизарић: Ја се не слажем с Ав рајелом кад би ком подносила ова цена он би је нашао и на лицитацију, осим тога нама прнмити ту понуду поглавите с тога што нам неле да је познава они људи која се дуговнном мекиња баве. Према цени жита, казна је сада на нијаце, бојим се да недобијемо скупљу цену од ове која нам се пуди.

Ф. Васиљевић: Да дрнмо 10 лицита-

ција, тешко да ћемо добити боље понуде. Ја мислим да се мењање јестино нуди и да треба одобрити понуду.

Дим. Најдановић: Да није цена незнатна, доказ је ова лицитација на којој није било ни једног лицитанта. Ми дакле морамо бити задовољни овом понудом и одобрити је.

А. Одавић: Ја сам хтео да кажем то исто што и Најдановић. Лицитација је била и на лицитацији се није ништа јавио. Да је било каквог лицитанта мењање било би их доста. И кад ми овај човек нуди једну цену за коју чујем од људи познавалаца да није скупа, ја сам њојзина да је треба прихватити.

Председник: Усваја ли се ова понуда? (усваја).

С. Јарићев: Ја сам јој само противан (добро).

Председник: Али се прима с том оградом да се мењава прими колико треба (прима се). Изволте чути даље.

Секретар чита лицитацију о давању под закуп права наплате таксе на фијакере за 1892 год. Понудио је Јова Стојадиновић 4020 дин. дакле је добијено 3131 дин. и 20 пара динарских.

Ф. Васиљевић: Данашње године човек је изгубио паре на овоме и ја мислим да је с обзиром на то цена повољна.

К. Б. Мијаиловић: Ја мислим да треба држати још једну лицитацију на којој ваздо можемо добити и боље цене.

Ф. Васиљевић: Ја рачунам да ћемо штетити ако то учинимо јер знам да је човек паре изгубио на томе закупу.

Јока Николић: Ја сам држао то под закуп и кад би било рачуна ја не бих у друштво после другоме понто сам био на лицитацији како протоколи тврди. Број фијакериста је опадати чим се трамвај направи. Било их је кад сам ја ово узео под закуп 130, сад их је 100 и неколико а може их бити и мање. Ја сам за то да се лицитација одобрв.

Председник: Има мењева и за и против. Ја ћу ставити на поименично гласање: Ко је за то да се лицитација одобри, гласаће за, које против — против!

Гласало свега 10 за 10 против — дакле се дакле друга лицитација.

Секретар чита лицитацију за зидање биварског магацина. Понудио је Лука Радосављевић најповољнију цену од 14100 дин.

Р. Драговић: Лицитација је доста пробитачна ваи сам с пријатне страже дознао да је на половину каушије спашења председништву општинске заграда. Требало би видета стојши то у истини.

Јов. Стаменковић: И ја сам хтео о томе исто да се обавестим.

С. Јарићев: Ја мислим да се лицитација одобри и да се он позове да подпесе предсћу каушију.

С. Чабровић: Колика је предрачунска цифра? (17 хиљада и пешто мање динара) а ти људи за 14100 дин.! (јесте).

Председник: И још је долазо ниже предрачуна не напомени одбора да се удаља хлаварлучни арет, те да се не мрше при садном времену.

Јока Николић: Ја сам гледао ово-што је Лука подпео као каушију. Ово је просто рачун један који је кућерински кол министарства и оверен од министра и благајника. Тоне је рачуну протекло рок 2 године дана Ја сам при лицитацији сумњао у правилност тога рачуна али смо се сложили у помисље те је прамљев. У осталом ја сам био противан да лицитација остане на њему јер га знам врло добро казан је чоше али шта ћу над тера. Ја мислим да треба одобрити лицитацију али да му се тражи друга, предећа каушија и да му се она врати.

Марко Велимировић. Г. председниче молим вас какиме ми колико је понудио онај лицитант пред тим.

Председник Лицитант пред Петком Вељковићем био је скупљи за 50 динара.

Марко Велимировић. Нигде не стоји да ми морамо уступити опом лицитанту који даје највишу цену. Одбор има права да оцени коме ће уступити. Што се ове лицитације тиче мишљења сам да се одбије због неуредне каушије.

Радосав Драговић. Што се тиче каушације може бити да је неуредна и непредена. Али само то зеби около бити, да се даје једна стварна на лицитацију, на онда кад се она сагласи, да се недаје опоме, који је најниже понудио, него неком пред њим. То би било и неправилно и непредене што онај за кога није теслимљен није у обвези а овај последњи јесте ако одбор одобри.

Милутин Марковић. Ја мислим да не најбоље бити да учинимо онако: Да се поново лицитант да положи уредну каушију пао што закон прописује, па ако не изједне учинити, то да се овде поднесе извештај, и ми онда да уступимо Петку Вељковићу.

Соломон Аврајев. Ја само то велим, да подпеста каушија само је неки рачун који се не може примити. за то сам да се поново да положи каушију по закону па да се лицитација одобри.

Димитрије Најдановић. Ова је лицитација дата онаку нескупурном,, а то изводим из тога што сам се ја у једној приласи десно над је он закључио пеки уговор за циглае, па је тада говорио да му се цигла да на вересију а он ће од општинске касе узети новац да то плати. Најбоље ће бити да се учини онако, како је реко г. Милутин. да се позове и трећи уредна каушије, па зато не положи онда да се да другом.

Коста Главинић. На онда треба донети закључак, шта ће се радити, ако Петко неприступе, јер је он изнао из обвезе.

Председник. То је са сваи јасна ствар, да ће држави у том случају другу лицитацију.

Усваја ли одбор да буде онако како је казао г. Милутин?

Сад изволите чути уверења, која се траже од полиц. власти а и од појединих приватних лица. (Секретар прочита.)

—

На вате господо, да је у прошлој седници казано, да се питање о повишењу таксе на хлебу реши у идућој седници. Ради тога прикупљене су цене брашну и пшеници за ранији дана и до другог новембра. Досад је цена хлебу 25 п. д. једна кила. Цене брашну и пшеници стоје овако: (Чита)

То су цене опога времена, кад смо од 27 п. спустили на 25 п. динарских.

Сад пак на нијаја стоје цене брашну и пшеници овако: (Чита).

Андра Одавић. Како се види из тога извештаја садашег сада је брашно јевтиније, но пре кад смо од 27 п. спустили на 25 пара. Дакле према том извештају не треба повишавати таксу. Но мени се чини да је сада брашно скупље Ја сам у прошлој седници тражио да се изнесе извештај, какав је пека била онда, кад је повишена такса на 27 п. динар. То председник није набавио.

Председник. Ово је цена, кад је спуштена цена хлебу од 27 на 25 п.

Андра Одавић. Мени се чини да према садашем извештају треба спуштити цену хлебу још са једном паром.

Коста Б. Мијаиловић. Ја нешам како то наседа ово штампање цеповника храни у новембра општинском. Мени се чини да то не би требало да се изнози због тога, што се одбијају трговци од београдске инјације.

Председник. Ово је ценовник, како сад цене стоје, а што се тиче цена у новембра, то су недевне па се стали процеиа цена каква је била за целу недељу.

Јока Николић. Ја сам и пре једном као ни сад чини говорио о овоме али у седници ани председнику, да ово није практично, што се изпосе цене процене у извештају за целу недељу. Ми с тим губимо и одбијамо трговину. Ја би желио, да се штампа она цена, која буде последњег дана у недељи.

Радосав Драговић. Досета то није практично. Из новембра види се цена 17—18 динара, а у ствари је скупља, и људи виђени то недовоси се у Београд храна, но у Смедерево. И тако се од стране ваше и недотичио одбија трговина.

Димитрије Најдановић. Није практично ни ово што предлаже г. Бока Николић, може последњег дана у недељи да буде цена скупља а може и јевтиније. Но ја мислим да је најбоље, да се у новинама штампа каква је цена била сваког дана.

Андра Одавић. Ишам противан ни овоме што Најдановић тражи, да се штампа цена каква је била сваког дана. Али нерудге, да је за трговца нередавна цена последњег дана и с тога боље је онако како предлаже г. Бока.

На тај начин и трговац ће знати цену последњег дана, а и штампањем ће се уштедити много.

Председник. Може се господо изкупити мишљење свију предлагача. То није бог зна шта. Може се штампати и цене сваког дана, а и последњег. (врло добро).

Према изложеном напред, види се да ни велито, да ове цене које сам изнео ниду исправне и онда како ћемо да одредимо цену хлебу.

Милутин Марковић. Ми смо се удаљили од предмета. Овде је питање о цени хлебу и према извештају поднетом држи да цена треба да остане иста.

Ово је друго питање односно штампања цена у нашим новинама. То је због трговине и ту се хоће да се свакидашња цена достави до знања трговцима да не би нашли на страна. То ће се узети к знању а сад да пређемо на предлог о питању за повишење цене хлебу.

Јока Николић. Ја мислим да је тај извештај потребан и ја не могу да му верујем. Брашну је несејаном цена 26 дин. а сад се процене 30 и је ли право да нам људи дају хлеб по 25 пара кило. Ја сам вам неколико пута показао шта ће да их коштa то брашно и ви сами можете оценити да ли ће што год да заслуже или да изгубе.

С. Јарићев. Ја мислим да треба повишати цену.

Милутин Марковић. Ја опет имам да кажем одборнику г. Бохи да је просечна цена брашна између 26 дин. и да по томе треба да остане цена хлебу 25 пара.

У осталом, пут којим ми сваштарено цене брашна, најбоље је. Ми смо и до сад тако чинили прибављајући извештаје непосредно од продаваца брашна Кад тако не би радили ми бисмо правили да се користимо изнешћена с њиџе, али то би било несигурније. јер су на њиџи цене непрестано промењене.

Са тога држим да не нема места тврдњу да је извештај неталан него да је онакав какав су и до сад били, и какви ће и од сад бити пошто немамо могућности да их тачније добијамо до од оних трговаца. Кад би смо хтели могли би смо слати службенце на њиџу као тада би извештаја сасвим друкчи били. У 8 сати изјутра била би пар. једна цена, у 10 другта а у 12 трећа. Код тровања не би било тих промена.

Р. Драшковић. Овде се каже да је извештај неистинит. То не може бити. Продавци немају узрока да дају лажне цене. Међутим кад су оружнице имали рачуна да пре дају по оним ценама брашна док по 25 пара и нису се на ту таксу жалили онда и сад имају рачуна. И ја мислим да имамо разлога за повишице цена.

Мин. Најденовић . Ми смо били одредили цену хлебу 27 пара а жито није било скупље од 19 и 20 динара. И данас над је жито скупље од те цене, тиме можемо имати оправдања да останемо оду нашу цену хлебу.

А. Одавић. У колико сам чуо с прошване стране, цена житу и брашну скупља је него пре. Но то што чујем, није неоправдано, већ оно што је вештачно. Ја данас не могу сласти за повишицу протавно овоме извештају, но ћемо не треба таксу повећавати.

Овом предлогом хоћу да помешем други један сатав. Једном предлогом кад сно се ломили око овога питања, ми смо, у колико се сећам наброали комисију с тим: да она води рачуна о ценама жита и брашна па да према тим она сама чини предлоге одбору до се таксе хлебу повећа или смањи. Мени по овоме изгледа да је та комисија само форше ради наброала али да није нашта радила. Само да би колико да комисија подноси свој извештај суду о томе на ћемо ни према томе томе решити да ли да повећамо или смањимо цене *хлебу*; дотле ја сам за садање цене.

Бока Николић. Најденовић је чини ми се напоменуо да ове године није никад била овако велика цена житу; према томе ја мислим да треба таксу хлебу повећати.

Ф. Васиљевић. Ми се нечемо бакћемо око ове таксе хлеба. Мало мало па то питање дође на решење. Ја мислим да би најбоље било кад би смо остављали слободно мешење па да се не ломимо око таксе. Тада ћемо имати изобиља хлеба по разним ценама па ћемо бирати које хоћемо. Онда ће и брашнари имати њихове огрупе и ми ћемо имати јаку конкуренцију и онога ће мо се сналазо куратилати.

Председник. Више нема пријављених говорника о овоме питању. Има предлога да остане садања цена, она да се повећа, а Филип би хтео да се остави слободно мешење. То је предмет који у свези с тарифом хлеба може да се поднесе и ја ћу га ставити на решење.

Р. Драшковић. Не би требало да се Филипов предлог с овим решења него засебно али пошто је г. председник нашео на решења, онда здаје да одма с њиме свршимо.

А. Одавић. Закон је прецизно питање. Једно поседи и он има своју уредбу од које ми не можемо чинити одступања.

Председник. Филип предлаже оно што има и може да буде. Ви знате да има општина у Србији у којима се тако ради Ја мораи да вам изјавим да жени додајање оне непрестане молбе. Изнесите, вале, господине; да се таква повећа, на ће се то примити. Оно није то моја ствар него одборска, велим ја. Али изнесите је само вид. И са тога ја признајем да није месно Филипова рђава само ако би могла да се изведе.

Ђ. Новаковић. Ја ћу да говорим о предлогу Филиповом, при решавању о њему имамо да обратимо пажњу на то: да ли треба да пустимо такисрање хлеба конкуренцији или не? и друго: да обратимо пажњу питању о слободном мешењу. То су две разне ствари. Ми их пре свега неможемо ослободити таксе јер је у закону речено да општина има права да одређује цене хлебу. То има свога смисла. Кад не би тога било оружнице би могле да удесе до се таква хлеба повећа код ових хоће. Са тога и што на најнужније намирнице мора да обрати пажњу и држава и општинска власт она има права да цене одређује. Другта је ствар хоћемо ли одобрити слободно мешење. Ми то можемо одобрити али да одредимо максимум таксе, па од ње ниже нека даје ко хоће. То хоће Филип.

Ф. Васиљевић. Да буде слободно мешење а власт нека даже која се цинера не може да прекорачи.

Радомир Драгојевић. Ја ћу да кажем шако је било одпосно овога питања у 1883 и 1884 години. Они — оружнице — тражиле су да се слободно меси. То им је дозволено. Дошеше, кад су видели, да су почели месити хлеба много људи и продавати — они су онда потурпли основну уредбу и нашли министру унутрашних дела и протестовали и усљед тога опет је остао уредба есновска да само они месе.

Коста. Б. Мијајловић. Ја ћу радо примити предлог г. Филипа за слободно мешење хлеба. А то с тога, што је разлика у цени оних који плаћају кирију овде у варопи и оних који су на Енглезовцу. Они овде плаћају по 10 — 15 дук. цес. месечно кирије, а они на Енглезовцу по 3—4 дук. цес. и онда је онима лакше да туку оне што сиуно кирију плаћају.

С тога би био вишлепа, да се учини проба за један месец дана и да се дозволи слободно мешење хлеба.

Бока Димитријевић. Мало пре смо унели говор како да се цене штанцају у новинама, а сад опет о цени хлебу и слободном мешењу и тако се удаљујемо од онога за што смо дошли. Доиле немо тако. Нек се нико не чуди, што одборници не долазе у одбор, кад се овако ради.

Коста Гавановић. Потрешно је напалење г. Мијајловића односно цене што седе овде и оних на Енглезовцу; а то с тога, што се не сме дозволити на једном да продаје скупље хлеб, но што је таква

Кад би ми одобрали слободно мешење онда би и хлебац био много бољи. Ми се сад ово овога бакћемо, а међутим чезају нас пред хитни послови.

На што говорити више. Према цепоиику изнетом нема места подизати таксу хлебу. То би питање увек требало укратко реферисати пор. цена је толика и толика, а према правилу на толику цену толика је такса, на онда свршена ствар само остаје да се нагласи.

Председник. Ја ћу да ставим на гласање:

Ко је за то, да се цена хлебу повећа нека гласи „за", а ко је да остане иста гласиће „против."

Гласало је 9 „за" а 13 „против". — Дакле остаје иста цена.

—

Има неколико хитних предмета. У овој години има неколико партија, које су потрошене и треба одобрити нападни кредит за до краја године. Нарочито ако обрћам пажњу на партију на сиротињу. Овде имате изветај и молим вас да га чујете и одобрите. (Књиговођа чита изветај).

Дакле као што видите има неких партија, које су прекорачене, а за остале треба одобрити кредит до краја године.

Партије за набављиу дечу, за пушку и за храну волона треба одобрити одмах прекорачење, а за остале само се тражи одобрење да се може до краја године више потрошити но што је предвиђено.

Досад је баш обичај, да се одреди једна комисија, да те потребе изнади, да да поднесе изветај и онда да се донесе одлука о одлука одборска. Но ја бих ми молио, да ми одмах одобрите ово на дин сиротињски. (Одобрава се).

Остало да прегледа комисија. (Устаја се. Сад вас молим да кажете која комисија то да изврши. (Чује се: рачуиска) којој су г. г. Соломон Аврнјев, Марко Велајарић и Андра Одавић).

Никола Р Поповић. Ја мислим да комисијска рад можемо да учинимо у овим партијама још сада. Има ствари, које не можемо да одобримо вечерас а има и таквих, које можемо још вечерас да одобримо. Н. пр. на стан учитеља; на чишћење њиаде и на плату фамулуза. Ово с тога, што се стан учитеља мора дати по закону, чишћење пијаце је на основу уговора, а плата фамулуу мора бити с тога, што смо њиови деца наше школа. Дакле на ове партије да још вечерас донесемо одлуку, а остале партије нек иду комисији.

Председник. Устаја ли одбор онако и да буде нета комисија? (Устаја).

Димитрије Најденовић. Ја би вас госпоо молио уповести односно кланице. Тамо има 4 лица а могао би бити 2. Шта ваше инжењер каже (чује се: то није у питању).

Председник. Ви ћете мени доставити, а ја ћу одборска одлука да прво достављите мени, па ако не будете задовољни онда тек да изнесете у одбор. Молим вас због ових хитних ствари, да не уносите то сада. (Тако је).

—

Сад молим вас да вам саопштим једну ствар коју сте можда већ и у новинама читали.

Покојни Тодор Херман завештао је да се општини београдској преда 10 хил. дуката с тим намером да се покаи даје под интерес и над порасте толико, да се може основати школа за слепе и глухо-неме. онда да се та школа и оснује.

Наследници пок. Херман дошли су овај попад са интересом и предлаи општини београдској. Ја сматрам за дужност да о овоме изнесем одбор и да га молим да својим усгајавом ода пошту томе уважном покрићику. (Сви одборници устају).

Сад треба да учинимо избор једног изузетног лекара. То је право одбора. Овде има акта по коме су се до сад примали сви ти кандидати. Њихова документа послата су санитетском одељку министарства унутр. дела да оцени имају ли сва она изузетна квалификације и одговор је дошао, да нијесу сви.

Сад хоћете ли да изберемо овде од њих 6-орице једног или да одредите комисију да од њих једног изабере и поднесе извештај. (Чује се: да се изабере комисија). Па добро. Онда одредите лица. (Чује се: г.г. др. Марко Леко, Бока Димитријевић, Димитрије Најдановић и још општ. лекара). Усваја ли одбор? (Усваја).

Соломон Аврајса. Пре но што пређемо на дневни ред ја питам нешто. На новина читао сам да је са закупцем мушких и момаџара раскинут уговор.

Ако је то у истини, онда ја ко други то да рад.

Председник. Јесте раскинут и има други који може је то исто да ради.

Јован Стојковић. А шта је са осим ђубретарима. Они по њеној дана не носе ђубре.

Председник. Мени се нико није жалио. То што ви рекосте приђи к њима и напоменућу стар. Сад молим вас да пређемо на дневни ред.

Књиговођа чита одлуке о приходима општинским.*)

Председник. За приход од „Зеленог Венца" да вам не дужности саопштим следеће. За „Зелени венац" постоји молба једног друштва које се образовало само и у сваматском крају ради уклањања тога прља, у којој молбо траже да се „Зелени венац" њему уступи те да га оно уреди. Та молба није још решена у одбору, међутим тоже решењу долази као препрека то, што смо ми дали „Зелени венац" под закуп за пет добијаће зелену аренду као што видите на ове цифре од 8451 дин. Ви знате да је се тај закупник обратио одбору и моли га да одбор приступине да му уступи општина грађевине које је подигао сам по својој а не по његовој оцени. Међутим законом о општинама прописано је „Зелени Венац" за слободну пијацу и само што та законодавна одредба није могла бити нарушена због тога што је дат под закуп те се чека истек рока.

Р. *Драгојић.* Ја знате, господо, ток ове ствари. Грађани су тражили слободну пијацу, одбор је решио да им се да, али је ова пијаца дата под закуп. И поштo се мора извршити одредба законска, то овај закуп не може остати, јер he бити слободно продаваље.

Бока Новаковић. Кад је молбе Димитрија Карковића изнесена на решење, онда је одбор донео одлуку да једна комисија прегледа ову молбу и поднесе извештај. Не знам да ли је и шта комисија учинила а рад би био да то зна.

Председник. Ви сте чули од г. Боке да је по молби закупника „Зеленог венца" образована одборска једна комисија која има задаћу да прегледа питање закупа и да када може ли се исти раскинути рачунато што је закуп доцније пошао и кад је по томе закону одлучен „Зелени венац" и одлуком одборском за слободну пијацу. Могу да вам кажем да је комисија састала, она је образовала по г.г. Боке Новаковића Јоце Таушића и Милутина Марковића и доказала су чланови њени у два три маха овде, али нису могли да дођу у једнаџту сви те са свим чланом њеним, а поднесе извештај. У тога нису могли ни извештај поднети. У осталом г. Милутин ће нам то боље објаснити.

Мил. Марковић. Ја у овој ствари не могу дати рес као члан комисије јер ја сам должно дан пут и имао сам разговор само с једним чланом комисије. Он има у тој ствари једно следеће — ја друго. Требао је да дође онај трећи те да заједно сад ће вечама, али он није дошао. За то ја још немам шта је управо резултат комисијског рада. —

Председник. То је дакле одговор на г. Бокино питање.

Б. Новаковић: Пошто се комисија није могла да састане и поднесе извештај то би ово требало оставити на идућу седницу кад би се поднео и уговор да га прочитамо и да према томе одредимо може ли ово остати као не.

Љуба Јовановић: Ја не пристајем никако на то. Уговор постоји. Ово треба да га изврши. Кад истече рок закупу, он нема ради с његовим грађевинама шта зна.

Председник: Овете ли да оставимо за идућу седницу или сад одмах да решимо! (за идућу док поднесе комисија извештаје).

С. Аврајса: Ја мислим да нема места одлагању. Ова се питања врши према уговору па и приход треба да остане.

Никола Р. Поповић: За мене је ова дуготрка позиција прихода сад у спору, али ако што је само пре признато ако спора оних 600 динара аренде од пошаше тако исто и ово је наш спора и мора да уђе. Пошто нико није рекао да она џамија не треба да уђе док се спор не сврши тако исто и ово неспе да се изостави. Наплаши дакле да би сво се отрешили о овој горњој позицији, ако би само ово одложили. Бар тако ја мислим и молио би вас да не грешимо.

Међутим ако уговор падне, ми ћемо на другој страни расходе ову суму расходовати. —

Председник. Има разлике господе у ове две ствари о којима г. Никола говори и то у карактеру с тога, што сво ни у једном питању нађемо и класи да решимо оваква и онако, а у другом нисмо с тога, што је то осигурено.

Како било да било ја вас молим да ово питање остављено за другу седницу, кад њесна господа жеље да чују уговор (Чује се: сад да се реши) добро. Ја ћу ставите на гласање.

Ко је за то, да се решава, нека каже ко, а ко је за другу седницу нека каже против (настаје гласање:)

Гласало је 6 „за" 12 против. и тако остаје за идућу седницу.

Изволите чути даље. Гласник књиговођа чита. —

Јован Новаковић. Господо сећате се да сам ја био у једној комисији односно ове пијаца да сам донео једно решење и молио одбор да се приликом претреса буџета овај пијаца сасвим укине.

Ово писам ја ни пре тражио, а ни сада не тражим с тога, што се тиче ове кафанске ствари, него су друге пријаке доцније случај, да се то мора уништи. Закупци пијаца злоупотребљују то своје право и узнемиравају људе, кад су у највећем послу тражећи пиће да му плати колико он хоће или иде одмах у подрум па све незнемета бурад и узбрда пиће и тако узнемиће људе. Сем тога на ову класу људи уларили су највећи терет тако, да није у стању да ради па је право да ово општина бар од овога закупа ослободи. Ја дакле молим ако је нашко могућо да се тај закуп укине.

Председник. И сама комисија будетска мисли, да треба ову џамију, која долази од закупа, свести на малу џамију с тога, што је уведена трошарина на пиће и с тога је она и смела ову џамију на 10000 динара, јер но праву општина би имала право на много већу џамију.

Димитрије Најдановић. Казнације су још јаљске године поднеле молбу да се тај закуп укине; и онда бивши председник општине г. Пашић обећао је да се укине. С тога ја мислим ако нека се укине састави, пак нек се иде ко дође да макар изнашло 40 хиљ. динара.

Бока Димитријевић. Ја се добро сећам, да је приликом претреса буџета за ову годину, г. председник напоменуо, да се укидање акциза тиче скупштине, пошто о томе постоји закон. По томе ми не можемо закон укидати, јер је то скупштински посао, но ми можемо да смањимо џирру а на то ћу приступити, а нисамо не нису пристали на то да се акциз укине овим путем.

Јован Новаковић. Кад смо били у комисији причувши смо тај закон о акцизу и нашли смо, да је законом тај приход дат општини. Ми не можемо сад тај закон укидати нарочито под садашњи оскудних потреба.

Ако се акциз укинути, нек се то учини законим путем а не овако. О тога ја немогу да гласам да се акциз укине.

Лаза Дамњановић. Ја Бока говори доиста онако како је, јер закона стоји закон, који даје општини тај приход, али законодавно тело треба закон тај да укине. Ја нпак мислим, да одбор може донети једно решење те да се учини помоћ, овим 396 чланова што их има у Београду. Ту помоћ не чини с тога, што нора, него што је грађанство јако оптерећено са свију страна. Данас већ видимо, да се 50—60 такових кафанских радња затворило, а може бити да ће одлазити још 50—60. Господо. Хвала комисији буџетској што је џирру ову ухватила у неколико.

Марко Велимировић. Кад је комисија састављала овај буџет она је имала пред собом и закон и видила је, да је у своју онако како је г. Новаковић казао. Дакле, по закону треба да се наплаћује акциз. — Међутим ми смо имала на уму и то, да је по том закону одбор власган да образује колико ће акциз напаштати, па да би одговорали захтеву закона а и да би олакшали тај терет општа који су дужни да га своје. сваки сви смо га на 10.000 дин. Но комисија неће имати ништа против тога, ако одбор сниже ову џирру и на 5 хиљ. дин. Према томе кад мора акциз да остане ја не бих био противан да се у место 10 хиљ. стане 5 хиљ. дин. Она џирра сад се попеди на 400 казанџија плаше на једног сваког по 12½ динара годишње. А то заиста није много.

(свршиће се)

*) Буџет ће се штампати посебно.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Прва штампарија Народне Радикалне Странке. — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 11. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 8. Марта 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нека сваки учитељи на поштанске
уда а сва кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НИК ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Одбор је општински на предлог суда општинског ставио у буџет општински за ову 1892. год. приход од прираза 20% од непосредне порезе за подмирење својих редовних издатака, и послао га према члану 40. зак. о општинама државном савету, као сталном окружном одбору за вар. Београд на одобрење.

Државни је савет одобрио поднети буџет општински сем поменуте позиције прихода од прираза са тога, што према чл. 12. тач. 4. треба да претходи зборско решење за прикупљање прираза.

Како је овај прираз и до сада прикупљан на основу ранијих одлука надлежних власти и сад се према наредби Државног Савета има извршити само формалност према садањем закону о општинама, која се састоји у одобрењу зборском. — то је суд општине вароши Београда предложио а одбор је општински, чинећи уједно распоред на што се има прираз утрошити, — у седници својој од 1. Марта 1892. год. а на основу чл. 13. тач. под в. чл. 70. тач. 2. решио да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР
НА ДАН 22. МАРТА 1892. ГОДИНЕ
да одобри:

ДА СЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ МОЖЕ ПРИКУПЉАТИ ОД ЊЕНИХ ГРАЂАНА ПРИРЕЗ ОД 28% НЕПОСРЕДНЕ ПОРЕЗЕ.

ПРИХОД ОД ОВОГ ПРИРЕЗА ДА СЕ УПОТРЕБИ:

а). За подмирење редовних општинских издатака у 1892. год. прираза 20% (двадесет од сто) од непосредног данка као што је буџетом предвиђено;

б). 8% (осам од сто) прираза да се покупи само за друго полугође ове 1892. год. и да се употреби на откупљивање имања ван рејона варошког.

в). У 1893. год. и осталим годинама за њом да се сав прираз од 28 од сто има употребити на откупљивање добара ван рејона варошког и на поштумљавање тог земљишта.

Овим откупљивањем и трошењем прираза руковаће нарочито одборско повереништво, што ће одбор општински имати у своје време да одреди.

г). Прираз овај од 28 од сто купиће се сваке године и употребљаваће се на одређене сврхе све донде, док се потреба означена не подмири.

Ко од гласача буде за целокупан предлог, гласаће „за“ а сви они који не буду за предлог или би хтели ма какве измене да учине гласаће „против“.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који навршају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по пропису чл. 16 и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задругзи имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15 дин. непосредне порезе, ако нису једном 16 и 17. изузета. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања порезе по члану 61. тачке а. и г. закона о непосредноме порезу; што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају инвалидску на државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који без части и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским истеђењем за дела под 1 наведена;

3., који су пали под стецаште за време док стецаште траје;

4., који су под полицајским надзором;

5., који на колико дутују у пне порезе осам текућег полугођа.

Одређени, бојници сталног састава немају право гласања у самоуправу општинског збора.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по квартовима и то на овим местима:

а) За кварт варошки — у основној мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица).

б) За кварт теразијски — у теразијској муш. школи (улица 2 јаблана).

в) За кварт дорћолски — у основној мушкој школи (Душанова улица).

г) За кварт савамалски — у основној мушкој школи улица Краљевић Марка.

д) За кварт палилулски — у основној мушкој школи (школска улица).

ђ) За кварт врачарски — у основној мушкој школи (прилепешка улица, спрочу нове болнице).

Састав бирачких одбора објавиће се доцније.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА, ОД 6. МАРТА 1892. ГОД. АБР. 4235.

НАРЕДБА

Данаша се право чести да грађани престоице сами одређују време потреба својих улица и давање пристоса, без икаквог споразума са својим парохијским свештеником, а тиме стварају своме свештеницу немогућност да на време правне обреде сврши.

Да се ово неправилност не би у будуће дешавала, суд општ. вар. Београда на основу § 326 зр. зак. наређује.

1). Да грађани сами не смеју одређивати време за сарањивање својих путишта и за давање пристоса, док се о томе не споразумеју најпре са својим пароком.

2). Да на ово чине паљавини грађане и сами лекари при прегледу путишта.

3). Да не одређују време и дан венчања у другој цркви ван своје парохијске без претходног договора са својим свештеником.

Са сваким ко се о ову наредбу огреши поступаће се по закону.

Од суда општине вар. Београда АБр 4134 3. марта 1892 год у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

15. Фебруара 1892. год.

Председава председник г. Милан Р. Марковићевић; биран члан суда г. Д. Т. Вопковић, мест. нач. Ал. Новаковић; од одборника г. г. П. К. Павлић, Ђ. Јовановић, Ил. Ђорђевић, Мил. Ј. Марјановић, В. К. Пенић, Таира Ђуић, М. М. Ђорђ, Е. Б. Михајловић, М. М. Ђорђевић, К. Петровић, Ф. Николајевић, Р. Дуковски, Др. М. Т. Јовић, Мића Петровић, Др. Ш. Пинтеић, С. Андрејевић, А. Ј. Одавић, С. Богојевић, М. Капетановић, С. Поваковић, В. С. Новаковић, М. Пинкић, Св. Ристић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука садашње седнице од 13. Фебр. 1892. год. и у одлуци Бр. 113. учињена је измена, да је г. Соломон Аврејел предложио да се изборе комисија да прегледа питање о слободним местима хлеба и о њиховој ценси, а не као што је записано.

II.

По прочитаној акти истражног судије за вар. Београд АБр. 2450, 2483, 2449 и 2456, којим се траже уверења о владању и имовном стању наведених лица, одбор је нашао, да су ту Јеван Предовић и Катица Гошњак испоштени, да је Тома Јовановић добро владања а слабог имовног стања, и да је Риста Дамњановић доброг владања и доброг имовног стања.

III.

По одседнице шиесе одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о имовном стању.

По прочитаној тих молби СБр. 2698, 2775, 2694, 2823, одбор је нашао: мишљење, да се суд предходно уверио о имовном стању молилаца Марије Ф. Алћић, Јулијане Вапић, Госпође Бошњевић и Данице ж. Пашајта Јовановића, на ток да их нема тражено уверење.

IV.

Председник шиесе одбору на решење мишљење потеривништва за одређивање ове у улици

8. Г. Владислав Кнежевић, учитељ, за Ђурђевдан.

9. Г. Живко Петровић, проф. за Ужице.

10. Г-ђа Полка А. Фотића, за Шабац.

11. Г. Лаза Ј. Обрадовић, учитељ, за Крагујевац.

12. Г. Ђорђе Поповић, окр. благајник за окр. тополички и Прокупље.

13. Г. Ђорђе Брашковић, апотекар, за Прокупље.

14. Г. Тодор Прокопић, трговац, за Прокупље.

15. Г. Павле Крстић, свештеник, за Свилајнац и долу Реснику.

16. Г. Ања Протић, свештеник из Дреновца, за горњу Реснику.

17. Г. Тоса Живић, председник општине за Белу Паланку.

18. Г. Милисав Чабрић, секр. стал. окр. одбора, за Пирот.

19. Петар Милићевић, срески начелник, за Обреновац и срез посавски.

20. Г. Тома Поповић, трговац, за Крупањ.

21. Г. Вошко Вудетић, трговац, за Трстеник.

22. Г. Алекса Пантић, трговац, из Кучева.

23. Г. Милутин Ј. Илић, секр. стал. окр. одбора, за Књажевац.

24. Г. Т. Ђ. Дидић, председник општине за Соко-Бању.

25. Г. Михаило Душкашић, апотекар, за Петровац.

26. Г. Илија Радосављевић, учитељ, за Зајечар.

27. Г. Велимир Антонијевић, свештеник из Мајданпека, за Сврљиг.

Као што познате, поклон њихова непосредна изабраша је ток при крају 1891. године. О њиховој раду моће ћемо тек на крају 1892. године поднети тачан извештај скупу. — Али ипак међу врлина, који су већ до сада приредили српској сиротади и чија имена овде са захвалношћу споменисмо: Пештерски обреновски г. Петар Мелићевић поклоп је до сада 1150 дин., пожаревачки г. Васа Живковић 960 дин., параћински г. С. Мил., 362 дин., шабачки г-ђа Полка Фотића 440 дин., крагујевски г. Михаило Младеновић 285 дин., петровачки г. Михаило Душкашић 100 дин., и загорјански г. Милан Радовановић 42 динара. У ове српске сиротади века је тешко захвалност изразити и за овом месту овим редовим изостанима српског милосрђа.

Друштво има за сада једног почасног потпредседника у далеком Лондону. То је г. Х. В. Крисмас, српски генерални конзул у Лондону.

ДОМ СИРОТНЕ ДЕЦЕ

Завод за васпитање српске сирочади

ИЗВЕШТАЈ УПРАВЕ

О СВОМЕ РАДУ У 1891. ГОДИНИ

ГОДИНА ДВАНАЕСТА

(наставак)

У 1891 години спремила је Управа земљиште за ту нову установу, а при крају исте године завршила је за непогребне луде, који воде Дом Сиротне Деце, који су досета одани овој установи. По реду избора ово њихових имена:

1. Г-ђа Хелена Бирдопан, за Бех

2. Г. Вуја Живковић, јавни и учитељ, за Пожаревац.

3. Г. Михаило Милошевић, учитељ, за Крагујевац.

4. Г. С. Мајк, фабрикант, за Параћин.

5. Г. Мајка Радеишевић, председник општине за Јасодинц.

6. Г. Никола Чолаковић, учитељ за Врању.

7. Г. Живко Брашковић, свешт. и члан дух. суда, за Ниш.

Ратарској који се не задаваје, да јапија ратарска остане широка најмање 4 метара а да се не растојање по регулационом плану утврђеном за седамнаест метара ширине.

По прочитању тога записника и одвојеног члана 2 члана поверенштва, одбор је после појединичног гласања са 16 гласова против 4 (један није гласао) решио, да се одбија предлог већине поверенштва и да се улица Ратарска регулише на седамнаест метара ширине, како је утврђено регулационим планом.

V.

По прочитању протокола лицитације СВр. 2835, држане 12. Фебр. 1892. год. за давање под закуп општинске утрине на Великој стази, одбор је после појединичног гласања са 14 гласова против 9 решио, да се сва лицитација одбаци и друга расписе, да се почне лицитација од почетне цене од 1200 дин. годишње, и да закуп траје три године.

VI.

По прочитању записника грађевинске одељења ГБр. 209. по коме би требало такве на праве општинској својини, пошто су грађе истрошене као и да се на потребу општинску подиже још једна бој, одбор је одлучио, да ова питања прочи и поднесе одбору записнику одборски поверенштво, коме да су чланове г. г. Коста Д. Гавановић, Мил. Кавелановић, Илија Ђорђевић, Стев. Чађевић и Свет. Вуковић одборници и инж. инжењер.

VII.

Председник поноси одбору на решење записника одборске трговачке поверенштва о тражењу друштва имена Гагарина и наредне трговине, одбор је одлучио, да се овај предлог остави за идућу седницу, кад ће сви чланови поверенштва на окупу бити.

VIII.

Одборник др. М. Т. Јеко чита годишњи записник земаљских прегледа непутавања и других предмета на домаћу потребу, у општини кар. Београда од Октобра 1890. год. до Октобра 1891. год.

Поводом овог записника оваљења од председника општине предлаже одбору:

1.) Да се замоли г. министар унутрашњих дела, да се што скорије расправи правна питања, која би сметала канализацији граница, који дуже и продају околошњама, уживени и шкодљива средства за живот.

2.) Замоли г. министра унутр. дела, да наложи наредити, да се што скорије изради нацрт регулације и парцелације земљана реонисане промет дела, пића и других предмета од утицаја на здравље људско, и који би се одредио, да почетак њене уследи онда самотворних решења у приладну општинског каси.

3.) Одобрати суму од 2500 динара на одговарајуће трошкове и то на име хонорара државном хемичару, за послугу и набавку пужног прибора за санитетске решења, прибавом којих се узимају проба ради хемијског испитивања.

По саслушању овога одбор је у свему прихвата као изнешто, тако и предлог и презорумо, да се по истоме у свему поступи.

IX.

На молбу сеоског добарског АБр. 2491. одбор је после појединичног гласања с 13 гласова против 6 — који су била за 26 пара — решио, да се пена хлебу повиси на двадесет и пет пара динарских од шездесет. Ово да врела од 19. закључно.

X.

Одборник г. Соломон Аврија поднаша свој предлог, да се одреди комисија, која ће одредити цену и тежину хлебима.

Одбор је одлучио председника општине, да сам он именује ту комисију, да ову сетар про шетурена и поднесе одбору изнешта.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Дезинфекциони апарат. Као што је нашим читаоцима познато, српско је лекарско друштво поднело општини предлог да се у Београду установи завод за дезинфекцију. Овај је предлог проучавала нарочита одборска комисија, која је предлог потпуно усвојила, и за ће у овом времену, када влада заразна болест дифтеритис, што пре доћи до дезинфекционог апарата, предложила је одбору општинском да се одмах набави привремено дезинфекционом апарат, што је општина пре неколико година набавила.

Овај је предлог усвојен и апарат наиме код „Текије" Г. Др. Милан Јовановић — Батут, коме је поверено да овај приређено намештеном апарат испита, извести ће председника општине о употребљивости апарата овим писмом: од 3. Марта 1892. год.:

„*Господине Председниче*, 15. Фебруара сам дезинфекциони апарат, што га је општина произвољно поставила. Почушај је извршен са три разне врсте микроорганизама и са спорама од прострела — у великом размаљају (бали) обичних бебета и трајао је (као што наређено) 2 сахата. Резултат тога почушаја овај је:

1) У оним сасх. у вече пресвјени су микроорганизми на разну ниву, да се види, хоће ли се и после почушаја живи (или варулентни). До данас т. ј. до 3/III. остале су све културе стерилне — а то је знак да су микроорганизми у дезинфекционом апарату утинули.

Према томе, које је написано, да апарат функционише правилно, *и да би се могао употребити*. Друго је питање за које године, и је ли тако написан да одговара цели. С те стране има још знатних недостатака.

Сматрајући за дужност да Вас о томе известим, молим Вас, и т. д."

Прирез. Од 21. Фебр. 1891. год. до 20 Фебруара 1892. год. наплаћено је општинског прирез 131.931-33 дин. а бира спешћенирког 9007-47 дин.

Јавно предавање. Г. Вој. В. Рашић држаће јавно предавање у сали Велике Школе, на Благовести 25. Марта, као на дан по седамдесетогодишњица ослобођења грчкога народа. Предавање ће бити после подне у 4 сах., а тема је на позиве грчке историје: Грчки устанак 1821. године, и нарочито о смрти Јанова Атанасија и

Он је велики пријатељ Дома сиротне деце, добротвор је и за то предлаже сваке године о Божићу 5 дуката сребрених (125 динара). Г. Крсмановић задесила је жалост, јер је у 1891. г. изгубио своју добру жену. Усљед тога није могао радити за српску сирочад колико је желео. Управа се у 1892. години нада да ће г. Крсмановић наћи у Лондону и Енглеској још пријатеља српске сирочади, нарочито да ће божићи Управу у подавању дечије болнице.

IV. ЧЛАНОВИ

1. Добротвори

У 1891. стекло је друштво ове чланове добротворе с уплатом од 500 динара:

Г. Димитрија Ђорђевића трг. из Београда.
Г. Бошу Николића трг. из Београда.
Српску Народну Банку.
Госпођу Катарину Јовице Варлоша, која је преминула у 1891. год
Пауу Даринку Тасе Терзибашке.
Г. Милована Урошевића трг. из Обреновца.
Гђу Катарину „ из „
Г. Фалина од Фероји познатога добротвора Србије и Сраства.
Г. Едуарда Буланжа.
Г. Х. В. Крсмана срп. конзула у Лондону.
Пок. Радомира Поршића, из Пожаревца
Браћу Адатини из Солуна.

И тако до краја 1891. године имало је друштво свега 53 члана добротвора.

2. Утемељачи

На XII годишњем скупу, који је држан лане у Дому Сиротне Деце, а по предлогу г. Пере И. Јовановића, трговца, установљени су чланова утемељача. То су они добри људи, које у течају једне године дарују Дому Сиротне Деце 100 динара. У течају исте године они исте установе новчани су се увекати као чланови утемељачи:

Г. Пера И. Јовановић трговац из Београда.
Госпођа Јулка П. И. Јовановића „
Г. Божа С. Живковић трг. из Београда.
Гђа Јелка К. Др. Рашића.
Гђа Катина М. Миловановића из Београда.
Г. Едиђа Буле, трговац „ „
Г. Бошко Николић „ „
Г. Тодор Брић „ „ „
Г. Димитрије Радовић пред. касације.
Г. Етинов жичан Сава.
Г. С. Мишк. из Параћина.
Г. Илија Томић из Пожаревца.
Г. Митија Миловановић из Шапца.
Гђица Сава Железновска учитељица.
Гђа Марија С. Миловановића.
Општина Пожаревачка.
„ Обреновачка.
Женско бољевско из Пожаревца.
Општина Крупањска.

Свима овим добрим људима и задругама шаља је велика хвала на племенитој мисли. На управу је одговорност, да се ова лепа мисао увећеби на корист српске сирочади и да у њих другатчи буде у скоро времени дубоко укорењена опште, које чине добра српској сирочади.

3. Редовни

И ако је број редовног друштвеног чланова само 6 дакле, опет је другчије ово год. имало само 206 редовних чланова, који су платили свој улог.

Управа ће морати увеки нарочито лице, које ће прикупљати прилоге од редовних чланова, те да би се и у овом погледу пошло напред. У пресељења Србије — Београду — има бар 800 људи, који ће жртвовати 6 динара на годину за српску сирочад, само те људе нала потражити, ни ће се наћи.

(Наставиће се)

славног песника лорда Бајрона. Овом приликом сам нажао фактора из овога доба, написе се упоредо са нашима, као и сам рад на славу Грчке и Србије. — Уклонише од особе стају пола динара, а могу се добити у књижарницама г. г. Петра Ђурчића и Андре Пурића.

ДРУГА МОЈА ОДБРАНА

од НАПАДА

Господ. Ђоке М. Стаиојевића

У заранак месецу прошле године *а приликом решавања питања о привременом општинском зајму* иступио сам из одбора општине варошн Београда и до краја прошле године нисам одазиво у седнице одборске нити сам вршио одборничку дужност. За то време ја у јулу пр. год. послат ми је кварт уговора за електр. осветљење с парочитом препоруком председника општ. в. Београда г. *Миленком Р. Марковићем*, да тај уговор проучим и да кажем о истом моје мишљење.

Више као грађанин ове варошн но као одборник одазвао сам се захтеву г. председника и општо сам уговор о ел. осветљењу проучио. изложио сам на писмено све жиме тога уговора, које сам у стању био да приметим а које би по моме мишљењу у интересу наше општине, требало отклонити.

На те моје примедбе*) одговорио је у седници одбора београ. општине**) г. Ђ. М. Стаиојевић и том приликом као што је познато, казао не лично у тој мери, да сам се морао бранити***) и доказивати, као да нападн г. Стаиојевића сасвим неосновани.

У претпоследњем броју „Београ. општ. новина" а поводом моје горе одбране, поново ме г. Стаиојевић напада, доказујући да моји примедбама на уговор о елек. осветљењу, као пријатељ гасиога осветљења, написам ја могао имати намеру да приномогнем, да се до што повољнијег електр. осветљења дође, иако ја ни је нашеро бнло да *отсекнем и онемогућим остварење ел. светлости, те да после не трнумфује гасно осветљење.*"

У вези с тим вели г. Стаиојевић „г. Марко Леко се са својим досадашим радом и сувише показао пријатељ гасног осветљења и он би био надајиак самога себе, кад би сад на једанпут отпочео да ради на томе, како ће се електр. светлост што лакше остварити и што лепше навести. Не, не, за свакога на и за г. Др. Марка Лека бнла би највећа увреда тако што и помислити."

Ово кнпшење г. Стаиојевића до прнјшести је погрешно.

Такво, као што ме г. Стаиојевић претавља могло бн бити само онда, кад бн ми гасно осветљење нарошн било прече од интереса наше општине.

Као у свима другим општ. пословима, у којима сам нмао прилике активније да суделујем, тако и у овом, нзузео сам се колико сам умео и знао, да се интереси наше општине у што већој мери заштите.

Исто бн тако поступио да сам место уговора о електр. осветљењу закључивши уговор за гасно осветљење. У колико сам водио рачуна о општинским интересима код уговора за ел. осветљење у истој толикој мери старао бн се да дођемо до што повољнијега уговора за осветљење нарошн гасом.

Да бн заиста истом строгошћу проучавао и уговор о гасном осветљењу имао доказа у моме досадашем раду у општ. и и у том , што и ако ни је ако што г. Стаиојевић нели „гасно осветљење за сре прнрасло" онак над је београ. општ. пре неколико година расписала стечај и добила понуде за гасно осветљење, као члан комисије, која је те понуде проучавала, био сам противан да се праве, јер сам се уверио, да су услови била далеко неповољнија, но што су у другим српским варошима, које су гасом осветљене.

Из овога се јасно види, да ни гасно осветљење није бан тако „за сре прирасло," да заборавлали на интересе београ. општ. и кад бн ме нак у општинским пословима оказни могнм руководнти, казне ни г. Стаиојевић подзеће, онда бн ја бно непријатељ наше општине.

Међу тим као грађанин ове нарошн немам ни мало повода, да будем каже пријатељ наше општине од г. Ђоке Стаиојевића..

Да се случајно у ово доба кад је у општини било говора о гасном осветљењу, г. Стаиојевић жнвље интересовао за општ. послове и да је случајно био пријатељ гасиога осветљења, он бн онда исто тако могао рећи, да сам противан понудама за гасно осветљење, што сам можда пријатељ електр. светлости!

Према томе сни сам напади г. Стаиојевића, изазвали предразуди као да сам само нато правно примедбе на уговор о ел. осветљењу наше нарошн, што сам пријатељ гасиога осветљења, сам те напади сасвим су неосновани.

Исто тако на сасвим погрешној основи доказује г. Стаиојевић, да је онај рачун о цепања гасиога и електр. освет. у Бечу „тенденциозно нстакан".

Ја сам ово напео за пример. да је ел. освет. у Бечу три пута скупље од гасног и то сам у прној мојој одбрани рачуном доказао.

Г. Стаиојевић пак вели, да је основица тог рачуна нетачна и да према томе цео рачун не зна. Као погрешну основицу тога рачуна наводи г. Стаиојевић што сам узео, да један гасни пламен од 16 порн. свећа троши 142 литара бечкога гаса. Г. Стаиојевић мисли, да овде није у стварн узет такав гасни пламен, који заиста интензитетом од 16 н. свећа троши на сат 142 литара гаса, већ да је узет гасни пламен већим интензитетом светлости, па је онда израчунато. колико бн пламен од 16 н. свећа потрошно гаса за сат горења.

И овде се г. Стаиојевић ужасно преварио.

Место да аутентичним податцима прибављеним из Беча то његово мишљење докаже, он вели како је „доброгом једног нашег ученог хемичара" добио неке податке из *Белојне* технологије и тим податцима доказује како средњи интензитет неких тамо наведених гасних ламна износи 16 н. свећа а потрошња на сат није као што сам ја за Бечке прилике нзео 142 већ 220 литара.

Овим је г. Стаиојевић доказао само то, да је у техничким питањима крло нежеват.

Кад је посумњао у тачност мога рачунања, што се није непосредно у Бечу на мога обратио и кад бн из Беча добно податке, који потврђују да је мој рачун не тачан онда бн тек могао да подигне своју потребу и да ме назвда речима, као новодим „тенденциозно нестакање податке".

Вар Беч није пресло свега и данас је врло лако у таквим питањима добнити аутентично податке

Да је г. Стаиојевић тим правилним путом ншао он би се *не само* уверно. да у Бечу заиста, као што је напео, *постоје заиста* с интензитетом *од 16 н. свећа фактички на сат не троше више од 142 литара бечког гаса*, већ да нма и гасних ламна, као што је тако нашла *Симнс-Аргандов* лампа, која с потрошњом од *142 литара бечког гаса* на сат даје не 16 већ *18—20 н. свећа* светлости.

Да се г. Стаиојевић постарао, да прибави податке непосредно с извора (из Беча) он би се из бакше уверно и с *Аргеровом лампом*, која је у бечким радњама и јавним локалима толико распространена, да је без сумње и г. Стаиојевић нашо прилике да се диси, као у тим ламнама гас лепом белом пријатном светлошћу сагорева. Том приликом сазнао би, како је *Аргер* у најновије доба ту своју лампу тако усавршио, да је у техници осветљења у Бечу читаву революцију изазвао. Том новом *Аргеровом* лампом може се у почетку постаћи интензитет светлости од **72 н. свећа** а потрошња гаса износи само *125 литара на сат*. О тоне разлике се није могао г. Стаиојевић нпшта казе ни у Бољоју ни у Мусирату ни у Вагнеру.

Тешко ни је да овом приликом и на ову нашу моран да поменем имена оних славних људи. Али, г. Стаиојевић на то не је нашо и он се стрешно, што је хтео да се наклони именима тако славних људи као што су Болај, Вагнер и Мусиратт. Да је срећан, који од тих великана у животу, без сумње би му и она замерила, што о практичним питањима не прнпуша података на праске, већ из књига, које су иште настали намењене и у којима код општнх обилазе и најразноврсније материјала, не могу бити појединна питања тако обрађена, шао што је то случај у самом практичном раду.

Сећам се крло добро какав је утисак учинило на мене предавање једнога врло славног научења, које сам случајно слушао нешто сам нешо пре у прнси пресо в на коме је бан бно говора о опом предмету, којим сам се подуже у једној хемијској лабрици бавно. Сећам се и ако је сте ово што је професор у своме предавању нзнео бно у главном нпрем тно нпан бене грдна разлика међу тим теоријским излагањем и фактичким радом у *фабрици*.

Оца читати г. Стаиојевића на извесних научних дела, да се бно нарошн, могли би лепо да се упореде с једном пасмом из Гетеовог Фауста, које у оригиналу гласи:

„Zwar ist's mit der Gedankenfabrik
Wie mit einem Webermeisterstück.
Wo ein Tritt tausend Fäden regt
Die Schiffiein herüber hinüberschiessen.
Die Fäden ungesehen fliessen.
Ein Schlag tausend Verbindungen schlägt.
Der Philosoph, der tritt herein.
Und beweist euch, es müsst' so sein:
Das Erste wäre so, das Zweite so.
Und drum das Dritt und Vierte so:
Und wenn das Erst und Zweit nigt wär.
Das dritt' und Vierte wär Nimmer mehr.
Das preisen die Schäller aller Orten.
Sind aber keine Weber geworden».

*) „Београ. општ. новине" од 1892. г. бр. 33 и од 1892. г. бр. 1.

**) „Београ. општ. зак." од 1892. г. бр. 50, 51, 52 и 53.

***) „Београ. општ. зак." од 1892. г. бр. 5.

У преводу г. *Милана Савића:*

„До душе, с таком умном одбраном
К'о с тталачким је какним ремеком.
Где једним гвозом шпта иду све,
Где само ако гомиш чучиће,
А нити се међиђо прикићу,
И једем мах покрене свеју сну.
Федолов, он ће доћи нам на то,
Доказаће, да само мора бити то:
Тако је прво, друго тако је,
И за то треће и четврто тако је:
Да нема прворе но другога,
Трећег, четврог не ће бити никада.
К. то вам исповеда сваке ноћи,
На једам тколика не постаде пак.

* * *

Податке за овај пример о цепама елек. и гасног осветл. у Бечу, писах крцо ни из каквога научног дела, већ сам их добио од једнога мог познаника из Беча.

Овај пример за Лондон, за који сам рекао, да сам га нашао у једном техничком листу, налази се у централном листу за електротехнику од 1889. год. на стр. 228., где се без икакног даљег коментара просто и јасно наводи, како би елек. осветлење извесних лондонских улица стало дна пут више од гасног осветљења.

У истом листу и од исте године а на страни 95 наводи се, како се као главна сметња брзом распростирању електр. светлости у Лондону могу сматрати она два узрока, прво што су увођењу електричне светлости противна велика капитали која су за гасно осветлење уложени, а друго што *се публика противи, да за осветлење плаћа више него од досадање цене гасу.*

Ови су податци изнађени дакле из једног истог листа, који као што ми и ове класе: „Elektrotechnische Zeitschrift“ има де заступа интересе електротехнике а нису, као што је један од г. г. поборника електр. осветљења мислио и приликом једнога разговора о томе казао, да су увек из журнала за гасно осветлење „Journal für Gasbeleuchtung etc“.

И ако би овом приликом нпао да наведем још неке примере о томе како је елек. осветлење скупље од гасног, пак то за сада неће бити потребно. Главно је да сам с. одбранио од оних неодговарајућих навода г. Станојевићевих о ценама гасног и електр. осв. у Бечу и објасно одакле сам моје податке црпео, а сад да пређо даље.

У своме одговору на моју прву одбрану г. Станојевић опет додирује ону моју примедбу о сијалицама од 60 свећа, којом сам питао, *како ће се за уличко осветлење моћи употребити те сијалице од 60 свећа место оних од 16*". Г. Станојевићу изгледа та моја примедба чудноватa јер писао да сам тражио *нуд*, да ће тражити, да за сваку сијалицу од 16 свећа дође једна сијалица од 60 свећа. Да је тако писано нема ни сенке разрђености, којом напада ту моју примедбу, доказујући да је тражио „од пословластичара 3—4 пута више светлости но што је потребно". На у тој разрађености без сумње ни најмање фалсификује чак и моју примедбу и нема тако да сам ја тражио „да се лампе од 16 свећа замену јак. од 60 свећа", „Бар за ово осветлење, за које општина плаћа 80.000 дин."

Под знаком навода, вели г. Станојевић да сам казао „Бар за ово осветлење итд. значи, да су то моје речи, или како од тога „Бар" у моји примедбама нема ни трага ни гласа, то је онда опет назад г. Станојевића неистинит, фалсификован. О томе се може свати, који ће поверовао казивању г. Станојевића, уверати, ако само упореди моје речи из оригинала и оне речи, које је г. Станојевић под знаком навода као моје навео.

Исто тако није истина да сам тражио нати сам мого тражити, да се лампе од 16 свећа замењује једном лампом од 60 свећа. Тражио сам само то, да се одреди као да општина хтела за уличко осветлење да употреби и те лампе од 60 свећа, *које би ми према овој укупној цени од 80.000 дин. могле употребити* т. ј. као год што је уговором предвиђено са колико ће се сијалицама од 16 свећа замењивати по потреби једна пламена лампа, исто тако бно сам нашљеђена, да је требало и са сијалице од 60 са ће угором одредити у каквом ће односу оне стојати према сијалицама од 16 свећа а разуме се и према пламеним лампама.

Да сам казао ништа разлога то да тражим највеће погодје дебата у одбору београдске општине приликом решавања питања колико ће сијалица од 16 свећа пословластичар бити дужан да да у замену једне пламене лампе.

Том приликом г. Станојевић предлагао је да пословластичар буде дужан дати за место једне пламене лампе 4 или 5 сијалица.

У моји пак примедбама на уговор сл. осветлења нпшарно сам објаснио, како је мало да се само са 4 или 5 сијалица замењује једна пл. лампа и према цени светлости из једне и друге лампе изнашли, да једна пламена лампа нпх да се замени са 10 до 11 сијалица од 16 свећа.

Одбор је решио, да пословластичар буде дужан дати на место једне пламе лампе 6—7 сијалица.

Као год дакле што је уговором одређено са колико ће се сијалица од 16 свећа замењивати једна пламена лампа од 1000 свећа исто тако мислио сам, да би добро било уговором у напред утврдити за колико ће сијалица од 16 свећа бити пословластичар дужан да да сијалице од 60 свећа или колико ће сијалица од 60 свећа имати да замене једну пламену лампу.

У толико ипе било је нужно ово одредити, јер нао што се видело и приликом одређивања са колико ће се сијалица од 16 свећа замењивати једна плам. лампа и приликом тога одређивања било је погађања међу г. Станојевићем и одбором. Г. Станојевић предлаже 4 или 5 сијалица и ако за време дебате око тога питања прелазе да „10 сијалица могу да замене једну пламену лампу", али, „да није противан да се мете 6—7 сијалица"

Ово замењивање пламених лампа сијалицама *чиниа* разуме се само у почетку, док ће што се буду лампе пажестиле и по овој укупној цени од 80000 динара а доцније почеће се дате лампе мањете настаје знатност чнана 19. уговора, по коме општина има да сноси сва трошка ово замене.

Ако би се дакле за нужно нашло, да се за уличко осветлење а за ову суму од 80.000 дин. употребе и сијалице од 60 свећа, да се неби онда тек с предузимачем око тога погађали, као што се одбор са г. Станојевићем погађао, мислио сам, да је требало уговором утврдити, у каквом ће се односу сијалице од 16 свећа и пламене лампе замењивати сијалицама од 60 свећа.

Због те моје увређена напомене г. Станојевић ме осмева и доказује да је то предлажем само зато, да би се нешто тражило од предузимача, на шта он неће пристати, и да се услед тога погодба поквари, уговор пропсти, те да се за осветлење уопе гас а не електрицет.

Тај несретни *гас* толико смета г. Станојевићу да и у најпростијим и споредним питањима неће да не рачуне и у том не разумевању толико је немилица да према свом убрканоју, чак и моје наводе фалсификује.

Та немилпвост г. Станојевића огледа се и у оном цитату, који је хтео да докаже, како он није измислио ону примедбу о употреби електрицета и за индустријске потребе.

Кад се пажљиво прочитају и упореде она два цитата, која је г. Станојевић, рада бољега прегледа, један поред другог навео јасно се види на што се она моја примедба односи и да сам иншљевао „да би општина добила јуд и као повољније погуде по што их је добила, да је у стечају било обрљиво, да је београдска општина нода *да под тако повољним условима за пословластичара* устуни неке искључно право за производење елек. струје за осветљење и сваку другу потребу варошп Београда.

Ово је мислим за свакога јасно да је овде говора *о неким повољним условима* за пословластичара и да то моје речи, које је навео г. Станојевић нпшу неке с предходним делом моје примедбе, у коме сам казао *какве су то повољне услови*, под којима је општина волна да устуни неке искључно право за производење електр. струје за осветљење и сваку другу потребу.

Оне пак последње речи и сваку другу потребу, које је г. Станојевић прочпшао као да су главни предмет неке примедбе, те су реч увете на уговора и не значе ништа друго, већ да је пословластичару дато право за производење ел. струје само за осветл. тако и за сваку другу потребу.

Какве су пак то повољне услови, под којима је то право дато пословластичару и који по моме иншљењу из стечаја нису могли бити попуђачима познати, о томе сам навео два примера и то о употребе „природне" односно водене снаге и о подземним и ваздушним спроводницима.

И сам г. Станојевић потврђује то оним речима:

„Г. Марко је у начелу противан уговору нарочито с тога што су пословластичару дата многа права по што су стечаоци била објављена. И зато он наводи само *два примера.*"

Али у доказивању како су моје примедбе наведене у два два примера неосноване, заборавио је г. Станојевић да је и сам констатовао да сам навео само два примера и из запрпнога дела које начелне примедбе изнашли и нема треба пример с употреби ел. струје и за сваку другу потребу. Поштго тога трећега примера у моји примедбама нема, онда сам с правом могао рећи, да је то *спорено убеђење* примедба г. Станојевића. Према томе поспане су и оне реч г. Станојевића, које је поводом те убркане примедбе на жеље унутро, т. ј. како је у моју прпој одбрани показала нека чудноната *забрана*", „са дрскошћу". У толико тиме епитети доликују радпи г. Станојевићевој остављам поштовани читаоцима да оцене.

Г. Станојевић назива „сокпном", што сам у мојој првој одбрани казао, да је у интересу пословластичара кад се општина обавезује да истоме устуни пословлаштво за ел.

осветљење и кућа београдског Г. Стаповојевић не сплаше се с тим мојим мишљењем и вели: „трошковни закле. да услови повлашћење среде и за кућу, више су на штету но у корист повлаштичара, а то из узрока тога, што се и струја у толико јевтиње може дати, у колико се трошк ближе ово централе (не водећи рачуна о коштању дуљих спроводника) једнако ми рачуном, што се струја мање губи у кућним спроводницама но у дужим и што тај губитак пде на штету повлаштичара".

Мени је ово објашњење г. Стаповојевића сасим нејасно.

Г. Стаповојевић назови овде једну штету, која се као што се мени чини губи према користи, коју је повлаштичар добио тиме, што је и у кућу београ. стекао право, да искључиво сам производи електр. за осветљење и снажу другу потребу.

Овај губитак електричне струје на растојање од варошке до граница кућа, не може бити код добрих спроводника тако знатан, да толико на цене утиче, над се ова, да се данас електрична струја спроводи не само у даљини од 5 или 6 километара већ и дальна од сто и више километра.

Више без сумње г. Стаповојевићу познато, да је у Француској електрично електричне млазове спроведен електр. чак од Лауфена на Пекару, а Лауфен је од Франкфурта 175 километара удаљен!

Више примера могао би навести о таким инсталацијама за производење електричне струје, које су више километра од њена од места, у којима се спроведени електрицитет, троши за осветљење и друге потребе.

О неком тако знатном губитку као што г. Стаповојевић назови. да ће повлаштичар имати услед дужих спроводника, мислим, да према овом што сам споменуо, не може бити говора.

Поред тога и то се зна, да повлаштичар у свако доба дана и ноћи мора имати довољно електрицитета, трошило се или не, и кад се о томе евентуално великом губитку електрицитета не води тако строг рачун онда нема никаквога смисла овај разлог г. Стаповојевића о губитку електр. струје на растојању до кућа београдског, према томе и „сопствам" је на његову а не на мојој страни.

Куд год се мислимо сада инсталацију на објашњења пека, која су нејасна, непотпуна, погрешна и т. д. па и у питању које као што и г. Стаповојевић вели, није електротехничке природе. те да би за његово разумевање била потребна нарочита спрема" и у таквом питању вели г. Стаповојевић непоштљиве погрешке. Објашњавајући, зашто је тражио да општина плаћа повлаштичару штете на прибору за осветљење а у случају кад не може да се пронађе, који је штету учинио, вели г. Стаповојевић, да му је то тражење „доктрорално ти часто мало веселост што се кад нас може ни о најпросте-ије стварн омлаловљену и кваре. Зар г. Марко не види какве муке" вели г. Стаповојевић „има наша општина са чесмама, које мањупа памерно кваре! Чесме су, право говорећи много корисније установа него електрично жапо. ни кад се какво људи који и такве ствари из простог ината кваре и упрошавају, зар се неће наћи сутра дан неко, кад се намести сл. лампе, који ће их, једну или више каменицама разбијати. *Таким се случајеви у другим варошима не могу ни замислити, па зато о томе и нема ни-*

коме одредби а ми код нас, где има људи *који и мајсторије и мајсторишке ствари* говоре, код нас се морало о томе водити рачуна. Ја нпта више држим да ће се наћи код нас људи, који ће из простог ината, што је противу његових жеља успјела ел. светлост, бити у стању да организују читаву кпјку противу ел. светлости, правити велике тешкоће њеном увођењу. И ко је злонамерству врпх ако се проузроковат штете не могне наћи или ухватити? Сигурно општинска слаба контрола на што је право да општина, која се брине о сигурности ствари од опште користи, да ово учињену штету и плати или да боље такве ствари чува"

Онако лоше да говори само онај, који заслепљен електр. светлости не види ни своју најближу околину и престаје је, да је тако страшна, да јој у целом свету равне нема, и зато тражи да се једном општинском комјесионару да нека гаранција за сигурност његове имовине, но што је општина према мишљењу г. Стаповојевића у стању да да прво себи и својим грађанима.

Хајде да укемо мало мирније, да се о томе предмету поразговарамо

Зато дакле што се дешавало и дешава, да се чесме код нас намерно пкаре, ја мислим, да се не може отуда извести закључак, да ће исто тако и електр. фењери страдати. Ово електр. дакле неће се жалби искупљати да на њима и врлудне чекају по неколико часова, док на њих ред дође, да напуне тестеље волтс, не ће се ово електричних фењера грабити, ко ће пре воду да наточи, па те фењере и ако бог зна како не сиспе, не ће се толико бутити као на чесме из којих једна пуна вода итд.

Са свим су друге прилике код нас на нашим чесмама, а сасвим друге код фењера!

Није ми познато, да се код нас дешава, да су у некој улици или крају вароши сва обрађивачких дела Европе, зна ће да то није баш тако ретки случајеви.

У Цариху слушао сам, да шестоје и нарочита полицијска наредба о разбијању фењера, по којој ако се нека група разуздданог друштва усхвати у тоже уживању да фењере дуна, онда се од ухваћених поред каже пплаити не само штета, него су том прилнком учинили. већ и све штете. које су се од последњег арестирања у разбијању фењера десиле.

Као што се из овог примера види „таков" случајеви у другим варошима не само да се „не могу ни замислити", као што г. Стаповојевић по штету услед наше општине тера, већ се фактички дешавају и то у толикој мери, да се тога ради падају чак и неке оригиналне полицијске наредбе!

Ако је г. Стаповојевић и у другим случајевима као у овим тако строго водио рачуна о „нашим приликама" и „интересима наше општине", онда не треба да му је ни најмање „чудновато" што сам ја као нестручњак у електротехн. питањима дао у ствар да изнађем толике мане у уговору за електр. осветљење зап. Београда.

Али, и овде ће изађа г. Стаповојевић пронаћи неких „прилрнених сморова, који у облику најмањих жеља за електрично осветљење нису ништа друго, до што отровнога цијена", јер г. Стаповојевић вели да у „великој већини" мојих приједлога „нажали читалац могао би открити таквих прилрнених сморова".

Нужно је да се и ту мало задржимо, те да видимо, у којима је то специјални случајевима г. Стаповојевић у мојим приједлозима могао да нађе неке прикривене сморове.

И ако он вели, да ће нажалн читалац може „открити" у великој већини мојих приједлога, нпак ја те велике већине напада само два примера, којима је без сумње г. Стаповојевић мислио, да ће најрезантније начин доказе ону његову претпоставку о прикривеним сморовима. Та два страшна примера односе се на употребу водене снаге и сједињења од 60 сваћа.

О сједињама од 60 сваћа раније сам већ показао шта сам хтео да поставим и мислим да сам довољно јасно доказао, да од те моје приједбе не може бити ни помена о неким прикривеним сморовима.

Да укемо сад да прогопоримо нешто о приједби односно употребе водене снаге.

Г. Стаповојевић же ове снеге исправља и вели, да су и парна снага као и водена снага природне снаге. Моју тим зна се да парну снагу морамо неминовно да произведемо а водена снага стоји нам у природи на расположењу. И ако год што нећу нпкоме дати на ум да немамо исправка код каке и ако је то погрешно, да сунце излази и залази, што тако мпого пут је г. Стаповојевић себи да умтеди тај труд, те да прочитао наподи, како за мене парна снага ко бајаги није природна снага.

За водену снагу, која нам овде на расположењу стоји вели г. Стаповојевић, „како је врло слаби пад Саве и Дунава неопна исгнгдан за окретање динамо-машина, које се пише стотина пута у минуту морају окретати.

„Добротом једнога нашег уваженог" техничара, као што г. Стаповојевић вели, а у разговору сазнао сам, да је овај пад г. Стаповојевића погрешан, јер слаби над Саве и Дунава неопна исгнгдан за окретање динамо-машина, које се пише стотина пута у минуту морају окретати. Зна се да ова подена мотора, који и код пада малога пада и малом броју окретања и то 2 до 4 пута у минуту, покрећу машине, које не сано пише стотина већ и више хиљада окретања у минуту могу да учине. Набором добрих преносила, точковима са зупцима и кајишима, може се произвољно велики број окретања постаћи, *само ако нам потребе снаге.* Сила воде, ако што је и њима техничке а пождја и реалне познато, не зависи пи само од пада воде, већ и од количине. Ако је према томе пад воде незнатан и при том се нма велики квантум воде, ако што је случај код Саве и Дунава, онда се без сумње може добити и велика снага, која је у стању да покреће динамомашине и више стотина пута у минуту".

Зашто се овде огрешио г. Стаповојевић притиву елементарнога правила механике?

На сваки начин не зато, што те ствари не зна, већ запосен предрасудом, да ја као „привучен господа осветљења," и не могу рећи на тоже, да се под ито новољним условима закључи уговор за елек. осветл. запосен том предрасудом, није хтео ни да размисли о опоме што пише.

Тако може сваки без разлишљања наздаи да нам приповеда о неком предмету и онда ми је сасвим јасно што г. Стаповојевић

вело да ће читаоци одређи „сваку важност“ овом његовом одговору „реакцији“ да није никаква вештина полемисати са г. Марком Леком и т. д.“

И заиста није никаква вештина полемисати, не само сасвим већ и са ма о слабим од нас, кад се тако у најелементарнијим питањима греши.

Нисам стручњак, да се упуштам у не питање како би се могла корисно употребити необилна водена снага Саве и Дунава, али и као нестручњак увиђам, да се слабе над Саве и Дунава на и привлачне тих река које се налазе до дна не замрзну, могу навести као неки изузетак, које техника не може да савлада и због којих се водена снага Саве и Дунава не би могла употребити.

Да се нарочито због великих трошкова ово инсталације не може сматрати водена мотор корисно да употреби напоји г. Стаповић за пример парни Софију.

Тај бам пример, да се изразим речима г. Стаповића „против њега говори“ а за употребу водене снаге.

Као што сам зели софијско електр. осветл. стаје два и по милијуна динара и интерес с амортизацијом и одржавањем износиће годишње на 260.000 динара. Али, кад се уме у рачун да дала инсталација, елек. машине, зграде, спроводници и употреба водене снаге, стаје два и по милијуна, онда сама водена снага неће коштати сих два и по милијуна, већ отприлике половину и то тоне и половину суме интереса, амортизације итд. годишње износе дакле на 125 – 130.000 дин.

Да видимо сад колико би софијску општину коштало 2000 коњских снага, колико оне сад има на расположење, кад би морала да их производе парном снагом. За једну коњску снагу и за сат да рачунамо 2 к. угљена. За 2000 коњских снага трошило би се дакле годишње 34,560 тона угљена, рачунајући тону по 25 дин. износи 860.000 дин. На основу ових, да сам угљен шест пута више стаје но што коштала водена снага годишње. Уз то долазе још многа машинаста, лежаји, материјал за мазиво машина итд. шта код водене снаге отпада а сем тога интерес и амортизација парних машина, које такође с казати, нису баш тако јефтине, да о томе не би требало водити рачуна; кад се све то узме у рачун онда се може поуздано рачунати, да би парна снага најмање 10 пута више коштала од водене снаге. Па и кад би узели да је претпостављена г. Стаповићева истинита, да се у Софији неће сва помоћна снага утрошити, него се само половина утроши па ће опет још водене снаге остати знатно јефтина од паре снаге. Поред тога кад. Софија има и ту вољу, што још стоји на расположењу у виобилу снага, да је употреба на ште хоће, да јефтино продаје осветлење и да на тај начин предобије многе потрошаче.

Као што се из свега види г. Стаповићев изобрао је рад нагодили пример, којим је баш обратно доказао, да је и у таквом случају, као што је у Софији, водена снага знатно јефтинија од парне снаге.

Нема сумње да је велика благодет за сваку земљу и народ, кад има на расположење водене снаге, коју може да употреби.

Београд има на Сави и Дунава на расположење огромну водену снагу и на то сам једном помињао кад сам у којим приликама навео, да би се том „природном снагом“ могао јефтиније но парном снагом електрицитет производити.

Кад сам о томе приликом једном учинио, хтео сам да сазнам, докле се дошло с изучавањем тога питања о употреби водене снаге Саве и Дунава и да се зна, да је о том питању било говора одд. кад се потреба указала, нарочито кад се уговором дало концесионарству право, да се том снагом користи и међутим у расписаном стечају није то било обзиљежено. Мислио да је том приликом мирно и стручним поступком, као је исто било прихваћено. објашњено као због тих и тих електричних тешкоћа не можемо рачунати, да би се водена снага Саве и Дунава могла користити употребити, место дакле да нашега такога одата, г. Стаповићев напада ме, као да сам ово питање о употреби водене снаге покренуо само „под изговором, да би оштинари добили јефтино осветлење као би се вода на Сави и Дунаву употребила као мотор, г. Марко зна“ вели г. Стаповић. „да би се цела инсталација електр. довела на много јевтиније земљиште, јер би онда он због неправилности у раду електр. машина, цело предузеће осудио као рђаво и лакше дошао до земље шетње расним осветљењем. Видите да дакле да и онде, где г. Марко нагледа најбоље пријатеља ел. осветљења, јер доказује начин како би се оно много јефтиније добило, и ту му он подлеже могу у корист гасног осветљења“.

Да би ово погрешно мишљење о мени одмах назади г. Стаповићев за пример ел. осветљење у Темишвару и вели: „Г. Марко нам још у прави својим приједбама каже, како су у Темишвару већ дошли до уверења да ел. осветљење не вља. Шта више он је једном приликом цитирао случај, како се ел. осветљење угашено баш пред њиком комисијом. Г. Марко зна добро зна“ (чуо је од нас) „(а и ја сам то једном приликом објасњио да се неправилности код ел. осветљења у Темишвару дошле одуда, што је за моторну снагу узета вода, која је као што сам казао раније нашао прао несигуран мотор“.

По овоме нагледа дакле да сам тражио, да се за производење електрицитета употреби код нас водена снага нарочито зато. да би и код нас ел. осветљење било онако несигурно као што је у Темишвару.

Али и онде је сам Бог казао г. Стаповићева што ни намеће неке намере, које ни ја у сну нису биле.

Како су подаци г. Стаповићева у опште као што сам видели доста непоуздани, то сам посумљао да и онде није такав случај и постарао сам се. да се нађе из ближе у познанак с електр. осветљењем у Темишвару, и том приликом сазнао сам, да се ел. осветљење у Темишвару и не узима водена већ парна снага.

И приликом расправљања питања у нашој општини о увођењу електр. или гасне светљости, г. Стаповићевић бранио се Темишваром и то овим речима:

„Што се тиче Темишвара и „електричног покрећења“ у њему по појасима ни г. Лево еби ту стварно само собицано узели, кад би хтели да приказу у казали је околностима наручено електрично осветљење у Темишвару. Темишвар је хтео да има скоро бесплатно осветљење. Он је узео као моторску снагу једну турбину, коју крене вода. У сваком таквом случају ни хорадо да рачунамо с јаком и сушом и за то је се и десило да се парни покретача што је вода или сиђа или надошла пак се закрпала или се десило што ово браве или је што замало у турбину па је спустило. Ја нисам хтео ни да кам спомињем воду као мотор за електрично машине, јер би истина справљање електрицитета тим путем било баснословно јевтино. али се тешко може код нас извршити. И кад би узели воду као мотор ни би смо рачунали с њом и Темишвар бива надвожен под опасност, да остануо ване пута поред осветљења у мраку“.

Да бе се дакле на најоуздањији начин уверио шта је у ствари, обратио сам се председнику Темишварске општинске питаљи: да ли се вода употребљена водена снага, којом се тамо г. Стаповићев брани, за темишварско ел. осветљење, сменљало, од када је водена снага замењена парном снагом. Одговор, који сам од г. председника општине Темишварске добио гласи: да ли ово за електр. осветљење парним нису никад узимали водену снагу

Шта би имао на ово да вам г. Стаповићевић одговори ?

Нешта друго, већ да је мислио, да се у Темишвару производи електрицитет водеком снагом и да није знао да се производи парном снагом, као што није знао, да сам о воденој снази говорио једно но о снази, која је знатно јевтинија од парне снаге, није ово да је електрично осветљење у опште а пособице у Бечу знатно скупље од гасног, није ово да су чесме и бехери две сасвим различне ствари, које се према садашњим нашим приликама не могу међу собом упоређивати, није ово ваљне су приликом код нас и ниесмо је да такви случајеви какви се код нас дешавају, „да се у другим варошима не могу ни замислити“, мислио је да сам толико ограничен, да за једну силицу од 16 свећа тражи сијалице од 60 свећа, није ово, да сам у одбору општине нароши Београда имао раније већ приликe, да проучавам и оцењујем питање о гасном осветљењу и да сам са истог стогошу проучавао као и сад питање о електричном осветљењу Београда, није ово, да ја као грађанин ове нароши не могу имати неког новца, да будем нашо пријатељ наше општине од њега, није ово, да сам својим незнањем штети интересе и углед наше општине, није ово да ће тиме назвати ову полемику, која је непријатна за њега и за мене и т. д. и т. д.

Али, таме се г. Бока Стаповићевић, не може оправдати и као поштен човек мора знати бар то признати, да ме је ја изнашао о необосећености начално.

Др. Марко Т. Леко.

СТЕЧАЈ

За инжињеријско и архитектонско одељење грађевинске управе општине београдске, потребан је један

УПРАВНИК

Дужности тога управника прописане су нарочитим пословником, а у главном биће ове:

Управник руководи све послове по појединих му одељења, и врши врховни надзор над извршеним тих послова. Он је одговорна за спасеко и тачно извршење свију послова, како оних које он сам врши, тако и оних које буде вршио њему подручни персонал.

Управник је референт за све предмете, који се тичу његове управе, приликом решавања тих предмета у суду и одбору општинском или грађевинском одбору када се установе.

Управник се стара о попуњавању свега осталог персонала за поменута одељења, у границама буџета. Он предлаже суду или одбору општинском лица за сва остала места у тим одељењима.

Прва плата управнику је 7000 динара, а наручатом уредбом одређене су доцније, на које ће се начин повишавати.

Како ће се морати скоро завести стално одељење за водовод, то ће од пријављених имати првенство они, који би се могло прићи и управе водовода. У томе случају одредиће се управнику особен додатак плате.

За управника примаће се само Србин и то у првом реду онај који је у Србији рођен. Затим мора да је испунио све захтеве, који се траже од инжењера при примању у државну службу, да је најмање десет година провео у пракси, и да је потпуно телесно здрав.

С тога је сваки дужан уз своју пријаву, приложити доказе о месту рођења, о школској спреми, о годинама у пракси или служби „проведеним и лекарску сведоџбу.

Рок за пријаву траје до 20 Марта 1892 год.

Од суда општине варош. Београда 13 Фебруара 1892 г. АБр. 2415.

СТЕЧАЈ

Пошто је упражњено место општинске бабице за сеоницом, то суд општине вароши Београда расписује стечај за општинску бабицу за то место.

Плата је годишња 600 динара.

Молбу с документима треба поднети овоме суду најдаље до 15 Марта текуће године. Првенство право на ово место имају Српкиње.

Од суда општине вароши Београда 6. Марта 1892 године АБр. 4220 у Београду.

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА.

Општина вароши Београда примила је Павићићеву статуу, коју је вредно наш одличан и родољубиви уметник г. Вока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о своје трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови ово саливања статуе могли исплатити г. Вока Јовановић обратио се молбом општини вароши Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина вароши Београда примила је на себе ово прикупљање. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, на где они били, да притекну у помоћ прилозима рода саливене статуе великог Павићића. Нарочите се општина обраћа учешћима великог покојника, данашњим посљедима мисли Павићићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да поменуту пошљу прилог учешћа или и доказу да поштују своје заслужне, јер по заборавља засуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, које достојни, да их има.

Од општине вароши Београда 27 Фебруара 1892. год. АБр. 4119.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто на државној лицитацији на дан 17 тек. мца. за грађење друма за везу Крагујевачког са Шабачким друмом, није био довољан број лицитанта, то ће се ова лицитација поновa на дан 11 Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне држати у грађевинском одељењу суда ово општинског (у Павићевој кући на марвеној пијаци).

Кауција 1800 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови поједних профила могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 237 — 19. Фебруара 1892. год. у Београду.

На дан 12. Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда ово општинског (у Павићевој кући на марвеној пијаци) јавна усмена лицитација за отклањање земље до ноге пиљеште на шљункуленој пијаци.

Кауција 260. динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови и план поједних профила могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр 248. — 20 Фебруара 1892. год. у Београду.

На дан 16. Марта тек. год. од 8 до 6 сати после подне држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда ово-општинског у Павићевој кући на марвеној пијаци јавна усмена лицитација за издавање под закуп општ. мајдана на тополичерском брду звани „Бела чарма".

Кауција 300 дин. у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 178. — 28. Фебруара 1892. год. у Београду.

Пошто одбор општински у седници својој од 20. тек. мца. из важних узрока, није одобрио лицитацију за грађење калдрме дотеравши и ломљеним каменом, циклоп тротоар и шеталиште (макадам) у Душановој улици, то ће се на дан 13. Марта тек. год. у грађевинском одељењу Суда ово-општинског у Павићевој кући на марвеној пијаци, држати друга јавна усмена лицитација од 8. до 6. сати после подне за израду горе поменуте калдрме.

Кауција 5000 динара у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови, предрачуни и планови поједних профила могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општ. вар. Београда ГБр 241. — 27. Фебруара 1892. год. у Београду.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског (у Павићевој кући на марвеној пијаци) држаће се следеће јавне усмене лицитације:

I.

На дан 20 Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне, за полагање тротоара у „Котарској" и „Лепеничној" улици.

Кауција 100 динара.

II.

На дан 23 Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне, за полагање тротоара у „Ужун-Мирковој" „Дубровачкој" „Васиној" „Вук-Караџићевој" улици и преко велике пијаце.

Кауција 200 динара.

III.

На дан 24. Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне за полагање тротоара у „Споменичној" и „Кнез Милошевој улици.

Кауција 200 динара.

Све кауције полажу се у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вароши Београда ГБр. 310. 5 Марта 1892 год. у Београду.

Пошто инсеранат сена ни до данас није снабдео општину са потребном количином сена, то ће рачуноводство суда општине вароши Београда на дан 12. Марта 1892 год. држати лицитацију за набавку 126.000 кила сена.

Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општинског од 8 до 12 пре и од 2 до 5 сати после подне, у које ће се време и закључити. Кауцију полажу српски грађани 1.260, а страни поданици 2.520 дин. у новцу или државним папирима од вредности.

Услови ове набавке могу се видити у рачуноводству пре а и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општине вароши Београда 5. Марта 1892 год. СБр. 572.

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)
Држан 4. новембра 1891 год. у Београду

(скраћено).

Мата Јовановић. Господо, онако исто као по закону не може бити ово узимуте тако исто по закону не може се ово свршити, јер је њиме прописано колико се плаћа. По томе ја кажем да је и комисија погрешила сводећи овај приход. Ми можемо, ако плаћамо да треба то укинути за Београд, да поразимо на томе да се то законодавним путем сврши и докле год остане ако што је. Никако дан ја не дајем мишљење Великарићево да ми овим можемо да испуњимо само форму стављајући и приход од ове таксе.

Председник. Комисија је мотива ону скалену таксу с тога што она има и начин како се овај акцис наплаћује од касација механичких осим преоптерећен. Ја сам мало пре чуо да ниа око 400 људи тога сектора. По томе долазе на ове акције на сваког око 25 динара. То није велика сума и ја мислим да је сви треба радо да положе зато што ће наплату вршити сама општина и неће их плаћати појединци закупци који би место 10 истеглали 20 хиљада дин.

Чланови осим не треба да буду повлашћени и тесперуда тим пре што ваљу да се не могу суне за говорну Београда узимати од сиротиње, које има доста и која по месец дана нема ни чим да се опреи због великог замета на гомељину, на дубоке и т. д. са чега се је цена нарасила са бечком и велико харошки ценама.

Ја мислим да ону цифру останимо за сад и да је избришемо кад се закон измени.

Она позиција служила је за текуће потребе општинске, она је сведена на минимум, сведена је толико да неће имати, исказиште и касације да плаће више од 25 дин. с главе на главу и ја сам за то да се она позиција остава у буџету при свем том што нерујем да ће људи подносе доста велике терете.

Дим. Најдановић. Вели се: закон је одредио да се акцис наплаћује. То јесте али ја мислим да закон није забранио да ни опростимо ону таксу кад нађемо за добро

А. Васиљевић. Мислим да се ово ослобођење не би косило са законом. Општина је београдска то исто општинила и на њеру ја не ће било право оптерећивати ту исту робу и у подруму. Ово би била нарочита врста рада неправо давање и ја сам за то да се овај приход избрише.

Радомир Драговић. Треба знати да није само београдски касације и механички стајеж оптерећен овом даћином. Не. Њој су подложни као и механичке у целој земаљи само што ни у Београду гледано да им терете олакшамо. Она треба да то увиде и да не траже да са сами плаћа не плаће јер то би било противзаконо. Боље је да ово остане онако него да дође после нас неко други п. пр. у Мају или Јуну па да каже: ово је један приход на који имам права по закону: дај га, па у место да касације и механичке плаће 10.000 а ово да им се узме и 50.000 дин.

Лазар Домковић. Г. Мата рече да је законом одобрен акцис. То је истина. Али онако могуће. Што се даже ја је цијера нашла него што би се могла по закону покупити, то неруџе не стоји. Кад би општина наплаћивала таксу она би увек наплатила мање. Али општина је прелаза ово једнине лицу па ово наплаћује. Као наплаћује то је читава историја. Он дође у радњу онда над гледа има највише посла око муштерија, тражи да се мери ниће и кади га дотле докле му овај не да што тражи. Треба имати на уму ова касације и механичке чиме користи ову општини. треба знати да они плаћају каздо које каквих државних и општинских такса, да надкласају по толике новце и да пресна томе треба да им се учини законодавним путем ово што они с правом очекују, то јест док се не укине закон о наплати акцеса.

Због тога сам ја и молио да се стави приход од ове позиције у 2000 дин. и да се поради да се овај закон уклоне.

Председник. Неколико је пута г. Даса Дашковић споменуо оне у одбору, да одбор изађе пред скупштину да се акцис укине.

Ја ћу да подсетим г. одборнике, да је о овом предмету раније било говора, и раније решено, да се председништво обрати народној скупштини са овим објашњењем и да употребе право да се тај акцис за вар. Београд укине. То до сад није учињено и комисија је само рачунала с овим даном на позитивно стање и рачуна да ће се остварила о своју дужност, ако и тај приход не би забележила, а пана остаје пут како ће се поредити, да се тај акцис укине, тек сад одбор се не може тога прихода одрећи.

Бока Димитријевић. Ја се не сећам тога решења овог у одбору бар за моје време, али и да је решено, ја не би пристао на то, да одбор моли скупштину. Нека се сам ослаже за то обрати на скупштину на ком моли. Не ваља за што би се одбор у то мешао.

Никола Р. Поповић. Одбор не сме да укине акцис. Замислите овакве случај: одбор каже нема акцис. Сутра дан неко се понуди и дође општини 10 хиљада динара за право на акцис. Сме ли општина да одбије ! Не сме. И ако да, он ће се жалити државној власти и она ће уништити рад одбора. Ја вас молим да признано 10.000 динара јер за сваког механицију долазе само по 25 динара.

Лаза Дамјановић. Од известнога комисије чуо сам да је било мишљење, да она позиција буде од 2.000 динара (Чује се: то није.)

Коста Б. Милојловић. Најпосле и ослоне ће пристати на 10.000 динара, ам тако да се не даје на лицитацију него сам ослоне да покупи и донесе одбору, а после општина да учини поправ код народне скупштине да се са сам укине. (Чује се: то је врло добро.)

Димитрије Најдановић. Ја тражим да се реши прво хоће ли се укинути акцис или не, па после да дође на решење предлог Косте Б. Михајловића.

Председник. Ја ћу ставити комисијски предлог на гласање. Ко је за то, да се прими комисијом одређена цифра нека гласа „за", а који није нека гласа „против" — (пастаје гласање).

Гласало је 14 „за" 2 „против". И тако усвојено је мишљење комисије да цифра на акцис буде 10.000 дин.

Стеван Чабрић. Још да се допуни предлог комисијски с тим, да општина просто отпрети оспоре да ову суму покупи и суду донесе.

Председник. Ово се узима к знању.

Сад молим вас, чујте даље, (књиговођа чита).

Мата Јовановић. Ја бих мишљења да изостанимо из буџета ову позицију под бр. 121 односно казна чиновника општинских; једно с тога што није лепо да ми на све стране у напред запишемо, а друго те казне нек иду на одређени фонд. Нас неће она цифра бог зна колико користити.

Председник. Закон општински дао је право председнику и суду да може да казни своје чиновнике за непредано приведе дужности. То се разуме, јасно казано и мора се та казна унета у општинску касу.

Односно оне друге ствари г. Матине за фонд, комисија је и то имала у виду и оставила је једну цифру.

Марко Великарић. Ја би био мишљења да ту цифру дође у напредни приход, јер се то не може сматрати као редовни приход. По томе ти би позиција могла овде изостати.

Председник. Тоне нисам противан ово и одбор прима.

Марко Великарић. Ја би још предложио и то, да се позиција 122 и 123 споји у једну и да та цифра буде укупно 8 хиљади. Тако је исто и комисија ито предлаже трошковне рачуне, ове две позиције свела у једну. (Чује се. боље је да остане по предлогу).

Председник. Дакле остаје по предлогу комисије ! (јесте).

Мата Јовановић. Шта је било са мојим предлогом о чиновничким казнама !

Председник. Остаје као редовни приход.

Мата Јовановић. Ја то не одобравам. С тога тражим да се гласа. Неизгодно то изгледа примити чиновника у службу и осет у напред предвиђати казне.

Председник. Ја ћу ставити на гласање.

Ко је за то, да казна за чиновнике о стане по предлогу комисије, тај ће гласати „за", а ко је за г. Матин предлог, да се та позиција изостави, нека гласа „против".

Гласало је 11 „за" и 2 „против" И тако усвојено је по предлогу комисије.

Пошто је већ доцкан закључујем састанак.

Састанак је овај трајао до 9 сахата по подне.

Дрвар 6. Новембра 1891. год. у Београду.

Почетак у 9 и по часова по подне.

Председавао председник општине Милован Р. Маринковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити, то отварам одборску седницу и молим да чује записник последње седнице. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на записник?

Соломон Аврајел. Ја сам опомаћ учинио једно питање на председника односно закупа за чишење пушница и помијара; на то није ништа у записнику записано. Молим да се и то стави у записник.

Председник. Истина је то и г. секретар је заборавио да запише. Ја сам на ваше питање одговорио, да је одмах дато једном другом да тај посао врши, и с тим је г. Соломон задовољан био.

То ће уђи у данашњи записник и с тим ће се и ваше питање увести у записник.

Има ли још ко шта да приметн? (Нема)

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Јован Стојковић. Једно питање. Ја сам чуо да једна у општинској чаршији мора храну на свој шантар, кад год што купи, а неће да зна за општинску.

Је ли то познато председништву и како то сме да буде?

Председник. То питање ја сам већ добио на писмено од г. Боже Николића и онога часа издао сам наредбу дотичном кмету да тога човека уме на одговор.

Бока Николић. Њега су већ једанпут казнили за то, и он опет мери и неће, да га ништа не може и не сме за то казнити и шта више неће, да ће за ништа да мери. Он до сад ништа није купио на пијацу, што се мери на општинском кантар, него сам купи без мере и сам мери, а кантарију не плаћа. О томе не треба испитивати ништа, већ пошаљте једног човека без вама, па ћете се одмах увјерити.

Председник. Добро сте ви сви ништа испитати и по закону шта треба урадити. Мени то до сад није познато било, а сад ћу по тој ствари учинити све што ми дужност налаже, јер је право мерења општинско. (Одобравање).

Сад прелазимо на претрес буџета.

Пре него продужите где смо стали, почећемо прво са расправом питања о зеленом венцу, које је на данас остављено да се реши. Овде су акта о свему и сам говор у председнику седнице био је око тога, да ли је уговор закупа закључен пре закона о доколи слободне пијаце. Колико смо видити могли, уговор је на два месеца пре закона закључен. Дошавши кад је закон изашао, проглашен је зелени венац за слободну пијацу, али се то није могло до сад извршити због постојећег закупа, а не може ни да се скрши без пристанка одбора. Закуп има да траје још 10 месеци, а уговор је закључен 6 сент. 1889 год.

Јован Стојковић. Не може се то поништити и да пропадне општини телеки приход. С тога сам ја он издвоји уговор до краја.

Соломон Аврајел. Што није тражио одмах кад је закон изашао, него чекао читаву годину дођије.

Председник. Дозволите да вам објасним. Закупац је у врлодијем положају према општини но општина према њему јер он има право до уговору, да све зграде преда општини по процени вештака бирших и од његове страше и од општине. Он сад је, општине, тп процена предност зграда сама како знам и како за право паљем ја њу тако устурити те зграде. Ено његове молбе стоје овако стоји и сад ни како хоћете одма да му се уважи молба па да се опај приход избрише по уговору а да мете нека мала цјора пошто општина свакојако мораће имати од те пијаце неки приход.

Коста Гашевић. Како ће се решити ово питање то је друга ствар, али питање је оно о опој позицији. Ако узноја општина раскинуће уговор онда ће то одјаести у приходу и доћи мале цјора, по тада и у будуеу расхода мора доћи једна позиција по навесне суме на плату онога, који буде прикупљао приход од пијаце зеленог венца. У сваком даклс случају она позиција приходна не може да одпадне

Соломон Аврајел. Држим да ова позиција не треба да одпадне с тога, што је она основана на уговору. А доцније може одбор да донесе решење о садању молбе да ли да се уговор раскине или не.

Радивоје Драгојевић. Уговор је прављен кад није било закона. Сад кад је дошао закон који то потпре, онда ни уговор не може да опстане на штету грађанства.

Бока Новаковић. Овде стоји од закупа трга по зеленом венцу. Према закону сад то не може да опстане, а тако исто не може ни да опстане ни према раније решеној одбора, који се та пијаца има да прогласи за слободну. О тога треба избрисати рет „закупац и натуте: приход од пијаце.

Мата Јовановић. Молим вас, господо хоћемо ли да решавамо вечерас: буџет или пијачно питање. Нама треба приход и сваком се од с. г. Бокон Новаковићем да се каже приход од пијаце зеленог венца, а уговор да се раскине.

Председник. На добро. Хоћете ли онако да се мете приход од пијаце зеленог венца па да предлажемо оволику исту цјору.

Мата Јовановић. Мени се чини да ово детаљисање у буџету на пређиме нарције чини велику забуну као што сам то казао и онде где је казано о нашим чиновима. То не чини битну разлику да се мора одређено водити.

Коста Гашевић. Ја верујем да је тежа за књиговодство, кад има више партија, и онда се спомаже има, колики је приход и од једне, а колико од друге пијаце. А што се тиче суме, ја бн ону исту цјору опет предвидио, па на крај године како буде.

Председник. Хоћете ли исту цјору ?

Милутин Марковић. Ја мислим да остане исти цјора.

Бока Новаковић. Нека остане само би можно, да се молба закупца нанесе после што ире на решење.

Председник. Ето нашли од вашег затхтева. Усваја ли одбор оволику цјору од пијачне таксе ? (Усваја).

Сад наводите чуте даље. (Књиговођа чита)

VII. прирез

Од прирева 180.000 динара.

Бока Новаковић. Ја бн питао г. председника да одговори, да ли је подмирена она потреба, због које је уведен овај прирез.

Председник. Ово је питање управљено на мене.

Општински прирези улети су у буџет ради подмирења општинских потреба, које општина има да подмири у колико не може од других својих прихода да изиђе на крај. Ти су прирези раније одобрени и по том праву непрестано узаке у буџет.

Општински прирез био је 28 п. дин. од јануара непосредне порезе и тај прирез смањен је на 20 п. дин. а то с тога што је због Калачијевих плавова посечан био на још 8 п. за 5 година док се она сума утрошена на те плавове не попуни.

Дакле прирез на 20 п. редовни је, а овај зимни са 8 п. био је одређен за извесно време и сад је отпао. Да ли ће 20 од сто прирева нанети 180 хиљада то познат али по уверењу поменика које сам ја нитао извлаи да је изнета више од 180 хиљ., а то с тога, што се број становника умножио и сад још зимни од тога, да ли ће се моћи сав прикупити.

Е. Новаковић. По закону о општинама ни један прирез не може се ударити док га збор не одобри. А у уставу стоји да се прирез може узимати само кад се изгласа на збору. Према томе ја мислим да треба да се то одобрење добије да нам се не би пребацивало да смо се огрешили о пређења закона и устава и писмо испунили прописне форме.

Председник. Што се тиче ове мисли нпју је жпео г. Новаковић, ја могу да му кажем да то вреди само у том случају кад се уводи нов прирез или кад се одобрени повећава; међутим овде није тај случај. Ми имамо раније законодавно решење о куцању приреза; тај прирез ни не само не употребљавамо него га смањујемо, јер она потреба за 20 од сто које је биле, та је требала. Због тога права да одобри прирез и од 40—60 од сто.

Према томе што је овај прирез одобрен изазвано би биде тражити још некакво одобрење.

Т. Николић. И ја сам имао да обратим пажњу на то, што је г. Новаковић казао и више питата немам ни ја.

К. Глишовић. Ја сам мислио да чиним питање али је председник сам објаснио: да је прирез од 20 од сто прешао све законске форме и да је сме сад чинити изванредна посао, ако би сво хтело да ово иде збору на решење. У осталом и сам министар финансија побрезао би нам тај приход, кад не би нпао своја основа законске.

Осих 20 од сто прирева, то је стални прирез који је прошао кроз законске формалности и нема смисла тражити му нападно одобрење.

Милутин Марковић. На говоре г. председника и Главиња имам да примети ово. Кад би ми за сваки прирез што га имамо да прибирамо, морали да тражимо збор ско одобрење, онда би нам тешко било потребно и ако Калачијеве плавове и за друге што. Али кад има одобрења за прирез, онда све што се може плаћа се ни неса као се односи на ово чему је прирез намењен. Овај прирез стално је; он постоји одавна по буџету; по њему су испуњене све законске форме те то теме изазвано нам друго одобрење не треба. Бар ја сам тога мишљења да за овај прирез не морамо да тражимо одборско одобрење.

Е. Новаковић. Ја сам мало пре казао да не искључи да ово може да буде по закону. Овде има да се примени она одредба која стоји у уставу, по којој ни један прирез не може бити без одобрења збора. Сматрам за дужност да то поменем те да се не учини погрешка, јер ово што је поменуо је-

ним законом било одобрено сад је устаљен на може је садњи закон о општинама о-спосван.

Председник. Ово је прошло своју законску процедуру, која је важила у своје време, па је са свим сасвим једно да ли га је одобрила полиција или не другу. То што је тако правилно саршено, не може се сад доводити у питање. С тога да решимо ствар. Ко је за то да се предложена цифра преузе прими, тај ће гласати за; ко је против, против.

Гласало је 3 „против", 13 „за". Дакле ово је усвојено.

Књиговођа прочита одељак VII. Разна приходи.*)

Одбор имени по предлогу К. Гаковића приход под бр. 130 од 1000 на 500 дин. као приход од ученичких радова у тр. занат. школи; остало прими.

Председник. С овим је сршен редослед буџет прихода. О одсеитим можемо решавати пошто сршено буџет расхода.

Сад вас молим да саслушате г. Марка Веланарића да нам прочита извештај о прекорачењим партијама буџета.

М. Велимировић чита

Мата Јовановић. Ја бих молио господу из комисије да објасне: да ли овај број писара није умножен или је девојчет постао због повишице плата.

М. Велимировић. Ми смо у књиговодству питали и сазнали да су плате новембарске.

С. Аврамовић. Ја сам следио у књиге и видио сам да су и новембарске плате и увећан персонал. И за то смо тако и одобрили.

Председник. Одбор општински одлучио је да се свима преписарима повећају плате на 72 дин. месечно. То је одлучено у Јануару или Фебруару, међутим у буџету је фигурисало 4800 место 5800 дин.

Што се тиче броја писара, ја га нисам повећавао од када сам ја овде месту него сам следио да га сказујем као пр. код кварговних одељака где је требало да има и практиканата и писара, па сам ја у два три пута остапио да писари више сле послове.

Мата Јовановић. На извештаја чујем да број писара није повећан, него је било повишица плате. Код практиканата комисија каже, да је примљено толико практиканата да се мора тачкати буџет. Ако пастуши потреба за повећање персонала, онда то треба изнети пред одбор.

Председник. Ако имате по броју практиканата ове да нисте писара. По буџету има помоћника књиговође; ја то зрим: са писарем практикантом. То су ми уштеде.

Марко Велимировић. Ја сам хтео да кажем то што је казао г. председник само у другом облику, т. ј. да смо ми као буџетска комисија, утврдили платне списконе и видили смо да је последња платни списак по суми надмашила од раније платних списконе. Ова буџетска позиција стављена је на основу тог последњег, но надамо мањег списка, а то је ово што каже г. председник да је он за своје време као председник општине имао по платном списку, уштеде.

Мата Јовановић. Ја примам к знању то што каже г. председник, да са малим чиновницима прши дужност виших чиновника, али само једно ми се не допада, што је рачуновезитача замењо са другим чиновником, а ја се, да се ту трожи рачуновска сарема и може због тога бити, да рачуни не буду добри.

Радивоје Драгојевић. Кад се види да ће се буџет прекорачити, то или не треба давати додатне или умањити практиканте.

Председник. Што се тиче рачуновезитача место је то било празно, онда кад сам ја на ово место дошао. Међутим наступило је ово питање.

Ви сте решили да се преузгоји књиговодство и по вашем наређењу учињено је све да се по новом рачуноводству удеси и кад то буде готово и ступи у живот онда да се рачуновезитач забаци, па да он све испитује рачуне То же је руководилац, те одмах то место ни сам попуњо а међутим обрађена је пажња на рачуне док не ступи у живот ново грађење књиговодства. а то ће бити у месецу Јануару идуће године. То је тако нарало бити због насомилања текућих послова. Ја се ономилем да сам казао једним, ре се рачуновођа плаћа из плате рачуновезитача, док се ова не постави.

Усвојите то, да доиста буџет стоји као правило, да се мора држати њега и да се то правило никад не сме да прекорачи и мислим да сте уверени, да сам тако и до сад радио.

Усваја ли одбор извештај комисијски?

Радивоје Драгојевић. Односно партије за сиротињу казао бе да не треба сваком давати док се добро суд не увери да је крајње сирома и да му треба помоћи.

Председник. Чим сам дошао на ово место ја сам одмах поставио себи у дужност да видим ко прима ту милостињу и да ли заслужује и колико? У том циљи ја сам образовао комисију и она је трошила податке и лично се по кућама уверавала а и ја сам и над сам видио морао сам и благрасити да опиме одмах, који те узимо и чим сам поспео, да нема неваслужује милостињу нему сам ишао и спремашки дом.

Дакле усваја ли одбор овај извештај? (Усваја).

Сад је на реду буџет расхода.

Како ина прво на реду плата председника, која се тиче ове, то ћу се ја уклонити док то питање прође, а замениће ме члан суда г. Лубо Роваповић. (Излази).

Лубо Романовић. На реду је господо прво плата г. председнику, (књиговођа чита)

„1 Управи плата"

г. Председнику 12.000 динара.

Димитрије Најдановић. Ја држим да је то велика плата и требало би је снести на 10000 динара.

Соломон Аврајел. Ја опет према данашњим пословима мислим да је мало 12000 динара. Он има данас у општини 2—3 пута више посла, него један министар у министарству.

Марко Велимировић. Комисија је узимала неке позиције из економског буџета, тиме је учињена уштеда али је дужност председникова опгерећена са много више посла, но што је до сада нико. Осим тога, плата је ова остала по старом да би остављи грађанству могућност, при избору нових чланова, да може кандидовати и изабрати председника што способнијег за то место. Из тих разлога комисија је предложила плату по садашњем буџету за коју и ја гласам.

Лубо Романовић. Сталићу на гласање. Ко је за то, да плата председнику буде 12 хиљада дин.по предл ози комисије гласаће „за", а ко није гласаће, „против."

Гласало је 16 за а само један против, тиме прихваћена је ова позиција (књиговођа чита даље).

„2 Благајнику 4000 динара."

Соломон Аврајел. Ја сам за то, да благајника треба да полаже каупцију (Председник заузима своје место).

Председник. Ми смо у комисији расправљали то питање и мислимо да благајничку дужност поверимо на овај начин какво је у почетку заводила, па да ти не мора бирати збор, већ да се грађа'сно способно лице, које ће дати довољно гаранције у виду или каупције па да се не крајње грађани на избор.

Да сам споменутом разлог за то: сваком благајник, који је и чаак суда у исто време, каза је човек у коме се са свим може веровати са сигурност повиа али у благајничким пословима и већему рачуну није сирени. Има прилика где је он поврбло с тим рачунима па мора да дође исправке и због тога да страда није право. Зато је овде засебно стављено лице.

Тоша Николић. Ја радо пристајем на тај предлог, али онда нека благајник служити за 4 хиљаде дин. него за 5—7 — 8 хиљада динара.

Мата Јовановић. Господо, плата од 4000 дин. није бог зна како велика а није ни мала. Окружни благајници не могу имати 4000 динара, годишње плате. Толико је најмања плата коју може имати благајник у државној служби. Но тоже дакле није то тако мала плата, то да не бисмо могли имати довољно озбиљних кандидата за та места. Благајник задруге има 3600 дин.'

Е. Николић. Ми смо тражили благајника за водовод; знаш ли шта је човек тражио? Тражио је 6000 дин. јер се тражи да половни каудицу итд. (чује се! то је један човек тражио).

К. Гаковић. Добро је имење да за благајника употребимо чиновника и над узмем у опсту све добре стране — ја сам за то. Једна је погода за суд али одбор који би га бирао, ако узима на се моралну одговорност за све ово што би се десило с тим лицем. У толико би дакле жило одговорност ако кад би дужност благајника вршио кнет зато сам грађани бирају.

Ја сам имао за то да се бира стручан човек као чиновник или слажем се с г. Тошом да плата од 4000 дин. није велика за њега као благајника који ће да има годишњи обрт 2,000.000 дин. У осталом вама имати на уму да су благајници у другим службама и учесници у такмичења, а они у државној имају иначе осигурање положаје, пензије и т. д. Ја бих био за плату од 5000 дин. ако хоћемо да имамо чиновника, а ако хоћемо да једи од чиновов суда врши ту дужност, онда је друга ствар.

Председник. Онај благајник погрешно је уписан овде под бр. 2 у месту у одељку под III. То ће се исправити. Међу тим да вам напомепем шта је комисију руководило да благајнице овако засебно уреди. Ви знате да у Београду има доста људи, који се баве прикупљањем прихода општинских, они све те приходе предају једноме лицу. И сад ако ће тај благајник гледати на текуће послове — исплате и т. д. или ће да се бави прибирањем прихода. С тога је бу-

*) Одштампан буџет засебно ће се штампати. Ур.

шетска комисија мислила да тај посао поделе на два лица, од којих ће се једно бавити прибирањем нових сума а друго да се бави прикупљањем од оних који суде раније приходе општинске. Са тога је долег у одељку III међу благајничкам особаем мет тут и један млађи благајник. Хоће се да то буду два чиновника које ће примати ни суд или одбор — како се утврди. Ако би лица за благајнике долазила избором збора то би имало својих тешкоћа, јер би благајник, као и сад, могао за свику радњу општинског суда, да тражи решење одбора, а то би било доста непогодно нарочито кад би се хтело каса да напосадно прегледа. То би се избегло само тада ако би благајник био чиновник.

Да би се ова служба боље примила ја мислим да треба да приме ово.

Односно плате цените колика треба да се да. Комисија налази да би се са 4000 дин. добило добро лице за ову службу.

М. Велимировић. Мимо онога што је досад казано, има још један разлог са кога благајнике мора бити стручно спремах. Ми смо за идућу годину увели дупло више подесно, и сваки нови благајник мора ће знати, тај начин вођења књига, да би могао рачунати и одржати ову нашеју благовођ ства и благајне. Онај други благајник о коме је г. председник говорио, треба такође да се одобро, јер се таме хтело да у овој општини, буде само један чиновник (подблагајник), који ће водити рачуне и примати све дневне приходе општинске и ове, ако се оне да преда истога дана глав. благајнику, а да се не рађи као до сада, да тај посао пре 12 и више чиновника; хтело се 12 послова концентрисати у један посао и тиме добити већу сигност и мање злоупотреба. Што се тече напомене г. Главашиновог о одговорности одбора због начина избора благајника, ја мислим да те одговорности не може бити јер њено ми бирати стечајем најбоља лица према утврђеним квалификацијама које ће одбор пропасати. Ја примам предлог комисије и немам ништа против тога да се у конкурсу обеба и плата до 5000 дин.

К. Главашиновић. Кад сам говорио о одговорности, ја нисам мислио на материјалне одговорност него на моралну а од ове се не може никад ослободити ако би одбор или суд изабрао на благајника лице које за било недостојно тога места. Садашњи нак благајник изабран је од стране збора и по томе одбор нема одговорности него збор.

В. Поповићевић. Према закону председник има право да упућује и каже и све друге ва рад према чему он може да одреди ко ће коју ма и благајничку дужност вршити.

Шта се даље боље хоће од тога?

Председник. Доповаите ме да вам прочитам чл. 45. закона о општинама. Тачо стоје овако: председник руководи општинским приходима; у општинама где нема нарочитог лица као рачуководе, може општински суд предузети по одобрењу одбора једноме од писмених чланова општинског суда, или коме другом писменом општинском намештенику. — Дакле, ако хоће може да узме и намештеника за тај посао.

Усвајате ли ову позицију? (Усвајамо) С којом платом: 4 или 5 хиљада? (5000) Можемо у конкурсу објавити да ће њено плаћати 4—5000 дин. (добро).

Мита Јовановић. Ја сам хтео да кажем то, да донеси благајник општ. суд има толико посла, као што има један поочани завод и држим да те послове тешко ће моћи свладавати два човека. По томе има места и да се да благајнику плата од 5 хиљада динара, јер по новом књиговодству знаће се у свако доба стање касе.

Коста Главашиновић. Господо, о томе колико ће имати посла не треба разговарати. Он има посла, но то што данас има није толико колико ће тек доцније имати према одношеном и развејеном радозима у општини. Ма у главном треба да имамо човека од поверења и разуме се да мора бити добро плаћен. У будуће треба максимално опенчити плату а благајнику казати да почиње плата од 3—4—5 хиљада динара.

М. Кашетановић. До 5 хиљада динара можемо усвојити.

Радивоје Драгојевић. Па ни смо и до сад плаћали 5 хиљ. динара и с тога смо и предвидели у буџету да ће ићи једну од 4 хиљ. а другу од 1800 дин. А ако још рукује пред благајник са гробљанског онда ће имати 5 хиљ. динара.

Марко Велимировић. Плата од 1800 дин. што је одређена лицу као благајнику, истеране се од укупне, што се добија од управљене администрације општ. посла, јер ће млађи благајник од сада ићи на сасе ако ће ићи, што су до сад ишли 12 чиновника, па ће тим бар двојица од оних отпасти.

Председник. Ја ћу ставити плату благајнику од 4—5 хиљада и ставићу на гласање овако: које ће за то да остане по предлогу комисије 4 хиљ. тај ће гласити „за" а које да буде 5 хиљ. гласаће „против" (настаје гласање).

Гласало је 12 „за" 5 „против", и тако усвојен је предлог комисије да остане 4 хиљаде динара.

Сад долазе 3 члана судска са депозитом по 4 хиљаде динара.

Усвајате одбор? — (Усвајамо).

Сад долази: „4 кмета по 3.012 дин. свега 12.048 дин."

Андрија Одавић. Ја бих ни закључило рано на 3000 дин.

Председник. Пристаје ли одбор да се избрише кмаи од 12 дин. и да буде равно 3000 дин. (Пристаје).

Сад долази „1-ви секретар 3000 дин."

Андрија Одавић. Ја писани да титулу првог секретара треба да носи секретар одбора а не судски за то сам да се тако стави.

Председник. Усваја ли одбор предложену плату у 3000 динара с тим, да деловођа одбора буде први секретар а судски да буде II-ги секретар? (Усваја).

Даље: „правосаступнике 4000 дин." (Чује се: да ли он што ради) До првог Новембра ни смо са имали где сместити у општинску зграду то с тога ће седиу у згради с канцеларијом, а сад ће добити сталну канцеларију у згради и ту ће радити јер ми је свака чак потребан ради давања мишљења и прегледања уговора.

Димитрије Најдановић. Ја ни сам разумео, да ли он ради само општинске послове или ради и своје приватне.

Председник. Њему ће бити забрањено да ради и приватне послове. Ако би морали тај принатни посао забранити, онда би праћењени били да умемо лице, које ниже не тражи у адвокатским пословима, а то су мнои реномирано спремни. То ће ни можуће забранити. Као нпр. лекари.

Димитрије Најдановић. Знам ја све то, али кад он има и своје приватне послове он ће више њима тежити него општинским.

Радоје Тирковић. Ја мислим да се њему може одредити време рада.

Председник. На за то нема сумње.

Соломон Аврамеа. Овде после адвоката треба да дођу и два стенографа општинска а не само ове су поспшно стављали међу извршеноде. С тога предлажем да се у томе исправка учини. (Тако је).

Пређеседник. Сасвим тако треба као што г. Соломон вели јер су ова одборска стенограви и овде раде, ни овде треба а да се стане. То се г. Соломоне прима.

Сад долазе даље: (чита)

„II *Судство*"

Секретар судски	3000	динара
Пријавник судски	1800	„
Архивар	1800	„
Експедитор	1800	„

Усваја ли одбор ове позиције? (Усваја). Чујте даље.

„III. *Благајница*"

„Млађи благајник 1800 дин.

Мита Јовановић. Господо ако се у Београду колико један човек треба да има па да може пристојно живети. Ја не би смео прихати благајника са том платом само од 1800 дин. Да имамо 2400 дин. најмање. Он ће имати касу у рукама (Чује се неће. Он ће имати само дневну касу). Држим да благајника иман треба разликовати од приђавника архивара итд (Чује се: на нек буде 2000 дин.)

Председник. Усваја ли одбор да буде 2000 дин.? (Усваја).

Чујно даље:

„3 кантарије по 1500 динара, свега 4500 динара."

Усваја ли одбор! (Усваја)

Даље:

„2. прикупљача пијачне таксе 2000 динара."

Коста Главашиновић. Овде морамо да предвидимо још једног и то за пијачу зелени венац.

Председник. Хоћете ли и треће да се узме? (Хоћемо). Добро, онда онде додаци цифра од 3000 динара (јесте).

Даље:

„Руководитељ пумпе на Сави 960 дин."

Мита Јовановић. Овде стоје машинисте пумпе, а после и руководитељ. Шта је то руководитељ?

Председник. То је надзорник Чује се није ни надзорник већ прикупљач таксе од сакацића).

Усваја ли одбор сву позицију? (Усваја) Даље:

„Машинисте пумпе на Сави 1008 дин."

Усваја ли одбор? (Усваја)

Даље:

„8 момака кантарских 7200 дин.

Усваја ли одбор! (Усваја).

Састанак је закључен.

Овај састанак је трајао до 9 сах. по подне.

Дана 15. Новем. 1891. год.

Почетак у $6^{1}/_{2}$ часова по подне.

Председавао председник Милов. Р. Маринковић.

Председник. Изволите чути протокол прошлог састанка.

Секретар чита (прима се).

За тим чита тражења неловног судије да му се јави о владању и имовном стању

шњених лица и молбе приватних лица за уверење.

После овога прочита резултат државне лицитације за набавку неког школског материјала и намештаја. Понудио је Павле Радосављевић најнижу цену з 10% испод предрачуна (одбрана се).

За овим прочита лицитацију о грађењу магацина за сметиште вина. Лука Радосављевић није могао као најнижи понуђач на другој лицитацији да да довољно велику кауцију, те је државна трећа лицитација понуђено је Петар Вељковићеву од 15.960 дин. Тај је најнижи понуђач и цена му је испод предрачунске.

Председник. Ради објашњења за ову господу одборнике који нису били приликом седнице. Ово је трећа лицитација која је држана за набавку магацина. На другој је нашла цена 14.100. Нудио је је Лука Радосављевић. Али како он није био подједе довољну кауцију, тражена му је друга јача; он није могао да је по ложи те са тога држана је трећа лицитација на којој је остала најмања цена на Петру Вељковићу.

Ст. Чабрић. Колика је разлика између Луке и Петка?

Председник. Преко хиљаде динара. У осталом да вам још и ово напоменем. За сам посао је Лука напустио ствар, приказао био Петра и питао га би ли се он примио лицитације по цени, коју је био понудио лицитирајући на другој лицитацији али он није хтео. Он је, вели, нудио мале цене надајући се да ће на њима остати лицитација и хотећи да он што више изгуби. Али кад Лука не може да се прими лицитације, не може ни он по старој цени већ по новој коју ће назвати на лицитацији. Напоменем и то: да је ова лицитација у толико повољнија од предрачунске цене, што је овде у одбору прешачено и решено: да нешто обичног мора бити хидраулички крч помоћу кога ће да се зида и чуговаче да се остави за пролеће.

К. Гавановић. Ја сам хтео да приметим само то да се у будуће обрати пажња при примању кауција и не прима да лицитира онај који нема потпуну кауцију.

Председник. Примедба је основана. Но шта ће се? Господа која су била у комисији нашла су да је кауција довољна и добра па су је и примили а одбор је нашао да није добра.

Усваја ли се ова лицитација? (усваја. Соломон А.; ја, не!)

Добро, да гласамо. Ко је за то да се усвоји лицитација, гласаће за, а ко против — против.

Гласали су: против: А. Одавић, Видоје Витороњић, Ристо Петровић, Љуба Јовановић, Јован Петковић, Аврамјел и Пуљевић, нису хтели гласати: М. Јовановић, Јов. Станковић, Ј. Брњић, К. Б. Мијаиловић, К. П. Мијаиловић, Главинић; остали присутни одборници гласали су за.

Председник. Гласало је 5 за, 6 није гласало, а 7 је било против. Тог значи — не одобравате лицитацију.

Р. Дрљевић. Питање је сад: да ли је гласано против с тога што је лицитација скупа или што се неће зидање магацина у зиму.

С. Аврамјел. Ја изјавам да је лицитација скупа и ништа више. Предрачунска је цифра 17000, нуђено је грађење за 16000, после па 14 и сад за 15 хиљада. То је много и не треба примити по држати другу лицитацију.

Ст. Чабрић. Ако има зидања онда не би требало то чинити сад пошто је зима, но оставити до пролећа, а ако нема ни једна него „рига-ванд" онда може и сад да се ради.

Г. Брњић. Ја ћу молити да ми се објасне који су још лицитанти били осим онога!

(Секретар чита: Димитрије Шиљановић, Петар Вељковић, Пера Јовановић и Василије Дамњановић).

Ја дакле нисам гласао ни за ни против с тога што налазим да ово време није за грађевинске радове те треба да се причека док буде угодније.

Ст. Чабрић. Да ли се зида „рига-ванд" или зид?

Инжинер. Зид је као земље, јер је јестинији од „рига-ванд-а."

К. Гавановић. Да сам казао да против ове лицитације не би имао ништа јер је нашила испод предрачунске цифре и што је предузимач солидан као нисам ниже гласао да се одобри за то што сам противан зидању у месецу Децембру и што је цена нашла већа на овој него на другој лицитацији.

Цијад се повео општирнија разговор о овоме, да ми се не би требало да не водим рачуна о интересима трговачким што ово не одобравам, ја морам да објасним без велике потребе, а га обзиром на то нано се код нас ради, не могу пристати да се зида у месецу Децембру. Са тога ја мислим да би било најбоље оставити ствар до Марта месеца и онда радити.

Ми имамо ни краја ни шта ово ствар овако доћаци нашла пред нас, јер је то настало због дуготрајног споразума с г. Министром финанција, који је у неколико тен сад подигнут.

Председник. Жао ми је што сам се толико мучио око ове ствари па напослед да пропадне. Ја сам још у почетку објасниио, одмах је то, да се тако доћаци ноћне са овом грађењем. То ћу и сад да потврдим да је то о тога, што се у Септембру месецу тек сазнало признаком државе лицитације за давање онога земљишта на Сави где бурад стоје.

Од тога мога сазнања тек сам ја почео да водим преписку са г. Министром финанције да нам земљиште то да под закуп а он је не само то обећао, него је казао да ће нам га уступити и у својину. То је тако било и било је у одбору и решено је, да се зида и услед тога прописани су услови и држана лицитација и још је одбор додао, да се зида са хидрауличним кречом по предлогу г. Чабрића и сад је ено дошло у Новембру месецу на коначну одлуку.

Истина, изгледа да је не време за зидање и доиста је не време, али сад је већ доцкан, кад је овако гласање испало.

Мислим да је радња моја и одбора било раније умесна у толико пре, што су се и они лули, које се том винарском радњом занимају обрадовали, кад су чули, за ову одлуку одборну да се зида магацин те да могу своја вина оставити у њега. Ради тога сам и хтео да задовољим ту трговачку потребу.

Сад ову ситуацију овога изасланога питања на штету интереса општинског за сад не може нико да промени, сем ако би они одборници, који су се уздржали од гласања изјавили, да су за то, да се усвоји лицитација.

Ја вас молим да то узмете у оцену.

Раденко Дрљевић. Онде је овим гласањем испало једно неспоразумење. Одбор је решио, да се тај магацин гради и држана је већ и лицитација. Сад је напшена та лицитација пред одбор да се одобри или не. По томе овде не може се сад покављати питање о зидању, него да се реши прама ли се лицитација или не прима. Они који су говорили сада о томе да се не зида нису имали право да то питање поново покрећу и ја сам очекивао од председника да сам то објасни.

Соломон Аврамјел. Једино за то, што је већ одбор донео решење да се тај магацин зида, ја сам за то, да се држи друга лицитација с тога што је тај лицитант прије био јестинији а сад са зидањду и неколико динара скупљи.

Стеван Чабрић. Ја сам разумевао да ли да остане ова лицитација на овоме предузимачу или не, и разумевао сам и на послетку и до убеђења дошао, да се тај магацин може и у ово доба направити нарочито што сам био општински инжинер и познајем тога предузимача као једног солидног човека.

Стоји и то, да се често предузимачи и договарају, али често бива и то, да се не договарају него један удрапи један на другог и дотерају њему дотле да мора да изгуби. Дакле бива и тако и онако.

Овај магацин је врло нуждан за сметиште вина, те да грађани не трпе штету а и општина да нема интереса. Није немогуће да се казида и у ово доба. Ја сам то и прије казао с додатком да се услови измене у томе да се зида са хидрауличним кречом, а сад велим да се постави и тај услов да предузимач не зида онда, кад је зима испод нуле 4 степена целзиусових а ако хоће да зида, да то чини под кровом.

Сад, кад је председник ову ствар овако објаснио, онда не би требало одбацити ову ствар, већ да се усвоји са казаним условима. Ја знам да су се зидале куће и под 18 степени хладноће и те куће нису пале, па неће ни овај магацин у коме неће ни људи живети и које ће сваколико бити и привремена зграда.

Филип Васиљевић. Господо. Нама је свима познато, да ова трговина с вином не може да стоји на хировом времену на пољу. Ми сви знамо да је сад зимно време и да је тешко зидати, али смо ипак довели решење да се зида с тога, што је неопходно нужно. Сад неки хоће да тору оно решење, а тиме да нас направе будалама, као да нисмо знали шта смо одобрили. Ја то одбијам од себе и велим, да се мора сходати пошто по то, те да се људима не упрошћује имање а и општински интереси не окрше, јер општина напљађује на вино доста којекаквих дацпја.

Глигра Брњић. Сад је новембар месец. Предузимач док навуче јапију доћи ће и децембар и онда ако бе дозволили зидање, значи зидати зими за пролеће, а над је тако, он сме зиме неће вином моћи да послужи и кад то стоји онда нашто сад по непогодном времену да зидамо. Ја сам и при прављем решењу говорио и с тога сад гласам против.

Марко Белизарић. Не стоји тај разлог г. Брњца да не се ово пеле зиме гради. Предузимач се обвезао сршити магацин за 30 дана, за то нам јемчи његова кауција. Кров ће спремати за време зидања, па ће на тај начин стићи да намести кров чим буде готов са зидањем.

Коста Главинић. Господо, ја врло добро знам шта се може и како се може да зида, али врло добро знам и наше прилике и како то све изгледа код нас и и с тога сам и казао, да не могу гласати. Ја налазим, да не треба да се зида зими, а вешина ако нахи да треба, ја нисам противан. Кад се могао чекати до пола Новембра, држим да се може чекати и до полавине Фебруара.

Председник. Ја сам ставио лицитацију ову на гласање и увиђаемо је да се лицитација ова одбаци. Сад може бити питање само о томе, кође ли се држати још једна лицитација или неће. То је на решењу и ништа више.

Стеван Чађевић. Оно ако се сад одобри лицитација ова, може се прандати зидање у ово време, а иначе, ако се расписше нова лицитација онда ће толико прође времена да ће нам бити боље било да остављено зидање за прољеће. Но неби требало то чинити над је већ председник ту ствар објасиио, а молим га да опет објасни у чему се та штета састоји.

Председник. Дозволите ми да поновим оно, што сам при пут говорио кад сам ову ствар изнио на решење и кад сте ви већином гласова решили да се држи лицитација.

Ја сам мало час напоменуо, да потреба овога магацина није измишљена. Она није дошла произвољно. Управник трошарине дошао је код мене и обратио се актом и казао да онако смештите робе нако што је сад у трошаринским пословима чини врло велике сметње трговцима с тога, што мора да на увиђавним вешима са стране затвара бурад или да чува на поље, па је доиило, да се излаје под закуп онај плаи, где се остављају бурад или чувају ствари на пољу, и тражио одобрење да узме опитина под закупод државе, наводећи да се тиме може да олакша трговина ако се направи један привремени магацин у коме, да се остављају бурад увезена, у место што сад стоје на земљи и на отвореном пољу на велику штету њихову. То је објашио и виноарским трговцима и они су такав корак поздравили услед тога ја сам написао код г. Министра финансије и успео, да нам је за 200 динара дао тај плац под закуп и одобрио да подигнемо зграду. Ја налазим а и одбор је нашао, да је прика потреба да се то трговцима помогне и решио је да се одмах зида магацин. Сад опет видам говоре се то оно те оно и потере се досадљив рад, и тражи се четврта лицитација.

Не знате да је друга лицитација сршена била, само је стајала једна сметња што је предузимач поднео неисправан документат за кауцију. Код онда то није примљено, сад је на трећој лицитацији изашло мало скупље. Држим господо да не би било лепо, да одбор једну своју одлуку сада овим гласовем лицитацију потре.

Ст. Чађевић. Мене је г. председник својим разлозима убедио о пуиишости подизања тога магацина што пре. Ми смо са трошарином у неколико већ учинили то да нас обилази трговина, учинимо и ово — да нас обилази вино па смо квит с напретком вароши. А винари морају бегати од Београда, ако нечају где да вино сместе него им се мора мрнути по пољу и кварити. Пошто нико не жели да се створе од Београда мртва варои и пошто се наводи да је могуће зидати и сад овај магацин, ја мислим да нема бог никога противан да се дрне још једна лицитација и да се зидање магацина предузме. Што г. Главинић вели да чекамо до Фебруара, то нема опраданља јер ја знам да је у томе и Марту месецу бивало снега и мразева јачих но у Јануару.

К. Главинић. Кад се већ дебата овако продужила и скренула с правог пута, дозволите ми да се и ја огрнем од замисли, као да би ја нешто на одбијање трговине од Београда. Не, господо! Ја не желем само да се зида у Децембру, али желим најиаљи полет трговини и учињо би све могуће за њено сместрано развоље. Кад је у оиом и законом одређено да се у прољеће почиње са зиданьем, то ја мислим да ми је излошли сваки дањи говор.

Председник. Према резултату гласања који сам вам саопштио, ситуација је у рукама оних који су се уздржали од гласања. Ако они пристуне једној или другој страни, грађење, односно лицитирање, продужиће се или са свим престаће.

Молим дакле господу да се промисле на да питање урелимо.

Ст. Чађевић. Ја мислим треба питати: да ли да се дели и четврта лицитација или одбаци за над посао.

Ил. Цветановић. Нисам био при гласању о овоме али мислим да се сад не може одустајати од доносене одлуке. Сад само може бити речи о одобреву лицитације или о поновној лицитацији.

Ф. Васильевић. Ол сад у будуће ми не треба ништа да почињемо ако не дође Главинић у седницу и ако он не дође да не решавамо ни да нам после кажи. (Мегор. То није тако!)

Председник. Ја сматрам наш говор као неосновам и молим вас да у говор не мешате личност но говорите о ствари.

Мата Јовановић. Ма да нисам био овде кад је решавано о овоме, ја видим да се оно хоће да подигне једна привремена зграда на туђем земљишту коју ће општина кроз коју годину морати да диже. Та зграда коштаће око 15.000 дин. Кад би се зграда дизала, остао би нам рад употребе сав материјал. Грађевина ће одговарати цени, нако се меша чини, нарочито с обзиром на време у коме се има подизати и за које има бити свршена. Са тога налазим да ова грађевина, која има да послужи једној хитној привременој потреби, не може се зидати уз пажњу свију оних дисциплина грађевинских, које важе за подизање јавних грађевина. Ми још можемо опазити у вароши да људи поиижу куће, стапове итд. које пишу да послуже половину века на там пре можемо ли одобрити зидање што се ово подиже за привремену потребу и брзо хитну због олакшице манипулације трошаринске с једне и увеличења виварске трговине с друге страие, којој ако се ништа више не чини, дајо јој се могућност да се склони испод стреје, испод шупе те да се вино не мране а вивари под ведрим небом.

Ја мислим да би се могло дозволити да се та привремена зграда подигне. Што се тиче скупоће на коју господа указаја, мени се чини, да према предрачуну цена није скупа. Г. Со помоп рече да је једном њубена била јефтинија цена. Ро нодо, то стоји, али оно је заиско време и цене не бити на дану у дан скупље.

Пошто је рад хитан а цена испод предрачуна, мислим да би је требало одобрити.

У осталом што једва од предговорника напомену врене када се грађевине подижу, мени се чини да то најбоље одређује тополоптар. Ако је топлота испод (0) пуле, онда се не може зидати. Са тога воља похатати док није тако време наста. А фуговање нека се одложи до прољећа. Према овиној обавези ја држим да треба примити лицитацију.

А. Одавић. Нисам мислио да говорим али неколико одборника и председник изјавили су ме иној говорима. Да је председник ово питање ставио у другој форми, цела би ова дебата отпала и оно би било решено. Овако је скренуло с права пута. Говори се: да иије време да се сад зида. То није питање. О томе је решено — да може да се зида. И сад може бити само питање о томе да ли да се ово одобри или држи четврта лицитација. Ја сам са тога и био противан овоме, што ми се нека није допала.

Председник. Ја сам био ставио на гласање: но је за лицитацију гласање за, ко је против — против и резултат вам је тога познат. Молим да се г. Андра изволи изјавити како је гласао.

(Андра, на што је био и позван) Ситуацију је промењало то што се велика мисинска господа уздржала од гласања те је због тога изгледало као да је пропало то питање. Ако се пак покаже довољан да они који су се уздржали од гласања пристају на грађење овога магацина или не примају лицитацију онда је друга ствар, иначе је грађење за сад пропало. Ја сам то при саопштењу резултата гласања и нагласио и сад остаје да решите: одобравате ли лицитацију или не и хоћете ли да се зидање предузме или одложи?

Мата Јовановић. Господо, овде је за шта ствар изгласана. Ја сам први који сам се уздржао од гласања с тога, што нисам био у пуној седници па сам нисам знао где се подиже та зграда. Сад чујем да је на туђем земљишту.

Пошто је гласање свршено, наново се о томе не може гласати, но председник ако нахади, да су овим решењем интереси општински оштећени има право поновити то питање у пуној седници, на коме се тим правом послужи.

Председник. Ја примам овако као што је и као г. Мата. Сматрам да су интереси општинска оштећени и сад га скидам са дневног реда.

Сад има још једна друга лицитација за давање под закуп подрума код сабирне вреле. На лицитацију није нико дошао нако ни у среду. Ја сам ако и ја г. министра унутр. дела и г. Ђ. Николајевић понудио је сгару цену а то је 900 дин. Држим да одбор може да прими ову понуду. (Прима се).

Сад долази питање о повишењу цене хлебу. То је питање стављено на дневни ред раније, а имам акт и од управе и г. Београда а и г. министра унутр. дела а и добри су подноси једну молбу те да се опет изнесе на решење о тога, што је велика разлика у цени бршна.

Андра Одавић. Мислио би да ми се од председништва каже, да ли су хлебари тражили повишицу усмено или писмено!

Председник. Дошли су лично и поднели су и један писмени акт.

Андра Одавић. Молим да се тај акт прочита.

Председник. Желите ли сви ово, што жели г. Одавић? (Желимо). Изволте чита, (Секретар прочита).

Раденко Драгојевић. Ја не сматрам ово за молбу, него за претњу.

Андра Одавић. У претпрошлој седници над је ово питање извешено на дневни ред, ми се сећате господо, да сам ја тражио, да се пошену цене пред одбор те да се види разлика између цене кад је лебу дата цена 27 пара и цене кад је лебу скуштена цена на 25 пара. Говорење о овоме питању, ја сам казао, да сам са приватне стране чуо, да је брашну већа, али седећи на овоме месту, не смем да цењем по приватним гласинама, него по цени каква се у извештају каже званично да постоји и тада према изнетом ценовнику казао сам, да не само не треба да повишемо цену хлеба него је чак треба спустити.

Сад над је изнет овај лебарски акт онда хоћу да говорим овако: Господо, ја благодарам осећају што је овакав акт изнео. У прошлој седници покренуо је г. Фалиш питање о слободном мешењу хлеба и ја знајући да постоји осећај сам смео да гласам за тај предлог, али кад сад ови трзне овако онда тражим да подигнеш на писмено да нема сеизма и кад сеизе уновемо, можемо говорити о слободном мешењу хлеба. Они пусте, да ће оставити разлике, ако ми се не да цена по 30 п. кил. хлеа. Нек изволе, ја ћу бити прва која ће гласати за слободно мешење хлеба.

Сем тога код тога сеизма лебарског има још нешто да се покрене. Зна се да има законска правила и прописи какве фурузе морају бити и како пекари хлеба морају бити са чистотом снабдевени. Сад тражим да се то строго контролише, да се ради строго на меру како ће кила леба бити пуна кила, јер се зна шта сиг раде и како експлоатишу грађане.

Гавра Бркић. Лако је тако говорити г. Одавићу ма да о томе и није питање овде. Не може то тако да се говори на памет. Овде видим нико неће да узме плаћаза па да израчуна колико у кила брашна има труца, колико коштаа кирије, колико дрва, колико мокиа, колико доће воде у кали хлеба — па онда да се уверн, да не иде тако, како многи говоре. За све то висам у стању да израчунам, јер немам способности за то, али ви који то разумете треба да видите.

Није то претња као што неки кажу него напомињу, јер не могу људи да пропадну, а општина ако нема пека рада сама.

Раденко Драгојевић. За сејано брашно цене су утврђене, јер се то дели на класе 1, 2, 3 и на нулу — и ја нолико да је висока цена хлебу опет фурузије дају појединим казнама и канцеларијама по 2 п. ниже. Дакле имају они рачуна, па зато тако и раде.

Они нису начисто ни казали у њиховој молби. Час кажу да се повиси хлеб, час прете и помешали су много појента то се нема шта хоће.

Председник. Молим вас да се сврши ова ствар — ако признајете да су цене брашну данас скуплье неминовно мора се и цена хлебу повисити. До сад сте тако радили, па треба и сад тако да радите. Ако не признајете, да је цена брашну скупља, онда тек може се говорити.

Што се тиче права на одређивање такса то је чисто општинско и то се јасно види из чл. 37 општ. закона. Има изгенна случајева где појединн неће да се користе овим нарећењем закона, него се надновљавају да сами пекари таксирају. Такво се код нас ради са месарима они сами одређују цену месу.

Цене су брашну повећане и сад одбор мора и хлебу повећати цену, а ово друго што се у молби говори на форму него претње, то је само ради њиховога страхања, да услед мале таксе штету не трпе. Треба водити како се та људи и зломате, па још кад и изгубн 2 паре на кило онда то на 2—300 кила много износи.

Има реч г. Одавић.

Мата Јовановић. Ја сам био у једној комисији коју је одбор одредио да направље некакву таблицу по којој би смо могли одређивати цене хлебу те да не морамо сваки недеље изгубити по једну седницу спорећи се о томе. Ово тога ми чланови комисије мучили смо се дуже времена. Ја сам узео цене брашна и леба од 4 године раније и затим средњи резултат о ценама хлеба, брашна, жита и т. д. али на свега тога није се могла навести нека правилност и стандарт према чему би могао одбор да одређује цене хлебу, јер се види да утиче на цене и много што шта друго — цена дрва, подвоза, врше, послуга итд. итд.

Ја сам прибрао те податке и труднио се да према њима нађем колико треба правилности и сличности, те да би само се могли према томе руководити пут одређивању тих цена и ако што сам онда изјавио у своме извештају у име комисије; — најправилније би било да се према несејаном брашну одређује цена лебу. И ако што сам онда изјавио тако и сад мислим да би са сами праведно било да се према цени сејаног брашна — ако се ово може правилно да продрачуна, или сама — одреди цена хлебу. Могао би се, кад је жито суво, о пређелеба, кад што односно брашно није доста суво, да буде цена лебу 1 и по пару више него сејане сејаног брашна у јесен кад има брашно више влаге, те мање воде може да прими, могла би да буде цена леба и сејаног брашна једнака или за пола јефтинија.

Из података које је председништво вечерас прочитало нагледа ми нешто нејасно. Ја сам навикао да се доста добро орјентирам у питању о лебу и брашну, познате су ми трошкови који се чине око млевења жита и т. д. те с тога кад узмем у обзир данашњу цену пшенице од 20 до 20 и по динара, — мени се чини да је претерана цена сејаном брашну на 30—31 динара. По моме рачуну ако сам добро узео трошак око млевења, растур и т. д. износили му цена од 28 до 28½ дин. и познам од куд се створи толика разлика између цена жита и сејаног брашна?

Кад се узме у рачун цена пшенице, трошак око подвоза, млевења и одплаћања мекиња од 25—28 кила на 100, онда стаје кило сејаног брашна 27½ до 28½ пара. Према ранијем моралу, које сам напоменуо, могла би се одредити цена лебу 28 пара а не више.

Председник. Има реч г. Андра Одавић.

А. Одавић. Не ћу да говорим!

И. Цветановић. Овде се изнесе пенет ниту 20—20½ дин. брашну несејаном 26 а сејаном 30 до 31 динар сто кила. Ја познам од куд да буде цена несејаном брашну 26 и 26½ дин кад за млевење плаћа 10% према чему би му бела цена око 22 а не 26 динара.

По ту цену могу наше фурузије да мељу брашно а што они неће да га сами дају на млевење то је њихова кривица и ми због тога не треба да плаћамо леб скупље.

К. Главинић. Господо, ја сам већ изгубио надежду да ћемо ма икад бити у стању да ово питање решимо како треба, јер сво ми говоримо већ пола сата и ништа објашњења. По једноме говору треба да је такса хлебу 28 пара, по другоме не би требала да буде већа од 24 паре јер толико кошта кило леба. И сад ко ће да одреди и да каже: треба бан оволика такса да буде а ни већа ни мала. Мислим да треба све знати према чему се цена одређује, треба знати да ли наши дебари купују жито па га мељу и шта их то кошта, или купују брашно и како сејано или не сејано и пошто! Видим да људи кукају и кажу: пропадосмо! помагајте! Подигли су и један доста неуљудно написан акт али ја нећу ништа по чему би смо могли цењити основаност њиховог тражења. Дебари терају због мале таксе пеки приос. У колико сам општио овомад на пијаци нисте могли да нађете ни 60 лебова. Томе у осталом треба стати на пут, јер варош не сме остати без леба као неопходне потребе. Ја сам желио да будемо на часто с овим и то не само сад него и за будуће.

М. Велизарић. За сам сад овде решио овај рачун Кад по подношењима цемама, 28 динара коштају 100 кила сејаног брашна, и кад се по искуству из 100 кила сејана брашна добија 130 кила леба и кад доволомно да лебар добија 20½ на свој рад, онда је реултат тога рачуна, да цена лебу не мора бити већа од 26 пара дин. А ако се узме баш, да је цена сејаном брашну и 30 дин. онда цена лебу не би била већа од 27½ пара. То је чаван рачун, на сад решите.

Ф. Васиљевић. Господо. Вама је познато да има свега 2—3 фурузије које купују на мелу жито, а сви други су пуки еиротиња зависна од брашнара. Са тога ми се не смемо обазирати на цену жита него на цену брашна. И ја сам за то да повећамо такву лебу с 3 паре чарчијске.

Ст. Чађевић. Према томе рачуну што га је г. Марко изнео и према ономе што је председник казао да је цена сејаног брашна 30 дин. ја држим да треба повећати цену хлебу до 26½ пара.

Председник. Пошто је исцрпљен претрес по овој ствари, то ћу да ставим на гласање предлог за 27 и 28 пара и ко је да буде таква 27 п. тај ће гласати „за“ а ко је за 28 тај ће гласати против. (Настаје гласање).

Гласало је 9 одборника за 28 пр. а 8 за 27. Тројица се уздржала и тако решено је, да буде цена хлебу 28 н. дин. и то да вреди од 13 Нов. ове године.

Сад само да решите од колико да се меси један лебац! (Чује се: од 30 пара динарских).

Усваја ли одбор ово? (Усваја).

Сад је на реду продужење претреса буџета.

Чита —

IV. Књиговодство

Главни књиговођа 4500 д. (Усваја се).

Рачуноисправач 2800 д. (Усваја се).

Помоћник књиговође 3000 динара (Усваја се),

Ликвидатор 1800 динара.

Г. Бркић. Шта је то ликвидатор. То може да врши већа књиговођа.

Председник. Књиговођа има сасвим други задатак, а други ликвидатор. Усваја ли одбор ову позицију? (Усваја). Чујте даље:

Писар 1800 дин. (Усваја се).

2 практиканта 1920 дин. (Усваја се).

V. Грађевинско одељење

Код овога одељења молим вас да вам обратим пажњу.

Одбору је познато, да је Београд и београдско представништво предузело да врши велике зидарске и реформе у самом Београду. За тој посао најпре услуге чине техничка лица, који треба да су управљачи и извршиоци тих потреба што су већ решили да се у предузећу одпочну и почети су многа од њих. У тој цели треба ово одељење, удесити према савременој потреби. За то сам ја обратио члановима водоводне комисије а и другу господу сам молио да ми изнесу своје мишљење шта треба и како да се уреди ово одељење те да може одговарати потреби да се тачно отправљају предузети већ послови.

Председник комисије водоводне г. Стаменковић упутио ми је једно писмо, којим излаже шта мисли да треба урадити. Молим вас да чујете ово писмо, а у напред вам кажем, да се са овим писмом слажем и буџетска комисија и молио бих да и ви саслушате и ово одељење у буџету наименате према мишљењу онога писма. (Секретар прочита).

Према овоме као што видите у томе има то одељење да се именна и у буџет тако стави, а комисија се слаже с њим, али га није могла тако ставити, што је доцкан приспело.

У интересу онога што смо предузели да се у Београду ради, ја вас молим, да у овом питању будемо колико је могуће одлучни те да поћемо бан путем како би могли овај посао на част и корист грађанства извршити.

Марко Белизарић. Ако се упореди пројект буџета о инжењерском одељењу, какав је поднела буџетска комисија са пројектом што поднеси г. Стаменковић, видиће се одмах да ту нема бог зна какве велике разлике у укупној суми. Овај први део у оба пројекта је исти. Други је одељак по предлогу г. Стаменковића нов и по свему што се зраки не би баш велике разлике у суми једва ако би износила до 10 хиљада динара, али би тиме инжењерско одељење било поузданије и уређено као што треба да буде!

Ђока Николић. Па где ћемо надзорника добра.

Председник. О њему ће се на другом месту говорити.

Овај други нови део ја ћу да објасним:

Да је ово грађевинско одељење потребно нашој општини, то је тако неминовно, да без њега бити не може. За кратко време ја сам се уверио да је сасвим потребно. Ви знате, да смо решили да се праве школе, клаоница, неј а има и друге грађевине. Све те послове ми морамо да радимо, а да се то врши, треба да има људи који ће да спреме планове, предрачуне и све оно што је потребно да можемо приступити раду. Ми можемо имати повли, али морамо за рад имати спремне људе, јер се не може на врат на нос тражити овај и онај да нам направи планове, него треба све то спремити, па онда приступити раду. Ово одељење архитектонско нужно је и због општинских грађевина а и због тога, што сад на скупштини на закон и односно приватних грађевина и сваки ће се морати прво пиданљу повиновати томе закону. Тада ће сваки подносити нам општини на одобрење; и те планове треба да има неко ко ће казати: ваља или не, те да одбор може одобрити задање.

Гавра Бркић. Мени се не допада ту толико грдне плате одређивати који ће се тек установљавати.

Коста Главинић. Случајно је настала једна потреба, те је једна позиција остала мала. До сад су постојали чувара друма. Ја не видим ни једну позицију овде. Три стална друма има. Сад има 2 чувара а треба 3. Даље овде треба то да се стави и да се дода још једна позиција.

Председник. Ово што је напоменуо г. Главинић то је у специ о грађевинама јер чувари друштва и надзорници треба да постоје и то за сваки од три друма по један. Те је даље отпао сам спора, но на ово морам да одговорим што г. Бркић пита: што ће шефу инжењера плата 6—8000 динара кад је он досад вршио своје послове с малом платом а није повишење тражио, и што ће повишења кад нема установити још једно одељење због кога ће имати мање посла. Ја ћу да вам, у одговору на то, сврсимен пажњу на ово: да не треба цените ту плату према овој или овој личности. Досад шеф инжењера вршио је све послове и инжењерске и архитектонске и у свима је требао да се разуме. Морао је да буде — хтео не хтео! На то до краја не може да надзире и да сам задовољи. Ми морамо да имамо за све стручњаке — морамо имати људе у чију стручност не можемо сумњати, у чијем раду не може бити непажности. Треба имати човека који уме да распореди послове и да има прегледности у свему и да све уме да упути правим путем не само у инжењерском него и у архитектонском одељењу. Управо треба нам човек који ће тим пословима као с кључем да рукује а у таквоме човеку не морате замислити нижередне способности и поверење. Таквоме лицу та плата не ће бити велика.

Ако, дакле, одбор жели такво лице онда треба и одговарајућу награду да му одреди — те да се може имати. Ако одредимо награду од 8000, ми је не морамо и дати. Одбор ће о томе решавати и да ће је само тада кад се нађе лице које је у истина заслужује. И да вас нарочито не подсећам на ове се сетите да ете не давно, сама ви за овим истим столом и у истој сали решили: да примамо у службу инжењера Марина за исти рад плана за њ је њему ће одређена плата од 6000 дин. Шеф изразио не би могао бити мање плаћен ни мање способности, па да све може задегдати и контролисати.

Гавра Бркић. Ја бих мо ио господу која се разуму у овим питањима да кажу да ли је то од преке потребе сад, у ово године! И ако је нужно да се прими иначе одложи.

М. Капетановић. Ја ћу да одговорим г. Бркићу на питање. Да знате врло добро да од нашег посла послова који до сад нису рађена ако што је задаће школа и што морамо с правом отписати на дорбољу и да такав посао треба имати нарочите људе. Такав велики посао не може се поверати ни једноме од господе инжењера београдске општине. Може бити да они и тој посао разуму али овде се траже архитекти. Дакле одма ту морате да имате стручњака. Дакле знате у општини шеса Смедеревца, Словинца и Мијаловића и два подинжењера Каца и Розоља — и сви они имају пуно посла и шта ли би радили кад би се отпочело и тај велики посао задаћи школа! Ништа. Збунили би се и мучно би што урадили. По овом пројекту буџета те архитектонске послове предузело би ново архитектонско одељење. Ако не би смо имали наш архитектонски одељак, ми би морали да плаћамо скупо израду планова као за водовође и канализацију. Овако — то би нам сте израђивало архитектонско одељење. По овоме мислим да ће и г. Бркић увидети потребу архитектонског одељења у идућој години.

Г. Бркић. Ја мислим да су наши инжењери способни кад им се да готов план да постојавају да се по њему раде. И онда што ће нам другог!

М. Капетановић. А ко ће да да план.

Г. Бркић. Па ма обично расписујемо конкурс за израду плана који нам се грађа на страни и шта нам требају после стручњаци? У остатом све то нама и не треба оне године па не треба ни да га одобравамо. Нека остане по досадањем док не буде преке потребе.

К. Главинић. Г. Председник је већ напоменуо да је израђена или се израђује закон грађевински за Београд. Чим он ступи у живот, ми морамо по њему да радимо. Сваки израда мора имати план пре него што се почне да гради. Нико неће моће да зида фабрике страћаре у ужинама у којима су боље куће него ће морати као и у другом свету да поднесе плаћа на преглед општини, која ће одобравати или одбацивати. То мора неко стручан да цени.

(свршиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Београд. Општина Београдска

Штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кумануди.

БРОЈ 12. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 15. Марта 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату моле одати уредници за општинске
суд а ово кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Необлављена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Одбор је општински на предлог суда општинског ставио у буџет општински за ову 1892. год. приход од приреза 20% од непосредне порезе за подмирење својих редовних издатака, и послао га према члану 40. зак. о општинама државном савету, као сталном окружном одбору за вар. Београд на одобрење.

Државни је савет одобрио поднети буџет општински сем поменуте позиције прихода од приреза са тога, што према чл. 12. тач. 4. треба да претходи зборско решење за прикупљање приреза.

Како је овај прирез и до сада прикупљан на основу ранијих одлука надлежних власти и сад се према наредби Државног Савета има извршити само формалност према садањем закону о општинама, која се састоји у одобрењу зборском, — то је суд општине вароши Београда предложио а одбор је општински, чинећи уједно распоред на што се има прирез утрошити, — у седници својој од 1. Марта 1892. год. а на основу чл. 13. тач. под в. чл. 70. тач. 2. решио да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР
НА ДАН 22. МАРТА 1892. ГОДИНЕ
да одобри:

ДА СЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ МОЖЕ ПРИКУПЉАТИ ОД ЊЕНИХ ГРАЂАНА ПРИРЕЗ ОД 28% НЕПОСРЕДНЕ ПОРЕЗЕ.

ПРИХОД ОД ОВОГ ПРИРЕЗА ДА СЕ УПОТРЕБИ:

а). За подмирење редовних општинских издатака у 1892. год. приреза 20% (двадесет од сто) од непосредног данка као што је буџетом предвиђено;

б). 8% (осам од сто) приреза да се покупи само за друго полугође ове 1892. год. и да се употреби на откупљивање имања ван рејона варошког.

в). У 1893. год. и осталим годинама за њом да се сав прирез од 28 од сто има употребити на откупљивање добара ван рејона варошког и на пошумљавање тог земљишта.

Овим откупљивањем и трошењем приреза руковаће нарочито одборско повереништво, што ће одбор општински имати у своје време да одреди.

г). Прирез овај од 28 од сто купиће се сваке године и употребљаваће се на одређене смерове све донде, док се потреба означена не подмири.

Ко од гласача буде за целокупан предлог, гласаће „за“ а сви они који не буду за предлог или би хтели ма какве измене да учине гласаће „против“.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по пропису чл. 16 и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задруги имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15 дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16 и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања порезе по члану 61. тачке а. и г. закона о непосредноме порезу што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због клеветства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који бесчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским испитањем за дела под 1 наведена;

3., који су пали под стецаште за време док стецаште траје;

4. који су под полицијским надзором;

5.' који ма колико дугују у име порезе осим текућег полугођа.

О официра, војници сталног састава не учествују по 16 ом члану закона у саветовању општинског збора.

З бор овај почеће у 8 часова изутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а) За **кварт варошки** — у основној мушкој школи зграда код саборне цркве (дубровачка улица).

б) За **кварт теразиски** — у теразиској муш. школи (улица 2 јаблана).

в) За **кварт дорћолски** — у основној мушкој школи (Душанова улица).

г) За **кварт савамалски** — у основној мушкој школи улица Краљевић Марка.

д) За **кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица); и

ђ) За **кварт врачарски** — у основној мушкој школи (пријепољска улица, спрећу нове болнице).

Бирачки одбори састављени су овако:

За кварт савамалски: Председник, Гаврило Бркић одборник; заменик Светозар Богојев, одборник; чланови: Пера Спасић, апотекар, Вуја Рашковић приватиџ, Јеврем Гламинић трг., Аксентије Тодоровић магазанџија; заменици: Арса Крајић трг., Андра Вапновић столар.

За кварт дорћолски: Председник, Никола Х. Поповић одборник; заменик Танасије Капетан-Спасић, одборник; чланови: Бошеван Поповић берберин, Лазар Радовић јорганџија, Јеврем Петровић терзија, Коста Глишић учитељ; заменици: Исидор Николић столар и Ђура Петровић каф.

За кварт теразиски: Председник, Илија Ђорђевић одб.; заменик Мића Петровић одб.; чланови: Петар Марковић абаџија, Милић Марковић трг., Мата Срећковић бакалин, Урош Благојевић учитељ; заменици: Никола Димитријевић каф. и Живко Тодоровић магазанџија.

За кварт палилулски: Председник, Фил. Васиљевић одборник; заменик Мих. Бончић одб.; чланови: Тоша Лазаревић каф., Мих. Миљићевић књиговођа, Јеф. Чоловић бакалин и Милић Тодосијевић бакалин; заменици: Војадин Карапић бакалин и Живко Крајовалац земљодељ

За кварт врачарски: Председник Соломон Аврије одборник; заменик др. Мил. Радовановић одборник; чланови: Михаило Радојевићев рачуноиспитач, Паја Михаиловић председник гл. контроле, Сава Антоновић проф. Милут. Степановић чиновник вој. министарства; заменици: Милан Ђуровић магазанџија Никола Николајевић писар мин. финан.

За кварт варошки: Председник др. М. Т. Лесо одборник, заменик Тока Димитријевић одборник: чланови: Марко Петровићевић кројач, Ђорђе Одавић земљ., Михајло Илић трг. и Коста Аврамовић сарач; заменици: Наум Јанадијевић јорганџија и Сава Костантиновић трговац.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА, ОД 6. МАРТА 1892. ГОД. АБР. 4235.

ДОМ СИРОТНЕ ДЕЦЕ

Завод за васпитање српске сиротади

ИЗВЕШТАЈ УПРАВЕ

О СВОМЕ РАДУ У 1891. ГОДИНИ ГОДИНА ДВАНАЕСТА

(наставак)

V. Школа

И ове је године имало друштво у Дому целу основну школу, која се дели на 2 одељења: I и II разред за себе су, а III и IV опет за себе. У школи раде две учитељице. Рад у школи оцењен је од школског надзорника г. Живана Живановића, професора, као одличан.

До ове године основна школа у Дому имала је свој наставни програм. Али од почетка ове школске 1891—1892 године рада се у основној школи Дома тачно по државном програму, који иде за нама јавне основне школе.

Ван Дома иду у школу она деца, која походе гимназију или нашу женску школу. То су деца, која ужицају помоћи од министарства иностраних дела или она, коју управа жели да спреми за просветне раднике у Дому сиротне деце. Већина деца учи у школи добро.

VI. Радионице.

Још од маја 1888. године постојала је у Дому корпарска радионица. У јануару 1891. године основана је у Дому и четкарска радионица.

У овој радионици стално су радила два друштвена питомца Алекса и Васа. Они су за занатлије као потпуни корпарски, и, ако им да Бог здравља, биће прекомерни мајстори. Корпарска радионица дели је сад године неколико врло великих комада. Од тих су два откупљена за Краљев Двор.

Четкарска радионица у четвр сад године усавршена је. Но и она је за то тако кратко време доста раширила. Дом је у стању да израђује све врсте четака. Са захвалношћу помињемо да Двор Његовог Величанства све потребе у четкама подмирује за дома. И председник београдске општине г. Милован Р. Марковић наредио је да се четке које општина набавља, купују само у Дому Сиротне деце.

После тре године, можемо тврдити, да је ручни рад корисан по дицу. Она у њему налазе у занатлијске преме кошикаљ и корасте свој кућа. Међу тим во неки питомаи који учи школу, поклоне леме израде и у своме ручном послу.

Обе радионице потпомагао је у 1891. години г. Министар Народне Привреде, г. Коста С. Таушановић са 3000 динара на годину. Благодарећи тој помоћи укрепи је био у стању да радионице упаређа. Ова је на жалбу управе Ратарске Школе из Краљева, примила била два питомца да се у корисрској радионици усаврше у реду корпарском. Оба питомца Управа је примила на 5 недеља у Дом на стан, храну и све остало бесплатно. Желила је да се тиме бар у неколико одуже доброчинству које је учињено радионицама г. Министар народне привреде, Г. Таушановић стекао је право на захвалност и признање свију оних који желе истинска напредак наших занатлија и занатског образовања у опште.

VII. Слава.

Према статутима Дом Сиротно Деце слави своје године словенске апостоле Св. Кирила и Методија (11. Маја). Ошогодишња слава одиграла је од свију досадањих. То је била прва слава.

О слави походили су Дом врло многа одличне гости и пријатељи српске сирочади. Не

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
13. РЕДОВНИ САСТАНАК
20. Фебруара 1892. год.

Присутни: председник г. М. Р. Марковић, члан суда: г. Ј. Ивић; од одборника г. г. Мих. О. Петровић, Р. Драговић, Ђ. Вучковић, С. Аврић, М. Ј. Марковић, И. Х. Поповић, Др. М. Т. Јовић, К. Петровић К. В. Михајловић, Јов. Христић, Ј. Бурсаћ, М. М. Чорбић, Ђ. Јовановић, Ђ. Ж. Ивић, М. Трнавац, А. Радивој, Мића Петровић, В. С. Поповић, М. Јовановић, Др. Радовановић, Ар. Алкалај, Н. Р. Поповић, Ђ. Тодоровић, А. Ј. Одавић, М. Калиновић, М. М. Чорић Доктор, Св. Ристић, М. М. Вемчић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 17. Фебруара 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председник саопштава одбору, да ће се у суботу 22. о. м. држати у цркви Саборној пре подне благодарење у свеном ступања на престо Његовог Величанства и престола Краљевине. Позива чланове одбора, да дођу у цркву и одатле сви заједно у двор на удворење.

Одбор је примио к знању ову позиву.

III

Председник саопштава одбору, да је одборник г. Коста Д. Гавазовић дао оставку на чланство стално посматрања за надзор при грађењу тријема.

По саслушању ове одбор је уважио ту молбу г. Гавазовића и на његово место изабрао г. Младена О. Петровића, одборника.

IV.

По прочитану акта истражног судије за вар. Београд АБр. 2522, 2524, 2482, 2502, 2504, 2503, 2481, 2523, 2505 и 2521 којима се тражи уверење о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су Коста Лист, Милан Брадић, Милан Лазаревић, Димитрије Недељковић, Коста Јеремић, Јован Јовановић, Сава Ђурић, Никола Ђорђевић и Роста Тодоровић непознати да су у Јован Бајкић и Стеван М. Петровић доброг владања, а скромног имовног стања; да је Димитрије — фрајла Тоутовић доброг владања и средњег имовног стања: да су Душан Петровић и Коста Николић — Аустријић доброг владања и доброг имовног стања.

V.

Председник изнесе одбору на вишекратне молбе, којим се траже уверења о скромном стању:

По прочитаној овој тражио СБр. 3069 3070, 2929, 2889, 2868, 2970, и АБр. 2506 одбор је изјавио вишекратне, да се суд предходно увери о имовном стању молиоца Димитрије Јовановића, Катарине Чомора, Марије Илић, Љубице Трнковић, Павла Хаџа, (за овога и о подацима) да ток онда да им нада тражено уверење; да се Никола Симић може дати тражено уверење, да се Вучко Јовановић, ослобођен војске, обрати својој општини за уверење о немајућим.

VI.

Председник изнесе одбору на решење молбу Илије Савића, пензионера, којом моли, да се разреши од дужности преступника за ову годину.

По прочитану те молбе АБр. 4041 одбор је решио, да се молба Илије Савића уважи, а на његово место изабрао је Фердинанда Розета за преступника у овој 92 год.

VII.

По прочитаној протоколи апелационе АБр. 4042, држана 20. Фебр. 1892. год. за набавку одела возорницима, сајџијама и натрговцима, одбор је решио, да се набавка одела произвести за возорнике, натрговце и служитеље устуна Сави Десотовићу, крајњу ону за цену од осам хиљада две стотине педесет и девет динара и двадесет и пет пара:

VIII.

По прочитаној протокола апелационе ГБр. 268, држане 19. Фебр. 1891. год. за грађење каљаве преко палилулске трга која је остала на Плати Манојловића као недовршене покућарке и покуће Косте Трајковића ород. хлебара ГБр. 257 ко'ом нуди још нашу цену, одбор је одлучио, да се наведу она два покућарка дрва уза апелациона и поднесе одбору на одобрење.

IX.

По прочитаној протокола апелационе ГБр. 241, држане 18. Фебр. 1892. год. за довршење каљаве у Душановој улици, одбор је одлучио, да се она апелациона одбија и друга расписе.

X.

Председник изнесе одбору на решење молбу Ђоке Јовановића, којом моли да се одреди место на коме ће се подићи ствтуа Ђ. Јовића Панчића као и да прими за себе суд општинских прикупљених прилога за подизање ове статуе.

По прочитаку те молбе одбор је одлучио повереништво за увеловање парка палилулског, које да ово питање регулише на о' ућењеном одбор известн.

XI.

По прочитаку покуде Ђорђа Ж. Нешића и Јорговића Х. Јовановића АБр. 2420, одбор је решио, да се напошење Ђурђета из квартова прашарског, саламаџиског устуна за једну годину дана т.ј. до краја 1892. год. Ђорђу Ж. Нешићу и Јорсићу Х. Јовановићу за укупну цену од четир стотине педесет динара.

XII.

По прочитаку протокола апелационе СБр. 3046, држан 15. Фебр. 1892. год. за давање под закуп права на ађење и продаје песка са обале савске и дунавске, на којој није било ни једнос апелантств. и покуде Ђорђа Грабовог овд. кавозиџе СБр. 2999, одбор је решио, да се право за ађење и продавање песка са обале савске и дунавског устуна Ђорђу Грабову за годишњу суму од хиљада и сет стотина динара с тим да закупац буде дужан давати општини песак бесплатно за њене грађевине, одавла гробишта и за потребу општинске баште.

XIII.

Рачуноводство ово општинско изношење одбор да је потребно да се одреде стална повереништва за преглед рада ово поткивања општинске теглеће стоке сарачког сатаперог посла и кожарско-ковачког посла ово волова општинских.

По прочитаку тих изношења СБр. 3064, 3063, 3065 одбор је ослагено председника општине београдске да са судом општинским одреде ова повереништва.

XIV.

Председник општине подноси одбору свој предлог о начину чишћење улица београдских.

По прочитаку тога предлога АБр. 121. одбор је одлучио, да председник општине у договору са председником водоводне надзорне комисије г. М. Стаменковићем изберу најбоља начин за одржавање чистоће по улицама београдским, па о томе известе одбор.

XV.

Одборник г. Мата Јовановић саопштава одбору, да је у касарнама београдским велика нечистоћа и да ово много напомиње буферата.

По саслушању ове, одбор је препоручио ово да ово питање регулише.

можемо и да не споменемо нека имена: Тога дана Дом су походали: Његово Високопреосвештенство Господин Митрополит Михаило; велики добротвор Дома, прва дотичница председница, честити г. Никола Крсмановић; велики пријатељ српске сирочади г. Сава Ђурић Кенерал с госпођом; госпођа Росета; госпођа Ваја К. Таушановића; г. Пера И. Јовановић с госпођом, с. Јеша Аћимовић с породицом; Ђаџа Буле с породицом, госпођа Христина Ник. Хаџи Томе г. Сава Богдановић, г. Ђодор Ђурић, г. Аврам Леви и многи други добри људи и пријатељи српске сирочади.

О подне о сами пријатељи су нам питомци забаву. Осим нас неколе су и ученице Више Женске Школе под управом г-ђе Милошановићке и ученици II. београдске гимназије под управом г. Стев. Шрама. Хвала им!

Весеље је започело које музика, коју је Дому послао бесплатно ђенерал г. Ајта Босићевић, који нас је тиме обрадио.

Гости су походили Дом, а сиви је напио по коју дечу реч да каже бело председнику, бело ком члану Управе. Руски посланик г. Персијани изволео је председнику изразити своје потпуно задовољство, рекавши: „Све што сам у овом Дому видео чини ми част."

У Дневнику Дома стоје под 11. Мајем забележене ово речи: „Ово је био дан весеља, дан среће. Нека би дао Бог, да овај дан остане вазда светао дан у животу моје Дома! И докле је ове слоге у Управи, ове братске искрености као што је сада, дотле ће бити са нама Бог. Бог слоге и Бог деце ово. Вакво опнма, који у овом послу надрже до краја! Добро људи, који помињете ову установу, благо нама!"

VIII. Помени.

Још пређашњих година био је поразан случај, да су се поједини у жалости својој сећали српске сирочади. У 1891. години било је несколике прилика, да су се родитељи или браћа или родбина јављали с дарови Дому Сиротне деце. Прилажућа за српску сирочад ова су саопштавали свој бол и своју тугу за погубљеним милинама.

Г. Таса Ј. Младеновић, члан суда, великих пријатељ све — српске сиротиње, чији је рођено за оснивању овога Друштва, још у 1879. години, и дане и ове године послао је Дому сиротне деце 60 динара, као спомен на његову добру супругу покојну Лепку.

Госпођа Софија Вучковића и г. Јов. Жујовић професор велике школе, жесто да деле на гробљу, сем су за покој душе своје Вери, односно супруге, ок. Стање, даровали Дому сиротне деце 50 дин.

Г. др. Коста Динић, народна посланик, г. Милош С. Динић, професор и сестра им г-ђица Данића Динићева, послали су 50 динара дому на којој душе своме оцу ово. Стевану Динићу, који је преминуо 13. Марта 1888. године.

Г. Јосиф Вардовац, трговац из Београда поднео је у Дому сиротне деце спомена своје супруге покојној Катарини, даровавши Дому у ким ново 500 дин. И о васпитног даровао је г. Јосифа Дому 30 дин.

Честита браћа Перини Светозар и Петар подигли су, такође спомени споме прерано умрломе брату Радомиру, приложивши за Дом Сиротне деце 500 динара, у ime своје покојног брата. Они су ово поринули баш на годишњи дан смрти брата им.

(Наставиће се)

председништву да на надлежном месту нареди да се по касирници одржава чистоћа у свакој погледу као и да се приликом пријема славе и сена не праве буџе по зградама.

XVI.

Председник, изношећи одбор да је предузимач за подизање електричног осветљења у Београду поднео елаборат на пројекта за инсталацију електричног осветљења у Београду.

По саслушању овога и прочитању писма предузимачког АБр. 1335, одбор је одлучио, да се ова ствар узме сталном повереништву за грађење електричног осветљења у Београду на проучавање и извештај.

XIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

24. Фебруара 1892. год.

Председник председник г. Мијо. Р. Марковић, беше на састанак сви: г. г. Јов. Илић; од чл. повереника: Милета П. Тадировић од чланом одбора: г. г. С. Ветерник, Мика Вељковић, М. М. Ђорђ, Н. Ђорђевић, М. Ђорђевић, Н. К. Поповић, Ј. Јовановић, Ф. Васиљевић, Н. Катанићевић, С. Адамић, А. Ј. Одовић, Н. Р. Поповић, Ђ. Димитријевић, К. Д. Гвозденовић, М. О. Петровић, М. Јовановић, Ђ. С. Поповићевић, В. Тадировић, Др. Радовановић, Р. Арсенић, М. П. Вајтић, Др. П. Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 20. Фебр. год. и у одлуци бр. 138 ученика је дозвољ, да се и кроз школу ђубрета из касарне изађ, да се исто по улици не просипа.

II.

По прочитању акта истражног судије за пар. Београд АБр. 4011, 4018, 4038, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нашао, да су му Љубомир Јовановић и Владимир Петровић непознати, да је Димитрије Лазаревић као доброг имовног стања, а да му је владање непознато.

III.

Председник из оси одбору на вишљење молбе, којим се тражи уверења о сиротињске стопу. По прочитању тих молба, СБр. 3190, 3235, 3218, одбор је нашао мишљење, да се Неђели Ж. Секулића, уд. удови може дати тражено уверење да се суд предходно увери о имовном стању Вутка И. Ђорђевића, а Дује Вуковића, удовце, да тек онда да им када тражено уверење

IV.

Председник износи одбору на решење нет надзорне водоводне комисије, којим се предлаже да се за спровод водовода кроз насеље улице на енглезовиу и за довод воде до новога тро-ба одобри напидан кредит од 80.000 дин.

По прочитању тога акта АБр. 4025, одбор је решио, да се по предлогу надзорне водоводне комисије одобри накнадни кредит од осамдесет хиљада динара за спровод воде кроз насеље улице на енглезовиу што су у акту назначене и до новог трошка.

V.

Председник износи одбору на решење извештај повереништва за трошарнице стварн односно тражења друштва кнеза Гагарина АБр. 3933, и указао трошарнице АБр. 2516.

По прочитању тога извештаја АБр. 2517 одбор је на предлог г. г. Ђ. Ж. Нешића и Андре Одановића, одобравајући, после поменутог гласања са 21 против 1 (4 нису гласала) решио, да се сви они трговци ослобађе трошарине, који подносу уверење издато од стране надлежних власти, да су до 21. Дец. 1890. год. на и тај исо дан подигли основ из царинског магацина за ма и да нису плаћали царину, но су имали кредит царински.

Они пак, који то у остављеном року не учине, да буду дужни плаћати трошарину.

Односно тражења друштва кнеза Гагарина, да се у идућој седници реши.

VI.

Одборани г. М. Капетановић као члан повереништва за уклањање Калемегдана, саопштењем решењем одборским од 20. Фебр. 1892. год. АБр. 4063 за ратишање ствари о постављању статуа пок. Јосипа Панчића, изношења одбор, да се је повереништво сложило, да предложи одбору, да се статуа подигне о трошку општинском у парку на вел. пијаци као и да суд општински прими на себе и накупљање добровољних прилога за исплату ове статуе.

По саслушању овога одбор је одобрио у свему оба она предлога повереништва с тим, да приложење прилога врши суд општински без икакве материјалне одговорности општине, а трошак око подизања статуе да се исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VII.

Председник изношења одбор да је одборник г. др. Лаза Пачу на страни, те да услед тога повереништво за преглед планова за канализацију, кога је и он члан, не може да држи своје седнице, на предлог, да се на његово место други изабере или још један члан дода.

По саслушању овога одбор је решио, да и одборник г. др. Павле Поповић буде члан овог повереништва.

VIII

Председник изношење, да би сада био на реду претрес извештаја повереништва за пашн и живописне улице београдских.

Одбор је одлучио, да се овај предмет остави за идућу седницу.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Привремена позајмица. На основу закона о допуни закона о трошарини у пар. Београду, што је пре пени дан објављен у ванредним новинама, општина је београдска закључила привремену позајмицу до два милијона динара у сребру код прив. Народне Банке Краљевине Србије, којим ће, новцем продужити већ започете радове на водоводу и осталим предузећима до закључења сталног зајма од 10 милијуна. Истом ће се основ позајмицом повратн и привремени дуг општине београдске код београдске задруге за штедњу од 1,300.000. дин.

ИЗВЕШЋЕ

о мањој стоке на општинској кланици и реду општинских спомених подручина

за месец фебруар ове године.

I.

ЗА ГРАЂАНСТВО ЗАКЛАТО ЈЕ:

435 ком. волова; 218 ком. крава; 161 ком. телади; — што су укупно тежила 6711 кила; — 18 ком. оповова и ована; 9·9 ком. јагњади; — 1625 ком. свиња; — дебелих и средних — на меру, које су укупно тежиле 110.444 кила; 74 ком. праседи до 20 кила и 44 ком. праседи до 10 кила.

II.

ЗА ВОЈСКУ И ОСТАЛЕ ДРЖАВНЕ ЗАВОДЕ

213 ком. волова и 104 ком. крава, — Од ове стоке, коју је дневрант кало, продато је за општине 8.703 кила, а претекло је и у зарон за грађанство унето 3589$^{1}/_{2}$ кила, — за месо издато г.г. официрима и за кашна у зарон унесени, паплаћена је прописна такса — аренда.

Од напред поменутог броја свиња нарезано — декарским прегледом нађено је 71 комад заражене бобицама, од којих је месо прописно поништено.

Приход од заклате стоке за грађанство био је 31.009 10 динара. — Од заклате стоке за војску и то: за стоку коју је дневрант кало; за месо издато официрима; за претекли ишак унесен у зарон за грађанство паплаћена је такса — аренда у 1651 60 динара

Свега прихода од аренде месарске у месецу фебруару, било је 32.660·70 дин.

Према достављама сполних надзорника било је ових неуредности.

I. Крџумчарење: једни праси; седам јагњића; четири дебеле свиње, два праседа и једну овцу.

II. Крише мере: једанаест случајева.

III. Један случај продаје сува бобљава меса.

IV. Петнаест случајева бесправно продаване меса.

Криша мера нађена је у продавницама ових месара: — Јосте Најдановића, Мике Константиновића, Богоја Грујића, Ђуре Милосављевића, Ђире Аћимовића, Живојна Цокића и Владимира Сазића.

А крџумчарили су ће имање:

Никола Тасић месар, једно свиње, Рудолф Маркус пекар, једно свиње, Вела Бошковић касапија, једно свиње, Никола Петровић механџија, једно свиње, Живан Бугарчић касапија, једно праси, Мина Петровић госпођичар, једно праси, Данило Ковачевић клач, једну краву, Спасоје Трајковић, млекарица једну овцу, Сима Павловић касапија, једно јагње, Мијанло Михајловић госпођичар, једно јагње, Бока Стевановић касапија, два јагњета, Алекса Димитријевић касапија, два јагњета, Јоца Петковић госпођичар, једно јагње.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено је по прописима о слободном клању стоке и продаји меса, и по кривичном зак.

Г. Др-у МАРКУ Т. ЛЕКУ

(п. одговор).

У 11. броју ових новина је г. Марко Лека изнео своју другу одбрану од мојих „напада". Пре него што приступим одговору, хоћу да исправим сасвим грешке напада, те да са ова ко кога напада. Позната је ствар, да сам ја у име комисије објављивао пред општинским одбором уговор о електричном осветљењу. Тај је уговор написао г. Марко Лека речима: „да га је изпецидила сиелост, којом се један, за општину тако штетан уговор подноси представништву зарони с препоруком да га усвоји." По себи се разуме да се тај напад тицао и мене, који сам, као г. Марко Лека, творац тога уговора. Ја сам очевидно уговор на и себе *бремено* у одбору од напада г. Марковић, Г. Марко је после те нападе прешао у овај лист и непрестано и

данас већ свршени уговор напада. Од куда се сад на један пут моје бранење уговора и самога себе претворило у „нападе", знаће само г. Марко.

У прошлом мом одговору био сам мало опширнији, е да би читаоци били боље обавештени о спорним питањима. Сада пак понте се зна само ствар стећи, моји ће одговори бити много краћи и прецизнији.

1. Да је оспоница, на коју господин Марко Леко наводи рачун о зоштвку гасног осветљења погрешна, показао сам у прошлом мом одговору, највећим аутороваца хемичарима. Г. Марко ми каже „да сам се опрезно што сам хтео да се закључних имењима тако славних људи". Увиђам и сам да сам се опрезно што сам научне податке изнесене у научним делима примио за готово. У будуће ћу се заклањати или именом г. Марка Леса или именом његовог познаника у Бечу.

2. Као опог примера, који је г. Марко навео, како би елек. осветљење јавношне лондонских улица стало два пут скупље од гасног, ја сам у прошом одговору гражио од г. Марка да најаре упореди интензитете обе врсте осветљења па тек онда њихове цене. Он ми сад одговара само се у наведеном листу баш никакве даљег коментара просто и јасно наводи, као бо поменуте ел. осветљење стало два пут више од гасног Ја држим, да би најбоље било да се г. Марко обрати коме свом познаоику у Лондону па да расчисте у каквом односу стоје интензитети та два осветљења.

Г. Марко вели још ако би могао да наведе „још неке примере о томе како је електрично осветљење скупље од гасног" али нашли како то није за сада неће бити потребно. И ја држим да то неће бити потребно. Угледа само да напоменем овај факт: пре 15 година у целој Јевропи се није могао видити ни једна елек. лампа у практичној употреби, а све су моле неће широки већ имале гасног осветљења. Данас пак не може се ни крој средњу вакну варош проћи а да се ма где не угледа елек. светлост. Г. Марко би могао у свом слободном времену размишљати, како ли се све то могло десити у овом тако материјалистичном времену у коме ми живимо?

3. Г. Марко је написао у мом последњем одговору страшан „солесонизам", јер сам неким његовим речима додао реч „бар". Ја сам два пут те његове речи озбиљно цитирао: један пут прилином мог одговора у општинском одбору, а други пут у мом прошлом одговору код тач. 4. И оба сам пута те речи верно навео. Но треће пут сам тазоже у прошлом мом одговору код тач. 7. навео те речи у пропоји, и пропоја је баш у тој речи „бар". Стао о коме је говор изашао је скраћен и то буни госп. Марка. Цео стао којим се г. Марко шенка са повлаштицама по спрненој погодби нотво би бити од прилике овакав: Оно, вакте, ако нам не можете дати сауда лампе од 60 свећа у часто оних од 16. не нам дајте „бар за ово осветљење за које општина плаћа 80.000 дин." Од целог стана штанцајте је само оно под наводним знацима на дакле и свакојадирана реч „бар". Да сам знао да ће реч „бар" играти тако велику улогу код критике на елек осветљење и да г. Марко није осетљив сарам таких произвољних израда ја бо био издвојио. У осталом у будуће ћу се поправити.

4. У последњем мом одговору, а у тачки 8 напомена сам упоређења цитата „доказао да ниесам изнесено ону примедбу о којој не је обедио г. Марко. Видеће се у којој ме је обедио г. Марко преноси значај те његове примедбе на друге реча а не на оне које сам ја као најважније узео. Кривица је г. Марковв што није у свом ставу исткао одма оне речи на које он полаже најзећу важност. А кад је цела примедба написана истим слогом, онда од мене зависи како ћу је схватити, на сам тако и одговарао.

5. У тачки 6 мог последњег одговора а у објашњењу разлике између шенку инсталације *по далеку* и између њеног *губитка* разнијашо у истим границама, казао сам да се струја мање губи у краћим спроводницама но у дужим, и да губитак ице на штету појашњавара.

Г. Марко каже: „Мени је ово објашњење г. Станојевића савим нејасно." — Да је цела та ствар г. Марку нејасна, видео сам ја још онда кад је он сњима сазвана хтео да дозаже неку противуречност у мом писању и о којој сам говорио прошлог пута у тачки 6. Онда сам написао да је г. Марко само онео у уна изнесене основне законе о електричној струји на сам му их горњим објашњењем из далека напомењо. Али пошто је и то објашњење остало г. Марку нејасно, онда ми не остаје ништа друго, него да му препоручим студирање ово, тако значог омоњог закона:

$$\Pi = \frac{E}{G}$$

у коме П значи *интензитет струје*, Е *електромоторску силу струје* а О, *Отпор* на коју струја наилази пред спроводима и који отпор каже код ниже познатих, жица од *дужине* такове. Вала да ће сад г. Марко схватити зашто предузимају ње са сам сле једно да ли ће општини или приватнима давати струју на крају жице од 10 метара или 5 километара и по једној истој цени. —

„Ваљо без сумње г. Станојевићу, позвито, вели г. Марко, да је у Француској праилном електрине наконбе спроведен електр. чак од Лауфена на Некару. а Лауфен је од Француске 175 километара удаљен!" — Позвато је мени не само то, него још и да се електр. струја кроз цео Атлантски океан може спровести у телеграфским кабловима. Питање је само у томе, да ли струја наће на другом крају спроводника, са истим интензитетом или не, а то је главна ствар о којој се вода дискусија.

6. Пошто је г. Марко оправдао шегрте и мајсторе што зоре наше чесме „ченајући на ким и кућани но неколико сати дан на њих ред дође", и пошто је казао да се ти жалбе неће на осмере „толике дутати као на „чесме од којих једна цура пода" — услед чега заправо имају право да поднесе чесму, (сасвим погрешна ствар за једног одборника) — Г. Марко је казао како у Церику постоје „парочита полицајска наредба о разбијању осмера." Знајући да под нас нема никакве ни полицајске ни законске наредбе у том смислу ја сам предложио члан по коме би општина плаћала штету ако се не би проузроковали прошњбо Г. Марко ме је на најбезобзирнији начин напао, казо нема општина које су закључавали „оваква по интересе општинске штетан уговор" и каво се „у томе и састоји сва оригиналност уговора, које је дело г. Бозе Станојевића" и т. д. и т. д. У уговорима страних општина са предузимачима нема таквих одредаба с тога што су та питања регулисана законима о општинама. Ја ћу само да изведем — у потпуну тога — члан 106 из закона о уређењу општина у Француској од 1884 год. Тај члан гласи у слободном преводу:

„Општине су одговорне за квар и штету, која се у њиховом атару нанесе злочином или нападом извршеним појединце или нередом и нагомилавањем оружање или наоружање свеснае на тицало се то личности или имања, јавног или приватног."

Код нас нема ни нарочитих полицајских наредаба ни таквих закона о општинама, на за то сам горњи члан предложио Да сам имао право, и да ће се над тад и код нас увести принцип општинске одговорности, показује нам најновији закон о комерним пљевницама. Њега треба само проширити у смислу горњег члана из Француског закона, па да се добије члан који сам ја предлагао.

7. Г. Марко вели да не треба да ми је ни најмање чудновато, што је он као пестрчљак у електро-техничким питањима био у ставу да изнађе толике мане у уговору за електр. осветљење Београда. — Ниће мени то ни најмање чудновато, јер сам утерен, да зад би г. Марко био стручњак, многе и многе његове примедбе не би ни постојале. Ја знам да пестручљаци бали и праве највише примедаба и над сваке ствари дижу прашину.

Али не треба г. Марко да заборави да је било и у комисији и у одбору општинским људи који су стручњаци од г. Марка на нико од њих не нађе за нужно да допомаже г. Маркове примедбе, него их пустиште без икакве жалости за њима да пропадну. Све примедбе г. Маркове познате су било одбору општинском, на кад је он прско њих (осим две — три) пречно на двевни ред, онда значи да су без изузетка вначаја. Осим ако г. Марко не мисли, да је он једини који се брине о општинским интересима, а цео се одбор са председником на челу старо, као ње то већ нитету нашети општини београдској. То је већ друга ствар. Међу там и сам г. Марко зна како то није ни случај, где одбор општинским прско његових „доброжелателних" предлога и примедаба прелази на дневни ред.

8. Г. Марко је доиако сад, како се за елек. осветљење Техничара не узима водена већ пара сната, на пита: „Шта би било на ово да нам г. Станојевић одговори ?" Мој је одговор прво просто. Нама је сиња *како г. Марко Леко*, кад је први пут пашао елек. осветљење (приликом мога предавања у општини), цитирајући инженташ тријумфалне путничке комисије, како је онога вечера, кад је та комисија стигла у Темишвар, била апсолутна помрчина „јер ни једна лампа на улици не беше упаљена, пошто машина за производење електрине није имала воде *(догичан потом био се заиста)*." — Ма сто сам, па и г. Марко дражали да је вода на потока служила за окретање турбина. Г. Марко је дакле и жено па и сне остале пасо на погрешно мишљење, па је његова дужност и била да га исправи.

9. Г. Марко у својој ревности да се вода не Сане и Дунава употреби као мотор, заграво се толико, да је на једанпут заглазо у чисту механику. Кад већ мени одриче и оволико знања из механике, колико знаду и ђаци реалне, онда нашто бар не помеша да је у комисији за осветљење било и два стручна техничара, два професора на техничком факултету наше Велике Школе. На кад ја писам знао, да се по-

поножју довољне количине воде (и ако је пад слаб) може постићи окретање машина од више стотина ѕ и више хиљада пута у минути, онда што бар код нас није предпостављено, ако не више, а опо никар онолико кнапа из механике, колико га он сам има и по ком би се „набором добрих преписамља, тачношна са зупцима и вијцевима, моглo постићи произвољно велике брзи окретања." Чисто почињем и ја мислити, да су они то морали знати, зли не „заузимајући се колико су умели и знали, да интересе наше општине у што већој мери заштите", ако што то ради г. Марко, она су могућност употребе воде просто пренутали.

Међу тим г. Марко има једног нашег „уваженог техничара", који му је ову лекцију из механике дао. Ја би молио г. Марка да он упита тог свог уваженог техничара ово:

У Паризу има електричног осветљења, а кроз Париз тече река Сена, за коју кажу да и ако нема велики пад, она има велику количину воде. Зашто француски инжињери, који су бар толико спремни, колико и тај уважени техничар, нису употребили воду из Сене за окретање динамо-машина?

И у Бечу, кажу да има електричне светлости, а и поред тога тече једна велика река са много воде. Зашто аи аустријски инжињери не узеше дунавску воду за окретање своји електр. машина, него узеше водену снагу?

Да дођемо још ближе. Ево и Пешта је решила да своје ерло леку и једнако гасно осветљење замени електричним. Ту Дунав има још више воде него у Бечу. Зашто онда мађарски инжињери не узму воду из Дунава као моторну снагу?

Ја познам тачно ипта ће тај уважени техничар одговорити, али сам држан да се његов одговор неће разликовати много од овога:

„Строго узевши, мож' да се не би могла поред свега страха француских, аустријских па по нужди и мађарских инжињера и техничара; али они нису употребили воду као мотор, и ако количина воде није мала, просто, као што не знају за трансмисиони систем г. Марка Лека, или, што ће бити вероватније, што нису тако одвиа пријатеља својих општина или друштава за која раде, као што је г. Леко."

10. На закључку свога говора вели г. Марко, како, „ако поштен човек мораи јавно бар то признати, да сам га ја познавао и необланштености нападао." Сасвим је друго питање да ли сам ја поштен или не. Али зајиста морам признати да је то несгода нивти посла са човеком, који је убеђаиог да има натепат за пријатељство спрам београдске општине (само га је у последњем одговору пет, шест пута споменуо) па се лути, што одбор општински, није био у стању да схвати то његово неограничено пријатељство, па да без дискусије прими оберучке све оно што је он предлагао. Г. Марко је могао сматрати за дужност да не буде пријатком претреса питања о електр. осветљењу, али кад је видео, да је одбор на познати начин пречпо преко његових приведаба, онда му као „поштеном човеку" не остаје ништа друго, него да се у себи тешн да је своју дужност, „више ако грађанин но као одборник" испунио, и да својим непрестаним истицањем „пријатељства" не изазива ову сасвим непотребну полемику која је, како он сам каже: „непријатна и за мене и за њега".

Ђ. М. Станојевић.

ОДГОВОР
НА ОВАЈ ПОСЛЕДЊИ ЧЛАНАК
Г. ЂОКЕ М. СТАНОЈЕВИЋА

Кад се за неког каже, да у извесном разном послу, тера „опозицију само ради опозиције", да „паваљује", не обазрући се на изнесена факта, погрешне закључке изводи, да „тенденциозно" напади „неистините податке" и кад се све то само каже а не може да докаже, онда мислим, да је за сваког јасно, да су то напади, и то неосновани напади, од којих је дужност сваког да се обрани.

Ад 1. Именима славних људи не можемо се заклањати и кад грешимо, а да је мишљења г. Станојевића о цепаша елек. и гасног осветљења у Бечу погрешно и сувише сам јасно у мојој другој одбрани доказао.

Ад 2. Да је елек. осветљење произведено парном снагом скупље од гасног о томе се може свако рано лако уверити и немогућу се забранити, да се тога ради обрати и „зове свом познаницу у Лондону".

Ад 3. Пошто г. Станојевић *признаје* да је изнесној мојој примедби додао реч „бар" и тиме ни и „у прошлој" мојој примедби дао са свим други смисао, то онда немам шта да на то одговорим.

Ад 4. Не разумем г. Станојевића како је могао да да изнесним речима у мојим примедбама на уговор о елек. осветљењу неке важности по оним речима, којима је у стнари главна мисао исказана. Неизвољи молио бн се назвати, што писао сам реч од главнијега значаја у мојим примедбама исподвлачио, али како то није убеђивајено, онда сам прво што је г. Станојевић најубио из вида оне речи за то, што пису биле подвучене.

Ад 5. Није овде питање о струји на дужим спроводницима у општ. већ о количини тога губитка и над се ова, да се код инсталација за елек. осветљење не може тако строг рачун о много значајеј губитку произведеног електрицитета, према коме исчезава овај губитак код дужих спроводника, онда се тај губитак не може наводити као „једини" разлог да је повлаштачу од општ. што је добио искључно право производења електрицитета и за ктар београдски.

Ад 6. Наводећи чл. 106 закона о уређењу општина у Француској од 1884. г. Г. Станојевић само је с ума, да тај члан закона, не може су општине „одговорне за ваар и штету, која се у њиховом згору напосе злочином или нападом нарушени појединих или предео" и напомилавањем оружане или не оружане свезине", да та законска одредба креди не само на појединс општ. повлаштаваре већ и на остале грађане.

Овим наподом изнео је г. Станојевић један доказ више против свога сопственог доказивања како се такве случајеви, као што су разбијање фенера „каменицама", „у другим варошима не могу ни замислити."

Ад. 7. Остављам г. Станојевићу да се и даље ругује што одбор београ. општине, преко мојих „доброжелателних предлога и примедаба прелази на дневни ред".

Ад. 8. Г. Станојевић признаје, да није знао, да се у Темишвару електр. производи парном снагом и мислио је да се примењује водена снага, али за то његово погрешно мишљење баца прекопу на извесну општин. комисију и на мене, што сам мишљење исте комисије цитирао. Према томе признао је лакше и то да ме је на основу тога погрешног мишљења и нападао и то сам и тражио од г. Станојевића да призна и тиме је ово питање свршено.

Ад. 9. Нисам учинио никаквог грех и не могу да допустим никоме, да ме напада због тога, што сам у познавој прилици покренуо питање о употребн воде Саве и Дунава као моторне снаге, и без сумње о употребн водене снаге, и у Паризу и у Бечу и у Пешти чињене су претходне студије у њеној вези по код нас и по своју прилици ова се, зашто су морали да одустану од употребе водене снаге која ни на расположење стоји.

Ад. 10. Питање о поштењу г. Станојевића писам покретао, а писам ни убрзиао да имам натепат „на пријатељство спрам београ. општине". Али, кад г. Станојевић може да каже, како је уговор о ел. осветљењу израђен „изјутом пред очима једино интересе београдске општине" нађа ће се и мени моју допустити на основу изнесених факта да кажем да и ја немам никаквога повода да будем више пријатељ интереса ове општине од г. Ђ. Станојевића.

Хвала напосетку г. Станојевићу на саветовању, да ни као „поштеном човеку" после оних мојих примедаба „не остаје друго" него да се само тешим тиме што сам своју дужност у општини, ни и без успеха вспуиио и да ћутим и одиа, кад се због оних мојих примедаба неосновано нападам и престављам као најгори непријатељ општинских интереса.

На таквом пријатељском саветовању још једном, хвала г. Станојевићу.

Др. Марко Т. Леко.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто одбор општински у седници своој од 1. Марта тек. год. на законих узрока није одобрио лицитације за набавку 465 комада кока од лиценог гвожђа, и 4000 квадратних метара трогоарских плоча' то ће се за ове набавке у грађевинском одељењу суда ово општинског (у Пашићевој кући на марсевој пијаци, поново држати јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 26. тек. мес. од 3 до 6 сати после подне за набавку лиценог лола. Кауција је 900 стотина динара.

II.

На дан 27. тек. мес. од 3 до 6 сати после подне за набавку 4000 кв. метара трогаоних плоча. Кауција 4.000 дин.

Ближа услови могу се видети у поменутој канцеларији.

Од стране суда општине вар. Београда 9. Марта 1892. год. Гвр. 274. и 276. у Београду.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског (у Пашићевој кући на марсевој пијаци) држаће се следеће јавне усмене лицитације:

I.

На дан 20 Марта тек. год. од 9 до 12

сата пре подне, за полагање тротоара у „Котерској“ и „Лепеничкој“ улици.

Кауција 100 динара.

II.

На дан 23 Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне, за полагање тротоара у „Узун-Мировој“ „Дубровачкој“ „Васиној“ „Вук-Караџићевој“ улици и преко велике пијаце.

Кауција 200 динара.

III.

На дан 24. Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне за полагање тротоара у „Споменичкој“ и „Краљ Милошевој“ улици.

Кауција 200 динара.

Све кауције полажу се у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларског и при лицитацији.

Од стране суда општине варошн Београда ГВр. 310. 6 Марта 1892. год. у Београду.

Суд општине варошн Београда на дан 18. Марта 1892. год. држаће јавну усмену лицитацију за давање под трогодишњи закуп утрину општинску за пошаву стоке у тринаест парцела која има простора 396 хектара.

Лицитација ће се држати пред члановима Браће Панџела на марвеној пијаци од 3 до 6 сати по подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу српски грађани 300 а страна подвијаци 600 дин. у готовом новцу или у државним парама од предности.

Из рачуноводства суда општине вар. Београда 13. Марта 1892. год. СВр. 10.600.

У грађевинском одељењу суда око-општинског у Панџелиној кући на марвеној пијаци, држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 26. тек. мес. од 9 до 12 сати пре подне за отказане земље до поне наслеће и полагање тротоара преко марвене пијаце и у општинској улици.

Кауција за отказане земље 950, а за полагање тротоара 200 динара и

II.

На дан 28. тек. мес. од 9 до 12 сати пре подне за грађење кадрме у општинској улици са дотеранам и простим каменом и мандрама.

Кауција 9400 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или државним папирима.

Ближа услови, предрачун и планови поцречних профила могу се видети у поменутој канцеларији а и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр. 342. 11. Марта 1892. год. Београд.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)
држан 10 Фебруара 1892 год

(Наставак)

Ви се сећате да су Руси потпомагали Србију у многим приликама. Кад се појавила невоља у нашим крајевима прошле године досељењем Цинцарораца ја сам и Руси чинили помоћи. То су јучерашњи знаци, у којима су Руси симпатисали. Да не идемо далеко. Последњи ратови за ослобођење и независност показали су колико су нам браћа Руси чинили.

Трговачко Удружење као преставник Србије похрепује је ово питање не целој Краљевини, да сви учине по могућству на томе и ми да се одазовемо. С тога сам ја сматрао за дужност, да ово ово писмо саопштим и да нас замоли да донесете нашу одлуку шта треба да ради општина у овој ствари.

(Настаје мала конференција.)

Председник. Као што видим, господо, ви сте сви расположени да се да 6000 динара? (тако је). Даље, дозвољавате да се из партије на непредвиђене трошкове изда 6000 динара? (дозвољавамо).

Управник трошарине стрповео је молбу неког Фића, који је извозио ликер ван варош на га вратио натраг, и сада тражи да му се врати оно што је наплаћено у име трошарине. Ја мислим да би ову молбу требали да упутимо комисији која је одређена за уређење извозних трошаринских питања.

Мића Петровић. Мени је ствар овако позната. Он је извозио ликер из Београда, али се није јавио управи трошаринској, те да би му она могла признати и не наплатити трошарину кад је тај исти ликер увезао у Београд.

А. Одаџић. И ја сам слушао неколико о тој ствари. Извезао трговац на Кнежевиду поручи томе Фићу да му пошље ликера, и он му пошље на „пахекме“ али он није хтео да га прими и врати га с тога што је мислио да га добије на почек. Ту, дакле, ствар је са свим чиста, и ја држим да комисија нема ту ништа да решава но да му се новац врати.

Председник. Пошто је молилац поднео молбу да је ликер запета увезао у Београд који му је враћен, онда можете решити како вама буде најбоље. Ја сам мислим да би најбоље било да се упути комисији.

Мића Петровић. Ја сам уверен да је тај човек тражио да му се на оракту потпише железничким чиновник и потврди да ту робу извози али он му није могао да покаже купон. Пошто се има доказа да је робу увезао то мислим да треба да му се врати новац.

Мика Бакаловић. И ја сам тог мишљења да му треба вратити наплаћену трошарину ако поднесе уверавајан доказ да је ово што је извезао донеста натраг увезао.

Никола Вуловић. Нема спора, ако се докаже да је ликерант извезени спиан из Београда натраг увезао, да му треба вратити трошарину.

Соломон Аврајев. Ми смо разгледали ову ствар сад и налазимо да му треба вратити што тражи.

Коста Главинић. Вама се чувати од тога да се не створи утисд на злоупотребе, јер би лако могли тражити и други олакшица као и овај. Ја мислим, да је молилац дужан да поднесе несопорне доказе да је ово што је извезао увезао опет натраг у варош, па тада и ја пристајем да се ослободи од трошарине.

Мића Петровић. Шта ћемо ако јасније стоји што су доказа изведени у овом писму ита писмо).

Љуба Јовановић. Хоћемо доказе да није то дошло, онде на станицу па ту лежало извезано време и одатло отишло опет у Крагујевац. Ви знате да и то може бити. (и може!)

Председник. Ја мислим, да овом човеку треба привремено дати кредит а ствар пренети код трошаринске управе док се питање не расправи, а ствар међу тим упутити комисији (одобрава се). Сад долази предлог грађевинског одељења о набавци писоара (секретар чита предлог). Дозволите ми да с неколико речи објасним ову ствар. Од како сам дошао за председника општине, ја сам имао десетак случајева и приликом да ми појединци грађани дођоше и саопштавају како је то брука и срамота за престоницу, што се у извесним улицама и на извесним местима у варошн нигде нема толико дуђене нечистоте. Ја сам и сам то увидео и казнима да тога нема пре но треба да буде. Осим тога потребно је да се нечистота дуђена, што даље уклони из парка калемегданског на модеран начин, те да дуђи нигде нађе у здравственом погледу од тог парка. Те потребе изазвале су ме да поразмислим о тој ствари, и ја сам нашао изналазе шта би се и на који начин дало уредити у овом погледу, и он ми је донео читаву збирку разних ствари, које се у другом смеру употребљавају, па и тако зване писоари чије су и цене тако означене. Прочуше то ја сам му нарочито да ми учини предлог и да означи шта ће коштати ти писоари, па да ствар изнесем пред одбор. Чули сте тај предлог, и ако се сложите с тим, да треба на неким местима у варошн наместити писоаре, онда као молим да дозволите да се они набаве и наместе.

Коста Главинић. Ја сам баш ово дана размишљао о томе: да на једноме од прних састанака изнесем пред одбор један предлог у овоме смислу, на ни је мило да је ова ствар и од суда потекла. Предлог је врло умесан, и треба га у начелу усвојити, јер је то потребе која се мора подмирити у свакој вако већој варошн.

Но, господо, ми ћемо имати у Београду врло велике невоље с писоарима с тога што немамо канализацију, будући је одржавање чистоте у писоарима, без канала врло тешко.

Но и поред тога за улице морамо направити неколико, а на калемегдану подижаћемо се та потребе иного лакше. Ако, да би одбор могао донети решење о грађењу писоара, потребно је: да инжињерско одељење претходно поднесе извештај о томе: како их мисли извршити. С тога би молио г. председника, да нареди инж. одељењу, да му ово у најкраћем року поднесе писмен извештај о томе: на који начин мисли писоаре градити, а нарочито, како мисли у овима потребну чистоту одржавати; за тим би требало овај извештај предати једној комисији на проучење, те да се лица: хоће ли писоари одговарати нашим прилика-ма, па тек после снега онога, могао би одбор донети дефинитивно решење о грађењу писоара.

Др. Милан Радовановић. Тој комисији

да се стави у дужност да одреди и колико ће бити тих места и где?

Мајорло Ђорђевић. Да би се куршлусан спирада по Београду, ја би молио г. председника да нада налог кметовима, кад они сами неће, те да позорници мотре на оне луде, које моире па недозволљиви шестима. Ти луди најзише то чине пред пасфаљама, а суда има нужника у свакој гостионици, па опаш неће тако да врше нужду већ пред пасфком. Такве луде треба јавати власти и казнити.

Председник. Је ли одбор сагласан с тим да инжењерско одељење поднесе извештај у свима појединостима? (Јесте).

Сад изволите да решимо питање о цени хлебу.

Чујте садашњу цену житу и брашну (чита)

Кад је цена хлебу смањена на 26 п. дин. биле су ове цене (чита).

Ово је питање сам одбор покренуо.

Радивоје Драгојевић. Ја ћу опет да проговорим неколико речи о локалима где се меси хлебац. Како се то ради нечисто погледа да овде у Београду нема ни лекара ни инжињера. Општина плаћа шест лекара а паједанп до данас нисмосе предлог да се та локала поправе. Тако има још и жалосније но антихришана где се једо куја и продаје. Ту се у једној соби сиава и куја и продаје јело и једак читав део грађанства костира се по тим нечистим местима.

Ја сам толико пута покретао то питање па бадава; с тога молим г. председника да се што предузме односно чистоће по тим местима, и да се пронађе какви локали морају бити за пешење хлеба.

Председник. То питање које поменуо г. Радепко сасвим је друго питање. Ја га примам к знању да пред одбором изнесем предлог и да од одбора тражим потпоре како са органима опшг. суда пеногпеи радити. Но сад молим да решимо питање о хлебу.

Је сте ли уверени да треба смањити цену хлеб? (јесмо). Молим вас са колико да смањимо чује се: са једном паром. Са две пре). Дакле чују се предлози разни једни су да буде 25 п. а други 24 п. Стављу на гласање! Ко је за то да буде цена 25 п. тај ће казати 25, а ко је за 24 п. тај ће казати 24. (Извршје гласање).

Дакле 13 гласало је да буде 24 а 11 да буде 25 п. дин. Успоређа је цена 24 п. дин. То да вреди од среде 12 овог месеца а леб да се меси за 25 пара динарских. (устаја се).

Коста Главинић. Ја би молио да се у будуће обрати мало већа пажња при прикупљању ових цена. У Београду има више брашнарских радња, па треба од свију набавити цене, те да се зна права средња цена.

На ово пак, што је г. Радепко приметио о локалима хлебарским мала је кажем да смо ми у једној ранијој седници донели одлуку: да општински суд предузме најстрожије мере односно чистоће у хлебарским радњама па за што суд то не врши ?

Председник. На добро гледаћемо да се и то поправи. Не може се све у једанпут постићи.

Сад имамо на дневном реду молбу управе за сиромашну и напуштеиу децу. Управа дома обратила се општини да учини једну потпору коју чини и њиме и другима. Ја ћу вам казати усмено. Ви знате, да се у том дому налазе настављени који уче ту децу о овоме што се учи и у осталим основним школама. Има један наставник за за мушку и један за женску децу. Тако има 78 деце. Та два наставника поставља министар просвете и привикнут дода и ово их плаћа из свога буџета. Министар просвете поклоњио је толико пажње том дому да нарочито учитеље поставља међутим општина београдска там наставницима до данас није давала ово, што је давала и даје другим наставницима, а то је стапарину и огрев. Управа овога дома молила је неколико пута, да се општина одазове. У тој цељи, што ми ју познато показао је управник и оне радове које се тако раде од те деце. Имали сте прилике да видите разне чеше што они раде. Дакле ова једна настава ирао порасће за будућност оне деце.

С тога с више стране износили ово пред ње да им се од стране општине да стан и огрев.

Љуба Јовановић. Ја не ћу да говорим много у корист тога предлога за то, што видим да сте сви вољни да дате само што никоме није јасна ствар. Многи вичеде да ти наставници седе у згради и да је излишно давати им стапарину. То стоји, готово, али ова сушта неће се ни издати њима, него ће ући у друштвене приходе, пошто они наставници живу у истим стан у напури. Кад општина даје додатке, на учителе свих осталих школа у Београду, онда је право да и овде да, тим пре што у заводу има 40 деце из београдске општине за коју општина истим плаћа месечно по 22 пне дин. издржавања, по која завод коштају по бапу 40 дин. месечно.

Ја мислим да је само овај разлог довољан па да одобрите ову помоћ, а да и не говорим о користи тога завода и о успеху који он показује.

Мика Јовановић. Да бих молио председника, да ми каже, да ли општина београдска даје какву помоћ одсечно овоме друштву за помагање сиротне деце ?

Председник. Општина београдска даје друштву помоћ у облику плаћања за своје питомце: она има тамо 40 и неколико деце и даје редовно толико, пошто се је са заподои погодила. Место да се сиротна и напуштена деца држе као пре по кућама, друштвена управа примила их је на шесу и васпитање, и веома је похвално то, што су деца сад и здравија и умљенија и у свако погледу боља.

Другу помоћ општина не чини. Осим тога можда би се могло и ово назвати помоћ. Ви знате, да је сад још оскудица у води у Београду; и ово друштво трпило је оскудицу у томе, и покатрао се узимањем по 5—6 кака воде дневно: што је наравно, плаћано. Сад, кад смо ми наместили пумпу код сеоака, која воду пије, ја сам наредио управи водоводској да она ово заводу сапроеде воду, што је и учињено. (Чује се: врло добро! хвала вам!)

Никола Р. Поповић. Мени је неиако неугодно, да вечерас узмем реч поводом ове молбе друштва за сиротну и напуштеиу децу, неугодно ми је с тога, што сам и сам учитељ, па би ми се можда могла порицати објективност у суђењу. Али сте једно, ја ћу као одборник узети реч.

Ви сте знате, да се учитеља у Београду издаје месечна помоћ у 76 дин. на име огрева, стана и послуге. Ту суму трпи сад и управа овог друштва од општине Ја држим, да одбор не треба да одобри то, а ово на којих разлога. Ти учитеља — а има их двојица — имају тамо бесплатно стан, храну; бесплатан огрев, осветљење, па и сану послугу, што учитеља по београдским основним школама немају. Кад би им сад и овај додатак дали, онда би нечнело; да се тим наставницима даје дупло више него сваки остали овде. То је једно Друго, општина је дала другиму земљиште за коме је подигла управа згради; општина се узнела за једна добротвора, с прилогом од 100 дин., па је најзад дало и поду што ни једном другом заводу није учињено Кад би управа тражила од општине 760 динара месечно, те да распростраии назад и да створи могућност, да се више деце тамо прими, ја бих гласао за, али овако гласаћу против, само за то, што они наставници имају све потребе у заводу и што би их нпкаи дупло неће од свију других наставника у општини што би сналожило биго за прекор

Кад сам учитељи у Београду имају више исте подједнаке дужности, онда ја не налазим разлога, за што да се тим наставницима да поред свега осталог, што имају у заводу, још и не 76 дин. месечно, и ја бих молио да ми бар један од г.г. одборника каже, који су разлози, који би требали да руководе вечерас чланове одбора на да гласају, да они имају поред бесплатног стана, огрева, осветљења и послуге и 76 дин месечно.

Председник. Ја ћу да испраним ону поспику г. Поповића. Ово што тражи управа, неће дати на руке учитељима, него ће да упусти у своје приходе, да би нпкаи више средстава на расположењу за остварење своје задаће. Ја вас молим, да ми дозволите, да вам објасним још једном ону ствар. Кад бе г. министар просвете, место што непосредно јаии управи дома за сиротну и напуштеиу децу постављене једног учитеља, над би то јашо преко београдске општине, ја не бих онда ни износио ово питање пред вас, него бих одмах одредио додатак, али министарство мислећи да тиме неки непосредну помоћ управи дома и свопштава јој ту решена непосредно. Ето, сна је ствар у томе.

Љуба Јовановић. Кад сам мало пре говорио, ја сам хтео да будем врло кратак за то, што сам мислио, да ће се ова молба без икакве или врло неважне дебате усвојити. Најмање сам ваз мислио, да ће г. Никола Поповић устати против ње: ако пошто он пошка, да му ми као одборници изнесе разлоге, са којих би ону помоћ накало дати, ја ћу бити слободан да то учиним.

Први разлог онај је, који сам и мало пре поменуо, а то је, да се она помоћ неће дати наставницима, и да они неће имати ништа више од осталих наставника у Београду, него ће се дати управи ради умножења њених прихода, како би што обилнији помоћ могла указивати сиротној и напуштеној деци. Г. Никола чуди се, за што би они наставници имали неку већу помоћ од осталих, кад су, вели, дужности свију подједнаке. Ту г. Никола прилично греши. Дужности ових и других наставника доста су различите. Овај завод није само настанки него и васпитни, и ја мислим да не само што не би било неправедно, да се они наставницима више помоћ укаже, него другима, него би било неправедно, кад би остали наставници имали подједнаку помоћ с њима.

(свршиће се)

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)
Држан 15. новембра 1891. год. у Београду

(Скраћено).

Ви кажете, г. Брњић, да се набављају планови конкурсом. То јесте али би само то хтело да избегнемо. Ми би смо хтели да они то у нашем архитектонском одељењу сврше. У осталом ми предвиђамо потребна толико као да ће се грађевински закон одобрити скупштином; ако се не одобри, остаће нам уштеђо у буџету. Тако исто ни пројектовања плата нису нам неће се морати издати ни ако нађемо способно лице за ту плату, ако нађемо кога способног да хоће ревносно да служи.

Ја мислим да овај предмет треба одобрити и поглеком на задатке које имамо да вршимо а с погледом на способност лица плата морамо ангажовати у службу.

С. Чађевић. Велика је недаћа, господо код нас у општини, што свако лице, које постављено није стално већ привремено. Та недаћа је узрок, те морамо и сукобе да плаћамо него што се плаћају државни чиновници на шта не можемо у општини ићи у свако време човека за потпуно вршење послова; јер свако спреман човек бега тамо где је сигурније. Ено на пр. ја служим државу 20 година и једва имам плате 3 хиљ. и нешколико стотина, а ако нерутте ма ја ово више волим, него неку плату у општини а то је с тога што ово што имам знам да ми нико не може отети свесловољно или из пакости, док у општини бива то да често несавесни људи нападну на човека ни крива ни дужна из пакости и вређе и бог душе и срца одузму му хлеба. Да све то не би било наша је прва дужност да подигнемо пензиони фонд за општинске чиновнике на пошто их овако омогућимо ићи ће се нам радионика и по ревизији.

Овде господо код ове позиције код се каже 6—8 хиљада динара плата једном шефу одељења, досета је лепа и може се казати директорска плата. Али господо казани је дурбином гледам на нашим, да се архитекта тражи, потпуно сумњам да ћемо наћи таквог човека за ту плату. Није згорега да остане та цифра као што је метута, а ми ћемо се задовољити са једним инжињером јер, ако ни тражимо канцелариске да нам и школе и канцеларије и остале зграде направи, да бог да да би наши кога за 5 хиљада динара.

Напослетку, ми можемо оставити ову позицију овако, али не морамо ми дати одмах напред.

Г. Брњић. Моје је мишљење изнешено оде у томе, да ове године није потребно да се тај одељење дели у три и неће толика плата него ја у томе да остане по овоме ако што је и у пројекту буџета стављено.

Председник Нешта то не смета што ће се у буџету предвидети ова звања, јер сваки год изиђе од решења одборског и ако буде буде решено да се што гради тако ће се и та одељења поставити и плаћати, а ако не реше, остаће не утрошена плата. То је одговор на ваше мишљење.

Илија Цветановић. Ја сам за то да се овај коначески предлог прими, јер ми смо решили да се многа предузећа одложну и над је тако, треба да се и ово стпомо, да људи не вуку једног инжињера чак тамо и час опамо.

М. Капетановић. Г. Гавра Брњић је био над ово решио, да се зидају зидове. Он све то зна, да ми данас немамо човека који ће то радити на опет говори противно.

Г. Брњић. Ми немамо, господине, план за школе и то сте ви г. Капетановићу градили. Сад нам не треба друго нашта до да инжињер настојава грађење.

Г. Главинић је рекао, да не наши закон; по коме ни један приватни не може зидати кућу, док то инжињер не одобри.

То је, господо, и до сад рађено на нам није требало толике плате. Доста је на ову општину ударено терета.

М. Јовановић. Да би се прекинуо овај разговор изјавићу г. Брњића и г. Капетановића, да ћу казати г. Брњићу, да се он буни с овим што замишља, да то исто значи, што се зове инжињер који за линију не дознашем, са инжињером, који ће знати друге дужности по новом закону.

По том закону сваки који хоће да зида какву грађевину у варошки на свом плацу мора ће да донесе план и то готов у општину. Тај план мора неко у општини да прегледа и кад нађе да је према закону направљен, тек онда излази на лице места и даје линију, и кад и линију да нађе после тога мора да излази на грађевину да гледа да ли се зида по плану! — Данас није једно исто нашли и дати само линију као што се данас ради. — са овим што ће по новом закону који ће наћи, инжињер знати друге и још много веће дужности.

Г. Брњић. Тај ће закон тек наћи пред скупштину на решење — данас још не постоје и онда нашто ће законе стварати нова звања и плате надзорника. То може на последњу ерписта и државни надзорник.

Председник. Државни надзорник прилаже надзор над државним грађевинама а што се тиче општинских грађевина и приватних, то ће вршити општина. (Да се реши).

Ја ћу ставити на гласање.

Ко је за то, да се ово инжињеријско одељење преустроји по предлогу комисије као што нам је прочитано у предлогу г. Стамеки-ића на штаје и буџетска комисија приступа — тај ће гласати „за" ко је против тога нека гласа „против". (Настаје гласање)

Гласало је 14 одборника „за" а један „против". Двојица се уздржала од гласања. — И тако усвојен је предлог комисије у целини и у појединостима и има се ово одељење овако преустројити. (Чује се: доста смо радили).

Пошто је већ 9 сахата, то данашњу седницу закључујем.

Састанак је овај трајао до 9 сахати по подне.

Држан 15. Новембра 1891. год. у Београду.

Почетак у 5 часова по подне.

Председава председник Милован Р. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника за решавање — то отварам одборску седницу и молим одборнике да чују записник прошлог састанка. Секретар ће прочитати.).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Спатрам, господо за дужност да вас нагласим о једној служби, коју сам извршио поводом њезине варошког суда.

Као што вам је познато општина београдска плаћа кирију за пор. суд годишње 450 динара.

Како се догодила њезина све су стварн морале се извести. То је извршено одмах. Сад остаје потреба хитна да се ње други стан за пор. суд, јер стварн, к о што су хартије, акта, књате итд. нису после стојати на ногу због храброг времена.

У овакој несретној прилици а на поиза председника пор. суда преузео сам одмах тражењу локала за пор. суд и нашао сам кућу браће Крстића, коју сво и рашје имала на уму кад сво тражили за изнајмљење одељење. Гледао сам и друге локале. Као што је госпоинска „Лицеева" и после још једну кућу у Обреновој улици но које није био праши. По довољним расматривању нешао је да је стан браће Крстића најподеснији на сви погодно по њином пристаиу за 400 дин. месечно.

Како сво ми плаћали и до сад за пор. суд месечно 375 дин., то чесам могао боље и подесније учинити, него да ову кућу узмем за 400 дин. месечно, јер је разлика у корији врло мала.

Погодба је свршена и суд је већ усељен, и сад имам вас да ми овај поступак одобрите.

Соломон Атанасије. Како чујем стан је узет за 400 дин. месечно, али не знам за које врсме. Молим да ме г. председник извести.

Председник. Рок је од три године.

Соломон Атанасије. Ја не бих могао ту погодбу да одобрим с тога, што је сада стан и скупља а нашта ниже бола од стана где је до сад био суд — а поред тога што је та погодба за три године.

Председник. Што се тиче рока закупа ја сам се држао онога, што је изгледа стан нико рок за 5 година, а онде сам сигурно тај рок на три године. Баш и кад би се општина одлучила да зида стан за варошки суд, ја у ово тврдо верујем да општина за три године не би била у стању подићи такву зграду. Таква зграда морала би се направити да послужи за више година, и она би могла бити врло готова, јер треба много времена да се спреми, што је претходно нужно за приступање радњу. Узмите за пример народну банку и одних Јере се сетити колико је времена прошло док је направљена. Дакле, рок није велики.

Божа Димитријевић. Ја говорн г. председника нади се, да се апсолутно и не мисли задаће зграде за варошки суд и баш због тога сада када се буџет претреса, да се стави напесни цифра у буџету као акунтет која би послужила за пор. суд, као што је то учињено са добровољски правом за коју смо се обавезали правити у року од три године.

Председник. Одбору је дужност да се брине о томе, на може ако хоће и ставити једну цифру на ону цел.

Марко Белимарић. Ја мислим, да у неприлици у којој се нашао г. председник,

после пожара, није ни могло ништа друго учинити, него што је учињено. Зато треба ово без даљег говора одобрити.

Сем тога, кућа браће Крстића заиста је јефтино посађена. Узмите само на ум полазе је г. Кукавуде тражио за своју зграду прије, кад смо тражили стан за техничко одјељење, за упоредити број соба и величину истих у једној и другој кући, па ћете видјети да је цијена за ону кућу мала а не велика.

Што каже г. Соломон, да је ово кућа рађена кућа која је изгорела и скоро у трошном стању ако што је била она, то значи, да он није кућу браће Крстића видио.

Односно рока такође нема места приговору, јер се зна, да нико неће за јавну кућу своју дати мање од три године, јер се зна, да се кућа квари.

Из свега овога се, да тај човек, Крстић није хтео да спекулише, а могао је овиме прилично

Према свему немамо се бојати да ће напомена суд дати горе него би се овдашњи три године, те по томе и рок од 3 године добро је стављен.

М. Константовић. Држим да ово треба одобрити, јер стварно је тако прешла биза, да се морало погодити због акта која су на пољу.

Ђока Новаковић. Ја се потпуно слажем са г. председником да се та ствар узме и добро је учињено што је узео — те с тога о томе нема шта да говорим. Но хтео сам само да учиним напомену односно председ. г. Ђоке Димитријевића. Он предлаже да се у будуће неказа сума узеде, које ће стојати на рачун подизања зар. суда. То се кнеже не чини.

Кад се потреба појави, онда се тражи извора за напријед тога, а не овако да се оставља за будуће потребе. С тога сам томе противан.

Андра Одавић. Г. Председ. и г. Марко Велимирић веле, у приказама у којих се налазио председник морала се ова зграда узети. Доиста ја против тога немам ништа.

Али ово што је казао г. Соломон да ни ова зграда није бољa од изгорелог стоји у истини, а то изводим из тога, што је једна комисија дала реп. извештај, да зграда није никако солидно направљена, да је сва у подрумима и да је прављена за механичку потребу.

Разумем прилично, које су интересе председника да узму ту зграду, али не разумем зашто за три године, кад је то могло учинити за једну годину.

Истина, ја ћу таксати силом околности, да се то прими, али нећемо, да се још каква прилика таква деса.

Председник. На место где сам се налазио онда над се пожар десио и према приликама у којима се налазила архива зар. суда, где су документа о спојени грађана београдских, мени је дикторала дужност да одмах нађем локал, па макар не и осудили. Ја сам то одмах извршио.

Моје биће говора односно рока, али што се тиче удобности стана констатовао је од оних лица, која тамо раде, да је овај стан много боље. Овде се налази 14 соба од којих су 10 много бољих.

Ово што наводи г. Одавић да је комисија казала о том стању, то је заиста казала, али то је било пре а доцније је утврђена зграда и направљени бољи распореди.

Што се тиче рока ја сам говорио да буде рок за годину дана, али онда би биза цена кирије много скупља а то је 50 дук. месечно и ја сам сматрао, да је то приличан разлика, па и с тога ово учиниле.

Ст. Чубровић. Ја назначам да је поступак председништва за похвалу и ја му са своје стране захваљујем, што се постарало те потребан локал за суд одма нађе, те да онако жалба ита и иначе судске не лезе за трговцу. Таме је често интерес грађанства заповедан. У осталом, господо ни и сами из сопственог искуства знате: да кад нешто тражите, скупље га платите а кад нађете да га јептиније продајете. То је закон друштвене уредбе, то је закон неминовни. И ја појми то, задовољан сам се да је она жала разлика у цени — у 25 дин. месечно између досадашње и садашње судског здања. Ја мислим да овакав поступак треба одобрити па и ка рок од три године који није бог зна шта. Јер док се направи плац, док се одобре, док се погоди направи, док се зграда на суд направи, кораће прође преко 3 године, за које време и овај закуп нам. Односно онога што је напомињуо г. Ђока Димитријевић ја налазам да је оправдано. Он је рекао да би требало ту зграду задати извесним зајмом који би се морао акцентом отправити. Слажем се потпуно с тим и мислим да би требало једнем зајмом подећи и остале зграде, куће, школе, кланице и т. д., које су што пре потребне. Кроље је прије да се једном куртализнемо сирала од кланице које је сваки од нас осећао кад је сиазно исход говорника а то можемо учинити ако узмемо зајам за кадаље и кланице и других зграда на који можемо плаћати интерес онако и сад дајемо на кланице.

М. Велимирић. Ми смо до сад плаћали за непођесну зграду 4800 динара, а сад за много бољу и удеснију плаћамо нешто мало више. То је и право Што је боље, право је и да се плати скупље.

Пребацује се председнику, што је узео зграду на 3 године а не за годину. Па, господо, да је г. Председник узео кућу за годину, онда би смо много скупљу кирију плаћали, па би до године морали ту спиљу наћи опет плаћати, да се неби сва повода село, што треба избегавати, јер то није лана стар, и то би се понављало бар за три четири године, док општина не сазида зграду уђешну за све судске потребе. За то је врло добро што је г. председник онако закључио.

Соломон Аџијас. Ја са свим нисам противан ономе што је председник учињо али сам противан томе што је закуп учињен за 3 године. Ако председник није потписао уговор и ако може да се утврди краћи рок, ја бих желео то, јер мислим да би било боље.

А. Одавић. Ја сам и отишао говорно против рока а и сад о томе мислим као ћу да говорим о згради судског кога треба да се подиже. Мени се чини да је држава државна дала општини један плац за подизање зарошког суда и над ја то нам ако одборник, тим ипе треба да о томе зна општински суд. Ја сам напао да благодарим председнику што се бринуо о овој потребн али жалим да се ни неколико дана могао добити локал земљомерске школе. У осталом ја увиђам да је потреба била хитна и да рок није дуг јер се зграде не зидају за годину две дана то да би ско могли да уступимо суду свој локал општински.

Председник. Одма сам чим се пало нама досела сетио ове зграде у којој је земљомерска школа која ће сад да се исели, али сам по прегледу увидео да је неподесна са суд и мала и у том случају што сам и учинио.

Дим. Недељковић. Ова зграда није скупо узета и ја благодарим што је председник онако урадео.

Ст. Чубровић. Ја сматрам што је се тај случај десио и што га видљења власт није могла да спречи. Ја сам по среби или по несрећи пратио читав ток тога пожара и видео сам да је овај део зграде што је изгорео, изгорео с тога што није било воде није било сакидја. Ја не знам које за то крив: да ли полицаја или суд али сматрам тај случај. За се сећам да су среће сакидње морали своје пуне сате да остану на пијаци или где се кареди а данас се доњи затрговци а воде није било! То је за осуду.

Соломон Аџијас. Ја сам мало пре казао да одобравам све само не рок од 3 године. Сад би ниво да додам да бе ми доиста могли да зидамо не само зарошки но и трговачки суд на плацу који ми је држава дала и да би отплате зајма могли чинити из сума које сад дајем на ките најраје. Ради тога мислим да би било потребно изабрати комисију које ће ово питање проштудирати и наћи плац који је најпогоднији за зарошки суд, па да нам реферише односно подизања зграде за зарошки и трговачки суд.

Председник. Молим вас да одобрите овај закуп куће бр. Крстића за зарошки суд за три године. (Одобрава се.) Сад што се тиче свих мана да треба да се побрља немо за зграде и ја се с њих слажем. Нем. смисла бар за будуће плаћати кирије кад тад имамо наћи зграду будитску која би била бољa довољна да покрива интерес и отплату зајма кога би смо учинили у отплату зајма.

Само још може бити питања хоће и о тој ствари да говоримо још вечерас или не Ја сам готов до о њој решавању кад хоћете.

Ђока Димитријевић. Ја сам баш с тога напомињуо, да се одреди једна цифра у буџету за суд. суд. што се сада претреса у буџету, а и с тога, што би оваква зграда коштала до 80.000 дин., а то се не би одмах могло плаћати. Сем тога овако је учињено и за осигурање. С тога сам да се одреди комисија ради припреме за ову ствар.

Председник. Кад дођемо у буџету на партију о кирији, ћемо те онда предложити једну цифру.

Ђока Новаковић. Немам говора г. Марка Велимирића и Ђоке Димитријевића има разлоге. Ми не можемо издавати ништа с тога, што смо прапуштени за предузете радове учинити велике издатке. Кад би ми остављали за сваштa по једну цифру онда би будет бас страшно велики, а после и сама пракса тога била би неугодна, јер као што би одредили цифру за зар. суд. требало би исто тако за школе итд. Такви би издатци испрели будет. С тога сам да се сад предлог не усвоји.

Радивоје Драгојевић. Ми треба да се опоменемо кад је било говор о школама, кланици итд. да ће се то учинити из одборног зајма од 10 милијона и ја не разумем да се ово уреди ово, које буде преко. Далеке останите тај предлог г. Димитријевића да не губимо узалуд време.

Ђока Димитријевић. Зајам је строго прецизиран за шта се ни ништа не може друго употребити. А зар није био одређен зајутет за конвенту задужбину!

Председник. Досета је била одређена једна сума за концасту калдиру, но доцније је та партија друкше крштена, па одузимање и грађење нове калдире, и тако је реч заиатет набрасана у буџету.

Соломон Азријел. Ја сам мислио т. Николићевог, да нисмо у буџет не узели цигра за суд, него неки одбор одреди једну комисију, па нек она то питање проучи и нек изнесе и план који постоји, па кад све то прочу, нек пошље пред одбор на даље решење.

Председник. Пристаје ли одбор тако да се уради.

Радивој Драгојевић. Нема ту никакве плаи. Било је само питање од суда колико и каквих локала треба и то је одговорено а план није израђен.

М. Константовић. Пре 8 месеци поднела се била потреба за зидање паронског суда и онда је општина замолила председника пар. суда, да каже колико соба треба и за коју потреба.

Испитивање је има ли израђеног плана, па је казано да нема.

Стеван Чабровић. Рад ти зграде нисам да кажем, да се ми никако не можемо да умиримо у оцену или у опредељивање тачне суме за подизање једне зграде, за коју немамо план. Све што можемо учинити, то је да интересимо једну комисију, да то изводи.

Председник. Питање о подизању пар. суда стоји на дневни ред пред одбором. Кад дођемо на то питање, онда ћемо о томе говорити и решити.

Јеврем Одовић. Ја сам казао, да сам чуо, да план постоји. Г. Константиновић каже да је постојао али га сад нема. Ја знам да је постојао под старом управом општинском. План је пасиурно био, не могуће да је склоњен.

Радивој Драгојевић. Ја се сложићемо онога што је од председника пар. суда тражено, колико локала треба, али за план не знам да ли га има.

Соломон Азријел. Ја мислим да треба сад изабрати комисију. Зар Смедерево да нема суд, а ми да немамо.

Стеван Чабровић. Нисам знао. Онда врло добро.

Председник. Овај одобрени кредит за вршају пар. суда, има се трошити из партије за непредвиђене трошкове и то се разуме за зидиан а остало стоји у буџету. (Усваја се).

Желио би, господо, у конференцији да вас известим о позајмици од народне банке на онда да решимо ствар.

Пристаје ли одбор да се о томе говори у конференцији ? (пристаје).

Онда претварам одборску седницу у конференцију и молио да се удаље сви, који нису одборници.

(Настаје конференција. После.)

Прима ли одбор ову позајмицу једногласно. (Прима).

Пошто је већ доцкан закључујем седницу.

Састанак је овај трајао до 9 и по часова по подне.

Дрвар 18. Новем. 1891 год.

Почетак у 6½ часова по подне.

Председава председник Милош. Р. Мариновић.

Председник. Молим да чујете записник прошлог састанка.

Секретар прочита. (прима се).

Председник. Лицитација за изношење дубрета по кварговита је држата и то за време од 3 године. Понуђено је годишње за изношење дубрета из квартова врачарског 900 а било је у овој години 1071 дин., из дорћолског 875 а било је 1601, из теразијског 666 а било је 920, из савамалског 351 а било је 631, из палилулског 801 а било је 870, из врачарског 120 а било 660 дин. Као што видите цене су подбациле овогодишње и тако би се место 6323 дин. годишње примало 3713 дин.

Ф. Васиљевић. Та је лицитација сад пред пут држата ? (јесте). Ја мислим да дражимо другу.

Председник. Још да вам и ово саопштим. Ја сам ставио у условима један тежак али и нашан услов за закупце у томе што морају имати кола по пројекту општинског инжињера и то од дана лицитације па за 20 дана. Који то не би учинио губи кауцију и право изношења дубрета.

Радоје Ћирковић. Поред тога доста тешког услова и у томе је неугода што с паплатом иде тешко и ја мислим да би осуде требале да се одма вратују над кога закупац тужи да нећо да плаћа за изношење дубрета. (чује се : другу лицитацију!)

Дим. Најдановић. На ни да могли неко лицитацију и сад одобрите

Председник. Од сад са том паплатом иде брже. То је сигурна ствар. А сад: воје лицитације одобравате ? (За пазаријски и варошки кварт).

Дакле за ова два одобравате а за друге да се држи друга лицитација ? (Тако).

Сад долази лицитација за опрезну свеју општинских возова и сарачки сатиерски итд. послова.

Лицитација је била доста. Једна је лицитација остала на Сави Радеконићу за 1985-50 дин. а за прошлу годину била је цена од 1401 дин. (Одобрава се).

За кошарско-поларски посао било је тако доста лицитаната. Најбољу је цену понудио Јоца Љубићић од 1696 дин. Прошле године била је цена од 1177 дин. У овој години било је више посла но до сад па ће бити и у идућој; с тога су и веће цене тражене. (Одобрава се лицитација).

Сад је на реду буџет.

Буџетска комисија ставила је у инжињерско одељење и једног надзорника општинских добара, међу тим у опште изнетим позајмици који је одбор усвојио нема тога надзорника.

Ја мислим да ћете одобрити да се то место нападно унесе ? (добро — прима се). Надзорник добара има сад 1580 дин. годишње плате а тоимо је и комисија предложила.

Дим. Најдановић. Надзорник добара то је велико зналце а по овој плати није никта. Председник надзорници — на пример Јоца Божић — имали су по 2400 дин. и поножним који је такође вукао 100 дин. мес. Ја мислим да овоме човеку нала дати по-вишицу јер је поштен и добар.

И. Цветановић. И ја се слажем с Најдановићем, јер је човек врло скроман и од поверења. Кад се каже надзорник добара, то је нешто велико, а не као обични служитељ и ја сам да му се повиси плата.

Сол. Азријел. Ја као члан буџетске комисије изнећу био овде кад је расправа о томе надзорнику добара а знајући послове његове ја бих рекао да нисмо за повишицу тим пре, што један писар грађевинске има 1800 дин.

За то би ја био за повишицу на 1800 динара.

Председник. Усвојена је плата од 1800 динара. Чујте даље. (Чита буџет, који ће се у целини саставити).

Соломон Азријел. Жао ме је господо што се нисам десно у комисији буџетској, кад се решавало питање о плати шефа општинских лекара. Њему треба повисити плату на 3600 динара једно с тога, што је он шеф санитета и што је доктор на варошки кварт. те поточе прши две дужности. Кад хемичар општински има плату 3 хиљаде динара кој је рађи посао бити само једанпут у месец дана, онда доиста треба шефу лекарскоме с тога праведно је да му се повиси плата од 3 на 3600 дин. и ја то предлажем.

Филип Васиљевић. Г. Соломон треба да има своје одређено мишљење у томе, као члан буџетске комисије, а не овако да износи своје предлоге. Кад тако то није учињено, онда сада нећемо.

Соломон Азријел. То не стоји. Сваки одборник може у одбору онет да исказе своје мишљење, па да је и члан буџетске комисије и ја да нису у комисији одвојио мишљење.

Видоје Витровић. Ја бих био за то да му се повиси плата још са 400 дин. То би сасвим лако праведно према његовом великом послу а нолалазом труду.

Председник. Ја ћу да ставим на гласање.

Ко је за то, да се усвоји комисијска цифра од 3000 дин. гласаће „за“ а ко је да се повиси на 3600 дин. гласаће „против“

Гласало је 8 „за“, 6 „против“. Нека су одборници отишли, и тако ово питање није решено, већ се оставља за другу седницу (Усваја се).

Илија Цветановић. Молим вас ја предлажем сина лекарска да буде подељена плата, а шефу да се даде додатак од 500 динара.

Раденко Драгојевић. Ја сам и пре био у комисији и знам да лекари имају доста рада и приватног само ако хоће да раде. С тим платом има и у унутрашњости лекара, на служе и са малом платом. Овде се каже лекарима по 2300 дин. Ја бих предложио, да сви имају једнаку плату, а шеф да има још 500 дин. додатка.

Соломон Азријел. Колико су имали плате лекари оне 1891. године.

Председник. По 2300 динара.

Соломон Азријел. И сад тако остаје. Онда је добро.

Председник. Само ћу вам напоменути да сам ја молио комисију, да се Др. Змају Јовановићу да 500 дин. више. То ћу и овде поновити и назалу ми је у томе руководело. Ово је човек од старих људи, који је посветио сав свој живот деци, нарочите сиротој. Његовим радом на књижевном полу

он заслужује да одбор има призрење према њему. По мојој молби комисија је усвојила. Молим вас да то и на успомене и то само на његову личност. (Усваја се).

Илија Цветановић. Пристајем да лекарима остане предложена комисијом плата од 2300 дин. само молио би председника да ми објасни, да ли наши лекари сами одређују себи цену за визите.

Председник. Што се тиче деце вакцинације закон санитетски одредио је и то за иностране куће, а за сиротињу врше дужност бесплатно. Сиротиња има своје књижице и добија и лекове бесплатно.

Пређе су лекари давали извештај о раду управо и Београда. Ја сам наредио, да у будуће поднесе извештај општини и они према њиховом извештају виђо сам, да велики број сиротиње похађају и њиху понекеде под ноге су били. Даље у том погледу дужан сам да кажем истину и ако буде какве замерке да исте одбијем.

Усваја ли одбор предлог комисијски односно г. Зхаја и то само на његову личност да се односи? (Усваја).

Председник. Четири службеника предложене комисије за клиниче који понашу и чисте тако, али како смо ми уредили оне оборе где касапи могу држате своје свиње то нам је потребан још један службеник и ја вас молим за предлог.

С. Аврић. Ја опет кнезим да их је доста четворица. Што би радила четворица могу и четворица.

Председник. Досета доселе стоји овај предлог Соломонов јер ми у истини можемо доцније у неком времену да се проћемо с мање службеника док сам други пут треба више. Зашто од тога какво је прже за клање, зими их треба више, лети мање. За то побришите број службеника а ставите цифру која одговара потреби тако. Ја мислим да би цифра од 3680 дин. била довољна.

С. Аврић. Ја као члан комисије кнесам за то и тражим да се гласа.

Ф. Васиљевић. И ја мислим да треба одредити цифру, на пеки траже над им, колико и каквих радника треба.

Ник. Р. Поповић. Мени се не допада та пракса дасе неку суме у опште на да се после узима број лица колико се хоће а да се одређује плата каква се хоће. Комисија је имала задатак да прецизира цифре у буџету које одговарају потребе и она је предложила ни мање ни више него 4 службеника. И кад се после добро расподели имаћу их, верујте да ће им добро.

Ја би исто да останемо конкеенкретни те да оставимо 4 службеника. Кад би остали онако да службеници не буду стални онда би се дешавало да се у једно исто време јави више за посао или кад би се најзећа потреба показала — тада не би било никог или и ако би било, послови не би могли да се врше као с познатим сталним службеницима коме је сигурно место и зими и лети (чује се: да Бог сачува!) Није то да Бог сачува. Ја знам и полажај тих момака и шта раде и све, јер сам близу њихове.

Председник. Дозволите, да објасним, за што сам тражио повећање ове позиције.

Одбор је одобрио, да се направи 30 обора. Ти су обори готови. У њима ће људи затварати своју стоку. О тој стоци неко мора да води бригу, да је прими у обор и да је изда, и да је чува од крађених људи, да не би општина дошла до одговорности. Кад се ово спровело сетио сам се за то и за то нас молили да повећате још једног момка. Ја сам писмено рекао своју потребу да неће бити оволико говора о томе, да ли ће бити 2, 3, 4 или мање момака. Треба само отворити кредит да се могу кретати па било да се тај посао врши са сталним момцима или са надничарок.

Никола Р. Поповић. Онда молим вас пека се каже онако: додаје се један чувар стоке на обору.

Председник. Ја примам ово што је казао г. Никола да се тај пети зове „чувар стоке".

Је сте ли сви за то, да се усвоји по изнетоме? (јесам). Чујте даље, (чита) 50 позорника по 720—360000 (чује се: мала је плата).

Филип Васиљевић. Држим, да је њима доста толико плате. Али ја би пешто друго предложио, а то је, да им општина поред ове плате даје и одело, које да је дужан често да чува, а не онако да иду као што не доликује службе.

Димитрије Најдановић. Ја писам противан да им се да одело само писам за то да општина воду бригу о чистоћи њиховог одела као и о њиховим хаљинама, већ да им се да по 10 динара месечно више, па по того да су дужни имати прописно одело и онда ће они сами добро чувати.

Соломон Азријел. И ја не могу никако дозволити повећање плате, али предлог Филипов ни се допада само да се одело тако, да један њихов старешина води на њих, по кад ну се што на одећу поцепа, да га матера одмах да то окрпи.

Председник. Молим господо, опде је реч о платама. Што се тиче питања о хаљинама, то ће се говорити под позицију о трошковима. Ве ћете, да је општина београдска једно велико надлежништво. То надлежништво има велики број које чиновника, које службеника а и других органа. Београд је простарна варош и поподом овога имаће разговора боље је да се прокиселино како о њима тако и о другим службеницима, да им да остану онако, или да буду униформисани, па да има сваки по једне у општину, ком има да се обрати.

Мајајло Јанковић. предлаже да се повећа плата позорника и то са 10 динара месечно.

Соломон Азријел. Може бити да г. Мијајло не зна. Али ја знам да хаљине контају 70—80 дин. а онако ће примити само по 10 дин. и онда ће опет ићи голи. С тога на тај његов предлог не пристајем.

Коста Б. Мијајловић. Кад ну дате пар хаљина зимње то вошта 72 дин. и летњи 24 — то је 96 дин. Онда га видите обучена, и ако пукет пасдеда. зимина га је видети, и он тако одевен иде и врши дужност са задовољством. А ако то не учинимо него му повисимо плату са 10 дин. ништа му није поможенно, а општина такође неће уредне позорнике.

Видоје Витровић. Много је боље да им остане плата оваква, а општина да им даје одело бесплатно. Тада ће се увек држати чисто и знаће се ко је шта од њих.

Председник. Да станим на гласање. Ко је за предлог комисије нека гласи „за" а ко је за повећање плате нека гласи „против".

Гласало је 14 „за" а 3 „против". И тако усвојено је комисијско мишљење.

Председник. Сад долази предлог Филипов да им се место повишице плате да одело.

Ник. Р. Поповић. Ја мислим да треба удесите то издавање на начин на који даје управа жандармерије одело жандармима.

Председник. Молим вас за одобрење једне цифре на одело од 5600 (чује се: 6000 дин.) На добро. Одобравате ли 6000 дин.? (одобравамо).

Књиговођа чита: „IX. *Чувари*"

Председник. Овде сам дужан да вам саопштим ово. До сада је општина издржавала 100 ноћних стражара а буџетска комисија додала је још 20. Буџетску комиси у руководило је то што повећању, што је ноћним стражарима поверена личпа и имовина ситуирног грађана београдских, наречито ноћу. Кад се тај број расподели на службу до ње и од ње ноћи, онда остаје по 50 њих у свако доба ноћи на службе. Замислите Београд и његову пространу па ће одма видети како је то мален број. С тога је комисија нашла да је треба повећати на ма и с 20 стражара.

Осим тога дужан сам да вас известим и о овоме. Управа вароши Београда као надзорна власт нод општинама, управила је један акат општини у коме је молп и тражи да општина повећа број стражара удупло те да тако будемо у стању да боље осигурамо имовину и личност Београђана, нарочито ноћу. Кад се тај број расподели на службу до ње и од ње ноћи, онда остаје по 50 њих у свако доба ноћи на службе. Замислите Београд и његову пространу па ће одма видети како је то мален број. С тога је комисија нашла да је треба повећати на ма и с 20 стражара.

Осим тога дужан сам да вас известим и о овоме. Управа вароши Београда као надзорна власт нод општинама, управила је један акат општини у коме је молп и тражи да општина повећа број стражара удупло те да тако будемо у стању да боље осигурамо имовину и личност Београђана, нарочито ноћу. Кад се тај број расподели на службу до ње и од ње ноћи, онда остаје по 50 њих у свако доба ноћи на службе. Замислите Београд и његову пространу па ће одма видети како је то мален број. С тога је комисија нашла да је треба повећати на ма и с 20 стражара. — Буџетска комисија и сама је нашла да број стражара треба повећати, али се оспиртала на средетва општине, те је предложила да се број стражара с 20 лица повећа.

На зака је сад да оцените ово и да одобрите и већи број ако налазите да се могу плаћати.

М. Велизарић. Као члан буџетске комисије, ја сам код ове позиције одвојио мишљење с тога, што и сада о тој ствари мислим онако. као што сам мислио пре неколико месеци, кад сам у одборској седници покренуо питање: да се изберс једна комисија, која би проучала питање о ноћним стражарима, и видела, да ли је заиста београ. општина дужна по закону да држи или да плаћа ноћне стражаре? Ја сам и онда па и сада мислим да општина није дужна да сноси тај терет и бригу, а ево зашто:

Законом о општинама, све су општине у Србији дужне да се старају о ноћној безбедности својих грађапа. Од те дужности, истим законом изузета је општина варошн Београда, и старање за ноћну безбедност повсрено је управи вароши Београда. У том закону нас не стоји да ће управа тим послом само управљати и да ће прошлосе ово исто спосити београ. општина, већ сасвим одузима то право и дужност и преноси са сасвим на Управу.

Ово нарсђење закона пранда се тиме, што је Београд престоница, што су у њој представници и агенти страних држава за чију безбедност држава је и политички одговорна. На коме би смела држава безбрижно поверити такву тешку дужност, ко би је могао сачувати од тако деликатне а строге одговорности, кад су са тим одговорношћу везани и интереси целе земље. Ништа дакле природније но да сама држава односно управа вароши Београда води сву бригу о тој безбедности.

Општина дакле нема никаква права да се у то меша, нити је на којим законом дужна да за то ма какве издатке чини или помоћ даје.

Из тих разлога гласам да се та позиција сасвим из буџета избрише.

Председник. Ово што је поменуо г. Марко има основа у закону о општинама. На основе жеље и у овој прилици ми смо дужни да вас известимо и о овоме што је поднесено у вези са овим питањем. Суд општине београдске врши све оне послове *сем оних под 2.*, а то значи да ти послови долазе у стварне управе и Београда.

По уређењу ових управе нар. Београда сва грађанска суђења општина, сва имовинска општинска, све је то стављено на расположење управи нар. Београда, која има да се стара о безбедности. На основу тога закона управа би требала до неке да се брине и о плаћању стражара; али како је управи стављено све грађанство за тај посао, онда по логици она има права да траже од грађана те услуге личне или у замени које ће они плаћати.

Према томе тешко је доказивати да имамо права да се опиремо овоме, само што би смо могли захтевати да они људи које ми плаћамо, стоје под нашим надзором.

Најважније питање за нас у овоме трентутку то је: колико ћемо стражара да држимо на ће безбедност у вароши буде осигурана нарочито на ову да од целокупног броја једна половина може да буде на послу док се друга одмара.

М. Велизарић. Пре део говора г. председника сасвим се слажем са мојим назорима; али се његови други део говора не слаже с њим. Наша општини врши све што јој у дужност спада да ради. Она се стара о вршењу свега онога што доприноси здрављу, чистоти у вароши и чува грађане од могућих пожара итд. итд., а за извршење тих послова она држи, плаћа и управља са 50 поверника.

Што се г. председник помиња на неке полицијске уредбе, тај разлог, по моме мишљењу, нема овде места, пошто стоји у закону међу са свим питањем. Све су те уредбе раније од општинског закона, и ако год што су оне биле према самим општинама у Србији, које су сада самосталне. тако су исто биле и према Београ. општини.

Кад би те уредбе вредиле и после закона о самоуправи општинској, онда не би ни било самоуправе; али је извесно да самоуправе нема, и онда сасвим природно, равније полицијске уредбе, које се косе са поменутим законом, није ни вредне.

Они разлози још више потврђују да је моје тадашње кореспо и чеће не убеђују да треба, да се она позицији не буџета сасвим избрише.

Ако се одбор не би сложио са овим мојим мишљењем, молим одбор, да се приврешено пређе преко ове позиције, док се претходно не обавестимо са г. министром унутрашњих послова, и ако треба са Државним Саветом. Ово би могли поверити г. председнику или и још једном одборнику, они би нам резултат свештавали у идућој одборској седници, па би се онда на ову позицију вратили и решили. .

Председник. Они стражари колико се сећам биће су под управом општинском па је скоро промењено и дошли су под управом жандармеријског комбадната. Дакле овде је сад само разлика у томе, ко ће с њима да заповеда. Сва је ствар у томе.

Соломон Азријел. Мени се чини да је овде била једна комисија која је имала да прочуча прописе законске о томе: ко има права да управља с тима стражарима: општина или полиција.

Председник. Тако је казао г. Милутин Марковић а и г. Велизарић, да је општина дужна да се брине. У осталом на то питању и јесте сукоб између општине и полиције. Ја мислим да ми можемо све то расправити али да нама за сад не спемо остварити Београд без неких чувара. Комисија буџетска мислила је о свему и сагласила се да се повеси. Сад ако и ви мислите, онда да повесимо.

Соломон Азријел. Ја мислим да решимо онако: Ми сад примамо да буду 120 стражара. А међутим нека председник пређе г. министра или државног савета види, како ови о томе мисле и кад то сврши онда да се о томе решава.

Председник. Управа нарошн Београда обратила се мени и усмено и писмено и молила је општински суд да повећа број њених стражара на 100 људи. То је стављено већ давно на дневни ред. Сад налазо управа ѕ. Београда захтева и неколико је пута досад понављала ту молбу. Ја сам одговорио да сам ствари одбору на дневни ред. да прочуи и донесе коначну одлуку. Међутим управа се непрестано за то обраћа општини и то питање стоји, као хитно због тога, што је време мочарно и зелена покрвница те се боје да не наступи какве шпете које од њих људи. С тога вас молим да то питање у свези са буџетом решите. Београд се не може ослободити тога давања само се може то извршавати, да у место управа да рукује њима, то да преће у руке општине. (Чује се: шта ће нам то).

Марко Велизарић. Ја бо молио да се мој предлог усвоји односно тога, да се спомињуће г. председника са г. министром. Нека г. председник сад каже још једно лице на одбора на нек иду и нек се споразуму.

Председник. Молим како вам предлог гласи:

Марко Велизарић. Мој предлог гласи овако: да пошто сте позицију вечерас прешли, и да узмемо у претрес друге позиције, а ја ову да се разговарано са г. министром. Дакле за вечерас да се скине ово питање са дневног реда.

Председник. Пристаје ли одбор на ово? (Пристаје). Добро. Онда, изберите још једно лице, које ће са мном тај посао свршити. (Чује се: Марко Велизарић). Онда добро. Сад чујте даље. (Прв решавању о плати пожарницима, одбор је ставио у буџет цифру од 2000 дин. за одело пожарника).

Мијајло Јанковић. И слушалишта да се да одело.

Марко Велизарић. Завста зад последњег, како су наши служитеље одевени мора се признати да би било срамота за општину да то и даље тако. За општ. служитеље треба одредити униформу и дати је бесплатно, као што сво те учинили стражарима.

Председник. За одело колику цифру одређујете? (Чује се: 1600 дин.) Добро. Усваја ли одбор ову цифру за одело? (Усваја). Изволите даље.

На награду редних чиновника 5000 динара.

Молим вас да одобрите ону позицију за редне чиновнике како би потстицали чиновнике да буду вредни и да се надају награди. (Чује се: За другу седницу, сад је доцкан).

Добро.

Састанак је закључен.

Састанак овај трајао је до 9 часова по подне.

Дежан 23. Новембра 1895. год. у Београду.

Почетак у 9 и по часова пре подне.

Председавао председник општине Милован Р. Марињковић.

Председник. Пошто нам је довољан број одборника, да се може радити, то вас молим да чујете записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на записник. (Нема).

Дакле усвојен је записник. Сад изволите да продужимо претрес буџета.

Прво да решимо питање о стражарима. Буџетска комисија предложила је, да се повећа број стражара од 100 на 120 и унела је цифру у пројекту буџета. То је комисија учинила у интересу бољег одржања реда и осигурања београђана. Она то предлаже те да и ви то усвојите.

Филип Васиљевић. То је лепо што је комисија предложила, али питање је да ли је могуће општини то повећање. По мом схођењу држим, да је довољно 100 стражара за ноћно стражарење. Нека се тај број не употребљује на друге послове, ни ће бити доста. Сви знају на и г. Министар у каквом смо ми послове удавши, и да нам треба много средстава за извршење тога. Кад смо могли до сада издржати страже са 100 људи може се од сада и у будуће још даље, пошто се сад уводи код нас електрично осветљење.

Коста Б. Мијајловић. Само чекао да имамо и 200 ноћних стражара, на и то би било мало, јако је Београд раштркан и само се појављује доста повољалих људи који хоће олако о туђем трошку да живе, због чега се чешће и крађе догађају.

Стева Чабровић. Ја држим да цифра од 120 стражара није велика. Пређе је ни сам говорио о самој цифри — већ о томе, да је држава дужна да претекне општини у помоћ у чувању имања и држаних и општинских ња и приватних, јер и она има доста својих надлештава, која није послова за целу Србију. и. пр. држава да чува сва надлештва своја на и оне улице у којима су та надлештва и кад би тако било, онда би овај број од 120 стражара довољан био. С тога би било да престаништо још једном покушај код државе не би ли постигли оно што ја тражим.

По моме мишљењу врло би добро било, да општинска власт узме управу над стражарима, па ма платили и једног официра и тада би нашли половину стражара на служби и остала би многи трошкова.

Што каже г. Велизарић, да то лице — официр — не би прикло потпуну дисциплину, ја то одбијам. Официр је официр. Војска су правила једнака, па ће их научити потпуно војној дисциплини.

Председник. Треба имати на уму ово, да је Београд простором својим знатно тако ширине, да се може упоредити са много већим вароши, где има много већи број становника. То је очигледно стање Београда, да нам због те раштрканости налаже потреба да се бринемо о личној безбедности и сигурности.

Друго треба знати, да је управа вар. Београда надзорна власт, и она тражи од општине да се тај број увећа.

Истина, на срећу нашу и код ове равноправности и код овољног броја становника неколико болних злочинстава, која се појављују у другим странама варошима. Но с тим, није господо искључена могућност, да се неке догодити никакво злочинство. и стога треба све могуће предупредити.

Буџетска комисија све је ове имала на уму, па је најпосле нашла, да треба што год учинити, те је с тога повисила број на још 20 стражара нове. Молим вас да ове примите.

Коста Т. Мијајловић. Да одобримо ово повећање само да се ти стражари пуномирну те да сваки грађанин зна показати стражара ако овај не би пристоно у позор или не би пришао своју дужност како треба.

Председник. Ја сам у том погледу већ нешто предузео код коменданта те да се прокаже један знак, по коме се може њоу распознавати стражари на повећим тачкама. То је код коменданта на разгледу. Ту ће требати неке знаке, које њоу треба да свезне.

Даклe ја вас молим, да сршимо са овим говором, па да идемо даље. (Чује се: у-свија се).

Усваја ли одбор ово! (Усваја)

Сад иводите даље. Последње седнице остало је пересправљено питање о плати шесо општинских лекара.

Један одборник је предложио повишицу од 600 динара годишње. По буџету одређено је 3000 дин. и комисија је нашла да је то довољно.

Стеса Чабрић. Ја мислим, господо, да ћемо се сви сложити у томе, да треба шесу наших лекара повећати плату. Ево за што. Он врши редовно општинске званичне послове и њему недостаје времена, да може вршити и приватну праксу те од тога што да приреди, док други лекари општински имају времена, и од приватне праксе што да зарада. Сем тога наш данашњи шесо лекар врло добар човек, поред тога он и као шесо треба да се у нечем разликује у плати од осталих лекара. И на послетку, кад и остали шесови инжењерског одељења имају веће плате, за што да овај има малу, кад се зна да разлике нема ни по положају ни по времену за које се учи медицина. (Тако је).

Р. Тирковић. Он има 700 дин. више од других лекара и према тоне награда му није мала. Ја мислим да један лекар може да има зараде са свике страие, само кад хоће да ради те с тога мисли за повећицу.

Ф. Васиљевић. Није ружна ствар повећавати плату, али овде није тоне место јер су лекари много сређени од других чиновника нопто мору доста да приреде само кад им је до рада.

Председник. Има два питања. Због тога стављам на гласање: ко је за предлог комисије да плата шеса лекара буде 3000 дин. гласаће за, који је за повишицу на 3600 гласаће против.

Примљено је ивеше комисијско.

Благовода чита даље буџетске позиције које се све прихвају.

Председник. Односно позиције на одржавање друмова и каџрие од 100 000 дин. имали да вам објасним. Она ако што сте чули намењује се одржавању садашње каџрие и друмова, а нижше одмах до тога прелазе на нову каџрину. Обе партије биле су до сад у једној групи па сво их ни поделиле.

М. Великовић. Господо, ви сви знате, да општина вичи више не кубури него с опровком каџрине, и ако се сећате ја сам пре две године нашео бно предлог, да се састави комисија, која би прочула начин за одржавање и поправљање ново израђених каџрина, дакаљен истих под годишњи закуп. По томе питању до данас ниџе се ништа радило. Буџетска комисија сложила се у томе, да треба ништа давати одржавање каџрине под закуп, па је и ставила у буџет на ту цељ суму од 100.000 дин. Ја сам скоро разговарао с предузимачима наше каџрине и чуо сам да би они врло радо пристали на то, и да би за њиу годишњу накнаду преузели на општини одржавање каџрину и да је увек одржавају у добром стању, па да је, после изнесене њима година, предају у истом стању у коме су је примили. Ја дакле мислим да би на тај начин било мање зубуре и трошкова за општину и имала би увек добру каџрину кад ба се дакаља оправка каџрине под закуп. Ви видите да се сво ове каџрине по живим улицама после пола године већ кваре и кад би се одна, там се и најмање поквари, предузеће њихе оправке, она ће могли да служи дуго година у добром стању.

С обзиром на то, ја вас молим да прихватите да се одреди комисија која ће састанала правила о давању одржавања каџрине под закуп и о којему ће говорити на сва она места који се тога прише да ни дошла реде по обреду.

Председник. Г. Марко је нашео једну инсао око које је нила браге и буџетска комисија а и ја сам знате да ће се састати да ово и јесте ствар нашка и да је потребно да се направљена каџрина одржава увек у добром стању. Ја мислим да ћемо се и ми сложити с овом инишљу кад већ трошкове на одржавање каџрине толике суме. Г. Марко је можеиу да одржавање каџрине на досадашњи начин није било практично и да га треба изменити тако да има некоги ко ће непрестано да води о одржању њеном бригу и чим се ирише каква јаиа њеи да га одма замести да не пеиадне. Истина то је општина ирошла сама али то је било тако ирисело да је сад и сама ређанијева улица испрашњавана да њоме не могу кола проћи. О овоме је лакше размишљала и буџетска комисија и на основе се је ово исто мислило. Ми смо ове године начинили каџрину у Душанову, у ворошкој, у биљиничкој улици и у др. на би учинили врло добро кад би се погодили с мајсторима пошто да нам на метар или на целу улицу одржавају каџрину.

Према томе инсво ова није нова; она је и разлике значила иного и треба да и вас све занима те да се можемо договорити иреом правилом и о томе и ствар уредити.

А овај предит може и треба да остане овако како је предложен.

Марко Великовић. Господо, ми имамо један мали квадратиих метара улучне поирине кад би све улице каџрисали и кад би једно на другу одржавање плаћали по 10 п. дин. по квадратном метру на то дину. Сан тропак нашео би сако сто хиљ. динара, колико се и у буџету предвиђа, па би увек каџрина одржавала у реду. Но тодиное ки. метара каџрине инаћено тек после 30—40 година. Дакле неће се ни то потрошити сва предложена сума, већ ће остати доста од тога, за нирад нове каџрине.

Стеса Чабрић. За сваку улицу у којој је нова каџрина постављена, одговара предузимач за оирозку за годину дана.

Сем тога врло би тешко било, ако би се каџратура појединих улица увела на мерило.

Мисао је ова г. Маркова добра, али то треба да се дају предузимачиир улице које су најмањег сиобраћаја, и то на лицитацији и не само једном лицу него свима но мало, те да сви људи имају посла. Сем тога да се утврди и цеиовна листа на ће се онда брже оирављати. и ир. улицу Краљ Милошеиу и крагујевачку дати једном, другге опет другом итд. и над би се нрамстало да је где што иошкрено жогла би општина само дајвати предузимачу ако то сам не би ирисутно — а овако нора да тражи мајсторе и нада других иослова да општина сиуда одних и иошрими кнар, на обог тога још се неће оирока чинк.

Тако што год разумем. Али до ху се и на здраве каџрине ллаћа, то би било и неираведно и на штету општине.

Председник. Сад треба само одобрити цифру, и ова нада г. Великовића биће предмет особене штудије на ће се доцније о томе решавати.

Мата Јовановић. Ово питање које олужина иоловину часа времена, може бити предмет говора другим иринцом, а сад ништако. С тога не треба ово овако губити време.

Никола Р. Поповић. Ја сам хтео да кажем то исто што су неки казали. Овде је главна ствар да се реши у начелу хоће ли одбор да котира ову суму. О начелу како ће се ширине остаје даљој будућности па ће се дати стручним људима да штудирају и тек после претресати. У колико сам могао разумети говоре појединих говорника у одбору, ни сам један ни једног да је у начелу противан, да се ова ирора стави у буџет на одржавање каџрине и мислим да треба то одмах одобрити (Врло добро).

Председник. Усваја ли одбор ову повишицу! (Усваја) Чује даље.

„На регулисање и уленшавање улица 10000 дин."

Стеса Чабрић. Ја бн господо ову цифру за сад сасим иовољно, на бн после сврховита претреса буџета то стално на дневни ред за регулисање варошн Београда.

Ми смо регулацијом плаи оиоиељали прелично. Немати иазор за иокриље издатака ово регулисање но плану значи толико исто, колико и немати плаи. Мене изгледа, да је ова иошљедња ио сне мала, и мислим да треба установити једну ноку заиболну за регулисање варошн Београда. Шта је то 10 хиљ. динара. То је само неколико изградатих метара улице Васе Чарапића на ваше имена.

Никола Р. Поповић. Комисија буџетска над је ставила ову нову иозицију имала је на уму, да у варошн Београду стоји један регулацијони фонд, који је дужан да регулише и уленшава улице у њиову. Оних 10 хиљада дин. комисија је ставила да се ван шанца појединим нала места, која сметају регулисању. То општина до сад није имала и сад може се говорити само о томе, да ли је сума одређена мала или није. Ја ништа ан је ја сад ово сума довољна и над до седене доће и закон о подзиду грађевина. онда се може другче одредити.

Стеван Чабрић. Регулисање у њиову

из регулационог фонда, то је сигурно. У једној прилици г. управник управе фондова изјавио је, да регулациони фонд неће имати од 150 хиљ. динара.

Из регулационог фонда регулишу се у границама оних линија, које је министар утврдио. Ми смо тај план изменили и наста потребно је да се по тој ствари бар колико толико уреди. Оних 10 хиљ. је тобоже, колико једна кап у мору. Што се поиња г. Николе на грађевински закон. Тај закон ће бити врло тежак за општину, јер ће и најмању стопу морати напајдаљити чак са чије земљиште регулише, а неће бити ако до сад, да недобије накнаду, кад се регулациони план уклиниша.

С тога ја велим, да се поразговоримо о новим изворима, који ће нам дати неку суму за регулисање Београда, а онако како се предлаже, Београд неће моћи ни да се макне. Ето у Лозој Јованској улици стоји шупаџ и све чекају да се то дигне на ме може што нема ко да плати. Људи се жале на ништа, и тај шупаџ и ми сапатисаћемо обкрпа нама прилике да се нора исплатити.

Мата Јовановић. Ја нећам никаг је план поносиља буџетска никаг над је оној улици џеферу одредила на ону ноћ; ако ли нам, ми ни ова није могла имагинет, да се с том џефром може да изиде регулисање.

Господо, мислим да ће општина у скоро ворати нађе један милион динара, па да изврши оно, што је у регулационом плану пројектирано.

Држим да останемо ову годину колика је, за наше сатне ствари, али да се овим може извршити регулација, то нико неће ни замишљао.

Председник. Г. Никола је већ напоменуо, да је ово за мале ствари. Н. пр. у Савској улици регулисање је једно место и процењено 400 дин. То је сатница и због ње не треба сце трошти. Ето за такве ствари је поносиља месљана.

О извршењу регулационог плана сасвим стоји ово, што је казао г. Чабровић и г. Мата. Молим вас да ово сршимо. Усвајали се ова џефра? (усваја).

Љ. Јовановић. Добро би било да се мете у буџет већа сума јер у ветеској улици већ подижу људи грађевље и нужно је да се отвори улица што дражна неће да чини већ општина. И код мале изваре има да се узме ово место поз. Иначе Николина а та тим и у Милетићеој улици.

Председник. И буџетска комисија зна да има много потреба варошких. Она је мислила о најпречеју редовних ситнијех потреба а о тим већи и тежима неки и одбор промеси како да се задовоље и вад за то стани нужна средства.

С. Ј. Чабровић. Мислим да би овде могли да ставимо џефру од 50.000 дин. ако буџет дозволи.

Председник. Бојећи се да би се због ових повећаних расхода повећао дефицит 1892 год. боље је да остане ова предложена сума па ако буџе могуће дати касније више, да ће се.

Усвајате ли ово? (усвајамо).

Мата Јовановић. Има једна потреба општинска за коју је одбор у начелу решио да ће је у овој години и најкраћем времену извршити позиција за извршење тих радова нигледа ни да би овде најзгодније места да се уврсти. Господо, ви се сећате да сте изабрали једну комисију која је радила на пројекту о уређењу трговa и та комисија одредила је да се један део боље, онај око мале пијаце и Поповића млина насипе, те да би нас тоже на сутоки простору могли колико толико да концентришемо трговину.

За мислим да је овом прилком место да се произноси о томе и да се стави нуђна позиција у буџет. Ако ни останемо насипање случају, како се сад роди када пројектом грађани изручују ту џубре, онда ће то трајати годинама а насуће се само џубре, међутим потреба је да се то што пре изврши и ако је могуће без џубрета. Општина је пропустила једну згодну прилику коју је могла употребити ради насипања овог дела баре. Та је била онда над је држава односно предузимала насипе онај део баре која је био потребан за проширење железничке станице. Том прилком могла је општина да породи код министарства грађевина да нам учини олакшицу те да железничка дирекција насипе и онај део баре која је нама потребан.

Кад то није учињено у своје време кади се могло све једнашије извршати онда довољне бар сада кредит од 15—20 хиљада динара за насипање.

М. Марковић. Ово је врло важна ствар за општину и ни не бисмо имали у начелу шта против њега само ја држим да овде у буџету не би било места тој позицији која је за напредну потребу и која ће се само једанпут појавити и не више. Мислим да ово треба ставити засебно на решење у Марту или Фебруару, кад прекину кади ће железница имати нама рада по сад кад се биле провозом храме на сметке пијаце. То је једно. А друго је што ни за онај посао не можемо да одредимо тачно суму, то би мислим да определимо тек после споразума с управом железнице о цени подлоза и поредне спаре. О овоме дакле не би требали да водимо дебату него да ову потребу као напредну, подижемо доцније напредним кредитом јер доцнв ово је једна од важних потреба општинских.

Ст. Чабровић. Господо, ја мислим да се сада наречено у овој години неће то у буџет, да је планирано, а ако општина мисли да одвојена до године извеше улице она ће и то насипање бар моћи да извши у једно исто доба. Док ова спусти брда Миланову и Фрушкогорску улицу, ја рачунам да ће ге две квадратне прилично напредатуру у бари поправити на месту где се намерава направити простирија за гр. и што би још остало неизсуто, лако је решити да се и то насипе. Ја држим да се оба рада могу довести у вези и тада неће имати и бару насуту и кадрвну уређену. Мислим да је таква једна позиција сасвим планирана.

Мата Јовановић. Ја нам да у буџет уђе позиције које су сталне или које су сталне за дотичну годину. Позиција ова коју ја предлажем за идућу годину неома је потребна и ној је место у буџету за идућу годину. Сигурно ни ми посао позиција отпада. Само лепе среће, господо, да је општински одбор у своје време био увиђавао те да је стално одредио једну џефру па би се из те могло плаћати и предузимали и отпуг шина, вагона и локомотиве ако би био потребни отпуг шине насипање. Тако би до сад било сигурно насипање леле баре а не само једнога дела и многе једнашње. Овако ће нас скупље стати и трајање неколико година.

Г. Чабровић рече да би се то могло наћи отношавањем Фрушкогорске улице; то је она улица која иде од г. Протића Милосава к Јудници. Ако и дође у скоро ред да се та улица сцупта по нивелацији, изнешена земља не би требала да се поси час на крај баре него онде близу за насипање баре ово краћење вешерице. Дакле не би се могло учинити ово што г. Чабровић мисли.

Ја поново молим да се отвори један кредит на ову цел и да се одма чини корак код железнице за преиазење и да се размисли да ли да се пути сва бара или један део итд.

Председник. Држим да је ово врло лепа мисао и ја прећам то као предлог да радам са дирекцијом и да учинимо што треба.

Стеван Чабровић. Ако ни у 892 г. намеравамо да калдрмишемо врх Милановог улицу од „Лондона" до „царигрдске" улице, то ће изнети приличка квадратура и онда ће се задовољити потреба.

Председник. Сад да усвојимо ово у буџету, а о предлогу г. Матином радиће се даље.

Усваја ли одбор ову позицију? (Усваја) Изволите даље.

Набавка вољских возова 9000 дин.

Ову је позицију комисија изменила што налази да треба заменити ту партију са товарним вољским колима и то са 4—5 возова коњских у место волоских кола.

Ово ниже износи рада објашњења. Комисија држи, да ће се послови онако много брже вршити и са мање возова. Сем тога товарна кола, која ће те чешће послове вршити морају добити износе облих каква ће имати точак и т. д. то је у главном руководило комисију. Сад ће ипе је да ће ипте и решење донесете. У осталом буџетска комисија мисли да ће одређеним каква морају бити терстна кола, бити у једно исто време и пример и за приватне грађане

Филип Васиљевић. Ово је лепо што је комисија казала да треба уклинути. Ништа то не мења ствар, што ће се те ипше мотути за ова иста рабацијска кола јер другим издатака нема.

Другу комисија вели, да коњска кола боље врше послове и брже и тако је и у другим земљама, али ова треба да зна, да су тако равнице, и овде има места где коњска кола не могу да сирше терстне возове. Н. пр. ја сам ономад видио, где се волоска кола тоиаре блатом, а на коњска кола то, не може. Кад се са новима пуну терстна кола, да се стане да се истоварује, онда су коњи знојани и одмах се уклате, а код волова то нежари. Поглед једна коњски запрта од два коња вошта 100 дук. и кад се коњи покваре учинише се грехна шпета. Пар волова вас вошта 20 дук. и служи за 10 год. најмоље 10 год. опет се може да прода за исту цену.

У корист општине желим да треба да остану волови.

Председник. Ради објашњења молим. Има места, да се о томе разиисли, јер морате признати и сами, да су коњи скупљи него волови.

Што се тиче осталога ми ако ипе видите сжањујемо број волова на 1—5 кола и тако ће се у томе исправљати трошкови а међутим посташће се она жеља комисије, да се послови брже врше. Верујте да то сиоро радиће чини много, те се ва врше друтих послова чека.

Има доиста и оне бојазни што је г. Филип изнеоно, како ће коњиви чувати

коње, али најважно та брига мора да се претвори у наше стварне те да се добро чувају.

Филип Василевић. Ако мислите да с коњима вучете шљунак на Топчидеру, то се варате. Кад то вршите коњима, они се сноје и док се шљунак стовари они знако сноје на ваздух, и кад видите сутра они ухрањени. То код волова не бива, јер су они надрљавији.

Стеван Чајкић. О томе зависи има ли места и да се промисли, јер волови на како да су изгурени, ако хитно време могу се поправити и после — продате на пијаци што су и купили и тако нема никакве штете — са коњима не тако не може — бити, јер ком чим се поклади продаје се брзо да што и тако можемо се брзо опоравити. О тога молим, да одобрено на сад циферу, а когда неки се или једна комисија или ко други промисли о питању пршења тих послова

Председник. То је познавање оне цифре доцније отуда, што је одбор наложио дао кредит за набавку водујских возова. Ми смо желели да се то сад замени. Сад је на вас да одобрите.

Мита Јовановић. Баш с тога што смо ми нарочито кредит одобрили за набавку нових волоских кола ја мислим да ми имамо један инвентар који нашта возање и као што се види ни сад прошле године потрошили 7000 дин. и сад на један пут трошити тај инвентар на замењи поним палаина да би то било бескрајничан. Ја дакле, палаина да је неуможно живати цео систем и ја бе остајно ову позицију да се најуће тут реши међу там да нам се јаки колико имамо кола.

Председник. Ја сам у стању да вам сад каком колико нижо волоских возова. Има их 7. С њих 7 прим ее могао. Вучетска комисија размишљала је о послова на који се имају коњима сервисати па је нашла да би возове волоске требало замењати коњским, као што их имамо код пожарне чете. Што се ове партије тиче, она је по објашњењу које сада чух од књиговође, намењена не само на набавку возова, но и на набавку хране за стоку на набавку стоке, на плаћање радницја и кочијаша итд. и према томе имала би да гласи: „на плаћање радницја и кочијаша, на набавку возова и стоке. на исплату стечне хране итд."

Нин. Р. Поповић. Буџетска комисија кад је ону суму пројектовала, она је у мислу решила да општина напусти досадање волоске возове. Што је предложена ове цифра од 9000 дин. то није са тога што ће се учинити процена возова него за то што комисија намерава да у идућој години — као се прими ово што ова предлаже — направи једна кола с широким точковима која ће служити као мустра за ове остале радницје и кочијаше. У вароши Београду не може бити точкова с 5 и по сантиметра који нам казре кадрану. То мора по забранити за будуће. Рада тога и мислимо да направимо кола која ће служити за мустру према којој се морају градити кола за терете и лака.

У осталом лепо је председник објаснио; да овај кредит не служи само за ово што је означено већ и за ово што је он напоменуо.

Што је нашила сума издатака 9000 дин. то је с тога што је комисија обухватила све радове и све исплате мелеђи да то достигне до конца године те да се помоћу тражити нападни кредити.

Међутим и кад се вратра цифра од 9000 дин. то не значи да се она мора потрошити него ће се потрошити оно што треба а остаће ће се показати као уштеда. На тај начин дакле није потребно мењати се ово тога кола ће да буде ова сума.

За то бих молио да се реши у начелу: хоћемо ли ми у општини београдској, у престоници српској да трајно и даље возовске возове или нећемо их замењивати коњским а после да решимо о самој суми одобреној ли је или не.

Што каже г. Мита да није коњева брита о инвентару, то не стоји; чак је коњева брита и о оно 4 чиније на коњима да ли ће их имати и о већим деловима још већа. Да нису водиви рачуна не би ни ствари онако исплаћивао.

Мита Јовановић. Ја сам мало пре напоменуо да и сад понављам да општина бе ограђена мора имати волоску запрегу. Г. Никола је нешто да напомене да општинска комисија нижу ниже од 5 ск. Ја нисам мерио ни нагазио и не кам је су ли тако узели, али се сећам да смо недавно решили да се направе нам нови број кола и наброји смо комисију у којој су Шток и ја, која ће да пројектује нарочу палатина и та кола треба да су набављена те да се по њима граде кола у Београду. Ако кола то није извршено онда је за сажаљење — јер није извршена одборска одлука. Дакле ми смо решили да кола буду по прописима на њима су нови број кола и наброји смо комисију у којој су Шток и ја, која ће да пројектује нарочу палатина и та кола треба да су набављена те да се по њима граде кола у Београду. Ако кола то није извршено онда је за сажаљење — јер није извршена одборска одлука. Дакле ми смо решили да кола буду по прописима на њима су нови број кола и наброји смо комисију у којој су Шток и ја, која ће да пројектује нарочу палатина и та кола треба да су набављена.

Но с обзиром на наше примедбе, ја налазим да се не можемо ограничити само на коњске возове нити да се њима могу вршити сва послови у општини. Има послова где се може корисно употребити коњска а где опет волоска запрега. Сем тога руковање с воловском запрегом много је лакше него коњском а волови се лакше одране и при лошијој послузи него коњи. На коње мора бити обрађена далеко већа пажња.

За попављање: неплаћени могућности да се волоска запрега шкартира него је морамо поставити а ако је потребан и коњска нека се и она узме.

На у осталом видите да сви индустријалци у Београду нијају поред коњске и волоску запрегу, што значи да је и једна и друга потребна.

Председник. Ја ћу ово питање да стављам на решење. Ко је за то да се прими предлог комисије, гласаће — за, а ко је за остане по старом, тај ће гласати против.

Гласало је 11 против а 7 за.

Седница закључена.

Дрзки 24. Новембра 1891. године у Београду.

Почетак у 10 и по час. пре подне.

Председавао председник општине г. Милован Р. Маришановић.

Председник. Изволите саслушати протокол прошлог састанка.

Секретар прочита (прима се).

Књиговођа чита продужење буџета, и то:

За фонд умрлих чиновника општинских 1000 дин.

Председник. Да би чиновништво општине могло сам свој труд и сав свој живот да посвети интересима општине, ми смо мислили да смо дужни да га полако је могуће осигурамо. Ви знате да су званичници општине састављи једно удружење, које пиха задаћу да полажаје званичника чланова удружења осигура на форму осигурања чиновничких. У општини београдској ова достигла особа које је у удружењу и ја држим да је општина дужна да то удружење колико таме: што ће да му даје од године на годину нешто потпору у тешко да се том потпором и сопственим удомима чиновника општинских осигура њихов половажај те да не падају на терет општине на случај нако. Као год што чиновници државни улажу на и примају нешчу потпору у нашесним приликама, тако би хтели и општински чиновници да уреде њихов фонд. Ова сума коју буџетска комисија предлаже да се у будуће стала, неће се издавати док се не види да ли ће фонд моћи да се осигура и да жили.

Са оних разлога ја мислим да ћете одобрити ову суму. (Одобрамо.)

Милан Калетановић. Ја бих имао да захвалим одбор за још једну малену потпору. Познато вам је да на великој школи има један фонд за потпомагање сиротних ђеликошколаца Да сиротиње на великој школи има довољно, мислим да није потребно ни да вам спомињем а камо ли доказујем. Њих има око 3—4 од целокупног броја. Да је сиротиња узрок праћ непопољним здравственим приликама код њих и да је то врло тешки положај — учити и немати средстава, и то вам је, господо одборници, без сумње познато. Са тога се то другима обратио захвала на сад општине и на сад дарежљиве поједине да му притеку у помоћ те да они опет може чинити помоћ сиротим ђацима, да им може давати стан увудан те да се не потуђују по њиховима и своје здравље руше, а да им по могућству даје и храну да не глађују.

Рада те племените цеља рада које је другима обезаконо ја нас молим да дозволите да се прочита писмо управе друштва управљало на председништво да помоћ на за тим одобрава помоћ од 500 дин. за овај фонд. (Прима се).

Председник. Дозволите да се ја ваше одлуке прочита писмо које је председништво добило од друштва на онда решите ствар.

Секретар прочита молбу за помоћ.

М. Константиновић. Ја мислим да би требала помоћ да се одреди стално као ова потпора друштву Св. Сава и др. Бар данашњи одбор треба да то стави.

Радивоје Арсовић. После разлога г. Константиновићевих нема шта више да кажем до што бих желио да се цифра од 500 на 600 дин. повећа. Кад дајемо оволику помоћ друштву Св. Сава које помажу и сви родољуби и сва Србија, право је да и на ову хуманитарну цељ дамо нешто више.

(свршиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник општина Београдска — Парна штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 13. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
зиму годину . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 22. Марта 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати уредништву ас општинске куће а све кореспонденције на управника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

Пошто је хемијским испитивањем у државној лабораторији доказано, да мешедери сарђају колаче отровним бојама а неки опет тргују у зоштаре сиче разне састојке од жиле предности, по што је нотак, то суд општине варошн Београда на основу чл. 36. т. 6. закона о општинама наређује: да мешедери у будуће не сарђају колаче са отровним бојама, а тако исто да у сиче не смеју давати других састојака, но да их праве из чистог воска.

Ко противно овој наредби поступи казниће се према § 382. крим закона.

Од суда опшг. вар. Београда АБр. 5320. 19 Марта 1892. године.

НАРЕДБА

Пошто наступају топлија дани, то у интересу здравља свакашњег грађанства, суд општине вар. Београда наређује:

да се улице чисте 3 пута недељно и то у вече после 9 сати и у јутру до 6 часова. Пре чишћења морају се улице поливати водом, да се не би прашина дизала.

Позива се грађанство да се строго ове наредбе придржава. Непослушне казниће на основу § 330. и 326. крим. закона.

Од суда општине вароши Београда АБр. 5321 19. Марта 1892 године.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
15. РЕДОВНИ САСТАНАК
27. Фебруара 1892. год.

Председништво председника г. М. Р. Марковића, беше са чланова суда: г. г. Јов. Антонијевић и Ј. Нап. од чланова одбора: г. г. Н. Х. Поповић, Љ. Јовановић, Др. М. Т. Јанц, А. Ј. Одавић, Др. Радовановић, М. Трајковић, С. Богојић, Ђ. Недељић, К. Петровић, М. М. Зорић, М. М. Чорђевић, Ч. Ђ. Поповић, Н. Р. Поповић, К. Д. Гавровић, Др. Аћимић, В. С. Поповић, Н. Вуловић, Д. Данковић, М. Капетановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 24. Фебруара 1892. год. и у одлуци бр. 144. учињена је допуна, да се из одборског накладног предмета у 80.000 дин. жна сарошета вода и у доњи и у горњи град београдски:

У одлуци бр. 147 да није предлагано, да се на место г. Др. Панта изабере други него да се само допуна попуњавања, ако и да томе попуњавању буде члан и Др. Мил. Радовановић одборник.

II.

По прочитаној акта истражиоче судије за вар Београд АБр. 4092, 4093, 4070, 4091, ради се строже умерена о владину и имовном стању кожевских лица, одбор је изјавио, да су му Радован Филиповић и Љубомир Младеновић непознати; да је Младца м. Лице Стевановића добног владања, а спротиог имовног стања: да му је Јелисавета Лице непозната; но да суд обрати пажњу управи вар. Београда на њу као окривљену за скучење у побацивању зазбрашне дреке; да управа општинске трошарине поиље одбору податке о Стевану Бугарском њеном службеноју.

III.

Одборник г. Светозар Вогорић интерполише председништво, због хрђавог сена, што се за општинску стоку набавља.

Председник је изјавио, да ће у идућој одборској седници на ово одговорити и одштрати известиј водити о овој ствари.

IV.

По прочитаној протоколи лицитације ГБр. 285. државе 27. Фебруара 1892. год. за праду 93 комада и 184 оглавника кола за конорт за који није било ни једног лицитанта, и по прочитаној преведби коларских мајстора, учињених на услове прописане за ову набавку, — одбор је одлучио, да се расписе друга лицитација, а погодбе да се поправе према преведбама мајсторским с тим, да се народа ових кола може и на жиле партије појединим уступати.

Погодбе за ову набавку да поправи и допуни одборско попрекништво, коме да су чланови г. г. Нић. Вуловић, Мил. М. Ђорђе, одборници и Милош Обреновић коњ.

V.

Председништво шаљи одбор на решење извештај одборске попрекништва за пијаце и пијачарске улице београдске.

По прочитаној тога извештаја одбор је у начелу прихвио, и да се одпијачарска улица од сада зове свеђерска.

16. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
1. Марта 1892. год.

Председништво председника г. Милоша Р. Марковића, присуствовали чланови суда: г.г. Јов. Нап. и Дим. Вељковић, кмет. помоћници: г.г. Коста Чумић и М. П. Тодоровић, чланови одбора: г.г. Ф. Васиљевић, Јов. Христић, Н. Петровић, С. Вељковић, Ј. Трубчић, Д. Радовић, М. Трајковић, К. Б. Михајловић, Т. Дуњевић, М. Петровић, Н. Ђорђевић, С. Богојић, Ч. Ђ. Поповић, Др. М. Т. Јанц, М. Ђорђе, Н. Х. Поповић, М. Недељић, Н. Р. Поповић, Др. Радовановић, М. Капетановић, М. Д. Вавић, М. Ђорђевић, Св. Ристић, А. Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 27. Фебруара 1892. год. и прихвећен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Никола Х. Поповић пита зашто је сазвата седница данас, кад је решено, да се редовне седнице сазивају сваког четвртог, а вапредне понедељником. Предлаже, да се од сада вода тачи сваки сатари за одбор и сталан одборницима на уплед.

На ово питање председник је одговорио, да је сва седница сазвата због питања стварн а и што има доста предмета за решење. Односно сваки ученике се не предлоту.

III.

По прочитаној протокола лицитације ГБр. 275, државе 26. Фебруара 1892. год. за набавку 465 кола од лиснот гвожђа, одбор је решио, да се ова лицитација одбаци и расписе друга а да се инжењерско одељење на неколико места извести о цени ових кола.

IV.

Одборник г. Никола Х. Поповић изјављује, да поклања општини београдској комада кола од лиснот гвожђа.

Одбор је примио овај поклон са благодарношћу.

V.

По прочитаној протокола лицитације ГБр. 274, државе 26. Фебруара 1892. год. за набавку 4000 кв. метара тротоарских плоча, на коју није било ни једног лицитанта, одбор је решио да се расписе друга лицитација.

VI.

По прочитаној протокола ове лицитације ГБр. 279. државе 27. Фебруара 1892. год. за грађење каларе на калиларском тргу за нову болнице са ратарском улицом, одбор је решио, да се грађење каларе на калиларском тргу за нову болнице са ратарском улицом уступи Кости Трнкошћу од по цени и то:

За зароду колосеци по два динара и недеље: и седам пара од кв. метра и за зароду тротоара по два динара и осамнаест пара по кв. метру.

VII.

Одборник г. Никола Х. Поповић пита, зашто закупац за кућење и продавање меса са обала сасине и дунавске пијалиште преиду а од меса што се са стране доноси и у Београд увоси код на то права нема.

По саслушању овога, одбор је преговарао суду да забрани закупцу да пијалиште преиду за месне што се са стране доноси у Београд.

VIII.

Одборско попрекништво изабрато, рада прочувања питања о (поправи зграде општинске водноси свој извештај.

По прочитаној тога извештаја ГБр. 277. одбор је решио, да се исти у свему прими и да инжењерско одељење по истоме изради детаљан план и предрачун за предложене оправе и доправке.

IX.

Председника власи одбору на решење молбу Руже Табаковића, бивше концесионарке за чишћење варошних најаја, којом моли, да јој се врате 12 комада српских дутрских лопова, што је у кутњој половини, а што је суд општинске

задужио за неизвршење уговора и исх одређено продају истих за 2. Март 1892 год.

По прочитању те молбе СБр. 3778, одбор је одлучио, да се продаја ових лозових одсеци и да се по акта веза, да ли је општина претрпела штету са раскидом уговора за ако је било штете да се поднесе одбору на решење, а ако није, да суд прати молитељке лозове као милостињу.

X.

Председник наноси одбору на решење питање о подизању зграде за просвећени суд за вар. Београд и зграде за алкове тога суда.

По прочитању сиђу акта, што су по овоме предмету примљени од Управе вар. Београда АБр. 4128 и 4052 одбор је одлучио, да ова питања зрочу пре-ста одборске неопредељено и подноси одбору извештај на решење. За попречење изабрати су г. г. Др. Милан Радосављевић Милан Капетановић Јока Новаковић, одборник, предсједник просвећеног вар. суда и општински инжињер.

О овој одлуци известити и управу вар. Београда.

XI.

Председник извештава одбор, да је општина београдска примљена недавна трговинска уговора закључила примати земљиште

Тако је закупио земљиште Симе Ж. Јевремовића Стамикројеће, која није задовољна с учињеном проценом.

По прочитању новог акта АБр. 2340 и извлачи општ. правоступљења одбор је решио, да се сва ова земљишта процене помоћу изабраних вештака од стране општине и општинска земљишта и исплате из касе општинско тровареног.

XII.

Председник извештава одбор да је државни савет као стални окружни одбор за вар. Београд одобрио буџет општински за ову годину сем повећане прихода од 180 000 дин. од 20% на приреза општинског, нашто нема обзорског одобрења за ово

По прочитању тога акта АБр. 675 одбор је решио, да се сазове збор 22. Марта 1892. год. за одобрење дневног и осим од сто приреза које се ним употребити:

а., за ову 1892. год. да се 20% приреза употребе на подмирење редовних издатака општинских, као што је буџетом предвиђено;

б., 8%, да се оставе за друго полугође ове године а да се употребе на откупљивање винска вен рејона варошког

в., у 1893 и осталим годинама, да се ово приреза од 28%, употреби на откупљивање винска вен рејона варошког, и на подмирење осог земљишта.

г., приреза овај од 28%, прикупљање се своје године и употребљивање се на одређење сврхе све дошле, док потребе буде;

д., да се наиберг стално поверењство, које ће руководити откупљивањем оних згода и земљишта и подмирењем истог.

XIII.

Поверењство, изабрато за прочување питања о набавци железнице за шеширење земљом, подвоси свој извештај.

По прочитању тог извештаја ГВр. 137. одбор је решио, да се овај извештај у свему прими с тим, да ово поверењство прочта и понуди Милораду Карамарковићу о откупу шетове железнице за шеширење. Да ово поверењство преко својих изасланика са лицу места, пређеда ову железницу и подноси одбору извештај. Трошак ово опота да се исплати из вартаје буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

општински послови

Правни темат. На Великој Школи за слушаоце правног факултета расписан је овај темат:

„1. Теоријски погледи на постанак, нужност, појам, основ и социјални значај општине, као главног или основног облика самоуправе, разлике и одношаји између општине и државе у опште, као и узајамна права и дужности, која отуд потичу; главна обележја, која у погледу на ове одношаје важе по енглеском, француском и немачком типу система општинске самоуправе са погледом на општинску самоуправу и њезин историјски развој у Словена и Срба.

2. Каквих самоуправних облика има још поред општинске самоуправе? и

3. Главне одредбе које важе данас у Краљевини Србији о устројству општина и о њезиним одношајима с једне стране на спрам државе а с друге стране на спрам управне окружне и среске самоуправе и упоредна оцена ових одношаја с теоријске стране."

Желети је да наше правници с Велике Школе обилано приуче и реше овај постављени темат. Надати се, да ће ово питање на административног права, више стара англоманија, јер је облик општинске самоуправе признат за најбољи.

Нађени кључеви. На калимегдану нађена су четар кључа за разне браве. Сва су четири нешка жутим лацем. Сопственик нека се јави уредништву ових новина.

Збор. Данас је збор са одређеном при реза од 28%. Сазване ће се пришти по квартовима као обично, а поновне у 8 часова у јутру. Ко буде за предлог општинске гласаће „за", а сви остали „против".

Јавно предавање. И сада обраћамо пажњу својим читаоцима, да ће у среду 25 ов. м. на Благовести по подне у 4 сах. бити јавно предавање у сали Велике Школе. Говориће г. Вој. В. Рашић, правник, а тему је је узео из новије српске историје: Грчки устанак 1821 год. и смрт хероја Јакова Атанасија и песника лорда Бајрона. Како се ово предавање баш држи данас, када је потребно да се што боље упознамо са светлом и јуначком историјом грчкога народа који је до скора дело исту судбину као и ми, и како ће се овом приликом изнети и све што је прође рађено на сламу Србије и Грчке, — то и сама препоручујемо ово предавање. На дан ова пре самог предавања изложиће се и слике неких знатнијих грчких јунака из овога доба. Улазнице од особе стају пола динара, а могу се добити у књижарницама г. г. Андре Пурића и Петра Ђурића.

Општински прирез. У једном делу престоничке штампе неоправдано је нападнута

Управа је дубоко уверена да је то задрета петрба. С тога је она још у Септембру 1891. године чинила корке, те да се ствари предоми на доцнешње доба. На томе је управа живо радила 5 месеци. Она је у овом тешком пи племенитом послу, нашла необичне готовости и помоћи у свакако веде Његовог Величанства. Непосредно су другштву учинили велике доброте Министер унутрашњих дела г. Јован Ђаја и начелник истог министарства г. Стојан М. Протић.

Одмах, што је Управа добила на Србије даје ним нале, да ће српско министре у 1892. годину довршити једвен дом за српску сирочад. До 20. Јануара 1892. године довше је Управа ни ове довршена Дома сам 6.000 динара, а још толико је сума прикључена.

Све ово кураже управу, да, позивајући Бога у помоћ, надовеже се у њега, тек најскеће и најмал стоиће заштитника сиротиње, предложи главноме скупу, да се у 1892. години Дом сиротне деце довршн; а да се за то довршење може из капитала утрошити 15 до 20 000 динара. Поито се дом довршн баше у њему места за 150 питомаца.

Сличан предлог учинила је Управа у 1887. године када је у каси било само 28 000 динара.

ДОМ СИРОТНЕ ДЕЦЕ
Завод за васпитање српске сирочади

ИЗВЕШТАЈ УПРАВЕ
О СВОМЕ РАДУ У 1891. ГОДИНИ
ГОДИНА ДВАНАЕСТА

(Наставак)

Г. Андра Николић, министар просвете, које је несрећан тушобних окољстна сме четворо златне дечице и у волском дају своме сетво се Дома Сиротне деце. Тута и жалост која је задесила г. Николића огромна је. Цела престоница и сама родитељ, који је имао од срца породе, живо је делао тако жалосну и необичну тугу. И у тој грдној несрећи сетво се г. Николић српске сирочади и државно ни је 190 динара за њезиној душе своје добре дечице: Вождара, Младутина, Бранка и Катарине.

Управа сматра за дужност да се захвали свима оним добрим људима, који делећи сиротињи на опако имовинат начин, радећи милостињу до најзнимо милосрђа, радећи себе над обичним људима и чине да у нас престане „деде" по пробају, које често пиле саблажњиво по што добро чини.

Нека би дао Господ, да сви они добри људи нађу ућеху у своме тешкоме бољу. Српска сирочад верује је исконо милосрђе притекло у помоћ, когда ће се молити Богу за своје добротворе, који се њих сећају у часовима теше туге.

Управни добротворима управа је према чл. 24. Уредбе 18 Маја пре.једнак сећања пажљиве, на коме су присуствовали средишни управни чланови. Управе, сви другојени питомци, и многи одлични људи, који дише доброчинства учињена нашој доброј деци.

IX. Довршење Дома

У понедеоник 18. Маја 1887. године ударио је Краљ Милан темељ првоме Дому за сирочад у Србији. Благодарећи доброти ћенерала г. Саве Грујића, који је као министар иностраних дела учинио да је Друштво 20. Новембра 1889. године добило 24.000 динара. Дом је 1890. прописан. Али дом још није довршен. Основне колоруше план није изведен. Међу тим. управа се јављају из свију крајева наше отаџбине жеља сирочад. Рекао би, да је грехота затварати им врата. Али у Дому места нема. Свако кутић је попуњен и пуно.

Дом сиротне деце треба довршити.

и престављена радња општине београдске о кућњену приреза од 28%, за коју ће данас грађани дати гласа. Пошто се права намера општине напоси јасно и разговетно, у пре-тавсу, који је по варошк. расправи пре недељно дана, то сматрамо за своју дужност, да упознамо своје читаоце с тим предлогом. Прочаје гласи:

Београђани!

Суд београдске општине позвао вас је да сазовете 22 Марта, ове године за општински прирез од 28%, који се има употребити на уређење, развитак и унапређење предстојеће.

На тај позив једва део престонице штампе („Вили Лист" и „Мале Новине") тражи да не сазвате на тај прирез напоредо: „да се само на грађане да удари једна **нова** терета данија".

Није истина да је овај прирез нов. Он је прикључен од грађана у свима разлозима годинама на и у последњој 1891 године. Загледајте у ваше пореске књижице па ће те се уверите сами о томе.

Општински суд и одбор стављали су и ове 1892. године у буџет прирез општински као што се то чињало сваке протекше године. Тако направљен буџет послан је Државном Савету на одобрење. Државни је Савет одо брио буџет **нарочитијим** да се прирез извесе општинском збору на решење.

Београђани! Садашњи представници Београда нашли су и мисле да треба обезбедити границе (рејон) наше варошк уређени да су неповољне. То је потребно за то, да би се искључиле и насељене празне просторије на Врачару, Сави и Дунаву. Београд не треба да се шири према Мокром Лугу и Мирјеву већ на оним странама где је постојао и у стара времена.

Представници Београда — садашња већина и општинари — мисле да је праведно дати накнаду оним грађанима који се налазе са својим кућама ван рејона.

Данашњи напади дају се могућност тим грађанима да се пастане у самој варошк, а тамо ће се покупити и закупити оне празне варошке просторије што се налазе у рејону.

Општинари београдски мисле да не треба дозвољавати да се образују **предграђа** у Београду све дотле, док се не населе и не попуне оне празне просторије на Врачару, Сави и Дунаву. Кад се те просторије заузму и попуне — то ће бити најкаја после 50 година — нека се будућа општинарска већина о образовању предграђа. У садашњим приликама предграђа су са свим непотребна за Београд.

Београђани! Београд, по последњем броју, има око 60.000 душа, а на целокупном варошком земљишту могло би становати на 300.000 душа према пореднеју са великим варошима у других народа.

Да би могли указати сви грађани равномерно благодети од разних општинских установа: калдрме, осветљења, водовода итд. — треба да живе ближе један другом. Растурањем чини се општина не може да направи квадрату у свакој улице јер је квадрата сувуш грађевина на великој просторије. Растурањем чини се општина није у стању да даде осветљење свакој улици јер је и оно скупо за велику и празну просторију. То преди за водовод и све остале општинске установе пар. изводе, болнице и т. д.

Београђани! Не може се рећи да су лоше побуде садашњих представника општинских, кад раде на приближавању грађана и на подизрењу њихових нужних потреба за живот. Као лепе среће да се отпочело ратити у том правцу пре 20 година! Неби било данас ни Кнеземовца ни Новог Селишта већ би били насељени Врачар, Савски и Дунавски крај.

Поред толиких великих послова за уређење Београда, које извршује садашња општинска управа, — није још без неволе, што мора да се бави и саслушавањем оних грађана који живе ван рејона варошког. Иоји долазе бар те грађани сваки дан са молбама да подижу разне грађевине или да оправљају салашће, а то не може да им се одобрава на основу закона о варошком рејону. То назива грађане на преступе то им се грађевине морају рушити ако их подигну без одобрења.

Грађани! Да се учини крај непољама обострашим, одобрите прирез ради давања накнаде грађанима и ради сасецавања у варош. Они спремашки грађани — а већином су такви — који живе ван рејона пропадају на дан у дан само за то, што ни се не може одобрити да подигну зграде поне нити да старе оправљају.

Има сиротиња, који их пагонарају да се противе прирезу из страха да ни се неће дати довољна накнада. То је безавесна сплеткарка, ради које треба презирати сплеткаше.

Београђани! Кад се могло одобравати да се прирез општински узима од грађана и трошк, за толико година, на недовршене општинских чиновника, — треба одобрити тај прирез и сада кад се има утрошити на унапређење и развитак Београда. У том унапређењу има користи сваки грађанин бно сопственик или не био. Радници, надничари и други посленици брже ће дећи и лакше ће наћи посла, кад не буду принуђени по дау времену потрошити се кроз кадање и неосветљене улице док доспеју своји скромнашни станошка на одмора и опорављење. Сопственици пак гледе нижег интереса да подигну лепе зграде за станове, кад виђу да им неће остати празни као што се сада дешава.

Дођите на збор сви и сагласите за предложени прирез! Гласајмо за прирез помоћи нете и себе и Београд.

„Пресеку Бог даје махове", — вели народна пословица.

Г. Др у Марку Т. Леку
(III. одговор)

Г. Марко је врло добро учинио, што је своју трећу серију принеделе изнео одма после мог II. одговора у прошлом броју. Бар су тако читаоци могли најбоље видети како г. Марко избегава да да одговара на тачно постављена питања, него се ограничава једино на пререкавање неких нових речи са тенденцијом, да им смисао у неколико измени. Ево примера за то.

Објаснио сам да је подмесена уговор на и неке више мање г. Марко и то на најбезобразније начин. Сваки ко прављало мисли сам, да ми је и право и дужност да се од тих напада бранин и то на исти начин који сам нападнут.

I. „Имешина славних људи не можемо

И сада је, помоћу божанске и природних добрих људи, Друштво сагледало крај до Дома, исплатило предузимачу 31.000 динара, и у њега беше опет преко 26.000 динара. Надајмо се, да ће нас добре људе, људе, који имају суда и осећаја за ове, који до Бога нигде нисмо своја вемају, остановиће, те да напрашимо нову Божићу, а задатак нашега друштва.

Господо, који је до сад помагао, помоћићете и од сада. Њему слава, а велика хвала свима добрим људима!

X. Печални чланови.

Као што напомесмо у Јован Ђаја жив. учитељ ниских дела, г. Коста С. Таушановић, бив. министар народ с привреде, и г. Милован Р. Марковић, председник Београ. општине и г. Стојан М. Протић, начелник министарства, учинили су Друштву у 1891. год. велике доброте Они су својим ауторитетом врломожили, те Друштву с врло високе страна дошле прилози за довршење Дома сиротиње деце. С тога Управа моли скуп да изнесеној господу на основу члана 7. правила изборе за почасне чланове друштва.

XI. Буџет за 1892.

На прошлом годишњем скупу Управа је обећала изнети на овом скупу буџет Друштва за 1892. годину.

Као што је напоменуто Управа мисли у 1892. години да доврши Дом. Тај посао биће готов око 1. Новембра 1892. год. Одмах после тога (пред зиму) Управа ће настојати већ број питомаца.

Преко саму тоне године 1892. биће за друштво напредан, и за њу се не може сада буџет правити. На управи је да гледа да што више добије, а што мање да троши. Она је имала од прошлогодишњег скупа оналичења да из капитала (резервне касе) утрошит 20.000 динара. Али ово је сматрала за дужност да тек у крајњој нужди дирне у капитал. Благодарећи добрим људима који су се често сећали сиротиња сиромаха, Управа не само да у 1891. нити ни данара утрошила од обећаних јој 20.000 динара, но је још капитала увећала са скоро 3.000 д. Да није било зле године у Дому то би увећање било бар два пут веће.

Управа моли скуп, да ни ову годину не тражи буџета, и кад буде Дом готов и попуњен са свим бројем деце доведе у ред, неће бити тешко састанити буџет.

Пред сами напредни овога извештаја одбор општине београдске изволео је, на молбу Управе, одлучити да се Дому Сиротиње Деце даје редовна годишња помоћ у 2000 динара. Одбор општине београдске и цел председник г. Мило-

ван Р. Марковић стекле су права на дубоку захвалност и признање од целога скупа и српске сирочади. Хвала им!

Према чл. 11. правила за одбора потпуњу г. Јов Р. Калабић, т.ђе: Алка Недељка, Катарина Данићка, Стана Коларчетовића, Марија Ценићка. — Г. Милоша Недељковић дао је остакаку на чланство у Управи, због многих послова својих. Према тоне скуп треба да изабере поних 6 чланова у Управу.

Бр. 1030.

16. фебруара 1892.
у Београду.

председник управе
Др. Вин. Ј. Петровић

подсекретар
Јов. Р. Калабић

Стеф. М. Весковићевић

благајник
Ал. Богатинчевић

чланови управе:
Алка Недељка, Катарина Данићка, Стана Коларчетовића, Марија Ђ. Ценићка, Катарина М. Милојкова, Мих. Златковић, др. Милутин Поповић, Корнеја Дамњанин, Коста Др. Ранкић и Тиса Ђ. Миловановић.

(Свршиће се)

се закаљати и кад грешимо" вели г. Марко — Бар моји прошлим одговором може бити задовољан г. Марко, кад са му казао да ће у будуће бити он и његов пријатељ из Беча за мене најсавршенији људи Да не иман шта би г. Марко хтео још више?

2. Што се тиче познанства у Лондону на кое упућује г. Марко, имам да кажем да је то његов обичај да научне податке добија преко својих познаника, па за то сам га и опоменуо да тим путем добија само стоје интересантна гласнот и сл. осветљења у Лондону. Најбоље би било, да на ту тачку г. Марко одговори онда, кад те податке добије

3. Реч „бар" одиграла је своју улогу у „електростехничкој полемици г. Марка, и он нема шта више о њој да говори.

4. Код тачке 4. г. Марко назива „непажњом" ово, што није све речи од сазнајнег значаја у својим прикедбама испакао. — Да је г. Марко у општо ово пажљивије у своју опоме што више, многога чега не би било у овој полемици.

5. г. Марко вели, да му је сасвим нејасно ово што ја кажем, да се у дужим сировођицима више губи струје но у краћим. Кад сам у прошлом одговору навео математички образац који показује и како се и колико се губи струје у сировођицима разних дужина Г. Марко у последњем свом одговору каже: „Није овде питање о губитку струје из дужим сировођицима у општо већ о количини тога губитка." Ако ово није централно, онда не знам шта је. Бадава, математички су образац и сувише предмети да би ми г. Марко могао смисао искренути.

6. Члан 106 из фрапц. зак. нисо сам једно као одговор на оне речи г. Марка које је он једном правилном рекао: „Кад сам прочитао чл. 53 уговора по предлогу, ја сам у почетку мислио да је то једна одредба, која је у општо и код других општина усвојена." Као што цитирани члан показује та је одредба заиста „у општо и код других страних општина усвојена"

7. Нећу да се радујем што одбор б. општине прелази преко „доброжелателних" предлога и примедаба г. Марковић на дневни ред. Само г. Марко не треба да мисли да су све тамо његове примедбе за усвајање.

8 Код тачке 8. ја сам само констатовао како је г. Марко врло мало исправан податак о Темишвару и не бацам кривицу на њега што је он извештај извесне комисије цитирао. Ово само показује како и сам г. Марко бар узгред изнеси, колико су његови податци поуздани.

9. Г. Марко каже да су у Паризу, Бечу и Пешти чешће предходне студије о потреби воде за мотор и да се по своју прилици ни зашто се морала да одустану од употребе подене сваге. — Заиста се зна зашто се у свима тим и и многим другим приликама није мосла вода употребити као мотор, и да има томе узрока. Ти узроци могу само непостојати. код трансмисионог система г. Марка Леса и његовог уваженог техничара. Али је у исти мах и њихова кривица што нам га раније нису показали. Овако пак, у место на рачун општине да експерименташемо ово Саве и Дунава, ми смо били тако слободни, да се користимо туђим искуством

10. Не замерам ја г. Марку што се он истиче за пријатеља општине јер држим да је то дужност сваког опог, који у овој општини живи. Али замерам г. Марку што држи, да је он жељи пријатељ и од комисије и од целог одбора сб председником, који његове примедбе није могли, може бити и поред најбоље воље усвојити, јер њихове да за нета нису биле за усвајање.

Пошто дакле у свом последњем одговору г. Марко *није имао никакових нов доказ у корист*, онда исто тврди то држим да се она полемика може сматрати као завршена још мојим прошлим одговором. Ово неколико речи што сам сада нисо, нижу као што рекох за задатак, само да нара фразирање г. Марка унекоднке исправе.

Ђ. М. Станојевић

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА.

Општина варошн Београда примила је Панчићеву статуу, коју је нарадно нши одличан и родољубив уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина ња поставити у парку на великој њиној о своме трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови ово саливања статуе могли исплатити г. Бока Јовановић обратио се молбом општини варошн Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина варошн Београда примила је на себе ово прикупљање Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, на где ово биле, да притекну у помоћ прилозима ради саливоне статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, дајући им поспецијама мисли Панчићевих, славом увеличаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег врлог уметника или и докладу да поштују своје великане, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошн Београда 20 Фебруара 1882. год. Бр. 4110.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто одбор општински у седници своју од 1. Марта тек. год. по законих узрока није одобрио лицитације за набавку 465 комада кола од липовог гвожђа, и 4000 квадратних метара тротоарских плоча; то ће се за ове набавке у грађевинском одељењу суда ово општинског (у Панчићевој улици на марзевој њиши, поново држати јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 26. тек. мес. од 3 до 6 сати после подне за набавку липовог кола. Капција је 900 стотина динара.

II.

На дан 27. тек. мес. од 3 до 6 сати

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ

37 састанка народне скупштине прилозом решавања о закону о допуни закона о трошарини у нар. Београду.

Потпредседник. Сад је на ред прва претрес предлога Димитрија Берковића и другова о допуни закона о трошарини за варош Београд. Молим г. известиоца да изнесе своје мисли.

Известилац Димитрије Катранић прочита предлог о допуни закона о трошарини, а за тим изнесе Државног Савета и извештај одбора финансијског (ст. 62).

Ватомир Младеновић. Не бих имао шшта, господо, да кажем односно ове саме тројке, пошто се ова односи само на варош Београд, и она сама има те терете да сноси, али чини ми се, да је овај предлог осгао неготпун у томе, што је заборављено на жељу да се стало, да један од оноса дана над са Краљ потшне. С ових ће се држен и предлагачи слошите. Треба дакле и на њему ставити и овај члан, који се и на стоку другим земљама ставља.

То сам имао само да приметим. Односно ових самог предлога, ако што рекох, немам шшта да приметим.

Известилац. Ја немам исправку.

Коста Влајић. Молим вас, господо, прошле године подиет Скупштини један предлог, да се уиме ова трошарина. На тем предлогу било је подписано 30 посланика, међу тошмо сам био и ја. Међ друг Трифун Милојковић, и ако је ово годиве тромоје је да се тај предлог на дневни ред поново пред Народну Скупштину и он опет нишко нашао. Ја хоћу само сад да кажем ово да овај садашни предлог, који је подиео г. Ђорковић и његови другови, треба да се обустави док се овај наш предлог не реши. Јер, господо, онам се предлогом ни иде на то, да се само Београд задржи, већ и цела земља. Ово је важан пре свега народ из целе Србије долази, и онда та трошарина, који се хоће овим слогом да удари, тиче се целе земље и целих произвођа. Господо, ова трошарина, исто устројство и сам закон какво се ова крши. не шгледа друкчије, него као да су постављени сеџмена на тим јерменима, на кад ко само стигне са својим производима до њих, они шчешају леђа шалке и роњиоце, на ако су само кола, а они их буше. И нема је самом, господо, то једном изговрити.

С тога ово треба бо нешто даље речи одбити. И молим 10 посланика да ме помогну. (Не помажу га).

Трифун Милојковић. Господин известилац прочита изменгај у коме се вели, да треба у закону од 1884 год. о варошној трошарини, за варош Београд допунити једну тачку, односно закон београдског на исту трошарину, а предлаже, да се учине још неке промене. Ја желим, као што господин Коста Влајић рече, да овај предлог треба сузбити дотле, док се овај наш не изнесе пред Народну Скупштину; о уопште закона од 1884 и 1885 год. о форму и трошарини. Код се ова ов изнесе и реши, онда тек треба се и овај предлог узети у разматрање, иначе би овај оваква поступак био неправедан, јер је подиет пре неколико дана, а наш предлог о укидуву трошарине подиет је пре 16 м.

Душа Лазаревић. Београдска општина добила је одобреље, да се неке задужита са 10 милијуна динара. Да је тај зајам није требао, не би га она на тражила, нити би јој се одобрио.

Она је тај зајам тражила, на рачуна својих прихода, а за опредељене потребе: да се Београд једном калдрмише, да доведе добру воду, једном речу, да се уреди тако, да и он буде уређен варош као престоница, и да буде равна другим такоиме варошима у осталим државама. Из рачуна тога зајма од милијуна динара, тражи сад београдска општина да се може одмах задужити, са једним осмогодишим зајмом, и да би све то

после подне за набавку 4000 кв. метара тротоарских плоча. Кауција 4.000 дин.

Ближи услови могу се видити у поменутој канцеларији.

Од стране суда општине гар. Београда 2. Марта 1892. год. ГБр. 374. и 375 у Београду.

У грађанском одељењу Суда ово општинског (у Пашићевој кући на Марвеној пијаци) држаће се следеће јавне усмене лицитације:

I.

На дан 23 Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне, за полагање тротоара у „Узун-Марковој" „Дубровачкој" „Васиној" „Вук-Караџићевој" улици и преко велике пијаце.

Кауција 200 динара.

II.

На дан 24. Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне за полагање тротоара у „Соломеначкој" и „Кнез Милошевој улици.

Кауција 200 динара.

Све кауције полажу се у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана на време канцелариско и при лицитацији.

Од стране суда општине варошки Београда ГБр. 210. 5 Марта 1892 год. у Београду.

У грађанском одељењу суда ово-општинског у Пашићевој кући на Марвеној пијаци, држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 26. тек. мес. од 9 до 12 сати пре подне за откопавање земље до поне имеђего и полагање тротоара преко марвене пијаце и у фишекџиској улици.

Кауција за откопавање земље 250, а за полагање тротоара 200 динара и

II.

На дан 28. тек. мес. од 9 до 12 сати пре подне за грађење кадрване у фишекџиској улици са дотерањем и простим камењем и макадама.

Кауција 9400 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови, предрачун и планови потребних профила могу се видети у поменутој канцеларији а и при лицитацији.

Од стране суда општине гар. Београда ГБр. 342. 11. Марта 1892. год. Београд.

Суд општине гар. Београда на дан 24. Марта ове год. давање под трогодишњи закуп јавним усменим надметањем 2 „кнеза" у парку палилеварском.

Лицитација држаће се у рачуноводству суда општине београдске од 3 до 6 сати по подне у које ће се време и закључити. Кауцију полажу сриски грађани 120, а страни подавци 240 дин. у готовом новцу или државним папирима од вредности.

На дан 28. Марта ове год. право на употребу ђубрета које се на пазари и са улица износи и баца на одређено место, под трогодишњи закуп.

Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општине београдске од 8 до 12 сати пре подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу сриски грађани 100 а страни подавци 200 дин. у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

Услови ове лицитације могу се видити у рачуноводству пре а и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општине гар. Београда 20. Марта 1892. год. СБр. 5062.

У грађанском одељењу Суда ово општинског у Пашићевој кући на Марвеној пијаци, држаће се следеће јавне усмене лицитације, на дан 1. Априла тек. год. и то.

Од 9. до 12. сати пре подне за изравду 20. коњских и 20 воловских кола."

Од 3. до 6 сати после подне за изравду 15. коњских и 15 воловских кола потребних за комору:

Прва лицитација држаће се у једну а друга у две групе. Кауција за прву лицитацију и то: за коњска кола 760. а воловска 640 динара, а за другу и то:

За коњска кола 570. а за воловска 480. динара у готовом новцу или у државним папирима а страници полажу дуплу кауцију:

Ближи услови, предрачун и план могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцелариско и при лицитацији.

Од стране суда општ. гар. Београда ГБр. 230. 13. Марта 1892 год. У Београду.

У грађенинском одељењу суда ово општинског у Пашићевој кући на Марвеној пијаци држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I

На дан 31. Марта тек. год. од 9. до 12. сати пре подне за откопавање земље у „Марковој" улици.

Кауција 170. динара,

II

На дан 31. Марта тек. год. од 3. до 6. сати после подне за грађење кадрме ложљења и дотерања каменом у „Марковој" улици.

Кауција 1200 динара.

III

На дан 10. Априла тек. год. од 9. до 12. сати пре подне за грађење тротоара у „Марковој" улици.

Кауција 100 динара.

Све кауције полажу се у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови могу се видити у поме-

послове одмах могла отворити, докле тај зајам од 10 милијуна не учини.

Ово, даље, вели никакав зајам, нити нада на терет државе. Београђани, ради подмирења својих потреба, у интересу здравља своја стамбеништва, задужују се, и тражи само законодавно решење да се могу задужити. Тако решење су тек и добили за 10 милиона, а од тих рачун тога задужења тражи се одобрење за привремену позајмицу. Трошарински приходи служе као залога за тај зајам. Ако би њихса могло бити, који би био протекат овој позајмици, ја мислим, да би на пример месту могао бити сиви Београђани, јер они се сигурно нама сви тај терет тоторе. Београђани кућују своје намирење из околине своје, по томе, сва ће трошарина пасти на њих само, за потрошаче. Противљачи, дан као што рече г. Коста Вацић сви држављани, долазећи у Београд, да продају своје производе, збаца плаћају трошарину. Но ти противљачи плаћајући трошарину на те своје производе, урачунавају и тој износак у продајну цену самих производа, и по томе излази, да плаћају трошарину сами Београђани. Београђани плаћају данас једно кило меса 1 динар, док је у другим местима много јефтиније; у Београду се плаћа данас једна буриа 4 динара, док се у другим местима пар буриа плаћа 2 дин. Даље, Београђана су сами себе интересовали за то, да би добили само оне потребе, без којих једна већа варош не може да опстане. Београд данас нема вадаре, нема воде, нема осветљења: на шта се није само до сада, како је потребно, него су му храбре школе и т. д. и т. д. Београд чини граде податке на све то, и опет доиа му могућности, да те падатке покрије својим приходима, а да уколни те големе потребе, које га тиште, пак ли за то довољно средстава. Београд тражи највећу оскудицу у води, а донесте воду није лака стварт, није те јевтин посао. Својим сопственим жртвама, ни рачун својих становника, Београд хоће да подмира своје потребе, и мора их подмирити.

Најлакше права имају они, који нису Београђани, који не живе у Београду и неће сносити трошкове, да се протине задужењу београдске општине. У осталом, као што рекох, задужење је одобрило, и сад се тражи да Скупштина донесе привремену позајмицу на рачун задужења од 10 милиона. Ја не сумњам да ће то Скупштина и одобрити.

Трифун Миљојковић. Ја мислим, господо, да у Скупштини нема ни једног посланика, који би био противан томе, да се нашем Београду, као престоници српске трговине и дотерује. Али кад хоће да се уленшава и дотерује, то треба сви да траже начина, како и откуда може добити приход, те да се уленшава и украшава, а да те приходе не добије оним путем као наседелном вером. За даље, у колико је то знам, и ако се сво то добије што општина жели, и кадрми и осветљење, опет то на њему неће добити, као код бо оно то узели од Кремљовића, Бербериића, Пашићеи и осталих београдских богаташа, боље би биле и за њих и за сиротињу београдску, па и за државне у сриску престолницу, а не сав то да падне на терет сиротиња и ова ли плаћа.

Тома Вељчић. Молим вас, господо, овим предлогом ће се на то, да се допуна закон о трошарини. Ово није једна предлог за се нејим би се имао на то, да терет од њега падне на београдску општину, већ то је просто један допуна закону о трошарини. Кажи је пак та трошарина, и какве су њене последице, снима је нама познато. У предлогу се не види то, да се нам иде на то, да терет од њега падне на становнике београдске, већ на терет који пада по закону о трошарини.

(Наставиће се)

путом одељењу сваког дана за време канцеларијско и пре лицитације.

Од стране Суда општине вар. Београда ПЕр. 3931. 17. Марта 1892 год. у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Издала је из штампе књига:

КЛЕФТЕ И СУЛИОТЕ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
од
Вожислава Ђ. Рашића.

Који год жели, да се упозна са новијом јуначком историјом грчкога народа, која је у многоме слична нашој, тај треба да набави ову књигу. Књига има осам щт. табака, и вешка је лепе израде. Добија се у свима бољим књижарама у Србији.

Цена је 1.50 динар.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)
држан 10. Фебруара 1892 год

(свршетак)

Остало је још да се види, да ли је општина дужна да уђене какву помоћ овоме заводу, и да ли је она испунила све своје дужности, кад је дала неко недовољно издржавање питомцима и учитељима помоћи. Ја сам казао у прошом говору, да општина београдска плаћа заводу за свако дете по 22 дин. и 20 п. дин. Свако дете кошта дин 36 дин. и 80 п. д. месечно, и, кад сракунимте разлику између оне суме и ове, коју друштво од општине добија, онда ћете видети, да друштво задужује општину за свако дете по 14 дин. и 60 п. д. или са 7000 дин. годишње. Иван да каже да је општина плаћала и пре, али да није никада могла никаго тог успеха, који има сад. Пре је трајало издржавање те деце до 18. године, а ово године ће од 40 и нешколико деце, што их општина београдска има у заводу, четворица свршити школу и биће изведена на пут. То је успех, пред којим се нама поклонити!

Даље, кад се цела Србија почела одзивати прилозима и поклоњима томе друштву; кад је и сам сиротињ топлички округ решио, да се да 2000 дин. на име помоћи друштву, онда ни општина београдска не сме изостати иза тих мањих и сиротињих места. Кад чак и варошн са стране, као што су, Беч, Берлин, Дондон, дају помоћ овоме друштву, кад му се и из Шкадарске указује потпора, онда ми нисмедаљу колико чудни толико и неоправдани разлози, који се износе противу помоћи, не настављајући него овоме заводу, јер у њему ће израсти они помоћ ушла.

Никола Р. Поповић. Ради објашњења. Можда је г. Љуба знао за ово друго писмо те је сад ово радосе изнео. Али ви сви знате, да се ово друго писмо Управе Дома овде није чуло. Злајући за прави састав Управе с правом сам устао и тражио да говорим. Тај мој говор и изазвао је ово друго писмо те је овде прочитано. Баш сам ја у првом мом говору казао: над би друштво за сиромашну и напуштену децу тражило ме 76 дин. него 760 динара за помоћ друштва, ја би тајсао да се да. Нисам ја писам ово против кад год се овде говорило о помоћи самога дома, али кад се хоће да учитељи тога дома имају поред стана и огрева у дому, још и од општине накнаду за стан и огрев онда с правом сам ово томе противан.

Кадје сад овако прочитано писмо Управе у коме се каже да се дому та помоћ учини и да учитељи неће тамо имати стан и огрев, онда фактички треба општина да ову накнаду да.

Даље, ја не грешим над овако говорим и молио би г. Љубу, кад буду готове стенографске белешке, да их не поправља, па ћемо онда видети који је од нас двојице грешио.

Бока Немић. Ако се то тражи другшву помоћ, онда сам за то, да им се да, а ако се даје учитељима тамо стан и огрев онда писам да им се да.

Бока Новаковић. Овде нико и не запишља да не треба дати помоћ томе Дому. Но ја ћу да говорим о форми, која се износи да се помоћ учини. Овде се износи у тој форми помоћ, да се то да учитељима на стан и огрев. Ја ту форму не бн могао одобрити, и нећутим да се новац издаје на друге цели. Но ја бн пристао да се одреди једна сума, која ће послити нашим помоћ за напуштену децу. (врло добро).

Никола Р. Поповић. По закону о општ. школама чим немају стан и огрев, имају право на накнаду. А ако управа тражи другу какву помоћ онда је друга ствар. Овде није тамо тражење, сем ако ко од одборника поднесе предлог.

Председник. Овде се тражи помоћ само у таквом облику. Држи да ни се то не може замерити. Као што нам је познато сви учитеље добијају додатак на стан и огрев. Сад има још и ове учитеље и ни њима ништа не дајемо ни њихо њима по дому те он распадне. Када бн министар постављао те учитеље ни бн морали то платити и онда ја не бн ни износио ово на решење, али кад они то непосредно прше онда ни и у том случају ако и добијају стан и огрев треба нам да помогнемо самом дому те да се може одржати. Тако ја мислим.

Никола Банковић. Од г. председника пала је реч, да бе нам се могло наредити да плаћамо стан учитељима у дому за сиротињ дому. Мени се чини, да бн прво требало расчистити питање, је ли тај дом приватна установа или државна. Ако је приватна онда не стоји то што г. председник рече, да нам министар може наредити. Општина може да да помоћ, а кад би била држвана установа онда би тек била дужа спар. Мени се чини, да је тај дом приватна установа, и општина може да реши да као добротвор даје какву помоћ. С тога би ја предложио да се томе дому даје годишње увек у помоћ по 2 хиљ. динара.

Андрија Одавић. На основу новог писма од 28. Јануара 1892. год. види се да учитеље тамо више немају у натури стан и огрев (чета). Види се из писма, да се они баш иде учитељима на руку. Ја говора г. Љубе Јовановића, коме су те стварн из тога дома најбоље познате види се да ово неће да иде учитељима. Ако стоји то, да се неће лично дајати учитељима, онда писам противан тој помоћи дому као што је г. Ђ. Новаковић казао. А ако је онако, као што у акту стоји, онда мислим као да ни морамо да дајемо.

Љуба Јовановић. Ово је писмо писано пре годину дана, кад нису могли да седе тамо. Сад није тако. Они сад седе у дому а помоћ се тражи од стране дома да то могу подмирити. С тога предлажем да се другшву да одређено колико износи учитељски стан и огрев годишње.

Милан Банковић. Нема нико права да нам запоседа, али сам вољан да им се да 2 хиљаде динара у помоћ.

Председник. Пристаје ли одбор да се да 2 хиљ. динара у помоћ сваке године и то из партије за сиротињу, а и у будуће да се увеле у буџет сваке године помоћ од 2 хиљ. динара? (Пристаје).

Састанак је закључен.

Седница је трајала до 9 часова по подне.

држан 13. Фебруара 1892. год. у Београду.

Почетак у 5½ часова по подне.

Председавао председник Милош Р. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити, то отварам седницу. Изволите саслушати протокол последњег састанка. (Секретар прочита).

Мирајло Ђорђевић. Онде сте се казао, да је изабран Петар Јаков саборне браће треба казати „изасеосенске браће." (Прима се).

Председник. Усваја ли одбор записник (Усваја).

Изволите чути уверења, која се траже од власти. (Секретар прочита).

Има једна молба Јоце Крстића ова, којом даје останку на избор поротника. Чујте. (Секр. прочита).

Усваја ли одбор? (Усваја).

Кога ћете на његово место? (Чује се: Петра Аранђелића трг. ова.)

Усваја ли одбор? (Усваја).

Сад изволите чути изештај о рачуница и подлетом билансу. (Секретар прочита).

Ако што сте чули из изештаја повереништва стање је изванно општинско тако као се у њему каже.

Досета стоји само што повереништво наводи односно нересије и да има много сумњивих сума, које се неће моћи наплатити. Ја сам о томе и сам много размишљао шта треба једном да се с овим уради и заранио да је крајњи резултат да суд изнесе рачуницата и да предложи одбор да се те пропале нересије избришу. Има и пр. нересије од 1875. год. па на даље. Неке су, које се не могу ни од кога наплатити и то све за 1893. год. треба избрисати.

А што се тиче рачуноспитача ја сам сам расписивао да нађем лице, које ће тај посао прнати и то лице које се у том послу добро разуме, јер није све једно мештити на које лице од ма какве способности. Ту треба способно лице, које ће моћи да контролише целу рачуноску радњу. Једно лице ово знам и мислио сам са њим да говорим, али га нисам могао наћи. Даље и сам ћу се старати да то место попуним.

Гавра Брнић. Мени то чудно изгледа да има нешто да се избрише. Има ли ту по да одговара за то што то није наплативо. Од кад је то? Да ли одатле или од своре. То треба да се зна ко је крив, па да одговара, а не да се брише.

Што се тиче рачуноспитача мислим да ћете то конкурсом лице тражити.

Председник. Што се тиче старих рачуна, сам сте чули да је то од 1875. године нересија. Она ће стајати дотле док недође

да се наплати или избрише. С тога кад онако одборско опширнијште стасла у дужност суду да је пречисти, онда је дужност њина да у 1892 год. поправимо, да се то изврши; а ја ћу се старати да те старе тегобе пречистим.

Мијајло Бакмовић. Ми само хоћемо предложеном одбору да председник поради и шта се може да наплати или да осигура, а остало рачунаћи.

Но ја би молио г. председника ако би могао да ми одговори, да ли је ико ради што је дозволио да буде тако нересија општинска која проклада. Има случајева оваких. Тако стоји Урош Кокешковић хвалу и неколико динара, на други 900 и неколико динара. Тај Урош има овде неко имање у кнез Милошевој улици. То је имање прешло у треће руке и чини ми се да предатори неће моћи извршити ни имања. За што се то није на време наплатило. Општина кад прави кадастр поред чије куће она кредатира оно место где постоји кадастр и по ком питањеву не одговара само лице чија је кућа, него зграда и оно место где је кадастр направљена. Мени се чини да су преходници дужни били да воде рачуна и да не допусте, да изгуби општина свој новац, који је могао да обезбеди.

Председник. Има много случајева где је општина стајала осигурање. Урошево имање знам да није још продато.

Гавра Бркић. Тако стоји Радомир Рајић дужан 400 динара. Чујем да неће да плати, а општина неће да трпи што је тај човек на великом положају

Председник. Није то. Него има још стари које нису код судова расправљене. Има вод полицији продаја и ни чим видимо одмах и наша потраживања пријављујемо. Наравно кад се почне пречишћавање да ће се тражити и од онога која је за општинске рачуне одговарао. У осталом то је доиста прилична сума за шта ништа треба да се брине општина а и брињеће се. За сад немамо се другчије.

Мића Петровић. Г. Бакмовић је у неколико расветао ову ствар. Сад треба и друго да промислимо и решење донесемо. Треба да станимо општинском чиновништву у дужност, да чим се која кадарба и тротоар сврши, ово што падне на терет становника одмах га зове и наплати и ако неможе онда да се уме привилеција и стане пребележња. У будуће без онога да се не сме да роди. У општини нашој нису мали послови. Даље треба учврстити један принцип.

Председник. Имам да кажим да сам ја у овој стварн одмах пошао путем једним, који удовољава сигурности признања општинских. Чим је што сређено, ми смо одмах правили обрачун, саслушавали сопственике и тражили наплату а ко није био кадар одмах да плати, ми смо му дозволили да одлагом дуг одуже. Што се старих рачуна тиче, ту већ није тако рађено и ми морамо сила јада гледети докле до наплате дођемо. Ја сам наклоно у књигама наведене Јанка или Марка или неким могао наћи адта, но којих ћех се уверио колика су њихова права дуговања. Сад узимаће од сваког тако звану признаницу и наплата ће њен сигурнје и прилично. За стара дуговања, кажем вам да ће доста тешко ићи због осуђене потатаја.

Мића Петровић. Ја немам шта против онога. Ја сам изнотпен од нас да узимаће признанице, али претпостављно случај да сам ја дужник општине на имање и кад сам то имање продао ја њиме нокоме своме кућну колико има дуга општини. После неког времена ја по несрећи пострадам и општина од мене не може да наплати дуг а не може ни од купца ког имања јер није на њему осигурао а ја та опет пре продаје имања имаће кућу нашо. Кажете ми молим вас, ко ће сад у овом случају платно општини дуг?

Председник. Кад се тапије преносе код суда на купце онда има ту извесне радње општинске власти, на том пролазом она оснажи колико имаће дуговање општина за кадарну и т. д.

Мића Петровић. Г. Пирошанац кад је куповао имање извесно, ово је у то доба било дужно за тротоар. Он није знао за то, јер тај је терет остао на преом притежаоцу, који је имање продао. Општина као не могући од онога да наплати обрађа се г. Пирошанцу и тражи наплату, али он одбија то потраживање говорећи: ја сам куповао имање с тротоаром и немам шта да плаћам. Да ће се то избећи, ја мислим, да се одмах стави прибележба на имање општи, који не ће бити нипошта да плате.

Председник. Господо, прилике ли знате шитај како га је водивођ повереништво, које сте ви одобрали ? (Прима се).

Мата Јовановић. Господо, ни смо прегледали биланс, који је прочитан и неки је њако у очи да у њему нема једног огромног општинског имања, чије је општина престављена златно спротиња но што је у ствари За њега ово пролаке седеће одо, ствара За њега ово пролаке седеће одо, ствара За њега ово пролаке седеће одо, ствара

опхођење и дубље човек разисли одмах се види, да нема право. Ту кадрову општина неможе да кадрује или да прода, а кад то неможе онда таква имања не престављају више фактичну својину. По томе ја писао за кишењче г. Матино.

Мика Банковић. Мени се чини да све ово на шта општина може да вуче приход, да је то имовина општинска, општина вуче приход на кадрову 170 хиљ. дин. Сад је друго питање како ће се то сматрати да ли може да наложи, као што је и држава наложила све приходе, па никоме не пада на памет да мисли, да може одвети српску државу или овде општину.

Мата Јовановић. Господо. Чули сте да је мало час речено овде. да нигде у свету нема тога. да се кадрова у инвентар уписује. Ја опет кажем, да нигде у свету нема да се кадрова у инвентар и уписује као својина општинска. Пор. потрошње је толике новаца за кадририсање Душанове улице, на зар то нигде да се не уписе.

Г. Бошко Димитријевић вели, да ово, што се не може наложити, несме се у имовину ни записати. Господо. Дозволите да вељемо наложити школске скамије, иконе и др. намештај за само ово ће створи јасан у инвентар. Исто тако и кадрова, каронице хоџакста, треба да се у инвентар уведе. Зна се шаљиво може свака кадрова да трајеЗа толико времена она ће се у инвентару општинском поспешно амортизирати — рабћарати, — а тако исто ће се и у годишњем билансима општинска предност показивати. И кад ми у инвентар записујемо сваку ствицицу како што је покарпи прибор и др. потребе, које имају мало праћа век трајања, палазми да ће потребнији ако не ће предност кадрове у биланс стављи и ову поступку рабатирали.

Милош Трановић. Ако се до сад водило у инвентар нека се води и у будуће а ако није, не треба ни од сад.

Мајајло Ђорђевић. Нека места да се кадрова уводи у инвентар, јер ова упошава у земљу к то ће кроз извесни број година иструнути.

Бока Димитријевић. Ја ћу само неколико реци као против реферате да изведем на говор г. Матин. Ми тренимо на поправку кадрове око 600 хиљ. динара. Ако ће све то сматрали у инвентар онадно би да ова општина неколико милиона само од тога. Међутим тако у стварн није. С тога је неопходно и говорита даље о овој ствари (чује се: да се реши).

Филип Васиљевић. Ја мислим да општина толико исто права има да полаже на кадрову по средини као год кад би ја могао поћати права својине на ону кадрову што је пред мојом кућом. Ако је ово моја својина онда је и кадрова по средини општинска својина.

Андра Одавић. Ја моје мишљењу поводом истакнутог питања треба сваки од нас да буде на чисто о тим појмом: је ли кадрова чисто општинска својина или није. Што се мене тиче ја сам потпуно уверен да није општинска својина а да није ене и мало доказа.

Може ли општина кадрову да отуђи (непокре) може ли неко за своје приватне ставити забрану на кадрову (непокре).

Док год часте опш. својине то све може да буде.

Дакле ако што се види г. Мата је страшно на погрешном путу над поправи ранку у имању, на нашње општинско којим опш. може потпуно располагати и на имања која су сачиња и која општина неможе распоћатити.

Гласићу противу предлога г. Матиног.

Мата Јовановић. Молим само да се објасним са г. Ђ. Димитријевићем Он каже ако ће се и оправка кадрове сталвала у инвентар, да би изашло огромно имање, које фактички непостоји.

Господо. Односно оправке кадрове овако стоји. Ако је направена оправка кадрове, онда се ½ уписује у инвентар, а остало амортизира. А шта ми сад радимо, ми нећемо да уништимо ни пову кадрову која нас вошта преко 100 хиљ динара, за што но ја не знам. Да ли ћемо тим убити кредит општински?

Мика Банковић. Брат Андра Одавић истина као правник каже да неможе општина кадрову да наложи итд. а ми као грађани у томе противоречћемо протикно томе Општина има преко 150 хиљ. дин. прихода од кадрове. То је њена имовина. Ако неможе кадрову да даже она да то прима приход и сад за што да се неможе да стави забрана. Ја дрлам да може и суд то мора одобрити.

Љуба Јовановић. Потребно је мислити да кадрова даје приход. Кадрмија је остао стара пакао из онога времена кад се проклаћ према кадрове пљачао! Данас кадрма има друга значај. Она је наложена јавној служби. У народним песмама стоје споменн да је Муса Кесерија напљачивао кадрму. То је предаље о томе како је некада било. Г. Банковић се смеје али ја ћу уверавам да је у целој Европи пакало тако стаље као што ја кажем и по томе њена само као да се смеје.

Мика Банковић. Господо, зашто смо мећали ове цеча водоводе; да ли су ове трајне и представљају ли они капитал? Ја мислим да је и то један капитал, који треба да се нађе у билансу.

А. Одавић. Г. Банковић у говору своме дотакао се мене и нели како му је чудно да ја као правник могу онако да мислим и онако да тврдим као што сам се мало пре изразио Г. Банковић пре но што је изјавио чуђење требао је да зна а ако као што сам нели Лајић није могао знати онда је требао неког другог замолити нта је право а шта својина и је ли право и својина једно исто. г. Банковић зна да општина паљаћуће обављају и многе неке друге јавне и онда по логици г. Банковића у инвентар имовине опшг. треба да уђе и обала и све друге аренде и кад би се то учинило то би био једна апсурд коме би се слатко насмејао сваки који би те видео.

У инвентар имовине опшг. улази само својина општинска а не и право. Треба делити право од својине. Толико сам нхао да одговорим г. Банковићу.

Председник. У овој ствари има поденех мишљења. Г. Мата и још неки нападе, да би кадрова требала да се упише у инвентар; а други тако не мисле. Најбоље је, да питање решимо поменутим гласањем: Ко је, дакле, за то, да се и кадрова упише у инвентар, тај ће казати за; а ко је за то, да се не упише, казаће: против.

После гласања гласало је 22 против, а 6 за, и по томе одбачен је предлог. Усвајамо ли сад извештај ове комисије? (усвајамо)

А. Одавић. Бојећи се, да ћемо се питање о хлебу не изнесе на закључку седнице, када будемо закорени и препуњени да идемо кући будући се желим да при таквим околностима ово онако важно питање неоперкрх се тако реки преко колена, молим председништво да ни одговори да ли је спремно да изнесе сад пред одбор питање о хлебу и ако је, онда молим одбор да се сложи са мном да та одмах изнесе; није ли, пак спремно онда молим за реч, ћу да говорим о томе питању.

Председник Ви бисте хтели да говорите преко реда о овоме питању? (Јесте) Је ли и одбор на то расположен? (Јесте) Онда изволте.

А. Одавић. Ја сам онако мотивисао моје питање. Ако је председништво спремило, да то питање изнесе вечерас на дневни ред, онда та молим да то одмах учини; и да нам саопшти ако какве податке о томе има, какви су и који су?

Председник. Ради решења тога питања ја сам спремио извешћа о цењама, а поетоји молба пекара, да се цена хлебу повиси. Стиар је сад до одбора, хоће ли ово питање увети одмах у претрес, пре него што се друга питања сврше. (Чује се: одмах — одмах).

А. Одавић. Господо, кажи је сваки врло добро познато, шта је Београд доживео. Сигурни сам да сте сви колико вас овде има добијали јуче и данас протесте од грађана који ниже који жене. Сваки се је чуђењем питао шта је ово, зашто Београд пора данас да једе жемиње. И доиста оваква драза пора од стране наших сугрицаја не само да је за протест но је за најстрожију осуду и поред свега тога у колико је мени познато. Суд општински није општа предузимао да том дрском кораку на пут стане но је сасвим мирно гледао и сигурно се смејао како грађани једу мекиње. Зато је ова немарноћа и побрата суда општинског такође за осуду. По моме мишљењу јеи јуче чим се је оваква дебаћ појавио требао се је цео општ. суд ставити у покрет, требао је ниједнергичније стати на супрот том корају сугрицаја, требао је показати да има и праза и силе да такав акт најстрожије осуди и казни и то одма у његовом зачетку.

При свем томе што је суду врло добро познато да је у прошлој седници донешена цена дебу од сејанос брашна а не од брашна са мекињама. Суд је велик јуче мирно гледао како грађани због тога што је овај дрзак корак сугрицаја изазвала нашао дакле приморан силом околности једу дебаћ од мекиња. И зато питам како је суд смео да дозволи да се противно ради.

А сад ћу прећи на саму ствар. На питање зашто означао дебаћ месе сугрицаје одговарају ја је цена мала и да не могу бољи дебаћ да дају.

И зато дозволите ми да изнесем неке податке, које сам покупио ради тога да се види да ли је садања цена дебу мала или није. Ја не сумњам, господо, да ни скоро сви знате, да је данас цена жита 18 дин. ли пре него што дође будем говорио моје или председништво да ми каже каква је цена означена у податцима, што их има председништво? (Чује се: 18 — 10 динара

(Свршиће се)

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)

Дрвље 24. Новембра 1893. године у Београду.

(СВРШЕТАК)

М. Велимировић. Ја имам да кажем само односно величине помоћи. Кад потпомажемо друштво Св. Сава које има помоћ са своје стране, кад дајемо за штипендију Вука Караџића, треба да дамо и овде, али не 500 дин. него је г. Капетановић предложио бар 1000 тим пре што су повећане и друге општинске у Србији да ту ствар приморигну на и ми треба да примером неке дарежљивости онима предходимо.

Оволику помоћ треба дати још и са тога разлога што друштво намерава подићи на ту цељ повећу зграду а за то треба повећег капитала који се може прибрати само ако буде доста и богатих прилога.

За то ја мислим да стављено у буџет помоћ од 1000 дин. и да та помоћ буде стална као што је она за благодејање Вука Караџића.

Коста Главинић. Ви ди се да ми сви разумемо цељ на коју се даје. Г. Капетановић је изнео главни разлог. Сваки од нас зна, само наши сиромашни великошколци живе, па да би се то колико толико поправило, мисли се да се подигне зграда, где ће имати бар стан, а да не спавају по бурдељима. Општина треба у овакој ствари да предњачи својом помоћу, и да одреди једну цифру од хиљаду динара као сталну помоћ онако исто, као што то чини „Св. Сава" а и дојише одбори који нас замењивали буду држали, да неће имати мало унијверзитета од нас, према једној овакој ствари.

Председник. Дозволите ме, господо, да кажем само неколико речи о овом предлогу. Поменућу сиромашне ђаке, ни помажемо и подижемо будућу уданицу нашу и радећи тако ми чинимо велико добро. Добра дуда чине својим прилозима велика добра остављани.

Ја сам чуо, као од самих завештала појединих добротвора има читав универзитет, који се од тога издржава.

Усваја ли данас одбор ову помоћ у 1000 дин. као сталну? (Усваја се једногласно.)

Сад да пређемо даље.

На задње дорћолске цркве 5000 дин.

Изволите вам је, господо, да је услед регулације црква дорћолска порушена и не предлогу г. Николе Р. Поповића одбор је решио, да се у буџету стави једна цифра свеке године рада олакшања цифре која ће се утрошити за цркву. Та ће се цифра појдити на онон плацу где је била „Свето-чесма".

Ја вас молим да одобрите ову цифру, те да се та партија олакша доцније, а и да се може радити ово спреме за посао.

Марко Велимировић. Тај плац није правилан ту треба нешто одузета од крајева а нешто додати на исправити правилан плац — не треба шпекулисати, јшшети сувишну вежу и спремити све што треба те да се може приступити грађењу. Кто за такве потребе имало би се одобрити 5000 дин.

М. Капетановић. Мислим да је неогодно да овако велику суму ставимо за једвале цркве. Кад дође време онда треба тражити ту потребну суму. Она ће сума од 8000 дин. бити напгавна према суми коју ће коштати црква. Кад ће морати општина да ваље тада, после неколико година, средствам за грађење цркве, најбоље је да и ово сад не узима у фонд него, нека се чека на од једнок набави цела потребна нам сума.

Што каже г. Велимирић да је плац неправилан и да ће требати докупљивања и т. д. то не стоји. Плац је довољно велики и треба само да се регулише или докупљивати није потребно.

К Главинић. И неогодно је и излишно је, господо, да један знатан део пароши остане без своје богомоље. Дућевни ради својих приватних срестевина и прилозима подиглп је бно себи богомољу. Та богомоља могла је можда још неко време да падржи, али да би се омогућило извршење регулације, она је порушена. Кад је то порушено по захтеву општине, општина је дужна да подигне другу на време а не пад било. Да би се дало довољна грађанима дорћолског краја да општинска управа води рачуна о свеме овоме: да ће вместо порушене цркве подићи нову, ни сво дужни да ставимо нашему суду у буџет, која ће нрок дво-три године бити од 15 до 20 хил. дин. После тога можао би недостајућа рест од 50—60 хиљада и позајмити на напрежити сталну цифру.

Ми, рецимо, не хоромо подићи цркву одмах, али на годину-две, али али треба да створимо могућност да је можемо направити макар и нрок десетак година.

Председник. По броју грађевских одборника ја говор, ја видим да се овоме питању поклања од стране одбора довољна пажња и да је питање само ово тога како да се намири треба — од једнок или у више пута. Ја ћу да вас подсетим на ово што сте ви исти решили пре неколи времена у одбору да се тај плац прекиди уме за школску потребу а тим приликом сте решили да се код „сада чесме" подигне нова црква место порушене. То решење зане треба и да се одржи. Неиспуњење обећања, неизвршење решења, не сме се ни-шшко оиаловажити општинско представништво. Ако где треба да има одлука своја дејства, треба да та ника овде, јер ја сам на основу то одлуке пишо г. Матровлоту и молио га да одобри рушење, које одобрење он ваје не закону о црк. властима. Он је то и одобрио пошто сам му изјавио да је општинско представништво решило да место порушене гради другу цркву на ономе другоме месту. Казао сам још тим приликом да му ја дајем моју реч као председник општине да ће настојати да представништво општине изврши своју одлуку.

Сад нас молим да одобрите у буџету једну цифру из које би се могли исплаћивати претходни радови те да се до времена подизања праве нова сме припремљено. Ово што би претекло од исплате тих радова, имало би да се дозвољује за другу годину и да се споји са цифром која ће се за другу и трећу годину одредити.

Молим вас поново да ледите рачуна о свему томе. Ја ћу вам изнети предлог за припремне радове ово подизања цркве.

М. Капетановић То је ово што је чујеме. Са колико да отклоним нашу реч. Колико ће за цркву да да општина?

Ако хоћемо да буде одмах, као што је била то можемо сад одмах направити и за мањом цифром, али тако није. Ми хоћемо да направимо бољу што ће коштати 50-60 хил. динара и кад је тако онда треба да стављено ако не неће у ово ову цифру од 5000 дин. те да може послужити за предходне радове.

Коста Главинић. Мени изгледа да би нека господа одборници хтели да радо оказе, како су радили многи наши предходници.

Има много општинских потреба које неће ићати — које су могле бити до сад већ подмирене само да су пређашњи одбори у своје време, стављали сваке године у буџет по извесну суму за ове подмирења тих потреба. То, што су у 5000. динара мало и што треба много неће суме то треба да нас руководи те да не стављано у буџет за ову годину ништа Ма ове године можемо на ту потребу да одвојимо 5000 дин. па толику суму и ставимо у буџет, а догодине, ако нам прилике дозволе можемо ставити и 30 хил., а треће 40 хил. и т. д. Зашто да и за ово тражимо зајам. Има када других потреба, које морамо зајмом подмирити. Хоће ли доћи после нас један Др. Влајин на потрошиће, то ми неможемо да разнишљамо овде. Наши треба да оставимо ту цифру од 5 хиљада на ивесне данске плаца и праћење плаца и друга сличних прилрема. С тим само да се одобри ова цифра.

Бока Новаковић. Кад год се прави буџет за идућу годину увек се огледа на потребе, које се имају извршити те године; а онако и за ову годину. Онако одобравати у буџету цифре за ове године зрело је неогодно и као би се те ученице, може наступити случај, да се суме отиду на те ствари а да се не могу намирити најхитније потребе. С тога ја нисам за то, да се тако суме остављају за будуће године. А кад дође време да се подигне црква, онда ће се општина посетарати за њезр одкуд да намири потребу.

Сем тога и с друге стране нема тоже месте, јер ми као одборници можемо то сад решити, а сутра кад дођу други могу то да одбоце.

Ако стоји доиста та потреба, да се дати плац за цркву регулише и уреде како каже, онда само за то, пек се одреди цифра.

Јаша Јовановић. Моје је мишљење или да се одреди посебна цифра за ивдаље цркве, па да се задовоље грађани тога краја, или да се не одређује ништа сада, но кад се зида, да се учини зајам као не будемо имали новаца.

Р. *Драгашић.* Ми сви знамо колико је тргошина за нас важна, а знамо и то да ништа нисмо учинили за уређење пијаца. За то нас молим да ставите цифру од 20000 дин. у буџет те да се ово оствари.

Председник. Прошлог пута ми смо казали да се предлог г. Мата остварује из партије не предвиђени трошкови а ја сам том приликом рекао да ћу ступити да се с директором железнице споразумем о цени превозних средстава за ћу ретираоати овозу колише ће то да коита.

Мата Јовановић. Прошле седнице ја сам предложио да се стави у буџет позиција од 15 — 20.000 дин. за извиљање онога дела баре које је нанесен за изводу трговину за житарски и шљиварски тре. То пријеко питање поврезано је више пута и једна комисија радила је на томе дуже времена па је подлеза један пројекат из кога сте могли видити да је неопходно потребно да се један део баре наспе. Ја сам тај предлог нашео прошли пут и ако нему је одлучено да се идуће седнице реши. Ја га дакле на основу те ваше одлуке и поврешем поново. Ви сви увиђате да је ово питање хитне природе, ве сте чули и нашли

на које сам ја мислио да га што пре скршимо. Ако се дакле сад реши ствар, председништво ће моћи да преговара с дерекцијом железничком, те да нам она вишак напасане овде код наступи тако онаи мртва сезона железничка т. ј. доба кад има најмање сласбраћаја.

Повољно решење тога питања чиниће част овоме одбору, далеко већу но ма која позиција коју само до сад у буџет унели. Господо питање о уређењу пијаца, то је питање које стоји у најтешњој вези с питањем о будућности ове варошке. Ви знате да Београд обилази трговина те по томе вама је највећа дужност да се постарамо да је приступачно онамо те да и она послужи као моћна полуга за унапређење варошки.

Председник. Мало час ја сам вам напоменуо да је прошлог пута решено да се овај рад испитује из непредвиђених трошкова. Парочиту суму писмо одређивати с тога што се бојим да не направимо у буџету дефицит и што смо се пребијавали да нам неће недостати средстава за подизање других позиција. Са тога је и остављено да се она потреба по могућству задовољи из непредвиђених потреба. Тиме би се извесно у многоме задовољила та потреба коју г. Мата представља и која и вама свима лежи на срцу. Пред мало моментом, рекао, ово је био узроке те предат парочит писмо одобрени.

Б. Новковић. Г. Мата извео је живу потребу о овоме. Та потреба која се предвиђа, не може да се подмири из непредвиђеног предата него нама за њу одредити парочиту суму.

Због тога дакле што је ово потреба која се предвиђа, ја сам имена да трба и у буџету да предвидимо кредит из кога ћемо је подмирити. По моме мишљу требало би за ову цељ ставити 15—20·000 дин.

Р. Дреновић. И ако смо прошлог пута решили онако како г. Председник каже, ја опет мислим да би то решење требали да променимо јер ми добро знамо да ни партије на непредвиђене трошкове ни писмо ни до сад има ни 10 пара дали на потребе трговине, па их нећемо ни сад моћи узети. С тога нека се предвиди у буџету једна цифра на част посло.

К. Главинић. Господо, сви ви ни и ја, нагласио да је ово питање врло важно за интересе општине варошки Београда. Питање о попуни баре венецији озбиљно се покрене још од 1882 године. И за то само што се још хоће много, што се хоће да напне цео простор, ово остаје не свршено и непочето. Чак није попуњен ни онај мали простор потребан да се најпа извести са мале пијаце које је за њу и сувише тесобна.

Да се не би сумњало да ли ће се и колико моћи да да за ову потребу из непредвиђеног предата, ја сам мнена да ставимо овде парочиту цифру 20 — 30·000 дин. па да се из ње плаћа напасање онога дела баре које је наименен за трг.

Кад се стави овако засебна позиција у буџету, онда ми које смо представништво општине, мораће ту одобрену суму да употребу оно на шта је наименена, а кад би се очекивало на зајр. кредит, но зна колико би ово откуд могли добити.

На послетку, имам да приметим: да писам био ја прошлом састанку кад је г. Мата писао овај предлог, а да сам био, ја би га и онда исто овако потпомагао као и сада.

Председник. Молим вас да остављено ово па да саберемо цифру и према цифри укупној да се врђено. У овом питању морамо се управљати по приходима и према томе одредити цифру, која ће за ову потребу моћи да се употребе.

Мата Јовановић. Господо. Ово је једна од преко нужних потреба и кад је тако нужна да је стављено 20 хиљ. динара парочито за напасање баре. Сад ће у толико бити нама партија за непредвиђене трошкове. Видим ја ће будета која износи преко милион дин. да се одвоји 20 хиљ. дин. те да се уради нешто у интересу трговине Није право тако да ће будета која ће се потрошити на редовне потребе а за трговину од које живи сва варош, да не буде ништа.

Г. Председник рече, да за напасање баре треба 100 хиљ. динара. Ја писам тражио напасање целе баре венецији, него само један мали део где ће бити житарска пијаца. Питање је ово судбоносно за Београд и држи да нећемо пострадати, да се напасање крши за неколико година, као што би то хтео г. Чабрић. Држим да то неће бити понижење за нас ако се бришемо за трговину. (Чује се: како понижење. Сви смо за то да се стави цифра на ту цељ).

Председник. Прилазите ли да се још говори и да се стави у буџет.

Марко Белимарић. Треба прво видити шта остаје преко трошкова. Јер рецимо да одобримо 20 хиљ. дин. па после сумирамо приход и расход па остане само 10 хиљ. дин. прихода шта ћемо тада радити са десеџатом ?

С тога сам да се прво види колико ће по сврше буџету остати прихода па онда ће суме што преостаје одредити цифра за напасање баре, и у тох случају пристао бе да сви нишки одредимо за напасање баре.

Радивоје Драгојевић. Ово парче баре стоји на таком месту да ниво лично није заинтересован непосредно, него се ради у опште за београдску трговину — дакле за све. Према томе ми се и приразим по изгледало, како неће имати права да нам пребаци.

Председник. Ја сам желио то што предлаже г. Мата, а не само он. само се разликујемо у начину како да се то изврши (Тако је).

Ево ја ћу ставити на гласање оно: Ко је за то, да се стави извесна сума за напасање тога дела баре нека гласа „за“ а ко је за то да се не ставља у буџет, него да се из опште суме та потреба намири, гласаће „против“

Дакле са 14 против 5 решено је да се унесе у буџет. Сад изволте одредити цифру.

Мата Јовановић. Ја предлажем 20000 д.

Председник. Боље би било да се неопредељује сваћија цифра док се не види из сумарија, јер може бити да ће остатак бити повећи и онда би могли за ову цељ одредити и већу цифру од 20 хиљ. динара.

Коста Главинић. Ја пристајем да ово одређивање цифре остављено док се буџет не сабере.

Председник. Ја одобрите да стављено 20 хиљ. онда кад сумирано. Ја мислим да је боље после на моћа ће моћи и ниже да се стави.

Мата Јовановић. Ја писам тражио више од 20 хиљ. и кад председник пристаје да се стави толико онда молим да се ово сад одмах одобри.

Председник. Али ја мислим да остављено и већу цифру, јер ниже ту само напасање, него треба и она вода да се спроведе.

Мата Јовановић. Ако треба више за остало, то се може накнадити из партије за непредвиђене потребе те да се и вода спроведе. А ја за сад тражим само за напасање 20 хиљ. и молим да то одобрите.

Председник. Напасање баре стоји у тесној вези са одвођењем воде, без тога немоће да се пређе лопатом. Ја сам са инжинтером санитета ишо на место и видео да се нада то напасати без овога.

С тога је опет боље да остављено цифру за доцније

Радивоје Драгојевић. Заиста стоје те потребе о којима помиње г. председник. Но ово ште тражи г. Мата одвоси се на онај простор између кантара.

Председник. На добро. Усваја ли одбор да се чете 20 хиљ. динара ? (Усваја)

Јован Стојановић. Ту треба да се напомене: За напасање и прављење канала 20 хиљ. динара.

Коста Главинић. Неопходно тако да говорамо. Овде је тражено 20 хиљ. само за напасање баре, а даље стоји партија од 6000 дин. за прављење ћуприја и канала и ни ове ће се партије правити напа.

Председник. Добро. Онда онако да гласи: На напасање једног дела баре за житарски трг. Обе ове партије да иду тамо у грађевинарски одељак.

Љуба Јовановић. Г. Главинић помену 6000 дин. за ћуприје и канале. Ви треба господо да знате да ни су направљени канали у видинској улици.

Коста Главинић. Ако је тако, онда је та цифра уштеђена у прошлој години.

Председник. Свршено је то, сад ћмо даље. Имамо једну ставку стварно о поменућу водних стражара Управа в. Београда тражи то поменуће макар само за Дец. месец због дугих поћи и мочарног времена, па ма дошље и непотребни. Молим вас да одобрите то поменуће.

К. Главинић. Ја нешам како би се то могло пред контролом правдати да из кредата за другу, подмирујемо потребе ове трговине. Другу: мени се чини да ни и данас имамо прилично број стражара али они нису за своме послу. Има их више од 10 који чувају специјално камња и личности пословника страних сила и на то би требала управа да одреди жандаре.

Председник. Патролиџе имаду своје одређене линије и они се ту тако распоређују на службу. Ако обрађују пажњу и на зграде пословништа и то чине по дужности. И да би они могли да буду над личном и имовном сигурношћу грађана и на ове дуге ноћи, управник варошки молио је да се за сад поседа њихов број. Ја мислим да би се то могло учинити на рачун одобреног кредита за идућу годину с тим, да се у толико у идућој години уштеди на стражарима у месецима над су краће ноћи.

Мата Јовановић. Г. Председник тражи нешто што не би могло да буде. Тражи да ми квантирамо од буџета за идућу годину. То несме бити. А могло би се, ако се за добро налази, узета више стражара на рачун ово годишњег буџета. То би се дало праздати.

Председник. Сво се питање назад своди на то: имамо ли довољно стражара и да ли их требамо још бар док су онако дуге ноћи То да решимо прво а после можемо их платити ако хоћете и из овогодишњег буџета.

К. Гавановић. Ја сам напоменуо да поћи стражари чувају нескупљи комплекте и покућства. Њих има око десет, толико се и поћини стражара тамо употребе. Најбоље би било кад би се на ту дужност редали жандарми који и тако немају ни 8 сати рада дневно.

Кад би се таква распоред учинио мало да још стражара било потребно.

Председник. Управник каже да је све жандарме распоредио по надлештима и службама и нема их више на расположењу но што је неопходно. Са тога они траже помоћ. Доцније кад буду краће њихе, он ће, вели, свести и сам број стражара на мање.

Ја вас молим дакле да одобрите поћење.

А. Одавић. Ја не могу пристати на то да се потребе ове године, подмирују из предата ядуће године. Друго. Ја и кад бих хтео да гласам да се одаља потреба подмири, према захтеву управника, ја не бих у пуна одржати реч и да ће тај већи број стражара који би сад добила, смањити доцније кад буду краће њихе.

И. Цветковић. Пошто се ово поселање тражи због веће личне и имовне безбедности, ја сам за то да се одобри с тим да се њихе стражара плаћа од неутрошених партија за ову годину.

Ђ. Новаковић. Управа варошки има права да тражи повећање броја поћних стражара и ако јој ми то не учинимо, он има права да их узме и да их стави нама на плату.

И ја писам мишља да са аконтира за 1892. годину, него нека се даље варошка сума за ову годину.

Председник. Ја вас молим да одобрите 1200 дин. из уштеде овогодишњег буџета (одобравамо).

Састанак је трајао до 12 и по часова.

Дружа 25. Новембра 1891. год. у Београду.

Почетак у 5 и по часова по подне.

Председаваше Председник општине Милован Р. Маринковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника, ја се може радити, то отварам одборску седницу и молим да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита.)

Ово је дакле записник свију буџетских позиција, које су до сад решене.

Има ли во шта да примети само на записник? (Нема.)

Дакле усвоја ли одбор записник? (Усваја.)

Андра Одавић. Ми смо имали право да узимамо у рашу комисије за општинске послове и људе из грађанства, који нису одборници. Та људи дакле у комисије и раде, а нашта у буџету нема да им се може што платити јер није право да толике грдне радове раде бесплатно. С тога би ја предложио, да се могне у буџет једна цифра за ову годину.

Председник. Као што сте чули предлог је да се за ове нечланове одбора одреди једна цифра у буџету за идућу годину.

Има ли во шта против тога?

Милутин Марковић. Овај предлог могао би се усвојити према практици да се многе послове плаћају. Али пошто има врло много комисија држим да не би биле у стању исплатити сво те комисије. А кад би се узело да се плаћа само оним, који непрекидају одбор, онда то неби било право. С тога је праведно да раде и оне бесплатно, као што раде и остали чланови одбора; и према томе моје је мишљење да се овај предлог неможе усвојити.

М. Кашетановић. По моме мишљењу предлог је т. Одавића умесан, јер није право да људи раде толике грдне стручне послове за општину, поред својих редовних дужности, па да се за то ништа неплати.

Соломон Аврија. Никако немогу да усвојим предлог т. Одавића, јер над су одборници осуђени да раде бесплатно по 2. године општинске послове неша раде и ти људи, што нису одборници, и они имају моралну дужност као и сви остали грађани.

Мита Јовановић. Лепа је мисао т. Андра Одавића да се одреди једна позиција у буџету из које се могу плаћати поједини стручни људи за поједине општинске те да се неке одмазији новину општине. Али кад се узме у обзир да одборници општински сви седница, које ако што видете има редовно недељно по 2—3, раде и по разним комисијама бесплатно, онда држим да патриотизам грађанства захтева, да и они бесплатно помажу општину савесно својим у радовима општинским. С тога ни сам род да се у буџету одређује цифра рада тога.

Међутим ако наступи кад случај да општина мора на неко стручно лице да ангажује за своје послове, ту се и досад одређивала награда таквим људима.

С тога сам да се неодређује цифра у буџету рада ове ствари.

Председник. Мени се чини да би овај предлог могао да среди у извесним случајима. И ја. Узели смо једног инжинера да нам изнесе посао израде пир. у комисији за кеј. Дале уверисмо г. Боку Стаповића за елект. осветљење и он је све те послове на нам поазо врло добро. Сви тога, има и даље много послова. Зар није праведно платите што тим људима за толике грдне послове.

Досета и ово што каже г. Милутин има свог разлога, јер кад се за те комисије плаћају људи који нису одборници, за што да се изузму и одборници, који раде редовно сваки дан по комисијама.

Дакле нешто би требало по овом предлогу учинити и ако одбор налази да је праведно и има средстава на расположењу може ставите једну цифру.

Ђока Поповић. Ја мислим баш и кад би се гласањем дозволило ово што предлаже г. Одавић, да би то врло непгодно било, пошто су комисије честе и оне би одиеле цео буџет. Поједини грађани треба да раде општинске послове и бесплатно изузимајући само оне стручне послове за које треба нарочито знање и особити посао, где су потребни нарочито вешта лица и које за то треба платити. Да се комисијама што плаћа то неможе да се успоје.

Соломон Аврија. Овај предлог г. Одавића је нов, и неможе се у овој седници решити, јер немо ни ближе довољан број одборника за решавање.

Милутин Марковић. Молим вас да кажем 2—3 речи.

Ако би се усвојило, да се даје награда строго стручним људима за поједине послове нам не треба стављати то у буџету јер се то може особено решити онда кад тај случај наступи.

Ако би се на све комисије распоредио онај предлог да им се плаћа, то би изнело 30—50 хил. динара то је за општину тешко надрасти према средствима којима располаже, а после за толике године ми немамо ни нужног одобрења од надлежне власти.

Дакле нема места овом предлогу.

Радомир Драгојевић. Нема смисла одређивати у буџету цифру за комисије с тога, што је сваки дужан општинске редовне послове свршавати бесплатно а кад наступе послови стручни, то се зна да ће трошкови ићи на рачун зајма и сви стручњаци, које нора општини платити платиће се из тога зајма.

С тога писам да се одређује сума за комисије.

Андра Одавић. Кад неће онда ја одустајем од мога предло а.

Председник. Кад предлагач одустаје од предлога, онда се с тим свршава спор.

Сад су на ред особени буџети. На прво месту је гробљански буџет.

Ви знате да се у општини води тако лепа гробљанска књ ига због новог гробља и ту има и прихода и расхода.

Досад то није уношено у буџет и морало се мислити, да се нема шта се по томе ради. Сад ми хоћемо да ставимо у буџет. Изволите чути. (Књиговођа чита! *)

Мита Јовановић. Да ли општина има рачуна да држи тако у служби ладаре под платом и да ли нејо било боље знати ладара кад треба и платити му по такси или како се угоди.

Ако ово не морају бити стална места по правилу, ја бих био мишља да се изоставе и гробиште да се индају лицитацијом.

Председник. Што се тиче питања: да ли је боље радити у режији или лицитацијом гробиште, о томе је имала да размисли једна комисија. Ова је свршила свој рад, поднела је одбору извештај који је он усвојио. У томе је извештају предвиђено и ово гробљеше гробишда и казано је: да би тај посао јеотинује понтао општину ако би се дао лицитацијом. Пређа томе ја сам и обуставио давање гробишда још од летос пето је само дозвољавано ово што је почето било. За годину 1892 то ће имепе комисије и одборска одлука, бити у свему меродавна за радове на гробљу. Ово је чини ми се по правилу да се држе на гробљу два ладара и ја вас молим да овај кредит одобрите: (одобраза се).

Милутин Марковић. Да ли су досадашње радови гробљанске нисе слати глав. контролу! Ако нису за што? Сума предата цјеру која би могла бити не контролисана од глав. контроле.

Председник. То питање о рачуњима гробљанске нисе скоро је занимало одбор. Према напређења одборника је сам руководиу нисе сакупштво на потпис шта има да уради. Он ми је у разговору казао: да рачуни нису слати нпкоп нити их је ко прегледао. Од кад он руководи њима, они су сакупљени. Ја сам му рекао: да подносите им напређени реферат о томе, но он то није до сад учинио.

Мил. Марковић. Раније речено је у одбору да се ти рачуни што пре доведу у ред и ако је руководиоу потребна извао помоћ, речено је да му ус е и ја да само да се спрше и стари и нови рачуни, па пошто се и овде прегледају новчу главиој контроли. Држим да је врема тоне требало градити нпкве има се дотични узети на одговор за то.

*) Буџет ће се штампати посебно.

Председник. Ја вам кажем да сам изрекао оно што је одбор решио и казао сам вам шта је учињено. Сад је ствар да одлучите шта ћемо даље.

Тома Поповић. Није по закону не може да изузме рачунополагача од склоњења рачуна па ни ни овога. Рачуни морају да се склоне и за ову и за прошле године и ко то не буде хтео учинити, учиниће власт о његовом трошку.

М. Марковић. Пропала и уређена гробља постала су закон и по томе правилу образована је као нека врста фонда а о свима фондовима па дакле и о овоме морају се рачуни подносити глав. контроли.

М. *Јовановић.* Кад је била реч о плати благајника од 1000 дин. рекао је да он по закону врши дужност руководца касе и ни ово му плату одобрави. Кад је дакле плата по закону, онда је по закону и дужност руководцу да води, склони и поднесе на преглед рачуне о свиме руководцу касом.

Сматрам дакле да је председник у праву да учини све што је потребно те да се ти рачуни доведу у ред.

Да ми нам коротко платимо неко лице које би сваљало рачуне, а да нико неће плаћено, то пати ће бити право на законито.

Гиора Бркић. Ја сам хтео да говорим у прилог тога што је Мата говорио. Јер тодино сво пута говорили о гробљанској каси па нисмо никад ништа учинили. То вичка „пијео вук магарца“ али како је но хтео онако је и урадио па неком на штету нашега рачуна.

Предходник садашњег благајника предао је овоме што је хтео, што му се свидало, па би и овај хтео то исто да учини.

Ја мислим да је рачунополагач дужан да даје рачуна о своме раду и ако што крије треба га ухватити и ако рачун не поднесе треба га на то принудити.

Председник. Практичан успех од овога говора био би у томе: да ја узмем човека који ће те рачуне склопити па рачун руководца касе на онда од њих да се тражи накнада.

Ја мислим да се друго што и не може!.

Мата Јовановић. Ја мислим да би било право у реду да председништво позове дотичног рачунополагача да сама то уради, па ако неће, онда да се узму други на њихов трошак.

Председник. Мало час сам споменуо и казао да сам сломштено решење одбора на писмено и то писмено имам у својим рукама, на коме није урађено. Ја неким штом ћу дуту сем да се састанем.

Мата Јовановић. То је лепо што имате на писмено у рукама. Али опасне је ред. треба ми оставити рок да за толико и толико дана склопе рачун и казати им, ако то не учине, да ће се на њихов трошак узети други; па по истеку рока ако неучине, да се одреде други.

Милутин Марковић. Овде има више рачунополагача. То што је споменуо г. Мата треба да се примени и на остале. Сваколе да се одреди рок решењем, па ако то не учини да се на њихов трошак узму други. Ово треба што пре да се учини, јер су велики приходи, па треба дати рачуна надзорној власти.

Одбор треба да донесе овакву одлуку: да се у најкраћем року наложи рачунополагачима да поднесе склопљене рачуне, иначе се могу дати на преглед таке. контроли. Рок да им се одреди — па ако у том року не учине да се одреди други на њихов трошак.

Председник. Устаја ли одбор онако? (Устаја).

С тим је свршен будет гробљанске касе.

Сад је на реду будет општинске трошарине.

Ми смо за 1891. годину склопили рачуне и ако нема још година дана. Чујте. (Књиговођа чита)

„Приход 600 хиљ. динара.“

Да ли ће тај приход бити доцније већи то се не зна. Рачуна се да неће подбацити.

Соломон Аргијеа. Ја сам имао прилике да прегледам рачуне трошаринске управе и видио сам да је за 3 месеца ушао прихода до 127 хиљ. Према томе рачунам да ће може да се стави за годину 600 хиљ. већ 500 хиљ. динара. Дакле да неће нижи 600 хиљ.

Председник. Сем тога што се можеће имати да примети још и ово што није могло ући у трошаринска рачун и ово што има много трошаринског есната, који је унесен на свечаните на се још немоће да престави у облик попиа, него стоји и чека. Ми смо дакле од прилике писали да ће бити 600 хиљ. и толико предвидели.

Устаја ли одбор овај приход. (Устаја). Сад изволите чути расход. (Књиговођа чита)

„Плата управника 4800 динара“.

Милутин Марковић. Молим вас ону цифру прихода од 600 хиљ. дин. да поменете, пошто ће приход бити већи те да не би она цифра утицала непосредно на заглављење утрошка о завју.

Андра Одавић. Ја сам се разговарао са г. Соломоном и он вели, онда, кад је прегледао рачуне, није подвлачио трошарини мало. У колико сам ја као чаш бухгалтерске комисије видио приходе да буде чистог прихода 600 хиљ. дин.

Председник. Могу сам опет казати, да ми је управник трошарине казао, да је мало предвиђено 600 хиљ. дин. Навесно у идућој години биће више с тога, што се у прој години морало разних кутова распрашати, и после многи у то доба имала су сметн на цицу набављали, а у идућој години мораће, те ће потоме морати и већи приход бити.

Сад ни ако пазимате, да је мало предвиђено ни кажите више, јер доиста је ако предвиђено. (Чује се: нека буде 750 хиљ. брутто прихода).

Према ли се она цифра прихода брутто? (Прима се). Добро, онда је приход од трошарине брутто 750 хиљ. дин.

Једап је пудно, али не мени лично 950 хиљ. динара па да му се да за три године трошарински приход под завју. Те по томе ја не знам да ли је то у истини да може да донесе приход од 950 хиљ. дин.

Сад да пређемо на расход.

„Плата управнику 4800 дин.“

Андра Одавић. Ја писан бао у тој седници шад се решавало о плати управитеља] — те с тога писан има прилике да ову цифру закључимо. — С тога онде у одбору предлажем да плата управнику трошарине буде 5000 дин. и држим ко год ако силне послове имогоне, да неће бити противан овоме. (Чује се: Доста је).

Марко Белимарић. Да ли управник има штогод на кола. (Нема, али има кон храну у општини). Добро ја пристајем на предлог Одавића, јер над добро награђимо управника осигурајемо тиме и наше општинске интересе, јер ће се на њих више заузети.

Јован Стојковић. Кад се покаже, онда ћемо му и дати.

Радивоје Драгојевић. Кад су њему једнозе повероли сва приходи трошаринска, онда му треба и платити добро. Гледам човек неће да ради. Спрам онога силнога рада и ја држим да је мало плаћен.

А. Одавић. Ви ће те се сетити над смо одређивали пред њу плату управнику, да је онда бивши председник казао, да ћемо му идуће године пасигурно плату повећати. Господо ко није имао прилике да одиде да види, какве послове тај управник има и како се то све у књате уводи, тај не може да верује, само ако то све свакаљеје. Верујте да за све те послове није награђен.

Мата Јовановић. Господо, није велика сума 200 дин. Кад се неће о томе повела реч неби било ни лепо, да му се неда. (Чује се: да се повиси). Ја писан да примимо онај предлог Одавића оклањајући.

Коста Б. Милојковић. Кад би управницу одобрали 200 дин. повишице, онда би требало и свима осталим по нешто повиси сити. нади таковре већу плату у торбу. на трајући крињучаре. С тога ба бно мишљења да остане за сву годину онако, ка идуће године да се повиси.

Милутин Марковић. На пројек је месту управника може треба повиснти плату без икаквог спора. Ја би желио, да он унапреди ту трошарину тако јако, на да му сваке године повишава одбор плату по хиљаду динара без вчеје иницијативе. За ове друге за које каже г. Коста нисмо примило дошење да то учинимо, а сад рачунам да је праведно да се управнику предложена повишица да

Соломон Аргијеа. Ја писан да је осталима повећала плату сама комисија (јесте сторо), онда неки се овоме да „на заброзавање“ 200 дин. а плата пека му остане досадања. (Чује се: да се повећа на 5000 дин.

Председник. Устаја ли се повишица од 4800 на 5000 дин. (устаја).

Изволите сад чути неколико ита трошаринске управе.

Прво о петролеуму. Одавпше трговци Евгеније Чолонић лиферује петролеум инспектарству пар прилреде на моли да се ослободи трошарине за то што је он раније уговор закључио него што је трошарина промењена. Управник трошарине дво је овако писао: (Секретар чита писмо но коме би од Јевтенија требало наплати но 2 динара на 100 кила пошто је он раније уговор закључио — по старој јестимији тарнои. О томе се и уговор прилаже).

К. Б. Милојковић. Ја се споменем да је још једанпут била та молба на решавању пред нама. Кад би одобрали Чолонићу онда би морали да одобримо и свима другим лиферантима на касарне и на остале заводе.

Председник. Он не тражи да се са сами ослободи нас да плати по тарнои предложој над је робу лиферовао.

Управа мисли да би му требало учинити по молби ва разлоги које сте чули.

Мата Јовановић. Једанпут је ова ствар била овде и он је одбијен од тражена. Он је сад модификирао те своје тражење али ја писани да нема места да се то тражење уопта поповп у решавање. (Одобравање).

Председник. Дакле одбацујеће се! (тако је)

Сад изволите чути другу једну ствар. Као што знате агент руског друштва киева Гагарина има резервоар петролеума на

ога се тоне петролеум и по народ распродаје. Он се обратио управи трошаринској једним писмом у коме тражи да се с њиме регулише то плаћање трошарине за лампи начин. Управник трошарине казао једну тешкоћу за задовољење захтева и спокиње је. Има, вели он, петролеума који се у особеним судовима доноси на које се неможе да наплати ово што се наплаћује на друге судове. Сваки бакалин који купује руски петролеј, он отуде с празним бурадима, наточе му се петролеј и онда плаћа трошарину на другу тежину. То је и законито. Е сад има их који измишље како знаш један вагон цистерну. То је казано који зато 10 000 кила петролеума. Нога управник не може да нери као бурад те да наплати и на другу приход. Но да би зак ставр била јаснија, молим вас да саслушате то писмо управника трошарине.

Секретар чита писмо асесорово а за тим мишљење управе.

Председник. Најбоље је да упутимо овај предлог трошаринској комисији. (Усвоја се)

Сад имамо да изберемо бирачке одборе за збор.

Ко је пајстарији од одборника. (Чује се: Боша Новаковић). Добро. Онда је председник збора г. Б. Новаковић одборник.

А кога ћемо за заменика. (К. П. Мијајловића). Усвоја се.

Сад да изберемо бирачки одбор. (Изабрат) Састанак је закључен

Трајао је до 9 часова по подне.

Дана 29. Новембра 1895. год. у Београду.

Почетак у 8 часова по подне.

Председник Председник Милов. Р. Маринковић.

Председник. Молим чујте записник прошлог састанка. (чита).

(Прима се протокол поште се усвоји напомена г. М. Јовановића да би рет „напас" вољало заменити згодијим, а ти се ваље у реч „повориш").

Секретар. Чита молбу истражног судије да му се јави о владању и стању извесних лица (за која је лица шта тражено и шта решено, види се из штампаног протокола од данашњег дана.)

Сад молим вас да саслушате извештај.

Пре морам да вам поднесем као хитан предмет о шећерајама. Они једнако траже и моле да им се учини по молби: да се од трошаринске таксе на вахоке прерађене предмете ослобође због тога што онај који као рејона нарвљује те послове, он на њих ништа не плаћа те с тога они су остали без посла. Та молба била је предата једној комисији која налази да би ни требало дозволити да по неколико стотина кила шећера могу без трошарине узети у рад поште се разбијени с водом те тиме у извесном смислу буде учињен неупотребљен за другог кога осем за шећерајце.. Осим тога кажу људи који се тим послевима баве да је по њиховоме мишљењу злоупотреба количина шећера коју треба да буде 400 кила, јер, вели се, нема тога шећерајџе који би за 2—3 дана могао да преради 400 кила шећера, а после тога времена непрерађени могао би се покварити.

Ја сам и пређе казао да је ова стар сложена и да је треба добро проучити или из овога комисијског извештаја не видим ништа сасе што би нам требало знати односно контроле и др. што би ставјало с овим у свезе.

Начелно комисија налази да би требало потпуно произвођаче шећерних артикала и она им то предлаже и указује начин како би се шећер требао да разбијава по дом, али не каже како би се могло удесити на да се тако разбијен шећер не употреби на нешта друго до на шећерне артикле шећерничког заната. И поште се од израђених шећерних артикала један део троши у Београду, то би требало удесити да шећерајџи плате нешто на ине трошарине за то што у Београду троше. Комисија мисли да би требало одредити количину од 400 кила која би се деклерисала. Ово због лакше контроле јер кад контроле не би било, онда би се могао онај шећер што је деклерисан употребити прогим начине.

А кад се зна количина граја да се од једнштут преради, плаваи се као неопода то што ће људи слабијег капитала тешко моћи да прибаве толику количину шећера а још теже да је на време израде.

То су разлози у главном који су руководили комисију — у којој сам и ја био присутан — да поднесе оваки извештај.

На нама је сад да га примити или одбаците.

М. Колетчановић. Молим да ми се објасни зашто се не би могао на тај шећер пратити трошаринска такса кад се извезе из Београда.

Председник. Ови који се баве тим послом и раде за прошеће и продају на веју сулу. Дакле практично немогуће.

Мита Јовановић. Ја сам за то, да се та индустрија потпомогне, као што сло ни један пут о томе говорили и због тешкоћа које су се показале, нашло се да није могуће, и за то је се узела комисија да нам објасни и наће некакав начин како би се то могло учинити, а да се могуће злоупотребе избегну. Међутим комисија је предложила нешто, што није ни требала да мисли, нити нам штогод прелазе како би се те злоупотребе избегле. Ја не бих могао гласати, да ће се на тај начин избећи злоупотребе, што ће се прелити водом, кад се зна да се такав шећер може употребити и за слично а нашу итд.

Председник. Мало час писам вам сирачно пажњу на друго, како да се осигурамо да не буде злоупотребе. Овако је казано: нико не може да деклерише сем комисије и онда се тим води довољна контрола. Ако је један случај у опште. У почетку ја сам био уверен да довста треба да потпомогнемо те радинке који се баве прерађивањем и био сам одобрио, да се деклерише 50 кила шећера. Кад су други дошли на протестовали за што се и њима није одобрило, онда сам ја видио шта је у стварн, на сам одузео свима, и сад хоћу да изнесем пред одбор да се то коначно реши.

Г. Марко Дено предложио је да се нешто хеписки дода тек раствору шећера те да се предупреди злоупотреба и после се нашло, да се не може ништа друго долити сем воде, јер се не би могло употребити као алаз.

Илија Цветановић. Онде је, господо, комисијски предлог, а и г. председника, да требало од прилике 4—500 кила показати. Али шта ћемо са оним нашим капиталистима што се овом радњом баве. Има људи, који једна нижу 4—500 динара и шта ћемо с њима над не могу толико да покажу. То би значило дати само капиталима да раде, а они са 50 дук. да не могу. С тога ја мислим да би најбоље било да те нама узму једну кућу у којој ће израђивати шећерање и тако да се може контролисати. Онога пак, који буде одређен да их контролише, нека сви плаћају. Мислим на тај начин могло би се дати праве да се и сиромашима помогну.

Коста Главинић. Општина у овоме случају не може свима помоћи. Ја познајем у неколико шећерајџија занат и знам да неки ни једног, који може за један дан да израде 500 килограма шећера

Ја познајем једног шећерџију који рани с тим и доброг је става, па не може за један дан да прерађи толики шећер од 400 кила. Кад не може овај, онда онај са малим капиталом не може ни толико. Ово што комисија тражи повећан процепат за трошаринску таксу добро је, али дрзим да је $\frac{1}{3}$ много, и изгледа ми да комисија није исправилала баш ње људе о тим стварима, који с тим раде, те да боље обавештене добије. Ја видим ту г. Ђурковића, али он ту није прерађивач, он је више продавац, и видим да нема другог начина већ да се с водом каже на да се употребите може.

Ја имам дакле двоје да замерим: прво што је велика количина 500 кила и друго, да је процент од 20 велики.

Љубра Одавић. Ја сам хтео о том истом да говорим и дошта ти количина је велика и највећа произвођача толико дневно неможе да произведе. Но хтео сам да кажем оно што је казао г. Мита да нема никакве гаранције. Господо, ниво не можеше где ће се казати тај шећер да ли пред комисијом или пред ким другим. После на шта ће се све толико показивање шећер употребити и ниа је гаранције да га неће употребити за слатко сиру итд.

Ја у главном немам ништа против изнетога, али прижељује то, да нема гаранције да се шећер не злоупотребе.

Никола Р. Поповић. За мене поводом ове молбе и мишљења комисије, једна је ствар, на коју морам да обратим пажњу, те да се решни да таксам за комисијски предлог.

По закону општинска трошарина ма се на које је предмет дужна да наплате, а на које не. Шећер по закону о трошарини није дужан да плаћа као што је до сад плаћао. Кад сви одборници признају да је немогуће водити контролу, онда је праведно и дужност је одбора да на тај шећер не наплаћује ни прилеже варе.

Кад је то дужност и кад ина у комисији и једног човека, који ради тај посао и како, да се само на онај начин могу сачувати ти људи, онда не треба да се плашимо, да ли ће израдити за један дан за два дана јер се зна да тај посао хитати, јер шећер ако се одмах онако покваше не уради, предаван у касно време и онда је сав пропао. У колико ја знам немају познато ни је да ни један шећерајџија песке да држи ни трн дана неправљен покваше шећер, већ мора да похити.

Кад тако мора да буде онда остаје хоће ли се направити комисијско мишљење. Како да се изврши: да ли комисија да сиша воду или ко други. О томе одбор не треба да се брише. То је дужност управника трошарине, и он ће водити бригу о мотању воде са шећером. Кад је одбор сам поверио њему треба и онде да му поверн поште је он у исто време члан комисије и потписао је ово мишљење.

С тога она, који траже да се одреди једно лице да врши ону контролу над њима при мешању осталих основа јер би то изазвало трошкови од једног заграничних вина да плати, него што се трошарина плаћа. Одбор може да уђави у разматрање како да се врши контрола само онда, ако би се нашло доцније да се неможе водити контрола онаким редом како комисија каже.

Што опет друге неки од г.г. одборника неће, да и то није згодно, што комисија тражи да буде количина најмање 400 кила, јер не могу њихи трговци да роде и тиме неки места јер доиста ако хоћемо да сачувамо то од кријумчара, немогућно ситне послове делити на ситније делове и то томе дужност је одбора ограничити ове преваљивање на њихов број с тога њу ја да гласам за комисијски предлог у начелу, а о томе, да ли ће тај начин бити згодан или неће, то ће показати будућност и ако то наступи онда ће бити времена да се одбор забави на том послу.

А. Одавић. Господо, нама је без сумње свима познато да међу шећерницима већи број располаже једна с капиталом од 40—50 дуката. И над се тим лудма постави услов да морају да поквасе 4—500 кила шећера онда сте тиме постављи један страховит услов за њих јер би на њих, могао да се примени у том случају оно „откини ми комарцу ногу — на је мрква!“

И шта би било над би остало каже се предлаже? Било би то, да би ти већи преваљивачи добили могућност да ове сиротиње експлоатишу. Ти већи преваљивачи неће ни да потоне по 400 кила, јер нијеу новца, док други та немају. Они ће могли да њиху по 20—30 пара јефтиније производе од других. И што ће ми дозволили да богатији експлоатишу сиротиње? — За против изнештаја немам ништа али тражим да се дозволе мање количине шећера за разбацивање а да се удесе јако контрола.

Матеја Јовановић. Ни један од господе говорника не дотиче се онога што је главно т. ј. на који начин да се ово контролише те да се тај преливен шећер не употребља на што друго до на оно чему је намењен. Са оскудице такве контроле ја предлажем да ће се шећер моћи и на штету општинских прихода да употреби на све могуће друге потребе.

Док се то не уреди ја сам противан овоме предлогу.

Председник. Комисија, каже сте чули предлаже: да се шећерници ослободе од плаћања трошарине са онај шећер од кога они изнесе равне слатките као кароше. То је и право. И што то није и до сад каже ово да им наведем један пример. Један имућнији бакалин, чије ће нам име бити познато а да и не поменем нарочито, отворио је радионицу шећерних производа на нашем старом сеновку. Он наведе одатле шећер тако у радионицу пренесши плаћену трошарину на изнесену количину, па га израђује тако у радионици и уноси у варош без трошарине. Ове друге шећерџије које немају тога капитала, они су на једанпут остали без радионица јер су и сви моћи одбегли код тога бакалина на сеновку који им даје бољу надницу израђује и бољет рачуна. Тако су људи остали и без рада, силом околности. То је стварно о којој треба добро промислити.

Што је ова наша комисија одредила баш 400 кила шећера за ослакшење а не више или мање, то је дакотоме један праштачки разлог. Ако би се одобрило више то би се тако распланувало да би било тешко контролисање а опет над би се више тражило (пир. 1000 кила), то би било лакше за контролу, али би неома штетно утицало на људе средњега стања и ко зна да ли би и што би они могли да раде у томе случају. Онако ако би се остало при 400 кила, могао би и чи и средњега стања, с капиталом од 50 дуката. да оказани 400 кила шећера да га преради и треба и да жива од тога. У осталом комисија је чула и мишље људи која се овим послом баве. Једна од њих додајно јој је и казао своје мишље и комисија је саслушавши њега, ово стављи укорена да неће извршење бити ни за кога тешко и да ће шећерџијама бити моћеново.

Наравно да ни треба ни свега да решите: јесте ли у начелу сагласни с овим мишљем да им се помогне. На ако сте, онда да говоримо о начину помоћи.

Мијро Одавић. Ја њу да говорим у име моје и велике већине одборске да начелно примамо да се помогне.

Ја сам казао, да ми се чини, да је жељена количина 400 кила. С тога ће бити да за то да примимо изнештај с овим додатком да се упита управник трошарине, може ли да врши тај надзор. па да сведемо на 200 кила.

Никола Р. *Поповић.* Мени је мило кад г. Одавић пристаје на изнесене разлоге и држим да ни то неће бити на одмет, да успоставио изнештај но с тим, да одбор остави одређене руке председништву да може, ако непоклапања изјаве, да ни је много 400 кила, а међу тим су људи, за које се зна да ће савесно радити, дати дозволу и изнад 400 кила и тада ћемо учинити то да подамо овоме у сеньу да изиграва трошарину.

Поред свега што ће се овим мостећи, стоји и та корист што ћемо ићи за доследности одбора овоме начелу, да се сам концентришу у варошн, а не да се удаљују.

Председник. Кад је се ово решавало у комисији ја сам био присутан, питало се, како ће спроводити надзори да куцују по 400 кила кад немају толико пара и одговорено је, да ти ситни надзори нису и не раде за себе, него иду код богатијег и уиму и раде за његов рачун. Нар. за рачун Симе Обрадовића раде ови двојица, а свега их је деветорица.

Даље спрандајо је мишљење комисије.

Боко Поповић. Из онога предлога комисије види се, да је главни разлог да се ослободи шећер који ће се употребити на кизо. Дакле значи да ово што се усеже у Београд плаћа трошарину, кад је таква ствар; онда нијаки питање, како ће се контролисати. Ако има начина онда добро.

Председник. То баш мешање спроводиће комисију што вели да се неможе контролисати. Нпр. тај Сима он никад не продаје на сто кила него како кад ко хоће. Нпр. од једне сорте килу од друге килу и т. д.

Мијро Одавић. Ви се сећате рало доиста, кад се повела реч прво пут о трошарини, кад смо казали да се опитерети приказ зејтин и то да су јом онда пали говори, да је врло немогуће контролисати прекод.

Кад би овако узели значи сезам сазнају да се отвори, те по томе не може да се зна. Само једини начин могућан је, да буде што мања трошак и манипулација и њима је моћеново и олакшано контролисање. Оне разлоге што каже г. председник да наши мали произвођачи раде за туђ рачун, ја њу прихвата, а само на случај протеста ја сматрам одговорност са себе. Дакле прихвају изнештај комисије и гласаћу за изнештај.

Председник. Да ставимо на гласање.

Ко је за изнештај комисије гласаће „за“ а ко није гласаће против “

„Дакле 10 је гласало „за“ 6 „против“ и тако усвојен је изнештај.

Председник. Имам још да вас известим о овоме: комисија је по њеној одлуци извела да прегледа документа мтрк. лекара и нашла је да је најподеснија Димитрије Пленжевић за нашег мкр. лекара. Молим вас да усвојате то мишљење. (Усвајано. Врло добро, те је он изабран.)

Р. Драговић. Кад сам читао конкурс и овај предлог чуо, ја сам мислио да ће се садашњи мкр. лекар отпустити. Дали ће то бити тако!

Председник. Но будету ми имамо два места за мкрске лекаре и држаће их оба давде нам требају и док њиховно да нала да остају у служби. Ако но мисли да би требало другог мкрског лекара отпустити, нека изволи учинити предлог. Више одборника затражи да се предлог о томе изнесе на дневни ред идуће седнице и председник то обећа). Молим вас да сад чујете акт општинском инжињеру Антону Пајцу.

Секретар чита: (Предлаже се да се због изнесених истуна отпусти из службе).

Председник. Усвајате ли ово мишље: да се отпусти? (Усвајано.)

Сад имам да вам саопштим ово.

Несколко господинчара који дуже свирале и певале и певаниће, молили су да им одбор општински одреди да плате ноћевчу таксу за певање у једној округлој суми па да их због тога више не узнемирава у ноћу. Ови господинчар код „Завтног Крста“ понудио је да за свако вече плати по 2 дин. да нежало се не певале, свирало нам не свирало. А и Димитрије Марковић код „Позорешне кавче“ молио је да и он плати месечно на певало се не певало. Дакле је да решите хоћете ли то одобрити или не.

Напомињем да су такве разне. На српске певаниће и певање плаћа се за вече 2 дин. а на стране 5 и више. (Чује се: останите за другу седницу).

Добро. Сад имамо једну другу ствар. Ви знате да има већ 4—5 месеца да пред одбором стоји молба друштва за подизање Савског и Теразијског праја то да им се уступи зелени вевај да могу продузети радове, да се тај праг подигне, можда сву више пута, а и неке године „Зелени Венац“ попрецлази и претресају то питање непрестано. Треба већ једном то питање свршити са дневног реда и с тога ту молбу изнесни на решење.

Боко Поповић. О тој молби не може се ни решити, док се не расправи питање са Београдом.

Никола Р. Поповић. И ову молбу послати комисији.

Председник. На каже исте има са Кирзозиљем, нема ту ништа. Може се ово решити.

Матеја Јовановић. Ево ита има зезе. Постоји ту закупац пијаце и ни обећао да уступимо пијацу другоме. Значи уступити другоме Кирзозиљево право. На кад бн уступили другоме како би онда стојао Кирзозиљ према другоме.

Председник. Онако како стоји сад према општини. Они траже да им се уступи да

уделишају и веле: Ено Ђирковића накарадно цео простор.

Мата *Јовановић*. Ђирковић има своје грађане и пре се неможе овде ништа чинити док се не одкупи, па онда да се вама да.

Председник. На пеза се они са Ђирковићем погађају. Шта има општина да се меша.

Мата *Јовановић*. Тим би нашло то да се избрише цифра из буџета за ту ципају. (Чује се: за другу седницу.)

Председник. Закључујем седницу.

Састанак је овај трајао до 9 сах. у вече.

Дана 4. Децембра 1891. год. у Београду.

Почетак у 5 и по часова по подне.

Председавао Председник Милован Р. Марковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника за рад, отварам одборску седницу.

Молим одборнике да саслушају записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на састав протокола?

Андрија Одавић. Тамо где се каже, да је Раденко Драгојевић предложио, да се други марсени лекар одпусти, жели се чини, да он то није предложио, него је питао шта ће с њим бити. О тога то треба да се исправи.

Председник. Питање о доктору г. Гецу стоји тако, да је г. Раденко само питао, шта ће с њиме и ја сам одговорио, да је то питање особено, а он је тада казао и онако имајући да га треба отпустити, јер над њим једног потребе нам други.

У осталом исправке се у том смислу.

Раденко Драгојевић. Тако сам истина ја казао, као што је г. Председник објаснио.

Председник. Усваја ли одбор записник? (усваја).

Сад изволите чути уверења која се траже о владалу и стању појединих лица. (Секретар прочита.)

Изволите чути неколико лицитација

Прву лицитацију држану за чишћење нужника и помијара. (Секретар прочита.)

Има и једна понуда од Милке жене Светисављева Јовановића. (Секретар прочита.)

Има и друга понуда од Фарнића. (Секретар прочита.)

Марко Велизаровић. Мени се чини да та жена жели услове тих понудом. За то треба држати нову лицитацију према овим условима што су прописани.

Димитрије Поздановић. Ја би био мишљења да се држи ужа лицитација између лицитанта и те жене, пошто она нуди само 100 динара више.

Вока Новковић. Ја мислим да онде треба видити да ли су услови које та жена нуди тежи или лакши и ако су лакши да се држи друга лицитација.

Председник. Фарнић нуди под условима прописаним. Тако исто и лицитант Димитрије Ђорђевић. Сад само она жена жели у неколико услове, а даје 100 дин. више.

Вока Димитријевић. Да ли су ослобођени од трошарине?

Председник. По условима шиу. По она жена тражи да се тога ослободи.

Никола Р. Поповић. Можно би да се прочита напоследак рачуноводства поводом те лицитације.

Председник. Добро изволите чути. (Секретар прочита.)

Илија Цветановић. Пошто се зна, да досадашњи лицитант није пуно своју дужност на задовољство грађанства, међутим види се и то, да се оде хоће да увуче једна нека компанија преко овога лицитанта, то сам да се устури тој жени, јер је она исту цену понудила и са њеним радом и грађанство је било задовољно.

Коста Б. Мајдановић. Ја сам за то, да се тоне закупцу дозволи да неплаћа трошарину, и ако то одобрите он не прими добро своју дужност.

Филип Васиљевић. Види се, господо, да овај закупац хоће пошто по то, да узме ону радњу у своје шаке, а сам знате да је по улицама свуда нечистоћа била.

С тога сам да се опет уступи жени Светисављевој, јер је она добро радила и свет се није тужио на њу.

Коста Гламенић. Овде је господо важна брига своју нас, да се грађанству подмири потреба те да има ко да чисти нужнике.

Понуда те жене је за 2 динара јевтинија и вероватно је да ће наше грађанство имати исту њиду ако општина одобри ту понуду, која је 2 за 100 динара скупља.

Сад има неких услова који се траже, а то је да се ослободи од трошарине и да не ради са модерним справама. Дакле неће моћи да задовољи потребу. Ако би пристао тај закупац да ради са модерним справама и да плаћа трошарину, онда би ја примио ту другу понуду. А ово зашто, да се плаћа трошарина. С тога, што би општина имала тиме да прикупи податке, колико се свега кинеске нечистоће из варошн. Услед тога исправно би пароктни билет. па да се зна, колико је свега извежено. Ако се ослободе трошарине онда ће општина подмирати тај напад новцем из среде. С тога би био за то, да се плаћање трошарине задржи с тим, да се прошире пароктни билет, а ако то не, онда, да се држи друга лицитација.

Марко Велизаровић. Мени се чини, да ови неплаћају трошарину јер непреплате пред Ђерам. Ја сам приметио, да они сваки дан продаје довоз. Јовановом улицом правце граду.

Вока Димитријевић. Треба прво да се реши, да ли да плаћају трошарину или не.

Лаза Данковић. Ми смо једанпут решили да се не ослобађа нико од трошарине па с тога сад нема места решавању тога Неможемо ни сваки час да решавамо о томе.

Андрија Одавић. Ја сам хтео да напоменем то, што је казао и г. Данковић. То питање треба једанпут прекинути.

Друго. Ви се сећате, да смо неколико пута имали у одборским седницама ове наивидне попуде. Треба то одбити једанпут за свагда и не хоће нек лицитира, а не онако. да спекулише над другима, па онда по који динар да више и прави сметње.

С тога сам да се држи још једна лицитација.

Ник. Р. Поповић. Између ове понуде и услова лицитације, има велике разлике, У условима стоји да треба чишћење вршити модерним справама. Такав је уговор стављен пре године дана али га предузимач није био извршио те је с тога с њиме расинут уговор. Набавко је чини ми се свега два буретa. И овај понуђач не нуди рад с модерним справама него ће да врши изношење у дурадима која си добро натварају те не може нечистоћа да заудара али да се просипа и коју му је комисија одобрила. Он дакле тражи да одступи од услова и на тај начин он ће нам давати 5000 динара аренде и спустиће цену по куб. метру нечистоће с два динара.

Осим тога долази друго његово тражење, да се ослободи трошарине. То по може ни њему не може бити. Ми смо већ решили начелно да се од трошарине нико не ослобађа на његово ослобођење ни њега.

Сад ја чујем још ово главно питање: да ли ћемо моћи наћи концесионара који ће моћи и хтети под новоплним условима да ради с модерним справама? Мени се чини да не можемо. У осталом ми видимо да се они нису с којима је општина раскинула уговор, јављају да желе нашем нечистоћу. Дозволити њима рад ми и под новоплнима условима од других, то би значило имати и у будућој години исто с њима као и у овој години. Ја као одборник не бн могао да дозволим да општинска суд има и у будуће посла с једним предузимачем који није показао воље да води рачуна о своме потпису и о своме имену, и може је наудаља од 800 дин. све што може да изгуби. Једам је од њих као трговац пропао и сад је надничар а други је човек без капитала. Нама није довољна гаранција у новцу, ми треба да је тражимо и у личности. С тога ја мислим нека је други и јефтинији, нека нам даје мање па опет да му уступимо концесију само да немамо парбе и да најпосле ни грађани немају сузова с њиме.

Према томе ја држим да немећу понуде и услова ни бити разлике и да записи од одбора хоће ли пристати на ово одступање или неће. Најбоље би било да једап одборник прочита уговор те да видимо можемо ли пришти посао на начин који нам се предаваже, и да ли на тај начин неће бити какве штете по грађанство или нам. Или да вомисију одредимо.

К. Гламенић. Кад су услови прописани, ја сам чиши ми се рекао: да је у Београду тешко пронати чишћење нужника на модерни начин па то што се сам тога у јаму те има много предмета које не могу да уђу у буре. Овај се концесионар бно обвезао да ће нечистоћу с водом да разблажује али има ствари које не могу да се разблаже на одвеу. Исцрпала би се дакле само форма з у суштини остало би опет нечистоће. Осим тога ако се ово даје на годину дана има се такође једна тешкоћа. Господо, модерне справе скупо коштају и оне би могле да се исплате за годину дана док концесија траје. То је једно. А друго је: ако буде усташтина и среће, ми ћемо имати велики део Београда канализан и онда ће ипи сва нечистоћа у њега али ће се изношење нечистоће свести на најмању меру. Дакле мислећи ни спекулишући и види се и по овој понуди да ће бити нужно да се њихове услови на да се држи нова лицитација и онда како нам нсвадне онакву и да је прамимо. И ја се слажем с г. Поповићем да треба да одредимо комисију, па да нам она предложи шта има.

А. Одавић. Ја сам то исто хтео да кажем што и Поповић одмоно трошарине то јест да се од ње концесионар не може ослободити. Што се тиче услова о чишћењу нужника помоћу модерних справа, ја мислим да од тога нама да одступимо и да то обавезимо те ћемо тако добити више лицитаната.

Фил. Васиљевић. Ви знате да је тај Светислав и разлог изношо нечистоћу у бурадима на које било против њега тужаба из грађанства. Још је било боље него сад. Сад се изнуре нода ив нужника с машином а нечистоће остане.

Нек. Поповић. Пристаје ли одбор да се упути комисији једној те да све ово прегледа? (Пристајемо).

Председник. Кога желите у комисију! (Николу Р. Поповића, Љубу Јовановића).

И ја се држи према жалковоме жишељу лицитација или да ови одреде шта да се ради па тако и да буде.

И. Р. Поповић. Још вечерас да се реши да се не ослобођава од лицитације нико. (Прима се).

К. Главинић. Моје је мишљење да се уговор закључи на 3 године.

Председник. Добро и то ће се сталити у услове.

Сад чујте другу лицитацију.

Секретар чита лицитацију односно набавке канцел. материјала. Почудно је Јосета Павловић јеотинације с 69% испод предрачунске цене.

К. Главинић. Мени не иде у главу од куд онолика разлика између предрачунске и ове понуђене цене?! Изгледа ми нешто невероватно! Мора бити да се нису подаци о целима прибрали како ваља.

Председник. Ви знате да сви трговци који раде с тим артиклима имају своје мустре и цене. Ми смо на основу тих цена направили предрачун и одредили мустре.

Цена је као што видите, испод очекивања јефтинија.

Андра Одавић. Молим вас да видимо ваше су цене, какви су рачуни, јер то изгледа чудновато и слоро немогуће

Милутин Марковић. Ја би хтео да знам да ли ће те мустре остати овде под печатом или не.

Председник. Мустре ће остати под нас под печатом, а односно цене он од предрачунске цене иде на ниже. (Чује се: да се прима).

Усваја ли се ова лицитација? (Усваја).

Чујте лицитацију о давању права на закупу општинске таксе. (Секр. прочита).

Усваја ли одбор ову лицитацију? (Усваја).

Чујте трећу лицитацију за набавку јечма и зоба. (Секретар прочита).

Усваја ли одбор ову лицитацију? (усваја).

Коста Главинић. За би молио предходно за једно питање. (Председ. изволте).

Становници крунске улице жале пам се да је се та улица почеле расклапати још у Јуну месецу и још није сарашена. Становници немоћу да дођу до својих кућа од блата, а кола ни осветлења. За што се то досад није сарашило.

Председник. О томе питању могу да одговорим оволико. Предузимам ми да носи земљу на више улице. Само је сарашено а остале је још мало. Но да би становници те улице имали удобан пут ја сам наредио пре 15 дана нашем инжењеру да направи сгазу од камена те да ми се одлука за ову сгазу, јер је тамо много било одложивала. Да ли је инжењер ово извршио немогу вечерас да кажем, дош ће питам инжињера.

К. Главинић. До вре три дана није Шта ваше грађани се жале, да су правили сами привремени тротоар, а инжињер дође па их поквари. Молим вас г. председнике да наредите, да се све ово среди и људима осветлење да.

Председник. Добро наредићу то и без тога.

Сад чујте по молби Начића што је напаљивања мермна за шкарпарски. Онда је напаљивања, а сад министар каже да се врати. Молим вас да то одобрите. (Усваја се).

Предлог седнице остављено је питање о зеленом венцу за данашњу седницу. Молим вас да седнице молбу и да донесете одлуку.

Но молим вас пре тога да вам словштим На узета повиш од задруге земљорадничке штедње се интерес и с тога је нужно да решите на чија терет да падне тај интерес, да ли на трговачички приход или на општинске благајне. (Чује се: из трговачких прихода).

Добро. Усваја ли то одбор! (Усвајa).

Е сад молим да прочитамо молбу друштва за уљепшавање савског краја. Ово је подоело више молаба досад и ако желите да прочитамо последњу од 24. Окт. 1891. год. (Чује се: да се прочита).

Добро. Чујте. (Секретар прочита).

Бока Новковић. Молим вас да се прочита и она молба, да се види, шта они траже, јер ја из те седнице молбе не видим ништа.

Бока Димитријевић. Кад је пред молба дошла! Председник одговара. Ту се у истој износи велики укор на одбор. Неприлично је да се онде онако ште чује, кад је ова стварно пред пут пред одбор. Ту се помињу речи пасторе итд. ја то одбијам од одбора.

Ристемко Драгојевић. Ја чујем где одборник помену реч „пасторе".

Грађани тога краја заиста послужили су се својим правом и тражили су са неколико молаба досад и те сее молбе онде нису саслушане. Да би се задовољили грађани доцније постао је и закон где се каже, кад траже пијацу 300 грађана, мора им се дати. Грађани су по овом закону тражили, али ни ипак ни до данас није дата пијаца. Према овком поступању општине грађани сасвим имају право да се послуже речју „пасторе".

Бока Димитријевић. Господо ја у начелу немам ништа против овог тражења, по само сам хтео да одбијем од себе и одбора све неоправдане прекоре.

Председник. Овде су све молбе друштва и могу се прочитати.

Што се тиче закупа, ја не могу друго да кажем, него да на зеленом венцу нема општинска своја имања. Сад да ли она то сама држи, или даје под закуп то је све једно. Ако би одбор нашао, да се то право пренесе на кога другог, он то може учинити.

Коста Главинић. Господо. Мени је жао што ћу у моме говору морати да замерим другоме.

Ја се господо потпуно слажем са г. Ђ. Димитријевићем, да одбор није надлежно такав прекор. Ја нисам ни често пасао по имању праса имамо о слободној пијаци.

Ми знамо врло добро, да је овај одбор општински гледао, да живуће пијаци из оних њихова где је била и донела је на отворено простору. Ми знамо, да је одбор радио како да учини услуге и одбор је све чинио и учиниће да кажем и против закона, те дао закупцу да подигне грађевине. Дошао је закон о слободној пијаци. Ја тај закон разумем овако: ако у коме крају треба пијаце и молбе од 300 грађана, онда им треба дати пијаку и да плаће таксу. Немогу да разумем како, да је закон хтео да не плаће таксу.

Сад имамо закупца и казано је да мора да плаћа приход, а он има права да напаљује онаку исту таксу од других, зато што се напаљује на великој пијаци. Питање ми суд напаљивао таксу или закупац то је све једно.

Друго је као ово, што друштво тражи, да му устушаме приход од те пијаце на корист његове касе. Општина може и то да учини, али ова због тога има да подноси жртве према закупцу. Ако пристане друштво, да плати оно, што би општина плаћала, онда му се може устушати.

Но сваколико друштво нема права пити је то умесно, што такви одбор овако неопраздате и бесмислене прекоре.

Бока Николић. Ја молим да се прочита њихова молба.

Милутин Марковић. На ове молбе која је прочитана, ми не можемо да видимо шта треба да учинимо задовољавања. Ако се хоће да тако буде слободна пијаца, то је питање решено и ми немамо акт од тога друштва са зеленог венца који нам напаљује захваљност на томе и нашем решењу. Што неко мисли да слободна пијаца није остварена док има закупника напаљене такое тамо, то је погрешно, јер то питање о слободној пијаци нема никакве зависности од питања: из ће напаљивати таксу са пијаце.

Ни другима ни ми ко другу нема ништа да нам пребацује односно пијаце. Ми смо то питање уредили на задовољство становника тога краја пре него што су они то очекивали и пре него што смо и могли по одавнашњем закону. Са тога ја ово одборник не могу примите тај прекор у колби тим пре што нам је то исто друштво изјавило своју захвалност.

Што се тиче питања о такси, ми не можемо онде да тј расправимо. Уређење тога нама је стар, и ми можемо напаљати таксе на свим пијацама да дамо под аренду, као што смо је онде и дали.

Ја сам слушао ове седнице жеље овог друштва и на основу тога говорим али изгледа да ће боље било да се молба прочита те да видимо шта се све хоће.

Р. *Јовановић.* Нећу ја говорити о целом овога друштва него као грађанин овога краја ја ћу да кажем да ми нисмо дошли слободну пијаку већ једно нарочс немањите које је дато под закуп. И тај закупник може сада да тера ко с оних који тамо дођу да што продају: може да каже једног дана; ја ти данас напаљујем 10 динара а сутра — ништа.

То даље није слободна пијаца.

(Свршиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 14. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 29. Марта 1892.

Цена је огласима 8 дин. пара од врсте
Претплату, као сама уступања на огласима
Суд о том кореспонденције на уредништво
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Необљављена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

ШЕСТИ АПРИЛ И ЦВЕТИ: СВЕТКОВИНЕ ПРИМАЊА ГРАДОВА И ТАКОВСКОГ УСТАНКА.

Благословени дани наше славне и јуначке прошлости!

Благословени дани за којих је зарудила зора дана Србинових!

Благословени дани наше недавне прошлости, испуњене горостасним догађајима, створеним од српских великана Милоша и Михаила, за част, славу и величје мајке нам Србије!

Ово су дани, што оживљавају и веселе не само Србе у Србији него и Србе ван наше отаџбине, тим више престоничке грађане, јер је снагом и мишицама српских великана Милоша и Михаила извојевана слобода, самосталност и благостање српске престонице.

Представништво општине вароши Београда сматра за своју српску дужност, што напомиње, да ће грађани вароши Београда доласком својим на благодарење у град, манифестацијом код споменика неумрлога кнеза Михаила, украсом и осветљењем својих домова, дати сјајна доказа поштовања према својим славним и јуначким прецима и тиме увеличати ову опште народну светковину.

Од суда општине вароши Београда 29. Марта 1892. год.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Како на збору грађана београдских, држаном 22. Марта 1892 године по решењу одбора општинског од 1. Марта 1892 год. АБр. 4235. ради одобрења прореза од 28% од непосредне порезе, није дошао онолики број гласача, колики је потребан према трећој алинеји тачке г. члана 13. закона о општинама, па да решење збора буде пуноважно, то је Суд општине вароши Београда решио да се сазове

ДРУГИ ОПШТИНСКИ ЗБОР
НА ДАН 30. МАРТА 1892. ГОДИНЕ
(НА ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК)

на коме ће донети пуноважно решење онај број гласача, који буде дошао

На овом збору има се одобрити да се у општини београдској може **и даље** прикупљати од њених грађана прирез од 28% непосредне порезе.

Ово није никакав нов прирез. Он је прикупљан у београдској општини и раније.

По садашњем закону општинском **сваки** прирез подлежи решењу општинског збора. То није чињено до сада, јер није ни Државни Савет тражио. Сада се износи збору по његовом захтеву.

ПРИХОД ОД ОВОГ ПРИРЕЗА ДА СЕ УПОТРЕБИ:

а). За подмирење редовних општинских издатака у 1892. год. прореза 20% (двадесет од сто) од непосредног данка као што је буџетом предвиђено;

б). 8% (осам од сто) прореза да се покупи само за друго полгође ове 1892. год. и да се употреби на откупљивање имања ван рејона варошког.

в). У 1893. од. и осталим годинама за њом да се сав прирез од 28 од сто има употребити на откупљивање добара ван рејона варошког и на пошумљавање тог земљишта.

ДОМ СИРОТНЕ ДЕЦЕ
Завод за заштићење српске сирочади

ИЗВЕШТАЈ УПРАВЕ

О СВОМЕ РАДУ У 1891. ГОДИНИ

ГОДИНА ДВАНАЕСТ

—

поднетај

СТАЊЕ БЛАГАЈНЕ

друштва за потпомагање и заштићење сирота и напуштене деце за 1891. год.

ПРИХОД

Салдо остатка од године 1890 год. 34842·28 дин. Од Министра Иностраних дела 3870·82 дин. од Министарства народне привреде 3000 дин. од Општине вароши Београда 9657 дин. од добротвора ван отаџбине 4500 дин. од добротвора страна држава 1500 дин. од чланова утемељача 1970 дин. од редовних чланова 1236 дин. од добровољаца прилога ван отаџбине 2177·10 дин. од добровољаца прилога страних држава 562 дин. од Управе монопола дувана 577·05 дин. од приреде из Дома 2185·72 дин. од интереса на вред. папире 882·75 дин. од књиге на поклон 112 дин.

Свега 68883·32 дин.

РАСХОД

За храну 9260·32 дин. за Огрев 2164·70 дин. за Осветљење 563·16 дин. за Одело 3884·30 за Дневне намирнице 3140·02 дин. за опремање Дома и намештај 3775·65 дин. за књиге школске, админ. марке, штампа 1903·70 дин. за лековите четкарства и кореварства 1709·25 дин. за лекарску 360 дин. за плате персоналу 3117·55 дин. за додатак учитељима 1471·25 дин.

Салдо остатак за 1892 год.

У обвезницама Управе Фондова 5594·48 дин. у књижици Народне Банке 750 дин. у преднј. папир. печ. Л. П. Живојновића 14701·70 дин. у поручним западима и готовини 10405·12 дин.

Свега 68883·32 дин.

ДРУШТВО

за потпомагање и васпитање сирота и напуштене деце

УПРАВА

Председник, Др. Вас. Ј. Петровић, подпредседник Јован Р. Калабић, подседник Стојан М. Весељковић, благајник Алекса Богдановић,

Чланови управе: Анка Недељка, Катарина Данчића, Стана Белопетровића, Марија Ђ. Целапља, Китар, М. Миљковића, Др. Младена Поповић, Коpнел Дрангића, Мих. Водтровић, Милан Недељковић, Коста Др. Рошић, Таса Ђ. Милошевића.

Почасни чланови:
(по реду избора)

Митрополит Михаил, Никола Кремовић, Јован Кремовић, Арса Дукић, Архимандрит Н. Дучић, Чед Мијатовић, Живојин Благојевић, Таса Милићевић, Алекса Симић, Др. Никола Ј. Петровић Јов. Калабић, Петар Ј. Петровић, Сава Грујић, Алберт фон Стеванц, Георг Рот из Беча.

Овим откупљивањем и трошењем прираза руковаће нарочито одборско повереништво, што ће одбор општински имати у своје време да одреди.

г). Прирез овај од 28 од сто купиће се сваке године и употребљаваће се на одређене сврхе све дотле, док се потреба означена не подмири.

Ко од гласача буде за целокупан предлог гласаће „за" а сви они који не буду за предлог или би хтели ма какве измене да учине гласаће „против".

Право гласања на општинском збору, према чл. 14., закона о општинама имаће сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који не припадају чл. 16. и 17. овог закона, право гласања немаће или су га изгубили. У задруге имаће право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15 дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто имаће право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања порезе по члану 61. тачке к. и г. закона о непосредне порезу: што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немаће право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поправе, или који су лишени грађанске части за време преуседом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који бесчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским исљеђењем за дела под 1. наведена:

3., који су пали под стецајне за време док стецајне траје;

4. који су под полицијским надзором;

5., који ма колико дугују у ове порезе осим текуће полугођа.

Обвијући, којници сталног кадра не учествују по 16 ом члану закона, у саветовању општинског збора.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а) За **кварт варошки** — у основној мушкој школи под саборне цркве (дубровачка улица).

б) За **кварт теразијски** — у теразијској муш. школи (улица 2 јабланца).

в) За **кварт дорћолски** — у основној мушкој школи (Душанова улица).

г) За **кварт савамалски** — у основној мушкој школи улица Краљевића Марка.

д) За **кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица); и

ђ) За **кварт врачарски** — у основној мушкој школи (преносилска улица, спрам у зграде болнице).

Бирачки одбори састављени су овако:

За кварт савамалски: Председник, Гаврило Бошић одборник заменик Светозар Богојић, одборник; чланови: Перо Спасић, апотекар, Вуја Ранковић приваторе. Јеврем Гавриловић трг., Авсентије Тодоровић магазација; заменици: Арса Крајић трг., Андра Вашкопић столар.

За кварт дорћолски: Председник, Никола Х. Поповић одборник; заменик Тапасије Капетан-Спасић, одборник; чланови: Богосав Поповић берберин, Лазар Радовић јорганција, Јеврем Петровић терезија, Коста Гашић учитељ; заменици: Исидор Николић столар и Ђура Петровић кљ.

За кварт теразијски: Председник, Илија Ђорђевић одб.; заменик Миња Петровић одб.; чланови: Петар Марковић абација, Милић Марковић трг., Мита Срећковић бакалин, Урош Благојевић учитељ; заменица: Никола Димитријевић кнез. и Живко Тодоровић магазација.

За кварт палилулски: Председник, Фил. Васићевић одборник заменик Мих. Бончић одб.; чланови: Тома Лазаревић кас., Мих Михајловић кујаџија, Јеш. Чоловић бакалин и Милић Тодосијевић бакалин; заменица: Коцдин Карацић бакалин и Мићко Краљевић земљодалац.

За кварт врачарски: Председник Соломон Аврајел одборник; заменик др. Мил. Радовановић одборник; чланови: Михаило Радивојевић рачуноиспитач, Паја Михаиловић председник гл. контроле, Сава Антоновић проф., Милут Стевановић чиновник вој. министарства; заменици: Милан Ђуровић магазација, Никола Николајевић писар вин. финан.

За кварт варошки: Председник др. М. Т. Леко одборник, заменик Бока Димитријевић одборник; чланови: Марко Петровићевић кројач, Ђорђе Одавић месар, Михајло Ивић трг. и Коста Авранонић сарач; заменица: Наум Јанкодијевић јорганција Сава Константиновић трговац.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА, ОД 23. МАРТА 1892. ГОД. АБР. 5360.

ДОБРОТВОРИ и ПРИЛОЖНИЦИ

чија су имена уредила властима славонија на мраморну таблу у Дому Сиротне Деце

1. Таблa од 1837. годиие:

Његово Величанство Краљ Србије Милан I. Митрополит Србије Теодосије, Њих. Висо и Јело Крстановићке, Књежев Живко Никшић, Општина Београдска, Црква Св. Марка у Београду, Женско пеначко и муж. друштво, Марко О. Марковић и Комлинца, Управа српске држ. железнице, Цес. Крал. Лендербанка, Угарска кредитна банке, Угарска дунавске пловидба, Ксаве мех. кавадеза у Београду, Сава Петровић, Милутин Гарашанин, Лазар Живковић Смедеревац, Коста Јевић, Стевко Мијатовић, Ђорђе Вајсерт, Вучанин Ник. и Пет. Петровић, Франце Мејовин, Хан, Сро. тен. весгуд у Бечу, Др. Арнолд Гевсорер из Беча, Бајрон С. Шрол из Беча, Карло Темери из Пеште.

2. Таблa од 1890. и 1891. годиие:

Његово Величанство Краљ Србије Александар I. Митрополит Србије Михаил, Сава Грујић Јеверај, Алб. фон. Стевани конеул, Георг Рот из Беча, Никола Хаџи Тома, Симка Л Малосавлевић, Милош Данкапонић, Пауд Мерлине, из Берлина, Волкелм Полиг, из Беча, К. Фирстенберг, из Берлина, Леон Фон Бенбург из Беч., Стевљина Л. Марковићева, Димитрије Ђурђевић, Вока Павловић, Срнка пар. Вазић, Катарина Ј. Вордонац, Даринка Таее Терзибашс Милошев Урошевић, Катарина Урошевић, Филип од Ферари, Едуард Булвиче, Брока Алатинац-Радомир Перић, Х. В. Кремис

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ

Ог састанка народне скупштине приликом решавања о закону о допуни закона о трошарини у нар. Београду.

(Настављи)

А кад је то тако, да ће то да падне под закон о трошарини онда ће тај терет, који се сада преваљује чини, пасти само на ове људе, који доносе своје производе у Београд, и морају на њи да плаће по једну трошарину. Дакле главно је то да се сви производи трошарина на земаљске производе.

Дакле ја мислим, кад ће ово да буде само један допуна закону о трошарини, онда ће она имати крајње последице само на ове људе, који доносе своје производе у Београд. А Београд је, господо на целу Србију.

Г. Лука Лазаревић рече да ће тај терет да сте само на Београђане, а за тим каже како ће после општина београдска учинити једну конвенцију па рачуи саме трошарине. Господо, ако се ова допуна у закону о трошарини усвоји наступиће то да ће се после и ове остале варошн у Србији па Београд утледати, па и оне варошти трошарину. Ја ба нис можо дакле господо, ако престонице мисли да се уденшавају требује онда ово које начни ни пут, те да се на рачун тога уденшава грађани целе Србије терете. Београд има ово грађана и богатих трговаца, па веса се само о уденшању своје варошн поста рају само најбоље нпаџу, а не тим теретити целу земљу. Ја не знам ко подиже ове другостепене и варошн? Ја мислим да је свака општина по закону о општинама остала сама себи да сее уређује и управља како треба.

(Настављи се)

НАРЕДБА.

Одбор је општински у седници својој од 19 Марта 1892. год. на основу чл. 5 зак. о чувању пољских плодова прописао ове казне за потрице за ову 1892 год:

I. За прегажени или опашени 1 квадр. метар пашњака, бранића, воћњака, ливаде и детелине 0.10 дин.;

II. За један кв. метар баште, башчованџинице — прегажен или опашен, 0,50 дин.;

III. За један чоко виногравдена упропашћен 1.00 дин.;

IV. За прегажени или опашена 1 кв. метар њиве, засејане јечмом или овсом 0.15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 кв. метар њиве, засејане житом, или раки 0.20 дин.;

VI. а.) За један струк кукурузни пре прашења 0.05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашења 0 10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог комина 0.15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог комина 0.20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 24 Марта 1892 год. а.Бр. 5262.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

17. РЕДОВНИ САСТАНАК

3. Марта 1892. год.

Председнико председник г. М. Р. Марковићевић, беше на састанку суда: г.г. Јов. Антонијевић, Ђ. Ивић, Д. Вукашиновић, су чланови одбора: г. г. Н. Х. Поповић, М. Јовановић, Р. Драгутиновић, Ђ. Ж. Нешић, Љ. Јовановић, М. О. Петровић, Ар. Алавић, А. Ј. Одавић, Миља Петровић, М. Ј. Марковић, В. С. Новаковић, С. Аврић, Др. Радовановић, А. Радовић, Јов. Чоровић, М. М. Ђорђић, М. М. Ђорђевић, Н. Вукићевић, К. Д. Гашовић, С. Богдановић, Г. Брковић, Л. Дамњановић, Мих. М. Бошчић, М. Константиновић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 1. Марта 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Милан О. Петровић пита председника шта је што учињено на регулацији Кнежевића.

Председништво је одговорило, да су дати налози за регулацију Кнежевића на пределу г. Милану Андоновићу проф. Вел. Школе и да ће исти бити готови за два дна.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд Абр. 4185, 4140, 4211, 4210, 4187, 4137, 4202, 4188, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је нашао, да су му Драга ж. Васе Бешића, Ветека Шпицберг, Гаврилу Јовановић и Косту Павловић непознати; да су Јеота Недељковић и Миладин Стокић добро владања и добро имовног стања; да је Лазар Вуловић, касапин, добро владања а средње имовног стања; да је Петар Барјактаровић ђубрџар владања, и да му је имовно имовно стање непознато.

IV

На тражење VII. пуковске окружне команде Абр. 4199, одбор је сазнао да је Петар Марковић добрег владања, да добар глас у грађанству ужива, и да су Стеван Јеотемијадес и Милош Јовић непознати.

У.

По прочитању молбе Љубе Ђ. Миливојевића оод. тр. Абр. 4257 одбор је решио, да се молилац ослободи дужности преузетије, а на његово место имброво је Илију Антоновића тр. оод.

VI.

По прочитању молбе Петра Арнаутовића, оод. тр. којим је тражио да му се ослободи дужности пороти ече за ову годину, одбор је решио, да му се молба не узима.

VII

Председник износи одбору на решење молбу сеоског добарског, којом се тражи, да се цена хлебу поноси као да се установи слободно кретење хлеба на да сама добарска одређују цену хлебу.

По прочитању те молбе Абр. 4235 одбор је одлучио, да питање о одређивању стално цене хлебу као и питање о слободном кретењу и да општина има право одредити максимум цене, — пречи одборско повереништво, а подлеже изнетој одбору на решење. За чланове овога повереништва имброво је г.г. Николу Вуловића, Андру Одавића, Др. П. Поповића, Сашу Недимовића, одборнике, Ф. Томовића, Н. Вујовића, индустријалце, Бошу Николића и Косту Симића, трговце.

VIII

По прочитању протокола лицитације СБр. 3996 државе 29. Фебр. 1892. год. за давање под тресодишњи закуп утрине општинске за пошењу за коју исте биле на једног лицитанта, одбор је решио, да се расписе друга лицитација, која ће се имати држи и у Пашићевој механи за вар. трг. закуп ако трајите три године.

IX.

Председник износи одбору на пропису општинског земљишта додатог регулацији пијаце поводне Зграде биште мене Мише Нешића, које постоје у Вишњевој улици бр. 10.

По прочитању те прописа и акта квартна надлежног СБр. 1005, одбор је одобрио ову пропису, по којој је земљиште општинско прешено од шест дивара од ис. метра по под подобом, ако те земљиште преко најновије регулације неће доћи под улицу.

X.

Пред седнику одборском од 10 Фебр. 1892. год. АБр. 1416 повереништво за тромирнице стара подноси свој извештај о пропису А. Фалада са ко налази тромирно по питу што се из унутрашњости крака кир непредат.

По прочитању тога извештаја одбор је после опширнијег саслања са 13 гласова против 7 (2 нису гласали) решио, да се усвоја мишљење већине повереништва; по коме се има пропустити без плаћате тромирно динер, што је из Београда послат на се сад ако непредат крака.

XI.

Председник износи одбору на решење молбу Анте Алексића за набавку тротоарских плоча.

По прочитању те молбе одбор је одлучио, да исту прочи одборско повереништво и подлеже одбору изнетај. За повереника одређени су г.г. М. О. Петровић, Ђ. Нешковић, Н. Вукићевић, М. Капетановић одборници и Јов. Смедеревац окнт. инжинер.

XII.

Поводом молбе Сапке Јовановић удове, да јој општина београдска уступи у размену једно од њених земљишта у рејону варошком за земљиште Салвано, што је зан рејона, — председник општини предлаже одбору да реши, да се предложи збору, да општи одбор општински да може чинити све размене плаца у корист самосталника у рејон варошки оних становника, што су зан рејона.

По саслушању овога, одбор је одлучио, да се ова ствар одложи за сада, а мољутим да суд општински спреми оформљи предлог о томе за одбор и збор општински.

XIII.

На молбу стрводара општинског председник предлаже, да се с општинском трошку подигне на дунавској обали шупа, у којој би стрводар ирино утамањивање паса а за коју би имао плаћати општина аренду.

По саслушању овога одбор је одлучио. да се ова ствар остави за идућу седницу.

18. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8 Марта 1892. год.

Председнико председник г. М. Р. Марковићевић, беше на састанку суда: г. Ј. Ивић, од чланова одборних: г. г. Јов. Христић, Ђ. Ж. Нешић, Н. Вељковић, К. Петровић, С. Аврића, М. Петровић, Ф. Васиљевић, М. Јовановић, С. Поповић, Н. Х. Поповић, Др. М. Т. Јовић, М. Ј. Марковић, Г. Брковић, Ђ. Димитријевић, М. Вељковић, Др. Радовановић, В. Тодоровић, М. П. Поповић, Н. Вуловић, Трифковић, Р. Драгутиновић, К. К. Михајловић, М. М. Ђорђић, М. М. Ђорђевић, М. Јовановић, А. Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5 Марта 1892. год. и решено, да се одлуке КЊБр. 178. дода: и ово земљиште као рејона варошког.

II.

Председник износи одбору на решење акт, министарства грађевина, којим се предлаже, да општина београдска уступи држави простор варошког трга за зидање зграде скупштинске и кодиншке каруа ово исто, а да држава у наиназ да ово пренесе на општину уређење са регулационим фондом.

По прочитању тога акта АБр. 4238, одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 9 усвојио у свему ову предлог министарства грађевина.

III.

Председник изнетала одбор, да су Ђорђе Ж. Нешић и Јорган Х. Јовановић најнижи, да се не могу правити изношења Ђубрета на квартовске и сакалачког устава понуђачима Јоргићу Х. Јовановићу и Светозару Ј. Јовановићу за цену од кољаду вот стотина тридесет д. за тридесет и четири месеца т. ј. од 1. Јануара 1895 год.

IV.

На предлог одборника г. г. Николе Вуковића и Вел. Тодоровића одбор је решио, да се полазна приход од изношења Ђубрета из варошких домова стан на расположење суду општинском, како би овај могао набавити средства за контролисање концесионара за изношење Ђубрета.

V.

Председник износи одбору на решење молбу Марка Трифковића, који моли, да му се допусти, да на свемиру обали до дозвољих висина подигне кацицицу.

По прочитању те молбе АБр. 4236 одбор је решио, да се одбије од тражена.

VI.

По прочитању молбе Марка О. Марковића и неки. којом моли, да би општина уступи њим део свога земљишта, за довођење њихове кобиље, а она да за то плаћају општини кирију, одбор је решио, да се ова молба прими у начелу и одборски повереници г. г. Ред. Драгутин, Коста Михајловић, Ил. Ђорђевић, одборници и инж. инжинер, прегледају и премере тражено земљи-

ште и са водоводима се погоде о цени закупу за водовоз одбор шпекатиј на одобрење.

VII.

По прочитању записника општинског извештаја Гвр. 158 и извештаја повереника Гвр. 2094/91 о одржаном састанку београдског преза заједничком одбор је решио, да се ово поверенштво опомене са 'Божом Краљевићем, земљедјелцем из Палилуле, и да се присо среске власти позову повереници извршне општине, да са Београдјанима одреде границе између атара београдског и земунског.

VIII.

Председник извештаја одбор, да је потребно, да се расписују правила за паровну тромарину; да је пројект тих правила народне скупшине, бео градски г. А. Милошановић прма одлуци одборској од прошле године.

По саслушању овога одбор је једногласно суд општине вар. Београда, да сам пропише правила за паровну тромарину.

IX.

Према одлуци одборској у прошлој седници председник записа на решење молбу Јулке Свет. Јовановића, стројарке овд., да јој се подигне на дућанској обали до пијарбуне шупа, где ће моћи држати стројарски посао.

По прочитању те молбе одбор је решио, да се ова шупа неће подићи, а трошак, да се исплати из партије бућетом одређене за непредвиђене трошкове.

општински послови

Збор. Сутра је наказдан збор грађана за решење питања о општинском прирезу. Из прогласа, који је штампан у овом броју види се, да се од грађана београдских не траже никакав нов терет но онај, што је и до сада био. Разлика је у томе, што ће се овај прирез од сада употребљавати за уделишање Београда а не као до сада, на подизрење општинских редовних издатака.

—

Водовод. Полагање цеви за нов водовод довршено је са свим осм нових ситних веза, које ће се извршити за неколико дана. Мањине, које ће пратити воду из бунара и гонити је у велики резервоар на Врачару, довлаче се из Шутгарта и одмах намештају. Према досадашњем напретку радова на водоводу можемо тврдити да ће се нов водовод пустити у свобраћај почетком Августа ове године.

Као је према овоме близу довршење новог водовода то је одбор општински, на предлог надзорне водоводне комисије, најбрже поверенштво, да изради правила и тарифу за издавање воде и новог водовода по грађанима београдским. Према напрзу оних правила судећи, биће снабдевање приватних станова водом тако, јевтино да ни једна кућа у Београду неће имати рачуна да је че куни а још мање да за набавку воде држи кмаћер. У скоро биће о стању да објавимо своја читаоцима ту тарифу.

—

Народна светковина. Данас на Цветн, као народни празник, после службе божије у Саборној цркви држаће литија у горњи град на благодарење. После благодарења литија ће се зауставити пред спомеником кнеза Михајла. После подне као и сваке године свршиће нојна музика у горњем граду, где ће бити народно весеље.

ТРЕЋА МОЈА ОДБРАНА
од напада
Г. ЂОКЕ М. СТАНОЈЕВИЋА.

Цео јавски одбор београ. општине и сви они, који су читали стеногр. белешке одборских седница, у којима је претресан уговор о елек. осветљењу Београда, знају, како је г. Станојевић поступио с мојим примедбама на поменуте уговор и како ме је тим правцем нападао. Немам дакле потребе то сад нарочито да доказујем, ма да г. Станојевић поиреће чак и то питање с пазером од доказе, као да сам га ја први напао!!!

Многи пису знали да су ту напади г. Станојевића били неоснивани и то је изазвало овај разговор, које се и даље продужује и усљед г. Станојевићевог изказујеног тона писања, неистинитог излагања мојих мисли и што пређијући ниценима на моје одбране одговара као што то и следећи примери из последње (13.) броја ових новина јасно показују:

1. Да је г. Станојевић *тремено*, кад је хтео у изасеном питању да се именима славних људи заклони, то сам у другој мојој одбрани доказао и на најразноснији начин доказао. Противу тих у мојој другој одбрани изнесених доказа, г. Станојевић не наводи абсолутно никакве доказе, већ се задовољава ницем, као ће се у будуће „заклањати ним именом г. Марка Лека или именом његовога познаника у Бечу".

На такав ниц немам шта другог да одговорим већ, да ме се не тиче нако ће се г. Станојевић у будуће, *кад треба*, заклањати, али ће треба забележити, да је овде тачно питање, је *ли г. Станојевић тремено* над је покушао да се заклони именима славе них људи нако што ето *Болиј, Вагнер* и *Мусорат?*

На то питање требао је г. Станојевић да одговори и да се у овој полемици остани ницем.

2. Г. Станојевић пребацује ми као да је мој обичај „*да научне истине*" добијам преко мојих „*познаника*" и зато ме као што неки упућује да на исти начин и на Лондона добавим неке податке о интензитету тамошњега гасног и елктр. осветљења.

И овде није питање како сам ја моје податке прибавио, да ли из праксе или на књига; главно је, да ли су ја практична питања, која се у нашој општини решавају поуздавши они податци, које из праксе преузимамо или они, који се у изнесним научним делима расурена налазе и који се за поједине специјалне случајеве не могу онако буквално употребити, као што је то г. Станојевић учинио.

О томе је реч и г. Станојевић не треба да бангилезише изнесене податке, за које није у стању да доказе да гу, као што је онако пазамет казао: „*тендеициозне неточности*".

Г. Станојевић сувише је помотан, над трима да поред телких података, које сам навео, сад још и ио његовом пређењу прибирам неке податке о интензитету ел. и гасног осветљења у Лондону.

Г. Станојевић не верује у тачност поданака о цепака гасног и елек. осветљења у Лондону, које сам изнео и које сам написао у централном листу за електротехнику, а по којима би елек. осветљење изнесених лондонских улица стало два пута више од гасног осветљења као и да се лондонска публика против тоне, „да за елек. осветљење плаћа неће цене од гасног осветљења."

Ако су дакле г. Станојевићу потребни подаци, да докажуе, како је ово што се у централ. листу за електротехнику налазе нетачно и ако хоће да докажуе како у Лондону елек. освет. није скупље од гасног, то нема сам прикупља за то нужне податке и нема их после употребе или преузму неке или противу уређеништва „цент. листа за електротехнику".

3. Реч „Бар" играла је у нашој „електротехн. полемици" ту улогу, што је мојим наводима дала сасвим погрешан смисао, и ја немам шта ни г. Ст. хтео, да о томе још говорим!

4. „Код такве 4° *моје истине* да сам *нашао неоснивано* оно што писам све речи од „главнијега значаја" у мојим „примедбама исткао" већ сам казао „*неважном могло би се назвати*, што писам све речи од главнијега значаја у мојим примедбама исподвлачио, или како то ниже убичајено, онда писам крив што је г. Ст. пасубно ин тада оне речи *не то, што пису биле подвучене*".

„Да је* г. Ст. „ово нако нажалиија", (ако што то он меки препоручује), кад је, на моје примедбе на уговор о електр. осветљ. у седницама одбора београ. општ. одговорио, изнесто ни само што „много чега не би нако у овој полемици" *но ме не би ни нако*.

5. Место онога „шпекатиња" (израз г Ст.) и онога репозиција математичких формулама, пазетиње би нако да је г. Ст. том приликом нао стручњак нрачунао и показао колико ће појединачар електр. осветљ. изгубити струје од централе до крајње тачке читаве брежи, *онда*, но од централе до крајње тачке варошког рејона нао и у каквом односу стоји тај губитак по предности према овоме што га повлачетчар има усљед тога, што је дужан у свако доба дана и ноћи да има на расположењу довољно електр. трошно се исти нам не.

И онда би на тога простог рачуна свако могао јасније, но на оне математ. формуле, да види, да ли заиста ономе губитку на дужини спроводницима треба дати онакне важности, какве је г. Ст. дао.

6. Г. Ст. опет помиње онај чл. 106 ни франц. закони који је као што сам већ констатовао, изнео само једал доказ више о томе нако је *неважне* г. Ст. претресно, да се такве случајеве као што је разбијање фењера каменицама „у другим нарочитима не могу ни закључити". За то што сам *ја* на тај начин приморао да и нехотичиво призна да је то његово *неважне* погрешно, за то ме он сад напада нао да ја бранин одвишне шегрте и млаће који чесне лакре и т. д. Не бранин их, већ не нападам, да су они тако грозни, да ни у свету нема раније и да због тих треба једном *озбиљном комисијом давати себе заранијеје* но што *ја немам грађанке млађу*.

7. Да ли ће се г. Ст. радовати или неће што одбор београ. општине преко мојих „доброжелателних" предлога прелази на дневни ред, то ми је на последњу свеудно. Ово нам саветоваше г. Ст. да ја не треба да мислим да су све моје „доброжелателне" примедбе за усвајање, то саветоваше нам тако је г. Ст сасвим за себе да задрзи, јер он је баш на најочевиднија начин показао, нако се безобзирно попиша према овоме, који се усуди да на његове „доброжелателне" предлоге, какве примедбе учини.

8. Поштовани читаоцима познато је шаком ме је жестином нашао г. Ст. због тога што сам за пример навео како је ел. осветљење у Темишвару несигурно. Сви та нападн основали су се на претпоставци, да се у Темишвару производи електр. поједном снагом. Пошто сам доказао да је та претпоставка г. Ст. погрешна, одбрано сам се од свију његових неосновапих напада.

А за онај податак из извештаја поднате општ. комисије, на који г. Ст. вели, да је непоуздан, нисам да примелим, да је г. Ст. а не ја на тога податка извео закључак, да се у Темишвару производи електрицитет ходењем снагом и према томе сва одговорност и пада на њега.

9. На питање, шашто се вода Саве и Дунава не би могла употребити као мотор, г. Ст. одговара: „шако је ирло слабо шад Саве и Дунава неопа нешгодан за нарешање динамо-машина, зоје се више стотина пута у минуту морају окретати.“ Што се пада Саве и Дунава тиче, ја сам се уосшало за применом да се и тим падом под нелике количине воде „транспиисионим системом“ може добити снага, која је у стању да покреће динамо-машине и „више стотина пута у минуту“.

И у Паризу и Бечу и Пешти није се по свој прилици одуслао од употребе ходеће снаге једино због малога пада воде, но ће бити других узрока, и над сам г. Ст. као стручњака, зашшто за те узроке, онда је г. Ст. могао или бити шако добар па да нам каже те узроке, или ме је жогао просто, зато шшо без пајдека и нападала одбити а неузимате моје питање у поступак.

10. За то, што сам морао да се браним од неосновапих напада г. Ст. и том приликом да доказујем како нису основане пепријатеља наше општине шао што је г. Ст. покушао да ме престави, шако ми г. Ст. сад пребацује, шао да ја држим да сам „већи пријатељ општине и од комисије и од целога одбора г. председника.“ То пребацивање г. Ст. сасвим је неосновано, јер говор о пријатељству према општини изазвао је сам г. Ст.

Ма да сам у мојој првој и другој одбрани и сувише јасно, односно доказао, шако су напади г. Ст. до крајности неосновани, при свем шом тражи сад г. Ст. да изнесем још какав „нов доказ у корист онога шшо тврди“.

На то имам г. Ст. да одговорим ово: Нека он изволи односно доказа а не ишењема прво да обори оне доказе, које сам до сад у одбрани моји изнео, па после може имати права да тражи и неке нове доказе, а док то не буде у стању да ућути, њему боље ће бити да ћути.

Ако ли г. Ст. шшо наставио да овај разговор и даље онако вода шао шшо га је до сад водио, онда зна да ће још ово моја завршна реч.

Др. Марко Т. Леко.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

„Београдска Читаоница“ у прошлој години добила је, по један примерак на поклон, ове летописе и часописе:

Летописе „Српске Матице“, Просветни Гласник, Домаћица, Војни Службени Лист, Витез, Српске Новине, Одјек, Српска Независност, Мале Новине, Велика Србија, Београдске Општинске Новине, Српски Заставник, Весник Општине Крагујевачке, Ваљевски Гласник, Глас Народа, Тимочанин, Српска Застава, Дневни Лист, Видело, Таково, Строја, Руске Вѣдомости, Славянскія Извѣстія, Московскія Вѣдомости и Морской Сборникъ.

У име управе „Београдске Читаонице“ најпажљивије уредницима свих оних листова најискреније захвалност.

Библиотекар
„Београдске Читаонице.“
Арса Ж. Пајё
пристава

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА.

Општина варошп Београда примила је Панчићеву статуу, коју је израпио наш одличан и родољубив уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошком ово сализања статуе могли исплатити г. Боза Јовановић обратио се молбом општина варошп Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина варошп Београда примила је на себе ово прикупљање Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, на уде они били, да приложе у новчаним прилозима ради сливеше статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, данашњим посетиоцима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег ирлог уметника кад и доказу да поштују своје великане, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на њиву науке, није достојан, да их има.

Од општине варошп Београда 23. Фебруара 1892. год. АБр. 4119.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У грађевинском одељењу Суда ово општинског у Панчевпној кући на варошпој пијаци, држаће се следеће јавне усмене лицитације, на дан 1. Априла тек. год. и то.

Од 9. до 12. сати ће ходне за нраздну 20. конских и 20 волоских кола.“

Од 3. до 6 сати после ходне за нраздну 15. конских и 15 волоских кола потребних за комору:

Прва лицитација држаће се у једну а друга у две групе. Кауција за нрву лицитацију и то: за конска кола 760. а волоска 640 динара, а за другу и то:

За конска кола 570. а за волоска 480. динара у готовом новцу или у државним папирима а страпки новцу дуплу кауцију:

Ближи услови, предрачун и план могу се видети у номенутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општ. вар. Београда ГБр: 238. 13. Марта 1892 год. У Београду.

Утврђевинском одељењу суда ово општинског у Панчевпној кући на варошпој пијаци држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I

На дан 31. Марта тек. год. од 9. до 12. сати ће ходне за отконавање земље у „Марковој“ улици.

Кауција 170. динара.

II

На дан 31. Марта тек. год. од 3. до 6. сати после ходне за грађење калдрме ломљеним и дотеранпм каменом у „Марковој“ улици.

Кауција 1200 динара.

III

На дан 10. Априла тек. год. од 9. до 12. сати ће ходне за грађење тротоара у „Марковој“ улици.

Кауција 100 динара.

Све овлашће полажу се у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови могу се видити у номепутом одељењу сваког дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ПБр. 262. 17. Марта 1892 год. у Београду.

Суд општине вар. Београда на дан 3 Априла ове год. држаће јавну усмену лицитацију за давање под закуп 3 плаца за сметиште кућатина на обали савској.

Лицитација ће се држати у рачуководству суда општине београдске од 8 до 12 сати ире ходне у које ће се ирене и закључити.

Кауцију полажу српски грађани 100 а страни подапци 200 динара, у готовом новцу или државним папирима од вредности.

Из рачуноводства суда општине варошп Београда 29 Марта 1892 год. СБр. 3500.

Пошто на државној лицитацији на дан 21 тек. мес. за отконавање земље ирекоиалидаског ирта, није био довољан број лицитаната то ће се лицитација ова, поново на дан 30 Марта тек. год. од 3 до 6 сати после ходне држати у грађевинском одељењу суда ово општинског у Панчевпној кући на варошпом тргу.

Кауција 260 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближа услови могу се видети у номепутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 421. 27 Марта 1892 год. у Београду

На дан 21-ог Априла тек. год. држаће се у грађевинском одељењу суда ово-општинском у Панчевпној кући на варошпом тргу осеорпма лицитација за грађење основне школе за Дунавски крај ове варошп.

Осеорпи ће се ирпмати од 9—12 а отворп ће се тачно у 12. сати у ноћне.

Кауција 16.500 динара.

Строжији полажу дуплу кауцију.

Оверти се имају слободити са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видити у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијског и пре лицитације.

Од стране суда општине вар. Београд ГВр. 410- 21. Марта 1892 год.

ЗАВРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по старом сталном начину)

држан 13. Фебруара 1892. год. у Београду.

(СВРШЕТАК)

Узимао даклe, да је 18 и подиши, вели. Сам Милош Трнковић као оруџишца нашао ми је, да се при плаћу жита губи 8 од сто (Милош — ја сам казао, кад одвесем 100 кила, да добијем 90.) При сејању брашна отиђа 20 — 23 пајшше на мекиње. Ја ћу рачунати да иде 22 процента на трице; и кад се узме 8 процента растура, онда по том рачуну њихови од 130 кила жита добије се 100 кила брашна. По томе рачуну, цена 100 кила брашна дође 24 динара. На ине млевена плаћа се 9 гроша, то је 1·80 узећу на дрва 2 дин. надлаке на 100 кила; на моока даћу 1 дин. на 100 кила хлеба: на транспорт, 100 кила да се самеље 0·50 д.; на со 0·50 д.; на керпљу рачунам 40 дин. месечно или три динара дневно. Поштo обичан оруџишца меси 300 кила хлеба дневно, то значи, да га 100 кила брашна не кошта више од 30·80 дин. из 100 кила брашна добије се по пажљиву бечкога професора, Новака 130 — 149 кила хлеба. Ово су аутентична подаци, који су основани на озбиљној штудији, него што је чиње ваше оруџишце. Према овакве подацима, да бих смео рачунати да се од 100 кила брашна добије 135 кила хлеба, али ја ћу бити и сувише широких прсаји према оруџишцима и рачунаћу само 130.

По данашњој такси за 130 кила леба добија оруџишца 31·20 а осим тога за мекиње које су дакле 8 пара кила добија око 1·80. Дакле добије свега 33 динара. Ових 33 динара коштаћу оруџишцу по изложеном рачуну само 30·80 и он онда чисто на чисто добија на 100 кила леба 2.20. Да је нам ово овако потврдићу и једним сведоком — доказом којим ни саме оруџишце пружају.

Вани је сигурно свима њима добро познат онај тако звани Анђелаук оруџишеви. Познато вам је да оруџишци овоме који узме по 10 — или више кила леба од једном дају Анђелаук по 2—3 паре од кила. Дакле кад имају рачуна да дају по 2—3 паре јевтиније лебац од донешене цене леба, тим пре имају рачуна да дају по таксе. И овај једини доказ за мене је потпуно довољан и нико ме нежоже разуверити да оруџишце немају рачуна лебац по такси да продају и месе.

И према свему овоме тражим: 1.) да се оруџишце за овај свој дрски поступак најстрожије казни; 2.) да им се забрани продаја леба на пијаци и да се дозволи само онима, који месе хлеб по прописима, према ми издајемо и по цени, коју одредимо; 3.) да се сви пропаси санитетски о уређењу хлебарница најстрожије примењују и оставане јер познато вам је свима господо, у каквим се локалима хлебаџ прави и меси, а какви су санитетски прописи односно тога. Но за ово питање ја ћу замолити г. доктора Пакла Поповића, да нас о тим прописима још боље обавести, јер је сигурно о томе боље познат.

То је, што сам имао да кажем.

Мирјало Ђорђевић. После говора г. Андре Одавића ја не бих више шта говорити, сем само у толико, да га допуним. Да доиста оруџишце имају добру цену увереи сам по томе, што они испод дате им цене још ниже дају на пиће поређавши тако звани анђелаук по 4 паре од сваке киле.

Истина је то да је комисија заиша те прегледала оруџне, али ни један од чланова комисије незнадаше, шта има у том хлебу. Оно је брука, да нас више немилу него брашна.

Господо, Београђани не траже да се раде са немачком, но су задовољни са обичним хлебом од брашна као што је кућевни хлеб, а ово што су учинише жеханције доиста је један непоштен начин.

Господо. Опростите што ћу рећи. За њих су они биле напредњаци на кад му уђе у лоиа и види мало нрљаво што одмесе му сав лебац и строго казни. А сад су они заиим позитивном обезобрађани јер целог лета нисам видио никог да њихове радње обиђе. Доиста господо њих 10—15 почели су да лакирају Београдом и то су чак неки и страни поданици. То је и суиише шта они раде. Њихове су заиимаље у Турској и редко је које задовољан од њих, ако не пошље своју замиљаи 50—100 дук годишше. На кад се овако трпе и оволики приход имају треба бар да су поштени према београдском грађанству.

Кад су они онако радиом својом показали оволики скандал ја сам да се на ово најстрожије казне. (Тако је).

Филип Васиљевић. Доиста ипда се, да од стране оруџишца није улудио, што су оваи лебац ипадели. Људи се жале поједоше ии београђани мекиње, а полови осташе гладни.

Не ја би рекао да њиову само оруџишце криве, већ жало и одбор. Одбор треба да донесе таксу за сејање брашно једну а за несејану другу. Господо, ире су продавали овакав хлеб као што су сад навели за грош, а данас су га продавали по 50 п. дин. С тога би ја донео таксу овај леб што су сад навадили да се продаје по 35 п. чар. а ништо до сад писмо имали две такве пасаи да се за ово сад ништа не може.

Бока Нешић. Пошто говора г. Одавића мало ко може шта друго да каже. Жалосно је, господо, од тога испаоа лебарског, да он може овакав хлеб изнети по продавницама. Но само што пису брашно просејали него су шта више у то несејано брашно умутили још мекиње па умесили хлеб, а међутим не стоји назад њихов да пеиају рачуна. Кад су могли да дају хлеб онда кад је жито било по 21 дин. за 26. пара доиста могу сад дати за 24 п. кад је жито изишу у 18—19 динара. Они доиста имају преко свију трошкова од сваке киле по пе паре дин. добити. Што се тиче комисије, доиста је она испод сваке критике. Она ништа друго иегледа него да ли је хлеб печен, а да ли је у њему добар и квасор брашна и да ли се у чистоти ради, то не гледају. Таква пека радња је непрапална. Ми смо до сад гледали кроз прсте, а од сад ја предлажем да се усвоје сви они предлози што је г. Одавић предложио.

Д-р. Павао Поповић. Господо. Изиошан говором поштованог одборника г. Одавића узимам и ја реч да доиекле са изложеног гледишта осветлим ово питање.

Да видимо, да ли је Београд, да ли су његови становници остављени на милост и немилост оваквим лебарској, или има силе и власти, да им се у њиној претераности доскочи.

Док није постојао санитетски закон постојао је привични закон, који је ову ствар у најситнијим детаљима уредио.

Уређење лебарница датира се од 1879 год. Онда су нови људи дошли и нову начело да се и код нас на истоку ради као и у другом свету. 1879 год. почело је уређење лебарнице, али није прошло ни једна година а већ је настао раздор као и у другом свету. 1879 год. почело је уређење лебарнице, али није прошло ни једна година а већ је настао раздор као и у другом свету. Ту су биле моде, жалбе, депутације, док једанпут не изађе расиис у Акдиају месеиу (14-тог) 1883 год. СЋ 1327 у коме се тачно и прецизно обележи шта сме треба да ииуне лебарнице, да до могу и даље радити.

Од 1883 године пи до данас прошло је 9 година и на жалост приказ морало наша законодавиа много су шта ипак остављали закон себи, да се на њима због тога може знкуиати.

Тако исто и са овим законом о уређењу лебарница неубљено је нешто из вида Свуда у свету постоје категорије брашна. Пашеван свет одређен је и ширину сита како се брашно мора да сеје, и према томе и цену. Ма овде у Београду на у њиној земљи одговрнуде одређују цену хлебу и увек се пребуиио замишала да ће лебац бити од обичног сејаног брашна.

Кад су оруџишце увеле слободу себи, да одвоје и целом грађанству подпесу такав хлеб, као што га је прао дело категорисао г. Филип: „да грађани подпеше мекиње, а полови остане гладни," онда сам и ја за то, да се усвоје предлог господ. Одавића.

Бачену рукавицу од стране оруџишца примам и кад су се они усудили да учене ово, што су дапас ученике онда и власт треба да се усуди, да изведе ова правила до краја од 1883 год.

Кад се то уради, кад се категорисане брашно у три врсте и цене одиме онда нема иикоје господе лебари и даље радити овако, као што су сад радили.

Жалосно је, а морам напоменути, да државна и општинска власт ниску нашле довољно крепке руке, да изведу тај прошли доследно. Ако сам у нашој држави после за 9 година да видржимо толике жене, а ниемо били у стању да ово лебарско питање уредимо.

Ово је сад, господо, један напши и озбиљан моменат, које морамо имати на уму и примити једногласно предлог г. Андре Одавића, ако не желимо да нам они људи праве трзавице сваки час.

(Врло добро. Тако је: Усвајамо).

Из њеховога поступка види се, да су лебарн сила, о коју се треше паредбе нашних власти. Ако су сила, онда и ми треба да покажемо нашу силу, а ако ниемо сила, узимимо лаке, и рецимо: ми се позиваимо нашој сили, иазоиате «ксиломатиште свет, ми немамо ни права, ни сиде, ни власти, да ишта у његову одбрану учинимо.

Гавра Ђурић. У истом смислу, у коме је већ било неколико говора и ја имам да кажем неколико речи, што сам чуо од грађана. Кад је један грађанин питао лебара, за што је оваван рђав хлеб, он му је одговорио за то, што је одбор за две паре одбрао такву лебу. На другом месту грађани су добили овакав одговор: кад одбор

обара таксу, онда једите треће и некише, и с најнижим подеснох таксу су одговорали грађанима. Наспм пиједа био за то да треба оштедрити онога, који се кнози и ради да заради пору хлеба, али никако се не може прећутати драк поступак наших хлебара, и ја мислим да неће бити пријатног одборника, који ће бранити њихов поступак. Они су требали да се обрате одбору с молбом као што су то радили и до сада, да у њиховој каку немогућу нам је по овој цени хлеб да дају, молимо одбор да повиси цену хлебу. Одбор би размотрио њихову молбу и врло лако да би нашао за сходно, да цену добу повиси. Овога пута они нису тако радили, већ их је руководило на овај поступак ја не знам. Одбор је подиео решење да се бео лебац од просејаног брашна продаје 24 паре дин. к.гр. Они су по тој таксп продавали пи лебац од несејаног брашна. За то тражим да за овај дрзак поступак суд општински казни лебаре највећом казном, колико суд има права по закону.

Сава Вељановић. Ја сам чуо од неких предговорника, да је цена жита 18 — 18½ дин. Као човек од заната могу уверити одбор да се жито не може добити јефтиније од 19 дин. Треба имати, господо, да је та цена житу на самој железници, а док се пренесе жито од железнице до воденице кошта 19 и по динара 100 кила. За млевење тога жита треба платити 1·65 дин. за кампарину, од сто кила при млевењу изгуби се на растуру, на отпадцима 1·75 дин. Сад тоне снему још додаје 0·20 дин. за пренос брашна од воденице до дућана као све то чините у рачун, онда од сто кила жита добијате брашно са мекињама, које кошта 23·8 дин. Тамам ће да кошта сто кила брашна онога који има мекиња, да за своје паре пуни жито, и да од жита мање брашно, или једни сировах човек мора да купује брашно и он га не може добити јефтиније брашно од 24 дин. са мекињама Сад, господо, узмите ово у рачун. На сто кила брашна остаје 26—28 к.гр. мекиња. Сад рачунајте колико кошта 72 — 74 к.гр. чиста брашна. Ја молим нека одбор изволи одредити комисију, да ову ствар испита, на ће се уверити, да људи према данашњој цени жита и брашна нису могли да дају лебац по таксп, коју је одбор решио. Ја мислим да хлебари раде, јабе и на своју штету. Ја мислим да би било право да се хлебара пуштавају једни пут те таксе или да се она одређује неклко на друге начина а не да се то ради као што је до сад било.

Мих. Јанковић. Ја сам онде чуо толико говорника, који нападају хлебаре. Господо, ја држим да не треба тако строго осуђивати се људе. За што општина не одреди таксу и на пиво, и друго итд. него само на хлеб. Говори се како хлебари имају много параде, и да за годину дана стекну велики капитал. То, господо, није истина. Кажите ми колим вас тога фурунџију, који је напрамо њиу. Они трешњици куће по киле пасуља, и то му је сва храна, и запрађују толико да једва могу да живе. Одбор обара таксу људи нису дужни да раде бадава.

Мил. Борђевић. Г. Вељановић врло лепо је објаснио колико брашна иде на мекиње, колико се губи на растуру, али је заборавио да узме у рачун и зоду.

А. Одавић. Ми смо чули једнога фурунџију, човека од части, и наравно он боље зна те ствари но ја али знам зато ја сам тврдо уверен у оно што сам мало пре рекао да је тако тврдим још и онпм. У мајдопредањем моем говору казао сам како хлебари дају 2 паре ландвука сад сам као ново чуо, да има један кош дпје 4 паре. Пре ове таксе била је такса лебу 26 н. а. С тох таксом 26 н. а. они су имали пристојну зараду и били су задовољни и над одбијете 3—4 паре ландвука знали да су продавали хлеб за 22—23 паре, и по тој цени имали су зараду јер на штету нерада они. Данас је такса 24 паре, и они кажу нећемо да радимо. Из овога се види да они овај њихов поступак не могу ничим оправдати. Сад тај сам што су по таксп од 26 пара могли дпвати ландвука 4 н. додајуће да могу имати пристојне зараде и сад над је такса лебу 24. н. а.

Косте Б. Михајловић. И ја ћу се сложити са г. Одавићем, да ова поступак хлебара за осуду, али не могу сложити се с њим, што он неће да хлебари дају по 3—4 паре ландвука — Ја господо, ако бих и остављају 2—3 паре, то не дају земљишина, повоспањима него опет нашим овд. грађанима. Неоправдана Они то дају да сами пропе веће обрт. То најскије конкуренција, као год што и један трговац за готов новац даје еспап јефтиније на 5 од сто, а на вересију не да ландвука. Али сналазимо и ако ни је бадо тешко да раде са таксом 24 паре хлебари су требали да се обрате с молбом одбору да се такса лебу поиша а не да они нешто сами на своју руку раде.

А. Одавић. Г. предговорник рече: да и ако дају хлебари ландвука 3—4 паре опет не дају потпсаћанима и земљацима него београђанима. За нас а најпше за неке није овде питање коме они дају већ могу ли да дају за мене је неке меродавна цпора; и над они могу да дају 3—4 паре ландвука, они немају рачуна да дају на било то Србину или Турчину, за мене је меродавно да је 2 пута два, 4. а не пет, и тим ландвуком ову да доказех да они имају рачуна.

Мића Петровић. Доста је о овој ствари говорено, ја ћу у кратко из говора господе предговорника да изведем једно резиме. Г. Вељановић рече да се од 100 к. жита добије 73 к чисто сејана брашна, и онда изађе да их 100 к. брашна кошта 25 — 26. Узмите да сви продају триде мекиње, и од сто кпла жита мекиња што остане могу да добију најпише 2 динара, дакле брашно их онда кошта за 2 динара мање и над узмемо у рачун воду пре мешењу хлеба, онда пнкако не може бити да фурунџије немају хасне, а то се најбоље види из овога. Кад је била цена жита 21 дин. онда је била такса хлебу 26 н. д., и сад над је цена жита 18 — 19 дин. несумњиво је да могу опет имати пристојне зараде са таксом 24 н. дин. Пресв тоне види се, да је њихов поступак за најпећу осуду. Њихов је поступак још у толико опште за осуду што се они просто подсмевају грађанима: они су одговарали грађанима да они неће такве хлеб што им је тако нарећено од санитета да се бајаги грађани сачувају од заразне болести. Кад се они оваквим средствима служе, и над се тако невристојно понашају према грађанима, онда треба према њима бити апсолутиста, и усвојити предлог г. Аћаре Одавића да се најстрожије казне, да се њихови самовоље стане на пут.

Јован Ђуровић. Ја се придружавам говора г. Филиповог, да се две таксе одреде а за оно што су сад учинили да се и казне.

Марко Велизарић. Ја се подпуно слажем са предлогом г. Одавића и Д-р. Павла Поповића. Но од свију говорника до сад нико није казао, шта ћемо радити сутра кад се оно исто поновп од стране фурунџија. С тога би хтео да још вечерос донесемо одлуку, шта да се предузме сутра од стране општине, ако би се ова дрскост поновила. Овом приликом најкељем да је врло жалосно и брука за општину што се у другпту фурунџија нашли и један одборник фурунџија, који је на ту демонстрацију с њима пристао. и може бити баш и ако повод, те су и они другп, накалапљујући се за њихов положај њиу одборника, а у пади да ће пређи без последица. дали, овој демонстрацији неки обзи.

Коста Б. Михајловић. Као што је казао г. Одавић за цену хлеб, ја бп сад донео одлуку, да се такав хлеб продаје по 20 н. дин. кила.

Филип Васиљевић. Ја сам да се одреди сад одпх цена црном лебу по 35 н. дин. А што се тиче белог хлеба да остане цена од 24 н. дин. — док се одбор неузера о цени житу — (чује се: Узерио се одбор)

Андра Одавић. Ја сам учинио предлог, а признам и ону дволуку Филипову односно цене црном хлебу 35 н. дин. од сутра. —

Мој је предлог да се каже. Да се забрани свима да овакав хлеб продају на пијаци; да се приступи одмах уређењу забрањца, по санптетском пропису и сад још примам ону дволуку г. Филипову да се одреди висипте хлеба и да црном хлебу буде цена 35 н. чар. — или 17 и по пр. динарски.

Милош Трпковић. Треба да видите рачун пре одређивању таксе према цени сејаног брашна, а не над је са мекињама.

Андра Одавић. Неки Сотир фурунџија дошао је врло хрбан лебац и продаје на по 50 н. дин. Је ли то поштено? Ако хоћете ви фурунџије да еспалоатпште Београд, има власти да вам стане на супрот као што је то казао г. Д-р. Н. Поповић

Јован Ђуровић. Ми смо данас били у возпсеји оно те сее и пашли смо са госп. Николом Х. Поповићем у наплдали само једног који продаје пста овакав хлеб по 20 н. дин. а остали сви продају по 50 н. динарских.

Д-р. Павао Поповић. На напрпетку, господо само ћу неколико речи да кажем на говор одборника Трајковића. Он каже, да смо ми такозвали хлеб од несејаног брашна. Ако он буде у ставу да покаже у Србији а не у Београду, да се лебац таксира по цени несејаног брашна, онда би ја праппо тај предлог. Али то не стоји. (а знам да је у Пироту за време рпед бугарски рат 1885 год лебац пеко 20 хиљада дуиа и напрбапи су дали хлеб бољи од овога што су данас наше фурунџије дале) —

Милош Трпковић. Нисам ја казао, да лебац до цену хлебу за несејано брашно, него сам казао, да смо ми испекли леб према цени несејаног брашна. јер она доспта и одговара несејаном брашну.

(свршће се)

СЛЕДУЈЕ ДОДАТАК

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)

Држан 4. Децембра 1893. године у Београду.

(СВРШЕТАК)

Б. Новковић. Сама нама познато је колико се борбе водило око зеленог венца: сви знамо да је та борба од 13 година и скупо кошта општину И најпослије становници тога краја изворевали су толико да се продаваци из пијаце пресели, а становници тога краја ослобођени су плаћања пореске на ствари. Ако је тако, онда је та борба била сувишна, и ова добије известан приход давале тај приход није добивао од пијаце већ што је општина дала под кирију оно место где пијаца треба да буде. Слободна пијаца и закуп није сад једно. И ја то што пије добијено оно, што је закупу треба да им се да, становници тога краја изјављују су нашли за одговарајуће да ову суду и пресликовницу зарезања да и о њиховим правима води рачуна.

Ви знате да је уговор о закупу закључен пре него што је донесен овај закон. Закон је изашао по коме се слободна пијаца мора дати зад те изласи 300 грађана. То је и учињено, али се слободна пијаца није добила јер закупник још постоји и он може да сиета да се пијаца подигне и рашири. Но ја мислим да онде треба да решимо друго једно питање: питање о устројству прихода другу рада подизања зграда и уређивања тога краја, што друштво тако исте тражи.

Ф. Васиљевић. Ми смо донели решење о слободној пијаци и сад треба да одредимо једну новчицу да се она договора с друштвом и да утврди како би се могао ово уредити. Но пре тога ваљало би прочитати молбу.

К. Главинић. Из неких говора и молбе излази као да ми немамо ништа против слободној пијаци. То не стоји. Господа воја говоре о тришестогодишњој борби, ие треба да сметају с ума да ту борбу нису против нас подигли и да су по томе неоснованим разлозима који се на нас управљају, јер сво ни ми учинили све што је се могло учинити и пре него што су и они очекивали. Ја такве приморе, каквих има у молби, морам да одбијем.

Ник Р. Поповић. Према ономе што сам чуо, излази да господа одборници с изузетком г. Боше Новаковића, не могу да отрше опаска акт друштва зеленовенчана, у коме пород праши као да је одбор једноме праду мајка а другоме маћиха или још дна тежа израза а то су „увијаче, и „повијаче".

Ја молим да одбор изјави: да ли се слаже с таквим изразима и ако се не слаже онда да се изјави: да одбор не излази да заслужује те епитете и пребацивања. Ја би молио да се то још вечерас реши (ирао добро; одбијамо од себе).

Председник. Устаја ли одбор да се одбије овај прекор? (Устаја).

Изводте сад чути молбу.

Секретар чита молбу која гласи: (то је молба зеленовенчана — друштва.)

И. Шестановић. Ви знате да су ови људи, пошто су изгубили пијацу на зеленом венцу, узели приказан плац те у њему продавали зелен и остале потребе, храну. Сад може да им се поврати то што су изгубили — да имају слободну пијацу. Ако то не разумем. Слободна би пијаца била кад би се на ономе простору могло правити слободан распоред, кад би сељаци и грађани могли онде покретање да се распореде, ја би то исто слободном пијацом као то није него арендатор даје на петар земљиште. За то би ја био мишљења да се што пре рискине уговор са закупцем и да се уступи оно место другоме као што је уступљено другоме под „цветног трга."

Боша Новаковић. Господо, најпре хоћу да вам обратим пажњу на то, да је молба још од Фебруара ове године која се сад износи, на тем онда да пређем на ствар.

Господо, који је год имао прилике да оде у какву страну државу, свали се могао уверити, о великим радовима на подизању центра и свака је могао добити уверење, да се то не чини само тек онако, да нека варош постане велика, већ да се створи и средобра о томе на ком је ступњу развитка друштвеног овај народ чоји је то центар. И журба која се тако огледа потиче у једнакој мери како од власте тако и народа и жртве не подноше само становници тог центра већ и цео народ. Нагори се дакле чине од обе стране, а у колико се то не може да постигне једном долази у помоћ и друго.

О томе имамо примере у нашем суседству. То суседство дало је довољно о особеном патриотизму, оно се поступно може поносити својим центром а он му власта служи на диву. И ми, господо имамо наш центар — то је Београд, нега треба да поцрпимо те, да тако дамо доказа о нашој готовости о свести за подизањем и уљепшавањем овог места, које би имало да служи не само за понос, не као и сложар, на који би били управљени не само погледи наших суплеменика, но који би у свиху био и да их прикупља као пчеле око своје кошнице.

Господо, и ако сво досад изузети били великим радовима наш свест о устројству и подизању нашег центра повина је, а у најновије доба почело се живо радити на њеном остварењу. Вама је свима познато да је општина предузела грдне радове око тога: али не само општина, него и становници појединих крајева почели су се томе одазивати и ја са задовољством могу да спомепем удружења крајева: рачарског и дунавског и та су удружења прихватила од стране представништва општине и то не само морално, него и материјално и општина за то њима не треба да пребацује, јер је то учињено у интересу општем и ако би било дота да то чини, о њему би се могло рећи: да му оскудева свест за општим напредком. Та свест за општим добрим на унапређењем и уљепшавањем нашег милог центра покренула је и становнике чавског, савамалског и теразијског и код тих клуча краја, те су и они образовали друштво у циљи унапређивања и уљепшања тих крајева и средине варошке. Циљ који имају да остваре и они не само што им у колико више мана, него је у непосредно протежнија, јер се он не остварује само на крајевима, већ се подиже и средиште и сви крајеви, који су од највећа и и сада много имају привилаја у погледу општинских и државних терета.

Господо. Ваља је познате. да се на овом крају налазе велике трговине. На једном је крају пристаниште а на другом жељезничка станица. С тога су ти крајеви најпвише изложени посленима и преко утисака путника, који им у пролазу дају та крајеа. Од тих утисака они стварају суд о њима, па за то треба да се старамо, да он не буде храм већ талан, који ће свима називати, да код нас не оскудева на свести, ни пожртвовању. А то ће се постићи само тако, ако приновно да те крајеве што пре уљепшамо и унапредимо.

Становници тих крајева дакле имају да остваре колико општу толико и плементу задаћу, на којој сама општина због великих послова не може да прионе.

Они својом молбом не траже ништа више но што су добили други крајеви варошки, и они ће учинити много више, него што ће им општина помоћи. Они ће учинити, да општина за кратко време добије лепе зграде и насељене улице.

С тога ја се надам да одбор неће дакле одбити ту тако леиу жељу својих суграђана, ако само има пред очима свој општински интерес: надам се да одбор неће остварити да становници тога краја после, да су врема другима, пастерад општинска, и да неће допустити да се држе, да одбор неће њихова права да наштити, и тако ће учинити поред наведеног и то, да се уклоне рударе, који не допринсе добра нашем Београду.

Као што је сама крајевима помогла општина, тако треба и овом крају и ја молим одбор да ову њихову молбу прихвати и нека не допусти да ствар ових становника буде несаслушана.

Бока Димитријевић. После овако лепог говора г. Боше Новаковића и онако лепе жеље тих становника био би готов да им упишрод издам захвалност, што се труде да олакшају општини. Но имсли да по овој молби неможемо решити још вечерас, јер је то питање наше живе питање буџетско. Међутим постоји и једна молба изнумада. Она је у вези са молбом овога друштва, и постоји молба под номером из с тога сам да се и она молба упути тој комисији.

Коста Е. Мијајловић. Ја нехам што се онако говори. Зелени венац је прослављен за пијацу и сад што она не рада тоне нико више крив, и то је доказ да то место није за пијацу.

Господо. Кад ми дамо другоме тоне зелени венац да га уденша и да уиме сву корист од тога, онда зар неће и становница зелене пијаце тражити да се и њима уступи приход од вел. пијаце на и они да увраце пијацу. Разуме се да хоће и онда каже ће то бити: са прамарске пијаце пропао општини приход, са зеленог венца пропао би онда и са вел. пијаце. То се не може одобрити.

Филип Васиљевић. Ово друштво како изгледа по њином тражењу и како се ми молбе њихове зиди, тражи да му општина све своје приходе уступи да му све што треба да уденша место и поред тога да туторише општини за извесно време. На добро ако хоћете тако, онда ћу и ја скупити цео мој крај и тражићу да ми општина све уступи што прима од тог краја и приуђивању приход, а уденшаће ће њим најједно — 15 — 20 година. Неможе то сеисполо да буде. Тавао је тражење бесмислено, тражити 10 хиљ. дуката да нешто направи и да ужива за 10 година и више и онда да уступи општини. Лепо Бога ми Не треба нам тутор С тога сам да се та молба упути комисији.

Милутин Марковић. Господо. Ово представништво до сад је у њине грађина дало стварних доказа да ово поможе поједине крајеве Београда у реду на уденшање појединих крајева. Ово је помагало сваки пут

на разуме у и овој прилици представништво неће да се воздржи. Али опако такво захтевање ник и својих пеисода. Уделишће једног краја извиси од грађанства на тек онда од општине, јер на првом месту леки интересе грађанства тога краја ни онда општине и они су позвани прва да исшто положе на тек онда да се обрате општини за помоћ. Она треба прво да извиссу какви су дела на том уделишћу започета и са каквим су жртвама то извршили што, на онда да и општина исшто помогне.

У овом случају је ли предходно какво год случај од тога друштва, као што су то чинили крајеви приварр и дорњола. Дорњолски крај има велику тегобу, која не визиси од самих грађана, него од поплавне воде. То друштво давало је своју жртвама и сувише и у последњем часу обраћало се општини за помоћ, и тада је општина решила и с правом да слугва своје грађане од поплавне. те им учинила једну скоро немогућу помоћ, а тиме је у исто време учинила да сачува своју касу, јер би у случају поплаве морала да сплаћава од воде грађане и дому и њихова имања и све о своје трошку.

Тако је исто учинило и друштво врачарца, па је и њима општина помогла. То је друштво уложило свога капитала у подизању само једне зграде на 27 хиљ. динара и остале друге зграде комтарју доста тако да сам утрошак друштва износи ни 50 хиљ. динара. То су господо велике жртве и над су грађани толике жртве учинили, онда разуме се ни општина није могла да се оглуши о њине захтеве и помогла је друштво.

Дакле треба друштво зеленога венца да покаже право дејом, другу жртвама своје, ми треће тек сведоче помоћ општинска. Кад то покаже, онда нека онисла тражењу помоћи коју данашње представништво неће отказати с обзиром на општинска средства.

По тој молби изгледа да на зеленом венцу дознае људи с тонџиџерског друма, с терашија, од железнице и сајмишта. И над је тако, онда то значи да се ту налазе људи међу најимућнијима у Београду и они сами требали су да што жртвују за уређење пијаце и тога краја које је центар вароши. У осталом и сама је општина чинила томе крају много више него другим крајевима, да не помињем што више, али цифра од 20.000 дин. коју сам ставили у буџет за насипање једног дела баре потребног за житарски и њиварски трг, најбољи је доказ да о томе крају водило озбиљну бригу. Истина то је за корист свега грађанства, али ће се највише њоме користити они који су око садње баре. Осим тога у овоме крају има много улица које ће коштати општину много новаца за то што ће у њима да начини бољу надзирну него у улицама ван центра вароши.

Општина је дакле чинила са своје стране што се више могло, и сад поврх тога страћала општине јавља се друштво које би хтело још више да уделиша тај крај. Та тежња веома је похвална и ми морамо да будемо захвални друштву на тој радњи упражњеној на унапређење вароши. Само се овде опака нека недостатак у томе што нам друштво не показује шта су чланови његови жртвовали за љубав унапређења онога краја и колико ће давати у будуће, није показано шта ће радити од сад, и по коме ће плану зидати зграде, није њиза показано шта ће њине урадити у улицама за уређење поред онога што је општина одредила. Њихова њихова скоичне паразно у цена и да ли ће имати грађанство од тога користа, то се не види.

С тога ја мислим да не можемо још вечерас одредити цифру с којом да ми поспемо.

Као год што је представништво водило и води рачуна о свима крајевима вароши, тако га је водило и о овоме крају и исшто је да му још више помогне у границама могућности. Но прво треба ним њихна друштва о овоме шта је ово урадило и шта мисли урадити и с чиме! То је једно. А друго: ко нмамо ка тој њиној закупнини пијаце таксе; од њега општина има приход и над треба да добро проиелазимо можемо ли тај приход, над и под којим погодбама уступити друштву. За то би по моме мишљењу требало одредити једну комисију која ће да проиели на да нам реферше о свему томе. (Одобравање).

Ђ. Гавриловић. Г. Милутин је у главноме рекао све што сам ја мислио да кажем и што ће и сваки други рећи кад размисли објективно о целој овој ствари. Ја са моје стране потпуно сам у њиову за то: да се ова молба прима и треба да се прими. Али, господо у овој молби има много шта шта што се не може предложити преко колена већ треба да се проиутрађа преко колена већ. Конституције да друштво има да конституише да друштво чија једно њиа управ хоће да тражи. И то би требало комисијом или накадним чланом навести на часто. Друштво опа жели хоћеш тражи али нам не показује да ли је и колико само урадело. Лепо је по казао г. Милутин: овде ћеки скупљен на питал Београда те и са тога и са следећа деиста ничне користа. становница овога краја треба да уреде нешто и сами. Ми смо сложни да треба уважити центар те да и страници над дођу код нас имају шта ишдети овде и да могу поиести уверење да ни нисмо заостали у култури нако они мисле за оријент. Али и ири свем нашем одушевљењу за овај крај мора бити граница, ми морамо имати на уму и оно што је поменуо Коста Б. Мијаиловић. Не чини ни се правилно ни оно што се нели као да се не може да шира ниједа. Да је толика потреба и назала продлања, сам закупац би тражио проширења или тога тражења нема јер је ниједа "довољна.

Нада ни у очи, господо, што друштво тражи још бодова камен, расаде, инжењера за ниведену и т. д. док, на пример, дунавски крај ниче чак ни расаднице тражио бодова а што је тражио, тражио је само у колико је могуће и над је и сам већ што био урађено док они хоће све бадава и без икакве њихове жртве.

Ја сам за то да се молба она усвоји, али поштo је она стнар врло комиликована то је најбоље да је упутимо комисији те да се друштво и комисија споразуму и о плану и о свему што нам је потребно да пре коначног решења знамо.

Р. Дрословић. Ја ни оне молбе коју је г. Новаковић лепо објасиио, видим да граћане овог краја боле срце за уделшавсм вароши. И над је то тако онда за што не ће би помогли над смо већ нешто учинили и дорћолцима и врачарцима тим пре што је то уделшавсе и у интересу општине.

Ја сам за то да прена снима крајевима будемо подједнако правични са тога с правом тражим да се ова молба као по све основана узме

Андрија Одавић. После опако лепи и језгровитих говора г. Милутина Марковића мислим, а над је општина недеља, да су они много што шта о свом трошку учинили притекла им је у помоћ. Тако би исто општина помогла и томе друштву, али опо неће само ништа да жртвује из своје касе него тражи сне од општине: тражи да му се да расадника бодава, инжењер, зграде да се подигну и чак и приход да им се уступи, на после да они општини уступе. То патрат доиста ни опо изгледа чудноватo. Шта би се онда уступило општини? Ништа друго и ништа више но што је општина дала. За при таком ставу стварн не видим цела. Нека то друштво прво постави тежећ калиов подузећу, на ће ја бити прав, који ће ћласати да му се помогне.

Јосиф Новаковић. Кад год но узме реч о опоме, он пребацује, као да друштво не подноси никакве жртве. То не стоји. Они су се удружили и намерни су да поднесу и неке жртве, али да би се цео што више постигла потребна је и та помоћ.

Пребацује се и какве се овде, да су становници врачарског краја показали прво тежећ свом циљу али то није тако, јер и они ни су ништа учинили, док им општина није уступила плац и приход од пијаце и над је тако тако радила онда за што се опоме крају неда! Господо, пиједни крај није тако напустен, колико овај! но поћоним су улицама урвине а жељутим та крајеви најлише за општину подносе терете нако грађани ни су недавно протест једино с тога, да ни се не пребаци да тобрају у крајност. Сад опет види се да одбор устаје против тих крајева и назоди неке увроке трожећи плаи, коме нема места док се не добије тежећ раду, те да се може што радити и подизати. Они су водили борбу толико година, да извојују општини приход, који је стотине хиљада динара изгубила само зато. што се је ишло да се ти крајеви не подигну. Сад се од прилике то исто ради, јер, као што нам, одбор и сад не показује никакву вољу да се тих крајевима одазове. Нсиаи, дакле ће се тако радити. За дорћолски крај потребнаје општина 90 хиљ. динара и опле нако није било протнван а овде се неда ништа!

Коста Б. Мијаиловић. И ја мислим да треба прво са закупцем да се расиане уговор па онда о овој молби реши, а сад ни сам нисам како да се донеси коначна одлука.

Коста Б. Мијаиловић. Мени је господо бали у интересу да буде пијаца на зеленом венцу. Али господо треба знати, да је бала пијаца на зеленом венцу 7—8 годиие, па шта су они ту приредили и у чему су украсили то место. Ништа. На су напраиили ни чему, као што су то учинили становници велике пијаце. Види се да је њима само једино интересе на уму и то себичан, јер се вид. да су за време пијаце заиије своје дамаи под кирију и те по 10 дук месечно.

Ја јесам за то да им се помогне. али никако нисам опако као они траже да им се да, па да они туторишу општини (Тако је.)

Радивоје Дрословић. Овде су иале речи као да друштво тражи камен и т. д. Не

траже се то, већ се каже шта ће друштво да ради а не говорите како хоћете.

Илија Цветковић. Ја не знам за што се неда овоме друштву помоћ. Оно искључиво тражи извесно право, као што то има Цветин трг. Тражи слободно земљорште, те да на истом месту од улога својих а нешто помоћу општине прикупљаном прихода подигне зграде на њима и теме заложени становници и у исто време ураси варош. Онако као што је до сад нијаде, то није слобода нијаца и кад друштво тражи оно што му и закон даје право, онда зашто се сад неће тражи нови план, кад ће то следовати доцније.

Бока Димитријевић. Неколико се пута споменуло овде, да је и дућанском друштву дата помоћ. То ми даје повода да овде као члан тога краја констатујем, да је друштво дућанског краја потрошило про само на своје благајне 7 хил. динара и тек после тога обратило се општини за помоћ, и то се све утрошило на обезбеђење становника од поплаве, што је и сама општина дужна да приволногне, а овде је други случај. — Даље не стоји то, да је општина себе прво помогла, него је себи друштво прво само помогло.

Милутин Мајковић. Ја ћу опет да кажем неколико речи о овоме предмету.

Прво ћу да кажем 2—3 реча о овоме, како се изнеси, да се одбор осигурује о захтев грађана зеленог венца.

Ја као што сам и мало час казао одбијам од себе и одбора, као да садашњи одбор није ништа учинио за нијацу зеленог венца.

Баш овај уговор садашњи о закупу ниже је на то, да се помогне становницима зеленога венца, јер по старом закону није се могло добити право на нијацу па је одбор тражио начина и пута како да им помогне, те да иначе нијацу нијацу. Даље овај сам уговор је најјаснија доказ, да је представништво оне општине нико сваки пут да ни помогне те да се тај крај подигне и унапреди.

Према овоме нестоји оно, што се говори да садашње представништво општинско није се одазивало томе крају

Другог хоћу да напоменем, да нестоје то, да је овај нети захтев зеленовенчана раван овоме прачарада и Дунавског краја. На овоме месту где је централна нијаца на прачару, није било ништа до празан један простор на коме општина није имала никакав приход, на су га прачарци узели и потрошили средње и каснија на постиле и подигли зграде то је било 886—7 год. и тада године су ту подигли у колико ми је као тадашњем одборнику познато и дана по коме је подигнути зграде.

Нека то исто учине и они становници зеленога венца и онда ће општина имати потребе да ни учини и неку помоћ, пошто то место треба да има и боље зграде. Па са закупом општина ће и пре тога сарнити на ма и на своју штету. Дакле да о овом питању нетреба више говорити.

Дим. Најдановић, Г. Бока је помешао мало пре да треба прво да се сиђе шта ће бити са закупцем. Друштво је тражило да му се уступи проход од нијаце на зеленом венцу, па оно како каже за сходно тако ће и да сарни. С тим је одлучило општина, јер она неће да се мучи око пријема онога што је закупац утрошио у зграде. Ја мислим да је најбоље да уступимо тај приход друштву па оно нека се договори са закупцем о расклапању уговора.

Нека господа одборници доказују како је представништво општине било вољно да учини овоме крају све, што се може и да му је дало слободну нијацу. Ја то не признајем. Све што је учињено, урађено је за добре интереса општинских а не што се желило нарочито да помогне овоме или ономе крају.

Процените, господо, све користи које би општина овим добила, на ћете се уверити да је ова молба са свим умесна.

Ник. Р. Поповић. Ја мислим да умеем реч нечерас, али кад сам чуо где један одборник напомену, да је за дућански крај утрошено око 90 000 дин. за дућански крај, а ово одборник разуме да се дала ова сума од 20.000 дин. за одводњавање земље, на балдрмисање итд. онда грешн јер та је сума дата за други крај. Статути тога друштва за ублажавање нијаце на зеленом венцу, за ублажавање терасиске и саиског краја, нетакли су једну врло плементу цељ, али се они по управном одбору и по начину на који висле до ублажају свој крај, битно разликују од статута за ублажавање дућанског и прачарског краја. Док су прачарци својим стараљем домаи до нокаца те су нешто урадили, дотле ово друштво хоће би да све оспоси на помоћ општине. Има неких седам захтева од општине од којих испуњење сваког од њих изтало би врло много општину. Ја мислим да и при нашем најбољем расположењу за помоћ, није могуће задовољити све силне захтеве. Треће да им општина нашље инжињера те да им да нацрте. — Лепо. А који је то још од општине трезно? Да ли прачарци или дорћолци? — Нико. Дале ништу камен за подзидне кадрове. Је су ли ова друштва тражила? — Не. Дућанско друштво прибрало је камен по камен и поспло на одређено место; тако је радило и прачарско друштво: тако треба да ради и ово и онда не би смео ни један одборник да каже: не дам вам ништа!

На бул је све тражило, туд се још тражи и место за подзидне пушкина! Та за Бога, ко им још то брани? На за што ће молба о подизању шупе? Најпосле траже си цео проход са зеленог венца. Лепо. да дако, али за што? Је ли то тражило прачарско или дућанско друштво? Дућанско је тражило помоћ да сачува од поплаве 50—100 кућа и оно је толико урадило да ни ниште шта да видите од горњег градског поља. И два пут и три пут пека дође вода пола но обично, па су пиак све куће нам пасшла остајале. И шта конша општину то велико наспиање! — Свега 3500 дин. А оно друго, знаћете сви, да је друштво прибрало од својих чланова и потрошило.

Према томе ја закерам овоме друштву за веденн венац, за свау и за три кључа што је изабрало врло неизодан начин да своју красну цељ изврши: ја му тим већма замерам што је могло да се уједа на два претходна друштва која лепше своју задаћу остварују. Да није овај начин узет, нико од одборника не би био против овога. Напротив, као год што су лепо дочекала друштва прачарада и дорћолаца тако би било и ово. Али кад се са траженеи овако далеко иде, ја морам да гласам против тога захтева па хтео не хтео, ма да признајем да је цељ племенита и да не би нико против ње нашта.

Држећи се даиле своје заклетве и руководећи се својом савешћу, ни већеме моћи ово одобрати пре него што би нам одбор подпео блиска објашњења о теме како мисли остварити своју задаћу не заиачињући овако јако општину?

Бока Поповићевић. У другом правцу иаже опет ово: да општинско повереништво и општина води надзор. По том правцу општина може да ступи у споразум са друштвом на који начин да се подигне ово што се подиже нов. Ово што се сад говори не иде споразуму, него је то изговор оваква нети, као што је увек досад било од стране одбора. кад год се о овом питању решавало.

Није истина да друштво ништа не троши из своје касе. Није истина, да се у једанпут може све предвидети и с тога је остављено општини да подиже ово и ово и т. д. На зеленом венцу ма да ина неке нијаце, опет је тако нема. Тако постоји закупац и ништа више. Од слободне нијаце нема ни спомена и ако је закон то право дао грађанима и ако су 300 грађана то већ давно тражили, јер по уговору њему је дато нијарече право да зауме простора колико год хоће, на тек ако што остане за слободну нијацу.

У осталом што се тиче нијаце на Цветном тргу, нека сваки прочита акта, па ће се уверити, да су тамо нијаре добила решење одборско да подижу нијацу, такву напаљачу, па тек после неколико година су подигли план, а такву и сад за себе напаљачу, не дајући ни дан данас општини ништа. Чује се: досте је говорење: да се реши.

Радомир Драгојевић. Ја ћу да споменем само односно помоћи дућанском крају. За овај широки друи нује само друштво тражило, него цела општина, јер кад год се дрва лицитација каква за изношење земље, увек се казало у условима да носи на Дунав. (Да се реши). Онде нагледа, као да се одбор боји да се уленша народ.

Филип Васиљевић. Ниће то што каже Радеиво да се ми бојимо да се уленша народ. Тако се може само за ниат да каже. Но сваке је газано, што општина неможе сво да чини на своју штету а тућу корист. Ми прачарци од године године где општина није имала ни паре више, напрамлам смо нијаду и граде. ноје ће општини донети велику корист.

Председник. Ову сам молбу изнео на расправу. Видим разна мишљења о начину, али мисам чу ниједног одборника, да је казао што против молбе да је не би примио. Дакле ову молбу одбор усваја, но упућује комисије која има да промисли о уговору т. ј. расклапуу уговора са закупцем зеленога венца и да се споразумне с друштвом зеленог венца о начину извршења, па да своје мишљење подпесе одбору за решење и одговорне. Сад само још да дамо комисији још два члана које ће одредите. (Тако је. — Нека уђе у комисију гоин Радеиво Драгојевић и Коста Б. Михајловић). Усваја ли одбор овако? (Усваја).

Састанак је закључен.

Овај састанак је трајао до 10½ часова, по подне.

Дунан 9. Децембра 1894. год. у Београду.

Председавао председник Милоша Марићковић.

Председник. Изволите чути протокол прошле седнице. Секретар прочита.

Мајамло Јанковић. Прошлог пута речено је по питању Радеканском, да ће се прве седнице наћи на решење питање: да ли да задржимо у општинској служби и другог мрв. лекара. Шта је с тим?

Р. Драговић. Г. Председник је обећао да ће то изнети у своје време и треба да то и учини.

Председник. Учинићу се у своје време; не брините: треба кадети пречтодно: треба ли нам два мрв. лекара или не!

Ђока Димитријевић. Прошле седнице цео је одбор био сложан у томе да се: по предлогу г. Николе Р. Поповића, одбију неки неуредни изрази у молби целокупна. То није убеђеновано у протоколу; а треба да се убележи.

Р. Драговић. Да је одбор одбио што год, ои неће упућивао молбу комисији написчто наибрапој, те да она ствар прочта и реферише шта да се реши.

Председник. Та молба и није одбијена, него само неки изрази који су се учинили господи одборницима као неоправдани

Ђ. Нованковић. Последњом молбом тражено је само то од стране друштва за уклањење зеленог венца и оградне: да одбор усвоји с решењем молбе од Фебруара ове године. Вероватноће да нико не може равнодушно гледати да се с решењем не ствари толико отеже. Нека говоре а и онда је говорено о исконе укору што га је дало друштво одбору а то не стоји; у молби се само изјављује неугодности за што се ствар тако дуго не решава.

М. Велизарић. Ми смо прошле седнице то расправили и сад нема места даљем говору, по нека се одлука оснажи у протоколу па — крај. А сви знате да је ремено да се прекор одбацује као незаслужен.

Ђ. Нованковић. Ја сам поменуо да оно није прекор но неугодност што се по молби није за оиако дуго време решило. То тиме нема места да се тај и не учињени прекор одбацује. А баш и кад би смо хтели да тај прекор одбацимо, ни то не би могли учинити, јер ни смо пуноважна грађона и као такви ни не можемо издавати опомене својим бирачима, опима који су нам дали пуномоћство да их заступамо.

Председник. Исправиће се протокол као је прошле седнице решено. Има ли још каквих примедаба?

Мата Јовановић. Из записника прошле седнице на којој ја нисам био, чујем да је решено да се врати неких 181 динар мерене накнаднице од извесног лица. Вели се, да је та одлука донесена по наставу једнога министра. Ако је то донета тако учињено, ое препоруџа министрозој, ја налазим да је то неправилно, јер у колико је неки министар нађе наћлежан за расправу оних питања.

Нешто да ли је који од г. г. правника у прошлој седници над је о ономе питању решавано објасњено како стоји она ствар са гледишта закона, јер по закону о нерним све спорове расправљен у првом степену општински суд, а у последњем степену као касације решавају окружни одбори, а у Београду управа вар. — Београда

Мени се чини да, ако ми почнемо оиако по препорупи министрозој, а протпиво закону, кратити ако што је коме на име пантарине напплаћено, да ћемо ми на тај начин знатно оштетити општинску касу. Зато бих ја мишљена да се сви они који што од општине потражују упућују да судским путем траже, и што плаћено по суди на основу закона, донео нам се ништа пребацити.

Председник. Ја сам у реферату споменуо да је напплаћено на ширу, која је директ из Јагодине шила за Шпајдарску и да се оно тек подпла преписа док није дошло до министра, који је донео решење, да ми морамо да плаћамо.

Мата Јовановић. У закону нарочито стоји да је у крајњем степену надлежан окружни одбор, а у Београду и Нишу управа и не министар.

Ђока Новаковић. Ја мислим да приликом овај говор г. Матин на да одредимо комисију то нека прочи то питање да ли опиан и у будуће, како да се за опакве ствари управљамо, а међу тим и за оно питање да се у идућој седнице донесе одлука хоћемо ли плаћати или не.

Председник. На добро. Усваја ли одбор оиако? (Усваја.) Ја кад кота ће те у комисију (Чује се: Мату Јовановића и Ђоку Новаковића.)

Усваја ли се напидидацији? (Усваја.)

Има ли још но шта да примети на записник? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Раденко Драгојевић. Пре месец дана подигнута је такса хлебу. Сад је цена знатно опала. Сад треба скупштини тасу. Да ли је председништво прибавило ценовник.

Председник. За прошлу седницу спремио сам био цену житу, али за данашњу нисам. Чује се: има 10 дана како је опала цена житу).

Радемо Драгојевић. Зашто по ироши се промене таксони. како је одбор подигао цену хлебу по 60 п. чар., па се још ни мера не контролише. Председник треба да обрати пажњу на ово.

Председник Ја сам добио извештај о извршеној контроли за терашински и сански крај, а за остале крајеве добићу.

Сад ако хоћете да решимо о такси хлебу ја ћу донети овај ценовник што сам за прошлу седницу спремио кад ако хоћете да спремимо други ценовник. (Чује се: Нек остане за идућу седницу.) Добро

Сад кас молим да чујете уверена. (Секретар прочита.)

Истражни судија обратио се писмом, којим тражи да се изберу преступници при извођењу привичних дела, које ће бити за идућу 1892 годину. (Секретар прочита).

Да се овај посао сад сврши ради спорођења а које личности да буду, претварам седницу у конференцију. (Настаје конференција. После.)

Сад претварам конференцију у седницу и молим да чујете листу изабраних лица. (Секретар чита.)

Усваја ли одбор ова лица? (Усваја).

—

По уговору за електрично осветљење предузимач је имао у року од два месеца одпочети радове. За контролисање тога одређена је надзорна комисија. Ја сам ту комисију поднео, да се о томе увери и поднесе извештај. Она је изашла на лице места и поднела ми је овај извештај, који ја иопоносим одбору ради знања. Изволите чути тај извештај. (Секретар чита.)

Раденко Драгојевић. У уговору је назначено, да ће одбор одобрити бесплатно пословаћиеру земљиште на сапском страни, где ће се зграда подећи. Како се ово сада ради тако није учињено, већ тај концесионар подиже зграду на дунавском крају и то у нарочиту намену куће. Да ли је комисија надзорна о томе промислила. У томе је учињена једна измена уговора. У уговору је казано, да се жице спроводе под земљом и у заздуху. Да се после и у томе не учине измене. С тога ја не бих дозволио ову промену уговора одонено земљишта, него сам за то, да се гради зграда онде где је уговорено.

Стеван Чађевић. Ја ћу имао само то да примстим, да је довста једна педаља за Београд што се на једном месту за неколико метара једно од других концентришу четири висока оџака. У селиским варошима истискују се високи оџаци ван реџона, у ми једнокрено гледамо како се под нас а средини вароши подиже. Тамо где се подиже та зграда за електрично осветљење постоје два парна жлина, на једно купатало варно и сад она зграда. Та су оџаци своро тај крај варошн унесрећили. Отворен је пездрак заздух. Људи се жале, како им пада гар на тих дпанама. Што ово није учињено на сапској обали, где је подалеко од вароши и куће. Мени су људи причали, да им лета пада чађ на сто. Ноз закон грађевински забрањује високе оџаке, а онде комисија дозволава да се и четири подиже. То јој се опро замерпти.

Мата Јовановић. Ја имам да учиним примедбу на говор Радепков, да не налазим, да је што учињено противно уговору, што је концесионар почео зидати зграду на своме сопственом земљишту. Ово што је у уговору наглашено, то је казано само да му је општина дужна уступити бесплатно само на овом крају сапском. Концесионар је тако своју радњу, да ће му је боље да прими земљиште на сапском крају бесплатно и да га плаћа, пам му је боље да купи сам земљиште, па је напло, да је боље да купи, него да узме неупотребљиво земљиште бесплатно.

То што је он на свом земљишту почео да диже ту забрику само је у интересу општинском и тога, што општини остаје земљиште на сапском крају на слободно расположење.

Што је напоменуо г. Чађевић да је у близини подигнуте четири оџака и да је то неодрзао за тај крај, ја не знам, јер нисам никакав хигијеничар, али видио сам у другим насељеним варошима и више оџака високих, на сад бе то шкодало здрављу не би се то ни тамо дозволавало.

Ако стоји то, да је неодрзао место, где су та високи оџаци, онда је онам учињен сваке сапском крају и са тога гледишта са сви је све једно, дали ја напланим да је то дунавском крају. Дали ја напланим да је то за здравственог гледишта опасно. Могао би шкодити дим галантеријама, зато држим да на том крају неће бити таквих радња. Према овоме и г. Раденко и г. Чађевић могу бити спокојни.

Ђока Димитријевић. Ја ћу, господо, да благодарим самом слуџају што запуиао није могао да се користи нашим решењем, него је дешао на дунавску страну. Да нису на оном крају 4 оџака висока, тамо би и данас биле барушгине, а хвала богу, сад су све искрављене куће и прилично насељено земљиште.

На говор г. Чађевића, да је неодрзао где су оџаци могу му казати да то не стоји. Дунавски крај је напздрављи и као би не-

соки одаци могли изводити здравље ових би сад највеће изводили, али ово на срећа празнина Београда појављују се најубитачније болести, а на овом хвала богу нема. Ја би желео да имамо још 40 високих одака (врло добро)

Ст. Чаљевић. Ја знам, господо, да највеће одака има по варошима које су највећа индустријска развијене. Таква је варош Праг и у њему има огроман број одака. И тамо су биле читаве комисије које су имале да расправе питање о томе како да се одаци уклоне али учини пешкодљивим онај дим који из њих кула и кавра пушља и оваких написали испуњавајући најдух школјивим честицама угља.

Као нека господа мисле, одаци су знак благостања, знак цветања, а ја велим: не дао нам Бог такво благостање кад је оно у вези са тиштом и уништењем оних услова здравственог који су неопходни за очестање, и за одржање живота.

Вели се да је ово на крају вароши. То не стоји, јер то ће бити центар Београда над се и овде проширу варош као што је онај крај од Славије па даље. Ја знатна висан анализо дим од оних одака, али знам за живота по вашпања да он шкоди. Особито ми у диму извесних делића сланице која није пријатна по пушћа. Да је у варошима с многим оцацима најсиздравије, доказује се примерима. Праг у Чешкој и Рајхенштадт у Немачкој, врло су незрасле вароши само због високих одака, на да ова последња лежа на висини према мору и услови су јој здравственији него прво поменути. Ја, дакле, никако не желим да се у Београду више одака нагомилава и у томе се не слажем с г. Димитријевићем који жели противно.

Ф. Васиљевић. Нека господа веле да су одаци штетни по здравље а ја мислим да нису јер ба се то давно опазило по другим местима. За ово што ваше желио, да ти одаци буду у близини моје куће као што је један и био на негово, јер знам да је то добро и корисно. И ово што је дато не марим само треба да се зна да није показано.

Раденко Драговић. Ја изјавим да је овде предузимам радно нешто на своју руку и да му то треба забранити да не би нешто још накарадно.

М. Калетановић. Ми смо се овде упустили у начелну дебату питајући: требају ли нам одаци у варошима или не? То по може мишљену не би требало расправљати.

Комисија је казала да може да буде баиу воде и мислило се у близини Саве, али се предузимачу учинило то погодно и за то је тражио земљиште на другом месту. Општина то није хтела нити је могла да му тако земљиште да и ги је сам купио. Тиме је општина ћарала. И предузимач ће сад на томе своме члану да подаже забрану. Ново он неће никове шкодити и могао би шкодити само у том случају, кад би се забрана наставала на комисије, међу тим та нарцела тако је велика да изилази на три улице и по новоме регулисању сокака, он ће остати слободан са свију страна. Кад нема никакве непријатности од одака Петровићева купатила и млина, од Врабеџове пиваре и др. онда за дело неће ни од овога. Мимо Прага кога је г. Чаљевић поменуо, има још много и много других вароши где има на стотине оних одака па им ништа не сметају а ми немамо ни стотинити број тих па се прибојавамо! Шта би нам фалило кад би их имали десет и више пута? (чује се да Бог да да их имамо). То је једно. Друго: г. Чаљевић је препаиао кад је ушао да упорећује овај дим с димом из одака. Ви сте г. Чаљевићу узели дим на кашње да доказ, како је и овај из одака шкодљив. Није тачно, дим шкодљив, него то што се нас толико збије на покварено ваздух који удишемо. Али никако није ту шкодљиво сланција или друго што, што ће се налазити у диму. Кад би то тако било, онда би санитетска полиција у свима тим пеливим вароишма забранила то тровање становништва димом. Но то до данас није нигде учињено.

Осим тога ја сам слушао да се научно не може доказати убитачност дима из одака. Дим из угљена, то су најситнији делићи угља и кад ба он био шкодљив, тај утицај појавио би се у најјачој мери на радницима у угљеним жајдама, међу тим тога нема ни ита више статистичких података тврде да радници угљених жајдама живе умиру, него они из фабрикама.

Тиме се доказује да дим од угља није шкодљив за пушћа. Он може да ти нас не остетичко утиче, али да се с следнима народног здравља може да напада, то дркни да не стоји.

Ова забрана треба да буде поред воде и да ли баш на Сави, на Дунаву и т. д. то је друга ствар. У изборе земљишта комисија није имала никакве поеторе, на против она налази да је корисе општине што предузимач није примио бесплатно земљиште од општине него га је купио за своју новац.

То је све што сам имао да кажем на говор г. Чаљевићев.

Тома Новаковић Кад смо правили уговор, ми смо одредили једну стручну комисију да води надзор над извршењем тога предузећа. Тој је комисији задатак да пази на све и кад смо је тако сложили, онда ми сад немамо шта да говоримо. Чланом 4. уговора казано је да то земљиште одређује надзорна комисија и кад је она нашла да је ово за општину корисно мешати сада на што се ми око тога задржавамо. Ми смо њој као стручној поклонили вере за тај посао и сад немамо узрока да јој не верујемо. За то треба просто да принимо извештај те комисије к знању. (Тако је).

Стеван Чаљевић. Ја сам у мало пређашњем мом говору казао, да се сумњиво и сваљаевам, што ти одаци високи нису дање од вароши. Ја се писам ни осетао на плац. То моје није. Но, господо, да дим шкоди здрављу то ће и сваки селак знати. Где је дим, ту ови нате, можда нати, пушће не могу пикад да буду здрава као код дицу чист ваздух. С тога сматра оними који говоре да је дим здрав, не верујем.

Филип Васиљевић. Дозови ковача на ћем знати

Председник. По уговору нарећено је, да нарочита надзорна комисија нади на извршење уговора. Она је то радила и поднела извештај. Њој је по уговору поверено, да одреди земљиште и она је дозволила концесионару да подигне на своме земљишту нешто је то за општинске интересе боље и ни по уговору не би му могли стати на пут.

Дакле ја сам овде нашао извештај да вам саопштим ради знања. Сад нас моли за то примите к знању.

Илија Цветановић. Ја се сећам да је томе концесионару продужен рок на две године да подигне ирдеју овог тога, што се изговарао, да му треба да насипа бару. Сад кад је то престало треба пре тога рока да почне.

Председник. Уговор је закључен да за две године сее подигне и уреди да осветљење ноћне. Сад петреба да говоримо нашта више, но да примите овај извештај к знању.

Усваја ли одбор овај извештај?

(Усваја).

—

Сад чујте другу извештај односно трамваја — (Секретар прочита).

За тим чита одвојено мнење г. Чаљевића.

И овде ни оба ова извештаја видите да је предузимач по уговору одпочео радове око подизања трамваја

Ово напомене г. Чаљевића добро су дошле за предузимача те да води бригу за у будуће.

Држим да одбор може примити и овај извештај к знању. А ја ћу наредити да се оба извештаја штампају.

Филип Васиљевић. Ја бе рад био да знам, да ли има одређене комисије које ће примити те радове, или је ово једина комисија која је за све надлежна.

Председник. То је комисија, која има да иде на место те да види, да ли је отпочело радове у одређеном року. Друго је питање, да ли ће се примити то што је урађено и да ли је добро. О томе није реч.

Мата Јовановић. По уговору господо извршна комисија на трамвајске радове има да прегледа планове од постројења трамвајског.

Ја сам о одпочео да зида штале, где ће да држи своју стоку и материјал. По уговору ми немамо никакна права да му се меишано у то. Ако ће зидањем његовим ће коме побити. Ту нема никакве опасности на јавни прометњај нам. Он сад зида са једном циглом и то прнос кавалета и тарда да такве штале има и у Паризу. Ја нас мору да тардам, да има кућа, које се зидају са једном циглом и блатом па трају толико година, а ово су штале и зидају се жељезом. Конструкција крова је таква да она видове не може оборити и на крај крајева и ако би пало, то је његова штета.

Дакле, ништа могли да се упућивано у то, да му нарећујемо, колико треба да буду дебели видови. Ми смо констатовали шта је урађено и казали, да ја рад одпочет.

Раденко Драгојевић. Већина комисије каже, да позида добро, а један члан техничар г. Чаљевић тврди да није добро. Мене ово плаши. Јер тај предузимач има да ради за 40 година, па ако неуреди сад то добро он ће нам после 40 година остакити зграде, које ништа не вреде. С тога би ја био да му се каже, да солидно и тврдо зида, јер не стоји ово што наводи г. Мата, да је то његова ствар.

Стеван Чаљевић. Никако не смем да туманим тако уговор, да комисија нема права да гледа да се израда врши солидно, јер иначе та комисија не треба ни да постоји. Држим да је она дужна да гледа свако грађење да ли је правилно или није. Ја се нећу упуштати у то што каже госп. Мата да има кућа које се зидају једном циглом и блатом. У техници се има, шта

је добро а шта није и шта је довољно а шта није. Ја сам рачунао и нашао, да су они зидови слаби.

Не треба мени да идем по Паризу и да гледам да се и тамо тако зида. Ја читам из књига како треба да се зида, и према његовом зидању ја као инжињер кажем да се тако зидање недозвољава. А ако и кад би се као у Паризу, тамо се лепше зида и празнарије су цигле.

Напослетку ако одбор држи, да комисија има задатак само да констатује чињенице и ништа више, онда ја нећу да будем члан те комисије.

Мата Јовановић. Г. Чађевић у своме говору рече: ако нема комисија права да се меша и да прегледа постројења трамвајска, онда он даје оставку на чланство. Ја тврдим да комисија има не само право него и дужност да трамвајска постројења контролише али господо, шталa амбари и друге зграде трамвајске рекнје, по моме нахођењу, нису ово што се у уговору назива „трамвајским постројењем", већ додаше: шине, прагови, возни материјал, постаје и т. д. ово служе свобрађају. Ми смо учинили приседбу да би за шета боље било, да шталу зида од једне и по цигле, али немамо права да му ме дебљину задоња пропишемо, кад он вели да му је довољна једна цигла.

Г. Радовко рече да шталa треба да траје 40 година, а ове неће вальда моћи. Служиће 40 или више или мање, то је шетова ствар. Што нам прела после 40 година, примићемо јер нисмо погодили да зида град.

Према томе дакле, ја налазим да сме се ми као комисија, надржали биле у границама својих права.

Ђ. Новаковић. Господо, ја нисам стручњак у подизању зграда и немогу да дам свој меродавни суд, али према ономе што сам ја правилном прегледу грађевина сазнао од чланова комисије, — ја сам мислио да треба да потпишем и потписао сам и записнике. Колико се сећам, било је том приликом довољно говора о овоме зидању.

Што се тиче саког права комисијског, ту не могу да се сложим с г. Матом јер мислим да комисија има право да каже: ово није у реду а ово јесте, јер ја неразумем само постројење трамвајско зато ово што комисија има права да контролише, него и ово: да ли сте уставове које служе постројењу, имају одговарајућу трајност и солидност.

У питању надзора ових шетала, ја сам као што жало пре рекох, не надлежан да изађем свој суд, но када се сад ово почело говорити и овакве разлике износити — онда сам и сам жељена нек се прегледе жишљења стручњака; да ли су зграде зидане противно правилима техниче, па ће се пре одредити на овај или онај корак.

Ђ. Димитријевић. Овом приликом ја морам да се сложим с г. Чађевићем.

Није питање на задаћа комисије да само оно или друго што види, но она има права да надгледа све: и рад штале и линија и све! И шта би то значило кад би се спавдала шталa која би могла пасти на побати коње и људе! Ја мислим да је концесионар дужан да све солидно ради и одржано тако у исправности како би имао шта да нам преда по истеку рока концесије.

Ст. Чађевић. Господо, да би ово изнио једанпут за врај с овим питањем, ја мислим да ће бити познаметније, да ми ово унутимо једној комисији, једном техничком телу па да ово изнаи: да ли стоји ово што ја велим — да је зид танак или не стоји. Ја се у напред покоравам томе суду. Овако баше целу ноћ: кошено: стрижено! — и нигда краја. Као најкомпетентније техничко тело, то је грађевинска сабеа, на коју ми и реши ту ствар.

У осталом, пошто се ова шталa зида за државу, ја мислим да имамо право да контролишемо.

Дим. Најдановић. По уговору и шталa и сво други материјал са стоком трамвајском припада општини, те по томе она има право да настоји да све буде солидно.

Г. Чађевић пита да ли је шталa ове дебљине од 12 поли довољно јака? А ја мислим да није дуга зека и да би то питање требало упутити комисији да и она каже: је ли довољно јака или није.

А Одавић. Но може схватању задатке је комисије да контролише целокупан рад око устројења трамвајски а у устројења трамвајска ја рачунам и штале. И над комисија има дужност да води рачуна о томе нама мора и о шталa. Вели се да шталa може да падне. То стоји. И ко нам јамчи да она неће тон приликом убити нога од кочијашв и која ће одговорност бар морална биль због таквога догађаја Г. Чађевић мисли да би вальда упутити ствар грађевинском савету на мнење. Готово ће то бити најпшто. Ми видимо у комисији једнога стручњака коме се овај рад недопада. Сад можемо да чујемо и мнење г. Капетановића као другог стручњака и онда нам је те то довољно за решење ствари.

Милан Капетановић. Ова је комисија овако била састављена: г. Бока Новаковић, ја, Чађевић и Мата. Г. Чађевић, Мата и ја, ми смо стручњаци — они инжињери а ја архитект. Ми смо се сви сложили да је она конпанија, која је узела експлоатацију трамваја, отпочела свој рад. Сад је питање: да ли су шталe довољно дебеле или нису кад су једни 12 поли. Г. Мата и ја сложили смо се да су зидови довољно дебели а г. Чађевић мислим да није. Ире свега требало би разјаснити с питање, да ли је одбрска комисија овлашћена да руши контролисање свију радова ово трамваја јер ако то буде случај; ми нећемо онде постати просто подворишне концесионоре. За сам небутни рачунео да ми немамо до пашмо: да ли ће трамвајска линија по којој ће се становишће Београда возити, бити солидно и сигурно подигнута или не нако би се избегле несреће. Што се тиче саме дебљине зидова, ја сматрам да је довољна дебљина од 30 с. м. Сам инжињер другог система каже, да они своју шталу у Паризу исте дебљине зидова и др — па је сасвим добра. Г. Чађевић мисли да бе требала да буде 45 с. м. дебео зид или целу и по. Инжињер који одговара за свој посао не мисли тако и сад остаје да се реши ко има право, да ли ми што би хтели да одређујемо димензије за предузимљеву грађевину или ми. Ја налазим да је дебљина од 30 с. м. довољна и да не треба ништа више тражити а Чађевић мисли да није.

Председник. За нас постоји овај факт да и једно и другу мишљење конструише до су отпочете радови. Ова разлика с напоље рада може да му се достави и да нам да на ње доће у суноб са општином кад се зграде буду правиле. За предузимача је довољно да зна, да одбор мисли да треба да обрати већу пажњу.

Андра Одавић. Ја благодарим за овај извештај као већина комисије тако и њихови, али жели се чути, да му ми односно оних готових шталa неможемо ништа чинити, јер му је већина комисијска то одобрила

Председник. Комисија није имала задатак, да му одобрала, него само да води да ли је почео рад.

М. Капетановић. Комисија нема ништа против тога, да он зида и са две цигле и можете му то казати. Ако ја држим да ће он протестовати кад чује. Од моје стране ја тврдим, да је овако зидање са једном циглом и малтером довољно.

Бока Новаковић. Ја могу само да примам онда, кад се каже да је добро зидано, а никако нећу да примам онда, кад се каже: није или се нешто као је. Ако он није по уговору урађено ако треба ми нећемо казати да нећемо да примимо. Ја мислим тако.

Стеван Чађевић. Овде има два питања да се расправе. Прво је питање, да ли сме ми надлежни као чланови комисије да гледамо на све појединости и при зидању или само да гледамо, да ли је рад отпочет на ма како зидао.

Друго питање нод предлог, да се моје жишљење и жишљење већине нашје пред једно техничко тело, на ако и ово усвоје жишљење већине ја ћу се онда повторити.

Мата Јовановић. Да ли ми имамо права да се мешамо у ово унутарње питање или не, то је за предузимача свеиви јасно кад би имали права. он би имао дужност да нам поднесе план и ми би по плану поимали, где није по уговору и не би одобрили. Но он је свесан свога права и зна шта ми можемо чинити, а шта не и кад би нарао да ради по плану он би нам тај план прво пзнео и казао изволите да видите да сам по жетом почео.

Ово што предлаже г. Чађевић, да се изнесе пред грађевински савет. да овај преглед наша жишљења сасвим је непотребно и држим др би се тако све слајало над би ми се кинело, да оцењују зграду пола одвидану.

Стева Чађевић. На добро, ако разуму ствар нећe се сложата, а ако не разуму нек се сведу, само ће онда тада бити кривице.

Андра Одавић. Ја ову ствар не разумем овако као што рече г. Мата. Имаће защто би он зидао шталe и куповао плац. Ја разумем да он зора да има зидане шталe и како линија мора да буде слободна као год што је можеће материјал купио, само су и шталe нужне.

Председник. Треба имати пред собом уговор да видимо како сме уговорили.

Ви знате, да сно ми нему одобрили да може и да је дужан кроз варош са коњима а на другим крајевима и парон пошити. Одобрено је да може и са електричним локомотивама. И баш ово определење што може овако родити, пошемуте шталe служиће му приликом док не уведе електрично осветљење немогуће да нешто ово са овим што он може за две године, јер ми мислим да употреби привремено коњску снагу, а доцније електричну.

Ја признајем ово гледиште г. Чађевића да тако и јесте и да треба солидно да се ради, али немојте да терамо толико. Досто је кад му напоменемо и кад му кажемо да су у одбору чињене примедбе. За шета ће то бити доста.

Марко Велимарић. По уговору комисија

је дужна да надгледа непрестано, да ли се све ради по одредбама уговора.

Према томе та комисија која то надзирава, треба друштву да прими одмах за сваку непсправност. Допустите друштву да подигне зграде кад да довриши већи део посла, на тек онда што се уложило толико труда и учињено трдан трошак, чињити приједбе, спречити даљи рад и паредити да се руши што се дотле подигло, мислим да не би било ни право ни деликатно од стране комисије нити од стране одбора, што ни да се прими, треба приметите одмах, и што није добро, треба одмах у почетку кварити. Кад то није до сада рађено, треба сталити комисији у дужност да према досадашњем раду прими друштву, што мисли да нема ни да пређи да се оно према тим примедбама у будуће управља, а досадашњи рад, који је од већине комисије прихват као добар, да се као добар прими.

Андра Одавић. Ја овај предлог г. Марка сасвим одбијам од себе, нама ништа није познато шта се спрема и т. д.

Мата Јованновић. Ја нам да објасним г. Марку ово. Комисија је заиста примећала да би било боље да су зидови дебели, као ту су биле већ две штале саздане; да ли је конџесионар усвојио те напомене, није ми познато, но сигурно је то да нам он није подносио план на одобрење за то што се није сматрао обвезним да то чини. И ми смо разгледали угловор о томе и нисмо нашли да нора.

Да нам је поднео план ми бн могли рећи: ово ваља, ово не ваља, онако ми смо нашли просто да конструкцијомо, да је отпочео рад према уговору и констатовали смо то.

Ја се не слажем с г. Марком у овоме што да је била дужна комисија да га опомене. Не слажем се с тога што таква поступак нема основа у уговору.

Председник. Да завршимо на овоме. Да овај извештај комисијски примимо к знању а ово што се говори о неспособности рада — да му се саопшти. (Врло добро).

Седницу закључујем.

Држана 19. Децембра 1891. год. у Београду.

Почетак у 7 часова по подне.

Председавао зам. председника С. Карапешић.

Зам. председника С. Карапешић. Молим вас господо састанак је отворен.

Изволите чути протокол последњег састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на протокол.

Риста Петровић. Ја не могу да будем више присутан при извођању примечених дела, јер има већ 18. година како не непрестано потрају на те послове. С тога молим да ме одбор ослободи.

Бока Николић. Држим да због изнашања спаваоја који је већ врлно тај посао 2 године. Треба одредите другог. (чује се нека буде Јованча Ристић).

Зам. председника. Устаја ли одбор да се Ристи ослободи и на његово место да буде Јованча? (устаја).

Нема више никог прегледњења за примедбе на протокол. Устаја ли одбор протокол? (устаја).

Пошто су господо свршена избори чланова општинских и сви су овде ради полагања заклетве. Госп. свештеник је ту. Молим г. председника и г. г. чланове да приступе заклетви. (Одборници устају а председник и чланови приступају и заклињу се).

после заклетве.

Председник. Сад изволите чути неколико уверења која се траже од класе (Секретар прочита).

Због тога што је било неколике случајева, где при избору неможе да буде председник онај, који је изабран, нит да се накнадно изберу нека лица. Ја мислим за кварт дерњолеза да буде Писта Петровић, а за Самаилаеви кварт Коста П. Мијајловић (Устаја се)

Сад изволите да решимо питање о цени хлебу.

Ево како стоји цена брашну и пшеници (чита цеповник).

Филип Васиљевић. Ја сам на пијаци и видим да цена житу није пошла попустила, јер се и сад продаје сто кила по пала 20-20 динара. С тога сам да остане јета цена

Марко Вељковић. Ми као на овај начин будемо одређивали средњу цену хлебу, нећемо никад погодити праву цену. За што не би одредили комисију од људи, који се у томе добро разуму, па да се не одређује цена хлебу по цени пресејаног брашна, која код појединих трговаца толико много варира, већ да је одредимо по цени жита на пијаци која ће бити за све кућне, па и за хлебаре увек иста. Одређивати цену хлебу по целокупним неколицине трговаца што продају брашно, ради је нетачно јер се њихове цене разликују од 1 до 4 динара по центн.

Одређиво давље једну комисију па да се не мучимо толико, кад тод се ово питање изнесе у одбор на решавање.

Ја сам се разговорао са једним интелигентом пуковником. о тој ствари и питао сам га како се у којеци одређује предност хлеба и но којој основи. Он ми рече, да нијаку таблу по којој су нарачунате цене хлебу по вредности жита. Но би зрдано било да и ми набавимо такву таблу па да и ми по истој, са нужним изменама састављено таблу, која би нам олакшала тај посао.

Коста Гашенић. Сва ти податци су онда прикупљени и каже се: колико се од сто кила ствра брашна добије хлеба, а колико од новоса. И при свем том опет су овде у једној седници казали да неможе да буде. Зашто то нешто.

Филип Васиљевић. Да се одложи ово питање до идуће седнице то да се тачно увиди цена.

Ја бн поред тога предложио, да се одреди особена цена белом хлебу. а особена црном. Онако нешто, јер ово за јесту цену продају и један и други хлеб.

Лаза Данковић. Ја ћу вам предложити са свим нов предлог.

Ја предлажем да се ако је икако могуће одреди једна комисија, па да она лично купи 2—3 стотине кила жита, да самеље, затим да код сваког фурунџије под контролом пароди да се од тога умеса и испече хлеб, и онда нема се уверити, колико може из сто кила жита изаћи хлебова и шта ће коштати свака.

Према данашњој цени ја бн предложио, да се скине цена са 2 паре.

Радивоје Драгојевић. Подцети податци о цени брашна нису утврђени те да би се цена житу скинала. За сада цена хлебу скупа за 28. н. дин.

Односно овога што предлаже г. Данковић. могу вам казати, да сам се ја разговорио са једним фурунџијом, па он вели да ни сто кила брашна доље 40. И кад наше фурунџије могу, кад продају хлеб на вишс, дати по 2 н. ниже испод одређене цене хлебу, то да сада предложио цену хлеба на 26 н. дин.

Лаза Јанковић. Ја би молио да се усвоји мој предлог, и тада би комисија могла најбоља изаветај да нам поднесе. Дрнам да се овај хлеб продаје по цена пресејапог брашна.

А. Одавић. Један члан комисије, којој је било стављено у дужност да прекуца податке и да према истим подацима наради једну шему по којој ће одбор бев икаквс велике дебате моћи сликал нрао лако одређивати цену хлебу, рекао је, да би требало према цени пресејаного брашна одредити и цену хлебу.

Према овом сад саопштеним нам ценама просечна цена пресејаног брашна доље 0.25,71 дин. крг. С тога сам мнења да се такса хлебу одреди 26 пара и с тим ова дебата прекине. А за будуће да заколнно нам ту бпшу комисију или да другу изабереио те да нам поднесе извештаје како би се стално могло ово питање уредити на до у њему више не говорило.

Рад. Драгојевић. Ја мислим да ову ствар останимо на промишљење и рад идућем одбору (чује се: да сад оборимо цену).

Председник. Па на колико хоћете да оборите ? (на 26 пара нгр.) Пристајете ли сви на то ? (пристајемо) те да вакн од петка ? (јесте). Идемо даље :

Господо, била је лицитација за цубок. — Та је лицитација прва пут остала била на Панђели на 26.000 и нешто више динара. Држата је за тим и ова лицитација између њега — Косте Панђеле — и Мике Константиновића На узлој лицитацији изнпла је цена 33.000 дин. За тим је понуђено Јевта Најдановић и полажно најдују за 35.000 дин. но с тим ако се више не гони с тим лицитацијама. (Одобрава се њему.)

Ја мислим да је ово красно за општину и да би могло да се усвоји (усваја се).

За потпапање нова и колона општинеки дрвана је лицитација Било је 5 лицитата или 4. Лицитација је остала на Јоци Јуришићу за 594·99 дин. Прошле године била је цена 403, а ове године нема је због неког разлога који ће бити.

Ф. Васиљевић. Да бих хтело председавајућег да у уговору стави услов, да је предузимач дужан да поткује два коња за пола сата. Јер они нпјду обичај да задрже коње до подне, а то је штетно и дангубно на општину.

Председник. То је добро и треба да се дода у условима.

Ђ. Николић. За четврт сата није могуће поткопати коња.

М. Васиљевић. Један коњ се поткује за 10 минута а 2 за но сата.

Ђ. Николић. Два коња немогу никако бити поткована за пола сата, јер ту су 4 ноге, а коњ је жив, на се отима, на мрда и муче нпа два се потпује.

Председник. Пола сата на коња јели доста? (јесте). Одобравате ли лицитацију с тим да се у условима стави да један коњ може бити поткован на пола сата? (одобрамо).

Сад пиак да вам саопштим нешто што сам требао да споменем при лицитацији цубока. Сад ми је рачуновођа помешао да је Пашћело у лиц. протоколу рекао да пристаје и на даље на сваку вресту лицитације на ко понудио још већу цену од његове. Међу тим овај који је понудио суму од 36.000 дин. он не пристаје на даље лицитирање. Сад изволите решити: остајете ли при одлуци да се уступи Најдановићу, или хоћете да се користимо овом изјаво Пашћеловом (остаје на Најдановића. Ко зна шта би Пашћела дао кад му Најдановић не би хтео да конкурише.)

Сад долази на ред лицитација о леду. Први пут је она била остала на Божи Марковићу. Доцније је држала ужа између Боже и Паште Болаја па је за један динар више остала опет на Божи — а то је за 391 динар мање него пр. године.

Ово је тавна разлика да нагледа да су се договорили и да имсли да би требало да држимо другу лицитацију.

Димитрије Најдановић. Сад као је ово време благо сваки ће од лицитаната гледати да се извуче.

Протакан сам да се од стране општине паилаћује такса за лед, јер ако то и даље буде неће изкалити ништа више но ко и досад не 400 дин. С тога сам да се држи друга лицитација.

Андра Одавић. Ове речи што су сад овде паше не би требало да се овде чују. Ми немамо права да говоримо о томе, да ли су сигурни ти предузимачи или не. Само је казано у условима сас и лицитанти су ту видели и према томе лицитирали од лицитаната се тражи прописана кауција и сваки лицитант коме ни пут не стоје какве друге законе сметње, чим положи кауцију, добија право надметања, а на нама је сад обавеза ли ту лицитацију одобрити или не. Неодобрико ли то можемо чинити из разлога што је изашао мали цинера а никако из разлога да је ново несигурав.

Што се мене лично тиче, ја сам за то да се лицитација одобра и то тим пре, што је сама већ доцкан и бојим се већеме имати ни једнога лицитанта. А ако остане да општина паилаћује сувиан да ће бити и 400 динара.

Председник. Усвајала одбор ову лицитацију? (усваја.)

Изволите даље чути извештај комисије за чишћење пужника. Ако одобравате ово што предлаже комисија онда одобравате и понуду Светислава Јовановића, (прочита се извештај). Усваја ли одбор извештај и да остане на овоме Светислављу? (Усваја).

Састанак је закључен у 9 сах. по подне.

Дуван 28. Децембра 1891. год. у Београду.

Председавао председник Милош. Р. Марнковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то изволите чути протокол прошлог састанка док не дође спешпених да закључе поне одборнике.

Секретар прочита протокол.

(Пошто се прими примедба Д. Одавића да у протокол уђе и напомена, да је саопштена Пашћелина понуда одбору односно цубока, али да није примљена — протокол се прими.)

Председник. Као што вам је познато сваке године одређују се лица која ће присуствовати при прегледима ствари за којему набављаним и да дају мишљења које су добре а која не.

Трговачко занатлиски одбор кандидовао је ова лица.

Милутин Марковић. Мени се чини да има у подметом списку овде неких лица који нису држављани српски. Ја сам мишљења да никад не бирамо у овакве комисије ни једнога од страних држављана кад имамо наших држављана. Рад у овим комисијама од занимног је значаја по државу, а и по саме чланове ових комисија, јер имају лепу дијурну, па је претпостављена да ће боље наших држављана штитити државне интересе на страни, а умесније је да наши држављани пуку користи за оваког рада но страни држављани који иначу нису били од користи ни за нас српске држављане, ни за државу. Дакле, да се сваки у списку изложени страни држављанин замени са српским држављанином.

Председник. Ако ни усвојате ову напомену (усвајемо), онда ће бити дужност општинског суда да прегледа да ли су сва овде поменута лица српски држављани па која не буду, те да се изостане, а на њихова места да нам се у своје време предложе други, а међу тим ово да приме. (Добро: прима се.)

Сад молим господу ове одборнике који су на последњем избору изабрали, да положе заклетву у смислу закона који прописује да сваки одборник, који се увуда у дужност, мора пажљиву положити. Но пре тога ја вас молим да сваки од вас потпише заклетву. (Бина тако. Имена заклетих одборника означена су у данашњем протоколу равиде штампаном).

С овим је састанак закључен.

Дуван 30 децембра 1891 год. у Београду.

Почетак у 5 и по часова по подне.

Председавао председник општине Милован Р. Марнковић.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити, то отварам одборску седницу и молим вас да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко да примети шта на састав записника? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја). се.

Господо. За сам почетак сазвао сам ову седницу због тога, што у недељу по општинском закону има збор општинска, да се изберс бирачки одбор за целу 1892. год.

Пошто је Београд подељен на шест одељења, то сваки одељак имаће свој бирачки одбор састављен из председника и четири члана, а овима опет биће још по један заменик. И тако на сваки одељак треба изабрати по 8 лица.

Бирање ових лица врши се кодом. Председнички одбор биће одборници и чланови из грађанства.

Сад изволите да приступамо бирању председника и чланова тих одбора. као и њихових заменика (пастаје извлачење кодне).

Дакле бирачки одбори састављени су овако: (Секретар прочита).

Вама је знано, господо, да је сад крај рачунске године, а познато нам је да у место досадашњег члана благајника имамо да изберемо једног благајника од лица, који су за то место поднела понуде.

Да би се могло констатовати стање благајне на завршетку године и колико има привремених издатака, потребно је да се изврши преглед касе сутра 31. Децембра овога месеца; како би се од 1. Јануара 1892. године могао одмах почети поћење дуплог књиговодства по раније донетом решењу одборском.

С тога предлажем одбору да вечерас избере једну комисију, која ће тај преглед извршити.

Држим да ће довољно бити да се у ову комисију изберу пет лица и од њих тројица да могу пуноважно радити.

Слаже ли се одбор са овим? (слаже.) Онда молим кандидујте та лица. (чује се: кандидујте их.)

Добро. Ја предлажем г. Мијаила Д. Благојевића, шпедитера, Николу Вулковића, трг. Марка Великарића члана Гран. Контроле, Николу Хаџи-Поповића пензионара и Соломона Авријела трговца.

Они ће прегледати све општинске касе.

Усваја ли одбор? (Усваја).

Сад изволите господо дати мишљење о владању и имовном стању извесних лица, што тражи истражни судија? (Секретар прочита).

Молим вас господе да чујете једно питање од њене власти којим се тражи мишљење одбора о извесним лицима какав глас уживају у грађанству и какво су имовно стања. (Секретар прочита).

Са овим завршујем овај састанак пошто је ово, што ми је потребно било за збор свршено.

Састанак је овај трајао до 6 пио час. по подне.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кутимановић

БРОЈ 15. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно новце за годину . . . . 9 дин.

Недеља 5. Априла 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Прећутану плаћа сматра уговорена са општинским суд и све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Необјављена писма не примају се

НАРЕДБА.

Одбор је општински у седници својој од 19 Марта 1892. год. на основу чл. 5 зак. о чувању полских пилана прописао ове казне за потрице за ову 1892 год.:

I. За прегажени или опашени 1 кв.метар пашњака, бранића, њивака, ливаде и детелине 0.10 дин.;

II. За један кв. метар баште, башчованџинице — прегажен или опашен, 0.50 дин.;

III. За један чекат винограднски упропашћен 1.00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 кв. метар њиве, засејане јечмом или овсом 0.15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 кв. метар њиве, засејане пшеном, или ражи 0.20 дин.;

VI. а.) За један струк кукурузни пре прашена 0.05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашена 0.10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог покоља 0.15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог покоља 0.20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 24 Марта 1892 год. АБр. 6262.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
19. РЕДОВНИ САСТАНАК
12. Марта 1892. год.

Председнике председника г. М. Р. Марковић, беше на мест. живојинског г.г. Мл. Тодоровић, од чланова одбора г.г. М. Вељковић, М. Петровић, Мића Петровић, И. Р. Пашић, С. Андрић, А. Л. Одавић, Сима Вељковић, Живић Ворђевић, Ник. Х. Пашић, Т. Димитријевић, Др. М. Т. Лека, Рад. С. Филиповић, Ђ. С. Поповић, Др. Алавић, Ђ. Ж. Пешић, А. Јовановић, Ђ. В. Михајловић, Л. Радовић, Мих. М. Вопић, Т. Брзак, М. М. Ворђић, Ник. М. Ворђевић, М. Туњевић и Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. марта 1892. год. и у одлуци 184 учињена је измена, да Јосиф Краљевић и Милан Ђорић, буду сведоци при одређивању границе у атару београдском према ваншалачком, а не чланови поверенштва.

Осим овога решено је да се у записник записник ове је прилком решавања о уступку мараште трга државе за подизање зграде за Народну скупштину одборник г. Т. Димитријевић предложи, да државна уступи општини са регулационим осведом — место на Дорћолу звано „Шалитрара.“

II.

По прочитаној акта истражног судије за вар. Београд АБр. 4291, 4309, 4284, 4281, 4317, 4315, 4316, 4321, 4280, 4290, 4265, 4325, 4313, 4322, 4314, 4320, 4284, који се тичне уверења о власнику и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Лазар Јовановић, Коста Христић, сватови, Милан Јанић, Милан Исаковић, Јека Јовановић, Ана Осећа, Маша Јовановић, Стојан Обрадовић, Христина Јаковљевић пензионери; да је Миленан Брић краљеог владања и сиротног имовног стања; да су Јеремија Милојковић, Тошо Петровић и Стојка Јовановић, Јелка Петровић Милан Дини добног владања и добрег имовног стања; да су Јован Учић, Љубица Гашић, Ђорђе Митровић добрег владања и слабог имовног стања, и да је Давид Сенарија хрђавог владања а да му је његово имовно стање непознато.

III.

По прочитаној молби Светозара Ђ. Ницића, старосла наше пов. Јована Стевића СБр. 4614, којом тражи уверење о томе, да је Милорад син Јована Стевића умро неожењен, и да пов. Јован Стевић није имао од смрти своје остало сем умрлог Милорада, — одбор је изјавио саиљење, да се молиоцу може дати тражено уверење.

IV.

По прочитаној прогоркал лицитације ГБр. 345, држане 11. марта 1892. год. за грађење друма за коју прогурисању са набавним другом, одбор је решио да се грађење овог друма уступи Николи Лукићу за цену од осамнаест хиљада четири стотине двеадесет и девет динара умутно.

V.

Председник изнесшао одбор, да је добио од привилеговане Народне Банке Краљевине Србије писмо, којим Банка пристаје да учини општини позајмицу од 2.000.000 дин. према погодбама утврђеним одборским решењем од 18. Нов. 1891 год. АБр. 3063 о тим да се обрачунавање интереса ни изузете суме који сваки пут истека према погодбама изложеним у позајмном акту Народне Банке.

По прочитаној тога акта АБр. 4304, одбор је решио да се општина може прихватити задужити под прив. Народне Банке Краљевине Србије са два милиона динара према погодбама утврђеним 18. нов. 1891. год. АБр. 3063 односно се у свему са предложеним начином сравњавања интереса ни изузете суме као и да меници потписују за општину исте оне личности које су до сада потписивале према одборском решењу од 26. Априла 1891. год. АБр. 807, но тако, да се овом прилеженом позајмицом — исплати доследна меничке дуг општине београдске код београдске задруге на повлашће и интерду.

VI.

Председник изнесе одбору на решење акт надзорне полозоне комисије, који се подноси правила за надзорне овде привилеги лицима на њиног полозоца београдског.

По прочитану тога акта одбор је решио да ова правила прочуи и поднесе одбору извештај на решење одборско поверенштво, које ће ги састојати из председника општине, члановa надзорне полозоне комисије и одборника г.г. М. Ј. Марковића, В. М. Тодоровића, Ђ. Ницића, А. Одавића Сп. Боторића, Р. Драгомана Др. П. Поповића, Ђ. Димитријевића, Др. М. Т. Леке.

VII.

Одборник г. А. Одавић примећује, да су о новој седници, која непотребан отпуштени два надзорника при полозоду, по имену Шулгаја и Јована Марића — да је овај последња по нова примљен у службу на трошак инжинера Крута. Пита зашто је то учињено, кад нема потребе

По саслушању овога председник је одговорио, да ће у идућој седници на ова питања одговорити кад се о истим обавести.

VIII.

Одборник г. Ажија Л. Одавић мисли, да би се чак надзорне полозоне комисије г. Живко Милосављевић, који је као правни ујет, неко запримити од ове дужности, пошто општина бесплатно има своја пазарне правоснаступнике који може давати комисији правичко мишљење о стварима, за које се затражи.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се о томе у идућој седници реши дан председник прибави изјаве обавештења.

IX

Одборник г. В. М. Тодоровић примећује, да се рад одборски задржавање интерпелацијама, што од појединих одборника потичу и предлаже да се одреди дан седнице у месецу, када ће се интерпелације моћи поднети.

По саслушању овога председ., а на предлог г. Луба Јовановића одборника, одбор је решио, да Одборско поверенштво нарди пројект положника на одбор општински и поднесе га одбору на одобрење.

За поверенике изабрати су г.г. Луб. Јовановић, В. М. Тодоровић и Ђока С. Поповић, одборници.

X.

Председник износи одбору на решење извештај поверенштва изабрног у седници одборској од 5. марта 1882. АБр. 4272 ради прочувања понуде Анте Алексића о набавци плоча тротоарских.

По прочитану тога извештаја АБр. 4294 и писмодног тражења Анте Алексића, у коме понишава цену понуђене камена са по динара на кв. метар, одбор је одлучио, да се ваши извештај тако и напомена тражења А. Алексића прими у начелу, а да се дошиље поднесе одбору на решење од каког камена и под ди мензије за сву плоче, што ће их А. Алексић набављати.

XI.

Председник износи одбору на решење извештај одборског поверенштва за одређивање осе

у војничкој улици, по коме се предлаже, да та улица остане и даље широка 12 метара, а не 15, како наиме г. министар грађевина.

По прочитању тога акта Гвр. 333 одбор је на предлог г. Милана Капетановића одобравања одбор је одлучио, да суд пита г. Министра грађевина да није потребно сталожена ширина од 25 метара поново има довољно опрадајних разлога, да војничка улица остане и даље широка 12 метара.

XII.

Председник известитава одбор да у железничкој улици има један мали општински плац, који до сада није никако никаквих прихода, но до сада један грађанин београдски има општини шездесет динара годишње закупа за пета, да га загради и у њему чува стоку.

По саслушању овога, одбор је после поновичног гласања са 9 гласова против 8 (потрошна пику гласали) одобрио да суд може дати овај плац општинин под закуп за годишњу цену од шездесет динара.

XIII.

Председник наложио одбору, да је потребно да се према закону о општинама новом одреде председници и чланови и њихови заменици за бирање одбора за збор што ће се држати 22. Марта о г.

По саслушању овога одбор је изабрао поглавице ова лица за састав бирачког одбора за збор на дан 22. Марта 1892. год. *)

XIV.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић интерполише председништво да је пало здраво сено што се по општ. стазу набавља и тражи да да се прибави сена обустава док га не прегледа комгрозно поверенштво, које ће одбор наиме да одреди.

Председник је одговорио, да ће се учинити по овој интерполацији.

XX. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

16. Марта 1892. год.

Председавао председник г. М. Р. Марковић. од њих присутних беше г. К. Чумић, Др. Чомић; од чланова одбора г.г. Нав. Х. Поповић М. Трнковић, Т. Ж. Нешић, Мита Јовановић, С. Антрејевић, Ђ. Димитријевић М. Н. Ђорђ. Мих. М. Вељковић Мишут. Ј. Марковић Миња Петровић. А. Ј. Одавић, М. Константиновић, М. О Петровић, Р. Дрљевић, Н. Вуловић Д. Јанковић Др. Радивојевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице дневне 12. Марта 1892. год. и усвојене су следеће ставке: у одлуци Бр. 195 да Шрдтајце није отпуштен, но само да није потребан;

У одлуци Бр. 197. да поновљено има да потрошна ствар поклоњена од 1874. год.

У одлуци Бр. 200 да одбор одобрава решење судско, којим се усваја жалба општинска под тач. 1 кључа под. одлуке за поседест и шест динара годишње за три године.

II.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд АБр. 5237, одбор је нашао, да му је Коста Рељић бив. практикант неповинит.

III.

По прочитању протокола лицитације, Гвр. 358. дневне 13. Марта 1892. год. за грађење каларме од дотеранин и ломљеним каменом, цивилог тротоара и ивњака у Душановој улици, одбор је после поновичног гласања са 10 гласова против 6 (1 није гласао) решио да се грађење ових каларма у Душановој улици уступи Јов. Шкопцу и комп. по цени и то: за грађење калдрме од дотеранин каменом по седам динара и пет пара дин. по квадрат. метру.

За цивилов тротоар по шест дин. и тридесет пара по квадр. метру,

За калдрму ломљеним каменом по три дин. — петнајест пара од квадр. метра и за грађење ивњадама по два динара и тридесет и четири и по пара од квадр. метра.

IV.

По прочитању протокола лицитације, Гвр. 372, дневне 16. Марта 1892. год. за дизање под закуп надзида „Бела Марамо", из којег није било ни једног лицитанта, одбор је одлучио, да се расписне друга лицитација.

V.

Председник известитава одбор да закон о општинама забрањује, да се општински рачуни и каса прегледају месечно, па позива одбор да одреди повереника, који ће ове прегледе вршити и одбор известивати.

По саслушању овога, одбор је изабрао да за повереника за месечни прегледе општ. рачуна и касе суд г.г. одборнике: Н. Х. Поповић, Миће Јовановић, М. Вељковић, Св. Вотерић и Ђ. Ж. Нешић.

Они ће поверенице прегледе вршити чим буде 1892. год. е тим да трошња од њих могу пуноважно радита.

VI.

Председник износи одбору на решење молбе, Ристе Поповића и Илије Антоновића, којима дају оставке на присутништво.

По прочитању тих молби Абр. 5311, 5310 одбор је решио, да се Ристе Поповић разреши од дужности присутника а на његово место изабрао је Миљу Мајунова сад. тргг. и да се Илији Антоновићу не узима оставка.

VII.

Председник известитава одбор да је суд општински решењем својим Абр. 1474. на основу члана 63, 64 и 62 зак. о општинама увеловао оставку Николе Бирчића, коју је подмо на одборничку дужност. Одбор је примио к знању ово решење судско.

VIII.

По прочитању акта председнике суда за нар. Београд СБр. 1757, којим се тражи увереље о занимању Стојна Стевановића оца, како прописује § 471 грађ. пост. одбор је одлучио да увереље о занимању Стојна Стевановића жадају г. г. Н. Х. Поповић М. Трнковић и Мидан Ђорђ одборник и кантонски помоћник Коста Чутић.

IX.

По прочитању питања о подизању зграде за тај суд подноси свој извештај по прочитању тога извештаја Абр. 4892, одбор је одлучио, да се овај предмет о подизању зграде за нар. суд врати истоме поверенитву да подноси извештај о томе, како да се подигне зграда, у којој би се имало сместити поред нар. Суда још и трговачки апелациони и касациони суд, на ком месту и од куд да се набавна средства за то набаве. Станови за председника суда и судију да се систем изаставе ће пројекта.

X.

Како је општина београдска намерна да купи железницу за насипање баре иеченице и поја, и како је у погледу, да тану једну железницу откупи од М. Карамарковића, тргг. из Пожаревца, то, одборник г. Аврам Одавић молио да ће да хрђаво било, над би се општина бесо-

*) Имена су ранији објављена.

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ

37 састанка народне скупштине пријатеља реформама у земљу о доласку закона о трошарини у нар. Београду.

(Свршетак)

То је једно. А друго мислим да би се овим и сам принцип начела самоуправе повећао. Закон о општинама даје право како и на који начин има која општина да се управља и задужује. Сад се хоће, господо, у Београду од једног потеза да чини изузетак. Ако се господо тај изузетак у Београду учини, онда би било са свим противно закону о уређењу о општинама. Ако хоћемо да имамо један закон, онда он треба да важи за све. Хоћете ли ви пак да изведете овим још већу трошарину, онда видите да ће то на сто ни терет ве само Београђана већ пеле земље, а то опет није право.

С тога је тражим да се овај предлог одбаци.

Стојан Чађевић — Кад је београдска општина напредовала да изведе реформе по санитарним и грађевинским стручама, она је то радила на своје дуге новоље. Статистика је показала, господо, то у Београду, да је у поменим годинама нешто умирала него рађала; дакле, да се продолазе страшна, Београд би се са своме повећавању исконо. Ово, господо, није за уживљавање Београда, ово је побољшање здравственим услова, да се доведе тада, да се удеси клавници тако где неће да буде гнезда заразним болестима. Господо, ја потпуно делим мишљење, да сад терет неће потпуно пасти на нас београђане.

Ја мислим, да ако је донета нама трошна баће мања и попуда и тако сељаци мање продаваћи своје продукте мање ће и зарађивати на њ производима, а то је сељачка штета. Хоће да након Београд ће мање трошити занеће сировине и продукте сељачке за то, што ће посетници услед трошарине, сељака ће мање продавати, али ово је једна веома нагласа београђане да се стане у опанка подозиј, јер се морало тако да рада за то, што се хоће да Београд постане једна угледна и здравственa варош, и за то се мора нама пеки плаз.

Кад су се сви те пуно потребе скупили, ако што су водовод, канализација, електрично осветљење, кладрисање, уклањање клапица и т. д., онда се дошло на једну цифру од 10 милиона дин., коју треба ма на који начин нама. Кад смо срачунали амортизацију и интерес на ту неопходну суму, ми смо видели, да ће то износити толику цифру, да Београд неће могао оставити, већ би се расселио кад би то искључило он плаћање каквим прирезом. Ова трошарина неће бити за све време стална него дотле само, док се од тих износних установа не почне добијати износан приход. Ова ће може бити само за неколико година са истим трошаринским стопама трајити, који ту већ увођење, али ће се крај износи ипи година преполовити, а можда неће ни четвртина од данашње бити.

Чим се доведе вода, пријатни ће људи по своји кућама ући ту воду и плаћа ће за ју, те ће тако опаз нолитан, који је ни воду учинен, у неколико олакшати. Тако исто кад се буде увело, електрично осветљење, пријатни ће људи трошити то осветљење место гасног и за то ће платити, а тако ће се постепено умањивати ван ће сасим питељити, ова дажбина. Ако сад, кад се не би ово увођало, београдска општина би дошла у неволу, јер она би на основу равијег закона почела да уводи реформе и скоро је готово водовод и углављен је уговор за електрично осветљење и трамвај, који су већ почели да граде, и ако неби успојала ову намену, то би значило толико исто, колико да не постигнемо ово, што ми сад износимо, а то је да се здравственa услова Београда подигне на ону меру, с којом ће се Београд поздати и умножавати и не да се пеконама.

тражена обратила и другим предузимачима, који тако желе да за пролазу имају, те да може избор чинити само у железници тако и у цени

По саслушању овога, одбор је по основању г. Одавића препоручио поверенству за откуп земљишта да се обрати са питањем о овоме и предузимачима Г. Григоријанцу из Пеште, Херману Шварцу из Пеште (подузимаоцу) и Јулијусу Гету из Пеште (ревизији) за о резултату поднети одбор.

XI.

По прочитаној молби Дубровки Иванковића и Јордана Антоновића од, којим моле да им се смеју таксе на песак што га из тапшадина вале, одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 8 (који су били за 50 пара) 1 није гласио решио, да молиоци буду дужни платити општини на песи, што га из „Тапшадина“ вале тридесет пара дин. од кубног метра.

XII.

Одборско поверенство, изабрато у седници одборској од 4. Августа 1891. АБр. 1856 за мењање споменика под „Чукур Чесме“ свој извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 4118-92 год. одбор је примио у смеру предлог поверенства о подизању споменика под „Чукур Чесме.“

XIII.

Према равнајући одлуци одборској а на тражење одборника г. Ђ. Ж. Новића, одбор је изабрао г.г. Марка Вемајевића, Михајла Јанковића одборнике, замен. помоћнике Косту Чупића, мајсторе лекара Петрашиновића капетане Ђ. Бороту а Сиву Добрачу, да као одборски поверенници прегледају и приме сено, што се за општинску стоку, набавља.

21. редовни састанак

19. Марта 1892. год.

Председништво председника г. Мил. Р. Марковићевић, присуствовали одборници: г.г. М. Вемајевић, М. Петровић, Мила М. Петровић, Н. Р. Поповић, А. Ј. Одавић, С. Вемајевић, М. Вемајевић, Н. Х. Поповић, Др. М. Т. Лесо, Рад. С. Филиповић, Ђ. С. Новаковић, Ђ. Ж. Новић, Ј. Дивљевић, Ђ. В. Михаиловић, М. П. Бонтић, Г. Ерић, Мила П. Чурић, М. М. Вемајевић, М. Трипковић и Др. Радовановић.

Марко Петровић — Ја не знам од куд се разнорала ова дебата у овом правцу. Овде није питање о тротоарима у општ, т. ј. хоће ли бити тротоарима у Београду и у не. јер то је питање решено, и ово данас није на дневном реду.

Питање је овде хоће ли се Београд на рачун прихода од уједине трошарине задужити од једном 10 милиона код страних друштава. но рана ој законодавној одлуци, која да му дано повлашћицу, да се може задужити код наших завода са жалом пророк, те да се прикривено помоћи новцем наших грађана и да наши новчани заводи буде од тога користи, а да се новац њин не изнесе на страну

Кад би било питање, хоће ли бити трошарине или не, онда бих рачунео противоречне неслагања, или овде није то у питању, него хоће ли се жели општина на миру сиру задужењем код завода наших, те да нероднодиво задужујућа се у земљи, код наших новчаних завода, уштеди себи плаћање интереса на 10 милиона динара од један пут, а она се да ова ове мали цену су сиру плаћората у раду одмах не ће ој бесплодни лежати до уштробе, а интерес двогни се на цену и то на страну, јер ми ту сиру нема ко овде у земљи повећити цену у 10 милиона. Дакле, цела је ствар у томе хоћемо ли дати да се општина несадни на мале

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 16. Марта 1892. год. и усвојене су следеће изнесе у одлуци Бр. 212 да се поверенство за откуп земљишта које обратити и другим предузимачима за железницу а не само именованим, као и да се железничком пруге све наслање ово Београда, што буде требало. У одлуци Бр. 207 да одређено поверенство може прићи и извршити преглед касе и књига општинских.

II.

Одборник г. Соломон Аврамја предлаже, да се изабере поверенство, које ће прићи прегледу књига и касе трошарине у овој 1892 г.

По саслушању овога, одбор је ништа, да исто ово поверенство, које је изабрато за преглед општинских књига и каса, има право да прегледа и трошарине књиге и касу.

III.

По прочитању акта истражне судије за кар. Београд АБр. 5267, 5294, 5279, 5268, 5279, 5265, који се тиче уверења о владању и приватном стању извесних лица, одбор је нашао, да су Димитрије С. Марковић и Дина Јанковић доброг владања и доброг имовног стања: да је Петар Крстић доброг владања а сиротног имовног стања; да су му Васа Крстић, Будимир Аранђеловић и Јосиф Вајин неспошати.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се тражи уверења о сиротском стању.

По прочитању тих молби СБр. 4066, 4736, 4674, 5170, 4982, одбор је једнако мишљење, да се Јулки Стевановић може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о имовном стању молиљача, Јелице Бошковић, Милене К. Михаиловић, Масе Ј. Ст. Марковића и Милеве Игњатовић, на тек онда да им нада тражено уверења.

V.

Председник изнесе одбору да је Коста Пашићев ов. подвео молбу, да му се врати каућија у 1500 дин. коју је положио као предмет покупак пубова. На како та каућија није спроведена през књиге депозитне општине безгрешне а ни доказа да је приложена, то предлаже одбору да реши на које партије буџетске да се она задужја прати.

По саслушању овога и по прочитању мишљења општинског правоступника СБр. 4444, одбо је решио, да страг ову кауће г.г. Б. Новаковић, Др. Д. Алексића и Р. Филиповић одборници на подлеску одбору пизетај на решење.

VI.

По прочитању акта одељења надлудског АБр. 5242, којим се тражи да се одреде поправне каше за потрајне на основу чл. 5 зак. о чувању шума колског, одбор је решио, да и у овој 1892. години остану исте каше, које су ређене су 1891. год. (Решење одборско АБр. 805-91. КИБр. 371.)

VII.

Према решењу одборском од 1. Марта 1892. год. СБр. 3728 председник изнесе одбор да је са расписаним тогова са Гуном Табановић је чишћењу варошких тргови, општина претрпела штету од 306·20 дин.

По прочитању тога извештаја СБр. 5467 одбор је после поименичног гласања са 17 гласова против 4 (2 нису гласали) решио, да се Гуна Табановић врати каућија коју је положила као закуни за чишћење варошких тргови у 1891. г.

VIII.

Како је одбор општинским решењем своји од 26. Јуна 1891. год. ГБр. 920 уступио набавку коцака и полагање коцкасте надзоре Перишког комп. и истим решењем задржао себе право да приликом овога кеса предаје онда над за потребно нађе, то председник предлаже одбору да реши да се калдрмисање коцком може у овој години отпочети.

По саслушању овога одбор је решио, да се калдрмисање коцкастим каменом у овој години изврши у улицама Савској, Мајданској и Кнез Михаиловој и да се исплате из партаје буџетом одређене за ову посао. Остале улице да се коцком калдрмишу у овој години само онда, ако предузимач Перишки и комп. пристане да му општина плаћа шест па сто интереса на зарад док му се цета не исплати. Овлашћује се председник општине да са предузимачем Перишком и чуме. стуни у преговоре о овоме и одбор извести о резултату.

IX.

Председник износи одбору на решење молбу Косте Стаменијловића, којом моли да му се изда награда за вршење службе деловође главног школског одбора 1889. год.

По прочитању те молбе АБр. 5394 одбор је

дувала послова, и да неће стала на томе путу она ће да учини превременим зајам од 3 милиона, ова ће вспланити тај мали зајам. О томе је говор, а не о трошарини.

Милош Обреновић — После говора попа Марка и г. Адамија Васиљевића, ја не бих имао шта да кажем, јер су они исказали оно, што је главно код овога предлога. Ми као предлагачи не тражимо да се неки нов данак удара, и да ће тај данак на сељаке да падне. Ми тражимо само то да се одобри превременим зајам да се може продужити рад на поглављима, док се стави зајам од 10,000.000 утврди, и кад се он извуче, приликом зајам баће исплаћен.

Што изводе лепа да ће нашти велики терет на ове, који доносе сиче производе у Београд, то не стоји. Ја у Београду знам и знам шта сам ја платао, и шта сад плаћам. Ту ће дакле трошарину платити сиоц, који троши те производе. Ми Београђани нећемо сами на себе нанет, и кад нам није тешко да га сносимо, онда од куд ће моћи изводити другим.

Ветомир Младеновић. Ово је питање веб разјашњено. Не чујем ја овде да се неком ствара ни да се неће него се предлаже само једна допуна, и о њој је реч: хоће ли да се прави или не то, да постојећи закон о трошарини неће променити у напласи трошарине.

одлучио, да се веће укупи главном школском одбору на мишљење и потврду.

X.

По прочитаној молби Л. Јовановићеве АБр. 5395. којом моли да је општина хоћаном потпомогне у отварању дечијег забавишта у Савамалском крају, одбор је одлучио, да се молитељки обрати дружтву за удешавање и увећење сиротиње, самаваже краја, на другоме само да се обрат општине на знање, ако иста устреба.

XI.

Председник завентава одбор, да је суд општински решио, да се кладионице старих кавеном део железничке улице што воде на дунавском насипу, како би се могла проширити ова, за насипање тога насипа. На само предложи овога кладионичара износи преко 1000 динара то износи одбору да и он свој решење судско одобри.

По саслушању овога и по прочитању извештаја пожаревачке одељења ГБр. 304, одбор је после поновљеног гласања са 13 гласова против 2 (у њиу гласали) одобрио да се Исмаилова удица што воде на дунавском насипу, кладионице старих камеиом и да се за ово рачуиаје дипитација.

општински послови

Цена хлеб. Одбор је општински у својој седници од 1. Априла ов. год. решио, да се цена хлебу спусти на двадесет и четири паре дин. по килограму, а да се по њеном продаје по 25 пара у темиин од 1043 грама. Ова цена преде од 3. Априла закључно.

УГОВОР

Закључен између општине варошки Београда с једне и Јосифа Здравковића осд. с друге стране, о праву закупа на чишћење сиџу шпаја у одељку Палилуском за време од 15. маја ове до 31. децембра 1892 г. и за цену од 1499 дин. годишње на овај начин.

1. Општина београдска уступа Јосифу Здравковићу следећа места за чишћење.

а, Мараснь пијаца,

б, Палилуска пијаца,

в, „Цветни Трг", пијаца.

2. Простор за чишћење пијаца и других места разуме се онако и то:

Под а, Мараена пијаца чисти се цео простор неокадрисане пијаце у границама: с једне стране према дому до половине кадрме, с друге стране према дућанима прид. до пола кадрме, с треће стране сирам поште до половине кадрме и с четврте стране целу дужину до Панћелиног ханта, и кадрмисани простор између казане „Панћелине". „Чачка" и „Златног тока", као и оно место где фијакери стоје, — које има простора 26·248 квад. метара.

Под б, Палилуска пијаца а чисти се цео простор оно пијаце са свију страна до пута и приватних плаиа и до кадрме пред Палилуском касарном, као и оно место где фијакери стоје. — има простора 9226 кв. метара.

Под в. Цветни трг пијаца чисти се цео обележени простор пијачни, као овај део што је зградом заузет, тако и овај део што је за сад празан остао као и оно место где фијакери стоје и простор код „Два бела голуба", — које има простора 1803 квад. метра.

Одређена и побројана места закупац је дужан свако дан чистити у времену које му за то одреди општинско-санитетска власт. Ну ире него што се чишћење одиочне закупац је дужан сва места најире водом добро полити да се прашина не би дизала. Прибране ђубре закупац је дужан одиах уклонити на одређено место за набадиньке ђубрета.

Фијакерске станице и она места где таљигаши стоје колико их год буде било закупац је дужан чистити дневно двапут а

Дакле, и ако не би одобрали ову допуну, закон о сеоским и варошким трошарине и даље би остао. Дакле овде није питање: да ли да се уведе трошарина, закон о трошарини постоји, и код бо о томе било реч у начелу, да ли ће имено сиоре мишљење о томе, као о томе сад не може бити говора, јер не предлаже се измена закона но се предлаже да се чл. 3 допуни једном тачком, за коју се нашло да би се коме учинила сувишиом да општина може продужити рад на великом тротоарима, које је предузела. Дакле о томе је само реч и не треба дебату скретати на страиачтуиају и губити ово драгоцено време скупштг рада.

Милош Богдановић. Пре свега желим да би требали да овеимо досадашну важност 3 чл. закона о београдској трошарини и зашто је ту била одређена краљевска влада да води преговоре о задужењу београд. општине. Ја желим да је законодавац хтео то да постигне, да не остаиу општини неограничено право о задужењу а то с тога, што је имао то на уму да Скупштина може довести закон, којим би се укинула трошарина и онда би била обавезна на исплату зајма не само општина но и држава, те да се ово не би десило са свим је уметан досадашни закон да влада води преговоре о задужењу из рачуи трошарине, јер влада ако нађе да ће износ који код неке Скупштине нашће да се увиие, она ода неће да закључује зајам, а ако се овом износу не ово остиии општини она ће зајам учинити и онда Скупштиие су возиле руке да такав штетан закон може мењати.

Ја сам у начелу противан сваној трошарини, јер трошарина је неправедна установа из темеља. Један богаташ, који има 2—3 дућана иа Београда и има кашгета од 20 до дук. не плаћа на рачуи трошарине ооолико, колико један сиромашан, који има седморо деце и рада је са једном сликом. С тога ја сам из основа противан овој допуни законској да скупштина даје иоотрашчено право општини београдској на задужење.

Јурај Јовановић. Није овде питање о иеопходној и неопходној пореми, и ја ја питање о томе има много стручиијих људи од мене и г. Богдановића, који су те ствари расправљали, и да је питање о томе ја сам сигуран, да би опет стиар била решена у корист трошарине а не неопходног данка. Што сам устао да говорим изазвало ме је то, што су се говорници подељеи у два табора, у варошане и селане. Варошани хоће да напокаје један терет сами на себе а селани нашу то нама смета. Могао бих пристате и на жалосно мишљење, да ће пре-

преме чишћења одређивање полицијско санитетска власт

Дезинфекцију ових станица вршиће општина о свом трошку.

5. За тачно испуњавање стога уговора одвоено одржавања чистоће закупац мора толико имати кола колико општина одреди а кола морају бити покривена и тако уређена да се ђубре не може просипати ни уједила, сем тога закупац је дужан све пијаце и места у чистоћи одржавати, јер он стоји одговоран код надлежне полицијско-санитетске власти за најмању нечистоћу.

6 За сигурност да ће закупац своје обавезе које су у овом уговору изложене тачно и уредно вршити полажио је по глсу решења од ВК Бр 2006. на име кауције 400 дин. која ће за цело уговорено време стојати у општинској каси као гаранција и по истеку уговорног времена закупцу вратити, ако не би повраћају ове штогод на шуту било.

7. Ако закупац небн своје обавезе у овоме уговору побројане испуњавао или би у њима пених био неуредан или небн на њих уврока уговор овај потписао и код надлежне полицијске власти потврдио у самих тих случајевима не само да му положена кауција пропада у корист општинске касе но општина задржава себи право да уговор са закупцем раскине без суда и парнице и на његову штету другоме на лицитацију право чишћења уступи.

8. За сваку неуредност и не тачно чишћење пијаца и других места означених у овом уговору, суд општине београдске казниће закупца, и то први пут са двадесет 20. динара, други пут са (50) педесет динара и трећи пут са (100) сто динара над пастуни и четврта неуредност општина ће може казнити са 100 дин. и одма је онда у праву без суда и парнице раскинути уговор и поступити по члиа 6. уговора. Надзор над чишћењем закупних места врши

општина преко својих органа и комисија дуговању су и против њих закључај нема права жалбе. Исто тако закључај се подвргава одлукама и наредбама полицијске које одреде ови одређују без учешћа закупца. Одлуке ових комисија санитетске власти у последу одређена частобе закупних места, нити се он може позвати у заштиту општине против тих наредаба и одлука.

9. Ни у ком случају закупац има права ни на какову накнаду од општине нити му општина стоји на у чему одговорна ако закупац на ма којих у рока не би могао, или не би хтео овај уговор извршити.

10. Изјављивању цену за чишћење оних дијела општина се обавезује закупцу сваког месеца по петеру колико му припада исплатити у новцу према ономе у општинској каси наће.

11. Ако општина нађе да је тај начин чишћења улица неуредан и усвоји други какав начин, или ово ово право напусти или још престане овај ће ова моћи и пре рока расказнути овај уговор и у том случају закупац нема права на накнаду.

12. Овај уговор закупац не ће моћи пренети на другога без писменог одобрења општине.

13. Овако су написана два равногласна уговора и код надлежне полицијске власти о трошку закупца потврђена и по један примерак предан обема странама на употребу.

Уговарачи:

Председник
општине београдске
Милован Р. Марјановић
Пословође
Јосиф Здравковић

Да су општина варошн Београда коју заступа већ председника г. Милован Р. Марјановић с једне стране и г. Јосиф Здравковић овд. закупац с друге стране овај уговор закључили између њих о закупу права на чишћење дијела у кварту палалуском у свему на свој пред главну признали кварт варошки тврди.

Такса за оглашај и потврду за два примерка и на предмет напљаћена је у 12·10 дин. и на потребљено уговору који се закаља у рубрици општине примљена и прописно поништене.

Бр 3253.
17. Јуна 1891 год.
Београд

По наредби
стараоце квартн варошког
гвозар
(М. П.) Мил. Ђукић

Основа је нити уговор закључен и за остале општинске одсеке и то: за варошко-душанске са г-ђом Јулком ж. Светислава Јовановића за 2,499 год. и њих да части ове дијеле и улице:

а. велику дијагу са местом где оџјакери стоје;

б. рибарнице испод главне полицаје,

в. басамаше поред кафане „Национала“,

г. Простор испред њиних општинске у дубровачкој улици на Спасовске улице пауки калемегдану.

д. Спомена кнеза Михајла са местима где оџјакери стоје.

е. Место на калемегдану где оџјакери стоје.

ж. Место около пранног плаца западне пауке до дешеске чесме.

У одсеку терашско-саинталском са г-ђом Јулком ж. Светислава Јовановића за 2389 дин. год. њих да части ове дијеле и улице:

а. Малу дијагу на Сави,

б. Дијагу „Зелени венац“ са оних местима где оџјакери стоје,

в. Место испред Дунрука на Сави где оџјакери стоје,

г. Басамаше у високој улици.

д Терашска чесма са местом где оџјакери стоје до кафане „Касино“ и „Парнза“.

е. Простор испред железничке станице где оџјакери стоје.

УГОВОР

Закључен између општине београдске с једне и Милана Малодановића овд. с друге стране о закупу права на извоз љубрета на станова а у кварту терашском, за време од 1. Јануара 1892 год. до 31 Децем. 1894. године.

1-во Општина београдска уступа г. Миладановићу право напоменута љубрета у кварту терашском за горе означено време а за годишњу цену од 856. динара, а то за три године, 2568 динара и словом две хиљаде, пет стотина шесет и осам динара.

2. Закупац је дужан у овоме кварту недељно по једанпут износити љубре на свију станова који овоме кварту ће припадају Но ако би због јаке пружене наступила опасност по здравље становника на ће услед тога полицијска општинска власт наредила да се љубре два пут недељно износи на становп, закупац је дужан и то чинити без права на какву накнаду од општине. У оште закупац је дужан свазу наредбу санитетско-полицијске општинске власти тачно и брзо испуњавати, јер он стоји овој власти за свазу неуредност одговоран.

3-ће Сваком становнику који има своја кола и коње стоји на кола своје љубре сам износите но закупац је дужан од свију тих лица тачан списак водити. Тако исто могу механџије који своје штале имају сами љубре износити но сва тања лица стоје полицијској власти одговора за нечистоћу.

4 то Закупац је дужан љубре износити са љубришта на вагоја, но ако кола неби могла у вагоју ући онда товарења љубрета, дужан је закупац у нарочито за то уделеним корпама или салдуцима из вагоја износити и на кола товарата. По закупчени вуди дужна су строго моторити да се љубре

Алекса Гатарац. Ја ћу бити врло кратак. Ниће овде питање хоће ли се увести тротоарина, закон о тротоарима постоји, него је питање о томе: хоће ли Скупштина одобрити општини београдској да учини приређења зидат, да заврши радове које је почела. Много господа предговорила су мени објасниле, да је са Београд исходила памећења добра пијаца воде, осветљење. Те намирнице шту мислили дуксуза. Од подизања тих памирница имаће користи и Београд и цео народ, који има доларе са крстошњом. Кад београђани од сеје воле труде се да то у Београду уведу, ни не треба да их сметамо; нека заходе прилаже тротоарина, нека се задужују и дуцују како знају, а кад дође пред нас закон, да ли да се распростре тротоарина и на остале вароши у Србији, ми ћемо се о томе расговарати. (Чује се: врло добро, да се реши).

Петрарадовића. Је ли воља Скупштина да се прекине претрес? (Јесте)

Има још реч Тома Вељчић, Мих. Поповић и министарке.

Тома Вељчић. Ја мислим, господо, да кад Скупштина дозвоји дођуну закона о овакој ствари, да треба да нам из ума и и. следнице, које ће знати доћети. Г. Марко Петровић рече да овде није питање ни о чему другом, него о закупу, ја мислим да ће ово питање бити врло кратко. Ја ћу само да кажем, да ја и моји пријатељи нисмо за тротоаре, ја сам за то, да се ова ствар остави за сада, док се не уреде финансије наше земље, док се не уреде наши приходи, па онда да се ова ствар узме у претрес. Ја мислим,

не би поништен по жалби просјалио због чега ће закупац бити одговорен полицијској власти.

5. Закупац је дужан имати такво уређена кола кроз која ћурбе не може испадати и просипати се, она морају бити сасо отворена а отвор мора бити сасо толики у колико да се може сасо ћурбе убацити, за чим кола буду пуна морају се затворити и тек на месту полицијском присутном плаћу одређеном отворити и ћурбе избацити.

6. Закупац је дужан из сваку зграду било да су оне својина општинска или их општина под закуп држи а спадају у њезине кварторе, — бесплатно ћурбе износити. Исто тако дужан је закупац ћурбе износити из Евангеличке школе. Од овога изузимају се оне куће општинске: куће у забојској улици и на дорћолу за које дотачне парадиђе дужни су за износ ћурбета плаћати.

7. Сопственици зграда у Београду дужни су плаћати закупцу таксу за износ ћурбета по овоме реду и то:

а, од собе и кујне или мале дућана са собом 20 п. д.

б. од две и три собе са кујном или већег дућана са магазом по 60. п. д.

в. Од четири или више соба са кујном или од господске са кујном без штале по један динар. Ова се све бити већа на било да закупац једни пут или два пут недељно ћурбе износи. Од онога сопственика зграде које било за себе или коју партију својих кирајџија не плати таксу на време, општинска ће власт на тужбу закупца принудним путем наплату извршити а за тачно вршење својих обавеза по овоме уговору о чистоћи, закупац стоје одговоран полицајној општинској власти.

8. Изналистраку цену у ово вршење закупац је дужан платити каси општинској у месечним ратама у напред сваког месеца што ако не учини плаћиће 12 од сто на име интереса на дугујућу суму од дана протеклог рока до наплате. Но ако закупац и за два месеца не би аренду платио општина је у праву без суда и парнице уговор раскинути на штету закупчеву а ову обезбедити из имања његовог, зато се штета не би могла из положене кауције подмирити.

9. За сигурност тачнога вршења обавеза у овоме уговору изложених закупац је положио на име кауције динара 300 као гаранција која ће за цело време закупа у наси општинској депозитни остати и која ће му се по истеку рока закупног вратити.

10. Ако закупац не би хтео уговор подписати и код надлежне полицијске власти потврдити, положена кауција пропада му у корист општинске касе. Но ако би тим уроком била оштећена општина дужна овај закуп другоме лицу на лицитацији, закупац је дужан штету накнадити ако се она неби могла из положене кауције подмирити.

11. За сваку неуредност у вршењу својих обавеза општина има право казнити закупца са 10 па и са више динара коју је казну дужан закупац одмах у готовом новцу положити, но ако закупац не би хтео ову платити, општина има право лицитацијом одмах новоза продати колико је за подмирење казни нужно у коме случају закупац нема права ни на какву накнаду од општине, на против општина има право да према закону онако поступи како је горе овој тачки речено.

12. Закупац не може ово право без одобрења општине на другога пренети јер ће и то бити узрок да се уговор на штету његову раскине и другоме лицу под закуп нода.

13. Ова су написана два равногласна уговора и код надлежне полицијске власти потврђена о трошку закупчевом и по једни примерак њему обе уговарајуће стране.

Уговарачи:
За општину Београдску
Председник
Милован Р. Маринковић
Закупац
М. Ј. Миладиновић

Да су г.г. Милов. Р. Маринковић председник општине Београдске и г. Милан Ј. Миладиновић ковач овд. које подписали лично познаје овај уговор за свој признали кварт варошки потврђује.

Такса у 10·40 дин. за признају и потврду наплаћена је у таксеним маркама.

Бр 833,
14. Фебруара 1892 год.
Београд.

(М. П.)

Заступа
Сторожинац кварта варошког
Пиндур
Милан Ђукић

Оваква је исти уговор закључен и за остале кварове, а са разним концесионарима и то: кварт варошки са Филипом Анастасијевићем за 900 дин. годишње.

Кварт палилулски са Јосифом Здравковићем за 801 дин. год.

Кварт дунавски са Тодором Лазаревићем за 1810 дин. год.

Кварт врачарски и Савамалски са Јорговићем Х. Јовановићем и Светозаром и Јованом Јовановићем за 540 дин. годишње.

УГОВОР

Закључен између општине београдске с једне и Луке ж. Светислава Јовановића овд. с друге стране о закупу аренде за чишћење нужника и пензирања и строжерски посао под овим погодбама:

1. Општина београдска уступа ону аренду Луки Светислава Јовановића за време од 1. Јануара 1892. год. до 31. Децембра 1894. год. дакле за три године.

толико терете плаћањем ове трошарине и ако нам је тешка, неговорено против оне предаваца а други се за нас заузимају. Београђани плаћају сандук шећера 50 динара, док они знају редна београдског добијају га за 35 дин. Београђани плаћају, као што мало час један од предговорника рече — једну буриу 5 динара, док се у другим местима добије пар за 2—3 дин. Ми немамо ништа против тога што толико плаћамо. У интересу је нас свију да се Београд подигне као наша престоница, да има изгледа као и друге престонице, да га спаљено са свима потребама, које су нужне за здравље наших становника. Ја знам у другим земљама шта раде окрајчанети и народ за своје престонице, милионе котирају да своју престоницу улепшају и украсе, а овде шта чујем? Жао ми је што морам да признам, да кад се год почела реч о Београду, слушао сам од појединих посланика такве говоре, као да је Београд туђа варош, као да то није престоница Србије и усред саме земље. Сналаз се гледало на Београд мађјари, док се у другим земљама тако не чини; у другим земљама сваки се понози са својом престоницом. Запитајте Мађјра за своју Пешту, холандјане Бутаре они дају пола милиона динара годишње на уљепшавање своје Сеоје, и они је нас престиже. А шта видимо овде? Видимо да оно што сами грађани престонице троше и сами хоће да плаћају, поједини се посланици налазе, нађена је ово тешко — док међу тим они пишта не плаћају, јер ве живе у Београду.

Госп. Коста Вацић приметио је како се сељашина, који узме у Београд претрпају стварн но колима, буше неким мердевина о т. д. То у стварн биса за то што има сељак, који једног дана извезе из Београда на колима не непотпсано сандуче шећера и каже а сутра дан исти шећер и ову врадају у Београд, претрпају сеном или сламом или другим стварима. И с тога мора онако да се ради, над ним а таких људи, који хоће да крпуцкарс.

Тома Вођевић приметио је да општина даје трошарину у залогу. Ја мислим да је г. Бојовићу познато да нигде нема новаца без налога и код општина хоће да учини неки напан, она мора дати и гаранције да ће тачно интерес и амортизацију плаћати, немамо ли залоге неће нико дати новаца. Ја не треба ништа више да говорим о овоме предлогу, овде се не траже нашти нове, ве се конкуије само једна тачка, да се може прикладно задужити, јер јеј но треба толико новаца од један пут, јер је збор грађана 10,000.000 одобрио, него ће узимати постепено колико родова буде градила, а да могу узимати од наших новчаних завода а не од њу на страну да узимају и да тамо што рос плаћају. То сам ништо само да приметим.

Коста Вацић. Госп. Тирковић каже да је потребно и умесно што се овако ради са колима, који у варош дазе, до се претресу стварн. Ја мислим да то не могоју, јер се може један сељак метући на дан кола сандуче шећера а одмах куи кола сена. У осталом нека се и допусти да се стварн претресу, не треба ни овај начин како се то сада ради. Ово није трошарина, ово је отимање.

Председник. Ја мислим, да је правилно да се кола која узме у варош прегледају, почем су се показале недостатне, које сам мало час поменуо.

Потпредседник. Пр.трес је сервиан. Сваљам на гласање: Ко је за то да се прочитана измена у начелу прима нека седи, ко је против нека устане? (Већина седи). — Одлучујем да је ова измена у начелу примљена.

Известилац прочита 3. тачку чл. 1. измена законе о варошкој трошарини у Београду.

Потпредседник. Одобрава ли Скупштина ону измену у тач. 3-ћој? (Одобрава). — Одлучујем да је одобрена.

Известилац прочита чл. 2.

Потпредседник. Прима ли Скупштина прочитани члан? (Прима) — Одлучујем да је примљен. Са овим је свршено прво читање ових измена.

2. Закупница је дужна имати све справе које су за ону радњу нужне а бураџи онолико количине потребно, бурад морају бити здрава, снабдевена са заклопцима како се при напоњењу нечистоће не би особно сирад. Бурад се нора после сваког напоњења нечистоће добро опрати а морају бити и спода и изнутра тероваља.

3. Арендатор има право од сваког кубног метра нечистоће из пужника или помијара да плаћати у своју корист по 10 дин. а нечистоћу чросимаље на место где му санитетско-полицска власт одреди. Ако би закупац противно издатој му наредби нечистоћу на друго место просипао дакле противно истој казнише се и то: при пут са 50, други пут са 150, а ако и трећу преступи наређбу тада општина има право одмах без суда раскинути уговор и закуп издати другоме на штету закупчеву у којем случају закупца му пропада у корист општинске касе а ако се штета на закупце не може подмирити, онда је закупац плаћа из другог свога имања.

4. Чишћење пужника и помијара прибне арендатор поћу: зими од 11—5 сати, а од 4 сата у јутру лети и то у свако доба године само не од половине Маја до половине Августа но изузетно од тога мођиће и за то време вршити чишћење где је то неопходно нужно или кад у то време санитетска или полицска власт нареди да се пужници и помијаре чисте.

5. Ако би се арендатору при вршењу ових послова стављале какве препоне од стране грађанства он ће се за то обратити полицској власти и тражите пуну помоћ према закону санитетском. Општина му неће одговарати ни за какву штету ако он неби добро помоћи код тих власти по својим достављ и тужбама.

6. Концесионар се не ослобођава трошарине за све време трајања овог уговора, већ исту мора да плати као сви остали приватни.

7. Справе којима закупац ради ноћни посао односно бурад дужан је концесионар у најкраћем року да цементира и маркира те да се зна колико које буре има запремине. Ако концесионар ово неби урадио или неби хтео урадити, суд ће поступати према прошлу чл. 3 овог уговора т. ј раскинуће уговор на овај начин и са свим правима која су предвиђена у тачци 3. овог уговора.

8. Арендатор је дужан беспатно вршити стродерски посао било по приватне управе вар. Београда или општинског суда лично или среством својих момака и то: према признавима издати од г. Министра унутрашњих дела за стродерске радње.

9. За вршење овога посла арендатор ће наплаћивати од приватних лица у своју корист све таксе и то:

а. од једног дипсаног вола или краве или коња које мора све од реда наковати по 5 дин од комада или у место таксе може кожу и остало за себе задржати само ако кожа по санитетском закону може дозволити за употребу.

б. Од једног телета или ждребета која се као и стока под а) наковати морају наплаћивање но 3 дин. од комада или ако му се не плати задржаће кожу.

в. Од једног овна, јарца, овце или козе по 2 дин.

10. У случају маренце болести ову ће таксу узех општина у новцу плаћати арендатору а дезинфекција неће се никад вршити о трошку арендатора у случају кад се мора и кожа са лешином заједно закопавати.

11. О хватању и убијању паса општина ће у споразуму са управом варош Београда издата особена правила по којима се арендатор мора управљати, а док се ова правила не издају он мора по наредби општине и управе вар. Београда хватати и убијати псе. У ове таксе за свако ухваћеног на пуштеног или убијеног паса добиће арендатор из касе општинске по 40 п. д. од комада. Рада тога арендатор мора у присуству маренце лекара и одређеног кварничких општинског пребројати пушке од убијених паса, о томе рачун подпети који ће му маренци лекар и општински кварничк оверити, јер ће се само такав рачун на општинску касу исплатити.

12. Ухваћене псе арендатор не сме пратити без одобрења општине, но ако се докаже да је то нпак чињо и таксу у своју корист и без одобрења општине наплаћивао казнише се од 15 до 60 дин. над се год ухвати, плаћи и преже на која ће се и када ће се и када ће се хватати и краћати псе, прописаће општина или полицска власт.

13. Арендатор нема право на раскинуће уговора нити на какву накнаду штете од општине ако општина сама или у споразуму са полицјском влашћу прошире правила по којима ће се се сва сим или од чести одузело од арендатора право на хватање паса и ни тај посао другоме пове уступио а тако исто нема право на нападу и на раскинуће уговора што општина и даље задржава наплаћивање у своју корист за маркирање паса.

14. Право на чишћење пужника и помијара као и стродерски посао арендатор не може пренети ни другоме без одобрења општине, јер од стоји овој за сваку неуредност одговара и општина задржава себи право да арендатора за сваку на и најмању чегредност у смислу тачке 3 и 10 овог уговора каже.

15. Паликтирану годишњу аренду дужан је арендатор у месечним платама као општинској у напред плаћати, што ако не учини плаћање и 12 ,[год. на име интер. на дужну суму од два протезлог рока до наплате, но ако би арендатор у плаћању ове аренде био не уредан, општина београдска задржава себи право да са арендатором без суда и закинуће раскине уговор и ону (лицитацију) аренду на лицитацији другоме лицу уступи на штету његову. Но ако би узроком тим било на општину какове штете арендатор мора исту из остатог свог имања попунити ако се ова неби могла на положење имућије подмирати, који му у том случају у корист општинске касе пропада. Смитраће се да је закупац неуредан плаћања све се стеку две неплаћене рате и зађе у трећу.

16. За сигурност да ће арендатор своје обавезе у овом уговору обележене тачно испуњавати, полажно је на име кауције 800 дин, по тлоску решења СВр. 18639 и ова ће за сво време трајања овог уговора у каси општинској као гаранција остати а по истеку уговореног роза арендатору пратити ако неће попрањају исте какве препоне стајале на путу.

17. Овака су написана два равногласна уговора који су од обојих страна подписане и под надлежне полицске власти о трошку закупца (арендатора) потврђени и обема уговарајућим странама на употребу предати.

Уговарати,
за
општину београдску
председник
М. Маринковић.

Прокурдиста и сувлаш
Пав. Станојевић.

Закупац
Јулка м. Свет. Јованчетка.

Одобрава м. поступак
Свет. Јовановић.

Да су г.г. Милован Р. Марикковић председник у ове општине и Јулка м. Светислава Јованчетка по одобрењу свога мужа Светислава које потписати лично пошаје овај уговор који међусобно за свој приказ, квирт варошки потврђује.

Таксе у 61·20 дин. за потврду на вредност од 15.300 дин. исплаћена је у таксеним маркама.

Бр. 932.
18. Фебруара 1892. г.
Београд.

Старешина општ. варошке,
судија
(М. П.) **В. Н. Милекићевић.**

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА.

Општина варошн Београда примила је Панчићеву статуу, коју је вајарско наше одличја и родољубиви уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина ова постарати у парку на великој пијаци о своме трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се тропкомо ово салазана статуе могли исплатити г. Бока Јовановић обратио се молбом општини варошн Београда, те да она примулна добровољне прилоге.

Општина варошн Београда примила је на себе ово прикупљање Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у оните, на где они били, да притекну у помоћ приложима ради сазиване статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог повођника, данашњим поспоцима писан Панчићевих, славом ученачких. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну наше ово угледнике али и донаку да пошљу своје прилоге, јер но заборавља заслуге трудбе-

нима славом увеличаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошн Београда 25. Фебруара 1892. год. АБр. 4110.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У грађевинском одељењу суда ово општинског у Панћелиној кући на варошној пијаци држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

На дан 10. Априла тек. год. од 9. до 12. сата ове подне за грађење тротоара у „Марковој" улици.

Кауција 100 динара.

Све кауције полажу се у готовом новцу или у жиралним папирима.

Ближа условн могу се видити у помењутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине гар. Београда ПБр. 363: 17. Марта 1892 год. у Београду

На дан 21-ог Априла тек. год. држаће се у грађевинском одељењу суда ово-општинског у Панћелиној кући на варошном тргу отворена лицитација за грађење основне школе за Дунавски крај ове вароши.

Осеорп ће се примати од 9—12 а отворн ће се тачно у 12. сата у подне.

Кауција 16.500 динара.

Строшни полажу дупау кауцију.

Осеорп се онда слабдети са прописима марама.

Ближа условн и остала техничка документа могу се видити у помењутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине гар. Београда ПБр. 410 21. Марта 1892 год.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)

држан 23. Фебруара 1892. год. у Београду.

(Свршетак)

Председник. Ово питање о таксирању хлеба није још при крају претресано у одбору са овољном јачином. То је питање и сад пред нама и претресано је и питање о санитетским мерама какве треба да буду доњам лебарницама. То је питање занимало и Управу вароши Београда па се до данас још није дошло до никаквог резултата.

Сад они су злоупотребљали своју душност и месяли су хлеб од мекиња што запста може доводити одборнике да са претрешни незнањем ово сарече. По закону приликом ови морају да несе хлеб од сејаног брашна. Они су на ово што су сад учинили крив и биће кажњени.

Ово одређивање цене хлебу доиста је тешко пошто ми одређујемо цену једну за све врсте брашна. С тога је то оправдано, да се одреде неке цена, као што је то помењуо т. Др. Паја Поповић, јер треба да се зна како се брашно сеје. Према овоме мора се још настати да се ово питање у ред дпеде како неби ваше овакове појаве доводиле грађане у забуну.

Ја признајем и сам да пекари немају бог зна колику корист, али сам уверен да пису ни на штети.

Ми ћемо предузети мере да их затекрамо да раде онако, како треба, а за ово што су учинили биће кажњени колико им закон допесе.

Како сада пема ваше прпјављених говорника, то да ставим питање на гласење.

Држим да се сво разговор своди на ово: да цена хлебу остане при досадашњој цени или да се промепи.

Андра Одавић. Гогор је био о томе, да се цена од сејаног брашна не мења, а од несејаног брашна да буде 17½ п. дин.

Раденко Драгојевић. Биће потребно положити питање о цени на несејано брашно — него треба само поставити питање о цени хлебу.

Андра Одавић. О томе не може се гласати да ли да се мења цена лебу или не.

Ја сам покренуо ово питања која треба да се стане на гласење: прво да се сви најстрожије казне. Друго, да се забрани на пијацама продавање хлеба од несејаног брашна. Треће је питање, да се предузму санитетске мере против њих односно њиховог докала.

Председник. Ја не мислим да је таква мера нужна — а пристајем да ни се забрани на пијацама продаја хлеба од несејаног брашна.

Коста Б. Михајловић. Ја пристајем да решимо, да не смеју продавати хлеб на пијацама јер ова нпх продају хлеб на пијаци плаћају нарпје 10 динара а код би на фурупа продавали плаћају по 10 дуката и онда немају рачупа да таван хлебац несе.

Председник. Дакле молим вас напете је питање, да се забрани продавање леба (чује се: да се забрани продаја леба без прописа, ко продаје леб са меканьама да се казни).

Дакле, молим вас, ви ћете, да се продаје леб таксиран а петаксиран не сме се продавати. Тако сто и до сада радили, во продаје леб не таксиран, он се казни. По закону и не сме се продавати леб од несејаног брашна, него само од сејаног брашна.

Сад да решимо односно таксе. (Чује се: да остане пита такса белом лебу).

Усваја ли одбор да остане такса 24 пара шо што је и до сада била? — (Усваја).

А за црни леб? — (Чује се: 17½ пара 20 пара).

А. **Одавић.** Молим да се усвоје, да се приступи извршењу санитетских прописа о уређењу лебарница.

Председник. Усваја ли одбор предлог г. Одавића? — (Усваја).

Сад молим вас, за црн леб предлажу се две цене: 17½ ц. и 20 пара дин.

Васа Филиповић. Црни леб меси се од алексиначког жита, а цена је алексиначке мешпце 16 динара. За то ја предлажем да цена црном лебу буде 17½ пара дин.

Мих. Јанковић. Треба говорити истину. Није истина да је цена тоне житу 16 дин. него је 18 динара, и ја то сасвим је право да одбор одреди цену црном лебу 20 пара.

Председник. Дакле, молим вас, господо, имамо два предлога: један је да цена црном лебу од просејаног брашна буде 20 пара в. гр., а други је: да се црн леб умешен од просејаног брашна продаје 17½ пара в. гр.

Приступићемо гласењу. Ко је што да се црн леб продаје за 20 п. к. гр. тај ће гласати за 20 пара, а које 17½ п. тај ће гласати за 17½ п. — (Настаје гласање).

После гласања.

Председник. 17 је гласало за 17½ пара, а 12 за 20 пара. Према томе одбор је решио да се црн леб умешен од просејаног брашна има продавати по 17½ п. дин. И молим вас да се продаја рачуна на грош, и да се према тоне тежина лебу одреди. (Усваја се).

Соломон Азријел. Ја бп предложио да изберемо једну комисију која бп прочула питање, да се еспеп дебрички укине, да буде слободно мешење хлеба.

Коста Б. Михајловић. Кад је слободно мешење, онда не може бити таксирања.

Ђ. Новаковић. Предлогу г. Азријела нема места за то што постоји закон о еспеньма, а што закон одобрава то ми не можемо да укидамо.

Љ. Јовановић. Закон о радњама изшет је пред Скупштину, и после доношења тога закона можемо говорити. Сад бп ударали о закон који постоји а после о овај који хтео бити допесен. С тога морамо одложити решење тога питања.

Ђ. Нешић. Пиак може да се образује, и она нека прочуи то питање може ли се укинути или не?

Рад. Драговић. Пре неколико година ми се да су и наше фурупције радили на томе да се еспеп укине, хлебари су се почели учповаати, али еспеп није укинут, и који год није био члан еспепа, иста је еспеп тужио министру, и тражио од министра да сваком забрани радњу која нема права на њу.

Мића Петровић. Ја сам разумео питање да одбор изабере комисију да она ради на томе, да нађе пута и начина за слободно мешење хлеба. (Одговорпје: на то је укидање еспепа).

Председник. Ја ћу ставити онако питање: Ко је заго да се ово питање одмах решпи и да сад одмах изабере комисија, тај ће гласати за, а ко је заго да се одложи, тај ће гласати против. (Настаје гласање).

После гласања.

Председник. Пазите чуп резултат гласања. 17 је гласало против, а 7 за, трећина нису гласали. Према том одбор је усвојио да се решење овога питања одложи.

Пошто је већ дапап данашњу седницу закључујем.

Састанак је трајао до 9 часова у вече

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Парна штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић.

БРОЈ 16. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ: СРЕМА:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за странство: целе за годину . . . 9 дин.

Недеља 12. Априла 1892.

Цена је огласима 5 дин. пара од врсте
Претплату плаћа свако унутрашњи за општинск
суд а сви корисници за уредниш
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ЗАКОН

о

НАКНАДИ ШТЕТЕ УЧИЊЕНЕ ЗЛОНАМЕРНОМ ПАЉЕВИНОМ И НАМЕРНИМ ПРОТИВЗАКОНИМ ПОНАШТАЈЕМ НЕОБЗБЕЂЕНИХ СТВАРИ У ВЛАДУ СЕОСКЕ ОПШТИНЕ И ПОЉСКОМ ИМАЊУ, У ВЛАДУ ВАРОШКЕ ОПШТИНЕ, ДУЖНА ЈЕ ОШТЕЋЕНОМ, НА ЊЕГОВ ЗАХТЕВ, ДА НАЗНАДИ ОНА ОПШТИНА, У ВЛАДУ КОЈЕ ЈЕ ЗЛАЊКЕНО ДЕЛО ИЗВРШЕНО, АКО СЕ КРИВАЦ НЕ УХВАТИ У РОКУ ОД ТРИДЕСЕТ ДАНА, ОД КАД ЈЕ ИСЛЕДНА ДРЖАВНА ВЛАСТ ИЗВЕШТЕНА О ИЗВРШЕНУ ПРИВИЧНОГ ДЕЛА.

Члан 1.

Сваку штету учињену злонамерном паљевином и намерним против законим понашајем необезбеђених ствари у влади сеоске општине и пољском имању, у влади варошке општине, дужна је општина, на њезин захтев, да накнади она општина, у влади које је злочиначко дело извршено, ако се кривац не ухвати у року од тридесет дана, од кад је иследна државна власт извештена о извршеном привичном делу.

Члан 2.

Ако се између две или више општина породи распра о месту, где је ово дело учињено, напада ће се општином платити на часе сваку тих општина подједнако, а дотиње сва плаћени делови стављене се на терет оној општини, која се у смислу члана 7. закона о општинама огласи за одговорну.

Члан 3.

Штета се сваки процењује преко вештака и исплаћује у новцу.

Члан 4.

У свима питањима ове накнаде сваку општину представља и заступа њен заступник — изабран у смислу тач. 6. чл. 70. закона о општинама, а где нема неки, председник општинског суда (чл. 26. зак. о општинама).

Члан 5.

Штету оцењују на лицу места под руководењем иследне државне власти три вештака, који се изредно са заинтересима бирају по пропису §. 251. закона о поступку судском у грађанским парницама.

Једног од тих вештака бира општински, другог заступник одговорне општине, а оба вештака бирају трећег.

Члан 6.

У случају члана 2. овог закона, све општине преко свог заступника бирају заједнички једног вештака. На случај, да се не могу сложити у избору, онда ће га изабрати иследна власт.

Члан 7.

Ако једна страна не хтедне изабрати вештака, изабраће га иследна државна власт, назвећи на лица, која су општински помоћници (§. 248. грађ. суд. поступка).

Поставлог вештака заступа у раду његов заменик.

Члан 8.

Ако се штета не може по средством вештака определити, онда ће количину штете општински заклетвом определити, која ће се извршити од свештеника у присуству иследне државне власти.

Члан 9.

Првостепени суд има право уверити општину, коју је општински заклетвом определено, ако одговорна општина изводе разлоге, да је иста претерана.

Члан 10.

За оцењивање штете важе у свему прописи §. 253. до 257 грађ. суд. поступка закључно.

Члан 11.

Иследна државна власт заклеће вештаке пре извршеног вештачења, према пропису §. 259. грађ. суд. поступка.

Члан 12.

Одговорна општина плаћа вештаку на име дневне трошкове дневно.

Члан 13.

За двадесет дана, од дана протеклог рока, одређеног чланом 1. на захтев општинског, дужна је иследна државна власт дело наплатити и акта предати првостепеном суду на пресуђење.

Члан 14.

Општински положиће заклетву, да му је паљевина злонамерно учињена и понашај створи намерно учињен. Заклетву ће извршити свештеник у присуству иследне државне власти, која да гласи:

„Заклињем се једним Богом и свим оним што ми је по моме закону најсветије и на овом свету најмилије, да ваши злонамерно извршно паљевину или намерно понашање створи, нити сам на то другог наговорио и да не знам, ко ми је ову паљевину и понашај створи учинио; и нако право казао и заклео се, тако ми Бог помогао и овог и оног света. Амин."

Ако општински на прва позвања иследне државне власти нијаки, да се неће клети, нема права тражити накнаду штете од општине.

Члан 15.

Заклетва општинског потпуно је доказ, да је паљевина и понашај створи злонамерно извршен, осим ако узиђај иследно државне власти, чињен на лицу места где је дело извршено, или сведоци, под заклетвом испитани код иследне државне власти противно не доказују.

Но ако је општински пресудом судском лишен грађанске части, или је под полицијским надзором, или под стецишћем, онда не може заклетву као доказ употребити.

Члан 16.

Испит сведока саопштење иследна државна власт обема странама, да своје приједбе дају. Лица, која стоје у односима прописаним §. 210., 211., 212. и 215. грађ. суд. поступка према општинском, изузимају се из сведочења.

Члан 17.

Ако избор вештака, оцена штете, рад иследне власти није извршен по овом закону, учиниће првостепени суд своје примедбе, по којима је иследна државна власт дужна у свему поступити и по нова акта вратити првостепеном суду на пресуђење у року одређеном чланом 11. овог закона. Првостепени суд доноће пресуду без пресуства парничних страна, којом ће досудити општином од одговорне стране две трећине од проценене штете, или ће га од тражена исте као позакопитог одбити. Ова је пресуда одма извршна.

Пресуду дужан је првостепени суд на њег дана, од дана пријема акта од иследне државне власти, донети и послати надлежној власти; а за других пет дана дужна је надлежна власт предати пресуду обема странама.

Члан 18.

При спроводу акта првостепеном суду иследна државна власт напаштиће три дипира такве од одговорне општине и на акта утиснути ће судски ред.

Члан 19.

Одговорна општина и општински могу се за нападу штете жалити суду општинског суда (§. 6. грађ. суд. поступка).

Члан 20.

Општински подноће пресуду или поравњење извршној државној власти, која је за три месеца, од дана пријема, дужна на-

плату извршити од одговорне општине — осуђеног лица, сходно чл. 3. овог закона и предати општинском.

Члан 21.

Ако приказ, учињен у року одређеном чланом 1., буде осуђен па се наплата на његове имовине по пресуди судској не може да изврши, због немајштине, према уверењу надлежне власти, онда ће општина извршене пресуде тражити од општине у којој је каквило дело извршено.

На случај да приказ буде ослобођен од иследне власти или суда, општина има права тражити накнаду штете од одговорне општине.

Члан 22.

Суд одговорне општине у споразуму са одбором досуђену општу расподељује на поједине грађане своје општине по пореским главама и наплаћује у року, који је општем уз предњем члану.

Члан 23.

Одговорна општина плаћа таксу за непитачене прописану законом о таксама, дворску иследној власти и све остале трошкове.

Члан 24.

Општинском застарева право на накнаду штете од одговорне општине, ако исту није тражио за два месеца, од дана, кад му је штета причињена; а само у случајевима предвиђеним у члану 21. застарева за два месеца, од дана кад општини добије решење од надлежне власти, да се осуда по пресуди њена отуда да наплати од осуђеног; или од дана од над се општинском саопшти решење или пресуда којом се приказ ослобођава.

Члан 25.

Кад се приказ доцније пронађе, суд ће га поред казне осуђене да врати општини досуђену накнаду штете у новцу заједно са интересом 10%, годишње, рачунајући од дана кад је општина општу платила општином, као и све трошкове учињене око извиђења и пресуђења. Накнадна штета враћаће се грађанима осуђене општине колико је од тога накнађено заједно са припадајућим интересом.

Члан 26.

Овај закон ступа у живот, кад га Краљ потврди.

Препоручујемо свима Нашим министрима, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом, у колико се кога тиче, старају; а свима нам заповедамо, да по њему поступају, а свима и сваком, да му се покоравају.

20. Марта 1892. год.
у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

22. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

23. Марта 1892. год.

Председавао председник г. Милет. Р. Марковић; беше од чланова суда г.г. Јова Ђокић и Дим. Вељковић, од чланова одбора г.г. Ник. Х. Поповић, Младут. Ј. Мирковић, Рад. Филиповић, Ђ. Ђ. Ивић, Коста Петровић, Мих. М. Ђорђевић, Ђорђе Ђорђевић, Мита Поповић, Ф. Дрековић, Љуб. Јовановић, Др. М. Т. Лека, Др. Ц. Павловић, В. Р. Павловић, М. О. Петровић, Милош Трнавски, Мита Јовановић, Алексеја Ј. Одавић, Ђ. Тодоровић, М. М. Ђорђе, К. Д. Ганковић, М. Вељковић, М. Капетановић, Мих. Д. Васиљевић, Мих. Ш. Вучић, Н. Вељковић, Гаврило Вучић, К. Б. Милојковић, Сима Вељковић, С. Јовановић, Спас. Ристић, Др. Радовановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Марта 1892. год. и у одлуци Бр. 223 учињена је измена, да се и ушиће Киће Михаилов надзорне концесије надзорни, ако предузимачи Перишког и комп. пристану да им се за накнаду плаћа 6% до исплате.

II.

Одборник г. Марко Велимирић пита, зашто се не наради да се отворене надзорничке Которске улице, пошто је наступило угодно време за сеча посло.

На ово питање председник је одговорио, да ће издати потребне наредбе по овом питању.

III.

Одборник г. Андра Ј. Одавић поднаша своју интерполацију о закупу куће Великпа Карапешића за основну самоилаку школу.

На ову интерполацију председник је одговорио, да је у уговору о закупу ове куће стављено, да се ова кућа преда у добром стању по истеку уговора, а ко да се ова кућа довести у пристојно стање ако ито интерполант изводе.

IV.

Одборник г. Мића Петровић подноси писмену интерполацију одбору општинском због железничке тарифе „А натр" којом је установљен повишени превоз средњи водроа сенина из иностранства за унутрашњост Србије те се сад тиме шкети Београд као центар трговачки.

По прочитању ове интерполације одбор је одлучио, да г.г. Мића Петровић, Мих. Д. Васиљевић и Андра Ј. Одавић одборници са председником општине изиђе ову ствар и одбору поднесу извештај са предлогом, на који начин да се оживи Београд као центар за увоз и извоз, сриску трговину.

V.

Одборници г. Мих. М. Ђорђевић тражи да се изнесе за решење ствар о спајању Малетине улице са Вишњичком.

Председник је одазив, да ће ову ствар изнети на дневни ред у једној од идућих седница.

VI

По прочитању акта истраж. судије за г. Београд АБр. 5877, 5326, 5325, 5378, 5368 4279 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Душан Радовић земар добрег владања и средњег имовног стања: да су Димитрије Димзановић, Вацко — Владимир Савић и Тодор Паунсић брад. врло добрег владања а сиротског имовног стања (за ово последње да се извести надлежна власт да не плаћа порезе и да је већ 2 године одсутан); да су му Стојан Деспотовић, Лимак — Милан Исаковић и Добросав Јовановић непознати

VII.

Председник износи одбору на вишење позбе којим се траже уверења о имовном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 5434, АБр. 5373, 5378. одбор је изјавио мишљење, да се

ДВОСТРУКО КЊИГОВОДСТВО У ОПШТИНИ ГРАДА БЕОГРАДА.

Одбор Београдске општине при крају 1890. год. решио је, да се у општини уведе двострано књиговодство. Тога рада наиближе је парочито позорништво, које ће да прочи ово питање и поднесе извештај одбору. Тај извештај гласи:

Управи општине вар. Београда.

За мали дан још извршење се два месеца, од како сам за главног књиговођу дошао, да дасадањем модерно, двострано књиговодство, код наше општине: па сте до данас писали могао приступити заснивању, јер одређена комисија за отпочињање тога рада дражала је два састанка и извлаки да услед у почетку двогубог система књиговодства, а о процедури, како се почетни радови при заснивању имају уважавати, и како се за сами текући послови — приказа и издавања готовине — сва задужења и одобравања имају обавити, није одређена: већ чека нови састанак да то одреди и утврди. — Но како је ова комисија састављена из г.г. Пере Манојловића директора народне Банке, Јована Тодића трговца, Андре Одавића трговца, и Мате Јовановића чиновн. министар. народ. привреде које су својим дужностима и пословима оптерећени, да их је тешко заједно на састанак спунити, да би могли коначну одлуку за отпочињање рада модерног књиговодства донети.

За то сам слободан умолити вас са којим мишљењем, како ја замишљам, да се рад треба приступити и исте уз какову процедуру, дали обавлати на основима модерног двогубог књиговодства.

А.

Заснивање нала да буде на основу. „Књиница" које ће управа општине актом својим одређену књиговодства уштати а које треба да обухвата.

I. ПРИТЕЖАВАЊЕ

а). Попис општинског непокрет ног и покретног имања као и стоке општинске са прописом седање вредности према чл. 19 правила и упутства за рачуноводство од 1890 год.

б). Извод из књига (партијалних)

1-ио Свију потраживања општинских која потичу од кирије и прелје и сиграђене каздрине појединог грађанину.

2-го Свију потраживања која потичу из предатих фондова којима општина руководи другим установама или приватницима.

в). Попис свију предбих каиара, које општина као својину притежава са прошеном тачније предности и обележеним серије и бројева.

г). Попис свију депозита, које општинска каса по налогу општинског Суда на руковање прима за време.

д). Попис свију имућа које општина на зле јамчевине притежава од разних лица.

ђ). Констатовање готовине оног дана, кад са отвори ново књиговодство.

II. Дуг.

а) Извод из књига (партијалних) свију општинских дуговања.

1-ио Свију фондова који су општина на руковање предати, ма да их је општина опет даље другима на руковање предала.

2-го Свију општинских дуговања поочивши заводима или удружењима или приватним лицима које је општина на зајам узела заједно са интересом које општина на исте дугује.

3-ће Свију дуговања, која потичу од дужне кирије или непомерених издатака, порезе пронађех ронова и т. д.

б). Извод из књига (партијалних).

1 во Колико солагачи дволонта и отражају

Јелени удовој пок. Милана Пешкановића, Љубици и Владимиру Вајновић може дати тражено уверење.

VIII.

Одборник г. Љуб. Јовановић примећује, да су сласкачки синдикати врло нередовно састављени тако, да је на прошлом збору општинском много грађана лишено права гласа.

По саслушању овога председник је најавио, да ће се поставити, да сласкови буду потпуњени за идући ванредни збор.

IX.

Одборник г. Андра Ј. Одавић доноси, да је суд општински на захтев министарства финансије, крсчено издавати пореспиење београдске.ки хонорар из касе општинске. Пита да ли то стоји и ако стоји зашто?

По саслушању овога председник је најавио, да ће на ово питање у идућој седници одговорити.

X.

По прочитању протокола уже лицитације СБр. 5370. дражне 21. Марта 1892. год. за давање под закуп утурне општинске, одбор је решио, да се утурна општинска у трошкост народа уступи под закуп Илији Албахарији за три године а за годишњу ренту од хиљаду две стотине и шездесет и три динара.

XI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 421, дражне 21. Марта 92. г. за отказивање земље преко палилулског трга, на којој није било ни једног лицитанта и покупи Косте Трајковића, одбор је одлучио, да се расписује друга лицитација као и да се поврда Косте Трајковића не прими.

XII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 432, дражне 23. Марта 1892. год. за отказивање земље и полагање тротоара у Улици Марковој, Дубровачкој, Васиној, Вук-Караџићевој улици и преко Видина пијаце, одбор је решио, да се отказивање земље и полагање тротоара у поменутим улицама уступи Паши Миловојевићу по цени и то.

За полагање тротоара од тешчедерских плоча по један динар и тридесет и две и три четвртине паре од квадр. метра;

За подлагање тротоара од паротесних плоча по један динар и две и три четвртине паре од квадр. метра.

За отказивање земље по један динар и једну и три четвртине паре од квадр. метра.

XIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 420, дражне 20. Марта 1892. год. за отказивање земље и полагање тротоара у Котерској и Лепеничкој улици и протокола саслушања Димитрија Петровића од. предузимача ГБр. 415, одбор је одлучио, да се она лицитација и понуда Димитрија Петровића одбаци и друга лицитација расписе.

XIV.

Старешин мисе Ђуре Јочића пиваџије од. пуде општини Београдској да дуги месечно закупно име „Парк“ на терашијама.

По прочитању те молбе АБр. 5332, одбор је нашао, да то замоље није потребно општина те зато молбу одбацује.

XV

Председник изнесташ одбор, да је одборско поверенштво изабрало у седници одборској од 12. Марта 1892. год. АБр. 5213, прегледало подлисти конац правила за издавање вода из новог водовода и учинило неке измене, на их подноси одбору на решење.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се овај предмет остави за идућу седницу.

XVI.

Председник изнесе одбору на решење изнесташ поверенштва изабраног у седници одборској од 6. Фебр. 1892. год. АБр. 2348 поводом тражења Богољуба Гогулева да му се врати палилулска кисеоска аренда на свиљско месо, што је у инсетранству изнесено.

По прочитању тога изнесташа, одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 12 (8 нису гласали) и на предлог члана поверенштва г. Мише М. Петровића, одборника решио, да се В Росулов од тражена одбије. Остали део овога изнесташа, у коме се тражи у опште о потпомагању инсине индустрије, прелази је једногласно и без имена.

XVII.

Председник изнесе одбору на решење акт министарства грађевина о регулисању раскрснице телеграфске-косанићеве улице у Београду.

По прочитању тога акта ГБр. 21890/91. и записника општинског одељења ГБр. 28092. одбор је одлучио, да ову ствар проучи г.г. Мита Јовановић, М. Капетановић, П. Вуковић, М. О. Петровић и Коста Д. Гавринић одборници, па поднесу одбору своје мишљење на решење.

Три поверенства могу пуномоћно радити.

општински послови

— **Седница одборска.** Данас у 9 часова пре подне држаће се одборска седница, за коју ће се решавати о правилнику, по коме ће се издавати вода приватним кућама из новога водовода. Правилник ће се објавити доцније.

— **Општинске лицитације.** Општина вар. Београда стављала је знања грађанима, парочито онима који се интересују за лицитације, да општина неће објављивати ниме лицитације ни у којим другим новинама, него једино и само у своме органу „*Београдске Општинске Новине*“. У осталом објављивање лицитација у другим новинама може бити само у изванредним случајима г. ј. кад је потребно, да се објави у општинским новинама.

ИЗВЕШТАЈ

о броју стоке на општинској јавници и раду општинске сиљавне надзорнице за месец Март 1892. године.

I.

За грађанство заклато је:

2 биволе; 277 волова; 331 ком. крава; 112 ком. телади, што су укупно тежиле 4090 кила; — 3 овна; 1 коза; 9685 ком. јагњади; — 1120 ком. свиња — дебелих и средњих на перу, — које су укупно тежиле 82.684 кила; 17 прасади до 20 кила и 14 ком. прасади до 10 кила.

II

За војску и остале државне власти:

203 ком. волова и 68 крава. — Од ове

2-го Колико полагачи кауци, а потражују.

в.) Сва дуговања општинска, која потичу из налога уговора са појединим лицима или Удружењима.

Б. Процедура

Да би се сва примања и издавања готовине тачно и правилно у дотичне књиге уписивала и врло одређене књиге и на дотичне партије исправно раздвајала како би могући бре тачан преглед предвиђеног прихода и расхода. — да неби наступало прекорачење т. ј. да би књиговодство што боље могло контролисати, примање готовине — исплате расхода пола да се утврди овака процедура.

I. ЗА ПРИМАЊЕ ГОТОВИНЕ.

а). Сваку готовину примаће само благајник по „налогу“ једне надлежно потписаном и од књиговодства овереном, да је у књигама заведено примање. Ове налоге ће благајник са ручником касе сваког дана у ноће наћи следећег дана у путру књиговодству на рад предавати, а примљене налоге књиговодство у ручнику касе потврдити. Акт која уз једа где може благајника задржати.

II. ИЗДАВАЊЕ ГОТОВИНЕ.

а). Сва издавања (исплате) позвала она на на којих основа исплаћивање само благајник по „налогу“ једне надлежном потписаном и од књиговодства оверених да је у књигама извршење заведен.

Ил ове налоге (налоге) благајник ће са ручником касе, књиговодству на рад предавати.

III. О РУЧНИКУ КАСЕ.

Овај се ручник касе води у благајна на обе стране и у њега се уписују по „налогу“ „једу“ сва примања на левој страни, а по налогу „издата“ сва издавања на десној страни, а закључује се сваког дана и предаје се по закључку књиговодству сви „налози“ „једи“ „издати“ на дају род, а књиговодство примљено налогу потврђује у самом ручнику касе са потписом главног књиговође.

В. О Књизи.

Књишење сваку пословна општинских обављаће се у књиговодству и то у главни дневник у главну књигу, а поред ових књиговодство ће сме потребе своредне књиге водити које ће служити за бри и лак преглед и за потудавају пословодству обављених послова.

1. Главни Дневник

Ова књига садржаће целу радњу општинску која се односи било на приходе или издавање готовог новца, кредитовање или задуживање по општинским пословима.

в). Видиће онито ће надзорни одобре.

б). Сва примања и издавања готовине која су по напред наложеној процедури (реду у приходу у благајну уношена или падата.

в). Сва књижења односна се на добит или штету са књиге и одобрених надзорних.

г). Сва уношења по партијама и преноси са књиге и одобреном надзорних.

д). Главни Дневник збира се месечно.

2. Главна књига

Ова књига садржи по особи однос појединог рачуна (партија) према општини, које се разводи из главног дневника а служи за преглед кретања појединог партије. — Месечни подпод појединог партије Главне књиге дотичана као и потраживања, контролисаће сваког месеца тачност завођења из главног дневника у главну књигу.

(Свршиће се)

стоке, коју је месарант клао, падато је за општине 7480 дина, а претекло је и у народ за грађанство унето 4696 дин. — За месо падато г. г. официрима и на пијаце у народ унесени, паплаћена је прописна такса — аренда.

Од напред поменутог броја свиња нарсно-лекарским прегледом нађено је 53 ком. заразних бобљица, од којих је месо прописно поништено.

Приход од заклате стоке за грађанство био је 27.887 динара. — Од заклате стоке за војску и то за стоку коју је војни месарант клао, за месо падато официрима; за претекли пијак унесени у народ за грађанство паплаћена је такса — аренда у 1741·40 динара.

Свега прихода од аренде месарске у месецу марту, биле је 29.628·40 динара.

Према добивеним достајама било је ових неуредности:

I. Крађумчарење: три вола; једне краве; осам дебелих свиња; једно-свињче-кашне и тридесет и један ком. јагњади.

II. Краће мере: четрнајест случајева.

III. Осам случајева продаје кварепог меса.

IV. Два случаја продаје бобичава меса.

V. Један случај продаје посве пријавог меса.

VI. Два случаја продаје забрањених делова.

VII. Један случај нечистих једова.

VIII. Пет случајева нечистоће у месарницама.

IV. Три случаја да на месарницама нема опреме.

Према нора нађена је у продавницама ових месара: Косте Павићеле, Јевте Најдановића, Мике Константиновића, Бориће Ђурића, Ђуре Милосављевића, Николе Петровића и Димитрија Тасића.

А крађумчарили су по имењице:

Никола Михајловић, месар, три вола, Милеја Јаковљевић, бакалин, једну краву, Никола Петровић, месар, једну свињу, Анна Хам, месарка, једну свињу, Илија Поповића, месар, две свиње, Кипријан Стаичевић, месар, једну свињу, Петар Сазић, месар, једну свињу, Јован Исаиовић, месар, једну свињу. Трајко Стојковић, механџија, једну свињу, Сотир Марковић, кафеџија, једно свињче и једно јагње, Спаса Крстић, месар и печалар, једно јагње, Петар Стајевић, гостионичар, једно јагње, Тоза Стефановић, кафеџија, једно јагње, Томче Николић, кафеџија, једно јагње, Сретан Ивић, кафеџија, једно јагње, Коста Угриновић, кафеџија, три јагњета, Алекса Дмитријевић, кафеџија, три јагњета, Сака Јовановић, механџија, једно јагње, Спаса Стојковић, механџија, једно јагње, Дмитрије Константиновић, механџија једно јагње, Рista Наумовић, механџија, једно јагње, Катарина Карацић, кућарка, два јагњета, Катарина Величковић, кућарка, једно јагње, Гргура Гавгорјевић, кућар, једно јагње, Ана Вилкеи, кућарка, једно јагње, Јаков Розендорп, шахтер, два јагњета, Бранко Мишић, клач, једно јагње, Јевта Тасић, клач, једно јагње, Коста Ђорђевић, клач, два јагњета, Јован Бујош, клач, два јагњета, Сима Миљковић, ајчија једно јагње, Милан Миловановић, ајчија једно јагње.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено је по правилима о слободном клању стоке и продаји меса, и по прописаном закону.

Г. ДР. МАРКУ Т. ЛЕКУ

(I. ОДГОВОР).

Поред свега онога што је речено о томе ко кога напада, Г. Марко тврди да сам ја њега први напао. Цео неспоразум је у овоме: Кад је Г. Марко казао да ја је изненадила смелост, којом се један за општину тако штетан уговор подноси представницима с препоруком да га усвоје, ја сам држао да је то напад и на уговор и на онога који је тај уговор поднео. Међу тим ни је Г. Марко и сувише јасно доказао, да то није био напад него да благодарим Г. Марку на том поклањењу.

1. У целој полемици Г. Марко непрестано тврди као ел. осветљ. спуље од гасног. У прво мох дознавно сам потпуност Г. Маркових тврђења научни подацима најразноврснијих аутора. Г. Марко ни онда каже да грешим што се заклапам именима славних људи, и у жесто, да научне податке супротним научним подацима обара. Г. Марко је много практичнији од мене; он се обраћа неком свом познаницу, на му тај лиференције све што му треба. И онда Г. Марко тријумфујући довикује: на практике нала прости податке а не на теорије. У место да цитирам појединце примере како решимо народ Кели, живљење у својој сопственој режији гасно осветљ. пристаје да цео прибор тога осветљења распрода на у место њега заводи ново, по Г. Марку „скупо“ елек. осв., — ја сам му поставио сасвим практично питање: од куда долази то, што пре 15 год. није се могла пићи у Европи видети ни једна ел. лампа док је свуда било гаса, а сада се не може пронаћи ни кроз средњу кашу кароше а да се ел. свет. не угледа; како се дају растумачити та појава, што многе и многе кароше, које живљење гас, избацују у замењују га „месарским“ ел. осветљењем? Да ли таково широке електрицитета, на рачун гаса стоји на у каквој вези са добротом и коштањем та два осветљења или се то тек ради онако на пазет? И Г. Марко, сасвим мирно одговара, како ја нашта писам тиме доказао, каво ни једно његово тврђење писам оборио. И онда зајесте, кад човек неће како познаната и сувише очевидна факта ка Г. Марка ништа не вреде, него се упорно држи онога што он са својим познаницом нивеси, онда ми не остаје ништа друго него да се с будуће и сам обрађам њима за све што се електрицр. тиче.

2. Г. Марко је на једном месту изнео како ће ел. осв. изнесених лондонских улица стати спуље од гасного. Не стављајући никакву у сумњу податке о тим цепања, (иако што то Г. Марко у последњем одговору тврди) ја сам тражио, и и сад тражим, да Г. Марко којим путем хоће, добави и податке о односу између интензитета та два осветљења. Ја не знам зашто Г. Марко скреће моје питање на другу страну?

3. Да није било реча „бар“ многи би ел. техничке доказе Г. Марка била без икакве вредности.

4. г. Марко вели: „Код тачке 4, моје истине да сам *колико неприлично* оно што писам све речи од главнијега значаја у мојим примедбама исповедавно“. — Овог једна одбрана г. Маркова, којој не треба коментара.

5. Још прве критике г. Марковог на ел. осветљење показале су приличио рудиментарну сирему његову у том питању, али све то није сметало доцније, да се г. Марко осети на један пут веома компетентан у ел. техн. питањима. С тога г. Марко на једном месту у прошли вели како му чудновато и „неразумно“ изгледа да се на душки спроводницима губи више струје но на праћки и да је то сигурно један мој вид. Кад сам основним законом, изражењим у математичној форми показао г. Марку какви закони вреде код ел. струје, онда г. Марко каже (у последњем договору) какође у место горњоказана математичким формулама, пометање било да сам нарачунао и покваво, волино ће повластичар изгубити струје од централе до крајње тачке чтара београ. онда но од централе до крајње тачке чтара варошког рејона. — Ја опет држим да ће г. Марко, кад је већ одлучио себе за најпознајнијег међу свима „грађанима ове вар.“ да критикује електр. осветл.“, да ће он моћи и сам нарачунати, колико ће се више или мање струје изгубити. Јер ако бих ја тај рачун одао радио, бојим се да ми г. Марко не пребаце да је то опет какав вид, којим хоћу да га учини како се деле алгебарске количине.

6. Даље вели г. Марко: „Не браним их (шетње што кварс чесме), али не налазим да су они тако гроши да их у свету нема разне...“ — Дакле за то, што то није тако гроше, шетри могу и даље продужити свој занат.

7. У претпоследњем одговору вели г. Марко: „Остављам г. Станојевића да се и даље радује што одбор београ. општ....“ А у прошлом: Да ли ће се г. Станојевић радовати или неће одбор београ. општине... то ни је напоследку све једно.“ Види се да је г. Марко јако несуство, кад већ и своје рођене речи заборавља.

8. Најпријатније напоследку пуничке комисије г. Марко каже, да је се осветљење у Тем. угасило, јер се дотични потов био заиграо а сад каже да сам ја погрешно што сам из тог података нашо закључак да се само електр. производи водењом снагом. Видим и ја да сам погрешно, али сам у ово дођа другојаче сматрао податке г. Марковс.

9. У почетку ове полемике, изгледало је да г. Марко није баш зна колико посвећен у изнесена чисто техничка питања, која се односе на употребу воде као мотор. Међу тим, доцније се видело, да је та непосвећеност била само привидна. Г. Марко непосвећа, да не вели механику но колико ћаци наше реалне, показује на највишим начин да се ма како над њом слеп, само зна је количина воде довољна, може добити произвољан број обрта динамо машина згодном трансмисијом. Тиме је г. Марко показао изнео своје дубоко и високо познавање техничких питања, а тиме је у исти мах и то с правом пребацио свима стручним техничарима из комисије и одбора, како сте то они пису знали, па су се зато и огрешили о интересе општинске по уземању воду из Саве и Дунава као мотор. На основ обилне и основане приговоре г. Маркове није ми остало ништа друго него да се изјавим, што ми ми на оранички, на лугарски на на мађарски инжињерски, нису могли употребити воду као мотор, једино за то, што нису знали, за трансмисиони систем г. Марков и да ћемо се сви у будуће чувати да нам једак пут таку погрешку учинимо. И заиста шта сам друго могао одговорити г. Марку, који држи, да боље за механику но сви европски инжињери, па критикујући рад наше комисије критикује у исти мах и све оне техничаре, који су подизали ел. централе поред великих река а нису узели воду као мотор?

10. Ко је изазвао пратио ову полемику коју је изазвао г. Марко сложиће се самном, да је г. Марко хтео по што по то да своје име веже за уношење тога осветљења. На кад то није могао учинити помоћањем целог предузећа, а он се бар задовољо отежињењем и сметањем. Што ће г. Марко на закратку свога последњег одговора вели, да је и сувише јасно, сватиће доказао, како су моји „напади“ неосновани и како је писам успео да одбони те његове доказе, ја држим да је најбоље оставити читаоцима да они пресуде и да неби било ни најмање хришћански, кад би ту његову самообљану ма и најмање кварио *)

Ђ. М. Станојевић

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 21-ог Априла тек. год. држаће се у грађевинском одељењу суда општинског у Палићелиној кући на маренгоном тргу оверталне лицитације за грађење основне школе за Дунавски крај ове варошн.

Оверти ће се примати од 9—12 а отворише се тачно у 12. сати у подне.

Кауција 16.500 динара.

Стрпиви полажу дупли кауцију.

Оверти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у помењутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине зар. Београда ГВр. 410 21. Марта 1892 год.

*) **Напомена.** Свештено за своју душевност да изложимо, да се IV одговора г. Станојевића неприлике изложима по овом предмету у нашем листу. *Ур.*

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Палићелиној кући на маренгоном тргу, држаће се следеће јавне усмене лицитације:

I.

На дан 22. тек. мца. од 9 до 12 сати пре подне за отвозоване земље и полагање тротоара у Каспаровој улици

Кауција 200 динара. и

II.

На дан 27. тек. мца. од 9 до 12 сати пре подне за грађење каларне лопљени каменом и полагање тротоара у Крунској улици.

Кауција 250 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видити у помењутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГВр. 507. 8. Априла 1892 год. у Београду.

Суд општине варошн Београда на дан 14. Априла ове год. држаће јавну усмену лицитацију за давање под закуп (3) три паља за сметиште ђубре на обали саиској.

Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општине варошн Београда од 8 до 12 сати пре подне у које ће се време и пазљчити.

Кауцију полажу сриски грађани 100. а страни подавци 200. динара у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

Из рачуноводства суда општине варошн Београда 10 Априла 1892 год. СВр. 2500.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Палићелиној кући на маренгоној пијаци, држаће се следећ јавне усмене лицитације и то:

I

На дан 28 тек. мца од 3 до 6 сати по подне за отконавање земље и полагање тротоара у лепенчикој и котарској улици.

Кауција 100. динара

II

На дан 29 тек. мца од 3 до 6 сати после подне за набавку 4000. Квадратних метара тротоарских плоча.

Кауција 4000. динара

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у помењутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда опш. вар Београда ГВр. 420 и 405. 10. Априла 1892 год. у Београду.

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА

Општина варошн Београда примила је Панчићеву статуу, коју је варошко наш одличан и родољубив уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови ово сплашања статуе могли исплатити г. Бока Јовановић обратио се молбом општини варошн Београда, те да ова прикупља добровољне прилоге.

Општина варошн Београда примила је на себе ово прикупљање. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, на где они били, да притекну у помоћ приликом рада сализне статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог поводника, данашњим поспоцима имена Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удруженима и јавним ворворацијама, да помогну нашег ирлог уметника или и доказу да поштују своје великане, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошн Београда 20. Фебруара 1892. год. АВр. 4110.

I. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(ПРВОГ ОД СТАВОТЕ ИЗБОРНОГ)

држан 4. Јануара 1892. г. у Београду.

Председава председник Милован Р. Марковић.

— **Председник** отварајући састанак поздравља секретара да прочита последњи протокол.

— **Секретар** прочита. — Протокол се усвоји после незнатних исправака.

— **Председник** наглашујући, да је сад почетак рада одборског и да је остало много нерешених из прошле године, моли одбор, да реши у које дане и часове да се држе редовне седнице одборске.

(Настаје споразумевање). — После споразумевања:

— **Председник** пита, да ли да се сазивају одборске седнице за 5 и по часова тако да се одбор слуни до 6 часова. — *Одбор пристаје.*

Председате ли да се седнице држе четвртком. — *Одбор пристаје.*

— **Председник** јавља да треба да се закупе одборски Соломон Азриел.

— **Соломон Азриел** прочита пред одбором законом прописану заклетву.

— **Председник** позва секретара да прочита извештај комисије о стању општинских каса.

— **Секретар** прочита извештај комисије о стању општин. каса.

— **Соломон Азриел** тврди да при прегледу гробљанске касе нису нашли ни ситне паре, сем две или три признанице на 49 динара, по којима је благајник г. Балковић учинио позајмицу из гробљанске касе на другу, и ако нема никаквог одобрења ништ парећења.

— **Председник** мисли да он нема једно генерално одобрење на раније, но то ће се изведети.

— **Бока Новаковић** чуди се да је изнениј о овоме пидатку учињен под главне касе, кад је требао под гробљанске.

— **Председник** налази да треба да се прочита целокупно извештаје о гробљанској каси, на онда да се отпочне дебата.

— **Председник** позва секретара да прочита два извештаја: за водоводу благајну

и касу трошарењске управе. — (Секретар прочита).

— **Велимир Тодоровић** сматрајући да комисија није компетална у овоме питању, да ли су издати прикази или не? да ли су на основу закона и одобрења надлежне власти учињени? а да је имала и права и дужности све то да прегледа, па такав извештај поднесе, налази да треба извештај кратити комисији с тим, да комисија и остало прегледа и да се јасно види да нема каквих клоупотреба.

— **Никола Вулковић** мисли да је комисији био задатак да констатује, какво је стање касе 31. Децембра 1891. године и ништа више.

— **Соломон Азриел** одговара г. Вељи, да су остали издаци одобрени, као и да нису новчани као комисија да прегледају све такво већ само да констатују стање општинских каса на дан 31. Децембра 1891. године.

— **Мијајло Д. Банковић** мисли да је комисији у задатку да констатује стање касе на дан 31. Децембра 1891. год.

— **Светозар Боторић** разумемо је да комисији у задатку не само да прегледа стање касе на дан 31. Децембра 1891. год. него ако нађе неисправности, да предложи одбору како да се томе стање на пут. С тога предлаже да се одма поведе истрага.

— **Председник** сирача пажњу одбора, да је сам одбор решио, да се уведе дуално књиговодство. Да се од ове године општини дуплом књиговодству, нама констатовати, како стоји готовина општинске благајне, рада чега је и одређена ова комисија. Рачуни ће се склопити за сваким контролу и онда ће комисије све одговарности прегледати и поднети извештај.

— **Велимир Тодоровић** није имао намеру да пребацује ја је несавесно радило, кад је мало пре рекао да треба да се поднесе потпун извештај. Ако г. г. одборници разумеју решење одбора, ако што г. председник вели, онда он нема ништа против.

— **Милутин Марковић** сматра да је ово садашње прегледање општинских каса нашло прочити смер т. ј. да би се радило по дуплом књиговодству, пуно је да комисија констатује стање каса на крају године. По закону о општинама, то се врши сваки три месеца. Да то није урађено, то би изазвала надзорна власт за трошак одговорних лица. Ма немамо права, ни оправдана основа, но ком би захтевали, да комисија ради нешто више, него што је урадила. Кад би приметили какве „теже неправилности", или несупутак рад који изазвали крајњу одговорност, тада би као била дужност да осигурамо општину од свих могућих штета. За то мислим, да овај извештај треба да се прими к знању, а кроз кратко време нек се одреди комисија за преглед општинских рачуна.

— **Вељa Тодоровић** мисли да општ. одбор треба узет за знак да су рачуни општински чисти без икаквих обзира на пенкане законске рокове и без обзира на то да ли се сумња у исправност тих рачуна. Ако није било причак задатак одборске комисије ово што је као потребу навео, мислим да то треба нарком да се обелеки као задатак оне или друге комисије. С тога кажем да треба да се констатује целокупна радња с тим, да ли је правилна или не.

— **Светозар Боторић** потпомаже предговорника.

— **Михајло Банковић** мисли, да је комисија и поред ограничености јој задатка, извела у довољној мери ово што одбор треба да зна напоменуће, да нам неких неправилности. Не сликне се г. М Марковићем, да треба чекати на законом одређене рокове, него делим мишљење Вељу Тодоровића да одбор има и право и дужност, налазећи на овакав хаос, да тражи, те да комисија констатује; јесу ли сва примања на време уњла у касу и јесу ли издаци чињени по прописима?

— **Председник** чита члан 41. закона о општинама рада сказања и правилније опште у овој ствари.

У осталом нама да дода и то, да ће председништво настати, да се рачуни на основу закона што пре склопе, када ће се одредити и комисија. Да ли се сликете с тим. (Сликено се).

— **Бока Новаковић** налази да је сад време да се рачуна склопе и над се то сврши, да се одреди комисија, која ће да учини преглед, како се сад тражи.

— **Др. Марко Леко** мисли да је ова ствар свршена, ако су општинска им поднели доводна за почетак новог књиговодства.

— **Председник** појашњује, да му је познато, да ли су они подали доводни књиговодни или не?

— **Н Вулковић** није био при прегледу главне касе, не је био при прегледу задужбине, трошарињске и депозитне и налаза да се те касе могу водити одмах по дуплом књиговодству, сем трошарињске.

— **Мића Петровић** сматра да ова комисија има да прегледа приређено касу.

— **Председник** пита, прима ли одбор к знању ове извештаје.

Одбор прима к знању.

— **Председник** моли одбор да се пристући закључи једног одборника.

— **Др. Давид Аакалај** прочита своју закључу пред одбором.

— **Председник** јавља да одбор треба да изабере од пријављених лица једног за једног благајника а једног за његовог помоћника. (Чује се да се прочитају, који су кандидовани Секретар прочита). Председник позива одбор да кандидује чланове за комисију.

— **Радеко Драгојевић** предлаже г. г. Николу Вулковића, Мату Јовановића и Вељу Тодоровића.

— **Никола Вулковић** најављује да ће бити на путу, моли да се изабере други лице.

— **Председник** мисли да буду потпрша, предлажући још г.г. Марка Велизарића и М. Банковића.

Одбор усваја.

— **Председник** јавља за познато тражење трошарињске управе, да се на плаћу на обали свеког подиже магацин за смештај своју виских буради. Тај је предлог прихваћен у одбору и у вик. одељењу направљен предрачун. Тога ради држана је лицитација, али још није одобрена у одбору. Лицитант је дошао и тражио да се то прочисти.

Према томе моли нас, да донесете одлуку, да ли да се одобри лицитација или не?

— **Михајло Д. Банковић** мисли да о овоме не треба да буде говора.

— **Мата Јовановић** налази да је питање, хоће ли се одобрити лицитација или не? Тражи од председника реалеку нижеју предрачунске и поњуђене цене.

— **Председник** јавља да је предрачунска цена 17.506 д. а поњуђена цена 15.969 д.

— **Андрa Одавић** мисли да је пре лицитација одбијена због зимског времена, па је после решено да се зида с хидрауличним кречом, па је остало на томе да ли лицитант пристаје? Да ли је тај услов примљен?

— **Председник** с опитава да је услов примљен и остало је да се зида с тим кречом.

— **Мата Јовановић** сматрајући да није велика разлика у ценама, моли г. М. Леку да објасни да ли ће магацин одговарати свим условима за њих, пошто је од истог чуо ту сумњу.

— **Вељa Тодоровић** сматра да се по овом предмету нема шта да ради, већ је одобрена лицитација.

— **Председник** саопштава, да лицитација није одобрена због непогодног времена.

— **Вељa Тодоровић** мисли да у том случају треба одредити дан када ће одбор, која ће прегледати, да ли су погодбо-купне за општину или не и да неће касније бити накнадних трошкова? Ако то може сам председник, сматр ће се брже свршити.

— **Председник** сматра да зна да је у стању да објасни све што је нејасно.

— **Н. Вулковић** жели да зна, је ли потребно знати хидрауличним кречом једно због зимске кречења? У противном случају цене би биле јефтиније.

— **Св. Боторић** пита, на чијем се земљишту зида магацин?

— **Председник** одговара, да је земљиште државно и да га је уступио министар финансије под закуп с годишњом ценом од 316 дин.; међу тим је учињено што треба и добио обећање да се то земљиште уступи у накнаду за земљиште, које је општина дала онда - онда државни.

— **Св. Боторић** је незадовољан одговором с тога, што би, долазећи на земаљску управу министар финансија, који се неслаже с представништвом општине, могао признати незгода. Тога ради налаза, да би г. председник требао да поради код г. министра да се добије написмено о томе, да се то земљиште уступа у накнаду, последњу као под кирију за 15 — 20 година.

— **Председник** саопштава, да је земљиште добијено 3 године под закуп. Даље, општина је уступила државу поменуте земљишта, за рачуна, да је министрова реч сигурна, да ће се добити ово земљиште у накнаду. Што ово до сад није учињено, то је с тога, што г. министар о томе сам не решава, него тражи одобрење од надлежног тела.

— **Св. Боторић** тражи да се претходно поетаче потпуни споразум.

— **Бока Новаковић** мисли да се одреди друга лицитација, а да се најновије поступа по добијено право спојене над овим земљиштем.

— **Мијајло М. Ђорђевић** држи да се треба поступати не само на подношење магацина за зимску бурад. него и за подизање магацина за оставу роби (хасу, мекер итд).

— **Председник** објашњује, да је држава и општина наплаћују трошарињску таксу на квуу, шећер и т. д; док код пића (вина, ракија и т. д.) само општина наплаћује трошарину, па је и дужна поступати се о свестишту те робе.

— **Мика Банковић** мисли да треба најжешће да се поради, да општина добије право спојине на ово земљиште, на тек да се приступи зидању грађевине.

— **Председник** тврди да ће се за три године за кирију добати толико колико се да за грађевину.

— **Никола Х. Поповић** је мишљења, да се на тоне што пре ради да се добије право својине на овом земљиште.

— **Др. Марко Лено** је противан да се ова лицитација сад одобри.

— **Раденко Драгојевић** сматра да треба да се реши, одобрава ли се лицитација или не?

— **Мића Петровић** мисли да не треба бити против завода.

— **Председник** позиваје да ће лицитанту пратити каућију ако одбор каже за потребе, да се зграда не зида сад дотле, док се не добије право својине на поменуто земљиште.

— **Мића Петровић** тражи да се по по, дацима, који су на расположењу, испитају да ће бити рачуна да се зида зграда или не? према томе да се поступи.

— **Председник** саопштава, да је ту управник, па ће он дати рачун. (Управник трошарине тврди да се за годину дана може добити кирије 20.000 дин.)

— **Коста Главинић** налази, да је ово питање, хоће ли се одобрати лицитација или не? Тврди, да је општина дужна да сагради магацин, те на тај начин одлаже машинацију и управи трошаринској. С тога мисли, да треба подићутсти што пре магацин.

— **Светозар Боторић** мисли, да не ће требало одобрити лицитацију сад дотле, док не би министар финансија уступио то земљиште општини за 15 година.

— **Мата Јовановић** сматра, да зидање зграде не треба везивати за одобрење лицитације, пошто је зграда нао и установа трошарине приређена.

— **Мића Петровић** налази, да по овоме не би требало питати радити а председник да се заноси да ће порадн, не би ли од дражке добили ово земљиште бесплатно или под закуп за више година.

— **Коста Главинић** сматра, да ће подигнуће ове зграде бити прекрепено, док се на гребењу калимегданском не сазидају подруми, где би се могло нешто сместити.

— **Филип Васићевић** мисли да овај магацин треба правити, јер ће се по рачуну управника трошарине рентирати.

— **Св. Боторић** не налази да ће бити приход од 20.000 динара, те је за то, да се ова лицитација не одобри, него држи држи.

— **Мика Банковић** мисли да треба или добити ово земљиште бесплатно у својину или под закуп за више година, па одобравати лицитацију.

— **Марко Велизарић** сматра, да главни разлог, зашто се одобрило зидање, лежи у томе, што се управа трошарине често тужила, да настоје штета што трговина с вином није на једном месту сконцентрисана. Поред тога биће и прихода, те је с тога да се одобра лицитација с тим, што ће се употребити обичан прет место хидрауличног.

— **Гавра Брнић** жели да зна, колика би се кирија наплаћивала на шиће које лежи у магацину, те да се добије сума од 20.000 динара.

— **Председник** напомиње, да управник трошарине каже да ће се наплаћивати од хектолитра. Даље, налази да не треба бити противан овоме закону, кад на њега трговци пристају.

— **Милутин Марковић** налази, да је ово питање расправљено с рачунског гледишта и сад нема смисла мешати ово питање о одобрењу лицитације и својине земљишта. Што се тиче одобрења лицитације мисли, да треба одредити другу, те да се зида с обичним кречом.

— **Андра Одавић** мисли да сад треба решити питање о лицитацији Што се тиче лицитације пити је да се одобри, нити да се не одобри, јер лако може бити друга лицитација скупља.

— **Коста Главинић** је за то, да се одмах држи нова лицитација, кад за што ће бити јевтиније.

— **Никола Р. Поповић** гласаће и овом приликом „за" подизање магацина, јер ће за општину настати тројаза корист, прво, у облику закупнине, друго, што ће се контролисати трговца и, треће, што се општина ангажује за једно место на којком подижају. Што се тиче лицитације, он је да се не одобри, него да се друга расписне у што краћем року.

— **Илија Ђорђевић** је мишљења, да треба продужити рок закупа, или да се одобри лицитација с тим, да се магацин зида обичним кречом, јер је јевтиније.

— **Председник** је изнео на дневни ред ово питање, сматрајући да ће интерес општине бити боље заштићен, ако овај предузимач остане, стављо ово питање на гласање које за то да се ова лицитација одобри, гласаће „за" и ко је да се држи друга лицитација, гласаће „против".

— **Председник** саопштаваћи да је гласала 18 против. 13 за и један се уздржао од гласања, оглашује да је лицитација одбачена.

— **Светозар Боторић** пита, у коме времену да се држи лицитација

— **Председник** одговара, да мисли што пре и да се зида често хидрауличног креча обичним. Молим вас да чујете акт за избор поротника за 1892. годину.

— **Секретар** прочита

— **Председник.** Изволите чути имена кандидата (види протоколе одборских седница).

— Сад је у дневном реду једно питање о храни сиромашних војника. Одбор је решио да се наплати извесна сума новаца, па преда команданту, а ако се што не могне наплатити, да се плати из општинске касе. Молим вас, да донесете одлуку, да се та цифра исплати из партије за непредвиђене трошкове.

— **Јован Ђорић** тврди да се та наплата неће ни тражила.

— **Гавра Брнић** слаже се с Ђорћем.

— **Др. Марко Лено** мисли да би добро било позвати их преко новина.

— **Председник** моли, да се издатак одобри, а нађе ће се начин, како да се прозову ти људи и судским путем напата извуче.

— **Др. Павле Поповић** је за то да се одобри издатак, јер је законом пређено да општина ово плати.

— **Светозар Боторић** одобрава издатак по с тим, да председник нареди одељима, да прозову што пре ове људе.

— **Коста Главинић** такође одобрава издатак, па после да се постарано да наплату извршено.

— **Председник** пита, усваја ли одбор овај издатак исплате из партије за непредвиђене трошкове с тим, да се после прикупља новац од дужних лица.

Одбор прихвата.

Пре него се заврши седница председник даје реч Николи Вуловићу.

— **Никола Вуловић** изјављује да данас у београдској општини пастаје крупни радови на препорођају Београда. Ови радови стоје у вези с великим издатцима. Имајућу у вид реформе о водоводу, електричном осветљењу и т. д. који стају на милионе и доније генерације имаће да плаћају. Уз овај посао на прво место стоје одговорни одборници. С тога тражи, да председник значајно о томе извештава, у колико је ишт урађено, ако и пошто се сад спрема расправа нова година, то колико је шта напављено, а колико је остало на дуту.

— **Председник** сматра за своју дужност, да најави пред одбором, да је о овоме мислио, нарочито с тога, да се неки чланови одбора упознају с послом. Тога ради је издао потребне наредбе по свима одељима и мисли да до 20. овог мес. уноша одбор са свима појединостима. По ов мисли, до одбор треба да му одобра да се тај извештај начини, те да се и широм кругу грађанства стави до знања. (Чује се; одобравамо. Врло добро.)

Састанак је трајао до 10 час. по подне.

држан 9 Јануара 1892 године у Београду.

Председава Председник Општине Миловани Маринковић.

— **Председник** отварајући састанак, позва секретара да прочита записник прошле седнице.

— **Секретар** прочита. После примедаба Николе Х. Поповића и Соломона Авријела

Одбор усваја записник.

— **Председник** позва Косту Б. Михајловића одборника да се закуне.

— **Коста Б. Михајловић** полаже законом прописану заклетву.

— **Председник** саопштава, да је лицитација о давању права на изношење ђубрета остала на Малену Михајловићу за 855 дин. за терасеску кварт, за 44·5 дин. мање, али под тежим условима.

Одбор прихвата

За тим саопштава записник лицитације о давању под закуп изношење ђубрета са карошки кварт, по коме је она остала на Радовану Антићу за 1810 дин., дакле више за 209 дин.

— **Бока Нешић** тврди да је ова лицитација држана неправилно и несавесно. Ради тога наводи, да је један одборник поднео писмен уговор извршеоца лицитације, по коме налаза, да је он ортак.

— **Председник** изјављује, да ку је тај акт поднесен, но да је један од уговорача бежизен, те то није никаква доказа. У осталом овде је питање, одобрава ли се лицитација или не?

— **Андра Одавић** сматра да овде нема несавесности нарочито с тога, што је добијена већа сума новаца.

— **Поп Таса Кепетан Спасић** одобрава лицитацију.

Одбор одобрава лицитацију.

— **Секретар** чита записник лицитације за отвођење воде у једренској улици.

— **Коста Главинић и Веља Тодоровић** налазе да је лицитација скупа и траже да се лицитације држе под јачом контролом.

— **Председник** изјављује, да ће ово ући у записник, а односно тога, да ли вреди

лицитација да цени одбор у случају, кад одборник није присутан. У овом као случају да се држе нова лицитација.

— **Секретар** протита записник лицитације за грађење задрже у „Једренској улици.“

— **Коста Главинић и Др. Павле Поповић** по објашњењу инжињера за то да се лицитација одобри.

— **Мића Петровић** мисли да прво треба сваку улицу спрати, пошто је она много важнија.

— **Председник** тражи да се прво реши о једренској улици, па после се може расправати и у свакој. На питање, одобрава ли се ова лицитација:

Одбор одобрава.

За тим *одбор* опхвашује суд да изабере друго лице у комисију за вођење набавке.

— **Председник** јавља, да изабрана комисија за преглед кваленкација за благајника и подблагајника предлаже за благајника Мијајла Јовановића судију и подблагајника Лазара Ристића бив. благајника свеђеренске кредитне банке.

После претреса појединог о кандидатима у ком су учествовали чланови комисије г.г. Андро Одавић и Никола Вулковић, за тим Вељо Тодоровић и Св. Ботурић.

Одбор прима за благајника Мијајла Јовановића бившег судију, а за подблагајника решава да се наставе да се држи Лазар Ристић, као и да комисија, која је учинила преглед каса, присуствује при предавању дужности новом благајнику

— **Председник** јавља да су пристале понуде за инжињера: Мијајла Најхута Бабецког Романа и Петра Јанића српскотехничара.

Одбор после говора председниковог и Косте Главинића решава, да се прими Мијајло Најхут.

— **Председник** јавља да је министар војни упутио два акта, у којима тражи да се инсперанти петролеума ослободе трошарине.

После говора Косте Главинића, Св. Ботурића, Мијајла Јанковића, Пон Тасе Калетан Спасића и Миће Петровићева:

Одбор решава да се одбије тражење министра војног.

— **Председник** саопштавајући да је општина дошла личне за подизање грађевина, тражи, да се изабере једно лице из одбора, које ће ући у комисију, која треба да се стара о дизању личија за подизање грађевина.

— **Коста Главинић** спатра да је ово добитак једног новог права, које је до сад присвајала општина. Он разумева тај избор тако, да се за сваки кварт изабере по један одборник.

— **Вељо Тодоровић** објашњује избор комисије тако да се одреде један или одбора То значи да у сваког стварн може бити један одборник у комисији, у другог стварн други и т. д.

— **Коста Главинић** налази да је најбоље за ту ствар одредите 5—6 лица за сваки крај да тај посао прими.

— **Председник** мисли да би добро било да се изабере два до три одборника, о овоме разићисле и поднесу извештај.

Одбор прихвата.

— **Председник** јављајући да је трошаринска управа поднела извештај о пропалеју велике количине предмета који подлеже трошарини, иновси предлог, да се на царинарници под жељезницу и на сваи од реди по једно лице које ће сваки дан те декларације прибележавати, те да се зна колико је чега увежено?

— **Мића Петровић** налази да се то избегава увођењем купона јер према прилаженим декларацијама један купон остаје царини, један управи и један под декларанта.

После објашњења председниковог *одбор* одобрава да се узму два чиновника.

— **Председник** пита, колика плата да им се одреди.

— **Св Ботурић** спатра, да треба председништву оставите, колику ће плату да им одреди.

—**К. Главинић**, налази за нужно напоменути да се прво стави на дневни ред извештај повереништва о ухвиђу дућана ван варошког рејона.

— **Председник** позива секретара да прочита извештај комисије ван рејона варошког.

— **Секретар** прочита. После тога

— **Председник** обележавајући штету коју споси Београд за то, што се шири према М. Луу и Мирјеву и тако исто штету од 50—60 дућана годишутих ван рејона моли одбор да узме у озбиљну оцену извештај комисије и према њему реши стварн.

— **Вељо Тодоровић** мисли да овом приликом ваља разликовати грађевине и радње подигнуте, пре него је рејон означен, и оне грађевине и радове, које су подигнуте пошто је рејон одређен. Према томе оних који су подигли грађевине и отворили радње пошто је рејон одређен, а ван варошког рејона, треба да се забране радње и нуђе поруше без одговорности општине; док међу тим оних, који су подигли грађевине и отворили радње, пре него је рејон означен, треба да се нуђе поруше и забране радње по с тим, да ни се да накнада.

Он се не слаже у свему с изнешћеном комисијом.

— **Св. Ботурић** спатра да треба затворити оне дућане, који су подигнути после времена, над је ступио у живот закон о трошарини и ван трошаринске линије.

— **Милан Ђуровић и Филип Васиљевић** слажу се у томе, да треба бе с дапу они дућани ван варна трошаринског.

— **Коста Главинић** налази да општина нма права да забрани подизање зграда ван грађевинског рејона.

— **Андра Одавић** слаже се с Вељом Тодоровићем, да се поруше нуђе подигнуте после постављеног рејона, али је шпа за то да се изнесе пред правни одбор.

— **Мића Петровић** држи, да су ту дућани штетни не само по поједине личности, него и по општинске интересе.

— **Вељо Тодоровић** би се сложио са Андром Одавићем, да се ово изнесе пред правни одбор или да се скупе неколико правника те да га прочуе. Овде пису у питању дућани подигнути под трошаринску линију, него који су ван рејона.

— **Свет. Ботурић** предлаже, да се дућани подигнути пре варошког рејона а нису рејона трошаринског одних затворе, а старија да се задрже до правичног иницијења а дотле да се подарену трошаринској такси.

— **Бока Нешић** предлаже, да се оних 10—11 дућана исплате са 10—15 хиљада динара.

— **Гавра Брнић** налази да су такви дућани од врло велике штете, по трговце у вароши те с тога тражи, да се забране радње, јер је то на основу закона.

— **Никола Вулковић** мисли да овде није требало улагати дућане, подигнуте, пре него је рејон варошки одређен.

Што се тиче радња попилака од кад постоји закон о трошарини, не треба нам мишљења правничког одбора, него их треба затворити.

— **Председник** мисли, да се остави рок до 1. Фебруара сваки онима који треба да дигну своје радње ван трошаринске линије као год и механско-кафанским радњама (Устаје се).

— **Вељо Тодоровић** држи да је најбоље да се одазати општинском суд да изда наредбу, да се све те радње ван рејона забране, јер ни се можемо знати, колико ће рок бити потребан да се то изврши.

— **Филип Васиљевић** налази да рок буде што краћи.

— **Председник** пита, да ли одбор усваја мишљење Вељо Тодоровића, с којим се и он слаже.

Одбор усваја.

— **Бока Нешић** мисленм да по закону о сеоским дућанима не може да буде бакалске радње у селу Јајинцима, моли председника да учини што треба да се радња забрани.

— **Председник** јавља да је сва учињено што треба да се та радња забрани.

— **Поп Таса Калетан Спасић** говори о вести, која сну нарои ушенирује, а то је о болести дисентерији. Подсећа одборнике на догађај с г. Андром Николићем напомињући да је она болест пренешена по природи. Андрина деца примила су је са жељакера. на коме један ирс тога вожен мртвац дисентеричан. За то мисли да треба ставити у дужност општини, да сама узме два жељакера која ће слети да возе само умрле од дисентерије.

— **Председник** тврди исто исуадано да се спасо дете умрло од дисентерије јавља општини, те ова нареди, да се посе на гарочити колима општинским; међу тим нотло се десети да је било скривених случајева. Што се тиче деце г. Андре Николића, она пису добила болест возећи се на жељакеру.

— **Вељо Тодоровић** мисли, да треба ту ствар оставити председнику, да се посавезује с лекарима, на да изберу начин, како да се сачувамо од тавних случајева.

Одбор прихвата.

Састанак је трајао до 9 часова у вече.

УРЕЂИНИТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Парна штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 17. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 19. Априла 1892.

Цена је оглашења 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сами уредници на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Необлепљена писма не примају се

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА.

Према решењу одбора општине вар. Београда од 1. Марта 1892. год. АБр. 4235 сазван је био збор грађана београдских на дан 22. Марта ов. год. ради одобрења прираза од 28% од непосредне порезе, према предлогу одбора општинског.

На овоме збору није се могла ствар решити са тога, што није дошао оноликн број гласача, који је потребан за пуноважно решење ствари према чл. 13. тач. г. алинеје 3., зак. о општинама.

Услед овога, суд општине вар. Београда решењем својим од 23. Марта 1892. год. АБр. 5360 сазвао је други општински збор на дан 30. Марта о. г. на коме је са 569 гласова против 546 **решено, да се у општини београдској може прикупљати од њених грађана прирез од 28% од непосредне порезе, која се има употребити и то:**

а). За подмирење редовних општинских издатака у 1892. год. прираза 20% (двадесет од сто) од непосредног данка као што је буџетом предвиђено;

б). 8% (осам од сто) прираза да се покупи само за друго полгође ове 1892. год. и да се употреби на откупљивање имања ван рејона варошког.

в). У 1893. год. и осталим годинама за њом да се сав прирез од 28 од сто има употребити на откупљивање добара ван рејона варошког и на пошумљавање тог земљишта.

Овим откупљивањем и трошењем прираза руковаће нарочито одборско повереништво, што ће одбор општински имати у своје време да одреди.

г). Прирез овај од 28 од сто купиће се сваке године и употребљаваће се на одређене сврхове све донде, док се потреба означена не подмири.

Решење је ово пуноважно према чл. 13. тач. г. алинеје 4., чл. 22. тач. 7. и чл. 34. тач. 4. зак. о општинама, о чему се грађанство вар. Београда извештава.

Од суда општине вароши Београда 16. Априла 1892. године АБр. 6395.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

23. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

1. Априла 1892. год.

Председник председник Милош Ђ. Марковићевић; чланови од чланова одбора: гг. Нин. Х. Поповић, Љ. Јовановић, К. Б. Михајловић, М. О. Петровић, М. Кавгићевић, Н. Вуловић, Н. Перфанић, С. Вељковић, Михајло Ворбић, Др. Радовановић, Мат. Петровић, Др. М. Т. Лозанић, Павле Поповић, К. Д. Гавриловић, Д. Дивљовић, Г. Дрезовић, В. Ж. Новић, Ђ. С. Николићевић, М. Јовићевић, А. Ј. Одавић, Ў. С. Филиповић, М. М. Ђорић, Јев. Ђурковић, Т. Вуловић, М. Трнковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Марта 1892. године и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Андра Ј. Одавић примећује, да су бирачки списковн за прошлом избору општинском били врло непотпуни и мисли, да је то са тога, што пореске одељење није слало тачнијих података за састав ових списковна па предлаже да се ова неуредност достави министру општинеје.

Председник је мишљења, да ће учинити по предлогу.

III.

Одборник г. Гаврило Ђркаћ пита, да ли је општински суд учинио што треба по закону према прибављању меса што је пре исти дан ухапшени одборник г. Н. Вуловић изјављује сумњу, да се нода сувесно контролна над касапима у погледу прибављања; одборник г. Андра Одавић изјављује да се у последње време чешће дешава да се по корона продаје бобичаво месо.

По саслушању ове ове три интерполације, одбор је на предлог г. Борђа Ђ. Поповића одборника после компетентног саветовања са 18 гласова против 8 (11 није гласао) ставио у дужност суду општ. вевом, да за идућу седницу спреми елиграм и исправан извештај по свим овим питањима.

IV.

Одборник г. Коста Ј. Гавриновић предлаже да се одреди повереништво, које ће прегледати планове о регулацији и нивелацији „Београдска", што их је израдио и поднео Милан Ј. Анђелковић проф. Вел. Школе.

По саслушању овога одбор је изабрао г.г. М. Кавгићевића, Ст. Чајкановића, М. Петровића, М. Јовановића, одборнике, да са равнајем изабратим лицима, који су и дали одборници, ове планове прегледају, оцене и поднесу одбору извештај.

V.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 494 за набавку коњских и волоских кола потребних за комору, на којој није било ни једног лицитанта и поводе Милоша Обреновићева сердара Гбр. 493, одбор је решио, да се поноди Милоша Обреновићева увеки и да му се према њеној уступи на изради тридесет и пет коњских и тридесет и пет волоских кола по предрачунској цени и то, за волоска по три стотине двадесет динара а коњска по три стотине осамдесет динара по комаду.

Поступак ова полокотри пропишу каруцу а изради кола да изврши тачно по условима и пустуи.

За остали количину оних кола да се понуди овлашћи мајстора и купци ни се дарода истих кола по предрачунској цени а према кроћењем условима и по положеној каучији. Појединци могу узети произвољан број кола на изради.

VI.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 469 држане 28. Марта 1892. год. за грађење каларне дотеришта и домаћинн заменом и накладање (шеталишта) преко Мариноог трга и Фишекијеске улице и од Мариноог до београдске улице, и по прочитаву понуде српско-француског друштва за ову посао Абр. 6265 одбор је одлучио, да се држи ова лицитација између најнижег лицитанта Стевр' Костића и понуђача српско-француског друштва, да се резултат подноси одбору на одобреше. да се предходно затраги каучија од понуђача, јер се понуда иначе не може сматрати да постоји, а да се ноче лицитаран од цене, коју је друштво понудало.

VII.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 454, држане 26 Марта 1892. год. за полагање тротоара преко Мариноог трга и у Фишекијеој ул. одбор је решио, да се полагање ових тротоара преко Мариноог трга и у Фишекијеој улици Младену Ивићу по цени и тој

За полагање тротоара од тошчидерских плоча по један динар и тридесет и шест пара; а за полагање тротоара од каротских плоча по један динар и десет пара од квадр. метра.

VIII.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 453 држане 26 Марта 1892. за откопавање земље до ноне нивелете преко Мариноог трга и у Фишекијеој улици, на којој није било ни једног лицитанта, а по прочитаву понуде Живка Тришића Гбр. 491. по овој ствари. одбор је одлучио, да се ова лицитација остави за идућу седницу.

IX.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 442. држане 24. Марта 1892. год. за полагање тротоара и откопавање земље у Гомоћичкој и Кнез Милошевој улици — одбор је решио да се полагање тротоара и откопавање земље у Гомоћичкој и кнез Милошевој улици, уступи Мати Стојановићу предузимачу по цени и то: за полагање тротоара од тошчидерских плоча по један динар и двадесет и девет п. д. од квадр. метра:

За полагање тротоара од пиротских плоча по један динар и седам пара дин. од квадр. метра.

За откопавање земље по један динар и петнаест п. д. од куб. метра.

X.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 455. држане 26. Марта 1892. год. за набавку гвозденог ливеног кола — одбор је решио, да се набавка гвозденог ливеног кола, потребног за употребе ова улица, уступи Ранку Гајевићу и кола, по двадесет и осам динара и деветнаест пара од сто зана.

XI.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 465, држане 27. Марта за набавку 4000 квадр. метара тротоарских плоча, и понуде Јевремка Радивојевића, држане 26. 464, лицитације Гбр. 480, држане 31. Марта 1892. год за отказивање земље до ноне нивелете у Мариноој улици, на којем лицитацијама није било ни једног лицитанта; лицитације Гбр. 490. држане 31. Марта о. г. за грађење каларне од дотеришта и домаћинн заменом у Мариноој улицани одбор је решио, да се ове три лицитације као и понуда Јевремка Радивојевића одбаце и друге расписну.

XII.

По прочитаву протокола лицитације Гбр. 488. држане 30. Марта 1892 год. за отказивање земље до ноне нивелете преко напазљене на којој није било лицитаста конуде Косте

ДВОСТРУКО КЊИГОВОДСТВО

У

ОПШТИНИ ГРАДА БЕОГРАДА.

(свршетак)

3. Партијалници за дуговања и вуземања ев пиписа (шиентре).

Свака од оних партијалника задењује књигу дуговања, а у њима се разред обавља сасвим прописима чл. 16 правила за увуства од 1890. године.

4. Депозитна књига.

а.) Партија ће сваку каучију или депозит полагати благајн уз партиду „налог" уза коју мора надлежно оверен бити и садржати број депозитне књиге код које је каучија или депозит уписан и списак, а благајник ће партију из књиговодства спремљен и оверен реверс који мора такође оне каучије или депозита садржати под истим бројем потписав издати.

б.) Ни једна каучија или депозит не може се партији вратити без предходног уверења да нема претреске за повраћај и онда тек кад надлежни дозволе и поште партија реверс врати који ће служити место признанице да је каучија или депозит примљен.

в.) Књижења о депозитима и каучији имају се овако обављати:

1. Кад партија полаже каучију или депозит задужује се рачун каучије односно рачун депозита, а одобрава се рачун полагача каучије односно рачуну полагача депозита а у њихов партијалник (шиентро) каучија и депозита уписане се број књ. и пренисе полагача, док уписа и оне каучије или депозита са означеним бројем предходно набавити уверења да нема никакве претреске за повраћај и од суда надлежносни дозволу за повраћај, па кад партија горе поменути реверс врати што ће потврђивати да је каучија или депозит примила, књиговодство ће задужити рачун полагача каучије односно депозита, а одобрити рачун рачуну каучије односно депозита, а то и у књигу депозита у одређену рубрику обележити, да је каучија односно депозит под тим бројем тог и тог дана враћена.

5. Приходнице и расходнице.

Обе ове књиге служе за преглед-сведенију прихода и расхода. Како неће последња прекорачно буџетом одобрену суму. Њиме се руководе по прописима чл. 14. и 15. правила и упутства од 1890. год. и по тим одредбама кад се поступа, постоиала се одређена цна.

6. Споредне књиге.

Књиговодство ће сем оних и друге потребе споредне књиге према сваком потребе, уводити и њима се служите у даним приликама.

7. Регистри — Именици

Регистар или Именик преседње се сима партијалним књигама уз које то мора бити.

ОПШТЕ ОДРЕБЕЊЕ.

Књиговодство не може и не сме без парочитог надлежног одобреља коју партију у књигама отварати, бело да по њој прима каконе приход или надаје каконе расход. Тако исто књиговодство не може нити сме општинска потраживања за приказа осташтя, нити их поклањити без парочите надлежне наредбе на такона и нијмања сума била.

Да би се годишња рачуи на време могао склопити, сва општинска издатке сваке године у почетку месеца Децембра може и пропису свеколике покретности и непокретности, као и стоке општинске, и такође ће поше издаље до 15. Децембра сваке године нарочитим актом

Трговинска КЊ.Бр. 488, одбор је овлашћен председника општине београдске, да у име одбора општинског закључи погодбу са књижарницом о отказивању, и одношењу земље до нове зграде преко палилулског трга.

XIII

По прочитању акта остављног судије за вар. Београд АБр. 5415, 5446, 5445, 5414, 5436, 6214, 6213, 5435, и акта 7. пупилске комисије АБр. 6195. којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица. одбор је најпре да је Михајло Богдановић. доброг владања, а приватног имовног стања, да су Љубомир Марковић, и Петар Шакен добрег владања и добрег имовног стања: да су ну Панајот Јованович, Спаса Илић, Мадан Пејак, Нен Секулић и Михајло Стојановић непознати, да су Коста Јовановић, Јован Симоновић, и Димитрије Лека, живописци добрег владања и добрег имовног стања.

XIV.

Председник изнесе одбору на мишљење молбу Милене Берберовићке, којом тражи уверење о сиротном стању. да би могла добити трговинску дозволу за удомљење.

По прочитању те молбе СБр. 5261 одбор је најпре, на молитедаа подноси доказа о предности свог непокретног имања као и о осталом, што је у молби наведа.

XV.

Одбор је општински на предлог г. Андре Одавића, одборника после поименичног гласања са 11 гласова против 8, (који су били за 23 пара) 6 пису гласали решио да се хлеб хлебу сатегли на двадесет и четири паре дин. по количгрому а да се продаје по пароми по двадесет и пет пара у тежини од 1043 грама. Ова цена среда од трећег Априла о. г. закључно.

XVI.

Председник изнесиога одбор, да према одборском решењу од 1. Марта о. г. АБр. 4235 треба изаборити поверенштво, које ће руководити пописом опређеним за отказ земљишта пиа рерова.

По саслушању овога одбор је одлучио, да председник општине спреми кандидате за ово поверенштво и поднесе одбору на одобрење у идућој седници.

XVII.

Председник изнесе одбору на решење стар о избору управника пививерског одељења општине београдске.

Одбор је одлучио, да се ова ствар остави за идућу седницу.

24. РЕДОВНИ САСТАНАК
9 Априла 1892. год.

Председнико председник г. Милос. Р. Марковићи; бани од чланова суда: Ј. Живић, ад чланова одбора гг. Инж. Х. Поповић, А. Одавић, Свет. Ветерић, Ђ. М. Пешић, Др. М. Т. Лека, А. Данковић, Мих. М. Ђорђевић, Г. Брајк, Мића Петровић, М. Павлавковић, Р. Дрангић, М. Јовановић, Живко Недимовић, С. Аврамо, Др. Н. Вукасовић, Јов. Ђурђевић, Др. Радивојевић, М. М. Вељић, Свет. Ристић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице 1. Априла 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Андра Одавић донео је, да је општински варошки лекар врлино од војног лазарета гонеће месо на добро, које је војена комисија одбацила, па иеода да је она рађа неправилна.

На ову примедбу председник је одговорио да му ова ствар није позната, но да ће ствар пандети и одбор известити.

III.

Одборник г. Соломон Аврилд предлаже, да се поверенштво за расправу разних трговачких питања поступи новим члановима, пошто је један од предањих чланова престао бити одборником.

По саслушању овога одбор је решио, да поред досадашња два члана г. г. С. Аврилда и Н. Р. Поповића буду још чланови овога поверенштва и г. Вел. М. Тодоровић, Мића Петровић и Михајло Ђорђевић, с тим да тројица од њих могу пуноважно решење донети.

Ово ће поверенштво имати да у споразуму са управником трговачке решата о отказаним кредита појединих трговина.

Против решења овог поверенштва може се подаети жалба одбору општинском.

IV.

Одборник г. С. Аврилд предлаже да се кајиа вуче у Дунавској улици према броду регулису на терет регулационог фонда, који је у општинству о томе разматрала па су нашла да се овај предлог у свему усвоји и да се по њему што пре приступи раду.

Београд
16. Маја 1891. г.

Чланови:
Јов. Тадић с. р.
Андра Ј. Одавић с. р.
Мат. Јовановић с. р.

Одбор је општински у седници своју од 16. Маја о. г. усвојио у свему овај предлог одборског поверенштва с тим, да се одмах приступи инвентарисању истог и књиговодства у општини београдској по њему уведе.

Бр. 1896.
Београд. 18. Маја 1891.

Делегат
У. Кузмановић.

Потписани чланови комисије које је одбор одредио, да одреде које би се књиговодство као најсигурније за послове општинске могло усвојити и која би процедура за тачно и сигурно обављање свију послова била најподеснија, прочитали су овај предлог главног књиговође и са свима објашњењима одне увеличали су се и сами све руке пречно, каво би се кадрами у том делу даље могли поставити према регулационом плану.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се о овој ствари доцније реши.

V.

По прочитању протокола лицитације СБр. 6195 држане за давање под закуп обе кајоке на калемегдану у вопуде Јакова Месаровића СБр. 6050 одбор је решио, да се обе кајоке на калемегдану уступе под закуп Јакову Месаровићу за две стотине педесет динара годишње уколико према процењени погодбама СБр. 5563.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 453 државо за отказивање земље до нове зграде преко мерине трга и у Фишекџијској улици, 26. Марта 1892. г. на којој није било ни једног дипутанта и вопуде Живка Трнића предузимача ГБр. 491. одбор је решио, да се вопуде Живка Трнића узме и да му се према истој уступи отказивање земље преко мерине трга и у Фишекџијској улици по цени и то: за отказивање земље и кварење старе кадрме по један динар и шездесет пара дин. за рушење стене и старог зидина, као се исте појаве, по три динара од кубног метра.

Ово све да изврши под логодбама означеним у писменој понуди

VII.

Председник изнесе одбору на мишљење молбе, којом се траже уверења о породичном односу и о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 6167, СБр. 6165, АБр. 343, СБр. 5115, 5849, 5850, 5381, 5109, 5130, 5387, 5348, 5325, 5475, 5450, 5429, 5626, 5564, 5711, 5389, 5375, одбор је најпре мишљење, да се жалоднна Ружици Младеновић, Персиди Гашић и њеној сестрини, Милеви Бајчевић, Јеврему Крунајчићу, Живку Недељковићу, Стевану Стамисковићу, и Ани Н. Гашић може дати тражено уверење; да се суд предходно уверн о имовном стању малолетна Антелине Пешићеве, Терезије Ежа, Христине Петровић, Анде Николић, Марије Кочевић Драге Костић, Лепосаве Петковић, Цветс Алдрић, Јована Радовановића, Вујина Игњатовића на тек онда да им нада тражена уверења да се веможе дати тражено уверење Косте Костићу и Ђорђу Савићу, судији касационом (овом последњем по вонменичном гласању са 13 гласова против 6, који се уздржали од гласова.

VIII.

Председник изнесе одбору на мишљење поновну молбу Милене Берберовићке, удове, којом тражи уверење о томе, да се ни њој ни њеној сестри вопуде удомити. како не дебиде из удомитног фонда помоћ од трговинске вопуде.

По прочитању те молбе одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 6 (4 пису гласали) најпре мишљење, да се молителици може дати тражено уверење.

IX.

Председник општине изнесиога одбор да је капитанат у досебној вопуи изволео у раду општине београдске у пролазу 1891. год. и да је за разлагања сама садашњим и бивши одборницима.

Одбор је примио к знању ову изјаснатај.

X.

Председник изнесе одбору на решење избор управника пививерског одељења општине београдске свештеновођа, да су се према расписаном стечају пријавили само два кандидата и то г. г. Тома Селесковић пививеро-техничких завода у Краљеву и Јован Сведеревац садашњи 1 пививеро општински.

По саслушању овога одбор је одлучио, да одборско повереништво прегледа и оцени сведобе и остало имењка ових кандидата па поднесе одбору своје мишљење на решење.

За повереника изабрати су г. г. К. Д. Гавриловић, Ст. Чубравић, М. Капетановић, Мата Јовановић, Свет. Ристић, В. М. Тодоровић и М. О. Петровић одборници.

Пуноважан ће извештај бити оне г. г. повереника, који буду дошли на састанак комисије.

XI.

Председник општине известава одбор да сходно одлуке суда побројане кошаре спроводе опд. на комоп и подсказује да се остатак једап одбор, који би оне кошаре одделењо и предлаже за комоп.

По саслушању овога одбор је по предлогу г. Св. Ботошкога одборника одлучио, да старешине одељака кандидују по десет лица из сваког кварта за овај одбор сиротински, од којих ће одбор општински имеповати чланове овоме сиротинском одбору.

XII.

По прочитању акта управе тропарнице АБр. 5471, који се предлаже да се будуће тропарнисаних расхода новча са неповпно хилада ради врпсења даље контроле, одбор је одлучио, да о овоме предлогу подпесе свој извештај одбору на решење повереништво за расхрану тропарнских стварп.

XIII.

Председпика извести одбору на решење молбу Милана М. Башковића бив. чавка суда и благајника општинског, који моли да му се дадо на општинске благодне награда пте је извесно време крпшо дужпост благајника управе водовода.

По саслушању овога одбор је решио, да се молбапи одбије од тражења.

XIV

Одбор је општински на предлог ове одборника после помеперене гласапа са 9 гласова против 8 (који су били на 21 пару) 2 надгласали, — решено, да се цена хлебу спусти на двадесет и две паре динарске од пладорама а да се по варошп меспи по двадесет пара у тежини од 969 грама.

25. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
12. Априла 1892. год.

Председпико председпик г. Мпхо. Р. Марковић; бплп су чланови одбора г. г. Нап. К. Поповић, Н. Вопрпковић, Ђ. Ж. Поповић, Н. Вуловић, Ф. Вопкићевић, Р. Драшковић, Јов. Ђурђевић, Б. Б. Михајловић, Дим. Гајић, Мих. М. Ђорђевић, М. Јоваповић, К. Д. Гавриловић, Мата Петровић, Рад. Филиповић, В. Тодоровић, Ђорђе Петровић, М. Капетановић, Јуј. Јовановић, М. Пешпћевић, М. М. Ђорђ. А. Дамњапић, Мпхаг. Марковић, Др. Радосављевић, Ђ. С. Новаковић, Свет. Ристић, Коста Петровић, Др. М. Т. Лекић, Јов. Хрпстић, Ђ. Димитријевић, Милап Трпковић, Г. Брапћ, С. Котораш, С. Аврамов, Др. П. Поповић, Др. Лапдау, А. Ј. Оппенх.

I.

Прочитан је записник одборске одлуке седнице држане 9. Априла 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Како у прошлој седници није био довољан број чланова одбора за решавање ових ствари то председпик извести на поновно решавање ствар о спуштању цене хлебу, и одбор је после помеперене гласапа са 11 гласова против 10 (који су били за 22 пару) 2 писр гласала, усвојпо у свему решење одбора из прошле седнице, по коме се пека цена хлебу спусти на двадесет и две паре на килограму, а да се продаје по двадесет пара у тежини од 969 грама. Ова цена да вреди од 14. Априла ове год.

III.

По прочитаву протокола саслушала Живка Трпшића ГВр. 505, по коме нуди да отпошаваЊе продужпоке Савине и Хаџук Вељкове улице поред гимназијског плаца ппене Котораву улицу по 1,60 дин. од кубпог метра за време од тридесет годпна дака, одбор је одлучио, да се овај посао да пз изради путем јавне лпцптације.

IV.

По прочитаву протокола саслушала Карла Шмита ооц. ГВр. 543, по коме пристаје да отпопа земљу до ове пивелете у Марковој улици по 1.30 динар од кубпог метра, па да ту земљу вози у Бару Венецијапу, одбор је решио, да се отпопаЊе земље до ове пивелете у Марковој улици по једап динар и тралпсет пара од кубпог метра и да ову отпопапу земљу вози у бару Венецијапу. Ово сме да изврши према пропписапим погодбама.

V.

Одборник г. Павпла Вуловић предлаже, да се у појединим листовима општих места Земуна, Панчева и т. д. објави, да ће општина београдска у овој години предузимати много радова разноврспих, како би отуда дошли предузимачи и радпвци и општина могла јептипије своје послове извршити.

Одбор је препоручио председпштву, да по овоме предлогу поступи.

VI.

Председник извести одбор на решење пропписа за пзлпвапе воде из новог београдског водовода, који је одборско повереппштво прегледало и со пеопходпим изменама усвојило. Пошто је овај прописаи прочитан и пошто је после подуже дебате једпогласно усвојен у начелу приступљено је појединачном претресу истог.

По прочитаву сваке тачке пе особ, одбор је решио, да прописаи тај свако гласи: (штампаће се у кпЊеп броју.)

Овде је на предлог одборника г. Др. Павла Поповића прекинуто даље решавање с тим, да се у пајбољ одборској седници продужи.

VII.

Председник извести одбору на решење акт подопште водоводне комисије, којим тражи, да се одобри пзпадаЊе вреди од по милеђона динара на јавпоку литерарпу за спајање водоводне цеви са кућама пко и за упорпење шлог тог шила.

По прочитаву тога акта Абр. 5370 одбор је одлучио, да се решавање о овој ствари одложи.

општински послови

— **Цена хлебу.** Одбор је општински у седници својој од 12. Априла 1892. год решио, да се цена хлебу спусти на двадесет и две паре дин. по килограму а да се продаје по варошп по двадесет пара дин. у тежини од 969 грама.

Ова цена да вреди од четрпесетог Априла ове године.

—

— **Водовод.** У току прошле недеље, одбор општине варошке Београда, у својим седницама, држаним у недељу, понедељак, уторник и среду, претресао је прикалпна, по коме ће се надаиати вода приватпима из новога водовода. Прикалпих је усвојен и у њуЊем броју који следује, одштампаћемо га у целини.

Г. МИЛОВАНУ Р. МАРИНКОВИЋУ
председнику
ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА

На праву трпће моје одбране од напада г. Бопе М. Станојевића напомепу сам:

„Ако бе г. Станојевић имао настапио, да овај разговор и даље онако води, као што га је до сад водио, онда пека се зна, да је ово моја завршна реч".

Г. Станојевић користећи се том мојом изјавом и у IV. својпом одговору, који је штампан у последњем. 16. бр. Општ. Новина настављ и даље овај разговор, који се међу нама повео на овај пачпп пачпп, као што га је и до сад водио.

Тиме је толико успео, што остајем при мојој изјави и неће даље да му одговарам.

Али, пезпам да ли је та моја изјава једпо дала повода уредпштву Општ. Новина да у последњем 16. броју истих повала напомене, како се IV. одговором г. Станојевића завршује полезпика по познатог нам предмету?

Како ову напомену уредпштва Општ. Новина могу нарочито пеобавештеви погрешпо да тумаче,*) то да ћи се и том разпом тумачепу крај учпппо. доповоље ми г. председпике. да се на нас као старешипу наше општпске обратим жоЊом, да ме извопите известпп, како ви сматрате оне моје примедбе на уговор о електр. осветљењу и пе моје „ољбране", те да у повпатој нам полемпци њпове пе завршпу реч.

Молим вас г. председпике примите уверење мога одличног поштовања.

ДР. МАРКО. Т. ЛЕКО.

Г. ДР. МАРКУ Т. ЛЕКИ
одборнпку
ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА

Као у сваком другом, нарочито каквом већем општ. послу, пазапи, да је нужно да се чује и најстрожа критика.

Од строге и непристрасне критике можемо имати само користи, јер она допрпноси томе, да се радови, на које се односи, што савршенпје и потпупије изводу.

У колико се енергичним запажањем „надзорне комисије" и пошластичара за ел. осветљење Београда, буде успело, да се у ствари покаже, како је уговор о електр. осветљењу, супротно нашем мишљењу врло повољан за наше приЊене, у толико ће бити веће користи за нашу општину. У томе нарочито и пазапим, да су ваше примедбе на уговор о електр. осветл. нарочпте, као и ваше „ољбране" корисне и од практичпога значаја.

*) Напомена. Уредништво пазапа да ће IV. одговором г. Станојевића завршпти полемика поводом примедаба на уговор о елек. осветљењу; једно с тим оно је г. Станојевић као реферепт комисије уговора изгледао да ваше завршну реч в друге да ће се даље водити личпа пре-пирка. Ур.

Самим тим, што вас је одбор београдске општине изабрао у комисију за надзор у грађењу и експлоатисању електр. осветљавања најбољега доказа, да се о вашем досадашњем заузимљивом раду око осветљења вароши, најповољије мисли.

Примите т. одборниче уверења мога одличног поштовања.*)

Милов. Р. Маринковић
председник општине вар. Београда.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 21-ог Априла тек. год. држаће се у грађевинском одељењу Суда ово-општинског у Панћелиној кући на марвеном тргу осеофатална лицитација за грађење сеоске школе за Дунавски крај ове вароши.

Оферте ће се примати од 9—12 а отворене се тачно у 12. сати у подне.

Кауција 16.500 динара.

Страница полажу дупли кауцију.

Оферти се имају сапбдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видити у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГБр. 410 21. Марта 1892 год.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Панћелиној кући на марвеном тргу, држаће се следеће јавне усмене лицитације:

I.

На дан 22. тек. мца. од 9 до 12 сати пре подне за откопавање земље и полагање тротоара у Кастриотовој улици.

Кауција 200 динара. и

II.

На дан 27. тек. мца. од 9 до 12 сати пре подне за грађење надрпе дужине каменом и полагање тротоара у Крунској улици.

Кауција 250 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближа услови могу се видити у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГБр. 507. 6. Априла 1892 год. у Београду.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Панћелиној кући на марвеној пијаци, држаће се следећ јавне усмене лицитације и то:

I

На дан 28 тек. мца од 3 до 6 сати по подне за откопавање земље и полагање тротоара у Јелисавској и Котороској улици.

Кауција 100. динара

II

На дан 29 тек. мца од 3 до 6 сати по-

*) Напомена. По жалби г. Др. Марка Т. Лесо, доцнијега је г. председник, да се оба ова писма изломе. Ур.

сле подне за набавку 4000. Квадратних метара тротоарских плоча.

Кауција 4000. динара

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима

Ближи услови могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГБр. 420 и 466. 10. Априла 1892 год. у Београду.

У грађевинском одељењу суда ово општинског (у Панћелиној кући на марвеном тргу) држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 4. Маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне, за откопавање земље до поне пивелете у продуженој „Свиној“ улици.

Кауција 300 динара.

II.

На дан 5. Маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење надрпе у „Немањиној“ улици.

Кауција 150 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видити у поменутом одељењу сваког радног дана, за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине варошн Београда ГБр. 394 и 505. 16. Априла 1892. у Београду.

Пошто одбор општински у седници својој од 1. Априла тек. год. из законих узрока није одобрио лицитацију, за поплатање надрпе са дотеравањем и доливањем каменом у Марковој улици, то ће се ова лицитација, поново за дан 30. т. мца од 3 до 6 сати после подне, држати у грађевинском одељењу Суда ово општинског у Панћелиној кући на марвеној пијаци.

Кауција се полаже у 1300 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видити у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГБр. 490 13. Априла 1892 год. у Београду.

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА

Општина варошн Београда примила је Панчићеву статују, коју је израдио наш одличнн и родољубиви уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови око сливања статуе могли исплатити г. Боки Јовановићу обратио се молбом општини варошн Београда, те да она прикупла добровољне прилоге.

Општина варошн Београда примила је на себе ово прикупљање. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, па где они били, да пратећу у помоћ прилозима ради сливене статуе великог Панчића. Наравно се општина обраћа учењацима великог повођима, дакаимо поседнима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удруженима и јавним корпорацијама, да помогну нашег врлог уметника или и доказу да поштују своје великане, јер но заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошн Београда 20. Фебруара 1892. год. **Ђ.** 4110.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(ДРУГА ОД СТЕЧЕНЕ ПРИЛИКЕ)
држан 13. Јануара 1892. г. у Београду.

Председавао председник Милован Р. Маринковић.

— **Председник** позва секретара да прочита протоколо прошлог састанка.

— **Секретар** прочита. — После незнатних исправака.

Одбор усваја протокол.

— **Коста Б. Михајловић** пита, да ли је председништво Франца Геца по предлогу једнога одборника отпуштено из службе или не?

— **Председник** одговара, да је у његовим рукама остава Франца Геца, али је није још узимао с тога, што се на клаписи не би могло изјавити на крај услед нагомиланих послова пред празнин.

— **Коста Б. Мијајловић** јавља да се грађанство на Франца Геца тужи и изјави да га треба отпустити.

— **Св. Боторић** тражи да се изводе разлози, над се захтева отпуштање изнесног чиновника.

— **Коста Б Мијајловић** жали се на Гецово понашање у грађанству, јер грди и председника и одборнике.

— **Светозар Боторић** је положајем своје радње, и ако није марвени трговац, упућен на познавање рада свију марвених лекара па и Геца. Налази да нема места Геца отпуштати из службе, кад ради савесно и по прописима закона.

— **Филип Васићевић** слаже се с назорима Боторићевим у овом питању.

— **Раденко Драгојевић** препоручује од своје стране, да се ваше такав лекар, који ће на свакој клаписи поштено да задовољи општинске интересе, па ма то био и Гец.

— **Никола Х. Поповић** сматра да се одбор на овакав начин удаљује од дневног реда, јер то спада у круг рада председника одбора.

— **Председник** није увакао остави Гецу с тога, што је имало нагомиланих послова пред празнин; међу тим ствар ће свршити тако да отпужење престане.

— **Никола Х. Поповић** тврдећи да су се општинска послове умножили, благодари председнику за ову напредну седницу и захтева да се држе још 2—3 седнице, како би се умножени послови испразнили.

Председник и сам настоје да се послови што пре сврше, како би доцније, кад наступе врућине, одбор био на миру.

— **Никола Х. Поповић** пита, шта је учињено са зајмом, те ако ништа није урађено, да се изнесе на решење, да о њему благовремено размишљо.

— **Председник** одговара, да ово питање није свршено, него је току; међу тим ако одбор жели да више о тоне сазна (уље се: жолимо), онда претпази ову седницу у тајну. Седницу (конференцију).

После конференције прочитаће се уверења која се траже, на суда.

— **Председник** јавља, да инжинер предлаже да му се набаве неке ствари у предности од хиљаду динара. Овај издатак треба да се учини из партије за непредвиђене трошкове. Да ли одбор пристаје на овај издатак?

Одбор пристоје.

— **Председник** подноси предлог инжинера грађевина с нацртом о размени земљишта услед извршења регулације у Буквиној улици. За тим саопшти мишљење општинског инжинера и адвоката о овом питању, па предлаже да ово процени једна комисија.

— **Бока Новановић** примајући мишљење адвоката и инжинера, налази да је закон прописао како иде с проценом

— **Мића Петровић** мисли да ова комисија има да оцени, да ли више вреди ово што правимо од овог што дајемо.

Настаје гласање.

— **Председник** саопштава да је 20 гласало за то да се прими извештај инжинера и адвоката, а 4 против.

— **Соломон Азриел** мисли да сад баш треба говорити односно комисије.

— **Председник** пита одбор, има ли шта да примети за проценопце, да иосу у каком законом изузеху.

Одбор не примећује.

— **Председник** саопштава да г. Мијајло Јовановић судија у пензији, који је имабран за благајника, хоће да заложи своје две куће у предности од 20.000 дин. и да се с њим направи уговор за три године.

Одбор пристаје.

— **Председник** саопштава, да је главни жложбени одбор за прављу заватку изложбу жолимо, да га општина помогне у проширењу изложбе, прикључи и програм изложбених предмета.

— **Димитрије Гајић** устајући да о овом питању говори, изложивше да је и држава дала 5000 дин. помоћи; међу тим рачуна да престоница општина неће се оваквом жати пред државом

— **Мића Петровић** потпомаже предговорника.

— **Никола Х. Поповић** мисли да се да помоћ од хиљаду динара.

Одбор ретвоа да се да помоћ од хиљаду динара.

— **Председник** саопштава предлог инжинера о калдрмисању за 1882. год. рађен по решењу од 1890. год. Ради оцене овог предлога, мисли да је најгодније одредити два-три лица, која ће подлегту своје мишљење.

— **Бока Новановић** мисли да треба одредити из сваког кварта по једно лице.

Одбор одреди ово лица: Андра Одавић, Бока Новаковић, Мића Петровић, Илија Ђорђевић, Милан Петровић, и Милан Катетановић.

— **Председник** саопштавајући шта и предрачуи оправке пута, који води од краљевачког друма до шабачког пред Вишеточког, тражи одобрење да се држи лицитација.

— **Филип Васиљевић** мисли да овај пут није нужан. Кад би Вишеточки и овај цезвар хтели помоћи општину, то би он пристао да се оправи пут, иначе не.

— **Председник** доказује да је сазбрађај довста врло жив и да је врло потребно да се пут оправи. Сем тога тако је намештена пумпа, па је с овакним путем, истој неприступачно.

— **Коста Б. Мијајловић** је за то да се пут оправи.

— **Св. Боторић** пристајући на оправку овог пута, пристаје и на више фалинова, да се пита одбрзивач, да ли ће помоћи општину или не?

— **Филип Васиљевић** држи да је корисније за Београд да путнице прођу његовом средином, него ли крајевима. Ако се зна налази да је општински интерес заштићен, што је ту мајдан, то не, стоји с тога, што су издани искрпљени.

— **Мата Јовановић** мисли да овом приликом треба исећи само о предрачуну и да се држи лицитација.

— **Илија Ђорђевић и Мића Петровић** сложу се у томе да је оправка овога пута корисна и да је треба усвојити.

— **Радивоје Драгојевић** објашњујући, од колике су користи добри путови за трговину, одобрава да се одиах држи лицитација.

— **Никола Вулковић** сматрајући да треба оправљати овај пут, подноснве Боторића да би требало уништа Вишеточког и друге, да ли ће што помогли.

— **Андра Одавић** гласаће за ову оправку пута, као ће никати довољно новаца на расположењу за улице, које се калдрмишу у средини варошн.

— **Милош Трповић** налази да ниј потребно сад овај пут градити.

— **Никола Х. Поповић** мисли да овај закључак о потреби овога пута треба дати оној комисији, која одређује нужност калдрме и правење друмова.

— **Председник** тврди да је по наповести одбора рађен план и предрачун и напрвено све да се држи лицитација. Не треба се бојати за калдрме, јер ина засебна партија за друмове, за које ће се исплата правити. Тражи да се одобри држање лицитације.

— **Коста Б. Мијајловић** брани мишљење, по коме треба овај пут оправити.

— **Бока Новановић** налази да ову ствар није требало сад ни износити нарочито с тога, што је одбор решио да се ова оправка изврши.

— **Андра Одавић** гласаће за ако нос тоји одборско решење, а ако не постоји против.

Настаје гласање.

— **Председник** саопштава, да је 17 гласало за то, да се држи лицитација, а десет против

— **М. Калетановић** предлаже да се плаи о овој оправци, пре него се држи лицитација, да на преглед двојица стручњака г. г. Кости Главинићу и Мати Јовановићу.

— **Председник** пита да ли се усвоја предлог г. Калетановића.

Одбор усвоја

— **Председник** најављује да сматра за своју дужност да приказати више, изнесену у одбору, по којој треба ангажовати и луде из тог краја који имају интересе, да помогну општину у оправци овога пута.

— **Секретар** прочита.

— **Председник** налажући потпуно све мисли поменуте у извештају, изнеси предлог комисије, по коме би требало послати једно лице на страну, које би проучило сиротињске домове у варошни, које су најбливе по броју становника као Загребу, Темишвару, Лиицу и т. д.

— **Светозар Боторић** предлаже да се извештај комисски одштампа, да га одборници имају на шгудирању. У исто време пита и председништво, колико има завештала појединих добротвора за сиротињу?

— **Мата Јовановић** разлаже потанко равноврсна завештања, чињена у циљу бесплатне сиротиње таке, које су суме употребљене за гробље и неке друге потребе. Налази да је нужно да се врате те суме и да се на њих образује фонд, а из тога фонда нека бе се издржавати сиротињски дом.

У исто време исправља једну погрешку у извештају, јер је комисија наследила да се неке једно лице нан повереништва, а не за његове средине, да се пошље Др. Михел.

— **Председник** сматра за дужност да да објашњења о овим прекрасним сумама, што су давате за сиротињу. Ја сам се лично старао, да прошљем све легате још од старијех времена (од 1850 године). Сав труд од 3 месеца закрпио се тиме, да смо нашли на једну годину, кад је изгорела сва архива рачуноводства, да и данас посвајот добротвора Хранисављевића. Резултат истраге свео се на то, да је општина бесградска задужена фонду кукуруза и фонду бесградском за подизање болнице и школе. Према томе општина би била дужна, да то све сравуна и одужи тим, што ће те суме повратити

— **Светозар Боторић** пита, које је године и под чијим председништвом изгорела архива.

— **Милош Трповић** налази да треба извештај да се штампа.

— **Никола Х. Поповић** ина да је пок. Хранисављевић остаиио 3000 дуката с тим, да му се плаћа интерес, као што је пок. Вучић остаиио 10.000 дуката с још већим износима. За овај новац пок. Вучића налазе се акти у државној болници. О овоме последњем новцу постоји и уговор између општине и Вучића, потписан од свију одборника и суда, а налази се у болници.

— **Др. Павле Поповић** износи податке, које је свакако као инспектор санитета. Издржаше бесградске болнице сваје 117.000 дин. Болница прима годишње 3500 болесника. Општина троши 60.000 дин. Кад се тај завод уреди као што треба, кад се на њега не троши издржаше болесника него здравих луди, онда се може са 60.000 дин. издржавати. У ње чоиечаеше потпоре, који ће на овај начин општина давати сиротињи, прихвата предлог комисски и сматра за ову установу. За то што је држава наиерна да прави нову болницу, над буде на дневном реду изнављање једне особе на страну, вишеће оформлан предлог, како општина може лако доћи до готове зграде.

— **Председник** пита, прима ли се комисски извештај с тим, да се оштампа у општинским новинама по Богораћевом предлогу.

Одбор прима.

— **Андра Одавић** предлаже да се изабере на страну Др. Павле Поповић.

— **Председник** сматра за дужност да напомене, да је комисија, бирајући г. Михела, намеравала да сиоши једно лице, које ће ући у штудију овога предузећа, док се не приступи изградњи.

— **Мата Јовановић** би се придружио г. Одавићу да се изабере г. Павле Поповић

ли увиђа у обзир то, да је г. Павле Поповић интересних службених послова, тражи да се пошље један од општинских лекара.

— **Никола Вулковић** налази да треба послати једно лице инжењерске струке, које ће да прочуи техничку страну ових завода, па ће онда онај назад.

— **Андра Одавић** мисли да није нужно то лице да буде доктор, него лице које је вичне администратавним пословима.

— **Филип Васиљевић** мисли да треба послати лице које ће прочути, какви се захтеви раде у тим заводима.

— **Мата Јовановић** чини да се тражи да се пошље инжинер, налази за потребно да напомене, да сме што би инжинер тако свашто, могао би то исто и по плану радити. Тако треба да иде лице које је добро да прочуа администрацију и унутрашње уређење.

— **Председник** налази да је главно питање у томе, да ли треба да прибережу ову сиротињу на једном месту или не! Па кад се то реши, онда да заинтересујемо једно лице, које ће да се посвети овој установи. Моли одбор да се области општинске суд да избере то лице.

— **Јока Новаковић** сматра да би комисија требала претходно да прибави материјал, прикладних о устројству тих завода и да одређена комисија прочуа те стварн и кад нађе да треба послати лице на страну онда и да се пошље.

— **С. Боторић** се слаже с инжењеном да иде Др. Михел као човек стручан и спреман.

— **Љуба Јовановић** је рад да комисија са инжињењем тога изасланика спреми и осталo што треба. Налази да треба прочутити уређење сиротињског дома, одакле да се издржава, где да се зграда подиже и т. д. О самом изасланику има да каже да треба послати човека, који ће умети да свакм дух и суштину те установе на страни.

— **Председник** пита, да ли одбор прима изнетиј.

Одбор прима изнетиј.

— **Председник** пита, одобрава ли одбор, да се пошље један човек на страну као изасланик.

Одбор одобрава.

Састанак је трајао до 9 час до подне.

држан 10. Јануара 1892. године у Београду.

Председник Милов. Р. Марјановић.

— **Председник** отварајући састанак, позва секретара да прочита записник прошлог састанка.

— **Секретар** прочита.

— **Одбор** прима записник с тим, да питање о изасланику није решено.

— **Андра Одавић** напомињући да је један одборник у јесењој редовној седници поднео формалан предлог, да се Гец отпусти, а одговор г. председника гласио да је поднесена оставка, коју ће у своје време уважити, тражи да се тај човек саслуша (чл. 11. устава), и одреди једна комисија да изврши његов рад, па ако је крив, да се отпусти и нађа уверење да га не прима нигде, а ако му је рад добар, да се не отпушта из службе.

— **Председник** јавља да му је Гец поднео оставку и реклo је да ће је уважити пад паће за потребно.

— **Мијаило Јанковић** није против комисије, али сматра да је председник радно по дужности.

— **Мијаило Ђорић** мисли да је корективан рад овога чиновника.

— **Поп Таса Калетан Спасић** потпомаже предлог Одавића да се одреди комисија, која ће да изведи рад овога чиновника, јер би то била опасна пракса на просту реч једнога човека осудити несаслушаног.

— **Коста Б. Мијајловић** пита, је ли познато председнику, да један човек који покаже Гецу, иде по механизам завајама, те прегледа сијне, што их сељаци доселе на пијацу.

— **Председник** одговара да му је то познато, а мисли да ће се то сне избећи, ако се успоји изнетиј комисије о уређењу марвеног трга.

— **Андра Одавић** поново тражи комисију која ће да изведи његове радове.

— **Раденко Драгојевић** и ако нема ништа против овога чиновника, жели да се добије такав, који неће пуштати бобичаво месо у карош.

Светозар Боторић жели да притече у помоћ прави, било штићеном оних који је Гец оптешио, било пак Геца, ако је неправедно нападнут, подпомаже Одавићев предлог да се изабере комисија, која ће реферисати, има ли кривице или не?

— **Никола Вулковић** предлаже да председник позове поверљиво поднешене органе марвеног лекара да они кажу, има ли каква злоупотребе или не! па ако они потврде, да има злоупотребе, да му се узаки остаика; у противном не.

Настаје гласање.

— **Председник** саопштава да је већина одборника против тога да се даље говори и образлаже да има још рет г. Никола Р. Поповић.

— **Никола Р. Поповић** мисли да се питање о Гецовој остаици остави да реши председник, јер он му неће уважити оставу, ако буде добро вршио своју дужност: или ће му је уважити због лошег вршења дужности.

— **Гавра Бркић** налази да председник треба да одпусти Геца.

— **Председник** остаје поново при својој речи, да није уважио оставу с тога, што је дошла у време, кад се највише имало посла на клавиџи.

— **Никола Р. Поповић** остаје при свом предлогу да се она ствар остави председнику на решење.

— **Андра Одавић** одбија најсвечаније, да хоће да се заузима за ма кога; сва му је жеља у томе, да се истина дозна и с тога је за комисију.

Настаје гласање.

— **Председник** саопштава да је већина гласала тако, да се ово питање о марвеном лекару остави да реши председник.

После гласања тражи одобрење о позајмици од пола милиона динара од београдске задруге за неџусобно помагање и штедњу, док се не ће дошло у могућност да се ова ствар боље регулише. (Чује се: у конференцији).

После конференције.

— **Председник** моли одбор да реши, које лице да се пошље на страну ради проучавања питања околозања сиротињског дома.

— **Милутин Марковић** мисли да би боље било да се пошље лице, кад ово питање сврши, да комисија с општинским судом одреде једно лице.

— **Гавра Бркић** хоће да се састави једна комисија, на она да састави све што треба.

— **Св. Боторић** је за то да остави комисији да она каже, кад буде готова, треба ли слати које лице.

— **Никола Р. Поповић** објашњујући потанко да не то лице, које иде на страну, да прочуи унутрашње уређење страних заводе такве врсте, даље, да ће ово стати највише 2000—3000 динара, а не 100.000 динара, налази да је потребно послати онако једно лице.

— **Никола Вулковић** мисли да комисија затражи све прописе о унутрашњем уређењу завода такве врсте на страни, па да се тако похитрено.

— **Вељa Тодоровић** налази да би требало почети зидање зграде, а расписати стечај за управника, који би имао да прочуи унутрашње уређење таких завода на страни.

— **Председник** моли одбрање да овај предлог усвоје о позајмљењу једног лица. Такав завод у нас не постоји, у суседству га нма. Њиховом овога лица треба да се користимо добрим странама туђих завода, а доше одбацимо.

— **Коста Б. Мијајловић** је за то да се одреди два лица; не може ни се два, онда једно.

— **Поп Таса Калетан Спасић** сматра да треба праступити зидању зграде и расписати стечај за лице које ће водити надзор над домом, па то лице и послати на страну.

— **Мијајло Бончић** потпомаже поп Тасу Калетан Спасића.

— **Илија Ђурић** налази да би то лице требало да буде техничар.

— **Љуба Јовановић** потпомаже мишљење, по коме би општински изасланик ради проучавања овога питања, требао да буде и управник тога завода, у осталом, будући уверена да треба послати лице на страну, које ће то све проучити, налази да се то остави да председник реши с комисијом.

— **Милутин Марковић** је за то да се изабере једно лице, које ће све што је нужно да на страни проштудира и поднесе изнетиј, па с комисијом продужи рад.

Настаје гласање.

— **Председник** саопштава да је решено да се пошље на страну једно лице, које ће да проучи уређење сиротињских домова, па о томе поднесе изнетиј.

За тим моли да се саслуша писмо задруге, којим је одговорила на жалбу општине.

— **Одборник Љуба Јовановић** прочита.

— **Председник** објашњује да су преговори прекинути, јер нису могли да се сврше. Сад се мораду чинити краће позајмице да се одговори позајмицама с разним предузимачима, нарочито с предузимачем што нарађује машину за пон водопад. Тај је предузимач готов и моли да се пресели у мање, како би нарушио нажељаће. По томе је нужна изнесна суна да би наш рад одржали у сили и одговорили обвезама.

После краће дебате састанак је прекинут у конференцију.

Састанак је трајао до 9 и по часова по подне.

држан 20. Јануара 1892 год.

Председнико председник Милов. Р. Марјановић.

— **Председник** одазивајући сатиман, позва секретара да прочита протокол прошлог састанка.

— **Секретар** прочита.

— **Председник** саопштавајући да је комисија на предлог касе новом благајнику г. Мијајлу Јовановићу готова с извештајем, позва секретара да прочита извештај.

— **Секретар** прочита.

— **Соломон Аврије**л допушује при извештај, до поне у гробљанској каси није било ни једне паре, тиме што се у њој налазе сад 7800 динара.

— **Др. Павле Поповић** бележећи да је учињена груба погрешка, држи да се даде ово извешће истој комисији на прегледање, па да изнесе разлику између садног извештаја и овог данашњо констатованог. Пита, да ли је ово извешће констатовано са документима.

— **Ник. Х. Поповић** полаже да кад су првога пута прегледали касу на дан 31. Децембра, да је благајник Банковић резао да нема ни једне паре у касу; сад пак при главном прегледу показао је сва ита, која је изненадило нас, као недавно да је у дневнику заведено око 30 позиција. Содимше наше извешће основано је на документима, док прво не. Што се тиче појединих дефицита Живановићевих и других, благајник је обећао, да ће ту ствар рашчистити с председником.

— **Мата Јовановић** мисли, да ова разлика потиче, што благајник прошга пута није закључио дневник касе; међу тим позвало је дневник као отворени, а пошто је комисија отишла заиста је нека ита, која комисији није показао. Исто тако ми изгледа, да је каса морала бити задужена онда, чим су ти напери набављени. Са свих ових разлога подношење г. Поповића, да комисија узме овај извештај у студију и поднше одкуд потиче ова разлика.

— **Поп Таса Капетан Спасић** слаже се с мишљењем г. Поповића, но може ову ствар попово звала краћити комисији те да још боље проучи и поднесе извешће.

— **Соломон Аврије**л јавља да је благајник Банковић казао, да је тако прухво од претходног благајника и тако их чува.

— **Председник** зна да се напиран чувају у васи нако нека ствар. Таква редња не само београдске општине, него и осталих општина, изазвала је овај закон о прегледу општинских каса. Од 1. Јануара 1892 год. почеће да се уводи други начин и пут, да да се зна, шта се ради сваког месеца и сваке дана.

— **Никола Х. Поповић** мисли да нека смисла попово прећата ову ствар комисији да прегледа.

— **Мића Петровић** сматра да је благајник требао да поднесе биланц, јер иначе без тога комисија ниће се могла наћи и све прегледати.

— **Др. Павао Поповић** констатује и сад, као и у прошлом говору факт неуредности у књеву благајне, исто тако замршено стање у благајни, па с тога тражи, да комисија отпочне радити на саставу биланца по своме сопственом начину.

— **Никола Вулковић** мисли да се овај извештај може примити с тим, да комисија за прегледање годишњих рачуна прегледа по актима и документима све, па ће се видети, има ли или не, каквих злоупотреба.

— **Председник** такође мисли, да се после свега онога говора извештај може примити, а кад буду свршили рачуна за 1891. годину, онеће се пред одбор, одређене се комисија, да прегледа и сазнаће се постоје ли какве злоупотребе или не?

— **Мата Јовановић** мисли да извештај треба примити а онда и дати општинском правозаступнику да тражи, не би ли се напипали доказити?

— **Председник** налази да треба рашчистити и с приређеним надзирачима, јер и они много сметају правилном вођењу општинских рачуна.

— **Мата Јовановић** држи да би била практика била у томе, да се свака сума и задатак предузимачима по уговору одмах анализира и да се упути на дејственији надзор на касе.

Никола Х. Поповић рече о приређеним надзирачима, да ће комисија моја прегледа општинске рачуне бити дужна да води, да ли су у смислу уговора чињене или не?

— **Председник** јавља да има да поднеси наклепу одборнік Светозар Ристић машинеста.

— **Светозар Ристић** полаже законом прописану наклепу.

— Председник моли г. г. одборнике да саслушају поменуто акта о владању и имовном стању изнесених лица.

— **Секретар** прочита.

— **Председник** јављајући да се г. Лазар Ристић правно за другога благајника, дао је кауцију у своме непокретном имању интабулацијом на прво. саопштава одбору да га је правно и пристаје да одбор на такву кауцију?

Одбор пристаје.

— **Соломон Аврије**л пита да ли ће он водити гробљанску касу?

— **Председник** одговара да је питао пристаје одбор на кауцију, а распоред рада одредиће се доцније. За тим позва г. Мату Јовановића да поднесе извештај о техничкој страни плана за пут од крагујевачког до жабачког друма поред Вишњичког.

— **Мата Јовановић** прочита извештај, по коме се одобрава план и може да се држи литицитација.

— *Одбор усваја*

— **Председник** позва г. Андру Одавић да прочита извештај комисије о маранском тргу.

— **Андра Одавић** прочита извештај.

— **Председник** говори опширно и тачно о важности овога питања за нашу варошку трговину.

— **Никола Вулковић** налази да извештај треба штампати и раздати одборницима да га проуче.

— **Мића Петровић** подпомаже предговорника.

— **Председник** пита одбор, да ли да се штампа извештај.

Одбор пристаје.

— За тим је решено да се штампа и извештај о житарском тргу тако, да се отштампа на половини табака, како би се с друге стране могле ставити примедбе.

— **Председник** позва секретара да прочита извештај о дрварској пијаци.

— **Секретар** прочита.

— **Гавра Гркић** мисли да треба извештај документа с тим да ово буде пијаца и за сеоска дрва.

— **Председник** мисли да и овај извештај треба штампати с овим другим извештајима, па после да се води расправа.

— **Раденко Драгојевић** налази да државе нису за одржање шкодљиве.

— **Председник** сматра да је комисија имала у задатку да пађе згодна места, на којима би се дрва могла продавати. За тим тражи да се реши, да ли извештај да се штампа, па после доцуњаву.

— **Мата Јовановић** да се све што је готово од комисија штампа, а ову комисију заволимо да спреми извештај.

— **Поп Таса Капетан Спасић** је за то да се извештај штампа, па се после може ићнати допуњавати при нарочитом претресу.

— **Андра Одавић** мисли да се извештај отштампа, па да тек пралозом моли стављати да се да тражимо за ту пијацу и то један део, а други на маранем трг.

— **Гавра Гркић** мисли да извештај треба допунити с тим, што ће се казати, где да се продају и сеоска дрва.

— **Филип Васиљевић** је такође тога мнења да треба одредити где ће бити дрваре.

Настоје гласове.

— **Председник** саопштава да су сви одборници гласали за то да се извештај штампа и тако подпесе одбору на решење, изузимајући Косте Б. Михајловића, Мате Јовановића, Соломона Аврије, Мате Петровића и Гавре Бркића.

— **Председник** моли да одборници саслушају извештај комисије о пумерисању домова по улицама.

— **Секретар** прочита.

— После објашњења Мате Јовановића и Др. Павла Поповића:

Одбор прима извештај.

— **Др. Марко Леко** моли г. председника да одговори, да ли је комисија за наименовање — прштене улице готова.

— **Мата Јовановић** налази да је извештај одложен с тога, што је још један део варошн ушао у рејон, те да се спини, па и те улице уведу.

— **Др. Марко Леко** мисли да ове табле имају ману што лако пуцају; треба их дати неком техничком лицу да опо предложи, што је најзгодније.

Одбор усваја да се упути подноћној комисији.

Састанак је трајао до 9½ часова по подне.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Парна штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Трош Кузмановић

БРОЈ 18. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страни земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 26. Априла 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати одмах уступком на општинске куће и ако поресклонишеје на уредника
ГУБОЦИМА НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Необлаћена писма не примају се

ПРАВИЛНИК
ЗА
ИЗДАВАЊЕ ВОДЕ ИЗ НОВОГ БЕОГРАД. ВОДОВОДА

Чл. 1.

Из новог београдског водовода, који је својина општине београдске, издаваће се вода по прописима овог правилника.

Чл. 2.

По чл. 7. закона о трошарини од 18. Јуна 1884. године, свака је кућа у Београду дужна, да се своје са подигнутим водоводом. Према томе, уприма водоводна спојнице са новим водоводом свакој кући без разлике, било приватну, било државну, општинску или какве. која се налази у рејону београдском, а свака таква кућа плаћаће управи водовода све таксе, које су одређене овим правилником. Од ове обавезе изузимају се оне куће. које се налазе у рејону београдском, али у оним улицама, у којима водоводне цеви нису положене.

Чл. 3.

Количина утрошене воде из водовода одређиваће се за сваку кућу једнако нарочитим мерилом „водомером".

Чл. 4.

Спајање куће са водоводом вршиће се у почетку на захтев сопственика куће или његовог заступника и то пре у оним улицама, из којих се за ову прајање најлакше број куће. Буде ли се једнога дана прајано за извођење са водоводом појединог броја кућа у неке улице, онда ће се спајање извршити најпре у оној, којој је, по изређеву управе водовода и општ. одбора, вода потребнија. Спајање у свима осталим улицама, извршиће се по реду, које ће одбор општински утврдити у споразуму са управом водовода.

Осим тога спајање куће са водоводом у једној улици, извршиће се за све куће у тој улици, без обзира дали су пријављене за спајање или нису. Сваки сопственик куће или његов заступник, који се за ову пријаве, дужан је писмено, или лично на протоколу код управе водовода изјавити жељу, да се његова кућа са водоводом споји и колико за ову ће цев вода потребна: да ли за обичну њушкову потребу или и за друге потребе. За ове које се не пријаве одређиваће управа водовода по својој оцени.

Ово спајање куће са водоводом вршиће само за ону кућу, за коју је извршено, а никад се не сме једна кућа водоводним цевима спајати са другом којом кућом другога сопственика, нити водом сталио снабдевати.

У једну кућу рачунају се све зграде, које су на плацу, који тој кући припада.

У оним случајевима, у којима би довођење воде из водовода било прекинуто или у којима се вода неби могла издавати у овој количини, која је овим правилником одређена. било услед прекида у раду, било услед пожара или других случајева, сопственик куће неће имати право за никакву накнаду. Исто ли се да такав прекид дуже траје од 10 дана, онда се према времену прекида одговарајући део таксе неће наплаћивати.

У случају промене сопственика, све обавезе преласе у целини на новога сопственика.

Чл. 5.

Спајање водовода са појединим кућама вршиће управа водовода о трошку општине београдске. Ово спајање рачуна се од уличних цеви до места на коме је водомер постављен закључно: према чему и тај део водовода улази у својину општине београдске

Место на коме ће се за појединог кућа водомер постављен одређује управа водовода, која се при том и његовом одржавању и прављном раду.

Чл. 6

Водомере набавља и поставља управа водовода о трошку општине београдске; међутим сопственик куће дужни су на име пирује на употребу водомер плаћати управи водовода сваког месеца ону таксу

1) за водомер од 10/4 преч. по 0·40 дин.
2) „ „ „ 15/4 „ „ 0·45 „
3) „ „ „ 20/4 „ „ 0·55 „
4) „ „ „ 25/4 „ „ 0·75 „
5) „ „ „ 40/4 „ „ 1·50 „

Чл. 7.

Сваки кућа плаћаће за ову са водоводом и за употребу воде, месечно ниже одређену основну таксу, без обзира на то, да ли троши количину воде, која тој такси одговара или не.

Основна је такса ова:

За сваки простор у кући плаћаће месечно по 0·30 дин., рачунајући под простором све собе за становање, намештене собе и предсобља, кујине за кување и праље, дућане и магазе. Простори до 4 квадратна метра површине пагоса закључно, неће се рачунати, а исто тако ни ходници ни подруми.

Сваки пак простор већи од 50 квадр метара рачунаће се у два простора, а већи од 100 квадр. метара у три простора, даље сваки 50 квадратних метара површине, рачунаће се као засебан простор.

Сопственик куће дужан је јавити писмено управи водовода сваку увећање и смањење броја простора у његовој кући и то најдаље после месец дана од дана је то извршено.

За горњу основну таксу, која сваки кућа прима на ону количину воде месечно:

а.) кућа која има више него од три простора, која прима на 1200 (хиљаду двеста) литара или 24 акова воде за сваки простор;

б.) кућа која има више од пет простора, која прима на 1000 (једну хиљаду) литара или 20 акова воде за сваки простор;

в.) сваки кућа која има више од пет простора, која прима на 900 (девет стотина) литара или 18 акова воде за сваки простор.

Поред ове основне таксе плаћаће злочесе, кафане, механе, кафеџинице, лебарнице, ликерџинице, пекарнице, ашчанице, кобасџинице, и остале стаје за стоку, још и нарочиту таксу и то:

а.) кафане, ликерџинице ашчанице, бошанџинице и проституисане радње по 8 дин. месечно, а изузи прави на 24.000 дин. воде.

б.) гостионице и механе 6 дин. месечно, а имати права на 18.000 дин. воде.

в.) кафеџиско, пекарџиске лебарџиске и ин сапџиске 4 дин. месечно, а имати права на 12.000 дин. воде.

г.) кобасџинице и остале стаје за стоку 2 дин. месечно, а имати право на 6.000 дин. воде.

Ове таксе плаћаће сопственици куће без обзира на то, да ли се означена количина воде троши или не троши. У случају, да се у којој кући више воде потроши но што су горе означене количине, плаћаће сопственик за сваки више од 1000 дин више утрошено воде по 0·35 дин.

Одређивање овога вишка вршиће се свака три месеца читањем на водомеру. Ако у којој кући нико не станује, и тромесечним прегледом водомера покаже се, да вода није никако трошена, — онда ће се сопственик куће ослободити плаћања таксе ашчанске у овом члану, за све време докле му је кућа празна. Од таксе у члану 6 неће се ослободити.

Чл. 8.

За ове случајеве у којима се захтева већи потрошак воде од 1000 дубних литара или један милион литара годишње, управа водовода задржава право одобравања узимања воде из водовода, као и одређивање рабата од горе наведених такса.

Чл. 9.

Ако би се која сопственик куће жалио, да водомер не показује тачно праве потрошак воде, те ће се тај водомер заменити другим, на натин, од стране управе водовода, његова тачност испитати.

Ако се при томе нађе, да је жалба неоснована, онда ће жалитељ платити све трошкове ово испитивања и замене водомера. Нађе ли се пак да је водомер био одиста

покварен, и то не кривицом сопственика куће или оних који у истој станују, трошком око намене и испитивања падају на терет управе водовода, а жалитељу ће се дати накнада за оволико са колико се може доказати, да му је ваше урачунато воде по што је утрошио.

Чл. 10.

Одређена основна такса у чл. 6. и 7., наплаћиваће се за сваки месец у напред и то сваког првог дана у месецу, а приказане се наплата и за ваше месеци у напред.

Количина утрошене воде контролисаће се на водомеру сваки пут месеца, и то у прво половина ових месеца: јануара, априла, јула и октобра. Ако се при томе покаже, да је утрошено више од оне количине на коју сваки сопственик куће има права, то ће се тај вишак одма наплатити по горе утврђеној цени.

Овоме, који на поднету признаницу не буде хтео платити, обустављће се давање воде, а наплата извршити административним путем.

Чл. 11.

Разношење воде од водомера на даље у куће, оставаја се самоме сопственику куће: али при томе послу он је дужан тачно се придржавати правила, која ће општина о томе прописати.

Чл. 12.

Сваки сопственик дужан је преко дана допустити општинском контролорима претседнике стана у коме се налазе како водомер тако и остале цеви, којима је вода по кућама разведена. Ако се при томе претседнику на разводним цевима не нађе ништа недостаје, управа водовода може обуставити давање воде све дотле, док се ти недостаци не уклоне.

Чл. 13.

Онаки ће се, да неко воду прекомерно и узалудно троши, он ће пре бити овлашћенут да то не чини, на зло и после тога то поново учини управа водовода има право да му даље даваље воде обустави.

Чл. 14.

У случају пожара натпоравље се у дотичној кући све слагање, сем оних воде су натрошеђена потребе за гашење пожара.

Исто тако у случају каквог пожара сваки се обавезује да воду из своје куће стави на расположење пожарницима ради гашења пожара. Количина воде утрошена тим приликом пада на терет општине а одредиће се по оцени управе водовода.

Чл. 15.

На која ће се начин вода издавати за приређену употребу, решаваће управа водовода за сваки појединн случај.

Чл. 16.

Који поступи противно овоме правилнику, као и правилнику за разводење воде у куће, томе ће се обуставити даље издавање воде.

Чл. 17.

Сви они којима се обуставља давање воде према чл. 10., 13. или 16. овога правилника, плаћаће при свем том и даље основну таксу одређену у чл. 6. и 7. овог правилника.

Ну, управа водовода, на молбу дотичног сопственика куће, може му поново дозволити употребу воде, ако се уверн да су узроци због којих је вода одузета неће понављати.

Чл. 18.

Кварење водовода или свега онога што водоводу припадлежи, казниће се по чл. 395 кривичног закона.

Чл. 19.

За оне куће, које се са водоводом споје пре него што водовод предаи, почињу она правила да важе, од онога дана, када се објави да је редовно издавање воде отпочело: а за оне куће, које се споје са водоводом после се објаве, важиће ова правила од онога дана кад управа водовода изврши везу куће са водоводом.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

26. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. Априла 1892. год.

Председава председник г. Милан Р. Марковић; беше са чланова одбора г. г. Пан. Х. Панчић, Ан. Јевтић, С. Вељковић, Мића Петровић, Пауја Вербић, Ђорђе Ж. Ненић, Н. Вуканић, Ђ. С. Николајевић, А. Ј. Одавић, Др. Н. Поповић, Др. Радивојевић, Т. Димитријевић, Јосиф Д. Гавровић, С. Аврејић, Мих. М. Вербић, Др. М. Т. Јовић, С. Богојев, Милош Трнковић, Н. Т. Поповић, М. Јовановић, Л. Домонић, Јов. Вујовић, В. Тодоровић, Мил. Ђорђ. Ф. Васкидовић, М. Павловић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 12. Априла 1892. год. и у одлуци број 279. учињена је допуна, да се у обзир нагласи, да ће се у Београд вратити много послови сеа отказивања и новиша земље.

II.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд Абр. 6262. 6298. 6264. 6326. 6333. 6248. 6355. 6297. 6293. 6356. 6246. 6314. 6245. 6247. 6327. 6313. 6342. — молбена се траже уверења о владању и имовном стању наведених лица, одбор је нашао, да су му Вестани Јеремић, Мијаи Мајић, Ђорђе Ђ. јанић, Миленија Брашуљевић, Гаврилије Јанићијевић, Милка Ристић, Марија кћи Дине Трифуновића, Гавриије С. Миленковић, Крста Мишић, Софија Миленковић, Катарина Хомина, Јелисавета жена Радосава Пашкоњића, Драгутин Пешић и Драгутин Петровић, — непознати; да су Марко Николић, Љубомир Јовановић, добро владања, а слабог имовног стања; да је Живка жена Ршка Крсмљанца добро владања, а средњег имовног стања; да су Петар Шајкин и Таисије Марковић добрег владања и добрег имовног стања, да је Мих. Поповић, бив жандар, хрђавог владања а слабог имовног стања; да је Драгутин Малинковић био осуђиван, али да је сада доброг владања, а слабог имовног стања и да је Јелисавета Петровић добрег владања и доброг имовног стања

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротиском стању.

По прочитању тих молби Абр. 6233, и 6267 одбор је нашао мишљење, да се Љубици Николајевској и Даринки Радосављевској, учени кима више женске школе може дати тражено уверење.

IV

Продужен је поседнички претрес правилника за издавање воде из новог бесгр. водовода.*)

Пре но што се прешло на читање појединих чланова, председник је напоменуо одбору, да су г. г. Никола Стаменковић и Живко Младеновић члаа. надзорне водов. ком. приступи ли

*) Правилник је отштампан у облику у коме је одбор.

и да ће они давати потребна објашњења, коју је напомену одбор примио к знању.

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио, да у праведљеву за издавање воде из новог бесгр. водовода овако гласи:

(Види чл. 4 и 5. правилника у данашњем броју).

Прикадна чл. 5. Водовер у сваној кући да се настани не могућству у подруму ани кишеје до границе шиака према улици, ван где ото није могуће, на улици баш до саме границе плаца.

28. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. Априла 1892. год.

Председава предс. г. Милан Р. Марковић; беше са чланова одбора г. г. Ђ. Ивковић, К. Н. Живојновић, Јов. Христић, Н. Х. Поповић, К. Петровић, Н. Вуканић, Јов. Вујовић, М. Константовић, М. Јовановић, Др. М. Т. Јовић, В. Тодоровић, Таса Костић-Стевић, С. Аврејић, Др. Аднађа, Љ. Јовановић, А. Ј. Одавић, Ђ. Д. Гавровић, Мића Петровић, Св. Ристић, М. М. Вербић, М. Трнковић, С. Богојев, В. Ж. Ненић.

I.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд Абр. 6367, и 6401, којим се траже уверења о владању и имовном стању наведених лица, одбор је нашао, да су Јован Пашћ, чиан општ. суда и Марко Стојановић, адв. доброг владања и доброг имовног стања.

II.

По прочитању протокола лицитације ГВр. 530. дражне 10. Априла 1892. год. за полагање тротоара у Марковој и пиварској улици, одбор је решио, да се полагање тротоара у Марковој и пиварској улици устуни Ђорђу Л. Трајковићу по цени и то: за полагање тротоара од тесничарских плоча по један динар и двадесет и четири а по шире дин. од квадр. метра; за полагање тротоара од керпичних плоча по један динар и девет и по и. д. од квадр. метра и на откопавање земља по један динар и педесет и две и по шире дин. од кубног метра

III.

По прочитању протокола уже лицитације ГВр. 533, дражне 11. Априла 1892. год. између Спире Костића и Сре. Ђурић. друштва за грађење калдрме дотераним и ломљеним каменом и макадама преко Ма веног трга и Финикијске улице и од Марковог до београдске улице, на којој лицитацији Српско-Француско друштво није хтело да учествује, одбор је решио, да се грађење калдрме са дотераним и ломљеним каменом и макадама преко маленог трга и Финикијске улице и од Марковог до београдске улице устуни Стеври Костићу по цени и то за грађење калдрме са дотераним каменом по седам дин. и петнаест пара дин. од квадр. метра; за грађење калдрме ломљеним каменом по три динара и деветнаест пара дин. од квадр. метра; и за грађење макадама по два дин. и тридесет и пет пара дин. од квадр. метра.

IV.

По прочитању акта просвећеног суда за нар. Београд, Абр. 6353, којим се траже да се према њиоме закону о дороти шаберу осладесет хиротиња за нар Београд, одбор је одлучио, да суд општински спреми за њиху седницу до две стотине лиц, способних за хиротиње, од којих ће одбор општински потребан број поротника изабрати.

V.

Продужен је и допуиак појединачни претрес правилника за издавање воде из новог водовода бесградског.

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио, да сваки члаи чл. VIII. (види члаи 8. правилника, у данашњем броју).

VI

На предлог г. Ник. Х. Поповића, одборника, одбор је решио, да и проститутске радње плаћају поред осталог такође још и осам динара месечно за воду из воског водовода и да имају права на 24.000 литара воде, као што је одређено чланом 7. правилника за хавзе, лавторијуме, запатиште и бифетиште.

VII.

Председник извести одбору на решење акт надзорне водоводне комисије, Абр. 5370, којим се тражи наплаћени кредит од по милијона динара за извршење спајања појединих кућа са уличним водоводним цевима, као и за набавку материјала за овај посао.

По прочитању тога акта одбор је решио: да се одобри овај кредит од по милијона динара за извршење везе појединих кућа са уличним водоводним цевима и набавку материјала за исту.

Ова сума од пола милијона са сумом од 80.000 динара одобреном решењем одборским од 24. Февр. 1892. год. Абр. 4025, из сировог воде кроз Кнегиневац, доћи ће до новог тробља, да се уиме као позајмица из зајма општинског, а да се из прихода од водовода постепено врати.

ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31. МАРТА

I. ТРОМЕСЕЧЈЕ

	ДУГУЈЕ		ПОТРАЖУЈЕ	
Рачун главнице			5,385.965	65
„ разних хондова			116.510	55
„ управе фон. за зидове			85.512	24
„ касе гробљанске			47.357	54
„ зајма од београ. зајма			1,340.000	—
„ грађ. квадрне из одруге			140.275	10
„ разни дугов. и потражн.	13.143	49		
„ непокретности	4,969.597	60		
„ покретности	158.927	99		
„ аренда од предмета	16.800	—		
„ упр. хонд. за фондове	17.95	34		
„ грађења водовода	1,666.998	62		
„ дуванска кућица	354.320	75		
„ општ. трошкове	14.548	58		
„ буџ. општ. трошарине			454.249	69
„ благајне	70.044	70		
„ приход од капитала	1.824	93		
„ прих. од поверр. добара	50.856	75		
„ прих. од закупне дуга	78.167	23		
„ прих. од такође пијаца	30.464	88		
„ приход од казне	7.684	86		
„ приход од прирезка	133.760	64		
„ разних прихода	27.229	86		
„ плате управе			36.815	05
„ „ судства			6 231	03
„ „ благд. одељења			16.864	73
„ „ санитетског			12.778	84
„ „ инжењер. управе			51.502	07
„ „ сапит. одељења			20.783	41
„ „ статис. одељења			6 310	50
„ „ баштована			4 320	—
„ „ кланич. персон.			10.227	39
„ „ чуварна			105.853	33
„ „ пожарне чете			20.345	20
„ „ ширини одел.			29.384	60
„ „ служитеља			2.3559	14
„ потреба за школе			106.351	47
„ „ канцеларијска			11.969	71
„ „ грађевинар.			50.745	91
„ о подржавању скретнице			56.756	94
„ о одржању паркова			9.484	35
„ о осветљењу варошн			20 183	73
„ потребе за пожар. чету			24.847	30
„ благодејања и награде			3.400	—
„ разна општ. потреба			49 103	02
„ напред. непред. трош.			67.882	80
„ тробљанског буџета			685	75
„ привремени издатак	139.021	—		
„ буџ. општ. трош. за 1892			32	17
„ потраж. трошар.	73.202	79		
„ текући код београ. задр.	45 000	—		
„ текући код народ. банке	15.000	—		
„ приход од раз. права	519 588	34		
„ 4 дуванско	10.888	55		
Свега	8,349.784	50	8,349.784	50

Књиговођа,
БОЖО ДРАГУТИНОВИЋ

Гл. Књиговођа,
К. Ј. ЈАНКОВИЋ

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Пијаце.** У данашњем броју доносимо правилник, по коме ће се издавати коде на новоса београдског водовода. Сврха се пијаца читаоцима нашег листа на овај правилник, јер се њим регулише добијање једне од намирница неопходно потребних за друштво.

— **Концерат на Калемегдану.** Прва концерат на Калемегдану ове године приређује општина београдска у корист неговог улепшавања, по свој прилици у идућу недељу, ако не буде каквих непредвиђених сметња.

— **Основна школа на Дорћолу.** У прошлој седници одборској, држаној у петак (24) овог мца, примљена је лицитација за зидање основне школе на Дорћолу. Ово ће бити уређена зграда за све остале, што ће се у Београду зидати за основне школе за које је грађење једно део зајма од 10 милиона одређен.

СУДУ ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Надзорној водоводној комисији част је поднети суду извештај о извршеним радовима за месец Јануар и Фебруар о. год.

I. Реконструкција старог водовода

До 8. Јануара довршени су у главноме сви радови у згради и бунару испод војног сеника, тако да је тога дана отпочето пуштање воде на тога бунара за варош и тиме знатно повећана количина воде за чесме. Почев од 8. Јануара, до 1. фебруара, пуштена је вода из дана у дан просечно 11 сати дневно. За то време је исцрпено из бунара и у варошн, поред наворне воде, потрошено је 2,647.800 литара. Утрошак угљена на то напоси 5345 нгр.

Стање извора у Јануару било је овакво:

Извори варошког водовода давали су за чесме у Београду просечно по 1,25 литара за секунду или 108000 литара за 24 сата; извори биљбилдерски давали су за чесме у Београду 0,500 лит. на секунду или 43100 литара за 24 сата.

Извори су снега дакле дали воде од 8 Јануара до 1. Фебруара 3,477.600 литара; а извори и бунар заједно 6,125.400 литара.

Даље је око пипенуте зграде квадрприсано и окодно земљиште планирано, у чему је то време довољавало. Исти радови продужени су и у Фебруару. Сем тога извршена је и веза дома за напуштену леџу са старом водоводом.

Од 1. Фебруара до 1. Марта просечно је воде из бунара дневно по 12 сати и за то време пицрпљено 3,758400 литара воде. Утрошак угљена за то време износи 7500 килограма.

Стање извора у фебруару било је као у Јануару. Извори су снега дакле дали у фебруару 4384800 литара. Укупно извори и бунар дали су 8143800 литара.

II. Нов водовод

1. Бунари. Пошто су добивене још три дизалице, продужено је у Јануару извлачење сводних цеви код бунара I и за тим приступљено копању бунара V, и до краја Јануара исковани је тај бунар 12·50 m. у дубину. У исто доба набушено је између бунара I и II и једна рупа број VI, до 24·70 m дубине, рада испитавања земљишта.

Извршена је веза бунара II и III галаиним категом, као и веза истога са раније пиш бунаром.

Око бунара I озидан је од бетона горњи део тога бунара.

У фебруару спојен је и бунар 1 са главном категом и 19 фебруара отпочете прилеже воде на исте бунаре. Тим прилеом повећановаио је да тај бунар стално даје 9—10 литара сваке секунде или 80000 дневно.

19. Фебруара довршено је копање и бунара V.

2. Зграде. Темељи за машине и котлове довршени су у току Јануара. Количина рада у томе месецу износи 95 m³ бетона и 270 m² глатког малтеровања цементом. Осим тога у томе месецу положено је 186m² шатоса од дасака.

3. Машине. 22. фебруара стигли су у Београд котлови из Купове фабрике, а 28 отпочео је радити монтер исте фирме.

4. Главни бунар. Кесон у главноме бунару бетонисан је и бунар потпуно довршен.

5. *Набавка цеви.* У Јануару дошао је од Руд. Бекиига и Комп. 825 m цеви од 50 m. m. пречника.

У фебруару дошло је последњи транспорт цеви од фебрике из Понт-а-Мусона и то 405 m. цеви од 100m m. пречника.

6. У јануару испитано је свега 1459 ком. цеви и то: од Руд. Бекиига и Комп. 330 ком. од 50 mm., а све су пробе изржале.

Од фебрике из Пост а-Мусона 1129 ком. од 80 mm. од којих су 3 преле при транспорту, 5 при проби и 1 није имала прописане димензије.

У фебруару испитано је свега 781 комада и то: од Руд. Бекиига и Комп. 632 ком. од 80m.m. од којих 2 цеви због мале тежине нису примљене;

Од фебрике из Понт-а-Мусона 149 ком. од 80 m.m., преч. од којих нису примљене 2 цеви, једна због старе пукотине, а друга је пукла при проби.

7. Поклопне цеви. Предузимач за поклапање цеви положио је у јануару:

304·85	m	цеви од 100 mm. преч. у	Београд. ул.	
80·60	„	„ „ 80 „	„ „	Крунској „
121·45	„	„ „ „	„ „	Лубурићној „
167·90	„	„ „ „	„ „	Двопечу „
149·75	„	„ „ „	„ „	Вук Караџ. „
3·50	„	„ „ „	„ „	Кнез Мих. „
432·60	„	„ „ 125	„ „	Топ. пепен „
18·50	„	„ „ 200	„ „	Кнез Мих. „

У фебруару.

193·85	m	цеви од 80mm преч. на	Косан. венац	
184·70	„	„ „ „	„ „	у Зеленгору ул.
131·15	„	„ „ 100	„ „	на Топлич. венац
247·90	„	„ „ „	„ „	Дубровачкој ул.
13·70	„	„ „ 175	„ „	на Топлич. венац
192·10	„	„ „ 80	„ „	у Савсовској ул.
201·25	„	„ „ „	„ „	Кнез Лазарев. ул.
289·35	„	„ „ 100	„ „	Богојављенској „
161·42	„	„ „ 80	„ „	Дворској улици
162·00	„	„ „ „	„ „	Младеновој ул.
248·25	„	„ „ „	„ „	Два Јабланд. ул.
171·55	„	„ „ 100	„ „	Марковој улици
411·57	„	„ „ 80	„ „	Немањиној ул.
127·90	„	„ „ „	„ „	на Дунаву
127·50	„	„ „ „	„ „	
136·85	„	„ „ „	„ „	
126·90	„	„ „ „	„ „	
462·90	„	„ „ 100	„ „	Солунској ул.
158·15	„	„ „ 80	„ „	Дамјановој улици
284·20	„	„ „ 100	„ „	Косанцијеој ул.
634·45	„	„ „ 50	„ „	на Калемегдану

За радове које је Управа водовода у режији радила, као и за обрађивање постојећег водовода у септембру је:

Јануару 2052⅝ надница, у
Фебруару 6377½ надница

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 1. до 15. Марта 1892. године

Тек. број	ВОДА ИЗ	Број дневног сата	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедбе
1	Општ. бунара	826 м.	1.366.200	
2	Вар. бунара	24 сат.	1.857.168	
3	Буђб. извора	24 сат.	905.928	
	Свега за 15 дана литара		4.218.696	

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

Од 16. Марта до 1. Априла 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Број дневног сата	Количина воде за 16 дана у литрима	Примедбе
1	Општ. бунара	9·1 м.	1.553.300	
2	Вар. бунара	24 сат.	2.488.320	
3	Буђб. извора	24 сат.	1.036 800	
	Свега за 15 дана литара		5,088.420	

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 1. до 15. Априла 1892. год.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Број дневног сата	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедбе
1	Општ. бунара	10 сат.	1.296000	За општин. бунар радило је сам 12 дана
2	Вар. бунара	24 сат.	2.95 880	
3	Буђб. извора	24 сат.	861.840	
	Свега за 15 дана литара		5,112.720	

12. 13. и 14. Априла није машина са пумпама код општинског бунара радила, јер се после четири месечног рада указала нужда, да се котао од локомобиле чисти.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Панћелиној кући на марковој пијаци, држаће се следећи јавне усмене лицитације и то:

I

На дан 28 тек. мца од 3 до 6 сати по подне за отклањање земље и полагање тротоара у леденичкој и котарској улици.

Кауција 100. динара

II

На дан 29 тек. мца од 3 до 6 сати после подне за набавку 4000. Квадратних метара тротоарских плоча,

Кауција 4000. динара

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближа услови могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општ. вар Београда ГВр. 420 и 405. 10. Априла 1892 год. у Београду.

У грађевинском одељењу суда ово општинског (у Панћелиној кући на марковом тргу) држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 4. Маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне, за отклањање земље до поне низелете у продужењу „Скиминој" улици.

Кауција 300 динара.

II.

На дан 5. Маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење скадрне у „Неземљиној" улици.

Кауција 150 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана, за време канцеларијско и при лицитацији

Од стране Суда општине варошн Београда ГВр. 394 и 505. 19. Априла 1892. у Београду.

Пошто одбор општински у седници својој од 1. Априла тек. год. из законских узрока није одобрио лицитацију, за полагање шадрви са дотерањем и довођењем каменом у Марковој улици, то ће се ова лицитација, поново на дан 30. т. мца од 3 до 6 сати после подне, држати у грађевинском одељењу Суда ово општинског у Панћелиној кући на марковој пијаци.

Кауција се полаже у 1300 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видити у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општинског вар. Београда ГВр. 490 13 Априла 1892 год. у Београду.

Суд општине вар. Београда на дан 29 Априла ове године даваће под закуп своје право за употребу свога ћубрета, које се

из варошке и са улица извоси и баца на одређено место.

Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општ. од 3 до 6 сати по подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу: српски грађани 100 а страни подданици 200 динара у готовом новцу или државним папирима од вредности.

Услове ове лицитације могу се видети у рачуноводству пре. а и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општине вар. Београда 24 Априла 1892 год. СБр 5194.

Суд општине вар. Београда на дан 2. Маја ове 1892. године под закуп доле изложену траву за косење и пошаву и то:

Траву за косење у старох гробљу.

Траву „ „ „ новом сеољу.

Траву „ „ „ у општин. расад.

Трану „ „ „ у налок племенску од главне градске капије десно као и оно поред општинске расаднице.

Траву за косење код пријех ћуприје.

Лицитација ће се држати пред касапом под „Орачу“ у напољу. Од 3 до 6 сати по подне у које ће се време и закључити.

Из рачуноводства суда општине вар. Београда 24. Априла 1892 год. СБр 7176.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је још један марвени лекар, поме ће бити годишња плата 2000 дин.

Дипломисани марвени лекари, који би желели да ступе у службу општине београдске, имају поднети своју молбу са прилозима до 15 Маја о. г. закључно.

Од суда општине вар. Београда, 20 Априла 1892 год. АБр. 6495

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА

Општина варошки Београда примила је Панчићеву статуу, коју је израдио наш одличан и родољубив уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој лицаја о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови ово силазила статуе могли исплатити г. Бока Јовановић обратио се молбом општини варошки Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина варошки Београда примила је на себе ово принуђавање Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, ма где они били, да притекну у помоћ прилозима ради сазидане статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, данашњим посилцима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег ирлог уметника или и доказу да поштују своје великане, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошки Београда 29. Фебруара 1892. год. АБр. 4110.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(одржао на свечаног заседања)

држан 17. Фебруара 1892. г. у Београду.

Председавао: Председник Милован Р. Маринковић.

— **Председник** отварајући састанак, позва секретара да прочита записник прошлог састанка.

— **Секретар** прочита.

Одбор усвоји записник с исправком Соломона Азриела.

За тим се прочита уверења, која се траже, за неке особе.

— **Секретар** прочита протокол држане лицитације о давању под закуп општин. утрине, по коме је један дао понуду да узму утрину за три године, а да плаћа годишње 1200 динара.

— **Бока Нешић** предлаже да се држи друга лицитација.

За тим се водио претрес, да ли да се утрина изда под закуп на годину или три.

После гласања

— **Председник** објављује, да је 11 гласова да се држи друга лицитација с новом закупа од 3 године и почне од понуђене цене, а 6 је гласало против. За тим саопштава акт г. министра грађевине о ратарској улици.

— **Милан Капетановић** сматра да, ако би се одбор упустио у одређивање ширине сваког сокака, морао би се напоно правити регулационом план, а на то се нема права, јер је одобрен регулационом план од претпостављене власти. С тога је да се прими инжињерски извештај.

— **Светозар Боторић** подноможе предговорника.

— **Никола Х. Поповић** је на то да се одгуши од плана.

— **Бока Новаковић** није за то да се план препиштује, а комисија у то да се и не упушта.

Настоје гласање.

— **Председник** саопштава да је 16 гласова за то да се комисија држи регулационог плана. 4 против тога и један се уздржао од гласања.

За тим саопштава извештај инжињера о лошем стању општинске зграде у горњим спр тонима и о нужности да сав персонал буде концентрисан у једној згради. Моли одбор да о ономе прописли и донесе своје решење.

— **Филип Васильевић** није за то, да се зида 3. кат, пошто налази да ће се суд сељити у средину варошн.

— **Светозар Боторић** предлаже да се изабере комисија од 3 лица, која ће згради прегледати и поднети извештај, шта ће но шити зграда.

Настоје гласање.

— **Председник** саопштава, да је усвојен Боторићев предлог и да комисију састављају она господа: Милан Капетановић, Илија Ђорђевић. Сп. Чађевић, Коста Главинић и општински инжињер. За тим позва секретара да чита извештај.

— **Секретар** прочита извештај комисије по тражењу П. Узелца и још неких грађана да се ослободе плаћања тротоарине.

— **Соломон Азријел** усвоји са свим извештај одборске већине.

— **Мића Петровић** жели да да о ономе обавештења (Чује се: у кеторецији).

После конференције,

— **Бока Нешић** мисли, да позицију треба да у извештају није, но извештај нађе, да ли су изнесени сворни основи ове увозне трошарине или дан два доцније, јер није право да једни не плаћа ништа други све до даље.

— **Председник** мисли да би се могли приходи и општинска интереса поштедити, кад би се признало то, да се по признала за експедицију рачуна нарочито у оно време кад се више упослао, да се избегне трошарински таксе.

— **Андра Одавић** је за то, да са не наплаћује царина оними који су сопи дигли, у своје склониште, али опима који то нису хтели да учине, него остављи из спекулације, не треба попустити.

— **Бока Новаковић** налази да за расправу овога питања треба знати, кад је ступио у живот закон о трошарини.

— **Бока Нешић** сматра да има нерела да се ова ствар правилно реши на тај начин, што ће се разгледати књига, где се записује да је нешо правио сопи.

— **Св. Боторић** мисли да треба ову ствар одложити, док Никола Р. Поповић не дође да објасни ову ствар.

— **Председник** пита, да ли одбор прихвата да се ово реши у идућој седници?

Одбор прихвати.

Председник моли одбор да саслуша извештај државног хемичара г. Марка Лека о хемичком прегледу виктуалија.

Др. Марко Т. Лека (чита годишњи извештај о хемичком прегледу виктуалија и других предмета за домаћу потребу у општина варошки Београда од Октобра 1890. до Октобра 1891 године. (Исти је извештај у засебној књизи штампан).

Поводом овога извештаја оглашени од г. председника општине варошки Београда, да у ime његово поднесем одбору следеће предлоге на решавање:

1. Да се умоли г. министар унутрашњих дела, да се што скорије расправе преписа питања која би сметала кажњавању криваца, који држе и продају фалсификована укварена и шкодљива средства за живот.

2. Умолити г. министра унутр. дела да изволи наредити, да се што скорије изради нарочити закон, којим би се и код нас као и у другим европским земљама регулисао промет јела, пића и других предмета од утицаја на здравље људске и којим би се одредило, да површе казне усљед оних са-

питетских ревизија приказну општинско каси и

3. Одобрити суму од 2500 динара из општинске трошкове и то на име награде државном хемичару, за послугу и набавку потребног прибора за санитетске ревизије приликом којих се узимају проба ради хемиског испитивања.

Пре две такве овога предлога имсиам да се могу без дебате усвојити. Сам ће се у томе сложити, да је нужно умолити г. министра унутр. дела, да се што пре растерише ова празна питања, која сметају, да се предвиди филозофијом, узапрених и шкодљивих средстава за живот према постојећим законским одредбама казњавају.

Исто тако и у томе ће се сложити, да је потребно да се скорије изради специјалан закон о промету животних средстава. Наиоди како у другим европским земљама постоје већ такви специјални закони, који су корисни с тога, што се у њима могу да предвиде сви нижеји случајеви неправилности у промету животних средстава, а што не може бити обухваћено н. пр. у казненом или санит. закону. — Код нас имамо специјалне законе о шпанија, шумама, филоксери и т. д. треба нарочитим законом регулисати и промет оних средстава којима се хранимо. Нарочито према искуствима, која је прекупко на ову годину и по дана, како се обезбеђује у Београду врше санит. ревизије, нарочито на основу тих искуства, налази да треба уврстити ове две такве предлога г. председника. Односно треће и последње такве предлога вели:

Сваки је о томе уверен да је вршење санитетских ревизија, корисно, те санитетске ревизије морамо да вршимо онако као и у другим земаља врше, само нећемо да Београд постане стовариште фалсификованих, шкодљивих и упорених средстава за живот, због онога дакле што је у другим земљама строго забрањено држати и продавати. И кад већ морамо да вршимо санит. ревизије, онда налази да потреба ни жалита надлеже, који с тиме стоје у вези.

У осталом не треба сметати с ума да се ти надзори могу надокнадити од такса које ће се од трговаца наплаћивати. Истина за сада не знамо још тих прихода, али имамо те користи, што ћемо се из ближе упознати с неправилностима које фактичан у промету животних средстава код нас постоје, спасени продавци знаће да постоји извесна контрола због опрезнији у куповању и продавању својих артикала а и у опште кад се зна, да постоји извесна контрола неће се трећи но зна се зна да нема стручне контроле, напослетку, извесни продавци, неће ће се доцније строжије казнивати пошто се ревизије неко време буду редовно и без казнивања, вршиле.

Уверен је да ће доцније кад се буде приступило редовном казнивању трговца, да ће онда општина моћи не само да подмири све своје издатке ово вршења санит. ревизија, већ да ће остати отуда и извесног прихода.

Нека Бог да, да тих прихода и не буде или према садашњим приликама, каста биx остала.

Дакле издаје Београд стотине хиљада динара на предмете који немају никакве предности.

Прикера ради, наводимо млеко. Годишње потроши се у Београду на 2 милиона литара млека. Од те количине може се рачунати, да је најмање 15%, нешто с водом те износи 300000 литара млека или $^1/_6$ воде то износи 75000 литара воде но 1 грош, 75000 гроша или 15000 дин. толико у најмању руку издаје Београд за воду млеčеви да је из тај повод купио млеко.

Није само овде под нас тако вели даље те је и у другим европским варошима доказано је, што се и не жели издатци за те санит. ревизије. По 16, 20 и више хиљада динара годишње троши се у другим варошима на опит. лаборат. И наша општина над би морала да подиже свој лаборат. не би ни јој 10.000 динара годишње било доста, за редовне лаборат. издатке. Неизгаки који г. председник предлаже за набавку извесног лаборат. прибора и на послугу губи се према важности овога предмета.

И ако у државној лаборат. где се анализе на нашу општ. врше ипак у главноме смета. што је нужно ипак не могу се из лаборат. буџета који је ипак до најмање мере скраћен чинити и такве набавке, које су искључиво за вршење санит. ревизија у Београду потребне, као што су набавке спрата за мерење млека, ракије, за сваки кварт нарочите корпа с фланшама за прекуцавање проба прикупом санитет. ревизија, набавка једног орнина за државне у реду извесних инструмената које се лако квари, набавка лед и т. д. — Исто тако овим санит. ревиз. у многоме пословима у лабораторији учења је и потреба за већом послугом и то се не може тражити, да се надокнађује из санит. буџета мин. ун. дела из кога се буџета државна лаборат. одржава.

Напослетку г. председник предлаже да се известиоцу као руководцу тих послова да на предложене суме награда. О томе нема шта да каже до само да се захвали г. председнику, што је нашао за нужно да видљиви знаком поклоне, да му се рад признаје.

— **Гавра Брнић** пита, да ли је но буџету изабран и постављен општински хемичар?

— **Председник** одговара, да је изабран и постављен за општинског хемичара Д-р Александра Зега.

— **Гавра Брнић** констатује по том простом основу, што није нигде као и сви остали људи, да се у гостионицама и ка ћапана не продаје природно и здраво вино, на траж, ако не може да то прегледа општински хемичар, оно бар општински лекар.

— **Председник** захваљује предговорнику, што је својим говором донашо потребу хемиског испитивања пића и ракије храме на и сам говори о значају општинског хемичара.

— **Ђока Ж. Нешић** усваја у начелу овај предлог, али није за ће у појединостима прир. да се каки баласт, код се код њега није хрђало брашно, или туђина наприма помешана с њеном и т. д. Народ ће продавце од зиме требало ослобађати у том случају код се артикал доноси са стране, јер они за то нису одговорни, за то ће требало на царини постарати добру контролу.

— **Председник** усвајајући приказбе предговорника о неуземености ваше, која би потекла из купљене артикле са стране, поново доказује потребу уређења општинске санитетске полиције.

— **Др. Павао Поповић** благодарећи г. Брнићу и још неким другим на корисним напоменама о начину, и како ово строго у животне намирнице ће спада, држи да ће одбор, приликом овај изнетиј, примити и све ово, што иди уз напоћене ове замисли, да се подврпу прегледу сви артикли при улазу у варош. или на самој царинарници и на тај начин да се спреми уно- заленичких намирница, а с друге стране спрашају наши сутрадани каше, која би следовала у противном случају.

— **Ђока Новановић** моли г. известиоца да каже између кога постоји суво?

— **Др. Марко Леко** тврди, да су извесне пресуде нареке, против њих осуђени жалили и г. министар изустаново извршење, док се расправе ова правна питања.

— **Ђока Новановић** сматра да није нужно било расправљати, које надлежан да изрече пресуду, кад је закон о општинама јасан т. ј. да општина има то право.

— **Др. Марко Леко** наподи, да је у царинарнице чињен покушај с њиом у овоме смислу, на је ревизија обустављена услед трговинског уговора. Не оспорава потребу да се треба побринути да и трговци купују добру и здраву робу, али је при свем том за решење, но ком одговара овај који предаје

— **Мијајло Ђорђевић** је за то да одговара овај, ће је хрђав сенал купљен.

— **Ђока Ж. Нешић** објашњује се предговорницима.

— **Др Павле Поповић** нојављује да је тешните његовога говора у жељи и тежњи, да се наши људи ослободе те одговорности, јер се од њих не може тражити да знају те хемиске ствари.

— **Председник** пита, да ли одбор усваја овај предлог.

Одбор усваја.

— **Гавра Брнић** предлаже, да наша Влада може тражити да ми у Аустрији можемо имати нашега хемичара, који ће вршити преглед оних артикала, који нам долазе из фабрика Аустро-Угарских.

— **Председник** успоставља г предговорника и сматра да није нужан његов предлог. С тога моли одбор да се прими извештај с предложена (прима се).

— **Председник** моли секретара да прочита цене жита и брашна по ценовницима разних зорна.

— **Секретар** прочита.

— **Филип Васиљевић** изводећи рачунска, шта кошта жито, а шта брашно и на то ослоњен предлаже 0.25 н. д. од кгр. за бели хлебац, а 0·20 за пре хлебац.

— **Свет. Ристић** налази на првом месту, да треба пекари да меси само бео лебац,

а на другом месту да им се да пристојна зарада, јер им је рад тежак.

— **Коста Б. Михајловић** расматрајући колико се од 100 кила брашна с мекињом добије чистог просејаног брашна, предлаже да цена хлебу буде 0·26 дин.

— **Гавра Брнић** држи да би са свим право било да се цена хлебу одреди према данашњој цени брашна и тиме да буде 20 пара дин.

— **Раденко Драгојевић** мисли да не треба дати већу цену белом хлебу од 25 пара динарских.

— **Андра Одавић** рачунски доказује да из кила од 130 кила жита 100 кила брашна. Од 100 кила брашна добије се 135—140 кила хлеба.

	дин.
135 кгр. жита по 19 дин. 100 кила 25·65	
паспарпша на 100 кила . . .	1·60
мешења „ „ „ „ „	0·50
дрва „ „ „ „ „	2·—
кирија „ „ „ „ „	1·—
посуда „ „ „ „ „	1·50
со „ „ „ „ „	0·50
Општа	32·75

Узимно 135 кгр. по 24 н. д. чини 22·40 дин. сто кила мекиња кошта 8 дин. и да од овог брашна од 100 кгр. буде мекиња само 25 кгр. то су 2 дин. Саберимо ова 2 дин. с горњом од 32·40 дин. то су 34·40 дин. Из овога рачуна излази јасно да на 100 кила имају зарадe 1·65 дин. на сваки кгр. најмање 2 паре. Нахвали да пекари хоће да експлоатишу свет.

— **Ђока Ж. Нешић** вели, као и г. г. одборнице, да кад је цена житу била 20—21 динар, да је тада била такса хлебу 26 н. д. Кад је нала цена житу на 18—19 дин. одбор је слустио таксу на 24 н. д. Сажке се с предлогом К. Васиљевића цена хлебу од 25 н. д.

— *Милутин Марковић* мисли да је одбор општински на овако исти начин говорисао и од касана. Тако исто сад реде хлебари. Преце да ће разне заторати, на пека кажоре. онда ће бар бити слободно мешење хлеба. Назови слугајево, из којих се да известн сасеснот фуруџија. Дрва да треба белом хлебу да је цена 24 н. дин. а прном 35 н. кгр.

— *Ник. Х. Поповић* моли г. Одавића да поновн свој рачун.

— *Св. Богојић* и Соломун Азрнел мисле да треба повнсити цену хлебу на 25 н. дин.

Др. Паја Поповић сматра за дужност да одбор, одређујући ову цену, није се руководио злобом према фуруџијама, него стварним рачуном. После тога поводи податке о злоупотребама фуруџија. Тако је један млинар стално ми је до знања, да је један хлебар донео 30 кила јечма и 40 кила жита. Ово чини суму од 100 кила, па је све ово смешто и од њега гради хлеб. Назад сматра да треба решити ствар тако: нек да грађани имају добар лебац кад да се кеда с фуруџијама.

— *Андра Одавић* поново нзлази свој рачун на жалу одборника Ник. Х. Поповића, но вели да 135 кила жита добија се 100 кила брашна и моли одборника Сазу Вељановића да нам стоји ли то у ствари.

— *Сава Вељановић* нзјављује да се на 100 кила жита добије само 69 кила чиста просејана брашна, јер 7—8 кила оде на растур а ово друго на мекиње.

— *Андра Одавић* поново нзлажа своје рачунске податке.

— *Сава Вељановић* указује на околност, да једна разлна треба три момка, од којих се један плаћа 25 — 60 динара.

— *Андра Одавић* узима најјевтнну цифру од 60 дин. на нзас је рачун тачан. После говора

— *Раденко Драгојевића* да се г. г. одборнцн изјасне на цени хлебу и

— *Сава Вељановића* да буде слободно мешење, узе реч

— *Председник* да констатује, како се умножавају брашнони слободнпг мешења хлеба. Њему то изгледа са свим природно, кад се погледа на то, како се двигуће у времену, одређујући таксу хлебу. У многим варошима нз унутрашности, тај покрет за слободним мешењем хлеба расте, а сарнпца дела познајуу, како пословп тему мароде. Међу тим кад се нскида, да је ово неопходно потребна напнрања на се таксира, а друге не бнп толнко потребне, не таксирају се, онда нисам да то није право У осталом, држи да ће се и цене боље утврдити при слободном мешењу. Мисли да треба оставити извесан рок на да се ова ствар утврди и реши.

Нзнако три предлога: први, да цена белом хлебу буде 20 н. дин.; други, да буде цена белом хлебу 26 н. д. а при хлеб да се не таксира; а трећи предлог, да цена хлебу остане по старој такси.

Стазала питање, ко је за то, да се прнко колбе пекара пређе на дневна рад сласање за, а ко је за подизање цене хлебу гласаће против.

После гласања

— *Председник* саопштава, да је 13 гласало да се цена хлебу повиси, а 9 да остане по старој такси. Сад остаје цена два предлога: први, Филипа Васиљевића, да цена белом хлебу буде 25 н. дин. и други, да цена белом хлебу буде 26. Ко је за прни предлог сласаће за, а ко је за други сласаће против.

После гласања

— *Председник* саопштава, да је 12 гласало за предлог Филипа Васиљевића, а 6 за предлог од 26 н. дин. Према томе објављује, да је одбор решно, да цена белом хлебу буде 0·25 дин. а прном 0.20 д. За тим зајс рек г. Соломону Азрнелу.

— *Соломон Азрнел* напомињући да су у Земуну пскуе и кнеле далеко нсће, па се плаши за једну пскуру и кнелу две врајцаре (0·4 дин.), а онде на много нску пскуру и кнелу плати се 2½ врајцаре (0·5 дин.), сматра да нас нашн пекари глобе, те предлаже, да одбор изврне комисију, која ће да одреди таксу кнелама и пскарама.

Одбор нзјављује, да сам председник нменује комисију изабле седнице.

Састанак је трајао до 9¼ часова у вече.

држан 20. фебруара 1892 год

Председавао председника Милош. Р. Мнршнновнћ.

Председник отварајући састанак поноа секретар да прочита завнснне прошлога састанка (Усваја се).

За тим јавла одбору, да се 22 фебруара ове годнне напуњује 10 година просвећеног Краљевнне. У саборнпј цркви бнће благодарење, а после ће се ићи у двор на поздравље. (Врло добро). После тога јавла, да је г. Коста Главинић дао оставку на чланство у поннсији о надзору радова ове трамваја. Одбор усваја оставку и алабра г. Милана Петровића на његово место. Поннја секретара да прочита тражене нсљежно уверења и оставку Пантје Савића на присутничку дужност при извођачу крнвице.

Одбор усваја оставку и алабра на његово место Гоеена предузимача.

Поннја секретара да прочита протокол држане лицитације о набавци одела за позорнште и служитеље, која је лентнција за 540 динара. Секретар прочита.

— *Јова Новић.* На првој лицитацији је био нар одела 100 дин., сад нам јевтнније.

— *Мата Јовановић* нита у чему се састоји цело одело.

— *Председник* нзвештава, да се одело позорнпка и позорнпка састоји нз: мундира, пантаљона, шнјела и каше, за служитеље из: капута, предука, пантаљона, горњег појаса капута и шајкаче.

— *Др. Милан Радовановић* нема шта да примети за нагорнаџе и чуваре али нма да примети за служитеље да је зрело сукно. Сматра да ће му боја за 3 месеца сва нзбелити, а по самом рачуну не би требало да кошта више од 80 динара.

— *Председник* јавља, да ће при бпрању мустре руководнтн то, што је та врста штофова усојена и на друга надлештва.

— *Васа Ђ. Нешић* држи да одпада бојаиан г. Радовановића односно цене. Цена изгледа зе6а, што је одело за старешине скупље, јер кошта по 240 дин.

— *Мата Јовановић* нзјава да је уважните говора г. Радовановића у томе, што је опасно одело неподесно за служитеље. Нзјави нзло рекнзне у одслу служитеља у министарству и овнх у општини. Они што су пред канцеларијом могу имати дело одело, али нпје за оне што чисте собе. Одело нпје скупо, лицитација се може успоставити, али за служитеље да се набере друга боја.

— *Др. Марко Лека* примећује, да општнна кад купује одело својим службеницима, има право да од њих тражи да одело чувају и за све просте радове да нмају старо в само кад нзађу нз канцеларијс да могу имати то исто одело нзаде да су дужни да врате своје старо одело, које може нпше да нздржи и које треба да одговара пословима, што их врше.

— *Председник* ће жалу и тешку предговорнпка утврдити једном уредбом, те да не могу одело носити свугде и свуда. Ова им је погодница дата у име награде и ради расположења од других грађана, који дођше ради послова у општину и могли се на њих обратити ради послова у општини. Пита, да ли одбор усваја држану лицитацију.

Одбор усваја

За тим поноа секретара да прочита нзвештаје о држаној лицитацији за доставење хлеба ради у „Душановој“ улици. — Одбор решава да се држи друга лицитација.

— *Председник* саопштава одбору, да најар г. Јоца Јовановић, које је статуту нов. Пајчешће предао општини, и о којој има општина да се брине где ће је наме-

стити, продаване сад да се она наиести на Калиемедану. За тим нова секретара да прочита писмо најарево (секретар прочита). Сем тога г. Бока је подиео извесне предлоге који се односе на преност статуе, те је молио за неку помоћ. И на мој захтев да преда писмену најаву, он је то учинио и молим одбор, да наше по овој ствари оно што жели.

— *Мата Јовановић* налази да статуа Панчићева треба да се постави пред В. Школом, али је неопходно због оних дућанчића и продавница, во бн врло добро било у парку пред В. Школом, али да се не би прегрес дуго подио, предлаже да се стварда на миниатне комисије, који треба да уреди Калиемедан.

— *Вела Тодоровић* хоће пре свега да зна, да ли је статуа снојина најарена, и ако је могућа, онда општина не може нашле располагати, а ако је општинска, онда ће општина нашле располагати.

— *Председник* јавља да је још раније решено, да општина прима ту статуу на чување и да је наиести, где се одбор договори. Сем тога, да се сад трошак од Паркна до Београда исплати из општинске касе, јер се налаза једно наисо председника одбора о Панчићевој статуи.

— *Вела Тодоровић* разликује дату статуу на чување општини и самим устуиањем на располагање. Треба се сналазо с њим споразумети, на онда према томе и радити.

— *Председник* пита, да ли су волни да се ствар упути комисији која се брине о уређењу Калиемедана.

— *Бока Новаковић* мисли да се она ствар упути комисији и нарочито да се постара о постаменту.

— *Председник* пита, да ли одбор прихвата, да комисија односно наиестаја инструе ради у споразуму с најарох, и оно што најар жели.

Одбор прихвата.

— *Председник* саопштава одбору, да општина још нишше није устуиала под аренду право на изношење ђубрета из кварт врачарски. Државе су неке пута лицитације, на нису хтели доћи. Сад је подвесена једна понуда за три годиие, али тако да годишње плаћају 540 дин. За сам ни тражено бар бућетом одређену суму, али су одговорили да не могу толико да плате. Ов свега тога молим одбор да ову ствар регулише.

— *Андра Одовић* би пристао на ову лицитацију, ако би предузимачи чишење прили своју дужност.

— *Председник* одговара, да ће суд волите строгу контролу и казнити све неуредности; међу тим се обраћао другиму за уклоиивање Врачара да оно о томе води *брату*, па је одговорило, да то оно не може да ради.

— *Бока Новаковић* је за то да се она понуда прими, јер се не треба толико обзирати на приход, колико на здравствену страну.

— *Љуба Јовановић* мисли, да би било успеха, ако би се држала још једна лицитација.

— *Др. Алексај* предлаже да се прими понуда за једну годину, а за другу да се траже боља услове.

— *Председник* сматра, да је најелиште предговорима на прин погледа прикладно, а могло би се усподнти и кишњење г. Љубе Јовановића да се држи друга лицитација од понуђене цене.

— *Бока Новаковић* не налази успеха, ако се држи друга лицитација.

— *Мата Јовановић* сматра да ову лицитацију треба устуиити по за 540 дин., него шабе, само да се свет научи да се чува нечистоће и чисти ђубре. Мишљења је да се она лицитација да за годину дана.

— *Андра Одовић* напомиње, да, кад је мало пре осветао се напротив на здравље, тада још није знао, који су понуђачи. Сад пак, кад је доиао, уверава се, да су то тачни и уредни људи. Сматра да ову понуду треба дати само треба о томе водити рачуиор, да ли за једну или 3 године.

— *Председник* пита, да ли одбор прихвата, да се она понуда прими за једну годину дана.

Одбор прихвата.

За тим нова секретара да прочита другу лицитацију о давању права под закуп за вађење песка на савској и дунавској обали. (Секретар прочита).

Понуђач Борђе Грабов дао је цену од 1500 дин., а бућетом је предвиђено 1200. дакле, већа понуда. Понуђач жели да се објасни, да ли ће општина и за кадрвисање водити песак или не? Ја сам објасиио, да ће општина валити песак само при подизању зграде, али не и кадрвое.

— *Председник* тражи да се одреди стручна комисија, која ће по решењу одборском прегледати изравку општинских зграда и потом каза и моли да се овласти општински суд да одреди стручњаке за ову посао. — *Одбор одговара с. д.*

После тога нова секретара да прочита мишљење инжењерског одељења, које улице треба општина да узме у своје руке ради чишћења и прелаза о томе. (Секретар прочита). Председник мисли да с ових треба учинити пробу. По њихову требали би да чисте улице сопственици и закупци имања, али се у томе често напилазало на неприлике. Било је сопственика, који су чистиле а који и нису. С тога мисли да треба учинити ову пробу.

— *Др. Марко Лека* мисли да је одбор дужан да благодари председнику, што је тако важну ствар покушао, да решн ни тако просто и лак начин.

Али пошто организација овога посла није лака, то би требало познати г. Инж. Станиславовића проф. В. Школе, јер се он специјално тиме бавио.

— **Вела Тодоровић** мисли да чишћење улица треба дати под закуп с тим да се одреди такса од куће, коју ће закупац сам наплаћивати.

— **Мића Петровић** се слаже с предговорником, само треба видити под закуп чишћење улица, а да се врши кад нема киселог слобраћаја.

— **Председник** усваја мишљење г. Лека и моли одбор да га овласти да ову ствар изведе на најподеснији начин.

— **Мата Јовановић** моли одбор да обрати пажњу председништву на то, како су улице око које касарне пуне нечисте, а услед тога, што се никаква пажња не обраћа при изношењу ђубрета из касарне на воље.

Подсећа одбор да се пре иеки дан нахватала чешљет с пушком и да је сутра дан такође сирод ударао, да је на 200 метара могао човека утуиити. С тога моли одбор, да председништву обрати пажњу на то, да ово да тражи да државни органи претходе својим примером у одржању чистоће.

— **Председник** напомиње, да му је доиета г. Мата тако престано ранице ствар, и да је одмах јавио старешини одељ., да подиесе извештај. Старешина одељ. је све потврдио, што и г. Мата казоди. Такав извештај, да је одмах послао г. министру војном и тражио да у интересу здравља грађанства и војника предузме најстрожије мере, да се нечистоће уклоне. (Хвала).

Што се тиче онога перода, јавио војници растурају ђубре и сено по улици, уредиће се што треба да тога више не буде. (Врло добро).

За тим саопштава извештај концесионара за електр. осветл. (Секретар прочита).

— **Мата Јовановић** вели да се у овом писму спомиње неко „српско-француско друштво за јавне грађевине". По уговору Циикон би могао ученити пренос само с одобрењем одбора. О том одобрењу одбор ништа не зна.

— **Председник** јавља да ово није пренос, него г. Цикон иао директор француско српског друштва протоколише фирму и ништа друго.

— **Милутин Марковић** вели да ова ствар није рађена у комисији, с тога треба да прође прво комисију.

Сложе се с г. Матом о преносу уговора. Друштво не може бити сопственик уговора на електрично осветљење дотле, док то одбор не одобри. С тога сам да се она ствар упути комисији.

— Одбор усваја да се пошаље комисије. Састанак је трајао до $8^{1}/_{2}$ часова.

ТАКСЕ

за јавно забаве у општини београдској

I.

а) За свирање кола оркестара на кавалама, бантама и т. д. од комедара до	5 д.
б) За свирање со осмином састава од 3 комедара	5 „
в) За свирање каквогод оркестар) Дамен-Кавалер	20 „

II.

а). За 1 играчку у дана I-ог реда	15 д.
б) За 1 играчку у дана. II-ог реда	10 „
в) За 1 играчку у дана. III-ог реда	„

III.

а) За кинеграму на дан	8—10 д.
б) За разно предавање и показивање животиња, дагеро	15—20 „
в) За жонглерије и мађарије	5—15 „
г) Циркуске на представе	10—20 „
д) За забаве „Тиволи-Типи" т. ј. (кеглање, скрпање и представљање) од оперет	50— „

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шењем општинског Суда београд.

V.

За воду на свечане ручке.

а) Буре од 3 акова	60 д.
б) Буре од 6 акова	60-10 „
в) Буре од 9 акова	60-15 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кузмановић

Власник Општина Београдска

БРОЈ 19. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ СРЕЋУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 3. Маја 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати уредницви за општински суд, а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ПОРОТНИЦИ
ЗА ПАРОЊИ БЕОГРАД ЗА 1892. ГОДИНУ.

Изабрани у седници одборској од 27. Априла 1892. АБр. 6656. према новом закону о порота од 31. Марта 1892.

II. З. Поповић ђувелир, Живојин Стојадиновић сарач, Благоје Спасић трг. Светозар Швабић трг. Ватожир Марковић трг., Јосиф Б. Хајим трг., Стеван Максимовић бакал., Драгутин Настић трг., Риста Н. Мијушић трг., Тодор Ђурић трг., Мих. Михаиловић трг., Коста Николић трг., Владимир Јовановић прив., Никола Лазаревић прив. Бока Павловић трг., Тома Николић кад., Риста Малешановић рентијер, Васа Мијатовић кад., Мијаило Хорватовић абаџ., Радуб Јанић трг., Пера Милосављевић лончар. трг., Живко Кузмановић трг., Данило Стевановић пекар., Ђорђе М. Марковић апот. Живко Анђелић пекар., Ђура Милићић бак., Мита Карамарковић пекар., Милош Поп Јовановић берб., Милоје Мајдаџија пекар., Стев. Мијатовић зерцајл., Алсентије Васић опанч., Алекса Стојковић., пекар., Александар Симоновић пекар., Благоје Аџуковић кад. Павле Џелебџић бакал., Владимир Д. Губеревац кад., Ђорђе Н. Петровић бак., Бранко Васиљевић пекар. Стев. Радојковић трг., Лаза Ж. Петровић ч. заст., у пенс., Крста Поповић б. трг., Филип Савић пекар., Риста Лекић пекар., Трајко Стојковић кад., Сава Поповић пекар., Андреја Даде бак. Аврам Ј. Мелиховић месарч., Богосав Мицаревић кад., Паита Бодя кад., Коста Павловић пекар., Јаков Давидовић предузимач., Јанаћко Ђорђевић бак., Мих Јовичић занат., Љуб. Јовановић, кројач., Петар Лазаревић пивопца. Радоје Ђурковић бакал., Тајра Петровић кад., Алсентије Тодоровић жагавац. Тасковић Кумануде трг., Велимир М Табаковић трг., Светоз. Велицки књатовец., Драгомир Здравковић трг., Риста Паралос трг., Љуба Машковић трг.. Јоца Наумовић Шандоровић бакал., Јеита Најдановић., месар., Тасе Живковић-Камило терз., Настас Тадић б. трг. Петар С. Спасић апотекар., Милеиво Стеоановић бакал., Коста Гинић циглар, Благоје Анђелковић бакал., Јеврем Марковић трг. Бока Цветковић пекар. Алекса Стојановић сапунџ., Милан А. Миленковић кад., Јездимир Чекић; пекар. Петар Ј. Петровић бравар., Владимир Калеић трг., Стеван Јованковић бакал.

Избор је овај, према члану 7. зак о порот. објављен у једном општинском суду 1. Маја 1892 год.

Против овога избора могу се жалити општинскоме суду или надлежном просгешеном суду у року од пет дана, од дана објаве, тражећи који по закону о општинама имају право учешћа у допуштању зборских одлука.

Од суда општина гар. Београда 1 Маја 1892. г. АБр. 6656.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
29. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
18. Априла 1892. год.

Председник председник г. Милоч. Р. Марковићевић, беше од чланова одбора г. г. М. Константиновић, С. Аврамовић, В. Тодоровић Мидутин Д Миросавић, Тоша Пантелић Савић, Ив. Ђ. Николић, М. Ф. Петровић, Л. Јовановић, Ник. К. Павловић, М М. Перић, Јов. Ђурковић, С. Весаковић, М. М. Ђорђевић, С. Богојевић, Д. Гарић, А. Дамјановић. Др. П. Поповић, М. Јовановић, Ђорђе Ж. Шевић.

I

Прочитани су записници одборских одлука седнице држаних 13., 14, и 15., Априла 1892. год. и примљени су без икаквих измена.'

II.

По прочитану акта истражног судије за нар. Београд, АБр. 6480, 6478, 6469, 6464, 6468, 6410, 6465, 6479, који се траже уверења о владању и имовном стању пиљених лица одбор је изјавио, да су му Јован Бапинац, Милка С. Дмитријевићева, Јован Ружић, Милић Михајловић, непознати; да је Никим Таутовановић добрег владања и доброг имовног стања; да су Михајло Савић, Ђорђе Прокопчанин добрег владања а сиротског имовног стања, и да је Михајло Вељковић доброг владања а стања сиротног ни да плаћа 16 дин. непосредне порезе годишње.

III.

По прочитану акта VII пуковске окружне команде]АБр.] 6462, 6463, 6294, 6293, 6295, који се траже уверења о владању и имовном стању пиљених војних обвезника, одбор је изјавио, да је Душан Трајков добрег владања а сиротног имовног стања; да је Срета Ал. Ђурић добрег владања а бољег отпи и доброг имовног стања: да му је Драгиња Дитријевић непознат. да је Ђорђе Трековић доброг владања а средњег имовног стања и да је Милић Вукићевић доброг владања а сиротног имовног стања.

Што се тиче тражења у имовном акту, одбор је изјавио, да су му сва лица у списку непозната непознато са тога, што их команда није ближе определила то да врема тому суд општински препоручи команди, да у будуће тачно назначи лице на које траже уверење о владању и имовном стању.

IV.

Председник извести одбору за вршење молбе, који се траже уверења о сиротном стању.

По прочитаћу тих молби СБр. 6424, 6355, 6031, 6186, 6380, 6036, 6079, 6090, 6184 6366, одбор је одлучио вршење, да се молиоцима Перицди Н. Михајловића, Савулат Мелентају, Перицди Максимовића, Тоши Поповићу, Таиасију Јовановићу, може дати тражено уверење; да се суд претходно увери о имовном стању молиоца Давида Ескинази, Георгине Грачанки, Мариће Стокић. Анице Матровић, и Михајла С. Пачића, на тек онда да им изда тражено уверење.

V.

По прочитаћу молбе Софије М. Ђорђевића удове СБр. 6978 и Јелене Ј. Симић удове СБр. 6367. којима траже уверења да се према свима имовном стању не би могле удовити без потпоре удовичког фонда од тражећих потпоре, одбор је изјавио, да се Софији М. Ђорђевића може дати тражено уверење. и да се суд претходно увери о имовном стању Јелене Ј. Симић на поднесу одбору на решење.

VI.

По прочитаћу молбе Јелене К. Поповића удове СБр. 6796 и Настаса Антоновића СБр. 6228, којим траже уверење о породичном односу, одбор је изјавио да се молиоцима Јелени К. Поповић и Настасу Антоновићу може дати тражено уверење.

VII.

По прочитаћу акта истражног судије за нар. Београд АБр. 6325, којим тражи да се смени са дужности присутачки Гавка Ђорђевић, одбор је одлучио, да на место Гавке Ђорђевића буде од суда присутан Ђорђе Димитријевић лебар са дорђова.

VIII.

Председник извести одбору на решење акт министарства народне привреде, којим се тражи, да одбор општински кандидује три лица за чланове контролног одбора при Управи фондова и тан лица за замењење чланова.

По прочитаћу тога акта АБр. 6447, одбор је изабрао Николу З. Поповића, Милоја Кандеса и Милана Брашковића за кандидате за чланово контролног одбора при управи фондова, а Михајла Михајловића, бакалина, Лазара Данковића кад., и М. Ж. Марковића бакалина за кандидате за замењење чланова.

IX

Према одлуци одборској од 15. Априла о г. АБр. 6353 председник саопштава одбору лица, која суд општински кандидује за поротнике за нар. Београд.

По саслушању одбор је одлучио, да одборник поверенци г. г. С. Аврејел, Н. Х. Поповић, и Јован Ђурковић изберу од предложених

кандидата потребна број поротника на подпису одбору на потврду у првој одборској седници.

X.

Председник поноси одбору на решења изнетих одборског попеременитва, изабратог у седници одборској од 16. Фебр. 1892. год. Абр. 405 рада одређивања места за подизање пијаце св. Александра Невског.

По прочитању тога записника и одложеног мнења конференца г. Н. Р. Поповића, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 4 (4 нису гласали) решио, да се црква Св. Александра Невског подигне на земљишту код „Сака чесме“ као што предлаже већина попеременитва.

XI.

Председник записника одбор да су рачуни општински за прво тромесечје ове године сталожени и подноси записнику књиговодства о томе.

По прочитању тога записника Абр. 1527, одбор је одлучио, да одређено одборско попеременитво изврши преглед сталожених општинских рачуна за прво тромесечје ове год. и подноси одбору записнић.

XII.

Председник општине саопштава одбору, да је пашкалан збор трговаца београдских, држан 30. Марта о. г. одобрао да се крши прирез од 28%, од непосредне порезе према предлогу одбора општинског од 1. Марта 1892. год. да су поднели грађани београдски молбалан против овога жалбу Државном Савету, но да је Државни Савет исту одбацио као неналежеће подносеоцу; да је према овоме родна збора пуноважна.

По саслушању овога одбор је примио к знању овај записнић председника општине.

XIII.

Председник општине предлаже, да се набаве пиколини весла, за пресно лопа, којима служаро на једна позив.

По саслушању овог предлога, одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 2 (2 нису гласали) решио, да се набаве четири весла, за своју општинску одвала по једна и да се исплате из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове, но с тим да су општински претходно унети другиме Пресног Крста но би ли ово коло до повећан број посада да општине на посадту.

XIV.

Пошто се у статистичком одељењу општине београдске умножили послови тако, да је неопходне свакадати их са особљем буџетом предвиђеним, то председник општине предлаже, да одбор одобри наплаћени предат од хиљаду динара, на коме би се платили рачуници. Дов се посло не сирни.

По саслушању овога одбор је одобрио наплаћени кредит од хиљаду динара на партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове, да се овим новцем плате поглавито потребе за штампање послова у статистичком одељењу. Да се у општинским новинама штампа изнетај шесени о роду у том одељењу.

XV.

Председник општине саопштава одбор да је један број на општинске штале опеспособио за рад и да би га ту ваљало другим наменити.

Одбор је одлучио, да се овај предмет остави за прву седницу што по овој долази.

XVI.

На предлог одборског попеременитва за преглед и оцену документа прирадничких заједница за управљања инжинерског одељења, изабрают у седници од 9. Априла 1892. Абр. 6322, — одбор је жалбом за управника инжинерског одељења и подводда варошког Тодора Селеснојића инжинера војнотехничког завода у Крагујевцу са годишњом платом од десет хиљада динара која ће му се рачунати од дана кад ка дужност дође, а подводи и то 7000 дин. из партије буџетом одређене на плату управника а 3000 из трошкова на одржавање подвода.

Да му се у напладу из складиште трошкове исплати једном за свагда хиљаду динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

Да се са Селеснојићем неке утовор о службовању на пет година и да се напротиви правилником одреде високе дужности и права.

30. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

24. Априла 1892. год.

Председник преде. г. Мидић Р. Марковићевић беле на одборника г. г. К. В. Михајловић, М. М. Ђорић, М. Вешковић, Н. Р. Поповић, Н. Х. Поповић, Милош Трнковић, Милја Ђорђевић, В. И. Вешић, М. О. Петровић, Љ. Јовановић, Т. Драгомић, Т. Филиповић, С. Аврамја, В. Тодоровић, С. Поповић, Мића Петровић, В. Димитријевић, Ст. Чубровић, А. Ј. Одавић, Сима Недељковић, Јов. Христић, Гаврило Јуришић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. Апр. 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборника г. Н. Ђорђевић предлаже, да општина за своју потребу куће плац Стевановића у Палилули, што ће се прво које дан на лицитацији продавати, пошто општина плаце нема тамо зидања за основну школу.

По саслушању овога предлога одбор је одлучио, да г. г. Стеван Чубровић, Н. Р. Поповић, Н. Х. Поповић, Љуб. Јовановић и Милја Ђорђевић оцене потребу за плац и положај његов па одбору у првој седници реферишу.

Осим тога сви конференца да преседају друге плацеве у околиној одборској, који би најболи био за основну школу у Палилули.

III.

Одборника г. К. В. Михајловић предлаже, да се колона тротоар пред Војисавским правом и парком министарства финансија.

Председник је мишљења, да ће се по овом предлогу усиро отпочети радити.

IV.

Одборник г. Андра Одавић предлаже, да се од прихода са калемедања осиње фонд за удешавање калемедана.

По саслушању овога предлога одбор је решио, да се од прихода са Калемедана осиње фонд за удешавање своју варошу у Београду; да буџетска партија на одржавање паркова буде састављен део овога фонда, да сви фондови руководе суд општинске, а комисија за удешавање калемедана да прошине уредбу о руковању са сим фондом.

СПИСАК

ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

КОЈИ СУ ПЛАТИЛИ ПОРЕЗ

ЗА I. ПОЛУГОДИШТЕ ИЛИ ЗА ЦЕЛУ 1892. Г.

1. Алекса Ђ. Бибић (у конк.) плаћао је за целу год., квар варошки, број пореског распореда 4812.

2 Апостас Јовановић бив. дворутеранитељ плаћао је за целу год. квар терезијски, број пореског распореда 59.

3. Благоје Исајловић шпекулант плаћао за целу год. квар терезијски, број пореског распореда 4748.

4. Бранко Веселиновић кћижар (за целу годину, квар варошки, број пореског распореда 399.

5. Велимир Роток вел. фабрик. за целу год. ш. палилулски, број пореског распореда 1273.

6. Вујица Младеновић кућар за целу год. квар савашлски, број пореског распореда 642.

7. Горташин Младеновић пескар за целу год., квар варошки, број пореског распореда 2084.

8. Данаил Спасић грађевинар за пола год. квар дорћолски, број пореског распореда 744.

9. Димитрије Живадиновић трговац у вином за целу годину, квар варошки, број пореског распореда 4812.

10. Димитрије Јанковић машинета железа. за пола год. квар врачарски, број пореског распореда 1082.

11. Димитрије Лазаревић кав. за пола год. квар терезијски, број пореског распореда 892.

12. Димитрије Наумовић шкљар за пола год. квар палилулски број пореског распореда 852.

13. Димитрије Р. Огњановић кћижар за пола год., квар врачарски, број пореског распореда 3709.

14. Димитрије Суботић берберин за пола год. ш. варошки, број 889.

15. Душан Тодоровић бакалин за пола год. квар терезијски, број пореског распореда 988.

16. Драгомир Радосављевић кељер за пола год., квар варошки, број пореског распореда 953.

17. Драгутин Мушицировић трг. за пола год. квар савашлски, број пореског распореда 953.

18 Ђорђе Вестамајер писар трговачки за пола год. квар варошки, број пореске распореда 1005.

19. Ђорђе Живадиновић за пола год. квар савашлски број пореског распореда 4801.

20. Ђорђе Б. Михајловић делеђија за пола годину, квар варошки, број пореског распореда 1067.

21. Ђура Арсенијевић кројач за пола год. кв. врачарски, број пореског распореда 1147.

22. Илија М. Бурсаћ кондиторар за пола годину квар врачарски, број пореског распореда и 2840.

23. Илија Радосављевић опанчар за целу год. квар терезијски, број пореског распореда 1304.

24. Илија Ђорђевић служитељ св. дома, кв. дорћолски, број пореског распореда 1343.

25. Исак Д. Алкалај сетничар кв. терезијски, број пореског распореда 1410.

26. Јаков Рожиџери шнитер за пола године, квар дорћолски, број пореског распореда 1458.

27. Јаковље Х. Васић служ. в. вин. за пола год., квар врачарски, број пореског распореда 2244.

28 Јеврем Мојсијловић кафеџ. за пола год., квар палилулски, број пореског распореда 1501.

29, Јероглав Миловојевић ков. за целу год., кв. савашлски, број пореског распореда 1576.

30. Јелта М. Палаповић (у конк.) трговац за целу годину, број пореског распореда 4812.

31, Јован Јовановић стражар, за пола год., кв. дорћолски, број пореског распореда 3757.

V.

Одборник г. Милош Тришовић предлаже, да се на палилулском тргу изврши регулација вод свих кућано, што ван регулационе линије налазе, како би се кућарма и на том месту могла постављати.

Председник је изјавио, да ће се према овом предлогу учинити мера потребна.

VI.

Одборник г. Миња Петровић поднесе писмен предлог, да се укине тромарина у Београду.

Одбор је одлучио, да се о овом предлогу неће у пређ седници, што ће овом доћити.

VII.

Одборник г. Стеван Чађевић изнесе одбор, да је донио од некога Блажека, да има предлог водоводних цеви на дводу воде од Белих вода до вароши.

Одбор је препоручио суду општинском, да се Блажек о овоме испита, да стекар потанко изнади, и одбор о томе извести.

VIII.

По прочитаку протокола лицитације ГБр. 617, држане 21. Априла о. г. за подање основне школе за дунавски крај, одбор је решио, да се подање основне школе за дунавски крај устуни Радовану Миленковићу и Јовану Михаљ-у, пре душманима за сум од сто четрдесет и две хиљаде дин сто осамдесет четрдесет и три динара укупно.

Да се по предлогу одборника г. Стев. Чађевића узме зенит плацер, који ће са општинским архитектом пажљиво подати надзор на овом грађевином.

Осим тога да се умоли г. Милан Капетановић одборник, да ће он као творац плана од времена на време преглед грађевину и стара се, да се исти шиљно тачно по његовој замисли. Плацер да се плати из партије буџетом за то одређене.

IX.

По прочитаку протокола лицитације ГБр. 624, држане 22. Априла 1892. године за подизање тротоара у Кнегиничевој улици одбор је решио, да се подизање тротоара у Кнегиничевој улици уступи Петру Димитријевићу по цени и то: за подизање тротоара од тополичарских плоча ко један динар и двадесет и пет и не п. д. од квадр. метра; за подизање тротоара од пиротских плоча по један динар и и четрдесет и по пара дин. од квадр. метра.

За откопавање земље, ако би се иста више од шесет см. морало откопавати, а да исту воза у бару земљишу, по динар и три четвртине пара дин. од кубног метра.

X.

Председник изнесе одбор да ће Његово Величанство Краљ Ања у Београду у недељу 26. о. м. у 9 часова у јутр и позвао одборнике, да у то доба дођу за народбожку станицу да приме Његово Величанство.

Одбор је примио к знању ову изјаснатај.

XI.

Председник изнесе одбор, да су одборски повременитна одредила у више улица осе и поднеси извештаје о томе, да их одбор прими, к знању.

По прочитаку тих извештаја ГБр. 254, 280, 256, 427, 452, 485, 486, 585, 586, 596, 611, 619, 626, 697, 643, 631, 598, 555, 490, 609, 642, 526, одбор је одобрио у свему одређене осе према извештајима у главним:

Которској и Малодушанској, Ратарској, Темишској, Ибарској, Дунавској, Јовко-Јовановој и Ерчинској, Тимочкој — делу палилулског трга, Југословској у улици Бр. XVI., Бранној Вопиној, Два Јабланка, Светогорској, Вишеградској, Поморској, Орловићевој Мостарској, Кондиној и Пеш-Лушној (у овим двема улицама према мишљењу већине комисије). Да се изнесени у одређени осиви у улицама Борској и палилулском тргу поиљу министарству грађевина на одобрење, пошто предлог комисији о одређењу оса у тим улицама одступа од регулационог плана.

XII.

По прочитаку акта истражног судије, за вар. Београд АБр. 6520, одбор је изјавио, да је Васа Кантов добрег владања и добрег имовног стања.

XIII.

По прочитаку акта ИИ одељ. окружне команде АБр. 6516, 6544, 6507, 6508, 6130, којим се тражи уверења о владању и имовном стању изнесених појих обвезника одбор је изјавио изјавио, да је Јован Милутиновић добрег владања и средњег имовног стања; да за исте обвезнике Јована Урошевића, Обрена Николића, Боже Стојановића и Да втрија Живадиновића суд општински нема тражено уверење, пошто се претходно уверн о њиховом владању и имовном стању.

XIV.

Председник изнесе одбор на извешење молбе, којим се тражи уверења о имовном стању и о владању.

По прочитању тих молби СБр. 7353, 7156, 7194, 7374, 7118, 7434, 7119, 7407, 7386, и 7427, одбор је изјавио извешење, да се молиоцима Драгомир Илићу за Димитрија, Живку Јовићевићу, Николи Терзићу, Анки Л. Хам може датистрашено тврење; да се суд претходно увери о имовном стању молиоца Јелка Рашковића, Благоја Акрамовића, Милене Живковић, Миле Д. Јовановић, за тог онда да им нова тражено уверење да је Лука Д. Нешић доброг владања и средњег имовног стања да се Радован М. Пикшић од нова уверење, да је жен син Коста Пикшић био доброг владања док је у Београду живео.

XV.

Одборник г. Андра Одавић пита председништво шшто се не почиње кондрисање сиске улице, кад је то већ давно одбором одобрено, изјављујући сумњу, да предузимач има спреке ших новаца за ово кадрдисање.

По саслушању овога председник је одговорио, да ће се ово кадрмисање у скоро отпочети. Да до сада није отпочето зато што предузимач није могао са извесних сметња скрошити у свом мајдану новце, зо да је изјавио да је са стране тога забавно како би што пре могао испунити свој обвез.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Концерат.** Општина г. Београда приређује данас 3. Маја у недељу по подне у 4 часа концерат на палилулскоу у корист његовог уленшавања. На концерту ће суделовати војна музика и свирати најодабранија нокаде. Надати се, да ће поштовани грађани прећетковце, појимљући важност циље, ради које се овај концерат приређује, посетити га иособројно, те тиме

---

82. Јован Калабић трг. за пола год., кв., саиналски, број пореског распореда 1710.

83. Јелен Обрадовић трг. за пола год., кв. варошки, број пореског распореда 1779.

84. Јован Стојановић коснар за пола године, кв. варошки, број пореског распореда 2084.

85. Јован Шмит земљоделац за пола год., кварт палилулски, број пореског распореда 2011

86. Јосеф Пашичек врсуја за пред год., кв. врачарски, број пореског распореда 1927.

87. Јосиф Матковић, сарот за пола године, кварт варошки, бр. пореског распореда 1922.

88. Јоган Тајбер машинобр. жел. за пола год., кварт врачарски, бр. 5353.

89. Коста Недељковић слаболагач за пола године, кварт дорћолски, број пореског распореда 1779.

40. Карло Шмит земљод. за пола год. кв. палилулски, бр. 2011.

41. Лазар Андрејевић бакнар за пола год., кв. варош. број пореског распореда 890.

42. Лазар Живановић ходжер за пола год., кв. теразијски, бр. пореског распореда 2249.

43. Лазар Јаковљевић бав. за пед год., кв. врачарски бр. 2253.

44. Јуха Шкиловић кујица за пола године, кв. палилулски. број пореског распореда 2355.

45. Јуха Ђурчић служитељ дворска за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 918.

46. Љубомир Грујић ков. и шпекуд за пола године, кварт варошки број пореског распореда 1550.

47. Љубомир Мартиновић берберин за пола године, кварт врачарски број пореског распореда 2386.

48. Максим Филиповић кујунџија плаћио за целу годину, број пореског распореда 2413.

49. Марко Стојановић адвокат за пола год. кварт варошки број пореског распореда 4041, 4748.

50. Мијаило Зарић кол. возарски за пола године, кварт варошки број пореског распореда 489.

51. Мијаило Јанковић почитар жел. за пола године, кварт савски, број пореског распореда 1219.

52. Милан Ј. Ђорђевић цвећар за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 2832.

53. Милан Миличковић адвокат за пола године, кварт варошки број пореског распореда 2868.

54. Милан С. Мостић адвокат за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 2875.

55. Милан Стевановић шпекулант за пола године, кварт палилулски број пореског распореда 4759.

56. Милош Вележић кујунџија за пола године, кварт саиналски број пореског распореда 1815.

57. Милош Војновић кајч за пола године, кварт саиналски број пореског распореда 4694.

58. Милош С. Марковић трго. делокоба за пола године, кварт палилулски број пореског распореда 3013

59. Милош Пашјанац берберин за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 3009 и 4782.

60. Мирко Белић прекенац за пола године, кварт дорћолски број пореског распореда 4730.

61. Матар Војновић чистач — мелеванчев за пола године, кварт врачарски број пореског распореда 5375.

62. Младен Белимарк трговац за пола године, кварт варошки број пореског распореда 3086.

63. Маша Ј. Гибој трговац за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 4701.

64. Моша Мандијах трговац за пола године, кварт варошки број пореског распореда 3126.

65. Хајдак Петровић фурчић за пола године, кварт саиналски број пореског распореда 4692.

дати доказа о својој готовости за улепшавањем калемегдана. Цена од особе 0·50 д.

—

— **Личне вести.** Одбор општински у једној од раних седница изабрао је за управника грађевинског одељења и варошког подвођа г. Тошу Селескоњића машинског инжињера при војној фабрици у Крагујевцу. На основу тога г. председник општине нар. Београда известио га о томе и позвано жељу, да што пре на дужност ступи. Г. Селескоњић је на то одговорио, да ће на дужност ступити, чим посвршава извесне државне послове, карочито на „Обилићевоу".

—

— **Опомена.** Према постојећој наредби не не подносе пријаву за себе и своје укућане, учиниће кажњиво дело које се казни по кривичном закону.

Пошто је јучe и прекјучe било многе сеидбе, то ваља пријавити само она лица, која су се доселила или исељила из једне куће у другу или кад отпутују.

За слугу, слушкињу, калфу, шегрта, послужаоца, раденика и т. д. треба пријаву да поднесе онај, који их је у свој стан примио да стално или привремено пребивају.

За свако мушко или женско, које је у кући мора се особена пријава тачно попунити и у одређено време дотичном комору предати, те тако избећи казну.

Пријаву за женскиње треба тако попунити, да се на први поглед види чија је, на пример: **Јелена Петра Симића** *брзоварка, а не Јелена Симићка удова.*

Обраћа се кућна грађанству, да при попуњавању пријаве читким рукописом тачно испуњава, све у пријави означене рубрике. Погрешно попуњене пријаве враћају се.

У једну пријаву уписује се само муж и жена са *малолетном* децом, а за свако друго лице нора се пријава особено испунити и предати не само за одрасле него и за малолетне мушке и женске.

Пријављивање породице односно сваког лица које треба пријавити, врши се прошћавши пријављивања у два примерка (отсемплара) један се примерак од сваког пријављеног, жигошће печатом квартовним и подписноју врха, који му служи као доказ, да је пријаво за сва лица, која је требао пријавити, подпео.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 15 Априла до 1. Маја 1892. г.

Број	ВОДА ИЗ	Број дневних сати	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Ошит. бунара	8·20 ч.	1,350.000	
2	Вел. изворе	24 сат.	3,217.530	
3	Ст. бб. извора	24 сат.	978.480	
Свега за 15 дана литара			5,546.010	

ОПШТИНСКИ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У грађевинском одељењу суда ово општинског (у Пашаљевој кући на пијачном тргу) дражће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 4. Маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне, за отношавање земље до ове количине у продужењу „Симинојг" улици.

Кауција 300 динара.

II.

На дан 5. Маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење *кладрне* у „Немањиној" улици.

Кауција 150 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближе услови могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана, за време канцеларисе и при лицитацији.

Од стране Суда општине варошк Београда ГБр. 394 и 906. 16. Априла 1892 у Београду.

На дан 11. Маја ове год. од 3—6 часова после подне дражће се у грађевинском одељењу суда ово-општинског (у Пашаљевој кући на пијачном тргу) јавна усмена лицитација за зидање гробница на новом гробљу.

Кауција при лицитацији полаже се у готовом новцу или у државним папирима и то:

За гробницу под I. 50 дин.
" " " II. 37 "
" " " III. 40 "
" " " IV. 36 "
" " " V. 36 "
" " " VI. 25 "

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у поменутом одељењу сваког радног канцеларисе дана, а и при лицитацији.

Од стране суда општине зар. Београда ГБр. 707. 30 Априла 1892. г. у Београду.

ОГЛАС

Управа београдског водовода овим објављује писмену лицитацију за

Бојење розета и пиланине цеви за спајање кућа са новим београдским водоводом.

Писмене понуде ће се примати до 23. Маја ов. год. закључно до 6 сати у вече подносити у запечаћеном писму „адресованој управи водовода" са назначењем:

„Понуда за спајање кућа са водоводом"

Понуде се могу подносити за појаше и затварање розета са појединачни цени у

---

66. Никола Јовановић кафеџ. за пола године, кварт сахаџијски број пореског распореда 3240.

67. Никола Ковачевић магазајџија пиварски за целу годину, кварт сахаџијски број пореског распореда 3253.

68. Никола Михајловић фотографија за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 3271.

69. Никола Петрић ђ. кал. трговачки за пола године, кварт сахаџијски број пореског распореда 3290.

70. Никола Урошевић обућар за пола године, кварт палилулски број пореског распореда 3329.

71. Обрад Јаковић кафеџ за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 4778.

72. Петар Јовановић ради. железничка за пола године, кварт кр.чарски број пореског распореда 1295.

73. Перо К. Николајевић чиновник кр. банке за пола године, кварт варошки број пореског распореда 2153.

74. Радовић Вашић професор за пола године, кварт палилулски број пореског распореда 3949.

74. Радоје Ралић практикант са пола године, кварт дорћолски број пореског распореда 4076.

75. Риста Гавановић механичар за целу 1892 годину, кварт варошки број пореског распореда 3681.

76. Риста Н. Јовановић кафеџија за пола године, кварт сахаџијски распореда 3691.

77. Риста Младовић дућанџар за целу год., кварт варошки број пореског распореда 3699.

78. Риста Стевановић пилар целу годину кварт врачарски број пореског распореда 3709.

79. Риста Ненадић трговац за целу годину, кварт дорћолски број пореског распореда 3715.

80. Риста Сикић предузимач за пола године, кварт дорћолски број пореског распореда 3721.

81. Светозар Младеновић министар за пола године, кварт теразијски број пореског распореда 5431 и 5787.

82. Светозар Стефановић кафеџија за пола године, кварт сахаџијски број пореског распореда 3855.

83. Саломон С. Леви бив. трговац за пола године, кварт дорћолски број пореског распореда 3624.

84. Своремије Грујичић попинопар за целу годину, кварт врачарски број пореског распореда 2932.

86. Сретен Васиљевић опанчар за пола год. кварт теразијски, број пореског распореда 3974.

87. Стојко Стојковић кафеџија за целу год. кварт врачарски, број пореског распореда 4025.

88. Стоја Домаћанац пиварџија за пола год., кварт варошки број пореског распореда 4056.

89. Стеван Јовановић бакалин за пола год. кварт палилулски, број пореског распореда 4075.

90. Стеван Јовановић дућанџар за пола год., кварт врачарски, број пореског распореда 4811.

91. Стојан Вељковић земљорадн. брат врачарски, број пореског распореда 3127.

92. Стојан Трајковић дебар за пола год., кварт врачарски број 4184.

93. Таса Ј. Младеновић судија за пола год., кварт варошки бр. пореског распореда 3453.

94. Танасије Ф. Перишић бив. тргов. за пола год. кварт дорћолски, број 796.

95. Тодор Шмит земљоделац за пола год., кварт палилулски, број пореског распореда 2011.

96. Тома Милићевић кафеџија за пола год., кварт врачарски број пореског распореда 4285.

97. Тома Цветковић надзир. железни. за пола год., кварт врачарски, број пореског распореда 1361.

98. Трајко Цветковић вод. стражар за пола године кварт дорћолски, број пореског распореда 3841.

99. Фалиа Вујић пиварџија за пола године, кварт врачарски, број пореског распореда 795.

100. Фердинанд Мелкер проф музике за целу годину, кварт сахаџијски, број пореског распореда 4379 4734.

једно, или само за поклоне и натрпавање роба без полагања цена.

Понуде које доцније стигну неће се узети у обзир.

Услови под којима се овај посао у продају даје, као и формулари за понуде могу се добити од надзорника управе, која је готова и свако друго објашњење дати.

Бр. 855.
29 Априла 1892.
у Београду.

Управа.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је још један вешчен лекар, коме ће бити годишња плата 2000 дин.

Дипломисани вешчени лекари, који би желели да ступе у службу општине београдске, имају поднета своју молбу са прилозима до 15 Маја о. г. закључно.

Од суда општине вар. Београда 20 Априла 1892 год. АБр. 6436

ПОКЛИЧ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА

Општина варошн Београда примила је Панчићеву статуу, коју је варошко наш одличан и родољубив уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој њиви о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови ово склапања статуе могли исплатити г. Боки Јовановић обратио се молбом општини варошн Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина варошн Београда примила је на себе ово прикупљање Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, ма где они били, да притекну у помоћ прилозима ради сазидање статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, данашњим поспешима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да немогну наћи праве уметника или и доказу да поштују своје великане, јер но забораваља заслуге трудбеника славом увенчаних за полу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошн Београда 20. Фебруара 1892. год АБр. 4110.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(извод из стенограф. забележака)
држан 20. фебруара 1892 год

Председавао: председник Милован Р. Марковић.

— *Председник* отвара рочиште састанка, позива секретара да прочита записник прошлога састанка. (Секретар прочита.)

— *Андра Одавић* примећује, да је решено, да се поред г. Пачуа, које је одсутан, изберу за чланове трговачке комисије и г.г. др. Павле Поповић и др. Радовановић. После напомене г. Одавића.

Одбор прима записник.

— *Председник* позива секретара да прочита уверења, која се траже.. (Секретар прочита.)

— *Сиетозар Боторић* констатује, да је по наређењу председника од 14 Јануара Бр. 112 наимарана стална комисија, која ће прамати сено од лицераната за општинску стоку. Иста је комисија нашла да је сено неупотребљиво за стоку и одбацила. Даље комисија има да изврши преглед другога сена, и сазнао сам, да се овде нпак примило оно одбачено сено. Ради уверења по овој ствари цетво сам комисе, а и командиндира пожарне чете. Пита председника, је ли му ово познато и које тај што употребљује, противно комисиском записнику, одбачено сено.

— *Председник* јавља, да му је лекар по његовом тражењу, јавио у меседу Јануару, да сено лиоеронано неје за стоку добро. За тим је одмах одређена меповита комисија, која је то исто констатовала и одмах сам наредио, да се сено не издаје стоци. Доцније је предузет корак, да се раскине уговор и тражи бола на штету досадашњега. За идућу седницу сређнику све што треба у овој ствари.

— *Сиет. Боторић* није задовољан одговором и тражи да се имепују чланови комисије, који су примили рђаво сено.

— *Коста Главинић* потпомаже Боторића и вели да председник треба да буде тако добар, па да покупи сва акта и реферате, да ли је сено сено што се троши узето од лицерата или из општинског склада.

— *Председник* напомиње да излаза у комисији, чим је сазвано, да је рђава храна.

— *Сиетозар Боторић* моли да се саопште имена господе, која су нао чланови комисије примили ово сено.

— *Љуба Јовановић* задовољава се изјавом председниковом да иследи ову ствар.

— *Председник* вели да ће сва акта по овој ствари спремити и поднети пред одбор.

— *Андо Одавић* пита, шта је с његовом интерпелацијом о запуду Карагеоргијеве куће за школу?

— *Председник* одговара да му је ствар непозната и да ће видети.

Затим позва секретарь да прочита потврдоод лицитације за набавку коњских и воловских кола за копору. (Секретар прочита).

Сматра за дужност да обавести одбор, да је код њега дошло једно лице мајстор и предложило да уколике, кад би се наименили, да би се нашли подузетници. Тако тај мајстор примећује, да није нужно, да кола морају бити сагрђена по прпеву и мустри, једно или друго. Траже се да спиљене треба да буду од брестовине; међу тим они се не граде од ње. За поплатке се захтева по условима да се граде од брестовине багрема, храста, дудовине и т. д.; док се она граде од младе и суве јасеновине и т. д. Тај исти мајстор вели, да може да наступи и овај случај, да мајстор предаде износан број кола, потражи од суда да изађе комисија, суд одреди комисију, која не долази. Кад направи 50 или 100 кола, њему треба то сместити; међу тим да плаћа било би скупо.

— *Никола Вуловић* пристаје на измене о условима, које је наложио председник нарочито о напалатима, славчини и испоруци израђених ствари.

— *Коста Главинић* вели да је условно прописала војена власт. Тако је за главничке пајбоље од младе брестовине, за тим јасеновине, па багрена. И војна власт тражи прописано једно добро, и *где се нема*, ту долазе друга дрва.

— *Бока Немић* вели да то да се овај посао издаје једноме мајстору, него да се поделн на више занатлија.

— *Сиетозар Боторић* је чуо, да општина даје основне и шипе, а мајстори да израде остале делове на колима. С тога моли г. председника, да се услови имене по жели мајстора и да се израда уступи по партијама од 20—30 кола.

— *Коста Главинић* такође сматра да ова; посао треба поделити међу више мајстора.

— *Сиетозар Боторић* предлаже комисију, у коју би ушли: г. г. Вуловић и Милош Обр-Кнежевић, па да они заједно с општинским инжињером одреде услове, под којима ће се набавка извршити и лицитацију на мање количине.

— *Председник* пита, да ли одбор прихвата предлог Боторићев предлог.

Одбор прихвата.

За тим позва да се прочита извештај о именовању улица. (Одборник Љуба Јовановић прочита).

— *Бока Поповићевић* вели, да је ова комисија давала имена улицама историска, појединих недлиама српских и родољуба и српских предела. Но, жали што у средини ових имена, не види ни једног славног човека, великога Карађорђа, па с тога предлаже, да се именује његовом именом општинска улица.

— *Др. Јован Аћимовић* налази да није требало, да поставе име српског јунака Стевана Синђелића.

— *Андра Одавић* вели, да је и на српско-турског рата било Синђелића, а то су Качанић и Карађић, па нисам да се и њихним именима крсте поједине улице.

— *Љуба Јовановић* мисли да треба да се задрже што више старих имена, и да се имене само она, која нпкју нестодна имена за изговор.

— *Коста Главинић* сматра да ово треба примити у начелу, а оне друге примедбе, што их господа чине, дођпће онда када се о томе буде попела реч, када ће одбор о томе спој суд дати. За тим ставља примедбе о улицама, које би требало друкчије именовати.

— *Бока Немић* указује на потребу, да се овај извештај или одштампа или литографише, па ће се приступи решавању тек онда, кад се одштампан или литографисан предлог прочуи.

— *Председник* мисли, да може да се говори о овоме извештају у општо у начелу, да ли може да се успоји или не? А у појединостима могу да се учине измене. Из разлога који говоре да називи улица буду стални и да се одавна рад нашом статистичком одељењу, треба општо пре успоштп.

— *Милош Кнежевић* не налази у комисиском извештају довољно системе, јер му се чини, да би боље било, да се једне улице именују по именима људи, друге по рекама, треће река и т. д.

— *Коста Главинић* вели, да је ова комисија била постављена себи за правило ово што вели г. Кнежевић. Али тај принцип није могао да се изведе до краја сад, него би то било могуће онда, кад би Београд био нова варош, нпмо тек да се подиже.

— *Милош Трнавчић* налази да је уместан захтев г. Боше Новаковића, по коме треба једну од улица назвати Кара-Ђорђевом.

— *Др. Марко Лека* налази да пре него би се дало говорило, треба да се у начелу реши предлог г. Капетановића. Подношење предлог г. Капетановића, налазећи да је од велике важности. Усвојивши тај предлог, неби ни могли у појединостима да се упуштамо у овај предлог.

— *Др. Давид Аласлај* вели да је изгубљен главни значај, са кога се одређују улице, поптоваћање свобрађаја. С тога тражи, да се имена историска тешка за памћење и изговор, изостане, па на тај начин олакша свобрађају.

— *Др. Милош Радовановић* усвојио би мишљење г. Капетановића, да није сметње. Сметње се јављају у томе, што би у недостатку имена историских особа реда и предела, узели та имена из туђег краја. Најзад, он и зло лекар налази, да је то право потребно, изводећи и случајеве, који то поткрепљују.

— *Председник* пита: да ли се усваја изнешај у начелу?

— Неки хоће да говоре и траже да се јавна седница претвори у поверенцију.

После конференције.

— *Председник* пита, усваја ли одбор да се ергетиска улица назове „Средерска."

Одбор усваја.

За тим је решено, да се изнешај штампи у додатку општинских новина.

Састанак закључен у 9½ часова.

дучан 24. Фебруара 1890. г. у Београду.

Председавао: Председник Милован Р. Марашковић.

— **Председник** отварајући састанак, позва секретара да прочита записник прошлога састанка. (Секретар прочита). Одбор усваја записник. За тим позва секретара да прочита једно писмо надлежно водоводне комисије. (Секретар прочита) „Експловат", који је ушао у рејон варошки, потреба да има воде на поменуте тробиљу, да се одржава пара у добром стању, као и за горње и доње тада, — све је то побудило комисију да тражи одобрење кредита од 80.000 дин. за постављање водопода по тим местима.

— **Бока Димитријевић** сматра да је право свабдети и „Експловат" с водом и тражи да г. Главинић објасни, да ли ће бити ушкеде од 2,000.000 дин. намењених за воду ради орјентисања при решавању, да ли да и град снабдеве њом.

— **К. Главинић** налази да се и град мора снабдети водом, јер се тако налазе хекадални наших сиротиња, који без воде, нужног услова за здравље, могу да пресеку неку заразу у вароши, а то ће војска класт памтити као и друге. Говорећи о употребама сматра да је има прилично, ко може се утрошити, јер је предложено да се изради 52 километра водоводне преже, а израдиће се преко 60. Комисија је потребан отворен кредит да може све урадити, да се водовод преда свабрађају до Августа месеца.

— **Бока Димитријевић** ни поштo је довољно објашњен обраћењем г. Главинића, неодобрава овај кредит са рад.

— **Председник** и ако признаје оправдану предговорникову опрезност, опет мисли да зато да се не уради оно, што правда и потреба захтева. Ко тврди да је кредит довољан, али и ако би се кредит од 2.000.000 дин. прекорачио, нарао би се и овај одобрати, јер правда захтева.

— **Вељa Тодоровић** слажући се с мишљењем председниковим, сматра да ове потребе треба подмирити, па да сиду 3 и 4 милиуна и с тога крива изненади.

— **Др. Милан Радовановић** налази да треба свабдети водом све крајеве, за које траже комисија.

— **Председник** пита, да ли одбор прихаће на тражени кредит.

Одбор прихаће.

— **Председник** саопштава одбору, да је Никола Р. Поповић да своје одвојено мишљење о трошарином захтеву.

— **Никола Р. Поповић** је одвојено своје мишљење у 2. тачки изнешаја; двојица нам траже да се на оне робе које су експедоване до 21. Децембра 1890. год. закључно не наплаћује трошарина, а да се наплаћује тек од 21. Децембра. Да објасни своје одвојено мишљење.

Декларација је царинско акт, поднесен од трговаца ради подигнуће робе. Но те још неје доказ да је роба још тога дана дигнута и однесена са сместишта. Зато је довољан доказ и гаранција, да је роба дигнута, — тескера.

Царинске књиге изјаву, да ли је закон закон спуштено или повишено цену извесним артиклима и после долази да се таксира роба и даје извесно пенсено.

Да доиста декларација није и уверење које служи као доказ да је тога дана дигнут еспап, што се ту означава шта има да дигне. Та се декларација подноси на каси, али тек пошто се удари жиг и да је прихвати признавицу да је наплаћено. Одвојено које мисле потоње дакле отуд, што знам пуно примера, да трговци подносе декларацију једнога дана и дигну еспап после 20 дана.

По своме што је рекао налази да је оправдано његово одвојено мишљење, но коме овај који хоће да се ослободи треба да поднесе доказ у тескерара, да су све робе дигнуте и наплаћене.

— **Председник** позва секретара, да прочита мишљење већине и акт управе трошарине. (Секретар прочита). За тим показује разлику између већине, која се задовољава да се поднесе само декларација, и мањине, која је онемогућава с тим, тражи да се поднесе тескера.

— **Мата Јовановић** слаже се с одвојеним мишљењем Ник. Р. Поповића.

— **Раденко Драгојевић** пристаје уз мишљење одборске већине.

— **Мијајло Ђорђевић** одобрава одвојено мишљење Ник. Р. Поповића.

— **Бока Ж. Нешић** сасушно је изнешај мањине и већине и ни оба не види, да ли су трговци увеле еспап пре законa о трошарини или доцније. а то је главно. Сматра да је изнешај царинарице нетачан. Одговара г. Ђорђевићу, да не треба да вичe против гросеста.

— **Мића Петровић** хоће да докуни говоре појединих говорника. Тако помиње, да предит, који помиње г. Нешић, на дуже преже. 6 месеци, и за исти је нужно одобрење министарско; на против, кредити од 2, 10, 15, то су личин предити.

— **Никола Р. Поповић** поново брани своје одвојено мишљење. Наводи да је један трговац богате опрне поднео декларацију 2 Јануара а експедирао еспап 23 Фебруара т. ј. тада је декларација наплаћена и ударен жиг. Ово је само јавни документат и само се ово узоди у њиме.

Што г. Мића каже да одбор треба да воде бригу о средству које трговци имају и да 6. месеци.

Кредит у 1890. год. није ни постојао пето је довољан тек онда, моите је дошла и општинска трошарина, тада су тек трговци тражили да им се предит на 2 и 3 месеца дана, а о томе је писано и у новинама Сматра да у уверењима, која је поднела управа трошаринска одбору, не огледа се пенсионо право трговца. Тога рада и наводи неке од њих. За тим налази да такза уверења нису никакве доказ да је еспап дигнут, а царинска чиновница морају да се строго придржавају члана 27. о устројству њиховом. Но кватама се уверао, да 1891. године експедовано за Београд свега 1,578.596, нарс 185.212, а гаса 1,293.512 кила и од два три артикла требала је општина да има у 1891. год. 917.493·20 на име трошарине! Кад скупим с оних подаиика и друге, сазнао, дакле, колико је изнешено ван Београда, видиће се колико је управа трошаринска наплатила трошарине и каква су ово уверења и да ли су она довољан основ да ове артикле ослободимо трошарине.

Из свега онога изводи, да је управа трошарине имала право, што је суу стнар нанела пред одбор, одбор што је предао комисији, а комисија, што није нашла све дотле довољног доказа, док се дотачне опрне ослободе трошарине, док се не поднесе декларација, на коју утиснут жиг с означеним датуна и реча „наплаћено".

— **Свет. Боторић** дели мисли изнесене од г. Николе Р. Поповића, а сумња да чиновник морује толико на дазност противно закону.

— **Мића Петровић** објашњује, да трошарински предит постаје од каза и закон о трошарини, а царински кредити нађо од каза Милоша. Декларације од 21—22 Децембра 1890. год. нису фалсификоване. Не стоји ништо г. Поповића, да морају у исто време постојати декларација и тескера.

— **Раденко Драгојевић** слаже се с предговорником.

— **Јуба Јовановић** налази да се стварна правда састоји у томе, да онај који је бесправно од граћења на рачун трошарине нешто наплатио, плати општинску трошарину, а оправдала да се види, је ли наше решење сагласно закону? Једна и друга страна није успела, да га објасни да нађу право.

— **Ник. Р. Поповић** кад је говорио о кредитима, то је писано на кредите трошарине од каза закон постоји. Могло би се и по царинским књигама сазнати, али би за то требало бавити се на таванима. Неколико дана, а ако и ту не би нашла било, опо друго нрестаје, него трговац који наводи да је тад и тад дигао еспап да поднесе доказ, иначе да плати. Тескера је очигледно доказ и њом се задовољава и формална правда. Спор се води о основу уверењом 20. Децембра, а подигнутом 22. Децембра. Ко мисли да овако није, нек законско уверење поднесе, тако се сваки рада, па и овде.

Осдонон на чл. 27. казова одвојено је своје мишље и тражи рада своје части треба да поднесу уверење, кад су робу дигли.

— **Вељa Тодоровић** разгледајући разлоге и једне и друге стране, мисли да је најприкладније, да ли је еспап дигнут и кога

дала из Ђумрука. У том смислу износи и предлог и тражи да се стави на дневни ред.

— **Тока Новаковић** мисли, као и председник, да се пита Ђумрук и тачно сазна, шта је шиљата роба.

— **Мика Петровић** поново указује своје раније тврђење и оспорава разлоге Поповића.

— **Тома Ж. Нешић** предлаже, да се донесе ово решење: да сви трговци поднесу уверења, кад су сељаци из Ђумрука одишли, а не сад су плаћали јер то није никакав доказ, као што је напоменуо г. Поповић.

— **Андра Одавић** моли предговорника т. ј. да молећи поднесу уверења, потврђена званично од царинарнице, да су тога и тога дана дигли новчану вредност сељака а да Ђумрушка није плаћена с тога, што су доцније дигли новчане сељаке, јер има их, који су дизали сељаке, а не шиљали Ђумрушку или трошарину.

— Светозар Богојевић и Коста Главинић пристају на последње предлоге, а

— **Никола Поповић** одустаје од свога предлога, придружујући се предлогу Токе Нешића.

— **Председник** саветујући да је мишљење г. Токе Нешића и Одавића мишљење и мишење, коме се придружио г. Поповић, пита, ко је за мишљење већине, гласаће за, а ко за мишљење мањине, гласаће против.

— После говора г. г. Косте Главинића и Мате Јовановића, који држе да је питање неизгодно, г. г. Лубе Јовановића, Миће Петровића да је питање правилно постављено.

— **Председник** саопштава мишљење већине већ гласи: „сви сви трговци, који од данас па за 15 дана поднесу уверење царинарнице о томе да су до 21. Децембра ма и у тај део дан подигли сељак из царинских магазина, па ма да нису плаћали царину, да то што су имали кредит држави да се ослободе од плаћање трошарине, они ван, који докаже не поднесу да плаће трошарину."

— **Тока Нешић** мисли да нора бити рок од 10—15 дана, а не од године-две јер би за 15 дана могао добити уверење из Индије, а само ли не из царинарнице београдске.

— **Тока Новаковић** је за поднесбу, која ће да прочи цео тај посао у Ђумруку, па онда да се стави реч.

— **Никола Р. Поповић** моли, да се на свану декларацију, кад се дигне сељак, узиме жег и може „напаљивање".

— **Председник** пита, но је за то, да се усвоји мишљење већине с додатком, који сте сад чули, тај ће гласити за, а ко је за чисто мишљење већине, тај ће гласати против.

После гласања.

Саопштава да је гласало за 21, уздржало се од гласања 5, и 1 против.

— **Председник** позва г. Капетановића да поднесе извештај о статуи пок. Панчића.

— **Милан Капетановић** јавља, да је комисија нашла као најбоље, да се статуа пок. Панчића постави у парку пред В. Школом. Сем тога да општинска суд обрати у своме поднеску, да ће купити прилоге, те да се исплати још нешто, што је неплаћено у суми 2000 динара. За тим налаже да је најбоље да се суд обрати одбору у Пожеги, који је откупио статуу да пошље присутни повац и хата о томе.

— **Председник** пита, да ли одбор прихвата ово што мишљење комисије.

Одбор прихвата.

За тим предлаже, да се комисија за преглед плана о канализацији, због г. Пачуа, која је одсутан, поткупи с г. Др. Пазлом Поповићем.

Одбор прима предлог.

— **Тока Нешић** пита, да ли је решено и односно гаса уа питање мало час решавано. Сматра да ће се доцније о томе расправити.

— **Председник** изјављује, да је с овим питањем решено, да ли трошаре треба да плаће извесну трошарину, а друго питање није решено.

Седница је трајала до 9 часова по подне.

Држан 1 Марта 1892 год.

Председавао: председник Милош. Р. Марашановић.

— *Председник* констатујући довољан број чланова одбора, отвори састанак и позва секретара да прочита записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

За тим јавља, да су на државну лицитацију 27. Фебруара г. г. За набавку 465 кољца од липовог гвожђа за обележавање осе и инвелационог плана дошла 3 лицитанта, од којих је Гољевац и Комп. понудио да лаверџија ноћење по тежини 29 пара дин. То је по мишљу инжињера скупо, као није се постигао ни у странах опрам, где се тражило јевтиније.

— *Никола Хаџи Поповић* моли је да уступи општини извесну количину тога кољ приманог у име накнаде од Халачића. (Хвала! Хвала! Живео!)

— *Ф. Васиљевић* налази да се неће добити знатно јевтиније од понуде Гољевчеве.

— *Председник* налази да би се могао држати и друга лицитација, јер иначе стар није хитна.

Одбор прихвата.

За тим пита, прихвата ли одбор, да се држи друга лицитација за тротоарске плоче.

Одбор прихвата.

После тога јавља да је држана ужа лицитација између Пајте Манојловића и Косте Трифковића за израђење кадрпе код пољачевог трга. Пајта иште дао пиже цене, а Коста је остао при својој понуди.

— *Светозар Богојевић* налази да је лицитацију, која је остала на Пајти Манојловићу јевтиније, а кад се пајто човек, који ће још јевтиније да ради, треба му је уступити, јер је то сагласно општинским интересима.

— *Ник. Х. Поповић* потпомаже Богојевићево мишљење.

— *Председник* вели да се ова исплата извади на рачун трошаринског прихода.

Одбор прихвата.

За тим саопштава одбору акт Државног Савета о буџету за 1892 год. по коме Државни Савет мисли, да треба зборово одобрење за прирез од 20%. Тога ради он мисли да се ово питање доведе у вези с питањем о рејону зар Београда. С овим прирезом могле би се исплатити куће ван рејона, јер ће се на тај начин задовољити и грађани зар рејона, дајући им накнаду за куће и сиу у рејону, поспешавајући им цену од куће. Пре је био прирез 28%, сад треба да буде 30%, тако, да се 20% употребе на редовне општинске потребе, а остатак 10% на исплату кућа ван рејона и тако да остане и за остале године.

— *Мика Банковић* усваја мишљење г. председниково да прирез буде 20%, за редовне општинске надлеже, а 10% за накнаду кућа грађанима ван рејона, јер би се на тај начин концентрисао и знало би се докле се може ићдати.

— *Светозар Богојевић* сматра да после говора г. председника и Мике Банковића, има да усвоји њихове разлоге с предлогом.

— *Мића Петровић* не верује, да би било кога против овога, али нам држи, да нема никога, који би могао забранити зидање кућа ван рејона.

— *Јован Ђурковић* налази, да не би требало приступати томе послу за сад.

— *Инж. Р. Поповић* баца преко на представништво не само општинске власти рејонских година, него и на представнике контроле и државне власти, што су дозволавали, да се рашћра варош и сиречи на тај начин у ваздуху својих потреба. Остављено је ово питање извесним будућим и они тим су дошли, ограничени су варош, обележили рејон. (а сим је оправдано решење, да се она саселе у старе границе. Но претходно вала знати, колико је земљиште, колико на њему има зграда и колико становника? где би се ти људи населили, на онда драге воље пристаје на одборову жељу о фонду и хоће да се обрати одборско повереништво, које ће да руководи целокупним тим послом.

— *Тома Ж. Нешић* после говора предговорника налази да овај прирез треба одобрити, на ако не би било довољан њиову цељ, да се траже други извори.

— *Филип Васиљевић* је мишљења, да се за сад застане с овим прирезом.

— *Сект. Богојевић* констатује да ће се утврдити онога приноса увећати вредност имања у варошн.

— *Инж. Х. Поповић* налази да кад Државни Савет тражи да овај прирез одобри збор, да је то једна формалност, коју треба испунити.

— *Инж. Р. Поповић* објављује, као ће се принити сасељавање и налази да ће то бити поступно сакопито.

— *Мика Јовковић* одобрављује поново овај прирез, мисли да ће и политички противници гласи зав.

— *Сект. Ристић* потпуно одобрава овај прирез, само жели, да се ти прилози поче заседе шљом, те избегну болештину.

— *Мића Петровић* поште је обавештен да постоје извор, на основу кога ће се прикупити то сасељавање, гласаће за прирез.

— *председник* пита пристаје ли одбор на прирез од 28 од сто тако да се куни и за 1892. год. и даље.

Одбор пристаје.

(Радење Драгољић је претпиан откупу имања.)

— *Председник* вели, да Инж. Р. Поповић жели, да се одреди, једна комисија која ће руководити фондом за откуп имања.

— *Мика Банковић* налази да би требало прво сачекати решење збора, на онда приступити забору ове комисије.

— *Председник* мисли, да нема ништа против поступавања тога краја (Врло добро.)

— *Саветник Богдановић* сматра, да се не треба удаљавати од главне стазе, а она се састоји у томе, да се то кумљиште отвори

— *Никола Р. Поповић* жали да је по регулационом плану утврђено, где ће се заседати но два-три дрвета.

— *Председник* пита, да ли има ко против. (Нема).

За тим саопштава, да је било одређено повереништво да прочуи питање о набавци једне теретне железнице за насипање баре и за превоз камена у варош из мајдана у Топтидеру. Повереништво је свршило посао и саопштава нам извештај. (Извештај чита). Прима те ли овај извештај.

Одбор прима.

За тим саопштава и једну понуду о откупу железнице под повољним условима. Сматра, да треба изабрати комисију да прочуи ту железницу и реферише.

— *Ник. Р. Поповић* вели, да се овај посао да исто комисији, пошто је та, посао свесно прима.

— *Председник* пита, да ли се усваја мишљење предговорника и да се члановима комисије да понуђена.

Одбор прихвата.

— *Радивоје Драговојевић* је за праћи од 20%, а и одобрење се, али није за праћи од 10%.

— *Председник* сматра, да је спрашање посла ван рејона предмет специјалного саборовога рада. Грађани, који су прикања кући, после утврђења рејона, не треба ни нашта. Зграде ће се одкупавати, па ће се тада поднати шуме и паркови. (Врло добро).

— За тим пита, шта да ради о жалбу варошког суда, јер је управа варош тражила одговор за два дана. Министар правде налаже да Крстићева зграда не одговара потребама за то, што нема локала за притвор и што тамо седе и други закупци.

— *Свет. Богдановић* налази, да је немогуће за два дана дати одговор и тражи, да се одреди комисија, која ће прочути питање и да поднесе мишљење: нашу зграду треба подећи!

— *Др. Марко Лека* говорећи о року, налази да ће се министар задовољити, кад му се јави, да је предмет узет у рад. Сматра, пошто ће бити нужан план за ову зграду, да се замоли министарство грађевина, да ово изради план, после чега да се рас пише стечај.

— *Ник. Х. Поповић* пита, да ли ће подићање ове зграде доћи на терет општине од 10,000.000 дин. и шта је с тим зајмом?

— *Председник* одговара, да у прве послове спадају: водоси, канализација, школе, казнице, осветљење, а доцније послове као што је зидање варошког суда.

— *Др. Милан Радосављевић* усваја предлог г. Маркова о уговору управе варош Београда, али се не слаже с г. Марком, да министарство грађевина изради план, јер зна да га неће израдити. С тога је за Богоградев предлог да се одреди комисија.

— *Председник* пита, да ли одбор прихвата, да се изабере комисија да ово питање проучи и поднесе извештај.

Одбор прихвата.

— *Свет. Богдановић* моли да се у комисију уђу и лица, која ће прикладну одбору, а поимати ово стручна.

— *Председник* вели да буде поред техничких лица и но неки правник. Тога ради предлаже у комисију г. г. Милана Кавгановића Др. Милана Радосављевића, Николу Ђурића председника варошког суда. Боку Радосављевића и општинског инжењера.

Одбор прима предлог.

За тим саопштава, да је управа нар. Београда упутила једно писмо, по коме тражи зграду за затвор осуђеника. — Решено, да се и то упути истој комисији да зграду варошког суда.

После тога саопштава мишљење општинског правозаступника о нашу Јеврема Стаиковићевића, који је у неизгоди, па моли суд, да се питање о опазади што пре реши.

— *Саветник Богдановић* прима мишљење правозаступника, јер је овај човек врло сиротног стања, па би грехота.

— *Председник* пита, прима ли се мишљење правозаступничко, да се да то земљиште у закуп, или да се по обостраном, споразуму одреде процењоци. (Чује се: на неделвља начин).

— *Ник. Х. Поповић* пита, зашто арендатор песка наплаћује и на Сави за износ песка и то на ако ито тамо пристају? По чему он то чини?

— *Председник* наплаћује, да стоји у условима за давање песка под закуп, да наплаћује таксу и на песак, који се и са стране на њиву облу донесе али је одбор решио, да се наплаћује аренда само на оној песак на савској и дунавској обали; то му је саопштено, код протимно рада, да сам му наредио да се извлата обустави.

— *Бока Немић* је служио од закупца, да ће аренду наплаћивати све дотле, док општина не поведе спор против њега.

— *Председник* констатује, да је о њему општина дала право на свој песак, а не и на туђ. (Врло добро).

За тим саопштавање мишљење инжењерово о грађењу општинске зграде.

Ако се усвоји инжењерово мишљење, онда треба наредити да се сне и у детаљима изведе. Прихвата ли одбор?

Одбор прихвата.

— *Председник* извештава, да је Сама Таблановић бела узела под аренду чешљене улице, па је због болести и неке свари расклопут уговор. Након себе оставила је четворо деце и једно од те деце њен Рука моли да јој одбор поклони половину закупцу. Мисли, да одбор треба да прими овуолбу. (Врло добро).

— *Ник Х Поповић* жели да зна, у које је време расклопут уговор?

— *Свет Богдановић* је противан мишљењу предговорникоом и општина не треба да упрошасти ту ситну дечу.

— *Ник. Р. Поповић* је за то да општина поклони тих 12 помала обвезница, јер ће сачувати дечу породицу од очевидне пропасти.

— *Ник Х. Поповић* исто тако мисли, али само ако је општина општедена, ове да се и нађе.

— *Марко Велимировић* је такође за то да се поклоне ове обвезнице.

— *Председник* пита, да ли одбор одобрава предлог.

Одбор одобрава и заполаћује председника да може поклонити ову кауцију, ако не буде штете.

Састанак закључен у 12 часова.

ТАКСЕ

за јавна забава у општини београдској

I.

а) За сваранье муз. оркестара по комедиа, биоскопа и т. д. од концерта до . . . . . 5 д.

б) За сварање са сваким комадом од 1 концерта 5

в) За сварање циганског (оркестр) Дамско-Банкет 10

II.

а) За игрању у дворе I-ог реда . . . . . 15 д.

б) За игрању у дворе II-ог реда . . . . . 10 „

в) За игрању у дворе III-ог реда . . . . . „

III.

а) За позорину за дан . . . . . 5—10 д.

б) За разне представе и позоришне комаде, дневно . . . . . 10—50 „

в) За позоришну и циркуску . . . . . 5—15 „

г) Циркуске за представе . . . . . 10—20 „

д) За забаве „Тамбл-Тамбл“ и. т. д. (комедије, оперете и представљања) од позора . . . . . 50— „

IV.

За друге врсте забава које овде нису прикладно уписано општинска Суд закључи.

V.

За воду на свакој кући.

а) Буре од 3 акова . . . . . 0·05 дин.

б) Буре од 6 акова . . . . . 0·09 „

в) Буре од 9 акова . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДОМИНИКАТОВ:

а) За чешљење длакања (длакањем) без рамена са спратом . . . . . 0·20 д.

б) За штулање шпаргета . . . . . 0·20 „

в) За умиље „ . . . . . 0·40 „

г) За једном умиље шпаргета у паставници 0·50 „

д) За чешљење длакања од два спрата . 0·30 „

ђ) За чешљење простог длакања . . . . . 0·10 „

е) За чешљење тупавих до 2 и по метра удуља са спратом . . . . . 0·10 „

ж) за чешљење тупавих од 2 и по метра до удуља са ваш спратом . . . . . 0·20 „

з) За шишење длакања (длакањем) без рамена са спратом . . . . . 0·15 „

II. ПЕКМЕЊЕ ЧУПАВИЦА:

а) За собу и кујну или неки дућан са собом 0·21 „

б) 2—3 собе са кујном или неки дућан са собом . . . . . 0·16 „

в) 4 и више соба са кујном или постављена са кујном без штале . . . . . 0·11 „

III. ПРАЊЕЊЕМ КОМИЛАКА И ПУШИЊЕМ:

а) Од дубине метра . . . . . 0·21 д.

б) Од акова . . . . . 0·15 „

IV. ПО ШТАЛИ:

а) Марва по такси на сваку дана . . . . . 2·11

б) Обавезанье шпурбање марве преко 1. јануар.

V ГРОБЉАНИ:

а) Гроб за дету . . . . . 7 дин.

б) Гроб за одрасле . . . . . 10 „

в) Мали гробници . . . . . 333·42 д.

г) Велики гробници III реда . . . . . 999·99 „

д) Велики гробници II реда . . . . . 1666·83 „

ђ) Велики гробници I реда . . . . . 6666·81 „

VI. МИТНИЧКА КОЛА

а) Митничка кола једна са 2 коња . . . 129 „

б) Митничка кола са једаким са два коња 149 „

в) Митничка кола кола са 3 коња . . . . 189 „

г) Митничка кола кола са 4 коња . . . . 229 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 20. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕМУ ЈЕ СРЕДИТ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 10. Маја 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату зама слати управништву за општинске
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ОБЗНАНА

Ниже именована лица обвезници III резервне пјешачке чете редовне војске, позивају се да у року од три дана по изласку овог огласа предстану VII. пуков. окружној команди ради задужења ово-го-дишњег вежбања и то

1. Димитрије Живадиновић,
2. Никола Деспотовић,
3. Светислав Ристић,
4. Спасоје Михаиловић,
5. Петар Дамовић,
6. Драгутин Стефановић, и
7. Панта Костић,

Од стране суда општине вар. Београда 3. Маја 1892. год. Абр. 6573.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

31. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

27. Априла 1892. год.

Председава председ. г. Милош Р. Марковић; биле су г. г. одборници Н. Х. Пиколић, Илија Ђорђевић, В. Н. Михаиловић, Мића Петровић, В. К. Пенић, Др. М. Т. Јовић, М. Јовановић, Ђ. Ристић, М. Јовановић, Ђ. С. Николајевић, М. О. Петровић, Л. Дамњановић, Р. Дрогловић, М. Вемковић, В. Тодоровић, М. Ј. Марковић, Мих. М. Ђорђевић, М. Ђ. Васиљевић, Милош Трнавски, Г. Ђурић, Сима Ђорђевић, М. Ђурић, Н. Р. Пиколић, Др. Александ. М. Константиновић, Ф. Васиљевић, С. Ботораћ.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Априла 1892. год. и у одлуци бр. 318 учињена је измена, да се не узима поречити аналар но да надзор при грађењу све зграде врши инжењерско одељење.

Да се грађевина ова вежбати на парници зама општинског од десет милиона динара.

II.

Одборник г. Мата Јовановић предлаже, да се уме нарочито лице за надзирање при грађењу школе за дупљаски крај.

Одбор је одлучио, да се преко овог предлога пређе на дневни ред.

III.

На предлог одборског повереништва, изабран је у седници одборској од 18. Априла 1892. год. Абр. 6333, одбор је изабрао ова лица за поротнике за нар. Београд за ову годину (штампано у прошлом броју).

IV.

Председник нашег одбору по решењу акт команде дунавске дивиз. области, који се тражи, да општина у споразуму са одбором подунавског округа нађе стан за команду VII. пуковског округа.

По прочитању тога акта Абр. 6548, одбор је једногласно председника општине, да стуни у преговоре са окружним одбором и командантом 7. пуков. округа, па о постигнутом резултату да извести одбор.

V.

Одборник г. Свет. Ботораћ предлаже, да општина београдска тражи од државе, да јој ова плати кирију за земљиште општинско, што је заузето на бањичком брду за потребу војске.

По саслушању овога одбор је одлучио, да г. г. Велимир М. Тодоровић, Милутин Ј. Марковић, Свет. Ботораћ са председником општине проуче овај предлог и поднесу одбору своје мишљење на решење.

VI.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд Абр. 6620, 6608, 6607, који се траже уверења о владању и имовном стању наведених лица, одбор је нашао, да је Лазар Младеновић хрђалог владања, а имовног стања сиромашног да му је Алекса Ђорђевић поносиат, а да је Љубомир Димитријевић добрег владања и сиромашног имовног стања.

VII.

По прочитању акта 7. пуковске окр. команде Абр. 6606, и 6576, који се траже уверења о владању и имовном стању наведених обвезника, одбор је нашао, да се суд увери о имовном стању и владању Драгутина Цветковића, Драгутина Трајковића и Радивоја Петровића, на која основања о томе уверења: да је Стојан Лалић добрег владања, а сиромашног имовног стања.

VIII.

По прочитању акта Управе вар. Београда Абр. 6609 који се траже уверење о владању удове пок. пуковничке мајора Франца Шроте одбор је нашао, да се суд увери о њеном владању и онда тражено уверење.

IX.

По прочитању акта СВр. 7587, који Милена Јовановић суд тражи уверење о сиротском стању одбор је нашао мишљење да се молитељки може дати тражено уверење.

X.

Председник наведеног одбор о одређеном осиму у наведеним улицама.

По прочитању тих наведених комисијских ГБр. 554, и 478 одбор је одлучио, да се устопи мишљење општ. инжењера Стевана Савковића о одређеној оси у улици Македонској, па Београдској (улици Х.) да се мишљење комисије о одређеној осе у улицама: Змајевој (VII.) и Чабланској (VI.) опште министарству грађевина на одобрење, пошто одступа од утврђеног регулационог плана.

XI.

Председник нашег одбору акт министарства Грађевина, којим тражи, да одбор општ. изабере једно лице за члана комисије, која ће утврдити позицију регулацију пројекта закона о подизању зграда у Београду и осталих варошица и паровишта у Краљевини Србији.

По прочитању тога акта Абр. 6583 одбор је изабрао г. Мол. Капетановића одборника за члана ове комисије.

XII.

По прочитању акта грађевинског одељења ГБр. 644. одбор је одлучио, да од сада буде члан повереништва за одређивање осе за хрват прачарски г. Михајло Магдалинић кућевлас у новиле, на место Илије А. Савића.

XIII.

Према решењу одбора општинског од 24. Фебруара 1892. год. председник нашег одбора за решење извештај комисије Абр. 2517 односно тражења паробродског друштва Кнеза Гагарина.

Одбор је одлучио, да се ова ствар остави на идућу седницу.

XIV.

Председник нашег одбору на решење извештај повереништва за тротоарске ствари односно предлога управе тротоарских стража, да се установе јоп неколико тротоарских стража и да се одобри накнадни кредит од 4000 дин. ради јаче контроле.

По прочитању тога извештаја Абр. 6787 и поито је предложено решено о предлогу г. Мише М. Петровића, одборника, да се тротоарска управе, одбор је усвојио у свему овај извештај повереништва.

XV.

По прочитању писменога предлога Мише М. Петровића одборника, Абр. 6824, који предлаже, да се варошка тротоарска у Београду укине, а да се приход ове надокнади помоћу прираза на потрошачку порезу, одбор је после поименичног гласања са 13 гласова против 1 (14 њих гласали) решио, да се овај предлог одбаци.

33. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

4. Маја 1892. год.

Председава председник Милош Р. Марковић; биле су г. г. одборници Н. Х. Пиколић, Д. Ђурић, В. Ђорђевић, Јов. Ђурковић, М. М. Ђурић, К. Петровић, С. Ботораћ, А. Одавић, С. Николајевић, М. Вемковић, Ђ. Дамњановић, М. О. Петровић, М. Вемић, Р. Филиповић, В. Тодоровић, В. В. Михаиловић, Др. П. Пиколић, М. Јовановић, Св. Ристић, М. Ј. Марковић, М. Константиновић, Ђ. Ж. Николић, Н. Р. Пиколић, М. Трнавски, Р. Дрогловић, Др. М. Т. Јовић, Ф. Васиљевић, К. Д. Гашинић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Априла 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд Абр. 6869, 6727, 6723, 6803, 6802, 6797, 6805, 6809, 6746, 6804, 6696, 6694, који се траже уверења о владању и имовном стању наведених лица, одбор је нашао, да су ту Ђорђе Савић, Вира Арсић—Радивојевић, Мараја Николић, Антоније—Тасо Стојковић, Марко Ивић, Никола Кутрећа, Милоје Радић и Гаврило Миленковић имовати; да су Андреја Јеротић, Кеција Малутиновић и Стаменко Петровић добрег владања а сиротног имовног стања; да

је Живојин Ђурић доброг владања и средњег имовног стања; да су Карло Леба и Михајло Јовичић доброг владања и доброг имовног стања; да се за владање и имовно стање Михајла Перошка гвозданске чашта професорски савет III београдске гимназије.

III.

По прочитању акта VII. пук. окр. команде СБр. 7586 АБр. 6626, којим се траже уверења о владању и имовном стању лица којима обезимења, одбор је најпре, да је Михајло Ристић доброг владања и слабог имовног стања; да су му Урош Урошевић крчмарије и Коста Павловић посведочили.

IV.

По прочитању акта старатељског судије за нар. Београд СБр. 7795 којим се траже уверења о имовном стању Дим. Мисирлића и Николе Ј. Дунђе, одбор је најпре, да је Дим. Мисирлић кадетар мајор добре владања и доброг имовног стања; да је Никола Ј. Дунђа добрег владања, средњег имовног стања, да је трпи подвала и да нема неспособног имања у Србији.

V.

Председника имена одбору на извлачење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 6795, СБр. 8002, 8009, 7956, 8026, одбор је најпре извлачио, да се молбеници Гоџу Младеновићу, Марији Илић, и Живку Ђ. Србићу може дати тражено уверење с примедбом, да је Србић под стечајем да се сад предходно увери о имовном стању Цвете Стојковић и Лепше Ј. Павловићевић, на тек онда да им нада тражено уверење.

VI.

На предлог одборника г. Светозара Боторића одбор је решио, да се у парку око споменика на Вождар навести једна чесма у коју да се спроводе воде из општинског бувара код сеоља.

VII.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић потрезвитеље председништво, зашто неје до сада спроведено министарству грађевина извођење конвеције о одређивању осе у Жељезној — Чобанској улици.

Председник је одговорио, да ово није урађено до сада због тога, што је решење о томе тек у овој седници уверено и да ће се то одмах сутра дан урадити.

VIII.

Председник имена одбору на решење акт надзорног водопад-а комисије, којим се предлаже, да се ово 3500 комада цистерна са вентилима разног калибра потребних за ову наредбених кућа са њиним ланчима више београдског водовода, набави из фабрике Бона и Рајтера из Манхајма, пошто је фабрике оне претежно Рајтеров систем, и да се за ово набавку може утрошити до 40000 динара.

По прочитању тога акта АБр. 6797 и по усменом објашњењу председника надзорне водоводне комисије, да је Рајтеров систем оних претежно најбоља од свију пројављених система и да их фабрика Бона и Рајтера из Манхајма најбоље и најсигурније кошаље, одбор је решио, да надзорна водоводна комисија може набавити од фабрике Бона и Рајтера из Манхајма тре хиљаде пет стотина комада претходе са вентилима рајтеровог система, разног калибра потребних за ову наредбених кућа са њиним ланчима новог београдског водовода. Предмет оних претеоса, која ће имати да четрдесет х. хлада динара, да се исплати из капиталне одборске кредита од 50000 дин. за напредње нове наредбених кућа са водоводом и набавку материјала за исту.

IX.

Председник имена одбору на решење акт надзорне водоводне комисије, којим се предлаже да се набавке водомера за београдски водовод шарше код фабрике Шливерове из Беча, под погодбама и ценама, које су назначене у понуди поменуте фабрике од 20. Фебруара 1892. год.

По прочитању тога акта АБр. 6826, одбор је решио, да се набавка водомера за нов београдски водовод шарши код Шливерове фабрике из Беча под погодбама и ценама означеним у понуди те фабрике од 20. Фебруара 1892. год.

Оваквиње се председништво да може закључити уговор са поменутом фабриком за набавку две хиљаде комада водомера разне дименције за прво време с тим, да општина задржава себи право на корупшину и даљих 2000 комада (две хиљаде комада).

X.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 689, дршане 28. Априла 1892. год. за одношење земље и полагање тротоара у Котороској и Лепеничкој улици, одбор је решио, да се ова послао ступи Стеван Ђанић по ценама и то:

За одношење земље у Лепеничкој и Которској улици по један динар и четрдесет и једну четвртину паре дин. од зидног метра с тим да земљу из Лепеничке улице носи у Бару Веневију а из которске за насип, што воде на дућану.

За полагање тротоара од тошчедрских плоча по један динар и једанаест и трећ четвртине паре дин. од квадратног метра и за полагање тротоара од широких плоча по један динар и једанаест и трећ четвртине паре дин. од квад. метра.

XI

По прочитању протокола лицитације ГБр. 710 дршане 30. Априла сл. г. за грађење калдрме у Марковој улици, за коју није било ни једног лицитанта, и по прочитању молбе Пантеле Миодојловића, предузимача ГБр. 703, одбор је решио, да се грађење калдрме у Марковој улици уступи Пантеле Миодојловићу по цени и то:

За грађење калдрме са дотеравањем камењем по седам динара од квадратног метра и за грађење калдрме са ломљеним камењем по три динара и петнаест пара од квадратног метра.

XII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 691. дршане 27. Априла 1892. год. за калдрмисање Крушске улице, на којој није било ни једног лицитанта, и по прочитању молбе Ђорђа Л. Трановића ГБр. 747. одбор је решио, да се грађење калдрме од ломљеног камена и полагање тротоара у улици Крушској уступи Ђорђу Л. Трановићу према његовој понуди по цени и то:

За грађење калдрме од ломљеног камена по три динара и двадесет и пет пара од кв. метра.

За полагање тротоара од широких плоча по један динар и десет пара; и за полагање тротоара од тошчедрских плоча по један динар и четрдесет и пет пара дин. од квадр. метра.

XIII.

Одборник г. Свет. Боторић предаже, да се погодбе за грађење калдрме у процеру раздаду грађанима ради контрализања радова, а нарочито оних, које ред кадрирадају.

По саслушању овога одбор је усвојио овај предлог и препоручио суд да по њему поступа.

XIV.

Председник имена одбору на решење имена одборског конференшног комитета за регулисање расписане једне телеграфске и телефонске.

По прочитању тог имена Ђорђа Ј. Ђорђа. 731. одбор је усвојио у свему мишљење комисије с тим, да се оваше министарству грађевина на одобрење.

XV.

Председник имена одбору на решење имена одборског конференшног комитета г. седнице одборског од 5 Марта 1892. год. АБр. 4275 ради одређивања стално цене дебу.

По прочитању тога имена Ђорђа АБр. 6261 одбор је одлучио, да се овај комитет са тражењима отпитања у засебној изјашњи и у вези с њима, како би се одборници могли проучити на по том редовог одбору за седнице.

Њиово је једно благодарност конференшина на труду вишеном око израђивања овога имена и с тим, да се дошње решава о награди конференшина, који је нарадио забиване за израду наведене цеки дебу.

Трошак око штампања да се исплати из наредбе одређене за непредвиђене трошкове.

XVI.

На предлог г. Саве Вељановића одборника, одбор је решио, да се цена хлебу повиси на двадесет и три паре дин. по килограму на да се продаје дебли по двадесет пара у тежини од 870 грама.

Ово да вреда од 6. Маја о. г.

XVII

Председник имена одбор, да су г. Министар правде актом и грађа нар. Београда актом АБр. 6798 преворчила општини београдској, да се у што краћем року извршне сређење и кречење зграда четвртог судије и управе нар. Београда, поште је општина београдска дужна, да ово о свом трошку уради.

По прочитању тих актова одбор је решио да се сређење и кречење зграда о трошку општине београдске, која да се исплати из нарезе буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

ИЗВЕШТАЈ
ПОВЕРЕНИШТВА
ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ СТАЛНЕ ЦЕНЕ ХЛЕБУ

Одбору општине Београдске,

Суд и одбор општински, позвав и овлашћен крајничним и општинским законом, да се стара о непрекидној и сналодневној снабдевању својих грађана добрим хлебом, стара се уједно и о томе, да се грађани сачувају од несавесне спекулације и експлоатације — *одређивањем цене хлебу.* —

Ово одређивање цене готово увек је изазивало негодовање од стране дебара, ако је одређена цена по њихову мишљењу висока, а од стране грађана, ако је она по њиховој оцени, ниска.

Најновија клака дебара на ово право општине и на економске прилике грађана испољала се ту скоро у овом безобразном поступку њином, што су три дана узастопце клукали грађане београдске са хлебом који је био умешан од непросејаног брашна најнижег пакобе.

Кад се ово дебарско уверио да општина — и поред своје дугогрлежности — у постојећим законима има довољно моћи, да сваком силовању законитим средствима суђење, а кад су поједини дебари изгубили последице свог безобзирног и противзаконог поступка, онда је тек осећао потребу оним путем који је требало одмах и поче, без упоребе оних недостојних и безаконитих репресалија, пошао је путем молбе и представке, те је под 2-ги Мартом т. г. поднео суду општине београдске акт, са катеранизмом богатеном, да се једном или довољи слободна женској, пак да се нареди не утврди поступак при одређивању цене хлебу, узимајући при том за основицу, цене просејаног пшеничног брашна, у ком случају тражи да се ово постави као норма при одређивању цене:

„Цена једном килограму хлеба од просејаног пшеничног брашна износи увек једну пару динарску ниже од сваштањње цене брашна, тако, да ако је 100 К" просејаног пшеничног брашна 20 дин. онда да цена 1 К" леба од истог брашна буде 19 п. д."

Овај свој захтев еснаф мотивише у жалби изложеним рачуном, који је по жалост — у опште обичној ствари — погрешан.

На случај, да се овај захтев еснафа не уважи, онда моли, да одбор за њено време дозволи слободну мешњу, па преко стеченог искуства пек врати опет такву, као што је учињена покушај више користан по грађанство.

Поднесато поверенништво — одлуком одборском од 7-ог Марта т. г. АБр. 4255, одређено — да питање о одређивању сталног њеног поступка при утврђивању цена хлебу прегледа, као и питање о слободној мешњи с правом, да општина одређује максимум цене, приступило је одмах послу, састало се у непознато седишта, па је ово питање потанко претресло и проучило, и том приликом дошло је до следећих резултата:

1., да општински Суд и одбор по Еспаној уредби од 14-ог Августа 1847. Зак. зб. Сбр. зап. а према по одредбама §-а 1-ог и 92-ог (латинс трећи, глава прва) које су досад непомењени остали (а измењени су или замењени у току доба. §§. 73. 76. 81. 84. 113 114. тачка 16 §-а 116. тачк 1. 2. 3. 4 и 6 §. 122. и 123 као и додатак о еснаеским крпицама и казнама, које су регулисане §-ом 373-им прав. напоа, види зборник 5. стр. 2. и зборо. 7. стр. 42.) нема права укидати еснае решењем, пошто по одељку II ом тач. 6. §. 92. постоји еснае лебарски за пекаре, спиницје или фурунџије: ов дакле постоји на основу закона, и мора постојати све донде, док је у важности и сами еснаеска уредба, или док се она другим каквим законом о радњама не измени или не замени.

2., да ли се нам њихо постојеће еснаеске уредбе и еснаеа лебарског може декретирати слободна мешња леба, то је питање, о коме ни наши компетентни правници и полицијски чиновници нису на чисто.

Ако је одбор напоран да дискутује о овом питању, поверенништво држи, да би оужно било ову ствар претходно расправити са начелног и правног гледишта са Госп. Министром народне привреде, а лебаре позвати, да свој предлог тачно формулишу, јер поверенништво мисли, да ове питање о слободној мешњи једностриано и наопако сагледају. —

Према изложеном стојећи на основи, да се слободна мешња не може чак ни ако покушај у своразуму и с пристанком еснаеа лебарског дозволити, поверенништво предаи на оцену предложене основе о утврђеку сталног коефицијента при одређивању цена хлебу. —

Цене брашна, које се одбору стављају на расположење, не само да се између себе знатно разликују, не оне у опште неодговарају оним ценама, по којима се брашно лебарима продаје С тога је поверенништво било принуђено, да поље путем калкулисања цене брашна, по цени жита и производним трошковима, да је према изнад наведених лица састављено овај прорачун:

Ако је најјачи цена житу н. пр. 19 дин. а производни трошкови износе, и то:

За млевење — — —	1·60 дин.
Под. до млина и натраг —·40	„
Ажија на монети —·45	„
7½ фира (отпадак) 1·33	„
Самосирина — — — —·10	„
4½ трош. провизијом —·76	„
Укупни трошкови	4·34 „

онда у посебно брашно претворених 100 кгр. жита коштају 23·34 н. д.
Код се одбије 25 кгр. на мекиње по 8 н. д. 2·— „
онда 75 кгр. чисте просејана брашна

коштају 21.34 н. д.
или 100 кгр. 28·45 динара.

На овој основи — за коју се може рећи да је и сувише либерална — израчунате су цене брашна из цене жита, почев од 10 динара, и повећи цене са 0·5 динара све до 25 динара продајне цене жита, и оне су изложене у таблици, која је под 1. приложена — по овој таблици — израђују фурунџијама, који купују жито и за свој рачун прерађују у брашно 7½ фире, према 3—4 у дрк магазинима и 4" трг. провизијом на ријеч куповине — цене у сопственој режији произведене брашна израђиване су са целама брашнарских трговаца и млинова, и оне по упоређу компетентних лица у поверенништву, одговарају са врло малом разликом ценама великих млинова и брашнарских радња, и тиме је стечена подједнака основа прорачуна за све лебаре без разлике, како за оне, који жито купују и за свој рачун у брашно претварају, тако и за оне, који брашно од млинара и вел. брашнарских трговаца купују.

Корист је при овој калкулацији сасвиштно код оних прих. јер поред 3—4% на фири, имају добити и на куповини жита 4½ трг. провизијона, што они последњи немају, јер то млинови за се узимају.

Да би пред израчунатим ценама брашна кинашло и цену коштања леба, поверенништво је са тим узео просечну дневну приходају леба 300 кгр. за сваку фурунџију, узео доле у обзар, да се из 100 кгр. брашна добија 135 кила доброг и печеног леба (и ово се у државним пекарницама свуд војсака тражи и добија 141·16 кгр. леба без обзира на начин мешње) поверенништво је приликом израчунавања цене, коју и фурунџије примају, и онда за 300 кгр. леба треба 220 кгр. просејаног брашна, које по горњем прорачуну коштају 62·60 дин.

Кад се овоме дода производни трошак и то:

За дрва — — — —	4·50 дин.
За мокње ајдув хрпа	6·— „
За кирају — — —	3·— „
За со — — — —	·60 „
За осветљење — —	·60 „

Што чини свега 14·70 дин.
онда 300 кгр. готовог израђеног

доброг леба коштају 77.30 дин.
или кила 25·76 н. д. или округло 26 н. динарских.

Према овом прорачуну, где су сви произведни трошкови — по прилику самих фурунџија — узети прилично високо, где се фурунџија на куповину хране већ дају 4½ трг. провизијона, да је и сам прорачунате цене са куповном ценом брашна код оних лебара, који не купују пшеницу и о свом је трошку прерађују, већ који од жалиара купују готово брашно, налази, да је ради утврђења сталне цијаре нужно да се основној и просечној цени 100 кгр. пшенице дода 7 динара производне цене и радних трошкова, па да се добије цена готовог леба за 1 килограм у дин. парама. — На пр. цена житу 19+7=26 н. д. килограм хлеба.

Ради провере овог коефицијента поверенништво је на десној половини таблице под 1. из уложеног капитала и производних трошкова израчунало коштање добавених 300 кг. леба, па према томе и цену 1 кг., па је нашло, да се по горњем рачуну и коефицијенту — 7. цене леба показују до 13·50 цене жита. Одатле са малим варијацијама час се цену час спуштају, да се код цене од 25 дин. изравнају. —

Из овог уверења и из целе ове таблице изашли, да би овај предложени коефицијенат био вуд и њиме произвиђи основа за одређивање цене леву из цене жита, но на цене просејаног брашна — по захтеву лебара, — обарајући цену леву за једну пару испод цене просејаног брашна. Узев њихов пример за доказ, кад је жито 19 динара цена просејаном брашну износи по таблеи 28·34 динара, цена леву требала би тада да по њихову захтеву буде 27·34 н. д. а њих по овако висини производних цењева стоје 25·68 н. д. који продавајући по захтеву њихов нижи испод цене брашна, имала би и по овом прорачуну нето добита 4·98 дин.

Поверенништво је дакле баш на основу овог прорачуна и табеле дошло до уверења да се захтев лебара не може уважити, нити се може дозволити, да цена леву буде са једном паром нижа од свагдашње цене просејаног брашна, јер би тада при цени жита од 25 динара и производном брашну од 36·30 дин. „била цена леву по њиховом захтеву 35·30 н. д. када би брзо добио дина 26·04 а него врема супонирана производних трошковина у 14.70 дин. била би равно 11·34 динара. Оваква добит поред тако сигурног рада, с последом на непотрани уложени капитал, може се рећи да је претерана.

С тога је поверенништво предлаже другу таблицу, коју под 2. прилаже, у којој је

на лепој страни изложено дословно све оно, што и у броју, у погледу трошкова око производње брашна, а на десној према појединим ценама жита, узимени капитал у 220 хл. брашна дневне потрошње, затим добивене суме од продајног леба са бруто добити, кад се леб продаје по цени брашна, са 1. 2, 3 и 4 паре ниже испод цене просејаног брашна.

Ова је таблица веома поучна, и заслужује особите пажње и студије одборове. Кад би се захтев лебара могао успоставити, онда би њихова дневна бруто добит према разним ценама жита и израчунатим ценама брашна напрела од 13·12 до 26·04 дин. Већ сама та околност, да добит са ненајвећом ценом рентално скаче, пажљиво да се захтев лебара не може успоставити, а с погледом на величину дневне добити таблица сама показује пут и начин, како ће се доћи до правичног решења, те да и лебари имају на уложени капитал и труд пристојну зараду, а да и потрошачи, поред скупоће жита, на даиле и леба, не спосе тако грдан терет од добити лебара.

Тешкоћа решења овог питања лежи у апсолутној немогућности никаквих правих трошкова при производњи леба. По табели I. повереништво је приликом показане му производне трошкове у 14·70 дин. Но они су сувише високо узети, јер по признању искренијих оружница може се и највећа оружна количина надокнадити са 12 динара дневног расхода. Да је и она цифра нека, и да су производни трошкови нама, повереништво је уверено, а увериће се и одбор из саме таблице прорачуна о производним трошковима, и упоредним ценама пропане дене леба и нето добити. На име при писани цанама жита (до 12 динара) оружнице би имали штете баш и у оном случају, кад би им се дозволио продајне леба, по цени брашна, а не парон испод ње, што они у својој жалби траже, а да лебари знају своју рачун, да они ни у том случају немају штете, и да производни трошкови не могу бити и нису оволики, као колике их је приликом повереништво у прорачуну, ово је јасан доказ.

С тога је повереништво пут тражења чисте добити напуштало, па је прихватало пут одређивања бруто добити, и оно је изложена у таблици II. Идући овим путем повереништво држи да је 16 дин. дневне бруто добита на уложени капитал и рад довољан за ма коју врсту радионица, па са нам треба и лебара да су задовољни. Ако и одбор ово усвоји, онда је из таблице II. лако утврдити цене леби, без да она подлежи доцнијем променама. —

Полазећи са те основе, таблица нам показује, да цена леби треба да је до 15·50 дин. цене жита рађна цени просејаног брашна. Од 13 до 15 динара са паром ниже од 15·50 до 18 са. 2 — од 18·50 до 21 са 3. од 21·50 до 24 са 4. од 24·50 па даље са 5 пара ниже испод цене просејаног брашна.

Узимајући само крајње предности, и упоређујући по овом захтеву продајне цене леба према израчунатим ценама просејаног брашна налазе, да од 10—12·50 житељ сиромашког сталежа 5·5 да добијени и одговарајућу цену брашна и продајну цену хлеба, од 13 до 15 динара 6·5, од 15·50 до 18 динара. 6, од 24·50 па на даље 6-и т. д. Са 6 додатка имају лебари 20%,— а са 7, 24·60% бруто добити при свима ценама без разлике.

Из овог прорачуна увериће се и одбор и заинтересовани лебари, да је повереништво, задахнуто праведољубљем, нашло ове цифре на тапет, у жељи и нади, да ће барем питање једном за свагда свако са дневнога реда, за Београд да служи као норма, а на остале неће општине у Србији за глед, да и оне овај практичан начин одређивања цене хлебу усвоје, и на престанку се угледају. Из прорачуна ће сувереник, да се коефицијент може одређивати или према цени жита, додајући на исто повећан број (6—7) на име производних трошкова, када се из цене жита + коефицијент добија цена 1 кила леба у паранна, или по израчунатој цени брашна, обављући цене хлебу са 1, 2, 3, 4 и 5 пара испод цене просејаног брашна, а при разним ценама жита. Правилно ће бити и једно и друго, јер се и при једном и другом начину добијају скоро подједнаке предности. —

Повереништво је на завршетку својих студија, усело у претрес, и то питање, да ли је практичније мењати цене хлебу при разним ценама жита, или је боље утврдити једну повољну једнакост, па да се према истој мења тежина, па је нашло, да је ово последње практичније, и то тако, да се до извесних цена жита на пр. 18 дин. одреди да је једнакална цена леби 20 к. д. од 18 до 25 дин. 25 п. д. а преко тога 30 п. д. Из табеле, која је под 3.) приложена, и која је састављена за све цене леба из цена брашна, обављујући цене леби за ½ паре виђене одоздо, да ли је ова закасно, практичнија, или не.

Према изложеном саставило је повереништво на завршетку једну општу прегледну карту, где су стављени само резултати, и која, ако се овај предлог у пачелу прими, могла би се од стране књиговодства проверити, да нема где рачунске грешке. — а затим у листове одштампати, па грађанству и оружницама на употребу дати. —

Но ово комисионе напомене не би потпуно било, кад неби садржавало и коначне предлоге, које је повереништву част предложити:

1., Да се цена леби одређује на основу добивених рачунских дата према просечној цијачној цени жита, и то тако да се цени 100 килограма жита дода Z као сталан просечно коефицијенат, тим начином добивена цифра да буде цена 1 кгр. леба у парама.

2., По таблици израчунати цена мењање се према добивеној просечној цени жита сваких 15 дана, ово да израшује суд објавом. — Како је према овом основа прорачуну цена жита, то да се најстрожије пази на тачне белешке на квитару, који ће доношењи подносити разоре о сваки цењака председништву а оно ће предавати књиговодству, ради израчунавања просечне цене житу. —

На завршетку овог свог извешћа нека се дозволи повереништву, да га са малом мотивацијом подпесе одбору на решење.

Интерес општине и а грађана захтева, да се лебарско питање, ако не за свагда, а оно за извесна пна годпна скине са дневнога реда. А како је овим прорачуном и предлогом већен обилан и правичан рачун и о интересима лебара као производњача, повереништво се нада, да и оно на добро свакојаких сопствених интереса — и ако можда с неким неповерељем у прво доба као сваку новину — треба да прихваће одређује. Онда би се са одбора скинула једна и ако занимна, али по својим последицама веома одвојена ствар, јер тада одбор не би дангубно у бескорисним дебатама празнином мењала цена, и избегле би се заједнице и препоре, који често на штету уседа падају у одбору. —

Ствар је одборова, да све ово узме у оцену, и да према томе донесе своју одлуку. —

Но на случај, да одбор овај прорачун и на њему основани предлог повереништва не усвоји, на буде ваше наложен узајамну слободне мешње — ако тоне не буду стајале на путу законске сметње — ни само слободни напести неколике тешкоће, које ће при оваквом поступку наступрно повинети цену леба, а наиако обавити, уздајући се у благодетно дејство међусобне слободне утакмице. — Некотеки лебаре ни као грађане на као производњаче сувишани и зрели повереништво из прошлости, како да ле тако и најбливе, нпак слободно је да сумња у резултате. Имали смо ту скоро прилике, да једемо некиње као резултат солидарности чланова лебарског основа. Са оваком перспективом повереништво се не би усудило на експеримент.

Но не само искуство и бојазан треба да су у овој пријави неродакли, но и стварне економске прилике. Ко се боји врабаца, он неће ни сеје проју. Али питање је, да ли су у Београдани у опште сарсмен, да евентуални штрајд и злоупотребе могу паралисати. Повереништво вели, да не могу. Београд трошн дневно око 45—50 хил. кила леба. Најмањи пекинџе пекинџе и када нескилко домаћинских кућа, није ни једна кућа ни фамилија у Београду спремна и у стању, домаћом производњом подмирати потребу хлеба за своје душе, једно с тога, што је ова грана домаће производње баш због оружна утонула, друго што нема ни згоде ни спреме за то, и што је цена горњу, па према томе и производња леба у милине, веома скупа.

На основу свега овога повереништво налази, да би цена леби при слободној мешњи, за време експеријентисања — које лебари предлажу — била иуд и наше већа но што је одбор по праву и правди одре-

бује, а да треба прелходно много и много шта учинити, припремити земљиште за слободну мисао, па тек онда исту дозволити.

На правом би месту нашло доћи, да се одреди рок, када би имала ступити у живот слобода штампе, за које би време могли приватни предузимаоци, поједине подузетне главе и капиталисте спремити групе једек, брашно и т. д. Сви шекари и лебари да буду дужни пеће и обичан леб за сиромашку класу, а да и овоме цену на показане начин одређује суд, а само за беле да буду дужни сами одређују цену. Приватним предузимачима, да општина све могуће олакшице чини, дајући им за слободна места за пијаце, и стварали нових пијаца, а тоше подобно. Само на овај начин радећи, можемо се надати жељеној користи.

На закључку поверењштву је част захвалити се одбору на указаном му поверењу, почастујући га решењем и разради овог доста важног питања.

У Београду, на зел. Четвртак 2. Априла 1892. год

Чланови комисије:

Др. Павле Поповић,
Коста А. Синић,
Андреја Ј. Одавић

Председник овог састанка
МИЛОВ Р. МАРИНКОВИЋ

Нисам задовољан са 7 процента но да се да 8 процента на 100 кила жита јер више пати тропак кућевни и надржава себи и своју кућу и дакле да може подмирити.

Сава Вељковић.

Не могу се сложити са гос. доктором и са гос. Симићем и одвојим моје мишљење а и по самом рачуну које сам ова пута био сам у седници и сложили се са 8 динара а сада господа боље се да се шекара не обеспате, господа нека се добро увере како мајстори и браћанари јако напредују због шекара.

Ђорђе Николић.

Почео је питање доста важне природе не могу своје мишље одмах по прочитању дати.

М. Тоболар.

Накнадно писано:

Подписати мишља сам, да је довољно да се од цене жита динара 8 на 100 кила хлеба дода.

М. Тоболар.

Да се не би ово питање леба и даље разматрало и да приладим мишљењу већине да да процент на житу 8 од цена.

К. А. Синић.

општински послови

— **Концерт.** Приликом концерта који је општина приредила 3 Маја т. г. на Калемегдану, било је прихода од продатих улазница 825 дин. и од добровољних прилога 59·60 дин. свега 884·60 дин. Од ове је суме потрошено за музику и капцијанку музикантима 136,80 дин. чист приход који је уписан у зонд калемегдански, износи дин. 747.80.

— **Цена хлебу.** Одбор општински налазећи да је према најјачој цени брашна и жита на београдској пијаци, цена хлебу мала, решио је: да се повиси цена по килограму на 25 паре дин. с тим, да хлебари месе хлеб од 870 грама и продају га по 20 пара дин. Ова цена вреди од 6. т. м.

— **Помоћ.** Одбор београдске општинске управе заслуге кола јахача, ово подизања витешког духа у нашем народу, и на упућењу поворства у Србији, одобрио је да се "јуначком колу јахача Краљ Михаило" нада из општинске благајне 500 дин. за витешке награде при тркама, које ће се приредити на спасов дан ове год. у Београду.

ИЗВЕШТАЈ

о стању стоке на општинској клаоници и раду општинских службених надзорника за месец април 1892 годин.

I.

За грађанство заклато је:

2 бивола, 249 комада 215 крава, 145 телади, што су укупно текала 4336 кила, — 5 оваца, 2 коза, 5431 ком. јагњади, — 713 ком. свиња-дебелих и средњих на меру. — које су укупно текле 59.305 кила, 5 ком. прасади 20 кила и 4 прасета до 10 кила, комад.

II

За војску и остале државне заводе:

247 волова, 84 краве и 869 ком јагњади. — Од ове стоке, коју је либерант клао, надато је за осецирке 7956 ноге кила, а претекло је и у каром за грађанство унето 3606 кила. — За месо издато г. г. официрима и за живи у каром унесени, наплаћена је прописна такса — врезда.

Од напред поменутог броја свиња марвено — лекарским прегледом нађено је 18 комада зараженых бобицама, од којих је месо прописно поништено.

III.

Приход:

За стоку која је клана за грађанство, за месо издато официрима, за претекли кожа од. таксина унесен у каром за грађанство, наплаћено је:

I. на име аренде 24,457·55 дин.

II. на име клаоничке таксе 776·25 дин. и

III. на име лекарске таксе 545. дин.

Свега прихода од аренде и такса месарске у месецу Априлу био је 25,778·80 динара.

Према добивеним достојама било је ових неуредности.

I. Крађу у кварење: две свиње; два телета; једна коза и 39 јагњади.

II. Криве мере: 18 сличајева.

Криза мера нађена је у продавницама ових месара: Косте Пашића, Мише Константиновића, Николе Михајловића, Ђуре Милосављевића и Ђорђа Ђурића.

А кривичарима су поништене.

Антон Бутковић, месар, једну свињу. Владимир Савић, месар, два телета, Никола Јовановић, кафеција, једно јагње, Ђорђе Стевановић, кафеција, два јагњета, Ђорђе Димитријевић, кафеција, једно јагње, Никола Тодоровић, кафеција једно јагње, Стојан Јанковић, кафеција, једно јагње, Илија Симоновић, кафеција, једно јагње, Брана Десимотовића, механије, два јагњета, Илија Вељковић, ашчија, једно свињче, Никола Димитријевић, ашчија једну козу, Нисим Енкенази, кућар, једно јагње. Марко Рајковић, кућар, једно јагње. Ђура Љубановић, кућар, једно јагње, Танасије Милић, кућар једно јагње. Марко Зилић, кућар, једно јагње, Перисда Петровић, кућарка, једно јагње. Јосеф Токић, кућар, два јагњета, Паун Цветковић, млекарица три јагњета, Јоца Антоновић, гостионичар, једно јагње. Крста Трајковић, млекарица једно јагње, Анђелко Јовановић, млекарица, једно јагње, Риста Наумовић, млекарица, једно јагње, Божа Илић, млекарица једно јагње. Вера Трипковић, печењар, једно јагње, Јелта Тасић, клач, два јагњета, Мита Стевановић, ђаи фикс, клач, једнајест јагњади.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено је по правилима о слободном клању стоке и продаји меса, и по кривичном закону.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 11. Маја ове год. од 3—6 часова после подне држаће се у грађевинском одељењу суда ово-општинског (у Пашићевој кући на мајданом тргу) јавна усмена лицитација за издање гробница на новом гробљу.

Кауција при лицитацији износиће се у готовом новцу или у државним папирима и то:

За гробницу под I. 50 дин.

„ „ „ II. 37 „
„ „ „ III. 40 „
„ „ „ IV. 36 „
„ „ „ V. 36 „
„ „ „ VI. 25 „

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у моменутом одељењу сваког радног канцеларског дана, а и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда Пр 707, 30 Априла 1892. г. у Београду.

На дан 4. Јуна ове године држаће се оферталана лицитација у грађевинском одељењу суда општине вар. Београда на „мајданом тргу" у Пашићевој кући, за подизање (доизвођење) трећег спрата на згради Суда општине вар. Београда.

Оферти ће се примати од 9—12 часова а отворе ће се тачно у 12 час. у подне.

Кауција 6.500 динара.

Страница полажу дуплу кауцију.

Оферти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа, могу се видети сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр. 707. од 4. Маја 1892. г. Београд.

ОГЛАС

Управа београдског водовода овим објављује писмену лицитацију за

Копање рова и полагање цеви за спајање куће са новим београдским водоводом.

Писмене понуде ће се примати до 23. Маја ов. год. закључно до 6 сати у вече подносити у запечаћеном писму „адресованој управи водовода" са назнаком:

„Понуда за спајање куће са водоводом"

Понуде се могу подносити за копање и затрпавање рова са полагањем цеви у једно, или само за копање и затрпавање рова без полагања цеви.

Понуде које доцније стигну неће се узети у обзир.

Услови под којима се овај посао у нарад даје, као и формулари за понуде могу са добити од подписане управе, која је готова и свако друго објашњење дати.

Бр. 855.

29. Априла 1892.

у Београду.

Управа.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је још један марљив декар, коме ће бити годишња плата 2000 дин.

Дипломисани марљиви декари, који би желели да ступе у службу општине београдске, нека своју молбу са прилозима до 15 Маја о. г. закључно.

Од суда општине вар. Београда, 20 Априла 1892 год. АБр. 6485.

ПОЗИВ
СРПСКИМ РОДОЉУБИМА

Општина варошки Београдска примила је Панчићеву статуу, коју је варошко наш одличан и родољубив уметник г. Бока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови око салијања статуе могли исплатити г. Бока Јовановић обратио се молбом општини варошки Београда, те да ова прокупља добровољне прилоге.

Општина варошки Београда примила је на себе ово прикупљање. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, ма где они били, да притекну у помоћ прилозима ради салијања статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, данашњим поспешама мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег ваљог учитеља или и донацију да поштују своје заслужне, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине варошки Београда 29. Фебруара 1892. год АБр. 4110.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(држао по стенограф. белешкама)

држан 5. Марта 1892 год.

Председавао: председник Милован Р. Маринковић.

— *Председник* отвара одборску седницу. (Секретар чита протокол прошле седнице.)

— *Бока Нешић* чини примедбу о изборну повереништва за грађење варошког суда где стоји да је изабран поред комисије и председник г. Кирић. Мисли да је одборник и може као такав и да учествује у комисији. (Чује се: није одборник. Уклања му је оставка.)

— *Соломон Авројел* позајмује да у уклоника стоји да се и на песак са стране накладује, док у решењу одборском тога нема. Пита како је то?

— *Председник* објашњује да је одбор решио, да арендатор има накладивати само на песак са обала савске и дунавске а не и на оној са стране. Да о томе нека закључено уговора, но да према томе преда оно што је одбор решио.

— *Коста Главинић* чуо је, да је арендатор на то и неко уверење од општинског суда, да има право на накладу ренде и на песак са стране.

— *Председник*. Та је ствар прочитана. Један писар нашао му уверење према условима, па је то после поправљено и сад то уверење не вреди.

После овога обавештена протокол да без изнета успомена.

— *Бока Нешић* пита да ли је казнени чиновник који је правио такве услове за ренду за песак?

— *Председник* позајмује да ће се казнити.

— *Родољуб Драгојевић*. Требало би јавити полицији о овоме.

— *Председник*. То је учињено.

— *Милан Петровић* пита, како иде с регулацијом за Енглезовцу?

— *Председник*. Тај посао по решењу одбора дат је професору г. Андоновићу. Он је с њим готов, али још није општини предат. Данас или јуче г. Антоновић је казао да се одреди лице, које ће да прими те планове, што је и учињено. (Добро.)

Љуба Миншовић казао је да се ослобађа од дужности присутних. На његово место изабрат је Паија Антоновић, трг.

Тако исто и Петар Арамбашић казао да му се уваже оставка на поротничку дужност. (Неуважава се.)

Држата је лицитација за давање под закуп прода на пољану општинске утрине. Ова је лицитација била неколико пута, па се нико није јавио после лицитације дошла је једна понуда Алабакирја за 3600 дин. и то трава за три године.

— *К. Главинић* примећује да би требало држати другу лицитацију с додатком, да се закуп даје за три године, па ће се писати, неће ли који, да лицитира. Пита, да ли ће општина бити дужна, да даје закупцу какве накнаде, ако ма у тоју закупа одузме за какву другу потребу које варош ове утрине?

— *Бока Нешић* противан је, да се ова лицитација одобри, него је мишљења да се држи трећа, али таме, где свани може да види шта се даје и како се даје: и зло не буде бољег понуђача, онда правно може се уступити њему.

— *Председник*. Решено, да се држи друга лицитација на баталишким за три године.

— *Никола Вулковић* мисли да треба да се може у условима, да ће му се дати сразмерна накнада, ако би општина узела за своју потребу 5—10 хектара.

— *Милан Ђорић* противан је том предлогу Вулковића, што закупац нема никакве штете отуда.

— *Коста Главинић* — потпомаже предлог Вулковића с тим да се закупцу не даје никаква накнада до 5 хектара.

— *Председник* саопштава да је члан лицитационог акарта послао процену једну и врло судска акта која се односе на предмет о закупу извесног земља п. Зујице, вок. Мише Нешића, бив. фијакеристе. Изнесши процену пред одбор те да реше, да ли да се успоји, или одбаци, јер од тога зависи шта ће да се ради по овој ствари.

— *Бока Нешић*. Прикидали то земљиште у рејон варошки.

— *Председник*. Прикида.

— *Бока Нешић*. Онда је мало 6 дин.

— *Милан Ђорић*. Мишљења је да се та процена успоји јер је земљиште више пашњачког пута т. ј. Код Малеповачка бапте.

— *Мата Јовановић*. Предлаже да се процена од 6 дин. успоји.

— *Коста Главинић*. Да случајно то земљиште експлодала код улице?

— *Родољуб Драгојевић*. Одбор нема да устуни земљиште јер то по закону није одлучен без одобрења.

— *Председник*. Саопштено отуђење мора одобрити пре одор. Но онде је питање о процени, које може одбор да прими.

Усваја да одбор процену? (усваја).

Одбор општински упућује је једно питање на трговачку комисију односно опит ликера који је одаде експедован и краљем.

Комисија се подељала на већину и мањину. (Секрет. чита извештаје.)

— *Соломон Авројел*. То је један разлог у одложеном мишљењу, а други ће сад додати у томе што овде нема довиза да

ли је он довела посао лицер или што друго шир. воду. То треба прво извидити. Управа Трошарине треба да се изјасни, да ли је он довела посао лицер и колико.

— *Коста Глишовић.* Има ли ту доказа да роба која је пријављена послата, није дуготута. Ако има то онда зовни, да је та роба послата закон је и праћена. Ту онда нема препире. Ако нема тога доказа, онда то треба напидити.

— *Љуба Јовановић.* Пита има ли какав доказ да је то пиваћено во Београда. Може се догодити да тај сеиан није отишо из Београда.

— *Никола Вулковић.* Најкраћи пут је ово: да трошаринска управа упита станицу железничку је ли та роба тако пријављена или није или то станица сама зна, што овај није хтео примити. Даље нека то остане још на 10 дана, док се и ово неизвиди. (Да се реши)

— *Председник* износи на решење понуду Анте Алексића о тротоарским плочама за рудничког округа.

— *Светозар Боторић* предлаже комисију, да прочи ову понуду. За комисаре предлаже: г. г. Милана Петровића, Бошу Новаковића, Николу Вулковића, Милана Катанановића и Сиедеревца општинског инжењера, која су и усвојена.

Председник износи молбу сеиања лебарског на решење, којим се тражи повећавање таксе лебу. По прочитању молбе сеиања, председник је сконштио цене брашну— житу.

— *Јосип Бурсаћ* предлаже 27 пара дин. да буде цена бољем обичном а прво хлебу од прошла бранова сијанст 22 паре дин.

— *Др. Милан Радовановић* предлаже да се одреди комисија која ће потанко да испита стање, да тачно сазна цене брашна и колико се леба од њега добија, колики су трошкови лебарь и т. д., даље да се брашно подели у три групе, према разним ситама у бело, полу бела и црна и да се за сваку врсту леба одреди цена.

Противан је да се то питање одмах реши, за комисаре предлаже: г. г. Вулковића, Одавића, Бошу Николића, Др. Павла Поповића, који је био у војној служби и зна како се ради лебац, и од лебара: Сазу Вељановића и Бојлона. „Овај је предлог примљен.

— *Бошко Новаковић* слаже се с предлогом Др. Радовановића, а у исто време жели да ће та комисија проучи питање, да ли би било корисно, да се дозволи слободно мешење с тим да општина одређује највећу цену о лебу.

— *Председник* слаже се и потоњаке предлог Др. Радовановића.

— *Председник* предлаже, да се приликом решавања о преузу предлози одбору да обласи суд и одбор општински да може чланити трамву општинских имања у рејону за изнад рејона, пошто многи грађани то желе.

— *Светозар Боторић* пита може ли се изнети овај предлог пред збор, па ако може, нек се изнесе.

— *Никола Вулковић* противан је овоме предлогу.

— *Председник* објашњује свој предлог о трамви.

— *Бошко Новаковић* приклања да одлука, коју би данас о томе донели треба да је прецизна а за такву одлуку треба сачекати да се зна коме ће шта дати а од кога шта узети. Ми то немамо. А кад је тако онда то тек треба припремати, па доцније изнети пред збор

— *Председник* наводи пример, како једна удовица која има сатие дуге, жели да подигне њу где би себе и дечицу сложила, па не може то да учини пошто јој је плац ван рејона.

— *Бошко Новаковић* и тај случај треба изведети.

— *Милутин Марковић.* Овај садашњи предлог је питање компликовано, а по закону се тражи, да се тачно одреди имање, које се тражи. Према томе се помоће пре изнети док се и ово не уреди. Даље у овом случају неслужбено је немогуће сад изнети на одобрење. С тога је мишење да се ово питање боље проучи и онда поднесе одбору на да одбор сформулише тражење, које упућује збору. Одбор решава, да се ово питање одложи.

— *Председник* износи једно хитно питање да се расправи

Стрводер је поднео молбу и тражи у интересу своје и општинском да се доле на дунавској обали направа једна пруга, где ће он своје послове вршити, а међу тим да му исту плаћа општина наруџу. То је нужно, да се убрзано напусад одмах бацају а да се стоје мртва на земљи. Ово је питање остављено за идућу седницу, а она је закључена у 9½ часова по подне.

Држан 8 Марта 1893 год.

Председавао председник општине Милован Р. Маринковић.

Председник. Протокол прошлог састанка би прилисли после усвојене правобде Николе Вулковића да је довста одлука односно равмене земљишта за сва земљишта ван рејона. Председник износи одбору ово г. министра грађевина, који се тиче изравног пута и регулационог фонда.

— **Никола Х. Поповић.** Пита, да ли има регулационог фонда још каквог имања, што би општина било од користи

— **Председник.** Изјављује да још доста имања има регулационог фонда напоменувши уједно, да је боље прихватити понуду министарства но да се држава послужи експропријацијом, у ком случају општина не би добила никакве накнаде за мрежни трг.

— **Милутин Марковић.** Препоручује одбору да прихвати понуду министарства, пошто је од користи по општину, јер регулациони фонд још има имања доста. нарочито још и с тога, што је у интересу унапређења Београда да тај фонд буде у рукама општине. Мисли да би далеко напредовао Београд био, да је тај фонд од постања свог у општинским рукама био.

— **Вељa Тодоровић.** Хоће, да се види прво, да ли има што у томе фонду, па да би према томе требало прво у имену прихватити понуду, па тек доцније о томе донети дефинитивну одлуку. Осим тога вели, да ову размену треба и збор да одобри.

— **Председник.** Доказује, да је од великке користи што ће регулациони фонд добит у општинске руке, те ће моћи општина сама волеж Београд регулисати и неће депутатима да се Београд шири преко М. Луга на штету сеоског и дунавског краја.

— **Светозар Боторић.** Није противан предлогу министарства, но мисли, да би требало да држава уступи општини и плац до дежурске чесме у улици кнез Михајловој.

— **Никола Вулковић.** С радошћу прима предлог министарства, само би желео да и потоци, звани „наши чајри" прилазе општини, ако исти није већ својина регулационог фонда. Исто тако потомаже Св. Богородица што се тиче плаца до дежурске чесме.

Предлаже, да се одреди комисија, која ће регулисати питање односно одређивања места за харвена трг и жели да он остане у корист у интересу трговине и заната у Београду.

— **Председник.** Председник одговара Н. Вулковићу. Каже да се је разговарао са министром финансије односно „наших чајри," из чијег се говора може закључити, да је наклоњен, да га уступи општини. Што се тиче питања о пијаци, на дневном су реду извештаји комисији и стоје до одбора да то питање дефинитивно реши.

— **Марко Велизарић.** Вели, да је и сама општина давно мислила да изнесе одавде мрежни трг и да ту насади парк. На кад ено држава хоће о своме трошку то да украси онда треба тиме прво примити понуду министарства.

— **Мића Петровић.** Није за то да се ова стара одмах дефинитивно реши, но да се по предлогу В. Тодоровића одреди комисија за проучење овог питања.

— **Бока Димитријевић.** Пита, да ли ће се са регулационим фондом уступити општини и место на дорћолу, звано „Шлиштрана"?

— **Гавра Брнић.** Предлаже да се уступи држави околко земљишта, колико је потребно за зграду скупштинску, а остатак новчане суме, да ће држава хтети да засади парк и да га у добром стању одржава.

— **Соломон Азријел.** Предлаже да се одреди комисија, да види, да ли регулациони фонд има још имања на тек онда да се решава о размени.

— **Др Мариа Леко.** Слаже се са предлогом Сол. Азријела, и тражи пре решења, да комисија проучи још питање, нарочито с тога, што се не зна предност регулационог фонда.

— **Председник.** У подужем говору доказује важност и корист по општинске ин-

тересе уступања регулационог фонда општини. Препоручује одбору да предлог прими, јако не би министарство предузело да на други начин дође до овог плаца.

— **Раденко Драговић** је за предлог пошто би зидање ове зграде било јемство, да ће престоница бити увек у Београду, а желео би да се и „пашин чајир“ и друга поменута земљишта уступе општини у накнаду.

— **Мата Јовановић**. Прима у начелу предлог с тим да се одреди комисија да накнаде имовно стање регулационог фонда, пошто није рад, да се сиротиња марвени трг без ране накнаде.

— **Тока Нешић** је мишљења, да није потребна комисија и да би требало примати понуду одмах пошто држава може и без накнаде одузети ово земљиште па ма какво мишљење дала комисија.

— **Милутин Марковић**. У подужем говору и са разложима препоручује одбору да прими понуду одмах пошто то захтевају интереси општински. Вели, да је регулациони фонд довољна накнада за марвени трг који, кад би се у новцу процењено, не би много предео. Осим тога, подизањем грађевине за скупштину, народ ће се уклањати и уштедиће се општи трошак ово тога, пошто је и сама била намерја, да на томе месту парк подиже, а марвени трг ван вароши измести.

— **Никола Вулковић** доказује, да је овај фонд требао да буде у општинским рукама још од свога почетка. У осталом слаже се са предлогом само би желео, да се одреди комисија по рапцији мишљења као и да накнада, да ли би општина са регулационим фондом имала да прими и какових обвеза.

— **Вела Тодоровић** пристаје чак, да се марвени трг уступи држави и без накнаде, пошто ће општина имати доста користи, што ће су ту подићи скупштинска зграда — у Београду редовно држати скупштинске седнице. Но кад већ држава пуди извесну накнаду, онда тим пре пристаје, но с тим да комисија прегледа и оцени стање фонда. Ово предлаже да нема никакве везе са уступањем трга.

— **Председник** изјављује, да нема више пријављених говорника с тога сматра на гласање.

По свршеном гласању предлог буде примљен са 16 гласова против 9.

— **Председник** износи одбору на решење понуде Светозара Јовановића и Јоргаћа Јовановића за изношење ђубрета из касарна свакламаског и војничког. Тем својом понудом моле да им се изношење ђубрета не уступа само за ово кратко време, но за три године, пошто иначе да утроше извесан капитал ово набаве стоке, кола, људи. Ако ни се уступи за три године право извлачења ђубрета или управо за 34 месеца онда буде 1500 динара, јако би после општина мало друкче уделила таксу за изношење ђубрета у корист њихову, пошто неће ирло им је дуго остајање на тих касарна до Карабурме, онда они пристају да за то време дају општини 2500 динара. Пошто је укладање ђубрета из вароши врло важна ствар нису одбор да ово пре реши.

— **Никола Вулковић** предлаже, да општина не тражи никакве користи од изношења ђубрета и да тражи људе, који ће овај посао јачно вршите па да за то општини ништа не плаћају. У здравду грађана види већу корист по општину но у неколико хиљада динара што општина сада пад од изношења ђубрета.

— **Мата Јовановић** слаже се с предлогом Вулковића.

— **Соломон Азријел** предлаже да се за сада уступи за годину дана, па да се у току ове године изведе предлог Вулковића.

— **Председник** предлаже, да се половина прихода од изношења ђубрета употреби на изградњу ових концесионара да јачно врше своју дужност.

— После овог одбор је усвојио понуду за 1500 дин. за годину дана и предлог председников односно употребе прихода од овога.

По овоме је одбор одредио комисију која ће са пуномоћницима нишавске општине одредити границу атара београдског и нишавског.

Пошто је одбор овлашћио суд општински да пропише нова правила трошарења према напору царинска београдског, и пошто је одобрио да се за стрводеве сграда што је одређена за 12 часова про подне.

Дрхан 12. Марта 1892. г. у Београду.

Председавао председник Милов. Р. Марковић

— *Председник* Пошто има довољан број одборника, моли да саслушате протокол прошлог састанка (Секретар прочита и после примедбе Боке Димитријевића, која се усвоји, протокол се прими.)

Моли да саслушате уверења о владању и имовном стању разних лица (Имена лица и одлуке одборске опширно су у протоколу од данашњег.)

Моли саслушајте једну лицитацију.

— *Секретар* прочита протокол лицитације за зграду друга, која нису шабачки и крагујевачки пут. Понуђен је рад за 18.492 дин. (Настоје кратко конгресалне и обавештавање са нижњиорем.

— *Председник* одобрава да се ова лицитација. (Одобрава).

Међу хитним стварима има да нам прво саопштавам о привременој позајмици код Народне Банке. Ја нас молим да чујете акт Народне Банке у овоме. (Секретар прочита: Дакле, на основ писма Народне Банке изволели сте чути једну малу разлику од пређашње погодбе: По пређашњој погодби ни смо морели унапред плаћати интерес тромесечни; сад нам Народна Банка чини услугу и не тражи нам интерес сваки три тесеца унапред него после. Тиме се општини много користи, друго остаје све по старим погодбама, које смо већ утврдили са Народном Банком остаје да ни прихода за трошарине предајемо њој на текући рачун, а она да нам признаје 6% интереса, како је раније утворено. То сам сматрао за дужност да вам саопштим ради знања.

— *Никола Хаџи-Поповић* А како стоји ствар, што се тиче зајма?

— *Председник* Да у ранијој је погодби утврђено да се зајам, који је учињен код Београдске задруге постепено пренесе на Народну Банку, ми да и плаћање буде пренето на њу.

— Тока *Немић* Ја бих молио да се раније писмено Банчино прочита, пошто нас има нових, којима није познато. (Секретар прочита).

— *Председник* Као што сте дакле чули, једина је разлика намеђу пређашњег и садашњег стања у томе што се по пређашње плаћало интерес раније а сада ће после тромесечног рока. Осим тога, обрачун камате по сваки месеци задано је много посла и Банци и Кредитном Заводу и Задруги и општини, и с тога Банка налази да је боље да се посао овај врши по текућем рачуну. Али и од тих правила о раду по текућем рачуну она чини извесну концесију за општину. Она, као што се зна прима мешице повчаних завода али с непритворном предношти побије их, а општина према по номиналној вредности. Осталв одредбе споразума утврђеног између задруге, општине, Банке и Кредитног завода остају и на даље.

(свршено се)

ТАКСЕ

за јавна забава у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара на јавним, забавама и т. д. од поноћи до	5 д.
б) За свирање са певањем поменутих од 1 поноћи до	5 „
в) За свирање пливачког (крононог) Дунав-Канала	20 „
II.	
а) За играчку у локал I-ог реда	10 д.
б) За играчку у локал II-ог реда	10 „
в) За играчку у локал III-ег реда	„
III.	
а) За гледању на дан	5—10 д.
б) За разне представе и позоришне комедије, дечије	10—40 „
в) За вежбачуље и циркусе	5—15 „
г) За представе од привидења	10—20 „
д) За забаве „Тиволи-Ваукс“ т. ј. (позориште, свирање и представљање) од поноћа	50— „
IV.	
За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шиће општински Суд посебно.	
V.	
За воду на општој пумпи.	
а) Врче од 5 литара	0·5 дин.
б) Врче од 9 литара	0·10 „
в) Врче од 9 литара	0·15 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник општина Београдска — Штампа Српска штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 21. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страни земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 17. Маја 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нема слати уколико со општинска
суда а све кореспонденције за уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

НИКОЛА ТЕСЛА

ПОЧЕТ НЕЗГРАДЕНИМ ОПШТИНИ

У часопису „Zeitschrift für Elektrotechnik", свеска за мај читамо о путу Теслин ово: 22. априла уторак је Беч одлично гостa, који је у свом опхођењу и понашању врло скроман. То је наш чувени и славни земљак Тесла. Обично се сматра, да је Тесла Американац. Он је истина настањен у Америци и живи у Ню-Јорку, али по народности он је аустријски Србин, родом из Лике у бившој војној Крајини. Отац је Теслин прота, а ујак му је један од виших штабних официра у аустријској војсци. У породици електротехничкој рођен је дар за математику, што је и Николи наследно. Он је имао прилику, да се у овој науци усаврши у политехници у Грацу, где је од 1876—1880 учио. Овде се упознао са прим. магнето-електричним и динамо-машинама под надзором покојног професора Пешла. Практичну парадеру отпочео је у телеграфској кући и Едисон, а 1882 г. настанио је у Пешти са телефонизом. У истој години отишао је у Париз друштву Société Edison, где га је највише занимало грађење Едисонових машина, које су врло испитане свеске давале. Тако је дошао у Menlo парк, где је у друштву са Schmidt-ом овај задатак најповољније решио, а при том је радио на својим усавршеним моторима за наизменичну струју. Патенти, који се односе на те моторе, датирају се од 1881 г. Теслин је сада 35 г. Часте, којим су га одликовали British Association, друштво Society of Telegraph Engineers and Electricians као и друга друштва поводом опита, што их је држао у Лондону, нису ни мало изменили у скромном понашању његовом, а само су га побудили још више да са одушевљењем настави посао, који је тако сјајним успехом отпочео.

НАРЕДБА

Такође према члану о измени § 364. казненог закона пређено је, да се радње и дућани држе затворени недељом и нашим црквеним данима. На основу овога законског прописа, а на молбу свију бакалског и по препорури Управе вар. Београда од 10. т. м. Бр. 7645 суд општине вар. Београда на основу, чл. 36. зак. о општинама, наређује:

да од данас све делатности радње морају бити недељом и другим празницима, законом обележеним, затворене, пошто и оне нису ништа друго до бакалске радње.

Са свима ко противно овој наредби учини, поступиће се по горњем законском нарећењу.

Од суда општине београдске. СВр. 3602. 15 Маја 1892. г. у Београду

НАРЕДБА

На молбу осмога бакалског а по препоруци управе вар. Београда од 10. Маја 1892. год. Бр. 7644. суд општине вар. Београда, као надлежан, на основу чл. 36. зак. о општинама, наређује:

да се од данас строго забрани продаваље страних производа, (као: лимунова, поморанџи, сапуна и др.) на ов. пијацама и по улицама, пошто се таква радња, коју поједина лица управљају, по закону има сматрати као торбарење.

Ко би противно овој наредби поступио биће кажњен по основу § 387. т. 1. крив. закона

Од суда општине вар. Београда СВр. 9266. 15. Маја 1892. год. у Београду.

ОГЛАС

Многа обвезници редовне, I. и II. позива народне војске неимају где су уписани и то с тога, што нису долазили у штаб ове команде, те да им се нада војничка белег.

Према томе овим се понављу сви они, који немају војнички билет да дођу у штаб ове команде, јашта им се оставља рок до 1. Јуна ове године.

Ово се односи и на све оне, који дају изнесну комору а неимају за коју једињицу и који нису, те да се и њима нада речени билет.

Ради бржег извршења озога посла и да неби поједини чиновници били спречени у вршењу њихове редовне службе, изволеће начелници министарства, управници и у општине старешине државних надлештава и установа упутити у штаб ове команде једног од млађих чиновника са списком за све оне особе, које нема војнички билет, те да се билети и за њих нада.

После овиначног рока резидираће се списком у штабу ове команде, и за кога се год нађе, да овом позиву није следовао нити војнички билет приложио, казниће с затвором.

Из штаба VII. пукковног округа 12. Маја 1892. год. Бр. 9517. Београд.

ОБЗНАНА

Ниже именована лица обвезници III. резервне пијонирске чете редовне војске, позивају се да у року од три дана по изласку овог огласа предстану VII. пуков. окружној команди ради надзирања ово-годишњег вежбања и то:

1. Димитрије Живадиновић,
2. Никола Деспотовић,
3. Светислав Ристић,
4. Спасоје Михаиловић,
5. Петар Димовић,
6. Драгутин Стефановић, и
7. Панта Костић,

Од стране суда општине вар. Београда 8 Маја 1892. год. АБр. 6873.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

34. РЕДОВНИ САСТАНАК

7. Маја 1892. год.

Председавао председник г. Милан Р. Марковић; биле од чланова одбора: г.г. Ђ. Ж. Нешић, Јев. Вуровић, И. Ђорђевић, Ј. Христић, Д. Дамјановић, С. Вељковић, Ф. Васиљевић, К. Д. Гавриловић, Св. Ристић, Ник. Тасе Кесић-Сокић, Ђ. С. Николајевић, А. Ј. Одавић, В. Тодоровић, К. В. Михајловић, Н. Х. Шапић, Р. Арсенић, Милут. Ј. Марковић, Мита Јовановић, М. Трошевић, Г. Брзић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Маја 1892. год. и у одлуци КЊБр. 349 учитеља је досуда да се набавка и подомера зимске ја накладног кредита од пола милијона дин. одобреног за извршење зеле појединих зуба са колеодијем дењем и набавку материјала за исту.

II.

На предлог Мих М. Поуденића одборника, који је изјавио да лично познаје Уроша Урошевића, приватиера, за кога окружни команд трази уверење о владању и изложи стању, и да је то обућар по занату, одбор је одлучио, да се накнадно изда команди уверење, да је Урош Урошевић обућар од доброг владања и сиротног имовног стања па да је одбору неопходно потребан као члан у градјевоју комисији.

III.

На предлог одборника г. Мате Јовановића, одбор је решио, да карочата попеременитих контролору рад ово калдрмисања појединих улица, како би се калдрма што боље изредила.

За поверенштво изабрати су:

а. За вашаришну улицу Стеван Чађевић, одборник, Ђорђе Николић, магазинер, Јова Ристић берберин и Коста Лазаревић дућанџија.

б. За вашарски трг. Никола Х. Поповић и Илија Ђорђевић одборници, Живан Бугарчић као Сава Цветковић и Васа Дучић бакалин.

в. За душанову улицу. Н. Р. Поповић, М. Капетановић и Ђ. Димитријевић одборници, Владе Ђорђевић бакалин, Мих. Јовичић пекар и Дим. Ђорђевић трг.

г. За кружну улицу. Мита Јовановић и Сима Вељановић одборници, К. Јовановић пиварац, Чеда Поповић пекинспар.

д. За Лепеничку и Вук-Караџића улицу Никола Вуковић и Коста Гавановић одборници, Никола Спасић трг., Младен Стојчевић, пекинспар и Стеван Милићковић трг.

ђ. За котарску улицу. Ђ. Димитријевић и М. Капетановић одборници, А. Вабо. Ј. Константиновић и Н. Каки трговци.

е. За Маркову улицу. Ђ. Ж. Нешић и Милан О. Петровић одборници. Вића Марјановић жена. Илија Димитријевић и Милан Тодоровић бакалин.

ж. За Јеврејску улицу. Св. Ристић, Ђ. Поповановић и Коста Петровић одборници, Јеврем Мојеровић трг. Ж. Недељ пекинспар и Коста Бркић трг.

IV.

По прочитаној акта истражног судије за вар. Београд АБр. 6845, 6846, 6831, 6844, 6843, 6860, који се траже уверења о владању и имовном стању званених лица, одбор је најпре, да су Димитрије Поповић и Таса Драгутиновић добро владали и у сиротног имовног стања; да су Марко Спанић и Милан Симић добро владали и у добром имовном стању; да су му Драгутин Врановачки и Срета Канић непознати.

V.

Председник изнеси одбору на вишедње молбе, којим се траже уверења о сиромашном стању.

По прочитаној тих молби СБр. 8147, 8227, 8364, 8378, 8389, 8201, 8301, 8207, одбор је најпре мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Стане Јовановић, Анке Трајковић, Христине Рајић, Јулке Ковач, Димитрија Стојановића, Миладеја Мишића, Јосифа Дубоки, Марије Илинковић, за тек онда да им нека тражено уверење.

VI.

По прочитаној протоколи дипутације СБр. 8119 дражне за употребу буџета, што се износи из приноша, на којој није било ни једног дипутата, одбор је сагласно председника општине да ову ставр регулише, како за најбоље нађе.

VII.

По прочитаној протокола дипутације ГБр. 744. дражне 5. Маја 1892. год. за грађење крајњег улице у Немањиној улици, одбор је решио, да се грађење приређене калдрме у Немањиној улици устави Мити Стојадиновић, по дужности и четири и по вере дин. (54 и по вере) од квадратне метро.

VIII.

По прочитаној протокола дипутације СБр. 7425. дражне 7. Маја 1892 год. за давање под закуп кошење трава, одбор је решио, да се кошење траве устави за ову годину и то: у њином надзиштву од главног градског каптје десно, као и оне поред општинске расадишне Пешту Тројановићу за три стотине и осам динара. (308 дин.);

У општинској расадишни Светиславу Јовановићу за шездесет и четири дин. и двадесет пара (64·20 дин).

У новом селишту Јовану Петковићу за седамдесет и три динара и десет пара (73·10 дин);

Пеширу код крипе Кнеџевић „Андреја“ И. Чупићу за три стотине и двадесет динара и пет пара (320·05 дин);

Конске траве у старом гробљу Петру Дмитријевићу за сто шездесет и шест динара и седамсет пара дин. (166·50 дин);

IX.

Одборнике г. Таса Кластин-Спасић, поводом решења одборског о продаји траве на старом гробљу поврте питање да ли има општина право да ту траву продаје поште мисли да је то земљиште привено.

По саслушању овога одбор је одлучио, да суд општински расправи ово питање и поднесе одбору извештај.

X.

По прочитаној изјавитаја поверенштва ГБр. 7480 одређивању ове улице сакавилске, одбор је решио, да се овај изјештај у свему прими с тим, што се продужи улицу у средини парцела, да најнижеро одељење учини да то буде на границама истих.

XI.

Председник изнеси одбору на решење молбу дућанског кола јахача „Кнез Михајло“, којом тражи новчану помоћ за натрајбавање прилагом спасоносних трка ове године.

По прочитаној тој молби АБр. 6928. одбор је решио, да се дућанском кола јахача „Кнез Михајло“ даде помоћ из општинске благајне и из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове пета помоћ као и прошле године што је дато но ако би прошлогодишња сума била мања од пет стотина динара, да се ова годишња да нет стотина динара.

XII.

По прочитаној изјештаја тромарнинске поверенштва АБр. 2517. о тражењу виробродског друштва Кнеза Гагарина, да се општинска тромарница на тас што га то друштво у своје уноси, наплаћује исто и не друго, одбор је решио, да се мишљење поверенштва одобаи и да се у погледу свих наплаћивања пошто по закопу и тарифи општинске тромарине.

На ге, што се до Београда у шестерицама довлаи, да се наплаћује тромарина брутто, над се исти у бурад роваше и таке у своје уноси.

XIII.

Председник изнеси одбору на решење изјештај поверенштва изабраног у седници одборској од 19. Марта ов. г. ради прочитања питања о повраћају каучуке Косте Павледе, коју је одложио као закупац дућана за прошлих година.

По прочитаној тога изјештаја АБр. 5468, одбор је решио, да се изјештај поверенштва у свему усвоји, но коме се молиоцу Косте Павледи не може издати сума, коју траже на име повраће с каучуке, већ ако и даље остане при своме тражењу, нек се обрати суду.

XIV.

На предлог одборника г. Ђорђа С. Новаковића одбор је препоручио, свима члановима

СПИСАК

ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

који су платили порез

ЗА 1. ПОЛУГОДИШТЕ ИЛИ ЗА ЦЕЛУ 1892. Г.

(Продужење)

1. Анастас Мојзер чиновник народ. библиотеке.
2. Антоније Костић терзија.
3. Арон Нахчић одвокат.
4. Арса Атанацковић каосација.
5. Атанасије Георгијевић пекинспар.
6. Благоје Ж. Јовановић учитељ цртања.
7. Благоје М. Стојановић чиновник. монополна.
8. Бошко М. Лазо механ.
9. Васиљије Златић чувар осуђеника.
10. Васа Мијатовић каосација.
11. Васа Селаковић дућанџија.
12. Велко Салих прекупџија.
13. Гина Јовановић кафеџија.
14. Гедеђ Јошић трг.
15. Давид Бујо трг.
16. Данило Лемајић равнодан шила.
17. Димитрије Доњдашић прозезор.
18. Димитрије Ђорђевић трг.
19. Димитрије Ш. Јовановић бакалин.
20. Димитрије Милинковић бакалин, за целу годину.
21. Димитрије Суботић трг.
22. Драгомир Здравковић трг.
23. Драгомир Радуловић један фирмо за целу годину.
24. Драгутин С. Рајковић кал. трг. за целу годину.
25. Ђорђе Грбић б. кне.
26. Ђорђе Дрндаревић кал. трг. за целу г.
27. Ђорђе Јовановић земљодељац.
28. Ђорђе Одавић механ.
29. Живко С. Богдановић кал. трг. за целу годину.
30. Живко Давидовић пекинспар
31. Живко Јовановић чин. управне фонд.
32. Иван Ковић пекинспар
33. Иван Трифуновић чувар осуђеника.
34. Илија С. Рајковић трг. за целу годину.
35. Илија Јуришић бакалин.
36. Исак С. Адања кал. трг.
37. Исак Аврејов трг.
38. Јаков Поповић стражар.
39. Јован Војновић рибар, за целу годину.
40. Јован С. Вељковић механ.
41. Јован Гагић терзија.
42. Јован Ш. Пачић.
43. Јован Пр. Стевановић пекинспар.
44. Јоакин Тодоровић кав.
45. Јосиф Вагнер кајсер.
46. Јосиф Мајзер чин. мар. библиотеке.
47. Коста Ш. Димитријевић кал. трг. за целу годину,
48. Коста Дишић поштмар.
49. Коста Јовановић сапетлија.
50. Лука Келовић трг. за целу год.
51. Маријо Ђурђевић надзорник.
52. Мајдало Н. Исаиловић прак. управне фон
53. Милан Недељковић кал. трг. за целу год.
54. Милан Стојковић учитељ.
55. Милија Николић пекинспар.
56. Милија М. Р. Стојановић занат. за целу годину.
57. Милоје Живковић општ. чиновн. б. жал.
58. Милош Алексић трг. кал. за целу год.
59. Милош Борисављевић пекар општ.
60. Мијло Јовановић б. бакалин.
61. Марко Томовић кнеза стражар, за целу годину.
62. Младен Ђурић келнерја, за целу год.
63. Младен Н. Стојчевић трг.
64. Мошо Ј. Овадије телалин.
65. Настас Крстић трг.
66. Настас Тадић прекупџија.
67. Нестор Домонић млекарија.
68. Никола С. Р. јовановић трг. ком.

одбора, да на њима тачно долазе у седнице, како би се рад могао оптински у 6 часова као би се што више послова покрпавајући.

35. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
11. Маја 1892. год.

Председник председник г. Милош Марјановић бива од чланова одбора г. г. Младен Ј. Марјановић, В. Р. Поповић, Матеја Јовановић, Мих Константиновић, Др. Вуровић, Б. С. Николајевић, Коста В. Михајловић, Љуб. Јовановић, Вел. Тодоровић, А. Ј. Одавић, И. Ворђевић, Младен Грковић, Н. Х. Поповић, М. В. Петровић, Д. Гарић.

I

Прочитан је записник одборске седнице држане 7. Маја 1892. год. и у одлуци Бр. 360 под в., учињена измена, да место Ђоке Николића буде Коста Ворђевић, барутџија надзорник при грађењу касарне.

II.

Одборник г. А. Одавић предаше, да се кадрирање неквалификовани део добричке улице.

По саслушању овога председник и по објашњењу инжењера, да је одбор већ решио, да се овај део улице кадрирање, одбор је одлучио, да се извши одборско решење, које је раније донето, за кадрирање овог дела добричке улице.

III.

Одборник г. Ђорђе Нешић каза, зашто до сада није дата дозвола предузимачу грађења кадрир у основској улици, како би могао рад отпочети и предаше, да се ни пре држала лицитације ујек у инжењерском одељењу изврши све ово, што је потребно предузимачу тако, како би он могао по одређеној лицитације одмах рад отпочети.

По саслушању овога и по објашњењу председника, да се данашње лицитације због недовољне техничке радне снаге, одбор је поверљиво Суду, да од сада по предлогу г. Нешића поступа.

IV.

Поводом изјаве председника општине да нема довољно техничке радне снаге у општине београдској, одборник г. М. Јовановић предаше, а одбор одобрава, да се сем буџетом одобрених техничких лица могу узети у општинску службу још два техничара, на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

Оглашавајући се председник: да ово решење извршио, в одреди плату тим техничарима.

V.

Одборник г. А. Одавић предаше, да се Јован Смедеревац, врши општинске инжењер, задржи у служби општинској, као човек, коме су сви радови у инжењерском одељењу добро познати и који би могао бити ново изабраног управника инжињерског одељења велик помоћи. Одбор је препоручио председнику општине, да се у смислу овога предлога споразуме са управником Седеснопићем ако и о награди Смедеревчеву па да о успеном известе одбор.

VI.

Одборник г. В. Тодоровић предаше, да се редовне одборске седнице држе наделом пре подне, а ванредне пређашњом, пошто мисли да ће се на тај начин одбор многобројније и тачније састајати.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се седнице сазивају у дане, као што је досад било, с пуноважном, да одборници ране тачно своју дужност и долазе у седнице.

VII.

По прочитању акта истражног судије за нар. Београд, АБр. 6883, 6884, 6911, 6910 и 6894, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио, да је Ђорђе Петровић, лекар, доброг владања и доброг имовног стања: да је Тодор Шикоч доброг владања, а слабог имовног стања: да су му Христодул Лазаревић, Тоша Јовановић, и Алекса Димитријевић, Лепша Јованов Наумовића и Перса Косте Ђорђевића и Јован Васиљевић непознати; да је Мирјапо Петровић Јак, доброг владања, а сиротног имовног стања, с тим, да је овај подељен за учињену кривицу од стране гимназијске већ казнен.

VIII.

По прочитању акта команде коњичке бригаде, АБр. 4909, одбор је изјавио, да је Коста Ресавац доброг владања, да не умије добар ранг у грађанству, а отац његов да је доброг имовног стања.

IX.

Председник изнесе одбору на вишекратне молбе, којим се тражи уверења о сиротиште стању.

По прочитању тих молба СБр. 8442. 8445 8460, одбор је једнако мишљење, да се Јелени Каквареној може дати тражено уверење, да се Митра Ристе Поповића не може дати тражено уверење и да се суд предходно увери о имовном стању Живка Калеа, па да му онда тражено уверење.

X.

Председник изнесе на решење изјашњај непотребитих за одређивање стално дене либа, по којима чланови, непотребитих нису пријатни, то је одбор одлучио да се овај предмет остави за идућу седницу и да се чланови непотребитих, одборници изврчити позову, да у идућу седницу дођу.

XI.

По прочитању изјашњења непотребитих о прегледу општинских каса АБр. 6622, и по саслушању предлога г. Ђ. Ж. Нешића, одборника, да се по одељења општинских установа потребне књиге за рукописе са општинским печат, одбор је решио, да се казнити непотребитих у своју прими и по њему поступи, благодарећи поменутом на његовом роду.

Исто тако да се услоји предлог г. Нешића, препоручи председнику општине, да ово решење што пре изврши.

XII.

На предлог одборника г. Н. Х. Поповића од бор је овлаштио председника општине, да може наређивати напредне прегледе каса, кад на добро каже.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Лично вести.** Никола Тесла чувени електротехничар, одавно се познају београдске општине, је ће доћи у Београд где ће се дни два бавити.

Ми се из свег срца радујемо доласку овог великог Србина а надамо се да ће му и сте што тако и цео Београд обрадовати.

— **Зидање школе.** Давно жељено зидање школа за београдске основне школе већ је отпочето. Отпочето је са зидањем зграде за основну школу за дунавски крај и јалију.

Зграда ће бити уређена за све остале школе београдске, а подиже се у улици Душановој на месту где је била пређа св. Александра Невског.

О зидању те зграде општина је закључила са предузимачем овакав уговор:

УГОВОР

закључен између општине београдске и г. Радована Мићеновића, предузимача из Београда, о зидању основне школе у Душановој улици, под овим погодбама:

1. Општина даје у најам г. Радовану, а г. Радован прима и обавезује се, да општини сагради о свом трошку и материјалу основну школу у Душановој улици, строго по плану, предрачуну и опису радова за цену од сто четрдесет и две хиљаде двеста стотине четрдесет и три динара укупно.

2. Предузимач се обавезује, да за ту суму целу зграду потпуно сврши; да даде свој материјал и рад, и да преда општини све готово и начињено; да земљу, блато, отпадке и дубре очисти, и да потпуно свршену грађевину без икаквих недостатака и

---

69. Живојин Дучић пензионар.
70. Петар Ђурић магацин. за целу год.
71. Петар Ј. Пашћ служитељ мин. прив.
72. Петар Новаковић пр.
73. Радивоје Предић управник зајма.
74. Риста Васиљевић кмоси.
75. Риста Стојановић пензар жив. нар. прив.
76. Риста Стојковић добар, за целу годину.
77. Самуило Јанић трг.
78. Самуило Ј. Мелимед деловодја трг.
79. Светислав Станисављевић држ. мајстор за целу годину.
80. Светозар Димчолић служ. поште.
81. Светозар Дрндаровић кал. трг.
82. Сима Грбић сарстинар.
83. Сима Д. Шпичић служ. нар. библиотеке
84. Соломон Аврајод трг.
85. Спаса Вељковић кмлар.
86. Сретен Ковачевић служ. нар. библиотеке.
87. Сретен Новаковић пр.
88. Станоје Рашић чувар осуђ.
89. Стеван Јов. попић писар адвок.
90. Стеван Лазић кал. трг.
91. Стеван Радојчић пензионар.
92. Стеван Ђ. Тапасковић кал. трг. за целу годину.
93. Спован С. Цветковић трг.
94. Стеван Чађевић кмлар.
95. Стеван Ђурчић пензар.
96. Тихомир Ј. Марковић адвокат.
97. Тома Делимарковић агент.
98. Тома Милетић служитељ нар. библиотеке.
99. Хајим Монтајас кал. трг.
100. Франц Фојстнер предузимач.

поправака преда општини заједно са изучењима до 31. Јуна 1893-ће године.

3. Предузимач не може тражити никакве накнаде на основу тога, што би пошто у предрачуну било пропуштено, те он као више израдио.

4. Сви су поре у састављени деловима овога уговора обележене. Предузимач је дужан строго држати се тих мера. А ако би што било изучењено, предузимач је дужан радити по упутствима надзорног инжењера, које општина поставља.

5. Предузимач је дужан употребити материјала најбољега квалитета. Цигла, креч, песак, пресо, камен и т. д. мора бити првог квалитета и по пробици. Дрвенарија мора бити чиста суха, од чвакове и растове јапије. Столарски посао мора бити од потпуно суве борошине и пештанске чамовине односно суве растовине.

Браварски рад мора бити свршено чист, пилосан са закрпљеним ивицама.

Столарски и браварске рад мора предузимач предати на преглед и оцену надзорном инжењеру или надзорној комисије пре, пре него што се обојадише.

Стакло се може заменити тек пошто су дренарије једном бојадисане.

Стакло се мора употребити чисто белгисо 2"|, (два "|, без линија.

За одређивање трасе мора се начестите и означити потпуне мере (шнургерист). дакле, своди од дирека и чистих дасака по упутству надзорног инжењера.

Малтер се мора три пута изкрштати потпуно чистим окривљем и мора бити често свежег боје. Лакирати се не сме.

6. Предузимач се подвргава потпуно надзору и упутствима надзорног инжењера или надзорне комисије, како у погледу начина рада, тако и у погледу употребе материјала.

По томе предузимач неће употребити овај материјал, који је одбацио надзорни инжењер, него га мора уклонити одмах, нити сме радити противно упутствима инжењера. Ако предузимач и поврх тога употреби храђи материјал или ради противно упутствима инжењера, што је са таквим материјалом и на такав начин урађено, одмах ће се о тој ствари предузимача поквирити и храђи материјал избацити, а трошак око тога падаће на њега. Исто тако падаће на терет предузимачев све што наиђе исплате предузимачеве или на наплаћене.

Ако предузимач и после тога не би употребио добар материјал и израдио по упутству надзорног инжењера, општина је власна одмах са њим, без суда и парнице уговор раскинути и грађевину другоме у израду предати.

7. Ако се појаве потребе или општина реши, да се нека измена или поправка учини, или се при темељу мора више или мање ићати, по што је у предрачуну означено, предузимач је дужан према процентуалном попусту појединих цена и то да изради, што ће му се при коначном обрачуну додати или одузети, т. ј. више исплатити или од цене одбити.

Сваку исправку и поправку, која иде на више рада, најпре надзорни инжењер дозначава надзорној комисији или Суду, и када ова буде од комисије или суда решена, онда ће се приказати предузимачу. Мањак рада по предрачуну такове констатује надзорни инжењер са надзорном комисијом.

8. Предузимач је дужан да на грађевини ради са пуном радном снагом, тако, да посао отпочне на три дана после потписа уговора, и да до краја буде готов до 31. Августа 1892. год., а кров да намести до 31. Септембра о. г. Целу зграду да доврши потпуно, као што је речено у 2. тачки овога уговора, до 31. Јула 1893. године, и до тог дана да је прегледна од комаидерајуће комисије општине предата са изучењима.

Ако предузимач не би радио са пуном радном снагом или неби довршио делова зграде у времену, одређеном овом тачком или целу по би предао о року, општина је власна одмах без суда и парнице раскинути уговор и посао од предузимача узети и другоме предати или га у својој режији наставити.

9. Општина ће исплаћивати предузимачу зараду у сумама од 25.000 (двадесет и пет хиљада) динара. Кад надзорни инжењер или надзорна комисија констатује, да је предузимач израдио посла најмање за 30.00 дин. (тридесет хиљада дин.) онда му се може исплатити 25.000 дин (двадесет и пет хиљада динара.)

Исплата ће се вршити у сребру или у новцу, какве се у општинској каси буде затекло.

10. Ради јемства, да ће предузимач радити и израдити посао по уговору, нашу, предрачуну и опису радова, он полаже кауцију у 16.500 дин. (шеснаест хиљада пет стотина дин.), која ће остати у општинској каси за дело време рада, па и после предате грађевине за једну годину дана. За ту годину предузимач је дужан извршити све поправке, које би се на грађевини као нужне показале, а ако то не учини на позив суда, општина ће сама извршити о његовом трошку и из његове кауције исплатити.

11. Надзорну комисију одређује општина из броја учесника предузимача, а тако исто и комисију за примање зграде. Комисију за примање зграде образују четири општинска одборника, инжењер и један члан суда или кметовски помоћник. Ако се сви комисија на дан позива не искупи, онда су довољна два одборника, од којих један мора бити стручњак, инжењер и кметовски помоћник.

12. У случају спора, парнице између општине и предузимача, надлежан је изабрани суд. Уговорне странке изабраће судије по закону, који морају бити стручњаци, београдски становници и подањци Србије. Ако једна страна нехтедне бирати судије, за њу ће надлежна власт изабрати.

Овом тачком неуклања се право општини да она може без суда и парнице одузети посао од предузимача у случају повреде овога уговора, и пре састава изабраног суда.

13. У свима случајевима, кад општина одузме посао од предузимача, његов кауција припада општини на име накнаде штете, а ако је штета већа, предузимач је одговоран остали своји имањем.

14. Предузимач неће моћи овај уговор ни другоме преноси без одобрења општине

15. Овај ће се уговор потврдити код власти у дне једнака примерка, од којих ће по један имати обе уговорне странке, а ако предрачун и опис радова предузимач је већ потписао, што ће такође имати силу уговора, пошто су и то наставни делови уговора.

—

— **Унапређење Београда.** Вредно друштво за унапређење и уређење дунавског и варошког кварта неуморно ради на утврђењу обале дунавске за пристајање лађа и сплавова.

Да би читаоци видели колики је успех у томе постигнут, довољно је целости ради само то друштво у томе само извлаче оштарпо постигнуте резултате рада, као и шта за даље делање.

Пишо то тако:

СУДУ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Као што је познато Суду, Друштво за уређење и унапређење дунавског и варошког кварта, поред осталих радова, приступило је још пре три године утврђивању дунавске обале за пристајање лађа и сплавова, као и правилну насипа од обале до Немањине улице.

Потрошив протеклих пекоју суму новаца на своје наше, друштво се обратило и представништву општинском за помоћ и представништво је с готовошћу се одазвало друштвеној молби, стављајући му на расположење суму од 3.600. динара.

Опружено овом потпором, друштво је још с већом ревношћу продужило отпочете радове под надзором одређених одборника г. г. Николе Р. Поповића, Соломона Ј. Авријела и Боке Димитријевића, и толико у томе успело, да је знатан број лађа са дрвима и песком још у прошлој години почео ту пристајати и дрва и песак у варош превозити; али су и поред средства, којима је друштво располагало, пред помоћу општинске помоћи, усахнула.

Но управа друштвена, водећи рачуна о задаћи својој и будућности овога краја, а по томе и целе простоиње. опет није клонула у одпочетим радовима. Умножила је број својих редовних чланова, а знаменити прилажења успела, те добила и неколико чланова утемељача, па прибрашши што већу свету — наставила је радове и овога пролећа, с толиким успехом, да је по утврђеној нивелацији поравнала и сав простор Св. Савске пијаце и један доста велики плац принадлежећи друштву „Св. Сава", па сву одкопану земљу, преко две хиљаде кубних метара, прекрила на насип и обалу дунавску (кеј), а тиме постигла, да су лађе са дрвима и песком у велико погодне ту пристајати па и општина, за корист своје касе, обласкаву таксу наплаћивати.

Како се овим општини даје могућност, да још ове јесени остави своју пажеру, те

да се сва дрва, даске, греде, песак, креч-камен и т. д. истоварају на овој страни од чега ће општина несумњиво знатне доходке имати, и како је управа друштвена већ добила са меродавног места обећања, да ће се и ограда бухручки на овој страни отворити, чим пасиш и већ буду готови, а тада ће се напаљивањем калдрмише и пра, ходи општинска знатно повећати: то управа друштва за уређење и унапређење дуванског и варошког квартова, дајући овим бар приближан рачун о свом дојакошњем раду и на благодарности на учињену од стране општине помоћ друштву, одговарајући својој моралној дужности, — усуђује се замолити суд, да би изволео за сада притећи друштву у помоћ са новом и општином сумом, са којом ће он општинским расположати, колико да би управа могла продужити започете и овако за цеду варош корисне радове; а затим да изволи учинити предлог представништву — одбору општинском, за одређење одобрење општинске помоћи, како би до јесени управа могла бити готова са довршењем пасиша и кеја, и како би тиме општина добила један стални и доста знатан приход, а уједно привела крају и решење о дворској пијаци, које од толико година не жели бригу представништву општине задаје.

Председник друштва
за уређење и унапређење
дуванског и варошког квартова.
Коста Ст. Павловић

СУД ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Надзорној комисији за грађење водовода част је поднети суду извештај о извршеним радовима за месец Март и Април.

I. Нов водовод.

1. Бунари.

Осим бунара I сва су остала бунара бетоном зидана на потребну висину над оваким тереном. — Црпљења је вода на бунару IV и V и тим прилежећи констатовано је да бунар IV даје 14 литара за секунду или за 24 сата 1,209600 литара. — Бунар V давао је по 20 литара за секунду или за 24 сата 1,728000 литара.

2. Зграде машине.

У згради за котлове намештена су и узидана сва три котла потпуно, тако да су спремна за рад. Отпочето је копање резервоара на кондензациону воду и у исто доба насена си земљиште око зграда и главног бунара. Положено је 80 земаљних цеви од 250"|, пречника за спровођење кондензационе воде.

Монтери оближње Купове радили су за сво време на монтирању машина, које су сва стигле и већи део до краја Априла је монтиран. Испред шупе на утвељ намештен је колски калтар.

3. Набавка цеви.

Од Рудолфа Бекнера и комп. дошло је:

10 ком.	цеви од	250"|	пречника
43 „	„	150 „	„
20 „	„	125 „	„
597 „	„	100 „	„
1334 „	„	80 „	заједно са потребним спојним дељовима.

4. Испитивање цеви.

До 26. Априла вршио је пробање цеви предузимач за полагање цеви и испитано је цеви од Руд. Бекнера и Комп.

5 ком.	цеви од	300"|	пречника.
42 „	„	200 „	„
53 „	„	150 „	„
130 „	„	100 „	„ и све су пробу издржале; од оближње из Pont-a Mission-a испитано је 648 ком. од 100"|, од којих су три одбачене и то 1 због старе пукотине, 1 због рђавог лива, 1 је при проби пресла.

27. Априла отпочела је управа водовода сама да врши пробање оних цеви, које су са Енглезовца и град набављене од Руд. Бекнера и комп. и до краја Априла испитано је:

20 ком. од 125"|, и

453 „ „ 100 „ од којих су 2 одбачене, једна је напрсла, а друга због рђавог лива.

5. Поламе цеви.

Предузимач за полагање цеви положио је до 18. Априла: 3032,47 м цеви то:

На Теразијама	14,00 м	од 225	"|	пречн.
у Цариград ул.	255,00 „	„ 150	„	„
„ Савиној „	222,00 „	„ 100	„	„
код Позоришта „	230,00 „	„ „	„	„
„ Јеврејској „	380,00 „	„ „	„	„
„ Војничкој „	492,00 „	„ „	„	„
„ Душановој „	399,00 „	„ „	„	„
на Град. колу „	310,00 „	„ „	„	„
у Скопљанс. ул.	380,00 „	„ „	„	„
„ Давидовој „	253,00 „	„ „	„	„
„ Балканској „	34,00 „	„ „	„	„
„ Косовској „	2,00 „	„ „	„	„
„ Содунској „	9,00 „	„ „	„	„
„ Давидовој „	6,00 „	„ „	„	„
„ Доситејевој „	287,00 „	„ 80	„	„
„ Добричкој „	123,00 „	„ „	„	„
„ „	61,00 „	„ „	„	„
„ Симној „	59,00 „	„ „	„	„
„ Јеврејској „	170,00 „	„ „	„	„
у Војничкој „	304,00 „	„ „	„	„
„ Васиној „	112,00 „	„ „	„	„
„ Добричкој „	70,00 „	„ „	„	„
„ Доситејевој „	196,00 „	„ „	„	„
„ Гор. Јован. „	173,00 „	„ „	„	„
„ Добричкој „	85,00 „	„ „	„	„
„ Дол. Јована „	92,00 „	„ „	„	„
„ Симној „	210,00 „	„ „	„	„
„ Јеврејској „	118,00 „	„ „	„	„
„ Гор. Јован. „	125,00 „	„ „	„	„
„ Дол. „	131,00 „	„ „	„	„
„ Војничкој „	72,00 „	„ „	„	„
„ „	153,00 „	„ „	„	„
„ „	126,00 „	„ „	„	„
„ Ибарској „	322,00 „	„ „	„	„
„ „	86,00 „	„ „	„	„
„ Јеврејској „	170,00 „	„ „	„	„
„ Гор. Јован. „	87,00 „	„ „	„	„
„ Грачанској „	340,00 „	„ „	„	„
„ Гор. Јован. „	130,00 „	„ „	„	„
„ Дол. „	153,00 „	„ „	„	„
на Вел. тргу „	133,00 „	„ „	„	„
у Јеврејској „	313,00 „	„ „	„	„
„ Два Јела. „	149,00 „	„ „	„	„
„ Ветској „	190,00 „	„ „	„	„
„ Јаворској „	91,00 „	„ „	„	„
„ Липској „	102,00 „	„ „	„	„
на Теразија „	36,00 „	„ „	„	„
„ Немањина „	6,00 „	„ „	„	„
„ Призрен. „	11,00 „	„ „	„	„
„ „	5,00 „	„ „	„	„

II. Постојећи водовод.

Од 1. Марта до 1. Априла црпила је вода из бунара у мокролушкој долини, дневно просечно по 8·44 сата и за то време исцрпљено је и у варош послато 2,929.500 литара воде.

Утрошак угљена за то време износи 5881 кгр. Сваке изворе у Марту било је боље но у Јануару и Фебруару. Узимо сва извори дала су у Марту воде 5,576.215 литара.

С тога што се при јачим кишама замути извор код „три крушке", који даје просечно дневно 103.680 литара, баш је тај извор 14 дана искључен из водовода.

Од 1. Априла до 1. Маја црпила је вода из бунара у мокролушкој долини, дневно просечно по 3·33 сата и за то време исцрпљено је и у варош послато 2,646.000 литара воде.

Укупно сви извори дали су у месецу Априлу 8,011 730 литара воде.

С тога што се при јачим кишама замути извор код „три крушке", који даје просечно 146.880 литара баш је тај извор 4 дана искључен из водовода.

Утрошак угљена на бунару износи у месецу Априлу 5582 кгр.

За радове које управа водовода у режији врши, као и за одржавање постојећег водовода утрошено је у:

Месецу Марту 850 "|

Месецу Априлу 1244"| надница.

Председник
надзорне водовске комисије
Д. Н. Стаменковић.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 4. Јуна ове године држаће се оферталана лицитација у грађевинском одељењу суда општине вар. Београда на „марвеном тргу" у Панђеловој кући, за подизање (дозиђивање) трећег спрата на згради Суда општине вар. Београда.

Оферте ће се примати од 9—12 часова а отвориће се тачно у 12 час. у подне.

Кауција 6.500 динара.

Страним полазу дуплу кауцију.

Оферти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа, могу се видети сваког радног дана за време канцеларијске и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 787. од 4. Маја 1922. г. Београд.

На дан 27. Маја ов. год. од 3—6 часова после подне, држаће се у грађанском одељењу суда општ. вар. Београда у Пашићевој кући. — маркени трг — усмена јавна лицитација за отказивање земље и податаке кладрне на вел. пијаци између постојећих месарница и управе вароши Београда.

Кауција 350 дин у готовоме новцу или у државним папирима.

Страиди полажу дупло кауцију.

Ближи услови и предрачуи могу се видити сваког радног дана канцеларисног и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр. 701. 12. Маја 1892. год. Београд

На дан 28 Маја тек. год. од 3—6 часова после подне, држаће се усмена јавна лицитација у грађанском одељењу Суда општ. вар. — Београда у „Пашићевој кући — маркени трг“ за отказу старе кладрне у улици „Обилића Венац и Краљ Милановој до Скопљанске улице.

Кауција (80) осамдесет динара у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови и предрачуи могу се видити сваког радног дана за време канцеларисно и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр. 617. 10 Маја 1892. г. у Београду.

Суд београске општине, држаће на дан 1. Јуна т. г. лицитацију за набавку 13.000 килограма соби, и 11.500 килограма јечма, за храну коња пожарне чете.

Лицитација ће се држати у канцеларији књиговодства општинског од 3—6 часова по подне.

Кауцију новцу српски грађани, за зоб 160 дин., а за јечам 140 дин., страни поданици полажу дупло. Кауција се прима у новцу, или у државним хартијама од вредности.

Услови ове лицитације, могу се видети, сваког радног, дана, у канцеларисно време, и на дан лицитације, у књиговодству београдске општине.

Од Суда општине вароши Београда, 13 Маја 1892 год. СВр. 3810. у Београду.

Пашлучки одељак београске општине, држаће на дан 27. т. м. лицитацију за оправку општинских рабџијских воденица.

С тога позива коларе да поменуте дана дођу на лицитацију у која ће се држати од 3—6 часова по подне.

Од Суда општине вароши Београда 15 Маја 1892 године. СВр. 4718. у Београду.

ОГЛАС

Управа београдског водовода овим објављује писмену лицитацију за

Копање рова и полагање цеви за спајање кућа са новим београдским водоводом.

Писмене понуде ће се најдаље до 23. Маја ов. год. заклучно до 6 сати у вече подносити у запечаћеном писму „заједничкој управи водовода“ са назначењем:

„Понуда за спајање кућа са водоводом“

Понуде се могу подносити за копање и затрпавање рова са полагањем цеви у једно, или само за копање и затрпавање рова без полагања цеви.

Понуде које доцније стигну неће се узети у обзир.

Услови под којима се овај посао у пуноме обиму има радити, као и формулари за понуде могу се добити од поднисане управе, која је готова и свако друго објашњење дати.

Бр. 855.

29. Априла 1892.

у Београду.

Управа.

ПОКЛИЧ
ОРИШНИМ РОДОЉУБИМА

Општина вароши Београда примила је Пашићеву статуу, коју је варошко паи одличан и родољубив уметник г. Вока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови око салијања статуе могли исплатити г. Вока Јовановић обратио се молбом општини вароши Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина вароши Београда примила је на себе ово прикупљање. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, на где они били, да притеку у помоћ правовима ради салијеше статуе великог Пашића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог новорођенца, дакашњим посиновима мисли Пашићевим, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег ратог уметника или и домаћу да поштују своје поливање, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на њиву науке, није достојан, да их има.

Од општине вароши Београда 29. Фебруара 1892. год. АВр. 4110.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(одржа на основу позивнице)

држан 12. Марта 1892. г. у Београду.

(одломак)

Вељa Тодоровић пита: зашто Народна Банка тражи подписа „Задруге“ и „Кредитног завода“?

Председник објашњује да Нар. Банка тражи због тога подписе што ће да је сигурна да може одговорити потреби општинској и у могућој оскудици новца. У осталом Нар. Банка плаћа општини 6%, интерес. од депонованих новаца, те се тиме у неколико парализе висина интереса који пар. Банка тражи од општине на зајам. (Интерес је 6%, а то: 4% за Банку, 1% за „Задругу“ и 1% за „Кредитни завод“.)

После овога одбор је решио, да исте личности у име општине и одсада подписују меницо, које су то и до сад радиле. (То су: г. г. Вока Новаковић, Лаза Дамњановић и Коста Б. Михаиловић.)

За овим је на предлог председника изабрато поверенштво да прочуи правила о надовољу ходе из новог водовода. За поверенике су изабрати: г. г. Милутин Мирковић, Вељa Тодоровић, Вока Нешић, А. Одавић, С. Богојић, Р. Драговић, Ђ. Дамитријевић, Др. Павле Поповић, и Др. Марко Леко.

— **Андра Одавић** изјављује мишљење да би се могло укинути место III. члана водоводне комисије, г. Живка Милосављевића, пошто је његов посао као правника, може вршити општински правозаступник.

— **Председник** обелазна, да ће се о овоме предмету известити и одбору саопштити.

— **Вељa Тодоровић** замера што се овим питањем задржава одбор у решавању ствари стављени на дневни ред. Предлаже да се за интерпелације одреде извесне седнице у месецу.

— **Председник** прихвата предлог г. Тодоровића и после дебате, у којој су учествовали г. г. Вока Новаковић, Ђ. Дамитријевић, и председник одбора, би на предлог г. Љубе Јовановића, изабрато поверенштво да наради пословник за одбор општине београдске. За поверенике изабрати су: г. г. Љуба Јовановић, Вока Новаковић и Вељa Тодоровић.

— **Председник** износи на решење известај комисије о понуди Анте Алексића за тротоарске плоче с напоменом да Анта Алексић тражи нападно још пола динара више од квадр. метра

— **Вока Нешић** мисли да би требало држати лицитацију за набавку ових плоча.

— **Председник** изјављује да је држато више лицитација, но да се нико није хтео пријавити са понудом. У осталом плоче су ове испитане и нађене да су добре, нарочито, оне из Рудничког округа.

— **Вока Новаковић** мисли да треба ову понуду примити, пошто је јевтина и добр-

ује да се помоћу лицитације неће пошта боље постићи.

После ове дебате би усвојена понуда у начелу са накнадним тражењем Анте Аловића с тим, да се уговором утврди величина и дебљина плоча.

— **Председник** извештава одбор да комисија за одређивање осе у појачној улици предлаже да ширина исте остане 12. метара, као што је, а не 15. као што је регулацијом утврђено. Изјављује своје мишљење да не би требало мењати регулациони план.

— **Милан Капетановић** изјави да је ширење ове улице на 15 метара опасна у пољу, пошто нема разлога за то, јер је улица врло малога смобраћаја.

— **Бока Новаковић** говори у прилог одржавања регулационог плана.

— **Др. Милан Радовановић** слаже се са г. Миланом Капетановићем.

На предлог председника би усвојено да се упита министарство грађевина, да није погрешно сталено да та улица буде 15. метара широка, као што усвојено приморје г. Милан Капетановић.

— **Председник** износи одбору на одобрење решење суда којим се даје под закуп земљиште општинско у железничкој улици за 66. дин. год. до 31. Децембра 1894. год.

После неважне дебате одбор је после поименичног гласања одобрио решење суда.

— После овога приступљено је избору гласачких одбора за предстојећи избор општински.

— **Бока Нешић** тражи да председник обустави примање сена док се не одреди нова комисија, која ће га прегледати.

— **Председник** је обећао да ће то учинити.

Састанак је закључен у 9½ часова после подне.

Држан 10. Марта 1892 год.

Председ-ик отвара одборску седницу. Записник прошле седнице усваја се без измена.

Чита се протокол држане друге лицитације о изради шалдрме тротоара накадама у Душановој улици.

Бока Димитријевић и *Соломон Азријел* предлажу, да се ова лицитација прими.

Ђурђевић Драгојевић противан је и предлаже трећу лицитацију.

Мата Јовановић предлаже да се ова лицитација усвоји.

Никола Вулковић изјави, да би боље било да се овај посао подели међу више предузимача но ће можда бити и јефтиније. (Чује се: да се реши.)

Председник ставља на гласање. Гласало је 10 „за" 6 „против" и по томе усвојена је лицитација.

Чита се лицитација за давање под закуп жајдана „бола жарама". На ову лицитацију није био ни један лицитант. Одређује се друга.

Председник извештава одбор да су рачуни за ирио троизвеље готови и да треба одбор помоћу својих поверених да их прегледа. За овај посао изабрати су за повереннике г. г.

Марко Велизарић, Мика Банковић и Никола Х. Поповић, Светозар Ботурић и и од њих да могу тројица решавати.

После овога би ослобођен преступнике дужности Риста Поповић а на његово место изабран Мика Мејухас трг. овд.

Председник извештава одбор, да је суд општински уважио оставку Николе Ђурића, на одборничку дужност. Одбор прима к знању овај извештај.

Ради издавања уверења Стојану Стевановићу о његовом напивању, одређени су г. г. Милош Трипковић, Никола Хаџи Поповић и Милан Ђурић са старешином паљувалске одељка.

— *Председник* подноси одбору на решење извештај о знојању варошког суда, и предлаже да се та зграда подигне на плацу звани „Текија".

— *Соломон Азријел* прима извештај с примедбом, да би требало известити да се иди и стан на председништва суда.

— *Миша Петровић* слаже се с Азријелом и предлаже да се сазгради зграда у којој би се могли сместити поред варошког и трговачки суд.

Милутин Марковић није противан извештају само мисли да Текија неће бити згодно место за ову зграду, но да треба бирати место тако, које ће бити на средини варошн и онда, кад Београд буде два пута веће него што је сада. Предлаже да се *к* другоме са грађаних сагради, Зграда у коју ће моћ стати и апелација и касација и сви остали судови у Београду.

— *Мата Јовановић* слаже се са Мишом Петровићем и противан је М. Марковићу. Предлаже да нека комисија изабере и место за зграду и да допуни извештај свој односно додавања локала и за трговачки суд.

— *Милутин Марковић* говори у прилог свог предлога и доказује корисност истог.

— *Председник* објашњава да је задаће зграде та зар. суд хатна ствар те с тога би се сложило са М. Марковићем. да се нова зграда у коју би се могло сви судови сместити. Прима предлог да се трговачки суд смести заједно са варошки.

— *Бока Димитријевић* Слаже се са председником.

— *Мића Петровић*. Наводи потребу да се одмах приступи знојању зграде због тога ће противан предлогу М. Марковића.

— *Мата Јовановић*. Предлаже да се врати комисији да напнаи место, на које би се имала подићи зграда. Због хитности ствари противан је предлогу М. Марковића.

— *Андра Одавић*. Предлаже да се врати комисији дада извештај односно трговачког суда. Слаже се са Соломоном Азријелом односно изостављања станова за чиновнике.

— *Никола Вулковић*. Противан је у опште да се сада зидa зграде но поштo су зграде на школе много потребније. Предлаже да се оно остави за дуже времена, кад општина посприма започете радове.

— *Председник*. Напомиње, да не може бити речи и о предлогу Вулковића, пошто је ствар о знојању зграде решена и сад се само може говорити, како да се ово и изведе.

— *Ђурђевић Драгојевић*. Слаже се с предлогом да се извештај врати комисији на допуну.

После говора председника, у коме је у кратко изложио све предлоге и мисли, које у прилогом ове дебате изнесене, би усвојено да се овај извештај врати комисији да она проштудира питања о подизању зграде и за паромни и за трговачки суд, друге о подизању зграде за апелацију и касацију, трговачки и варошки суд уједно, треба о месту на коме да се зграда подигне, и да из свог извештаја изостави оно место у коме се говори о стану председника суда и судије за неспорна дела, а стан за чувара да остане.

— *Андра Одавић*. Предлаже, да се комисија на отпуг железнице од М. Карамарковића, за насипање баре Вешерије обрати и другим странама варошки, које имају таке железнице и продају.

Одбор је говорио овај предлог.

— *Председник*. Саопштава одбору, да закупац Ташмај даписале, да им се скида такса песку што га из тог надања паде.

После краће и неважне дебате буде ствар поименичним гласањем решена, да се наплаћује такса на овај песак у корист општинске касе по 0·30 дин. од кубног метра.

— *Председник*. Износи на решење извештај повереништва о подизању споменика на месту где је била чукур чесма.

Одбор је примио извештај у знању.

По овоме је на предлог Ђ. Нешић изабрата комисија за преглед сена за општинску стоку у која су изабрати г. г. Мијајло Јанковић касиција, г. Петрошковић марв. лекар, Каветан Борош, Сима Добрић и Коста Чушић.

Састанак је овај закључен у 9¾ часова по подне.

држан 10. Марта 1892 год

— **Председник** отвара седницу а моли одборнике да саслушају записник прошлог састанка

— **Секретар** прочита и после примедаба Бока Димитријевића, Одавића, Хаџи Поповића, Милоша Трипковића, који се усвојише, — записник би примљен.

— **Соломон Азријел** примећује да је изабрата комисија за преглед општинских рачуна сваког месеца, и мисли да би добро

било да се то исто учини и за трошарисе рачуне

— **Председник** одговара, да иста комисија има права да прегледа и трошаринску касу, пошто је и то општинско (одобрављење). По овом објашњењу изнесе одбору на решење молбу Косте Пашћеле, да му се врати кауција, коју је положио као закупац пубока још, 1888. год. у руке Ђ. Хаџи-Живојинћу и о коме тражењу је општинска правоступним изјавио мишљење, да треба вратити молбиду кауцију.

— **Ђока Нешић** пита да ли има какве забелешке по књигама, да је ова кауција уведена.

Нема нигде

— **Ђока Нешић** мишљења је да треба вратити молиоцу ову кауцију, пошто је исту приликом бив. чланови општински.

— **Радован Филиповић** мисли да треба вратити само онда ако Пашћела покаже уредну признаницу о положеној кауцији.

Соломон Азријел. Предлаже, да се изабере комисија, да прегледа сва акта о овоме, па да какве одбору своје мишење.

Марко Велизарић. Слаже се с Азријелом.

Др. Марко Леко. Слаже се с Азријелом напоменуо само, што је чуо да се Х. Живковић нали да је на празди Бога осуђен, на пена му се сада да прилаза да то и докаже.

После неколиких говорника, који су сви у главном најавили, да треба ставр помоћу напомене комисије нападети, да усвоји предлог С. Азријела изабрати комисија, у коју су ушли г. г. Ђ. С. Поповић Др. Алкалај и Р. Филиповић.

После овога би одређена такса на потраге. Усвојена је лађска такса.

Председник позива одбор да донесе своју одлуку о тражењу Руже Табаковића, да јој се врати кауција. По раније одлуке одборског суда је изашао и нашао да је општина са расказњем уговора са њом претрпела штету од 800 дин.

Одборници *Ђ. Димитријевић Марко Велизарић* и *Н. Х. Поповић* предлажу да се врати Ружи кауција без икакве даље одговорности њене, доказујући да молитељка нија криза за ову штету, и да би у противном пропала са сим материјално.

Ђока Нешић. Побија изнове предговорника, по је иначе што, да се врати кауција али ако имовинска.

Никола Р. Поповић. Доказује, да општина није претрпела већу штету од 2—3 стотине динара, пошто је на поновној лицитацији дало више простора за чишћење а не онолико, колико је Ружа имала да чисти. Предлаже да јој се врати кауција.

— **Гавра Бркић** Противан је повраћају кауције, пошто би то би био повод, да и други потрудни кауцуће своју кауцију траже и ослобођавају се уговорене казне.

— **Ђока Нововић** противан је да се кауција врати као милостиња, пошто мисли да одбор није властан то да чини а и што би то био крајан пример за остале закупце.

Питање је ово расправљено поименичним гласањем, писма коме је решено, да се Ружи Табаковић врати кауција.

Председник реферише одбору, да је у седници одборској од 26. Јуна 1891. год. донесена одлука о понуди Перишона и компаније најнижих понуђача за коцкасту калдрму. Решено је раније, да се калдрмишу коцкастом калдрмом Савска и Мајданска улица и један део пред железничком станицом где је велика скобрања и сад ако нађани одбор да то треба и да се изврши, онда моли да се овласти председништво, да са Перишоном и комп., може закључити уговор, јер је већ крајње време. (Чује се: а пошто!) Што се тиче новца председник мисли да ће он ове улице бити довољно. (Инжењер објашњава којим редом имају да се калдрмишу улице).

— **Никола Поповић** мисли да је крајње време да се калдрмисање предузме и предлаже, да се понуди предузимачу, да калдрмисање одмах отпочне а општина, ако нема новаца, да му плаћа на дужну суму 6% интереса до исплате.

— **Марко Велизарић** предлаже, да се калдрма положи на махалама и не на голу земљу.

— **Ђока Нешић** потпуно усваја предлог Н. Р. Поповића пошто је крајње време да се калдрисање у свима улицама што пре изврши.

После свих говора одбор је решио да се одмах калдрише Савска и Мајданска улица, а остале, ако предузимач пристане на почек са 6% интереса.

Молбу Косте Станимировића за закупу хопорара као бив. деловођа главног школског одбора, одбор је упутио школском одбору на реферисање.

— **Председник** најављује да је г-ђа Емилија Јовановић учитељка девојег забавишта обратила се писмом на општину и обећава да отвори школу, ка траже помоћ од општине.

— **Никола Р. Поповић** мишљења је да молбу треба одбацити, пошто је молитељица на више места забављите отварала и помоћ од општине добијала, ка никаква резултата није показала.

(свршиће се)

ТАКСЕ

за јавно забаво у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестром по кафанама, баштама и д. д. од концерта до . . . . . 5 д.
б) За свирање са певачем певачка од 1 комада 5
в) За свирање виолине (оркестар) Дамо-Бољац 20

II.

а) За игрању у лопта I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За игрању у лопта II-ог реда . . . . . 10 „
в) За игрању у лопта III-ог реда . . . . . „

III.

а) За плесњу за дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне продавнице и занатлијске радњице, дневно . . . . . 10—30 „
в) За механџије и кујунџе . . . . . 5—15 „
г) Циркус за представе . . . . . 10—20 „
д) За забаве „Тамо-Амо" т. ј. (плесање, свирање и представе) од четвр. . . . . 50— „

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шиће општински Суд посебно.

V.

За воду на јавној чешми.

а) Буре од 3 канте . . . . . 0·05 дин
б) Буре од 6 канта . . . . . 0·10 „
в) Буре од 9 канта . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМ-ВРЕМЕ:

а) За чишћење димњака (кваљавца) без разлике на спратове . . . . . 0·25 д.
б) За чишћење шпорета . . . . . 0·25 „
в) За уклоне „ . . . . . 0·40 „
г) За чишћење ћумбе шпорета у ресторанта 0·25 „
д) За чишћење димњака од два спрата . 0·20 „
ђ) За чишћење пролаз димњака . . . . . 0·10 „
е) За чишћење чумбе до 2 м по метра удубо са кубика . . . . . 0·10 „
ж) за чишћење чумбе од 2 м по метра удубо са више кубика . . . . . 0·20 „
з) За чишћење димњака (кваљавца) без разлике спратове . . . . . 0·30 „

II. ПОЗОРИШНА ТУРИЗА:

а) За собу и ћупу или ложа дубља од собе 0·01 „
б) 2—3 собе са кујном или ложа дубља од собе . . . . . 0·05 „
в) 4 и више соба са кујном или ложа дубља са кујном без ватре . . . . . 0·01 „

III. ПРАЗНИЧНЕ ПОМЕЛАРА И КУЋИШТА:

а) Од кубног метра . . . . . 0·01 д.
б) Од лопте . . . . . 0·05 „

IV. ЗЕМЉАРИНА:

а) Мерна за ланчу на годину дана . . . 2·11
б) Обвезујуће имућство мерне стоје 1 динар.

V ТРОТАРИНА:

а) Гроб за децу . . . . . 7 дин.
б) Гроб за одрасле . . . . . 20 „
в) Мала гробница . . . . . 100·12 „
г) Велика гробница III реда . . . . . 800·96 „
д) Велика гробница II реда . . . . . 1600·32 „
ђ) Велика гробница I реда . . . . . 4804·57 „

VI. МУТВАЧКА КОЛА

а) Мутвачка кола старо са 2 коња . . . 12·00 д
б) Мутвачка кола са покривом са два коња 14·00 „
в) Мутвачка кола нова са 2 коња . . . 20·00 „
г) Мутвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Издаваи Општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 21. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 24. Маја 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нека сваки учитељски ли општински суд а сва кореспонденција на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

НАРЕДБА

Да би се отклонила опасност по здравље становника београдских, који би могла наступити услед велике врућине, Суд београдске општине на основу уговора, закључених са концесионарима за изношење ђубрета (т. 2. угов.).

наређује:

да сви концесионари, од данас, па до даље судске наредбе, два пута недељно износе ђубре из свију станова београдских.

Ко од концесионара ради противно овој наредби, казниће се највећом казном која је предвиђена уговором.

Од суда општине града Београда 18. Маја 1892 год. СБр. 7054.

НАРЕДБА

Тачком првом закона о измени § 364. казненог закона наређено је, да се радње и дуђани држе затворени недељом и нашесним празничним данима. На основу овога законског прописа, а на молбу еснафа бакалског и по препоруци Управе вар. Београда од 10. т. м. Бр. 7645 суд општине вар. Београда на основу, чл. 36. зак. о општинама, наређује:

да од данас све делатности радње морају бити недељом и другим празницима, изузом обележених, затворене, поштo и ове нису ништа друго до бакалске радње.

Са сваким ко противно овој наредби учини, поступиће се по горњем законском наређењу.

Од суда општине београдске, СБр. 6002. 15 Маја 1892. г. у Београду

НАРЕДБА

На молбу еснафа бакалског а по препоруци управе вар. Београда од 10. Маја 1892. год. Бр. 7644. суд општине вар. Београда, изо надлежан, на основу чл. 36. зак. о општинама, наређује:

да се од данас строго забрани продавање страних производа, (као: лимунова, поморанџи, сапуна и др.) на ова. мјестима и по улицама, пошто се таква радња, коју поједина лица упражњавају, по закону има сматрати као торбарење.

Ко би противно овој наредби поступио биће кажњен на основу § 387. т. 1. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда СБр. 6006. 15 Маја 1892. год. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
36. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
15. Маја 1892. год.

Председава председник г. Милет. Марковић. Од 41 чланова одбора г. г. Н. Х. Павловић, Коста Б. Младеновић, Јов. Вуловић, С. Аврајла, К. Петровић, Мих. П. Васић, М. Јовановић, Т. С. Николајевић, Д. Гајић, Р. Дринчић, В. Перишић, Др. М. У. Јовић, Вуч. Јанковић, М. Ф. Петровић, Мих. Д. Вашићевић, К. Д. Ђаковић, И. Р. Павић, С. Вукашиновић, Др. П. Поповић, Ф. Васиљевић, Милош Трговчић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. Маја 1892. год. и у одлуци Бр. 383 учињена је измена, да се послове поверенштво за преглед каса, да се констатује, да да и председник поверенштва, као год и председник општине има права, да наређује напредне прегледе општинских каса.

II.

Одборник г. К. В. Михајловић предлаже, да се поћи странице нумерису или на ма који други начин тако означе, да их грађани могу и без њиховог имена разликовати и на неуредности и кршаво владање предостављеној власти достављати.

По саслушању овога, председник је одговорио, да прима к знању предлог и да ће га достављати управи вар. Београда онако ее буде стварно сада под датим напоредштвом.

IV.

Одборник г. К. Главинић предлаже:

а) да се затвори једрвеска улица колосеком свобрђеју због праде кадрвом.

б) да се очисти од блата једном на другу од три клуча до монополе дућана и

в) да би се са колосеким општинским колима разношивање рукавло и да не би кола ера товарењу и истоварању дангубила због недовољне радне снаге. — предлаже, да се уз сваки кола поред рабџије још један надничар уме, које ће радити онда, кад буде посла, одбор је усвојио сва ова три предлога и препоручио суду, да их изврши с тим, да се надничари плате из партије буџетом одређене за одржање кадрви дрвеса.

V.

Одборник г. Соломон Аврајла пита, да ли је готов пројект послопења за одбор општински.

Одборник г. Љ. Јовановић као члан поверенштва за израду тога пројекта одговара, да ће се идућој седници поднети на решење.

VI.

Одборник г. Мата Јовановић казера, што се у упутама подводној не зна тачно плаћ о положењи подводеља земља, него се мора на неколико места копати да би се нашло одређено место за изношење кадрвата.

Мисли, да би увиђење комисије требао да своси надзорни инжењер, који је дужан да та чињ зна плаћ положених цеви.

По саслушању овога одборник г. Коста Главинић као члан надзорне подводне комисије одговара, да су положене подводне цеви у плаћу тачно уџртене, сем оних на калемегдану. Да увиђење надница не падају на терет општине по на терет предузимача, који је једино и крив, што ово није уџртано у плаћу.

VII.

По прочитању акта осталног суђија за вар. Београд АБр 6771 и 6972, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Васа Марковић, добро имовно стање но да му је владање лошо неповољно. Да је Аксентије Гајић сиротског имовног стања, а владању пасиог да му је неповољно.

VIII.

По прочитању акта VII. суд. команде АБр. 6096, којим се траже уверења о владању и имовном стању Димитрија Марковића, уредника „Гласа Народа“ одбор је препоручио суду, да се изјасни да ли је Дим. Марковић под стечајем и у опште каквог имовног стања, па да одбору радварише.

IX.

Председник износи одбору на вишекратне молбе којим се траже уверења о сиротском стању и о породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 8772, 8578, 8642, 8698, одбор је одлучио вишеђење, да се Милану Живковићу, Стевану Фетуровићу и Петру Марковићу може дати тражено уверење да се о породичном односу Ветере 3 Цеви газета општине јеврејски сиуз на ја је у време тоне суд нада тражено уверење.

X.

Председник износи одбору на одобрење извештаје поверенштава за одређивање осе у Крушеду и Ресавско, улици и у трговачкој улици, међу кућ михајловом и кућ Лазаревом главом.

По прочитању тих извештаја ГБр. 788, 789 одбор је одобрио одређење осе у поменутим улицама.

XI.

Председник износи одбору предлог инжењерског одељења, да се набави парни ваљак за набијање земљишта, где ће се кадрва и макадам ваљати.

По прочитању тога предлога ГБр. 447, одбор је после поименичног гласања са 18 гласова против 1 — (2 нису гласали) решио, да се парни ваљак за општину београдску набави. Овлашћује се председник, да ово решење изврши и да може утрошити до двадесет хиљада динара

из картаје буџетом одређене за одржавање калдрме и друмова, поште претходно саслушав мишље комисије о конструкцији и техници овога завода. Мишље ово да исказе надзорна водоводна комисија са г. г. Т. Селесковићем и Ј. Сведеровцем.

XII.

Председник износи одбору на решење акт управе вар. Београда и кварта парохијског при вар. Београда којим се тражи да општина забани стан за извршне свештенике и парохије, пошто је надлежним законом стављено у дужност општини да се о становима њини стара.

По прочитању тих аката АБр. 6839. и 6990, одбор је прешао на анализу с тим да се тражи да председник дражи формално устави општини у смислу сее зграде и изнајме управе парохија и њених квартова, као што наређује закон о непосредним и допуњама у закону о подизању јавних грађевина од 20 Марта о. г.

XIII.

Председник износи одбору на решење акт. VII. пуков. команде, АБр. 5348.) којим се известава општина, да је сама дужна да се постара за склониште коли ито ни као комору дају, док не буду подигнуте о трошку народа стално зграде. Одбор је прешао на анализу овај известај.

XIV.

По прочитању молбе Стојана К. Тодоровића којом моли општину, да пуш местно земље у Васкрсној улици њино империјал, одбор је одлучио, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

XV.

Председник износи одбору на решење известај повереништва за одређивање стално цене лебу.

По прочитању тога известаја АБр. 6261, одбор је после комичког гласања са 11 гласова против 5, од којих су 3 била за 8¾, а 2 за 7¼ ⅝ (5 — нису гласали), решио, да се известај повереништва и предлог његов прими у свему с тим, да се цени хлеу дода седам као стални просечан посведневни те да тим начином добивена цифра буде цена једном килограму леба у здрава.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Личне вести.** Павле Станковић, вршитељ општине београдске, који је вршио дужност рачуновође, отпуштен је на службе општинске и предао је уредно своју дужност по известају комисије.

— **Захвалница** Пре кратког времена пропутовао је кроз Београд управа аустроугарског изложног друштва (Експорт-Фердина) и отишао даље на исток. Приликом пролаза кроз Београд посетила су оних других личности и председника општине, који је добио од управе експорт-фердина писмену захвалницу на срдачном и пријатељском дочеку.

— **Ђаке** ратарске школе који су дошли у Београд да прегледају економију топчидерску и београдске знаменитости, почастила је београдска општина са два печена јагњета и 7 хлебова.

ИЗВЕШТАЈ

Комисије за прегледање питања о чл. 4 и 5 одлуке о трошарини на млеко и о санитетској надзору продаје јела, пића и других предмета од стране из здравље друштва.

Поводом молбе одајашњих млекара, да се од плаћања трошарине на млеко ослободе односно, да им се за непродати из њихова праћено млеко, плаћена трошарина врати, одбор општине вароши Београда у седницама својим од 27. Јан. и 3. Фебр. о. г. АБр. 1423, поште је молбу млекара, да се плаћања трошарине на млеко ослободе, одбацио, наложе је потписане, да прочуе питање, на који би се начин могло млекарима враћати плаћена трошарина за непродато млеко а поред тога да изради и правила о санитетском прегледу млека, које се овде у вароши продаје. У исто доба препоручио је одбор потписаним, да прочуе питање и о контролисању каквоће пива и других алкохолног пића, па да о свему томе поднесу одбору свој извештај.

Уважајући велику важност ових питања, потписани пре свега изјављују одбору захвалност на поверењу и част ни је у следећем саопштити резултат, до кога су дошли у прочувању тих питања

Нема сумње, да није право плаћивати трошарину и на оно млеко, које се у Београду не прода и које се с тога не вароши враћа. Питање је само, на који начин да се за непродато из њега праћено млеко плаћена трошаринска такса врати и да се тим правилном интереси општине не оштете т. ј. да се плаћена трошарина заиста и врати за оно млеко, које је у њима унесено а не и за какве друге производ, у коме нису ваше воде но млека.

Кад би се само млеко, које се у њима уноси, прегледало и количина и каквоћа истога одредила, манипулација ово враћања трошарине за млеко била би врло компликована и тешко би се могла ово што пала известити.

Много простије могао би се та манипулација на следећи начин извести.

У пројектованим правилима за контролисање промета млека, о којима ће доцније у овом извештају бити говора, одређено је лако се млеко, по квалитету, може само доносити овде на продају и кад се то зна, онда по себи се разуме, да и оно млеко, које се из вароши износи мора бити одговарајућег квалитета.

При свега, сваки млекар, који буде захтевао, да му се на оно млеко, које из вароши износе, плаћена трошарина врати, дражи је да ниа судове, на којима је верно обележена запремина садржина у литрама, тако да се може лако оценити количина враћеног млека.

Враћено млеко прегледаће актим трошаринским чиновник по датом му упутству и само ће се за она и то краћа млека враћати плаћена трошарина, која нису спецификну тежину између 1·029 и 1·034. (Млека ова могу имати и неку спецификну тежину)

Млека, која у већој мери не одговарају тим условима, или су лажно сумњива, узимаће се државној хемијској лабораторији ради даљнога прегледа.

По себи се разуме, да ће се и у овом случају с продавцима по закону поступити, али се код истих неће водом помешана или ничим неописана млека.

На тај начин манипулација ово враћања трошарине за непродато млеко била би врло проста и са хигијенског гледишта корисна, а избегла би се опасност да се на рачун млека враћају трошарињске таксе и за продукте, у којима има више додате воде но млека, што се у овом случају у главном и неће да предузети. —

Према напред поменутој одлуци одбора београ. општине, потписаним стављено је даље у дужност, да изради и правила о контролисању квалоће млека а и пива и другога алкохолног пића, које се у Београду продаје.

Али, пако је то питање у врло тесној вези с контролисањем промета и других животних средстава, то су потписани у обим свога прочувања обухватали у неколико и питање а целокупном санитетском надзору животних средстава и других предмета од утицаја на здравље људско.

Имајући на уплед друге напредоване строне општине, која која смо у поменутој санитарној уредби, далеко изостали, потписани су се сада ограничили, да предложе одбору само оне мере, које су најпресе и које ће се према нашим приликама и постојећим важећим одредбама могле и остварати.

Према чл. 36 т. 6 закона о општинама, општински суд као полицијска власт перед другим послова, које има да врши: „Стара се“ и „о одржању здравља људи и стоке у општини. Ако обраћа пажњу и контролише промет хране, пића и других предмета од утицаја на здравље људско и спара се да спречи држање и продавање фалсификоване и покварене хране и у опште свију предмета, који би својом употребом могли школовано утицати на телесне здравље“.

На основу те законске одредбе суд општине вароши Београда могао би да нада овлаш

НАРЕДБУ

Надзор у промету хране, пића и других предмета од утицаја на здравље људско, као што су судови за јело, пиће и кување, боје, петролеум, играчке тканина и т. д. ирше лекари општински по одредби чл. 14 т 4 санит. закона, или општинска званичници, којима суд тај посао повери. Они су овлашћени да могу улазити у просторије, у којима се даже горе поменуте предмете и за време убичајеног пазарног доба или када су просторије промету отворене. Исти општински органи овлашћени су даље, да ради ближега испитивања по своме избору узму пробе од горе набројаних предмета, који се даже и продају у

помепутим просторијама или јавним местима, пијацама, улицама при улазу у њима и т. д. На актом одузиме се сопственику један део од одузете пробе ако је могућно затворен или запечаћен. За пробе за које се није да су без икакве намере, да ће се сопственику, ако затражи, накнадити, колико га оне стоје.

Пробе, које су ради ближега испитивања одузете, слаће се с приказивањем актима непосредно управи другога одељења државне хемијске лабораторије.

Сваки сопственик одузете пробе има права, да се увери је ли одузета проба хемијски прегледана и о резултату тога прегледа.

Да би се овај надзор у промету животних средстава олакшао и да би се тиме што већма спречило државне и продавање фалсификоване, укварене и школске хране и у опште свију предмета од утицаја на здравље људско, ваше за поједине предмете још и следеће нарочите одредбе:

I. О млеку.

1. Продавање млека допушта се само оним лицима, која имају дозволу од стране суда београ. општине да могу млеко продавати"). Ону дозволу може имати сваки млекар уза се над млеко продаје, ако је не буде уза се посао, одузеће му се сво млеко и продаће се у корист општ. касе, ако пак дозволу за продавање млека и нема, онда ће му се избацити радња и поступити по § 373 а., казненога закона.

Само оним лицима, која буду у стању да се оних правила строго придржавају, даће суд општ. дозволе за млекарску радњу.

2. Ова стока, која се мује, стоји под надзором мареченога лекара и он је од времена на време контролише.

3. Крављи, који се баве продавањем млека, дужни су да хране своју стоку добром и неупакареном храном, и сваки случај разболевања своје стоке музаре да одмах јаве мареном лекару а и да млеко од болесне стоке не продају докле, док год мареви лекар то не допусти.

4. У млекарским радњама и то како у шталама тако и у локалима, у којима се млеко држи и продаје, мора владати најбоља чистоћа. Стоку неспе мусти нико, који од заразне заразне болести пати.

5. Помузено и призукљено млеко, пошто се расхлади, мора се чувати у нарочитим чистим одајама а никако у одајама за становање или спавање.

6. Судови, у којима се млеко музе држи, транспортује и продаје морају одговарати прописима о посуђу за држање и чување јела и пића. У судовима од цинка и неокалајисаног бакра неспе се држати млеко и износити на продају. Најбоље су судови од калајисаног блеха (Weissblech) калајисани бакарни судови, од дрвета, добро глеђосани земљани судови или од штампута и порцелана. Судови у којима је млеко морају бити увек добро опрани и чисти а и снабдевени заклопцима, да се млеко сачува од прашине и нечистоће.

7. Кад клада заразна устобола од стоке, може се на продају износити само кувано млеко, сиако пак друго млеко, које гадно изгледа или је по здравље шкодљиво, мора се искључити из промета. Исто тако кад у каквој кући, у којој земљеварска радња или где се млеко држи продаје, или где се стока чува и музе, појави нека заразна болест, забрањене се из те куће продавање млека.

8. Кравље млеко, које има мање спец. тежину од 1·029 или већу од 1·034 забрањено је у Београду продавати.

9. Млеко, које се на продају износи испитаће се најсавесном на ако се докаже, да нека довољно масла на и ако не спец. тежини одговара горњим одредбама, искључиће се од продаје.

10 Продајаци таквог неисправног млека спросеће се одмах државној хемијској лабораторији да се млеко, које је од продаје искључено само хемијски прегледа и по претходном прегледу решиће се, да ли се може допустити продавање таквога млека или ће се просути и продајац по закону казнити.

11 Забрањено је кравље млеко мешати с овчим или овче млеко продавати под именом правога млека.

12. Овче млеко, које се на продају износи, има обично спец. теж. већу од 1·034, која пак нпају мању спец. теж. од 1·030 или већу од 1·041 а и која на пиросеову пробу, да нису довољна масла, сумњива су и таква млека уништаваће се држ. хем. лабарат. ради хемијскога прегледа.

13. Приликом санитетскога контролисања каквоће млека треба пазити и на то, да се код свију а не само код појединих млекара, по могућству неколико пути преко године млеко прегледа.

14. Прегледа млека према овом упутству вршиће лекари општински и завичајни, којима суд београ. општ. тај посао поверя.

15. О резултату извршеногa прегледа води ће се по нарочито уређеним формулярима особени записник, да би се према тим записницима у Општ. Новембра могло од времена на време објављивати какво је млеко код појединих млекара најбоље.

16. Сваки онај који се оних правила не придржава и буде услед тога три пут кажњен, забрањће му се млекарска радња.

17. Приватни, који за своју домаћу потребу купују млеко, ако затраже, прегледа ће им се купљено млеко *бесплатно*. То прегледање млека вршиће се у свима општинским одељења и у другом одељ. државне хемијске лабораторије.

II. О вину

1. Контролисање промета вина вршиће се на трошаринским станицама приликом увоза вина за Београд и по кавалама, гостионицама, механама и другим јавним локалима а и у подрумима, у којима се за продају одређено вино држе.

На трошаринским станицама редовно ће се пршити и претходан преглед вина а према упутствима, која ће се дати чиновницима трошаринске београдске.

По кавалама, гостионицама, механама и другим јавним локалима као и горе поменутим подрумима увина ће општ. лекари приликом санит. решидја пробе *сумњивих* вина и слаће их другом одељењу државне хем. лабораторије, ради хемијскога прегледа.

2. Под именом вина допуштено је доносити на продају само такво вино, које је добивено алкохолним врењем из сока свежега грожђа а без икаквих додатака.

3. Боја црвога вина мора да је нормалном једнако из бачке црнога грожђа. Није дакле допуштено да се вину, које се на продају износи, ма каква страна боја додаје.

4. Вештачка вина, вина од сувога грожђа и која су додатцима других материја промењена, као што су *оплаженено* (додатком шећера соку од грожђа) *гипсиотисена* (додатком слатке воде помешаног и пречишћеног вина из те сисе) *алкоголизована* (додатком спиго помешаног алцијумхарбоната) *осмокована* (додатком алкохола и поде вину) *вина од комине* као и *хумирање* (мешање) тих вина с природним вином, забрањено је продавати под именом чистог природног вина.

5. Вина могу се бистрити искључено само такими срествима, која нису на удливо школљива као што су м. пр. стипса, соли других метала и т. д.

Вина, која су гипсом бистрена (платрозана) смеју имати у једном литру највише 2 грама калијумсулфата.

Сваки пак, који је вино или поручне природне вино има права да не прими платрозано вино, ма ма оно нижло у 1 литру и више од 2 грама калијумсулфата.

6. За Конзервисање вина и за поправљање вина, која су почела да се кваре, могу се применивати само такве методе, којима ниће неће постати школљиво.

7. Укварена вина ниће слободно продавати, док год не буду забрани продавање наведеногa поквареногa вина и са продавцем услед тога по закону поступи, нужно је да се вино и хемијски испита.

8. Сумпорасана вина, т. ј. вина, која услед претерапог сумпорисања буради садрже сумпорасте киселине забрањено је крчити. У опште пак забрањено је и у велико износити на продају вина, која у једном литру имају преко 20 милиграма сумпорасте киселине.

Медецинална вина (на болесиике) несмеју имати ни трага сумпорасте киселине.

III. О пиву.

1. Под пивом разуме се пиће, које је изготовљено из хмеља, сладя од јечма и чисте пијаће воде.

Употреба других сировина мора се у промету пива јасно декларисати.

*) У року од месец дана, од када се ова наредба објави, дужни су сви лекари, да од београ. општине добију дозволу, да могу млеко у паровни продавати. За сваку такву дозволу плаћаће такси од 50 пр. дин. У тим дозволама, које ће се свако године обнављати, морају остављене бити и нарочите рубрике за белешке о резултату извршеногa прегледа млека. Такође дозволе морају при себи имати сви продавци млека и то како онако који и њихови помоћници, који го парама млеко разносе и продају.

2. Забрањено је и каквило:

а) Употреба сурогата за горчину пива.

б) Свако вештачко бојење пива, у колико би томе било намере за превару.

в) Употреба по здравље школарних средстава за бистрење пива као што је калцијумхидросулфит.

г) Употреба конзервишућих средстава, која штетно на здравље утичу као што су салицилна киселина, оорна киселина, борасе и т. д.

д) Продавање ушећереног или на ма који други начин укиселеног пива па и ако је неутралишућим средствима (натријумбикарбонатом и том подобно) киселост укинута била.

ђ) Точење врло младог и још мутног пива; које пиво степен преврања испод 48 а ако је иначе врло добро и бистро пиво може имати и мање степена преврања али никако испод 44.

3. Употреба апарата за точење пива под притиском, забрањено је.

4. У локалима, у којима се пиво продаје а и точи мора висити најсвећа чистоћа.

Најстрожије се забрањује и сваки ће бити кажњен по се ухвати, да пиво, које у чашама заостане меша с пивом на бурета и поново крчи. Чаше пивске морају се после сваке употребе добро опрати и затим увек чистом водом а не опом истом, у којој су и прале, једно два пут исплакнути.

5. Приликом санитетских ревизија обратиће се пажња, да ли се произвођачи и продавци пива ових прописа строго придржавају. Од сумњивога пива узима ће се редовно пробе ради хемијског прегледа.

IV. О ракији и другом алкохолном пићу.

1. Забрањено је продавање ракије и другога алкохолног пића, у коме се докаже да има каквих страних школарних материја.

2. Ракија у којој има бакра растворених на калиа или дуде приликом печења ракије, сматра се да је школарна. Али, како се готово у свима нашим ракијама обично налазе минималне количине бакра, за које се не може рећи да су школарне, то ће се само оне ракије сматрати да су школарне, у којима се може бакар доказати растором жероцијанкалијума. Ако се дакле додатком тога раствора у ракији, која је истом количином воде разређена, појави прекасто мрка боја, сматраће се да је таква ракија школарна.

Него тако не допушта се, да у ракији има ма каквих по здравље школарних соли метала (олова, цинка и др.) и слободних минералних киселина (сумпорне киселине).

У ракији не треба да има фусла (амилалкохола) а у којој се оне да има више од 0.15% фусла, сматра се да је по здравље школарна.

За бојење ликера и другога алкохолног пића није дозвољено уништи кинилине или друге ваше по здравље школарне боје.

2. Забрањено је под именом „природне ракије" као под именом шљивовице, комовице, коњака, рума и т. д. продавати вештачке производе.

Ракија, у којој се може јасно да се докаже специјална дестилациони продукт, који чини карактеристична буке пића, или је тај буке замењен каквом „есенцијом," онда се таква ракија увек мора обележити као вештачка ракија и, пр. „вештачки коњак" „вештачки рум" и т. д.

3. Приликом санитетских ревизија узима ће се од сумњивих ракија и другога алкохолног пића пробе, ради хемијскога прегледа.

V. О сирћету.

1. Само чисто сирће и у коже нема никаквих страних школарних материја дозвољено је продавати.

2. Под именом природнога јаничког сирћета забрањено је продавати вештачке производе.

3. Сирће за јело и другу кућинску и домаћу потребу треба да има бар 4% сирћетне киселине. Слабије сирће забрањено је продавати.

4. Да би се оценила каквоћа сирћета, узима ће се редовно приликом санит. ревизија од сумњивих продуката пробе ради хемијскога прегледа.

VI. О уљу за јело.

1. Забрањено је под именом уља од маслина продавати друго какво уље н. пр. котоново или сезамово уље и т. д. или смесу уља од маслина с другим уљем.

2. На судовима, у којима се ради продаје држи уље за јело, мора бити јасно и разговетно написано, да сама кућа лиди, какво је уље у истом суду, да ли уље од маслина или друго какво уље или смеса разних уља.

3. Само чисто и неупарено уље дозвољено је продавати.

4. Каквоћа уља оцењиваће се хемијском анализом и тога ради узимаће се пробе сумњивога уља приликом санитетских ревизија.

VII. О посуђу у опште за јело, пиће, кување и за мерење тежности.

1. Судови за јело, пиће, кување и за мерење тежности не смеју бити:

а) од олова или заземљени металном смесом, у којој има више од 10% олова.

б) калајисани легуром у којој има олова. Ово важи и за бакарне калајисане судове, који увек морају бити чистим калајем калајисани ако служе за држање и кување јела, пића и другу сличну потребу.

в) Не смеју бити од легура или глеђосани емајлом или глазуром, из којих судова сирће од 4% јачине после по сата кувања може олово да растворе.

г) од гуме или каучука у коме има олова или цинка. Ово важи и за цуцле и играчке од каучука.

2. Забрањена је употреба штапића или друге ваше металне хартије, у којој има олова а служи за свијање животних средстава.

3. Затварачи на сифонима песнеју имати више од 1% олова.

4. Да ли посуђе и други овде поменути предмети одговарају овим правилима, оцењиваће се хемијским прегледом појединих сумњивих предмета, који ће се тога ради одузимати. приликом санитетских ревизија. —

* * *

II о промету осталих таквих предмета потписаци налазе, да би требало израдити нарочита правила. Тако н. пр. о бојама, које служе за бојење животних средстава, о брашну, хлебу, кеселу, масти милераку, квасу, чају, цикорију, биберу, клинчу паприци, сапуну петролеуму и т. д. Али да се не би услед прочувања и изроде тих правила, ова иначе врло важна и хитна ствар одлагала, то се потписани односно промета осталих животних средстава и других предмета од утицаја на здравље људско за сада ограничавају само на следећу општу напомену:

При крају горе поменуте изредбе а у вези с правилима о промету млека, вина, винд ракије, сирћета, уља и посуђа, нужно би било нарочито напоменути, да се пајстрожије забрањује и да ће сваки онај бити по закону кажњен, код кога се нађе, да у опште држи и продаје по здравље школарне предмете. да предмете од које врсности жеша с предметима од мање вредности смеројући на већу добит, као н. пр школарни бојама обрба јела, пића и друге предмете за домаћу потребу, но у брашно и хлеб трна школарне материје, ко бибер, паприку, цимет и т. д. жеша с предметима од мање вредности и тим подобно.

За време, док се и под нас по примеру других страних држава не изради нарочити закон о промету животних средстава, нужно би било с опима који се горње изредбе не би придржавали, поступити према одредбама нашега казненог закона и правилима о држењу и продавању отровних ствари.

Тако на казненога закона имали би, да се промене следећи параграфи:

§. 332., Да се казни у новцу од једнос до двадесет талира, пак затвором до 15 дана:

1.. ..

2.....

3., Домаћин који калау год прилепчиву болест на укућанима или домаћој стоци приметя, па о опоме месну полицијску власт не извести.

4., Ко појединој се каквој редњи, изасланом лекару затаји и не каже болесника или мирилце од редње болујуће;

5.....

6., Ко за места, где прилепчива сточна болест влада, у здраво место пиво, сир, месо, коже, или на шта друго без допуштена полицијске власти прелесе, у ком случају губи и опо што је пренео. Ако би у опом §-су казани поступци као следства за собом повукли, прекаи се може казнити до 30 дана затвора, а по мери кривице и причињених ових следстава предати и суду на осуђење.

У случајима под бројем 5. и 6. продате прилепчиве ствари одузеће се од купца

и месну попце повратити, ако што није знао, ако је знао, онда губи што је платио, и ствари ће се уништити.

§ 333. Да се казни новчано од три цванцина до три талира, или затвором од једнога до три дана:

1., Ко незрело воће или бостан продаје;

2., млекара, који у млеко воду сипаје;

У горњем случају незрело воће или бостан одузеће се и бацити, и за продато незрело воће или бостан узеће новце продавац ће повратити. У другом случају млеко ће се просути, и за продато такође продавац ће новце повратити.

§ 334. Да се казни у новцу од 10 до 30 талира или затвором до 30 дана онај, који отровне ствари и лекове без дозволења полицијске власти држи и продаје. Отровне ствари и лекови одузеће се и продати за рачун државне касе. Осим тога ако је он такве ствари предао, и ако су од туда ала следсти проузшла принао да се преда суду.

§ 335. Да се казни у новцу до 10 талира:

1., Ко увози рибу труле или и онај, који пиарно у трулеж предшеђу или трошану рибу продаје. За продају рибу новце да врати купцу, а риба да му се одузме и баци:

2.....

и т. д.

§ 369. Новчаном казни од 10 до 20 талира да се казни:

1.....

2.....

3., касапин и тошачи који се усуде месо од нездравог марвиначета продавати, или који нездраво или покварено месо, које је почело заударати или је упућавано, или са свим прилао продају;

4., касапин, који не би у свако време довољног и доброг меса имао;

5.....

и т. д.

§ 372. Новчано од 5 до 15 талира да се казне.

1., механџије, гостионичари, који нездраво или покварено месо купује или пеку;

2., механџије који печеном леб продају, у ком случају морају пратити и новце за леб који им се патрат новце, па ма овај и начет био;

3., механџије и сви они, који неће точе, ако нездраво и покварено пиће продају или ово шкодљивим стварима фарбају и пиаре.

4.....

5.....

6., механџије и пекари који овсичан леб продају. У случајима под бројевима 1., 2., и 3., означеним нису се сиаки пут они шкодљиви предмети одузети и одбацити, а у случају под бројем 6., означеном, одузеће се леб на полиу шпитала, заспења, или општинске касе.

§ 373. к., ко отвори дућан или какав занат, и у опште радњу за коју је одобрење нужно, отворе радити без надлежног одобреља, да му се затвори дућан и радња забрани. А ко отвори почем му је затворен или почне радити занат или радњу пошто му је забрањена, да плати од 5 до 20 талира, и опет да му се дућан затвори и радња или занат забрани.

§. 374., Механџије и пекари који што преже да испеку пак прегоре, или недопеку или покваре, да плате опоме чија је ствар оиолико, колико она кошта и се да казне у новцу од једног до шест цванцина.

Тако ће се казнити и над се коме што с оруже однесе.

§. 382., Затворок од три до тредесет дана, или новчано од три до тридесет талира да се казне -

1.,

2.,

3.,

4., Продавац, који у брашно, маст, лој, зосак, сир и тим подобна друге ствари мање вредности умеше, смеривши на већу добит.

5., Продавац који би у брашно, жито и тим подобна, одозго бољу робу метао, а одозго лошију;

6.,

7.,

8.,

9.,

10., Стварн под бр. 4., и 5., одузеће се; на према својству истих или уништити или ако се оне пречишћењем или иначе употребљивима учинити могу, употребиће се или продати на полиу болеиие.

На правила о држању и продавању отрова и отровних ствари итд. да поменемо следеће одредбе:

§. 13.

Јела, пића, посластице песмеју се бојадисати са бојом које садржавају метале (неузимајући гвожђе) гумиатуи, покриеку киселину и уљаии.

§. 14.

Играче дечије песмеју се бојадисати са бојом и препаратима, који садржавају: арсен, антимон, олово, кадмијум, бакар, кобалт, живу, (неузимајући чистог цинобера) цинка и гуммигути.

Употреба других металних боја за бојадисање тих ствари дозволена је, само морају се оне боје пренући фирнајзом, које се не да лако отрти и које може да издржи сваки утицај ваздуха.

§. 15.

Боје, које служе за бојење порцеланског и доичарског еспапа и о којима је била реч у претходном §-у морају бити на тим стварима утопене.

§. 16.

Бојење унетничког цвећа бојама, које садржавају арсеника, забрањује се.

§. 17.

Најстрожије забрањује се бојење соба, тапета итд. са бојама, које садржавају арсеника, ма да се оне боје и инкрустиану са каквим фирнајзом.

У §-у 19. истих правила прописано је, да се сваки онај, који противно истим правилима поступи, казни према члану 25 казне о уређењу санитетске струке и о чувању народиога здравља са педесет до триста динара.

Поред оних одредаба примењиваће се у специјалним случајевима и друге одредбе, које под нас нису ироучене а овде нису нарочито поменуте као и које би се за време евентуалног трајања ове наредбе прописале.

Овом правилом требало би нашим одг. продавцима и препродавцима обратити нарочиту пажњу, да правилно куповали своје робе трошке начина да се увере о исправности купљене робе, јер онај код кога се нађе да неисправну робу продаје, одговараће за сваку неисправност робе. —

На крају овога извештаја потписани имају част предложити одбору општине варошн Београда да изволи решити:

1. Да се од наплаћене трошарипске таксе на млеко врати млекарема такса за ону количину непродатог млека, коју врате и из варошн пошљу, или само под тим условом, ако се докаже, да врећено млеко одговара прописаним санитетима доброг и чистог млека.

2. Да суд општине гар. Београда изда наредбу о контролисању промета млека, вина, пива, ракије, сирћета, уља и посуђа. У истој наредби да се помену и остали главнији предмети, који подлеиу санитет. контроли, и

3. Да се објае изнесене одредбе на казненога закона и правила о држаиу и продаваљу отрова и отровних ствари, по којима ће се казнити сви они, који се издате наредбе не би придржавали.

19. Априла 1892. г.

у Београду.

Чланови комисије:

Др. Марко Т. Леко.
Лазар П. Дашковић.
В. М. Тодоровић.
др Павао Петковић.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 25 Априла до 1. Маја 1892. г.

Тек. број	ПОДА ИЗ	Број дневних вода	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Општ. бунара	8·2 в.	1,350.000	
2	Вар. пивара	24 сат.	3,339 020	
3	Бул. пивара	24 сат.	1,035 310	
	Свега за 15 дана литара		5,424.330	

ОБЈАВА

Ради осигурања кадрмисања у варошн Пањеву, које је на *11.476 ур. 36 квочића* предрачуњено, и ради набаве за о ову кадрме и друга пуиии *300 м.*³ обичног камена држаље се *30. Маја (11. Јуна) 1892. ире подне у 10 сахати* у великој мајистратској дворани минуендо лицитација.

На ову се лицитацију позивају подузимачи с том напоменом, да се 5% од изкличне цене пре почетка лицитације у име жалобне наложења има, коју је жалбену напомоћнију подузимач до на 10% замченине одмах допунити дужан; и да се лицитационни услови, нацрти, предмери, прорачуни и образац камена у оповарењем мерничком апалу прегледати могу.

До почетка лицитације примају се и запечаћене писмене са 50 новч. билегом и 10% замченине снабдевене понуде у којима оферент изјавити мора, да се лицитационним условима у свему подвргава.

Реклетовати се може уједно на посао и на инсеровање камена, а тако исто и засебно. Наинадни оферти неће се узети у обзир.

У Панчеву 20 седнице варошког магистрата држане 20 Априла (21 Маја) 1902. Бр. 5836.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 4. Јуна ове године држаће се овертална лицитација у грађевинском одељењу суда општине вар. Београда на „варошком тргу“ у Панђелској кући, за подизање (дозиђавање) трећег спрата на згради Суда општине вар. Београда.

Оферти ће се примати од 9—12 часова а отвори ће се тачно у 12 час. у подне.

Кауција 6.500 динара.

Страница полажу дупло кауцију.

Оферти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа, могу се видети сваког радног дана за време канцеларско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр 707. од 4. Маја 1902. г. Београд.

На дан 27. Маја ов. год. од 3—6 часова после подне, држаће се у грађевинском одељењу суда општ. вар. Београда у Панђелској кући — варошки трг — усмена јавна лицитација за откопавање земље и подавање камена на вел. пијаци између постојећих месарница и управе вароши Београда.

Кауција 350 дин у готовом новцу или у државним папирима.

Страница полажу дупло кауцију.

Ближи услови и предрачуни могу се видити сваког радног дана канцеларско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр 701. 12. Маја 1902. год. Београд.

На дан 28 Маја тек. год. од 3—6 часова после подне, држаће се усмена јавна лицитација у грађевинском одељењу Суда општ. вар. — Београда у „Панђелској кући — варошки трг“ за оправку свих надарме у улици „Обилића Венац и Краљ Милановој до Скопљанске улице.

Кауција (80) осамдесет динара у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови и предрачуни могу се видети сваког радног дана за време канцеларско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГВр 317, 15 Маја 1902. г. у Београду.

Суд београдске општине, држаће на дан 1. Јуна т. г. лицитацију за набавку **13.000 килограма зоба, и 11.500 килограма** јечма, за храну коња пожарне чете.

Лицитација ће се држати пред касапом „Босном“ на малој пијаци од 8—6 часова по подне.

Кауцију полажу српски грађани, за зоб 160 дин., а за јечам 140 дин., страни подданци полажу дупло. Кауција се прима у новцу, или у државним хартијама од вредности.

Услови ове лицитације, могу се видети, сваког радног дана, у канцеларско време, и на дан лицитације, у књиговодству београдске општине.

Од Суда општине вароши Београда, 15 Маја 1902 год. ОБр. 9816. у Београду.

Панчевачки одељак београдске општине, држаће на дан 27. т. м. лицитацију за оправку општинских рабаџијских возионица.

С тога позива возаре да поменутог дана дођу на лицитацију у која ће се држати од 3—6 часова по подне.

Од Суда општине вароши Београда 15 Маја 1902 године. ОБр. 4718. у Београду.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(држао се стенограф. белешкама)

држан 19. Марта 1902 год

(свршетак)

— **Ђока Димитријевић** Мисли да резултат записи од надзора, на ако је та школа потребна Београду, да јој се помогне или установом и строги надзор.

Председник доказује потребу за тако забављите и сваке се с председом Ђ. Димитријевића да се одреди јака контрола. мисли да би се та контрола могла повернти другоју за ушпрећење саносног краја, на да се нему у руке и да општинска помоћ.

— **Гавра Брнић** противан је у опште давању помоћи за ове школе.

— **Никола Поповић** слаже се с председником да, ако се помоћ даје, да се да другоју а не молитељци.

— **Ђока Нешић**, и он се слаже са председником.

Бн усвојено, да се пита друштво хоће ли оно да води бригу о овој школи, па да се њему и да помоћ.

Председник тражи одобрење да се може утрошити до 1400 дин. за кадрмиске непаљење улице, како би се могла прикалчити земља за правилне насипа поред Дунава.

— **Гавра Брнић** противан је овоме и мисли, да би требало само друштво дунавског краја да овај трошак сноси.

— **Никола Поповић** доказује да интерес општине захтева, да се ова улица кадрмише а не приватни интереси там грађана. У подужем говору налаже како ће општина имати велике користи од утврђена дунавске обале, а да се до тога дође, да се може земља за утврђено носити, мора се ова улица кадрмисати.

После поменутог гласања би решено да се сво кадрмиске извршо по предлогу председника.

Састанак је закључен у 9 $\frac{1}{2}$ часова по подне.

држан 20. Марта 1902. г. у Београду.

— *Председник.* Отварам одборску седницу и молим да саслушате записник 21 редов. састанка (секретар прочита). Има ли ко шта да примети.

— *Ђока Нешић.* Код овога слаж где се говори о конјаспој кадрми нисслао је, да се каже да је у пролазу седница решено поред улице Савске, Мајданске, Клеч Михајлове и дел улице Краљ Милановог. С тога нека се то исправи, јер је и за овај део решено да се конјаспом кадрмиш кадрмиске (Чује се: јесте решено).

— *Председник.* Добро. Прима се исправка. Има ли још ко шта да примети? (нема) Усваја ли одбор записник? (усваја).

— *Марко Вељковић.* Кад је реч о кадрми ја имам једно питање. Још јаше је одбор решио да се кадрмиске Которска улица и то је почето, на је остао један део некадрмисан с тога, што није био напут. Сад како је исто време то треба опранити, да би се могло проћкопите. С тога молим г. председника да то нареди.

— *Председник.* То ми је питање познато. По томе ја сам већ учинио нужан корак да овај предузимам почне пасипање и одредио сам му и рок докле да сврше.

— *Андра Одавић.* Ја сам пре неколико седница питао овде г. председника односно куће г. Карапешића у којој је школа. Питање је било односно дужности ко ће за оправке одговарати. Председник је обећао дати у другој седници одговор. Прошао је већ неколико седница и још није одговорео.

— *Председник.* За кућу Карапешића имам да кажем да су већ код комисије одређене да изврши преглед о оправци. Та акта ја сам читао и у колико се сећам г. Карапешић је дужан да изврши све оправке при предаји куће, а општина при покрајњој исто да је дужна да му је врати у добром стању. Овако стоје записмено и у саслушању г. Карапешића, које је сам г. Карапешић записао.

— *Миша Петровић.* Ја сам хтео да питам г. председника хоће ли имати пред одбор ово питање о гарнои железничкој за пренос, о коме сам писмени предлог поднео. Ствар је хитна.

— *Председник.* Има доста питања на која треба одговорити, али ја хитам пре да скинем ове друге ствари са дневног реда, на после ће одговарам на та питања.

Ако одбор налази, да је нужно о овоме питању сад говорити и да да своје мишљење, ја нисам противан, али треба знати, да ће ова предмети и даље стајати на дневном реду ве решени. Жели ли одбор да се прочита предлог г. Мићин (жел.) Добро. Изволте чути. (Секретар прочита.)

Дакле ово је питање односно гарнои железничке што је сваљена подлога такса. Питање сте чули. Ја то је образовала већ и комисија, која то претресе те да се тарифа детера да неби штетила Београдску трговину. Колико је та комисија досад радила, ја нисам.

Познато ми је да је на претставку трговачког удружења нешто учињено да се та тарифа одреди. Стоји то, да услед те тарифе трговина обилази Београд и говорило сам о томе са директором железнице и ним да и он од своје стране у колико је могуће чини, да то не буде на штету наше трговине.

— *Бока Немић.* Држим господо, да није довољно само то, што је ово питање покренуло трговачко удружење, него треба и београдско представништво да се стара о томе нашу и њихову, те да се трговина задржи у Београду што ће се учинити, ако се подејствује на надлежном месту, да се тарифа о подизу удеси за наше интересе. Ако ће овако остало онда за Београд ако, јер трговац који носи за Пешту ако право тако и неиздржи се овде, и који опет из Пеште узове ће Србију он ће право за Неш. Дакле трговина обилази Београд. С тога молим председништво и одбор да се настане, те да се то неучини на штету Београдске трговине.

— *Коста Гаџанчић.* Господо. Ја ово питања сваки може да уведи, да је решење овога питања управ животно питање за Београд. Ако се трговина незадржава у Београду онда је зло на Београд. Свакојако никако не треба да прође без уважења Београда.

С тога ја за предложио, да се добави та тарифа и овде претрпе у идућој седници и донесе одлука да председник са једном депутацијом иде надлежном г. министру и умоли да се то поправи.

Ако су овакве тарифе учињене, ако што се говори о тој подизу, онда је изгубио и шансати, да Београд буде центар трговине.

Мића Ваиковић. По уговору који је склопљен са Аустро-Угарском и Турском у директном свобрађају плаћа се мање подзов. Н. пр. за један вагон од Ниша плаћа се мање подзов, него од Београда до Ниша. То је страшно за нас. То исто важи и за извоз храме и сировине. Ако учуте робу директ ван Београда онда се подзов плаћа 15%, иначе, него ако дође у Београд.

Није довољно, ако се ослонимо на то што је трговачко удружење учинило корак за поправку овога. Јесте дужност претставништва општинског да се звуче, те да се та тарифа измени да нема разлике.. Уследило се да овакве привилеје на Смедерево. По закону сваки општина има право да наплати 10 пара таксе на храну. Смедеревска општина сама прокуцтиала је ову такву неправилност. То исто велику суму за извезене а од право велике је важности за трговину Смедеревску.

Хвала г. Мићи што је изнео овај предлог, а претставништво сваковрсно ових дипломост да се поотара за своју трговину.

— *Председник.* Као што сам напоменуо ово је питање врло важно по трговину и по Београд и као такво. оно треба да за-нима и претставништво општине и трговачко удружење. Ја са своје стране могу да изјавим да сам у овој ствари свакако од људи, који се тим пословима баве. Неколико пута ја сам тражио тарифу од једног мог пријатеља, али је нисам добио. Међу тим слушао сам да се поступа овако, ако што напоменуо г. Ваиковић. Кад се о стварн обавестим ја мислим да учиним све што треба, те да се Београд не обилази.

— *Мића Ваиковић.* Г. министар народ. привреде, министар грађевина, да и трговачко удружење, а већ по себи се разуме и претставништво општине треба да настану, те да железни. дирекција поствне спорази са двн железничама у Пешти и Бечу. те да трговачки еспапи не напуштају Београд. У осталом зала кмати на уму, да је нека наших суседа да на све могуће начине обесаље Београд те да не буде центар трговачки на полуострву балканском.

— *Мата Јовановић.* Ово је питање врло важно, а ми нисмо спремни да говоримо, јер немамо ничега при руци. Ја бих предложио да ову ствар прогуте за идућу седницу г г. Мића Петровић, Мића Ваиковић и Одавић, па да нам реферишу.

— *Председник.* Усвајате ли ово? (Ако да дође и председник). Дошо ће и он.

— *Љуба Јовановић.* Пре него што се пређе на дан рад доносиоце да учиним једно питање. Вама је, господо, познато, како су се гласови јуче чули по Београду услед тога, што велики број гласача није био убеђен у гласачким спискомима. Утеклa је био тако неприлагати, да је и то могло бити један мали узрок, што је гласање неповољно испало. У осталом био тај утисак добар или зрдан, то је друга ствар: али овде је реч о једној крупној неправилности, која не треба нипако више да се деси. Ја се надам да ће председништво прихватити моју молбу, да се најозбиљније изиди до кога је била кривица, да списони буду онако погрешни и непотпуни и зато може, нека дотично лице подвргне казни, а ако не може нека учини престанку надлежној власти да она то уради.

— *Председник.* Не само од како сам ја на овом месту, него још много раније у полицо ми је познато било је муке ово гласачких списокова и било је непрекидних жалби ово тога, што је један уписан а други није. Таки су се случајеви десили и јуче. Ја сам и раније молио господу, који приступају при гласању, да сваки пут забележе лица, која нису уврштена била у списокове гласача, па је тако и јуче учињено. Према тим прибележеним списковима учињено је данас поређење и нашло се, сама 2—3 лица, која су имала право гласања у другоме ком округу, а но онде где се су јављали да гласају. Сва друга у великом броју означена лица нису била оспорена у гласачке списокове. Сматрам за дужност да вам објасним како се ти списоки праве. Као што знате, господо, ми немамо податке о пласеној порези, те по томе ни гласачке списокове не можемо да пишемо, него их добивамо од пореског одељења управе варошн. Ми пошаљемо наше чиновнике тамо, који добију од пореског одељења имена лица, која су платила порез, па их према томе и уврсте у списак гласача. Тако је рађено раније, а тако је рађено и у овој прилици. Лица, која су то радила поуздана су, и ја имам потпуно вере, да су то наши службеници тачно и часно извршили своју дужност тим пре, што су и раније на тим радили, па су се извештили. Ако у опште какве неправилности има, ја држим да је ту у пореском одељењу, у које можда није забележен неки од грађана у њиову, који је пореву платио и т. д. Ја сам наредио да се направи један списак, који ће ја лично одатле председнику пореске управе и молићу га, да одреди једнога чиновника пореског да најтачније уверите, да ли је овде било какве неправилности, и ако је било да се исправи и одговорна лица да се казне. У осталом, ја мислим, докле год буде овога одељења у раду, да нам списоки неће бити уредни. Мора се стварн удесити тако да нам списокове предају изабрани сами пореске власте, или да их израђује општински суд.

То је све што сам имао да објасним и према томе ви видите, да нема кривице до општинских органа.

Сад изволите чути лицитацију.

Пре лицитацију о давању под закуп општинске утрине на позиву. (Секретар прочита) Ова је утрина давања наше пута, па је напослетку остало да буде узме лицитације између Николе Тасића и Илије Албахара; па је остао на Албахара за 1263 дин. годишње. Буџет је предвиђео укнаду динара за ово. Усваја ли одбор ову лицитацију? (Усвоја.)

Чујте другу лицитацију за откопавање земље. (Инжинер прочита) Неке Коста Трипковић подпео је мени једну молбу којом се пуди за ово откопавање. Та је молба у свези са овом лицитацијом. Ако желите да се и она прочита (желимо). Добро. Чујте. (Инжинер прочита) Дакле тражи 6 гр. од кубног метра, да носи онде где је стара палудзека чесма била и у вишњачну улицу. У пропалој седници био је говор односно поштења земље чак на Дунав и због тога је и цена била скупља, па је тражено да се одреди друга лицитација. На исто није био ни један лицитант. Као чека т. инжинер то објасни. (Инжинер објашњава.) Прима ли се поиуда или не?

— *Вила Теодоровић.* Господо. Готово сваке седнице држи се говор о овим лицитацијама стварима и поуздана после лицитације. То сам био увек тога, што се те лицитације дуже у грађевинском одељењу, па сам и ја но зна за исте. Ко ту на такву лицитацију долази? Ту долазе само повлашћена а остала и незнају. Та неколицина т.ј. њих 3—4 човека, који се наручено баве овим пословима договоре се, па неће да дођу на лицитацију, него после оне дају неке понуде засебне.

Да би се овоме доскочило, држим да би те лицитације требало држати на јавном јавном месту пред каком гостионицом и то место објавити, како би и свет, који пролази то сазнао и онда може да се деси да се и људи, који нису за ово знали, приме да јефтиније земљу поче. Каже се: у инжинерском одељењу. Ево ја читам те огласе, па опет незнам ни за ово и други, с тога је боље на јавном месту те да може знати и онај који се тим не бави и који не чита новине. Нек се те лицитације дуже јавно и. пр. пред Парезом или другом гостионицом. (Чује се: код Бетораћа). С тога сам да се одреди друга лицитација на каквом јавном месту.

— *Јова Немић.* Мало час тражио сам реч да говорим о лицитацијама па ми се није дала реч нан намерно или него г. председник није видео. Ја сам хтео и против оне прво сад одобрено лицитације да говорим, па тако исто и оде хоћу да говорим, да се те лицитације не дуже по канцеларијама, већ јавно. Ја се потпуно слажем са т. Вилом. Дакле се може десити, да се једна цела корпорација за каиу ствар слаже и договори, а како ли да неће 3—4 човека за ово лицитације. Нека се дрва друга лицитација на јавном месту, а ова да се неодобри.

— *Мата Јовановић.* Господо. Са нашим лицитацијама доиста ће ред бити врло тешко. Али то има и своја узрока. Ја ћу да говорим само о овој лицитацији односно одвожавања земље. Узрок је томе, што нема довољно

људи, који се сами послом баве. Свега има њих 2—3. Онај Трипа неки Бошел и један који ради цеви. Других нема. Због тога је тако неспало да лицитација нема. Ја сумњам, да се ма где држи лицитација, да ће лицитанта бити. Иследа је и у томе, што нема људи, који би се одважили да набаве средства за посао.

Грађевинско одељење требало би сказа пут над држи лицитацију, да изда једне расипе на све оне, за које зна, да се овим послом баве па да их и писмом извести и онда држи да би се много олакшало.

— *Коста Главинић.* Господо, ми сам и прошле године имали често зубору с извесним поглављима за то, што писмо имали људе, који ће да их сарче. Но у таквим случајевима познати су и грађани, да помогну са своје страже колико се може, те да се сиче. Ја ћу да вам напоменем један пример. При отказивању земље у зиме улица на „Дорћолу“ требало је набавити лицитанта, по цени што је могуће умереној. Они крузиџи лицитанти, који имају кола за запоседе земље, ти су босни и траже високе цене, а спротивни људи, који би могли такође нешто да ураде, те немају да полове каруцију. Да би се постоди јесточило грађани дуњевског краја поклали су каруцију за те ситнице лицитанте и дали рад на наше партије, те је тако јесте ситније сарнен. То што су они учинили само, то треба да учине и палилулци. Ја мислим, дакле, да треба држати још једну лицитацију поклањи се тем приликом на овај начин, који сам навео; ни ако то не могоше онда кварано да морамо дати на лицитацију и овоме. Што се тиче места, на коме ће се лицитација држати, мени што противу држања лицитације на јавном месту премда не очевијем великну нађу од тога.

— *Милета Трајковић.* На лицитацију ону дошли су лицитанти, али над су видали, да за 1·50 дан., треба да се носи земља од Палилулског трга даљеко, они су казали, да за ту цену не могу да носе. Ја мислим да би боље било да се оде у баштини земље пасвиђу и онда ће бити јевтиније цена. Онако можете држати колико хоћете лицитација, цена неће бити нижа.

— *Светозар Богојић.* Господо, ја не знам зашто би ми држали лицитације по казнама, кад ни једно надлештво, које има да држи лицитације, то не чини; и незнам какви би ту били призори за остали публику и колико би јој пријатности чинило, кад се ту држи и виђа нуда. Ја мислим, кад се на целу општинску помпа стави пијкрупнијим словима да ће се, кад ће се и где ће се држати лицитација, да је то доста за свакога, који има воље да лицитира. За незнам шта ћемо више ми да питамо сваког талигаша по талигаш, хоће ли да нососа земљу.

Господо, по моме мишљењу други је узрок, што са лицитацијама овако трљаво иде. Људи су се навикли да општина држи по 4—5 лицитација о свакој страни, па неће при пранна ни да лицитирају. Али пробајмо ми да одобримо неколико пута лицитације на прво конуљење цеваја, па ћемо видети, да ће да трче на прву лицитацију и да неће бити више оваса, да се лицитације држе скоро без икаквих конкурената. Ја сам онамад слушао Бошу Нешића, над је говорио о данашу утрашње општинске под заједу, па ни је и та страр шавала на врх главе. Моје је мишљење да се лицитације не држе по казнама као што г. Тодоровић предлаже, јер би то била срамота за општину и неће се нашти постићи.

-- *Вељо Тодоровић.* Ради објашњења с г. Богојићем. Он каже да ће бити срамота ако се лицитације држе по казнама; а ја мислим да кема ту срамоте нарочито кад се види, да на овај досадањи начин нема довољного броја лицитаната. У осталом зашто се и држе јавне лицитације, него за то, да свака може при нема бити присутан. Ако се пазари да је неугодно и да би било сметње што би се лицитације држале по казнама, онда нека се држе на каквом другом месту које је пристојно на приликну с каквом општинском зградом у који је сваком лако отаћи. Ја држим, кад би се ово моје гледиште усвојило, да би било за сваку страр много боље, а да ни нама неби сметало ни угледу општине, ни жору грађана, ако бе се лицитације држале по казнама.

— *Светозар Богојић.* Кад сам говорио против држања лицитација по механама, ја нисам говорио с тога, што мислим да би то било нешто неморално или ружно, него названи да би било тешко поћати пошене инжињерске на одељења по механама Свима је вама познате да „Батал-џамија“ постоји на сред Београда и ту на доњем боју у Пашићевој механа налазе се канцеларије, а на горњем боју је инжињеријско одељење, и кад је тако онда нехам да ли има боље место него што је то. Моје је мишљење да не треба бегати од овог места, где су држане до сад лицитације.

— *Председник.* Да саршимо овар. Ко је за то да останемо при досадањем реду, т. ј. да се држи лицитација као до сад при инжињеријском одељењу, тај ће гласати, за, а ко је за промену, тај ће гласати против. (Гласало је 17 за, а 9 против, 1 није гласао). Дакле, остаје по досадањем.

— *Андрија Одовић.* Г. Мата Јовановић напоменуо је, да би познате предузимаче требало и изрочитим писмом позвати. Ја мислим да то не би било згорега учинити.

— *Председник.* То се и чини и ја сам у вези предлога потпуно с тиме позвао.

Изволте чути лицитацију за откошавање земље и наметање тротоарских плоча у улици: Узун-Мирковој, Дубровачкој, Васиној и Вук-Караџићевој. (Секретар прочита).

Усваја ли се, нешто је изнод предрачунске цене? (Усваја се).

— *Коста Главинић.* Испливање баре „Венеције“ од калемичке улице и „Дрварма“ прни се не напоменало. Ја бих молио да се пази од стране инжињерског одељења, да се насипа с десне стране, а не с леве. (Учињаће се).

Гаврило Брнић. Да ли се сад плоче могу намерати па да буду све подједнаке а не овако, неке неће, а неке мало. На пр. да буду све од 10 сантиметара ширине а не од овољако или овољако дужине.

Председник. Разумем питање. Условни су тако и удешени, да се зна и казна ће мора бити.

Сад чујте још једну лицитацију. (Инжињер чита протокол лицитације за откошавање земље у Лешничкој улици).

Димитрије Петровић кадрињија спутиро је после цену са 5 пара. (Чује се: да се држи уна лицитација између њих). Добро. Онда уже лицитација.

Сад пиша да зам ученици једно саопштење. Пуковник г. Јочић као старешн Буре Јочића пуди општинск да купи оно имање Бурино на коме је гостионица Марија. Ако би желела да одредимо комисију, на лен нади, треба ли општини или не треба.

Коста Главинић. То је имање толико дужно Управи Фондова, да се не може исплатити.

Бого Нешић. Ако је реч о имању Буре Јочића ја бе молио одбор да одреди комисију. Не стоји ово, да је преседујемо, јер је вод управе дут смалио нешто се одлажује и за кратко преше одлаженс се сасвим. Истина има и приватних дужника.

Никола Вулковић. Не стоји баш онако као г. Нешић наводи. На том имању има толико терета, да ће без добића не може расперстити. (Чује се: не треба општини).

Председник. Дакле општини не треба? (Не треба).

Има доста предмета на решавање. Од тих издвајам прављења водоводне комисије да се сад о њему као хитном говори и реши, како би водоводна комисија могла радити. (Чује се: не може се то сад решавати тек сад смо га и добили). Добро. Онда га стављам на дневни ред са идућу седницу.

Сад вас молим да чујете извештај комисије о Росулеву. (Секретар прочита).

Као што сте чули комисија се поделила на већину и мањину. Већина је да му се врати аренда, а мањина сталла то под сумњу. Молим да одбор донесе одлуку.

Мића Петровић. Ја сам одводио мишљење да се не врати. За ово не рушводи ово: кад је г. Росулев имао намеру да трази да му се врати аренда, сналодно он је то напред предвидео да ће тражити ако му се врати. Незнрујем да он није ниво дут како треба ту стварр известн. па да после може полагати право на поправај. Дакле, сматрам да је он хтео нешто разрушити, па кад није могао, он сад покушава како да неплати арсиу мислеће, да се сто тима избаци са неизвесним документом. Али ја не могу одобрити без разлога доказа и с тога сам да му се аренда не врати. (Чује се: ставите на гласање)

Председник. Ја ћу ставити на гласање. Ко је за то да се по имању већине врати аренда нека гласа „за“, а ко је за мишљење мањине да се не врати гласање „против“. (Извршје гласање).

Гласало је 16 против, 12 за. По томе неће се аренда вратити.

Сад изволте чути један реферат о регулисању навесних места. (Инжињер прочита. Даље, чита и писмо министра грађевина на и мишљење инжињерског одељења).

Да одредимо комисију из одбора нек и она сво прочта и поднесе извештај. Предлажем у комисију г. г. Мату Јовановића, Косту Главинића, Милана Капетановића, Николу Вулковића и Милана Петровића, свега пет, а да могу решавати тројица. (Усваја се).

Закључујем седницу.

Састанак овај трајао је до 9 и по часова по подне.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 23. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ: У СРБИЈИ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 31. Маја 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати управнику за општинске суд и сво кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

НАРЕДБА

Да би се отклонила опасност по здравље становника београдских, која би могла наступити услед велике врућине, Суд београдске општине на основу уговора, закључених са концесионарима за извожење ђубрета (т. 2. угов.).

наређује:

да сви концесионари, од данас, па до даље судске наредбе, два пута недељно износ ђубре из свију станова београдских.

Ко од концесионара ради противно овој наредби, казниће се највећом казном која је предвиђена уговором.

Од суда општине града Београда 18. Маја 1892. год. СВр. 7084.

НАРЕДБА

Тачком првом закона о замени § 364. казненог закона наређено је, да се радње и дућани дуже затворени недељом и извесним празничним данима. На основу овога законског прописа, а на молбу осталих бакалског и по препоруци Управе вар. Београда од 10. т. м. Бр. 7645 суд општине вар. Београда на основу, чл. 36. зак. о општинама, наређује;

да од данас све деликатесне радње морају бити недељом и другим празницима, законом обележеним, затворене, поштo и оне њиху ништа друго до бакалске радње.

Са свима ко противно овој наредби учини, поступиће са по горњем законском наређењу.

Од суда општине београдске, СВр. 8502. 15 Маја 1892. г. у Београду.

НАРЕДБА

На молбу осталих бакалског а по препоруци управе вар. Београда од 10. Маја 1892. год. Бр. 7644. суд општине вар. Београда, као надлежан, на основу чл. 36. зак. о општинама, наређује:

да се од данас строго забрани продавање страних производа, (као: лимунова, поморанџи, сапуна и др.) на ова места: пијацама и по улицама, пошто се таква радња, коју поједина лица упражњавају, по закону има сматрати као торбарење.

Ко би противно овој наредби поступио биће кажњен на основу § 387. т. 1. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда СВр. 8596. 15. Маја 1892. год. у Београду.

НАРЕДБА

Пошто је при јавним врућинама домаћа пашчад изложена разним болестима а најобичније бесилу, то у интересу здравља и безбедности грађана, Суд општине вар. Београда наређује, да се не сме водити пашчад по шеталиштима, пијацама и другим јавним местима.

Ко противно овој наредби поступи, казниће се по § 332 алинеја 2. с погледом на § 335 а више 5. крив. закона.

Од суда општине вароши Београда 19. Маја 1892. год. АВр. 7230. у Београду.

НАРЕДБА

Достала се на знање и управљање свима обвезницима ове вароши, да ова команда у будуће неће узимати у поступак ничију молбу или жалбу, ако поред читке потписа не назначе још и једницу, поштa и број спаса, где су уписани као и редовно занимање, кварт, улицу и број куће, где обитавају.

Они обвезници без разлике звања и занимања, који су се привремено или стално доселили, или ће се тако исто одавде отселити, морају лично доћи у штаб ове команде, или писмено известити ју, те да се та промена у списковима пребележи.

За кога се сазна, да по другом стану ове наредбе није поступио, казниће се као обвезник по опредељеним дисциплинске наредбе.

Из штаба VII. пуковског округа 19. Маја 1892. год. Бр. 5010. Београд.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

37. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. Маја 1892. год.

Председништво председника г. Милоша Марковића беше од чланова одбора г. г. Н. Х. Поповић, И. Ђорђевић, Ђ. Ивић, Спас. Ристић, В. Перишић, М. Калетинић, Др. М. Т. Лека, вик Калетић-Спасић, Мирадин Јанковић, С. Аврамја, Ж. Б. Миладинић, А. Ј. Ордашић, Ђ. Филиповић, М. Ђ. Петровић, Мита Јовановић, К. Д. Гавановић, Љуб. Јовановић, Др. Радовановић, И. Р. Поповић, А. Дамњановић, Спас. Чађевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Маја 1892 год. и би одлучено, да се одлука бр. 386 не објављује.

II.

По прочитаку акта пештарнице судије за вар. Београд АБр. 7042, 7046, и акта VII. пук. окр. команде АБр. 7067 који се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нађао, да је Коста Бранковић добре владања и доброг имовног стања: да су му Владимир Стаљевић и Димитрије Живадиновић веровати.

III.

Председник износи одбору на вишекрат молбе, којим се траже уверења о сиротиње стању.

По прочитаку тих молби СБр. 9063, 8967. 8939, 9052, 9001, 9002, 8989, одбор је нађао вишекрат, да се може дати тражене уверење молиоцима: Милан Ућуровић, Јулки П. Стевић, Јовану Богдановићу, Милосаву Поповићу, Радосаву Миковићу, Димитрију Стојановићу и Марији С. Бутаревој.

IV.

По прочитаку извештаја комисијских ГБр. 832. и 833. о одређењу осама у улицама Краљ Лазаревој и Љубичиној одбор је решио, да се обе ове одређене осе одобре.

V.

Председник извештава одбор, да ће велики научењак и електротехничар, Србин Никола Тесла посетити Београд и да је наредио све што треба, да се Тесла о трошку општине београдске што сигурније доведе.

По саслушању овога одбор је једногласно одобрио у свему поступак председника с тим, да се трошак око дочека славног електротехничара Србина Николе Тесле, исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VI.

Председник износи одбору на решење понуду Едварда Шлагетера, предузимача из Кругујевца, о дотеровању тротоарских плоча.

По прочитаку те понуде ГБр. 828. одбор је једногласно предложење општине, да од поднетих понуда за тротоарске плоче изабере оне, које ће по општину бити најповољније, па о томе одбор извести.

VII.

Одборник г. Таса Калетић-Спасић пита, кад ће доћи Србин Никола Тесла и на која начин мисли се доченати.

Председник одговара, да се из сада још нешто дан Теслина доласка, али је сигурно, да ће у току ове недеље доћи. Тесла ће се доченати о трошку општине по решењу одбора, а дочек ће спремити г. г. Андра Ордашић, Др. М. Т. Лека, Ст. Чађевић, М. Калетановић, Др. М. Радовановић одборници.

VIII.

Одборник г. Др. Марко Т. Лека пита, да ли су одређене места за свиња кланицама.

По објашњењу председника, да ово питање још није регулисано, одбор је решио, да свиња ку-

патила буду на истом месту, на коме су и лане била с тим, да сва буде дужан олакшата публици преступ и њима полицијом више пута досађено од народа до кукавица.

IX.

Одборник г. Соломон Аврућ пита, да ли је држана дипутација за одређење под закуп места за кукавица сиска.

По саслушању овога председник је одговорио, да је држана дипутација, но да нико није хтео да дипутира, због чега је суд решио, да се за употребу обале од сопственика кукавица наплаћује по тарифи за обкладину.

X.

Председник износи одбору на решење изнесени комисије изборате у седници одборској од 27. Јан. 1892 год. АБр. 1423, за израду правила о контролисању кишних клекс и осталог шиба.

По прочитању тога изнеситеља одбор је решио, да се исте у свему усвоје с тим, да се колективна сумпористе насеиле у вину управља по решењу санитетском одавде.

Да се одмах преступи извршењу и контроласкоју по изнеситељу; да се исти објави у свиј.

Поменика и у засебним кишницима објављена и разда свима онима, којих се тиче.

XI.

Одборник г. Никола Р. Поповић предлаже, да се допусти, да се и на Дунаву може подићи купатило.

Одбор је усвојио овај предлог г. Поповића.

38. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

26. Маја 1892. год.

Председавао председник Милов. Р. Марјановић; били од чланова одбора г. г. Н. Х. Поповић, Ђ. Ж. Нешић, Мих. М. Вељковић, Д. Гађа, Ф. Бакаловић, Ш. Ђорђевић, М. Јовановић, В. Тодоровић, Др. М. Т. Лека, А. Оџаић, Сп. Рестић, М. Настасијевић, Р. Филиповић, М. Вељковић, М. Ј. Марковић, Р. Драгићић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. Маја 1892. год. и у одлуци бр. 406 учињена је допуна, да се она одлука обрише.

II.

Одборник г. Лазар Одаџић предлаже, да од сада сваке године по један лекар из Београда, дежура у општинском суду ради указивања дежурне помоћи онима, који је затребају и да се није од помоћи у случају телесних повреда.

Да се о општинском трошку сагреде кола за пренос рањеника, у која би се могла сместити ручна носила и на којима би се колима лекар лако као треба.

По саслушању овога одбор је решио, да се овај предлог у свему усвоје с тим, да се лекарско друштво замоли, да да своје мишљење, како и на који начин да се овај предлог изведе.

III.

Одборник г. Мил. Калетановић пита, за што није већ фактички извршен пренос регулационога фонда у спојну општинску.

По објашњењу председника, да се за пренос овај имају да израде још неке формалности у министарству грађевина, одбор је на предлог г. Калетановића решио, да се умоли г. министар грађевина, да обуставни сваки даљи рад и издавање фонда регулационог, док се не изврши пренос у спојну општинску.

IV.

Одборник г. Марко Великирић предаже, да се отворе двадесет чесама на јавне водовода, пошто је садашњи број чесама врло мали и не доводи да подмири потребу грађанства.

По објашњењу председника, да ниску потребне нове чесме, пошто ће се убрзо извршити спајање појединих њука са новим водоводом, одбор је решио врло предлога г. Великирића на дневни ред.

V.

Одборник г. Марко Великирић моли, да се у интересу здравља грађана београдских ушће све што треба, да се задаћ клаоница уклони.

Председник га изјављује, да ће наредити све могуће, да се задаћ овај уклони.

VI.

Председник напомиње одбору, да је потребно да се изабере поверенитво, које ће руковати приходом од 28% према решењу одборском од 1. Марта ове год. АБр. 4235.

По саслушању овога одбор је после пеимичног гласања са 11 гласова против 5 решио, да ово поверенитво састављају петнаест лица и то пет одборника и десет грађана; да само поверенитво прокуне правила о своме раду и поднесе их одбору на одобрење.

За поверенитво изабрати су од одборника: г. г. Милан Калетановић, Стеван Чађевић, Ђорђе Новаковић, Михајло Вовчић и председник општине. Од грађана: г. г. Јован Тадић, Миодраг Кандић, Настас Крстић, Петар Н. Јовановић, Димитрије Ђорђевић, Васа Дучић, Јован Калабић, Младен Јанковић трговац, Живко Живановић, сапетник, и Јован Ђерић квотенер.

Овом поверенитву да се дода као стручан и умрашен инжењерски одсеока г. Т. Селесковић.

VII.

Председник општине шаљиштана одбор, да је према оваплашеву молбом од 18. Маја о. г. Гвр. 828 усвојио понуду Мијајла Чобића за набавку трговачких плоча од острашског каменa према понуди његовој и накнадној деценији пошто је понуђен Шајкетер одустао од своје понуде, а Анта Алексић најавио, да не може извршити трговачке плоче од острашког камена већ ће само оне из Острушнице.

Одбор је примио к знању ову изјаснту.

VIII.

Председник предаже одбору, да се и ове године, као сваке до сада када је општинске благајне износна сума новаца за новчи опис сиротиња болесницима, који ће ради лечења у бању ићи.

Одбор је решио, да се за партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове када и ове године на ову потребу иста сума, која је и прошле године издата.

IX.

Према решењу одборском од 9. Априла 1892. год. АБр. 6359, одбор је изабрао ова лица за главне сиротињске одборе:

За први заузим: Одборника Лазара Дашкевића, Јовалка Ђорђевића и Ганну Андрејевића домаће, и Николу Секулића берберина.

За други дорћолски: Лазара Радовића, одборника Расту Петровића кое., Радоја Ђорђевића и Самуила Адута, бакалс.

За други врачарски: Јована Бурсаћа, одборника, Косту А. Шумекановић, Трајка Стојковића и Владимира Губеревца кафеџије.

За други палилулски: Нанју Ђорђевића, одборнику, Љубу Јовановића кројача, Јеврема Марјановића кое. и Мигу Ђорђевића берџију.

НИКОЛА ТЕСЛА

СЛАВНИ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧАР

и његов долазак у Београд.

У једном од прошлих бројева донели смо вест, да ће Србин Никола Тесла посетити Београд. Тим смо пријатном вешу у кратко саопштили наше читаоцима, ко је Никола Тесла и коју важност има његов ум за данашњу науку — електро-технику.

Овом ће нам приликом да обележимо долазак г. Тесле у Београд.

Као што је познато, општина је београдска преко својих заступника позвала г. Теслу да као њен гост посети Београд. Тесла се је овом позиву радо одазвао и прошлог у Београд 20. Маја у вече браћом својом, доченим од многих учених београђана и врло много поштовалаца.

Са станице отпраћен је у сарадњи му стан у „Империјалу“.

Сутра дан је г. Тесла пре подне био код господина министра просвете и црквених дела. Одавде је са господином министром просвете отишао у двор, на аудијенцију код Његовог Величанства Краља, а одавде право краљевском намесшику г. Јовану Ристићу.

Пред свима овим високим личностима Тесла је изражавао своју радост, што му се дала прилика, да непосредно преузима преводе међу својом браћом Србима.

По ручку је наш врло гост посетио народни музеј и пошто је сат и више проведао у њему, разгледајући српске старине, отишао је у Београдску Шкоду, да се лично увери са професорима наше највеће просветне заводе. Сем професора досељака ту је у Великој Школи и сва великошколска омладина, која је међу Србима у кратким потезима описао успехе науке у појединој електро-техници, као и своје радове из томе пољу.

Ово је и по часовима Тесла се је са професорима општине, професорима Вел. Школе и другим учених људима прошетао по Калемегдану.

У вече се одвезао у Вајсерштајну пивару где је општина београдска у част слога госта спремила дружевну вечеру и дала прилике многим људима од науке, да се са Теслом упознају.

То вечера сазвало се оно Тесле више од стотине које представника свију просветних завода у Београду, које других одличних грађана. На свршетку се дигао много видети човек, који ће својим умом учинити ову у нашој, у историји људској културе, који ће доказати, да је и Српски народ способан не само да буде образован, него и да предњачи у образовању, који ће једно остварити обрн српском народу пред целим светом и на пољу науке. Но и сам назив тог Николе Тесла није се више радовао, што је њедно ово себе толико много искрених поштовалаца, чијима, да ће му ова средчена пријем дати пуне снаге, да закључе рад продужи и даљше, те да тако што више користи науци и српском народу.

За време вечере дало је врло лепих здравица. Прву је здравицу наиме председник општине Ив. В. Крсмар, у којој је споменуто, да је Његово Величанство примило Теслу врло дружевно, интересујуће се живо за њега, па којој Тесла рече. Зо сим наранили дошла је реч истора Вел. Школе, који је у лепом и разгровном говору изнио радост у ime професора Вел. Школе, да међу себе може видет Србина, који је научним радом својим стекао светског гласа. Сим претставница корпорације напредних академија су г. Тесли, а он је у два маха одговорио на здравице са беседом, у којима је више изражавао своје српске осећаје.

Г. Тесла Станојевић, врло Вој. Академије, надаваљајући је г. Тесли, описао је у кратко рад и успехе његове на електротехничком пољу.

Да би наши читаоци знали, шта је Никола

За кварт теразијски: Боку Нешића одборника, Антонија Јовановића кочијаша, Перу Илића бравара, и Мату Срећковића бакалина; и

За кварт саборнички: Косту Д. Михајловића одборника, Јеврема Милићојевића и Стевана Ристића касеј, и Љубомира Живановића бравара.

Овај ће спротивни одбор ревизати по већини гласова а за преносницу седницу потребне је, да је на окупу бар половина чланова.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Пелцовање деце у Београду** одпочеће данас у недељу 31 о. м. у 3 сата по подне у здању „Црвеног Крста". Пелцовање се од сада сваке недеље а понављаће се родитеља по квартовима када ваља децу слати. Данас одпочеће се пелцовање са кварта дорћолским. Чисту краљу мају забавља ће општина за свако дете и тако се неће с'руке на руку пелцовати пити ће се пак иначе с'руке скидати као што се то некада радило.

РАСПОРЕД ИСПИТА

у београдским основним школама

I. Код саборне цркве:

27. маја по подне у II. раз. мушке школе,
28. „ пре „ у V. „ I. одељења
„ по „ у I. „ женске школе
29. „ пре „ у IV. „ женске школе
„ по „ у II. „ „
31. „ пре „ у IV. „ мушке „
„ по „ у III. „ женска „
2. јуна пре „ у V. „ III одељења
1. „ „ „ у I. „ мушке школе
„ по „ у III. „ „ „
3. „ пре „ у V. „ II одељења.

II. На Врачару:

а) *Источном:*

6. јуна у I. раз. мушке школе
8. „ у II. „ „ „
9. „ у III. „ „ „
10. „ у IV. „ „ „
11. „ у I. „ женске школе
12. „ у II. „ „ „
13. „ у III. и IV. раз. женске школе

б) *На Западном:*

30. маја у IV. раз. мушке школе
2. јуна пре подне у II. раз. мушке школе
по „ у II. „ женске „
4. „ пре „ у I. „ мушке „
по „ у I. „ женске „
5. „ пре „ у III. „ мушке „
по „ у III. „ женске „
6. „ у IV. раз. женске школе.

III. У Палилули:

29. маја у III. раз. I. одељ. мушке школе,
5. јуна у IV. „ мушке школе,
12. „ у IV. „ женске „
13. „ у II. „ мушке „
14. „ у I. „ „ „
16. „ у III. „ женске „
18. „ у II. „ „ „
20. „ у I. „ „ „
7. „ у III. „ II од. мушке школе.

21. „ у Топчидеру.
25. и 26. јуна у Дому за сиротиу и напуштену децу.

IV. На Теразијама:

27. маја у II. раз. II. одељ. мушке школе,
28. „ у II. „ I. „ „ „
29. „ у IV. „ II. „ „ „
30. „ пре подне у III. раз. жен. школе,
по „ у I. р. II. од. м. „
31. „ у IV. раз. I. одељ. мушке школе,
1. јуна пре подне у III. р. I. од. м. „
по „ у II. р. женске школе,
2. „ пре „ у III. р. II. од. м. „
по „ у I. р. I. од. м. „
3. „ пре „ у IV. р. женске школе,
по „ у I. р. женске школе,

V. на Сави и Вождовачким женске школе

I. у вероватници Више женске школе

29. Маја пре подне у I. разреду
29. „ по „ „ II. „
31. „ пре „ „ III. и IV. раз.

II. у мушкој школи

31. Маја по подне у IV. разреду
1. Јуна „ „ III. „ и 2. одељењу II. разреда.
7. Јуна по подне у I. разреду и 1. одељењу II. разреда

III. у женској школи

7. Јуна пре подне у I. и II. разреду
2. „ по „ „ III. и IV. „

28 Маја 1892. год.
у Београду.

Главни школски одбор.

ИЗ СТРАНИХ ОПШТИНА.

Софија. — Одбор општине софијске одобрио је основан правилник за напошење ђубрета из разних здања и дворишта у граду Софији: чл. 1. Софијска градска општинска управа има нарочито чистачко одељење, које се стара за редовно напошење ђубрета из домова, дућана, гостионица, механа и других здања у граду, — чл. 2. Сваки сопственик дужан је да напреди, да се све ђубре из његовог здања кући на особено место у дворишту, и то у кош или сандук, одакле ће се у одређени час предавати општинским колима, која ће сваки дан проћаити улицом ради тога. — Чл. 3. Напошење ђубрета врши се сваки дан од 1. априла до 1. Октобра, од 7 часова изјутра а од 1. октобра до 1. априла од 8 часова

Тесла градио, и за што се његово име у научном свету слави, довољно одговорио горе г. Стојановића у цолици *).

Господо и браћо.

И ако је Београд до сад у више прилика дочекивао људе великога гласа, ипак је ово прва свечаност, да у својој средини види не само научника, коме ово свет одаје пошту, него научника Србина. И ма да знам, да су вам сувише у ушти научни радови г. Тесле, опет сматрам да не ће бити на одмет, да вас у најкраће потезима опишемо на најглавније моменте његовог, истина мучног и тешког, али у исти мах и веома занимљиног рада.

Нећу да идем далеко у прошлост, код су они научници, које је изучавала Физика, били сами за се одвојени и без никаке везе, код су топлота, светлост, електрицитет и магнетизам стојали сасвим одвојени једна од другога. Нећу да се задржим ни на почетку овога века, код међу свима тим појавама није никако никаквог већег средства, него у прошлим временима. Заустави у се одмах на половини нашега века, код су топлота и светлост чинили једну групу појава, код је светлост била видљива топлота а топлота невидљива светлост, и код су електрицитет и магнетизам били два разна облика једне исте појаве. У то доба, кад су поменуте четири групе физичких појава сведене биле на две потпуно различне међу собом, покушаше је енглески физичар Максвел да их на неки начин споји. Он је изучивајући однос између електростатичких и електромагнетских појава, нашао, да је тај однос нека брзина и да је та брзина, брзина светлости. И дражећи да ове нађене случајност што је између разних електричних појава најмо умањају и светлост, он је, на основу још неких података, поставио основу за електромагнетску теорију светлости.

Ако ни доказате да се поменути једном самом, Максвел је врло просто неју растворка светлост и топлоту с једне, и магнетизам и електрицитет с друге стране требало једну такву жицу, која је истина, спајала обе обале, али је та жица била веома слаба и нежната. Данас је је г. Тесла прво прокопао, а између обеју обала, свакидан мост, којим се без никаке опасности а с највећом сигурношћу може прећи из топлоте и светлости у електрицитет и магнетизам и обратно.

Данашњи рад, у главноме теоријски правац експеримената г. Тесле, коју мало да се задржим код њега, који је он тој жици нашао, којим је он тој жици нашао резултат постигао.

Познато је, да кад се једна проходна жица само прибижи или удаљи од магнета, да се у тој жици појави трепућа електрична струја. Исто ће то бити и кад је жица у миру а према њој се креће магнет. И обрнуто тако док и згодан начин за изазивање струје, дакле се више електрицитет не добија за индустриске циљеве ни трењем ни хемиском реакцијом Сада се одједном пред једна гомила жица окреће око магнета (или магнет око жице) у тако званим динамо-електричним машинама, и у тим се жицама изазива струја коју ми можемо употребити било за осветљење, било за ма какве друге циљеве.

Струје, које се на тај начин помоћу магнета могу изазвати, дијеле се природе: или све кад једном истим смислом и онда се зову једносмислене, или кад час једним и час другим смислом, и онда се зову наизменичне струје. Г. Тесла се задржао код ових последњих.

Врлина, којом наизменичне струје могу мењати свој смисао, може бити или мала или веома велика. У обичним, досадашњим машинама, струја промени свој правац само неколико стотина пута у секунди. Г. Тесла је конструисао машине у којима струја промени свој смисао

*) Овај је говор проштампан из „Малих новина", бр. 143. од 27. Маја о. г.

пре подне. *Примедба:* Горње часови могу се изменити од стране општинске управе, кад то потребе наложе. — чл. 4. Набацивање љубрета на улице строго се забрањује. Ко противно поступи казниће се од 5—25 динара. — чл. 5. За изношење љубрета плаћа се општинској управи годишња такса: за зграде: од 2—4 просторије 6 дин., од 5—8 просторија, 10 дин., од 9—15 просторија 20 дин., на дућан великих 12 дин., на мали дућан 6 дин. На кафане и крчме по класама: I. класе 30 дин., II. класе 20 дин., III. класе 10 дин. На гостионице, хотеле и механе: I. класе 100 дин., II. класе 60 дин., III. класе 30 дин. и IV. класе 15 дин. *Примедба:* Класе гостионицама, хотелима и механама, одредиће комисија, назначена од председништва. — чл. 6. У почетку сваког полугођа сваки сопственик дужан је да плати благајни општинске управе половину одређене годишње таксе, у противном случају такса се наплаћује по истом начину како се наплаћују непосредне порезе и општинске дажбине (чл. 20. закона за срез. општ.) при чему ће се увек наплаћивати и по 1 дин., за тромиље. — чл. 7. У општини се води за сваки градски квар по један регистар, у који се уписује име сопственика, облик и класа здања, одређена годишња такса, и други потребни подаци.

—

Смртност у Софији. Из извештаја лекара општине града Софије види се: да се болести у Софији с дана на дан увећавају. За прва три месеца године 1892. било је 70 смртних случајева више но прошле 1891. год. за исто време.

Извештај лекарски за месец Април ове 1892. год. показује, да је било свега 56 смртних случајева. Прошла 1891. год. за месец Април било је 117 смртних случајева — значи да ове године има 61 случај мање, или за прних четири месеца у 1892. год. има 131 смртни случај мање, од прошле године за исто време.

Сем тога градски лекари јављају, да је значајан процепат у смањењу смртних случајева, код мале деце, која у Софији тако рећи, умиру као муве. За прва четири месеца 1891. год. у Софији је умрло 152 детета, старих до годину дана. Моју тим ове 1892. год. биле је 114 случајева. Према томе у текућој години за време од 1. Јануара до 1. Маја у Софији је умрло 38 деце мање но прошле године. Кад узмемо при том у рачун 161, са којом је означен мањи у смртним случајевима међу одраслима, излази, да је у овој години умрло мање но у прошлој 199 лица.

То доказује, да је здравствено стање у Софији много боље, но прошле године, и да су се болести мање појављивала, и са несавесно лакшим карактером.

Један је од таквих услова — мању лекари у изјешу — на то побољшање здравствености у Софији, — грађење нових улица, свакодневне грађана са добром и чистом водом за пиће, и одржавање града у већој чистоћи

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 4. Јуна ове године држаће се оверталка лицитација у грађевинском одељењу суда општине вар. Београда на „марпеном тргу" у Панићеловој кући, на подизање (доизбавање) трећег спрата на здању Суда општине вар. Београда.

Отвори ће се примати од 9—12 часова а отвори ће се тачно у 12 час. у подне

Кауција 6.500 динара.

Страница полажу дуплу кауцију.

Оферти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа, могу се видети сваког радног дана на време написмено и при лицитацији.

Од стране суда општина вар. Београда ГБр. 767. од 4. Маја 1892. г. Београд.

—

Суд београдске општине. држаће на дан 1. Јуна т. г. лицитацију за набавку **13.000 килограма** зобе, и **11.500 килограма** јечма, за храну коња пожарне чете.

Лицитације ће се држати пред газдом „Босном" на малој пијаци од 3—6 часова по подне.

Кауцију полажу српски грађани, за зоб 160 дин., а за јечам 140 дин., страни полажеци полажу дупло. Кауција се прима у пошту, или у државним хартијама од предности.

Услови ове лицитације, могу се видети, сваког радног дана, у канцеларијско време, и на дан лицитације, у заиитоводству београдске општине.

Од Суда општине вароши Београда, 15 Маја 1892 год СБр. 3016. у Београду.

—

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(ЗИМСКИ ИЗ СТОЛНОГ ВЕЛЕГРАДА)
држан 1. Априла 1892 год

Председник. Отвара седницу и моли да се саслуша протокол прошлог састанка. (Секретар прочита и одбор га прими).

А. Одинић. Примећује, да би требало казнити она лица, које раде на бирачким списковима и због тога се дешавају многе неправилности, те грађани који су плаћали порезу, не могу да гласају, јер их нема у списку.

Председник. Одговара да је учињено нужне кораке за ово, да је шта више извештено о овим неправилностима и министарство финансија, које је строгу истрагу наредило. О резултату извештиће одбор.

Гавра Бранб. Извештава одбор да се

више дефтина хвалда пута у једној секунди. И струја, иде тако брзо великој сној снази, имају особити капацитет, ако што ће мало час видети.

Том електрицитета у једној жици може се врло врло угрозити, током воде. Као год што вода може тећи у врло великој количини а са слабим падом (као код великих река), или у малој количини али с великим падом (код водопада), исто тако може кроз једну жицу протећи електрицитет у великој количини али са слабим напоном, или у малој количини али с високим напоном. И ако се помоћу обичних машина могу добити струје доста високог напона, г. Тесла је обратио сву своју пажњу на то, да произведа струје изванредно високог напона. И док обичне машине дају струју од 5,10 или 20.000 волата, дотле машине, које је конструисао г. Тесла, дају струју од 100, 200 и више хиљада волата. Те струје с тако високим напоном и моћајући свој снисао више десетина хиљада пута у секунди, дале су изванредне и сасвим неочекиване резултате.

Кад се струја помоћутих особина спроведе кроз голу бакарну жицу, жица одмах испегли или остане хладна. Ако такву струју спроведемо кроз две жице, једну од друге растављену, цео простор између тих жица светли, и ако изванредно

Да ли нам што боље представио контраст између дејства слабих и јаких струја, доказаће на једно упоређење. Познато је свакоме, да се чокек из пушке може убити. Још ће сигурнија смрт бити кад се на човека пабаци 5, 10 или 50 куршака. Али помислите, какво би извештење било, кад би на човека пабацали 10 или 20.000 пушака и он тп остао жив. Исто је то и с електричном струјом. Док човек умре под ударцем струје од 200 волата, дотле г. Тесла пред скупом најчешћих научара енглеских и француских пропушта кроз се струју од 200.000 и пушта не осећа.

Погрешно сам кад сам казао да пушта не осећа. У том трепетају проказа га неко особито осећање, ов је у исход врета сасгаше, у којој му пред очи полази слика своја живота, он се сећа да га је српско мајко одојило, па исповеда целом свету да је Србин (бурно одобравање).

Браво, јуче ми је г. Тесла у разговору рекао, да ће наука, а нарочито електротехника, преобразити цео наш друштвени живот. Сваки, ко мало познаје напретке научне из ово неколико последњих година, тај ће његову помоћ потпуно одобрити. Али у што сам тврдо уверен, и у чему ћете се сви слагати са мном сложити, то је, да ће преобразај ове и не може цело друго извршати, до једино нам брат Никола Тесла.»

по нароши говори, да је пре неколико дана ухваћено једно крцијумарено месо код извесног месара и да тај месар крцијумари под печатом контролорским и под жарком. Ухваћен је, вели се, на лицу места и пашло се и месо и одело и капа и све.

Пита: да ли је то познато општинском суду и да ли је што рађено.

Председник. Одговара да ретко који дан прође а да се не ухвати по који крцијумар, али нема на кога мисли Гавра јер се воде списови крцијумара и чим се ко ухвати с њиме се поступа по закону одузима му се месо и т. д. и даље се ради шта треба. Било је случаја да је код једног ухваћено месо које је било обележено неком бојом као да је жаркарано али та боја није истинита него је употребљена само да изгара очи. Даље приметио је да се употребљава оно одело које се на клаиницама употребљава као пломбо, али и то разпршто и употребљено. То је све одузето и с крцијем по закону поступљено.

Никола Вулковић. Поводом овога изјављује, да је глашао, да има у општини неки контролор који оргазује са касапима у крцијумарењу и обрва важну председника на тог контролора.

Андрија Одавић. И он изјављује да је доспао да има много несвесности односно контролисања крцијумара. Вели да је доспао да је на поседнике меса најбоље продавницама бобичаног меса, снабдевеног декларном марком као здраво.

Коста Б. Мијајловић. И он изјављује да је пазапио бобичаног меса.

Председник. Изјављује да ће стварно изаћети и одбор известити.

Бока Нешић. Мисли да би се пре дошло до истине, кад би се одредила комисија за нападај оних злоупотреба.

Радивоје Драгојевић. Предлаже, да се сачека резултат извештај председникова, па онда одређивати комисију.

Гаврп Брнић. Потпомаже предлог Б. Нешића.

А. Одавић. И он тражи комисију за нападај оних злоупотреба.

Мата Јовановић. Протпиви је одређивању комисије, док сам суд не довршп истрагу па ако нађе одбор да није добро истпита стварп, онда тек да одбор узме истрагу у своје руке.

Бока Нешић. Одустаје од свог предлога и слаже се с оним, који хоће да саченају извештај суда о чињењу истраге по оних злоупотребама.

Гаврп Брнић. Остаје при том да се комисија одреди и тражи да се стави на гласање.

Гласало је 15 за извештај у првој седници 9 за комисију, један се уздржао од гласања.

Коста Главинић. Предлаже, да у комисију за преглед пашопа за Богојевања, што их израђује проф. Милан Анђелковић, уђу још т. г. Капетановић, Стева Чађевић, Милан Петровић и Мата Јовановић. Предлог је овај одбор усвојио Секретар прочита протокол лицитације за набавку конских и волујских пола потребних за комору. Ово је трећа лицитација и само је један понуђач.

Мијајло Борђевић. Каже, да се предузимача туже на тешке погодбе те с тога неће да лицитирају.

Бока Нешић. Напомиње да је решено да се ову посло поделп у више партије.

Свемирској инжинир објашњава, да су услови одређени по 20 кола, по 10 кола и по 5 кола, па пиак нико није дошао на лицитацију.

Никола Вулковић. Мисли да треба држати лицитацију у вгодно време. Услови нису ирави него само време кад се те лицитације држе. Најгодније је време у јесен да се држе лицитације, јер је онда најјевтиније све.

Коста Главинић. Предлаже, да се устуна Обреновићеву пијада оних кола по предрачуну и оиолико, колико својом понудом траже, пошто се стпар не може одлагати.

Председник. Слаже се с Главинићем и предлаже, да се и остали кајстормма понуди да раде колико хоће по предрачунској цени.

Бока Нешић. Слаже се с председником.

Миха Петровић и Андра Одавић потпомажу предлог председника.

Према овоме би предлог председника усвојен.

Секретар прочита лицитацију за прављење кадрме са дотеравањем каменом код Батај камије.

Осим тога прочитао је и понуду српског француског друштва за грађење ове кадрме.

Гаврп Брнић. Предлажаше, да се држи ужа лицитација између најнижег лицитанта и понуђача.

Бока Нешић. Потпомаже предлог Брнића

Миха Петровић. Протпиви је томе и хоће да се одобри лицитација најнижем понуђачу, а да се не узима у обзир напнада понуда, пошто ова пријатна школи општинским интересима.

Коста Главинић. Потпомаже предлог Миће Петровића.

Љуб. Јовановић. И он је за ужу лицитацију.

Мата Јовановић. Потпомаже ужу лицитацију.

После кратких говора Боже Новаковића и Андре Одавића, који су потпомагали предлог за ужу лицитацију, би решено, да се држи ужа лицитација на поднесе одбору на одобрење.

Секретар чита лицитацију за полагање тротоара у општинској улици, која је усвојена.

Секретар чита лицитацију која је држана за одпопавање земље на керамном трсу и општинској улици на којој није било лицитанта. Прочитала је и понуда Живка Трајића за ову посао. Ово је остављено за идућу седницу.

Секретар чита лицитацију за полагање тротоара у нпез Милошевој улици и споменичкој. Ова је лицитација усвојена.

Секретар прочита лицитацију за набавку гвоздених кола за обележавање ос, која је остала на годишња и дома.

Коста Главинић. Предлаже, да се ова лицитација прими.

Усвојена је.

Секретар прочита лицитацију за набавку плочв. На њој није дошо ниједан лицитант. Има један понуда телеграфским путем учињена од Јапрена Радивојчића. Он нуди плоче по истим нашим условима.

И наш омиљени песник Змај Јован Јовановић поздравио је гостп са песмом, коју је потресеним гласом сам прочитао. Песма та онако гласи:

ПОЗДРАВ НИКОЛИ ТЕСЛИ

при доласку му у Београд.

Не знам шта ја, је л' сунтина
Из' то чиен само мис'о. —
Чим смо чули: долазиш нам,
Одмах сп нас електрис'о.

На што жице сгрозднвене!
Електрика једа шире,
Ваздухом ће бити споја,
(После може и отарои).

— — Стоји стабло, стоји Сриство,
Мајка сваком листу — свој;
Најсвежији лист му трешпу,
Па одлете у даљину.

Та пак, Тесла, та полпче,
Оде летом јаче струје.
У даљину Колумбију,
Да та увек жолумбује.

И та Тесла, у тојем се
Исплапске мисли роје,
Тебе ирика вседоле,
Да жолубши стабло своје.

Љуби стабло дечине му,
Свеше дојку, спне нрас;
Сиква грана српског стабла
Тесла тена, Теслу грли.

Београд је данас сретан,
Гувуји'ь' се српском диком
И отвара срце своје
Пред Србином, пелебпном.

Но та жеран опет сатраг,
— Сметиван пам краткпа трају —
Ал' топлоту иоса собом
Братимљења загрејаје.

Остварена у' мисо тајв.
Мис'о дпвна и голема:
Међу нама бпће везе,
А дпвљење нема, нема.

Разумеће дистан свеже
Сваку жплу својег стабла.
Спајаће нас електрпка
(Електрпка нашпх срца)
И без жица и без кабла.

Змајопи.

За време чптања Тесла је полубао руку Змајеву, јер су га речи песникове јако узбудиле.

За сте време овог, весела Тесла је бпо веома расположен а услед тога и сви искрепи пријатељи његови. Весеље је трајало до 12 часова, када се је пки омиљени гост са свима срдачно опростио.

Сутра дан у јутру отпутовао је славни Србин Никола Тесла у Пешту одакле ће опет у даљеки свет — осакру Америку — да својим умом пшри славу и име Србпнове, да доказује свету велику способност Србинову не само бојпоне пољу но и на научном.

„Српске Новине“*) опповају личности Теслину овако:

Г. Тесла је необично симпатична и маркантна појава. Висока раста, сувоња, пропаласт, бледа лица, завпљених сањалачких очију пеод широког чела, с неком фини цртама лица, — он и на први погледа скреће на се пажњу посматрачеву. Говори лагано, изврсним српским језиком но лепше изговоре Лике, и ако је скоро 15 година прошло далеко од свога завичаја и од свога народа. Особпчно је сигран, готово стидљив. Ов пре првог погледа на њ изазиље да је жен свој кровоо у жплама, далеким од обичнога сјаја и пре свега.

*) Бр. 113 од 1892. г.

Коста Главинић. Предлаже, да се држи нова лицитација.

Решено да се држи још једна лицитација.

Држава је лицитација за грађење кладиране у „Марковој улици. Пошто је протокол ове лицитације прочитан буде исте одобрена. За овим је одобрена лицитација за одношење земље у Марковој улици.

Даље је секретар прочитао лицитацију за отковање земље на калдрмској пијаци. Ово је трећа или четврта лицитација. Има и једна понуда од Косте Трпковића (секр. прочитао).

Бока Нешић. Предлаже, да се понуда Трпковића прими.

Андра Одавић. Потпомаже г. Нешића да се понуђачу прими понуда.

После кратких говора г.г. К. Главинића, Љ. Јовановића и Миће Петровића који су сви у прилог предлога Нешићевог говорили, би решено, да се предлог Нешићев усвоји.

А. Одавић. Предлаже, да се цена хлеба спусти, пошто је цена житу појевтинила.

Бока Нешић. Предлаже да се ова ствар као врло важна остави за идућу седницу.

Павле Поповић. Потпомаже предлог Одавића и мисли да би требало одредити цену хлебу на 23 паре дин. по килограму. Не плаши радост за одлагање ове ствари.

Сава Вељковић. Противан је скидању цене хлебу.

Мијаило Ђорђевић. Говори у прилог предлога Одавића и Др. Поповића.

Гавра Брмбл. Говори против предлога.

Пошто се нико више није пријавио за говор, председник је стакао на гласање и би решено, да цена хлебу буде 24 паре по килограму.

Председник је објавио, да ће се у идућој седници извршити избор управника инжењерског одељења, после чега би седница закључена у 10 час. у вече.

Дана 9. Априла 1892 год.

— *Председник* отвара одборску седницу.

Секретар прочита записник прошлог састанка, који се без примена усваја.

— *Андра Одавић* пита председника, да ли је истина, да је општин. мајсторски лекар пропустио оно говеђе месо, да се грађанима одбацила и није допуштала, да се којим даје ?

— *Председник* обећава, да ће на ово питање у идућој седници одговорити.

— *Гавра Брмбл* мисли, да лекар није погрешно, што је пропустио ово месо у варом, пошто се за војску траже месо, које одговара извесним утоварним погодбама, док за грађане је једна погодба, да је месо здраво.

— *Соломон Аврија* предлаже, да се трошарска комисија покуни новим члановима, пошто су неки чланови њени престали бити одборници.

— *Председник* прихвата предлог и мисли да би требало у комисију одредити пет одборника а тројица од њих да могу ступити на рад. У исто време да се овој комисији у дужност да у договору са управником трошарине одређују предмете појединим дућима.

— *Соломон Аврија* кандидира за чланове ове комисије г. г. Веду Тодоровића, Миљу Петровића и Михаила Ђорђевића, поред стара два члана.

Одбор прима сву кандидацију.

За овим се је прешло на решавање о лицитацијама:

— *Секретар* чита лицитацију о давању под закуп два киоска на калимегдану. Одобрено.

— Пошто на лицитацији за откопавање земље на нарочном тргу, није дошо ни један лицитант, понуда Живка Тришића да тај посао изради би усвојена по саслушању говора Мате Јовановића и Гавре Брмбла, који су у прилог понуде и говорили.

— *Председник* изјављује, да су грађевинске послови тако развијени да је преко потребно, да се реши питање о избору управника инжењерског одељења.

— *Соломон Аврија* предлаже, да се одреди комисија, која ће поступе прегледати и оценити.

Пошто је одбор овај предлог усвојио, буду изабрани за чланове ове комисије г.г.

М. Капетановић, К. Главинић, Стева Чаленић, Милан Петровић, Мата Јовановић, Светозар Ристић и правник Веља Тодоровић.

— *Председник* предаже, да се изабере извесни број људи да они, као неки сиротишки одбор, решавају и цене количине да се да милостиње из општинске касе, а суд општинских да њихове одлуке потврђује

— *Светозар Боторић* предлаже, да из овај одбор кандидују одвојци општинских лица на скупе краја варошн по неколико.

— *Бока Нешић* је, да се из сваког кварта одреде по 10 лица, на одбору поступе те да он избере из тих лица сиротишки одбор.

— *Соломон Аврија* напомиње да се не изабрани да се и два пређа изберу.

Одбор је усвојио предлог Боторића и Нешића.

СПИСАК

ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

који су плаћали порез

За 1. ПОЛУГОДЕ ЛИЋ ЗА ЦЕЛУ 1892. Г.

(Продужење)

201. Аврам М. Леви земљ.
202. Аксентије Аксентијевић трговац.
203. Алекса Ђорђевић бакалин.
204. Алекса Бурочев слагач.
205. Алекса Николић ученик штамп.
206. Алекса Радишевић слагач.
207. Анастас Јовановић б. управ. двора и пр. II. полугоде.
208. Андрија Јовановић слагач.
209. Антоније Илић дебар.
210. Богољуб Јовановић начел. статистике.
211. Бошко Б. Јовановић глав. осмотр штамп.
212. Бошко Трпковић слагач.
213. Бранко Дефански слагач.
214. Васа Живковић слагач.
215. Васа Матић ученик (штампар.).
216. Васа Премовић слагач.
217. Васа Спанић пензионар.
218. Вартоломеј Крамер слагач.
219. Велимир Табаковић трговац.
220. Видак Пешића фактор штамп.
221. Витомир Мирковић кројач.
222. Владим. Васић слагач.
223. Владимир Најдановић радник. у држ. штампарији.
224. Владимир Поповић слагач.
225. Владко Перишић слагач.
226. Димитрије Ђорђевић зид. и оспесн.
227. Димитрије Мита—Крстић слагач.
228. Димитрије Молеровић благајник инвест. војног.
229. Димитрије Поповић комод. штамп.
230. Димитрије Ристић берберин.
231. Димитрије Тимарчић ученик у штампарији Државној.
232. Драгутин Аничић ученик у државној штампарији.
233. Драгутин Јовиповић слагач.
234. Драгутин Павловић ученик у штампар.
235. Душан Илић слагач.
236. Душан М. Спасић секретар полоприреде.
237. Бока Радивојевић ученик у држ. штамп.
238. Бура Бекић ребар.
239. Ђорђе Ђорђевић пензионар.
240. Ђорђе Јовановић слагач.
241. Ђорђе Грујић. фактор.
242. Ђорђе Карапшевић слагач.
243. Ђорђе Константиновић ученик у држ. штампар.
244. Ђорђе Обрадовић слагач.
245. Ђорђе Петровић б. тезьак.
246. Бура Пандуровић слагач.
247. Живко Ракић слагач.
248. Иван Павловић кројач.
249. Илија Вукосановић ученик у држ. штамп.
250. Илија Димитријевић ученик у држ. штампарији.
251. Илија Малинић трговац, за целу год.—
252. Јаков Давидовић инспекциант, за целу годину —
253. Јанићко Ђорђевић обућар.
254. Јова Х. Пашина трговац.
255. Јева Стојановић кловчија.
256. Јеврем Поповић пензионар.
257. Јован Авдић слагач.
258. Јован Гавриловић папучија.
259. Јован Ђурчић служ. савета.
260. Јован Ернест Јон ученик у држ. штампи.
261. Јован Живадиновић пчелинац.
262. Јован Живановић.
263. Јован К. Јовановић ученик у државној штампарији.
264. Јован Н. Костић слагач.
265. Јован Недељковић кад. трговац.

— *Председник* износи молбу М. М. Бакановића бив. члана суда и благајника, да му се да награда за вршење послова благајника водовода.

Гавра Ерић примећава је, да ову молбу треба одбацити, пошто је Бакановић као часни општински под платом био дужан да врши и ту дужност поред своје редовне.

— *Мића Петровић* и он је против тога, да се молба уважи.

После овога молба би одбачена.

— *Јока Немић* предлаже, да се цена леби смести на 22 паре дин. пошто је цена житу спала.

— *Соломон Аврија* мисли да се неможе решавати, јер нема 21 одборник, а предмет је нов.

— *Туровић* предлаже да се ово одложи за идућу седницу с тога, што нема цепозника браше.

— *Председник* објашњује да није ово нов предлог јер стоји непрестано на дневном реду а има и довољан број одборника.

— *Г. Ерић* потпомаже предлог Немићев.

— *Амдра Одански* и он говори у прилог предлога Немићева.

— *Председник* је ово питање ставио на гласање, и би решено, да цена леби буде 22 паре а да се продаје леб но 20 пара у сразмерној тежини.

Састанак је овај закључен у 8½ часова по подне.

Дрван 12 Априла 1892. године.

Председник отвара одборску седницу, и моли одбор да гласања записник прошлог састанка.

Секретар прочита. Протокола примљен без измене.

Председник известава одбор да је држана лицитација за одговарање земље са палилулског трга, да на исту није дошао ни један лицитант. После тога дошао је Живко Тришић и поднео понуду.

Одређује се друга лицитација.

За овим се прешло на протрес празника из недавање воде приватника из новог београдског водовода.

Љуба Јовановић моли, да му се начелно објасни основа наплаћивања за воду, пошто му се чини, да ће бити и трошарине и таксе за воду.

Председник даје Јовановићу ово објашњење: Трошарина је заведена као основан да се могу повећати предмети извршите. Чим појединa предмећа буду извршена онда ће се и терет падавања смањити и залога ваља заменити са новим приходом у колико се може подмирити, а ако се не подмири онда ће у неколико трошарина остати. Таксирање воде сведено је на најмању меру. Као се упоредо таксе наших водовода, са таксом у другом свету, види се да је узета најмања мера. Треба имати у виду да се водовод мора одржавати, да мора ту бити људи, разних машина итд.

Мића Јовановић тражи објашњења на колико домова је рачунато које ће платити, колико је рачун амортизације и трошак режије на и част приход — те да би се могло упоредење учинити.

Коста Главинић објашњава, да је водоводна комисија, одбила 20% процента од свију зграда, као неспособних за плаћање. Ова тарифа уделена је према зградама. Међутим предлаже се да водовод плаћа само интерес, а амортизацију да плаћа трошарински приход. У даљем свом говору разлаже да је потребно да се наплаћује такса на воду, ради плаћања интереса на уложени капитал и ради одржавања водовода.

Никола Вулковић је мишљења да се такса на воду сведе на најмању меру, пошто су грађани врло трошарински јако оптерећени.

Љуба Јовановић предлаже, да за сада плаћа водовод само своје одржавање, а интерес и амортизација, да се покрива из трошаринских прихода. Доцније би се могло све троје из водоводних прихода исплаћивати.

Председник објашњује, да је управа водовода састављући празнике и сама ценила све ово тешкоће које грађани имају да поднесе, па је и сама градски празници дошла до уверења, да одређивањем овако цене управо се постиже само ово, што је г. Љуба Јовановић казао, а то је да се плати само ово, што је најпотребније ово одржавања водовода, а што се тиче осталих трошкова да остане и даље на трошарину. У даљем свом говору износе је, колико се рачуна да има просторија способних за плаћање, колики се приход предвиђа на земљи, да се очекује приход од 153 322 дин. Овом сумом имало би да се покрије: на одржавање ово 100.000 дин., на плаћање интереса и амортизације на напредно одобрених 580.000 дин. за воду водовода с приватним кућама и на спровод воде врх Електрони и до новог трбља — ово 47 000 дин. Према томе пресечало би још око 6000 дин. од прихода од водовода

Јока Немић У подужем говору доказује, да је такса за воду врло висока и да је много пробатачније за грађане, да плаћају за воду из водовода но, да је набављају као до сада.

— *Коста Главинић*. У подужем говору показује потребу наплаћивања такса на воду, која треба у прво време да даје бар

---

266. Јован Петровић чинов водовода.
267. Јован Штевовлад слагач.
268. Јосиф Дробљак радеч. у држ. штампи.
269. Јосиф Цвијећа машин. у држав. штампи.
270. Карло Година словослагач.
271. Коста Т. Борбенић фотописац (бирција).
272. Коста Мољковић радеч. у држ. штампи.
273. Коста Наумовић пилар.
274. Крста Николић радеч. у држ. штампи.
275. Коста Пејић словослагач.
276. Коста Петковић фурунција.
277. Коста Ристић словослагач.
278. Коста Соколовић. ђидар.
279. Лазар Дикић слагач (држ. штампа.).
280. Лазар Кић спирал.
281. Лазар Пилковић слагач (држ. штампа.).
282. Лазар Масинковић слагач.
283. Леонида Христодуловић слагач.
284. Љубомир Милошевић слагач.
285. Љубомир Цвјетићевић слагач.
286. Максим Милојевић служ. савета.
287. Милоје Јовановић радеч. у држ. штампи.
288. Марко С. Петровићевић кредач.
289. Миланло Вељковић слагач.
290. Миланло Т. Вељковић раденик у држ. штампарији.
291. Миланло Трујић.
292. Мијаило Каракашевић раденик у држ. штампар
293. Мијаило Лазаревић слагач.
294. Мијаило Петровић кавгари соларе.
295. Мијаило Петровић берберин.
296. Мијаило Спасић слагач
297. Милан Бранковић трговац.
298. Милан Димитријевић слагач.
299. Милан Марковић рад. у држ. штампар.
300. Милан Миланћевић слагач.
301. Милан Милојевић слагач.
302. Милан В. Николајевић практикант.
303. Милан Шапчак служ. соларе.
304. Милорад Јанковић бакалин.
305. Милош Данилановић пикшебер.
306. Милош Трифуновић приватнер.
307. Милутин Пашић слагач.
308. Марко Лаловић шпекулант, за целу год.
309. Мирко Немец фактор
310. Марко Тодоровић слагач.
311. Миша Наумовић слагач.
312. Миша Младеновић слагач.
313. Младен Кенчић слагач.
314. Младен Јанић слагач.
315. Никола Вулковић трговац.
316. Никола Гутеша служитељ краљевин.
317. Никола Живковић слагач.
318. Никола Масинковић слагач.
319. Никола Петровић брзојавја, за целу год.
320. Никола Стојановић адвокат.
321. Никола Ташић месар, за целу год.
322. Пајле Крајновић радеч у држ. штамп.
323. Пајле М. Лопић раденик у држ. штами
324. Панта Милић шпекулант.
325. Петар Дамић учитељ у пензији.
326. Петар Драгићевић пољан стражар.
327. Петар Марковић радеч. у држ. штампи.
328. Петар Мартиновић радеч. у држ. штами.
329. Петар Милојевић радеч. у држ. штами.
330. Пера Зорић фактор.
331. Пера Ранковић слагач.
332. Ранта Анастасијевић бакс соларе.
333. Раде Совровићевић раденик у држав. штампарији.
334. Риста Ристић слагач.
335. Сава Мајсторовић брзинар
336. Светозар Балутић слагач.
337. Светозар Игњатијевић слагач.
338. Светозар Костић стаклорезац.
339. Светозар Спасић слагач.
340. Сима Николић брзинар.
341. Сретен Благојевић чиновник бриж.
342. Стеван Богдановић слагач.
343. Стеван Вукосављевић механичар.
344. Стеван Ивић слагач.
345. Стеван Огорановић слагач.
346. Стеван Шајковић благајник.

колико приходе. Колико је потребно за одржавање водовода и за интерес и амортизацију на нападно одобрени кредит од 580,000 дин. Ако би, пак било прихода више него што треба, лако је доцније смањити или таксу на воду или трошарину на извесне предмете.

— *Гаврa Бркић* вели, да би требало дати грађанству воду без плаћате таксе, пошто је трошарина уведена, да се њеним приходима водовод и остале потребе подмире.

— *Мића Петровић* није противан у начелу напаљивању таксе на воду само би желео праведнији разрез, пошто ну се овај чини веома неправедан и неприватичан.

— *Коста Гавановић* разложна побија наводе Мише Петровића и доказује да је најбоље да се таксе напаљује по броју простора, како се предлаже.

— *Милош Трнавски* и *Илија Ђорђевић* траже да се не напаљује назнача такса на воду.

— *Коста Б. Михајловић* предлаже да се усвоји предлог водоводне комисије.

— *Вељко Тодоровић* слаже се с предлогом комисије пошто је мњења да се у прво време мора тако поступати.

— *Тоша Новаковић* разлаже, да се мора вода напаљивати јер је трошарина уведена да сграда и исплати водовод, а он се сам мора одржавати.

— *Светозар Ђоторић* разложно потпомаже предлог да се на воду напаљује такса. Доказује, да је ово баш у интересу сиротиње, која ће за малу цену имати довољно воде за своју потребу.

После ових говора одбор је усвојио у начелу предлог онако, како је поднесен од стране комисије*).

*) Приликом је овај опширнији у једном од првих бројева у поднев и онако, како је одбор опширнији усвојио. Ур.

347. Танасије М. Поповић магацион. Соларе.
348. Таса Николић служитељ прирезе.
349. Танко Растић служитељ у државно] штампарији,
350. Теша Стевановић служ. кред. завода,
351. Тихомир Ј. Марковић адвокат, и П. адвоке.
352. Тодор Белајац рад. у држ. штампарији,
353. Тома Андрејевић дрвар. трговац.
354. Тома Чакура радеп у држ. штампарији,
355. Тома Нинић слагач,
356. Трпеуа Анастасијевић дворске желеа.
357. Фрања Белоглавац радеп у држ. штамп.
358. Фрања Рибникар лекар.
359. Фердинанд Рајс раденик у државно штампарији.
360. Фрањ Лајда раденик у држ. штамп.
361. Фрањ Учак слагач,
362. Хајим А. Домаћ трговац,
363. Херман Херцинг раденик у државно штампарији.
364. Чеда Стевановић слагач.

После овога прешло се на специјални претрес правилника.

Прва три члана усвојено је одбор без измене и дебате.

Код четвртог члана предлаже Р. Филиповић;

— Да се спајање воде са кућама изврши прво у оним улицама где је најпотребнија вода, па онда да се дозволи и онде где се један пређаи на и цела улица изврши пошто сваки мора имати воде.

Где је вода и у којим улицама најпотребнија то да оцени комисија водоводна.

— *Филип Васиљевић* предлаже да општински суд одређује, која ће прво улица почети да се вепује на која друга на трећа и т. д. редом и онда нема ниво да се сваки, шти ће водоводна комисија имати непрекине

Др. Милан Радовановић предлаже, да се трећа тачка овога члана овако измени: да се из комисијске куће неког уводите цеви у другу комшијску кућу.

— *Др. Марко Лесо* предлаже, да овај 4. члан остане као што је предложен узевајући, да ће водоводна комисија према њему најцелисходније моћи извршати спајање.

— *Никола Вулковић* је мишљења да би најбоље било кад би се спајање кућа извршило оним редом, како комисија водоводна према потреби сама одредила буде.

Тоша Димитријевић противан је овакоме решењу ствари и жели, да се то у одбору тачно одреди.

— *Светозар Ђоторић* Говори и препоручује да се овај четврти члан прими као што је предложен.

После још неких краћих говора, председник је ставио на гласање члан 4, као што га је комисија предложила

Гласањем се дошло до резултата, да га је одбор одбацио.

Др. Н. Поповић вели да се овде прекине дање претресање и да се продужи у идућој седници, пошто нису присутни чланови комисије, који би најкомпетентнији били да у овој техничкој ствари дају савета одбору.

Пошто се је цео одбор слажао у мишљењу са г Др. Павлом, седница је закључена с тим да се у идућој продужи овај специјални претрес правилника.

Састанак је овај трајао до 12 сати пре подне.

ТАКСЕ
за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара со кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . . . 5 д.
б) За свирање са певањем свирача од 3 комаднта 5
в) За свирање каванџије (оркестар) Дакси-Кавсо 20

II.

а). За игрању у дворе I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За игрању у дворе II-ог реда . . . . . 1 „
в) За игрању у дворе III-ег реда . . . . . „

III.

а) За плесњаку на дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне представе и показивање занатлија, дневно . . . . . 10—50 „
в) За акробатске и жичарске . . . . . 5—15 „
г) Циркусе за представе . . . . . 10—20 „
д) За забаве „Тиволи-Ватта" т. ј. (вечере, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50— „

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шаваће комшисија Суд заседа.

V.

За воду на сајмској пумпи.

а) Буре од 3 кеште . . . . . 0·05 дин
б) Буре од 6 кеша . . . . . 0·10 „
в) Буре од 9 кеша . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

а) За чишћење димњака (димњачара) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуредно извршење . . . . . 0·20 „
в) За увлачи . . . . . 0·40 „
г) За ношење умивке димњачару у гостионици 0·05 „
д) За чишћење димњака од два спрата . . 0·25 „
ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0·10 „
е) За чишћење чушкова до 2 и по метра удаљено од зидова . . . . . 0·10 „
ж) за чишћење чушкова од 2 и по метра на удаљено од шине зидова . . . . . 0·20 „
з) За плесње димњака (димњачара) без разлике спратове . . . . . 0·20 „

II. ПЕРИОНИЦЕ ЧУПОВА:

а) За собу и кујну или кухињу са собом 0·21 „
б) 2—3 собе са кујном или без кухињу са собом . . . . . 0·16 „
в) 4 и више соба са кујном или постојећих са кујном без шталз . . . . . 0·21 „

III. ПРАЊЕЊЕ ПОМЕЊАЧА И ЧУПОВИ:

а) Од кубик метра . . . . . 12— д.
б) Од хиљ . . . . . 0·50 „

IV. ПЕЦАТАРИНА:

а) Марка за лажно за годину дана . . . . 2·00
б) Обавезавање житеље марке сгуде 1. јапар.

V ТРОТОАРИНА:

а) Гроб за дечу . . . . . 7 дин.
б) Гроб за одрасле . . . . . 20 „
в) Мали тробници . . . . . 170·62 д.
г) Велики тробници III реда . . . . . 986·39 „
д) Велики тробници II реда . . . . . 1089·62 „
е) Велики тробници I реда . . . . . 484·57 „

VI. МРТВАЧНА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . . 1290 д
б) Мртвачка кола са лабудима са два коња 1440 „
в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . . 2000 „
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . . 2800 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 24. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
по пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 7. Јуна 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нема слати уредници но општинској
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ПОЗИВ

Доле именовани обвезници пекарске чете I. позива VII. пуков. округа, према наређењу VII. пуков. окр. команде од 2. овог месеца Бр. 6441. позивају се да по изласку овог огласа одмах предстану управнику производног слагалишта у доњи град, ради издржања војног вежбања.

Ко овом позиву не следује строго ће бити кажњен.

1. Петар Ђ. Симић пекар
2. Алекса Живковић машиниста
3. Лука Вукадиновић пекар
4. Марко Димитријевић дебар
5. Алекса Илић дебар
6. Симеон Стојковић дебар
7. Димитрије Живановић дебар
8. Коста Јовановић ковач.

Од стране суда општине вар. Београда 5 Јуна 1892. год АБр. 7286.

ПОЗИВ

Ниже именовани обвезници VII. пуков. округа, који су у прошлој години издржали војно вежбање и војничке белеге нису примили, — према наређењу VII. пуков окр. команде од 17. Маја ове год. Бр. 5767. позивају се да по изласку овог огласа одмах предстану VII. пуков. окр. команди ради примања војничке исправе.

1. Стојан Стошић.
2. Риста Гвозденовић.
3. Јован Јовановић.
4. Милан Петровић.
5. Петар Димковић.
6. Драгутин Стевановић
7. Пашта Костић.
8. Владимир Обрадовић.
9. Бошко Димовић.

Од стране суда општине вар. Београда 5. Јуна 1892 год. АБр. 6106.

НАРЕДБА

Пошто је при јаким прућањима домаћа пшчад изложена разним болестима а најобичније бесници, то у интересу здравља и безбедности грађана, Суд општине вар. Београда наређује, да се не сме водити пшчад по кафанама, парковима и другим јавним местима.

Ко противно овој наредби поступи, казниће се по § 332 алинеје 2. с позивом на § 335 алинеје 5. крив. закона.

Од суда општине варошн Београда 19. Маја 1892. год АБр. 7230. у Београду

НАРЕДБА

Достала се на знање и управљање свима обвезницима ове вароши, да ова команда у будуће неће узимати у поступак никакву молбу или жалбу, ако поред читког потписа не назначе још и једнинцу, позив и број списка, где су уписани као и редовно занимање, кварт. улицу и број куће, где обитавају.

Они обвезници без разлике звања и занимања, који су се привремено или стално доселили, или ће се тако исто одавде отселити, морају лично доћи у штаб ове команде, или писмено известити ју, те да се та промена у списковима пробележи.

За кога се сазна, да по другом стану ове наредбе није поступио, казниће се као обвезник по опредељеним дисциплинске наредбе.

Из штаба VII. пуковског округа 10. Маја 1892. год. Бр. 6010. Београд.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

39. РЕДОВНИ САСТАНАК

28. Маја 1892. год.

Председавао председник г. Милош Р. Марковић, од одборника беше: г. г. П. Х. Павловић, М. Д. Павловић, Ђ. Ж. Пешић, Ђ. Николић, Др. М. Т. Јелић, М. Јанковић, И. Ђорђевић, Б. В. Михајловић, М. М. Ђорђевић, А. Ј. Одавић, С. Чабровић, М. О. Петровић, М. Живковић, С. Ристић, Р. Драговић, Т. С. Новаковић, Др. П. Поповић, Ј. Христић, М. Јовановић, Љ. Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Маја 1892. год. и у одлуци бр. 411, уношена је измена:

Да се о мосту дечанском доноше решења, и у одлуци бр. 418. допуни да овај спроводски одбор решења и о поновљи за белу.

II.

По прочитаној акта истр. судије за варош Београд АБр. 7178, 7175, 7195, 7087, 7112, 7139, 7140, 7160, 7177, 7178, и акта команде брдског артиљеријског пука на Врутковца АБр. 7202, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Митка Стокић, Антон Антоновић, Таковије Животић, Јован Жарковић, Живан Младеновић и Пашта Илић, Трајко Митровић и Ђорђе Петровић непознати, да се суд увери о владању и имовном стању Стојана Дачића, па о томе одбор извести; да су Јован Марковић и Ђорђе Х. Поткић добре владања и добрег имовног стања; да је Петар Дрвенчић добре владања а слабог имовног стања; да се суд увери о владању г-ице Цвете Керке пок. Николе Јовановића бив. трговца из Београда па о истоме извести команду брдског артиљеријског пука.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротиње стање.

По прочитању тих молба Сбр. 9485, 9484, 9116, 9051, 9234, 9087, 9231, 9889, 9243, 9120, 9435, 9186, 9201, одбор је изразио мишљење, да се молиоцима Бети Хаиел, Сари Младеновић, Јулки Х. Максимовић, Рахији Голубовић, Драгиње Јовановић може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о имовном стању молитеља Евгеније Аћимовић, Естере Калеић, Лазаре Вукомића, Јелице Ђерића, Дамјана Стевановића, Стојије Ђорђевић, Павла Цветковића, па тек онда да им нада тражено уверење. Да се Буљану Богословљевићу не може дати тражено уверење.

IV.

По прочитаној молби Косте Томића свод. баналца Сбр. 9484, којом тражи уверење, да се не запиша земљодавством, одбор је изјавио, да му се може дати тражено уверење ради земство г.г. Косте Петровића, Ђорђа Ж. Пешића и Др. Марка Т. Лека, одборника.

V.

По прочитаној кпсиденцији о одређивању осе улицама ГВр. 922, 913, 925, 923 одбор је одобрио, одређење осе у улицама Гаџамаској, Новајској и Младеновој. Мешовне комисије о одређивању осе у делу Јевремове улице одбацује се с тим, да комисија поново уметнаде у опену продужавајући се регулационе линеа као и да у целој тој улици буде само један ос.

VI.

Одборник г. Ђ. С. Новаковић примећује, да из отворене шкарпутуе у железничкој улици уток истиче пена крвава и сердака која по киши падуће и прети болешћу становницима.

По саслушању овога одбор је решио, да суд општински састави стручну комисију да нађи да ли може отворена шкарпутуе и даље остати на месту где је.

VII.

Председник износи одбору на решење изненадне комисијске о једном питању. Одбор је одлучио, да се ова ствар остави за прот идућу седницу.

VIII

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић предлаже, да се у корист подизања Панчићевога споменика приреди концерт на Калимегдану.

Одбор је одобрио овај предлог г. Ђ. Ж. Нешића с тим, да улазак буде пола динара од особе а суд да одреди дан за концерт, овлашћујући уједно председника општине да изабере најповољнију понуду за израду постамента за споменик.

IX.

У свези са решењем својим од 27. Фебр. 1892. год. којим је усвојио у начелу извештај повереништва о називу улица београдских, као и да се фишекџијска улица од сада зове смедеревска — одбор је приступио даљем појединачном претресу овог извештаја.

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио, да се улице београдске од сада овако зову: *)

X.

Председник извештава одбор да ће се 29 Маја ове године, као увек до сада држати у саборној цркви парастос блаженопочившем кнезу Михаилу и позива чланове одбора, да овом тужном помену у свечаном оделу присуствују.

Одбор је примио к знању овај позив председника општине.

40. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

1. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од чланова одбора били су г. г. М. Половчић, Н. Х. Поповић, Ђ. Ж. Нешић, Ст. Чачевић, Д. Алкалај, П. Ђорђевић, Г. Брзић, Р. Драговић, К. Б. Михајловић, М. П. Војчић, Ђ. С. Поповић, А. Штос, А. Ј. Одавић, М. Ј. Марковић, М. Константиновић, Н. Јанковић, Ф. Васиљевић, С. Андрејић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Маја 1892 год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Коста Б. Михајловић моли председништво да нареди предузимачу прављења тротоара, у шиварској улици, да рад убрза и исти што пре сврши, а одборник г. Андра Ј. Одавић моли да се исто таква наредба изда и предузимачу у Једренској улици.

Председник изјављује, да ће учинити по молби и издати нужне наредбе.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 7282 и 7279, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Јосиф Талви доброг владања и доброг имовног стања, а да му је Милан Здравковић непознат.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању свију тих молби СБр. 10003, 9612, 9648, и 9743 одбор је изјавио мишљење, да се суд предложио увера о имовном стању молилаца Младена Верешова, Вуле Николића, Миљке Михајловић, и Данице К. Ресавац, па тек онда да им изда тражено уверење.

V.

По прочитању акта скупа прав. школске јевр. општине у Београду СБр. 9778, којим одговара на питање одбора општинског СБр. 8698, односно издавања уверења о породичном односу Естере Цеви, одбор је изјавио мишљење, да се на основу извештаја скупа прав. школ. јевр. општине може издати Естири Цеви тражено уверење.

VI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 941. држане 28. Маја 1892. год. за грађење калдрме испод касарнице на Вел. пијаци и откопавање земље на истом месту одбор је решио, да се грађење ове калдрме и откопавање земље уступи Ристи Крстићу с тим, да и пред „Једнакошћу" пожарном четом и испод парка калдрму сагради и земљу, ако затреба, откопа, под истим погодбама и ценама.

Цене су за лицитирани посао за грађење калдрме два динара двадесет и четири и три четвртине пара дин. од кв. метра; а за откопавање земље 1·93½ дин. од кубног метра.

VII.

Председник извештава одбор, да је Тодор Селесковић, ново изабрани управник грађев. одељења општине београдске, дошао на дужност и примио управу у своје руке. Одбор прима к повољном знању овај извештај.

VIII.

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 1. Јуна о. г. решио, да цена лебу буде за првих 15 дана месеца Јуна по двадесет и три паре дин. од килограма и да се продаје по вароши по двадесет пара у тежини од 870 грама. Одбор је примио к знању ово решење судско с тим, да се при израчунавању средње цене разломци испод половине узимају да не постоје, а над половином за пуну јединицу.

IX.

Одборник г. Г. Брзић примећује, да камен, којим се улица фишекџијска калдрмише не одговара погодбама као и да предузимач употребљује стари општински камен.

По саслушању овога одбор је препоручио суду, да забрани довлачење камена из Раковице, пошто не одговара погодбама и да учини све што треба, тако би се посао што тачније извршио.

X.

По прочитању акта надзорне водоводне комисије, којим се шаље извештај о држатој офертној лицитацији за извршење везе појединих кућа са водоводним цевима, одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 4 на предлог г. Мил. Константиновића, одборника решио, да водоводна комисија узме радове спајања у своју режију, а доцније да се распише конкурс за нове лицитанате, како би се што пре свршио овај посао и грађанство што пре дошло до воде.

XI.

На молбу продаваца лимунова, која је одбору прочитана, одбор је решио, да одборска комисија оцени, које се артикле могу по пијацама продавати. За чланове комисије изабрати су г. г. Ђ. Новаковић, Р. Драговић, К. Б. Михајловић, С. Андрејић и Ђ. Нешић.

---

*) Нова имена улица штампаће се засебно у једном од идућих бројева. Ур.

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповетка

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 22*)

Само кад би тај човек отишао из њене близине, из друштва њених најближих рођака, па ће још све добро бити. О томе је била уверена, но ипак је сумњала да ће баш све добро бити. Све баш не може бити добро с тога, што није било никаква погледа за њу и њену срећу. Бруно је био за њу за навек изгубљен и чинило јој се, као да се и он покорио тој судбини, јер га од оног јутра никад више није видела и знала је и то, да за све то време, није никако долазио у Велхајм. Ала благодарила је Богу, што је то она сама и желела, у толико јој је лакше. И боље јој није ни приличило за отмену породицу, особито ако се потврди да је та породица парницом дошла до неког имања. Док је та породица била сирота, и било је нешто изгледа, могла је и мислити на то, пошто би она својим радом и вредноћом већ излазила на крај, — али сада је са свим друго, сад је он богат и јако јој је болело, кад помисли, како је Бруно брзо и лако подлегао судбини.

Једина јој утеха беше у промењеној нарави оца, кога никад до сада није видела тако задовољна и весела. Певушио је и звиждукао по цео дан и кад би се њих двоје насамо нашли, миловао би је и говорио би, како неће дуго остати у овом пустом Волхајму, но да ће да иде у велику варош и тамо отворити гостионицу. Цене су, вели, за непокретна имања јако скочиле, и да би могао своје винограде добро продати, те хоће да употреби прилику, јер доцније, после које рђаве бербе, може цена опет спасти.

Да иде из Велхајма? — Ова је мисао у почетку нешто тешку у срцу, не зна ни сама зашто, али кад је добро размислила увидела је, да би то још по најбоље било, да оде одавде далеко, да остави све, што би је потсећало на ове горке и несрећне успомене. Шта више она је сама сада журила оца да своју намеру изврши што пре, можда ће у далеком свету све боље бити.

Изгледало је, да је стари Јохус збиља наумио да то уради. Већ је исте недеље продао један део својих винограда неком виноградару, што је пре кратког времена дошао к њему и у погодби за кућу, башту и један коњаски.

Прошло је већ четрдесет дана од оне кобне вечери и време је постало хладније и кишовитије. Но то није сметало оцу, да често иде у Хелсенхоф, где је једном и целу ноћ остао. Тако је бар Ђерин казао. За све то време она није видела Бруна нити је што чула за њега. Само се говорило у вароши, да ће његова мати прећи у Хелсенхоф, да ће тамо узети под кирију једну кућу са великом баштом и ту са својим сином живети. Овај глас уверавао је Розу, да су се материјалне околности Брунове поправиле, или ће се на сигурно поправити.

Једнога дана оде Роза у башту, да још једну китицу цвећа набере пре зиме. Баш кад је хтела да се врати у кућу, да цвеће метне у воду, примети да Бруно стоји поред ње. Крв јој се следи у жилама од узбуђења и изненађења, јер није ни чула кад је дошао.

---

*) Излажење ове приповетке морали смо за неко време обуставити због нагомиланог званичног материјала. Надамо се да ће од сад моћи уредно излазити до свршетка. Последњи је наставак штампан у 9 броју ове године. Ур.

Сем овога, да се до решења ове ствари може само по привадна предмета давунско и помоћарење и остало, што је судском нарадбом забрањено.

општински послови

Цена хлебу. Према одлуци одбора општинског од 15. Маја о. г. АБр. 6261, да се има у будуће цена хлебу одређивати по моћу процене цене жита за прошлих петнајест дана, којој суми треба додати стални осамнајсет-седам, — суд општине нар. Београда решио је, да цена хлебу за прох петнајест дана месеца Јуна буде иста, која је и до сад била т. ј. 23 п. д. од килограма, а да се продаје хлеб по 20 пара дин. у тежини од 870грама.

Најено. 2 Јуна о. год. најен је на калемегдану једал клуч од собних врата, а 5. о. м. у подне у ближини споменика кнеза Михаила најена је једна кеса од џепе коже са навесном сумом новаца.

Ово се предаје јавности с тим, да се евентелнији најеног предмета ради пријема исволе обратити суду општине београдске.

Збор. 14. Јуна о. г. у 10 часова пре подне држаће се у општинској згради збор од. трговаца и занатлија, на коме ће се извршити избор чланова за главни трговачко-занатлиски одбор, на место оних који крајем ове год. по реду избора одступају.

УГОВОР

Између општине нар. Београда, коју представља њен председник г. Милован Р. Марковић с једне стране и г. А. Шпанер из Беча с друге стране, закључен је данас следећи уговор.

Чл. 1.

Општина нароши Београда уступа г. А. Шпанеру из Беча набавку од 2.000 (две хиљаде) комада водомера система од керовог и то са механизмом у води.

Општина нароши Београда има право као на избор димензија тако и на повећање набавке за још других 2.000 (две хиљаде) комада водомера ако за потребно буде, и то под овим истим условима.

Набављени водомери морају бити у сваком погледу израђени добро и без икаквих мана, као и одговарати подпетим мустрама.

Чл. 2.

Набављене водомере, пре него што се дефинитивне преме, испитаће управа водовода у погледу њихове исправе и тачности њиховога рада.

Као мерило (норма) при испитивању водомера у погледу тачности рада, осетљивости и т. п. меродавни су бројеви написани у доњој таблици, која су израчунати за струб воде од 30 до 35 метара.

| Водомер са навојем | Највећи број обртаја у минути | Мора се окретати т. ј. почети да ради од | А има да ради без прекида | Мора да пропусти најмање | Највећи број обртаја | Највећи број обртаја | Највећи број обртаја

општина варошн Београда од комада ове цене:

од	7% дин. у злату	36·00	(тридесет шест).
„	10% „ „ „	38·40	(тридесет осам и 40).
„	13% „ „ „	41·60	(четрдесет један и 60).
„	15% „ „ „	43·20	(четрдесет три и 20).
„	20% „ „ „	48·00	(четрдесет осам).
„	25% „ „ „	64·00	(шесет четири).
„	30% „ „ „	80·00	(осамдесет).
„	40% „ „ „	104·00	(сто четири).

Горње цене остају непромењене на биле водомера са сводима или са спојницом а управа водовода задржава себи право избора из ближијех одредаба о томе.

Исплата ће се вршити овако: 50% (педесет процената) исплаћује се по доласку водомера:

40% (четрдесет процената) по извршеној проби; а остатак од 10% (десет процената) задржаваће се као гаранција, на коју ће суму Општина варошн Београда плаћати 4% (четири процента) интереса.

По истеку прве три године пратиће се набавницу половина оне задржане суме на име гаранције, а друга половина задржаће се за све време гаранционања.

Ако би се испитивање предатих водомера задржало из ма какових узрока, без кривице набавница, то ће се набавницу после два месеца, рачунајући од дана кад су водомери у Београд стигли, платити и друга отплата од 40%.

Чл. 7.

Господин А. Шпанер јемчи за 10 (десет) година дана за сваки комад водомера, рачунајући од дана када су исти и од стране управе водовода испитани и примљени и то за све недостатке и мане, које се на водомеру покажу.

За све време гаранционања обвезан је набавницу одржавати у доброме стању све водомере, које је он набавио. Све оправке које би на истима потребне биле, дужан је извршити и то: за прве три године бесплатно, а за остале седам година плаћаће му се годишње за све оправке 3% (три процента) од вредности коштаних свих водомера, које је он набавио.

Трошкове за транспорт водомера (до места оправке и натраг до Београда) који би се слали оправке ради, падају на терет набавница, а трошкове око свију мењања (свиђања и замештања) покварених водомера сноси општина варошн Београда.

Који ће се пак водомери на оправку слати решава једино управа водовода а сматраће се, да је оправка нужна под сваког овог водомера који није не одговара условима споменутим у тач. 2. овог уговора.

Сви они водомери, који се на оправку пошљу, морају у току 8 (осам) недеља, од дана када су на оправку послати, бити поткупно оправљени и поправљени.

Не одрже ли набављач овај рок, он плаћа конвенционалну казну од једног динара по комаду од сваког неисталог водомера и за сваки дан задоцњења.

Ово гарантовање не односи се на оне штете, које се догоде услед мраза или услед насилне повреде (каморице) набављених водомера; све оправке ове врсте извршиће набављач но могуће најнижој цени, која ће се споразумно утврдити.

Чл. 8.

Ако би набављач у току трајања овога уговора предузео какве измене у облику или конструкцији водомера, које би нижале као побољшане системе, то ће он моћи исте мењене примењивати и на водомере које набавља општини београдској, али само са нарочитом дозволом управе водовода.

Чл. 9.

Набављач је дужан ставити управи водовода на расположење оволико апарата за бројање (бројача) свих димензија, колико управа водовода буде затражила и која ће се употребити у случају оправке покварених бројача, и то по овој цени од комада:

од	7% дин.	18·75	(осамнаест и 75 пара).
„	10% „	20·00	(двадесет).
„	13% „	21·25	(двадесет један и 25 п.)
„	15% „	22·50	(двадесет два и 50 п.)
„	20% „	25·00	(двадесет пет).
„	25% „	42·50	(четрдесет два и 50 п.)
„	30% „	50·00	(педесет).
„	40% „	60·00	(шесет).

Чл. 10.

При закључењу овог уговора положиће г. А. Шпанер благајни општине варошн београда кауцију у суми о 8000 (осам хиљада) динара у готовом или у српским државним вредносним иртијама.

Ова ће се кауција г. А. Шпанеру вратити чим преда општини варошн Београда уговорених прних 2000 (две хиљаде) водомера, који одговарају овоме уговору.

Чл. 12.

За суђење сних спорова, који би се изродили услед испуњења овога уговора, биће надлежни српски судови у Београду, а меродаван је српски текст уговора.

Чл. 12.

Сва плаћања вршиће се на благајни суда општине варошн Београда.

Чл. 13.

Сви трошкови око склапања уговора и потврђивања истог, као и такса на уговор падају на терет г. А. Шпанера.

Чл. 14.

Овај је уговор написан у три равнозласна примерка, од обеју страна потписан и свака уговорна страна има по један при мерак.

АВр. 7296.

20. Маја 1892. год.

у Београд.

За београдску општину,
Председник,
МИЛОШ Р. МАРИЋИНОВИЋ.
А. ШПАНЕР.

Да су г.г. Милоша Р. Марићановић председник општине београдске у име општине, и А. Ц. Шпанер забављат на Беча, које потписали лично поднеше овај уговор међусобно закључили за свој прнвилан, нарт варошки потврђује.

Такса у 320 дин. на означену предност у 80.000 дин. наплаћена је за потребу у таксеним маркама, које су утиснуте на уговору који се налази код општине београдске.

Бр. 3557.

20. Маја 1892. год.

Београд.

Стараоц кн. варошки,
(М. П.) члан:
В. МИЛЕНКОВИЋ, с. р.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(држао на свечет. седници)
држан 13. Априла 1892 год

Председник отвара седницу и, пошто је протокол прошлог састанка прочитан и примљен, представио је одбору председника из једне подводне комисије г. Н И. Стаменковића и члана Ж. Милосављевића, који ће давати одбору потребна објашњења приликом даљег претреса правилника за надзирање воде.

Никола Вулковић подноси нову редакцију члана IV, за коју је Стаменковић изјавио, да се може пишта новога не предлаже.

Мита Јовановић је противан да се спајање отворене у овој улици, на које се њих најлакше јаве, него да то одреди водоводна комисија, а одбор да одобри.

Вид. Новаковић је за прилају грађана с тим, кад би се јавио појединац број из више улица, онда да се цени у којој је улици најпотребније спајање водовода са кућама, и то би решавала комисија.

Председник објављује одбору предлог г. Новаковића, и жели да се члану IV. дода још и ово: ако се једног дана пријаве за воду појединац број кућа из више улица, онда ће комисија одредити спајање најпре у оној којој је вода најпотребнија према заједничу водоводне комисије, па ће се онда продужити рад у спајању другим улицама јакљенним и за тим и непријављеним.

Ђ. Гавриловић слаже се с предлогом Ђ. Новаковића.

— *Љуба Јовановић* мисли, да би боље било да се у случају појединаног броја пријава из више улица, онде изворни просторствени веза, у којој је од тих улица прикључена већа количина воде.

— *Мита Јовановић* износи хрђаву страну овог начина спајања у томе, што би се, нели, морало више од 6000 дуди саслушати, што би велики и терети носио био с тога је мисли, да свима комисија са одбором одређује, у којој ће се улици најпре вода пустити.

— *Ник. Вулковић* наводи, исто у предлогу комисије стоје, да ће они, који се буду

пријавили за воду, дужни биће да означе за коју ће потребу, али не стоји ништа о томе шта ће се радити с онима који се нису пријавили а воде им је исто дата! Пита, да ли ће се позвати да и они поднесу пријаве?

— *Пик. Стојменовић* одговара Вукосављу, да се овим приликом иде на то да они који се раније пријаве и важу зашто им треба вода, ону и добију раније а они који се не јаве они ће се позвати да то учине и кажа ће се дати воде колико им треба а ако они то не означе, онда ће то учинити сама водоводна комисија. Ако неће во да више колико му воде треба, комисија ће то учинити према величини зграде и не питајући.

Напомиње још, да се при завршетку тога посла неће моћи строго држати реда пријаве јер се не може од један пут изаћи и прекопавати цела варош, него ће се почети с 3—4 краја и ту ће се држати реда док се не сврши.

После још неких неважних објашњења би прешло одељак члана 4. усвојен по предлогу г. Боже Новаковића.

Други став овога члана одбор је усвојио без измена.

Код става трећег Др. Радовановић учинило је предлог: да се ово измени у том смислу да комиција комисија може и позивати воде, ако је овај кад кад неби имао.

— *Др. Павао Поповић* потпомаже предлог Радовановића.

— *К. Главинић*. Овде су побркани појмови. Овде је реч о снабдевању а снабдевати значи *стално давати воду*, а приликом данашње воде је несигурно ко ће и колико да сврети?

Одбор је усвојио предлог г. Радовановића у томе, што је у трећем ставу додао, да се не може једна кућа из друге *стално* снабдевати водом.

— *Вела Тодоровић* је у дељем претресу овога члана изјавио, да је противан, како би се морала вода плаћати и онда, кад се услед каквог пресека не може да добије.

Тома Новаковић слаже се с њиховим Тодоровића

Ј. Бурсић и Мита Јовановић предлажу, да у случају пресека грађани буду дужни плаћати само за 24 сата а даље не, све док се пресек не отклони.

Др. П. Поповић у подужем говору образлаже предлог комисије и предлаже да се усвоји, да грађани буду дужни плаћати воду и онда, ако прекид буде трајао не више од 10 дана. У случају дужег прекида, да не буду дужни плаћати.

М. Јовановић услед објашњене Др. Поповића пристаје, да прекид може трајати само 4—5 дана.

Љ. Јовановић потпомаже предлог вожесије.

Н. Вулковић слаже се са М. Јовановићем.

После још неких објашњења у корист предлога комисије би усвојен рок прекида од 10 дана већином гласова.

Последња тачка члана 4. прихваћена без измена.

В. Тодоровић код члана 5. примећује да би нужно било да се објасни, где ће бити водомер, да ли у самој згради, или у авлији.

К. Главинић објашњује, да то зависи од саме зграде. Ако зграда има подрум, онда је најбољи подрум, а ако га нема или ако лежи дубоко у авлији, онда ће се морати направити један нарочити бунарић у коме ће стајати водомер. То је оно право које управа водовода и хоће да осигура. Може сопственик да тражи да му се водомер стави даљеко али се у интересу општине то не може допустити.

Н. Вулковић је мишљења да треба да се водомер на ово место намести, које комисија одреди у споразуму са сопственином.

В. Тодоровић предлаже да се дода да ће се намештити водомер по споразуму са сопственином или на самом улазу.

Н. Стојменовић прихвата да је та допуна коју је предложио В. Тодоровић добра. Свакојако добро је да се споразуме комисија са сопственином куће, али место које сопственик изабере може бити само на граници плаца а не дубље у њему.

Др. П. Поповић предлаже, да се овај члан усвоји по предлогу са додатком Тодоровића.

После неких објашњења односно места за водомер би прихваћен члан нетп са додатком В. Тодоровића.

Седница је закључена у 9 час. у вече.

Дана 14. Априла 1892 год.

Председник отвара одборску седницу и моли да се сад не чита записник док се не сврши цео правилник. (Усваја се).

После овога би усвојен члан 6 без икакве измене и дебате, а код члана 7 је Миха Петровић у дугом говору доказивао, како је напплаћивање такође на воду штетно по грађанство, пошто ће сасе трошарину.

Мита Јовановић одговара Миљи Петровићу и доказује да би мисли његове, над би се у дело привеле, много веће неволје грађанству, него ли предлог да се вода по овој тарифи наплаћује.

Коста Главинић такође одговара Миљи и доказује му, да би много штетније било, кад би се вода поскупила а трошарина снижала, јер је вода исто само важан артикал као и хлеб. Уверава, да се у целоме свету на овај начин вода наплаћује.

После извесних објашњења беху све тачке члана 7 усвојене до оне у којој се одређује такса за механе и кафане.

Код ове је тачке предложио Милош Трифковић, да се механе и кафане класификацирају и према томе, да се и такса одреди.

Коста Главинић вели, да кафане и механице треба натерати да троше воду што више, јер те радње штеде воду на штету одржања и недовољне чистоће. Кафане и гостионице имају и своје локале и двор и стаје па и на те ставине се плаћа такса, а ова такса овде разуме се само на онај простор у коме се радња обавља.

После говора неких чланова одбора, који су мишљења да се предлогу комисијском, би тај предлог усвојен без измена.

Мих. Борбешић предлаже, да се и бозаџије интересте парочитом таксом пошто и они троше доста воде.

Овај предлог би усвојен и бозаџије буду уврштене међу limonadjije и апчинице.

Код тачке, где се одређује такса на штале, предлаже Никола Вулковић: да се и овде учини подела, јер није право да сиромах који има једног коња плаћа као онај, који има 5—6 коња.

Андра Одавић слаже се с Вулковићем.

Тома Нешић противи се подели.

После објашњења г. К. Главинића и Св. Боторића одбор је усвојио ову тачку као је предложена а затим и све остале тачке овог члана без измене и дебате.

Седница је закључена у 9½ часова у вече.

Дана 15. Априла 1892. год.

Председник отвара седницу.

Прочитана је лицитација за полагање тротоара у „Марковој“ и „Панварској“ улици (Одобрава се лицитација)

Председник извештава одбор да је ужа лицитација вареоша од стране одбора између француског друштва и Стојана Костића предузимања за калдрмисање дотераним каменом општинске улице. Друштво није одазвало на лицитацију по вели: ако се прими што смо понудили — добро, а ако не, ми сматрамо да је ситан посао и нећемо да подносимо другу понуду. На Стојану је остало грађење калдрме са дотераним каменом по 7·15, дољењем 3·19 дин. а мањкави по 2·35. Француско друштво понудило је по 7 с дотераним каменом, а с 4 пире мање с дољењем и мањкави — али није подвело каушију ни дошло на ужу лицитацију.

После неких жалих објашњења одбор је уступио грађење ове калдрме Стојану Костићу по ценама које је на лицитацији понудио.

Председник извештава одбор да се је варошки суд на основу закона о порота који је скоро обнародован, обратио општинском суду тражећи, да се изабере 80 поротника за варош.

Решено, да председништво кандидује лица за поротнике.

После овога приступљено дневном реду, а одбор је без дебате и измене усвојио цело предлагање, као што је предложено.

Н. Х. Поповић предлаже да се додају и пристојеће радње чашу 6-ом те да и оне плаћају по 8$ месечно више. Одбор усваја овај додатак.

За овим председник износи на решење предлог водоводне комисије, да се одобри наплатни кредит од 500.000 дин. за извршење веће приватних кућа са водоводним црепом и набавку материјала за исту.

Др. Марко Лека пита да ли има какав предрачун.

Председник одговара да се не може тачно навести предрачун.

Соломон Азријел да ли је то преко она 2 милиона.

Н. Стаменковић објашњује да би оно требало да плате куће. Но сад је општина примила на себе да изврши и та је цифра ушла у цену воде.

После неких мали објашњавања одбор је одобрио овај кредит од пола милиона који се има употребити на извршење веће и плаћити на прихода од водовода.

Састанак је закључен у десет часова у вече.

држан 13 Априла 1902. године

Председник отвара одборску седницу и моли одборнике да саслушају записник од прошлог састанка. (Секретар прочита) Одбор прима записник без примена.

На место Глише Ђорђевића пензионара од. би изабран за присутника Ђорђе Димитријевић лебар.

Приступљено избору три грађанина за чланове контролног одбора при управи фондова и три за заменика. (Секретар прочита писмени захтев).

— *Бока Нешић* предлаже за чланове Николу З. Поповића кантара Миноја Кандеса трговца и Милана Брашновића такође трговца, а за заменике: Мијојла Мијајловића, Младена Ж. Марковића трговце и Лазу Данковића кафеџију. Одбор је усвојио ове кандидате.

— *Председник* саопштава да је одбор овлашћено председништво, да изабере 200 лица за кандидерање поротника. Пошто је то извршено, нужна одбор да изабере 80 поротника из ових 200 лица.

— *Соломон Азријел* мисли да се изберу грађана из одбора па да они из овог броја изберу 80 и одбору предложе.

Одбор је усвојио овај предлог.

За комесаре изабрати су: Соломон Азријел, Никола Х. Поповић и Јован Ђуровић.

Секретар чита извештај комесије о месту где да се подигне црква светог Александра Невског за дунавски крај. На извештаја се пиди да има два нацрта.

— *Бока Нешић* Примећује, да је изабрано место грађанин, да се црква подигне на гувнином плацу, међутим то се у извештају не помиње. Зато питао?

Председник даје одговора зато је комисију руководило у овоме питању. Плац код сахачешме у општинским је рукама, а нема никаквих издатака ако се на њему подигне црква, док је гувнина башта приватно имање и морало би се одкупити, па је и у питању можели се одкупити; а највећи је разлог, што је земљиште код сахачешме најузгодније и највећи општински комад земље, које може за цркву да послужи!

Светозар Боторић говори у прилог предлога, да се подигне црква на месту код „сахачешме“.

Ник. Поповић најављује, да је као члан повереништва одвојио своје мишљење са њих разлога: што је плац код „сахачешме“ велики преко 6000 квадр. мет. и могло би се парцелисати на више делове и продати.

Што је овај плац на почетку варошког шанца и близу саборне цркве, а међутим црква, као трајна грађевина треба да буде на средокрајем. За подизање цркве на Гувнином плацу није зато, што би било близу пијанџиске цркве.

Мисли да су за подизање цркве удесни један или други плац између доње „Јованове“ и „Душанове“ улице који су дунавском крају на средокрају.

Милутин Марковић у подужем говору разлаже да би плац код сахачешме најподеснија био за цркву. Гушина башта није добра зато, што је то барушгина и много би се за темељ морало потрошити, а и због тога, што би црква морала бити према улици неподесно окренута. За плац што га предлаже Н. Р. Поповић, вели да је мали и неугодан.

После ових говора одбор је усвојио мишљење већине комисије, да се црква подигне на плацу код сахачешме.

Председник предлаже одбору, да одобра да се могу забавити посла за време оних грађана, који на улици падну или у несрећ или угину и пребеју посу и т. д., па не могу да се макну с места.

Вела Тодоровић вели, да није то потребно, пошто су фијакеристи дужни да са својом колима притеку у помоћ на позив јавног служитеља.

Бока Нешић хоће да се забаве посла, пошто се дешава често, да фијакеристи небрину да притеку у помоћ.

Мата Јовановић протакао је предлогу председника.

Др. Милан Радовановић са разложна потпомаже предлог председника нарочито с тога, што су посла много боља за време болесника и рањеника него оџаклери.

Др. П. Поповић разлаже, да су посла за ове прилике много боља од кола, па предлаже да се забаве по двоја посла за сваки ваљр полицијски и општински

После говоре Др. П. Поповића би усвојен предлог председника са примедбом Н. Р. Поповића да се општина обрати друштву црвеног крста да се посла добију на послугу, јер их ово има без употребе.

Председник тражи да се реши питање о управнику грађевинског одељења.

Светозар Боторић и Бока Нешић доказују потребу што спорије решења овог питања.

Милан Константиновић реферише као члан комисије за преглед молбе и документа пријављених кандидата.

Милан Петровић најављује члан као повереништва за преглед исправа пријављених кандидата, да би требало усвојати Селесковићеву понуду, којом се прима да буде и управник инжењерског одељења и водовода за награду од 10.000 дин. Ова би му се плата имала дати 7.000 по општинском буџету, а 3000 на одржавање водовода. Поред тога тражи за селидбене трошкове једном за свагда 1000 дин.

Вела Тодоровић предлаже да се прими Селесковић у службу, пошто је врло способан за то место.

Светозар Боторић подпомаже предлог г. г. Петровића и Тодоровића.

М. Јовановић прикда захтев Селесковића да му се да већа плата и предлаже да се изабере за управника.

После ових неколиких објашњења, одбор је усвојио избор Селесковића за управника, да му се да 10.000 дин. плате према објашњењу г. Петровића, да му се да селидбених трошкова 1000 дин.; да се направи уговор с њиме на 5 година и да се прописе пословник ради дужности које он има да врши

За ових је састанак закључен у 9 и по часова по подне.

држан 24. Априла 1902. године

Председник отвара састанак. Протокол се прима без измене.

Илија Ђорђевић предаје, да се куће за општину плаћа са кућом Стамковића у Палилули, па може плаћу да се скида школа за овај крај, пошто општина нема у Палилули никакву плаћу.

Председник потврђује да нема општина у овом крају плаћа за школу и мисли да би било добро да се прими предлог Борђевића и да се изабере комисија, да одени да ли би овај плаћ био згодан за школу.

Бока Нешић слаже се с предлогом председника и мисли, да би добро било, да се та комисија одмах сазвати, да може за оштр. рачун лицитирати до извесне суме новаца, пошто ће се то имање продавати пре другог састанка одбора.

Ник. Х. Поповић противан је да се овај плац купи за школу, пошто је на брду неравна и нпкако би много и да се откопала.

По предлогу председника буде изабрата комисија, у коју су ушли г. г. Чађевић, Јуда Јовановић, Никола Р. Поповић, Никола Хаџи-Поповић и Паја Ђорђевић.

Коста Е. Мијаиловић предлаже да се стаде трговци од велике пијаце до Гаде. Контроле и и с противне стране. Ту су сваки надлештва а и приватни пате се, јер чим падне киша прави се велико блато.

Председник изјављује да је узето у рад и уређење се.

Андра Одавић предлаже да се од прихода од концерата калиндјанских образује нарочити фонд под именом „за улепшавање калиндјана“, па да се приход из тога фонда троши само на улепшавање калиндјана.

Стеван Чађевић допуњује предлог Одавића тиме, да се на тог фонда улепшавају сва паркови Београдски.

Одбор је усвојио предлог са овим допуњеним с тим, да и будућа парцела одређена за то буде састанак део тога фонда. Комисија за улепшавање калиндјана да се овласти да прописе уредбу о томе.

Мића Петровић подноси писмени предлог о узимању трошарине и одбор одлучује да се за идућу седницу стави на дневни ред.

Секретар чита лицитацију за зидање основне школе на дорћолу, на које се види да је Рака Миленковић с компанија понудио најјевтинију цену.

М. Капетановић. На питање неких одборника објављује, да је план и предрачун тачно израђен и прегледан и да према томе неће бити напредних трошкова сем оних за грејање, јер то није ни узело у предрачун. Грејање ће се уделити као што је у народној банци. Препоручује да се лицитација одобри.

Стеван Чађевић. Предлаже, да се постави добар надзор над грађењем и мисли да би добро било кад би се узео један добар палир.

М. Капетановић. Мисли да није потребно да се нарочити палир узима, пошто ће надзор пратити инжењерско одељење.

Стеван Чађевић. Остаје при свом и доказује корисност свога предлога: да се узме нарочити и зелти палир и осим тога, да воде надзор — два одређена одборника.

Вељо Тодоровић. Није противан предлогу Чађевића само би молио да и Капетановић од времена на време обилази грађењу, пошто је он говорио плаково.

Пита да ли је земљиште добро испитано, да не избије вода кад се стане темељ копати.

Ник. Р. Поповић. Одговара Тодоровићу, да није потребе да се плац испитује, пошто је сигурно да нема воде, јер постоје већ неке велике грађевине у близини. Моли Капетановића да се прати надзора над грађењем.

М. Капетановић објављује В. Тодоровићу да није потребно одлагати лицитацију док се не испита земљиште из истих разлога, које је казао Н. Р Поповић.

Вељо Тодоровић остаје при своме тражењу, јер је боље претходно осигурати се са сваке стране па онда одобравати лицитацију.

Стеван Чађевић слаже се с објашњењима Капетановића и Н. Р. Поповића те предлаже, да се лицитација прими.

Пошто је В. Тодоровић усвојио мишљење стручњака, да је земљиште добро и да се не треба бојати, одусиво је од свога тражења и одбор је примио лицитацију.

Председник пита да ли ће се узимати палир који ће непрестано надгледати зидање и материјал, а сума за то, да подне на терет осе грађевине.

Јока Немић. Противан је томе.

Стеван Чађевић. Изјављује, да опе радове, што има палир да врши, то не роде инжињера. Палир има да гледа какав се материјал доноси за рад. Он шкартира цигле ако нешто и т. д. Ако би се за ово одредили инжињери онда би се посао у инжињерском бироу окрњио. Палир се мора узети, јер није свеједно хоће ли предузимач нетути где треба камен или цигле. Он је нуждан за надгледање као што је нужна кап воде. (Тако је).

Председник. Напомиње да у грађевинском одељењу има инжињерски и архитектонски одсек и има нарочита лица за сва послова грађевинска. Инжињера довољно има, нема потребе да се узима палир.

Секретар прочита протокол држане лицитације за полагање тротоара у Кастриотовој улици, коју је одбор одобрио. После овога прочао се је на одобравање утврђење ока у појединим улицама. Поводом овога Сеиан Чађевић предлаже да се Југовићева и Которска улица прошире на 20 метара, пошто би то проширење сада било јевтиније и пошто би то била једна главна артерија у саобраћају дорћола с другим деловима Београда.

Председник примећује Чађевићу да је овде говор о одређивању осе у тим улицама а не о регулацији истих, и ако хоће одбор, може примедбу Чађевићеву, као нов предлог ставити на дневни ред за идућу седницу.

После овога инжињер прочита напомену о одређеним осама за улице: Тешњску, Пбарску, Дунавску, Болничку, Палилулски трг, Тимочку, Доњ. Јованову, Југовића, улицу број 16, Буквиц, Васину и другу улицу број 16, Светогорску, Виногрздску, Илиорску, Палилулски трг, Борову, Кондину.

Код осе улице г. Вуловић је одвојио мишљење у томе да се та улица сведе на 9 и по мет. Она је широка 10 мет. Одбор је одбацио ово одвојено мишљење.

Даље чита инжињер напомену о одређеној оси у улици поп-Лукиној.

Стеван Чађевић примећује да ова улица не треба да буде шира од 11 метара.

Андра Одавић мисли да не треба калкарити, над је већ регулационим планом одређено за ту улицу ширина од 16 метара.

После још неких краћих објашњења председник изјави мишљење да би најбоље било, да се пре појаве ово што комисија предлаже, грађевинском савету на оцену па онда према томе да се донесе решење.

Код улице поп-Лукине комисија се поделила на већину и мањину. И једни и други слажу се односно ширине улице, само се на једној тачки не слажу односно куће Милоша Милошевића.

Усвојено је мишљење већине комисије.

Инжињер чита извештај комисије о пазарском тргу.

Пошто се овде од стуна од регулационог плана, председник мисли, да треба да се тражи одобрење г. министра. Усваја се.

Седница је онда закључена у 9 и по часова у вече.

Држан 27. Априла 1892. године.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то отварам седницу, и молим одборнике да саслушају записник прошлог састанка.

(Секретар чита).

Јока Немић. Тамо где се говори о пазару, треба да се исправи, јер тамо стоји, да је одбор решио, да се узме палир, а то није решено

Вељо Тодоровић. При решавању о пазару казано је, да има општинских инжињера, па ће један од њих заступати палира. То је усвојено и по томе треба да се учини исправка у записнику.

Др. Марко Леко. Кад је решено питање о зидању школе на дорћолу да писали сте у седници одборској, те нисмо јели казано одакле ће се чинити исплате за грађевину. Молим да се то означи. (чује се: На зајма.)

Председник. То се зна г. Леко. Исплаћивање се парала на рачун зајма.

Ова је напомена добра и нека се у томе решење одборско допуни.

Има ли још шта да примети на записник? (Нема)

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Мата Јовановић. Господо. Ја нисам био у прошлој седници во видим, да је решено било, да се узме један палир а сад опет каже се, да грађевинско одељење води надзор. Ја мислим да је најприродније, да се главни надзор повери оном који је и план направио.

Друго. Ја држим, да је за овакве грађевине потребно, да се постави један сталан човек, који ће водити надзор на народом и над материјалом. Грађевинско одељење може одвојити инжињера за овај један посао, без велике штете по интересе општинске. С тога би могао, да одбор одобри да се одреди сталан надзорник.

Председник. То је питање расправљано овде и данас је објашњења на је нпак остало да грађанско одељење то прим. Остављено то сада и ако се расиђу послови онда ћемо наново говорити.

Као хитну ствар имам да вам изнесем на решење избор 80. поротника за 9. Београд. Би сте овластили мене да изберем из грађанства њих 200, и ја сам то учинио, па сте после изабрали комисију из одбора, да из ових њих изабере 80. Комисија је тај посао свршила и изнела на решење.

(Секретар прочита).

Усваја ли одбор мишљење комисије? (Усваја.)

Добио сам један акт од пуковске команде о стану где ће се држати пуковске канцеларије. Чујте писмо. (Секретар прочита.)

Светозар Боторић. Да одузмин одбор тражи, да општина плаћа кирију за стан пуковске команде, онда општина београдска треба да тражи, да нам се плата кирија за за нашу утрину на бањичком брду где је војска скемпена. То је место наше и ми плаћамо порез. Ја сам, да се одбије.

Милутин Марковић. Ја сам у овој ствари сасвим противног гледишта, јер ми по закону морамо поиући тај трошак. Ако би ми противно учинили, они би тргли војску на другом месту и у другој којој варошки чинили сметње, што би двојако штетно било за нашу варош. Прво што се овде остала повап, а друго што би и по казивање појединих било далеко ако би одавде на другом ком месту сиу био. И кад неби имали утрине, ми би је у интересу нашем трбали купити на дати на ову цељ. С тога сам да се повери председништву или једној комисији да ваше стан.

Мата Јовановић. Ја сам читао да се та кућа где је сада команда, продаје. Ми би могли то да купимо за наше општинско одељење на седеном месту, а може бити да би могли сместити ту и нашу окружну команду.

— *Вока Немић.* Ја сам противан мишљењу г. Матином. Кућа је врло неугодна а подзодно је земљиште, те није ни за приватну кућу. Боље је да се обласги председника да наће кућу кад морамо по закону то учинити.

Светозар Боторић. Ја стављам мој предлог, да се одреди комисија, и да се нишало не устуни утрина на бањичком брду, па да не почињено с државом или неза ким плати или да у замену какво државно имање Држава има имања у варошки пир. онде где је касарна па да разменимо, али без папладе нишало не може бити. По моме мишљењу неће се моћи војска из београда некуда одвести, као што то мисли г. Милутин.

Председник. Ово је сад нов предлог и о њему ћемо ми донети одлуку други пут. А сад мислим да решимо о стану.

Вока Немић. Г. председник нека то питање о стану сврши у договору са окружним одбором.

Председник. Прима ли одбор да ја ту ствар свршим као што рече господин Немић. (Прима.)

Милутин Марковић сад можемо да приказатимо овај предлог Боторића да се питање о тој утрини у основу регулише.

Председник прима ли одбор овај предлог г. Боторића? (Прима)

Хоћете ли да изберемо комисију за то? (Хоћемо) молим вас предложите три лица за чланове те комисије (Чује се: Милутин Марковић, Вела Тодоровић, Светозар Боторић и Капетановић са г. председником). Усваја ли се ова кандидација? (Усваја)

Сад молим вас да довршимо са осама. Инжињер прочита одређену осу за македонску улицу.

Вока Новаковић ја нешам доклс ће ићи то предлагање о премицању регулационе линије. Одбор је одредио комисију, па је ова одредела регулацију. Те је ишло грађевинском савету, па је одобрено тамо и још је одобрена регулација и од стране два министра: унутрашњих дела и грађевина. Кад је све то тако утврђено, нема смисла да ми сад сазвп час прекидамо регулацију и на тај начин да упропастимо регулациони план. Овде нема узрока да се регулациона линија измри. (Инжињер објасни да се линија не квари) добро. Ја сад разумем инжињера тако, да се тим регулација не квари, већ се само осе одредују и кад је тако онда је то друга ствар.

Председник овде има подзојених ми шљења. Једни предлажу да се поиести на један страну за неколико сантимера а други на другу. Регулација пак остаје иста и у једном и у другом случају. Но сад има једна друга тешкоћа у овоме. Државни члан комисије за утврђење осе има дужност да односи мишљење ако се ма с којим напорима комисије не слаже. И ми, решавајући о ствари, морамо или усвојити његово мишљење пли послати ствар грађевинском савету на одлуку. Такав је случај и овде ни тако ће требати и урадити. (Инжињер даје тражене нзвесне објашњења. Усваја ли одбор мишљење, да се зграде које сад постоје не секу ништа и да се садање праван улице задрже! Или је можда новап да се изнесна зграда на ћошку сече за 30 сант.? (Прима се прво као мишљење општ. инжињера и два одборника).

Инжињер. Сад долазе две улице. Обе су на Енглезовцу. У њима је комисија била поснана да утврди осу. То су Змајева и Чобанска улица. И ту има после мнења (чита) Комисија мисли да се то питање по нова узме у оцену и решавање кад се израде ситуацијони план. Тада је лакше напринти правилно регулацију.

Вела Тодоровић. За које време може да се од приказе сврши то одређивање осе?

Инжињер. Сад се дају осе онде где се тражи регулациона линија али док се сав посао сврши тражиће најмање годину дана.

Вела Тодоровић. Ја мислим да одређивање оса по списа улицама треба да се изврше у вези а не овако посебице. Тада би се избегле погрешке.

Инжињер објашњава да су куће овамо праљене без никаква плана.

Илија Борбовић. Свакп је но осни улицама из Енглезовца изводио инжињера и каше по вољи регулисао свој плац.

Да ли овде има мишљења грађевинског савета: рано би требало ту осу изнести? То треба комисија да објасни.

Председник. Нема. Али постоји акат министра грађевине да утврдимо осу у улицама према регулационом плану. Тим актом одређује се да се комисија састави на таквих лица, која ће то одређење осе да изврши.

Милош Константиновић. Ми смо, ако што је познато, утврдили регулацију у министарство одобрило. То што је утврђено, ми смо се сложили да се не мења. Но при изношењу долазе се на препоне и видело се да се регулација не може у свему по регулацији да изврши. Један н. пр. тражи линију по новом регулационом плану. Нему се даје линија али власник његовни на линију, он целу улицу затвара. И шта би сно у томе случају требали да радимо? Треба ли би да отклонимо све нпаке и да уличну отворимо по новом плану, или да останемо по садањем. То су два једнако могућа излаза из ове ствари.

Ако пристанемо на регулисање по новом плану, ми тражимо да експропријацпја сва имања која треба да се праве напеде, а ако то нећемо, онда остаје по садањем.

Најбоље би било да се упути грађевинском савету те да он реши како да се изведе ова ствар.

Вока Новаковић. Ја мислим да ми то и морамо да учинимо.

(Настаиће се)

УРЕЂИВАЧКИ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народне Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 25. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље по годину . . . 9 дин.

Недеља 14. Јуна 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сами уплатиоци по општинама
суд а не пореклатарија на уредима
ПУТОВИЦИ НЕ ПРАВЕ СЕ
Неплаћена писма не примају се

НАРЕДБА

Пошто разне забаве по кафанама као певане певачица, свирање, вештачко престављање и т. д. и друге забаве као циркуси, менажерије, разне позоришне представе и т. д. доше утичу на одржање Народног Позоришта то је одбор општински у седници својој од 11. Јуна 1892 год. одобрио, да се од певачица, свирачица престављачи и т. д. сопственика циркуса, менажерија, разних позоришта и т. д. наплаћује поред досадање таксе на општину још и половина од тога у корист Народног Позоришта.

Суд општине вар. Београда, на основу горњег решења одборског.

наређује

свима, којих се тиче, да се овог решења придржавају и одређену таксу као општинској уредно полажу.

Ко противно овој наредби поступи биће кажњен по §. 326 крив. зак.

Од суда Општине вар. Београда 12 Јуна 1892 год. АБр. 7637.

НАРЕДБА

Пошто је при јаким пљусцима домаћа пашчад изложена разним болестима а нарочитије беснилу, то у интересу здравља и безбедности грађана, Суд општине вар. Београда наређује, да се не сме водити пашчад по кафанама, парковима и другим јавним местима.

Ко противно овој наредби поступи, казниће се по § 332 алинеја 2. с погледом на § 335 а-иначе по §. крив. закона.

Од суда општине вароши Београда 19. Маја 1892. год АБр. 7230. у Београду

ПОЗИВ

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 2. овог месеца Бр. 6435. позива се *Мијаило Петковић*, резервиста III. позорске чете редовне војске, ради одржања ово-годишњег војног вежбања. Ако овом позиву не следује биће строго кажњен.

Од стране Суда општине вар. Београда 12 Јуна 1892. год. АБр. 7402.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

41. РЕДОВНИ САСТАНАК

4. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милоша Р. Марјановић, од чланова одбора беше г. г. Н. Х. Поповић, М. Трговчевић, И. Р. Поповић, Ђ. С. Шпанчевић, Др. П. Поповић, В. Тодоровић, Др. М. Р. Јовић, В. Ж. Нешић, А. Јовановић, М. П. Вучић, А. Ј. Одавић, Ђ. Неранџић, М. М. Ђорђевић, Д. Гојић, В. Б. Михајловић, Г. Драгојић, М. Вељковић, С. Аврамја, Св. Ристић, М. Јовановић, Ст. Чаловић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице прошле. 1. Јуна 1892 год. и у одлуци Бр. 438 учињена је допуна, да је одбор општински решио да се сазове кућа са водоводом ради у решењу по предлогу због тога, што најмањи поштари који положио прошлу кауцију, што је поводом тако високе цене да нема вере, да ће моћи посао наставити, и што су остали поштари своје стање од предлогу.

II.

Одборник г. Андра Одавић предлаже, да се поштар Л. Радосављевића за извршење неке нередовних кућа са водоводом прими с тим, да положи уредну кауцију, па ако не положи, да се то површи у решењу.

Одбор је одбашио овај предлог и усвојио решење донето на прошлом састанку (Кн. Бр. 438)

III.

Пошто на прошлом састанку није било довољно одборника за решавање неких ствари то је одбор, на предлог председника у данашњој седници потврдио своје решење односно мољбе продавца дикиона и помпарина (КњБр. 439, АБр. 7481).

IV.

Одборник г. Соломон Аврџел прикључује, да ће мала пред. што се употребљује за крос возарског магацина, Председник одговара, да је одређен плацпар који ће прегледати овај крос и сав остали материјал.

V.

Одборник г. Лазар П. Дамњановић саопштава, да је једна грађанин у подаџској улици ишао са својом новом грађевином за пет сантиметара ван регулационе линије.

Председник одговара, да ће ствар истидети и известити одбор.

VI.

Одборник г. Стеван Чађевић предлаже, да се забране пеће помоћу којих ће се појавати уличе водом из новог водовода бесрадског.

По саслушању овога, одбор је одлучио, да се овај предлог упути надзорној водоводној комисији да, подпесе извештај, на који начин мисли да се ово појавање врши.

VII.

По прочитаку акта истражног судије, на вар. Београд АБр. 7397, 7338, 7396, 7392, 7398, 7391, 7381, 7340, који се траже уверења о владању и имовном стању, одбор је нашао, да су му Марија Богдановић, Петар Ташићевић, Тодо Спанић, Ђорђе Миленковић, Радован Савковић, Сима Нешић, Лазар Тодоровић и Петар Брић познати: да је Стојан Дачић добрег владања и скромног имовног стања.

VIII.

Председник износи одбору на решење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању и о породичном односу. По прочитаку тих молби СБр. 9841, 10027, 9825, 9807, 10024, одбор је нашао решити, да се суд предњачко уверења о имовном стању молилаца Цвете Н. Јовановић, Анке Николић, Златко Соколовића, Наџе Огрновића, на тек онда да им изда тражено уверење: да се Живана Ст. Делимарковића може, дати тражено уверење.

IX.

По прочитаку протокола лицитације СБр. 9817 државе 1. Јуна о. г. За набавку зобна и зоба за храну коња пожарне чете, одбор је после поименичног гласања са 15 гласова против 4 (2 шесу гласала) решио, да се набавка једанаест хиљада и пет стотина килограма јечма и трипест хиљада килограма зоба за рану коња пожарне чете за другу полугоће 1892. год. уступи Михаилу Тодоровићу, под најповољнијим условима и за цену од девет динара и двадесет и шест пара динарских од сто килограма за јечам и зоб.

Ову рану да комисијски прегледају и приме одговарали г. г. Р. Драгојић, Ђ. Неранџић и В. Ж. Нешић, општински мајсори декар и командир пожарне чете.

X.

Председник општине изнашава одбор, да је потребно да се за општину набави осамнаест комада српских дуварских 3/4, дозама за вајкиј код Привилеговане Народне Банке Краљевине Србије.

По саслушању овога и по прочитаку решења депозитног одељења СБр. 10198 одбор је одобрио да се као и раније за општину осамнаест комада српских дуварских дуварских 3/4, дозама из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове и употребе на одређену цел.

XI.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић предлаже, да се на место г. г. Св. Ботерића и Мих. Ј. Вајановића изберу други чланови повереништва за преглед општинских кеса, пошто су они господа спречена да ту дужност врше.

По саслушању овога а на предлог председника одбор је решио, да се посао прегледања општинских кеса подели међу сет повереништва и сваком одреди, које ће које кесе прегледати.

Скина овим повереништвима да буде председник одборник г. Никола Хаџи-Поповић.

Да председник општине са г. Николом Хаџи-Поповићем одреди за идућу седницу кандидате за ова повереништва и разреши о овој подели.

XII.

Председник износи одбору на решење молбу Живка Тришића о чишћењу београдских ушића.

Одбор је одлучио, да овај предмет остане за прву идућу седницу.

42. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8. Јуна 1892. год.

Председник председник г. Милан Р. Марјановић, од одборника биле су: г. г. Аврамо А. Одавић, М. Пешић, К. Б. Михајловић, Ђ. Ж. Нешић, В. С. Новаковић, В. М. Тадеровић, Н. Х. Поповић, К. Петровић, Д. Р. Гарић, М. Трнавски, М. М. Марјановић, М. Калезићевић, А. Дамјановић, Д. Радовић, Р. Дрљевић, Др. Радивојевић, Мих. П. Весић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Јуна 1892. год. и усвојен су они изменe и допуне у одлуци Бр. 441, да је А. Ј. Одавић предлагао да се сазване кућа са водоводом ради у режији, као Лука Радосављевић више половине кућиоца и нађе тврдо да није положило.

У одлуци Бр. 444 да су ск своји предлог у Новембрској улици између зап регулационе линије Исак Амар и Душа Јакс.

У одлуци Бр. 450 да је г. Ђ. Ж. Нешић предлагао да се повереништво за преглед кака покрпи новим члановима а не да се на место г.г. Ботораћа и Вајкованића други, и

У одлуци Бр. 451 да суд општински врати чишћење ушића као на најбоље надо.

II.

Одборник г. К. Б. Михајловић саопштава, да се у Кожарској улици вода задржала и бачушинске кроз на мали да се то отклони.

Председник одговара, да ће учинити што треба, да се ова вода из улице отклони.

III.

По прочитаку акта истражног судије за вар. Београд АБр. 7402, 7420, 7421, 7461, који се тичу увређења и пословног клеветања, одбор је одлучио, да се у Аврам Врвић и Павлина Јовановић испитани, да је Мијат Мајдановић добро владања а средње имовно стање и да је Сима Петковић добро владања и доброг имовног стања.

IV.

Председник износи одбору молбе молбе, којим се траже увереља о сиромашком стању.

По прочитаку тих молби. СБр. 10195,10180, 10214, 10193, 10209, одбор је о њима изјавио, да се суд предходно увери о имовном стању Љубомира Котлајића, па тек онда да му зада тражено уверење; да се молиоцима Љубици М. Шуваковић и Младену Томићу може дати тражено уверење, и да се Јовану Петковићу и Ђорђу К. Грибићу не може дати тражено уверење.

V.

Председник износи одбору на решење прокоза Апелационе ГВр. 947, држање за поправку старе кадрове; изјештај повереништва за преглед и оправу жељезнице; три конститада повереништва о одређеним осима ушића.

Одбор је одлучио, да сва ова предмета остану за идућу седницу.

VI.

Председника изјештава одбор, да је решио, да се усталото општинске таксене марке редне замене и тачније напаљивања општинских прихода и боље контролисања те напаље; да је одредио нарочито повереништво, да ово поднесе о томе формалан предлог као и да је то повереништво свој рад довршило. Предлаже одбору, да из своје средине изабере повереништво, да прегледа овај предлог о установи таксених општинских марака.

По саслушању овога одбор је изабрао г. г. М. Вовчића, Соломона Ј. Аврамова, Марка Весковића, А. Ј. Одавића и Косту Петровића, да стварно установљену општинских марака прегледа и поднесу одбору изјештај.

Трошак могу пуковници радити.

VII.

Продужен је водоводним претрес изјештаја повереништва за наше ушића београдских и по прочитаку сваке тачке за себ, одбор је решио, да се ушице београдске од сада овако зову *):

*) Имена тих ушица одговарају се посебно.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Избор. Данас пре подне је у општинском суду скупштина свију осмих ради избора десет чланова и пет заменика чланова за главни трговачки запатарајски одбор у Београду.

—

Свечана седница. Сутра, на Видов-дан, 15. Јуна о. г. у 5 часова по подне држаће се свечана одборска седница, у којој ће се прочитати изјештај Академског Савета о раду школе о израђивању тематима из српске историје и издати награда великошколцима што су темате радили.

Награду ову у 600 дин. даје општина београдска сваке године за спомен погинулих ђумака српских на Косовом пољу.

Истога дана пре подне у 11 часова биће у саборној цркви опело погинулим ђумацима.

—

Трамвај. Предузимач за грађење и експлоатисање трамваја у Београду отпочеће и већ са полагањем шина за трамвај

—

Водовод. Давно очекивани водовод београдски довршен је. Машине већ пумпају воду и терају је у резервоар на врачару, одакле се постепено раздаља по целима што су кроз град положене.

За десетак дана отпочеће се пушти свијане појединих кућа са водоводним црнима, те ће се тако ова животна потреба београдског становништва потпуно и стално задовољити.

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповиједа

Ф. ГЕРШТЕКЕРА.

Превод с немачког

(Наставак 33)

„Онда ми нами само ово, Розо", мољаше је Брузо, „неку ипше да те мучим, јер једном да ти моје прекрутно ипје ипше онако мило, као што је ире било, — само ми на сво једно питање одговори — нисам помоћи да добијем опет ово, што сам изгубио? Зар је сасвим немогуће да отклоњемо ту препреку коју још и не познајем — зар се не смем ни надати, да ће још све добро бити?"

„Не смеш Брузо", рече девојка полако зготовљ главом, „ја немам наде. Само те још за ово једно молим," продуже скоро у страху, док је је Брузо пустио руку и од ње се окренуо, — кад ја будем једном одавде отишла и ти ме више не будеш видео, мисли на мене и будп уверен, да ће Роза остати поштена и да те је од свег срца волела. Хоћеш ли да ми то обећаш? — ти то можеш."

„Обећајем ти," одговори Брузо пружајући јој руку. „Па зар сад збиља да се са нама растанемо?

„Ја нашк, Брузо", рече Роза и неколико сиа скотрљај јој се низ образе и падоше као рса на дпље, што је још у руци држала. „Радо бих ти овај бол уштедила, кад би ми бпло могуће, али ти се сам тако хтео."

„Још не могу да се осветим", рече младић као за себе, „чини ми се још непрестано, као да сам обеја у неком тешком страшном сну и да се морамо сваког тренутка пробудити. На нама је ово горка јава! Збогом дпље, Розо," продуже он полушапћући је у чело, „неку да отекам растанак. Идем на своју дужност, и титашу и од сада, као и последње недеље за радпвљења и опака, који нам дпље лакше воаше, и прибеглишу суду многе таких невољника. С поштења и срећом живи, којима бих ја могао завидети, ја немам посла, на ју можда тако и заборавити на своју несрећу. — Збогом, Розо."

Чувши ове реги Брузове Роза се ућаса, као да јој неко са задњом руком сруе стене и да пису Брузу биле пуне очи суза, видео би, како је Роза као смрт пребледела.

„Ја ним трагим ?* затата промукло остављајући да ј в дпље Брузе дпље за руку.

„За једним другим ипје ни праи дпље позле," одговори младић, „чијег једног ногпта ниво сам част да дпчпо ухватим. Радовао сам се томе, јер се надам да ће ми то довести ушпрење."

„Је ли он пријао ?"

„Још ипје, али ни немо довољно разлога да се плашмо, да ћемо на тајној оде у бпшпна пађи. Хоћу, дпље, да идем на посао. Збогом Розо, и ако бих те смео још замолити, то — не мој ме сасвим заборавити, сети се Брузе, који је поштено мислио, и који ће те љубити док је год жпв."

Кад је попопа увео за руку дпље му у руку један цветак, што је бпо отпао из шпшке. Стисне га у руку и оде брзим корацпма па бапте не осврнувши се ипше.

Кад је отпшао, Роза је стајала на сред стазе обувена и умотана; пеје ни приметила, да јој је цветак из руке на земљу пао. Ноге корак напред, као да је хтела за њим; хтела је за ипше али ипје могла гласа пустити и тек кпзпто је Брузо већ далеко одмакао, добила је снаге да се с места крене.

Са том снагом повратала јој се је и свест, осетила је свај страшан положај и несрећу. Ту

ИЗВЕШЋЕ

о кретању стоке на општинској кланици и раду општинских општих надзорника

ЗА МЕСЕЦ МАЈ 1892. ГОД.

I.

за грађанство заклано је:

294 вола; 214 крава; 187 телади, што су укупно тежили 5408 кила; — 12 коз. ована; 1 коза; 8393 ком. јагњади; — 809 свиња — дебелих и средњих на меру — које су укупно тежиле 63, 119 кила; 1 прасе до 20 кила и 5 прасади до 10 кила комад

II.

за зојену и остало државни завод:

204 вола; 199 крава и 2040 ком. јагњади. — Од ове стоке, коју је лекарант клао, издато је за општине 9749 кила, а преостало је и у нарош за грађанство унето 4056 кила. — За месо издато општинама и за виљак у нарош унесени, наплаћена је аренда.

Од напред поменутог броја свиња марвено-лекарским прегледом нађено је 26 комада заразних бобицама, од којих је месо пропасло поништено.

III.

Приход.

За стоку која је клата за грађанство, за месо издато општинама, за претекли виљак од гајина унесен у нарош за грађанство, наплаћено је: на име аренде 29,395·60 дин. на име лекарске таксе 723·70 дин. и на име клаонице таксе 1048 динара.

Свега прихода од аренде и таксе месарских у месецу Мају, било је 31,167 30 дин.

IV. **Покретности**

Према добивеним доставама било је ових неуредности:

1. **Крађумчарење:** украђумчарене су: једна крава; три свиње; двадесет и једно јагње; једно јаре и један случај продаје говеђег меса грађанима из зојене месарнице.

II. **Крије мере:** четрнаест случајева.

III. Један случај продаје кварљивог меса.

IV. Један случај нетачних теразија, намерно удешених за брзо мерење.

Крије мера нађена је у продавницама ових месара: Косте Пашћеле, Мике Константиновића, Јеште Најдановића и Богоја Грујића.

А крађумчарили су ово именце:

Јован Димитријевић месар једну прану, Наум Најдановић месар једну свињу, Илија Половина месар две свиње, Димитрије Тасић месар два јагњета, Милан Арамбашић месарница једно јагње, Никола Теодоровић месарница једно јаре, Коста Михајловић месарница једно јагње, Михајло Костић месарница једно јагње, Јанићко Фотировић касапница једно јагње, Никола Трубојковић касапница једно јагње, Трајко Стевановић касапница једно јагње, Настас Јовановић касапница једно јагње, Душан — Талаја — Марковић касапија једно јагње, Стеван Ничић касапија једно јагње, Живко Стокић касапија једно јагње, Ђорђе Стевановић касапија једно јагње, Петар Радуловић кувар једно јагње, Анђелко Јовановић млекарија једно јагње, Радован Анђелковић кувар једно јагње, Никола Максимовић млекарија једно јагње, Милан Петровић кувар једно јагње, Младен Станисављевић клач два јагњета, Вуле Николић клач једно јагње, Никола Михајловић месар продајао је говеђе месо грађанима из зојене месарнице.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено по правилима о слободном клању стоке и продаји меса и по кривичном закону.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 16. Јуна т. г. од 3—6 часова после подне ержаће се у грађевинском одељењу суда ове општинске у Пашћеловој кући на мајданском тргу, јавна усмена лицитација за издање гробишћа на поломе гробљу.

Кауција се полаже при лицитацији у готовом новцу или у државним или иначе вредећим папирима и то:

1. За I. класу 1000 дин.
2. За II. класу 1300 дин.
3. За III. класу 900 дин.

Свега сто комада гробишћа.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видити у помењутом одељењу сваког радног канцеларијског дана а и пре лицитације.

Од стране суда општинског гар. Београда ГБр. 780. 10. Јуна 1892. год. у Београду.

ИЗВЕШТАЈ

о количини меде коју је потрошила за чекмаке у Београду

од 25 Маја до 1. Јуна 1892. г.

Ред. број	ПОДА ИЗ	Број дневних дана	Количина меде за 15 дана у килама	Примедбе
1	Општ. бунара	9 15 м.	1,598.400	
2	Вељк пијора	24 сат.	3,248.130	
3	Вељб. пијора	24 сат.	971.610	
	Свега за 15 дана литара		5,818.140	

joj je nesrećnj i prosto položaj krabovno Brgne, koga je ona ljubila iuzne neto svojžnost. Žurnim korakom noše kuću, jer je morala sa stojim ovim govoriti, morala ga je ostaviti sa ce vjaš.

Otac joj ne beše doma neto je otišao y Xelenkoš i norzuo do slušanja, da bi ce skoro vratite. Čekala ga je i čekala sa zlaxom i nestrpljenem, ali on ne dolje. Da li bi opet ložy noh tamo ostatš? Noh ce ach žkotala a Paiala Jovuca jou nemo. Brojala je minute, koji su sada tako polako prolazili a ach nije mogla nište da čeka y ovoj stopiji kući, za koji joj ce sada činilo, da bi ce na sy srunuite. Obuče se i noše na Xeleniesoy.

Tešno joj je bilo kod je pomislila, da bi ce mogoti sastati s ca ovim mrskim stranjem, kao brata na onem sobodala je sve. Jedna ach y noh dobe kao bez duše do kapuzitene kuće, y kojoj je ach bpat stanovao. Ose je mračno, duvala je na vrata, nino joj ce ne odnila, nikakva znaka, da ce iko žnan y toj kući nalazi.

Gde cy ona? Y razbalnama? Od strahа i užasa xtede je da ce surna, no pomisao na osjetnost da joj nosy snagy, zaustja joj jesanuyt ame sero pre i ocekuvanje odgovor.

Na to ce otvori prozor na malo kuće do ove i neko reče preo prozor:

„Nema nikoga y toj kući.“

„Na gde cy?“ zakrta Roza, krcajući svoj glas nito bo mogla.

„A odkud he mo mi znati, gde se ta nesrećnica skitaj! Možda cy y Beližnjoy na mino, kao onaka neve,“ i prozor ce zatvori, jer je noćan vazdyx bio xladan i vlažan.

„Onako neve!“ Ose cy reči odjekuje y mozgu svom snyu. Dakle ona nije nikad nod kuće na i nen otac nije bivao y Xelenšoy! Šta će joj pomoćo da ix ode ovečuje! Povodeća ce ke pajaca noše kuće.

Strax je bese da ix nađe y razbalnama, i neh je ostavila Xelenxoe dalezo sa sobom nas co još nije rešila da ix tamo traži. Skoro trčeći je išla i kad je došla do raskrsnice, zdrpi ca svim bezkonno putem nito zola ka razbalnama. Pred brežuljkom zapuzi je krabrost. Nekada je prošcan strašnicy ovaj nejdin kada je nikad samo za cyjenje bajke. Sada je nikla za grozuje ctrapa, noje cy joj srx y kostima zadlaz tim strahotama noje smela prokuzti.

Uzalnono, kao da cse duzi iz razbalnina, za nom nju, grnula je Roza patrat kući, obrasne sa slabom nadom, da ke ona tamo nađe. Malje cy neh davno poslali a ona je sedela nokraj prozora, nito y nadnju gledaj i oslusnnoala je

jednake zvuke, koji su dopirali iz daljine

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(ЗАПИСНИК ПО СТЕНОГР. БЕЛЕШКАМА)

Држан 27. Априла 1892. године

(СВРШЕТАК)

М. Капетановић. Мисли да ову ствар треба упутити грађевинском савету који ће рећити но њему комисије општинске.

Одбор усваја ово мишљење Капетановића.

Секретар чита акт министарства грађевина, којим извештава одбор да пројектује закон о подизању грађевина по варошима и варошицама и моли да се у комисију изабере један од одбора. Одбор изабра за члана те комисије М. Капетановића.

Председник извештава одбор, да још од фебруара месеца стоји на дневном реду питање о теме: да ли ће се ови трговци ослободити плаћања трошарине који поднесу уверење да су до 21. Децембра 1890. год. па и тога дана, подигли из магацина царинарнице своју робу па и ако нису платили трошарину с тога што су имали предат државног. Осим тога имало је да се реши питање о друштву између Гагарина односно плаћате трошарине: да ли на нето тежину петролеума или на бруто?

Бока Нешић. Је мишљења, пошто се ни једном трговцу не одбија дара, да се и Кнезу Гагарину не одбија. Тражи и то да му се плаћати трошарина за све протекло време.

Председник. Саопштава да је у закону стављено да се плаћа једне бруто неодбијући никакву дару.

На предлог Ђ. С. Новаковића стиар је ова остављена за идућу седницу.

Одборник Мића Петровић чита свој предлог о укидању трошарине с тим да се на место ње заведе прирез.

Председник разлаже да се о овоме предлогу не може ни зећати, пошто је на основу трошарине већ унета извесна сума па зајам и што би са укидањем трошарине престали сви започети послови.

Мића Петровић. Објашњује свој предлог тиме, да он мисли да се трошарина тек онда укине кад се на место ње добије потпуна замена у прирезу.

Мојсило Ворбевић противан је предлогу М. Петровића.

Мата Јовановић доказује да је предлог Петровића неостварљив те је жеља да о истоме не треба ни говорити.

Мића Јовановић потпомаже предлог М. Петровића и доказује да би за трговину боље било да се трошарина укине а и сиромашја класа људи ослободила би се терета, што та са богатијима подједнако сноси услед трошарине.

Филип Василевић противан је предлогу М. Петровића.

Милутин Марковић нијашњује да је ова ствар (трошарићско питање) скроз и скроз проучавана и да је трошарина као најподеснија изабрата услед дужег проучавања и сматра предлог г. Мићин као утопију и моли одборнике да пређе њега прећу на даљи рад (врло добро!).

Никола Р. Поповић у подужем говору доказује неуспешност предлога Мише Петровића и предлаже да се у начелу одбаци.

Мика Јовановић побија разлоге и наводе Н. Р. Поповића потпомажући предлог М. Петровића.

После још неких мали објашњења одбор је већином гласова у начелу одбацио предлог Мише Петровића.

Седница је закључена у 9½ сати у вече

држан 4. Маја 1892. године

Председник отвара седницу и моли да одборници саслушају записник прошлог састанка. (Секретар прочита). Усваја се.

Сп. Ботирић предлаже да се пружи једна цев у парк код споменика на Врачару те да се залива шума и цвеће тако објашњујући свој предлог тиме, што то неће много коштати а одбор би тиме дао доказа својих уважених осећаја и поштовања на сирам предака, који су пали у борби за ослобођење Србије а посебице при освајању Београда.

Радосав Драговић слаже се с предлогом, но мисли да би боље било испоштати тако бутар него скроздопи цеви.

Мата Јовановић предлаже да се ово упути водоводној комисији на прочење и извештај.

Ник. Р. Поповић потпомаже предлог Ботирића, пошто је општина толико понада утрошила док је овај споменик и парк око њега подигла из рушевина.

Милош Капетановић предлаже да се спроведе тамо вода из старог водовода

Одбор је примио предлог Ботирића и Капетановића.

Председник износи на решења писмо управе водовода, којим тражи да се избаце 3500 комада претесна са шестилама разних калибра, што ће коштати до 40 хил. динара, коју суму сам суд неможе да одобри, јер је за то надлежан одбор. Та су претесна за спајање водовода са кућама. (Секретар чита.)

Андрија Одавић пита, како ће бити та погодба, да ли путем оферталних понуда или личном погодбом између комисије и обрнике.

Мата Јовановић одговара, да за набавку ових ствари не треба оверталне лицитације, пошто су оне ствари курентне и свака обрнка има цењовник.

Председник комисије водоводне Н. Стаменковић, објашњује да је комисија имала понуду од више обрнка и сматра им своје нарочите системе. Од свију система комисија је нашла за најбољи овај систем Рајтеров и решила је да се овај систем узме и онда не може бити конкуренције. И остале забране мање више једнаке су. Претесови су готово једне исте тежине. Главна је ствар овде око система.

Андрија Одавић задовољава се с објашњењем Стаменковића начелно само, што то није у акту тако објашњено.

После овога одбор одобрава предлог комисије.

Председник износи друго писмо водоводне комисије односно набавке водомера. (Секретар прочита.) Комисија је усвојила Шпанерове водомер.

После неких мали објашњења одбор је одобрио и овај други предлог водоводне комисије.

Секретар чита протокол лицитације за отказивање земље и полагање тротоара у улици „Лепеничкој".

Мата Јовановић мисли да се ова лицитација као друга тек држана одбору у толико пре што је већ једна одобрена раније, а што је цена повољна.

Одбор одобрава ову лицитацију.

Секретар чита другу лицитацију о грађењу калдрме у „Марковој" улици. Иако још доцно али има понуде Петра Миловојловића. (Секретар прочита и ову.)

Светозар Ботирић је мишљења да се ова понуда прими, пошто је јевтинија. Други лицитанти нису дошли с тога, што су се спаљени са послованја а после и с тога, да сузбију ову понуђача иако би после уклањали радинке да им јевтиније раде.

Одбор усваја ову понуду.

Секретар чита протокол држане лицитације за калдрмисање неке између Малуганове и Београдске улице. Лицитанта није било Има једна понуда после тога. Пиваљер чита понуду Борђа Трајковића за грађење просте калдрме од ломљеног камена по 3·25, тротоара од пиротских плоча по 1·10 дин. Одбор опробрава ову понуду.

Светозар Ботирић предлаже да се прихвати услови и да се расходу члановима надзорне комисије, да ову контролишу рад предузимача за калдрмисање.

Председник прима то и наређује да се тако и учини.

Саопштава, да је комисија, која је имала да одреди како ће да се регулише стара телеграфска и приврепска улица, нашла, да одбор не треба да одступи од ранијег свог предлога него да остане при њему с једи малим изменама, да се тако звана улица Сибиачка не проширује него да остане 6 и по метара јако ће имаће „Белиће" остало толико да се на њему може подићи добра грађевина.

То мишљење комисијско, ако га одбор усвоји, имало би се доставити г. министру грађевина на даље решење.

Усваја ли одбор, дакле, да се остане при ранијем решењу, т. ј. да се регулација не мења ни мало но с тим, да се Сибиачка улица не проширује него да остани 6 и по метара, јер је стрма и служи само за пешаке. —

Мата Јовановић. Потпомаже ово мишљење комисије и предлаже да се усвоје.

Ник. Р. Поповић. Противан је томе.

Милан Петровић и Мата Јовановић објављују, да би добро било да се мишљење комисије прими, пошто се тиме пичији интереси не штете а Београд знатно добија толико простора, да се на њему може подићи угледна зграда.

После овог објашњења одбор је усвојио мишљење комисије односно изношења ове регулације.

Секретар чита извештај комисије, која је одређена да наради правила за такси рање хлеба.

Вела Тодоровић. Најављујући захтевност комисији на њеном труду око израде овог извештаја, предлаже, да се исти општинама потом поднесе одбору на решење.

Одбор је изјавио захвалност комисији и решио, да се питања у појединим и засебно.

По овоме је појашњена цена хлебу од 22 паре на 23, која је цена почела предети од 6. Маја.

Састанак је закључен у 9½ часова по подне.

дужан. 7. Маја 1892 год

Председник. Отвара одборску седницу, и моли, да се саслуша записник прошлог састанка.

(Секретар прочита).

Коста Главинић. Примећује да при решавању и исплати набавне претеиоза за спајање водовода са кућама није казано на које ће се партије исплатити та сума.

Решено да се исплати из зајма одређеног за водовод.

После овога би записник усвојен.

На предлог г. Мате Јовановића буду изабрана повереништа за сваку поједину улицу где се граде каларик, да надзиравају радове.

Секретар чита протокол лицитације за прављење прир. каларме у Немањиној улици.

Одобрава се.

Држана је лицитација и за давање под закуп косење траве. Понуде су учињене за траву у малом пилинчкоме 308, у општинској расадници 64·20, у новом сеоку 73·90 за попашу код крпше њурије понуђено је 720,05, за косидбу у старом гробљу 165·50 дин.

Одобрава се.

Поп Таса Капетан Спасић пита, да ли општина има права да продаје ону траву на празне порте.

А. Одавић. Прихвата примедбу поп Тасе и предлаже да се ово питање упути општ. правозаступнику на мишљење.

Председник изјављује, да ће се ово питање расправити засебно за будуће прилике.

После овога саопштава да душанско коло Јаханја приређује утакмице ради награде одгајивача најбољих тркача, које одгајених у њиној отаџбини. Тај ред од општег је приредног и витешког значаја. С тога је се коло јахача и обратило с молбом поред осталих установа и општини београдској и тражи помоћ нако би се ова намера друштвена могла што боље остварити и нако би се што већи интерес под одгајивача могао показати при њеи коња. Друштво је већ добило од краљеве канселу помоћ, ово је и од многих паучених и одличних личности у земљи веома добро потпомогнуто. Оно приређује трку и изложбу на Спасов Дан, 14. ов. месеца, и мисли да би му требало укинати какву помоћ.

Вела Тодоровић предлаже, да се нада колико је дато и лане, ако је дато 500 динара. Иначе да се да најмање толико.

Одбор је одобрио издатак од 500 дин. из партије на непредвиђене трошкове за ову цељ.

Председник изјављује, да је на реду извештај о грађевну плаца Гагарина. (Секретар прочита.)

Јован Нешић противан је предлогу комисије да се плоч Гагарину рачуна трошарина на гас на њего тежину, него да се поступи по закону.

Председник сложе се са примедбом Ђ. Ж. Нешића.

Пошто су још неки одборници говорили против предлога комисије чувајући закон од повреде, би решено да се наплаћује трошарина на гас на бруто тежину без разлике према сводоме.

Секретар чита извештај комисије о кашњи Пашићевој.

После неких објашњења би решено да се усвоји мишљење комисије, да се не може пратити кашњу К. Пашићеи, пошто не подноси доказа да ју је положио, него нека се обрати првостепеном суду ако на ово не пристаје.

Састанак је овај трајао до 9 час. у вече.

дужан 11 Маја 1892. године

Председник. Отвара састанак и моли да се саслуша записник прошлог састанка.

(Секретар прочита). Прима се.

А. Одавић. Предлаже да се каларише веза између доње и горње Јованове и Добрачине улице.

Мата Јовановић. Мисли да овај предлог нала упутити на оцену комисији која је одређивала ред по коме се имају каларисати улице у Београду. Ако ова оцена да ово треба каларисати, не би нико имао против тога, само нала овај предлог да прође тај пут.

А. Одавић. Изјављује, да је чуо од инжењера да постоји решење о каларисању и овог једног парчета улице и ако је тако, тражи да се то одма и у најкраћем року изврши.

Председник. Одговара, ако постоји то решење да ће се одма предузети рад.

Јован Нешић. Моли да се нареди инжењерском одељењу да нада предузимању у фотешкијској улици нанесету како би могао рад одмочети, те да неби нуди трпели непогоде јер им је било доста да трпе 2 и по године.

Председник. Поводом молбе Ђ. Ж. Нешића председник објављује, нашто се задржавају послови у инжењерском одељењу, да је то са недовољне снаге и да би је требало умножити тако, нако би и нови управник, кад дође, могао све послове на време свршавати.

Љуба Јовановић. Предлаже да се овласти председник да може узети привремено у службу општинску неколико техничара, да се послови закаснали посвршавају нако то не би требало више од 15—20 дана.

Председник. Изјављује, да би требало да посвршавање свију хатних послова, одобрити да се и преко одобреног буџета могу 2—3 лица техничка узети у службу општинску.

Мата Јовановић. Потпомаже предлог председника, да му се одобри да на терет непредвиђене партије набави особље техничко за време док послови трају, а над се то посвршава онда ће се то особље одпустити.

Андрија Одавић. Предлаже, пошто је чуо да је Сиедеревац дао оставу, да се задржи у службу ако данашњи општински инжењер коме су све ствари познате, па ма му се плата и повисила.

Председник. Потврђује, да је Сиедеревац дао оставу, но да он исту није нанео пред одбор с тога, што има нагледа да ће се ипак моћи споразумети те да ће поступи остаку натраг.

После овога одбор је одобрио да се на терет партије за непредвиђене трошкове, поред редовног буџета, набаве још 2 техничка лица.

Председник саопштава да је на реду питање о таксирању хлеба које је прошлог састанка остављено да се реши на идући. Комисија коју је одбор одредио из своје средине, предложила је ово: (чита из изненка ово што ова предлаже.

А. Одавић. Предлаже да се овај предмет и сада одложи, пошто није присутан Др. Поповић који ће нако да даје нужна обавештења с тим, да се Др. Поповић нарочито позове у седницу.

Одбор усваја овај предлог.

Секретар чита извешће о прегледу каса на дан 31 Марта 1892 год.

Никола Р. Поповић. Чини ове примедбе на извештај комисије за преглед каса: Нађено је да се води дупло књиговодство у трошаринској управи и опет да у томе има погрешака, на комисија није могла да прегледа, већ надла нарадбуда се поправка изврше.

Друго, комисија напомиње, да има пита о издавању у трошарини а нема ни једног који то потписује да се може издати. То је погрешка према које одбор не сме ћутке

да пређе и с тога пита председника, да ли је повољан овоме рађено штогод на поправци и је ли нарочито управа трговачке, да он зато што наредбе потписује, ла ће одговарати ако што незаконо нареди.

Код водоводне управе, комисија вели, да је нашла неке признанице у место готовог новца; но којима је издат новац овоме рад. Тај рад у колико је израђен, нико није оверио. Водоводна комисија има слога инжињера и потпуно персонала, на је дужна да води бригу и о прирезеним издатцима. Ово је доста јака примедба од стране комисије, на коју одбор треба да обрати пажњу. Комисија тражи да свако издавање оверн надзорника рада. То је нужно, јер се тако и онде у суду ради. Односно неуредности у одељима врачарском и нарочито душевном моли председника, да нареди да се што пре ствари доведу у ред.

Председник. Одговара, да ће се све учинити ради извршења предлога комисијског сопственог у овом извештају. Тврди, да је већ одређена комисија, која прими предлог наш.

Б. Ж. Немић предлаже да се подбилансу и други посао, поред онога што сада прим.

Тако исто да се каже за примањање прихода по одељима на један начин исто.

Председник у подужем говору одговара на примедбе појединих одборника и изјављује да је предузео већ нужне мере, да се спреме могућни злоупотреба ово приликама прихода стане на пут.

Јурба Јовановић задовољава се извештајем комисије и објашњењем председника и осталих одборника на мисли да треба усвојити извештај с тим да се суду препоручи, да што пре изврше примедбе комисијске и отклоне побројане неправилности.

Андра Одавић мисли да је све примећено, што је требало по извештају. С тога сад треба тај извештај примити са највећом благодарности с тим напоменом, да се њиховим предлози приме и изврше, а нарочито за одделење душевног краја.

Председник изјављује да не сахо што ће по жељи и одлуци одбора учинити, но сам сматра за своју дужност да се све те ствари доведу у што бољи ред.

Одбор према изнетоме за препоруком коју је Андра Одавић напомену.

Састанак је трајао до 9 сати у вече.

Дожан 10. Маја 1902. год.

Председник отвара одборску седницу. Чита се записник прошлог састанка који се усваја.

Коста Б. Мијојловић предлаже, да се поћни стражари нумеришу или на ма који начин означе, како би се могли распознати.

Председник ће овај предлог доставити управи нар. Београда, под чијом се командом они и налазе.

Коста Глишовић пита, да ли је утврђено место на коме се има подићи наша будућа клиника?

Председник одговара да још није дефинитивно одређено но да се мисли да дефинитивно одређено но да се мисли да на Цеханском имању које је општина и хтела да купи, али продаја није била одобрена.

К. Глишовић предлаже, да се узме у службу неколико надничара који би помагали товарење и истоварење општинских возова те би се тако много више урадило него кад кола дуго чекају на ово.

Одбор одобрава овај предлог.

Председник саопштава одбору да се нове постављена каларма ирло често звари а то за то што земљиште на коме се постављена каларма, није доведено у такво стање да се под теретом не утиба и да се камен може на њему одржати стално и чврсто. Општина има један валак кам тај само поравњује мало шљунак али не учини земљиште набијеним и способним да одржи каларму трајно. Пошто ће се постављати и коцкаста каларма треба се побринути о чврстој подлози под том каларом. Та је потреба и назвала да се општина брине о јачим средствима за одржање каларме у доброме стању и нашло се је да би нарни валак био за то врло подесан. Он има такав притисак да се земљиште под њим веома јако набије. Ради тога износи предлог о набавци једног нарног валка и моли да то одбор одобри на терет нарнје за одржавање каларме и друго.

Филип Васиљевић противан је да се нарни валак набавља.

Мита Вакановић мисли да би требало да предузимачи набављају овај валак а не општина.

Мата Јовановић, одговара Вакановићу са разлозима, да би онда било монополисано правење каларме, пошто не могу сви предузимачи набавити такав валак.

Препоручује предлог председника.

Коста Глишовић разлажући потребу нарног валка, слаже се с разлозима г. Мате Јовановића и препоручује предлог председника.

Др. Марко Леко слаже се с предлогом и мисли да би требало да г. Селенковић да своје мишење, од које тежине да буде овај валак.

К. Глишовић пред наведених разлога у прилог набавке нарног валка прикључује још, да ће се само тим валком моћи да одржавају друмови у добром стању.

Б. Новаковић слаже се с предлогом председника с том разликом што тражи да се дефинитивна одлука донесе тек пошто стручњаци кажу, од које тежине и какве системе да је валак.

Никола Р. Поповић означује набавку валка као хитну и потребну ствар с тога моли да се набавка одобри а стручна комисија да каже какав валак да буде.

После још неких објашњења одбор је већином гласова решио, да се набави валак у споразуму са стручном комисијом.

Председник саопштава зат управе нар. Београда моли тражи, према овоме што су по закону сва грађевине предате општини, да ова набави зграде: за сапски и варошки крај. Те зграде још нису предате општини. С тога је мишења да се траже, да уступи држава све те грађевине у својину општини, на зад се све то сврши онда да се захтев исцрпе. Одбор усваја мишење председника.

Председник изјављује да је сопственик зграде „Империјала“ поднео понуду, да му општина откупи ту зграду.

Мата Јовановић противан је овој понуди пошто је боље да општина сама изда кућу по плану, која ће подесна бити за њене потребе.

После овога објашњења прешло се на дневни ред.

По том се прешло на претрес извештаја комисијског о одређивању стално цене леби.

Др. Павле Поповић у подужем говору објашњује као известилац комисије, таблице, што су приложене извештају и по којима би се имала израчунавати такса леби.

Препоручује одбору да прими извештај.

Председник примећује да је г. др. Павле поменуо, да се комисија подсмала на већину и мањину. Већина је дала као додатак ценн житу број 8. — а мањина предлаже 7. Сад је разлика код њих у томе.

Милан Бурсовић Сава Вељановић и М. Трнковић траже, да се узоје 8 као стална коефицијенат за одређивање цене леби према цени жита.

Никола Р. Петровић је за број 7 као коефицијенат.

Пошто је председник претворио седницу у конференцију ради споразума у овоме питању и пошто је после конференције усвојен број 7 као стални коефицијенат, би овај састанак закључен у 9½ часова у вече.

Дожан 13. Маја 1902. год.

Председник моли да се чује записник прошлог састанка. (Секретар прочита.) По усвојеним изјесним напоменама г.г. Гавриловића и Др. Т. Леша — прими се записник).

Председник извештава одбор, да је на глас. да ће ученн Српин Дичанин Никола Тесла походити Пешту, умолио два одборника и г. Ђ. Стапојевића да га тамо посходе и да га замоле: да ученн част престоници свога племена, пошто варошн Београду да буде њен гост колико му буде времена било на расположењу и да нам том приликом, ма и посредно, помогне своји ученим у свету признатим знањем, нарочито у питању нашег електричног осветљења варошн. Моли одбор. да одобри овај његов поступак а и трошкове који би били око доченка ученици (одобрава се).

Даље извештава одбор, да је неки Едвард Шлагетер из Крагујевца поднео понуду за набавку тротоарских плоча из Остре.

Пошто је секретар ту понуду прочитао предложио је Андра Ј. Одавић, да инжињер сравни цене свиу до сада поднесених понуда, на поднесе одбору извештај на решење.

Мита Јовановић слаже се с предлогом Одавића само мисли да би то боље могла да уради комисија из да поднесе извештај и о квалитету.

Милан Петровић објашњује, да су плоче истог квалитета као и А. Алексића и предлаже да се ствар одмах реши с тим што Шлагетер пристаје да плоче по цени Алексићевој.

Бого Нешић потпомаже предлог Одавића и М. Јовановића.

Радован Филиповић каже, како је камен овај употребљен у Крагујевцу и да се је показао као врло добар. Поздаје понуђача као солидна и препоручује да се прими понуда.

После још неких објашњавања буде председник закључио, да изабере најповољнију понуду за лиферовање плоча.

Др. М. Лека. Пита да ли су опредељена места за сваки кушалиш.

Председник. Одговара, да је комисија, који је суд одредио, дала мњење, да кушалиш буду и ове године на опом месту, где су и лане били.

Соломон Аврамовић. Пита, да ли је држана лицитација за издавање места за кушалиш.

Председник. Одговара, да је држана но да нико није дошао да лицитира, те је с тога суд одредио, да се за кушалиша на плаћује такса но тарина за употребу обале.

Андра Одавић. Пита, да ли би сметало што, да се кушалиша саусте нама оних места, где су лане била. Ако пошта не сметa предлаже, да се дозусти да се могу кушалиша саусити.

Коста Б. Михајловић. Своопштава, да код „Линије“ инжињеске мреже а ту налазе и три канала са нечистоћом, те је мњења да остану кушалиша горе, где су и лане била.

Ђ Наранџић. Тврди исто што и К. Б. Михајловић напоменуо, да би тада нашле сметале трговачком промету, с тога је за мишљење судске комисије.

Према изјави разлозима К. Б. Михајловића и Ђ. Наранџића и објашњења председника, одбор је одобрио мишљење судске комисије да кушалиша буду и ове године на месту, где су и лане била.

Др. М. Т. Лека. чита извештај комисије о контролисању млека и пића и налази трошарине на млеко.

Др. Милан Радовановић. Чини неке стручне примедбе на извештај, које је Др. Лека после мале објашњења усвојио.

После још неких објашњења односно марсеко лекарског прегледа стоке, одбор је усвојио извештај са примедбама Др. Радовановића, да се штампа у новинама и у засебној књижици, да се књижице раздају свима којих се тиче да да се одмах приступи извршењу овога, што се изнесеним налаже.

Састанак се закључен, у 9 сахати по подне.

држан 26. Маја 1892. год

Председник отвара састанак и моли да саслушају записник прошлог састанка (прочита се и прими).

А. Одавић узима реч и говори о томе како се често пута дешава, да појединим грађанима треба врло хитно указати лекарску помоћ, а неки во то да учини. Са тога врло често долази живот појединих становника у опасност само што им лекарска помоћ не стиже на време. Ту скоро десило се опет један такав случај, у коме је помоћ она дошла после 3—4 сата над је већ било доцкан помагати. Да не би тога било и у будуће сматра за своју дужност да предложи да одбор реши: да се о трошку општине напише једна лода и уђеси на њима кнотека. Осем тога да се одреди једно место у вароши где ће се та лода налазити и један лекар од оних што су у општинској и државној служби и што у вароши практикују који ће дежурати и помоћ указивати кад се ова затражи.

Ник. Х. Поповић је зато, да се предлог прими.

Др. М. Лека слаже се с предлог само је мњења да сриско лекарско друштво да општински савета, како да се овај предлог изведе.

Илија Ђорђевић примећује да је ту скоро решено да се набаве посила за помоћ у хитним случајевима на пића, шта ће сад и ова кола и кнотека?

А. Одавић. Услед Ђорђевићеног питања, објашњује свој предлог и слаже се с Леком, да се овај предлог скопити лекарском друштву на мишљење.

Вела Тодоровић и Марко Велизарић слажу се у свему с предлогом А. Одавића и Марка Лека. И одбор је усвојио у свему овај предлог с допуном.

Марко Велизарић напомиње да сазивни број чесама није довољан те моли да се постави још 20 чесама док нов водовод не почне радити суда.

Председник обавештава предлагача да нема потребе за отварање нових чесама, које је објашњење одбор усвојио и одбацио предлог Велизарића.

Председник напомиње да има подуже времена како је одбор општински решио: да му председник предложи имена лица која би имала ући у комисију за поправљење онога посла који је у веку с приротом од 28% на откуп земљишта ван варошког рејона и на понуђивање. Та комисија још није састављена. Износи пред одбор питање: хоћете ли да се то сврши данас, колико да буде чланова и које?

Ж. Нешић мисли, да се треба најпре договорити о броју лица на одма и о самим лицима.

Председник мисли да 15 лица треба да буде у комисији? (довољно!)

А. Одавић прима у комисију 15 лица али с тим да у томе броју буде 5 из одбора а 10 из грађанства те да се тако да грађанима јемства, да ће ни се савесно проценјивати имања и у опште вршити отказ, да не ће бити једнакоме броју одборника и људи из грађанства могло да се ма с које стране сумња у савесан рад ово откуца.

Бого Ж. Нешић противи је мишљењу Одавића и слаже се с бројем чланова. Изјављује уједно бојазан, да ако буде више грађана но одборника у комисији, да неће послови ићи како треба пошто ће одборници бити увек у мањини. С тога је мњења да буде пола и пола.

Мита Јовановић разлаже у месност предлога Андре Одавића, предложио би само, да у комисију сазвано уђе Др. М. Јовановић.— Бачут као хигијеничар, пошто ће се вршити и попуњавање земљишта те би он својим саветима много допринео напретку њиме.

После још неких објашњења односно тога, колики број да буде одборника а поликo грађана, Вела Тодоровић је предложио да се донесе овакав закључак:

Тој је комисији задатак да она покуша на споразуму о одкупу лепим начином. Ако се не би постигла сагласност у томе, да се поднесе ствар пред одбор то да он иди и шта трожи сопственик имала и шта комисија мисли, према томе би одбор одлучио шта буде најпа за најправилније и избегла би се свака сумња у рад комисије (врло добро!)

Др. Марко Лека Изјављује, да му изгледа, да задатак ове комисије није тачно одређен и тешко би њиболе било да се то проо провести

Председник. Слаже се с примедбом Др. Лека и предлаже да се изабере 2—3 члана, која ће обележити дужност комисије и поднети извештај.

Милутин Марковић. Противи је бирању комисије за опредељење дужности те комисији него је мњења, да се одних изабору лица, па да они сами израде правила о дужности њиховој и поднесу одбору на одобрење.

Вела Тодоровић. Слаже се с предлогом М. Марковића.

После извесних објашњења између М. Марковића и Др. М. Т. Леа, би решено, да сама комисија прошире признала о своме раду и дужностима, да буду у комисији десет грађана и пет одборника и да се одних изабору.

Услед овога председник је предложио ова лица за комисију.

Г.г. М. Капетановића, Чађевића Ђ. Новаковића М. П. Бошњка и г. Т. Селогозића и председника — и из грађанства г.г. Миноја Кандеса, Настаса Крстића Димитрија Кирковића, Јована Калабића Петра Јовановића, Живана Живановића, Милорада Јанковића Васу Дучића и Јована Ђурића

апотекара и Јошу Тадића које је кандидате одбор и усвојио.

Председник известилац одбор, да је усвојио понуду М. Чебинца о инсерирању протокрсних плоча из Остре, пошто је Шлагетер изјавио да не може инсерисане изрезати а Анта Алексић казао да ће инсерисати само оне из Остружнице.

Одбор прима к знању овај извештај.

Састанак је закључен у 12 сати пре подне.

држан 26 Маја 1892. год.

Председник. Има довољан број одборника да се може радити.

Отварам одборску седницу и молим од борнике да саслушају записник прошлог састанка (Секретар прочита).

Има ли ко што да примети на записник?

Др. Арс. Одовић. Тако где се говори о мом предлогу, да лекари дођу у општинск суд и ту дежурају, није добро стављено. Нисам предложио да дођу у општ. суд, већ да се одреди лекарска комисија да прегледа о каквој је нарешеној овог предлога и одреди место где ће се дежурни лекар налазити, да ли у општ. суду или на ком другом месту. Молим да се тако исправи.

Председник. Прима се исправка. Има ли још ко да примети што на записник? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Тома Поповић. Пре дневног реда молим за једно питање.

Стањесница крај свесног жале се да им она фабрика Марковића и комп. причињава велики сирад. Сад како настаје јака врућина биће га још горе. С тога би молио, да се та фабрика уклони оданде на на који начин. У толико пре да се то учини што онде пилани она вода и квари траву.

Милан Петровић. Овоме се дирекција и особље железнице жали. Досета сирад је велики и несносан Општина ће добити и од стране дирекције писмени захтев да се то деси једном учини крај.

Председник. Мени је госп. Петровић говорио о томе једном приликом и ја сам молио да учини један акт па да се образује комисија и да то изведи и поднесе извештај и кад то буде онда ћу тражити начина како да се то отклони.

Коста Б. Мијајловић. Кад је била комисија односно те фабрике и ја сам био један исте. Сви су чланови комисије дали мишљење, да фабрика тако не може да буде. Сад ја не знам ко је то и како одобрио.

Тома Поповић. Нека суд што пре сам састави ту комисију. (Усваја се.)

Стеван Чабровић. Ја предлажем из одбора г. Др. Марка Лека и Др. Павла Поповића.

Др. Павле Поповић. Немоће тако и нека то раде општински лекари.

Председник. Добро суд нека састави комисију.

Сад изволите чути извештај о постављеним осама у извесним улицама. (Инжињер прочита одређење осе за улицу Хоћајсну, Гаушачку и Два јаблана).

Усваја ли одбор ове одређене осе? (Усваја). Чујте даље. (Инжињер прочита извештај за утврђену осу у Јевремовој улице од Љубићеве до Цетињске. —

Стеван Чабровић. Да ли је Брентовића кућа узета за полазну тачку. (Јесте) јако пре сте прочитали да је г. Јовић узео произвољно линију.

Милан Кашетановић. Ја мислим да се садржи основица, коју смо ми узели на да се неодступа од регулац. плана. Према томе кућа браће Дамјановића остаће неко време ван линије. а доцније кад буду правили нову поуздан ће је на линију. Дакле да не буду две основице већ једна и тако да се прати општинском инжињеру да узме дотера да буде једна основица.

Председник. Добро прања се натраг инжињеру и ако она нам остане пре свеме онда ћемо послати г. инжињеру.

Има доста извештаја на дневном реду. Хоћемо ли узети прођужење о улицама (хоћемо).

Тоша Нешић. Пре него пређемо на продужење питања улица имам једно питање на г. председника. А то је у овоме. Да ли је још ко приложио што на име подзидања свемешка пок. Панчићу. Ја знам само за г. Мостића! Ако није ја бих предложио, да се држи концерат на калимегдану у корист онога.

Председник. Да ли је још ко што приложио мени није познато. А односно предлога за концерат нисам противан.

Усваја ли то одбор? (Усваја).

Одбор је одобрио да се о трошку општине изради камен за место где ће се ставити постаменти и одобрен је и кредит и сад ја само тражим мишљење да над се вади која је цена онда ћу изнети пред одбор. Сад изволите чути о њиној улици. (Секретар чита*).

Састанак је овај закључен у 9 сах. по подне.

---

*) Нисам улица општинске се изгубо у њима.

Ур.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За свирање вуча. оркестара за кавезима, балкана и т. д. на концерте до . . . . . 5 д.

б) За свирање са сеоским коњима од 1 коњеста 5 д.

в) За свирање шеснког (оркестра) Дамо-Пасоси 20 д.

II.

а) За играчку у дворани I-ог реда . . . . . 15 д.

б) За играчку у дворани II-ог реда . . . . . 10 д.

в) За играчку у дворани III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а) За кафеџану на јав . . . . . 5—10 д.

б) За разне простане и осмишљене тезгице, дагиво . . . . . 10—50 д.

в) За позоришне и музичке . . . . . 5—15 д.

г) Циркуске за представе . . . . . 10—20 д.

д) За забаве „Тиволи-Ташт" и. ј. (кеглиште, свирање и представљања) од вечери . . . . . 10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шавало општинско Суд посебно.

V.

За воду на сваковрсне цели.

а) Буре од 2 канте . . . . . 0·5 дин.

б) Буре од 6 канта . . . . . 0·10 „

в) Буре од 9 канта . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИЛИГЕНТАРСТВО:

а) За чишћење дивана (диванског без увођења на сиромаш . . . . . 0·20 д.

б) За вођење инспекта . . . . . 0·20 д.

в) За увођи . . . . . 0·40 д.

г) За вођења уредног инспекта у госпођама 0·50 д.

д) За чишћење дивана од два спрата . . 0·20 д.

ђ) За чишћење простог дивана . . . . . 0·10 д.

е) За чишћење чувања за 2 и за метра средњо од дивана . . . . . 0·10 д.

ж) за чишћење чувања од 2 и за метра на улице са ваше дивана . . . . . 0·20 д.

з) За сеоског дивана (диванског) без увођења спратног . . . . . 0·10 д.

II. ПОЗОРИШНЕ ТУРНЕТЕ:

а) За собу и кућу или мали дућан са собом 0·20 д.

б) 2—3 собе са кућом или већи дућан са собом . . . . . 0·40 д.

в) 4 и више соба са кућом или гостионица са кућом без плаца . . . . . 1 д.

III. ПЛАЋАЊЕ ПОМЕЊАЧА И ПУЊИЦИНА:

а) Од кубног метра . . . . . 12— д.

б) Од хлама . . . . . 0·50 д.

IV. ПОСТАРИНА:

а) Марка за писмо за гранцу дано . . . . . 3 д.

б) Обавезнице писмовне марке стоје . . . . . 1 д.

V ГРОБАРИНА:

а) Гроб за децу . . . . . 2 д.

б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.

в) Мала гробница . . . . . 1755·52 д.

г) Велика гробница III реда . . . . . 9986·80 д.

д) Велика гробница II реда . . . . . 1999·92 д.

е) Велика гробница I реда . . . . . 1482·87 д.

VI. МРТВАЧКА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . . 1200 г.

б) Мртвачка кола са хељезним са два коња 1400 д.

в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . . 2000 д.

г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . . 2200 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Вишник Општина Београдских — Царска штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 26. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за остале земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 21. Јуна 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату мало одати уредништву на одређене
дане и на вароши доношење на уредјење
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

НАРЕДБА

Поштo разне забаве по кафанама као певање певачица, сварање, вештачко престављање и т. д. и друге забаве као циркуси, менажерије, разне позоришне преставе и т. д. још утичу на одржање Народног Позоришта то је одбор општински у седници својој од 11. Јуна 1892 год. одобрио, да се од певачица, свирачица престављача и т. д. сопственика циркуса, менажерија, разних позоришта и т. д. наплаћује поред досадање таксе за општину још и половина од тога у корист Народног Позоришта.

Суд општине вар. Београда, на основу горњег решења одборског.

наређује

свима, којих се тиче, да се овог решења придржавају и одређену таксу каси општинској уредно полажу.

Ко противно овој наредби поступи биће кажњен по §. 326 крив. зак.

Од суда Општине вар. Београда, 12 Јуна 1892 год. АБр. 7537.

НАРЕДБА

Пошто је при јавним прославама домаћа пићчад изложена разним болестима а нарочитије бесници, то у интересу здравља и безбедности грађана, Суд општине вар. Београда наређује, да се не сме водити пићчад по кафанама, парковима и другим јавним местима.

Ко противно овој наредби поступи, казниће се по § 332 алинеја 2. с погледом на § 335 алинеје 5. крив. закона.

Од суда општине варошн Београда 19. Маја 1892. год АБр. 7250. у Београду

ПОЗИВ

Ниже именовани резервисти и кохорције штаба дунавског артиљеријског активног пука, који нису у прошлој години били на војној вежбању, према наређењу VII. окр. пукод. команде од 14. ов. мес Бр. 7183. позивају се, да одмах по излазу овог огласа представу VII дунов. окр. команди ради горње цеље.

Ко овоме позиву не следује строго ће бити кажњен.

Са комором:

1 Димитрије Лазаревић,
2 Јеврем Грујић,
3 Стеван Радојковић.

Резервисти:

1 Никола С. Илић,
2 Миленко Весић,
3 Петар Марковић,
4 Никола Стојановић,
5 Стеван Јеотимијадес,
6 Милош Јакшић,
7 Петроније Ерић,
8 Димостен Николај,
9 Драгољуб Шлинић,
10 Лазар Поповић,
11 Антоније Ђорђевић.

Од стране суда општине варошн Београда 18. Јуна 1892. год. АБр. 7713.

ОГЛАС

Суду општине вар. Београда потребна је једна кућа или две, једна до друге, ради смештаја канцеларија грађевинског одељења и управе водовода.

Иста кућа или обе, треба да имају 15 до 18 здравих, видних и пространих соба.

Поред тога да имају добар подрум и магацин од 120 квад. мет. површине подесне за смештај разног инжинјерског хвата и материјала и једне радионице.

Кућа она треба по могућству да је у средини вар. Београда.

Понуду са ценом ваља поднети Суду општине вар. Београда најдаље до 1. Јула ове год.

Од стране суда општине вар Београда ГБр. 1123. 19. Јула 1892. год. у Београду.

ОБЈАВА

На дан 22. о. мес. Управа ова продаваће јавном лицитацијом пред кафаном Младена Богојева на марсеној пијаци, ниже изложене у кријумчареној ухваћене ствари и то:

1 кола са једним коњем.
3 цака шећера ситна.
6 цака шећера сечена.
3 цака шећера у глазама.
13 кила шећера сечена.
1 кувер ручни.
1 буре гаса око 15 кгр.

Затим разне залоге којима је рок протекао годину и по, а нису подигнуте.

Почетак лицитације у 9 сати пре подне.

Бр. 574. Из канцеларије Глав. Управе Општ. Трошарину у Београду 17. Јуна 1892. год.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

43. РЕДОВНИ САСТАНАК

11. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милош Р. Марковић; од одборника беше г. г. Н. К. Вашић, Ф. Вилимовић, Д. Гарић, И. Ђорђевић, зет Капетан-Симин, Т. Нарандић, А. Л. Одавић, Р. Дроњевић, М. Д. Поповић, В. Тодоровић, М. П. Вогић, Р. С. Филиповић, В. Ж. Нешић, К. К. Михајловић, М. Ђорђевић, Д. Ракоњац, М. Трошевић, М. О. Петровић, Св. Ранчић, М. Јеленковић, С. Адамов.

I.

Прочитан је записник одборске одлуке седнице држане 8. Јуна с. г., и у одлуци Бр. 457. учињена је измена у томе, што је од резервату тога решења изнашти, да је председник председнио, а не решио, да се таксене марке општинске установе.

II.

Одборник г. Аксиј Л. Одавић пита, да ли је одсета извесна комисија поднела извештај о тражењем предузећу и да ли је општина у томе нашла икаква удела.

Председник је председник одговорио, да је утврду од стране комисије поднет и да је општина нашла удела с томе у толико, што је одређен од исте стране један члан комисије, одбор је изјавио да општина за ово није надлежна те да се према томе питати тр. суд. да смотра, као да од стране општине није никакав члан ни одређиван.

III.

Председник износи одбору на решење акт инжинјерског одељења, којим се предлаже, да је још ове године калдрмише конкастом калдрмом и Краљ Миланова улица, како би предузимач могао извршити у једнакој радове око калдрмисања шиљеклама и полагања трамвајских шина.

По прочитању тога акта ГБр. 1037, одбор је одобрио овај предлог с тим, да се калдрмисање ове улице као и паприградске исплати из општинске благајне, а ни рачун зајма.

IV.

По прочитању акта инжинјерског одељења ГБр. 1045, којим се тражи набавка техничких инструмената, одбор је одобрио, да се за набавку у списку означених техничких инструмената може утрошити до хиљаду осам стотина осамдесет динара из партије буџетом одређене за набавку канцеларијског интересања.

V.

По прочитању акта инжињерске одељења IIIр. 1046, који се тражи набавку канцеларијског намештаја, одбор је одобрио да се за набавку канцеларијског намештаја може утрошити до износа од четрдесет динара из партије за набавку канцеларијског материјала.

VI.

Председник известног одбора, да је одборник г. К. Гавазовић не дужности отказао и да за њега време неће моћи долазити у одељење.

Одбор је примио к знању овај извештај.

VII.

По прочитању предлога општинског суда АБр 7537, да се од незачина сиротча, представљача сопственика механирија, прикупи, разних покретних ств. напаљује поред досадање такође на општину још и половина од тога у корист народног позоришта, — одбор је одобрио у свему овај предлог суда општинског.

VIII.

Председник извеси одбору на одобрење одређење осе у појединим удеђама.

По прочитању тих извештаја АБр. 990, 1014. 1050 и 1004 одбор је одобрио одређење осе у удеђама Костротовој, палилулском тргу, Јеремином и Аталској с тим, да се одређена ос у последњој удеђи Аталској поиље Министарству грађевина на одобрење.

IX.

Одборник г. Соломон Атријел пита, зашто није нарочито решење одборско односно одређења места за сајска кућишта.

Председник одговара, да ће у одељењу седници одговорити на ово питање.

X.

Одборник М. Трпковић пита, зашто нису изабрани повереници за надзор при грађењу кадрне пивнице о томе и зашто ни ову достављене погодбе у пренису.

Председник одговара, да су о избору повереника извештене а погодбе ни ову предате с тога, што ову још готове.

XI.

Одборник г. Мита Јовановић извештава одбор, да су водоводне цеви у појединој удеђи услед нарочите инсолације доиле врло плитко под површином тако да ће на исте моћи утицати и врло и сувачни врши.

Одбор је препоручио суду, да о овоме извести гар. ту водовода да учини шта треба те да се спаси могућа опасност по водовод отклони.

44 СВЕТЧАНИ
ВАНРЕДНИ САСТАНАК
НА ВИДОВ-ДАН
15. Јуна 1889. год.

Председника председника г. Милов. Р. Марковићевић; биш сл. чланови суда: Д. Вемковић, Ј. Нешр. Ј. Антонијевић; саветни одбора: М. Јовановић, Ц. Ж. Шевић, С. Аврамов, А. Јовановић, Др. П. Поповић, М. Вемковић, Р. С. Филиповић, Др. М. Т. Лебо, Д. Тајић и Ђ. Ристић, Др. Аталац, А. Ј. Ошанић, И. Вербунић, М. Д. Вемковић, М. М. Ворић, К. В. Милојковић, В. Перишић, Р. Дреновић, Др. Радовановић, И. Р. Поповић, Пав. Т. Шантић-Сикић.

I.

Председник објављује, да је ова светчана седница сазвана ради обзнањивања имена оних ученика Вел. Школе, који су према одлуци академског савета најбоље нрадили два додатка из историје српског народа, као и да се тим ученицима нада награда за рад, коју је награду одбор општински установио у седници своје од 15. Јуна 1889. год. АБр. 335.

Пошто је председник општине притекао ван седнице и умеровитим говором објешио одбору код и корист додавања ове награде, би прочитано писмо ректора Вел. Школе којим је известити општину, да је академском савету поднето четири расправе, да је према одлуци академског савета предложено за награду две расправе, а остале две за похвалу.

После прочитаног писма ректора Велике Школе, председник је, отворивши запечаћена писма, у којима су била имена написана ученика лицеолаца, објавио, да је задатак „Бурађ Кастриотић Скендер бег" који је од два задатка, савета предложен за прву награду од 400 дин. нарадио Никола Вулић, филолог II. год. а други задатак „Симеун Падеојог Немањић", предложен од академског савета за другу награду од 200 дин. нарадио Радосав Агатоновић, филолог III. године.

Да би се ово решење одбора општинског од 1889. год. извршило, суд је општински решио, да се ти општински као нада прва награда у 400 дин. Николи Вулићу, а друга награда у 200 дин. Радосаву Агатоновићу.

Одбор је примио к познатом знању овај извештај председника с тим, да се ове две расправе штампају у општинском листу, а по том отштампају у засебне књижице на терет буџетом одређене партије за непредвиђене трошкове.

II

По прочитању акта петрашког судије за нар. Београд АБр. 7548, 7530, 7631, 7482, 7052 7662, 7560, акта наведеног судије за нар. Београд АБр. 7668, акта управе нар. Београда АБр. 7630, 7486, и акта VII. пун. комиде 7599, којим се тражи уверење о владалу и имовном стању пасивних лица. одбор је нашао, да су му Лазар Душановић, Љубомир Марковић, Лазар Андрејевић неповољни; да је Светозар Николић берберин, доброг владања и скромног имовног стања; да су Коста Вучковић месар, Живан Бугарчић крчмар, Стеван Добрњошевић ађ. доброг владања и доброг имовног стања, да је Александар Шикгров доброг владања, а слабог имовног стања; да су Вељибор Драгишевић, Живојин Бабић, Остоја Трнојошевић, Стеван Хаџић, Васпаљ Цвић овошари, и Владисав Каћански, конобар, доброг владања и доброг имовног стања; да му је Богосав Обрадовић пекопат и да је Живојин Корњеновић доброг владања и доброг имовног стања и да добар глас у грађанству ужива.

III.

По прочитању молбе Милана Јеремића, сувџије, којом тражи уверење о породичном односу, одбор је нашао, да се молиоцу може дати тражено уверење.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Цена хлебу.** Као што је познато, одбор је општински решио, да се цена лебу одређује према средњој цени жита, на пробаних петнаест дана са додатком броја 7 (седам) као сталног количинског, који ће због дати цену једнога килограма леба у парама.

Средње цене за поједине дане до 1.

БУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
Никола Вулић
(С једном географском таблицом)

(Текст награђен прном вишеклассном наградом општине београдске.)

ИЗ ТО:
Скендербег је срна Обилићева витеза.

ПРЕТРЕС КЊИГА

ношена сам се одучивши при изради сам расправе.

Чудноват је удес наше старе историје. Много што шта, што се до пре неколико десетина година сматрало за сушту истину, у коју нико неје ни помишљао да посумња, с дана на дан пада пред необорним документима и уступа место новим, али и истинитијим облицима прошлих и досадања. Ну друкчије неје ни могло бити. Пређе сваки миниљаше, да и он има право да пише историју, али је обично писање без икаке критике: своје илузорне, своја мишљења он не потврђивајући никаким нероним разлозима, никаким позитивним документима. Отровно и пајестинитије благо историјске лежаље је у прашини по силним библиотекама и архивима, чекајући веломна тог предног и вештог посленика, који ће се умео њим користовати. Али узалуд. Историја оваљаша вам несу могли доћи до њега ни за њ неку ни шкаљ, те оно трулеше гомилама и они описивају догађаје и знатне људе по опоме што беху чули или видели. Али, кад историја беше у таким прилакама, кад се за критику и документе не вакаљаше пошта, не само да оно, што се „чуло и видело", беше неопходно потребно и љубазно, ако се у историју, у најпређу заштитницу истине, уклапало и по нешто, што се никад неје ни било догодило, уклапале се лажна догађаја и бесмислене ствари, које је машта народна могла створити, али које далеким историк не може и не сме да прими. Даље, историја у то доба не беше ничем заклоњена ни од злих поступака људских, она је одна могла послужити и као средство да се сакрије мисао протури, па ма с каквом пакером.

Болест, од које пађаше велика већина тих наших старих историја, можда пиле неје пустила своје жуте и отровне пилке ни у историју душака наше теме — Бурађа Кастриотића Скендербега. Тај великан, који је заиме нето ако ратнео славу српскоме имену на све четири стране, био је тако горостасан, да су му писци свих европских народа исплели неуобичајене венце, али на жалост ниме од вештачког ни правог и мирисног, али истинитог пољског цвећа. Прекопетдесет *историјских дела*") причају радњу и живот тог знаменитог човека на свима језицима, али кад их човек ова разгледа, кад их сва критички проучи, онда он види, да већини недостаје баш ово, што је најважније, да им недостаје поуздапост. С тога сам и мислио, да овде, пре но што пређемо на саму тему, изнесемо оцену сих најважнијих дела, којима се сваки писац већ *мора* служити, и да, после четирстолетске равнодушности спанемо једном лаку ноћу с разних пепсина, које пиште по Скендербеговој историји, а ми да пренесемо, бар колико је за сад могуће, у правој светлости и истини.

Да пређемо пре на дело Марина *Барлеција*, особито ученог католичког свештеника

*) Pétavitii Georgii, Essai de bibliographie etc.

до 15. Јуна све год. закључно биле су ове и то:

1.	Јуна	15 25 дин.
2.	„	15·35 „
3.	„	14·55 „
4.	„	15·20 „
5.	„	15 20 „
6.	„	15 05 „
7.	„	15·10 „
8.	„	15·10 „
9.	„	14·75 „
10	„	14·90 „
11.	„	14·95 „
12.	„	15 — „
13.	„	14·90 „
14.	„	14·90 „
15.	„	14·35 „

Кад се из ових средњих цена израчуна средња цена за сих петнајест дана, налази, да је жито просечно куповано за прих петнајест дана месеца Јуна 15 динара.

Према поменутом одборском решењу овој средњој цени жита додат је број седам, то је добијена цена леђу по килограму, која износи двадесет и две паре дин.

На основу овога решења суд општине гар. Београда решио је, да у другој половини месеца Јуна буде цена леђу 22 п. д. од килограма, а да се по напоми продаје леб по двадесет п. дин. у тежини од 910 грама.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 16 Маја док 1. Јуна 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Број дневно сати	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедбе
1	Општ. бунара	9·15 ч.	1.598.400	
2	Вод. извора	24 сат.	3,243.130	
3	Врбб. извора	24 сат.	971.610	
	Свега за 15 дана литара		5,813.140	

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенограф. забележкама)

држани 1. Јуна 1892 год

Председник. Отварам седницу и молим да чујете протокол прошлог састанка (секретар прочита. Прима се).

Коста Б. Мијајловић. Пиварска улица завршена је тротоарским плочама и могло би се у њој радити, али се предузимач жали да још нема лимеје. Молим да се нареди г. Свелеревцу да лимеју одма да посао не стоји.

Председник. Учинићемо што се може.

А. Одавић. Предузимач изради кадрме у једрешној улици, ради тамо више зорне рада а улица је цела прекопана и треба да се чак све довргне тек пре, што је то спона између терасија и саме и од јавог је скобрбљаја. Мислим да треба прекорати предузимача на жижа рад.

Председник. Могу рећи да су рабаџије општинске имале приличо посла док су дигле овај стари камен из те улице и док је чесма у њој разрушена и одпесен материјал. Сад држим да нема сметње за рад осем ако још нема препреза са стране грађана, који желе да подиђућу своје куће, чиме спречавају предузимача уреду. Но гледаћу да се и то све отклони и посао живо настави.

Сад, молим вас да чујете протокол дражање ликвидације за грађење кадрме у овом малом неквалификоване делови испред управе вар. Београда код месарница (секретар чита).

(Чује се: хоћемо да се обухвати и оно испред парка и оно пред зградом интересанта!)

Мислите ли сви тако? (Сви) И учинићемо се. А одобрава се ликвидација! (одобрава).

Пре преласка на дневни ред, дајем вам да је г. Селесковић шест кил. одсекла прамно дуженост (добро).

Друго нам да вам саопштим да цена хлеба за 15 пра дана мес. Јуна остаје но досадашњи пошто је просечна цена житу била иста као и до сад (прима се к знању).

А. Одавић. Као што вам је познато, онај извештај о цени хлебу није обухватио и случајеве кад је цена житу у разлоцима на пријаву 15,16 дин. или 15,49 дин. итд. Ја мислим да можемо ово тако да уделимо: да, чим пређе преко поле, да се дође цело, а сели ли што испод, онда да се то и не рачуна ни да отпадне; по томе ако би била цена житу (15,49, леб би се продавао по 22 паре, а ако би била 15,51 и више, онда по 23. Ако се с тим слажете, онда ово треба да се и утврди као стална одлука (сложено се)

Председник. Пристајете ли да се тако ради! (пристајемо).

Гавра Брнић. Рад у улици сиљегџијској отвочет је, али видим да предузимач употребљава и стари дотучти камен и неке дуске које не одговарају условима. Да бих молио да инжињер г. Селесковић кажне тамо и нади: да ли онај камен одговара условима и што не зала да се одбаци.

Председник. Господин Селесковић тек је дошао на дужност и још није информисан о свему али ја ћу да вам објасним ствар. Камен онај тамо донесен је раније у улицу сиљегџијску. Он је општински и из општинског мајдана њега предузимач, у колико је камен употребљива, може употребити за рад по нестојећим условима. А онај плаћеним камен, то је његов и он се може цепити да ли је добар или не, а онај је општински и довучен је тамо раније.

Гавра Брнић. Ја сам хтео да се види: да ли је онај општински камен довољно крупан за кадрму и да ли има прописану ширину и дебљину па што нема, то нека

---

*) Zinkeisen J. Wilch. Geschichte des osmanischen Reiches in Europa. Hamburg, I. стр. 770. Гл. Pétrovitch. Essai etc. 4.

*) Мајстровић Ч. Глас XXII. стр. 98; Pétrovitch. Ib. Essai. стр. 14.

нека јер је он тај. може Скендербег има највише да захвали за толики глас у целом свету, али у исто време и тај на кога се истинита историја има највише да потужи.

Напред споменусмо, да до данас има преко сто недесет историјских дела, која мање или више сва специјално и системски причају родбу и живот Скендербегов. Али проучимо ли их сва, испаћаћемо се, кад опазимо, да их је велика већина или прост превод дела Барлецијева или проста понављања његова. Ну, да нуспимо чувеног историка немачког Џинкајзена, да нам он окарактерише ту чудну литературу појасу: „Nach aufmerksamer Vergleichung — вели он — der zahlreichen Schriften über das Leben und die Geschichte Scanderbeg's, kommt man am Ende doch darauf zurück, dass Marin. Barlet. Vita s. c. vergliechen mit den Andeutungen bei den Byzantinern, leider immer die Hauptquelle für diesen Theil der osmanischen Geschichte bleibt, welche mit grosser Vorsicht benutzt sein will.“*) Међутим Барлецијеве је дело неуздан и како верно писан. Ма

---

*) Zinkeisen J. Wilch. Geschichte des osmanischen Reiches in Europa. Hamburg, I. стр. 770. Гл. Pétrovitch. Essai etc. 4.

*) Мајстровић Ч. Глас XXII. стр. 98; Pétrovitch. Ib. Essai. стр. 14.

нежо имати у самом тексту доста прилике да се о томе укоримо, али, по што има ствари које тамо не ћемо наводити, потребно је да и овде кажемо неколико реци о предмету и начину његова рада.

Марино Барлеције родио се у Скадру око половине XV. столећа. Био је дакле савременик Скендербегов. Али дела овога и живот његов он неје описао као очевидац, већ по оном што је чуо од разних људи, који су са Скендербегом ходевали. Кад је прао пут између његово дело не зна се тачно, али се мисли, да је то било год. 1506., дакле на једно четврћеће година после Скендербегове смрти*). Ако пропислимо добро о томе што смо казали, онда ће нам већ и само то бити довољно, да помислимо, како у Барлецијеву делу не може бити све злато, већ ваше, да он сасвим истог његов не може бити без мане. А кад погледамо дубље у њ онда тек видимо, да нам мишљење неје било ни мало погрешно. Али другчије неје ни могло бити. Утроци су јасни. Ако узмемо, да је дело Барлецијево живило пуна пуг доиста год. 1506., то је онда оно писано на неких шездесет година после прних Скендербегових дела, али, као што и напред споменусмо, ни последња његова дела нису у то време била свежа, јер их је растанало време од читалих четрдесет година. Кад сад узмемо у рачун, шта мапта народа може учинити и за много краће време, и к томе још и то, да Барлеције јамачно неје прао грађу све од луди, војима би се могло поклонити потпуно по верење, онда нам тек биће јасно, колико се пенстапа и измишљотина могао ућуши у дело његово. Ну као да је Барлецијеву историју о Скендербегу још једап пут подгрзио. Барлеције је истина био свештеник и, како изгледа, човек неки учевап, али као да му је баш ово што је најсвевије — истина, мало било на сруу. Истина, бејаџи се с мислима у оно време, кад је он то дело писо, ни биспо га можда у неколико могли и оправдати, али опет пред данашњим судом науке, и то оправдање мора потпуно пасти. Барлеције је био католички свештеник и живио је у вену, кад права беше у највећој опасности од пекрста. У таким погодним приликама по хришћанство, њему, свештенику, не могаше ништа бити веће, него сву пажњу да обрати на то, да верне чланца у исправности и верности пре-

се не употребљава за калдрму већ за мазадам и друго што.

Најпослије ваљало би знати: да ли предузимач, по уговору, може употребити и старо камен или не?

Председник. О овоме постоје услови и ти ће се тачно извршити и контролисати од стране општин. навести.

Филип Васкљевић. Камен је у трешњу продат предузимачу и он га, ако је стари прима као год и нов и не исто цене. Што не буде могао употребити за калдрму, он ће за мазадам.

Не стоји дакле то, да он употребљава скупо камен за калдрму већ га наместе за мазадам.

Раденко Драгојевић као је Бржић поднеху ову ствар да је предузимач донео камен на Раковице, онда и ја имам да примотим, да у том камену има више од половине ситног камена, који није добро ни 5 сантиметро. Ако ће он тај камен употребити, комисија који је за ово одређена не треба да му да ни да га изтоварује.

Председник. Дакле ви мислите да то комисија прегледа и ако неодговара условима, да му се каже да га и недопоси. (јесте) Усваја ли то одбор! (Усваја)

Мијајло Јанковић. Нека свуда камен онде под г. Ристићеве куће. Треба питати ко то сиђа и за чија рачуна.

Председник. То ће се учинити. Имам једну хитну ствар и молим вас да чујете нит водоводне комисије. (Секретар прочита извештај о поступку прилазећи за безизлазне куће с водоводом).

Као што сте чули извештај, водоводна комисија вели, да су поцуле скуле и водоводна комисија прима за себе одговорност да сама то у својој режији сврши.

Ако пазарте да је предлог умесан молим вас да га одобрите.

Андра Одавић. Од моје стране благодарим комисији што прима толико терет на себе. Али кад је тај Радосављевић поднео понуду доста јевтинију него што је предрачун, ја мислим да би требало да се њего задржимо ово тога. Да ли је он поднео и каукцију од 20 хиљ. дин. према условима (половина). Кад је тако ја мислим да опитања има довољну гаранцију. С тога би ја примао њега, па ако нам не прши како треба, онда комисија водоводна у свако доба може узети од њега и продужити у својој режији. С тога желио би да се та понуда боље прочун.

Раденко Драгојевић. Односно тога Радосављевића ја мислим да га није требало примити на ли лицитацију. Он је поднео један рачун оверен од министарства грађевина као каукцију за мајдан виноски. На тај његов рачун има 5 забрана, а тај је исти рачун и овде послао као гаранцију. Он неможе никад бити одбијен предузимач а још више за овако велики и хитан посао. Њега је и војно министарство искључило из лицитације.

Стеван Чађевић. Пре но што почнем говорити молио би да ми се каже: за које ће се време свршити тај посао. То је нужно да се зна, јер према броју улица и нумера нагледа, да ће бити један велики и другојачији посао за једног предузимача.

Грађанство тражи што пре да добије воде по дућана и према томе ја држим да је боло да се тај посао подели. Не мора се то дати све једном. То би била велика погрешка. Ако би један део већ вер ујен да ће се брзо свршити. Дакле боље је да се подели на извесне групе.

Андра Одавић. Односно онога што наводи г. Раденко за тога Радосављевића нисам да кажем то, да сам ја и рапије казао: ако положи сигурну каукцију. Он то није учинио, па му није ни упислена. Сад дали је он положио ту исту каукцију ја немогу о томе да говорим. Главно је што треба решити да се Лука томе уступи ако положи сигурну каукцију од 20 хиљ. динара. па ако не положи онда нек предузме водоводна комисија. Тако сам казао, тако ће и гласати.

Гавра Бркић. Ја се слажем са г. Чађевићем, да се тај посао подели на више делова.

Милутин Марковић. Ја мислим да је гледиште водоводне комисије умесно и оспобано и према досадашњем што је она радила како по овој тако и по другој страни. По томе, моје је увереље да ће она и овај посао да сврши онако како интереси општине захтевају.

Ја бих се дакле сагласио да се ради у режији. над ће бити рад испод предрачуна и зад су онако скупе цеце изишле, но хтео бих да се води рачуна и о наводу г. Чађевића. Доиста, ми од водовода очекујемо извесан приход те по томе нам је најбитнији интерес да се нема куће с водоводом што пре изврши. И за то ја усвајам ово гледиште г. Чађевића и држим да одбор допусе одлуку. да водоводна комисија расписно другу лицитацију и да подели рад на више партија како би се више људи могло примати посла и свршити га што пре.

Раденко Драгојевић. Ја нам да камен да је управа водовода чинила такав распоред послова да морамо да јој потпуно верујемо да ће јој и овај испаста у интересу општине. И са тога ја сам за то да се одлагстино управу водовода да она отпочне у режији ово спајање док по биско добили јевтиније и солидне предузимаче.

Бока Ж. Нешић. Ја у почетку дебате нисам био онде, али видим да се поцуле солидност предузимата те нисам да камен да је не бих био за то да се ово спајање уступи г. Луки Радосављевићу који је најјевтинији понуђач, јер, прво, он није ни стручњак ни капиталиста, а друго, он је искључен од послова при војсци и при мин. грађевина због неповољности. Ја сам пре за то, да се ради у режији него да најмо

ма религија. А да ли се у том могло и како боље успети, по указивањем и слављењем дела таквог једног дива, као што је био Ђурђ Кастриотић? Да ли је ишта мо-гло челичити срца њихових у мужкој борби већма него дело о таком једном човеку, који, само бар по Барлецију изгледа, беше потпуније бивше ствари?

Нисмо ни први, који смо устали против Барлецијева дела. Поједи историци већ од неколико десетина година на опасно почели су незадовољно ирилати на њ. али ипак још веома тихо и благо. Нити смо се трудили нити мислимо да је потребно наводити све те историке и њихова нишљења о Барлецију, али ипак не може нам се на ово и морамо навести бар најпознатије.

Што о њему вели историк Цинкајзен, видеће смо из последња два реда његових, напред поменутих речи; сад ћемо видети још нешта каже Хамер и Паганел.

„Дужина беседа, — говорио је Јосиа Хамер у своме „Geschiite des os. Reiches",*) — које Барлецијеве жене у уста Скендербегу, ... прелази границу слободе, која се допушта једном историку."

Исти писац даље говорише и ово:

*) Petrovitsi G. Kom. etc. стр. 4.

„Ово изнашљотина (т. ј. сав Војиславин) историка Скендербеговах, да би бацили што већ свеглост на својега јунака, . . . може се при опростити по изнашљена према о јуначким делима, која је он тобоже почињао при нападу и заузећу неких каиџских градова, који су били освојени давно и давно пре но што се он и родио."**)

А мало даље:

„. . . али то је (т. ј. веома мали губици арбанашки према огромним турским) претеривање, које преди исто опазило воденко и оне друге беседе, које је Скендербегу позајмио његов историк".***)

Паганел вели:

„Али он (Барлеције) приписује врло често тим јунацима и другим личностима на тих догађаја беседе, које јамачно несу никад ни биселене. С тога их треба примати с многе резерве, таке реће, сим beneficio inventarii".****)

Или на другом месту, где говора о огромном броју жртава Турака у прном боју Скендербеговој с Али-пашом:

*) Hammer. Hist. de l' empire ottoman. I. 224.

**) 1b. 228.

***) Petrovitsi G., Kom. etc. стр. 5.

„Број заједо претерал, као и многи други, у чијим веома *земаљаном* послу Барлецијеву.**)

Али при свем том сви писци, па и ова два, и даље су дела Скендербегова описивали готово једино по Барлецију. За Пагаделово дело може се с правом рећи, ако не ли је слободан превод Барлецијева De vita etc., а оно за дело просто његова компилација: за Хамерово пак причање — нашто друго до да је *ћерегде* истога дела. Истина то у неколико има оправдања, али не толико, да се отворено сме рећи — биографија се Скендербегова неје могла ни на који начин истинитијом нарадити. Ми ћемо то доказати мало доцније, а сад да сагледамо часпом узрок том компиловању Барлецијева дела и код тих одличних писаца и научника.

Главна дела по којима смо ми израдили ову своју расправу, поред других јесу изрочито Џамарајево Istoria di Scanderbech, о коме ћемо ниже опширније говорити, и документи што су нађени по разним страним библиотекама и архивама, као што су млетачки, милански, мантовски и тако

*) Pagano I C., Hist. de Scanderbeg. Стр. 3. Подцртају рет ми смо подвукли.

песпгурнозе предузимачи, који ће нас окести у раду и пословању га сврштя.

Јона Новаковић. И ја сам за то да се не дактуби ово овога него да се отпочне рад у решији, по предлогу комисије.

Стеван Чаљевић. Ја бих желео да ми се даде колика је рок рада одређен уговорок предузимачу?

Председник. Ја писам видео одређен рок али то бе се имало утврдити договором који ће се ово склонити с предузимачем у детаљима. Неважи да ли ће могао да се одреди рок параде још у овој години.

Ник. Селесковић. По моје уверењу, лепа изгледа да ће се ове године моћи спојити и полошна пућа.

Стеван Чаљевић. На слога искуства дошао сам до уверења да кад се не одреди рок да то вооша утиче на цене. Ако би сно оставили кратак рок, цене би биле скупе ако дуги — јевтиније, а ако нахалав још јевтиније. Пошто Београд има ово 2000 улица, најбоље је да га поделимо на неколико партија па да их дамо на појединеј лицитацији која се има обавити и у којој се мора означити шта се има извршити ове године.

Ја мислим да би се овако најпше уградило.

Што се тиче Луке Радосављевића, ја мислим да је он доста способан човек и да је од наших многих предузимача изнапе спремом или сумњам да има капитала довољно а ни знате шта значи имати капитала у овакини радовима.

Ви видите, господо, да нас даље многе инфекцијозне болести и да са тога треба да се ово спајале пућа с водоводом и поплавље улица, сврши, односно отпочне, што пре.

Ако усвојите мој предлог, ја држим да ће посло брже сприпо.

Филип Васиљевић. Чим није одређен рок предузимач би се појуко патраг и у тоже би нашао узрок да се извуче. Међутим ја чујем од г. инжинера, да се према броју прнјављених не би ни могло одредити рок. Сад ако ви чекамо на све, онда нпкад неповежно нешта свршите. Моје је мишљење да се узме једна улица и реже на тако редом.

Председник. Г. Селесковић је ту. Он је казао, да у почетку неће бити много пријављених, а кема ни могућности, да ће но у овој години извршити много од тог посла, већ само један део.

Андра Одавић. Ја ћу опет да се вратим на ону ствар што је покену Радапко односно наузице Лукине за магацин. Пошто је Лука поднео понуду и ако се не нарам решење је одборско било овако: да му се уступи ако да сигурну кауцију, јер му ова поднета није сигурна. Он то није могао испунити. Сад и у овој ствари ми не треба да мислимо за то, да ли ће он испунити уговор или неће. Ми имамо гаранцију, а он ако не ради то је његова ствар.

Ја господо нећу да приновм на себе, те да ми се доцније може што пребацате, већ пажем, да ми донесемо овакву одлуку. Да му се прими понуда ако поднесе довољну гаранцију да ће примљене послове тачно извршити. Сад после ако он неповоде радити водовода комисија има права да одпочне рад сама у својој режији и ако буде штете то ће буде на штету понуђача.

М. Капетановић. Господо. Ја сам довпао да је тај понуђач Лука и у овој понуди поднео ону исту хартију, коју и при изгађивања за гаранцију. Ако г. Лука хоће да се игра жмурке, ми на ово нолаи. Да ли је он способан или није то је његова ствар. О њему ако предузимачу не треба говорити. Ако ниа гаранције ма ко да је, њега ће комисија контролисати, на пеповде да прави штете, а Лупо се у опште пеповде узети као предузимач јер није положно кауцију.

Други је предлог водоводне комисије, да ради у својој режији. Г. Чаљевић каже, да ће тај посао остати дуго несвршен, па је предложио да се поделн у четири кварта. Из изнетпја види се да су сви понуђачи подпели велике цене, а опет из тога види се да они нису на често били. С тога нема ништа друго не остаје, него да тај посао повере комисији, да та опа у својој режији ради бар за извесно време. Водоводна комисија може и доцније, кад се утврди цена, расписати лицитацију и дати не једном него њима четворици пли петорици — Држим да ће овако решење најбоље бити. —

Илија Ђорђевић. Овде се повела реч о Луки, али то не би требало да је тако. Услови су прописани шта је понуђач дужан да изврши. Сад ако он каже даде сигурну кауцију, ми не можемо казати да му не дамо.

Што се тиче рада у самој режији водоводне комисије у питању је хоће ли комисија моћи све то извршити по предрачуну? Ако може ја ћу јој казати хвала.

Председник. Ја мислим да ми можемо наћи за онога питања на крај. Г. Капетановића мишљење је најподеснпје, да водоводна комисија одпочне у својој режији радове, док се не утврди цена. Ма с послови на ће бо застали а пре ће се вевако ове улице ући је најпећа потреба за воду. С тога ја ћу да ставим ову ствар на гласање.

Ко је за то, да се усвоји извештај комисије водоводне да она ради у режији с допуном предлога г. Капетановића, да може доцније расписати понурс, тај ће гласати „за“ а ко је у опште противан гласаће „против“. (Настаје гласање).

Дакле 14 за, а 4 против. — И тако усвојено је по предлогу комисије и предлогу г. Капетановића.

Председник. Прошле седнице било је одборника који су заштевали да се данас

даље. Међутим поменути шпеци као да зацело нису ни знали за поменуто дело Цамарпјево, а за документе из разних архива нису ни могли знати, јер су се они почели издавати тек од шесетих година на овамо, док су њихова дела издана много пре тога. Остајали су ни даље само турски извори и Барлецијево De vita etc. пли барем много његове компилације. Али ти турски извори, бар што се тиче делова Скендербегова, веома су мршави. Колико се у њима могло наћи података за сјајну варијеру тог великана, биће довољне ове речи историка Хаџера: „За то време (г. ј. за десет година од доласка Мухамедова на престо), историја турска прелази као пзливена врло дела јунаштва Скендербега и смапрају га недостојно, да и но ће обрате своју пажњу, све док Мухамед лично не пође на Арбанију.“*) А ни пре ни после тог времена неје било нпкако боље. Па је ли дакле сад у таким прплікама историк и могао пронаћи што боље од компилације?

Али ми смо досад говорили о делу Барлецијеву само у опште и поменули смо само нпта су други о њему казали; сад ћемо видети још неколико својих размишљања, која ће га, надамо се, и нама оправдати.

Једна од најзећих мана тог Барлецијева списа јесу, иако се и на мишљења поменутих писаца види, многе и предугачке беседе, које је Барлецпје понаметао и Скендербегу и другим знаменитим личностима у тексту. Да те беседе несу могле нпкад бити изговорене, за то јамчи сам писац већ самим тим, што је казао одакле је црпао материјал за своје дело, те их с тога не бисмо ни помишљали. Али ових има тако много, да чине половину*) целе књиге, и с тога се прекп толиких несретних не сме мпком прећи. Ну најсклапатније је у исто време и непобитно доказ певеспитости и неверпости Барлецијеве, то су писма Скендербегова, Мурата и Мухамедова, што се налазе у његову делу. Она у њега имају јасан и разговетан датум пе само у годинама већ и у месецу и дану, али тако, да човек који прочита поле боље документе из разних архива на мах увиђа, *да су она произволне и поле најневажније четоке мозга.*

*) Поменимо овпнје, које ћемо доцније навести, које нпкпта друге до сада нпсмо нпгде у Барлецијевих беседа и писама 200. страше поле осим, док Барлецијево дело нема ових ни на 311. страше осим док нпје већ сврпшто, али и после пуштене оглашене.

*) Barl, de Vita etc., стр. 58. и 57.

подноси на решавање извештај о пијацама. Ја то и чинио и ваше је хоћете ли та одма узети у решавање (чује се: дођаи је; на посте ситница питања!)

На добро, онда износим ово. На нашој великој пијаци продавали су изнесени наши грађани лимунове и поморанџе по цени је, услед жалбе бакала, забрањено да то и даље ради на пијаци. Они су поднели жалбу против тога наређења, но г. Министар унутрашњих дела одбацио је забрану као на закону основану. Но тек продавци обратила су се сад на ново с молбом и ја лично су ме молили да ви бар то дозволи да распродају оно што имају од есенца те да не потруди и да се и ово мало њихове сиротиње не упрошасти.

По жељи неколико одборника ја ово питање износи пред одбор.

Соломон Азријел. Ја сам чисто законски основ на коме је базирана наредба којом се забрањује продаја лимуна и поморанџи на пијаци. Она је основана на чл. 36 закона о општинама. Али нигди могао да нађи да је општински суд имао тога права да ту наредбу изда.

То је једно а друго је, што општински суд не забрањују продају и других ствари јер тамо има цинела, пањуча и свега што се и по дућанима продаје.

Кад се забрањује онима, онда зашто не би свима који продају трговачке предмете.

Ја овде видим да господа бакали траже да они тај артикл монополишу, то ни господо неможемо никако дозволити. Зато тражим да се и онима дозволи продавати само на пијаци.

Мијаило Јанковић. Ја сам одсудно противан торбарењу а оде је торбарење као на пазару.

Др. Давид Алкалај. Ја бих молио да се акт прочита.

Стеван Чађевић. Ја мислим, господо, да је врло нужно да се сви продајни артикли групишу на једној пијаци и то како они који су ради несушних такс и они који су због санитетских потреба грађани нужни. Са тога гледишта мени се чини да лимуне треба продавати на пијаци. То је воће које служи по највише ради болника и дуги који траже лимунову киселину. И кад се смеју продавати на пијаци уреме, ја држим да треба и лимуни. За што би се лимуни увимали по бакалницама по 20 пара кад могу и јефтиније на пијаце!

Мени по свему изгледа да се забраном продаје више нико против личности него против самог продајног артикла и са тога држим да ми с мирним срцем можемо дозволити ону продају.

Гаврa Брић. Многи од грађана читајући о овој забрани на новина питају шта је могло руководити општински суд да је изда и да ли је то стварно суда или одбора? Дакле, грађани мисле да је овако боље да човек може купити све на пијаци кад тако оде, него да мора само због 20 пара лимуна да иде у бакалницу. Ја бих у интересу правилности молио да се укину оне четвре на пијаци и да се забрани продавање и других ствари на пијаци. Не учинише се то, треба допустити и овима да лимунове продају.

Раденко Драговић. Та је се пијаца много напиновила са које какним излишним стварима или артиклима трговачким. Само се продају чак и цинеле и пауче и др. И кад се забрањује продаја лимунова, онда треба и остало забранити или дозволити да се и лимуни новоа продају.

Др. Алкалај У колико је мени познато онде није било никакво решење на пресуда против чега би се могли жалити, него прошто добио позорнин и забрано. Они су отишли код г. Министра и г. Министар им је и сам рекао идите и продајте и дало и кад добијете решење онда се жалите. Но почито је све то сиротиња, која продаје лимунове и поморанџе на пијаци она вели, да неће да иду против наредбе, него само хоће да моле, да им се не забрањује нако би себе и своју породицу издржати могли. Онде је Управа варошн Београда натоварила једну бригу општини. У члану 36. нигде не стоји, да је за ово општински суд надлежно. Нашто забрањивати тој сиротиња радњу; они спремаси по цело ове поље стоје онде једна да зараде 2 дин. да своју породицу одрже. Да они држе дућане — то је немогуће. Кад могу зекунске кожарице онде продавати, за што да неможе нама сиротиња. Држим да председништво има потпуно права, да се одазове овој сиротињи и да каже суду да тргне ту своју наредбу натрат.

Коста Б. Мијајсовић. Ми смо позвани да заступамо интересе државне и општинске. Један грађанин од тих лакуна дође на пијацу па ту узме лимунова сапун нову шешер и све шта му треба — онда над је тако, шта ће рећи они који имају дућане. Треба да их затворе. Да ли би то било кориснно за варош? г. Алкалај каже то су спремаси на немогу да држе дућане. То не стоји. Могу они да плаћају но један пут дневно за дућанске и тако да продаје.

Филип Васиљевић. Општина заступајући с једне стране своје интересе чини штете с друге стране својих грађанина. Она је дозволила чак и бурад да се на пијаце продају и остало и напустила варош. Ја сам за то да се све оторе с пијаце сем воћем и продајем да се одреди количеја, који ће то проучити и одбору поднити извештај.

Ђ. Нешић. Не стоји разлог да треба дозволити продају лимунова на пијаци са хигијенског гледишта. Зна се врло добро над је време да се та артикал продаје по дућанима. Кад су лимунови скупи, онда онога продавала на пијаци нема. Они продају само онда, кад могу да га продају испод цене

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповиједа

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Преко с њемачког

(Наставак 24)

„Ја сам, отац.“

„Ко?“

„Ја, Роза.“

„Роза? до сто врага, шта ће ти тако рано? Чекај мало, сад ћу ти отворити, док се обучем.“

Роза није ништа одговорила. Замотала у мараму, стајала је у ледном ходнику и слушала монотоно зујање сата. Подуже је трајало, док се је отац обукао. Најпослије се врата отворе и Роза стане на праг. И некотуше баци поглед сетда у полодо, да види да ли су сами, и онда, да је крешт заиста, као да је човек сад на њега устао, али је то није могло превратити; у крајњој нужи може поћи како сиђано и отац се је зрелно пред зору — можда баш пре неколико трентутака.

„Али, Розо,“ рече Павле Јохуе запуђено, шта то је напало да тако рано устанеш из тополе кревета и да мене будиш? да се ниде што доголило, или да ниси болесна?“

„Нисам, отац“ рече Роза у једином забуђењу, „ја сам здрава — али — хоћеш ли ми одговорити на једно питање?“

„Врло радо,“ одговори шеверија, ни чијег се погледа могло видети да не говори истину. „Шта хоћеш?“

„Ти знаш, о чему сно последњи пут говорили, отац,“ продужи Роза, „ти си ми обећао, да ћеш поћи Француз, да се — тамо горе — све уклони. да ћете онај несретни посао напустити, и да ће онај човек, кога нам је бог на перпеју послао, останити Хелениво. Је ли то све урађено?“

„Али, драго дете,“ рече отац са усиљеним осмехом, то си могла и после неколико сати питати.“

„Је ли то сигурно, отац?“ напаљивање Керза.

„Да богме да је, сиво што Брендеа још није отишао; морао је да пошље своју пушту испред и ја ћу ускоро за њим.“

„Хвала богу!“ узвикну Роза дубоко, радујући се, што сам се увлада наплакала.“

„Шта је, зашто се си плакала?“

„Ништа, отац“, рече девојка дубоко, „кад се је Франц окинуо тога посла, онда је сте добро и нас се ништа не тиче но неких других људи.“

„Али шта, моје дете?“ питаше шеверија, који се је усиљ онога остиго несигурним, каки ни, шта ће, и због чега си се бринула?“

„Ни због чега, отац, и хвала милостивом Богу, што је моја плашина бала узалудна.“

„Али је те молим, да ми кажеш.“

„Нисам рекла да о тим стварима више говорим, и да их заборављам.“

„Направила си ме радознали, и то ћеш да ниде тајна.“

„Не знам, отац, али нисам да ниде. Врућо је био јучи посао подне у башти —“

„Ха!“ прекиде шеверија усиљавајући се мирно, који је већ одутао због чега је девојка

баљаске: Ја сам противан да се и остали артикли продају на пијаци. Треба све то забранити с тога, што има људи који дуже своје радње но широки и онда немогу да конкуришу са онима на пијаци. То је стран произвол и ако такве не може се на пијаце продавати. Нестоји то, да ми хоћемо мовоског, јер нас има толико људи, који држимо своје радње, а није то само једно. Према томе ја предлажем, да се једна комисија одреди, која ће забранити све што се продаје у дућани, да се може продавати и на пијаци.

Бока Новаковић. Овде су два питања. Прво да се забрани упражњавати радњу и друго, да ли се може на пијаци продавати. Ово друго питање не можемо решити, а ово прво не можемо, и нашто нам артикала и другог, која не треба да се продају тамо и ја сам за то да се свима забрани.

Соломон Азријел. И ја сам за то, да се ово питање једном регулише. Ако господо они дућанџи моле да могу продати еспап онај да им се непрошасти с тога да им дозволимо бар ово што су набавили пек продају а после комисија пек прими даље. (Чује се: да им се одобри али под контролом).

А. Одавић. Господа говорници пре мене нисам ја своја мнења и ја назнани да су потпуно оправдана она која ударају против забране с тога што моморанџе и лимуни нису једини артикал који се од странних на пијаци главој продају. А сликом се и стаффењем: да су бакали и сувише преоптерећени плаћањима то да им не би вредало без нужде стварати конкуренцију. С тога ја мислим да треба изабрати комисију која ће саставити списак свију артикала који ће се на пијаци продавати а докле се то не реши, да дозволимо продају лимуна и моморанџи на пијаци. (чује се: орло добро!)

А на ту комисију која се има изабрати, да управљали молбу да тај посао што пре сврше. Још нам да кажем да сам противан торбарењу лимуна и моморанџи нап пијаце, не кафанама и т. д. нано се сад чини и по се ухвата да се најстрожије казни.

Бока Новаковић. Ја сам и нисло пре рекао: да ми можемо у опште дозволити шта се сме продавати на пијаци а шта не, али над нашто надзежна надзорна власт неће изучи ни нисмо власни да то краљаму.

Председник. Морам да напоменем да и ја ово морам да пошљем надзорној власти. (комисију!)

Дакле пристајете ли да се одреди комисија а да се допусти продаја лимуна и моморанџи док она не поднесе извештај и док се овај не реши? (пристајемо) Молим нападајуће чланове (Бончића, Азријела, Драгојевића и Г. Брканца).

С овим данашњу седницу закључујем.

(Седница је трајала до 9 часова по подне).

Држан 4. Јуна 1892. год.

Председник. Има довољан број одборника. Можемо почети.

Састанак је отворен.

Изволите чути записник прошлог састанка (Секретар прочита).

Има ли ко да примети на записник?

Бока Новаковић. Овде сам се говорио о водоводној комисији да сама у режији изврши свршање водовода са кућама; треба да се каже: „усвајајући предлог да ће водоводна комисија у својој режији јевтиније извршити но предузимачи који су понуде дошели одбор одобрава предлог водоводне комисије“. Ово треба овако да се стави те да се реде побуде, зашто је одбор одбацио понуде, а одобрио предлог, јер то у записнику нема.

Андра Одавић. Ова примедба г. Новаковићева крао је унесена. Истина у предлогу комисије изложене се побуде, али исте треба унети и у одлуци одборској.

Председник. Усваја ли одбор да се овако допуни записник? (Усваја.)

Пре но што пређемо на друге ствари, молим вас да потврдите решење прошле седнице односно овога предлога водоводне комисије и односно продаљања лимуноа на пијаци. То је нужно с тога, што су ово нови предлози, а у прошлој седници било је свега 19 одборника, а треба 21 одборник.

Андра Одавић. Господо. Вама је познато, да сам ја у прошлој седници по овом предлогу водоводне комисије заступао ово гледиште, а то је да се уступи понуђачу кад положи сигурну гаранцију. Видећи сте из извештаја, да је било више оферата и од њих, да је само један био јевтинији од предрачуна а сви остали да су скупљи.

Водоводна комисија и неки чланови овде у нескольно то су потврдили, да ова понуда што је најјевтинија, није сигурна, па му с тога не треба уступити, и онима другима да се не уступи овог за то, што су скупе понуде. Због тога комисија је предложила да јој се одобри да ради сама у својој режији то слајање водовода са кућама.

Господо. Не могу ни ја кога да тврдим да није сигуран кад он испуни услове за то прописане, па ни за овога. За овога се предузимача вели, да је приликом лицитације за зидање шпиарског магацина поднео некакав рачун као гарантију, који је без вредности. То ми је познато и онда је одбор решио, да се поново да по један сигурну понуђачу иначе не вреди, и он тада то није учинио. Сад ја предлажем опет, као што сам и у прошлој седници казао, да се тај понуђачу позове те да положи сигурну кауцију од 20 хил. динара и да му се каже, да ова подиета није продења за општину, па ако он то не учини,онда нека сам себи приписе

В. Откриће

Пале Јакуб је већ одавно осећао собу, а Роза је још непрестано стајала на прозору крез кога је гледала оно посленом, ма да је знала врло добро шамо је отишао. И како се је чудноватo сада осећала! Све је шездала шта се ово ше збива, али јој се чинило као да се ништа не тиче њеи стоји с њоме у каквој вези.

Доле у башти, баш под прозором, дешала је она велика дивна кита цвећа, што ју је јучо сама набрала. Чудила се је како је то могло бити, да њоко по башти цвеће бада а она до за то не зна.

У томе дође куварица у башту, да набере мало зелена.

Шта је трошила ова страна жена у њеној башти? хтела је да отвори прозор да тамне на њу, али није могла. Подигне руке, а пре но што је ухватила за кваку од прозора, сруши се онесвешћена на земљу.

(Наставиће се)

Међутим водоводна комисија нека у реакцији тај посао предузме. Ако положи онда да му се уступи.

Ово је мој предлог од кога ја неодступам.

Тома Немић. Ја немам ништа против предлога г. Одавића и ако сам у прошлој седници био противног мишљења и то с тога, што је тај предузимач понуд ако несолидан и што није положио сигурну кауцију.

Но ја би сада предложио, да се у одбору прошину правила, па да се каже: које артије од вредности могу да се примају као сигурне за општинску кауцију. Ово је нужно с тога, што видимо, да је овај понуђач потурио цену артију за јемство и ако сви знамо да није солидан и само од због тога што је такво једно писмено поднео морамо да га примимо.

Председник. Кад се каже да је прилазећи за понуђача онда се претпоставља да је и кауцију положио. Сад ја не могу на чисто да кажем каква је то кауција. Ако тако почнемо о свакој кауцији онда се свака кауција може да спори.

Марко Велимировић. Мени се чини да нигде у закону нема да баш морало дати посао оном који нему цену понуди. Кад смо у прошлој седници решили да се особе понуђачу неможе уступити и оставили да комисија доноси радо у својој режији, па после да може дати и другоме, онда је тоне сасвим понуђачу дата привилеја да се при новој лицитацији јави, и ако положи сигурну кауцију онда нека конкурише са осталима. Сад можемо прећи на дневни ред.

Андра Одавић. Господо. Ово што тврди г. Велизарић мислим да никако не стоји. Ако водоводна комисија зна, да је тај понуђач несолидан, она га онда није требала ни примити. Чим је његов оферт примила, њему су дата сва права, као и осталима.

Мени се чини да је водоводна комисија учинила погрешку у томе што није сказала да ће писмена кауција није уредна.

Ја сам за то, да се сва горња пред понуђачу испуни, па ако не положи довољну и сигурну кауцију, онда да се преко његове понуде пређе на дневни ред.

Стеван Чубровић. Кад сам у прошлој седници заступао гледиште да се држи друга лицитација и да се рад подели на више партија, ја сам то чинио у жељи да грађанство по варошки добије што ране до воде. Водовод је скршен, вода у басен улеће, и ми ће мо гледати воду где поред нас тече ако је не уведемо у куће одма.

У осталом мени се чини да су и сами услови за рад врло кршни и непотпуни. И још над би смо уступили рад једном непознатом предузимачу, онда је више него сигурно да ће само у томе предузећу населе. У условима пити је одређено време, пити је утврђен надзор, ништа. и сваки предузимач може да ради како хоће. Осим тога није речено с којом брзином има да се ради, јер ако ће хоћете да на један посао баците 1000 људи, онда ће те платити дупло и трипло више.

Мислим дакле да би мој предлог требало усвојити те поделити рад по кварговима.

Раду у режији је сам противан јер увек изилази много скупље него овај путем лицитације. Једино престајем на рад у режији док се не добију праве цене контала и после да се посао уступи лицитацијом јер је апсолутно немогуће да се у режији изради сплаље у 2000 улица а да буде брзо и умереном ценом.

Сем тога ја сам о предузимачу Луки слушао ружне речи. Чини ми се да је он искључен из радова при министарству војном и грађевина. И са тога ни ме ја смо смели да њему рад уступимо пошто би код воде могли бити без воде.

Бока Новковић. При овакоми радовима гледа се прво на солидност предузимача на после на цену. Најбоље је предузимач не онај који нуди најјефтинију цену него онај који поред јефтиније цене нуди и солидан рад. Овај чозек који нам је понудио најјефтинију цену, није солидан радник јер је искључен из радова при војске и грађанској струци и не треба му дозволити ни код нас посао. Ја тога чозека не познајем али морам да верујем да је тако.

Председник. Нема више говорника. Усваја ли одбор решење од прошле седнице? (Усваја.)

(Одавић: ја сам противан.)

Сад имамо ону молбу за продају ламуза, из прошле седнице. Усваја ли је одбор? (Усваја.)

Соломон Аврујел. Ја сам случајно јуче изишао доле на Саву па сам сарадио да видим где се зида магацин и приметио сам пред да је непочеп и земља је да гора бити не може. Ја молим председника да обрати пажњу и да оно што не ваља одбаци.

Председник. На ову доставу Соломонову могу да кажем то, да сам већ одао наредбу надзорном инжењеру да прегледа тај материјал и да уколико ми буде требао тај материјал не употребе лош материјал, пошто ми је и надзорник рада споменуто ово што и ви.

(Свршиће се)

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За свирање вуч. оркестара за плесњама, банатама и т. д. од шестора до . . . . . 5 д.

б) За свирање са мањим састава од 5 комада . . . 3 д.

в) За свирање хармоје (оркестра) Дакре-Коплан 20 д.

II.

а) За игрању у локал 1-ог реда . . . . . 15 д.

б) За игрању у локал. II-ог реда . . . . 10 д.

в) За игрању у локал. III-ог реда . . . . 5 д.

III.

а) За говорњу на јав . . . . . 5—10 д.

б) За разне предстве и позоришне комаде, дивне . . . . . 10—30 д.

в) За концертове и акустике . . . . . 5—15 д.

г) Циркуске предстве . . . . . 10—20 д.

д) За забаве „Тиволи-Ташт" т. ј. (коњанице, свирање и представљање) од вечера . . . . 10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ће наплаћивати Суд засебно.

V.

За воду за свакоју пумпу.

а) Буре од 3 кантe . . . . . 0·6 дин.

б) Буре од 6 кантa . . . . . 0·10 „

в) Буре од 9 кантa . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИНИЧАРСТВО:

а) За чишћење дивљака (пиљевине) без разлике на страпе . . . . . 0·20 д.

б) За истовање пиљевине . . . . . 0·20 д.

в) За утовар . . . . . 0·40 д.

г) За једна умања пиљевине у гостионици 0·50 д.

д) За чишћење дивљака од два сокака . . 0·80 д.

ђ) За чишћење пристог дивљака . . . . 0·10 д.

е) За чишћење чушкова до 2 и по метра дубине са собима . . . . . 0·10 д.

ж) за чишћење чушкова од 3 и по метра на дубину са свим собама . . . . . 0·20 д.

з) За вожење дивљака (пиљевине) без разлике сокаке . . . . . 0·70 д.

II. ИЗВОЗНИЦЕ ТУЂЕМЦА:

а) За себу и једну или више дубе са собом 0·20 д.

б) 2—3 себе са кујном или себе дубе са собом . . . . . 0·40 д.

в) 4 и више себа са кујном или гостионица са кујном без шпаде . . . . . 1 д.

III. ПРАЊЕЊЕМ ПОМИЈАРА И КУЋИШНА:

а) Од кубног метра . . . . . 12— д.

б) Од шпаца . . . . . 0·20 д.

IV. ПЕСТАРЕЊА:

а) Марва за свиње за годину дан . . . . 3 д.

б) Обавезане шетњаће марве сгаје . . . . 1 д.

V ГОСПАРИНА:

а) Гроб за децу . . . . . 7 д.

б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.

в) Мали гробница . . . . . 244·42 д.

г) Велика гробница II реда . . . . 606·93 д.

д) Велика гробница I реда . . . . 1666·32 д.

ђ) Велика гробница I реда . . . . 1667·47 д.

VI. МРТВАЧНА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . 12·90 д.

б) Мртвачка кола со седиштем са два коња 14·90 д.

в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . 26·80 д.

г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска Парна штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 27. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ СРБИЈИ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 28. Јуна 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату која слати унутрашњим на економски
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Нов београдски водовод довршен је. Београђани су дакле доживели, да имају у свако време довољно и добре воде.

У славу тога епохалног чина по живот београдски, општина београдска приређује на Петров-дан, 29. Јуна о. г. свечано освећење новог београдског водовода и предавање истог јавној употреби.

Општина се београдска нада, да ће београђани с радошћу увеличати ову свечаност многобројним присуством својим.

Свечаност ће се обавити по овоме распореду:

I. ДЕО

ПРЕ ПОДНЕ

1. У једанаест часова, после службе божије биће водоосвећење код чесме на Теразијама;

2. Говор председника општине;

3. Отварање водоскока на чесми теразијској.

II. ДЕО

ПО ПОДНЕ

1. У осам часова у вече осветлење и концерат на Калимегдану;

2. У десет часова у вече ватромет на Калимегдану с дунавске стране.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА, 25. ЈУНА 1892. ГОД. АБР. 7841.

ОБЈАВА

Спајање појединих кућа са новим београдским водоводом отпочеће је 22. ов. мес. Како је према закону обавезно, да се свака кућа са водоводом споји, то ће чиновник управе водовода са имеом дотичнога краја у свакој згради утврдити места за спајање.

Ово се даје на знање грађанству београдском, да чиновнику водовода не чини никакве сметње, но на против да му даде тачног обавештења о овоме:

1. На ком месту жели, да им се кућа споји са водоводом;

2. Где да се намести водомер; и

3. Ако би коме као обично досађе потребе још за какву другу потребу вода требала, да и то саопшти дотичном чиновнику.

Ако који од сопственика не хтеде дати ова обавештења, у његовој ће се згради направити спајање по нахођењу управе водовода.

Од суда општине варош Београда 23. Јуна 1892. године. АВр. 7875.

НАРЕДБА

Пошто разне забаве по кафанама као пијане певачице, свирање, пештачко преставање и т. д. и друге забаве као циркуси, менажерије, разне позоришне преставе и т. д. лоше утичу на одржање Народног Позоришта то је одбор општински у седници својој од 11. Јуна 1892 год. одобрио, да се од певачица, свирачица преставања и т. д. сопственика циркуса, менажерија, разних позоришта и т. д. наплаћује поред досадање таксе на општину још и половина од тога у корист Народног Позоришта.

Суд општине вар. Београда, на основу горњег решења одборског.

наређује

свима, којих се тиче, да се овог решења придржавају и одређену таксу касе општинској уредно полажу.

Ко противно овој наредби поступи биће кажњен по §. 326 крив. зак.

Од суда Општине вар. Београда, 12 Јуна 1892 год. АВр. 7557.

НАРЕДБА

Пошто је при јаким врућинама домаћа пашчад изложена разним болестима а најобичније беснилу, то у интересу здравља и безбедности грађана, Суд општине вар. Београда наређује, да се но сме водити пашчад по кафанама, пивницама и другим јавним местима.

Ко противно овој наредби поступи, казниће се по § 332 алинеја 2. с. погледом на § 335 алинеје 5. крив. закона.

Од суда општине варошн Београда 19. Маја 1892. год АВр. 7230. у Београду

ОГЛАС

Суду општине вар. Београда потребна је једна кућа или две, једна до другу, ради смештаја канцеларија грађевинског одељења и управе водовода.

Иста кућа или обе, треба да имају 16 до 18 здравих, видних и пространих соба.

Поред тога да имају добар подрум и магацин од 120 квад. мет. површине подесан за смештај разног инжињерског халаза и материјала и једно радионице.

Кућа ова треба по могућству да је у средини вар. Београда.

Понуду са ценом ваља поднети Суду општине вар. Београда најдаље до 1. Јула ове год.

Од стране суда општине вар Београда ГВр. 1123. 19. Јуна 1892. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

45. РЕДОВНИ САСТАНАК

18. Јуна 1892. год.

Председник одборник г. Никола Р. Марковић. Одсутни г.г. одборници: Н. Х. Поповић, М. Трајковић, Мића Петровић, Коста Петровић, К. В. Михајловић, М. Јовановић, Р. Драгојић, М. Ј. Марковић, Др. М. Т. Лазо, В. Тодоровић, Ђ. С. Новаковић, М. Павловић, Др. Радосављевић, М. Вељковић, Ј. Јовановић, Н. Р. Поповић, М. Н. Марић, Ј. Дамњановић, М. Јовковић, Јован Хаџитић, А. Ј. Одавић, Стев. Чађевић.

I

Прочитани су записници одборских одлука седница држаних 11. и 15. Јуна о. г. и учињене су ове њихове, у одлукама КЊБр. 460 и 462 да се одобрене саме налазе из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове, и у одлуци Бр. 468 да се изразлаже интересација тичо и водоводских цеви у Савској улици.

II.

Одборник г. Коста Б. Михајловић извештава одбор, да је Парвице заузео и оградио један део улице, што води пред Гаћевачке фабрике.

Председник изјављује, да ће наредити извиђај и известити одбор о резултату.

III.

На тражење г. Мање Петровића одборника председник износи одбору на решење молбу сеоског месарског, да га општина ослободи потпомогне прилично измиљалих четири питомца у Златни Прат, ради изучавања месарског заната.

По прочитању те молбе одбор је после по, кинчиног гласања са 12 гласова против 8 (који су били за њину помоћ) решио, да се сеоској месарском раду из општинске благајне а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове као помоћ за изучавање његових питомаца шест стотина динара.

IV.

Одборник г. Мића Петровић пита шшто се каљрма у Једренској улици тако споро ради

Председник одговара, да ће наредити, да се рад што више убрза и доврши.

V.

Одборник г. Коста Б. Михајловић саопштава да се тротоарске плоче у Пиварској улици не заливају цементом као што је у погодбама назначено.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Јорга

(С једном генеалошком таблицом)

(Текст наградан првом надоградњом награде општине београдске.)

међу:

Скендербег је срп. Обилића.

ласкох.

ПРЕТРЕС КЊИГА

којима сам се руководио при изради ове расправе.

(Наставак).

Исто тако сменама су и немогућа и друга два писма, која он назади на стр. 63. и 66. Једно је од њих Мурат послао Скендербегу 15. јуна 1444. а другу је одговор Скендербегов на њ и то од 12. августа. Да се докаже да су она лажна и измишљена довољно је загледати им само у садржину. И у једном и у другом говори се о погибељи хришћанској код Варне као о свршеном чину,*) а она је дакле још нога, који не зна да је битка на Варни била тек 10. новембра те године? На да је само то, него Барлеције још тврди, да он све сама на свету јамчите, да су та писма истинита: „Unum tamen illud intercipite rogatum affirmare et meo jure contendere, et superiorem missas litteras" итд.**)

А лажна су ова четири писма, тако су и сва остала, о чему ћемо у осталом, као што напред споменусмо, и после проговорити воју.

Не лажи — ако не још и позајмљи — доказ лабавости и непоуданости онога списа Барлецијева јесте и то, што хронологија дотљаја у њему не преди баш никта.

Од рођења па до смрти Скендербегове може се с правом рећи, да нема ни једне године, у којој би се овај сјајс славно с документима аутентичним, што су нађена по разним архивима европским, или са светским, опште познатим догађајима. Изњемо, н. пример, прилике да видимо, како је Скендербег по Барлецију прешао у Италију у помоћ краљу Фердинанду год. 1459., док је један италијски документ пером исто тако је то било год. 1461.; тако, даље, да је пала Пије умро год. 1463., док је сваком познато, да је то било год. 1464; да је Скендербег умро год. 1466, док је по једном мантовском и једном млетачком документу и по хиновим сведоџбама то било год. 1468. и тшта и тма таких опашки.

Али над свиме наподлаи сме погрешке и сво наше опоа писца, требало би нам иуд и камо шше простора, но што сво себи одредили за овај „Претрес", те с тога остале остављамо да наведеме доцније у тексту а трудећемо се да наведемо бар сво главније.

Друго важно дело, које *треба* да има сваки београд Скендербегов и *без кога се* историја *његова* никако *не може* написати, то је Istoria di Giorgio Castriotо detto Scander — Boch од брешцијског свештеника Џамарије Бијемија (Giammaria Biemmi). За што је важност тога дела толика, трудићемо се да покажемо одмах за оним

Istoria di Giorgio Castriotо неје писано оригинал каза, већ само допуњен и где-

*) У Муратову б. пр. овому спису кажесе: „Habeo adhuc multas Hungaricae Nationis non leve documentum." De Vita etc. Стр. 68...

**) Ibid. Стр. 67.

Председника општине, да ће наредити надзорнику града да на ово нађе и јутри предузимача да се одгодиће предрадња.

VI.

Председник општ. одбору на решење молбу Јов. Шећића и конп. којом моле да се ослободе плаћања мерине на камен што доносе железницом за надградњу београдских улица.

По прочитању те молбе одбор је решио, да се молиоцима Јов. Шећићу и конп. ослободе плаћања мерине на камен, што донесе железницом у Београд ради надградње вар. улица. Ово ослобођење да важи од 19. Јуна о. г. надаљуће.

VII.

На питање учињено од стране г. Соломона Авријела у седници од 11. Јуна 1892 год. КЊБр. 466 председник одговара, да је суд допустио сопственицима кућа да могу приликом спуштања купатила ниже од одређеног места, док не сазиде зида, те да им се може прећи.

Одбор се задовољио овим одговором.

VIII.

Одборник г. Мића Петровић предлаже, да се регулише Синска улица према регулационом плану а да се за изузета земљишта власт сопственици новесни интерес за њихово примање, да исплате, колико се зна, да ће сопственици на ово пристати.

По прочитању овога, одбор је једногласно председника да стуни у преговоре са сопственицима њива у Синској улици односно овог предлога па да о том поднесе одбору.

IX.

Председник изнесшаак одбор, да је нови београдски водовод довршен, да ће се врло дал два отворити пушти слишне појединих кућа са водоводним цевима и да би према томе требало нарадити свечано отварање водовода о Петровдне о г. и да је за то одређено нарочито новчано, које ће учинити крупне припреме за ово.

По саслушању овога одбор је одобрио предлог и поступак председника да се приреде свечано отварање водовода београдског о Петровдне с тим да се потребни трошкови исплате из партије одређене за грађење водовода.

X.

Председник изнесе одбору на решење предлог грађевинског одељења општине београдске, који се продаје, да се за сметњу тог одељења и уређе подводна јаме нарочита средства за потребним просторијама.

По прочитању тога предлога ГБр. 1086 и 1128 одбор је одлучио, да се нада оглас у општинским новинама и новоу сопственике нарадда у року од 15 дана доцније своје новеде. Понуђене зграде да прегледају и дају своје мњење одбору, г. г. Мата Јовановић и Мића Петровић одборници и управник грађевинског одељења г. Т. Селетковић.

XI.

Одборник г. Андра Ј. Одавић пита шта је са предлогом, да се на општинским зградн подиже још један кат.

Председник одговара, да је стварно ова застала због тога, што нови управник инжењерског одељења још ње извршила да нету прочи.

XII.

Живан Живановић, држећи сметњи, кога је одбор општински у седници својој од 26. Маја о. г. АБр. 7509 наложио за члана повереништва за руковање са прирезом општинским од 28%, даје оставку на ову дужност.

Одбор је решио да му се остапа не прими.

XIII.

Председник изнесшаак одбор, да је суд општински решењем својим од 16. Јуна о. г. АБр. 7695, решио, да јема добу буде за других пет иаест дана месеца Јуна о. г. двадесет и две паре дин. од килограма а да се по нарош продаје доб по двадесет пара у тежини од десет стотина и десет грама.

Одбор је примио к знању ово решење судско с тим, да се у општинским новинама нород цене добу објаве и цене мита са сних 15 дана, како би се видело из којих је цена изведена средња цена, житу на према томе и цена добу.

XIV.

По прочитању акта осликописаље дружине „Дапичић,“ који се продаје, да општина прави од дружине готову бесту Дапичићеву и о своме је трошку подигне ис ником уређени месту а гроб ово. Дапичића да обезбеди пристајком наследним сродницом, — одбор је решио, да се уговори овај предлог дружине „Дапичић“ с тим да потребите за уклањање капилеидана предложи начин нарешења овог решења.

XV.

По прочитању акта истражног судије за гар Београд АБр. 7727 7702, 7724, 7688, 7689. и акта VII. кукоп. окр. команде АБр. 7740 и 7689 који се тиче уверења о кладању и имовном стању новених лица, одбор је нарадио, да је Вера ж Светозара Николића берберина, доброг владања и сиротног имовног стања; да су му Стојан Стевановић-Ивић, Љубомир Видосављевић, Живко Живковић, Милован Игнатовић и Миленије Рајчевић, новесници; да је Димитрије Марковић доброг владања, слабог имовног стања и да добар глас у грађанству ужива.

XVI.

Председник изнесе одбору на изнашење молбе, којима се тражи уверења о сиротском стању.

По прочитању тих молби АБр. 7451, 7452, Сбр. 10641, 10789, 10574, 10822, 10725, 10945, 10482, 10927, 10805, 10219, 10183, 10633, 10447, 10494, 10694, 10446, 10509, 10483, одбор је нађено изнашење, да се молиоцима Илији Тодоровићу, Душану Тодоровићу, Марији Филиповић, Мари Цветак Димитријевића, може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Андреје Будимчића, Јованке Петровић, Саше Н. Ковачевића, Милана Живића, Илије Секулића, Владимира Стевановића, Јована Жарковића, Ђурђина Богосављевића, Милисава Вилотијевића, Јефима Николића, Ђисте М. Лазаревића, Аце Десиотовић, Димитрије Станојловића, Антонија Јовановића, Вељка Шошикала и Милије Стевановић на тек онда да им нада тражено уверење.

XVII.

Одборник г. Андра Ј. Одавић пита, да ли је држана власт потврдила прилагања на надзаконе воде на новог београдског водовода.

Председник је нађено да ће у идућој седници на ово питање одговорите.

46. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

30. Јуна 1892. год.

Председник председник г. Мате. Р. Марковић, бади г. кнез. помоћник Ђ. Чуић, одборници г.г. Др. Радомановић, Мића Петровић, Н. Р. Пресовић, В. Ж. Илић, Р. Дреновић, Ђ. Петровић, Н. Х. Поповић, С. Вељковић, М. М. Мирић, В. С. Николковић, Др. М. Т. Лека, М. Вемпарић, Мата Јовановић, М. Калезићевић, Мих. П. Вацић, Гаврп Бркић, Н. Тодоровић, Др. П. Поповић, А. Ј. Одавић.

што поправљен италијанска превод пригалање једне биографије Скендербегове од неког безименог писца, како нели сам Џамарија Бајеми: „La presente mia fatica consistern in questo, di rifondere l' opera di quest' Autore in meglior' ordine, e forma.“ *)

Познавши да дакле предност и истинитост тога оригинала, онда сто, нема сумње, доказали и предност саме књиге Џамаријине.

Пра биографија што је изишла о Свендербегу то неје било Барлецијево дело Do vita etc., ни да је оно икшпло већ на четредесет година после Скендербегове смрти. Још на једно тредесет година пре тога, писао један беше већ описао и прослављо дела тог великог човека. То је било још год. 1480. Сам тај бао је писан латинским језиком а штампе му беше: „Explicit Historis Scanderbegi edita per quendam Albanensem. Venetiis impressa industria, atque inpensa Erhardi Radolt de Augusta anno Domini 1480. die 2. mensis Aprilis ducante Ioanne Mocenyco inclyti Ducc.“ **) Али та књига би на брзо заборављена, а као да ни онда не беше много позната. Јер како бисмо иначе могли себи објаснити

оно што Барлеције вели у предговору к своју књизи, да се т. ј. он при прадии снога дела није служио никаквом биографијом Скендербеговом од кога смо претходника? Шта је било узрок толикој непонударности тог дела које тако познато, али би се лако дало погодити. Беше излагање факата и догађаја, а како красних и ако пенстапитих беседа и писама, каких има Барлеције, к томе још готова штампа, рапан стил без и каке елегантности и многобројни барбаризми, све је то, у време кад се на те много пазило, скоро утецало, да се ово са сним заборава.“ С тога и не треба да нам наднне чудновато, кад доказамо, да је од сију биографија Скендербегових ну ниже једним Џамарија на и он не са сним потпуно. Узалуд је он, како сам вели у предговору, писао сама онда познатим и најважнијим бабиноставама, узалуд расипано сауда за још један примерак тог дела: о њему ништо не знађаше баш ништа. Међутим сам тај он на дакле као беше заслужио да буде тако презрен и омаловажен. Како је скупоцено бајко лежало под тим години порцама, ни њено имати најбоље предање да се после уверимо, кад почнемо излагати систематски

*) Ricemi G., Istoria. Prof. VI.

ралну Скендербегову. Овде ћи напомињемо само неколико реча Џамаријиних, којима је он пропратио то дело у предговору свом и које ће нам вредност његову само још боље објаснити.

„Бар, арбански град, био је његовим родним местом (то је изјавио он сам при описивању страха, који беше запалио сним арбанским градовима о доласку Мурата и Турана да оседну Свстиград) *а више је брота, који беше обитавр у самој телесној гарди Скендербеговој*“); на што опет беше приступан у сним отварима које се догађају, то и он добивање изненаде о смрти сама детьвина, те с тога тако рећи његовим устима прича све догађаје више но њему но по чувењу. А он то и сам казује једном приликом, при причању о оној прекоморској експедицији, кад Скендербег пређе у Италију у помоћ Фердинанду, краљу напуљском, где моли да га читаоци нашше, ако у излагању тих догађаја не буде онако верна као у остали случајевима, јер сад неје имао више ресеарата својега брата очевидца у краљ. тел.

*). Ricemi G., Istoria. Prof. IX. Реча сва на ит. језику.

I.

Прочитан је записник одборских одјава седнице, држане 18. Јуна о. г. и примљен је без примедбе.

II.

По прочитању акта главне контроле АБр. 7795, којим се тражи да одбор општински именује два лица, која ће са чиновником главне контроле прегледати рачуне општинске према наређењу чл. 141. зак. о уређењу гл. контроле, одбор је одлучио суд општински да ова лица именује.

III.

По прочитању акта управе пар. Београда АБр. 7702, којим се тражи, да општина у најкраћем року пође стан за квартирно-сватовску управу варошу Београду, који је досадања зграда склона паду и с хигијеничког гледишта непогодна, — одбор је одлучио, да се тражи од управе пар. Београда да изјасни општину, какве су недостатке економије у досадањој згради када би зграда требала да се пође са толико простора и на коме месту у варошу.

IV.

Председник извести одбору на решење министарског одборског повереништва о прегледу железнице М. Карамарковића у Поморењу.

По прочитању тога акта ГБр. 892, одбор је решио, да се пивничу у смеру према и да се може ступити у преговоре о цени са продајцем па нечи како се у записнику препоручује стим, до се у исто време огласи у странам новинама, да је општини београдској потребна једна таква железница.

V.

По прочитању акта управе водовода АБр. 7767, којим се зодноси распоред, по коме би се имале исплатити поједине куће са водоводним ценима, — одбор је решио, да се овај распоред усвоји са имењем: да се на прем месту врши спајање у овим улицама, које су ма са које управа расподиле; у другом реду да се врши спајање у улицама, које су по мишљењу водоводне комисије безводне. Да се радна снага при овоме послу што више уноси, како би се спајање што пре довршило.

VI.

Председник општине београдске и одборник г. Никола Х. Поповић подноси одбору на одобрење имена кандидата чланова повереништва за ис глед општинских хаса, према саопштењу одборском од 4. Јуна 1892. год. АБр. 7512.

Одбор је одобрио у свему предлог председника општине и г. Н. Х. Поповића и према томе ће одборско повереништво за преглед општинских хаса састављати ова лица:

а., За главну општ. благајницу: г.г. Андра Ј. Одавић, Ђорђе Димитријевић и Марко Вешнић одборници;

б., За депозитну благајницу: г.г. Др. М. Т. Лесо, Мата Јовановић и Мића Петровић, одборници.

в., За благајницу управе водовода г.г. Љуб. Јовановић, Радован Филиповић и Др. М. Радосављевић, одборници;

г., За трошаринску благајницу гг. Светозар Ботерић, Ђ. Ж. Нешић и Соломон Аврија, одборници.

д., За благајницу у одељењу: г.г. Мих. Д. Вановић, Никола Р. Поповић, Коста Петровић и Др. Давид Алкалај, одборници.

VII.

По предлогу грађевинског одељења општине београдске Бр. 1126, одбор је наложио г. г. Мићу Петровићу, Р. Драгосавца и Ђ. Нераџанца, одборнике и општ. инжењере Ј. Смедеревца и М. Михајловића да у Савској улици израчуну коцке и изједначају радове око поплочања коцкасте калдрме, што има да изврши српско-француско друштво.

Г. г. Мих. Јовановић, М. Ј. Марковић и Гаврило Врхаћа одборници и општ. инжењери Ј. Смедеревца и М. Михајловића да изађу задатак ради у Краљевачкој улици.

VIII.

Поводом предлога грађевинског одељења општине београдске АБр. 7775, да се изабере комисија, која ће стално радити на процењивању приватног земљиште, што под улицу долазе због одлучно, да питање о установљењу стално комисије за процену приватних земљишта, што врши регулационом плану под улицу долазе, пређе у одборску седницу наименује повереници г.г. Владимир Тодоровић, Ђ. С. Новаковић и Н. Р. Поповић, одборници.

IX.

Председник извести одбору за решење председ. Шиме Аџијића, уредника листа „Gazette des Etrangers“, да уз новчану помоћ општинску општине и наручује у њеном листу знамените зграде и установе у Београду и по тим и у осталим варошима Србије, као што је то урађено у другим државама.

По прочитању тога предлога, одбор је одлучио, да пређе овај предлог и одлучи одбор изнесе повереници г.г. Др. Н. Пашовић, Љуб. Јовановић и М. Капетановић, одборници.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по сврши. подписима)
држан 4. Јуна 1892 год.

(свршетак)

Лазар Дашковић. У ноћајској улици зида Дуда Ђ. Јаше кућу која је на 5 сантиметара изишла зад линије и ја молим да се обрати пажња ниж одељењу те да још за времена улични исправку (уличење се).

Стеван Чађевић. Вама је већ познато, господо да је ноћа дошла у велики басен и она ће се вероватно већ пустити крок у улице бар га поливање. Но ја не видим спречне друге ствари на поливање; чуо сам, шта каже од једнога члана водоводне комисије, да ће се оне улице поливати помоћу сака. Ја бих вас молио да донесете решење да то не сме да буде него да се поливање врши помоћу ваучкари цеви како бива и у осталом свету. Ја бих молио да се те цеви набаве јер не стоји разлог да је поливање сакама јевтиније. Ја се бојим да у томе начину поливања сакама не лежи нађа тенденција да се што више воде троши. Ја сам видео у Бечу, Прагу и другим варошима завада да се таке улице поливају и ја бих молио да се што више тога приговора набави те да можемо поливати улице што пре то да не гутамо ову несносну прашину.

---

*) У оригиналу: „Vonia mihi deest si in hac tranquilla Smederegi expolitiae aliquid aut vel ossiculo, aut falsi imaginoris: cum frater meus qui in ipsis Domini stationariis ordinata docebat, solita traditiones ego politissimum argebat, ex tempore morbo impletus tanti mandi condam erat.“ Glam. Histori. Istoria, Prof. X. Реч сам ми изврнан.

**) Glam. Histori. Istoria. Prof. VII.

гарди, који због неке болести беше пензионисан остати код куће.“*)

Па би већ и само то било довољно, да нас подсетне да мислимо е је та књига морала бити много истинитија и поуздањија од Варлезијеве, баш и над не бисмо имали доказа за нашу вальаност а Варлезијеву невоуздањост. Али да пустимо и овде Цамарију, да нам он то очиграстерише у неколико речи, а ми ћемо после додати још неколико својих опазака.

„Он, — вели Цамарија**) — описује до ситница место, где су се десиле битке; не изоставаја ни једне прилике која заслужује да се спомене; прича живот Скендербегов од године на годину, помиње месец и каже дан пиктиних догађаја; на послетку, његове се причање (што ме је потпуно уверило о његовој верности) слаже с Ришалдовим записи писмима (у његовим Аналима), која су тадашње папе слале Скендербегу као одговор на писма и молбе, које је он њима писао.“

На то ми имамо да додамо ово. Доиста, и над не бисмо имали у рукама документе из млетачког, илирског и мантовског архива, нити нас писма паписка у Тајнера или Скендербегова у Monumenta Serbica, даље, и над не бисмо имали Хопкове сведодбе и друге поуздане изворе за историју ондашњих догађаја, опет би нам било довољно да нас уверн о доброти и истинитости овога посла и само, исказо тако рећи, верозине и просте причалке и налагање факата овога безименога писца. Нема он ни једнога писма Скендербегова, — јер је немогуће и било имати га, — не напоси готово ни једне беседе његове, — јер откуда ју је и могао навести од речи до речи, а рече појединих дуди тако треба наводити, — број и арбанашких и турских војска и погинулих ратника унео је умерен и ближе истини, него они што су у Барлецији, код кога од Турака може у једној боју постинути по неколико хиљада а од Арбанаса само неколико десетина. Он, даље, иде што ћемо доцније задети, често пеше: О тој и о тој ствари писам се нигако могао тачно навести, али сам на послетку питао Захарија Грону или Данила Бурића, или, у опште, које важно и историјско лице. Ну најболе и најпоуздање је нас уверата о доброти његова дела то, што се ово готово сваја слаже с документима из свих архива српских и са свима писмима и папским и Скендербеговим, бар с онима, која су досад нађена. Док смо код Барлецији недели, да му готово ни једна година у хронологији не ваља, дотле овде не палимо (отоно ни једне погреше у њој. У њему се у годинама поударају не само они догађаји, који су у разним документима и литературним списима, него и они, за које се данас на модерних историја тачно зна год су се догодили. Т. ј. безименог писца нигде не имаше такве несувисле, какве смо видели у Барлецији, да се и. пр. за битку код Варне пиша још у почетку год. 1443., да је пала Пиће умро год. 1463. и т. д.! Истина, не може се рећи, да и он неје баш нигде погрешио, али то се од једнога писца погрешиво, али то се од једнога писца погрешиво, и не може заћтевати. На пиак, у њега је у главном само једна значајнија омашка, а то је, да је битка под Београдом (Берином) била год. 1454., док би требало да је казао 1455. (Сугреда буде речено по Барлецију то је било год. 1452.!). Шта је

Др. Павао Поповић. Ја сад овде чујем ону пјазу у оваком смислу. Мене изненађује то, да се у опште и може проносити глас да ће се са сакама улице поливати. Држим да о томе неби требало ни речи проговорити. Тако што не би ни најсеоскијанија општина учинила. Ја сам то може и замислити да се сад у ово доба сакама заиша, кад сне вароши употребљују цеви од дуденовог платна. Даље кажнимо је о томе говорити. Но можемо примети овај други предлог г. Чађевића, да се што пре требаин прибор за поливање.

Мата Јовановић. Г. Чађевић је имао ону ствар у виднике. То је требало говорити пре но што је пала водовода био т. ј. пре но што су цени положене.

Зашта господо ја сам приметио, да Хидранте нису наименовани за поливање улица ценима, него само за узимање воде из њих. Сад нам даље потребају цеви, јер се ово могао видити још кад су цени полагане. Сад износити овакав предлог значи разрушити водовод. Вода ће се даље узимати у бурад и поливање вршити, јер према положају хидранта једно време неможе целу улицу да захвати.

Стеван Чађевић. Ја одбијам од себе и недозволам да ми се каже, да сам дошкан ово саопше. Није мени само ова душевност, него имам и своју редовну дужност и поред тога и још много, а после ја писам могао ни замислити то, да водоводна комисија није поставила хидранте где треба. Ја сам тек сада чуо од једног меродавног члана водоводне комисије, да ће се сакама поливати улице. Што ваше г. Мата да није истуже сада то поправити, то је само обмана; јер се може једна улица изоловати од друге и хидранти наместити.

Држим да је цео одбор за то, да се улице поливају ценима, а не сакама. Ако ће се то сакама поливало то ће бно прави апсурди.

Др. Марко Леко. Ја мислим да не би требало сада да говоримо о томе, зад писмо објашењени од надлежних а после ни овде у одбору нема ни једног из комисије, те да нам каже, шта је у ствари. Овде се само говори о овоме шта је се чуло, а шта комисија мисли ни познано. С тога ба ја ово за то, да се овај предлог упути водоводној комисији да нам поднесе извештај.

Председник. Питање о поливању улица стоји у вези са водоводом. Како ће се поливање вршити, сакама или онако, то ће се имати у своје време, и тада ћемо о томе имати прилике да говоримо. Ово што је предложио г. Леко, да се предлог упути комисији саставе је умесно. Ја сам се разговарао са председником водоводне комисије и он ми је казао да набавки неке цеви, но у детаљима ствари ја не могу да вам кажем. С тога вас молим да усвојите оно што је казао г. Леко.

Стеван Чађевић. По речима г. Марка Лека изгледа као да сам ја ово чуо са сокака па овде изнео. Није са сокака господо, него сам ја чуо у канцеларији водоводне комисије са г. Вељом Тодоровићем и онако као што сам овде казао, изразио се г. Станоњловић председник водоводне комисије. Ово ме је изненадило и ја сам казао, да недељом његовог изненађе. Ето за што ја поде предлажем да се цењима улице поливају.

Милош Трпковић. Поливање улица сакама зрело је скупо. Какве сакс, ја мислим да се оне сад укину, а не још да се умножавају.

Стеван Чађевић. Онде су два предлога, мој и г. Лекин.

Марко Велизарић. Нису то два предлога него један. Да се каже онако. Прима се предлог г. Чађевића и да се по предлогу г. Лека исте упути водоводној комисији.

Председник. Усваја ли одбор предлог г. Чађевића с тим да се исти упути водоводној комисији по предлогу г. Лека? (Усваја)

Има неколико лицитација. Чујте лицитацију за кречење јасике код вседнног суђије и за опраику сиријске капиције. (Секретар прочита.) Ово се упућује суду. (одобрава се).

Сад чујте лицитацију за набавку јечма и зобе за општинске коње. (Секретар прочита).

Ђока Нешић. Ја мислим да је сувише рано усвојити ову лицитацију с тога што немамо подстава казне ће цене о овој жетви бити.

Председник. По решењу одборском ми смо морали држати ову лицитацију у Јуну месецу а до пролог Јула лиферанг мора да нам пређ. Цена је повољна, јер је од лањске са 3 динара јевтиња од сто кила. Мислим да је треба усвојити.

Ђока Нешић. Ја бих молио да се у условима означи да ће се само стара храна узимати а не нова која је много тежа због влаге

Др. Павле Поповић. Треба условити само да је храна сува па ће се после хемијским путем оценити да ли има влаге преко дозвољене мере.

Раденко Драговић. Услови су добри само треба да се одреди комисија за пријем храна.

Председник. Ви сте одобрили да се у ово доба држи лицитација за набавку хране за моја годене, и сад је питање: одобравате ли лицитацију с тим да се одреди комисија за примање хране? (Одобравамо; не одобравамо.)

Пошто се чују и гласови не одобравања, то стакљали на гласање: ко је за то да се одобри лицитација, тај ће гласати „да“, а који је за што друго, тај ће гласати „против.“

---

*) Шишић: О. Јелена ди О. Зоилово-Вевк. Проф. IV.

*) И уопше и други списаји у Privovići: О... Ешеl ecclesiae, 94.

*) Мајстовић каже о њему овако: „Не зна се ко је њему предмет се — то јесте, али оставимо нека ко је био добро познат он сам. Арбанасом и с досадашња у народном броју бележитог подузетног у XV-ом веку.“ Досије Српски I, XXII. Ми смо на против о њему са свим другачије мишљења. Колико је знамо овај бео човек „с заставом у руковети краљу босанскоме подусетан“, са њим остаћемо на страни, нам нашао је он баш сасвим са сво. Арбанасом, и тим нема нити доста правих да се уверимо у њихов текстуј поимаје.

уврок толикој једној погрешци, која је, да како по нашем мишљењу, поузнала са собом и још коју, не може се тачно сазнати, али ми бисмо рекли, да је то отуда, што писац овај без сумње дело своје није писао као дневних белеш, т. ј. које бележио сваки догађај онда кад се десно, већ је целу радњу Свендербегову, бар у главноме, описао тек доцније, по смрти његовој, те се с тога у хаосу од толиких догађаја и термина мало помео.

Ако у колико је то дело написање и од Барлецијеве и од свих осталих Свендербегових биографија, у толико је нека жалост, што се цело ни на који начин није могло никад набавити. Ово нема ни почетка ни свршетка, а и у средини на једном месту недостаје један а на другом два листа.*) Иначе без сумње не бисмо се морали ослањати скоколиким хипотезама да објасимо над Свеморијом и т. д. Што се пак тако недостатака у почетку и при крају, за сребу каубе бити ту имамо најпаче документата, те ће се тако и та места моћи испунити чистом историјом, ракуме се колико то буде допустно проналазом материјала.

На овај бисмо начин, надамо се, потпуно могли себе оправдати, што смо при изради ове теме за основу узели ово а не Барлецијево дело. Вршене прнота и многе другога изнели смо, чини нам се, и овако довољно, али ће се ове још много боље видети доцније у самом излазању дела и догађаја из времена Свендербегова. Иначе овде, при крају оцене тог важног списа, не ће бити с горега да чујемо, како о Цамарајину делу мисли и још ко. Истина ниге смо имали прилике да тражимо зазда тих мишљења нити смо сматрали да је то толико потребно, те с тога овде наводимо само то, шта о њему кажу два научника: Ch. Brunet се о њему изражава овако: „То је дело *мајсола* историја тог јунака“ (т. ј. Свендербега).

Meusel опет:

„Ја] је списај много надмашио и Барлеција и све његове подражаваче-ученике. Јер је он употребио бољих извора, и поред тога, да ИЈ, да највеће ово што изгледа да је претеривање... Исто тако он је ишао пред очима и писма паше Пија II писана Свендербегу.“**)

*) Шишић: О. Јелена ди О. Зоилово-Вевк. Проф. IV.

*) И уопше и други списаји у Privovići: О... Ешеl ecclesiae, 94.

Дакле: 15 је гласало „за", 4 „против." и 1 се уздржао од гласања.

Зад молим вас да одредите комисију (изабрани су: г.г. Раденко Драгојевић, Тоша Нераншић и Ђорђе Ж. Нешић).

Осем оних ко знате да ће доћи још и наравни лекар и командир пожарне чете.

Сад имамо на реду једну хитну ствар. Потребно ми је да купим 18 комада дутрених лозова 3″/₄ ради тога да бих могао да уз ниж замену лозова других датих на оставу. Молим да то одобрите. (Одобрава се).

Сад је на реду питање о пијацама...

Тоша Нешић. Молим за реч! (Ишао). У једној од прошлих седница из Марта месеца, изабрала је комисија за преглед каса општинских у којој сио ја, г.г. Хаџи Поповић, Богоран, Мика Банковић и Вељковић, сретсм големим пословима и само нас тројица смо на послу. Па и ми смо по кад кад спречени нашим радовима те у прошлом месецу преглед није извршен, а у овом месецу почет је али пека ко да га изврши и ја бих молио одбор да одма комисију члановима да би могла да ради. Неучинили се то, молим да се разрешим од дужности како не би ово морално одговоран за непразнилости код каса ако би их било. —

Председник. Допустите да вам срнсм нажњу како ја о томе мислим. Тај посао захтева што је могуће уредији, чешћи и тачнији надзор. Ако би се основали на нсколико људи да га раде, онда би они били пресптерећени тим послом да неби били кадри да му одговоре и да се своју савести одуже како ваља.

С тога би требало да поделимо посао на више лица и на више секција. Тако би, на пример, једну касу могли прегледати три лица. другу друга тројица, трећу опет нова тројица одборника. Тако би се посао подсно и нико га неби имао сувише те не би људи морали ако сад они, да пробаве по 15 дана у меседу само на прегледу касе.

Ја вас молим де о томе порасиитате на да најмсо један број пут на оно.

А. Одавић. Ја примам овај предлог председников и донста је побребно да се тако уради јер онако неће моћи посао да се сриш и не би било право да особито оптерстимо појединс наше другове. Ја бих само имао да учиним једну допуну управ да оптерстим једнога господина више од сних осталих. Ја бих хтео да замолим г. Нпколу Хаџи Поповића да се он прими на председника тих комисија те да их он сазива и у раду упућује.

Ја имам према г. Х. П. неограничено повереше и пајлакше да је он човек способан и стручан за овај посао јер је имао праилке и да сам ради и да друге контролише у послу.

Ако се и он с тим слажете молим вас да донссете одлуку (врло добро. Сви смо за то).

Председник. Ако хоћете можемо створити четири комисије. — (чује се: 5.) Па добро, како хоћете.

Андра Одавић. Слажем с тим, да буду 5 комисија и то сказа за разне касе, а што се тиче кандидације ја би молио г. Н. Х. Поповића да кандидује.

Др. Марко Леко. Ја би се задовољио да г. Х. Поповић кандидује. Али кад је г. председник овај предлог онако исто прихватио — онда нека г. председник са г. Х. Поповићем сирсме кандидацију и изнесу је пред одбор.

Тоша Нешић. Ја би нико у пријат овоме да кажем, да је предлог г. председника врло добар, али моје је мишљење, да овако састављене комисије неће одговарати своме позиву с тога, што баш и да се саставе 5 комисија нпак у те комисије неће бити три члана из одбора и онда ће наступи случај да се немоће радити кад један од чланова буде на осуству. Ја мислим да је боље ову садашу комисију допунити са још 5 чланова а г. Николу Х. Поповића да изберемо за председника, па нека он распоређује која ће лица вршити осност и који онога месеца.

Андра Одавић. Ова бојазн оправдала би се, кад би пришли само 3 члана, али овде ће г. председник и г. Х. Поповић кандидовати пред три члана и 3 замепика — и онда ће се знати, С тога да останемо нпма да то вршите.

Председник. Чујем да одбор овако да изврши кандидацију? (Чујем).

Сад молим вас да пређемо на једну другу хитну стар односно чишћења улица.

По одлушењу одбора ја сам разговарао са г. Стаменковићем нако то да се изведе и он ми је читао изветај о томе написао и изложио како сс то врши у страном свету и шта то од прилике кошта. Потом сам се са г. Стаменковићем сложио да учинимо пробу са неколико улица и да пајмсо нсколико лица да чисте а ми да молимамо, и доцније са грађанима да ступимо у спсну и да нам плате оно што се на ову цељ потроши. У цељи овога је сам позвао једног предузимача и учинио покушај шта би он тражио, и слободан би био да нам поиуди једну о томе прочитам на ако се сложите да учинимо пробу за нсво време, јер питање о чистоћи то је питање здравља грађанства. Изволите чути. (Секрет. прочита).

Соломон Азрилеп. Мени изгледа као да ово није скупо, а то с тога, што у овим улицама мислим има до хиљаду кућа. Дакле се плаћа месечно само изношење 60 п. дип. а сам чистим, а овде се и чисти и износи.

Андра Одавић. Ја велам да је ово врло скупо. Узмите да је хиљаду кућа то је опет на сваку кућу по 4. дин. месечно.

Председник. Ја ћу само да напоменем, да овде треба трпити педељно да се чисти.

ПОДЛИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

приповиетка

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 25)

Ту је девојка ушла у собу почне викати, но Роза брзо дође и себи, као да је у овом нпросу заборавила на сву своју несрећу и као да су јој се усиле тога сплс повратиле.

Мотоу је у прсвет и хтедоше по доктора; али Роза није допустила. Осећала се је добро; само је осећала неку слабост као да се је од сада умориала. Вола је само несвестица и ништа више. Треба само да отворе прозоре, да удише свеж ђутарњи ваздух, па ће јој то више помоћи него сви лекари.

Како је сада пуно путем ка Хелеикоу овај марш изостала Поале Јокуе! Овај ужас, што му је по вад вад ако страшно иланило пред очи. догодио се — догодио се баш у тренутку, кад су мислили да су постигли мету, да ни се осигурила жена, и помислио, да ће их моћи увећати на свакоме делу, да ће шести у перјсћу несрећу, сина та помисао готова га је вапред. Добро је знао, како би тешко било изаети против њих довољно доказа из осуда, кад не би нашли ни трага од крвнице.

Сељани, које су га познавали и путем сретали, чудили му се. Зашто се тај човек тако журн? Но већ су га осложили, али он нпи није чуо, нпи није хтео да одговори. На поселеву и сам увидео, нарочито пред сану вароши, да ће га сиојом журбом пасти у очи, те умеје ворале.

Најсселе деце до врлих кућа Хелеикоа и свиње одмах у једну споредну улицу, које је све поред бапта вила и по којој је дошао до стапа свога сина састи познавао. Али тако беше све жарко; становница сиаажу још после опог полозог вођпет радо и он је врло дуго дупгао док их је пробудио и док су му отворили. Кзше су се брзо расказали и како ни је одмах прошао умор кад су чули за страшну вест! Једап од њпних растрчаше ухваће и ухапсе! Који и где? да ли је то баш пајка? О томе пису смели ни сгпжати, јер у последње време, опијене успехом, пису бплп толико обазриви, колико су требали да буду.

Шта ће сада?

Ухваћени, — на које то бео, — по всакој вероватноћи, није још нпшта признао, ко своје признаја одрицаће и даље, јер се само тиме може ослободити казне пли пеку у неколико убламити. Пису знали пак, какве доказе имају против њега, а пису могли то ни дознати, јер би и најудаљеније питање о томе могло навући на њих сумпу. Колико им је остало времена да ако само осигурају свој прошлост него да да све оно униште, што би могло на њих казну стрпну навући? Брзпна је пајсам, да на сваки начин доспеднје под, а Вредсл. кога је обузео неки необичан немир, напаљивао је, да пи часа не почеле, него одмах да предузму посао. Два пута су се до сада већ спасли и овог трећег пута неће моћи и ох мисли да до вођи већ остаи далеко за дсљпма Хелеикоа тако, да се пи са једним човеком одавпшим више не састане.

Они и пису имали пишта друго да учине до да склоне на сигурно место завежљаје са готовим новчапкима што су у разналезима, а опе не довољпе да тако пошпите, да се по њима

Ту треба за свако чишћење 20 радника то значи недељно по 60. радника а за 4 недеље 240 радника. То је само За чишћење. Сад узмите где је алат за тај посао: ако лопата метала и друго што што, па онда колико треба возова за изношење ђубрета прочуте све на ће те се уверити, да ту има знатних трошкова Није тако мали трошак као што се чини.

Бока Нешић. Господо. Ма да је г. председник изнео рачун да има много трошкова око овога посла ипак сам за противан, да се толико плаћа. Ма да ће требати до 30 радника, опет ће то да пошта 500 дин. и износ ђубрета 500 дин. То је укљуд динара. Он тражи 3800 динара. Кад се хоће ово овако да преда треба конкурсом поћи пити све да се надмеђу. Ако се хоће ово да учини, то се може учинити само са једном улицом и то да се стави једном чиновнику у дужност да ваше радовање и да чисти, па тек онда, да се упустимо у лицитацију.

Др. П. Поповић. Боље да остављамо те да још мало промислимо о овоме питању. Могли би смо на пријаву пробе рада, да што год у режији радимо те да добијемо цене на кв. метар и на месец дана.

Председник. Хоћете ли да сами извршимо пробу, да и. пр. узмемо изнесам број дуда и да их антагујемо за изнесне дане, а могло би се и као што Данковић мисли, да се отворе конкурсе, те да тим путем дођемо до цена. Но пре тога ваљало би одредити улице које би се имале чистити.

Н. Б. Михајловић. Ја мислим оно од Калиновдана до Славије, јер је то права лепоја.

М. Јовановић. Ја налазим да би требало пре видети колико има пуће, колика је надзатура итд. па онда радити. Господо, оно парче од Лондона до Академије, тако је прљаво да се сиет гуши у прашини. То би парче требало чистити ако не три пут о ово бар једанпут недељно. И ја дакле мислим да треба спремити податке о надзатури и о броју кућа, али би требало у исто време направити у режији пробу те за месец дана ухватити тачан рачун на држати лицитацију. За то време морамо размислити: да ли би било угодно да парцелирано улице и да их чистимо помоћу сталних чистача, и општина да изнесе ђубре на својим колима.

Да би знали приближно шта кошта овај рад, требало би ангажовати раднике за месец дана и поставити им на надзорника једног од вредилних органа општинских које би нам тачан рачун поднели о коштању и међутим би најсперијалије над радом надстојавао.

Др. Марко Лено. Ја мислим да би тај експеримент коштао доста општину јер би се морала набављати кола и материјал за чишћење који би после месец дана био без употребе или би га морали продати предупливалу поштено нашто. Ја не бих био за експерименталне пре него што би смо прочитали ово што је г. Стаменковић поднео. За то дакле одложимо за сад ово питање.

Бока Нешић. Ја мислим да би се проба могла извршити и с једним чишћењем те неби било нужно чинити их читав месец дана. Грађани су у осталом дужни да чисте три пут недељно и што они то не врше то је њихова кривица. Ако општина хоће да зна прави рачун општина — ја предлажем да се узме 20 радника и да се стане под надзор једног чиновника општинског и да им се одреди једно време од кад ће па докле крити чишћење, па колико уради.

Председник. Тек над би се чинила дуже пробе, могао би се дођи до сазнања правих цена кад у једном чишћењу то не иде.

У осталом ово питање и није тако лако решити јер је ово спојено са знатним надајима. О тога каза о овоме добро промислити пре него што се одлучимо на ово или оно.

Никола Р. Поповић. Према овоме како је Трајић предложио цене, општина београдска имала би за 5 месеци да плати за чишћење око 100.000 динара. То је једна страховита сума коју ни пати сиемо нити можемо да издамо за то што би било и сувише. Осим тога ми знамо да у самим улицама неје подједнака кадрма, а ни ђубре није подједнако, и ако се хоће да чини проба онда треба да узмемо све што утиче на ту ствр, односно на спуштање или подизање цена.

Напомињем да је општина примила чишћење и у Душановој улици то би нам опаја који је тим послом руководио могао дати податке о простору, о употребљеној радној снази, времену и цени. Кад би се податци о тој улици узели, кад би се прибавили и други податци о убрадници улицама које су чистије и с мањим слобраћајем, дрмим да би се дошло до доста поузданих података. Не слажем се с предлогом да чиновници општински прибављају податке о ценама, и бао бих за то да се ради более сазнава правог стања, поверо то одборницима. Ако би се проба чинила у душановој улици, ја се примам да настојим над радом и подносем најтачније извештаје.

Попуда Трипићева као члана слуда да се одбаци, јер толики трошак не би могла подцети ни општина ни појединци.

Најбоље да се групишу све улице у три категорије, а надзор над чишћењем поверити одборницима па да се види шта ће нас то коштати по квадратуре.

Председник. Онда се све своди на то да треба још штудирати ствр.

Др. П. Поповић. Не треба све улице укрстити да их треба чистити јер ми знамо да се то не у другим варошима не чини. И тамо становници морају пешто сами да учине па му и наши грађани чистити пред

не може видети напчаство. Све друго да остане као што је и што би било код ће пашли? Суд би нашао само доказе да се тамо чинили нашина радња но теме и томе напрегнуће кривичног закона, но је као ту радњу свако и где је он сам, то небо шпиад могао доћити од неких влаха.

Фрањо се јеш одупирање. Предложио је да оду у шетњу на разне стране. Да се одвоје, да их не иде нередно ни у три нрак да се шђу у разналинме. Није стало до нескопко часова, јер кад би се и нојшше на них сумњало, не би биле тако дуге остављена на киру него би их одмах ухапсили. Бренделд жебутим није нико мирз; најпосле продје са своји жишљењем јер је и Павле Јокуе био у ужасном страху и немиран. Сложе се дакле да одмах оду у разналине, и то прво да оде Јокуе о ова Другга двојица да жебутим код куће све узмете што би при могућој преметачини могло нашуће на њих сумњу и какве доказе дати суду противу њих. Нарочито су одмах у журњи сагорели неке пробне списке разних поучавања који сада нису имали никакве вредности. Исто су тако конпнтали картују, коју су мислили употребити за поучавање а по столу су коришали друге неинне ствари, да се при преметачини нађе, чиме се они, као бадави, занимају.

Тек пошто су се увериди потпуно, да су све поднитили и да није опште остало, што би их могло тередати, остане стан и уђу о се на старим кожицпом у разналине путем, што је водило крез напуштене винограде. Ово се нису журили. Али да су знали како се ствар развијала у крапчаном суду нашо би се журили.

Још је свеђ чашена преметачина у стану човек кога је актуар ухатно и ухисно, и у актуру собу за спавање, у једном углу под хрпом старих новина, нађен је један свежањ ноших пруских новчаница од двадесет и пет талира, који је одмах послат по комесару у Хелсинки. Поучавање беху тако новито израђене, да их встрошни судија није дрмао на лицше но за украђене и због тога је ствар остало до сутрашњих канцеларских часова и нарелно. да се ухапшени у девет часова уже на јесте. По што је актуар Хајде имао да саслуша тога човека, тумача из Насоре, то га је његов претставлачни посао да дође к њему у осам часова да му по свој прилици прода украђени новац.

Младић дође и прими новац; но пошто је био уверен да ће само пре бити фалсификатор него ли прост лопов, оде пре саслушања, са поучавицом за једном свом пријатељу, чедовеку, да чује његово мнење

На први поглед и овај изгледа поучавица није лажна, но кад је помоћу увеличавајућег стакла брижљиво сравнио ову, и једну поучавицу од дивидест и пет талира, које је у њему имао, спазио је неке разлике, које се слободним оком никако неду могле примјетити. После неколико трентутка видели да је ово крло нешто изведен фалсификат, да је дакле поучавица лажна.

Саслушавање није дуго трајало. Трговац, који се је звао у неприлици, што су у његовом стану нашли лажне поучавице, признао је истинитост оптужбе одмах после неколико укрштених питања, и гледао је сада само да оду кривицу са себе скали на другога. Рече, да је ове поучавице добио од некога свог пријатеља, да их распрши.

На како је се звао тај пријатељ, од кога их је добио?

Човек је оклевао са одговором: хтое је да прећути и њиме њаеле поучавице непознатих имена, али му ипак помогло. Био је већ малог прилно, да би сада могао шта одрицати. Најпосле именује дине — Павла Јокуса из Вегхајма! Иследили се сад стрсго и пребледе.

(Наставиће се)

својим зуњама бар улицама мање пажнии и од мањег свобраћаја. Ако би се све чистиле о трошку општине, не би нас окрнило ни 500.000 дин.

Милош Трновић. Ја добро, хоће ли стаклени поклопци пристати на толико плаћања! (Чује се: с друге воље).

Др. П. Поповић. Проба се мора учинити, јер онако као до сад остати не може.

Нона Нешић. Општину београдску та проба неће стати ни половину ове суме, коју тражи тај Трнић. Ја могу то да гарантујем.

Председник. Пошто се види да већина одобрава оно што се у томе, да општина сама врши пробу и то кад се пусти вода — то ћемо подпети извештај одбору о свему. (Чује се: допада је).

Добро, онда закључујем седницу а питање остаје нерешено.

Састанак је овај трајао до 9 часова по подне.

Држан 9. Јуна 1892 године.

Председник. Отварам састанак, молим вас да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита. После усвојених исправака Андре Одавића Б. Нешића и Л. Дашковића протокол се усвоји.)

Коста Б. Мијаиловић. Решено је пре године, и по дана, да се вожарена улица оно жељезничке станице кладрише и да се напад направи. То још није учињено. У тој улици има једна школа, тако звано забавиште за децу и деца трпе велики смрад од нечистоте у тој улици. Ја молим да се то што је решено, изврши што пре и да се каже одведе у бару „Венецију." Нека се зовну и сопственици. И они ће сигурно потпоћи тај посао, пошто је у њиховом великом интересу да им се зараза испред њих уклони.

Председник. Нарадићу да грађевинско одељење прегледа и премери место, да оцени шта ће коштати рад и да ми реферише има ли могућности плаћења, па ћу према томе учинити шта треба.

Сад вас молим да чујете протокол лицитације о опранци и сувише искварене калдрме од „Обилићева венца" до „Скопљанске улице" и на „Теразијама." (Секретар прочита).

О овој ствари ја сам се саветовао с г. Смедеревцем пред долазак новог шефа, г. Т. Селесковића и нашао сво да се мора нешто радити на овој опранци те да се омогући свобраћај колима док се нова калдрма не постави. Без тога није могуће тамо колима пролазити. С тога сво и држале ову кратку усмену лицитацију те да видимо по којим би нам се ценама могао сврши посао. И ви сте цене чули.

А. Одавић. Да ли се мисли да ће преузимач моћи да изврши постављање коцкасте калдрме тамо у овој години?

Председник. То је велики посао и ја сумњам да ће предузимач моћи толико количину коцака да набави.

Др. Милан Радовановић. Ја мислим да би се тај ме баш велики простор, могао одма калдрмисати те да се не изложено овоме трошку.

Коста Б. Мијаиловић. Ако општина претреса ту калдрму, то ће скупо да кошта. Но најбоље ће бити да се по мало пасне где треба те да се за време послужимо.

Председник. Добро. Ја вас молим да оставимо ову ствар за још који данчете да једнако може ли онако да остане, или шта да се ради.

Сад изволите чути извештај грађевинског одељења о дозиду осе у новим улицама.

Секретар чита:

1. О оси у Аласинској улици (прими се).

2. О оси у Лесковачкој улици с продужењем североисточне стране палилулског трга.

Мина Бончић. То је о постављању осе на палилулској пијаци?

(јесте). Како се жени чини то инжењерско одељење као што треба. Само да се толико проширује кад је ширина велика и кад нема нужде да је већа.

Ту може општина да пређе без икаквих трошкова на опет да буде улица како треба права и пространа. Вала само онде код Илићеве и Скакавчићеве куће да се неопходно општинског земљишта има уступи те да она напред напред, па је улица како треба и права.

Што би ми без нужде кретали куће са њихових места, одузимајући им по 4 метра?

Ја сам с тога против њеног комисије и налазим да ово није у интересу општине.

Председник. Можемо оставити ову ствар за идућу седницу. Но ја вам у напред кажем, да онде комисија није смела да се упушта у то и да кварн регулационе плане. Она је имала само да одреди средину од једне до друге стране, а план не сме да дира.

Мијајло Бончић. Ова је једна улица на лакат изведена. Зашто тако да буде. То није по регулационом плану.

Председник. Овде је улица пројектована да се изведе онако као Душанова улица. То је тако звали „булевар".

Мијајло Бончић. Нека инжињер објасни за што су ти предлози тако нужни. (Чује се: није тај).

Председник. Нека остану осе на другу седницу. Сад да идемо даље.

У једној ранијој седници ја сам напоменуо како је велика потреба у општини београдској, да се концентришу сви приходи у једно те да се не развлаче и да те приходи утичу тако да не може више бити могућности да се чине злоупотребе какве су се нешто појављивале у општини београдској и каже ће после опет да настану, ако се не побринемо о томе. Поводом тога ја сам образовао комисију, која ће прочутати то питање. Комисија је састављена од благајника, књиговође и статистичара и поднела је извештај у коме сматрује какве врсте такса има општина, каквих прихода, и на праву предлаже да се неки од ових прихода наплаћују помоћу таксених марака. Даље да се уреди тако да не мора да се дуже часе на неке места. То је питање претресала и једна комисија, коју сам ја образовао и због тога, што она налази да треба увести марке, она вели, да треба и одобрење државне власти.

С тога мислим, да треба одбор ово да прочуи, па ако и он ово одобри онда да се траже пристанак државне власти.

Пристаје ли одбор на ово? (Пристаје).

Мијајло Бончић. Какво одобрење сплате?

Председник. Н. пр. да нам пропише зорну итд. Ја предлажем г. г. Мијајла Бончића, Соломона Аврејела и Марка Великарића.

Бока Ж. Нешић. Господо, ја видим да се ова ствар овако узима. Од какве је користи то питање може се сваки уверити. Према томе овом питању треба дати већу пажњу него што је учињено. С тога би вратио комисији ту ствар да је боље прочуи. Истина мало ће теже бити да се штампане марке наврши, али ће општински приходи са 20%, већи бити.

Вељa Тодоровић. Ја мислим да не морају бити баш марке. С тога пак то комисија прочуи и после да каже како мисли да се ово уреди.

Марко Великарић Ми смо за мале ваништине стварн орећњали наше људи у комисију, па држим да и онде треба неке лица одредити, јер ту треба много искуства. С тога мислим да се ова комисија попуни са још два члана а нарочито би молио, да се попуни са г. Одавићем, а сем тога да уђе и г. Коста Петровић. (Усваја се).

Председник. Усваја ли одбор ово? (Усваја) Сад хоћете ли да почнемо извештај о пијацама или да продужимо извештај о новим улицама. (Чује се: О новим улицама) Добро. Изволите да наставимо. (Секретар чита).*)

Састанак је закључен у 9 час. у вече.

*) Ова нова улица општинаље се звала: у колико Ур.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 28. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ ОВАЈЕ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 5. Јула 1892.

Нема је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату вала слати управници на општинске
суд а сво кореспонденцију на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

СВЕЧАНО ОСВЕЋЕЊЕ И ОТВАРАЊЕ ВОДОВОДА.

Још пре Петров-дана приметиле су се припреме око њеке Милошева споменика на Теразијама у смеру, да свечаност испадне што сјајнија онога дана, када Београд, српска престоница, добија довољно здравe, бистре и хладне воде.

Општина је наредила, да се подигну нарочите трибуне, око споменика, њеког Милоша, од којих једна главна и средишња, две краљеве и споредне и пред њима сто и за представнике нашега јавнога живота, штампе.

На Петров дан у одређено своје време одслужен је служба божија у саборној цркви. После службе божије по нарочитом распореду у 11. часова дошао је његово Високопреосвештенство Архиепископ београдски Митрополит Србије Михаило, Краљевски Намесник г. Ј. Ристић, и министар председник г. Пашић, г. г. министри Сп. Милосављевић, Милја Душковић, Андра Николић Мика Ђорђевић и Дим. Ђурић, г. српски Посланик, више државних саветника и знатан број осталих њених достојанственика. Сви су они били на нарочито подигнутој средњој трибини. На трибини која је била у средини обред освећења је извршио тачно у 11. часова је Његово Преосвештенство Митрополит Михаило. На трибини десно од оне била је подигнута говорница, с које је председник београдске општине г. Милов. Р. Марићановић у присуству високодостојанственика, чланова суда, виђенских појединаца, одборника садашњих, као и ранијих година, и необично много сакупљених грађана београдских поздравио присутне г. г. достојанственике, и грађане нашега града лепом, складном и јенгровитом беседом која гласи:

„Преосвећени владико,
Господине Намеснче,
Поштована господо!

Међу прве потребе за одржање живота човекова броји се вода. Нема живота где нема воде. Да је то истина потврђује како садашњост тако и прошлост човекова. Има трагова и код најстаријих народа како су своје насеобине снабдевали водом на два начина: копањем општих, заједничких бунара или довођењем извора с веће даљине.

Тешкоће, које су пратиле често старе народе око набавке довољно воде, учиниле су, без сумње, те је вода добила религиозну важност готово код свих народа.

Што је напредовао више човек, дакле, што се развијао његов живот више, развијала се и потреба за водом тако, да је у времену највеће културе старог света, употреба воде по градовима, делома по остацима грађевина за воду, далеко више разграната но што је данас у ма којем јеропском граду.

Римљани, који су се најпре бринули да снабдеју своје градове водом, нису се устезали да доводе воду са 20 и више часова даљине. Један део београдског досадашњег водовода, по свим знацима, римског је порекла. Стари Рим, који је имао на 350.000 становника, доводио је воду са девет разних страна. Дужина свих водовода износила је око 450 километара, а сва скупа давали су по 2700 литара воде дневно на сваког становника. У унутрашњости градској било је око 1350 чесама, близу 600 водоскока, 860 јавних купатила, и т. д.

Дакле ниједан град, ни у Јеропи ни у Америци није достигао у том погледу стари Рим.

Водоводи су код Римљана били државни, а не општинске, као што су сада.

Са опадањем старе културе опадали су и водоводи. Средњи век више их је разорано него подизао.

Тек почетком овога века, који је корачао гигантским корацима у култури, настављени су водоводи међу прве потребе данашњих градова. — Кућевни бунари, где их је било, обично су се загађивали временом тако, да је употреба воде из њих била немогућна или је убијала по здравље. Извори пак, који су се налазили у ближини градова, већином нису давали довољно воде, те с тога и видимо, нарочито у другој половини овога века, да већина градова, као у Јеропи тако и у Америци, приступа грађењу нових водовода, и, до 10. 20, и више часова хода. Прави ради на томе да доведе воду са 80 часова даљине.

У погледу водовода сво се данас, између других јеропских градова, убраја и наш Београд.

Београд, нога су — како историје воде — још Келти заснивали, и кога су многи народи освајали, био је од постања свога ватрена насеобина и важна тачка, не само с војничког већ и с трговачког гледишта.

Трагова, на које налазимо, како код свих града тако и у самом граду, кажу нам — како испитивачи говоре — да је Београд морао имати још од свога почетка нарочите водоводе, који су му доводили изворе или подземну воду са 6 до 7 километ. даљине, и ако тп готово са свим опкољавају две тако моћне реке: Сава и Дунав.

Један део тих старих водовода, нога су Римљани, а доцније и Турци, обнављали, — доводе је и и данас ови доводи воду са истих извора.

Ну, од 1867 године, када су Турци на тврђаву српских истерани, Београд се почео нагло развијати а и становништво му је стало нагло прирашћивати. То је учинило те је осећања за водом била све већа и већа из године у годину.

Већ прних година, по одласку Турака, представништво Београда предузимало је кораке да се појављу извора београдског водовода, и, да се поправе неки заштитни делови водовода. Од тога доба на све до данас може се рећи, питање о водоводу и снабдевању Београда са довољно воде није никако ни сведено с дневних послова.

Све општинске управе, које су се наменале за последњих 25 година у Београду, радиле су на том питању неко више неко мање. Али честе промене општинских управа с једне стране а осцилација поврана на тако велико предузеће с друге стране — учинили су те сви ти послови нису свршени систематски, једнобразно и по једном утврђеном плану, већ су почињали напоп чим дође нова управа.

Тек од 1884 године а нарочито од 1888 године дат је бољи правац том роду а и утврђена је основа, како да се подиђи не само водовод него и друге општинске потребе.

Данашња је свеспокона резултат тих радова.

Од 1884 године па до половине 1888 године а под председништвом општинским, Др. Вл. Ђорђевићем, Михаилом Богићевићем, Светомиром Николајевићем и Живком Карабиберовићем — вршени су претходни радови око истраживања извора и подизање воде у најближој околини Београда. Ти радови требали су да послуже као основа за решење питања одакле и на који начин да се Београд снабде водом.

Ну, ти радови нису били још не довршени а управа општинска била је, тако рећи, претрпана разним понудама — да се Београд

снабде Савском водом и да се надзиране воде даде приватним у повлашћење. Жудња, да се питање о водоводу скине једном с дневног реда, јер оскудица у води постајаше све осетнија, у мало се није навела општинско представништво да се поведе за тим попудама и водовод ода у повлашћење. Захваљујући комисији, која је имала готово да реши то питање и која је састављена била из 25 чланова (господа: Сима Лозанић, Ђорђе Ж. Ђорђевић, Мавродо Кандис, Михаило Крстић, Димитрије Стојановић, Влада Марковић, Свет. Поповић, Др. Ђока Димитријевић, Коста Петровић, Др. Јаша Пачу, Анта Алексић, Марко Стојановић, Михаило Павловић, Милан Павловић, Фердинадо Розет, Милан Бранковић, Миша Марковић, Јово Кремаловић, Љубомир Клерић, Др. Марко Леко, Пера Велимировић, Миша Михаиловић, Едиџ Буги, Никола Ђорђевић и Др. Мих. В. Вујић). Попуде није успеле ни комисији је подпела 11. Јуна 1888. године извештај и казала да се одбију све попуде и да се не подвирује путем повлашћење ни грађење водовода ни друге општинске потребе.

Тадашње општинско представништво није дошло никако дефинитивно решење поводом овога извештаја, и питање је стајало отворено до Маја 1888 г. када су почеле стизати нове попуде за грађење водовода.

12. Маја 1888. председник општински г. Карабиберовић сазвао је конференцију од 14 одборника, међу којима је било техничара, финансиста, правника и трговаца ради дефинитивног питања о водоводу.

Та конференција поверила је решење тога питања комисији састављеној од оних чланова. г. г. М. Јосимовића као председника, Николе Н. Стаменковића, Косте Главинића, Светозара Зорића, Др. Јаше Пачуа, Др. Марка Лека и Анте Алексића. Комисија је имала пре свега задатак: да даде мишљење о подесним попудама, за тим шта општина да предузме и на који начин да изведе на чисто питање о водоводу, те да се једном може приступити и његовом извршењу.

Изветајем својим од 26. Маја 1888. године комисија је предложила, да се одбију све подпесене попуде, да се избегнак у начелу давање водовода у повлашћење или концесију, да се продужи истраживање воде у околини Београда, да се то истраживање повери г. Оскару Сиркеру, инжењеру из Мапхајма, као стручњаку за те послове; за тим да се, на основу постигнутих резултата, састави програм за израду пројекта и тек онда приступи самом извршењу поште се осигурају за то извршење нужне суме новаца.

У седници својој од 2. Јуна 1888. г. одбор је општински усвојио у свему те предлоге, и одлучио исту комисију да допуни са г. Сиркером истраживање воде у околини Београда.

Поште се хидролошким истраживањем околине Београда у давини од 20 километара није могла добити изворна вода у околини поменутој, поливо је потребно за салашњи Београд, покушало се да се пађе подземна вода. У том погледу најбоље изгледа на успех давала је равница између између Београда, Железника и Жаркова, т. ј. у околини изворе познатих под именом „Беле воде" сиче Жаркова.

Истраживања, која су предузета у тој равници утврђено је, да се између непробојних слојева уме, налазе са свим мали поточићи и шљунчани слојеви, који су испуњени водом. Даље је потврђено да та вода има пад од Железника и Жаркова ка Чукарици и Сави, а да тим да иста вода долази на дланове, јер је нестанице исказала и пад појединих земље на овим цени, које су спуштане ради испитивања, у дубину од 20 и више метара. — Самим тим геолошким склопом, као и на основу температуре и хемиске анализе, утврђено је да нема никакве везе између подземне воде у равници између и њене подземне воде.

Прелазећи воде, из једног парочито за то сагређеног бунара, утврђено је, да је најећи подземни ток воде толико јак, да може са потпуном сигурношћу дати потребну количину воде за Београд са обзиром и на доцније умножење становништва градског.

Анализама воде, које су извршиле наши хемичари господа: Др. Марко Лекo и Бранко Апонић, а за њима анализама вршеним у заводу за испитивање животних средстава у Минхену и Мапхајму; даље бактеролошком анализом Др. Милана Јовановића — Батута и вишељетном чувеном хигијеничара Др Макса Петенхоферa, потврђена је и доброта воде у погледу њезине употребе за пиће и друге намирнице.

18. Јула 1889. године одбор је општински решио да се доведе у Београд подземна вода из макиште равнице, и поверио је израду пројекта за водовод г. Оскару Сиркеру.

У седници одбора општинског од 20. Марта 1890. године под председништвом г. Николе Пашића решено је: да се приступи и самом извршењу водовода, руковођење да се повери г. Оскару Сиркеру, и надзор над целим радом поверио је нарочитој комисији, коју још и данас састављају господа: Никола И. Стаменковић, Коста Главинић, Тоша Селесковић и Живко Милосављевић.

Поште је 3. Јуна исте године збор грађана решио и питање о набавци потребних новчаних средстава, то су 15. Јуна одпочеле припреме за грађење новог водовода, а у исто доба и приступило се реконструкцији постојећега водовода.

По томе, господо, захваљујући у првом реду Београђанима што су одобрили новчана средства за водовод.

Захваљујући искреном потпомагању свих кородавних чинилаца, а поглавито захваљујући увиђавности истражитости и доследном раду општинског одбора; захваљујући и неуморном труду оних лица, којима је извршење и надзор над овим великим предузећем поверено, — Београд има данас довршен нов водовод. Нов водовод даваће Београђанима сваки дан преко три (3) милиона литара воде, а то је тамам сто пута више но што му је дакао досадашњи стари водовод.

Господо,

Срећан сам, што ми је у део пало да се под мојим председништвом славни данас довршене овако великога и по Београд значајнога предузећа, и захваљујући свима онима, који су на чим приношењем довршењу овога предузећа, — објављујем Београђанима да се отвара од данас нов београдски водовод и да се предаје јавној употреби. Предаје се јавној служби данас, на Петров-дан 1892. г. од рођења Христова а за владе милостивога Краља Српског Александра I, на дајући израза нашој радости за извршени овај рад, молим нас да узвикнемо: Живео Краљ Александар I.!

Кад је председник довршио своју беседу с узклицом: живио Н. В. Краљ Александар I, под чијом је владом довршено ово велико дело за српску престоницу, изорало се громко: „живео Краљ".

По завршетку беседе, пуштен је на дан председников знак, нама на водоскоки, који је терао у песму од пеколико метара. У исто време интонирала је војна музика Краљеву химну. Незнака дружина „Станковић" одпевала је „Тебе Бога хвалимо".

После тога је послужен ђогата водовода пред Краљевским Намесник, чланови владе, г. митрополит, владика Никанор и остали високи достојанственици.

Кад је све ово свршено, председник је испратио Краљевског Намесника и све госте до палаца круга, где је била свечаност.

Тако је завршен прин део свечаности овога знаменитог дана по наш мили Београд. Љубав Београђана према овакој установи је велика, јер на самој свечаности било је ово неизмерно видати душа.

У вече ово 8 часова поред ове свечаности, у Калемегдану, уређено је ово кратко време тако, да би се могле да подиче више и далеко старије, богатије и веће престонице, и не само више и далеко старије, богатије и веће престонице, и не само данас Београд. Калемегдан је баш лично отеклен са хиљаду лампиона. То је давало диван изглед на све Калемегданске средине, а нарочито је изгледа био онда, кад се посматрао са земунске или панчевачке стране у свом бопластичном положају. Концерат је отворен свирањем војне музике, под управом спремног, вештог и енергичног г. Бродила.

Радост, коју су уживали, ово поводом хиљада Београђана на Калемегдану изгледа, да је покупена ружним временом, које као да хтеде бити. Али је та радост трајна, јер је и Калемегдан, нехадашње српско равиборите, стално затакни српском тополом крају, окићен светим костима Срба јунака, данас овако уређен и украшено уточиште ирових грађана Краљевине. Београђана за крепљење здравља, дивни београдски цветак и дока старога српског самопрегоревања за све што је добро, корисно и узвишено. Да, та грађа радост је само потенцирана, кад је натрошет пуштен, те је лако знака на све стране, да је Београд пошао у знаком погледу путем напредњака, развоја и модерног живота!

А. Р. В.

ОБЈАВА

Спајање појединих кућа са новим београдским водоводом отпочело је 22. ов. мес. Како је према закону обавезно, да се свака кућа са водоводом споји, то ће чиновник управе водовода са кметом логичког краја у сваку зграду утврдити место за спајање.

Ово се даје на знање грађанству београдском, да чиновнику водовода не чини никакве сметње, но да против да му буде тачног обавештења о овоме:

1. На ком месту жели, да ли се кућа споји са водоводом;

2. Где да се постави водомер; и

3. Ако би коме ван обичне домаће потребе још за какву другу потребу вода требала, да и то саопшти дотичном чиновнику.

Ако који од сопственика не хтеде дати ова обавештења, у његовој ће се згради извршити спајање по напређењу управе водовода.

Од суда општине варошп Београда 23. Јуна 1892. године. АБр. 7875.

НАРЕДБА

Пошто разне забране по заната као нпр. пекарница, сапунара, вештачко претакање и т. д. и друге забране као цирцуси, менажерије, разне позоришне представе и т. д. доље утичу на одржање Народног Позоришта те је одбор општински у седници својој од 11. Јуна 1892 год. одобрао, да се од пекарница, сапунара претакања и т. д. сопственика цирцуса, менажерија, разних позоришта и т. д. наплаћује поред досадање таксе за општину још и половина од тога у корист Народног Позоришта.

Суд општине зар. Београда, на основу горњег решења одборског,

наређује

свима, којих се тиче, да се овог решења придржавају и одређену таксу каси општинској уредно полажу.

Ко противно овој наредби поступи биће кажњен по §. 326 крив. зак.

Од суда Општине зар. Београда. 12 Јуна 1892 год. АБр. 7537.

НАРЕДБА

У интересу здравља овдашњег грађанства а на основу тачке 6. члана 36. закона о општинама, суд општине зар. Београда,

Наређује:

I. Да од 1. Јануара 1892. год. поред месара још и сва она лица која колу стоку на распродају, као: механџије, кафеџије, гостионичари, кувари, пекељари и други, врше клање стоке на општинској клаоници.

II. За клање стоке одређује се ово време: крупна стока клаће се од 1. Маја до 1. Септембра од 4 до 8 часова по подне, а од 1. Септембра до 1. Маја од 8 пре до 5 часова по подне. Ситна стока, као и свиње, клаће се од 2 до 8 часова пијутра и то од 1 Априла до 1. Септембра, а од 1. Септембра до 1. Априла од 8 пре до 5 часова по подне.

Овим се одређено време за клање стоје, у члану XIV. правила о слободном клању стоке изменује.

III. За наплату аренде одређени чиновник надзире клатнице унутрашње искључно за клање стоке за општинској клаоници.

IV. Ко би се од клања стрешио о овој наредби казниће се према XVI. и XVII. члану правила о слободном клању стоке и кажњене заложника.

Из седнице суда општине варошп Београда АБр. 9606. 22. Децембра 1891. године.

НАРЕДБА

У интересу сигурности живота деце, која се купају у отвореној води било по бари, Сави или Дунаву, суд општине варошп Београда својим решењем од данашњега

наређује:

свима општинским одељима, да нађе строго и надзирају, да се деца не купају у отвореној води, било по бари, Сави или Дунаву. Свако дете, које би се нашло на купању у отвореној води, треба узети на саслушање о томе: чије је, каквога му је занимања родитељ и где станује, па с логичким родитељем најстрожије по закону поступити.

Пресрочује се одељу, да ову наредбу стави што пре до знања грађанима свога краја: родитељима да забране деци купање у отвореној води, занатлијама и позорницима општинским да забране таквој деци купање и сапна, којех се непосредно или посредно ово тиче, да се строго придржавају ове наредбе.

Од суда општине варошп Београда 30. Јуна 1892 год. АБр. 9062

НАРЕДБА

У интересу здравља грађана београдских, а на основу акта управе варошп Београда од 15. Маја 1891. год. ДБр. 703 с погледом на члан 9. тач. 8. закона санитетског, суд општине варошп Београда својим решењем од данашњега

наређује:

свима месарима да свиње у рову од три дана, од дана сконштења из варошп уклоне и сместе их у општинске оборе до клаоница привремено, док се за ово не одреди стално место комисије.

Ко ше овој наредби не поступи, да се казни по члану 33. тач. 2. закона санитетског (36. сан. вк. II. стр. 138).

Од суда општине зар. Београда АБр. 615. 30. Јуна 1892. год.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао

(С једном генеалогијом тобланом)

(Течај награђен прном надежданском наградом општине београдске.)

МОТТО:
Скендербег је орао Обилића. Вајтов.

ПРЕТРЕЋА КЊИГА

којима сам се позабавили при изради ове расправе.

(Наставак).

Ако бисмо, дакле, хтели узети, да су те две биографије обе оригиналне, т. ј. да су их писци писали не служећи се један делом другога, онда би се, мислимо, толика сличност између њих могла протумачити само тиме, да им је извор, из кога су обојица црпли материјал, био један исти.

Друга, такође врло важна ствар, што се тиче овога дела, јесте питање: ко је његов писац? Питање то врло је важно с тога, што бисмо, знајући писца његова, знали одмах и то, колико је оно поуздано и колико му се може веровати. Међутим, на то питање, као да се, бар за сада, још не ће моћи тачно одговорити.

До пре неколико година о томе се баш није знало: сви су за писца Fatti illustri знали само толико, да је *немогући*. На то тврде и саме поменуте речи академика Мајаротића: „Не зна се ко је писао“ и т. д.. Али пре две године као да се поче разчишћавати и то питање и као у осталом, како се која чини, готово са сваи ће успеха. Ту, да би поништавши читавошна бо јасније цео наш доцнији говор, да наведемо овде све оно, што је досад на том питању рађено. Мијатовић у Гласу XXII. вели од речи до речи овако:*)

„Француско је дело Scanderbegi Historia штампано у Анрилу 1480-те године, дакле већ двадесете године по смрти Скендербеговој. Писац се није потписао, и само се на крају (!) каже да је ту историју издао неваиде Арбанас [edita per quendam Albanesem (Albanensem?)]. Кад је ово дело прво пут на италијанском преведено, не знам, али се поменуте године од год. 1545; Сансовин је ово прештампано год. 1573. под насловом „Fatti illustri del Signor Giorgio Scanderbech, d' incerto auttore.“ Ово је у збирнику списа о Турској која је Сансовин посветио „Јеронему Ангелошћу кнезу од Дрништа.“ За ово се зна зато што је Сансовин у ствари превео са латинског на италијански од Бомарда (Giovan Maria Bonardo), који је под насловом: „Gli illustri et gloriosi Gesti et vittoriose imprese fatte contra Turchi dal Signor D. Giorgio Castriotto detto Scanderbeg“, штампан у Млецима 1584. И Бомардо је своје издање посветио кнезу од Дрништа Јерониму Ангелошћу. У самом предговору он каже да је дело написао „Дмитрије Франко, свештеник који је био у служби Скандербеговој.“

Као што се дакле из овога види, по Мијатовићу изгледа ово троје: 1° да је дело Scanderbegi Historia и Fatti illustri, које је прво издао Сансовин а после Бомардо, и од којих у осталом ни једно издање од год. 1591., којим смо се ми служили, да су дакле та два дела једне исте, само што је прво оригинал а друго превод; 2° да

*) Глас XXII. стр. 19.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

47. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

20. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милош. Р. Марковићевић; биле с. кнез. комесарка г. К. Чумић, од одборника г. г. Н. Х. Шантић, Др. П. Поповић, Др. Аласић, Др. Ружић-новић, С. Аврамов, С. Вељковић, М. Туцаковић, К. Петровић, Ђ. Нарандић, В. Тадоровић, Т. Димитријевић, Ј. Јовановић, М. П. Бошњак, Ф. Васиљевић, Р. Дрогобић, М. Калетановић, М. Јовановић, Ђ. Ж. Нешић, А. Шпиц, А. Ј. Одавић, Стев. Чађевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука одржане дражне 20. Јуна 1892. год. и у одлуци бр. 496. уписнень је додуше, да се против поверенитству за председ радова ове владичевића енциклопедијом калдрмом у Свасној улици, дода г. Милан Калетановић, а другоме г. Др. М. Т. Леко.

II.

По прочитању акта петрашког судије од вар. Београд АБр. 7819, 7833, 7836, 7834, 7835, 7858, 7818, којима се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио да је Димитрије Прванонић доброг имовног стања, а да му је имовно владање незнатно; да је Јоца Јуришић, доброг владања а средњег имовног стања; да су Лека и Крс а Петровић доброг владања и доброг имовног стања; да су му Тодор Мишић, Марко Зорић, и Мартин Петровић непознати.

III.

Председник општине одбору на изношење молбе, којим се тражи уверења о сиротиње стању. По прочитању тих молба СБр. 11169. 11180, 11183, 11185. 11195, 11201, 11222, одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању Јована Карамијаловића, Катарине Зарић, Руже Караџић, Катарине Сашић, Јована Томаловића, Драгиње Ристе Јовановића, и Мише Калуђера, — на тек онда да им шаља тражено уверење.

IV.

Председник општине одбору на одобрење шестнаџе комисије о одређењу осама у појединим удицама.

По прочитању тих извештаја ГБр. 1075, 1073, 1120, 1114, 1113, 1112, 1172, одбор је одобрио дређење осе у удицама Трговачко, Вогинечкој, Зеронић, Тошрићском тргу, Краљевића Марка, Мајданској, Саинком Стоваришту, и продужку Милеше улице.

Одређивање осе у другој паралелној Душановој улици упутио је одборском поверенитству г. г. Мате Јовановићу, Милану Калетановићу и Степ. Чађевићу, одборницима, да прегледе ово питање па да се по том поднесе министарству грађевина на одобрење за плаши розлошни.

V.

Одборник г. М. Калетановић предлаже, да се изда наредба, да се може кров зарези носити заклоп само у затворени сандушни, инако се неће проспелати.

Председник одговара, да ће се издати таква наредба онда, кад буде општина набавила за углед таква затворена кола.

VI.

Одборник г. М. Калетановић интерпелише, ђако су браћа Берђевићи, подижући своју кућу на Теразијама покрили улицу и да гасе креч на соклу.

Председник изјављује, да ће издати наредбу, да се сваки светина сгобрађају уклоне.

VII.

Одборско поверенитство изборно у седници одборској 20. Јуна 1892. год. АБр. 7855, да другим конуја Шоме Ајхлера, подноси свој извештај

По прочитању тога извештаја одбор је после поднешеног гласања са 14 гласова против 1. — 7 пису гласали — решио, да се овај извештај у свему прими и по њему поступи. Издаци по овоме да се чине из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 1105, дражне 16. Јуна 1892. год. за грађење гробница на новом гробљу, одбор је решио, да се одређене гробнице на новом гробљу уступи Петку Вељковићу под предузимачу по ценама и то:

За гробницу прве класе 243·95 дин.
За гробницу друге класе 229·80 дин.
И за гробницу III. класе 187 дин.

Да се свиђа 28 гробница прве класе, 26 гробница друге класе и 36 гробница треће класе.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Цена хлебу.** Као је познато, одбор је општински решио, да се цена хлебу одређује према средњој цени жита, за прошлих петнаест (15) дана са додатком броја седам (7) као сталног коефицијента, који ће збир дати цену једнога килограма хлеба у пари.

Средње цене за поједине дане, од 16. Јуна до 30. Јуна ове године закључне биле су ове и то:

16. Јуна 14·75 дин.
17. Јуна 14·50 дин.
18. Јуна 14·60 дин.
19. Јуна 14.45 дин.
20. Јуна 14·25 дин.
21. Јуна 14·20 дин.
22. Јуна 14·25 дин.
23. Јуна 14·— дин.
24. Јуна 14.— дин.
25. Јуна 13·90 дин.
26. Јуна 13·50 дин.
27. Јуна 13·50 дин.
28. Јуна 12·50 дин.
29. Јуна 12·15 дин.
30. Јуна 12·— дин.

Кад се из ових средњих цена израчуна средња цена за сих петнаест дана, налази, да је жито просечно коштало за петнаест дана месеца Јуна 13·80 или, 14 динара.

Према поменутом одборском решењу овој средњој цени жита долаз је број седам, те је добијена цена хлебу по килограму, која износи двадесет и једну пару динарску.

На основу овога рачуна суд општине вар. Београда решио је, да у првој половини месеца Јула буде цена хлебу двадесет и једна пара динарска од килограма, а да се по нарони продаје леб по двадесет пара дин. у тежини од 953 килрама.

је према томе писац другоје дела исти који и прота, т. ј. Димитрије Франко и Ѯ да је писац Fatti illustri *благојевић* Скендербегов, поменути Франко.

Али ми ћемо се потрудити, да доказемо да ни једно од тога трога не може бити истина.

Пре свега, да Scanderbegi Historia и Fatti illustri нису ни из далека једно дело, о томе се може увертити сваки, који је сиио прочитао оно, што сио ми напред казали о обема њима. Али још много појаснићемо о том уверење нас овај факат. Једини биограф Скендербегов, који је имао у рукама поменуто дело Scanderbegi Historia имао је и Fatti illustri (само он је имао друго издање Сабсовикове историје од год. 1577.) и с тога ће његова реч у овом питању бити од пресудна значаја. Али кто, он не само ће казе да су то два дела једно исто, већ ита више пређем тврди да између Fatti illustri и Варлекијева De Vita etc. нема готово никакве разлике, а као се Scanderbegi Historia грдно разликује од Барлекијева дела, то ово напред доказано нелази. Јасно је дакле као дан, да ирва тачка у Мијатовића не може никако опстати. Али ни с другом није боље. Доказа за то читалац тек ће може наћи у овоме што смо напред казали. Јер ни ово из предговора Цамприна видели то, да је писац Scanderbegi Historia близо у Бару и да се при писању својега дела, као главним изворок служио причама свога брата, свештира у самој телесној гарди Скендербегову. Ви ли ако радио један благајник Скендербегов, који је, као једна од знатнијех личности у држави Скендербеговој, морао бити добро познат са свима догађајима што су се дешавали у Арбанији, и без причања брата својега? Али осим тога, ми и овде имамо непобитан доказ, да ни та друга тачка не може бити добра. Цамприја, по безименом*) писцу, у своме делу а на страни 359. изрекоо каже, да је Скендербег год. 1457. био послао злотни пашмоог као посланика *благојевића свога Димитрија Франка*. Ви ли дакле сад и како могло бити, да је безимени писац исто лице које и Димитрије Франко? Зар би онда он говорио о себи као о неком са свим трећем лицу и зар би се могло уздржати а да нам не да што више детаља о својој личности? — На тако је и с трећом тачком. Истина

*) Таво ћемо одсад звати писца Scanderbegi Historia.

за њену неосновалост немамо каква непобитна доказа као што смо имали за обе прве тачке, али нам ипак навесне стварн и ту ће. надамо се. потпуно оправдати наше мишљење.

Мн смо већ напред казали, да и у овој књизи, као и у Варлекија, хронологија не нала наша; дакле, да су и ту писма исто онако лажна као и у De vita etc. На би већ и само то било довољно да покаже, да писац тог дела није могао бити каква човек, коме би дела Скендербегова морала бити тако позната као на пр. његову благајнику. Али, да писац Fatti illustri није доиста могао бити један благајник Скендербегов, дакле човек који је непрестано био уз Скендербега и то као једна личност, на прам њих као може увертити и то, што се п. пр. у овој књизи каже, да је Скендербег умро јануара год. 1467., док ћемо ми после непобитно доказати да је то било тек идуће (1468.), или то, што се и ово дело, као и Варлекијево, готово изгледа као да је слико с аутентичних документима и т. д. На последку, без сумње, не ће бити без и ове важности ни то, што писац овога дела ни у општинској послозима неће ни мало опширније ни у осталим стварима. Шта више он је

ИЗВЕШТАЈ

о јавничким радо којв је потрошена на чишћења у Београду

од 25. Јуна до 1. Јула 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Број дижења сата	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Општ. бунара	9·15 м.	1,598.400	
2	Вел. извора	24 сат.	3,243.130	
3	Врач. извора	24 сат.	971.610	
Свега за 15 дана литара			5,813.140	

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 13. Јула ове год. од 3 до 6 сати после подне држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда општ. београдске (у кући Панделејој на мирачком тргу) јавна усмена лицитација за опраику свију основних школа београдских.

Кауција се полаже при лицитацији у 600 динара у готовом или државним папирима.

Банкн услове и остала документа могу се видити у помењутој канцеларији сваког радног дана у време канцелариско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар Београда Г'Пр. 1299. 2. Јула 1892 год. у Београду.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по сваког. великима)

држан. 11. Јуна 1892 год.

Председник. Пошто нма довољан број одборника да се може радити то отварам одборску седницу и молим одборнике да саслушају записник од прошлог састанка (Секретар прочита).

Има ли шо да примети што на записник?

Бока Невић. Онде где се говори о маркама погрешно је записано да је председник решио, да се установе марке за општину, него треба ставити, да је председник наложио да заведе марке ради бољег прикупљања општинских прихода; да је за тај посао одређено из чланова суда комисију и ова је поднела од тога извештај који председник сад нзнси одбору и тражи да се одреди одборска комисија да тај рад прегледа и одбору поднесе своје мишљење. С тога нека се у записнику тако напише. То је прво.

Друго. За Краља Милана улицу казано је на једном месту да се нази не мења, међутим сад се опет каже, да се та улица зове у будуће „дворска". Дакле, да се исправи.

Председник. Краља Милана улица мења се са називом „дворска" — а у продужењу те улице остаје даље назив Краља Милана улица у томе да се исправи записник а тако исто да се исправе записнпк односно предлога за нарпс онако, како је г. Нешић казао, јер тако и јесте.

Милош Трнавски. Ту стоји на једном месту „тимочка улица" — а доцније та иста улица да се зове „обренова".

Председник. Не, не, и ту се помиње, но то још није дошао на ред. Имена су остала сама на другом делу улице.

Има ли још ко да примети на записник? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја)

Андра Одавић. Ја бих молио за једно питање пре но што почнемо дневни ред. (Изволите).

Чуо сам, да је нека комисија била којој је стављено било у задатак да опени предност предузећа трамваја и да је та комисија свој рад свршила. Молим г. председника да јави, колико је она оценила то предузеће?

Председник. На ово питање могу ово да кажем. Ради потврде уговора о трамвају код трговачког суда исказао је питање, на коју вредност има такса да се наплати. Ради тога дуго је то лежало у министарству финансије. Сад је београдско-трговачки суд предложио, да се то оцени нештачком комисијом, па према оцени те комисије, да се такса наплати. Тражено је да свака страна изабере по једног нештака а нештаци трећег за председника. Према томе тражено је и од мене да одредим једног грађанина за нештака и ја сам одредио г. Љубу Романовића бив. члана општ. суда а сада адвоката — и они изабрали за председника инжињера г. Надера, па су после оценили, да је вредност предузећа трамвајског у околини у колико је кауција дата а то је у 20 хил. динара.

Андра Одавић. Господо У колико је мени познато Суд је ушао био једну велику цифру приликом потврђења па је изнела и велика такса и услед тога је исказала комисија. Ја ово износим пред вас и питам вас, да ли је комисија савесна била у оцењивању предузећа трамвајског, кад се зна, да се кауција полаже према вредности предузећа. Ако је кауција 20 хил. динара онда је вредност 200. хил. Сад нам се општина огрешила о предузимачу или је рад ове комисије потпуно несавестан. Онде је општинска дужна. С тога ја износим ово питање пред одбор и тражим, да општина хитно њиме да се предузеће трамвајско вреди више и онда према томе да се даље по закону ради.

Председник. Ја сам вам ово казао, само ради обавештења. У осталом у то питање општина нема смисла да улази нити има смисла да општина одређује нештаке. Др-

---

ту насатао куд и како од безимсног пасца, па чак и од самога Барлеција. Ви ли даље могао бити, да је писац тај дошао до Димитрије Франзе, благајника Спендербегова? Нама се бар чини, да би то било немогуће.

На послетку, да споменемо овде још нешто, што се истина нате теме по тиче бог зна колико, али што ће бити доста важно за библиографију самих дела о Скендербегу.

О издању Fatti illustri од год. 1591. Мијатовић вели ово: „Од овога истог дела (т. ј. Бонђардова препода Fatti illustri) има једно издање од 1591. у Мацерата и код истог књижара (libraria della fortezza), само што се у овоме преводилац зове, шпанијарском погрешком, Монардо а не Бонардо, и што нема поглета овом Јерониму него само на једном месту стоји напртан грб фамилије Анђелошке.")

Међутим Ђорђе Петровић у своје библиографије**) описује то дело са свим друкчије. И по њему ово има име писца (он не вели преводиоца) — Монардо, али о грбу који носише Мијатовић он не вели нашта, већ место њега у његовој књизи на стр. 6. има портре Скендербегово с легендом: „Vera effigie del invitto Scanderdeg." Исто тако он вели противно Мијатовићу, да се име штампано налази у посвети Јерониму Анђелошићу, док смо ми напред видели, да Мијатовић вреском каже, да те посвете у том издању од год. 1591. нема.

Ако сад загледамо у издање од исте године, којим смо се ми служили, и које се налази у нашој Нар. Библиотеци, онда ћемо видети да се ни ово не слаже потпуно ни с оним издањем што наводи Мијатовић ни с оним што спомиње Петровић. Тако н. пр. у нашем издању истина нема грба Мијатовићева а има портре Петровићево с истом легендом, али опет нема Петровићеве посвете као што ће нема ни у Мијатовића. На тога нам налази ово двоје: или прво, да покенута г.г. писци нису имали у рукама ова издања о којима говоре, већ да су о њима говорили по неком другом, или да је год. 1589. а код нас нашли ни помену дело доживело три издања. То истина изгледа доста чудновато, али се нама могло догодити, јер је с том књигом готово исто тако нешто било год. 1584.

Као што ће мало доцније видети, ми смо при изради ове теме употребили око тридесет извора, те би према томе требало да проговоримо коју и о сваком од њих посебце. Али то би прво заузело сувише места, — а ми смо већ и онако овај „Претрес" дотле одужили, — а после, чини нам се, те не би ни било од бог зна какве користа. Колико сад се којим делом служили, то ће се најбоље видети на самих њих у тексту, где смо гледали, да наведемо сгуда тачно извор из кога смо ту и ту ствар узели. У осталом неки су извори били доста познати, као дело Луцаријево, Сансовиново (Giannali), Бузио и т. д., те не заслужују да се и о њима што опширније каже, бар што се тиче ове теме, нека су опет познатији, као Хевенов, Хаиово, Мијатовићево и т. д., то су сшима ноле стручњаци читаоцима познати. Али при свем том ми у овом прегледу не писмо бели потпуни, кад не писмо проговорили коју и о аутентичним документима из разних архива, који су увек најпоуздапији извор ма за коју историјску дело.

Архива у којима је до данас нађен ма какав документ, који би се тицао Скендербега и његове родбе, јесу први и најбогатији млетачки (Шћварк и Љубић), у које ће бити преко четрдесет и неколико

*) Мијатовић Ч., Гласник XXII. стр. 91.

**) Петровић Ђ., Гласник LI—52.

жала има да цени то односно таксе по свом нахођењу. Да ће се то питање једном свршити са дневног реда ја сам пристао да одредим једног од страше општине. Сад пита има општина у то да се мења во општину је таквог, да уговор буде потврђен а за остало нека сам суд заступа интересе државне, јер 7. месеци господо како чекам да се извуче та формалност, а кад се ономе дода и оно раније што је протекло, онда ћете видити, колико је трајало дуго да се до потврђења уговора дође Истина општина има дужност да заступа државне интересе али то у оним случајима где општина по своме делокругу рада.

Мијојло Бошнић. Ја сам хтео у том истом смислу да говорим као што каже г. председник. По закону о таксама ова се ко има право да се скрипеној таксе стара. Ту су порески надзорници, који имају правила по коме ће у том случају поступати. Дакле држава има своје органе који ће да воде бригу о интересима њеним.

Андрија Одавић. Ово што вели г. председник ја би могао да одобрам да ту није било и члан комисије одређен од стране општине. Кад се општина та ствар не тиче, она је требала то одмах да каже само то што она одређује члана у комисију значи да се то и не тиче. Ја то одбијам од себе. Кад је наџница од 20 хил. дин. може ли се примити, да и предузеће, које ће 20 година радити толико исто преди и после ће се то празнати да ће плати сами 80 дин. таксе, док обични предузимачи плаћају више.

Таса Кнежић Сивчић. Господо. Ја сам имао прилике да прочитам та акта у министарству и видио сам да не стоји то, што да је сад тек општина, пошто смота иуноважника, доказала колика је вредност грађевине. Општина је знала од прилике њену вредност условљен у уговору наџницу од 20.000 дин. Кад је дошла комисија суду на потврду, повело се питање колика такса треба да се наплати. Кад се око тога није дошло до резултата, предузимач је присио да се питање упути правном одбору који је и цењо и поделио се на две, па једни траже таксу на вредност од 200.000 дин. а други веле да би требало одредити комисији на вредност посла процењ. Према овоме последњем мишљу и уређено је и комисија је нашла да треба да плати таксу према 20.000 дин. Досета ово је чудо, и ја нисамо не могу да појмим да се нешто тако мало спустити.

Вељо Тодоровић. Ми смо чули да се покренуло одо ова питања која се нас не тичу. Нас се таке да се уговор потврди, а ко ће и колико ће таксе платити ово потпуно, то се нас нисовутно ништа не тиче то је ствар суда. Ако је оцењено предузеће на 20.000 дин. а суд мисли да то није прилично, онда нека се поиште веће зна. Њима је цело да се уговор што пре потврди и ништа друго и ми на тоже треба и да настојимо. С тога је излишно говорати о другоме чему.

Председник. И ја сам тога уверена да уговор треба да је што пре потврђен а зато, то је споредни ствар. Општина је тражила од предузимача наџницу од 20000 дин. и то је *одлучила* вредност за њу. Ако предузимач не би испунио уговор на начин на који се обвезао, он би пасубио свих 20000 дин. и ништа више. Ми, дакле, немамо да водимо бригу о њима, а ако би се то односило на таксе, то је њена ствар. Све дакле што је рађено од стране комисије, чињено је због државне потребе и нема потребе износите то с општином.

А. Одавић. Ја лично за мене, грађани да уђе у састанак да рад лица у комисији, одређеног од стране општине, не вреди ништа за мене и да се ја ограђујем од

таксе оцене по којој би оно предузеће могло да предсказа само вредност од 20000 дин.

Илија Ђорђевић. Ми знамо школу на 143.000 дин. и питање је: хоће ли суд наплатити наџницу према суми тој или према наџници? (чује се: о томе није реч!)

Ник. Хаџи-Поповић. Ја сматрам радњу изабраних општинског као и да не постоје.

Вељо Тодоровић. А трошк ли се овде да се то мишљење тога члана суда утврди? (Не!) Дакле, све што је он радио, радио је по општем другог општинству и нас се то не тиче нити ми за то одговарамо. Ми имамо да тражимо као одбор да се тај уговор утврди, и колико ће таксе платити предузимач, то није наша ствар, као ни то хоће ли његово мишљење вредити или не.

Мика Бошковић. г. Андрија није то питање учинио из доколице него је вероватно чуо у варошки и пребацивано му је за што се није неко од чланова или повереника општинских да предузеће тако јевтино оцени! Са свим је споредно питање, да ли је општинска власт увређена да тек сврке ради одреди једног свог човека у комисију. Главно је да тај човек, изасланик, грађанин није требао да тако подцењује једно тако велико предузеће под кога је положено 20000 дин. само на име наџнице.

Вељо Тодоровић. Могао би по предлогу Одавићевом да се запише у протоколу да *одбор* није учествовао у оцени овог предузећа, јер нити је био позван нити је био надлежан

Ник. Хаџи Поповић. Ја молим да је одбор надлежан да каже: да није требала општина да учествује у оцени тога.

Председник. Господо, не заборавите, да ово лице нити је председник ни члан општинског суда но прост грађанин. Ако је пр. г. Никола Хаџи Поповић *умолен*; да одреди неког у њену комисију, што би

писама од доласа Скендербегова у Арбанију па све до смрти му; за тим италијски и млетачки (Макушев); на опада дубровачки (Monumenta Serbicae); нема писма у Тајпера и т. д. Свако од тих писама, сама реченица у њима биће је по једно златно зрнце, које нам бете добро дошло и без којега ова тема не ће могао бити оним каква је сад. Исто тако од неодељиве важности јесу и свеједоше, које је проишао проф. Хило по разним архивима и које је паштампао у тежеловима таблицама у својој књизи Chroniques gréco-romanes. Оне с правом можемо рећи, да нам ни једна реч ни једна година није била на одмет.

Једина, али крупна замерка на то чувено дело, когда бе се, по нашем мишљењу, учинити на ове напшеве реча:

„J'ai ajouté à ces chroniques, comme supplément indispensable de ces monuments et de mon histoire de la Grèce du moyen-âge, les tables généalogiques des familles princières et hautes feudataires, dressées sur les documents les plus authentiques, c'est-à-dire principalement sur les chartes des archives que j'ai examinées puis d'après les chroniques contemporaines, et des généalogies anciennes dignes de foi. Je pourrais y ajouter les preuves incontestables, mais ce serait donner trop d'extension à ces tables...“*) не за то, што сумњамо у истинитост и валаност његових таблица, но с тога, што не би било с горега да и ми о свим овим стварима можемо изгледати у те preuves incontestables јер нисад не треба заборавити да humanum est errare.“**)

Сад само да набројимо још сва *знатнија* дела којима смо се послужили при изради овога посла.

Barletius Marinus, Vita, et res praeclare gestae christi athletae Georgii Castrioti, Epirotarum principis, qui propter heroicam virtutem suam a Turcis Scanderbeg, id est: Alexander Magnus cognominatus est, libris XIII. Zagrabiae, anno 1743.

Biemmi Giammaria, Istoria di Giorgio Castriota detto Scander-Beg, di —, prete Bresciano. In Brescia, M.DCCXLII.

*) Hopf, Chroniques, Introduction, стр. XLIII.

**) Ми ћемо и ми, дошље књига једнаког времена, где се ће ћемо моће сасвима с овим табелама у јасном осећа нашим читаоци.

Chalcondyles Laonic, У Histoire générale des Turcs, traduite par Blaise de Vigenaire. Paris 1672. I.

Gli illustri et gloriosi gesti et vittoriose imprese fatte contro Turchi, dal Sig. Giorgio Castriotto, detto Scanderbeg, prencipe d' Epiro. Dove si mostra la vera maniera del guereggiare, di governare eserciti, di far pronti i soldati al combattere & di restar vincitori in ogni difficile impresa. — Nuovamente ristampati & con somma diligenza corretti. — In Venegia, presso Altobello Salicato. 1591. Ala libraria della fortezza.

Gopčević Spiridon, Ober Albanien und seine Liga. Leipzig. 1881. Scanderbeg 495—512.

Хан Ј. Г., Путоване преко поречину Дрина и Вардара. Превео с немачког Михаило Ник. Илић. Београдчаршијска капетан. У Београду, 1876.

(Наставиће се)

ће бно крив ако то лице не би учинило нешто што би он или ко други хтео? ! То је и овде случај.

Мата Бановић. Али ми исто представници општине немогуће бити равнодушни исто се једно онако знајући и скупо предузеће, онако високо оцени.

А. Одавић. Ја мислим да треба да се донесе одлука: да одбор одбија од себе оцену на кога неквалификоване лица на било то председника, одборник или ма ко.

Тоша Немић. Господо. Ми не можемо ништа решавати пошто г. председник изјављује овде да није хтео да одређује ни чиновника него је просто казао једном грађанину и то на захтев њихов. Ако је тај грађанин био несавестан, то је његова личка ствар.

Председник. У години 1882 6. новембра је стојао уговор непотпрђен који сам ја потписао, а по једној таквој уговора мора бити потврђен. У суду је било мишљење да треба да прође онега такође 2 дан., па је онда исправе питање, да треба комисија да расправи питање о вредности. За вас молим да о томе питању данас донесете нашу хоћете резолуцију.

Пеш Таса Капетан Спасић. Ја сам за то да се учини олакшица предузимачу те да што пре направи трамвај, али кад један одборник изнесе државни интерес овде, ја мислим да ни немогуће прећи на дневни ред, јер смо положили заклетву да ћемо заступати општинске и државне интересе. С тога ја мислим, да ми заклемо, да одбор није познат да учествује у оцену овога питања и тако ћемо спинути са себе моралну одговорност.

Мата Бановић. Ја би пристао на ону напомену г. Капетан Спасића, само да се не каже, да одбор није познат, него да је требало да се одбор пита.

Вела Тодоровић. Овде се појавило питање као да је био суд несавестан при потврђивању уговора, јер није наплаћена такса колико треба. Држим да тако не може бити. Суд је видео, колико година траје та концесија и он је оценио колика такса да се плаћа.

У оцену таквог питања општина није надлежна да се упушта, већ сам суд. Ја нахвали да овде нема ванредне потребе и да то питање не треба ни покретати. Суд је написао, какву таксу треба да наплати и наплатило је. Сад ако је мале пак више ми писмо надлежни да се нешто сем ако сво уверени да је суд несавесно урадио када можемо казати да се с тим не слажемо и да у том случају дазимо, да је такса много мање наплаћена

Андра Одавић. Г. Бела каже да нисмо ни мога говора, што да ја кажем да је суд несавесно наплатио таксу. Господо Ја сам покретач тога питања али је писан казао да је суд несавестан, јер ће за њега бити меродавно оно, што комисија каже. Тежиште мога питања је то да је изасланим општинским био и јавно вредност предузећа. Ја вас питам, да ли ми ко од вас то оцењавао, да ли би казао да трамвајско предузеће вреди само 20 хиљ. динара. (Чује се: Но би) Дакле тежиште је моје у томе.

Никола Х. Поповић. Сад питања судска зад се морају процењати сворна су питања. Ту се одређују вештаци. Како се одређује тако у закону је прописано. Одређује једна страна једног, друга другог, а они бирају трећег. Овде није капитално пред одбор то питање, да општина одреди заступника у тој оцени. У томе је посебна учињена од стране наше административне власти. Требало је питати пред одбор, да ли одреди ко ће да учествује у тој оцени.

Мата Јовановић. Мени је жао, што је пред толико много хитних предмета одбор остало сво, на посветио рад овоме питању, које је бачено овде а о коме ни г. Одавић не зна ништа изасно. Господо те стварн не треба тако узимати. Као што видите из дебате и објашњења г. председника ништа није ни тражио да се ни одбора одреди грађанин и г. Одавић сушта у његову савесност. Како то не знам. Ако је несавестан има друго место где ће он одговарати. С тога би желио да се ово скине са дневног реда.

Андра Одавић. Што каже г. Мата, да је ово питање изасно у ветар, ја би хтео, г Мату да дође у почетку седнице и онда ће чути, да то и председништво ван нично тврди, па не би онако говорио што вели г. Мата да то лице, које је вршило оцену није одборник. За мене је сво једно. Ово је изасланих општински и претставља општину па било то лице грађанин или члан суда или одборник. Ја ћу вам одмах доказати, ја г. Мата погрешно писао. Ми смо одредили комисију од 15 лица за изнурење пререза од 28%. У тој комисији има 10 грађана. По вашемеју г. Матином оних 10 грађана биле би приморане тој комисији. Шта ће да ради г. Мата, кад дође такво питање где су се та чланови поделили у мишљењу, па ће 5 њих на одбора казну онако, а њих 10 каку онако. Хоће ли он казати, да преди ово, што каку оних 5.

Мата Јовановић. Г. Одавић је упутио ово питање на мене. Мени је жао што није прао о томе разговора. Господо. Ови грађани су повереници општински ту одборска а онсти грађанина ја нешто да га је одбор изабрао. Нека се позове записник. (Чује се: изабрао га председник) То је сне једно тај човек није изабрао од одбора и он неможе да осиан одговорност да одбор.

Мата Бановић. Ви г. Мато нисте довољ равнје, да чујете тошну дебату. Г. Одавић предлог је у томе, да према јавности одбор нема моралне одговорности. Он предлаже да одбор донесе одлуку да није солидаран са написаним, које је тај изасланик казао.

Председник. Да се разумемо. Овде је посветна у појмовима. Ми бе хтели да примимо за овај рад одговорност на себе, и ако знамо да нико за тућ посао не може бити одговоран Ако је ко исто неупутне урадио, нека ће постићи неуголне последице, а не другога. У осталом, није ово правна да се из општине одређује ко који у комисију из страног састава, а не општинског, на зар је општина права и за свако његово непрахваћено мишљење? Одговарала би морално само у томе случају, кад би одредила лице неспособно и које не умиа грађанску част, али овде није тај случај јер одређено лице има сва својства правог грађанина нашег а до јуче је тако рећи било члан општинског суда.

Но нијесте, пошто и сам сматрам ово као приватну ствар учињену по жељи суда, може се изјавити: да одбор не прима се солидарност у томе.

Мени је речено ни у писменој молби, него приликом: молим вас, одредите које хоћете лице да и оно буде оцењивач, и ја кажем: добро, кад и он хоћете (суд) да се то скине с дневног реда, ја ћу учинити-И кад ово изјавите да и то није требало, ја ћу дати изјаву.

Уговор још није потврђен ни сарнен, и ја ћу моће да прекинем ту ствар.

Вела Тодоровић. Кад уговор још није потврђен, онда ја на предлог Одавићев изјавио казати: да одбор не прима на се одговорност за рад тога лица, које није ни члан суда ни одборника општине и нека суд стваг сарши само ово.

Председник. Ми ћемо пустити да дебијемо потврђен уговор што пре и суд како ће га потврдити то ће бити његова ствар.

Ако се с овим слагашвате, онда ћу у овоме смислу и писати суду (прека се тако !)

Сад прелазимо на неке хитне предмете.

Предузимач може сте одобрила да трода кладиру и који у исто време има појатеку за грађење трамваја, обрати се питањем на општину да изјава: да ли жели и у којим улицама имата кладиру сем оних о којима је добио пареду. Молим вас да чујете његово питање. (Секретар чита).

Овај предузимач хоће да полаже кладиру ово трамвајске лишаје и чина ово питање.

Директор нашег грађевинског одељења, упутио ми је акт у коме предлаже и напоси извесне исправе за општину, ако ова још у почетку не да добар правац овоме послу, и ја мислим да би било потребно да се нарели предузимачу да и у прол Милановој улици наплатне цео коловоз и да тако сем овога што прилази на исте део обог трамваја, кладривше и овај део који би остао на коловоз. За вас молим да чујете акт директора грађевинског одељења. (Секретар чита).

Мата Јовановић. Од „Лондона" на поред новог двора наплатиће се знатно скупштина према садашњем стању стваг и онда ће једна половина улице бита нижа

од друге, ако се не би цела улица ивишљала и калдрмисала. То би било за свобраћај врло неугодно. А и за концесионара трамваја било би неугодно јер би било тешко одржавати чистобу и т. д. и т. д. На моју мисао као и на сваки местимо, где се ивелеста знатно спушта, ја бих нарочито да се улица у целој ширини ивишљене и калдрмише на оним местима где нема равање, а таквих места има, може се дознонити да предузимач трамваја калдрмише само ону ширину колику трамвај потребује, јер неимамо никако оинансијски стојиште то да би сво овакво једно генерално нарељење могли издати.

Ја бих био начелно тога мишљења, као надаким да би ова ствар требала да се унути комисија за калдрме или трамвајсеј, или пајзад и другој којој, те да рамислс за која би места требало нарелити калдрмисање и ивиолисање целе улице.

Председник. Пристајете ли у начелу на предлог г. Матић с тим да се начини изнешена остали комисија? (пристајемо) А хоћеј би сте комисији то упутили? (чује се: за трамвај!)

Тома Немић. Ако је председништво добило изненде од друштва које има да гради калдрму мислио би предходно да инжињер изађе и води онде од Лондона, на идући двору, да ли остаје довољно простора за колосеч, јер како се сада почело радити, мени изгледа, да ће се сувати пут.

Председник. Зна се колико има да се узме за трамвај, Мисаим 1½ метар.

Мита Јовановић. Мени је чудно одкуд бојазан г. Немића. Најужо колосеч је од 10 метара, кад узмете један и по остаје 8½ метра на таком колосеку остаће довољно простора да се могу и троја кола разминовати.

Тома Немић. Молим г. инжињера да нам објасни, колико мора бити растојање (Инжињер објасни).

Председник. Одобрава ли одбор да се предузимачу нада пародба? (Одобравамо).

Сад имамо друге хитне ствари. Директор грађевинског одсека предложио је набавку нвесних ствари које су нужне, а које немамо а поред тога и нуждан наменталј Он је подиео два предлога. Молим да чујете (Секретар прочита).

Одобрава ли одбор ове набавке? (Одобрава).

Г. Главешић је јавио, да је отишао зан Београда па не може на изнесно време долазити у седнице одборске, он је власелник зи овр. Узимам ради испитавања дана пријолазећу исиита зрелости. (Добро).

Сад имам да вам саопштим и да вас замолим за одобреље. Стиар је у опоме. Нама је познато, да ми напаљујемо изненну таксу за изнене преставе по баштама, које држе обично страпци и свирачи. Међутим те радње су у свези са нашом једном установом а то је са народним позориштем. Они често долазе и отварају претставе ту близу ово позоришта и тако врше штету народном позоришту. Да би се помогло колико толико овој народној установи, ја сам по личној молби на министарства предсзете одлучио, да оптеретим изненом таксом те преставе са стране и по баштама у корист народног позоришта. Ја вас молим да одобрите п. пр. ако на општину нападнто такое 10 дин. онда да се наплати још 5 динара у корист народног позоришта.

Андра Одовић. Ја неснам да ли је предчишћено то питање односно напаште таксе. Ја сам једном приликом изнео то питање и онда је одговорено, да ћемо у питању који има то право на исплаћивање таксе. Ако је ово питање претчишћено онда ја не само што немам шта да примстим, него бн тражио, да се наплати толика иста такса колико и за општину јер досета господо отидете у позориште, на ћете видити да је право.

Председник. Могу вам одговорити, да је то питање доведено у ред и сад је несторно. Ми напаљујемо непрестано таксу и томе се нико неиротиви.

Вела Тодоровић. Мени је та ствар позната. До пре изласка закона о општинама напаљивала је ту таксу управа в. Београда, а од закона напаљивала је општина. Кад се дркзана власт томе непротиви онда је то питање пречишћено. А што се тиче народног позоришта и онда кад је управа в. Београда напаљивала таксу, давала је полозину позоришту.

Андра Одовић. Нсзнам, да ли ћете се сетити, да се је нско време истрашком судији односно те такое на је поништена радња и отишло држи. Савету и таме још стоји не решено. Може бити да је ово пређутно признато право, али још није расправљено. Но ја бн молио г. председника пак он сам да изнесе на решење да се та такса прегледи пак нако неће председник да је сам покренем ту ствар, јер се зна да смо ми ишли пређе да се са том таком спречи долазак страпца док изгротив није се тако практиковало.

Председник. Пристаје ли одбор на ово? (пристаје) Добро онда ћу да изпесте то питање.

Председник. Сад молим вас да чујете о одређену осн по улицама.

(Секретар прочита изненење комисије о томе за Кастротову, Авалеву и улицу, за палнлулски трг и за Гаумалку. (Прима се).

Соломон Аврамја. Пре неколико дана одбор је донео решење да жицо буду ниже уза Сану То решење како ми се чини није сноштетно пајдарнне пак га они не поржају над су смели да наместе пајце до бању Јуирука.

Ја тражим да се изврши решење одборско пак доиоси да сваки чини шта оће.

Председник. На ово питање одговорићу у идућој седници док видим шта је.

Милош Трнавчевић. Одбор је одредио изесна лица да настојавају над народом калдрме у изесним улицама и није им дао упутства и услове. За што?

Председник. Наређују се у грађевинском одељењу и над буду готови дање се спакоме коме припада да их има и зна.

Мита Јовановић. Ја сам јуче био на Сави и видео сам доле где се прави калдрма, да ће водоводне цеви остати око 30 до 40 сантим. испод калдрме. Св. Рестић, рече ми да ће то исто бити и у улици Јелренској. Мени се чини да ће се због плитковће водоводних цеви бити опасности за водовод и са тога би молио председништво да упозори водоводну комисију на ону пошто је речено да цеви треба да буду 1·70 метара испод калдрме па да не буде штете од завршења.

Председник. Учинићу по напомени.

Пошто је 9 сати то завлучујем данашњу седницу.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМИЧАРСТВО:

а) Во чишћење димњака (димњичара) без ража на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За исправљање димњичара . . . . . 0·20 д.
в) За ражаљ „ . . . . . 0·40 д.
г) За исправљање димњака од ража . . . . . 0·60 д.
д) За чишћење димњака од ража . . . . . 0·40 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0·10 д.
е) За чишћење димњака до 2 и по метра по уредно са ража димњака . . . . . 0·10 д.
ж) за чишћење димњака од 2 и по метра по уредно са ража димњака . . . . . 0·20 д.
з) За пласте димњака (димњичара) без ража спратове . . . . . 0·24 д.

II. ПОВОЗНИЦЕ ТУРОТА:

а) За себу и кућу или ноже дубље са собом 0·20 д.
б) 2—3 себе са кућом или себи дубље са собом . . . . . 0·40 д.
в) 4 и више себе са кућом или постовима са кућом без ништа . . . . . 1 д.

III. ПРАВИЛЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубног метра . . . . . 12— д.
б) Од плоча . . . . . 0·50 д.

IV. ПОСТАРИНА:

а) Марва за ништо на годину дана . . . . . 5 д.
б) Обикновено покућанство мање стање . . . . . 1 д.

V ТРОШАРИНА:

а) Грош за лицу . . . . . 7 д.
б) Грош за кирсије . . . . . 12 д.
в) Мала пробијача . . . . . 1545·2 д.
г) Велика пробијача III реда . . . . . 1666·28 д.
д) Велика пробијача II реда . . . . . 1666·28 д.
ђ) Велика пробијача I реда . . . . . 1667·87 д.

VI. МИТНИЧКА КОЛА

а) Митничка кола стара са 2 коња . . . . 1200 д.
б) Митничка кола са амбулама са два коња 1400 д.
в) Митничка кола нова са 2 коња . . . . 1600 д.
г) Митничка кола нова са 4 коња . . . . 1200 д.

УРЕЂЕНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народног Радикалног Странке. — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 29. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола годину . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 12. Јула 1892.

Цена је огласима 6 дин. ред од петит
Претплату ваља слати управном одбору општинске штампарије
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

Суд општине вар. Београда у интересу народног здравља, на основу члана 36. такође 6. закона о општинама а према предмету одбора општинског од 18. Маја 1892. год. АБр. 7221. изадје ову

НАРЕДБУ

Надзор у промету хране, пића и других предмета од употребе за здравље људско, као што су судови за јело, пиће и кување, боје, петролеум, играчке, гапети и т. д. прше лекари општинска по одредби чл. 14. т. 4. скпит. закона, или општинске власти, којима суд тај посао повери. Они су овлашћени да могу улазити у просторије, у којима се држе горе поменуте предмети а за време уобичајеног пазарног доба или када су просторије промету отворене. Исти општинске органе овлашћени су даље, да ради ближега испитивања по своме избору узму пробе од горе побројаних предмета, који се држе и продају у поменутим просторијама или јавним местима пијацама, улицама, при уласу у зарот и т. д. На захтев остављене се сопственику један део од одузете пробе званично затворен или запечаћен. За пробе, за које се каже да су без икакве камере, да ће се сопственику, као затвара, напада, колико год оне стоје.

Пробе, које су ради ближега испитивања одузете, слаће се с препадајућим актима непосредно управи другога одељења државне хемијске лабораторије.

Сваки сопственик одузете пробе има права, да се увери је ли одузета проба хемијски прегледана као и о резултату тога прегледа.

Да би се овај надзор у промету животних средстава олакшао и да би се тиме што већма спречило државне и продајање фалсификоване, укварене и шкодљиве хране и у опште свију предмета од употреба на здравље људско, даже за поједине предмете још и следеће нарочите одредбе:

I. О млеку.

1. Продавање млека допушта се само оним лицима, која имају дозволу од стране суда београ. општине да могу млеко продавати. Ову дозволу мора имати сваки млекар уза се кад млеко продаје, ако је не буде уза се посло, одузеће му се све млеко и продаје се у корист општ. касе, ако пак дозволу за продавање млека и нема, онда ће му се забранити радња и поступити по § 373 а., казненога закона.

Само оним лицима, која буду у стању да се ових правила строго придржавају, даваће суд општ. дозволу за млекарску радњу.

2. Сва стоја, која се муже, стоји под надзором марвеног лекара и он је од времена на време контролише.

3. Кравари, који се баве продавањем млека, дужни су да хране своју стоку добром и неуквареном храном, и сваки случај разболевања своје стоке мувире да одмах јаве марвеном лекару а и да млеко од болесне стоке не продају дотле, док год марвени лекар то не допусти.

4. У млекарским радњама и то како у шталама тако и у локалима, у којима се млеко држи и продаје, мора надзари највећа чистоћа. Стоку несме мусти нико, који од какве заразне болести пати.

5. Појење и прикупљење млеко, поцто се расхлади, мора се чувати у нарочитим чистим одајама а никако у одајама за становање или спаваће.

6. Судови, у којима се млеко муже држи, транспортује и продаје морају одговарати прописима о посуђу за држање и чување јела и пића. У судовима од цинка и месалајсаног бакра несме се држати млеко и износити на продају. Најбоји су судови од месалајсаног блеха (Weissblech), калајисани бакарни судови, од дрвета, добро глеђосани земљани судови или од шпајгута и порцелана. Судови у којима је млеко морају бити увек добро опрани и чисти а и себедевени хладницима, да се млеко сачува од пропасне и нечистоће.

7. Над влада заразна устобоља под стоке, неже се на продају износити само кувано млеко, свако пак друго млеко, које гадно мирише или је по здравље школљиво. мора се искључити из промета. Исто тако кад у каквој кући, у којој је млекарска радња или где се млеко држи и продаје, или где се стока чува и муже, појави нека заразна болест, забрањује се ни те куће продавање млека.

8. Краваље млеко, које има мању спец. тежину од 1.029 или већу од 1.034 забрањено је у Београду продавати.

9. Млеко, које се на продају износи испитаће се и најскоком на ако се докаже, да нема довољно масла па и како по спец. тежини одговара горњим одредбама, искључиће се од продаје.

10. Продавац таквог неисправног млека спровешће се одмах државној хемијској лабарат. да се млеко, које је од продаје искључено таме хемијски прегледа и по претходном прегледу решење се, да ли се може допустити продавање таквога млека или ће се просути а продавац по закону казнити.

11. Забрањено је кравље млеко мешати с овчим или овче млеко продавати под именом крављег млека.

12. Овче млеко, које се на продају из, носи, има обично спец. теж. већу од 1.034. која пак нмају мању спец. теж. од 1.030 или већу од 1.041 и и која на најскоку покажу, да нису довољно масни, сумњива су, и такво млеко упућиваће се држ. хем. лабарат. ради хемијскога прегледа.

13. Приликом санитетског контролисања кравље млеко треба пазити и на то, да се код сиру а не само код појединих млекара, по могућству неповимо пути пресо године млеко прегледа.

14. Прегледа млека према овом упутству вршиће лекари општинеки и званичници, којима суд бесс. општ. тај посо повери.

15. О резултату извршеногса прегледа, води ће се по нарочито уређеним формуларима, особени записник, да би се према тим записницима у Општ. Новинама мосло од времена на време објављивати, какво је млеко код појединих млекара нађено.

16. Сваки овај, који се овим правила не придржава и буде усљед тога три пут нађен, забрањује му се млекарска радња.

17. Приватни, који за своју домаћу потребу купују млеко, као патреке, прегледа ће им се куплено млеко *бесплатно*. То прегледане млека вршиће се у сиама општинским одељења и у другом одел. државне хемијске лабараторије.

II. О вину.

1. Контролисање приноса вина врши ће се на тромарпирским станицама приликом увоза вина за Београд и по кавалама, гостионицама, механама и другим јавним локалима а и у подрумима, у којима се на продају одређено вино држи.

На тромарпирским станицама редовно ће се вршити а претходни преглед вина а према упутствима, која ће се дати чиновницима тромарпирске београдске.

По кавалама, гостионицама, механама и другим јавним локалима као и горе поме-

путим подружнима, узима ће општ. лекара приликом санит. ревизије пробе сумњивог вина и слање их другом одељењу државне хем. лабараторије, ради хемијскога прегледа.

2. Под именом вина, допуштено је доносити на продају само такво вино, које је добивено алкохолним врењем из сока свежега грожђа и које додатцима других материја промењена, као што су заливањем (додатком шећера соку од грожђа) метиотасовина (додатком слатке воде комаши и пражењем вина на те смесе) монтмелијонна [додатком ситно намељеног калцијумкарбоната] алтенбурга [додатком алкохола и воде у вину] вина од комине вина и купирование [мешање тих вина с природним вином, забрањено је продавати под именом чистог природног вина.

5. Вина могу се бистрити искључиво само такими срествима, која нису ни уколико школдзија, несме се употребити, н. пр. етипса, соли других метала и т. д.

Вина, која су типсом бистрена [пластрована] смеју имати у једном литру највише 2 грама калијумсулфата.

Сирак пак, који је купио или поручио природно вино има права да не прими пластровано вино, па на ово имало у 1 литру и више од 2 грама калијумсулфата.

6. За Конзервисање вина и за поправљање вина, која су почела да се кваре, могу се примењивати само такве методе, којима ниће небо постати школдљиво.

7. Укварена вина није слободно продавати, али пре но што се забрани продавање наведеног поквареног вина и са проведем услед тога по закону поступи, нужно је да се вино и хемијски испита.

8. Сумњиреана вина, т. ј. вина, која услед претерапог сумпорисања буради садрже сумпорасте киселине, забрањено је крчити. У опште пак забрањено је и у велико износити на продају вина, која у једном литру имају преко 20 милиграма сумпорасте киселине.

Медецинална вина [за болеснике] несмеју имати ни трага сумпорасте киселине.

III. О пиву.

1. Под пивом разуме се ниће, које је пиготелено из хмеља, слади од јечма и чисте пијаће воде.

Употреба других сировина мора се у промету вина јасно дећларисати.

2. Забрањено је и наказано:

а] Употреба сурогата за горчину пива.

б] Свако вештачко бојење пива, у колико би тиме било нашкоде за пресврат.

в] Употреба по здравље школдљивих средстава за бистрење пива као што је калцијумхидроксулфит и тим подобна.

г] Употреба конзервишућих средстава, која штетно на здравље утичу, као што су салицилна киселина, борна киселина, боракс и т. д.

д] Продавање уквареног пива па и као који други начин укареног пива па и као је неутралишућим средствима [најтријумбикарбонатом и тим подобно] кисео укус изгубило.

ђ] Точење врло младог и још мутног пива, које има степен превирања испод 48, а као је пиване врло добро и бистро пиво, може имати и мањи степен превирања, али никако испод 44.

3 Употреба апарата за точење пива под притиском, забрањена је.

4. У локалима, у којима се пиво производи а и точи мора владати највећа чистоћа.

Најстрође се забрањује и свако ће бити кажњен ко се укваси, да пиво, које у чашама заостане жеша с пивом на буретa и поново врчми. Чаше пивске морају се после сваке употребе добро опрати и затим увек чистом водом а не овом истом, у којој су и прање, једно два пут исплакнути.

5. Приликом санитетских ревизија обратиће се пажња, да ли се произвођачи и продавци пива ових правила строго придржавају.

Од сумњивога пива узима ће се редовно пробе, ради хемијскога прегледа.

IV. О ранији и другом алкохолном пићу.

1. Забрањено је продавање ракије и другога алкохолног пића, у коме се доказе да има каквих страних шкодљивих материја.

2. Ракија, у којој ника бакра растворена ни казна или луле приликом печења ракије, сматра се да је шкодљива. Али, како се готово у свима нашим ракијама обично налазе маниналне количине бакра, за које се не може рећи да су шкодљиве, то ће се само оне ракије сматрати да су шкодљиве, у којима се може бакар доказати растворе ферецијанкалијума. Ако се лакше додатком тога раствора у ракија, која је истом количином воде разређена, појави приметно мрка боја, сматраће се да је таква ракија шкодљива.

Исто тако не допушта се, да у ракији ника на казних не здравље шкодљивих соли метала [олова, цинка и др.] и слободних минералних киселина [сумпорне киселине].

У ракији не треба да има фузла [амилалкохола] а у којој се ниће да има више од 0.15%, фузла, сматра се да је по здравље шкодљива.

За бојење ликера и другога алкохолног пића није дозвољено узимати анилинске или друге какве по здравље шкодљиве боје.

2. Забрањено је под именом „природне ракије“ као под именом шљивовице, комовице, лозака, рума и т. д. продавати вештачке производе.

Ракија, у којој не може јасно да се докаже спецификни дестилациони продукт, који чини карактеристични буке пића, или је тај

Ђурађ Кастриотић Скендербег

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић.

(С једном генеалошком таблицом)

(Томат награђен краљ. академијском наградом опште београдске.)

мото:

Скендербег је српска Обилићева јунаци.

Претрес књига

којима смо се забавили при нереду ове рубрике.

(Наставак).

Hammer M. de Histoire de l' empire Ottoman, depuis son origine jusqu' à nos jours. Traduite de l' allemand sur la deuxième édition, par M. Dochez, 1844.

Hopf Charles, Chroniques gréco-romanes inédites ou peu connues publiées avec notes et tables généalogiques par — Berlin. Librairie de Weidmann. 1873.

Kačić Miosichich, Razgovor ugodni naroda slovinskoga, po Fra Andrii Cacichiu — Miossichiu. U Mlecsi na MDCCCI.

Lavardin Jacques de, Histoire de Georges Castriot, surnommé Scanderbeg, Roy d' Albanie. Par—. Paris, M.D XCVII.

Ljubić L., Listine o odnošajih izmedju južnoga slavenstva i mletačke republike. Knjige VI., IX. i X. Zagreb, 1876., 1890. i 1891..

Макушев Виѣнтије, Историјски споменици јужних Словена и оолних народа из италијанских архива и библиотека. Исписао —. Књига II. Венеција, Мантова, Милано, Палермо, Турин. Београд 1882. Одштампано на Гл. српског ученог друштва. II. одељење књ. XIV.

Мијатовић Ч., Деспот Ђурађ Бранковић. I. и II. Београд, 1880 и 82.

Мијатовић Ч., Српска рукописе о Скендербегу. Гласе XXII.

Miklošich Fr. Dr., Monumenta Serbica spectantia historiam Serbiae Bosniae Ragusiae. Edidit —, Viennae 1858.

Paganel M. C., Histoire de Scanderbeg, ou Turks et Chrétiens au XVe siècle par —, Ancien Conseiller d' Etat. Paris, Didier 1855.

Petrovitć T. Georges, Scanderbeg (Georges Castriota). Essai de bibliographie raisonnée etc. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 1881.

Сенћанин, Ђурађ Кастриотић — Скендербег. Требевић за 1891. Стр. 55. —63.

Српска Застава од год. 1891. бр. 13.,

Стојановић Љубо, Српски родослови и летописи. Уредио их —. Гласник 53.

Теодосије, Повѣсть о благочестивыхъ и христолюбивыхъ Георгіе Черноевичѣ, нареченомъ Скендерь-бегъ. Преписано с подлиннаго отъ слова до слова, роукою послѣдняго изъ иноцѣхъ, Теодосіа .. въ лѣто 1778 месеца Јануарія 5 дне. (Нар. Биб. бр. 4188^8 рукоп.)

Theiner A., Vetera monumenta Slavorum Zagrabiae. 1875.

Šafarik J., Acta archivi Venei Belgradi. 1860.—62.

Сем тога имали сво при руци и ова, али незнатнија дела:

буће замењен каквом „осепцијом", онда се таква ракија увек мора обележити као зоштитска ракија н. пр. „зоштитни коњак" „зоштитни рум" и т. д.

3. Приликом санитетских ревизија узима ће се од сумњивих ракија и другога какохолнога пића пробе, ради хемијскога прегледа.

V. О сирћету.

1. Само чисто сирће и у коме нема никаквих страних шкодљивих материја дозвољено је продавати.

2. Под именом природнога винског сирћета забрањено је продавати зоштичке производе.

3. Сирће за јело и другу кухињску и домаћу потребу, треба да има бар 4% сирћетне киселине. Слабије сирће забрањено је продавати.

4. Да би се оценила каквоћа сирћета, узима ће се редовно приликом санит. ревизија од сумњивих продуката пробе, ради хемијскога прегледа.

VI. О уљу за јело.

1. Забрањено је под именом уља од маслина продавати друго какво уље н. пр. котоново или сезамово уље и т. д. или смесу уља од маслина с другим уљем.

2. На судовима, у којима се ради продаје држи уље за јело, мора бити јасно и разговетно написано, да свако купац види, какво је уље у истом суду, да ли уље од маслина, или друго какво уље, или смеса разних уља.

3. Само чисто и неупакарено уље дозвољено је продавати.

4. Каквоћа уља оцењиваће се хемијском анализом и тога ради узимаће се пробе сумњивога уља приликом санитетских ревизија.

VII. О посуђу у опште за јело, пиће, кување и за мерење течности.

1. Судови за јело, пиће, кување и за мерење течности не смеју бити:

а) од олова или залемљена металном смесом, у којој има више од 10% олова.

б) калајисани легуром у којој има олова. Који имају и за бакарне калајисане судове, који увек морају бити чистим калајем калајисана ако служе за држање и кување јела, пића и другу сличну потребу.

в) не смеју бити од легура или глеђосани синьком или глазуром, из којих судова сирће од 4% јачине после по сата кувања може олово да растворе

г) од гуме или каучука у коме има олова или цинка. Ово важи и за цуцле и играчке од каучука.

2. Забрањена је употреба штампиља или друге какве металне хартије, у којој има олова а служи за сакривање животних средстава.

3. Затварачи на сасовима неслеју никаи више од 1% олова.

4. Да ли посуђе и други овде поменути предмети одговарају овим прављима, оцењиваће се хемијским прегледом појединих сумњивих предмета, који ће тога ради одузимати, приликом санитетских ревизија. —

* * *

По себи се разуме, да се најстроже забрањује и да ће сваки онај бити по закону кажњен, под кога се нађе, да у опште држи и продаје но здравље шкодљиве предмете, да предмете од веће вредности меша с предметима од мање вредности смеђајући на већу добит, ко и. пр. шкодљивим бојама сирба јела, пића и друге предмете за домаћу потребу, ко у брашно и хлеб трпи шкодљиве материје, ко бибер, паприку, цимет и т. д. меша с предметима од мање вредности и тим подобно. —

На послетку препоручује се продавцима и препродавцима да обрате нарочиту пажњу, да приликом куповања своје робе траже начина да се увере о исправности купљене робе, јер онај под кога се нађе да непразну робу продаје, одговараће за сваку неисправност робе.

Од суда општине вар. Београда 10. Јула 1892. год. АБр. 8278

Суд општине варошн Београда у интересу здравља грађанства а рад извршења наредбе од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278 о продајним средствам за живот и контролисању квалове пићоне —

Наређује:

У року од месец дана, од када се ова наредба објави, дужни су сви млекари, да од београ. општине добаве дозволу, да могу млеко у варошн продавати. За сваку тачку дозволу плаћаће таксу од 50 пар. дин. У тим дозволама, које ће се сваке године обнављати, поред осталога биће и нарочите рубрике за белешке о резултату извршеног прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви продајци млека и то како гаде тако и пијачни момци, који по варошн млеко разносе и продају. Ако који од млекара не буде ову дозволу имао при себи, одузеће му се сво млеко и продаће се у корист општинске касе.

Ако пак поменуту дозволу у одређеном року нисако и не изнађа, забрањује му се радња и постуиће се са њима по § 373 з., кривичног закона

Од суда општине варошн Београда 10 Јула 1892 године. АБр. 8278.

НАРЕДБА

Једна од најопаснијих вужних болести — колера појавила се већ у Јужној Русији и неким пределима на обалама Црног Мора. Ово даје повода основаној бојазни, да се она зараза не пренесе и даље на и у нашу домовину.

Boué Ami, La Turquie en Europe, par — D. M., membre des plusieurs sociétés savantes françaises et étrangères. Tome quatrième. Paris 1840.

Luccari Giacomo di Pietro, Copioso ristretto degli annali di Rausa, libri quatro. Venetia 1605.

Pontanus Georgius Bartholdus, Vita Scanderbegi etc.. Pragae, anno MDCVIII.

Поповићъ Јованъ С., Животь и витешка военная славность князя епирскога(?) Георга Кастриота Скендербега. У Будиму 1828.

Sansovino Francesco M., Giannali overo-le Vite de principi et signori della casa ottomana Di —. In Venetia M.D.LXXI.

* Сербскій народній листъ од 1839. год., Ђурађъ Кастриотићъ прозвани Скендербегъ) и Амурать. Од броја 44.

Шафарикъ, Поиисъ акта принадлежећи къ исторіи Срба и осталн Југословена иноземи архиву, кои е сачиио у лето 1858. год. — Београд 1858. и т. д.

УВОД

Географија и краика историја арбанаса до Скендербега.

Да би се доцније с успехом могла разумети свеколика и веома знамења дивлесетговорогодишња радња Ђурђа Кастриотића Скендербега у Арбанији, нема сумње, једна је од најважнијих потреба, да се пре тачно познаје географија оне земље која му је дала повишење славних дела, а за тим и историја њена про његова доласка, бар у најглавнијим потезима. Јер, онколеи са свих страна више или мање моћних племенима, — као што је и врло појамно, — Скендербег је за своје дуге владе морао бити с њиховим нагонима, или бар погланарима, у непрестаним односима и вечитом додиру. Господар веома малене државе а угрожаван непрестано страшним непријатељем каква је био Турчин, он је морао често прибегавати нама и полити их за помоћ; особобљен као за трентутак од општног непријатеља, као наметан владар и жудар политичар он је нападао на исте и отимао им земље, јер је њиво да праве моћи може бити само онде где има величине у једностав, чему је опет природна последица: да влает над неколи једнога народа буде у руцама и једнога човека. Ну географско знање оне земле није нажно и неопходно потребно само за ову, тако рећи увутрашњу страну Скендербегове радње; потребе је његов још већа у свокашњој му радни, већ велико, с тога, што му та радна обухвата много веће врсте и што је она — и ако на жалост — куд и камо познатија од ове. А од каке је потребе географија оне земље од не мање је потребе и краткн преглед неке историје до доласка Скендербегова. Јер без ових би, уверени смо, многе такве из његове биографије биле врло тамне а неке можда и са свим неразумљиве.

Али о овоме ће бити и после говора, а сад да пређемо на саму нашеру ствог увода.

Арбанијом зовемо пространу област што се на југо — западу од Србије пружа између Црнога Дрина и Задрискога Мора. Она се граничи на северу реком Дримом све до ушћа му. а у Скендербегово доба

Да би се спречила свака могућа опасност, и да се неби дала прилика да се створи земљиште за развој ове опаке појаве, суд општине варошн Београда на основу члана 36. тачке 6. закона о општинама — као надлежна власт, која се има бринути о здрављу својих грађана

наређује:

1, да грађани одржавају највећу чистоћу у својим домовима, дворштима, радионицама и т. д.;

2, да девенденцију нужнике и помијаре бар једанпут недељно, гашењем и обичном карболном киселином и то: помешано по 1 кгр. од једног и другог у 20 кила воде.

Ово дезинфекционо средство дужни су набављати сами сопственици домова и исто се може добити по одређеном процењу и цени и то: карболна киселина по 65 дин. пара и галица по 20 пара дин. код апотекара: *Милорада Гођића* на зеленом венцу; *Саве Мршуљошића* код два бела голуба; *Јована Димбрског* на великој пијаци; *Петра Спасића* у сахаралској улици; *Јована Гурића* код поворишта: *Тоше Димитријевића* на дорћолу; *К. М. Николића* на енглеском венцу; *Ђорђа Марковића* на теразијама и *Мијаила Протића* на врачару; — тако исто и у дрогерији код *Бошка Николића*.

3. да се бубре сушља у дворишту у затворени сандучића, како би га бубреташи што лакше и брже могли односити.

4, тостијонџичари, хекаџиџе, пасеџиџе, ајнчиџе и сви остали који продају грађан сиру разна јела и пића, дужни су одржавати највећу чистоћу у својим локалима и радњама, и продавати само здраву и добру храну и пиће.

Поред онога јавља се грађанству, да је суд општине варошн Београда одредио и нарочите комисије, које ће редовне контролисати, да се како ово тако и остале санитетске мере, тачно врше, а грађанству се налаже да наредбе и упутства ових комисија испуњава.

Несвршење ове наредбе од стране појединих грађана, казниће се најстрожије према § 326. кривичног закона.

Од суда општине варошн Београда ЈЂр 623. 2. Јула 1892. године у Београду.

На основу члана 7., а с погледом на члан 6. и 9. закона о варошној трговини у Београду од 13. јуна 1884. године, (Зборник 40. страна 269), одобравамо ова:

ПРАВИЛА

за коришћење новога водовода са огранцима у Београду и надзирање воде из истог водовода.

Члан 1.

Из новог београдског водовода, који је својина општине београдске, издаваће се вода по прописима ових правила.

Члан 2.

Свака је кућа у Београду дужна, да се споји са поднетим водоводом. Према томе управа водовода спојиће са новим водоводом сваку кућу без разлике било приватну, државну, општинску или поморанџину, која се налазе у рејону варошн Београда, и свака таква кућа плаћаће управи водовода оне таксе, које су одређене овим правилима.

Члан 3

Општински одбор с управом водовода одређује у којим ће се улицама и кад отпочети спајање кућа са водоводом.

Члан 4.

Отпочеће спајање кућа са водоводом у једној улици извршиће се за све куће у тој улици.

Ово спајање кућа са водоводом важи само за ону кућу, за коју је извршено, а никад се не сме једна кућа водоводним цевима спајати са другом којом кућом другог сопственика, нити водом стално снабдевати.

У једну кућу рачунају се све зграде, које су за плаћу који тој кући припадају

Члан 5.

У оним случајевима, у којима би добијање воде из водовода било прекинуто, или у којима се вода не би могла издавати у овој количини, која је овим правилима одређена, било услед прекида у раду, било услед пожара или других случајева, сопственик куће не ће имати право на на какву накнаду.

Деси ли се да такав прекид дуже траје од 10 дана, онда се сразмеран део таксе тоне времену неће наплаћивати.

У случају промене сопственика све обавезе прелазе у целини на новог сопственика.

Члан 6

Количина утрошене воде из водовода одређиваће се за сваку кућу једино нарочитим мерилом „водомером."

Члан 7.

Спајање водовода са појединим кућама вршиће управа водовода о трошку општине београдске. Ово спајање рачуна се од уличних цеви до места за које је водомер постављен заједничко, према чему и тај део водовода улази у својину општине београдске.

Место, на коме ће се на поједине куће водомер поставити, одређује управа водовода која ће бринути о њеном одржавању и правилном раду.

Члан 8

Водомере набавља и поставља управа водовода о трошку општине београдске, а сопственици куће дужни су на ове кирије за употребу водомера плаћати управи водовода сваког месеца ову таксу:

1, за водомер до 10‴ пречника по 0,40 динара;

2. за водомер до 15‴ пречника по 0,60 динара;

3. за водомер до 20‴ пречника по 0,70 динара;

4. за водомер до 25‴ пречника по 0,75 динара;

5. за водомер до 40‴ пречника по 1,00 динара;

Члан 9.

Свака кућа плаћаће за воду са водоводом и употребу воде, месечно, паше од-

---

на југу неје пређашња преко реке Војуше (Wjosa-Wowjussa-Aoos.*) Његов главни правац је нешто и политичким стањем ова је била подељена на многе области, које су имале различна имена и којима су управљали разни господари. Тако у западној њој према северу гроди Дрим живеоше је племе *Дукађинско*, којим владаше породица истог имена. Ово доминаше све до Скадра и главни му град беше *Леш* [итал. Alessio], иначе и више њихових догађаја Свеиђербегове владавине. У приморју, а између река Дрина и Мата, простире се дели равни, чији се северни део звао *Задрим* с чувеним градом *Дрином* [итал. Dagno], а јужни *Мизија*, којом за Свеиђербега владаше споредна једна лоза Бошњака дон јој је он не пресече. Југо-источно од ове, а у водоплав реке *Мата* беше најзначајнија област за Свеиђербегова доба. То беше *Мала*, родно место његово и поворишта многих му дела. Као око стожера кажног, око Мање се сруд у неколико низаку области арбанске, које нам такођер треба добро знати. Западно од ње отегла се велика и родна равница од мора па до Тиране и Елбасана. Земља та

*) Хан. Путовање кроз Пиротску и т. д. В. Карту.

звала се од старине *Арбенијом* и за време Свеиђербегово припадала је врло чувеном племену — Приморским *Топијама*. Главни градом у њој беше *Круја*, престоница Свеиђербегова, вешто дакле из историје Свеиђербегове врло значајно и важно. Арбенији јужну границу чињаше река *Шкумба*. И долином те реке, од мора па до Охридскога Језера владаху такођер Топије. Оне се дељаху на *Приморске* и на *Брбунске*.*) Приморске беху на западу поред мора и најпонатији им чин беше *Кодло*, који на долазак Свеиђербега беше већ умро; Брбунске беху на истоку, оне планине Кашдавеје и у Спату, јужно од реке Шкумбе до Девола. Главни и најпонатији чин те друге породице био је храбри *Арбанаси Комнен*, који са славних дела беше познат по свој Арбанији и пре Свеиђербега. Ну она беше дала и доста других врених људи с којима неко се познати дођеше. Чак те породице беше с *Мос* и *Мусаки Комнен* и *Мусаки Дукађинск* и т. д. Источно од тих племена рашлело се красно језеро *Охридско* из кога на север полази златна река

*) Ова се граница из немачке карпоиј данаја Шлезвига и Комплемена. Хан. 400.

на Балканском полуострву *Цетина Дрим*. Водопађом оне реке простране се чувена погранична област арбанска *Дибра*, која се делаше на *горњу* (јужну) и *доњу* (северну). Охридом и Дибром владаше су *Гроје*, док год. 1444. Дибру не звуше Мок. На полеђину ној јужној до Арбанаје беше *Мусаки* с породицом Мусаки. Она се простираше приморјем јадранским јужно од Топија све до реке Војусе. Од знатнијих градова у њој беше *Берат*, чувен опет на историје Свеиђербегова ратовања. Мусација се и у старо доба — као и данас — делила на Малу [Томоништа] и Велику. Међа њима дрема беше река Бератски (Семени) и Велика беше северно а Мала јужно од ње.

Али осим оних најзначајних и главних области, у Арбанији је било још неколико породица владалачких а према томе и њихових нарочитих земаља Ну оне су, бар за нашу тему, веома непознате и и тачнијих података о њиховој историји, величини и месту нема готово никаких. Стари биографи не знају за њих ништа а Десиот Мусаја, који их једини помиње, помиње их тек овлаш. Та су племена и. пр. *Скотчи*, *Тоти*, *Зарћдари* и т. д. Даље, можда је требало проговорити нешто и о *Биошњима* и *Прво-*

ређену основну таксу, без обзира на то, да ли троши количину воде која тој такси одговара или не.

Члан 10.

Основна такса је ова:

За сваки простор у кући плаћаће се месечно по 0·30 дин.

Под простором разуме се свака соба за становање, ваистештена соба, предсобље, кујина за кување и перионица, дућан и магазе. Простора од 4 квадратна метра површине патоса занемарио неће се рачунати, а исто тако ни ходници ни подруми.

Сваки пак простор већи од 50 квадратних метара рачунаће се у два простора, а већи од 100 квадрат. метара у три простора; даклe сваких 50 квад. метара површине рачунаће се као засебан простор.

Сопственик куће дужан је јавити написмено управи водовода свако учењење или смањење броја простора у његовој кући, и то најдаље за 30 дана од дана кад је то извршено.

Члан 11

За горњу основну таксу има свака кућа права на ону количину воде месечно:

а.) кућа, која нема више од три простора, има права на 1200 (хиљаду и двеста) литара или 24 кеса воде за сваки простор.

б.) кућа, која нема више од пет простора, има права на 1000 (једну хиљаду) литара или 20 кеса воде за сваки простор; и

в.) сваки кућа, која има више од пет простора, има права на 900 (девет стотина) литара или 18 кеса воде за сваки простор.

Члан 12.

Поред ове основне таксе плаћаће апотеке, каване, механе, касапинице, хлебарнице, посластичарнице, аиверарнице пекарнице, апчинице, кољушнице и остале стаје за стоку још нарочиту таксу, и то:

а.) каване, аиверарнице, апчинице, бозарнице и проституткне радње по 8 динара месечно и имаће права на 24.000 литара воде;

б.) гостионице и механе 6 динара месечно, а имаће права на 18.000 лит. воде;

в.) апотеке, пекарнице, хлебарнице, посластичарнице и касапинице 4 динара, а имаће права на 12.000 литара воде; и

г.) кољушнице и остале стаје за стоку 2 динара, а имаће права на 6000 лит. воде.

Члан 13.

Ове таксе плаћаће сопственици кућа без обзира на то, да ли се означена количина воде троши или не троши.

Члан 14.

Ако се у којој кући више воде потроши но што су горе означене количине, има ће сопственик за сваки више од 1000 литара више утрошене воде по 0·35 дин.

Одређивање ове више приписе се сваки три месеца читањем на водомеру.

Члан 15.

Ако у којој кући нико не станује, а тромесечним прегледом водомера покаже се, да вода није никако трошена, — онда ће се сопственик куће ослободити плаћања таксе означене у члану 10. и 12. за оне време докле му је кућа празна била. Од таксе у члану 8. не ће се ослободити.

Члан 16.

За оне случајеве, у којима се вахтена већа потрошак воде од 1000 кубних метара или један милијун литара годишње, управа водовода задржава право одобравања узимања воде из водовода, као и одређивање рабата од горе наведених такса.

Члан 17.

Ако би се који сопственик куће жалио, да водомер не показује тачно праи потрошак воде, то ће се тај водомер замепити другим, па за тим од стране управе водовода његова тачност испитати.

Ако се при том нађе, да је жалба неоснована, онда ће жалитељ платити све трошкове ово испитивања и измене водомера.

Нађе ли се пак, да је водомер одшеће био покварен, и то не кривицом сопственика куће, или оних који у кући станују, трошкови ово измене и испитивања падаће на терет управе водовода, а жалитељу ће се дати накнада за оволико, за колико се може доказати, да му је више урачунато но што је утрошио воде.

Осуда ва плаћање трошкова у случају другога става овог члана вршиће решењем председник општинског суда или његов заступник, по реферату управе водовода.

Ова је осуда извршна (тачка 4. §. 465. грађ. поступ.).

Члан 18.

Одређена такса у члану 8., 10., 12., 13. и 14. наплаћиваће се за сваки месец у напред, и то сваког првог дана у месецу, а примаће се наплата и за више месеци у напред.

Количина утрошене воде контролисаће се на водомеру свака три месеца, и то у првој половини ових месеца: јануара, априла, јула и октобра. Ако се при том покаже да је утрошено више од оне количине воде, на коју сваки сопственик куће има права, то ће се тај вишак одмах наплатити по горе утврђеној цени.

Члан 19.

Ономе, који на позиову призванику не хтеде платити, наплата ће се извршити сезекутивним путем, на основу овог члана, а с позивом на тачку 4 §. 465. судско-грађан. поступка.

Решење о овоме доноси председник општинског суда или његов заступник, и ово је одмах извршно.

Од кога се наплата не може извршити, њему ће се обуставити даљње воде докле год такве оне не плати.

Члан 20

Разводњење воде од водомера па даље у кући оставља се самом сопственику куће, али при томе послу он је дужан тачно придржавати се правила, која ће општина о томе прописати.

Ово разводњење може извршити и управа водовода о трошку сопственика, ако овај то писмено од управе захте.

Члан 21.

Сваки сопственик дужан је преко дана допустити општинским контролорима прегледање свиња у коме се плаки како водомер тако и *остале мере којима је вода по кубиле разведена.*

Ако се при томе прегледању на разводним цевима по кући покажу каки недостаци, управа водовода може обуставити даљње воде све *дотле*, док се ти недостаци не уклоне.

---

*) Х. и в. Путовање краљ Петровићу и т. д. стр. 470.

земљаме, јер су и они имали бар неких веза са Скендербегом, али сво се ни од тога удржавали. смаграјући да је њима место на другом месту а и да ни је половај природи врема Арбанаја снима повлат.

А сад да додиремо којом речи и историју арбанску пре Скендербега. Ну ту ћемо изнети само најглавније црте и можете, јер прво нама неје то тема а другу, надамо се, ово што с њом намеравамо, видеће се и из тих неколико црта.

Као што смо и напред видели, народ арбански већ је в самом природом подељен на многа племена. Ова племена говоре сва различитим дијалектима, који су често пато различни да једно племе друго не може ни мало разумети. На због тога она и живљаху од краљева и засебним политичким животом: имађаху сваког засебног догланара и овај беше често са свим независтан од других. Не помиње се ни један такав поглавар, — изузима се кратка владa Душанова, што се више може сматрати као пролазна једна појава — која би имао у својој власти целу Арбанију, а напротив то треба наглаенти за Скендербега, који је у главном њиво само средину.

У другој пол. 13. столећа један део средње Арбаније и неколико приморских градова припадало је напољско-сицилијанској краљевини, на коју у то време Карло Анжујан отео ову Манфредову Хохенштауфеновићу, праунуку Фридрика Барбароше, то и овај део Арбаније пришао нему. Он је за тим истина и поселио своју младежину у Арбанији неколиким осведљима, али само у средњој а у северну и јужну неје никако ни дирао.

У исто време доњу (северну) Арбанију имали су у рукама Срби. У почетку 14. века они већ почеше освајати и средњу. На њих се да је Милутин год. 1319 и успео неколико у том, освојивши у борби са сувенов угарском (Карло Роберте), папужском (Филип Тарентске) и хрватском (Младен Шубић) војском и сам Драч, који беше изгубио још 1305.

Узгред буди речено — јер се она нас у овој теми не ће тицати — јужна Арбанија у то време припадаше Византији.

Али кад на престо српски дође Душан и распоред тај поклади се са сина. 1336. он освоји сву земљу до Драча. разумеђући ту и Драч, а идуће и Канину с Аполоном.

Тако је за Душана цела Арбанија била под српском државом.

Ну у такој заједници она остаде само крато време. Природна је последица пасле набујалости нагло и опадање. За Душаном дође слабачак Урош, под којим се г. 1368. сила царевина Душанова распаде у више области. Међу овима беху и средња и јужна Арбанија. Изгубивши тако на јединству врховног суверена, оне остадоше пено време иаван турпијског господства. То је дода цветања разних оних владара: у средњој нарочито Балша и Карла Топиже, а у Епиру других неких незнатнијих.")

Међутим, као и остале земље на Балк. полуострву тако и Арбанија имађаше сад да претрпи и другу једну пакаду. Као што је познато, пре краткот времена из Азије беху прешли Турци [1344.] и одмах по свом доласку стали освајати комад по комад европске земље. Неслога балканских владара беше им добро дошла. При крају 14. века дође ред на Арбанију.

(Наставиће се)

Члан 22.

Ако каква сопственик куће плаћа таксу за неку количину воде него што је у стању потрошити, он тим не добија право да воду може другоме дати или своје куће давати.

Члан 23.

У случају пожара затвориће се у дотичној кући све славине, сем оних које су пожарницима потребне за гашење пожара.

Исто тако у случају каквог пожара, сваки се обвезује, да воду из своје куће стави на расположење пожарницима ради гашења пожара.

Количина воде, утрошене том приликом пада на терет општине, а одредиће се по оцени управе водовода.

Члан 24.

На које ће се начин вода издавати за прављену употребу, решаваће управа водовода за сваки поједини случај.

Члан 25.

Који поступи противно овим правилима, као и правилима за разводњење воде у кући односно употребе воде, казниће се најпише до пет динара (§. 326 крив. закона).

Одговорно лице увек је старешина дома породице, па и надзор кривицу учинили.

Јапијски, или *успеха достоја зовлетог* надзорног општинског или водоводног органа потпун је *доказ за поступке* кривичне ако није обезнажена којим другим јачим доказима.

Казну по овом члану, коју предвиђа и §. 326. закона кривичног, изриче суд општине београдске.

Члан 26.

Ко водовод квари, казниће се по §. 395. кривичног закона.

Но ово нема само за мање месне штете, које се могу одмах справити и које не штете водомер у јачој мери или водовод на дужем простору. Али ако је лажорење водовода на дужем простору или на више места, или водомера у јачој мери, услед чега би се вода налила у јачој мери, или спречило редовно придавање воде, те настао прекид у снабдевању водом у широке; или ако је штета у материјалу или зградама водовода већа од 100 динара, — с принципа ће се поступати по § 292 крив. закона, и тражити накнаду штете судским путем.

Кривице по овоме члану надзорна власт узимаће у поступак по службеној дужности и на доставу сваког органа општинске или државне полицијске власти.

Члан 27.

За ове куће, које се са водоводом споје, пре него што водовод проради, почиње она правила да важе од онога дана, када се објави да је редовно издавање воде одређено; а за ове куће, које се споје са водоводом после те објаве, важиће ова правила од онога дана, кад управа водовода изврши неку кућа са водоводом.

ИБр. 10381

10. Јуна 1892. год.

у Београду.

Министар унутрашњих дела
Св. Милошављевић. с. р.

Заступник Министра финансија
Председник Министарског савета,
Министар Иностраних дела.
Ник. П. Пашић.

Примедба. Правилник је овај већ једном објављен у Одличењима Поглавља као са је одбор општински усвојио био. Но како је сада од Владе потврђен са неким малим изменама, то се поново објављује онако, како гласи.

ПРАВИЛНИК
за
ИНСТАЛАЦИЈУ ВОДОВОДА ИЗ КУЋАМА
У БЕОГРАДУ.

Чл. 1.

Према чл. 2. правилника за издавање воде из новог београдског водовода дужна је свака кућа у Београду да се споји са подигнутим водоводом, а према чл. 5. истога правилника, спајањем водовода са појединим кућама прима управа водовода о тропину општине београдске. Ово спајање рачуна се од улазних цеви до места на коме је водомер постављен закључно, према чему и тај део водовода улази у својину општине београдске. Место на коме ће се са појединог куће водомер поставити одређује управа водовода, која се брине о његовом одржавању и правилном раду.

Ширину или калибар спојне цеви од уличне цеви до водомера одређује управа водовода за сваку кућу, према захтевању жеља од стране сопственика куће о количини воде, која ће се у тој кући трошити; а онде где такове изјаве нема, управа водовода одређује сама.

Инсталација водовода у самој кући остаће се дотичном сопственику, ну при томе односно начина извршења он ће се строго придржавати пароучних прописа издатих од управе водовода за то извршење.

Инсталатери, који за рачун сопственика куће буду градиле водовод по кућама, дужна су предходно пријавити се управи водовода и овај правилник потписати. Таме се они обвезују да свако посао изврше по одредбама овога правилника, с тиме, да су дужни накнадити сваку штету, коју општини београдској тако и сопственицима, која би се десила услед извршења тих прописа.

Инсталатер може бити само онај, који је тим радовима вичан и који има све потребан прибор за такве послове, а нарочито мора имати цркву са манометром за испитивање цеви.

Чл. 2.

За разводњење воде по кућама употребиће се гвоздене и оловне цеви и то за цеви мање од 50"|, само од личеног гвожђа с поља и изнутра асфалтисане, а за уже цеви од 50"|, могу се употребити или теше галванисане (цинковане) цеви од ковалог гвожђа, или теше оловне цеви.

Оловне цеви неће ће се тек онда употребити кад то надлежна власт буде одобрила.

Материјал за цеви мора да је најбоље квалоће; свака цев мора бити у стању да издржи притисак од 15 атмосфера и да одговара техничкима у овој таблици:

Галванисане цеви од ковалог гвожђа
пречн. $\frac{1}{4}$"—20"|, треба да су теше 2·20 кг.
„ 1"—26"|, „ „ „ „ 3·00 „
„ $1\frac{1}{2}$"—33"|, „ „ „ „ 4·30 „
„ $1\frac{1}{2}$"—39"|, „ „ „ „ 5·50 „
„ $1\frac{1}{2}$"—45"|, „ „ „ „ 6.50 „
„ 2"—52"|, „ „ „ „ 8·10 „

Теше оловне цеви
пречн. $\frac{3}{4}$"—13"|, треба да су теше 3·00 кг.
„ $\frac{1}{4}$"—20"|, „ „ „ „ 4·50 „
„ 1"—26"|, „ „ „ „ 6·00 „
„ $1\frac{1}{2}$"—33"|, „ „ „ „ 9·00 „
„ $1\frac{1}{2}$"—39"|, „ „ „ „ 12·00 „

Где год је могуће треба цеви да споје уз сам зид слободно преко лета а не у самом зиду.

Да се вода не би у цевима зими мрзла најбоље је цеви наметнути преко просторе који се доке (греју) као што су пушке, собе и т. д. а избегавати наметање цеви уз спољне зидове или у просторима где се се вода могла мрзнути, као и у оним да су цеви заљубљене од удара или других спољних повреда.

Рађе лакше спасене прозоре, мора се у свакој спрату где снабдети са ободом за који се утврђује или спаја цев за пушк спрат.

На местима где се цеви зиде у зиду, у земљу полажу морају бити 1 до 1·50 мет. под земљом. У најтеже земље, која се још није слегла, не смеју се полагати цеви од личеног гвожђа.

Чл. 3.

Место где ће се водомер наместити треба да је приступачно и да се стално водомера може лако читати.

То место мора бити такво, да се вода у водомеру не може мрзнути као и у оните да није могућа никаква повреда водомера.

Потрошачима воде строго је забрањено да ма у коме погледу водомер дерају или да га премештају.

Инсталатер дужан је пазити да се водомер не у ком погледу не повреди.

Одвајање воде испред водомера забрањено је. Ко то учини тоже ће се обуставити даље издавање воде, а и казниће се по § 326 крив. закона.

Не сме се ни једна кућа једног сопственика спојити водоводним цевима са другом кућом другог сопственика и на тај начин водом спиберати.

Међутим довољено је да се једна кућа може на више места спојити са уличним цевима, али тада сваки огранак мора имати засебан водомер.

Чл. 4.

Одма иза водомера мора се наместити славина, која ће бити у вези са пароучитим одводом ради испражњавања водовода у кућа. Тога ради и део водовод у кући мора имати стални (безпревидан) над на тој славини.

Чл. 5.

Да би се избегли потреси у цевима употребиће се нсакупчене такве славине које се могу постепено затварати (славине на шрау).

На огранцима који се одвајају за кућу, пушке и т. д. треба у близини где се од славне цеви одвајају наместити обичну славину.

Исход сваке славине за точење воде треба да се намести легеи или вилов, од чега ће се пароучити цевима сувшина или већ употребљена вода одводити. Ширина цеви за одводење те воде неће бити мања од 40"|, а за то се могу употребити као металне тако и земљане цеви. Ако се тим цевима вода одводи у понирају или канал за почистоћу из нужника онда се те цеви морају наместити тако да кроз њих не може у легеи доиритн ваздух и мирис из понирање односно из канала.

Огранци за перионице, бање, водоскоке и т. д. треба да имају пароучите славине и пароучите одводе, како би се зими могли испразнити и запирати.

Ако ина славина са пароучитим клучеи, који није спојен са славином, то таме клучеве треба обесити у близини дотичне славине.

Чл. 6.

За неке зграде добро је да у сваком спрату има по једна пароучита славина за

случај пожара. Те славине морају бити удешене тако да се на њих могу закрачити спреме потребне за гашење пожара, и оне се смеју отварати само кад се пожар деси.

Чл. 7.

Ако који сопственик жели да постави нарочити резервоар у своју кућу то се морају цеви спабдети са плавајућим вентилом, који ће сам цев затварати.

Чл. 8.

Цеви које воду од резервоара разводе, као и цеви, које сувишну воду из резервоара одводе, морају бити толико широке, да кроз њих може проћи сва она количина воде, која се потпуно отвореној славини може у резервоар доћи.

Баде за купање, које воду из водовода добијају морају имати толико широк одвод (сифон) да њиме може отићи сва она вода која кроз потпуно отворену славину може долазити.

Све цеви, како оне које воду доводе, тако и оне којима се вода разводи и сувишна одводе, морају се осигурати од мржњења.

Чл. 9.

Цеви уже од 13$\frac{1}{2}$—$\frac{1}{2}$ не смеју се употребити.

Непосредно спајање парних казана са водоводом забрањено је. Међутим по одобрењу управе водовода, могу се хидрауличне дизалице и хидраулични мотори спојити непосредно са цевима које воду доводе.

Чл. 11.

Пре него што водовод у какној кући проради мора се прегледати од управе водовода и подврћи проби на притисак од 10 атмосфера. Ту пробу вршиће сам инсталатер под надзором управе водовода.

Тиме нак што управа водовода прегледа и испитује водовод кућевине она не прима никакве обавезе нити какву одговорност о извршеном водоводу у кући, већ је за то сопственику куће једино одговоран инсталатер.

Чл. 12.

Према члану 12 правилника за издавање воде сваки сопственик куће или онај који у њој станује дужан је преко дана дозволити контролорима управе водовода прегледање стања у коме се налазе водомер и све остале цеви којима се вода у кући разводи.

Чл 13.

О томе како треба руковати са водоводом у кући, као и шта треба радити кад мразеви наступе те да се водовод добро одржи, прописаће управа водовода нарочита правила, којих се треба тачно придржавати.

Чл. 14.

Ако су у којој кући већ наименичене цеви за разводјење воде по куће, то ће се за такву кућу тек онда вода издавати, ако управа водовода нађе да је разводјење уредно извршено и ако се о трошку сопственика куће све цеви подврегу проби на притисак од 10 атмосфера.

Суд београдске општине одобрио је овај правилник за инсталацију водовода по кућама у Београду, решењем својим од 4. Јула 1892 год. АБр 7933 и одбор га је примио к знању у седници својој од 6. Јула 1892 год.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пукон. окр. команде од 27. пр. месеца Бр. 7419. позивају се ниже именовани обвезници I. позивне пешадијске чете дунавске дивизијске области, на писмајесто-дневно вежбање, који ни до данас нису предстали, да одмах по пријему овог огласа предстану управнику стаклорт пропорцант славгалишта у доњем граду ради горње цеља и то:

1 Петар Ђ. Симић
2 Алекса Жарковић
3 Лука Вукадиновић
4 Симеон Стојковић
5 Димитрије Живановић
6 Вељко М. Ђорђевић.

Ко овом позиву од именованих не следује строго ће бити кажњен.

Од стране суда општине вар. Београда 2. Јула 1892 год. АБр. 7993.

ОБЈАВА

На основу наређења VII. пукон. окр. команде од 26. пр. мес. Бр. 7840. позивају се сви пуни и полу инвалиди, који нису месеца Априла ове год. предстали пеној команди по ради лекарског прегледа, да 10. Августа ове год. регрутној комисији ради горње цеља предстану.

Који инвалид горњег дана не предстане регрутној комисији, изгубиће право на даљу инвалидску пенсију.

Од стране суда општине вар. Београда 3. Јула 1892. год. АБр. 7960.

ПОЗИВ

По наредби VII. пукон. окр. команде од 25. пр. мес. Бр. 7817. позива се Милорје Рајичевић резервни наредник, да одмах по пријему овог огласа предстане пеној команди.

Од стране суда општине вар. Београда 2. Јула 1892. год. АБр 7951.

ПОЗИВ

Према наређењу VII. пукон. окр. команде од 15. пр. мес. Бр. 7176. позивају се доле именовани обвезници — резервисте — поштомери, који нису издржали ову годишњу вежбање, да одмах по пријему овог огласа предстану VII. пукон. окр. команди ради горње цеља, и то:

Никола Јовановић
Бошко Дивовић
Васа Попадић
Живко Славковић.

Од стране суда општине вар. Београда 3 Јула 1892 год. АБр. 7972.

ПОЗИВ

Суд општине вар. Београда, као стално тако и оне годишње ван извршити регрутовање младића за стални кадар на ову календарску годину.

С тога овим позива све оне младиће који су 1872. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа т. год. суду овоме предстану ради регрутовања, укључивања у регрутне списковне и прикупљање података.

Ко овом позиву не следује сматраће се да је избегавао позиву одазвати.

Од Стране Суда општине вар. Београда 3. Јула 1892. године.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

48. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

25. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милосав Р. Марковић, од одборника били г. г. Никола К. Новаковић, К. В. Младеновић, М. М. Петровић, Ђ. К. Нешић, С. Аврамић, К. Петровић, М. М. Ђорђевић, М. М. Чарић, Др. Ц. Николић, Ј. Јовановић, Ч. С. Николић, М. Вељковић, Ј. Жујовић, М. Ј. Марковић, Др. М. Т. Јовић, Р. Дрљевић, Л. Ц. Давковић, В. М. Тодоровић, Д. Радовић, А. Ј. Одавић, С. Чајкић, М. Капетановић.

I.

Прочитао је записник одборских одлука седнице држане 22. Јуна 1892. год. и примљен је без икаквих примена.

II.

Одборник г. Ђорђе С. Новаковић пита, да ли су уговори о трамвају и електричном осветљењу потврђени, и у каквим новијим одредбама.

Председник одговара, да су оба уговора потврђена и да ће се знати предузимати да исте одмах према закљученој погодби.

III.

Одборник г. Ђорђе С. Новаковић изнесшиа одбор да је њему приватно лице изјавило општинско незнање где је био накадаут у скадарској улици на питу, да ли је ово познато суду општинском и да ли је предузимо какве корике против овог изузећа.

Председник одговара, да је ова ствар на расправи код суда и да ће расписати на стање ове ствари и о томе известити одбор.

IV.

По прочитању пита потпреднике судије 2-ог вар. Београд АБр. 7928 и 7930, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је мишљења, да су му Бога Лазаревић и Сретен Растић напознати.

V.

Председник износи одбору на мишљење молбе којим се траже уверења о сиромашном стању.

По прочитању тих молби СБр. 11355, 11373. 11285, 11260, 11391 и 11379, одбор је мишљења мишљење, да се молиоцима Думану Јовановићу и Анђелини берци пок. Михајла Јовановића може дати тражено уверење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Дике Младеновић, Марије Радосављевић, Павла Угринчевића, да тек онда да им нада тражено уверење; да се Радосаву Исповановићу не може дати тражено уверење.

VI.

Председник саопштава одбору акт министарства грађевина, којим се општина општина да су господа Ерељевски Намесници у име Његовог Величанства Краља изволели одобрити решење Народне Скупштине, којим се пресеца изравње регулационе паронте Београда заједно са регулационим фондом на општину Београдску под погодбом. ако општина устуни државу одавну мареску између вод Батал-џамије за подизање скупштинске зграде.

По прочитању тога акта АБр. 7900, одбор је примио к поволном знању овај списатај.

VII.

Председник изнесе одбору на решење молбу Максима Томића, који предлаже да се са општином за њено потрашивање од њега од 1868 год. у 126 дин. од израде за општинске плакете у бари Венецији поравна тако, да он плати општини 1а ime тога четрдесет и шест динара и тридесет пара, а остатак да општина покрсти и ураспходује.

По прочитању те молбе Сбр. 11138 и извлачења општинског правоастушника, одбор је решио, да се усвоји предлог општинског правоастушника према коме со ова кадлатите од Максима Томића четрдесет и шест динара и тридесет пара на име израде за општинске плакете у бари Венецији, што је на другу остало још од 1868. год. и остатак да се трасходује и по том Максим Томић ослободи свеког даљег дуговања.

VIII.

Председник изнесе одбору на решење предлог грађевинског одељења општине београдске о установљењу стално комисије за утврђивање издатке у Београду.

По прочитању тога акта ГБр. 1089, одбор је решио, да се овај изнетај у свему прими с тим да се рад комисијски одмах нако министарство грађевина на одобрење; да у место Коспћа инжењера, буде члан ове комисије г. Стеван Чађевић. Награда по предлогу да се одреди из нарочите буџетом одређене на непредвиђене трошкове.

IX.

Председник изнесетака одбор да је према решењу одборском од 17. Јуна 1891. год. АБр. 1202 судска комисија извлачила за лице место и прегледала зграде кута од стране Јов. Бутковића и Вене Краљевића и подпела о томе изнетај.

По прочитању тога изнетаја одбор је препоручио суду, да се по њему поступи и да се све мере предузму ради чувања општинских интереса.

X.

Председник изнесе одбору на решење молбе неколико грађана београдских, којима моле, да се од поротничке дужности ослободе.

По прочитању свију тих молби АБр. 6897, 8085, 8086, 8087, 8088, 8089, одбор је решио да се узиме остовка на поротничтво Ристе Младеновића, а на његово место да председник одреди другог грађанина; остали молиоци, а то, Владимир Д. Губсревић, Витомир Марковић, Михајло Јовачић, Никола З. Поповић и Васа Мијатовић, да се не узиме останка на поротничтво.

општински послови

Чистоћа. Из наредаба, које је суд општински до сад издао, сваки је грађанин свакако да треба у своје дворишту да одржава највећу чистоћу, као најјаче средство за предохрану од заразне болести, колере, која се је у Европи појавила.

Рада контролисања чистоће, састављене су сталне санитетске комисије, које ће четвртом прегледати и котролисати, да ли се издате наредбе у свему извршују.

Чишћење нахламим овдашње грађанство на ову околност с препорухом, да се и сами наште, да им дворипте буде чисто те да тиме потпомогну власт у извршењу њене дужности око чувања народног здравља, јер ће тиме они највише користи имати.

Чије дворипте не буде често ваше најстрожије кажњен.

Нужнике и понирање треба дезинфекцирати разблаженом карболном киселином.

ОВЕЧАНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. белешкама)

држан. 15. Јуна 1892 год.

Председник. Господо одборници!

Отварам седницу, сазвану за извршење жеље одборове, исказане пре три године приликом 500-годишње помена битке Косовске. Подсећати сталио ваше Великошколску омладину на изучавање наше народне историје, награђивати њене родове појединих великошколаца — биће жеља председника београдске општине.

Господо одборници! Великошколска се омладина већ одазвала тој жељи но другим пут. Само то, што је омладина прихватила ту лепу жељу и одазвала јој се својим радовима, мора нас веселити и уверити, да је свака жртва ништавна кад се на добро употребе па и добар плод донесе. Подстицати нам подмладак Србинов на изучавање народне повесницо. — биће и остаће најлепша дужност представника оне општине, која себе броји за пре у Србији.

Господо, у овој лепој намери молим да одобрите да се прочита писмо г. ректора Вел. Школе, које је нама доброту послати израђене задатке, препоручене од академског сената на награду. У исто време, молим Вас, да одобрите да се изврши награде изабраним писцима.

(Отварање писама и раздавање награда.)

На сретеску, господо одборници, молим да одамо хвалу нашој велико-школској омладини, што се одаје изучавању народне повесницо с оволико љубави колико је и очекивало од ње представништво београдско, — тиква слађана заслужује да јој речемо: Живела! (Одбор се једнодушно одазва са „живела").

Др. Марко Лека. Драгим да би добро било да донесено одлуку да се свако израђени темати, тако и неиграђени штампају о трошку општинском, те тиме да се сачувају информације и опиша, који су радили а ни су могли бити награђени.

Председник. И прошле године је штампано у општ. новинама а после и у књижицама. Ако одбор жели и ове друге темате да штампано и то можемо учинити, али прво морамо их питати за дозволу. (Да се сви штампа).

Андра Одавић. Ја мислим да је боље да им се да помоћ у новцу па да они сами штампају — а ове израђене да их штампамо.

Председник. Успаја ли одбор да се ови темати израђени штампају, а за остале да остане не решено, док не добијемо дозволу? (Успаја)

Састанак је закључен.

Овај је састанак трајао до 6 сах. по подне.

ТАКСЕ
за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара за плесање, балтани и т. д. од концерта до . . . . . 5 д.
б) За свирање са плесом осталих од 1 концерта 5 д.
в) За свирање виолине (оркестра) Дамо-Кандо 20 д.

II.

а) За игранку у дому I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За игранку у дому II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За игранку у дому III-ог реда . . . . . 5 д.

III.

а) За пантомиму на дан . . . . . 8—10 д.
б) За разне простаке и показивање вештина, дневно . . . . . 10—30 д.
в) За жонглерије и мучење . . . . . 5—15 д.
г) Циркуе са простаке . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Тама-Тамте" т. ј. (позорје, свирање и кредитивање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шењем општинским суд доноси.

V.

За вожу на свечеј кумпи.

а) Вуре од 3 коња . . . . . 0·5 дин.
б) Вуре од 6 коња . . . . . 0·10 „
в) Вуре од 9 коња . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИЛИЏАНСТВО:

а) За чишћење дилиџана (пилиџана) без разлике на спратове . . . . . 0·25 д.
б) За изузетни инжинери . . . . . 0·30 д.
в) За уредне „ . . . . . 0·40 д.
г) За ледени умивени инжинери у гостионици 0·50 д.
д) За чишћење дилиџана од две стране . 0·80 д.
ђ) За чишћење простог дилиџана . . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушпана до 2 м по метра дужине са свима . . . . . 0·10 д.
ж) за чишћење чушпана од 2 и по метра па дуже са свим свима . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење дилиџана (пилиџана) без разлике спратове . . . . . 0·70 д.

II. ПОВОЗНИЦЕ ТУЏЕТИ:

а) За собу и кућу или неки дућан са собом 0·20 д.
б) 2—5 соба со кућом или неки дућан са собом . . . . . 0·40 д.
в) 4 и више соба са кућом или гостионица са кућом без штале . . . . . 1 д.

III. ПРАЗНИЧНЕ ПОМЕЋАРА И КУЋЕВЛАСНИКА:

а) Од кубног метра . . . . . 12— д.
б) Од шиша . . . . . 0·10 д.

IV. ПОГРЕБНИЦА:

а) Марка со шиша на годину дана . . . 3 д.
б) Обавезалне погребне марке свуде . . . 1 д.

V ГРОБЉАНИЦА:

а) Гроб за децу . . . . . 7 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 155·02 д.
г) Велика гробница II реда . . . . . 999·20 д.
д) Велика гробница I реда . . . . . 1999·32 д.
ђ) Велика гробница I реда . . . . . 1667·87 д.

VI. МУТВАЧКА ЈАМА

а) Мртвачка јама стара са 2 шива . . . 129 д.
б) Мртвачка јама са надомаком са два шива 1429 д.
в) Мртвачка јама нова са 2 шива . . . 2500 д.
г) Мртвачка јама нова са 4 шива . . . 2700 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 30. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 19. Јула 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати уредништву за општинске
суд и све потребе општине на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30. ЈУНА 1892. ГОД.

	Дугује	Потражује
Рачун главнице		5,386.010 63
„ разних фондова		117.258 35
„ упр. фонд. за зајмове		85.512 24
„ касе гробљанске		47.557 54
„ грађење кал. из зајма		140.275 10
„ дуговина и повераоца	12.194 47	
„ непокретности	4,909.597 69	
„ покретности	158.927 99	
„ артија у предности	16.800 —	
„ упр. фонд. за фондове	17.953 34	
„ грађење водовода	1,903.025 09	
„ дуговина каларне	333.198 68	
„ буџета опш. трошарине		454.249 69
„ благајне	39.736 22	
„ плате персонала		261.769 75
„ прех. од капитала	1.010 55	
„ „ „ нен. добара	40.745 70	
„ „ „ разн. права	375.140 34	
„ „ „ наплате дуга	78.167 23	
„ „ „ кап. такса	19.151 96	
„ „ „ казне	4.529 16	
„ „ „ прир. 20%	101.367 99	
„ разних прихода	12.752 16	
„ потреба за школе		86.031 83
„ „ канцеларијск.		5.451 52
„ „ грађевинских		21.672 29
„ о надзиранју сиротске		43.688 22
„ о одржавању паркова		1.006 35
„ о осветљењу вароши		16.082 77
„ потр. за пожарну чету		15.461 63
„ благодејање и награде		2.200 —
„ разних потреба		27.407 30
„ зајм. вещр. трошкова		67.882 80
„ гробљанског буџета		5.071 01
„ привремених издатака	237.127 30	
„ буџета трошаринског		112.892 85
„ управе трошаринске	22.362 06	
„ потраж. трошаринског	69.472 83	
„ текући год. пар. банке		1,466.600 —
„ губитка и добитка	45 06	
„ трг. дужника	10.186 05	
Свега	8,363.481 87	8,363.481 87

Суд општине вароши Београда у интересу здравља грађанства а рад извршења наредбе од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278 о продаваху средстава за живот и контролисаљу њихове њихове —

Наређује:

У року од месец дана, од када се ова наредба објави, дужни су сви млекари, да од београ. општине добаве дозволу, да могу млеко у вароши продавати. За сезну такву дозволу плаћаће таксу од 50 пар. дин. У тим дозволама, које ће се сваке године обнављати, поред осталога биће и прописе о безбедности у погледу извршеног прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви продавци млека и то како газде тако и њихови момци, који по вароши млеко разносе и продају. Ако који од млекара не буде ову дозволу имао при себи, одузеће му се сво млеко и продаће се у корист општинске касе.

Ако ли поменуту дозволу у одређеном року никако и не изнађе, забрањује му се радња и поступиће се са њима по § 373 а., кривичног закона.

Од суда општине вароши Београда 10 Јула 1892 године. АБр. 8278.

ПОЗИВ

Суд општине вар. Београда, као стално тело и ове године има извршити регрутовање младића за стални кадар за ову календарску годину.

С тога овим позива све оне младиће који су 1872. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа т. год. суду овоме представу ради регрутовања, уверењима у регрутне списковне и прикупљање података.

Ко овом позиву не следује сматраће се да је набегавцем који обавезу.

Од Стране Суда општине вар. Београда 5. Јула 1892. године.

ОБЈАВА

Према чл. 1. правилника за инсталацију водовода по кућама у Београду, дужни су инсталатери, који за рачун сопственика кућа буду градили водовод по кућама, претходно пријавите се Управи водовода.

Инсталатер може бити само онај, који је тим радовима вичан и који има све потребан прибор за такве послове, а у своме раду дужан је тачно придржавати се прописа изложених у горе поменутом правилнику.

С тога управа водовода позива све оне, који су спремни да врше инсталацију водовода по кућама, да се што пре пријаве управи водовода, од које ће добити уверење да тај посао могу вршити.

Сопственицима кућа пак јавља се, да инсталацију водовода у својим кућама поверавају само онима, које покажу уверење потврђено од управе водовода, да инсталацију могу вршити. У исто доба обраћа

се пажња сопственицима кућа, да је општинатер дужан за сваку кућу у којој општинаџију вршити сваку као и предрачун општинаџије вршити као и предрачун општинаџије, па за тим и сваку предрачун обвезан је поднети управи водовода на преглед.

По извршеној општинаџији, дужан је општинатер о томе известити управу водовода, која ће општинати извршени посао и издати општинатеру потврду, да је посао извршио.

Тек над таку потврду општинатер може сопственику куће, имаће права на плаћању извршеног посла.

Они сопственици кућа, који имају у својим кућама већ намештене цеви и славине за водовод, дужни су пријавити се управи водовода, да се та општинација испита иначе неће им се дозволити употреба водовода.

Бр. 1723.
17. Јула 1892. год.
Београд.

Управник водовода београдског
Тоша Селенковић.

ОБЈАВА

Суду београдске општине потребна је једна кућа, за женску теразијску основну школу, која треба да је у околини „Теразија.“

Позивају се сопственици кућа, који би хтели дати своју кућу општини под закуп, да поднесу пријаве у којима да наведу: у којој је улици кућа, колико има просторија, и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у општинском суду г. Милоја Јовановић писар, до 1. Августа т. год.

Од суда општ. вар. Београда 13. Јула 1892. год. Београд. АВр 8355.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

50. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

6. Јула 1892. год.

Председало председник г. Милован Р. Марковић, од одборских биле г. г. С. Аџијора, Др. Ц. Вогелић, С. Вељковић, Ј. Вујовић, К. Вујићевић, Ф. Вукићевић, Д. Р. Гајић, М. Вемовић, Ђ. Ж. Ненић, Л. Н. Дамјановић, Др. Радосављевић, Др. М. Т. Лека, М. Јовановић, Н. Х. Поповић, Р. Драговић, А. Ј. Одовић, В. М. Тодоровић, Данар Радовић.

I.

Прочитао је записник одборских одлука седнице држане 25. Јуна 1892 год. и пронашао је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије из вар. Београд Абр. 7980, 7979, 7964, 8028, 8029, 8045, 8126, 8102, 8101, 8175, 8205, 8174, 8044. 8057, 8104, 8206, којим се траже уверења о владању и имовном стању наведених лица, одбор је једнако да су му Станоје Новаковић, Владимир Мишић, Михаило Радовановић, Драгутин Матејић, Владимир Константиновић, Милан Тодоровић, Радомир Косић, Вукашин Петровић, Радојица Петровић, Милоје Марковић, Радомир Симеуновић — непознати; да су Вујица Ордедановић, Јаков Мемеров, Јован Борбевић, добар владалац, а добрег имовног стања; да је Таковић Петковић добрег владања а сиромашног имовног стања и да је Јованче Димитријевић, проститут хрђав владалац а добрег имовног стања.

III.

Председник износи одбору на вишедневне молбе, којима се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању сиху тих молби АБр. 9050, СБр. 13952, 11609, 11645, 11054, 11674, 11884, 11894, 12026, 11938, 11543, 11730, 11628, 11444, 11756, 11897, 11967, 11884, 11601, 11445, 11451, 11287, одбор је једнако мишљења, да се молиоцима Николи и Ђорђу Радојковићима, Ђелићи Николић, Ристи Драгосављу, Живку Алемишићу, Доброслави М. Лазић, Петру Стакићу, Руми П. Машић, Младену Матићу, Димитрију Милутиновићу, Роси Д. Бораха, и Сими Алимовићу може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Јована Николића, Александра Гавриловића, Ђорђа К. Петровића, Јована Павловића, Анђе Радојчић, Христине Миндеровића, Срећена Илића, Марије Тодоровића, Ђорђа Пилића, да тек онда да им када тражене уверење; да се Димитрију М. Јовићу, не може дати тражено уверење.

IV.

По прочитаној молби Ф. Филиповића, приватног поготарика, СБр. 13545, којим тражи да му се изда уверење да није земљодалац пита да се земљодедством занима, одбор је мишљења, да се молиоцу може издати тражено уверење на основу сведоџбе Миће Петровића, Р. Драговића и Мих. Д. Бошковића одборника општинских.

V.

По прочитаној молби Др. А. Зесе општ. хемичара АБр. 8247 којом тражи отсуство, одбор је решио, да се одобри Др. А. Зеси тромесечно отсуство од дуиности.

VI

Председник износи одбору на решење акт истражног судије из вар. Београд, да се на место пок. Д митрија Пенића одреди другог лица за присутника и акт начињења среза врачарског да се одреде десет присутника при вештинској прегледи дела.

По прочитаној тих акта АБр. 8098. СБр 11757, одбор је решио, да председник општине одреди лица за присутнике среза колошког састављања.

VII.

Председник општине одбор, да је суд општински решењем својим од 1. Јула о. г. АБр. 8055 решио, да цена добр буде за време закупа дванаест дана месеца Јуна о. г. двадесет и једну годину дан. од закупрана а да се по закупи продаје неће по двадесет пара у тежини од десет стотина седесет и три грама. Одбор је примио к знању ово решење судско.

VIII.

Председник износи одбору одговор управе варопи Београда на питање учињено према одлуци одборској од 20. Јуна о. г. АБр. 7792 одлучено шреће, где је квартсавамалски. По прочитању тога одговора АБр. 7858 и акте управе вар. Београда АБр. 7850, 8178 и 8179, којим се напомина суд да је решено, да се та зграда као кућа сеоска има порушити, — одбор је опет дочена слободе. Договорившиа се још на двора султанова с пријатељима што беху заостали у Арбанији, да га помажу у устанку против Турака, он одбегне од Мурата II. и подиже опету буну у родној земљи. Мурат пошље за њ војницу војску, али она буде до кога потучена у теснацима Кандановије. По дубровачким аналима и Халкокидилу то ово да је било год. 1435.*)

Ну та победа, на како да је била славна, опак остаде за остали Арбанију без и даље последице. Арнјанци без сумње беше пашио каку привилеју да се с портом помире и тако му се она није хтела свестити.**)

У исто време покушаше и Арбанаси око Аргирокастрона да стресу јарам турски, али и њихов устанак би кроаво угушен.

Тако су сад Турци у поч. 15. века били господари целе Арбаније, у правом смислу те речи. По градовима сућаку њихови чиновници, народ плаћаше данак, даваше деду у таоништво, подношаше војску.

Међутим Мурат шираше власт своју све даље и даље.

*) Халк. Путовање и т. д. 500.
**) Ibid. 471.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Текст награђен врло знаменитом наградом општине београдске.)

Скендербег је српа Обилића.
ЊЕГОШ.

ПЕТРОВ НАУКА

ворине ове се заручили при порођају све радницке.

(Наставак).

Бајаша II. погуби битку год. 1385. у свуркој равници. Мало доцније нестаболе и Срби на Косову. Топије и Балшићи беху одиех слабе да би се могли одупрети овом новом и снажном племену, па с тога ваљне приморске градове узеше од њих Млећи. Остало све паде под власт турску.

Год. 1402. између Бајазита I., сина Мурата I., и Тамерлана би чувена анторска битка. Турци, као што је познато, претрпеше ту страшан пораз, па и сам Бајазит буде заробљен. После њега у Турској настадоше ужасне свађе које потрајаше читавих десет година. Бала је красна прилика да се сви покорени народи ослободе њихова јарма, па и Арбанаси; али они то не урадоше ни једном.

Најзначајније личности тога времена у Арбанији беху Иван Кастриотић и Арбанит Комнен Голеши. Сваки у својој области они беху сачували још неку самосталност. Ну год. 1410., кад на престолу турском сеђаше Муса Челебија, стари Епирепос-цара уђе у њихове земље, оцлеши их а саме њих пачини турским васалима. Иван мораде дати синове у таоништво, плаћати данак и помагати Турке у ратовима; Арбанит пак изгуби све и би одведен султану у двор.

Године 1415. умре Андреја од рода Топија (гроб Никета) те у турске руке паде и Кроја. Њоме за тим владаху гувернери турски све до год. 1443.*)

После више од двадесет година сужањства, Арбанитиу ипадне на руком да се

*) Шарф. Скендерберг стр. 332.

решило, да одборске стручно повереништво прегледа ствар, у којој је изврт сазивалаца и са затјецког и са техничког гледишта на подлозе одбору извјештај. За поверенике изабрати су г. Др. Павле Поповић, Т. Драгојић и Илија Вељковић, одборници; Др. Мих. Хаџи Лазић, општински лекар и Т. Селенковић, управник машинерског одјељења. Да суд општински тражи од управе нарочи односно изврта сазивалског форшлаго решење о рушењу ове зграде, како би општина против истог могла подизати жалбу.

IX.

Поводом тога, што се у Европи појавила заразна болест колера, председник предлаже одбору да одобри накнадни предлог за предузимање мера ради спречавања ове заразе и ублажење њеног, што би ширење ове зараде потпомагало.

По саслушању свега, одбор је сматрао, да одборско повереништво проучи какве мере треба општина београдска да предузме да се дозлаже и ширење ове зараде што више спречи и подпосе одбору извештај у року идућој седници.

За повереније изабрати су г. г. Др. М. Радовановић, Др. Ц. Поповић Ђ. Нешић, А. Одавић и Др. М. Т. Лека, одборници и сви општински лекари.

Овлашћује се председник општине, да до коначног решења ове ствари може чинити потребне издатке до партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове, ако не буде довољна за то одређена буџетска партија.

X.

Председник извештаја одбор, да је Влада Његовог Величанства решењем од 10. Јуна 1892. год. Бр. 10381 одобрала за извесне измењене прављења за надзирање воде по новом београдском водопоју, који је одбор општински у седницама својим од 12., 13., 14 и 15. Априла 1893. год. Абр. 3519 усвојио, као и да је суд општински решењем својим од 4. Јула 1892. год. Абр. 7593 одобрио прављења за шиталажиј водопоја по мућама у Београду, по предлогу управе водопоја.

Одбор је примио к знању овај извештај с тим, да ге обз ова прављења обзаве у опште.

XI.

Одборник г. А. Ј. Одавић пита пошто је нова београдска водопој готов и јавној употреби предат, да ли је и даље дејствовати надзорна водопоја комисија и доле.

Председник је мишљења да ће на ово питање одговорити у идућој седници.

XII.

Председник саопштава одбору извештај управе водопоја, Абр. 7929, којим интерполацијом Абр. 7843 од 11. Јуна 1892 год., да неће школовано ученати температуре с тиме на водопоје жели положење у Једренској и Савској улици, пошто су јесте околности у дубљини од једног метра и више.

Одбор је примио к знању овај извештај.

XIII.

Председник шаљи одбору на одобрење решење суда општинског од 30. Јуна 1892. год. Абр. 7961, да се уручедује десеторе дипара и тридесет пара, што другје општини Петар Јовановић као бивши чиновник општине и рачуноводилац њен, пошто нема од куд да се ова сума наплати.

Одбор је одобрио ово решење суда општинског.

XIV.

Да би се питање о установи за дезинфекцију као ново важно за даљније прилике, одбор решило, одбор је одлучио, да се сазове нарочита заседница, у којој да се ово питање реши.

XV.

Одборник г. Мирко Велимировић саопштава, да нова кућа, што се новој поверштва да гасне фабрике лодиже, зидови за читаву висину нам регулационе линије.

Председник изјављује, да су већ предузети извни кораци противу овога и да је ствар у току расправе.

XVI

Одборник г. Соломон Аврејев подноси писмен предлог, да се чланови надзорне водопоје комисије награде.

Одбор је одлучио, да се ово остави за идућу седницу.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Трамвај. Друштво за грађење и експлоатацију трамваја почело је полагати шине и довршило је већ један километар свезни. пошто је више од два километра пруге примило за полагање. — Зграде депоа на Врачарштту скоро су готове, и могу се већ употребити. Вагони ће стићи после 15 дана; због тога се живо ради, како би се најпре спојила железничка станица са депоом ради превоза вагона. Промет на пруги трамвајској отвориће се 1. Септембра.

—

Електрично осветљење. Радови око овог предузећа живо напредују; зграде електричне централе већ су под кровом и скоро ће се почети са намештањем машина и казана. Дирези, преко којих ће се разводити жице по варошн, на дунавској страни већ су намештени; у ближини творнице има их по три и по два дирека заједно, пошто су овде све жице спојене, по горњој варошн као ће жице ићи по један дирек. Стигле су већ и електричне лампе и сатурне које се отеклиште почетак електричног осветљења варошн у току месеца Октобра.

Ако ба по жељи да увиде у своју кућу електрично осветљење, и ако то јави, пре него што су жице разведене, то ће му се инсталација 10% јевтиније рачунати. — Светиље и апарати за елек. осв. изложиће се идуће недеље у друштвеној канцеларији, како ба могао сваки изабрати оно што му се допада.

—

Калдрма. Са поплављем коцкасте калдрме почело се ових дана у почетку пратуљевине и краљ Милановог улице. Пошто буде свршен посао на једној страни, отклоњаће се и друга страна овех улица таке, да ће скоро овај део улица имати леп и добру калдрму. Сваки улица већ је до

Али, на један их искрсе пови Арнјанит, искрсе пови и прави ослободилац своје земље. Год. 1443. и Скендербег, син Ивана Кастриоте, остави двор Муратов и добеже својима. Вештом ратнику, храбром човеку, племенитом срцу, каква беше он, исиаде брзо за руком да испуни са свим пажњу и своју и предлотника свога. А и Арбанија беше већ досадно јарам турски. За оно кратко време сав аветом устаде у њој и господство турско би за брзо са свим уништено. За тим настадоше ужасни походи турски на њу, али готово сви без успеха. Три пута доћоше и сами силни султани Мурат и Мухамед с огромним војсками од преко стотине хиљада ратника чак под Кроју, па се и они морадоше вабрзо вратити — на грдну срамоту своју. То је један највиме пема у историји светској.

Али на посљетку нестаја и Скендербег.

Година 1468. без сумње је једна од најтужнијих година у арбанској историји. С правом се може рећи, да је са Скендербегом умрла и Арбанија. На десет година после његове смрти овладаше Турци Кројом (1478.), три године за тим паде и Скадар, и од то доба на све до данас Арбанија неје више самостална земља.

ДЕО ПРВИ.

(ОД РОЂЕЊА СКЕНДЕРБЕГОВА ДО СМРТИ МУРАТОВЕ).

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ГЛАВА ПРВА

Порекло, порођење, постројбина.

Док познати немачки професор Карло Хопф пре тридесет година не промутова Арбанију и Италију, да разгледа библиотеке тамошње, и док не пронађе чувени рукопис „Historia della cosa Musachia“*) и много друге свеодобе из историје и географије арбанске, о прецима и пореклу Скендербегову знало се врло слабо што. Сви биографи његови знали су само то, да му се отац звао Иван а мати Војсава, да су владали Маћом, по некима још и Вуженестијом, да су имали четири сина и пет кћери и т. д., али о прецима не знађаше ни бар не говорише нико ништа. Међутим, од кад помену професор наше досипоп рукопис, о тој се ствари може говорити већ с доста поузданости.

Постоји данас пека несугасива међу научењацима, који су писали о овој ствари, у питању, ко је био дед Скендербегу. По једнима он се звао Павле; други га нову Константином. На шпак ако боље загледамо, чини нам се да то питање не ће бити тако тешко решити, како изгледа.

Као што смо и мало час поменули, у решавању питања ово о генеалогији породице Скендербегове могу нам послужити једино два извора: Historia della nostra casa Musachia и сведобе, које је пропао проф. Хопф по разним библиотекама. Загледамо ли сад у први извор, ми немо нађи да се дед Скендербегов вове Павле.**) Међутим Хан. у своју чувепој књизи „Путовање кроз Поречнау Дрина и Вардара“ вели ово: „Хопфове сведобе пажњу Скендербеговог деду Конст. Кастриоту dominus Scrimae и дају му пазив Probistiti (Protovestiarius ?)*.“**) Из овога, дакле,

*) Историја стр. 270—340.

*) „Scypitare cum Turcis del Signor Scanderbeg et chiamo Signore Paolo Castriota.“ Hopf, Chronicques, 361.

**) У српском преводу стр. 354.

пола надлимиса, још кроз који дан, па ће се улица предати свобраћају.

—

Београдско гимнастичко друштво „Соко" јавља свима својим чановима и онима, који се желе сада уписати: да ће друштвена гимнастичка вежбања и преко летње сезоне непрестано држати на своме плацу код Делиске чесме. Вежбања се држе сваког дана од 6—8 часова по подне, а упис у чланство може на самоме вежбалишту г. г. Воја. В. Рашић деловођа и Живко Стојановић подбележник.

—

Отпутовали. Јуче одпутовали су председник општине г. Милов. Р. Маринковић са одборницима г. г. Ник. Х. Поповићем и В. Тодоровићем, да приликом откривања споменика Хајдук-Вељку званично представљају општину.

За време одсутства заступа председника општине члан суда г. Јован Антонијевић.

—

Цена хлебу. Средње цене жита за поједине дане од 1—15 Јула о. г. биле су оне:

1.	Јула	12·14 дин.
2.	„	12·62 „
3.	„	12·66 „
4.	„	13·00 „
5.	„	13·00 „
6.	„	13·00 „
7.	„	13·25 „
8.	„	13·25 „
9.	„	13·50 „
10.	„	14·27 „
11.	„	14·32 „
12.	„	14·38 „
13.	„	14·75 „
14.	„	14·60 „

Жито је дакле за прних 14 дана месеца Јула просечно коштало 13·48 динара.

Овој просечној цени додат је сталан коефицијенат 7, те је добијена цена једном килограму леба у пирама, која износи двадесет пара дин.

На основу овога рачуна суд општине кар. Београда решио је, да у другој половини месеца Јула буде цена лебу двадесет пара дин. од килограма.

ИЗВЕШЋЕ

о кланју стоке на општинској клаоници и реду општинских спољних надзорника од 1 Јануара закључно до 30-ог Јуна 1892 године.

I

За грађанство заклане је:

6 биволи; 2128 волова; 1893 крава; 965 телади, што су укупно тежиле 33,350 кила; — 140 оваца и коза; 8 коза; 24,414 ком. јагњади; 71 ком. јаради; — 6810 свиња — дебелих и средњих на меру које су укупно тежиле 506,293 кила; 213 прасади до 20 кила и 131 прасе до 10 кила домаћ.

II.

За војску и остало државне заводе:

1454 вола; 637 крава и 4922 ком. јагњади. — Од ове стоке, коју је инспекторат взео, издато је за ошпикиро 55.151 и по кила, а претекло је и у зарош за грађанство унето 22,527 и по кила. — За месо издато ошпикирано и за њихов у зарош унесени, напљавени је арендаш.

Од напред поменутог броја свиња марвено лекарским прегледом нађено је 251 комад заражених бобичава од којих је месо прописно поништено.

III.

Приход:

За стоку која је клата за грађанство, за месо издато ошпикирано, за претекли вишак од тајног уношени у зарош за грађанство, напљавање је: на име аренде 177,306·45 дин., на име лекарске таксе 3,455·85 дин. и на име кланичке таксе 5,495·55 динара.

Снега прихода од аренде и такса месарских за прво полугође 1892 год., било је 186,257·95 динара.

IV.

Неуредности:

Према добивеном достављена било је ових неуредности:

I. Крвључарење. Укрвључарено је: 3 вола; 4 краве; 3 телета; 112 јагњади; 1 оваца; 1 коза; 1 јаре; 27 дебелих свиња; 1 свиње; 14 прасади; један случај прекрвључарења 253 кила сувог овчијег меса с другог атара и два случаја продаје тежег меса грађанима на воље месарнице;

II. Крвне мере: 73 случајева;

III. Продаје кварењог меса: 12 случајева;

IV. Продаје бобичавог меса: 5 случајева;

V. Нечистоћа у месарницама: 6 случајева;

VI. Два случаја клања свиња без предходног предавања упутнице;

VII. Неправилних — нетачних — мерала и тегова: 4 случаја;

VIII. Бенефицираног продавања меса: 16 случајева; и

IX. Три случаја да неки фирше над месарницама.

Са свима лицима под којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено је по правилима о слободном клању стоке и продаји меса и по кривичном закону.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стеног. белешкама)
држан. 19. Јуна 1892 год.

Председник. Отварам састанак и молим да чујете протокол прошле седнице.

Секретар прочита. (Прима се).

изнази са свим јасно, да је по Хану Хоше напишао неку сведорбу, у којој се дед Свендербегов зове Константином, и то сведорбу, којој се може поклонити пуна вера. Али, ако се најпре сетимо, над је Хан штампао своје дело [1867.] а над Хоше своје „Хронике" [1873.], онда као да се горњеме изи бар навод Хапов не ће моћи одржати. Доиста, најмање у Хоше генеалошку таблицу породице Свендербегове") и на њој не ћемо наћи ни трага од онога, што вели Хан. У њој јасно и разговетно стоји овакав ред:

Из тога нас излази, да пан Хоше нема никакве сведорбе, по којој би се дед Свендербегов зове Константин, нан да је он, ако је у опште ика, непутентична, а у сваком случају, *да миклеше Хоџово неје никако то, да се Свендербегов дед неје звао Павле, нек Константин.*

*) Hopf. Chronikjan. стр. 388

Међутим с овом погрешком нао да су се у Хана увукле и још неке. Он нало дође од прнога тврђења*) чеан онако „Хоџов дође од прнога тврђења*) чеан онако „Хоџов дође од прнога тврђења*) чеан онако „Хоџов

За тим прочита и проповол свечане седнице. [Прима се].

К. Е. Михаиловић. Имаћу фабрике Р. Гођевца и Параноса, на малој пијаци, постоји сокак. Чуо сам и чини ми се да је Параносе завађо око четири метра од тога сокака.

Молим да се то тачно изведи и поправи, те да се општина не штети.

Председник. И ја сам чуо за то и старешина теразијског кварта наредио сам да изађе и види шта је.

М. Петровић. По озоне је била изабрана и једна комисија у којој сам и ја био и уверио сам се да постоје, да је Параносе нешто друга ширина али није јасно да ли је то земљиште општинско или је његово.

Он доказује да је плац његов и он је сам остављо ширу улицу са извесног разлога. Но томе исказу није могла бити поклоњена потпуна вера него је комисија тражила да поднесе тапију и може доказе право својине и тога парчета.

М. Јовановић. И мени је то било у очи и разгледао сам то место па ни се чини да је он то парче завађо. Но ја мислим, да ће најправилније бити да он поднесе тапију.

Р. Драговић. То што се наводи, стоји у истини и Параносе је и пред његовом гостионицом заграђио прилично парче са стране баре где се сад шеталя за трг. То сам чуо од његових комшија и неће да на то нема тапије. Теме треба стати на пут.

М. Трифковић. Најбоље нека тапију поднесе и докаже да је то његово шиме да врати што је завађо.

Председник. То ће се и учинити. Сад идимо даље.

М. Петровић. Есиве бећански намерава да пошље неколико младића да науче зидат, нарочито оние послове у Прагу, па је поднео молбу да и општина учини неку помоћ. Желео бих да се молба још данас прочита.

Председник. Добро, ево је. Чујте молбу (секретар прочита).

Као што сте чули, есиве каже да нема толико средстава да цео трошак поднесе па моли за помоћ колико општина може на сходно.

М. Јовановић. Ви знате, господо, да су код нас мајком страшни који израђују разне производе од сеизског меса, и жела есиве: да имамо вештих наших људи у томе, за сваку је похвалу.

Мислим давао да би им требало указати нашу помоћ за пут, а тако ће бити планъане ни штогод и сама најстора.

Ја сам мишља: да се одласти председништво да им уме билете III. класе одавде до Прага па шта кошта нека кошта (врло добро).

В. Тодоровић. Господо, намера бећанског есиве је врло умесна. Ми овде немамо ни једног нашег човека за овакве ствари сирочиће, већ све долазе са страше. Треба им помоћи, те да се та радња усаврши, јер од ове радње општина има највећи приход. Мислим да је довољна помоћ од 4—500 дин.

Б. Новаковић. Кад хоћемо да решавамо о издатцим прво треба да се уништимо на што да се учини тај издатак. Да ли за општинску цељ или није, па ако је општинска онда се чини издатак. Али ја овде не видим да се за општину чини него за приватно предузеће, онда ће сви есиви тражити и онда ће општина отишла са издатањем у бесконачност.

Н. Р. Поповић. Доста постоји разлог који је мало час навео г. Новаковић да треба да се руководимо интересима општинским. Али поред тих интереса општина има и приватних интереса; и од тих приватних интереса опет неки део утиче у општинску касу. Сналојано инајемо користи. Онда кад је требало неколико напатиња да иду на прашку изложбу, онда је одбор дао извесну помоћ. Људи су знали и видели много повише и ни видимо успеха, јер од тих људи неколико најстора раде на грађевској изложби. Тако исто ја држим, да и овде ова четири младића научиће ту месарску радњу и биће и општини од њих помоћи приликом прављења модерне клапице. С тога сам да ни се ушиче помоћ јер је крајње време, да и наши људи у овој радњи буду спремни. Може је мишљење да им се да месечно извесна цифра, али с тим, да они кад се врате подиесу извештај есиву а и општини да буду обвезни. Али кад је одбор вољан као видим да им да 4—500 дин. Помоћ она не би била велика, али опет би помогло да ти људи живе тако као људи, а не као нељуди. Дакле да им се да помоћ но да се прво види какво обвезе имају они према есиву и према општини.

Председник. Има више предлога. Но први је да им се да 500 дин. С тога ћу прво тај предлог да ставим на гласање.

Ко је за то да им се да 500 дин. гласаће „за“ а који да им се даде само путни трошак, гласаће „против“. (Настаје гласање: 11 гласали су „за“ а 7 гласали су „против.“) И тако усвојено је 500 дин.

М Петровић. Калдрма је у Једренској улици разрушена, и још није свршена а и перали се каже треба да ито пре буде готова.

Председник. Ја сам више пута издао налог инжењерском грађевинском одељењу да се тај посао што пре сврши. Треба знати још и ово да нема много дана од кад је настало добро пређе да се може радити. Сем тога ту су радњу осиоравали и многи приватни људи који имају куће да подизђују. Имала сам и молбу од г. Селаковића односно бисамака. Неколико пута сам наређењо да се ушиоки пада снега. У осталом у тој улици сваладан је већи део по-

---

другоме, но што су прилазила истоме човеку. И труд као да му ће оста узалудан. На три часа јужно од поменутог Кудат-Скендербегута, а на западном подножју Пирних Гора, имамо сада село Зерују и за ће Хан мисли, да је исто које се помиње и у поменутом документу под именом Serina.†) Али у Хопфонаи таблицама ми налазимо на друго мишљење о тој ствари. Код мета од речи од речи стоји ово: „Costantino, protovestiaire, seigneur de Signa (Serina)*,††) а из тога излаже, да је по њему Сиња исто село које и оно што се помиње у документу — т. ј. Серина. Ко од нас има право, потеже је одредити, али ми смо вољни пристати уз Хопфа, нарочито пошто уз-мено у погледу то, да је Константин био син Павлов, и да му је према томе право дано поменуто село Serina могло бити очевина — Сиња.

Павле је имао три сина: Константина, Алексу (Alessio) и Ивана.†††) Алексина појаса јесте бар за сад још веома тамна. О њему се готово ништа не зна. Колико се види из следоправа Хопфонаи, он је био управитељ три села и споменут је само године 1403., али кад су та три села и шта је за тим с њиме било, то је за сад са свим непознато. Са сина друкчије стоји с друга два брата његова.

О Ивану ћемо имати прилике да прогоеоримо и доцније који, а овде да се зауставимо на Константину, јер је он у њиној историји у једном питању веома важан, а као да је оно досад погрешно тумачено. То је питање: по чему је и колико је права имао Скендербег на Кроју?

Ми смо већ напред поменули ваше пута, како је но Хопову мишљењу тај Константин био дед Скендербегов и као да смо доказали, да је то мишљење — погрешно, али овде долази још једна ствар, у којој је Хан, по нашем мишљењу, опет погрешио. Он наиме вели на једном месту†) нарочом ово: „Константин се оженио Јеленом, једином унуком великога Краља Топије и наследнице (т. ј. наследницом) свога ода Берка Топија, најстаријега сина Карла Топије. Но баш ово је и био узрок несреће Константинове, јер га Млечани убише као бунџију (1402.), што је било само подметање, јер је полагао право на Кроју, која је припадала у наследство његовој жени.“ Међутим, по мишљењу нашем, Константин кати је био с женином Каралом у тако блиском и директном сродству нити је, према томе, он имао толико право на Кроју, како по Хану изгледа. Пре свега да покушамо наћи, како је Хан могао погрешно доћи до закључка, да је жена Константинова, Јелена, била унука Карла Топије, а за тим ћемо пређи и на остало.

На једном месту*) у својој хроници деспот Мусаки вели овако: „. . . il detto Signor Carlo s' accasò con la Signora Voisava figlia del Signor Balsa, il quale fè un figliolo nomine Giorgio, e questo Giorgio impegnò Durazzo a' Venetiani, e lui morse senza heredi; et il secondo genito Signor Giorgio, fratello del detto Signor Carlo, se marità e fè figlioli, delli quali ne sono discesi questi che chiamano Topia.“

(наставиће се)

---

†) Хан, Путовање и т. д. 560.

††) Hopf, Chroniques, 533.

†††) Ibid..

†) Хан, Путовање и т. д. 5

*) Hopf. Chroniques. 298.

сла и остао је мали и узанији део, који ће се такође у брзо спрашти. Чује се: Треба предузрачна опомкутић. На ов је опомкнут и на писмено.

К. Б. Михајловић. Пиварска улица почела се тротоарисати. Али ја немогу да се немогу засипају плоче. Молим вас да то напредите.

М. Јовановић. Жао ми је што је г. предговорник скренуо са овога питања, које покрену г. Мића. Зашто тај човек мантрира не само становнике оне улице, него цео Београд. У колико се ја опомињем он је обишао да наради 40 метра дневно, а он не сарши дневно ни 4. Г. председник рече, да ће је нешто писмено опомену, кан то није довољно. Ина и друге разне појаве те да осети. Моје је мишљење да се по уговору посло врши, а г. г. чланове комисије молим да читају уговор и да траже, да се најтачније уговор врши, иначе ако не ради, нека резервну предсједнику, те да се једанпут вида с тим човеком

О предузимачу о коме рече г. Коста Б. Михајловић то исто имам да кажем. Молим г. председника да нареди зазивање одмах, јер ако се изнуди блатом онда писмо ништа постиже.

Н. Р. Поповић. Предузимач Шелинг, који сад ради у Јелренској улици, радио је и у Душановој. Познавајући прошли и ово годишњи његов рад тако, да сам могу честитати општини на тако једном солидном и савесном предузимачу. Код њега ће те ни паји, господо, потпуно набавну земљу пре него што наспна песак и све дотера тачно под попаг тако да му комисија без оклевања посо прима.

Познавајући земљиште у јелренској улици и све захтеве становништва при овоме одкопавању, ја сам уверен да ћу заслој у раду није због њега. Он је се и на то жалио и на комуникацију и ону је општина обуставила. Треба давао веровати да је ово човек који ради тачно и правилно.

Председник. Уклоните су глазиште сметње за рад овога предузимача. Но он је молио већ неколико пута да се ослободи мерење на камен који железницом долази у зарош за надзору кад ну ни један прелазима не плаћа.

Р. Драгићевић. Тај човек због разних сметњи ради доста споро надзору дан неоме солидно. Но њему је приличпа жеглода и то што он једини од предузимача плаћа квантирају. Ја сам његовој молби био дане противан али видећи његов рад ја сам мишљења да треба од мерење да се ослободи.

М. Јовановић. Ми смо провели читаву седницу решавајући о тој квптарини. Ја сам доказивао са законске гледишта да му се не може и не сме наплатити јер закон каже: сме што се на квптару мери, то подлежи плаћању квптарине. Пошто се камен не мери, општина је наплаћивала мерину на вагон. Ја сам рачуно и рачуном доказао да Шелинг плаћа огромну квптарину по предмету, јер камен је и јестин и тежак око 33%, пазиће сама квптарина. По закону то не може и не треба да буде. И да је ко год уиутио тога човека да се жали министарству, министарство би одбило општину од наплате, али он то није учинио, Ја сам за то да се ослободи оне таксе.

М. Петровић. Ја бих желио да нам: да ли је пре пријена овог посла, знао предузимач да мора платити мерину? (Звао је. Па шта?)

М. Велимировић. Звао је али се је надао да ће бити ослобођен.

М. Петровић. Онда га треба ослободити

Председник. Одобравате ли да се ослободи. (одобравамо) И то да преди од данас? (Тако је) А да се не враћа ово што је већ платио? (Јесте)

М. Петровић. Нанше још нису уклоњене.

Председник. О томе сно вам обавештена.

Купатило „Оријент" и Пестерова нису на местима која им је комисија одредила. Они су их сместили по нужди испод тих места. Ја сам лично нашао и уверио сам се да је истина што су плинари у молби на општину навели а то је, да је вода нелика и да се сушни не би могло прићи купатилима над би била на одређеним местима. Био је и Раденко тамо и уверио се о томе. Они су дакле по дозволи *привремено* наместили купатила исход одређених им места, али ће их вратити на места чим буде могућности да се прође пуиатпима. (врло добро)

М. Петровић. Зпате да се Савска улица надзрнпше и не би било рушно и да се одма и регулише. Да сам долазио у додир с људима и она би баш желили да руше куће и да нападу друге по регулацији; али знајући да општина нема новаца, они би дали новца да им се кпнаће процени па да чекају с бр, интереса до исплате.

Ја мислим да би било добро да се ово учини сад те да се не би после нрело ново надзрне морало да путе и ово квари

Председник. О овом питању ја бп могао неколико речи да кажем. О томе су и мене говорили у више прилика појединп грађани. И довета они тако желе и нуде и нашом сни жеље и пристају да чекају општину за ову цену, коју биле комисија оценила. Сад нарано ово зависи од тога ако и одбор то прими. Ми немамо новаца да можемо одмах исплатити. Сад ово палажите да ово може да буде па да се цела улица сад одмах регулише, онда треба исплатити под којим условом да се то изврши.

Ђ. Поповић. Ја мислим да је најбоље да се г. председник усмено споразуме са тим људима чије би се имање секло, па да нам после реферише.

М. Јовановић. И ја држим да је најбоље да се г. председник споразуме сам са тим људма, а нек се разговори колика ће стопа интереса бити, па те општинске власте може сваки и да прода.

Р. Драгићевић. Полиц. власт је све становнике саслушавала и питала шта мисле са имањем, још само нам да пита мису Пушића.

Председник. Прелазпје ли одбор да се

СПИСАК

ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

који су платили порез

ЗА I. ПОЛУГОДИЈЕ ИЛИ ЦЕЛУ 1892. ГОД.

(Продужење)

365 Арсеније Марковић пенгар у пензији
366. Антоније Радовановић конт. у пензији
367. Антоније С. Пеленановић апелац. суд. у пензији
368. Антоније Орешковић пук. у пензији
369. Арсеније Јовановић држ. правобранилац у пензији
370. Алекса Цинић рачуновспитач у пензији
371. Алекса Шпнић телеграфиста у пензији
372. Андреја Ђурић царинпк у пензији
373. Алекса Цветковић у пензији
374. Атанасије Л. Барјактаровић срески начелник у пензији
375. Атанасије Стевановић председник у пензији
376. Атанасије Петровић начелник у пензији
377. Атанасије Јелић драгоман у пензији
378. Атанасије Марипковић рачуновођа у пензији
379. Аћим Мадовић професор у пензији
380. Александар Стојковић помоћ. благајник у пензији
381. Атанасије Милојковић практикант
382 Арса Цветковић б. бакалин
383. Алекса Стрпчнић служ. опит.
384. Андра Марјановић чиновник гл. конт.
385. Андра Надеждић имет
386. Аћим Чумић конзер у пензији
387. Алекса Стефановић сапунција
388. Аксентије Васић опанчар
389. Арсеније Стапојевић пуков. у пензији
390. Алекса Павлопић пиштољар у пензији
391. Алекса Собошћевић поручик у пензији
392. Адолф Јанша рачуновспитач
393. Аксентије Марковић пензион. судија
394. Алекса Васојевић пензион. помоћник
395. Алекса Илић проти у пензији
396. Алекса Д. Ђурић пензион. апел. суда
397. Алекса А. Лазаревић члан контроле у пензији
398. Алекса Мостанић пајчник
399. Алекса Марковић служитељ
400. Александар Симоновић пук. у пензији
401. Андреја М. Тодоровић служитељ
402. Андра Газрпдовић професор
403. Алекса Богпатпновић трговац
404. Арса Стојадиновић служит. војне одеће
405. Андреја Николић мајстор војне одеће
406. Андреја Ђ. Дерегић кафеџ.
407. Алекса Протић пенз.
408. Андреја Ристић служит.
409. Антоније Васиљевић поћни стражар
410. Алимпије В. Богић пенз.
411. Антоп Дрча столар
412. Арсеније Јовић лозач
413. Алекса Бранковић адвокат
414. Алекса Стапић посластичар
Андреја Тошић поћни стражар
415. Анђелко Павић поћни стражар
416. Андреја Лешпнке поћни стражар
417 Антоније Мапгум машиновођа фабрике дувана.
418. Антон Собо колар тапчадерске економије.
419. Арса Крајић трг.
420. Ђурђе Борђевић баштован
421. Андреја Т. Јутонић бакалин
422. Арсо Ј. Милинковић рачуновођа
423. Алекса Стефановић служ.
424. Арса Ристић бакалин
425. Андра М. Здравковић писар
426 Аксентије Стевановић ђурчија
427. Атанасије Бабовић предсд. апелације

председнике споразуме са становницима и да затим реферише одбору. (Пристаје).

Сад имам да вам учиним једно саопштење. У разговору са управом водоводне комисије могу вам саопштити, да је водовод готов, и да се данас последње цеви поправило и водоводна комисија мисли да може на Петровдан отворити водовод на свечани начин. Дотле ће се постићи неколико лица да приреде ту свечаност. Ја предлажем г. Капетановића и Др. М. Радовановића и чланови водоводне комисије.

Молим вас кажите пристаје те ли и ви на ово? (пристајемо) О овоме ће имати извршне штампани програм.

М. Капетановић. Ја ћу бити на путу. С тога одредите другог. Боље је да буде г. А. Одавић.

Председник. На добро. Онда овлашћите мене да могу некога замолити. (Овлашћујемо).

Сад вас молим да ми одобрате ово што ћу вам саопштити.

Грађевинско одељење сметнено је на нареднем тргу у кући Пашјелозој из горњем спрату. На доњем је механа.

То је тако неугодно за рад, да се нема где да прије толики сами радови. Сем тога Управа водовода сметнена је у кући пок. г-ђе Томанџе.

Директор грађевинског одељења подноси ми је писмен предлог и молио да се ове две Управе сместе на једном месту, јер треба да су заједно да би могли брзо радити.

Таква подесна кућа и по цени могла би се наћи. У тој кући ми смо гледали неколико локала и задржали се на једном али ништа прекинули цену с тога што то треба и одбор да одобри. Ми плаћамо за приземљеско одељење 400 дин. месечно, а та кућа где смо ми застали кошта 500 дин. месечно, али уз ову стан има и два магацина, која ће послужити за сметитај материјала. Локал где смо се ми задржали то је кућа Радуловића у улици Вука Караџића има 14—15 соба. Ако би ви одобрили ничешто да управо онда би ми сазвали стан одмахали. Молим вас да ме овлаштете да то учинимо јер се нема где да ради.

К. Е. Мијојловић. Има још једна подесна кућа а то је кућа спрам данашње канцеларије водовода, а то је кућа г. Митриновића.

М. Петровић. Цена је за ту кућу висока, а ми не треба да плаћамо толико скупо. Немамо ми имати кућу у центру вароши. Има других кућа згодних за грађевина зарада, које су и сад празне.

Председник. Молим које су то куће. Ја незнам.

М. Петровић. За једну кућу ја знам, а за другу питаћу па ћу вам јавити.

А. Одавић. Ја мислим да је најбоље да се послужимо конкурсом и да кажемо да нам треба толико и толико соба и у тој и тој околини.

Председник. То би тако било кад би ми имали на расположењу места где се може радити и онда би могли бирати, али ми немамо где да радимо, а радови су хитни. Ево инвентај директорове.

А. Одавић. Ја би рекао ту потребу, да је истеко рок уговору тим зградама, али то није. Г. председник мисли да се ове управе неће после три месеца. Кад то може толико да траје, онда може се и конкурс одредити.

Председник. Кад би могли што пре да добијемо локал, ја би молио одбор да одобрава да могу плаћати кирију те да буду могу радити, јер неће нам локал је неволја што се неће радити.

Молим вас да чујете писмо директорово о томе. (Секретар прочита.)

Лазар Дашковић. Мислим да треба да се одреди конкурс у року од 15 дана па да се пријаве они који имају подесне зграде.

А. Одавић. Ја мислим да је одбор сагласан с тим да се расписе конкурс. Али поводом овога имам да учиним једну напомену. Ми као што се види, потребујемо велики локал за наше општинске потребе. Поито га немамо подесан ми узимамо један овде, други онде, и плаћамо велике кирије а писмо свакојетрпезани те да би нам рад и надзор био лакши. Са тога би било пробатачно поравнисати о подизању једне подесне и довољне зграде за општину. Ја питам вас је с овим што је одбор решио о подизању општинске зграде још на један сарат.

Председник. Предрачун је израђен али је г. директор грађевин. одељка изустивно ствар док је он не прочта. Он каже: ја не смем да примим на себе посао за који незнам хоће ли добро испасти, или који ми је непознат. Чим прочта ствар, учиниће се шта треба. Тако стоји ствар Али поштo је овај предмет о закуну стана хитне природе, ја вас молим да га скршимо, па ако сте вољни средством једне комисије која би са директором грађ. одељка расгледала локале који се буде под закуп. Ми плаћамо сад за обичан локал 432 дин. месечно, али би ми интерес општине да има један локал те да концентришемо у њему све установе или бар грађев. одељак и управу водовода.

Мата Јовановић. И ја знам да је потреба да концентришемо водоводну управу и грађевинску али ја сумњам да се може извршити ово што би се хтело да реши, јер не држим да ће се моћи наћи подесан локал на брзу руку. Нема правих кућа у Београду које би смо могли одмах звузети. То би се могло имати о Митрову дану када свани гледа може да одлаже стан своје кириџије. Тек сваколико, кад се ова потреба не да одложити, онда ће бити најбоље да грађевинско одељење каже колико му и каквих локала треба и тек према томе да се расписе конкурс. Свакако ако би се могло требало би одложити ову ствар ово уселење за Митров дан а конкурс одма објавити, јер би тако добили и удесили локал и јефтиније. Овако морало би се знатно више платити због накнада онима који би се ове времена селили и т. д.

М. Велимировић. Кад би било то да се не може наћи подесан локал одма, онда би ваљало учинити то што г. Мата, каже али ако има могућности што би на

---

428. Андра Гађић општ. мерач
429. Антон Закар подмар. у мом дув.
430. Алекса Алибрић слуга воб. дув.
431. Алекса Вашић судија окр. суда
432. Арса Цвејић кришар воб. душана
433. Алекса Вучићевић кришар фаб. душана.
434. Аврам Мошић жељез
435. Анастас Павловић, Младен и Владислав синови — трговци
436. Арнаўед Мирчић рачуновођа.
437. Алекса Пањ слушит.
438. Андра Ђорђевић окруж. судски
439. Алекса Стојсића судија вар. суда
440. Андра Константиновић кал. трг.
441. Благоје Павловић поручик у пензији
442. Бошко Божовић касир. суд. у пензији
443. Бошко Јурковић пуковник у пензији
444. Божидар Милановић практикант
445. Бранко Васиљевић содруговник у жељ.
446. Богосав Протић чиновник контролор
447. Благоје Адурковић шеширџија
448. Воркапа В. Тодоровић протес
449. Будисав Комадина земљор. које одеће
450. Васић Стевановић жељез
451. Бошко Бојер, кајчија
452. Богоје Јовановић жељез.
453. Воркапа Ђеровић жељез стражар
454. Бранко Романовић практ. вар. суда
455. Бошко Вонуљовић служ. општ.
456. Благоје Богдановић служ.
457. Божидар Ђорђевић оп. мерач
458. Богдан Ињић земљор.
459. Благоје Гађић струганија
460. Брехивер Дивић конгар
461. Бока К. Марашћанин чизм
462. Благоје Дабић струганија
463. Бока Анђелковић лебар
464 Божидар Митровић писар министарства унут. дела.
465. Богдан Јовановић практ. министарства унут. дела
466. Бајан Божичковић радов. фаб. душана.
467. Благоје Јовановић земљор. у двору
468 Бранимир Ј. Рајић писар
469. Божидар Михаиловић земљор. општине.
470. Емерих Штиласпиер пенсионар.
471. Едуард Мехоф приватиер
472. Едвард Мехоф лебар
473. Емануел Александар кирелиџија
474. Емерих Шеби лебар
475. Др Емило Кратохвил вар. лек. петар школе.
476. Живко Аленшић служит.
477. Живко Аћимовић писар општ.
478. Живота Вучетић кришар фабрике дуванa.
479. Живко Миловановић радник забрани душана.
480. Живојин Богдановић бакал
481. Живорад—Живота Михаиловић колар у петар школи
482. Живко Кузмановић трг.
483. Живадин Остојић служитељ мин. унут. дела
484. Живојин Миловановић поћит стражар
485. Живојин Тодоровић поћит стражар
486. Живко Милићевић чиновн. у пензији
487. Живко Ђаић стражар
488 Ђорђе Јовановић практикант
489. Ђорђе А. Ђорђевић практикант
490. Ђорђе Шоколовачки кришар фабрике дувана

трошак штету због рђавог разлетања! Ја држим да у Београду има локала празних као што и сам одборник г. Мита рече.

Председник. Ја мислим да ће се срестом комисије најбоље свршити овај, те вас молим изберите је.

А. Одавић. Ја мислим да при одређењу комисије треба знати: да ли ће она сама с директором грађевинског одељења бирати локал и ући по вароши, или ће се објавити конкурс те да комисија попуђене куће разгледа. Ја сам да се конкурс учини јер ћемо добити много повољније понуде.

Председник. Пробало је и то па смо више пута добијали много јефтиније понуде испод руке него по конкурсу. Али кад ви то хоћете, објавићу се.

А. Одавић. Наравно ја бих желио конкурс са врло јасно одређеном потребом и временом усељења. Вама казати да ће се усељити преко толико и толико дана, па ко има, да се пријави.

Никић. Р Поповић. Мени се не допада сам начин тражења овог локала. Не каже се јасно колики треба да је локал, не вели се да је најбољи већ и поштo, и колико је скупље од досадањег па да се само тражи одборско одобрење него се у опште тражи нешто нејасно. Ја ћу пристати рађо и на већу цену ако ми се каже да је најбољи са свим подесна кућа тако да се нижи-мерско одељење после не мора само због непогодног смештаја не може да ради.

Председник. Ја сам казао и прочитао наводећ директора грађ. одељења у коме он тврди, да је гледао кућу Радуловића и да може да послужи за потребу коју износи и поред тога додао сам да има и мањих, који ће донети општини уштеде што неће морати правити нарочиту кућу за чување материјала.

Марко Белимарић. На нека се прегледа кућа Радуловића и као одговора потреба нека се узме, а ако није за потребу онда нек се одреди кућа.

Председник. Ама ја не тражим да се можемо баш за кућу Радуловића него да изберемо једну комисију па нек она нађе кућу чију било.

Андра Одавић. То ви је мала ужељила за сад послове. За што то није предложио пре 3 месеца. Водоводна комисија треба да вам уједанпут све каже шта јој треба и благовремено а не осако.

Председник. Добро. Кад тако говорите онда да скинемо са дневног рада ово питање. Кад хоћете така питања да стављате: за што није ово, за што није оно, онда нам друго нестаје него да шишта и нерадимо.

Стеван Чађевић. Бурјен дан је био пре месец и по, па се је могла онда наћи лепша кућа. него сада у месецу јуну над су нахох неће куће покупљене.

Председник. Г. директор грађевинског одељења донео је тек нема месец дана на своју дужност, а ја писам кадар био да учиним без њега никакве предлоге.

Стеван Чађевић. Сваки без разлике рад мора да има свој предходни план. Кад се ова кад ће се отворити водовод; над се ова водило ће требати инжинера и остало персонала, онда се је могло врло лако одредити дан и преже кад треба ту кућу тражите а не сад ех абсурто тражите. Ја мислим да треба ту кућу набавити конкурсом. Та цена коју наводите прескупа је. Ја вас куким господо да гледате, да се са што јептинијом ценом то набави, јер су данбине велике, да сам већ морао слушати као људи беспју и сеље се из Београда само с тога, што немогу да подлетну данбинама. Не би згорега било да се стрпи г. директор у садашњи локалима до митрова дана.

Милош Трнковић. Тај директор узек траже нешто ново. Треба он да зна, да се општина мора управљати према могућности.

Председник. Ја вас молим да ову ствар не решите одмах овако, него најболе ће бити да изберемо 2—3 одборника па да се она са директором споразуму. Молим вас с тога, што је ово у интересу општине, да се ствари и материјал приберу, а да се перастрајају на све стране.

Љуба Јовановић. Кад г. Чађевић говори како су чланови водоводне комисије ранији требали да ово мислити, онда би требало и и ред би био, да и ми одне у одбору ранији мислимо. За ову воду ми ћемо мислити кад све пресушн и онда ћемо мислити где ћемо сместити подовод и т. д.

Мени се чини да много што шта од онога што је г. Чађевић нема вове са овим предлогом, јер у главноме што су г. Чађевић и Одавић говорили било је то, да се овај предлог могао раније предузети. Ово верујем да се могло много што шта предузети, али са великом вероватношћу. Го сподо одборници знају како су сједини водотод и грађевинско одељење. О саставу тога неко није ни мислио, а одкад је дошао г. директор ову је потребу као врло нужну предложио. Г. председнпк је споменуо, да ни смо знали, хоће ли општина ревизати водовод са кућама или ће дати другоме. Сад је питање то решено да општина у својој ревизји сарши и сад је питање хоће ли општина то што пре да изкрши или да чека доцније. Према томе господо ово што је казао г. Чађевић. било је решено, тек само да се зна да је решено.

(Свршиће се)

ТАКСЕ

за јавно забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара по ајдањима, баштама и т. д. од конкурса до . . . . . 50 д.
б) За свирање са сваким чланом од 1 комаднте 10 д.
в) За свирање виолине (оркестра) Дамен-Капеле 20 д.

II.

а). За играчку у дворд I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За играчку у дворд. II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За играчку у дворд. III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а) За накурану на дан . . . . . 5—10 д.
б) За разно простране и комедијанске позоришне, дечије . . . . . 1—80 д.
в) За менажерије и циркусе . . . . . 5—15 д.
г) Циркуе од представе . . . . . 1—20 д.
д) За забаве „Тиволи-Таиволи" т. ј. (ноћне, свирање и представљање) од вечера . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре шавање општинског Суда заседа.

V.

За воду на сваснеј кумпи.

а) Буре од 3 акова . . . . . 0·6 дин
б) Буре од 6 акова . . . . . 0·10 „
в) Буре од 9 акова . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМЕНЏИЈАТСТВО :

а) За чишћење димњака (димњичара) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За шишање шпорета . . . . . 0·20 д.
в) За уклоне „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики ужиже шпорета у ресторанте 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . . 0·30 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушкова од 2 и по метра дужине са зебљом . . . . . 0·10 д.
ж) за чишћење чушкова од 2 и по метра на убудно са зиме зебљом . . . . . 0·20 д.
з) За сваки димњак (димњичар) без разлике спратове . . . . . 0·70 д.

II. ПУЧКИЊЕНЕ ПУШТАТА :

а) За себу и кућу или ваља дућан са собом 0·20 д.
б) 2—3 собе са кућном или ваља дућан са собом . . . . . 0·4 д.
в) 4 и више соба са кућном или пословном са кућном без дућне . . . . . 1 д.

III. ПРАЊИЊЕ ПОМЕТАРА И ПУЖИЊЕНА :

а) Од кућног метра . . . . . 12— д.
б) Од места . . . . . 0·50 д.

IV. ПЕЧАТИЊА :

а) Марка за ознаке на годину дана . . . 3 д.
б) Обавезница шпуљене мере стара . . . 1 д.

V ГРОБАРИЊА:

а) Гроб за леку . . . . . 7 д.
б) Гроб за одраслу . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 555·2 д.
г) Велика гробница III реда . . . . . 999·3? д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 1999·32 д.
ђ) Велика гробница I реда . . . . . 1667·57 д.

VI. МРТВАЧКА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са шишањем са два коња 14·00 д.
в) Мртвачка кола лепа са 2 коња . . . 26·00 д.
г) Мртвачка кола лепа са 4 коња . . . 72·00 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 31. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ.
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 26. Јула 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати унапријед на слободном
суд а све дописе редакцији на уредништво
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

Суд општине варошн Београда у интересу здравља грађанства а рад извршења наредбе од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278 о продаваљу средстава за живот и контролисању њихове чистоће —

Наређује:

У року од месец дана од када се ова наредба објави, дужни су сви млекари, да од београ. општине добаве дозволу, да могу млеко у варошн продавати. За сваку такву дозволу плаћиће таксу од 50 пар. дин. У тим дозволама, које ће се симе годише обнављати, поред осталога биће и пророчите рубрике за белешке о резултату извршеног прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви продавци млека и то како газде тако и њихови момци, који по варошн млеко разносе и продају. Ако који од млекара не буде ову дозволу имао при себи, одузеће му се сво млеко и продаће се у корист општинске касе.

Ако пак поменуту дозволу у одређеном року неилаћо и не изнади забрањује му се радња и поступиће се са њима по § 373 а., прнчиљог закона.

Од суда општино варошн Београда 10 Јула 1892 године. АБр. 8278.

ПОЗИВ

Суд општине нар. Београда, као сваке тако и ове године има извршити регрутовање младића за стални налар за ову календарску годину.

С тога овим позива све ове младиће који су 1872. год. рођени било онде или на страни, да одних а најдаље до 1. Августа т. год. суду овоме представну ради регрутовања, уверењима у регрутне списозе и прикупљање података.

Ко овом позиву не следује сматраће се да је избегавао војну обавезу.

Од Стране Суда општино нар. Београда 3. Јула 1892. године.

ОБЈАВА

Према чл. 1. правилника за инсталацију водовода по кућама у Београду, дужни су инсталатери, који за рачун сопственика кућа буду градили водовод по кућама, претходно пријавити се Управи водовода

Инсталатер може бити само онај, који је тим радовима вичан и који има сав потребан прибор за такве послове, а у своме раду дужан је тачно придржавати се прописа изложених у горе поменутом правилнику.

С тога управа водовода позива све оне, који су спремни да праве инсталацију водовода по кућама, да се што пре пријаве управи водовода, од које ће добити уверење да тај посао могу вршити.

Сопственици кућа пак јављаће се, да инсталацију водовода у својим кућама поверавају само онима, који покажу уверење потврђено од управе водовода, да инсталацију могу вршити. У исто доба обраћа се пажња сопственицима кућа, да је инсталатер дужан за сваку кућу у којој инсталацију врши, начинити сваки пут мисли инсталацију извршити као и предрачун потребна те инсталације, па за тим и сваку и предрачун обезбан је поднети управи водовода на преглед.

По извршеној инсталацији, дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, која ће вршити извршени посао и издати инсталатеру потврду, да је посао извршио.

Тек кад такву потврду инсталатер понаше сопственику куће, никше права на плаћату извршеног посла.

Они сопственици кућа, који имају у својим кућама већ наименоване цеви и славине за водовод, дужни су пријавити се управи водовода, да се та инсталација вршити неће им се дозволити употреба водовода.

Бр. 1723.
17. Јула 1892. год.
Београд.

Управник водовода београдског
Тоша Соломоновић.

ОБЈАВА

Суду београдске општине потребна је једна кућа, за женску гимназијску основну школу, која треба да је у околини „Теразија"

Позивају се сопственици кућа, који би хтели дати своју кућу општини под закуп, да поднесу пријаве у којима да наведу: у којој је улици кућа, колико има простора, и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у општинском суду г. Милеја Јовановић писар, до 1. Августа т. год.

Од суда општ. нар. Београда 13. Јула 1892. год. Београд. АБр 8235.

РАСПИС

Господин министар народне привреде расписом од 3 Јула т. г. ПБр. 2598, расписао је следеће:

„Довољо сам да су пре кратког времена у појединим варошима наши трговци који се баве кућуванном храном, држали скупове и на истима донели одлуке: *да у будуће не купују кукурузину и другу грожу која не би била очишћена од песка, земље, уродине и других нечистоте.* Поштo би овакве одлуке ако би се остварале, могле бити од врло штетних последица по наш сеоски сталеж који храну производи — то сам се хитно побрињен, да тој управи обратим пажњу на ову околност, и да јој дам нужна упутства у реду ово штићења интереса нашег сеоског сталежа и одржања угледа наших житарских пијаца.

Одлуке појединих трговачких скупова у смислу тог, да се не купује храна, која није чиста, могу бити и од користи и од штете по сеоски — производачки — сталеж, што све зависи од тога, у којој су тенденцији оне донесене. Трговци могу под изговором нечисте хране врло често уделивати производаче, чему ће увек имати на руку и та околност, што су они у повољнијим приликама од производача, те се могу често скупљати и доносити одлуке у своју корист.

Ну ми колико да су трговци у повољнијим приликама од производача, нпак сама

конкуренција међу правима у многоме нарушиле несавесну трговину.

Да не би дакле поменуте одлуке наших трговаца биле штетне по наше произвођаче, то препоручујем тој управи, да чим се што је у стању да области наш сеоски свет, како се храна у толико више и скупље плаћа, у колико је чистија и у опште боља. Сем тога та управа дужна је да што оштије представи народу рђаве последице на све наше пијаце, ако се на исто буде и даље допосила нечиста храна.

У интересу, дакле, уређења наше земље произношења хране и земаљске трговине, препоручујем тој управи, да све ово објасни народу приликом држања зборова и то што пре, пошто се храна већ почела доносити на пијаце.*

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 26 Јуна ове год Бр. 7162. позивају се сва обвезница редовне, I и II позива народне војске, који се према годинама старости имају превести на позива у позив, или са свим ослободити, да сваки добави и спреми ради довиђења колико има годена крштењу или уверење, које ће комисији регрутној радо увере показати. Иста комисија отпочеће свој рад 10 Августа ове године.

Осим тога позива се и официјална умрлих обвезница да добави извод црквених протокола за умрлог, како би се исти из списка избрисати могао.

Исто тако позивају се и сви они обвезници који стално у Београду живе или су као странце доселени а међу тим нису никде у позивима уписани, да горње дане представу регрутној комисији ради уписа пријема и војног билета.

Који од обавезница горњег дана не престане регрутној комисији доћиће неће се моћи пресести из позива у позив нити ће се као легарски прегледати.

Сваки обвезник понеће собом и војнички билет који ће комисија на уништај поднети.

Ово се доставља грађанству ради знања и управљања.

Од стране суда општине варошн Београда 22 Јуна 1892 год. Абр. 9468.

СТЕЧАЈ

Општина београдској потребан је млађи благајник и један инжењер.

Поред осталих инжењерских дужности биће благајник инжењеру као најглавнија та, да непосредно руководи и извршује радове на детаљном снимању варошн Београда и његове околине.

Погодбе су:

а. За благајника:

Плата му је 3000 динара годишње.

Пресешство ће имати онај, који је већ био благајник у ком погледом заводу и који је вичан дуплом књиговодству и снима остали пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кауцију од 6000 дин. у готовом новцу или државним хартијама од вредности.

б. За инжењера.

Инжењер мора да је положио код нас државни инжењерски испит или дипломски испит какве више техничке школе на страни.

Да је Србин. Пресешство имају Срби на краљевине Србије).

Да је у државној служби провео најмање 8 (осам) година и да поднесе уверење, да је самосталио руковолио каквим већим инжењерским послом.

Годишња плата биће му до 6000 динара.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника општине београдске најдаље до 15 Августа 1892. год. закључно

Од суда општине варошн Београда 26 Јуна 1892 год. ГВр. 9057. АВр. 1457.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

51. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8. Јула 1892. год.

Председавао председник г. Милоши Р. Марковић, од одборских одбо.: г. г. Н. Х. Попчић, Милоје Трнковић, Др. Аћимовић, М. М. Борић, Ѕ. Ж. Попић, Ђ. К. Михајловић, Др. М. Т. Лесо, С. Вељковић, Ј. Христић, М. М. Вићентијевић, Д. Радовић, М. О. Петровић, С. Анђелић В. М. Тодоровић, Др. Ш. Поповић, А. Ј. Орловић, М. Јовановић, Св. Ристић, Ј. П. Давидовић, Др. Радивојевић, Ђ. С. Комленовић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 6. Јула 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитаћу акта истражног судије за нар. Београд. АВр. 8190, 8249, 8221. 8250, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је најшао, да су му Сима С. Ђурђевић, Јеврејка Ј. Јетела, Милена Протићка и Михајло Кнежић непознати.

III.

Председник износи одбору на знањење молбе, којим се траже уверења о спротивне стању.

По прочитаћу тих молба СВр. 12191, 12200, 12158, 12157, АВр. 8251, 8250, 8231, одбор је најшао изнешене, да се суд предложно уверя о имовном стању власника Марије Н. Стоилковић, Новице П. Рајковић и Јелене Ј. Марковић, на ток онда да ни нада тражено уверење: да се молиоцима Ђури Поповићу, Петру Стаменковићу, Живки Милошевићевој и Јелени Ранковићевој може дати тражено уверење.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

Текст награђен првом надокнадношћу наградом општине београдске.)

МОТО:

Скендербег је срца обилна кагоол.

Међутим Хан је ово погрешно прочитао, па погрешно и протумачио. Он вели опако:§) „Он (т. ј. Карло Топија) је родио с Војсавом, кћери Бановца Сладранина дво сина: Ђорђа и Карла: Ђорђе даде у залог Дрим Млечанима, и умре без деце. *Његов(?) брат(?)* Карло оженн се и нимо је синове „од којих проказује они, што се зову Топије.“ —“ Ну опако погрешно тумачење овога места какво је оде, ми не бисмо ни спомињали, да оно неје покуљало са собом другу погрешку, која нас се много тиче, Хан је каже президеоводе оне речи деспотове: „il secondo genito Signor Giorgio, fratello del detto Signor Carlo,“ а то много значи. Јер ми сад из Хопсових следоцабађ) дознајемо, да је Јелена, жена Константина Кастрноте, била кћи тога Ђорђа, *брата* Карла Топије, а не онога, што му је био *син*. Т. ј у Хопса стоји опакна схема:

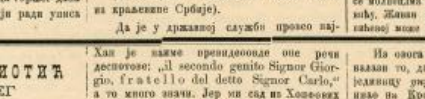

док је на против Хан, не сазнавши ни за какног Карлова брата-Ђорђа, мислио, да је она бела кћи сина његова, те на основу тога и речи деспотове: „e lui (т.ј. син Ђорђе) morse senza heredi“ мора опровргнн речима: „Овај Ђорђе (т.ј. син) за кога вели деспот да је умрло без деце, останио је у колико се зна само једнинцу кћер Јелену, коју је удео Константин Кастриота, дед Скендербегов“.†)

§) Hopf. Chroniques. 520.

†) Хан. Путовање. 490.

Из овога нам, што смо досад казали, излази то, да нити је Константин узео бно једнинцу унуку Карла Топија, нити сам отац нпзо не Кроју толико право, колико бн нпзо, да је Јелена била дошста права унука Карлова, а из тога опет другу, да је правни поступак Маевића према њему у Дрчу према сваким правилима и много блнжи и много оправдањи.

Што се тиче Ивана, ода Скендербегова, о њему на седоцабе Хопсових знамо такође не баш бог зна шта. 1403. год. спазимо га, с матером и братом Алексом, као пешпоната млетачког год. 1406. видимо га где је поставлен за dominus satis potens а 1407. за казала млетачког, и на посљетку год. 1410. видимо, да је у то време назван adstrictus Turcis с тим, да ће противит patrim y такотво.§)

На питање пак, које је он земље имао доцније у својој власти, опет нам одговара деспот Мусаки. Он вели, да је Иван нпзо цслу Мавр,†) али, што је врло важно, доцније одмах за тим нарезан и то, да Кроја неје никад била у његовим рукама (сђ' il

§) Хан. Путовање. 496.

†) Hopf. Chroniques 274. 301..

IV.

Одборник г. Соломон Алрајеј мисли, да не би требало да се допусти Шиа Ајхнеру да у књиж, у којој ће бити наслиман и описан Београд, да штампа какве сплаве страни трговца и экрана. Председник напомиње, да је ученио већ нужне кораке, да се у овоме стварн Шиа Ајхнер.

V.

Председник нашег одбору на одобрење извештаје комисијске о одређеним осама у нивеним улицама.

По прочитаву тих извештаја ГБр. 1241, 1250, 1246, 1244, одбор је одобрио одређење осе у улицама Савиној, горњо Јованској, новој између Савине и Југовићеве, ове (Б.) код Паропосов Хан и железничкој станици.

VI.

Председник саопштава одбор, да је повереништво наобрато у седници од 6. Јуна 1892 год. АБр. 8227 ради кречуњања питања о спречавања на предохрану од заразне болести колере и прилаже свој посао и одлично извештај.

По прочитаву тога извештаја АБр. 8289, одбор је решио, да се исти извештај у свему прими са овим напоменом:

Да се путем отварање лицитације набави пет хиљада индустрија карболне киселине јачине дезодоност и десет од сто;

Овлашћује се суд општински да изведавање осталих улица према сагласи Вешалу вешком и на тај је начин дезинфекције;

Да суд општински сва и у кланици учини све што треба, да се сирад и нечистоће одведе уклони;

Канал за таложење „Гушине" баште да се очисти и дезинфекције;

Одобрава се седмичне бирања према потреби.

Трошкови да се исплате из партије будућом одређене за непредвиђене трошкове.

VII.

Одборник г. Борђе С. Новаковић предлаже, да се сиплаз такса за чишћење нужника и вожњи, док прети опасност од колере, на прим. томе да се и кренда редуцира. Одбор је опасто предсједника општине да са сопственом учини потребне спорозуме у смислу овог предлога.

VIII.

Председник нашег одбору на решење предлог српског лекарског друштва о установљењу стално дезинфекционог завода, који је предлог одборно повереништво проучило и усвојило.

По прочитаву тога предлога АБр. 10329/91. и извештаја повереништва АБр. 17092 одбор је решио, да се предлог срп. лекар. друштва у начелу прими и да нижеварско одељење општине београдске начини предрачун за извршење истог.

53. РЕДОВНИ САСТАНАК

13. Јуле 1892. год.

Председник председник г. Милов. Р. Марковићев, бан одборници: гг. Н. Х. Пасковић, Ф. Вилаковић, М. О. Петровић, Н. Вербовић, Алекар Радовић, М. Вилаковић, А. Данковић, А. Ј. Одавић, В. Тодоровић, Хаџи Петровић, Ж. Нешковић, Е. Б. Младеновић, С. Вилаковић, М. М. Вељић, Јов. Христић, Мих. М. Вербовић, Др. Марко Т. Лека, Ј. Јовановић, Р. Драгићић, В. С. Николић, С. Алрајеј, Др. Алексај, А. Шпеа, Ст. Чајкаић.

I.

Прочитан је записник одборски одлука седнице, држане 8. Јула 1892. год. и примљен је без икаких измена.

II.

Одборник г. Коста Б. Михајловић предлаже да се ослобође плаћања трошарине такве и ове приватни људи, који на своју кошта изнесе буџре на пароне, као и конференције што су ослобођени, и то за време, док траје опасност од колере.

Одбор је усвојио овај предлог и препоручио суд да га изврши

III.

Одборник г. Др. М. Т. Лека пита зашто кунатила сиссна још и данас не стоје на месту што им је одбор општински одредио.

Председник одговара да је од надзорне власти одобрено да кунатила могу бити само на овом месту, што је одбор одредио, као и да је шодота наредба да извршење тог одборског решења.

IV.

Одборник Др. М. Т. Лека пита да ли је надзорна комисија за грађење електричног осветљења одобрила да предузимач може усађивати по улицама дрвеће за електрично спроводнике. Мисли, да ће ово дрвеће много сметати слободњи и ружити варош на предлеже, да надзорна комисија сврсти предузимача у овоме, и нареди му, да подземне спроводнике намести, пошто по уговору има за то права.

Председник одговара да ће помоћи надзорну комисију да врема уговору учини по овоме шта треба.

V.

Одборник г. Радивоје Драгојевић пита, да ли ће се скоро отварати подземне тротоара у Лепеничној улици.

Председник одговара, да је овај посао дат предузимачу у пређу и да ће се подземне скоро отворити.

VI.

Одборник г. Васиљевић пита зашто је обустављен рад око поплочања тротоара у Кастратовој улици.

Председник одговара да је рад обустављен због недобе једног грађевина на те улице, којашење против инсталације и да је стаје на решење код министарства грађевина.

VII.

По прочитаву акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8331, 8332, 8270, 8334, 8333, 8286, 8285, СБр. 12385, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио да су му Раде Јовановић, Милан С. Стојадиновић, Стеван Стевановић-Цапрић, Самуило Лена непознати; да је Стеван Јајић водар, добрег владања и средње имовног стања.

Да су: Петар Зечевић водар и Лепа Пана добрег владања а сиротног имовног стања; да је Јована М. Марковић тут. добрег владања и добрег имовног стања; да је Панта Мојсловић кријумчар владања и слабог имовног стања.

VIII.

Председник нашег одбору на молбене молбе, којима се тражи уверења о сиротном стању и породичном одношу.

По прочитаву тих молби СБр. 12280, 12277, 12297, 12505, 12496, АБр. 8313, одбор је изјавио изјављене, да су суд претходно увери о имовном стању молитеоваше Александре Самић, на тек онда да ће се пала тражене уверење;

---

padre non l'hebbe) и да је му тај доцније Свендербег наузео.†‖

Жена Иванова звала се Војисава. Ну питање, којега је она рођака била, за сад бар још је веома тамно. Деспот Мусаја је нове једанпут *Трибалом* а други пут *Трибалом*"), али за род јој нели само ово: „и беше од добре породице.***) Па и Хоповске сведоџбе нису богатије у том погледу. По њима се ни само то, да је Војисава била „кћи господара (српскога) од Полога",††) али више ништа. Ту да је она доцета била од каког владалачке *српске* породице, у томе као да не треба да буде више сумње. Јер то не нело само Хоповске сведоџбе, већ и сви остали страни писци, који су се после дотакли тог питања, па на послетку без сумње и сам деспот сами надахнут, што га даје Војисави — „Трибалка" или „Трибалка", јер је онда ниче „Трибали" значило исто што и име Срби. Али поглупости и нешће вероности ради, да наведемо и та мишљења старих писаца: У Fatti illustri стоји: „она (т. ј. Војисава) беше кћи господара од Полога, који је један део Македоније и Бугарске."†) У бенаменог писца: „она беше кћи једнога господара од Трибала."††) Барлецић опет нарочи нели: „Uxori (т. ј. Ivani) Voissavae nomen erat, non indignum eo viro, tum pater nobilissimus Triballorum Princeps..."†††) и т. д.. А оба та, у осталом по сушини иста мишљења, састанио је у једно *Лавардеп*, и по њему Војисава је била „кћи господара од Трибала, alias господара од Полога, који је један део Македоније и Бугарске."††††)

Војисина породи с Иваном деветоро деце: четири сина и пет кћери. То беху: Репосије, Сгапиша, Константин и Вураљ; Мара, Јела, Ангелина, Влајиа и Мапиша. Тако барем тврде и Хопосове сведоџбе и сви стари биографи Свендербегови. Једини би био изгледа, да је Војисава имала још и сина Теодосија, који нареком нели: „отъ вешце (т. ј. Војисаве) имѣлъ [т. ј. Иван] три сина и три дитерки."†)

Да је Свендербег био најмлађи од браће, о томе сее до Хаза не беше никакве сумње. Fatti illustri, Барлецић и сви остали страни писци, на и сам деспот, нареком тврде да је он најмлађи од њих и не покушају при том ни искрице сумње. Али Хан не мисли тако. У његову „Путопиве кроз Поречину ..." а на страни 506. стоји од речи до речи овако: „По деснотору хазинару Свендербег је био најмлађи од сва четири сина; али да је он био најмлађи сам, то неледа немогуће због тога што поменуте удаје његове најмлађе сестре: јер кад се деспот [?] по кратко у постојбину тек у својој 40-тој години, а њена удаја није могли бити одмах у прво време, то је Мамици морало бити добрих четрдесет година о њеној удаји.[!] — Нама је, морамо одмах рећи, весма жао, што од изнала немамо те књиге пеисано ни на који начин могли добити у руке, да бисмо се уверили, је ли тај писац добро преседен или не, али бисмо по неким знацима могли тврдити да јесте. Међутим, ако

---

†) Hopf, Chroniques, 393.

*) Ibid., 395., 397. У Хаза, као бодо у српском преводу истога дела, стоји погрешно, да му деспот назива: Трибалбом, 505.

**) „... отъ сего да вамъ рекохъ." Hopf, Chroniques, 301.

†††) Volssave Tripalis, filie dr. originar (Serbie) de Polog. Ibid., 533.

†) Fatti illustri, cap. 2.

††) Biondi G. Istoria, 4.

†††) Barl., De Vita, lib. I. 1. Још је јасније то исказано у изворишном нашем записи дела, ако је само Мајковић добро преписо: „Жена њезина Војисава беше је кћи њена званичнога *српскога* цара." B. Газ XXII., 22.

††††) Lavardin J., Histoire etc., fol. 2.

†††††) Поповић и т. д., стр. 2.

да се колодвора Светиздату Игњатовићу Катаји С. Парновдаћа, Свети. М. Петковића, Новице П. Гајковића и Драгутину Лечићанку може дати тражено уверење.

IX

По прочитаћу протокола лицитације ГВр. 1350, држане 9. Јула 1892. год. за грађење каларне ломљени каменом у Кожарској улици, одбор је решио, да се грађење каларне ломљени каменом у Кожарској улици уступи Петру Димитријевићу по дна динара и седамдесет и пет пара дин. од квадратног метра.

X.

По прочитаћу протокола лицитације ГВр. 1374. држане за грађење канала у бари Венеција, одбор је решио, да се грађење канала у у бари Венеција уступи Ордену Апостанцијевићу по цени и тес

Грађење малог канала по дванаесет и десет пара дин. а већег по два динара и десет пара дин. од кубратног метра.

XI.

На предлог грађевинске одељења општине београдске ГВр. 1375, одбор је одобрио, да се предузме отклањање Чарданичке улице и земља употребе на насипање кућних места у бари Венецији.

XII.

По прочитаћу записника комисијског ГВр. 1338 о одређењу осе у улици Вазнесенској, одбор је одобрио одређењу осу у улици Вазнесенској.

XIII.

Председник износи одбору на решење предлог одборника г. Соломона Аврамова, да се нада награда члановима комисије, који су на предходним радовима на водоводу радили.

По прочитаћу тога предлога АВр. 8493, одбор је решио, да одборско повереништво одели и одреди награду која се овим предлогом тражи.

За повереника изабрати су г.г. А. Одавић, В. Тодоровић, Милан О. Петровић, Ник. Х. Поповић и Ст. Чабенић

XIV.

Председник известилац одбор да је према решењу одборском од 20. Јуна о. г. ГВр. 802, изаслат био на лице места општинско машинско-инжењерско да прегледа и стручњачки оцени поједине делове железнице, коју Милорад Катмаркомић нуди општини да је инжињер водове изградњу о своме раду, и по прочитаћу тога извештаја одбор је решио, да се М. Карамарковићем стуки у погледу о отказу железнице одборско повереништво, које ће састављати: г.г. Мата Јовановић, Милан Кајстановић, Милан О. Петровић, Свет. Растић и Андра Одавић, одборници, Т. Селесковић, управник инжињерског одељења, и председник општине.

XV.

На позив општине Неготинске, одбор је решио, да председник општине са одборницима г. г. Ник. Х. Поповићем и Н. Тодоровићем о општинском трошку оду у Неготин и приликом свечаности отварања сломљена Хајдук-Вељку званично престављу општину. Трошак ово ствари да се исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

ИЗВЕШТАЈ

о испитани воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 1. Јуна до 15. Јуна 1892. г.

Ток број	ВОДА ИЗ,	Број дневног сата	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедбе
1	Општ. бунара	12 14 ч.	2.070.900	
2	Вар. пумпе	24 сат.	1.626 480	
3	Бувљ. пумпе	24 сат.	4 845.380	
Свега за 15 дана литара: 4345389				

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по скинут. записника)
држан. 18. Јуна 1892 год.

(Сирметак)

Кад се ова, да се за садање две зграде плаћа само сто дин. мање, онда према томе, што је ово зграде нужно због вршења тачне контрола на тесто је, да смо ми у добити ако се оба ова одељења споје у једно.

Даље пре свега ово питање нема везе са расписаћем нити са расељавањем.

Васа Тодоровић. Како ја видим већина је одборника да се ова предлог прими, само се у неколико неки одвајају и траже конкурс. По томе сад треба само то питање решити: Хоћемо ли конкурсом или не. По мом мишљењу требало би одредити конкурс од врло кратког рока, па да сад одредимо комисију од 3—4 лица да приме оферте. Не јави ли се нико, онда нек остане овако као што је, до Митровдане.

Андра Одавић. Ја ћу да каким неколико реча односно моје напомене да је требало предњдети. Ја видим да је потреба доћета иступила да се тања зграда набаве а то је од времена од кад се Управа водовода сједињена са грађев. одељењем. Али опет кажем, зар се то није могло предвидети онда, кад је учињен предлог за дирекгора. Зна се да треба толико инжињера толико других лица којих број износи око 50 људи па се могло знати, да се све то не може смештити у садашем локалу. Што се каже, да ће бити уштеде јер ник у овој Радуловића кућу и магацине, то нестоје. Ја видим, да ћемо наскупно плаћати наше. Уштеду никакву не видим, ја би видио уштеду онда, кад би ми се казало: ка овај стан толико, за магацин толико и т. д.

Друго г. председник каже, да ако узмемо сваку кућу која ни да магацина, да ће во уштедити зграду од 8 хил. динара. Господо. Ако и правимо зграду такву онда ће имати неше локала, а не само у магацина и над је потребна зграда од 8 хил. дин. ја онда тврдим, да 2 магацина неку довољна.

Стеван Чабенић. Што сам ја уљрио гласом на штедњу, ја сам то учинио с тога што знам да би се о Митрову и о Ђурђеву дану напио јевтинији стан него сад. Али кад се већ мора локал одма узети онда боље је тражити га конкурсом него одредити два три човека да иду по улицама и траже локал. С обзиром дакле на све ја мислим да треба да тражимо потребан локал конкурсом.

узнело да' он и у оригиналу гласи тако, онда пак он у исто време постаје и потпуно необјашњиви. Доиста, чудновато изгледа, да је Мамиша морало бити „добрих четрдесет година о удадби", ако је Скендербег за цело био најмлађи од браће, с тога што се он [!] против у потребину тек у 40-ој години а она се неје могла удати у одмах по његову доласку. Та ако је он и био најмлађи син, зар је Мамица морала бити од њега млађа само за једну или две године, те да би морала по његову доласку имати четрдесет?! Ми мислимо, да се за Мамичиних година о неној удадби може нешто друго претпоставити, али никако оно што хоће Хан. То друго јесте то, да Скендербег неје могао бити најмлађе дете, а не син. Ну хајо у то нико неје ни посумњао, то тек спору в доказивању не би ни било овде места. Уосред буди речено, на овај наивлазак ни боље нишљење Хаиово неје, како по свему изгледа, ни Хоџе пристао, јер је он, и после тога, у својим Хроникама год. 1873., синове Иванове поставио у овај ред:

1., Repossio 2., Stanisa 3., Costantino 4., Giorgio Scanderbeg.?)

Напред смо видели, да је дед Скендербегов имао само два сина а отац целу Мају, остало нам је сада да видимо, шта је имао Скендербег. И на то дешиот даје тачан одговор. Он на стр. 284. вели, да је Скендербег био господар од Дебре, Мађе, Кроје до мора, Дебрешке т. ј. Раздешја и земље Гјонина. На стр. пак 300. додаје да је имао још и Мазиђу т. ј. земљу између Кроје и Леша, Тохонисту т. ј. Малу Мусакеју и Кому, које земље беше поотимао разној арбанској господи.

* * *

Од питања: којега је порекла био Скендербег, не мање важно питање јесте и то: које је он народности био.

Све до год. 1837., т. ј. до године кад Фалмерајер издаде своју књигу Das Alba nesische Element in Griechenland, нико од биографа Скендербегових или других научењака не беше на посумњао, да Скендербег неје Арбанасин. Ко је крив, да се тако погрешно мишљење о његовој народности утуљао међу предњашње научнике, тешко је одредити. Истина неки наши писци*) баш кривицу због те погрешке на Барлецију, али како се пама чини, то пребацивање Барлецију нема никаке жеста, јер, бар у нашем надању, он у своју књиги ни једном не зове Скендербега изреком — Арбанасином. Пре ће бити, чини нам се, да се та погрешка друкчије увукла. Т. ј писци се без сумње несу ни мало трудили, да се мало боље упознају са Скендербеговом народношћу, него им се чинило да је са свим природна ствар. да је он Арбанасин, по што му је Арбанија била и месте рођења и држава и разбојнике, на коме је стекао сву славу своју.

Али почекајте 1837. год. Фалмерајер устаде да опровргне то мишљење. Он доказиваше да је Скендербег морао бити српског порекла а доказом му беше словенско облизје имена чланова Кастриотове породице. Ну спросили му историци спорште то тврђење за дуго и ширење о народности Скендербеговој и даље остаде исто. Тек кад поцшта нам проф. Хоше продаће једаи пов документ за историју Арбаније и ово се мозаде прекренути и Фалмерајерово тврђење обистини. Документат тај, који се зове Historia della cesa Musa chia и које је писан год. 1510., печатао је на известан начин најпре Хан у своме

*) Гласник Српског уч. друш. 1891., број 15.

*) Шафик Српски ан. 1851., Број 13.

Председник. Јесте ли дакле вољни да се обзнани у новинама да општина тражи овољна и овакви локал у који би се могла одма уселити? (Прихваћено) Да се попуњати јаве до краја овог месеца? (Прихваћено)

Мића Петровић. Али треба ипе свега изабрати комисију која ће о ономе да реферише одбору...

Председник. Кад добијено пријаве услед конкурса, можемо одредити комисију, али боље је имати ствар пред одбор па нека он сам изабере.

Мата Јовановић. Ја сам је умесно што тражи да се сад одма изабере комисија јер она би имала да разгледи куће и да нам реферише која од њих најбоље одговара нашој потреби и нашим финансијама.

Док би се објавио конкурс прошиће 15 дана, док би се прегледали локали још 15 то би било 30 дана. А онако би се над би одма комисију одредили сервишо у једној седници после конкурса.

Председник. Добро. Кога желите? Директора, Мату Јовановића и Миљу Петровића.

А. Одавић. Ја мислим да треба да уђе у комисију и један лекар рад оцене одговара ли попуњени локал санитетским условима (није потребно)

Председник. Да нам саопштим сад ово. Г. Живан Живановић члан државног Савета који смо изабрали у комисију за рукованье с приредом од 28%, за одкуп пиваа ван резона, моли да га извињамо што не може да учествује у комисији јер је преоптерећен другим пословима тако да би био само на број али не би посао радио. (не прима се молба).

Сад имаш да нам саопштим да је цена хлебу за ових следећих 15- дана јентинација за једну пару према ономе рачуну који смо усвојили као нередован за одређене цене хлебу.

Др. Марко Лека. Требало би да се објави и цена жита те да грађани могу контролисати одређену цену хлеба и да онају појам се путем дошло до те цене.

Председник. Учиниће се тако.

„Друштво Дапичић" на Вол. Школи подпело је један акат у коме каже да је оно спремило бисту Даничићеву. Она је сливена у Крагујевцу и требала би да се пошаље где би општина хтела. Та је бисте била намењена на гроб Даничићев али је испала много боље него што се мислило, то друштво моли да се она употребни у корист а општина да на гробу направи једну каменту пирамиду.

Ако сте вољни ја мислим да би ово могли да упутимо на оцену комисији која ради и на памештању Пашићеве статуе. Је сте ли вољни? (јесмо).

Сад молим чујте грађевине уверења од стране приватних лица и власти. (Секретар прочита).

Закључујем седницу.

(Седница је трајала од 7—9 часова.)

Дужан 20. Јуна 1892. године.

Председник. Отварам седницу и молим вас да чујете протокол састанка. (Секрет. прочита. Прима се).

Главна контрола поставила ми је једно питање. Изволте га чути. (Секрет. прочита писмо: да одбор избере два лица која ће са рачуноиспитачем глав. контроле прегледати рачуне општинске.)

Молим вас да овлаштене суд да у споразуму с глав. контролом одреди лица. (Прима се.) То би било, ако се може, наш помоћник и рачуноиспитач.

Сад изволте чути даље,

(Секретар чита акт управе вкр. Београда: да је израда за канализацију пред силом пада и неуредна те да треба један другу).

Бока Ж. Нешић. Ја мислим да би најпре требало тражити изјашњај од управе вкрада и волика израда треба.

Председник. Прихватате ли да се тако пише? (Прихваћено.)

Гавра Брнић. Напомињете управи да се сваљка квартовска израда не сме ваше употребити ни за приватан стан, кад се због склоности пазу напуста. Кад не може бити за полицију не сме ни за грађане.

Председник. Изволите чути извештај о набавци железнице. (Секретар прочита).

Ово питање о одкупу железничке потребе за насипање бара, одавна стоји на дневном реду а хитно је. Ми ћемо на тај начин да отпочнемо те радове на бари и на Сави и Дунаву који су означени као хитни, а јавили или ћемо набрати казан други пут С тога ја ово стављам у расправу у начелу а у појединостима како ни будете нарадили онако ће се и радити.

Мата Јовановић. Одбор је већ начелно решио, да њему за предузеће које има да напрати у најближој будућности, а то је да насне бару, да превлачи камен и др. материјал за кадрму, исј и т. д. потребно да има железницу. Само није решено и то је предмет расправе, хоће ли се железница узета од Милорада Карамарковића или од кога другог јер их има више који имају железнице.

Председник. Мораш да нијавим да не сматрам да је питање о набавци железнице у начелу, него о набавци ове или друге. Јер, ми можемо набавити и нову и можемо и ону за то треба начелно утврдити.

Мића Петровић. Да ли би нам могао г. председник казати: шта је одговорено од стране оних фирми које је г. Одавић поменуо да имају железнице.

Председник. Писано ми је но ништа одговорили.

Господо, после овог питања комисионог, добијен је и акт којим г. Милорад Карамарковић нуди цене. Даје: све за 80000 д. али то је још у питању. Устављене би било у Дубравици. Дакле ако би сте се ви сложили да се набави железница ова, онда би ми морали знати још неке дана, морала би ми ићи инвентар свега и прецизну свега материјала и машина које нам нуди на про-

---

„Путовање кроз Поречину Дрина и Вардар" 1867. а на тин (1873.) и сам Хеке у своји „Chronisques gréco - romanes." Место ово, које неособито тврди, да је Скендербег дошета био Србин јесу реки *Костантина Мусакија*, сина деспота Мусакија, које гласе: „... perch'in guella (т. ј. Albania) era entrato Scanderbeg huomo valente e per natura Servian o.**)" Тазав доказ сад већ неје могао никога више остављати у сумњи и од то доба Скендербега у научном свету неку више сматрали за Арбанаса но за прасог Србина.

Али, ако бисмо хтели још тачније одредити од кад се зна за праву народност Скендербегову, онда нећемо наћети још нешто врло важно. Видећемо т. ј. то, да ни отац Хонофов пропалазан, у правом смислу те речи, неје ово никакав пропалазак, јер је исти документат ово печатан још 1573. год. у Самсоновој „Historia universale raccolta di Francesco Sansovino," истина мало другчије (Pericoche — era entrato Scanderbech huomo valoroso della persona, il quale essendo per natura Servia-

*) Порф. Сисојевић. 334.

n o), али опет сумњина бете иста.†) Тек такав документат јесте права и необорива доказ у питању, које је народности био Скендербег, јер га је писао човек, који је био савременик а и рођак Скендербегов.**)

Али ни ово видели напред, где је постојбина Скендербегова, па како се од њега доба до данас говорна граница тако неје ни мало променила, то нилаје, да прва његова постојбина неје била на словенској но арбанској земљи, јер се сад не само ово села Сиње, но и свом левом обалом Дрина не говоре никако друкчије него арбанашки. Отуда нам јасно је. да је Скендербегова породица — нека српска племићска породица, која је за владе српске поменутим земљама имала ту своја баштина.***)

*) В. Српску Заставу за год. 1891. број 23.

**) Што Скендерић, крив у Ст. Србије и за тим и у Требешкој, хоће да докаже, да је Скендербег био доиста Србин ја ту ништа не знамо осимено његовим списима из српскога језика, те нема никакова смисла. Ми ћемо доказе изнети, онда ће у Македонци збуди онаког и ако ће неки писма на стиљ његов, да нам ја не ћемо о тима рећи ја је био Шкипетарац?

***) Хан. Путовање стр. 104.

†) Што нам Теодосије у своји „Житију" каже Скендербега са свим отварено „Черноземац", и што Мајковић у свом Дечанту Вујају (стр. 23.) казаје — само не знамо во чему — да нам неће написати „да је Скендербег заиста Мрњавчевић, и то још један пород Вукашинов", то неку ни вајмање таке ствари, које би могле одређења само мислење, бар по нашем нашем тешкашњем тадању Хомонин.

дају. Ако се с тим слажете, онда би смо могли изаслати г. директора Селесковића да оде у Пожаревац и да то изврши.

Мића Петровић. Ја не могу да разумем да један фабрикант нема толико пажње те да одговори.

Гавра Брнић. Ја увиђам потребу у шаљбици железнице али не бих био за то да се узме она критија из Пожаревца, који сам ја, често идући тамо, видао. Ја бих предложио да објавимо конкурс и означимо шта хоћемо па ћемо добити шта хоћемо и јевтиније.

Председник. На основу решења овог истог одбора, ја сам изабрану одбором комисију, упутио те је отишла да види понуђену Кара Марковићеву железницу и она је поднела сад прочитани извештај. Чули сте да је железница употребљена и сад да нам прочитам тај део попова. (Чита.)

Вуја Тодоровић. Ја мислим да би најбоље било да се објави конкурс у коме би се казало да општина тражи железницу половну и да сваки који је има и хоће да прода, тај нек се обрати са тачним означењем појединих делова и цена њихових. Тако би смо вероватно конкуренцијом добили јевтиније цене. Овај понуђач би нам можда остао као последњу цену 60000 дин. а други би дао за 40000 па што не бисмо узели оно што је јевтиније ако је исто.

Ник. Р. Поповић. Одбор је решио у начелу да општина набави једну употребљану железницу за насипање баре и дунавског краја, и на друге послове, и о томе нема спора јер се и данас мисли да нам је железница потребна и да парочито треба да будемо што пре готови с насипањем и уређењем житног пијаце

Да би нам посао био добар и јевтин, морамо имати железницу а не вола. Мислим да нема оправдања оцењивати конкурсом нешто боље тим пре што је ова стручна комисија нашла иопрегледала све па нам у извештају каже који су делови употребљени а који нису. Кад такав извештај стоји пред нама и над комисија каже да ће продавац означити засебне цене — што је он и учинио — онде сад може бити питање о томе: да ли ће се примити извештај или не. После долази друго питање: Вредан ли материјал и све 80000 дин. колико нам тражи понуђач. Да би се то одлучило, лепо је председник напоменуо да треба да ово предамо у оцену каишком инжињеру Селесковићу те да он изједно са овом комисијом види: да ли ствар одговара цени и ако не одговара, колико комисија мисли да вреди да се плати. Ако би се могла комисија да споразуме о цени и с продавцем, онда би се имала ствар изнети одбору да је и он прими. Ако би смо пак конкурс отворили, онда би се ствар одложила на дуже времена и но зна би ли било успеха јер се — како рече председник — исто од комада железница није одавно одговором на његово питање.

Ово стављање посла у дужност комисији и г. Селесковићу, било би, чини ми се најбоље и најпре би смо постигли оно што хоћемо.

Бока Ж. Нешић. И ја сам чуо да комисија у извештају каже да има материјала и употребљиног и неупотребљиног. Комисија је тражила појединачне цене спарина а понуђач нуди све купуре на 80000 дин. Ја мислим господо, да онде треба да устојимо предлог председников да одо у Пожаревац г. Селесковић и направи инвентар па да нам резервише како о употребљивости тако и о цени железнице па ово што вама и није скупо, да одкупимо а што не нама да не узимамо.

Мата Јовановић. Господо, кад би смо ми набављали нову железницу, онда, на свака начин, то не би требало да буде без конкурса. Али ми смо решили да узимемо половну железницу за то што је употребљена и што мислимо да ће је предузимач дати јевтино — испод половине вредности. Пре 7—8 година била је та иста железница у Београду али је ми нисмо купили, ма да нам је нуђена. Што нисмо онда учинили, учинимо сад.

Што се тиче оцене железнице, комисија лепо каже да је посуђаи требао да инвентира и процени све. Кад то није учинио, нека сад учини, али никако да не чинимо то што се предлаже, да ми одређујемо лице који ће то вршити. Ми смо за 2 дана и отишли и прегледали железницу и вратили се. Кад би ми прегледали парче по парче, нама би требало 18 километара обићи пешке и с једне и с друге стране прегледати сваку везу. За то би требало времена која комисија није имала. Шине смо прегледали и уверили смо се да има старијих, које су купљене од Сореја али великог већина су-попе које је купио Карамарковић. Шине су боље јер имају 12 и по кат. по курентном метру тежине, а има шина које су и 7—8 кат. по метру. Комисија је и казала да има шина употребљених, које ће по казивању Кара-Марковића, износити око 15—16 километара. А има и исправљених које би се после за наставе употребити. Основна има употребљених и неупотребљених. Сандучи су на исправне употребе а има неколико који би се могли употребити за прелаз материјала. Машине су описане у књизи „Рад општине београдске од пре неколико година них јепрегледало машински инжињер г. Вла да Марковић, и подпео наградај. Г. Кара-Марковић се служио њима и мислио пеке делове, али машине су још добре. ми смо једну пробали и надаа километара је пуштали у рад, јер даље није било присуна, и она је добра а на овој дуги нисмо чинили пробе но једнаиснс да су деца повадила неке шрафове. Пробе ладном водом нису чињене, јер пумпа није била уделна за то. Ја налазим да би требало позвати понуђача да он састави инвентар од снега што пуди на продају и да означи колико чега има и у коме ставу и шта га цени. Кад то добијемо, ми ћемо онда цепити, јер ма се шта казпта тако шина овога калибра, пошто је што друго. То је куренгна роба којој се лако може ухватити рачун. И ако се нам појединца, тачна и укупна цена доцније, онда ће мо ступити у погодбу иначе не. Ја бих даље био мишљења да би попше списак — инвентар — стварн и ово што сам рекао, на тен онда да родимо даље. Онда би смо могли послати и Селесковића с једном пушом и километром да опроба каже.

Г. Брнић рече да су ове машине критије. То нестоји. Машине су добре за наш посао и на сваки начин реетралне би се према куповној цени боље од нових.

Мића Петровић. Ја се слажем у свему с мишљењем г. Матином за шине и остало ер видим да су употребљене и даље би се поправити јевтино, а за машине писам јер оне су већ скупе то ако би се морале да поправљају онда би им образи бостан. А неда се да и сама комисија не мисли да су добре него нели да би се *моле употребити*.

Милан Калетановић Г. Мића каже да су машине старе. Јесте, те су машине радиле овде на насипању баре и у Пожаревцу док није сирпска аграда начелства. Али нису покварене. Оне нису су радиле на градњу железнице од Пожаревца до Дубровнице, мислили су да их употребе. Но као је пахова камисло неостварена, сопственик железнице пуди је нама као употребљину, а не нао критију како нисли г. Брнић. Машина није нова, али је употребљива, ну је опробао наш члан комисије, инжињер г. Милан Петровић. У осталом за овакве послове никад се и не узимају нове машине.

Родљуб Драгојевић. Ја се слажем с предлогом г. Матином јер мислим да ће општина добро учинити ако насипање што пре предузме.

Ми никако да се стрић Скендербегов. Константин, бепге оженио Зеленом, синовицом Карла Топије, једнога од најзнатнијих кнезова арбанских. Арбанаси су дали на Скендербега гледали као на рођака последње наследнице старе арбанске лозе Топија, а пошто као на дошљака или туђинца. На исти начин може се објаснити и овај тако одушевљен дочек његов по повратку му из тамошта и и женидба његова с једном најсазвишенијег члана бр'анске лозе Топија — Арнјанин Козинена Големог.†)

†) Уморала Хал. Путописне нек. стр. 307.

Др. Павле Поповић. Ја држим, господо, да смо се ми удаљавали од предмета дискутујући извештај комисије у том правцу: да ли су машине употребљене или неупотребљене. За то смо ми имали и стручније и надлежније људе и они су казали своје. Питање може бити о извештају у целини с оним додатком што га је г. Мата навео: да се позове поњуђач да сортира инвентар по употребљивом и неупотребљивом материјалу и цену означи те ако нам се свиди да свршимо погодбу.

Вељко Тодоровић. У малопређашњем може говору ја сам предложио објаву конкурса како би се чуле и друге цене и при томе и сад остојем јер верујем да ће се можда неки неко који ће бити јефтинији. Тек ако се тим путем не користимо, можемо успоставити мишљење г. Матино о инвентару те да видимо шта купујемо а противни сам овоме пазару на бутуре.

Мата Јовановић Ја видим да је нецелна ствар конкурс с тога што у њему треба прецизно одредити шта се тражи а ми не можемо то учинити кад писмо њихи да купимо нову железницу. Могли би само казати: треба нам толико и толико километара употребљене шине и машине па по понуди боље и јефтиније с оним и да се погодимо. Али ово нид'те на одговора председниковог да он неће ни одгонора удостојен од стране оних опрна којима је писао према горњему г. Одлажић: да нидју железницу на продају! Значи: да би са конкурсом писали и да би онда могли и од овога понуђача да будемо удешавани.

(Свршиће се)

СПИСАК

ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

који се плаћају порези

ЗА I. ПОЛУГОДИШТЕ ИЛИ ЦЕНУ 1890. ГОД.

(Продужење)

491. Благо с Јовановић мајор у пенсији
497. Вела Бакић служ. у пошти
498. Вітомир Стаиојевић писар мин. фин.
494. Владимир С. Миленковић практ. глав. контроле.
495. Владимир Маленјковић практик. главне контроле.
496 Вучко Михајловић служитељ главне контроле.
497. Владимир Некадић чиновник главне контроле.
498. Васа М. Симић, писар судска
499. Васа Лепојин контр. опит.
500 Васа Лепојин патролас.
501. Васа Радовић
502. Вељимир Зеленић посорник
503. Вељеа Тома хумациија
504. Вујица Аћуловић посорник
505. Владимир Петровић пис., опит.
506. Вељко Спасић зидар
507. Војка Ђорђевић бозилја
508. Вирослав Бакић учеш. уч. школе
509. Владимир Дмитровић тр. кадет
510. Васа Дучић бив. бакалин
511. Вељимир Стаиојевић писар
512. Вукајл Јовић ноћни стражар
513. Вуја Лесковић радник фабрике дувана
514. Вељко Пајновић кожарин
515. Васа Поповић шпедит
516. Владислав Чортанковић трг
517. Вилхелм Лихтенберг чист. апт. бибајиса. државна
518. Васа Николић трговац
519. Вучко Гојковић столар
520. Владимир Јелтић служитељ опит.
521 Вељеитије Марковић служитељ, у опит.
522. Вељимир Јовановић писмоноша
523. Васа Алдрић служ. жељ. унут. дела
524. Велики Аимовић практ. мин. унут. дела
525. Васа Митић писар жел. унут. дела
526. Владислав Костовић
527. Вељко С. Николић трговац
528. Васа Радојковић трговац
529. Владимир Јакшић поштанац
530. Вељимир Аксентијевић пожарник
531. Вацлав Ћурчић страж. фабрике дувана
532 Вукадин Пајдашевић опит. кочи).
533 Вељимир Стојановић чувар инв. завода
534. Васильо Бошковић, лебар
535. Вукомир Ксенгевић патролас
536. Вукомир Стаиковић ноћни стражар
537. Владимир Ристић ноћни стражар
538 Вукајл Филиповић ноћни стражар
539. Владимир Нешић ноћни стражар
540. Вељимир Миленковић капетан у пенсији
541. Вељко Петровић рачуновођа у пенсији
542. Владимир Делисић опанчар
543. Васа Стојановић помоћник у пенсији
544. Васа Николић контар у пенсији
545. Васа Д. Мандрежић касапинац у пенсији.
546. Вилем Калнер интендант у пенсији
547. Вуја С. Миловић практикант
548. Владимир Васић ср. кач. у пенсији
549. Владимир Мандрежић телеграфиста у пенсији
550 Владимир Корић поручик у пенсији
551. Вига Ј. Вожић практикант
552. Ветор Ђурић ср. пчелинк
553. Владимир Стојковић благајник
554. Владимир Симић благајник
555. Вучко Д. Стојановић виноградарски
556. Вучко С. Богдановић чиновник
557. Вукашин Ј Петровић пред. пореске управе у пенсији
558. Владимир К. Јовановић секретар
559. Вучко Вељковић помоћник у пенсији
560 Вук Стојанов писар инж. финансије
561. Гаира Ј. Кајић писар општински
562 Гаја Симић служ. град. комеде
563. Гаина Вујић практ. министарства унутрашних дела
564 Гаира Дамјубић трг.
565. Гаира Марковић чувар
566. Грујица Николић пенсионер
567. Гаврило А. Јовановић управник у пенсији
568 Гаина Ђорђевић управник у пенсији
569 Гаврило Поповић кујковина у пенсији
570. Гвозден С. Пантић посорник
571. Гаврило Пантелић пис. опит
572. Гаина Живковић служ. опит.
573. Гаира Тешић магацинског зејне одеће
574 Гроздан Стојановић лебар
575. Гаигорије Матић обућар
576 Гаигорије Поповић секретар
577 Гаира Мишић кмиг. трсов.
578. Густав Хабер трговац
579. Димитрије Пешић ноћни стражар
580. Димитрије Димитријевић штампар
581. Димитрије Андрејевић, учитељ цртања
582. Душан Лазаревић чувар
583. Димитрије Кодић
584. Добросав А. Јовановић телегр
585. Димитрије Кајић дојучност зејне одеће
586. Димитрије Наумовић кројачки
587. Димитрије Н. Качанић трг. помоћник
588. Драгић Срећковић чувар
589. Драгутин Петровић судија у апелацији
590. Драгутин Васић трг. посебник
591. Димитрије Гмирдановић секретар
592 Драгутин Гобеиан адвокат
593 Душан Марковић трг. кадет
594. Дечност Стевановић служитељ зејне одеће
595 Димитрије Вешић ноћни стражар
596. Драгутин Младенић ноћни стражар
597. Димитрије Белаковић ноћни стражар
598. Драгомир Јовановић ноћни стражар
599. Драгутин Марић надзорник фабрике монополи дувана
600. Драгутин Николић служитељ министарства унутрашњих дела
601. Димитрије Петровић практ. министт. унутрашњих дела
602. Душка Јовановић бакал
603 Давид Ј. Кохен мешар
604. Драгољуб М Јовановић практ. кировинс суда
605. Драгољуб Чортанковић калеа
606. Драг. Тошић учитељ
607. Данијел Грујић надзорник фабрике дувана
608. Душан Дмитријевић чл. апелације
609. Добросав Атанацковић конзи, чиновник
610 Драгутин Бућимировић помоћник трг.
611. Димитрије Шандровић конгир
612. Драгутин Петровић калеа трг.
613. Драгутин Настић трговац
614. Димитрије Данић приватни
615. Димитрије Вучковић и Милосав Живковић свећа
616. Димитрије Аранђелић радник у монополу дувана
617. Драгутин Бајић практ. мин. ун. дела
618. Драгутин Лукић служ. м. в. ун. дела
619 Драгутин Марковић практ. мин. унутр дела.
620 Драг. О. Михаиловић практ. мин. ун. дела
621. Димитрије Чанић сл. зејне одеће
622 Димитрије Белановић бакалин
623. Драгутин Д. Цветковић свеш. „Одјека"
624. Димитрије Миловановић б. бакал
625 Душан Милићевић кас.
626 Димитрије Стевановић трговац
627. Димитрије Стаиимировић приказ фабрике дувана.
628. Димитрије Кулић Кулић приказ фабрике дувана
629. Давид Стабарски приказ фабрике дувана
630. Данило У. Ромаловић дуд.-цр.
631. Драгољуб Костић приказ фаб. дувана
632. Драгутин Дамиловић практ. фаб. дувана
633. Димитрије Константиновић полар зетеварадске школе
634. Димитрије Кандрс б. бакал.
635 Димитрије Ђорђевић земљопоседник
665 Димитрије Максимовић ноћни стражар
637. Добривоје Томић практикант
638. Димитрије Р. Христић писар инж. фин.
639. Драгутин М Јовановић секретар
640. Димитрије Атанацковић практ. у пенсији
641. Данијел Стаиимић рачуновођитељ у пенсији
642. Димитрије Момировић чиновн. у пенсији
643. Драгиња М. Ђурић статистичар
644 Драгутин Д. Величковић књиговођа
645. Димитрије Младеновић пуковник у пенсији
646. Драгољуб Утрчић инж. у пенсији
647. Димитрије М. Ђорђевић благ. у пенсији
648 Димитрије Миндерлић приказ у пенсији
649. Димитрије К. Пешић рачуновођитељ у пенсији
650. Драгутин Ј. Живадиновић рукавац
651. Димитрије Петровић секр. инж. фин.
652. Димитрије Лека чин. инж. грађевине
653. Димитрије Марковић свештик у пенсији
654. Данило Стевановић инж. гр. у пенсији
655 Димитрије Ђорђевић рачуновођитељ у пенсији
656. Драгољуб Марковић пушк. у пенсији
657. Драгомир Радовић посластичар у пенсији
658 Драгутин Ракић практ. гл. контроле
659. Драгољуб М. Лютић чиновн. глав. контроле
660. Драгутин К. Петровић чин. главне контроле
661. Душан Стојићевић, професор
662. Димитрије Стевановић рачуновођитељ главне контроле
663. Душа Ђ. Дедић пансиџија

664. Јанко Крстић кројач
665. Јеата Д. Павдуровић писар
666. Јовко Поповић поћни стражар
667. Јован Д. Јовановић писар министарства просвете
668. Јосиф С. Деак трговац
669. Јован Селенковић пастојник
670. Јован Бећић поћни стражар
671. Јован Марковић поћни стражар
672. Јелисије Марковић поћни стражар
673. Јаћибије Киселковић поћни стражар
674. Јован Фодаћ, кројач
675. Јован Кркош ућитељ ф. зон. дућана
676. Јован Смедеревац пожењер
677. Јован Сплаи пентар
678. Јован Вући нотар. школе
679. Јован Радојичић конак нотар. школе
680. Јован Дамјановић конак нотар. школе
681. Јован С. Младеновић дућар
682. Јован Михаиловић слуга
683 Јосиф Осећки и дућчар
684. Јован Церовић пољорник
685. Ђура Радовић ч. конџеј. у пензији
686. Ђура Стојадиновић сталожер
687. Ђорђе С. Ђорђевић продавац
688 Ђорђе Чући б. дућанџ.
689. Ђорђе Поповић пожарник
690 Ђорђе Петровић општ. кочијаш
691. Ђура Стевојевић деловођ Свасоја Стефановића
692. Ђорђе Обрадовић трговац
693. Ђорђе Вучетић, колосецар
694. Ђорђе Тодоровић пољорник
695. Ђорђе Анастасијевић бакалин
696. Ђорђе Дуковић радник фабрике дућана
697. Ђорђе Лапшани патрогиски
698. Ђорђе Тадић мерач за општ. капцара
699. Ђорђе Стојковић радник у фабрици дућана
700. Ђорђе Арсић, служ. у окружном суду
701. Ђорђе Вер ангелковић ко. завода
702. Ђорђе Јовановић федерација
703. Ђорђе Бућић нем. општинац
704. Ђорђе Кодрешић поћни стражар
705. Ђура Лагић пиконошца
706. Ђорђе Ристовић поћни стражар
707. Ђорђе Радић, жандарм
708 Ђорђе Вајсерт индустр.
709. Ђорђе Јовановић поћни стражар
710. Ђока Тодоровић поћни стражар
711 Ђорђе Шајиновић комесарски дежурни
712 Ђорђе Д. Ценић санитиан у пензији
713 Ђорђе Каћиновић дежар
714. Ђорђе Р. Пантелић министар у пензији
715. Ђорђе Марковић пономоћник у пензији
716 Ђорђе Јовановић судија у пензији
717. Ђорђе Исаиловић рачуновођа у пензији
718. Ђорђе А. Ђорђевић окружни начелник у пензији
719. Ђорђе Жујовић мајор у пензији
720. Ђорђе Врашковић српски начелник у пензији
721 Ђура Хорватовић ђенерал у пензији
722. Ђорђе Радић професор у пензији
723. Ђорђе Петровић касиј. у пензији
724. Ђорђе Стевановић апелационо ј у пензији
725 Ђорђе Ј. Цветковић судија у пензији
726 Ђура Обрад
727 Вериша Јовановић приправник во ј ске ђорђе
728 Ђорђе Тошић столар
729 Ђура Младеновић директор
730. Ђорђе Рокић професор
731. Ђура Поповић чувар
732 Ђура Соботић пензионер
733. Ђорђе Поповић бивши конч.
734 Ђорђе Миторић служитељ општински
735. Ђорђе Д. Ђерић служитељ главне контроле
736. Ђукан Богосављевић служитељ главне контроле
737. Ђорђе Антић кантар у пензији
738. Ђорђе Ђ. Благојевић апелац. у пензији
739. Ђока Берман чиновник главне контроле
740. Ђока Радовановић члан главне контроле
741. Ђока А. Ненадовић начелник
742. Ђорђе Димитријевић калеч трговачки
743. Ђорђе Гашић судија апелације
744 Ђура Вукојић касиник
745. Ђока Стевановић кројач фабрике дућана
746 Ђорђе Дескотовић телеграфиста
747. Коста Петровић пијар
748. Коста Стаменковић писар у пензији
749. Коста Анастасијевић чиновник
750. Коста В. Недељковић бивши магазинџија
751. Коста Врлаћкић секретар у пензији
752. Коста Алексић конџеј у пензији
753. Коста Новковић фалцајник у пензији
754. Коста Х. Вујак секретар у пензији
755. Коста Николић апелац. у пензији
756. Коста Скалковић контролор у пензији
757. Казимир Гоиморовски дежар
758. Крста Поповић бивши терезија
759. Коста А. Шуњеновић механџија
760. Карло Шнајдер служитељ у двору
761. Коста Ђорђевић дежар
762. Коста Јаћаревић
763. Коста Сарић секретар
764. Кузман Т. Кумановић интендант у пензији
765. Крста Петровић управник у пензији
766. Коста Цвијетић професор у пензији
767. Коста Ђорђевић чиновник главне контроле
768. Коста Стевановић начелник
769. Коста Савић практикант
770. Коста Величковић поћни стражар
771. Коста Сарајевић чиновник министарства
772. Коста Здравковић пиконошца
773. Коста Б. Михаиловић кафеџија
774 Коста И. Макарово кафеџија
775. Коста Тонка-Петковић стражар фабрике дућана
776 Коста Бућковац прав пекар
777. Коста Николић в Милорад Николић трговци
778. Коста Бућарац стражар
779. Коста Д. Лазаревић служитељ поље одеће
780 Крста Јовановић служитељ
781. Крста Марковић ирички фабрике дућана
782 Коста Бућарац сметлар фабрике дућана
783. Коста Јовановић кодар ветеринарске школе
784. Коста Марковић кодар ветеринарске школе
785. Коста Милутиновић сатлер у ветеринарској школи
786. Коста Чокић кодар ветеринар. школе
787 Коста Антић чиновник
788. Коста Петровић судија касационог суда у пензији
789. Крста Савић ирички фабрике дућана.

(наставиће се)

ТАКСЕ
за јавна забава у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара со наплатом, балтоком и т. д. од концерта до . . . . . 3 д.
б) За свирање со ненаплом пентака од 1 комичета 5 д
в) За свирање комисар (оркестра) Дамен-Кланде 20 д.

II.

а) За игрању у дому I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За игрању у дому II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За игрању у дому III-ог реда . . . . . 5 д.

III.

а) За пазарому за дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне престане и ненаплавање пентака, дневно . . . . . 10—20 д.
в) За монажерије и циркусе . . . . . 5—15 д.
г) Циркус од предстане . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Тамла-Тамла" т. ј. (ноћне, свирање и представљање) од ветера . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене уз општи сентенси Суд општи.

V.

За леду на сајсеној пучини.

а) Вуре од 5 кокна . . . . . 0·6 дин
б) Вуре од 6 кокна . . . . . 0·9 „
в) Вуре од 9 кокна . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДЕМОНТАРГОТО:

а) За чишћење димњака (пећњака) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За механичко чишћење . . . . . 0·20 д.
в) За уклоп . . . . . 0·40 д.
г) За ношење уклопа преко у гостионице 0·60 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . . 0·70 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0·10 д.
е) За чишћење чушкина до 2·6 по метра дужине са свима . . . . . 0·10 д.
ж) за чишћење чушкина од 2·6 по метра на дужину са свим њима . . . . . 0·20 д.
з) За чишћење димњака (пећњака) без разлике спратова . . . . . 0·50 д.

II. ВОЗОВНЕ ТАКСЕ:

а) За собу и кућу или ману дућан са собом 0·20 д.
б) 2—5 соба са кућом или без дућан са собом . . . . . 0·4 д.
в) 4 и више соба са кућом или гостионица са кућом без дућан . . . . . 1 д.

III. ЗГРАДИВНЕ ДОЗВОЛЕ И ВИЗИРАЊА:

а) Од кубног метра . . . . . 15— д.
б) Од каћом . . . . . 0·60 д.

IV. ЗАНАТЛИЈЕ:

а) Марка за ханџе за годину дана . . . . 3 д.
б) Обновљење ћитабеле ирске стоје . . . 1 д.

V. ТРОШАРИНА:

а) Гроб за леду . . . . . 1 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 2·5·6·2 д.
г) Велика гробница III реда . . . . . 22·23 д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 1·69·12 д.
ђ) Велика гробница I реда . . . . . 1·62·67 д.

VI. МРТВАЧНА КОЛА

а) Мртвачка кола старе са 2 кока . . . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола со ћубравама са два кока 14·00 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 кока . . . . 20·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 кока . . . . 28·00 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 32. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 2. Августа 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати унапредак на општинску суд а све исправљање на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

БЕОГРАЂАНИ!

Други Август, као шеснаести дан рођења Његовог Величанства Краља Александра I., прославиће се у целој нашој отаџбини најсвечаније.

И преставништво општине београдске уверено је, да ће грађанство прославити тај дан са оним осећајем и одушевљењем, које доликује грађанима престонице, када прослављају дан рођења свога љубљеног Краља, првог миром помазаног српскога владара после Косовске битке.

У једанаест часова пре подне биће благодарење у Саборној цркви, преко дан домови окићени заставама а у вече осветљење.

Од суда општине вар. Београда 1. Августа 1892. г. АБр. 8788.

Суд општине варошн Београда у интересу државног грађанства а рад извршења наредбе од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278 о продавању средстава за живот и контролисању њихове цијене —

Наређује:

У року од шесет дана, од када се ова наредба објави, дужни су сви мљекари, да од београ. општине добаве дозволу, да могу млеко у варошн продавати. За сваку такву дозволу плаћаће таксу од 50 нкр. дин. У тим дозволама, које ће се сваке године обнављати, поред осталога биће и нарочите рубрике за бележење о резултату извршеног прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви продавци млека и то како газде тако и њихови момци, који по варошн млеко разносе и продају. Ако који од мљекара не буде ову дозволу имао при себи, одузеће му се све млеко и продаће се у корист општинске касе.

Ако пак поменуту дозволу у одређеном року никако и не изади, забрањене му се радња и постунке се са њима по § 373 а., кривичног закона

Од суда општине варошн Београда 19 Јула 1892 године. АБр. 8276.

ОБЈАВА

Према чл. 1. правилника за инсталацију водовода по кућама у Београду, дужни су инсталатери, који за рачун сопственика куће буду градили водовод по кућама, претходно пријавити се Управи водовода.

Инсталатер може бити само онај, који је тим радовима вичан и који има сав потребан прибор за такве послове, а у своме раду дужан је тачно придржавати се прописа изложених у горе поменутом правилнику.

С тога управа водовода позива све оне, који су спремни да врше инсталацију водовода по кућама, да се што пре пријаве управи водовода, од које ће добити уверење да тај посао могу вршити.

Сопственицима кућа пак јавља се, да инсталацију водовода у својим кућама поверавају само онима, који покажу уверење потврђено од управе водовода, да инсталацију могу вршити. У исто доба обраћа се пажња сопственицима кућа, да је инсталатер дужан за сваку кућу у којој инсталацију врши, начинити скицу пако мисли инсталацију извршити као и предрачун потпишта те инсталације, па за тим и скицу и предрачун обвезан је поднети управи водовода на преглед.

По извршеној инсталацији, дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, која ће извршити извршени посао и издати инсталатеру потврду, да је посао извршио.

Тек над таку потврду инсталатер може сопственику куће, имаће права на плаћу извршеног посла.

Они сопственици кућа, који живу у својим кућама већ наименоване цеви и славине за водовод, дужни су пријавити се управи водовода, да се та инсталација испита иначе неће им се дозволити употреба водовода.

Бр. 1723.
17. Јула 1892. год.
Београд.

Управник водовода београдског
Тоша Селескопић.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 26 Јуна ове год. Бр. 7162. позивају се сви обвезници редовне, I и II народне војске, који се према годинама старости имају превести на позива у позив, или са свим ослобођени, да сваки добави и спреми ради доказа колико има година крштењу или увереље, које ће комисији регрутној ради увере показати. Иста комисија отпочеће свој рад 10 Августа ове године.

Осим тога позива се и фамилија умрлих обвезника да добави извод црквених протокола за умрлог, како би се исти из списка избрисати могао.

Исто тако позивају се и сви они обвезници који стално у Београду живе или су пак са стране доселени а међу тим нису нигде у познавна уписани, да горњег дана представу регрутној комисији ради увида пријава и војног билета.

Који од обвезника горњег дана не престане регрутној комисији доћиће неће се моћи превести на позива у позив нити ће се пак добровољи прегледати.

Сваки обвезник понеће собом и војнички билет који ће комисија на увиђај водити.

Ово се достала грађанству ради знања и управљања.

Од стране суда општине варошн Београда 22 Јула 1892 год. Абр. 8459.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је књиг благајник и један инжинер.

Поред осталих инжинерских дужности биће квалрзатом инжинер као најглавније ть, да непосредно руководи и надгледе радове на детаљном спимању варошн Београда и његове околине.

Погодбе су:

а. За благајника:

Плата му је 3000 динара годишње.

Пређе него ће имати овај, који је већ био благајник у ком општином заводу и који је вичан дуплом књиговодству и свима осталим пословима, што спадају у дужност благајника.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

Тема награђен од стране Српског Краљевског Академије наука у Београду.)

мото:

Скендербег је орао Облочића племена.

ГЛАВА ДРУГА

Време и место рођења Скендербегова. — Нешто о његову пореклу. — Он тамо Султанов. — Живот његов на двору Султанову до бегства.

Тешко да међу биографима Скендербеговим постоји у чему већа несугласица но у годиии његова рођења. По једнима, он се родио 1410., по другима 1414., Барлецеју помиње год 1404. а по њему и Џамарају.†) неким се опет он родео год. 1412. Али даље као да најпише престаје уз десетога Мусакија, који као годину Скендербегова рођења помиње 1403. Документа поуданих за то нема, а по што се питање то не може решити ни на који други начин, то морамо доказати најрастегнутијему доказу који имамо а то је тај рукопис Мусакијев. Истина Џамарија доказује да је год. 1404. најстаријији, тако да се човек може лако преварити и приписати уза ће, али, као се само мало критичније погледа, одмах се види да је доказ врло лабав. Ево како он доказује. Све се биографи Скендербегови слажу, да је њему кад је умро, било 63 године. Тако исто већина их се слаже и у томе, да је умро 1467. И сад, по његову живљењу, треба само одузети године живота од године смрти, па ето године рођења (1404.) Међутим ни ово на крају ове расправе доказати непобитно, да је смрт Скендербегова била 1468., па би и то позивало сву његову теорију. Ну она је са свим лабава и онако, пако је он мислио. По већини биографа, па и по њему, Скендербег је умро јануара месеца. Ако му сад, даље, није било пуне 63 године кад је умро, — што у осталом нико и не тврди, — него само месец мање, то ће већ год. рођења била 1403. а не 1404. Али, као што и напред споменусмо, питање се то не може ни на који тачан начин решити, догод се не ће наћи какав аутентичан доказ о томе.

Што се пак тиче места Скендербегова рођења, ту је још горе. Ни један биограф његов не вели о томе баш ни словца. У опште, морамо споменути, његови су се биографи бавили већином његовим животом од доласка султанову и славним му делима после бегства од Турака, а врло су мало пажње обраћали на доба које је онима претходило.

На и данашње расписивање по Арбанији остаје у том погледу без и каква успеха. Обичај је већ у свих народа, да се обо места рођења својих славних људи грабе око поправљене. Свеједно се само тражи Охрид, нашег Милоша Обилића и т. д. Па тако је било и са Скендербегом. Хан помиње у своме „Путовању“ неколико места у разним арбанским покрајинама, која тврде да се Скендербег у њима родио. Тако он вели, да се то тврди у Дукађину па два места, за тим у Хопену, па онда у граду Кастри, па по часа од села Вигу, а на послетку у оближни села Ибеље у парохији Фирце.††)

†) Џамарија говори опде ко Барлецију с тога, што у бечанском списа — као што смо и напред казали — нема почетка.

†† Хан. Путовање кроз Поречину у Видлеру, 37, 83, 118.

Наиброта благајница има положити најуцију од 6000 дин. у готовом новцу или државним хартијама од вредности.

б. За машинисте.

Инжињер мора да је положио код нас државни инжињерски испит или дипломски испит какве више техничке школе из страна.

Да је Србин. (Правство имају Срби из ирађевине Србије).

Да је у државној служби провео најмање 8 (осам) година и да поднесе уз рече, да је самостално руководио каким већим инжињерским послом.

Годишња плата биће му до 6000 динара.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника општине београдске најдаље до 15 Августа 1892. год. закључно.

Од суда општине варош Београда 26 Јуна 1892 год. ТБр. 9057. АБр. 1407.

О Б Ј А В А

Међу осталим дивовеликим средствима може се са успехом употребити и тако звано кречно млеко. Оно се справља и употребљује овако:

Извесну количину креча угасити и додати толико воде, да се добије течност (кречно млеко), која ће имати 20% креча (на 20 кгр. креча 100 кгр. воде).

Од тога кречног млека потребно је 5 килограма за дезинфекцију 1 кубн. метра површине, с којом треба кречно млеко добро помешати.

Кречно млеко несме дуго да стоји, јер се квари; најбоље је направити га онда, кад има да се употреби.

У редовним приликама, кад није нужно суд количину дезинфекционата, онда је довољно сваког дана по један метар кречног млека усути у сваку пушничку рупу (седиште).

Суд општине вар. Београда препоручује грађанству, да се користи овим јевтиним дезинфекционим средством и своје нужнике, помијаре и т. д. истим дезинфекционим кречним млеком, кад прети опасност од колере.

Од Суда општине вар. Београда 21. Јуна 1892. год. АБр. 8704.

О Б Ј А В А

Комисија за регрутовање младића за сталан кадар за ову календарску годину, одновиће свој рад у згради општинског суда на дан 10. Августа ов. год.

С тога се позивају сви младићи који су 1872. године рођени овде нан на страни, да горњега дана непремено пре подне у 7 часова представу пред комисији ради горње цели.

Даље, позивају доћи и сви неспособни за другарја појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћење рок службе, а могу доћи и други на задруге ради објашњења задружног имовног стања, како после неће бити молби и жалби за скраћивање рока.

Горњег дана позивају се јавити комисији и сви припремљено неспособни младићи од прошлих година, који ће собом понети хомиџијска уверења.

Ко се горњег дана не појави регрутној комисији, сматраће се да је службу у сталном кадру избегао, и према члану 14. закона о устројству војске кад се год ухвати до 30 година, без обзира на задружне стање, служиће три године, а поред тога платиће и новчану.

О п о м е н а

Младићи који су рођени 1872. год. а суду овоме нису ни до данас представили ради упућења у регрутно списовне и прикупљање нужних података, позивају се да у најкраћем року суду овоме представе ради поменуте цели.

Од стране суда општине вар. Београда 30. Јуна 1892 год. АБр. 8760.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

54. РЕДОВНИ САСТАНАК

16. Јуле 1892. год.

Председавао председник г. Милош. Р. Марковићевић од чланова одбора беше тад. М. Трифковић, В. Тодоровић, М. Јовановић, А. Дамјановић, Ђ. Јовановић, М. О. Петровић, Др. М. Т. Лека, Ђ. Ж. Нешић, Мих. М. Марјановић, Р. Дреновић, А. Ј. Оцокић, Ј. Радовић, Д. Гершић, М. М. Борић, Др. И. Шумоњић, Св. Ристић, А. Шпиц, Н. Х. Поповић, С. Аврамић, Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице дошле 13. Јуна 1892. год. и у одлуци бр. 544, учињена допуна, да г. Др. М. Т. Лека одборник, као члан подпорне комисије за грађење електричног осветљења града, да је комисија одобрила, да се ти дарови усвајају.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8468, 8448, 8257, 8401, 8471, 8469, 8404, 8403, 8402, 8445, 8470, 8413, који се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, одбор је нашао, да су Милан Марут, Коста Утрињовић и Никола Р. Пупић, доброг владања и доброг имовног стања; да су Коста Стевановић, Никола Димитријевић и Светозар Барбудовић доброг владања а сиротног имовног стања; да су му Јулка Симоновић, Ђура Стојић, Петар Дамић, Марија Штајнер, Андреја Рајовић, Совоја Манојловић, Рада Пешута и Пања Вукас. Петар Павловић, Јожа Кошутенић, Марија Ђорђевић неспособни; да су у Радиша Стојић, Тихомир Спасић доброг владања а средњег имовног стања и да је Драго Вујић врлодог владања а сиротног имовног стања.

III.

Председник износи одбору на знање молбе појема се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 12686. 12541. 12737, 12612, 12772, 8410, одбор је једнако примајући да се молиоцима Момир Трнковић, Јанко Ђорђевић, Ђорђе Ђорђевић, Ђорђе Ђорђевић, Ђорђе

Ђорђу Секулићу и Ивици Давидовићу може дати тражено уверење; да се суд претходно увери о имовном стању молиоца Павла Продановића, Милије Радовановић, Симе Илића и Јеврејска Хајићева, на тек онда да им нида тражено уверење.

IV.

Председник извеси одбору да одбрење молбе Андрије Милосављевића земљорадника општинског и Ђорђа Лапшанина кожарника, којима нису за једномесечно отсуство.

По прочитаној тих молби, одбор је решио, да се молиоцима Андрији Милосављевићу и Ђорђу Лапшанину дадо једномесечно отсуство од дужности.

V.

По прочитаној протоколи лицитације ГБр. 1389, дражне 13. Јула 1892. год. за сазидај школе у Београду, одбор је решио, да се ова лицитација сва у основних школа у Београду уступи Ордеју Анастасијевићу по укупној цени од три хиљаде две стотине деведесет и девет динара и тридесет пара.

VI.

На предлог грађевинског одсека општине београдске ГБр. 1871. одбор је решио да се зграда у којој је први и други разред женске основне школе на Дорћолу као иду сазида школа трећа и друга зграда за ову школу и за идућу школску годину под каквим узме.

VII.

Председник извеси одбору на одобрење исправљене комисијске о одређеним осима у појединим улицама.

По прочитаној тих извештаја ГБр. 1345, 1344 и 1346, одбор је одобрио одређене осе у улицама Видетићеој, Косанчићеове пепи и Дубровачкој.

VIII.

Председник извештаи одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Јула 1892. год. АБр. 8462 решио, да цена леду буде за других осмнаест дана месеца Јула о. г. двадесет пара дин. по килограму. Уједно саопштава, да је осим тих лебарски против овога решења подиео жалбу одбору под АБр. 8484, којом тражи да се цена леду снизује.

Одбор је одобрио решење судско односно обрезивања цене леду а жалбу осмога лебарског одбацио.

IX.

Одборник г. Мита Јовановић као члан поверенитва за одређивање осе у другој параделној Душановој улици по решењу одборском од 29. 1892. ГБр.1172 смело реферише о раду поверенитва.

Одбор одлучује, да одборско поверенитво подиесе писмени извештај о своме раду и мишљењу со своме предмету.

X.

Одборско поверенитво, изабрато у седници од 1892. год. АБр. 8493 да прочи предлог г. Соломона Аврије, одборника о изданању шеридае члановима комисије, која је за истраживању воде и предходним радовима на водоводу радила, — подиоси извештај о своме раду.

По прочитаној тога извештаја АБр 8484, одбор је једногласно решио, да се чланови комисије г.г. М. Јосимовић, Н. Н. Стаменковић, В. Д. Гавриловић, Св. Зорић, Др. М. Т. Лесо, А. Алексић Др. Л. Пачу, који су на предходним радовима водоводна радила, награде са двадесет хиљада динара, коју ће суму сами међу собом поделити према броју својих изведене часа. Поред осе да се нида сваком члану писмена захвалница на њиховим трудо и залуи нашу ове истраживања воде и предходним радовима за водовод.

Изнчана награда пих каети на терет партије одређене за грађење водовода.

XI.

Одборско изтересантно изабрато у седници одборској од 13. Јула 1892. год. ГБр. 1360 ради стицања у посебну са повећаном железницу за ископање, подиоси свој извештај.

По прочитаној тога извештаја ГБр. 1397, одбор је решио, да се исти у свему прими с тим, да се решење стечај за писмено баре у страним листовима.

55. РЕДОВНИ САСТАНАК
28. Јула 1892. год.

Председавао председник г. Милован Р. Марковић, а чланови одбора били су: Мих. Д. Богићевић, пом Таса Канелић-Џинсић, Мата Јовановић, Милоје Тривковић, М. О. Петровић, Др. Ц. Николић, В. С. Николић, Љ. Јовановић, Ст. Чалић, Др. М. Т. Лесо, И. Х. Јовановић, К. Б. Михајловић, М. Јанковић, Л. Радовић, Р. Дражовић, Коста Петровић, М. М. Зорић, Свет. Ристић, С. Андрић, Ф. Вогдановић, М. Вешкирић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице државне 16. Јула 1892. год. и примљен с без икаквих измена.

II.

Одборска г. др. М. Т. Лесо пита, зашто није досад саопштена надворна комисија за електрично осветљење према изтоној интерполацији о дирекција.

По објашњењу председништва, да је комисија саопштава но да се није састала због одсутства чланова, одбор је одлучио, да се за ову идућу седницу позове и г. Бока Стаиојевић, да да потребно објашњење.

III.

По прочитаној акта истражног судије за нар. Београд АБр. 8298, 8318, 8319, 8375, 8338, 8399, 8361, 8376, 8398, 8335 и 8488, којима се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је одштампа најавио да су Рада Јовкановић, Петар И. Јовановић и Рајета Ахрамовић добро владали и доброг имовног стања, да су Коста Матић и Драгутин Милошевић добро владали и средњег имовног стања, да је Војислав Рашић добро владао, а слабог имовног стања; да су Коста Шушмаи, Срећко Ристић, Петар Вукосав, Стојан Јаковљевић и Љубомир Дмитријевић сиромашни.

IV.

Председник извеси одбору на решење молбе, којим се тражи уверења о сиротиње стању.

По прочитану тих молби АБр. 8560, СБр. 52151, 12884, 12993, 13019, 12905, 12905, одбор је најпре мишљење, да се сва прегледно увери о имовном стању молиоца, Младенка Јовановића, Јованке Петровић, Вељине Милковић, Перте Младић, Милене Марковића, Милоша Арића и Драге Бошковића, да тек онда да им нида тражено уверење.

V.

На предлог пчеларнка среза прочарског АБр. 8541. поред равних шкобратих пристутава одбор је наређо још и ова лица за пристутне при исљеђењима пчеличких дела: Јов. Обрадовића трг. Трајка Стојковића кав. Павла Дестотовића трг. Јеремију Милојковића (Целебића) бакалина, Симу Лазаревића бакал. Стојанк Милановића бакалина и Благоја Адуковића кав.

спога што смо горе споменули, т. ј. да до 1421. год. на престолу турском неће бно Мурат не отиао његов, Мухамед I, нахвли да је то немогуће.

Први, који је, колико је нама познато, искаиао суиму у тој ствари, бно је Цамарија 1742. год., само — узгред буди речено, — он мисли, да је Свендербег послан у тоиштво 1413., дакле у почетку Мухамедове владе. Истина он вели, да је нешто тако поменуо и Спондано, али ми несмо имали те књиге у рукама.*)

Међутим онде да споменемо још једну погрешку старих биографа Свендербегових. Наиме, они сви до једнога вели, да су са Свендербегом била дата у тоиштво и остала три брата његова и не показују у томе ни најмање сумње. Ну у најновије време нашено је да неје тако. Деспот Мусаја између осталих имао је и два брата, Стјепана и Константина, а за најстаријега Репоша тврди, да се показао верно, па отишао на Синај, где је дошао и умро.**)

*) Biscovi i O. Istoria etc., 6—7.

**) ... il Signor Giovanni Castriota... fece qualche fedi insigni... Il primo se chiamò Repossio, etc. Repossio predette fu huomo de tanta virtu e tanta fede al monte Sinai e alla fratia di nostro...

Li tre altri il padre li diede al Turco... Pop. Christiani gieco — cenaeco, 796.

Како је пак он иуд и како морао бно по познавати те ствари од Барлецића, то ми можемо пристати уз њега без и каке сумње. Довста је само волина штета, што су бли на том месту изгубљени листови из дела безименога писца, јер бисмо на основу његова казивања без сумње поуздајиије могли решити то питање.

По што брака буду доведена у двор султанов, по турском обичају буду обрезана а при том и имена им буду промењена, "Бурађ добије име Спандербег") пак Искандербег, а то турски значи „господин Александар". Многи мисле да му је то име дао сам султан, јер у њему бешо нарочо велико

*) Ну и ако би бало прихватиће да та и ин оволико прича турскога историјор — Спандербегов, онет бисмо ми задржали у нас обичајни изговор — Свендербег. Јер и ако је Спандербег и ближе оном извору, ипак је Свендербег већ толико уврежен код нас, да нам не може бити ни од какве користи, ако ћемо сад, прама ком једном историјском делу, да га мењамо. Ја чо, да ће нашем народу веће пријати ово име, прама ком једном Спандербегу, а не Искандербегу

VI

По прочитању протокола лицитације ГБр. 1455. дражне 16. Јула 1892 године за грађење кадрме код општинског хантара код Пазаровског хана одбор је решио, да се грађење кадрме код општинског хантара код Пазаровског хана уступи Мати Стојановићу по (65) шездесет и пет пара дин. од квадратног метра.

VII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 1454 дражне 17 Јула за откопавање земље — шанца — у долој Јошаници улице, на којој није било ни једног лицитанта; а по прочитању поруке за извршење овога посла Живка Трешића ГБр. 1450, Петра Димитријевића ГБр 1466, А. Балшина ГБр. 1506 одбор је решио, да се за откопавање земље — шанца — у долој Јошаници ул. дужи ума лицитација пошље приложеним позивима.

Оказићује се суд општински, да оку лицитацију држи и извршен попуљену посао уступи.

VIII.

На предлог председника општине СБр 13184, одбор је решио да се грађевине суме од 29 дин. и 20 пара дин. што по прекобрању гл. контролор дугује општини Бела Х- Живковић бив. кмет, пошто се она сума од кога не може наплатити

IX.

На предлог председника општине београдске а по прочитању шпецијалне комисије АБр. 8284 изабране у седници одборској од 6. јула о. г. АБр. 8179 за преглед зграде, у којој је хварт смештен, одбор је решио, да се наће други стан за хварт смештен управо напротив Београда, а да се досадања зграда у свакој погледу прегледа и одбору поднесе шпецијалне за кога да се вода, каквих би оправака требало извршити на истој и колико би на исту требало новаца утрошити. Зграду да нађу и одбору да предложе одборски повереници г. г. Рад. Драговић, М. Ђ. Вашковић и стореишка свашалског к-врта.

X.

По прочитању акта управе зар. Београда, АБр. 8612. којим се тражи да општина београдска набави стан за благајничко одељење управе зар. Београдада, одбор је одлучио да одборски повереници г. г. Ђ. С. Николић и Ст. Аврељ одборници, врсна овом тражењу нађу удобан стан и поднесе о томе одбор.

XI.

Председник шпецијалног одбор, да је Лазар В. Ристић вољне благајан дао оставку на службу. Одбор је решио да се узме оставка Лазара Ристића с тим да се одмах расписе стечај за вољење благајника под погодбама, које су предате и за Ристића.

XII.

Председник спомињаног одбору, да су шестомесечна рачуни општинских сеоловала и поднели одборске повереници да их прегледају.

Одбор је на предлог г. Н. Х. Поповића, одборника и председника повереништва за преглед општинске касе и рачуна одлучио, да се ти исти прегледом прочеса док не подпесе повереништво извештај о досадањем роду свом.

XIII

Грађевинске одељење општине београдске предлаже, да се установа годишња одсев грађевинског одељења и да се за то место узме парочити инжењер, који би радио сагласно на детаљном спомику варши Београда и околине.

По прочитању тог предлога ГБр. 1457, одбор је решио, да се овај предлог у свему прими с тим, да се за предстојника овога одељења тражи способно лице путем стечаја а плата да му буде до (6000) шест хиљаде динара.

XIV

Председник општине спомињаног одбору, да проф. Милан Андоновић иде скорише повереник му посао око спомика Енглезима, које је требао да сврши још пре годину дана.

По саслушању овог шпецијалан одбор је одлучио да се позове М. Ј. Андоновић проф., да доворени му посао довршн у назначеном року иначе да ће општина то о његовом трошку извршити.

XV.

Председник нашоса одбору на решење шпецијалног одборског повереништа изабрат у седници одборској од 22. јуна 1892. год. ГБр. 1372 за одређивање осе у другој варошевој Душановој улици.

По саслушању тога усвојног шпецијалан и по прочитању писмене одвојене мисли г. Стев. Чађевић као члана повереништва одбор је решио да се предлог усмерити шпецијалног г. г. Мате Јовановића и Милана Кенеговића одборника усвоји, но може да се у овој улици одреди оса нешколајући утврђени регулационим план.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена хлебу. Средње цене житу за поједине дане од 16. до 31. Јула 1892. год. биле су ове:

16.	Јула	14·66 дин
17.	„	14·10 „
18.	„	13·28 „
19.	„	13·20 „
20.	„	12·75 „
21.	„	13·50 „
22.	„	13·10 „
23.	„	13·34 „
24.	„	13·40 „
25.	„	13·50 „
26.	„	13·22 „
27.	„	13·23 „
28.	„	12·97 „
29	„	12·87 „
30.	„	12·60 „
31.	„	12·62 „

Жито је давао за других 15 дана месеца Јула просечно коштало 13·27 дин.

Овој просечној цени додат је сталан коефицијенат 7, те је добивена цена једном килограму хлеба у пара, која износи двадесет пара дин.

На основу овог рачуна суд општине вар. Београда решио је, да у првој половини месеца Августа буде цена хлебу двадесет пара дин. од килограма.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска на дан 17. Августа ове године, држаће осмотралну лицитацију, за набавку 700 метарских хвати дрва, за огрев суда и основних школа.

буде оне силне пеједпости, које се налазе у Барлецији, и које тешко да би могао написати и који очевидац, а камо ли човек који их је описивао на читавих осамдесет година на тим и то по причању но зна колико поодевних људи.

Међутим док је он тако трошно своју сазу и ратничку вештину у корист највећега свог непријатеља, отаџбина му и даље непрестано стењаше под турским јармом. Нема сумње за њене даде као је и он, а што неје учинио што год, не би ли је ослободио од њих, тоне је без сумње било тако. Од истога узрока зацело неје примио ни хонина Дријанита Големога, кад се око год 1435. беше одлучио, да побегне с Муратова двора, па да подиже општи арбанаски устанак.

Али год. 1443.?) упре Иван, отац не-

?) До сад се држало да је Иван умро год. 1431. или 32. те су на основу тих погрешне поеле рађе погрешне комбинације, и закључке у том, како је покојној Деспине побегао заједно с њом Мурату четверо синова. Ну кад је Иван синко сумње, да његови сад више нема шесто у овој породи. Тако на пример Дукађинов је извештавао крајем да је он био још год. 1428. а да је с Маргаретом у то време био пунолетан и жена узео. То се опет не може никако сагласи с тим, што је исто говорио, да је Деспина побегао заједно с оном сестром, која је била још врло млада (v. Ducangius-Schopen ed. Bonnae 1834. II. 550.

Стевана) от сестре његове на сарајеву и сопственим очима видео је Деспина, који је тада имао 12. до 13. година. Ако је дакле Иван умро год. 1431. или 32. то су ти подаци сасвим погрешни. Ја сам већ раније доказао (Гласник ХХVIII. стр. 149.), да је Иван умро год. 1435. (Љетопис Константина Филозофа, изд. Ђ. Даничића, стр. 27.). Ако је дакле Деспина побегао год. 1435. онда је Иван имао 12. до 13. година, а Деспина 10. до 11. година. Ако је Деспина побегао год. 1443. онда је Иван имао 20. до 21. годину, а Деспина 18. до 19. година. Ако је Деспина побегао год. 1443. онда је Иван имао 20. до 21. годину, а Деспина 18. до 19. година. Ако је Деспина побегао год. 1443. онда је Иван имао 20. до 21. годину, а Деспина 18. до 19. година.

„религиозне мисли", као неки Гопчевић.†)

Међутим ври крају овога члана за спомењемо још нешто. Стари биографи сви подједнако веле, да је султан после смрти Иванове и после заузећа његове земље, отровао сва три брата Скендербегова, бојећи се, да му они доцније не би постали опасними као претенденти на Иваново престо. Колико је пак ту истине ваљо је лако видети. Не ћемо да говоримо више о томе, да ли је Ресном довста био дат у таквоме или не, али ћемо увутити само на једно писмо госпође млетачке од год. 1445. 12. фебруара†) у коме се говори о Спишиће као о живу човеку, што без сумње не би могло бити, да је он био отрован на двору султанову, на још око год. 1432., како веле стари биографи. Ну то нас онда с казивањем Мустајевим о Ресному доводи у велику неприлику и с правом нам се казнеће питање: да ли је у опште султан и отровао вога брата Скендербегова?

†) Opet — Albanien. 495.

†) Listine o odnošajih južnoga slav. a. v. j. Izdalc. knj. IX. 214.

Каущија се полаже, од стране српских грађана у 1800 динара а од страних 3600 динара у готовом новцу или државним папирима од вредности.

Оферти морају бити снабдевени пропи-сном таксом у маркама и предавање се за-једно са кауцијом горњег дана од 9—12 часова пре подне благајни општ. суда, а отварање се комисионо истога дана тачно у 12 часова на подне.

Услови се могу видити сваког радног дана за време варцелариско а и на сам дан лицитације у канцеларији општини суда.

Од суда општ. вар. Београда 29. Јула 1892. год. Београд. АВр 6741.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(за стамбе. подсекција)
држан. 13 Јула 1892 год.

(Настављај)

Гавра Брић. За се слажем са г. Вељом и тражим да се објави у страним новинама конкурс с тим да сваки каже шта и поште нуди.

Председник. Да прекинемо. Пријатељи извештај комисијски по коме се на изнесени начини може с понуђачем ступити у преговоре! (Прихвата.) Сад јесте ли вољни да у страним новинама објавимо да нам треба половна железница за те и те радове? (Прихвата.) Да идемо даље. Водоводна управа поднела ми је акт по коме је учинила распоред за спајање улица с водоводом и огражда. Ја вас молим да одредите комисију да прегледа овај предлог те да би могли утврдити распоред о спајању кућа с водоводом.

Ник. Р. Поповић. Одбор је општински утврдио ред спајања кућа с водоводом према већем броју пријављених лица по улицама. Што се то сад покри!

Председник. Комисија одступа од тог да то што је изгубљено врло много времена око решавања те се није могло учинити по правилнику који још и није одобрен од Савих чинилаца. С тога је комисија изабрала за спајање најпре најмање улице у којима над не би сад изградили спајање, доцније би нас опет скупо стало. То су улице Савковићева и друге које су због каздрми-сама расковане те би биле штета ако се неби спајање сад извршило већ после опет прилго расковавање и чинило већ трошак.

Молим да чујете извештај. (Секретар га прочита.)

Мата Јовановић. Господо, разводење воде по улицама захтева је поставља хатиа потребе, нарочито у извесним улицама у којима се сад расковања због каздрме и трамваја итд. и која најмање настати да се у тим улицама вода раније те да се ће би после кварило. То нарочито вреди за улице у којима се постављ концаста каздрма која има скупљу подлогу. Неонак како је то комисија уродила, али те улице треба да дођу у прво ред.

Но у колико се ја опоминем ми смо, решавајући да у режија прилмо ово спајање, казали да се то чини само рада са-спајања цене коштања нуређење метра и да на тај начин видимо да ли су понуђене цене претеране или кису. Ја и овог напомињем да ту цел вала имати на уну и не давати водоводној комисији овлашћења и ва ово што ће радити нежда предузимати. Ја мислим сналазио да ће рад у режији бити скупљи и да ће жо морати да тражимо продужење. Једино што вала да извршио водоводна управа, то је разводење воде по кућама у улицама које се расковавају због каздрме и трамваја; те би улице дошле у прву групу и одмах би се сршиле а остале по реду и путем предузетника, ако се покаже рад у режији слор и скуп.

Председник. Ви сте, господо, одобрили набавку Шишарског водомера. ли сте одо-брили набавку пресенова а и овластили сте комисију да ради на спајању. Ако се ко с новосвим ценама зна да прши спајање, њему ће се уступити рад а дотле ми ћемо у режији радити.

Др. М. Т. Леко. Кад је било овде го-спора о разводењу воде по кућама онда смо тражили да сте поднесе програм те да видимо који ће се редом вешвати куће с новим водоводом. Сад смо добили тај про-грам и о њему треба да говоримо. Ово што г. Мата помиње, ко ће то вешвање да врши, нема везе с овим, специјални. питањем. Ми имамо сад само да усвојимо програм па радела по њему општина или предузимач. Мислим сам да се предлог водоводне комисије усвоји.

Ник. Р. Поповић. Поред онога што је сама водоводна комисија казала да се прво ради у улицама у којима се кона трамваји и гради каздрма, ја сам за то да се вешвање врши правилствено и у сами другим улицама које су сад расковане (чује се: на то хоће и комисија.) Ми то можемо сад да утврдимо те да комисија о томе не мисли; осим тога да водоводна комисија набави што већи број радника како би се одма могло сршити спајање у улицама у којима се сад гради каздрма и трамвај како би се избегле сметање у раду.

Председник. На да решимо да тако и буде. Усвоја ли одбор да прво дођу у рад оне улице у којима се расковава било због каздрме или ради чега другог? (усвоја). У другу групу да дођу оне безводне улице ? (ради добро).

Ник. Р. Поповић. И да водоводна комисија набави што више радника те да се не баве у Савској улици месец дана.

(Свршиће се)

СПИСАК
ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА
КОЈИ СУ ПЛАТИЛИ ПОРЕЗУ
ЗА I. ПОЛУГОДИШЊИ ИЛИ ЦЕЛУ 1892. ГОД.

(Продужење)

790. Живко Недељ касиа. у пенсији
791. Живко Стојадиновић телеграфи. у пенсији
792. Живко Анђелић начелник у пенсији
793. Живко Петковић, б. окпчар за I полг.
794. Живан Новаковић капетан у пенсији
795. Живота Петковић срез. нач. у пенс.
796. Живојин Вакојевић саветник у пенсији
797. Живко Митровић, пензион. за I полг.
798. Живан Јовановић управ. зграде ојеве одеће
799. Живко Т. Јовановић, практ. за I полг.
800. Живко Ђ. Гавриловић, служитељ за I полгодиште
801. Живојин Исаиловић, чиновн. гл. контроле
802. Живојин М. Лозанић чиновник гл. контроле
803. Живко Јовановић писар
804. Жарко А. Пантелић практикант
805. Здравко Пауновић, чл. коп. за I полг.
806. Здравко Живковић, страж. за I полг.
807. Зарије Трајковић, надзорник фабрике дувана.
808. Зарије Јаћаровић поћни стражар
809. Илија Димитријевић и Никола Димитријевић кафеџије за I полгодиште
810. Илија Сашић кнаџовац у пенз.
811. Илија Чолић Антић пушач у пензији
812. Илија Марковић пирошки у пенз.
813. Ића Кораћевић опанчар у пензији
814. Илија Хранисављевић члан у пензији
815. Илија Х. Јовошевић члан у пензији
816. Илија К. Зарић кнаџовац. у пензији
817. Илија Марковић рачуновођитељ
818. Илија Д. Алексић писар у пензији
819. Иван Томић судија у пензији
820. Иван Замишић конзул у пензији.
821. Иван М. Бурић управ. у пензији
822. Илија Марјановић служитељ војне одеће
823. Иван Живковић служитељ војне одеће
824. Илија Николић мајстор војне одеће
825. Илија Вукићевић професор
826. Исаија Николић
827. Илија Ђорђевић предузимач
828. Илија Ђорђ. чиновн. гл. контроле.
829. Илија К. Војиновић, служитељ гл. контроле
830. Иван С. Мишић чиновн. гл. контроле
831. Исак Меворах продав. дувана
832. Илија Богуновић служитељ дворски
833. Иван Стевић млекиџија млекарија
834. Илија Срећковић таванџија
835. Илија Петровић, фактор за I полг.
836. Илија В. Ристић свирач.
837. Илија Спајић, касиноница за I полг.
838. Илија Јовановић кројач војничке дувана
839. Иван Зечевић коштар
840. Илија Живковић, служ. у арпарнди за I полг.
841. Илија Гавилић, служит. за I полг.
842. Иван Бастровић, чешар за I. полг.
843. Ића Георгијевић, спелт. за I полг.
844. Илија Дока служ. општ.
845. Исак Тајтацак, трг. помоћ. за I полг.
846. Илија Јагодић стража кнежевић
847. Илија Марић и Коста Ранић трговци за I полг
848. Илија Пашовић, возар за I полг.
849. Илија Брић кољар нот. школе
850. Илија Станојка. и Свет. Радовановић сарати за I полг.
851. Иван Стојановић баштован за I. полг.
852. Илија Сашић служитељ инж. упут. дела
853. Илија Стошић, кадеа за I полг.
854. Г. Илија Марсетов, инж. у пенз. за I полг.
855. Илија Широјић поћни стражар
856. Иван Вакојевић трг. кадеа за I полг.
857. Илија Татић, слуга за целу годину
858. Јован Павловић служитељ у конор. за I полг.
859. Јосиф Макуловић трг. кадеа за I полг.
860. Јован Гргић, кафеџија за I полг.
861. Јован Хаџић, кочер за I полг.
862. Јова Ђокић, кафеџија за I полг.
863. Јелта Вефић, служитељ управ. монопола дуа.
864. Јован Брабец, благајн. жиле шпаре за I полг.

865. Јован Анђрић, рад. м. кварне за I полг.
866. Јеврем М. Рајић рачуновезитар у пенз.
867. Јован Илић свеш. у пенз.
868. Јован Миланковић чинов. у пензији
869. Јован Сиуј. и пуковник у пензији
870. Јован С. Милошевић писар. у пензији
871. Јеремија Терић, гр. нач. у пензији за I полг.
872. Јован Николићевић поручик у пензији
873. Јован Марашановић послужи у пензији
874. Јосиф Пешић писец. у пензији.
875. Јован Дмитријевић секретар у пензији
876. Јован Протић благ. у пензији
877. Јездимир Чешић председ. суда у пензији
878. Јоца Бошњетић кратар
879. Јеремија Штуловић срез. нач. у пенз.
880. Јован А. Павловић пређиђев
881. Јован Ј. Вапцовић мајор у пензији
882. Јован Драгашевић цариц. у пензији
883. Јован Петровић пуков. у пензији.
884. Јован Ф. Христић секретар у пензији
885. Јован Босић писар
886. Јован Антонијевић срез. начелник у пензији
887. Јован Богојевић рачуновезитар у пенз.
888. Јеврем Ђуровић контролор у пензији
889. Јаков Макић к.пуковник у пензији
890. Јеврем Гудовић министар у пензији
891. Јован Вошњовић, бележ за I полг.
892. Јован Д. Стошковић, судија за I полг.
893. Јевреи Новаковић секретар у пензији
894. Јеврем Марјановић, земљод. и кап. за I полг.
895. Јоца М. Милојковић, писмоноша за I полг.
896. Август Клос сеиат, цеда год.
897. Јован Тошајковић, служ. за I полг.
898. Јован Недељковић, фалгауз за I полг.
899. Јеврем Јасенић, кола за I полговс
900. Јеита Петровић и Јован Илић рибари за I полг.
901. Јован С. Јелић, гр. за I полг.
902. Јован Крстић мајстор војне одеће
903. Јован Христић, приватни за I полг.
904. Јован Крстић служитељ
905. Јован Вебин ткач
906. Јован Јанкићевић таљиган
907. Јован Цолонић, ноћни чувар-инит.
908. Јован Петровић служ. општ.
909. Јован Радојевић ветеринџ општ.
910. Јован Бунић кошар
911. Јован Д. Пешића практ. гд. контроле
912. Јован Илинчевић чинов. гд. контроле
913. Јован Антонијевић чинов. гд. контроле
914. Јанићоје Николић практ. гд. контроле
915. Јован Петровић позорник
916. Јосиф Б. Хаџић трговац
917. Јован Крстић оштрач
918. Јеврем Станисављевић чиновник гд. контроле
919. Јован Зајчев рачуновезитар гд. контроле
920. Јован Н. Трнавчевић чиновник гд. контроле
921. Јован Вемлић чиновник
922. Јован Петровић позорник
923. Јован Вучићевић војни стражар
924. Јеврем Марићић војни стражар
925. Јован Гајић војни стражар
926. Јован Арсић војни стражар.
927. Јован Петровић столар
928. Јован Тадић трговац
929. Јевсим Златић стражар
930. Јаков А. Марковић чинов. министарства
931. Јосиф И. Вујовић индустријалац
932. Јован Ристић општинар за I полг.
933. Јован Белимарковић земљеиса
934. Јован Новаковић, нап. завод за I полг.
935. Јован Ристић наиесник
936. Јован Стаиић стражар фабрике дуиана
937. Јован Борићевић чдан гд. контроле
938. Јован Јовић кривац фабрике дуиана.
939. Јован Мајатовић кривац фабрике дуиана
940. Јован Костић кривац фабрике дуиана
941. Јаков Илић, чист. пушиана фабрике дуиана
942. Јован Петровић трговац за I полг.
943. Јеврем Новаковић секр. у пензији за I полг.
944. Јован С. Антонијевић свјдиља за I и II полговс.
945. Јеврем Бојовић провес. бегов.
946. Јанићије Догашић позорник
947. Јован Томић служитељ војне одеће
948. Јован Н. Дуиић, ноћ. стражар за I полг.
949. Јован Несторовић судија апелације
950. Јеита Бојчић, адвокат за I полг.
951. Јанић Борћевић дисцеп. за I полг.
952. Јован Дивковић, писар за I полг.
953 Јаков А. Медића, пропатеље за целу годину
954. Јосиф Наумовић, адвокат за I полг.
955. Јова Мијаиовић и Вада Мијић за I полг.
956. Јаковдија Николић, кавеџ. за I полг.
957. Јован Јагт радник у монополу дуиана
958. Јеврем Марковић, члан за I полг.
959. Јован Златић радник фабрике дуиана
960. Јован Цолић радник фабрике дуиана
961. Јован Богдановић служитељ апелације
962. Јаков Гавриловић, служ. за I полг.
963. Јеротије Б. Мазаревић практ. вар. суда
964. Јеврем Ц. Јанковић лоштар
965. Јован Петровић чиновн. за I полг.
966. Јован Дмитријевић слуга за I полг.
967. Јосиф Берјеи, цимерм. за I полг.
968. Јеврем Вораповић, трг. и Коста Миловановић за I полг.
969. Јован Тошиђоре, зедар за I полг.
970. Јосиф Черјеви бошњак тошчиђерске економије
971. Јован Николић, писар министарства унутр. дела
972. Јоца Протић писар мин унутр. дела
973. Јаков Марковић практ. мин. унутр дела
974. Јаков А. Медића, дуиан. за целу год.
975. Јована Јеремић стражар фабрике дуиана
976. Јован Вешајрер, послуж. за I полг.
977. Крста Милојковић, слушит. за I полг.
978. Константе Георгијевић агент за I полг.
979. Коста Вујић, пензион. за I полг.
980. Коста Костић практ. акр. суда
981. Коста Стевчић, трговац за I полговс
982. Крста Гојковић служитељ министарства унутрашњих дела
983. Коста Гвозденовић војни стражар
984. Коста Коларовић војни стражар
985. Коста Тутуновић, служитељ војне одеће за I полговс
986. Коста Јовић војни стражар
987. Коста Дмитријевић војни стражар
988. Коста Дамјаиовић позорник општински за I полговс
989. Коста Терћевић, служитељ позорника за I полговс
990. Коста Ст. Павловић пенз. за I полговс
991. Јлнар Јовановић кривац фабрике дуиана
992 Јлнар Станојевић прим. фабрике дуиана
993. Јлнар Тодоровић врем. фабрике дуиана
994 Др. Лаза Доиић, председник савета за I полговс
996. Јлнар И. Терћевић служитељ војне одеће.
996. Јуданн Рас општински надзиратодор
997. Јлнар Вереповић знаменчик општински
998. Јлнар Ж. Петровић судија у пензији
999 Јлнар Јелановић позорник
1000. Лука Д. Вишић дисцеплина за I полг.
1001. Јлнар Младеновић б. стражар
1002. Јлнар Мажић б. бакалин за I полговс
1003. Јлнар Јовановић врем. фабрике дуиана
1004. Лука Грковић служитељ војне одеће
1005 Јлнар Живковић, војни стражар за I полговс
1006. Лука Недић радник фабрике дуиана
1007. Лука Јовановић машиниста фабрике дуиана.
1008. Јлнар Петровић, млекарија за I полговс
1009 Јлнар Павловић конак. зет. школе
1010. Јлнар Бурићић, кагаиаџ. за I полговс
1011. Јлнар Марковић рачуновођа нар. суда
1012. Лука Јанковић војни стражар
1013 Јлнар Јанковић војни стражар
1014. Лука Живковић војни стражар
1015 Јлна Лазаревић кројачар по године
1016. Младутин Татић, професор за I полговс
1017. Младутин Живојић сеиедница у општ. за I полговс.
1018. Марко Вуветић, трговац за целу год.
1019. Младен Промоски сеиерција општински
1020. Марко Цветковић, Ђорђе и Коста Цветковића млекарије за I полговс
1021. Милан Васиљевић начелник у пензији
1022. Михајло М. Магдалеиић пуковник у у пензији
1023. Михајло Сиеојевић рачуновезитар у пензији
1024. Милан Живановић чиновник у пензији
1025. Михајло К. Теслеиевић нарнник у пензији
1026. Милан Јанковић начел. у пензији
1027. Михајло М. Раковаповић члан у пензији
1028. Милан М. Богићевић послужи у пенз.
1029. Михајло Петковић директор у пензији
1030. Милан Јосиф начелник у пензији
1031. Марко М. Ђорђевић чинов. у пензији
1032. Младеноје Хаџић, практ. за I полговс
1033. Миленко Стокић, патролајац за I полг.
1034. Милан Коиаковић пензионер за I полг.
1035. Младјо Петровић
1036. Младен Николић п. пуковник у пензији
1037. Младен Живојић сеиетник у пензији
1038. Младутин Вукашиновић српски начелник у пензији
1039. Младен М. Трнавчић кнеиз. у пензији
1040. Младен Гајић, у ств. дуиана за I и II полговс
1041. Милан Александјевић, фабрикант за I полговс
1042. Младјо Лазић брапар у фабрици за I полговс
1043. Јован Петровић, кројачар општински за I полговс
1044. Марко Радоваповић војни стражар
1045. Милан Симоновић служитељ војне одеће
1046. Младјо Миловановић трговац
1047. Младен Богосављевић, служитељ за I полговс
1048. Младјо Стојковић надзиратељ за I полг.
1049. Миленко Стевановић трговац
1050. Милан С. Маринић адвокат за целу годину.
1051. Михајло Јов. Николић чиновник
1052. Михајло Рајковић врач пореске управе
1053. Младен Протић пос. кмет
1054. Милан С. Марковић практикант
1055. Милан К. Марковић пензионер
1056. Младен В. Атанасковић писар општ.
1057. Милан Петровић кајсар
1058. Младен Ђ. Петровић, надеа за I полг.
1059. Младен Д. Јовановић трговац
1060. Младен Грујић индикатор општински
1061. Младјо, спасиоп у пензији
1062. Младен Мирковић фабрикант
1063. Михајло Јаковић телеграф. у пензији
1064. Мата Кара-Марковић рачуновезитар у пензији
1065. Младен Крепшер в. пуков. у пензији
1066. Михајло Вожковић рачуновезитар у пензији.
1067. Марко Х. Р. Шокорац царинар у пензији
1068. Михајло Ковачевић српски начелник у пензији
1069 Марко Ђ. Катанић јенерал у пензији
1070. Марко А. Лазаревић касир. у пензији
1071. Михајло П. Михајловић начелник у пензији
1072. Младен Стаиић кајсгар у пензији
1073. Младјо Сарић начелник у пензији
1074. Милан Милошевић општ. завдрмција
1075. Марко Новаковић општински одветник
1076 Младен Борисављевић општ. почујан
1077. Марко Вешпарић, чиновник главне контроле
1078. Максим Алексић чиновник гд. контроле
1079. Младутин Стевановић служитељ главне контроле.
1080. Младјо Јаковљевић чиновник главне контроле
1081. Младјо Крстић чиновник гд. контроле
1082. Младен Протић чиновник гд. контроле
1083. Милан Тапкосић позорник
1084 Младјо Симић чиновник гд. контроле
1085. Младјо Д. Срстевовић чиновник гд. контроле
1086 Михајло Стојапиновић, практикант главне контроле
1087. Младен Ђ. Радојковић начелник у пензији
1088. Младјо П. Михајловић рачуновезитар главне контроле
1089. Милан Радојковић сеиерција
1090. Милан С. Петровић секретар општ.
1091. Марко Новаковић служитељ општински
1092. Младен Данић позорник
1093. Младен Вукићевић позорник
1094. Младен Јорговић кнезовић
1095. Младјо Дрдићски служитељ конопова
1096. Мата Радовић секретар у пензији
1097. Младен Мирковићевић благајник у пензији

1068. Милан Ж. Петровић српски начелник
1069. Милутин Раколандић, поручник у пешији
1100. Милован Т. Јанковић, пред. у пешији
1101. Милош Јорговић, књиговођа у пешији
1102. Младенојо Прадовић, касир. у пешији
1103. Милан Ф. Христић, писарник у пешији
1104. Милосав Лесијанин, писарь. у пешији
1105. Милојко Лесијанин, ценерар у пешији
1106. Младенко Јеванић, поручник у пешији
1107. Маленко Павловић, потпуковник у пешији
1108. Милосав Куртовић, капетан у пешији
1109. Младенојо Остојић, учитељ у пешији
1110. Маленко Стојановић, благај. у пешији
1111. Младенак Спасић, капетан у пешији
1112. Милан Перобанац, министар у пешији
1113. Милан С. Бабић, начелник среског
1114. Младенојо Младенић, начелник у пешији
1115. Милош Миросављевић, благајник у пешији.
1116. Милан Павловић, благајник у пешији
1117. Милан Николић, писар у пешији
1118. Милан Крунић, ценерар у пешији
1119. Младен А. Илић, практикант.
1120. Младенојо К. Бранковић, писар
1121. Михаило Стевановић, благајник
1122. Милан Антоновић, практикант
1123. Милан Достанић, писар министарства финансије
1124. Младенак Јеремић, капетан у пешији
1125. Милан Младенић, секретар министарства финансије
1126. Михајло Михајловић, председ. пореске управе
1127. Михаило Младенић, књиговођа
1128. Милош Писаревић, служитељ
1129. Младенојо Савић, служитељ за I полугоће
1130. Милош Дукић, њемни стражар
1131. Мића Перић, њемни стражар
1132. Младенак Живковић, благајник за I полугоће
1133. Милан Антоновић, управ. окитински за I полугоће.
1134. Младенојо Терзибашић, трговац
1135. Младенад Терзибашић, трговац
1136. Младенојо Игнатовић, књиговођа
1137. Младенак Ј. Марковић, пожарник за I полугоће
1138. Младенак Ружичић, пензионар
1139. Матеја Вучковић, служитељ општински
1140. Марко Тотовић, земорник
1141. Младен Стојанић, земорник
1142. Младенојо Н. Јовановић, управник заворе за I полугоће
1143. Младен Вујић, служитељ апелације
1144. Младенад Стевановић, бивши бакалин за I полугоће
1145. Марко и Ст. Колаковић, ликвидије за I полугоће
1146. Марко Рајсић, служитељ за I полугоће
1147. Младен Голубовић, општински контролор за I полугоће
1148. Младенојо Кр. Ђорђевић, министар за I полугоће
1149. Младе Младе, општински служитељ за I полугоће
1150. Младен Тадијевић, бакалин
1151. Младе Ис Фарки Базе
1152. Младенојо Н. Илић, бакалин за I и II полугоће
1153. Младенојо Младеновић, чиновник трговачке
1154. Младоје Вајић, професор за I полугоће
1155. Младен С. Антонијевић, судија за I полугоће
1156. Марко Ђорђевић, надзорник за I полуг.
1157. Младенојо М. Петровић, писар суда
1158. Младенојо Трајковић, чиновник за I полуг
1159. Младенојо Здравковић, чиновник
1160. Младен Бурић, писар њемни
1161. Младенојо Павловић, Бока Павловић, Б. С. Живковић, Мих. Павловић, Јан. Младеновић, Мих. Бурић, Бор. Лазаревић, Мил. Младеновић и Петар Зорић, трговци за I полугоће
1162. Младенојо Богдановић, писар ређе одсе
1163. Младенак Марковић, пожарник за I полугоће
1164. Младен Алексић, практикант за I полугоће
1165. Младенојо Милутиновић, чувар за I полуг.
1166. Митар Младић, надзорник фабр. дувана
1167. Маринко Николић, родезан фабрике дувана
1168. Младенојо Дугошић, надзорник фабрике дувана
1169. Мата Саворни стражар фабр. дувана
1170. Марко Петровић, рад. фабрике дувана
1171. Младенад Радовић, брокер по жељезници
1172. Младенојо Ј. Младеновић, чиновник гл. контроле
1173. Младенак Марковић, њемни стражар за I полугоће
1174. Марко Пешић, порт. у двору за I полуг.
1175. Милутин Гајдашевић, приватник за I полугоће
1176. Младен Јовановић, крмарь
1177. Младенојо Вучић, земорник
1178. Младенак Миленковић, помоћ. за I и II полугоће
1179. Младен Трифуновић, служитељ општински за I полугоће
1180. Младенојо Лукић, служитељ општински
1181. Младенојо Ђурђевић, родезан у фабрици
1182. Матија Оцоколо, антрограни општински
1183. Младенојо Вујић, кројач за I полугоће
1184. Младенак Младеновић, сарьч
1185. Младен Барјактаровић, конуг зет. школе
1186. Мата Јовановић, конар зет. школе
1187. Младен Ђурић, конар зет. школе
1188. Младенак Гргурић, конуг зет. школе
1189. Максим Томић, капетанија општинска за I полугоће
1190. Младен Мишић, практикант општински за I полугоће
1191. Марко Белимаровић, надзорник у двору за I полугоће
1192. Младенојо Николић, чувар кап. завода
1193. Младен Петровић, кмет
1194. Михаило Стевановић, судија за I полуг.
1195. Младенојо Јовановић, писар општински за I полугоће
1196. Младен Радовановић, секретар за I полуг.
1197. Младенојо Р. М. Т. Младеновић, чиновник министарства за I полугоће
1198. Младен Живић, дворанин општински
1199. Мића Ристић, капитал. за I полугоће
1200. Мирослав Ђ. Ућумировић, секретар финансије
1201. Младоје Жујић, пензиски родезан за I полугоће
1202. Младен Д. Сосић, чиновник за I полуг.
1203. Младен Ђ. Младеновић, библиотекар за I полугоће
1204. Младенојо Момировић, писар за I полуг.
1205. Младенојо Станимировић, лаборант за I полугоће
1206. Младенак Христић, министар у пешији
1207. Младен Стевановић, помоћник у пешији
1208. Младен Штајнер, конар за I полугоће
1209. Младен Х. Младеновић, трговац
1210. Младенак Марковић, продавац погачица
1211. Младен А. Младеновић, писар министарства финансије
1212. Младенојо Мостанић, адјутант
1213. Младен Б. Ресимић, бивши трговац
1214. Младен Јовановић, рачуновођа
1215. Младен Ђ. Ранић, трговац
1216. Младенак Недељанин, дворанин општ.
1217. Нестор Димитријевић, позивар општ
1218. Младен Зарић сл. општински
1219. Младенојо Младеновић, брокер
1220. Младенак Ђ. Младеновић, чиновник Дунавске контроле
1222. Младенојо Јовановић, инжинир у пешији
1223. Младенојо Ј. Протић, чиновник главне контроле
1224. Младенојо Аћимовић, рачуновођа
1225. Нестор Младеновић, капетан у пешији
1226. Младенојо Ружичић, епископ у пешији
1227. Младенојо Младеновић, практикант
1228. Младенак Стаменковић, њемни стражар
1229. Младенојо Марковић, телеграф за I полуг.
1230. Младенак Весовић, чиновник Дунавске
1231. Младенак Продановић, стражар
1232. Младенак Ђурић, пр. суда за I полугоће
1233. Младенак Трофимовић, општ. капетанија
1234. Младенојо С. Јовановић, практикант за I полугоће
1235. Младенак Јанковић, писарница за I полугоће
1236. Младенак Величковић, благајница за I полугоће
1237. Младенак Д. Тајтаковић, мењач за I полуг.
1238. Нестор Митровић, сакупџија за I полуг.
1239. Младенак Драгићевић, антрограни општ.
1240. Младенак Ђорђевић, трговац
1241. Младенак Аврамовић, родезан фабрике дувана
1242. Младенак Антонијевић, судија за I полуг.
1243. Младенак Вујић, писар управе за I полуг.
1244. Младенак Костић, општински коморник за I полугоће
1245. Младенак Максимовић, адвокатура за I полугоће
1246. Нестор Денсенић, адвокатура
1247. Младенак Стевановић, конар зет. школе
1248. Младенак Младеновић, практикант за I полугоће
1249. Младенак Чарапановић, шпекулант
1250. Младенак М. Трифић, писар вар. суда
1251. Младенак Г. Ђурић, трговац за I полугоће
1252. Младенак Остојић, адвокат фабрике дувана
1253. Нестас Аврамовић, кривац фабрике дувана
1254. Младенак Младеновић, кривац конопаца дувана
1255. Наум Петровић, служитељ за I полуг.
1256. Младенак Николић, њемни стражар
1257. Младенак Стаменковић, њемни стражар
1258. Младенојо Ј. Васић, писар за I полугоће
1259. Младенак Д. Николајевић, архивар за I полугоће
1260. Младенак Радојковић, трг. за I полугоће
1261. Младенак Стојановић, надзирач за I полугоће
1262. Младенак Марјановић, служитељ ређе одсе
1263. Младенак Савић, трговачки калфа за I полугоће
1264. Младенак Јанић, општински служитељ
1265. Обрад Аћимовић, поручник у пешији
1266. Остојић Младенак, чиновник главне контроле
1267. Обрад Младенић, служитељ главне контроле
1268. Петар Младенић, обућар
1269. Петар Јовановић, чувар за I полугоће
1270. Петар Стојић, конуг за I полугоће
1271. Петар Марковић, писар суда
1272. Петровић Тешић, м. пуков. у пешији
1273. Петко Младеновић, тапир у пешији
1274. Панта Мелић, телеграфиста у пешији
1275. Петар Поповић, апелационен у пешији
1276. Петар Кркушевић, професор у пешији
1277. Петар Војновић, благајник у пешији
1278. Петар Аранђеловић, кривник у пешији
1279. Петар Богдановић, цирулар у пешији
1280. Павле Хорстис, трговац у пешији
1281. Петар Савчић, клан у пешији
1282. Павле Стевановић, капетан у пешији
1283. Павле Поповић, мајор у пешији
1284. Павле Л. Павловић, српски начелник у пешији
1285. Павле Путник, пуковник у пешији
1286. Петар Павловић, конт. ађор у пешији
1287. Панта Аћимовић, српски начелник
1288. Петар Давидовић, шпекулз. за I полугоће
1289. Павле Поповић, њемни стражар
1290. Петар Марковић, њемни стражар
1291. Петар Стаић, њемни стражар
1292. Петар Марковић, сл. поште за I полуг.
1293. Панта Живковић, мајстор ређе одеће
1294. Орбан Цукановић, разносач књиг и за II полугоће
1295. Павле Марјановић, писар за I полуг.
1296. Павле Поповић, предавач
1297. Петар Б. Арамбашић, трговац
1298. Пера Савић, служитељ
1299. Петар Савић, служитељ
1300. Панта Николић, конуг
1301. Петар С. Савић, конуг
1302. Петар С. Крстић, бивши конуг
1303. Петар Ђ. Ранић, трговац
1304. Петар Р. Милушић, трговац
1305. Пера Вукосав, гробар

УРЕЂИВАЊЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Прва штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 33. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страног земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 9. Августа 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати уредништву на општинску кућу а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

Председник општине гар. Београда добио је овакве одговарајући на честитање рођен-дана Његовог Величанства Краља:

БЕРН, 3/14. августа 1892. г.

Господину

МИЛОВАНУ Р. МАРИНКОВИЋУ

председнику општине

Београд.

Његово Величанство Краљ наредио ми је да вам изјавим његову благодарност на честитањима и изјављеним жељама о Његовом рођен-дану.

Велимировић.

Честитка председника општине београдске гласи:

БЕОГРАД, 2. августа 1892. г.

ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ
КРАЉУ СРПСКОМ
АЛЕКСАНДРУ I.
БЕРН. (Швајцарска).

Београђани честитају Ти, љубљени Господару, данашњи дан и моле се Богу, да на славу и добро српскога народа још много година могу славити овај дан.

Председник
општине београдске.

Милов Р. Маринковић.

Суд општине варошн Београда у интересу здравља грађанства а рад и напредка пореде од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278 о продаваљу средстава за живот и контроланту каквоће њихове —

Наређује:

У року од месец дана, од када се ова наредба објаве, дужни су сви млекари, да од бесер. општине добаве дозволу, да могу млеко у варошн продавати. За сваку такву дозволу плаћаће таксу од 50 пар. дин. У тим дозволама, које ће се сваке године обнављати, поред осталога биће и прочите рубрике за бележење о резултату извршеногa прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви продавци млека и то како гаде тако и њихове помоћи, који по варошн млеко разносе и продају. Ако који од млекара не буде ову дозволу имао при себи, одузеће му се сво млеко и продаће се у корист општинске касе.

Ако пак поменуту дозволу у одређеном року никако и не нвади, забрањће му се радња и поступиће се са њима по § 373 з. кривичног закона

Од суда општине варошн Београда 10 Јула 1892 године. АБр. 8278.

ОБЈАВА

Према чл. 1. правилника за инсталацију водовода по кућама у Београду, дужни су инсталатери, који за рачун сопственика куће буду градили водовод по кућама, претходно пријавити се Управи водовода.

Инсталатер може бити само онај, који је тих радовима вичан и који има све потребан прибор за такве послове, а у своме раду дужан је тачно придржавати се прописа изложених у горе поменутом правилнику.

С тога управа водовода позива све оне, који су спремни да врше инсталацију водовода по кућама, да се што пре пријаве управи водовода, од које ће добити уверење да тај посао могу вршити.

Сопственицима кућа пак јавља се, да инсталацију водовода у својим кућама поверавају само онима, који поклону уверење потврђено од управе водовода, да инсталацију могу вршити. У исто доба обраћа се пажња сопственицима кућа, да ће инсталатер дужан да сваку кућу у којој инсталацију врши, пачкпити скицу како иисли инсталацију извршити као и предрачун коштања те инсталације, па за тим и скицу и предрачун обвезан је поднети управи водовода на преглед.

По извршеној инсталацији, дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, која ће испитати извршени посао и издати инсталатеру потврду, да је посао извршно.

Тек кад таку потврду инсталатер покаже сопственику куће, имаће права на плаћаљу извршеног посла.

Они сопственици кућа, који имају у својим кућама већ намештене цеви и славине за водовод, дужни су пријавити се управи водовода, да се та инсталација испита иначе неће им се доволити употреба водовода.

Бр. 1723.
17. Јула 1892. год.
Београд.

Управник водовода београдског
Тоша Селенковић.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пукое. окр. команде од 26 Јула ове год. Бр. 7162. позивају се сва обвезници редовне, I и II позива народне војске, који се према годинама старости имају пречести на позива у позив, или са свим ослободити, да сваки добави и спреми ради доказа колико има година пунтоваљу или уверење, које ће комисији регрутној ради увере показати. Ова комисија отпочеће свој рад 10 Августа ове године.

Осим тога позива се и фамилија умрлих обвезника да добави извод правених протокола за умрлог, како би се исти из списка избрисати могао.

Исто тако позивају се и сва она обвезници који стално у Београду живе или су пак са стране досељени а међу тим нису нигде у српскоме уписани, да горњег дана представу регрутној комисији рада уписа и примају војног билета.

Који од обвезника горњег дана не пристане регрутној комисији доћиће неће се моћи пречести на позива у позив пити ће се пак легарски преседати.

Сваки обвезник понеће собом и војнички билет који ће комисија на увиђај подвети.

Ово се доставља грађанству ради знања и управљања.

Од стране суда општине варошн Београда 22 Јула 1892 год. Абр. 9458.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је млађи благајник и један инжињер.

Поред осталих инжињерских дужности биће изабратом инжињеру као најстаријо та, да непосредно руководи и извршује радове на детаљном снимаљу варошн Београда и његове околине, као и да оснује геодетски одсек инжињерског одељења општине београдске.

Погодбе су:

а. За благајника:

Плата му је 3000 динара годишње.

Пречество ће имати онај, који је већ био благајник у ком новчаном заводу и који је пичан дуплом јамчеводству и свима осталим пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити захтевану од 6000 ден. у готовом новцу или државним хартијама од предности.

б. За инжењера.

Инжињер мора да је положио код нас државни инжињерски испит или дипломски испит какве више техничке школе из страни.

Да је Србин. (Пречество имају Срби из краљевине Србије).

Да је у државној служби провео најмање 8 (осам) година и да подноси уверење, да је самостално руководио какав већи инжињерски посао.

Годишња плата биће му је 6000 динара.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника општине београдске најдаље до 15 Августа 1892. год. закључно.

Од суда општине варошн Београда 25 Јуна 1892 год. ПБр. 9057. АБр. 1427.

ОБЈАВА

Међу осталим дезинфекционим средствима може се са успехом употребити и тако звано кречно млеко. Оно се спрема и употребљује овако:

Изнесну кречну креча угасити и додати толико воде, да се добије течност (кречно млеко), која ће имати 20% креча (за 20 кгр. креча 100 кгр. воде).

Од тога кречног млека потребно је 5 килограма за дезинфекцисање 1 кубик. метра нечистоће, с којом треба кречно млеко добро помешати.

Кречно млеко несме дуго да стоји, јер се згаси; најбоље је направити га онда, кад има да се употреби.

У редовним приликама, кад није нужно сву количину дезинфекционати, онда је довољно сваког дана по један литар кречног млека усути у сваку пужницу руну (седнице).

Суд општине вар. Београда препоручује грађанству, да се користи овим средствима дезинфекционим срествои и своје нужнике, пожирје и т. д. истим дезинфекције нарочито сада, кад прети опасност од колере.

Од Суда општино вар. Београда 23. Јуна 1892. год. АБр. 8704.

ОБЈАВА

Комисија за регрутовање младића за сталан задар за ову календарску годину, односпе своју рад у здању ово-општинског суда на дан 10. Августа ов. год.

С тога се позивају сви младићи који су 1872. године рођени овде или на страни, да горњега дана непремено пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горње цели.

Даље, имају доћи и сви неспособни за другари појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћена рок службе, а могу доћи и други на задруге ради објашњења задружног имовног стања, какво после неба биће молби и жалби за скраћивање рока.

Горњег дана нијеје се јавити комисији и сви привремено неспособни младићи од прошлих година, који ће собом понети комисијска уверења.

Ко се горњег дана не појави регрутној комисији, сматраће се да је службу у сталном кадру избегао, и према члану 14. закона о устројству војске над се год ухвати до 30 година, без обзира на задружно стање, служиће три године, а поред тога платиће и војницу.

Опомена

Младићи који су рођени 1872. год. а суду овоме нису ни до данас представили ради уписивања у регрутне списокове и прикупљање нужних података, позивају се да у најкраћем року суду овоме представу рода моменте цезе.

Од стране суда општине вар. Београда 30. Јуна 1892 год. АБр. 8760.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

56. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

22. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милос. Р. Марковић, члан од чланова одбора: г. Н. Х. Поповић, Д. Радовић, М. О. Петровић, С. Вељковић, Св. Чађевић, Др. М. Т. Лесо. М. Јовановић, Ђ. С. Николајевић, Н. Вељковић, М. М. Вељковић, М. Јанковић, К. Н. Михајловић, Р. Драговић, Ђ. Ж. Нешић, С. Аврамовић, Др. Аднађ. Д. Данковић, М. Д. Поповић, Св. Ристић, А. Ј. Олесић, Др. Ђ. Поповић, Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборског одлука седнице држане 23. Јуна 1892. год и примљен је без икаквих примена.

II.

По протоколу акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8666, 8688, 8667, 8663, 8665, 8648, СБр. 13347, а акта VII. кор. команде АБр. 8528, којим се тражи уверења о владању и имовном стању шесених лица, одбор је мишљења, да је Коста Митић добрег владања а средње имовног стања, да су Милан Новаковић и Прка Вујкова неимућити; да су Љубомир Јовановић, Ђорђе Фудер и Антоније Караковановић доброг владања и доброг имовног стања; да је Ђорђе Мандаловић доброг владања, скромног имовног стања; да је Јован Маловаћ предимућ неимућан.

III.

Председник општ одбора на решено молбе, којим се траже уверења о скромном стању.

По протоколу тих молби СБр. 13.376, 13.249, 13.284, 13.218, а АБр. 8765 одбор је једнако мишљења, да се суд предходно увери о имовном стању и осталом за Насту Лазаревић, па тек онда да јој изда тражена уверења; да се молиоцима Јанку Стојановићу, Младају Марковићу — не напаши ни су склоништа, јер Хуњаде уђе и у сам град — и Цариброду.

Међутим већ идућег дана у долини нишавској појави се и један гард Казим-пашина. Ноћне је управљао Скендербег. Хуњади са својима, који дочекаше победом беху силно одушевљени, нагрне и на њу и сву је расче. То је било 3. новембра 1443. године.

Ну ону погибељу Скендербегову свакако не ће требало објашњавати само необичним одушевљењем и великом храброшћу скенперичке војске. — како бар налази по Мијатовићу. Дошавши поступак Кастриотићев као да је довољно потврдити ово, што стари биографи сви од реда веле, т. ј. да је он још одавна био одлучио да побегне у отаџбину и да се дочека очево владање.

Пораз авал-гарде збуни и осталу војску Казим-пашину и она нагне у највећем нереду право Пироту. Ну док она хиташе тамо, Скендербег ухвати чиркот секретара Казимова—Рене-Есендију и заповеда му да пише управитељу врховну команд, којим му се од султанове стране заповеда, да град свој одмах преда Скендербегу. Рене-есендија се прво стане опирати, говорећи, како он то не ће никад учинити. Али кад му Скен-

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

НИКОЛА ЂУКИЋ.

(С једном стеклографском таблицом)

Томат награђен прном академичком наградом општине београдске.)

ИЗ ТОГ:

Скендербег је срна Обилића. Ватчи.

ГЛАВА ТРЕЋА

Бегство Скендербегово. — Дела рада његова до сабора у Лежу. — Сабор у Лежу. — Бој с Али-пашом.

Исте године које умре Иван, отац Скендербегов, по настојавању кардинала Јулијана, Јована Хуњадија и деспота Ђурђа Бранковића, крађ пољски и угарски Владислав сазове сабор у Будим 9. јуна и у јавној намери да одобри да се предузме рат с Турцима, од чијег бесњила и варварства дрхташе већ и сам далеки запад. На том сабору говорио прво кардинал Јулијан а за тим пан деспот Ђурађ. Беседе њихове беху прво живе и резултат ни би тај, што крађ Владислав још исто дана изда заповест, да се главна сила хришћанска искупи у самом Будиму најдаље до Св. Илије, па да се одатле пређе Дунав и нападну Турци.*)

Заповест ова би испуњена с најсебом послушношћу. У одређено доба састане се сва војска. За тим, у другој половини септембра пређе Дунав код Славанена и пође к Нишу, да биде бој с Исак-пашом који ту имађаше малену посаду. Савезна војска њена моравском долином, дође до Крушевца и, заузевши га, спали га пола. Међутим Исаку долажаху у две стране велике појаке. Од Македоније хиташе брзи маршевима Турахан-паша. Од Румелије сам беглербег румелијски Казим-пашо. Хришћани дознаду за то и, којако је, не сведоше нипаво допустити да се толике силе састану уједно. С тога Хуњади одлучи да се одмах пређе Морава и да се Турци нападну. Ја тако и учини. 2. новембра уђе дванаест хиљада најодабранијих војника из хришћанске војске, пређе с њима Мораву и пред сами мрак нападне Исака, који се ту беше утврдио. Турци не могоше надвлађати назад, не нагоше к Нишу, а на тим

*) Доспот Ђурађ, I. 331.

Милица Јанић и Марку Урошковићу мене дати тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Димитрија М. Павловића, АБр. 8602. одбор је решио, да му се одбра тражено ветеринарственo одсуство.

V.

Одборник г. К. Б. Михајловић моли, да се забране сељацима да за Тошуљдову ноћи пред нарадом стоје са волима и ту бубре кавосе. Даље је питао, шашто се ланца Пинарска ни једанпут ноће досад полила.

Председник појашњује односно прног питања, да ће издати нарочиту наредбу у смислу тог, а што се тиче другог питања, да ланца ти неће полијевати до сада са тога, што се ту гробље тротоар.

VI.

Одборник г. А. Ј. Одавић предлаже, да се ушне место млађега благајника.

Одбор одлучује, да се са решењем по овоме предлогу прачека док комисија за преглед каса не поднесе свој извештај.

VII.

Одборник г. Ђ. Ж. Нешић примећује, да предузимаће на грађење тријумфа уклоњене споменичке камен из Краљ Милановe улице не мерило га.

Председник одговара, да по уговору предузимач има право, да тај камен употребљује за накадам, колико му треба, и да према томе није потребно да се предходно премерава.

VIII.

Одборник г. Стеван Чађевић примећује:

а) да предузимач на поводу конкасте калдрме донеси и поплаче коцке сасвим друге врсте а не оне, које је уговорено.

б) да и за праћу капиша у Скасној улици плаћено много више, него што би требало и

в) траже, да му се у препису нађа уговор о грађењу поплаче калдрме.

Председник одговара да ће се по прој и другој тачки учинити нужни извиђаји и о резултату одбор известити.

Да ће достављати интересенатy тражени уговор у препису.

IX.

Одборник г. Мата Јовановић сапштава, да се у Скопеничкој улици праћа тротоар са ивичама, које су одвалене и које не одговарају прописаној угонорб.

Председник примећује, да ће наредити преглед и о учињеном известити одбор.

X.

Одборник г. Др. М. Т. Лесо понавља своју интерполацију односно усађивања дрвећа на електрично осветљење.

По објашњењу г. Вожа Станојевића, као члана надзорне комисије на грађење електричног осветљења, који је по одлуци одбора своју седнице присуствовао, одбор је одлучио, да се надзорна комисија спорозуме са предузимачем, не би ли се могла извршити инсталација електричног осветљења на други начин начин, па о учињеном да поднесе одбор.

57. РЕДОВНИ САСТАНАК
20. Јула 1892. год.

Председништво председника г. Милов. Р. Марковића, од одборника беше гг. Н. Х. Поповић, В. М. Тадровић, М. Јовановић, А. Ј. Одавић, М. Д. Васојевић, И. Вучетић, С. Вожановић, Ј. Вучковић, Б. Петровић, А. Радовић, Д. П. Домазетовић, М. Ј. Марковић, Др. М. Т. Лесо Др. В. Поповић, Ђ. Ж. Нешић, Стев. Чађевић, Пов. Тасп Кастелан Спасић, Р. Дуговић Др. Аласић)

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 27. Јула 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. А. Ј. Одавић упраша питање за председништво, да ли је среће поше и шта се у опште у статистичком одделењу ради.

Председник одговара, да је ствар среће и дао је таичог обавештења о осталом раду статистичког одделења, чиме се је одбор задовољио.

III.

Одборник г. Лиша Дашковић моли, да би деца за вежање водовода са пуним требале да буду од хлина, а не од гвожђа као што су. Управник водовода, г. Т. Селесковић, објашњује, да су садање цеви врло добре, којим је се обрашњењем одбор задовољио.

IV.

Одборник г. Др. Марко Т. Лесо моли, да му се увиђи остања на чланство повереника за надзор при грађењу електричног осветљења.

Одбор је одлучио, да се преко ово молбе пређе на дневни ред.

V.

По прочитању акта ветрашког суђије за вар. Београд АБр. 8755, 8767, 8710. и 8748. којим се траже уверења о плаћању у виновом стању наведених лица, одбор је одлучио, да је Димитрије Вучковић добрег владања и доброг имовног стања; да је Сима Младић доброг владања а сиротног виновог стања: да су Вуја Николић и Младин Тимић неимаши.

VI.

Председник износи одбору на вишење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 8319. 8750, 8751, СВр. 13853, 13560, 13423, 13425, одбор је једино вишење, да се суд предходно увери о имовном стању молиоца Петра Буквића, Љубице Николићеве, Зорки Анђелић, Милоше Младеновић, Данаше Ракоњић, Драгољуба Стаковића и Теванџе Петровић, да тек онда да им нада тражено уверење.

VII.

По прочитању молбе Др. Е. Михела АБр. 8838, којом тражи нетшасето — дневно одсуство и молбе Димитрија Р. Војводића практиканта АБр. 8797, којом тражи одсуство, док у војсци служи, одбор је решио, да се обојици одобра тражено одсуство сутим да Др. Михела паступа у дужности Др. Звој Ј. Јованован.

VIII.

По прочитању записника комисије за одређивање осе ГВр. 1486, одбор је одобрио одређењу осе у новој улици између Палилулскот трга и улице Два. бела голуба с тим, да се пошље и министарству грађевина на одобрење.

IX.

На предлог грађевинског одељења општине београдске, ГБр. 1575 и 1576, одбор је решио да се дрва кратка усечена дилатација за грађење кадрме у Скрајинској улици пред домом сиротске деце и око прочарске школе у улици Фрушкогорској и Мостарској.

X.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1446, одбор је решио, да се

дербег подносе голу сабљу под грло, приставше, напише ферман и запечати га царским печатом. Иначе му Скендербег не опроста живота. Он погуби и њега и све Турке који беху у њему, како би се у Једрену што доцније сазнало ни несмо оспадпитано.

Доченав се на тај начин царскога фермана, мене се он са свиоцима Хамзом*) и онио трста Арбанаса што беше остало уза њ на коње, на право у Арбанију преко Пришшене и мириднтских планина. Једнога дана у другој половини новембра дођете Хамза с још два коњаника пред Кроју и представио се ишпе-тумачу*) њему као секретар Скендербегов, јави како шетов господар долази, да по сутрашњој запосести, предузме управу над градом. Не прође много

*) Старо биографи зову га Амесом, зато ти нису добро, јер га је Хамза звао курговатским код прве шетње (Успомене, 323.), а у турских га извора чало зову (Ал. Иновић). Он је био син брата Скендербегова Стевана (Шуф. 254.) и по Ресавини, како каже Вокрадиџ (Ш. 1. стр. 15.). Прима тако, дакле, преко а Мајдонији, што каже Дестот Трзил, I. 363.) да је он и по Вокрадиџу син Стевапов. А Гопчевић, што пропатује уз Вокрадиџа и ово га зове сином Ресавским (Обер — Албанци, геогр. таблица Кастриотића).

*) Како се види и из причања старих биографа и из Хамзових Хроника врло тајновит је Хамза. Ако је Хамза у нашо доба звао курговатским код прве шетње (Успомене, 323.), а у турских га извора чало зову (Ал. Иновић). Он је био син брата Скендербегова Стевана (Шуф. 254. и по Ресавини, како каже Вокрадиџ (Ш. 1. стр. 15.). Прима тако, дакле, преко а Мајдонији, што каже Дестот Трзил, I. 363.) да је он и по Вокрадиџу син Стевапов. А Гопчевић, што пропатује уз Вокрадиџа и ово га зове сином Ресавским (Обер — Албанци, геогр. таблица Кастриотића).

и доће и сам Скендербег†). Виде-гувернер††) прочита ферман, пољуби га с њиме поштовања, па одмах пређа управу Кастриотићу. Скендербег још исте ноћи своје отменије грађане и њихи ни своју намеру и план. Ово попоће зачује се са свих страна увеих: „Живела слобода! Живео Скендербег!“ „Зора сабаља, бесомучна зима Куји, који ври око себе проливају, очајно запомагаше Турака, које ирнућени новеном у

†) Рађ Шишић су још четири, ова пазују да је то биво 1443. Ако је Хамза, а по Скендербеговом, онако верним шиш-тумачу. Сар. Ш.

††) То је бно јамачно онај Хамза-бег, који Хамзапино на нас места у свом Хроникону (на стр. 302.) и то као онај, који је пратио Скендербега у Једрену Јакова Канавеа, сина, ва Врхоје, а Јелене, кћери Ђина I од муж. свијех порекло, господара на Кипарису и Кастеруђе. — До сада пребацивао сам Хамзи, да је Једрену Јакова отеко се тек и ту за до свог времена (за Хамзу. Ш.) је врло мало Вокрадиџа (за кога Вокрадиџ вели, да је у Једрену Јакова пратио), са тим, без сумње, исто сам Вокрадиџ. Једне смрти исто како је је муж. исто Јелене Јакова — Мајко Барбарез (од 1467.—1501.) — Ђина II (1501.—1505.) — Јелене је Кастриотића Кастриота, сес Вокрадиџа Ђина II (од 1402. до 1415. како је је умро исто Вокрадиџа — Андреја (умро

при грађевинском одељењу и уврши подворја установи библиотека техничких дела и одобрио је за ову цељ и ову годину кредит од девет стотина динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XI.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1361. одбор је решио, да се набави тражена вода на злополесне дуборета и да се сума од хиљаду пет стотина динара у злату за кола и подвоз до Београда позајми из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1533. одбор је решио, да се сагради још једна стаклара за расељену општинску и одобрио кредит од хиљаду динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XIII.

По прочитаву предлога Управе водовода АБр. 8713, да се бушење водоводних цеви и свршне куће са истима уступи А. В. Конову односно његовом заступнику Бешићеву Бранку, овд. банкару, пошто његову понуди, одбор је решио, да се путем лицитације изда овај посао неколицини предузимача на пароду. Број предузимача да одреди управа водовода.

XIV.

Председник износи одбору на решење акт министарства унутрашњих дела, који се тражи, да општина уступи бесплатно земљиште на коме да се подигне централни завод за дезинфекцију и наручи болница за нужне болести.

По прочитаву тога акта АБр. 8812. и акта АБр. 8692, којим Министарство рата, да би изградило земљиште за ову цељ биде ово између метеоролошке станице, сеника и болнице за заразне болести, — одбор је решио, да се уступи државо потребно земљиште за подизање централног завода за дезинфекцију и подизање за нужне болести, дио од садашњих општинских земљишта или друго које приватно земљиште откупом од стране општине.

Од Министарства предложене земљиште да не може се уступити за поменуту цељ.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чешмама у Београду

од 16. Јула до 1. Августа 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Рад. дневно сата	Количина воде за 15 дана у литрима	Приходи
1	Осим. бунара	13·00 ж.	2.246.400	
2	Вар. извора	24 сат.	1.579.406	
3	Буђ. извора	24 сат.	635.904	

Свега за 15 дана литара. 4452710

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска на дан 17. Августа ове године, држаће овертавну лицитацију, за набавку 700 метарских хвати дрва, за огрев суда и основних школа.

Кауција се полаже, од стране српских грађана у 1800 динара а од страних 3600 динара у готовом новцу или државним папирима од вредности.

Оверти морају бити снабдевени прописном таксом у маркама и предаваће се заједно са пауцијом горњег дана од 9—12 часова пре подне благајни општ. суда, а отварање се комисијом истога дана тачно у 12 часова по подне.

Услови се могу видети сваког радног дана за време канцеларског а и на сам дан лицитације у књиговодству општин. суда.

Од суда општ. гар. Београда 29. Јула 1892. год. Београд. АБр. 8781.

Општина београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра набаке и разна права, и то:

1. Септембра 1892 год.

Плац постојећа у овд. варошн ваше чесме кнежеве Љубице за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1893. год.

2. Септембра 1892. год.

Њиву до Убављања винограда за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1895. год.

3. Септембра 1892. год.

Права на закупу таксе за фијакерске станице за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. год.

Ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општине варош Београда.

Услове сваке од ових лицитација могу се видети у рачуноводству до дана лицитације сваког радног дана за време канцеласко а и на сам дан лицитације.

Од суда општине гар. Београда 5 Августа 1892 год. СБр. 14019

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(за стварног. недељама)

држан. 19 Јула 1892 год.

(СВРШЕТАК)

Председник. Усвајате ли и ово што је г. Никола Поповић казао. (Прима се) Иначе да се ово не упућује комисији него да се усвоји ? (усваја се).

Ник. Р Поповић. За ово друго — које су улице безводне ? то нека комисија реши. (чује се: а која ? водоводна)

Председник. Тако ће и бити. Сад молим вас да чујете ову изјештај. (Секретар чита изјештај о избору чланова комисије за преглед каса.) То је, господо, учињено по одборском овлашћењу. (Прима се) Даље г. Хаџи-Поповић позивље чланове као буду потребни ради прегледа каса (прима се и виику).

Ђока Нешић. Сад да идемо даље. Потребно је да се изберу одборници који ће прегледати конце које ће се употребити за кладиву у Савамалској и Теразијској улици до нас „Лондона". Молим вас нападајуће лица.

Знајући да количе су ове важности, Свендербег, готово одмах за видом крајнном, пође на њих. Не прође ни тим још ни месец дана, а прве три већ о беху у његовим рукама. Само полоски Светорад нити мњаше да се предаје нити да ступа у отворену борбу. Нешто његова необична тврдоћа а нешто страшна зима што тада бешнашне чињаху га неспособним и Свендербег, после дужег времена, би приморан останити под зим нешто посаде и вратити се патрар Крајн. Ту га затече и Божић, који буде прослављен веома свечано, али не само с тога, што је он велики хришћански правник, већ још више и с тога, што се на за покрстиње многа потурењака Арбанаса, међу којима и сам Хамза.†)

С почетком год. 44.††) продузи се започета посао. Средња Арбанија не беше још сва у арбанским рукама. Обе Дибре још једнако стењаху под турским јармом. Али дан слободе сину сад и њима. Мој Големи Комнен, син Мусавија Комнена, од породице Аријанитâ, а господар од Либораса и Драча, уђе са свим почетком поне године и у њих, те Турци буду за кратко време и одатле одагнати.

Тако сто Свендербег за неколико само месеци постаде господарем од целе средње Арбаније, која му у осталом, осим неких омалых области, што после поотима од суседа сеоних, и доцније остаде једнином државом. Али све ни с тим још не беше урађено. Прва силница нашег турски могао је још сву подигнуту зграду срушити за један трен. Слоге и свеза између Свендербега и оналних паладаља не беше још никако. а без тога и његова и њихова стања стојаше на прао лабавој и непоспојаној основи. То је он добро увиђао и с тога, чим очисти земљу од непријатеља, позове све суседе на сабор у Лешу.

Као вели безимени писац сабор тај буде закиван за 2. март.†) Кнезови се лепо одазову позиву Свендербегову и одређеног дана дођоше у Леш са свих страна. Велика је само неслога међу њиспина и који су од њих дошли, тако да се ни двојица у томе потпуно не слажу: у чем један има нога више или мање не друга. На изал има неколико њих, које сви покину. То су; Аријанит Комнел, господар од Чермнипе (веома простране брђанске области на сев. и на исг. од Елбасана), Мокина, Катинеца и Спатенипе (данашњег Спата, на југу од Шкумбе);‡) Павле П. Дукађин, господар од Бубе, Салите, Гурашукља, Леурусна и Бушнипе и брат му или син Николе††); Лек Дукађин, господар од Пулатија (сев. од заблатипе дривоне),†††) и на послетку Андреја

†) Историја Г., Књига. 30.

‡) Барлеције у своју сину Николи Дукађин. Али у Хамзе по погледу дукађинске ствари доцнила која нису то што се код њега налази. Један је брат њихов Павле. Цвета Хамзе зове Николом I и казала за аутентичан документ од год. 1469. до 1448. Други је син Павлов. Цвета Хамзе зове Николом II. и помиње га од год. 1444. до 1479. (Свет. 333.)

‡‡) Барлеције и по њему сви остали биографи Свендербегове зову осмо Дукађином, од чега је он тим пак Мајстеров иконски Дукађин (Гл. Гиас Акад. XXII. стр. 30.). Али у Хамзеном побијању њим и тог обима: вероват документат (Дукађин), та та њихова сматрати за поверљив. Вогр Сис, 385. 15.

†) Ту помиње и ова Хамз у својим Хроникама. стр. 332.

††) Гл. Иорг. Свенодерг. 385. По старим биографима то нелепа тако. У њих ни помена, да је Свендербег, још одмах по одстављању свог бег лепога у Дебру, за ов ту договорио и уступио с њима поздравимо, и даље, да су они, чувши за долазак њиова у Крају, одмах беза умешкања исти такво и у своју област. Али ви можемо веровати Хамзиним документима.

Мита Јовановић. Ја сам мишљења да ће одбора треба да буде изабран и један члан који се разуме у врсташа камена — у тврдоћи и т. д. Част и поштовање изабраној господи, али они се у томе послу не разуму у мери која је потребна да се посао савесно оцени.

С тога ја предлажем у комисију или Капетановића или Чабунића, тек један од техничара свакојако треба да је (чује се: има других који прегледају чврстину камена).

Председник. Чим је донео предузимач извесну количину камена, да сам одма образовао стручну комисију која је обишла да види да ли камен одговара мустри која је поднета и комисија је констатовала и најављала да је по мустри. Ова комисија има сад да се уверн да није што под потурено од друге врсте камена а да надзирала над извршењем посла.

Мића Петровић. У тој комисији био сам и ја. Донета су три камена у малим модхама и овај донесени одговара тим трима мустрама

Председник. Где се год посумња, онуда се узима мустра на упорећење. Да нас молим да она лица за Савакалена крај примите (прима се). А зога ћете за Крагујевачку улицу (Миланла Јовановића, Малутина Марковића и Гавру Бркића).

Грађевински оделак нам достављено ми је казо ћа ћуке ово извођења регулационог плана и молио је да се одреди извесан број лица који ће бити процењени те пришти извесне законске формалности а да се не морају да сазвају нарочита лица овакву и траже.

Бока Ж. Нешић. Ја сам противан томе јер сваки оцена земљишта ариши се тако да се одреде 2 посленика општинска и 2 с приватне стране и они бирају петога. И кад је тако ја познам што би сад барјам масу трајала за то!

Вељa Тодоровић. Ја мислим да би ово питање могло расчистити онако, ако бисмо ставр упутили овој комисији од 15 људи која има да рукује фондом за одузи имања пан рејона на ова места. над будн потребно што процењати одреди домаће грађане да то учине.

Председник. Ово процењивање то је особена радња коју по дужности морамо да чинимо. Човек хоће да ради, да зида и треба да зна где, и сад или општине ону комисију за одузи имања пан рејона да ова буде оцењивал у ниже општинско, или кога другог. Овде треба већи број лица за то што у разним крајевима има много да се крше и што нека могућности да се то на време обавља ако се одреди ваше број чланова пошто ти људи могу често пута имати и својих брига и послова и посдова.

Случај који је дао повода грађевинском одељењу да ово тражи то је писмо г. Ивана Зечевића поштара које има у Палилули на му сад дошли под улицу и он каже: дајте ми да знам на чисто шта ћу да радим.

Молео бих дакле да одредите ви одбора некога који ће да каздлеује лица.

Бока Новаковић. Постоји закон о експропријацији и у њему се каже како се има процењивање да врши. По њему чланова комисије одређују се од сеоског лица једном за целу годину и ова процењују, а не одређују се за сваки поједини случај, као што се сами предлаже. Према овоме ми сад не можемо радити нешто инио закон; на случај жалбе, одлука комисије која није по овом закону извршена не би могла опрати. Треба дакле изићре закон о експропријацији прочити на то. У осталом сад нахи се је и до сада практиковао за које било питета. Обично су бирани лица на их је познавала власт да оцењују и што су она казали то је и било као су пристале на то обе стране. Но најбоље одредите лица која ће то питање прочити. (Бирају: Бошу Новаковића, Вељу Тодоровића и Ник. Р. Поповића.)

Нека Јфинер књиженник из Аустрије, који има уза се посебу друкчију, баш се илустрацијом важнијих варошн и градова и описом живота у њима по сами грађани ревнића. Те илустрације и описе износе се свету у илустрованим свескама као што је ова у којој је илустрована мађарска варош Дебрецин. Он је поднео понуду да и Београд илуструје и прикаже страној читалачкој публици на исти начин као и друге до сад описане варошн. Прилаз би био илустрацијама и описима на 4 језика: немачком, француском, мађарском и српском. Опис и уређење било би под надзором општине. А пошто је посао скопчан с израдама, он моли да га повољно потпомогнемо. Да нас молим да ово питање узмете у оцену или да повсрите коме од господе одборника да он то прочта на да изнесе пред нас свестрано мишљење: да ли ово има и какве предности и заслужује ли наше пожења. (Бирају се: Др. Павле Поповић, Милан Капетановић и Љуба Јовановић.)

Ја бих желио господу да ово питање свестрано прочне и мишљење о њему поднесу.

Састанак закључујем.

(Састанак је трајао до 9 час. у вече.)

Дежан 22. јуна 1892. год.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то отварам одборску седницу и молим да саслушате записник од прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко да примети шта на записник?

Сол. Аурел. Видим из записника да сам изабран за члана комисије за преглед тромесечних рачуна. То неможе да остане за то што сам ја члан у сталној тромесечној комисији. С тога би молио да изберете друго лице.

Председник. То је предлог и решење се после. Има ли ко шта на записник?

Филип Васиљевић. Видим да је изабран за ту комисију и г. Св. Боторић, ја бн предложио, да се другим замени, јер је болестан човек на мора да иде у баћу на лечење.

Председник. И то је нов предлог.

Бока Димитријевић. Да ли је ово сталан комисија?

Председник. Па и то је друго питање.

Радивоје Драгојевић. Само у записнику стоји да је ова комисија одређена за примање поклона. Држим да то прима само

Топијаћ). Од осталих помиње се и сам: Стевка Цвијовић, господар од Зете††), Лек Захарија, господар од Дајна и Нитар Сима господар од Дрисастаћ†††). Ђурђа Бошњака помиње само Бирлешије, Тодора Круну (Согопа), господара од Београда (Берата). Ђорђа Дусмана (sic) и Захарија Алтимсера (!) само безимена писао, а Стевана од Илирика т. ј. од Авлона и Инала Бојиновића само пан Теодосије†]. Поред ових, као веле стари биографи, па том су збору присуствовала и многа господа племића, али с нарочитим налогом од својих претпостављених да не улазе ни у какве дискусије и разговоре, већ само да слушају шта ће арбанска господа говорити и шта решити.

Збор отворн одређеног дана Скендербег дугом једном беседом. Ова беседа неје остала нигде забележена, те је дако мојмити, да се писце која је наподе и у томе дасга разликују. Али нам глазна мисао која кроз њу провејава јесте, ако што се и могло казнслити, у сапи нста, т. ј. да од Турака прети велика опасност не само њему и његовој области, но и свима осталим нехрпћанима арбанским, али, у исто време, да је немогуће спасоме појединце одбијати кад напаћају, већ да је потребно да начине међу собом савез и да се заједнички бране.

Стара се писци сви сажу у томе, да је Скендербег имао необична дара за беседе. Мушко дакле и обилато лице његово, ватрене речи, разгалишена дотадална свнва, и томе сушта истанчност целе његове беседе, очарале и придобиле му све слушаоце. Они га саслушаше с највећим одушевљењем, сагласише се с његовим мишљењем, да само одржавши моћ што учинити, и по кратког већања изберу га једногласно за правца и главног вођу свога.

У том новом положају Скендербег сад смеде смелије помишљати на походе турске и гледати им храбрије у очи. А они га и не остављаше да их дуго чека. Што га је султан и досад бно остављао на миру, томе беше узрок нешто напад и срећно напредовање савезничке војске хришћанске на Балк. подусгеру целог краја год. 43. а нешто страх да самезница и и почетком 44. не поднсе напад на њ, нарочито над би још и ослабио своју снагу, одвојивши која нека део војске за Арбанију. Али с почетком лета страх тај поче ишчезавати. И једна и друга страна непријатељска беху веома оспабљене и с тога раде миру. Онда Мурату пра посао би тај, да пошље на Арбанију повеће одељење једно да казни одметника његова. И заиста пође на Ала-пашу, једног од најбољих вођа његових.

С краја јуна он се већ крсто с два-

---

†) Варјашкије доиде још и за синовима Комнинове, Мусакијем и синовцем Танусијем.* Lib. II стр. 34. Ну кога старо биографи разумеју под тим именом, нама је то свеи нешгуће сказати. У Хопса нстина у зависности Танаје иеиде дворска кнге со тако звао, али ушеси ни кога од њих на свету, то би баш најразумније. Јер једно од тих (стсти Карлу Великом) умре је још као младнћан приведен жена, а други (звао Ђорђа, брата звсшта Карла Великог) год. 1435. (Гл. Нодс. Спс. 1852.). Других пак Андрија зна имао нпкое иде је у свако собзиском Хопсиаиа, на коме је са су пристарнли, он у породици Танаја ни у породици Арбанској. Па и со синовима Комнпну и Мусакнју и снновцу Танусију, комнкуће је дока је казано усилна, јер у Хопса нсма ни једнога члана коју арбанско нмеиа порекдо, коју бн нмао такво порекд и такво родаво.

††) Варданије у вези сама со синовима Иоан и Петар. Хопе ни помиње нпкад другнм (Гл. Спс. 3845).

†††) Варданије још „са синовима Алексом, Божидаром, Вуком и Мирком.* — За све ове Хопе ни на какаи (стр. 858. 14).

†) Стр. 31.

стручна комисија, а ова ће комисија само настојавати рад.

Председник. То је опет исправка решења. Не могу ту исправку да примим, нити она тако гласи, јер другу је ово што је комисија стручна имала и видела, одговара ли мустра, а другу је опет ово, да прима кошке, да се не би претпоставило нашим другим кмеп. Тако се та ствар разуме.

Мата Јовановић. Господо, кад сам ја у једној седници тражио, да у ову комисију уђе и по један техничар, општ. председник изнео је како су већ једном одређени техничари, који су гледали камен и сад може да буде без техничара. Мени је зачудо како сад говори.

Молим вас господо, овде треба утврдити ко ће примати кошке и који ће од техничара из одбора бити члан те комисије. Јер нама се каже, да је г. Клерић прегледао мустру и да је добра, а сад треба прегледати да ли је инсеранат донео кошке које одговарају мусграма. Господо овај инсеранат је страпан вод кога треба бити стручно лице које ће кошке примити. Сад ако стоји ово, што је г. председник казао: да је наручита комисија одређена да прима камен, онда је друга ствар.

Председник. Поводом овога што г. Мата напоса, имам да кажем неколико речи. Ја исправљам говор г. Матић. Комесија кад је предузимао донео кошке и почео стенирати на саску обалу, нашла је са 2 одборника да кеди у опште да ли камен одговара оној мустри, коју је понуђач поднео и коју сво испитали а не појединце — и Комисија је казала да кошке одговарају мустри у опште. Сад долази специјалан рад и ђзне други послови нпр. кошта једна израђена је но погодби, а друга није: Ето то ће бити задатак ове комисије да надгледа на да одбаци оно што не нала.

Напослетку ако ви мислите да ово није довољно, онда нас молим наредите каке хоћете јер ја немам ништа против тога.

Радомир Драгојевић. Ја мислим да се ова Комисија дели одборник г. Капетановић (чује се: На он је баш у пред комисији) Баш за то, што је ово треба да се дода ову комисију.

Мата Јовановић. Ви се сећате господо да је одбор изабрао једну комисију која је дуже време радила да састави услове за израду коцкасте калдрме. Ово је те услове и израдила. На основу тих услова рада се калдрма и пређан од тих чланова није сад у комисији. То ми нагледа мало чудно. Ту треба да уђе г. Чађевић и г. Капетановић

Бока Немић. Према овоме говору г. Матином држим да би требало овим комисијама за калдрму додати још два члана и у томе да донумимо одлуку.

Председник. На добро немам ништа против тога. У једној зев буде г. Капетановић а у другој г. Др. Марко Леко, јер су они били и у овој комисији.

Има ли још ко на записник да приметн. (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Сад наводите чути, траже се нека уверења од власти. (Секретар прочита).

Има неколико инвентара о постављеним осама. (Секретар прочита наведеће за улице: Тројичку, Војничку, Зорину, Топличку пијацу, Краљевића Марка, Мајданску, Липису — Саско стоваришће).

Усваја ли одбор ове утврђене осе? (Усваја).

Мирослав Бончић. Кад ми усвајамо онако ове осе, кажите ви мени г. председниче, могу ли сгановница тих улица, кад дођу други на наше место — тражити да се то преиначи. Ако могу, онда на што ми то радимо.

Председник. То не може нико да покаже. (Инжињер прочита наведећу о постављеној осн у другој паралелној Душановој улици.

М Капетановић. Не можемо ми дозволити да се ширина улице мења, већ мора да остане онако како је.

М. Јовановић. Овде се комисија далеко упустила и то да се уђе са 4 метра ужутра, па да буде ширина 8 метара.

Немамо ми сметње толико попуштати од регулационог плана. С тога би било мишљења да се овај наведећај упути једној нарочитој техничкој комисији.

Председник. О овој осн као што сте чули комисија предлаже одступање од утврђене растојања једне стране према другој. Дакле да се ширина улице смаља. Међутим ми немамо овде пред собом да брамимо једном већ потписани регулациони план, који морамо да чувамо од честих промена, јер иначе ако би попуштали, отешали би далеко.

Но ми можемо уважити ово што је казао г. Мата и да исто питање унутиној још и нарочитој техничкој комисији да га прочуа и поднесе нам објашњење. У овој комисији било је само једно техничко лице, и требало би да та прочуи још једно техничко лице и да после видимо, можемо ли пристати или неможемо. Ово тим пре, што је доиста кратка улица по нашем регулационом плану и није на штету скобрађаја.

Мирослав Бончић. Ја познам шта је руководило ту комисију да смањује ширину. Тадо је Палилулски трг поред општине ширине још раширала, а онда од уске улице још смањује. Казаће је то регулација, какви су то њихови планови.

Председник. Нисмо знали, да је на овакву осу пристао и државни инжинер — Сад неможемо друго учинити него да упутимо г. Министру, јер само је он надлежан ово да оцени.

Мата Јовановић. Пошто ово мора да иде г. Министру, на онаки начин одавде треба дати уз спровод и одборско напшење, а да би га могао одбор дати, да опет предлажем, да се одреде из одбора бар 3—4 техничара, па да они ову ствар на лицу места прочуо и дају нам напшење за г. министра. Спроводеста г. министру а недати и разлоге, то не иде.

Председник. Прима ли одбор ово мишљење? (Прима). Молим г. Мату да одреди ко ће да буде у комисији овој.

Мата Јовановић. Ја предлажем г. г. Капетановића Штока, Ђ. Димитријевића и Чађевића. (Усваја се).

М. Капетановић. Имам једно питање на г. председника. Још пре 5 година изашла је једна пародба и овде претресана толико пута као да се поси земља и бубре кроз врои. Та пародба отпиштала али се по њој наши инвртори не управљају.

(Свршиће се)

десет и пет хиљада?) к Арбанији. 28. истог месеца — како каже безимени писац — пође и у долину Торијолу (у Горњој Дибри), али га ту дочека Скендербег с петнаест хиљада и страшно разби — 29. јуна.

С тим се ето завриш прва перпода рада овога доиста великога човека.

СПИСАК
ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА
који су платили порезу
ЗА I. ПОЛУГОДИШЊЕ ИЛИ ЦЕЛУ 1892. ГОД.

(Продужење)

1306. Антонија Стаменковић служитељ управе монон. добара
1307. Аксентије М. Тодоровић магазиџија
1308. Алберт Бурић штампар
1309. Антон Вампатек пол. чувар Дув. пар. Душтва
1310. Андра М. Петровић писар
1310. Арсеније М. Калачки прот.
1311. Апостол Дуданчић, прват.
1312. Андра Вукашиновић помоћн. благ.
1313. Атанас Рестић, проте.
1314. Арса Божић, служитељ
1315. Андра Атанић, капетар
1316. Алексе Мандур професор
1317. Андра Стевановић професор в. школе
1318. Андра Теофилић професор в. школе
1319. Аврам Р. Тирнанић пивкуп.
1320. Аћим Гавгеровић касапин
1321. Арон М. Леви трго.
1322 Алекса Антоновић агент
1323 Антон Јохан ковач
1324. Анта Мудовчић доберет
1325. Алекса Стојадиновић пилар
1326. Антоније Каруовић бив. брад.
1327. Антоније Васиљевић надбитан
1328 Андра Одавић, трго.
1329. Алекса Костић обућар
1330 Агон Божовић чиновн. мин. иностраних дела
1331. Аврам Павловић позорн. чарпиарс
1332. Антоније Р. Ђорђевић прав. чарпиарс
1333. Андра Николић министар
1334 Антоније Максимовић служитељ
1335. Арон Костић учитељ
1336. Атанасије Вучковић професор
1337. Аврам С. Леви чиновн. управе монопољ. дућана
1338. Антон Бардун декоратор нар. позор.
1339. Андреја Антоновић декоратор нар. позоришта
1340. Анђелко Јелтић служитељ нар. позор.
1341. Алекса И. Савић чинов упр. фондова
1342. Алекса Борисављевић чинов. управе
1343. Арса Дукић чин. нар. банке
1344. Алекса Ивић, чиновн. нар. банке
1345 Алекса Бедрић, служ. нар. банке
1346. Арса Марковић прват. мин. правде
1347. Атанасије Калетан-Сакић судија Дух. суда
1348. Антоније Стаменов служ. убоја, сдаљалиште
1349. Атанасије Шиљовић пр. телеграфиста
1350. Андреја Тодоровић служитељ телеграфа
1351. Андреја С. Тодоровић пр. телеграф

---

[1]) Варијације и ове остади, које су, рецимо ово, опет не тако уадале, тврде, да је Албанија имала 4—500 војске и то ово компанија. Али тако се лако опере бесмислена цифра. Ов вели, да је њих било само 25.000 а то и још и мало, ако не одвише, да се прикупило и српска војска. Gion., loc., 93.

1352. Аранђел Живковић осбрикант
1353. Благоје Т. Недић, пореник
1354. Божа Гавриловић члан полиц.
1355. Божа Богдановић, служитељ
1356. Благоје Савић трговац
1357. Вожа Ђелдовић трговац
1358. Вожидар Божовић кад. трговац за целу годину
1359. Благоје Трнковић месар
1360. Благоје Мијаилов Ђ. надзирач за целу годину
1361. Вранко Мушицки писар мин. иностран. дела
1362. Вранко Петровић секретар мин. иностран. дела
1363. Вешинов Вуле жељач
1364. Вранковлаз Пушић, чинов. мин. иностран. дела
1365. Благоје Ђорђевић посат паркиране
1366. Божидар Прокић професор
1367. Вранко Ђ. Вранковић сведет. п. банке
1368. Борисав Ј. Јелић чин. п. банке
1369. Благоје Марјановић техан
1370. Богдан Гавриловић професор в. школе
1371. Благоје Цветковић механичја
1372. Васа Ил. Живковић, контролор
1373. Васа Ил. Миленковић члан
1374. Васа Октобић, служитељ
1375. Вилијар Рајковић кад. трговац
1376. Васа Фадимовић лаборант
1377. Вилије Стевановић вежлод.
1378. Владан Ђорђевић лосланик Србије
1379. Владимир Ђотић конзул
1380. Владимир Карић конзул
1381. Вејин Нешовић служитељ мин. иност дела
1382. Војислав Марковић приватиџ
1383. Војислав Марковић кад. т. гов. целу годину
1384. Вдад. Петрован учит.
1385. Васа Виторовић посат паркиране
1386. Владимир Марашковић чинов. паркиране
1387. Владимир Пешић кадет. паркиране
1388. Васа Давић п. официр
1389. Владимир Малина учитељ
1390. Владимир Ил. Савић чинов. управе монополна дуванa
1391. Васа Тешић служ. управе мон. дуванa
1392. Васа Вучковић кашт, управе мон. дув.
1393. Васа Петровић баштован
1394. Вајдо Енгелијанић млађ. пар. конзр.
1395. Васа Стаинић служ. управе конд.
1396. Васа Калинарац служ. пар. банке
1397. Васа Д. Јов конд чин. управе конд.
1398. Владимир Алексић прав. дух. Суда
1399. Васкрсије Алексић служ. телеграф.
1400. Васа Петковић бакалин
1401. Владимир Ђорђевић служ. телеграфа
1402. Вељо Бошковић адвокат
1403. Владислав Вудисављ. предавач.
1404. Владимир Губернац касеп.
1405. Владин р Ђ.ирковић стакалар
1406. Владимир Ф. Сашић бербр,
1407. Вацеслав Шрндраковић писмоноша
1408. Гргур Милисављев земљомер
1409. Гроздан Стевановић служ. мин. инв. дел.
1410. Гаврл Аџе Сплавчанић касеп.
1411. Гаврл С. Неранџић магазлнер
1412. Гаврл Павловић посат дрвиче
1413. Гаврило Јаловенчк прокт. паркиране
1414. Гавша Аранђел влашлар мун. повор.
1415. Гавра Милорадовић писар држ. савета
1416. Гаврило Матић п. телеграф
1417. Гргур Милованковић професор в. школе
1418. Гавша Андријевић банкин полу год
1419. Гавгорнја М. Поповић писар
1420. Дагорин Јенко капелана народ. повор.
1421. Драгутин Ђ. Ђорђевић гл. књиговођа дрвиче мопол. управе
1422. Драгутин М. Стевановић чин. пар. банке
1423. Димитрије Димитријевић чинов. управе фондова
1424. Димитрије М. Јовановић рачуновођа мин. приде
1425. Драгутин Стаменковић чинов. држ. Савета.
1426. Дим. Сашковић пр. телеграф.
1427. Драг. Спужај телеграф.
1428. Димитрије Јовановић служитељ Дух. суда
1429. Драг. Ј. Антонијевић телеграф,
1430. Драгомир Стојановић писар Дух. суда
1431. Драгутин С. Бодн чинов. управе монопол. дувана
1432. Димитрије Радивојевић служитељ мин. приде
1433. Димитрије Марјановић техан
1434. Дим. Карамарковић телеграфист
1435. Драгутин Мијушковић пр ф. в. школе
1436. Драгутин Поспишковић секр. п. школе
1437. Драгутин Милутиновић проф в. школе
1438. Димитрије С. Јовановић учитељ
1439. Јовреп Радојчић поморин
1440. Јован Илић тробар
1441. Љубомир Јовановић банин кројач
1442. Љубомир Узун Марковић пушионик у пенсији
1443. Љубомир М. Јаковљевић пенсионер
1444. Љубомир Павловић писар у пенсији
1445. Љубомир Ж. Стојановић председник суда у пенсији
1446. Љуба Ристић писар општине
1447. Љуба Ил. Бошковић рачуновлсатал
1448. Љуба Ил. Мутањ. п. пореник
1449. Љуба Стојановић прашкавт
1450. Љуба Николић члан пореске управе
1451. Љубомир Милутиновић, трг. кајса за I полугоб
1452. Љуба Јовпимовић, кмлжар за I полг.
1453. Љубомир Игнатовић ирикал фабрике дувана
1454. Љубомир Алексић служ. општински
1455. Љубомир Нешић конак вет. школе
1456. Љуба Јовановић писар варошког суда
1457. Љубисав Петровић поћан стражар
1458. Љубомир Баковић поћан стражар.
1459. Мијаило Николић, уч. у шпед. за I под.
1460. Мијан Јовић, опанчар за целу годину
1461. Мијаљ Нешовић поћан стражар
1462. Мидан Марочић, пожар. општ. за I. и II. полугоб
1463. Мидосав Ружић, ноћпари фаб. дувана
1464. Мидден Вучковић род. фабр. дувана
1465. Мидов Бранковић крајач фаб. дувана
1466. Мидов Милосављевић ирикал фабрике дувана
1467. Милоје Живковић ирикал фаб. дувана
1468. Мидосав Милијановић ирикал фабрике дувана
1469. Младен Стаменковић ирикал фаб. дувана
1471. Мих. Татаровић писар мин. унут. дела
1472. Мирко Миланов клучар мин. унут. дела
1473. Мелентије Савић служ. мин. унут. дела
1474. Мирко Деко комшар мин. унут. дела
1475. Мих. Вукашевић писар мин. гиђе. дела
1476. Милош Крсмановић служитељ тошчарске Економије
1476. Милан С Петровић настојник тошчарске Економије
1477. Милоје Гајић чинов. мин. природе за I полугоб
1478. Младен Милошевнћ пензион. за I полугоб
1479. Мирдје Јовановић благајник општ. пар. Београда
1480. Мата Јовановић благај.
1481. Мијајло Петровић, трг. за I и II полг.
1482. Марко Ђурић служит. за I. полг.
1483. Младен Ђ. Милосављевић писар нар. Суда
1484. Младуп Марковић стражар фаб. дув.
1485. Милован Радојчић служит. за I полг.
1486. Младен Читаковић служит. за I. пол.
1487. Младоје Симић потпиш. ар. гар. за I. полугоб
1488. Михајло Хорватовић и Ђорђе Арсеновић официја. и бапд. за I. полг.
1489. Младен Буквановић официр. за I. полг.
1490. Мијајло Ружбић гатиш. за I. полг.
1491. Милан С. Убавкић учитељ за I полг.
1492. Младен Карбелић служ. појне одеће
1493. Младен Ђорђевић кмлж. појне одеће
1494. Младоје Ил. Младовић дпјурист појне одеће
1495. Млада Дрошљак благајник појас одеће
1496. Милан Милошевић служ. појас одеће
1497. Младен Марковић прокт. појас одеће
1498. Младен Поповић служ. појас одеће
1499. Мијајло Поповић трг. кајсе за I полг.
1500. Милан Живић столар за I полг.
1501. Милан Вукомановић пр. жељ. за I полг.
1502. Младен Весић, Чанић, радн. за I полг.
1503. Младоје Бешић поћан стражар
1504. Милош Чолопак поћан стражар
1505. Младуп Немадинић поћан стражар
1506. Милош Лепосић поћан стражар
1507. Младдан Радосављевић поћан стражар
1508. Марко Вуковић поћан стражар
1509. Мијајло Милошевић поћан стражар
1510. Мијајло Тапићсвић поћан стражар
1511. Милош Цветковић поћан стражар
1512. Младен Радосављевић поћан стражар
1513. Марко Младенов поћан стражар
1514. Марко Јонић поћан стражар
1515. Мијајло Луковић поћан стражар
1516. Младен Младовановић поћан стражар
1517. Младоје Рибровић поћан стражар
1518. Мита Тачковић поћан стражар
1519. Марко Нешовић поћан стражар
1520. Мита Рашковић поћан стражар
1521. Младоје Данковић поћан стражар
1522. Младен Перовић поћан стражар
1523. Младен Радивојевић поћан стражар
1524. Марко Владовић поћан стражар
1525. Марко Брашковић поћан стражар
1526. Марко Бојовић поћан стражар
1527. Марко Јечевић поћан стражар
1528. Младен Јовановић поћан стражар
1529. Нестор Ристић касеција
1530. Никола Јовановић и Благоје Јовановић кмж.
1531. Пијћор Јовановић зук. у пенс.
1532. Петар Јовановић хоморин
1533. Петар Перетин чиновник за контроле
1534. Петар Марковић сачинитељ општине
1535. Павле П. Козелац чиновник главне контроле
1536. Петар Ј. Перушинић чиновник главне контроле
1537. Петар Радосављевић, трговац за I полугоб
1538. Петар М. Лубојшић чиновник главне контроле
1539. Петар Карбелић бројач
1540. Панта Матодовић благајник
1541. Павле Вујић касир мин. финансије
1542. Павле Обрадовић, касација за I и II полугоб
1543. Петко Грујић добар
1544. Петар Недесимић надзорник фабрике дувана
1545. Петар Вељовић знотељ. за I полугоб
1546. Петар Обрадовић трговац
1547. Петар Рапосник учитељ пртљка
1548. Панта Иванков судија нар. суда
1549. Петар Дамић, помоћни општински за I полугоб
1550. Панта Живковић, Марко Денић, Јован Обрадовић и Коста Дукић абвџиг за I полугоб
1551. Петар Младенић банов
1552. Петар Благојевић писар министарства правде
1553. Петар Ђ. Симић пенгар за I полугоб
1554. Павле Антић колар вет. школе
1555. Прока Жогић конак вет. школе
1556. Петар Вукадиновић, чиновник за I полугоб
1557. Петар Радовановић и Тодор Михајловић, трговци за I полугоб
1558. Петар Н. Кпић, чиновник задруге за I полугоб
1559. Павле Цвечанин надзорник фабрике дувана
1560. Павле М. Стевановић секретар апелације
1561. Петар Стојановић, касеп. за I полугоб
1562. Петар Стевановић, добар за I полугоб
1563. Петар Недељковић, бакалин за целу годину
1564. Петар Н. Николајевић трговачки калфа за целу год.
1565. Павле Панта служитељ топчидерске економије
1566. Петар Ковач служитељ министарства унутрашњих дела
1567. Петар Милосављевић радник фабрике дувана
1568. Павле Тотошка стражар фабр. дувана
1569. Павле Тајр ирикал фабрике дувана
1570. Петар Петровић, служитељ нове женске школе за I полугоб
1571. Радосав Урошев, пиварски радник за I полугоб
1572. Риста Илић, писмонош за I полугоб
1573. Риста Миленковић, приватиџ за I. полугоб
1574. Радосав Костић опанчар
1575. Радосав Радосављевић служитељ појас одеће
1576. Радивоје Милојевић поћан стражар

1577. Радосав Димитријевић поћини стражар
1578. Ранко Милошевић поћини стражар
1579. Риста Лукић поћини стражар
1580. Ранко Милутиновић поћини стражар
1581. Риста Миленовић поћини стражар
1582. Риста Николић поћини стражар
1583. Радивоје В. Михаиловић практикант
1584. Раша Милошевић начелник министарства финансије
1585. Радоје Лукић служитељ главне контроле
1586. Риста Новаковић служитељ
1587. Радосав Срећковић чувар
1588. Риста Младенић трговац
1589. Риста Вадемић начелник у пећији
1590. Радисав Тодоровић начелник у пећији
1591. Радосав Милетић кућанин у пећији
1592. Ранко Стојковић секретар у пећији
1593. Риста Данић конџа у пећији
1594. Радосав Лукић кравар
1597. Рајко Пећић надз. конак.
1598. Ратко Љубичић б. бик. за целу год.
1599. Радосав Спасојевић свећар
1600. Радисав Тодоровић
1601. Рајко Пећић кришат фаб. дувана.
1602. Риста Николајевић трг. пом.
1603. Радосав Милорадовић стражар фабр дувана.
1604. Риста Милутиновић поморник
1605. Радомир Радовић поћини стражар
1606. Раваз Малошановић поморник
1607. Рајко М. Данчић практ. управе фонд.
1608. Радислав Вуичић и Наход Кумановић бакали
1609. Радоје К. Лешљанин бак.
1610. Радосав Вишић директор трговачке школе.
1611. Риста Лазаревић поморник
1612. Риста Гвозденовић свећар.
1613. Радоје Милутиновић служитељ тополчарске економије
1614. Рад. Шљивић практикант министарства унут. дела
1615. Светозар Ј. Поповић чиновник
1616. Средоје Обрадовић служ.
1617. Светозар Алексић општ. пол.
1618. Сима Ц. Живковић поштар
1619. Светозар Стаменковић тр.
1620. Станимир Марковић и Јеша Лучић трговци
1621. Сава Ј. Матровић прак.
1622. Соломон М. Де Мајо сигнитар
1623. Светозар К. Стојадић свирон
1624. Светозар Бабић дел. тр.
1625. Стевица Мишић б. општ.
1626. Стеван Петровић поштар
1627. Станко Димитријевић индитар
1628. Стеван Љубомировић служитељ војне одеће
1629. Срећен Божовић поћини стражар
1630. Стеван Угреновић поћини стражар
1631. Стојадин грубљановић поћ. стражар
1632. Стојан Радојковић поћ. стражар
1633. Стеван Радивојевић управник војне одеће.
1634. Стеван Божић служ. војне одеће
1635. Сава Алексић поћини стражар
1636. Сава Костић поћини стражар
1637. Сава Нарад поћини стражар
1638. Сава Стојковић поћини стражар
1639. Светозар Филиповић поћини стражар
1640. Спасоје Стевановић поћини стражар
1641. Стеван Ничотовић поћини стражар
1642. Срећко Петровић служитељ вој. одеће
1643. Светозар Д. Видаковић професор
1644. Сима Стевановић служ.
1645. Светозар Ракић инжинер
1646. Стеван Јеленић писар тополчарске економије
1647. Светислав А. Ђорђевић практ.
1648. Срећен Михаиловић практ.
1649. Сима Вукајлић пенсионар
1650. Светозар Ј. Марковић апотекође
1651. Сима Гаврићевић пенсионар
1652. Сава Б. Иванович архивар
1653. Стеван Драгутиновић вој. пушкар
1654. Самуило А. Адут бакалин
1655. Стојан Стевановић служитељ
1656. Стеван Николић служ. богоса.
1657. Сима Вукомић пекмезџија
1658. Сима Нарко служ.
1659. Стеван Поповић начел. у пећији
1660. Стеван Пешић контр. у пећији
1661 Стојан Новаковић министар у пен.
1662. Станко Васовић кафеџ.
1663. Стојко Павловић мајор у пенз.
1664. Стеван Николић рачун. у пећији
1664. Срећен М. Јевтић чиновн. у пећији
1665. Стеван Ђ. Јовановић возоб. у пећији
1666. Станојо Илић председ. у пећији
1667. Стојадин Калић пук. у пећији
1668. Стеван Јовановић рачуноисп. у пећији
1669. Стеван Зарић инж. у пећији
1670. Стеван Ђорђевић прота. у пећији
1671. Стојан Павловић касир. у пећији
1672. Сима Ђ. Поповић окруж. у пећији
1673 Сима А. Добросављевић књиговођа у пећији
1674. Светозар Стевановић чл. вон реде у пећији
1675. Светозар Хаџић пук у пећији
1676. Сергија Стаменовић учит. у пећији
1677. Сава Поповић рачунолс. у пен.
1678. Светозар Јовић чарад. у пен.
1679. Светозар Николајевић проф. у пен.
1680. Светозар Ђорђевић рачуноисптач у пећији
1681. Стеван Рајевић учрад. у пећији
1682. Светозар Марковић контр. општ.
1683. Стеван Трнковић служ. опште
1684. Стевица Јовсимовић кмет
1685. Стеван Вељковић фамдуз
1686. Стеван Јаков чиновник главне контроле
1687. Спасоје Симић проф. реалне
1688. Стеван Петровић чиновник главне контроле
1689. Светозар Мило јевић начелник минис. финансије
1690. Станоје Стевановић контролор
1691. Стевоје Стојковић служ.
1692. Стојан Петровић практ
1693. Сима Мокчиловић индитар.
1694. Сима финансиски бакалин за целу годину
1695. Сима Костадиновић трг.
1696. Стеван Вељић служ. опште
1697. Спасоје Илић служитељ
1698. Стеван Јаковић учитељ
1699 Стеван Милошевић писмоноша
1400. Спасоје Ранковић трг.
1401. Самуило Алин трг.
1402. Стеван Бучићевић стражар за целу годину
1403. Сава Дујић мерач општ.
1704 Сима Р. Обрадовић трг
1705. Свет. Младенић кришат фаб. дувана
1706 Сергије Марковић калеи кројачки
1707. Стеван Шћан учитељ опште
1708. Станимир Секулић тамбуран
1709. Светислав Лукић радећи фабрике дувана
1708. Стеван Младенић практар фабрике дувана
1711 Стефан Лалић радећи фаб. дувана
1712. Стеван Јовановић радећи фабрике дувана
1713. Стеван Ђирић кришат фаб. дувана
1714. Стевка Митић кришат фаб. дувана
1715. Сава Тутунџић пенгар
1716. Стеван Костић чиновник
1717. Светозар Младенић контрелор управе фондова
1718 Светозар Бојковић брегар
1719. Светозар Т. Теофиловић писар дував. монопоље
1720. Светозар А. Стојадинић практ.
1721 Сава Младеновић пенсионер
1722 Стојан Живковић писар
1723 Срећен Косковић писар
1724. Стојан Давчић пенсионер
1725. Стеван Дамјубић трг. пом.
1726. Светозар Јанковић трг.
1727. Срећко Радуновић оп. служ.
1728. Стеван Јовановић оцинчар
1729. Серћеван Ристић кав.
1730. Сима М. Цекарјановић ђурчија
1731 Сава Срећковић пенсионер
1732. Стојан Стојковић чувар општ.
1733 Светозар Вујадинић писар министарства војског
1734. Сава Јовановић пожарник
1735. Сава Росић општ. служ.
1736. Сава Тодоровић кодар вет. школе
1737. Стеван Дамјић кодар у вет. школи
1738. Светозар Дамјић кодар у вет. школи
1739. Сава Илић Дуђурџија
1740. Сима Врачевић судија
1741. Стевоје Јевтић злагар
1742. Светозар Дамјанац писар поглавице
1743. Сава Вељковић дебр
1744. Соломон Ј. Леви б. трг.
1745. Стеван Тодоровић
1746. Стеван Максеф служитељ вар. суда
1747. Светислав Ј. Стаиојевић адвокат
1748. Стеван Параподић служитељ
1749. Стеван Ст. Стевић трг. пом.
1750. Стеван Јрисић служитељ тополчарске економије
1751. Стојан Стевић служитељ инж. унутр. дела
1752. Сава Младеновић служитељ минис. унут. дела
1753. Сима Стевановић М. Павловић трг. пом.
1754. Спасоје Стевановић трг.
1755. Светозар Јовановић рачуноисптач војне одеће
1756. Тома Малетић поћини стражар
1757. Тодор Јовановић кадар
1758. Тодор Бугарин писар
1759. Танасије Коларовић поћини стражар
1760. Таса Петковић поћини стражар
1761. Тодор Аћимовић служитељ вој. одеће
1762. Тодор Поповић управник војне одеће
1763. Танасије Петровић служитељ војне одеће
1764. Тома Ђурић и Младен Љубишковић трговци
1795. Таса Н. Спасић трг.
1766. Таса Стевановић служитељ
1767. Тома Тасић чл. комтр. у пенз.
1768. Тодор Малорадић пиљарац у пенз.
1769. Танасије Симић срез. начел. у пензији
1770. Теофило Спасојевић рачуновс. у пенз.
1771. Тома Ић- Костић чиновн. у пензији
1772. Тома Ђорђић кадетар у пензији
1773. Танасије Ђурић в. пушкавац у пензији
1774. Тодор Ђурић рачуноисптач у пен.
1775. Тодор Рашић поморник
1776. Тома Марковић адвокат
1777. Тодор Анђелковић месар
1878. Тома Пинтеровић чиновник главне контроле
1779. Тодор Мојсиловић поморник
1780. Тодор Наумовић слово слагач
1781. Танасије Бекаповић писар
1782. Танасије Чолић рад фаб дувана
1783. Тома Томашевић продук
1784. Тома Ђ. Стојановић надзирач
1785. Тома Јанковић кантор
1786. Тома Јовановић радећи фабрике дувана
1787. Тодор Мишић општ. кочијаш
1788. Тодор Дамјанов кобација
1789. Тодор Јанић општ. контрол.
1790. Ташко Петковић нас.
1791. Тома Ђ. Цвић Јаксовић чиновник
1792. Танасије Марковић оп. извршит.
1793. Таса Стаиисављевић кмегов.
1794 Тома Јованович кришат фаб. дувана
1795. Теофило Кочићанац поћини стражар
1796. Тихомир Рајевић поћини стражар
1797. Танасије Јованович свирач
1798. Тимошије Н. Радовић дрвар
1799. Урош Благојевић служит.
1799. Угрин Стаиојевић општ. служ.
1800. Урош Радисављевић послуж.
1801. Филип Јанић економор
1802. Филип Крстић служитељ
1803. Франц Тлапнадер берберн
1804. Филип Рељек кондуктер у пензији
1805. Филип Тајић кондуктер. у пензији
1806. Филип Николић сарач
1807. Франц Вишетчал привилегију
1808 Фрања Тобелар пиџџстр.
1809. Фердо Шлаке хемичар инж. унут. дела
1810. Фрања Хелаш адот. пом.
1811. Фота Нерандић трг.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 34. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЈЕ СРЕДЊЕ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 16. Августа 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нека шаљу уплатницом на општинску
суд а све преписке управи на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНСТВО

Према извештајима грађанских комисија, који ради санитетски преглед дворишта, грађанство се врло слабо одазива наредби о одржавању чистоће и дезинфекцији нужника и помијара. Поште ради тога још није поступила а а опасност од колере још није престала, то суд општине вар. Београда, позива тач. 6. чл. 36. закона о општинама попова и то последњи пут

НАРЕЂУЈЕ:

1.) Да се дворишта одржавају у чистоћи;

2.) Да се нужници и помијаре праве и уредно дезинфекцију карболом и галицом као прописаним средствима;

3.) Да се улице при пут у одређене дане чисте, и

4.) Да се хоров и гробљанска испред и у плацовима, испред кућа на улицама, по дворштима и баштама сече и уништава.

Овом се прилком напомиње грађанству, да ће се са непослушнима поступити по § 826 крив. закона, у вези са расписом г. министра унутрашњих дела од 7. Јула 1889. год. СБр. 3907, а казна је по тој законској одредби до тридесет дана затвора или сто педесет динара у новцу.

Имена свију кажњених имаће се на јавност преко „Општинских Новина".

АБр. 9057. Од суда општине вар. Београда. 14. Августа 1892. године.

ОГЛАС

4-ог овог месеца ноћу око 12 часова, украдена је једна потпљена дерегла која је имала иза Сану, као и једно буре средње величине, празно.

Суд општински позива сопственике ових ствари, да се ради пријема истих обрате одељку варошко-дунавском ово општине.

Од суда општине вар. Београда АБр. 9069. 13. Августа 1892. године.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА.

59. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

5. Августа 1892. год.

Председавао председник г. Милош. Р. Марјановић, од изборених одбр. г.г. И. К. Пословић, Др. М. Т. Лека, С. Аврамов, А. Дамјановић, М. Д. Вапцаровић, Јов. Вујовић, Б. Б. Михајловић, М. Трипковић, М. М. Ђорђић, Ст. Чубелић, А. Ј. Одавић, Ђ. Ж. Нешић, Ф. Васиљевић, Р. Дробњаковић, М. Вељковић, В. Тодоровић, Др. П. Поповић, Др. Аднађ.

I.

Прочитао је записник одборских одлука од ове године 30. Јула о. г. и у одлуци Бр. 503. учињена је ова измена: да је председник општине изјавио, да је у статистичком одељку поште средње оволико, колико је потребно, да се даља рад статист. одељења успешно развија.

У одлуци бр. 505 више предмете преко молбе г. др. Лека на дневни ред, за је одлучио да се са решењем овог питања причека. Док стална кадровска комисија не учини стористу са предузимањем према одлуци одборској од 27. Јула 1892 год. АБр. 8877.

II.

Одборник г. Др. Марко Лека изјавио, да би желео, да се у списку за пензионе одбора, да ће он поред осталих дужности имати и ту, да установи геодетски одсек у грађевинском одељку општине београдске.

Одбор је усвојио ову преведбу г. Др. М. Т. Лека.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд. АБр. 8870, 8888, 8890, 8894, 8898, 8889, 8834, 8897, 8871, 8832, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је једногласно да се му Милица Крстановић, Васа Врбљанац, Марија Радивојић и Петар Цветковић непознати; да су Сава Краљевић, Филип Богојевић и Катарина Поробић добро владали и досад се имовно стање; да су Васа Николић и Таса Драгутиновић, добро владали и средњег имовног стања; да је Живко Николић добро владалац и сиротног имовног стања.

IV.

Председник изнеси одбору на вишење молбе, који се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 8903, 8914, 8895, 8812, 8867, 8793, 8973, 8974, СБр. 13802, 13927, 13832, 13864, 13772, 13740, 13982, одбор је нашао, вишење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца: Данице Свилићеве, Милице Мијатовићеве, Живке Јовановић, Петра Марјановића, Љубомира Јовановића, Драгице и Михаила Радивојевића, Љубице Јовичићеве, Младе Васића, Ане Живојновић, Мике Сашића, Пелагије Богдановић, Аде Пековића, Ђорђа Поповића, Петка Стојановића и Саве Марчетића, па тек онда да им када тражено уверење.

V.

Председник изнеситава одбор, да је суд општински решењем својим од 1. Авг. о. г. АБр. 8816 решио, да цена дебу буде за храм настојност дана месеца Августа дидесет пара дин. од килограма.

Одбор је примио к знању ово решење судско.

VI.

Да би општина могла и даље одговарати својим обавезама ове предузетих радова на уређењу и улепшању Београда, одбор је општинска на предлог председника општине једногласно, да се општина београдска може приморано задужити код ирих Народне Банке Краљевине Србије још са једним милионом динара поред досадања два милиона, која је приморана позајмица одобрена законом од 18. Фебруара 1892. год. изменама и допунама закона о грађевини у Београду од 1884. год.

VII.

Одборско поверенштво изабрато у седници од 25. Јула о. г. АБр. 8808, да као стан за стари Скупштински подаоци свој извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 8975 одбор је одлучио, да исто поверенштво прегледа и нађу Стевана Пишлића трг. сод. и о њој поднесе извештај.

VIII.

Председник извештава одбор, да је Управа вар. Београда известила Суд општински актом АБр. 8702, да је напала стан за свој благајницу и закључила уговор о закупу, осим суд општинске неће поступно према акту АБр. 8615.

Одбор прими к знању овај извештај с тим, да се учине протест код надлежне власти, због овог поступка од стране управе као и да се тражи од државе, да плаћа општини кирију за зграду, у којој је Министарство правде и у којој је била благајница управе тарезни.

IX.

Књиговодство општине београдске поднеси извештај о стању појединих уређених партија с предлогом, да се за прекорачене партије одобре накадни кредити.

По прочитању тога извештаја ББр. 2723 одбор је одлучио, да одборско поверенштво за преглед главне касе општинске прегледа и прочуа овај предлог, па поднеси одбору своје мишљење на решење.

X.

Председник извештава одбор, да је Јога Крстановић, трг. београдски и заглухом члан општине накрасне пријатно у Врањској Бањи.

Одбор је примио к знању овај извештај с тим, да одбор општински кореспондентно учествује ова погребу.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Према извештају приређивачког одбора Врањске занатлијске изложбе — изложба је продужена до конца Августа тек. године.

Господин министар народне привреде потврдио је избор члановитва главног трговачко-занатлијског одбора за текућу годину г. Јована Анђелковић кујунџија, а подпредседник г. Марко М. Марковић трговац.

Према разној одлуци одбора општине београдске, редакција листа „Gazette des Etrangers", који излази у Пешти, издала је књигу (свеску) Београд у речи и слици.

Свеска је штампана на српском, француском, немачком и мађарском језику са 60 слика

Књига (свеска) ће коштати од прилике око 2 динара.

Одштампање о овој књизи донећемо у једном од идућих бројева нашега листа.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска на дан 17. Августа ове године, држаће оферталну лицитацију, за набавку 700 метарских хвати дрва, за огрев суда и основних школа.

Кауција се полаже, од стране српских грађана у 1800 динара а од страних 3600 динара у готовом новцу или државним напрама од вредности.

Оферти морају бити снабдевени прописном таксом у маркама и предаваће се заједно са кауцијом горњег дана од 9—12 часова пре подне благајни општ. суда. а отварање се комисионо истога дана тачно у 12 часова на подне.

Услови се могу видети сваког радног дана за време канцеларијске а и на сам дан лицитације у књиговодству општине суда.

Од суда општ. вар. Београда 29. Јула 1892. год. Београд. АБр 3741.

Општина београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра набавке и разна права, и то:

1. Септембра 1892. год.

Плац постојећи у овд. вароши више чесме кнегиње Љубице за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1893. год.

2. Септембра 1892. год.

Њиву до Убаљинћа винограда за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1895. год.

3. Септембра 1892. год.

Права на пашарину таксе за фијакерске станице за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. год.

Ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општине варошн Београда.

Услове ствке од ових лицитација могу се видети у рачуноводству до дана лицитације сваког радног дана за време канцеларско а и на сам дан лицитације.

Од суда општине вар. Београда 9 Августа 1892 год. СБр. 14018.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. белешкама)
Држан 22. Јула 1892. год.

(свршетак)

С тога би желио т. пред. да одговоре за што се та пређба не врши а држи да би требало издати налог кварговнка да се те пређбе најстрожије придржавају. Ево овде у комшилуку изнели се земља са једног имања па се поси доле на Дорћол а пред улицу где пролазе просци се земља и тако је гротна прашина да се неможе пробн нити се могу на кућама прозори отворити.

Председник. Зато је уперед што ће г. Канетановић. Он ће да се кола за изношење земље и шуброта конструирају тако треба те да неће се просипало по улицама. Ја сам већ учинио корак односно ових кола, па пре да општина предходи примером и кад то учини позваће и остале да своја кола тако уреде.

М. Канетановић. Добро. али док таква кола буду готова, треба наредити предузимачу или оном чија се земља носи, да очисти прашину са улице.

Друго. Ко дозволи ономе на терашијама да гаси креч на сред улице?

Председник. Ја нисам дозволио, а нисам ни видео. по учињеу што треба да се спобрајају не смета. Сад да вођемо даље.

Као што сте изволели чути из записника биће свечано отварање водовода на Петровдан и томе чину тако важном за Београд приредиће се та свечаност. На исту треба позвати Његово Величанство Краља — г. г. Краљевске намеснике и Краљевску владу и друге достојне наше. У то име ја вас молим да ме овластите, да могу лично са још 3—4 одборника отићи и позвати Краља Намесника и владу — Одобравате ли предлог да се ово изврши? (Одобравано).

Сад изволите чути извештај комисије о општ. Београда — г. Др. Паво Поповић прочитаће. (чита)

М. Канетановић. Господо. У Мађарској излази једна књига са сликама и историским описима варош, и то у форми као новине. Мађари имају у опште свој један оделак, које је нужност да чини све исто туђе, те да странци у Пешту долазе. Они сваки страпцима иду на руку, како би им се олакшало сталовање у Пешти. Ова су у томе и успели. Није само у Пешти, него у свима великим варошима и то не само онако значајно, него има и приватна друштва, која имају за цељ потпомагање и примакпавање страпцима. Мађарско друштво има свој парочити биро. То друштво почело је да издаје књиге у којима поједине варошн описује. Оно има извесна број сповних предплатника на које штампани такве књиге. Сад ово друштво хоће да оштне и све варошн на истоку. Сад је у питању да ли ни ово Београд доноспти да нам неко из Пеште описује Београд ако ми сами не састанемо редакцијом одбор који ће нам описати Београд онако, како нам ми сами не бн проетрали нашу историју.

Ми њима не можемо да учинимо питања у овом погледу, зато би нам на свој начин описали Београд и наградили нашу историју. Сад ваљ је ово друштво дошло код нас, на ним људи, да ниши књижевници спреме сав материјал што треба да уђе у ову свеску, ми треба то да примимо.

Сад је друго питање и ја мислим да нико у њему неће бити противан, да пот-

---

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
Никола Вукић
(С једном топографском таблицом)
Течаг награђен првом академијском наградом општине београдске.)

МОТТО:
Скендербег је орао Албанија мотто.

ГЛАВА ЧЕТВРТА.
Повод рада Владислава Скендербегу.

Да се обазремо сад часком на догађаје који су се за то време дешавали у Угарској.

И зато су Турци т. 1443. за врло кратко време биле претрпели два силна удара од Угара: један код Ниша а други код Куновице, ипак питање: ко ће даље бити господарем Балк. полуострва ни за далеко неје било коначно решено. У то бар неје сумњао ни један озбиљнији онданпи угарски државник. С тога и би на сабору угарске господе, који се састаде априла месеца идуће године, поред осталих стварн решење и то, да се он састане и јула месеца исте године а до се до тог времена скупи и сва војска, која је имала поћи да ратује с Турцима. Ну од овога новога похода бар за ово време не би ништа. Борба која је трајала непрестано већ поколнпа година између Угара и Турака беше искрпла снаге и једнпна и другпна. Сем тога султану су долазили све страшнији гласови о спремама општег крсташког похода а и донаће та пријаке неће бити само потресе. С таких разлога обе стране беху врло наклоњене миру. па кад се Турци још појачаше те прво поменуше о њему краљу Владиславу преко нашега деспота Ђурђа ни од Угара му нпко не бн противан и тако се он закључи 13. јула исте године.

Али одмах за овим пријаке се силно изменише и с једне и с друге стране. Мурат беше прешао у Азију да се тамо одмара од свесних послова а остављао на престолу европском четрнаестогодишњег сина свог Мухамеда; од хришћанских пак држава сталоше долазити Владиславу све повољнији гласови о спремама крсташке војне. Флота хришћанска већ беше и напуштала пороруз код Гвиполоа и хвалила се да ће моћи не пустити ни једног турског војника из Азије у Европу. Све те пријаке необично утешаше на све Хришћане а нарочито на папу Еугенпја и он прегну свом снагом да се сједпни мир покпари и да се напоно завојшта на Турке, не би ли се једном нпшгнали из Европе. Да жељу своју остварн било му је у толико лакше, што се његов догат код Владислава, Јулије Чезарини, за време преговора од 13. јула поновно врло неодређено и што ништа не беше утворено у ме пашно.

Краљ Владислав беше човек мек и прорачуна, те лако пристане на разлоге Јулијанове да погпа мир. Истина с Хуњадијем је пшао мало теже, али на посљетку разним обећањима*) обрате и њега. И тако се на сабору од 4. августа исте године реши, да се мир успоставп између Угара и Турака у Сегедину, сматра као и да не постоји и да се војска до 1. септембра скупи и спреми за прелазак Дунава.

Али до тог времена већ се и Скендербегова победа над Али-пашом беше разнела по целом хришћанском свету. Он и његова државица, дотле ништа не чувени не пзвеп,

*) Обећавали су му у Петрургој повећану сакланицу. Доспео Ватрић II. 8.

помогне једно овако издање на овај начин, како ми мислимо. Питање друго је дакле о новчаној помоћи колико да се да — Овај друштвени писаљење траже 5. хил. динара и да општина одвуци 2 хил. књата по једно динар. То би било 7. хил. дин. Ово зато а је општини пред 2. хил. примерака још све оне књиге које ће књижаре ово 4 хил. дин. Општина ће имати готов капиње. Сем тога текст остаће својина општинска. Дакле ми би у стварн имали да издамо 7. хил. дин.

Мислио се тројица сложили, да је поделење да дамо 8. хил. дин. и то у том облеку да четири узмала дин. дако за књиге и да добијано 4. хил. екземплара.

Од какве би важности то било не само по нас овде у Србији, него и на овај свет, што је нама Србије држим да неби требало да вам доказујем. Држим да је сва ова стваг ова довољно објашњена а ако но хоће још какког објашњења можемо још објаснити. Опис у тој нашој књиге не на четири језика.

Соломон Јарејев. Лепа је то стваг која нам се нуди и ја немам начелно ништа против ње. али ни немам довољно и дајово важних послова за које нам много новаца треба С тога да приликно ово као да одложимо извршење за доцније.

Бока Димитријевић. У неколико ме је предкитрво Соломон то казао ово што сам ја хтео. Београд је, господо, у реконструкцији, и не би било згодно сећивати га сад. Друго ми имамо за сад преких послова. Што рече г. Капетановић да ће књиге продати, и то му ово да ће стојати. У начелу, дакле можемо примите предлог али да останемо да се после среди доцније када врем буде уређенија, обновљења и кад будемо новцем подмирили преке потребе.

Што се тиче бојазни да ће Мађари да нас за свој рачун оцрне, тога се не треба плашити јер реакција нема новаца па то, а други листови и опало су безобразнији па ће продужите своје писке лажи и ако ми ову понуду прихимо.

Што се вели да друштво почиње опис истока с Београдом и то не стоји јер Цариградд има своју опис. Верујем. кад оду у Софију, да ће тако казати на питрешња приј ем, али нека и то буде, само ми да чинимо све онда кад треба и према нашим приликама.

Милош Трнавски. Ја би му допослио да прва Београд и да продаје па нека се тако користи продајући по 2—3 дин. комад.

Др. Аласовић Први пут кад сам чуо ову понуду учинило ми се да ово није баш тако важна али кад сам чуо разлоге г. Капетановића ја исправно нашем да ме је он приволео томе предлогу и ми треба да га примимо у толико пре што у њему неће бити описа града само него и свега историског развића и културног рада Београда. Да је тако опис нашим судите по томе што нас многи западњаци још сматрају, истина не као полудивљаке, а оно као „оријенталисте". Неће да поимају јер једак нашан разлог који је и г. Капетановић наговестио, са чега би ово требали допустити да се ово издање у Пешти штампа на одтле растура. Ви тај разлог реч и сами знате.

Мислим да би штедња била у овоме случају штетна и налазим да би нашло прихватити понуду

Милан Капетановић. Г. Бока Димитријевић рече да не треба да се бојимо да ће нас Мађари ружно представити, а ја велим да они то чине стално и ни ба се дивили бестидности и неучешној лажи којом се они и у најновије време служе. Ово је извештај од једнога човека кога морамо да поштујемо и коме верујемо. Он нам вели ово: Неки мађарски листови појмио се не даје ово и оволико колико ам се дајало или колико њихова грамажност хоће нашу о нама оваво: Српска војска нема шта да једе, српска војска у тмурсу је и доносе се слике како падају од глади на Бањичком брду. У државним касама нема новаца да се чиновницима исплате, има већ неколико месеци да нису ни они ни војници ништа примили. (Грохотом смеј.) Јесте, господо, ми то све знамо. нама је то смешно, али ми знаменосилеснех људи који у то верују. Међутим кад ба овако једно страно друштво претставило Београд, онда би ми тако учинили штампавши књиге у Београду.

Друго је што се уопиа — да ми у Београду још нема ништа за углед. Ја као тихимир, вероватно знам то боље од 'Бока и Аврајела да би се Београд могао лепше представити после 10 или 5 година, али ко ће чекати толико кад ми знамо потребе да се странци свету једнок представимо у правој боји, противно опоме што је до сад о нама тенденциозно причано од стране хајдучких повиза. Ми још нисмо зајам завукли на страни; ја не тврдим да ће мо ми ваше успети да закључимо позајмнје зајам, али ће сказојако бити повољније с тога што ће нас странци боље познавати. Са тога нама треба користити ово предузеће, тим ире што је ово друштво исто да отворене с Београдом као најзнатнијим местом на Балкану, и што би, на случај да ми ово одбијемо, она би отишла у Софију где би на сваки начин нашшли на пријем и тако би ми имали ту непријатност да нам Бугари предњаче у опоме у чему ми каза да смо први.

Ви видите, господо, да у овој нашој ствар има и ми немо нивти куда које ће бити згодне да се ту укрсте, бар 30—40, али није само то већ њена и нама да изнесемо опе „контрасе" неке друге и занимљиве знаеај дела а у томе што ће се историска и културни значај Београда представити која ће страни свет врло интересовати. Ја сам имао прилике да чујем да су се Американци једу су овде доказали, ваше задовољним дворцем кнеза Милоша у Топчидеру пето сниха неколико и неким нашим грађевинама. На разалине принца Еајена и др. пеће такође без интереса а о новом двору, и-пет. Мишином здању, дому Св. Саве и т. д. већу ни да говорим.

Мислим дакле да нам не може бити свеједно хоћемо се лепо нам ружно о нама писати и зад је тако, онда нама да помогнемо ово предузеће које ће нас представити у правој светлости опаке какви смо.

Филип Васиљевић. Ово је ирло важна ствар и ја бих молио да се одложи за идућу седницу. Савојадно је сам имена да се ово предузеће помогне зад сам помагали и друго што ваше предно бло толике помоћи.

Бока Нешић. Говор г. Капетановића објасиио је стваг ирло лепо, и донста стваг је важна и ја не би имао ништа против тога да општинна београдска изда опих 8 хил. дин. Али нема нагледа, да ће ова стваг

---

[*]) Шиоиси G., Istoria etc., 61.

[**]) Опат. Мајаровић зове: „ал краљеве у прву особиту Острвиду." Денкоп Вуров, II., 34.

[***]) Опата београда радовно неке. Таво у Fasti Ulmici стр. 5. и у Барокиду „Vita etc. lib. II., 57.; стоје, да је Сисиједски тол краљеви имао 30.000 и т. д.

[†††]) Денкоп Вуров II., 35.

па једнимуут постадоше предметом важнијега разговора и најнеђега поштовања у целој Европи, од Дунава до атлантског океана и северного мора.

Краљ Владислав и пана Елеонпје не хтедоше пропустити ову лепу прилику а да се нашта не користују и наиисле да и Скендербега унуку у предузети рат, те да им буде поуданија. У писму, које му за тим послаше, прво му честитаху најсјајније на славној победи а за тим га позиваху, да поће с њима на непријатеља и свога и њихова.

Скендербег у себи одмах бе готов, да их послуша. Та шта је од другог и жељео не одговори једном Турке из Европе и тако ослободити земљу од њих! За што је бако побегао за двора султанова, где је био у сваком добру? Ну опет он не хте одмах нашта обећати, док нарпре не изнесе остале великаше и правце своје. На сабору, дакле, који на скоро за тим буде сазван, писмо Владислављево буде прочитано а великаши напитаки за своје мишљење. Као што се већ могло и мислити поново угарскога краља буде примљен ентузиазмом и Албанаци реше, да се општеј хришћанској ствари поможе што ирре. Шта више, Павле Дуњајин, као веома побожан и изузимљев човек у стварима верским, обећа да ће и он лично поћи са Скендербегом, повеђаним са собом тек хиљада војника о своме трошку.

На тако красан одлук своји жељава Скендербег беше усхићен од радости, и одмах отпише Владиславу, да ће му скоро доћи у помоћ с грдесет хиљада. Али несрећан стечај прилика у њако не позвали целу ствар. Наскоро после сабора разболи се опасно Павле Дуњајин и изјави, да не ће моћи ни сам поћи нити с ким другим послати обећану помоћ. У исто време и војска отказа Скендербегу послушност, говорећи, да она не ће да иде да се бори за туђнице без и каке плате.*)

Скендербег сад западе у велику непријилу и, у свакоме другом случају, би се бако мажиуо своје намере, али сад беше задао реч, и ње не би бако посласо ни за шта на свету. С тога одлучи да пође с четири хиљаде војника, који му беху остали верни и с оволико добровољаца, колико буде могао прикупити. Ну прикупљање то ишло је врло споро, те с тога протеноше више од читава два месеца, док се не одлучи да пође.

*) Шиоиси G., Istoria etc., 61.

У почетку октобра нако је он већ ово шест хиљада**) добровољаца и ово полевине***) истога месеца с својеком војском, која је дела бројила на једно десетак хиљада†††), упути се по обећању к Владиславу. Не зна се, којим је путем нашао, али се зна, да је нашао на Сигишну и да му је била пашера, да дође у топличку долину, на пасаке или у Видин или у Никополь, где већ буде била угарска војска. Ну стигавши код једнога места, које се по неканих тет прказа што су биле у околини воне „Беле Црвае", и одакле се лепо назире на долину топличку, нађе да је главан угарски брапина и да је у њему српска војска††††).

Препрежаше, дакле он, да се извести шта је то. Војвода му српски одговори, да он нма заповест од деспота, да никога не пропушта кроз тај клапац, додајући, да му је наложено, да ни на кога не напада, али

**) Шиоиси G., Istoria etc., 84.

***) Опат. Мајаровић зове: „ал краљеве у прву особиту Острвиду." Денкоп Вуров, II., 34.

†††) Опата београда радовно неке. Таво у Fasti Ulmici стр. 5. и у Барокиду „Vita etc. lib. II., 57.; стоје, да је Сисиједски тол краљеви имао 30.000 и т. д.

††††) Денкоп Вуров II., 35.

стати општину само 8 хиљ. дин. него много више, јер комисија предлаже да наши научари напишу историју Београда па то друштво да стане у те новине а за тај рад онет особено ће се платити научарима. Може је жишљење да ће она спнар стати општину још оволико, колико се предлаже да се изда. Ми немамо нашта већ у нашој историји израђеног те да би то штампали, већ ће се то тек сад радити и с тога држам да данашње општина не може жртвовати 16 х. дин. Ако би она сума од 8 хиљ. динара довољно било да се све исплати онда престајем радо на предлогу.

Љуба Јовановић. О овоме нимало ће се имала говорити. Пре тога мени се чини да је овде важно то питање: је ли ово потреба за Београд или није. А кад је потреба онда не треба о томе много говорити. Сад кад су нам три члана препоручили ону потребу онда неможемо да ту потребу не одобримо. Ко је Бугарина дао ово што имају. Дали ви је с једне стране дубав руска, а с друге стране Енглеска.

Што смо ми у том погледу радили — ништа. 1885. године, кад је једна дивизија дошла да пише о нама онда су та наши отерали. Најволе да останемо те широке стазе, па да се стањимо на практично поље. Ми сви знамо од чега живе европски свет. Живи од кредита. Цео свет живе данас Португалија новозалази зајам, него што даје Србији и ако писмо никад никоме ништа занимуди. За нас ноћ се што најгоре каже, то се одмах верује а то је за то што нас људи познају. А што је то тако то смо ми сами криви, што бегамо од јавне штампе и с друге стране, и онде где смо што могли уредити, нисмо хтели, на сто и сад над нас се лепа прилика указује, ми то сад доводимо у питање. Ево ми се сада бавимо тражењем зајма, ко ће да зајме нешто па да нам да, ако ни недамо прилике да нас они потпуно знају. Ја сам слушао од мојих другова, који су били на страни, да ти страни нису такве мојмове о Србији да још и не знају да је ова земља самостална држава; а међутим на од тих људи живимо. Сваки наш човек који хоће да размири своју радњу, мора да има познавства са великим радњама на страни, а нисмо ми ни у чини. Господо, и данас, као и раније, све европске царови труде се да што више приману к себи странце а то постижу лепим описима и рекламама о ми немамо ни једног описа Београда, а већ о рекламама нећу ни да говорим. Међутим Београд по историји долази међу прве европске царовине, он је капија истока и запада. Он је једна од најзначајнијих царовина на далеко. И наша је дужност да не пропустимо ову прилику те да се страни свет с њиме упознаја а писати о њему има се доиста много и добро. У нашој техничкој библиотеци има слике Београда од 1500 године па тим и други који важнији, ми би смо поред садашег стања, могли да начинимо ову књигу. Што се таче сваког издатка, ја се од њега толико неплашим, јер ће но ма које у књигама, које у канцеларија, добити колико нам треба. И баш кад би и нешто издали, опет би више надокнадили оним описом. Г. Љуба је врло добро навео као пример Португалију. Португалија је отказала недавно државно банкарротство; и та Португалија добија сад од Енглеза кредит од 300.000.000 само с тога што богати Енглези не знају где ће да нађу сигурније место за своје капитале који ни у Енглеској дају само 1 од сто интереса И то дају Енглеска која је с Португалијом до јуче била крв и нож. Кад би само ми познавали да у правој борби нисмо наше стање у општини, ја мислим да би се могло даље дата капитала за наше општинске потребе

Озакао опис — а не реклама — од стране незаинтересованих, нема ће много допринео повећању Београда и ја мислим да ни не би ни мало погрешили ако би ову покуду по предлогу комисијском примили.

Ја ћу с тога по моме мишљењу убеђењу гласати за ову издатак.

Ми ћта више треба да смо готови да дамо и за писце који хвалу те да нам са сваке гледишта опишу ово тачиште Београд како би имали верну слику његовог економско - финанцеско - грађевинско - техничко-културног стања. Од користи ће бити добили, ни би могли у свако доба да имамо нови издања, и онда би имали и користи продајући књиге.

да се јуначки бране, ако би но хтео силом да проће.

Скендербег онда покуша, не би ли могао што лепим речима уредити. Али кад види да српски војвода нема никакве власти то да решава, пошље десету посланике, да га моле да допусти арбанској војсци да проће кроз његову земљу, напомињући му пароните. — како се сва његова биографска слику, — да ће у противном случају на њих стећи два непријатеља суседа: њих и Турс, и то он не би никако желео.

Међутим док је он тако договорно код „Белих прана", очекујући одговор деспотов, утврска војска беше већ прешла Дунав. Од Оршове Влаха беше већ стигла предстража Никополе и појеса се све више приближаше к мору. Али при свем том срећном напредовању бео и паке прорасе срца хришћанске војске обузимаше нека ледена слутња. Сваком чело беше намрштено, сваком душа неспокојна. Сви су с нестрпљењем погледали откуда ли ће им се јавити Скендербег, у чију помоћ још једном полагаху пеку надју. Заузеше већ и Варну и појоше дубље на југ, а њега још нема ни откуда. Неспокојство и јаде мисли обладаше њима још више. Сваки као да предосећаше, да ће се догодити нешто страшно. И слутња ни се набрзо обистина. Неколико дана по паду карпинском долете један гласник краља Владиславу с писмом кардинала Француски, који беше адмирал хришћанске флоте код Галипола. Овај је јављао, да је Мурат пресао с анијском војском у Европу и да сад брзим маршевима хита хришћанској војсци на сусрет.[1])

Овај глас пречерани сте како се само може замислити. Сад изгубише сасвим наду на успех и они, који је још нако нимаљаху. Та они су рачунали на некав успех још само за то, што на престолу турском беше остао сам Мурато, Мухамед, пеискусно дете од четрнаест година. А сад ето на један мах искрсе и онај стари и опробани стратег — Мурат, да још с огромном војском од неких четрдесет хиљада. Такав би глас морао збунити и много већу и много храбрију војску но што беше сад угарска, која је и про гласа о доласку султанову била изгубила пређусетио духа.

Неје давао чудо, што на ратном већу, које Владислав сазва одмах за тим, беше

[1]) Дечант Турск. II. 27.

Председник. Поводом оне ствари хоћу само неколико речи да кажем.

Година је и мало више дана од како сам ја председник оне општине и ниам приликe да се са странцима чешће виђам, да их примам и да се њиховим разговорима. Неки од њих долазили су ми по послу а неки само ради виђења. И већина ми је се обраћала с молбом да им дам какву ствар из које би могли познати Београд. Ја сам њима само ону књигу о општинским пословима и ту сам им могао показати, јер је онет била некола ко је да му тумачи. Ја је књига издата само на српском језику. Наравно да су они који су хтели да имају посла с општином, морали да добију тумача, а они други одлазили су не добивши оно што би им могло да послужи за познавање Београда.

Ма сад већ имамо поприлично број странаца који се расклапају за наше ствари и интересују се њима, од сада ће их бити и више и наша је дужност, а у сопственом интересу, да им дамо могућности да нас што боље и истинитије упознају како би се лакше и с потпунијим појмовима могли упутити с нама у посао. Треба да избегнемо потребу странца да уму посреднике јер и најбољи посредници могу да учине штете и погрешке и могу своју несавесношћу да одбију људе од нас. Ја мислим да би ово подузеће знало за будућност Београда, за наше пословне користи и да би било корисно да се потпомаже од општине тим пре што ми очекујемо од страног света да нам да напредака и на нам је дужност да га упознамо са нашим старачким средствима и потребама. Ја сам за обавештавање усмено и писмо на страну и нисам чиниo ово, да неки који треби, прибаве обавештења о нама. Али тоне се онет тако не треће колико би се ворило једног странца неуправном другиту. Кад ми нешто нашеко или обламавамо, свако може рећи: на овоме је дужност да тако представља ствари ма да оне у истини не стоје тако.

С тога је најбоље да ми њиново у руцама шта ће да се увесе у ово дело о нама тежени да се потпуније нашеле сама истина.

Ја сам сагласан с мишљењем комисије и молим вас да тк станак на решење.

Ко је за то да се прими извештај комисије, гласаће за, а ко је за што друго гласаће против.

Гласало је свега 14 за, 1 против и три су се уздржала од гласања.

Изволите чути једну апелацију о седању гробљима. (Сеир чита. Одобрава се.)

дуиан. 25. Јула 1892 год.

Председник. Отварам седницу пошто има довољно одборника. Изволите чути записник прошлог састанка (секретар прочита) Усваја се ли записник (усваја).

Бока Новаковић. Као члан комисије молио ми је да јавим да ни је потребан уговор с другиме, и ако није шта стоји на путу.

Председник. Уговор је потврђен.

Бока Новаковић. Пошто је потврђен уговор да јавимо да ни ће се у свему извршити но обзеза шта ће остати онако, јер ако се уговор не обзаја ни стојимо несигурни, с тога што може неко доћи и узети све оне предмете у експлуатације који нама по уговору имају служити за гарантију. Да тога не би било, потребне је да се уговор у целости обзаја што пре ко ће ни није.

Милутин Марковић. То исто преди и на уговор о електричном осветљењу и ми ће потврде треба да сачинимо да ли ће нека каквих приболесника на грамаду и израдака каквих зграда и предметама који служе на осветљење јер све долде док суд не обзаи уговор. могу се стављати прабележење на предмете а после обзаше не може ире општине неко добити право налоге над тим имањем друштвеном која је у исто време и општинска.

Председник. Гледаћу да упутим одговарајућа нашег да тражи вељуваше онога што је уговором предвиђено.

Бока Новаковић. Мени је јаљено да општина има једно плац у Скадарској улици где је био олук чесмески и чешка који је неко звуко и хоће да поштне зграду. Питам је ли то истина.

Пресе. што је његова жћи Мара*) била удата за Мурата, па му се он није хтео заверити, и

Друго, што је страшно мрзио Хуњадија, који беше задржао за се неколико његових градова.**)

Место да одговоримо на ова тврђења старих писаца, да појемо мало ићалије и да видимо најире и друго ишшемо.

Кад су пала и краљ Владислав ово 4. августа оне године на сабору беши поништили сегедински мир и написали страшну једну заклетву, на коју су се сви сасезнини морали потписати, да се не ће ни како моћи одговарати, да не могу моћи, буде та заклетва послата Деспоту Ђурђу

*) Ова је жену Ђурђеном или Катаријном.

**) У Ватикановој библиотеци налази се опширно писмо (старога типа 1892-ге), т. ј. за то што је скратио мрзио Угре Сирет 5.

Мирослав Ђорђевић. Ја сам био одређен као члан од стране одбора да преседам то с другима. Ми смо позвали Краснодуловића да нам дозволе да је то што је захатно. Његово. Он је изнео тапију да је то купио и да ништа није захатно. Даље тужба против њега није основана.

Коста Б. Мишајловић. У колико се опомињем тај тужилац подпео је и једно писмено и да бих могао да се то прочита. Он каже да је имаше његово али да он воли да та поклони општини него коме другом.

Председник. Ја знам да сам поводом молбе једног грађанина одредио комисију да ову ствар изиди и дело је сада готу, а у коме је ствар не могу да знам још.

Милутин Ђорђевић. Остало је на томе да брамвалац својих тапија доказе своје право.

Бока Новаковић. Ја мислим да та ствар треба да се уреди што пре ће да се зна на чисто чије је земљиште јер ми не смемо дозволити да неко изузме наше земљиште и подигне грађевине на после да се борамо да му га одузмемо. А ја сумњам да је то приватни плац, јер да је приватни, он би морао ући у његову тапију. Мислим да би требало притежавцу плаца казати, да се све што подиже на плацу пре скрштења спора, чини на своју ризик и да му то општина може дати, чим се реши питање с својини.

Михаило Ђорђевић. Ја знам да је он куиио тај плац на јавној лицитацији и да је тапијом доказата својину.

Председник. Ја примам ово то да изиди шта је.

Сад изволите чути тражења уверења (секретар прочита).

Молим да сам саопштим један акт г. мин. грађевина.

(Секретар чита акт којим министар саопштава да су г. г. Намесници потврдили закон о уступању регулац. фонда општини под утврђеним погодбама).

Соломон Аврамовић. Ја мислим да одбор треба да изабере једну комисију која ће да прочуи: шта доводимо овим, јер колико сам чуо, регулационим фонд има доста приноса али и доста издавања те да би лако могло

захин туга обување, над му за то да јавимо. Видећи да његова помоћ сад не би била ни од какве користи и бојећи се да се султан не окрене на њега, он нађа одмах заповест своје војсци, да се повуче к Ђурђевића и пређи још да путем поруши, попали и опљени сва српска места, хотећи се тиме осветити Деспоту Ђурђу за понашање му према њему.*)

Понашање Деспотово у овој приликн довела је веома чудно, с тога нека нам се не замери, ако се нађо и удаљимо од саме ствари, у толико нужно, што се оно до данас објашњавало на један начин — злоб ношћу Ђурђевом, а сад, у најновије време са свим другиче — његовом изванредном пажњу, уважавањем, прозирљивошћу итд.

Стара биографи Скендербегови, не улазећи дубље у саму ствар и прилике, које су владале у то време, изнеше једноставно речи да нагреде нашега деспота, због помешутог поступка. Он је по њима: scellerato Serviano, scellerato Despoto, principe famoso in molte azioni di perfidia e d' empietà и т. д.. Узроди пак који су га нагнали то да уради по њима су:

Прво, што је његова жћи Мара*) била удата за Мурата, па му се он није хтео заверити, и

Друго, што је страшно мрзио Хуњадија, који беше задржао за се неколико његових градова.**)

Место да одговоримо на ова тврђења старих писаца, да појемо мало ићалије и да видимо најире и друго ишшемо.

Кад су пала и краљ Владислав ово 4. августа оне године на сабору беши поништили сегедински мир и написали страшну једну заклетву, на коју су се сви сасезнини морали потписати, да се не ће ни како моћи одговарати, да не могу моћи, буде та заклетва послата Деспоту Ђурђу

Мирослав Ђорђевић. Ја сам био одређен као члан од стране одбора да преседам то с другима. Ми смо позвали Краснодуловића да нам дозволе да је то што је захатно. Његово. Он је изнео тапију да је то купио и да ништа није захатно. Даље тужба против њега није основана.

Коста Б. Мишајловић. У колико се опомињем тај тужилац подпео је и једно писмено и да бих могао да се то прочита. Он каже да је имаше његово али да он воли да та поклони општини него коме другом.

Председник. Ја знам да сам поводом молбе једног грађанина одредио комисију да ову ствар изиди и дело је сада готу, а у коме је ствар не могу да знам још.

Милутин Ђорђевић. Остало је на томе да брамвалац својих тапија доказе своје право.

Бока Новаковић. Ја мислим да та ствар треба да се уреди што пре ће да се зна на чисто чије је земљиште јер ми не смемо дозволити да неко изузме наше земљиште и подигне грађевине на после да се борамо да му га одузмемо. А ја сумњам да је то приватни плац, јер да је приватни, он би морао ући у његову тапију. Мислим да би требало притежавцу плаца казати, да се све што подиже на плацу пре скрштења спора, чини на своју ризик и да му то општина може дати, чим се реши питање с својини.

Михаило Ђорђевић. Ја знам да је он куиио тај плац на јавној лицитацији и да је тапијом доказата својину.

Председник. Ја примам ово то да изиди шта је.

Сад изволите чути тражења уверења (секретар прочита).

Молим да сам саопштим један акт г. мин. грађевина.

(Секретар чита акт којим министар саопштава да су г. г. Намесници потврдили закон о уступању регулац. фонда општини под утврђеним погодбама).

Соломон Аврамовић. Ја мислим да одбор треба да изабере једну комисију која ће да прочуи: шта доводимо овим, јер колико сам чуо, регулационим фонд има доста приноса али и доста издавања те да би лако могло

---

*) Он сам доцније прича тај догађај донекле нашако. Он каже, да је Деспот Ђурађ хтевао без знања крв Сигисмундова доводио сам каквих крви које се можда пронађе у Србији, док нађе, да је Сигисмунду, знаменит то, без икаког сумње да ни изумио једак по једак, и да је већ био пронађо чудновате неке у Србији, кад ће је јавнут једно дуго које је су остали њихови поданци. На ова крвца, каже је Сигисмунду једнога дана оближто да ито ће ће спасти у своју Угарску, као што су и, тек што се био мало, изишао из сукоба међу Влашки и у једно и јавнао му, кто се дешао под Видин. — Остао је и у њему исто као у другој. Bel. Ist. Dec. 4 L. Istorie str. 482 и 483.

*) Ова је жену Ђурђеном или Катаријном.

**) У Ватикановој библиотеци налази се опширно писмо (старога типа 1892-ге), т. ј. за то што је скратио мрзио Угре Сирет 5.

бити да за један скуп плац, добијено нешто што не представља никакву вредност.

Председник. Питање о размени свршено је и сад се не може повести о њему расправа. Сад има само да се извши пренос на општину и ништа више. А општина може да напише правила о руковању фондом и с другом а министарство ће само подвести рачун о фонду као нам га буде и фактички преподео у својину.

Ја вам овај извештај и саопштавам само ради знања и да приметите о прописаним правила за руковање фондом.

Тоза Ж. Немић. Кад је већ пред нама питање о регулац. фонду, ја бих молио да нам председништво каже: да ли је учињено штогод односно уступања „Батал-Џамије" држави и ако није ја бих молио да се не уступа докле се год не види на чему сво.

Председник. Одбор је решио да се размена изврши и то је учињено и решење је већ постало законо. Како фонд стоји не може се рећи у напред док се не спреми све за предају.

Тоза Ж. Немић. Ја сам дошао с поуздане стране, да тај фонд нема готовине него пиа и дуга и за мислим да таку беду не треба да прими општина на себе.

Мића Петровић. Ја знам да је и одбор предложио да се и приничаца ових да траже те да потпадне под регулациони фонд. У колико се сећам скупштина је предложила да се приничаца продаје, а то знам, да по сиканћу плаце данашње, она — приничаца — не сиђа у регулациони фонд.

Ми сад овде не знамо шта признако. Знамо само општ „регулациони фонд". а шта у њему има то не знамо. Г. Соломон је потпуно тачно говорио, да се сад само ви једини који заступате интерес општински а остали одборници и председник као и да не заступају општинске интересе. То ви не може те потврдити.

Мића Петровић. Молим вас г. председниче пиемоте да ми прекидујете.

Председник. Имам права да вам прекидам, кад ви тако говорите. Стпар само стоји. Одбор је решио, да се спроведе ствари регулационог фонда, и да се у напреду да дозвали жарвени трг. То сам ја саопштио г. министру грађевине и поводом те одлуке имамо је ова решење.

Сад дакле о томе не може бити говора већ да пошљемо комисију да прими регулац. фонд: и да предамо жарвени трг.

К. Б. Мајдановић. Лепо је то што је казао г. Соломон. Али господо. над државом хоће да узме батаљонцију она ће је узети и без наше воље експропријацијом.

Нам је интерес да се државна уступи плац те да она направи скупштинску зграду, те да не оде на другу страну. Варошки: Нпш, Царабин и друге општине задужиле би се само да се у њиној средини скупштина направи. Дакле кад је иначе у интересу општине да се зграда та овде направи онда хвала г. министру што и ово даје.

Соломон Аврајев. Закон је услован и каже ако општина уступи жарвени трг да јој се уступи регулац. фонд. Но томе закону ми можемо да се предходно уверимо шта примако и имамо ли рачуна да прихвако.

Председник. Тако је услов с тога што још није дефинитивно свршена ова страна коју одбор мена, јер иначе да општина не може да преда иначе без одобрења збора.

Вела Тодоровић. Ја мислим да је најбоље да протчитамо решење одборско о томе, на према томе ми сад не можемо друкче. У колико се сећам решење је да се уступи батаљонција за регулациона фонд. Ја сам и онда био мишљења да се уступи држави онако, а регулациони фонд да задимо хоћемо ли примити или нећемо.

Председник. Ја ово само саопштавам одбору ради знања, а разговора нее може бити.

Соломон Аврајев. Па шта је с моји предлогом.

Председник. Неможемо о томе ништа да говоримо. Комисија нек иде да прими акта и донесе онде неки комисија преноси све шта имамо. Ово вам ја само саопштавам. (Чује се: онда ипсте требали на изпоспта.) Па зар хоћете да вам ништа не саопштавам?

Сад ћу да вас известим о овоме: неки Максим Томић, који је мерач на железничкој станици општинској као чиновник општински, дао је још 1868 год. закупак од плаца једног у Бари Вепенији. па је задужен са извесном малом сумом новца. После је тај плац прешао на друго лице и задужио се у општинске књиге. Најпосле дошао је до тога да се тај рачун непрестано води. Ту нагледа да је општина то право заспарео. Али он је сам дошао и поднео један акт и каже: ја сам општинским чиновник и не бп желео, да се ова стпар настављеном серши, него пристаје да плати дуговапу а ово другу да се расходује. Општински адвокат нађе да ову стпар и он мисли да је застарело. Ево адвокатово мишљење. (Чита.) Сад молим вас да овај представак одборе, јер је свега једна од 96 дин., а половину плаћа дакле половина од тога да се расходује. (Одобравамо.)

Сад имам један предлог на инжинерске одељења, да се питања о пивелацији не врше као до сад од појединог инжинера, јер то питања грађање на неспоразуми и парнице, него да се врше другчије, те да се избегну сворке и суђби са грађанима. Грађевинско дакле одељење предлаже начин како да се све то врши а да се суђби избегну. Ту је г. Секеспковић директор тога одељења и он ће нам објаснити. Молим г. Секеспковића да нам објасни.

Секеспковић. Ваша су познати господо два случаја и то из Спомепичке и Кастриотове улице какве су тешкоће произашле. Те тешкоће излазе отуда што се није имало времена, да се штудира пивелација на лицу места, на сад је нужно да се то у будуће тако ради. Дакле нужно је да се постави једна стална комисија техничка, која ће та питања расправити и резултат спарн да дође пред наши форум — министра грађевина — па он да даје свиђење. У томе случају ја сам предложио два општинска инжинера и трећи да буде државна па да она штудирају регулационе плап између њих у виду потребе појединих грађана. Та ће комисија имати да ради у недељама и празничним седницама тако, да кад се приступи пивелацији улице, да пивелација буде већ систем одређена.

Сад односно плаце тих техничким инжинерима, ја сам предложио, да државне инжинере хонорарно, јер разуме се да ће тај рад за њих бити споредан. Држим да се вама даје 12 дин. од седнице, а председнику те количине 18 дин. То би изнела за месец дана плата једног инжинера. Ма да имамо инжинера морао би да ради месец дана и опет би зависно цео тај рад од већег форума. Та плата — хонорар — неће изнети више од 260 дин. месечно.

Председник. Ми имамо врло често жалба око тих питања, па онда иду и г. министру грађевина. Да бе дакле нека постојна неки остаја, то је г. Селеспковић мишљења да би најзгодније пут био, да се направење овога пивелационога плана изведе. С тога напосам одбору ова предлог на одобрење.

Стеван Чађевић. Заиста господо, нарочито на раскрпћама мосу да се породе питања односно пивелете једне и друге секуће се улице и може ће да буде несуглашице у пивелети. У Београду може тога бити у толико пре што Београд није у равници по према пивелете једне друге улице често може да буде на кошкопава разне пискиче разлике И да би се сад од оних дпеју висина на кошкопава напша средина најбоље је пут комисија која се предлаже и која ће на лицу места све те исправке учинити. Такве случаје разликите пивелете већ постоје у споменичној и пиперској улици и ок се мора на овај начин правпати.

Но мене изгледа да би требало претходно изјестповати од г. министра грађевина ревене да та одлука што је буду донели инжинери, члапова комисије, преда за министра грађевина те да се не траже нарочита одлука његова иначе бише двогубше око тога поновног преузавања тако. Комисија по своме саставу и будућности довољно је јака да јој се може повернти извршење овога посла без контроле са стране мин. грађевине.

Имам још да напомепем, да и у кастриотовој улици има разлике у пивелети. Правило је у техници да пивелета по једој ширини улице буде равна, да каква је тротоар на једној страни да такав буде и на другој. То је условно техничко правило које свака инжинер мора знати у обзиру, при раду, па иначе има изванредних случајева као што је овај у кастриотовој улици јер пивелета равника код Цветне и Кошдиле улице условљава две пивелете у овој улици и тако је и деле. То је онде случај и но средини улице. иначе само по кошкопава може бити разлике у пивелете. Та разлика може да буде до 25 сантим. и да би се она уклонила. неко треба да реши.

Ја мислим дакле да је та комисија хоризонса ради расправе спорних питања и ради тога и прпмам предлог с напоменом да би требало писати г. М. Грађ. да нене одлуке буду пуноважне.

Председник. Дакле и г. Чађевић пристаје на комисију и сад има то да се реши (чује се: шта ће шипе државних него општинских инжинера?)

Селеспковић. Разлог је у колико сам могао да приметим, био овај, што су општински инжинери бранили врло јако своје гледиште и онде где се то не да прпдати и што је од уштрба по саму ствар. С тога се мисли да су државни инжинери у томе погледу, као мање заинтересовани, и

неутрализација те с тога треба да имају нешто више времена, пре него се од државних инжењера може очекивати у сваком погледу коректан рад какав се не може бити увек претпоставити код општинских инжењера који су радили на пројекту и т.

Председник. Ја сам молим да одобрите овај предлог (одобрава се).

Бошко Ж. Немић. Да бих молио управника грађевинског одељења за које ће време радити та комисија?

Председник. Управник је рекао да ће се радови једнипут недељно док је потреба. Сазвојаво то ће трајати мало подуже, јер уредити сва питања то није тако лака ствар.

Шеф Селескомб. Задатак је ове комисије да ради непрестано на уређењу појединости и непотпуности у одређеној вишеспрату. Ми имамо један нивелацијони план. Али тај план има да се у појединостима напрвује и да то напрвење буде што правилније, пошто је на то нарочита комисија.

А Одавић. Дакле ова комисија има да надгледа цео нивелацијони план и да се још унапред стара да се све спреми те да се још пре почетка нивелисања сарчи све што треба те да се после у дотичној улици правилно изврши. Но ја, знајући да је и пре инжињер општински давао нивелету на да су се ово те нормална питања и тужбе хтео бих да нам: хоће ли рад ове комисије бити сличан и од важности и за појединце грађане или не. И хоће ли се комисија старати да у напред сва питања приправи и распреми (хоће! хоће!)

Тоша Селескомб. Нивелациони план стоји на папиру, а комисија је овој задатак, да тачно са плана нивелацију изведе. Ово ће бити главни надзорни напрвљања нивелације по плану, јер ако тога нема, може неко да ради и нас плаћа. Ово што је на плану нежена се, већ се само у детаљима тачно изврши; да не би било на штету грађана.

Андрија Одавић. Ја знам да постоје нивелациони план, али нам нису видљи, да и при овом нивелиш. плану нам жалба нечија може да задржи цео рад у каквој улици. Сад ја питам, кад се овако постави комисија и она одреди линију, може ли онет неко путем жалбе да задржи цео рад: шта што је био случај са Стојићем.

Председник. То је питање у опште и ја вам могу одговорити у опште. Као што може бити жалбе против свике радње власти, може и против ове и у том случају мора општина да обустави рад, да не би случајно дошла до штете. На пример неко је добио нивелац. и направио кућу. Сад наједанпут онет се ту појшла толико да он мора у своју кућу удаљити на бетанке. Ту разуме се, кад човек уложи протест, мора се стати.

Андрија Одавић. Кад је тако, да се мора стати с радом и при свем том што је комисија та расправљала то питање онда пашто сад трошити паре на те комисије, него нек остане ко и досад што је било.

Бошко Новковић. Кад се један нивелациони план утврди и министар грађевина одобра, онда се тај план неможе мењати. Може само да се план не напрвује само треба и онда се долази до споро. Сад ја разумем, да се ово комисијом хоће само да се зна како ће се изврши нивелација.

Андрија Одавић. Овом приликом кад је ово питање већ непрекидно, ја бих предложио ово: кад се ко јави да се тако нешто неће рећи, онда да се то рећи одмах за дан два; а не онако да траје по 2 месеца.

Председник. Баш овим предлогом г. Управника хоће се то, да се избегне задржавање. Овом комисијом мисли се, да ће се послови тако брзо свршавати.

Милутин Марковић. Мени се чини, да је ово питање сасвим јасно, кад се предаже комисија, да детаљно изврпује нивелационо лињење. Но зашто да не би било судбина ужесно је ово што предлаже г. Чаљевић, да ова комисија добије овлашћења од г. министра грађевина, да да то буде обавезно за општину и за грађане. А ако би се у тому рада нашао, да рад ове комисије нема повољних резултата онда можемо обуставити рад и тражити други начин. Ако непосредно ово може се назвати многи спорови, које би извесно обустављао рад а могло би и за општину бити од интегрих последица.

Стеван Чаљевић. Ја сам хтео да кажем то што је г. Милутин већ казао само то још да напоменем, да се ти спорови обично дешавају тако где се улице воде секу. Нпр. у споменичној улици где се хтело да изведе нивелација од средње стране. Да би се ти спини детаљи расправили комисија треба одмах да изађе на лице места и да одмах спор расправи. Чекајући на решење г. министра остао би рад на читав месец и дан, а то би било на грају штету грађана С тога ова комисија што каже, треба да буде ако спомињене министровог решења.

Бошко Новковић. Мени се чини, да је врло непогодно, да ми безузлемо министра да нешто утврди што се незна како ће бити; а нетреба је и то чему што се министар сматра као инстанција којој припада право за разматрање услед жалбе. За то не бих био за то, да се траже од министра да се он тог права одрече, а по закону га се и неби могао одрећи, и да се на овакви начин рад комисије упарси, пре разматрања сматра као да је нетог рад, већ је боље да комисија у таком случају одмах рад сврши и одмах тражи од г. министра да јој то одобри.

Бошко Немић. Пошто је ствар ова довољно претресена и већ непрекидна не би имао шта даље да говорим. Само бих предложио, да у ту комисију уђу два општин. инжењера, два државна и један да буде одборник инжењер. Таква комисија да расправља те ствари. То је мој предлог.

Стеван Чаљевић. Пошто ће та три инжењера државна бити органи г. министра грађевина и пошто г. министар грађевина свако спорно питање мора да да инжењерском одељењу да реферише, то ће г. министар могао пристати и реће, да та три лица што реклу но они стварима, да се сматра као да је он казао. Онако би најбоље било, а нигде може да буде судбина и случаја, да министар изаиће другу комисију и онда то што смо хтели да избегнемо јако би се продужило. Овако како ја предлажем ако може бити, биће најкраћи и најбржи пут.

Мића Петровић. Лепо је те што је предложио г. директор грађевинског одељења, али ја сам начелно противан, да се ниште плаћа. Ако би се успоило ово што предлаже г. Чаљевић онда би добро било, — ако да ми одредимо комисију и да плаћамо, на опет да то оде г. министру ја за то нисам. С тога сам за то, да се овај посао прши и даље као и досад но само да уколико г. министра зад се породе овако питање онда да га расмотри и реши што пре.

Марко Белимарк. Ја сам разумео управника грађевинског одељења тако да ће та комисија бити стална и да ће она радити праником и недељом и расправљати питања ово које би могло бити спора. Та комисија може предузете баш ове улице у којима би могао искрснути какав спор. Према томе министар ће моћи да стигне и са свима одобрењем те моје нужно да приступе на ово што г. Чаљевић предлаже: да одобрава у напред рад комисије, што би био као потписивање blanco меница.

Ја сам дакле за то да се прими предлог управника грађевинског одељења.

Вељо Тодоровић. По моме мишљу предлог је Чаљевићев врло умесан и корисан јер ја држим да министар неможе устутити своје право другоме, а прочуто то неможе бити преях грађанину који има права жалбе. Предлог Чаљевићев је противан закону ма да је у истини корисан јер би стварн биле брже. Најбоље ће бити да родимо како закон каже па ако видимо да имамо према закону извесне сметње, а ми да умолимо под јесен надлежног министра да предложи нашему законску у томе да комисија сарпшава коначно сва питања по овоме послу.

Др Марко Лека. Мени се чини, да ће сдавна цео рад комисије бити та, да приликом изврпавања нивелод-плана у појединим случајевима траже начина, какво да најбоље и са шта ваше жртава изведе. Ако је тако, онда сам и ја за ту комисију, јер сасвим је природно, да се у појединим случајевима могу јавите да увиде ване нивелац-плана, по приликом кад је цео тај целокуп. план рађен. За то мислим, да ће комисија, коју намеравате бирати, у извесним случајевима морати нивелап план да исправља и мења. Кад би те измене биле онако ситне, као што г. Чаљевић напомене онда нам потреба ова комисија, нека тај посао и даље врши општ. грађевинске одељење само што га је и до сад радило. Мало би дакле г. управника грађ. одељ. да нам објасни то питање т. ј. хоће ли ова комисија имати права да чини и какве измене у нивелационом плану.

Управник. До сада нисам имао ни случај где би требало мењати нивелационни план и ја мислим да неће тога ни бити. План ће остати као што је него ће се мењати поједини детаљи на лицу места у колико се потреба покаже.

Стеван Чаљевић. Хоћу да кажем г. Марку Леку да питање која сам ја поменуо нису тако ситна да би их могао решавати ко други до комисија. Из примера које сам поменуо, ви сте видели да у неким улицама, на неколико покојућу велике разлике до на 60 см. а ни једноме грађанину не може бити сво једно хоће ли му тротоар бити више или ниже за толико. Тако је случај код пиперске и споменичне такав је код ресавске и крагујевачке улице на углу где је кућа намесника г. Ристића. Све то треба неко да расмотри на лицу места и уреди а то нису ваше стварн које би могао да ради и неко други а не комисија. Нивелационни план је израђен као год

и план што га појединци израђују на своје руке над хоће да их задају, па опет онај који прави геснис и т. д. довиће да вас упита какве хоћете.

Председник. Нема више јавношних говорника. Усваја ли одбор предлог грађевинског одс сека? (Усваја.) Комисо ће бити инжињера (чује се: два општинска три државна од којих један техничар из одбора) На добро кандидујте их. (Кандидују се по предлогу управника државни инжињери: Марко Буровић, начелник инж. одељења, Миленковић и Козлић (чује се: место Козлића Чађевић! Чађевић се не прима. Предлаже Калентановић кад нора бити један из одбора Калентановић се такође опире. Најпосле остаје Чађевић).

Председник. Као што вам је познато Туковић који нам никако више[illegible] Чубуре,* захвалио је нешто општинском земљишта. Ради тога имамо одредити комисију из пет општинског лекара Рибникара, из Николе Николића одборника и Николе Малинића бив. кмета која је прегледала земљиште око погона с једне и друге стране, Комисија је поднела извештај по решењу одбора и ја вас молим да га чујете. (Секр. чита) Одобравате ли да се поведе парница. (Одобрава се). Чујте молбе неких поротника да се разреше. (Секретар чита: Никола З Поповић (Не разрешава се јер их има доста у дућану. Мијајло Јовичић вимар (да остане). Витомир Марковић прав. одела кројач (разрешава се) Реста Миленковић рентије моли да се разреши од дужности присутника код истр. судије (чује се нек остане а да се ослободи поротништва). Ко ће да избере поротнике на место разрешених (чује се: председник!) Владимир Губеревац кафеција, и Васа Мајатовић кафеција не ослобођавају се).

Закључује седницу.

(Седница закључена у 9 часова по подне.)

Држан 6. Јула 1892 године.

Председник. Пошто нам довољан број одборника, то отварам одборску седницу и молим да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита.)

Има ли ко да примети што на записник? (Нема.)

Усваја ли одбор записник? (Усваја.)

Чујте сада зат који је исљедни судија упутио суду. Бивши председник г. Мита Пешића умро је. (Секретар прочита. Чује се: да председник сам одреди.) Добро.

Чујте акт начелника среза врачарског, којим тражи да се одреде присутнице при извођењу криминалне дела. (Секретар прочита.)

Изволите изабрати лица. (Чује се: одлазе једе председник да одреди.) Добро.

Сад има једно саопштење. Према цени жита од 15. Јуна до 1. Јула и према пређашњој цени ће хлебу од прве јула бити по 21 п. пара

Водоводна комисија поднела је привремена о снабдевању водовода се кућама. Ово ће се штампати и одбору са саопштава ради знања.

Андрија Одавић. За перазумем то што председник каже, привилник за вешавање водовода с кућама. Је су ли то она правила што их је министар пзменио.

Председник. То су правилник који је г министар одобрио. То су правила од г. министра претресена и измењена у неколико односно казни преступника.

Андрија Одавић. Дакле то су она правила о подизању воде и сад је само друго питање о вешању и надзору воде. Ја сам једанпут овде покретао то питање и то са чисто правне стране и председник је казао, да ће ми одговорити, па није.

Ја чујем да ће водоводна комија да положи мандат. Неопи да ли ова мисли да положи мандат или је то учинила. Пре сам казао, да је ово правно лице што сво дали водоводној комисији самим излишно, а водовода комисија ако има што да ради нека се сбрати општинском одвоатту, јер то лице тимо показало је да баш ово, што је требало да уради и што је урадио не вреди ни пшита.

Председник. Зар са овим доходите у вољу и питање о комисији? Комисија је своју функцију свршила с тим, што је водовод постављен и она сад предаје дужност управнику, и ће овај персонал уредити. Чланови комисије и сад вреде док неопредају све послове и сад се баш на томе ради.

Андрија Одавић. Кад ни дајено наше адвокату 4000 дин. онда нам не треба друго лице за тај исти посао. Ако комисија не мисли у кратком времену да положи мандат, онда молим да се то правно лице одмах укине.

Председник. Имене су у правилнику односно стављање и односно казни но комина се крвиде на водоводу нпају казнити. То ће те видети из позива јер ће се та правила штампати на ак цените.

Односно тога правпога лица ја ћу учинити корак и испитати је ли потребан и да ли ће комисија усвоно положити мандат и према томе одговорити овде.

Један од г. одборника стално ми је питање како је изашнен да су водоводске цеви у једној улици рано пилтко заковане. На ово лобро сам одговор за улицу Савску и Јеврејску. — чита — Ово вам саопштавам ради знања.

Даље. Бивши општински чиновник Петар Јовановић изво је по примедби главне контроле да наплати општини 90:30 дин. Сад је тај Петар тако болестан и сиромах да се ол њега не може ова сума наплатити. Ја сам се о његовој болести прско лекара известио и запита је тако. Ја вас молим да ову суму одобрате да се расходује као пропала. (Одобрава се.)

Ви сте у седници одборској решили да се улица управи пор. Београда каким су недостатци на згради самаританске кварт. Ми смо се обратили управи и она је одговорила. — чита — Сем овога има дала још три пита у којима тражи, да се питање о рушењу те зграде расправи. (Прочита).

Мата Јовановић. Ја сам нашшена да се прегледа техничи да ли је та зграда паду склона, јер како се мени чини та је зграда добро зидана.

Председник. То је прегледано и надворна власт констатовала. Сад остаје нама или сами да предузмемо мере да је порушимо, или да одобримо да је сама власт поруши.

Вела Тодоровић. Та зграда није склона паду. Лонац је мени познат. Може бити да има мало пакге. С тога сам ја се ње рушити но да се само оправи.

Радивоје Драгојевић. Чудно је то да се у извештају каже да је кућа склона паду. Кућа је та зидана и није склона паду. Ако што има у водовима влаге то ће спати лекари.

Председник. То није наше да цепимо.

Вела Тодоровић. Ја предлажем одбору да усвоји: да лекари и инжињери општинсни оду на лице места, сваг изиђи и одбору извештај поднесу, према коме ће мо ми или порушити зграду зко они нађу да је паду склона или заразна да се изалечити не може нам неко утишити протест против ове одлуке.

Председник. Ми бо узели на се једну дужност, која нам нако ми се чини, не припада. Ми можемо само да се бринемо од тога: да се жалимо да је рђава оцена, можемо слати кога хоћемо да прегледа, ово и ја сам дати писмено мишљење, али то није наша ствар већ надзорне власти.

А. Одавић. Ово мишљење г. Велимо потпуно је умесно и оправдано. Тако се каже да надзорна власт нема права да доноси решење, али то решење није за нас обавезно; ми нимо права да напишемо по комисију коју г. Вела предлаже да од ње чујемо шта мисли у овој ствари и ако би комисија нашла нешто супротно тој оцени, ми би имали права да се жалимо Министру против такве радње.

Мата Јовановић. Господо, ја сам бесеарио у тој кући која је зидана и доња спрат јој је на своду. Она је јака зграда која може служите још 50 година. Она негде може бити у томе што није можда поодавно вречена, те има непријатни вадах, али се то да отклонити па да се кућа не руши. Ако би оку кућу рушили, онда би требало рушити целу улицу.

А. Одавић. Дакле по нашем законској од оне године није снабдевање полицијских органа зградама за канцеларију прешло у надлежност општине, дотле је и она зграда а и све друге, била подесна и могла би да послужи још 50 —100 година, али кад је се општина почела да стара о томе сам су кадсела те за оправку, те за рушење, те за зидун нове зграде. То је страшно и то показује колико се ствари води о интересима општинским.

Председник. Мислим да ће бити најбоље да се прочита последњи акт. (Секретар прочита сва о томе.)

(Свршиће се)

УРЕЂИВАЧТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Штампа Синђелића Београдска — Царска штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 35. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЈЕ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . . 9 дин.

Недеља 23. Августа 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати управништву за општинске
суд и све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНСТВУ

Према извештајима грађанских комисија, које прше санитетски преглед дворишта, грађанство се врло слабо одазива наредби о одржавању чистоће и дезинфекцији пушница и помијара. Поштo летња топлота још није попустила а з опасност од колере још није престала, то суд општине вар. Београда позива тач. 6. чл. 36. закона о општинама попова и то последњи пут

наређује:

1.) Да се дворишта одржавају у чистоћи;

2.) Да се пушнице и помијаре држе и уредно дезинфекцију карболом и галицом као прописаним средствима;

3.) Да се улице три пут у одређене дане чисте, и

4.) Да се коров и траваљина испред и у плацевима, испред кућа на улицама, по двориштима и баштама сече и уништава.

Овом се прилком напомиње грађанству, да ће се са непослушнима поступити по § 326 крив. закона, у вези са расписом г. министра унутрашњих дела од 7. Јула 1886. год. СБр. 3907, а казна је по тој законској одредби до тридесет дана затвора или сто педесет динара у новцу.

Имена свију кажњених вићеће се на јавност преко „Општинских Новина".

АБр. 9057. Од суда општине вар. Београда 14. Августа 1892. године.

НАРЕДБА

Општински суд примећује је: да се разна одавати покућьени са ћубришта, као што су: коске, старе крпе хартије, стакларије и тоне подобно ове по свима запошљеним трговцима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вар. Београда позива чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа,

наређује:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на другу вишњичком и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби кажњене се по § 326. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда 20 Августа 1892. г. АБр. 9231.

ПОЗИВ

VII. (београдска) пушк. окр. команда дунав. дивиз. области, на основу наређења команданта дунав. дивиз. области од 6. ов. мес. Бр. 263. позива све резервисте допунског батаљона редовне војске VII. активне пука Краља Александра I, на 30 дневно вежбање у Пирот с тим да 31. овог мес. непремене у 6 часова из јутра дођу на железничку станицу београдску где ће се превати и у ов укрцати.

Сваки обавезник понеће собом од куће по једну пољаку храну за три дана, потребну пребуку и војнички бељет.

Војници, који се не одазову овом позиву и који не дођу тачно и на време, издржаће дупло вежбање, а они који не дођу са свима оним потребама која нарађу имате најстрожије казнише се према постојећим закону.

Четовође и водници понеће четне и водне списконе и извршиће преглед над својим четама код железничке станице, где ће известити официра који са позивом трупом иде.

За време вежбе, обвезница ће се хранити о државном трошку.

Од стране Суда општине вар. Београда 16. Августа 1892. год. АБр. 9073.

ОБЈАВА

Општини београдској потребне је за храну коња пожарне чете и волова 180.000 килограма сена и 30.000 килограма сламе.

Како је одбор општински у седници својој од 17. Августа ове год. решио да ову набавку извши општина сама непосредно од произвођача, то суд општине варош Београда позива сва она лица која имају извесне количине сена и сламе на продају, да поднесу своје понуде са назначењем цене од 10с килограма, када ће се донети решење комисијско о пријему и исплати. Пријаве се предају књиговодству.

Сено мора бити отсогодишње, суво, чисто, несме бити корошљаво и буђаво. Тако исто и слама. А стоварићеће се по прегледу и пријему у општинску сеиљару.

Од Суда општине Београдске 19. Августа 1892 год. СБр. 14577. у Београду.

ОБЗНАНА

Према објави управе водовода Бр 1723 од 17 Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу примити инсталацију водовода по кућама ова лица:

1. Игњат Рудлов и Најдеријер; Милапова ул. Бр. 2, кућа Ивковића.

2. Петар Трипов: Обилићева вепац Бр. 22, кућа Андрејевића.

3. Петар Ј. Петровић; Милапова улица Бр. 8, кућа Марка Лека.

4. Гинц и Комп; Кнез Милапова ул. Бр. 58, кућа М. Богићевића.

5. Вилхелм Батинц; Вук Караџића ул. Бр. 15, кућа В. Радуловића.

Извештавајући о овоме грађанство, управа водовода чини попова пажљиним сопственике кућа на то, да сваки оними новерењу грађење водовода, који имају уверење од управе водовода да тај посао могу радити. У исто доба управа водовода скреће пажњу сопственицима кућа, да је сваки овај, који се прими у кашоо кућа водовод да гради, дужан најпре начинити скицу (нацрт) како мисли и где водовод да положи, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатер погоди са сопственком куће, дужан је инсталатер скицу са предрачуном поднети управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да цене нису велике, одвојене и скицу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатер приступити раду.

Кад цео посао изврши дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитавања извршеног водовода и пошто му управа водовода изда уверење, да је посао добро извршио, може му сопственик исплатити посебену суму; При погађању треба сопственик увек да тражи од инсталатера, да за извршено посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, као и да је за сву штету, која се услед рђавог материјала и рада што време покаже, одговоран инсталатер. Ово обавезе, најбоље је, да инста-

хатер стави у своје предрачуну, који ће потписати.

20. Августа 1892 год.

Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОВОДА

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

60. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

11. Августа 1892. год.

Председава председник г. Милос. Р. Марковићевић од одборских бил.: г.г. Н. Х. Поповић, Ф. Васиљевић, Б. Б. Милојковић, Р. Дрогићевић, М. Вељковић, М. Д. Јовановић, М. М. Вељић, Н. Ђорђевић, Т. Бунић, Д. Р. Гајић, А. Ј. Одавић, К. Д. Гавановић, И. Р. Поповић, М. Ј. Марковић, М. Јовановић, Др. М. Т. Лека, М. П. Поповић, В. С. Новаковић, Ђ. Ж. Нешић, В. Тодоровић, С. Аврић, Јов. Христић, Јанко Дашковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. Августа 1892. год. и у одлуци КЊБр. 608 учињена је на предлог допуна, г. Др. М. Т. Лека, одборника да записнику има да напрши антистав као и да осиље геометристи, одсек, а не геодетски.

II.

Одборник г. А Одавић каже, да ли има каквих понуда за зајам од 10.000.000 и зашто се не приступи закључку тог зајма.

Пошто је председник општине напомено управо, зашто се зајам до сада није закључио, одбор је одлучио, да се својом ова финансијска комисија, да поднесе извештај о своме раду по овом предмету.

III.

Председник општине ставља питање одбору, да питолико реши, да ли се може зајам закључити тако, да се појединцу уступе радови општински привременско под онаке једнаким потребама.

Одбор је одлучио, да и овом питању поднесе ова финансијска комисија своје мишљење.

IV.

Одборник г. Н. Ђорђевић тражи, да се питање о одређивању осе у другој паралелној улици Душановој између уже у претрес.

Одбор је решио, да се преко овог тражења пређе на дневни ред.

V.

Председник износи одбору на решење молбе којим се траже уверења о сиротиње стању

По прочитању тих молби АБр. 9045, одбор је једино мишљење, да се сва предходно уверења о имовном стању Марије Благојевић удове и Катарине Дероњић, на тек онда да им буда тражено уверење.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 14017. Дражне за давање под закуп дућана Бр. 1. у Фемекријској улици одбор је одлучио, да се ова лицитација одбаци и друга расписне

VII.

Председник износи одбору на решење предлог рачуноводства општинског, да се за потребу општинску набавља сено и слама куповином од народа.

По прочитању тога предлога СБр. 14577 одбор је решио да се сва предлог у свему прими с тим, да највећа цена за сено буде нет динара од 100 килограма, а да суд одреди лице које ће куповину вршити

VIII.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 1632 одбор је одобрио одређену осу у Јеврејској улици од Љубичине према Калимегдану.

IX.

Председник износи одбору на решење молбу мисе пок. Љубице Ј. Вучковића, да јој се да помоћна надница за кућу, јакна спуштинска новчана и која је општини због извршене неизвршене.

По прочитању те молбе АБр. 1483 и извлеђа општ. пројектантског инж и грађевинског одсека ГБр. 1449 одбор је одлучио, да о овоме питању поднесу своје мишљење одбор на решење господа Илија Ђорђевић, Вељко Тодоровић, Мирољо Бончић, Коста Гавановић и Ст. Чађевић одборници.

Трошак нису приносимо родити.

X.

По прочитању молбе Српско-Француског друштва ГБр. 1489 и 1511, који предлаже, да изврши калдрмисање плетених улица са опличеним крстом калдрме и по опличеним плочама и по прочитању, да српске државе нису биле спремне, да собилним делима искупе красноречиве беседе својих посланика. Турска је била суновратна сила првога реда, једина сила која је имала преко сто и педесет хиљада добро организоване и дисциплиноване суновратне војске. Та се сила не може сатрошити под удорцима једне далеко мање суновратне и слабо организоване војске, нека би у најбољем случају ове војске могла слеодекати заставама краља Владислава."

„Имају још две прилике, које ако да су вршиле неки утицај на одлуку српских државника оних судбоносних дана."

„Турски комисари ако да су и сами чули били за промену политике у Сегедину, па су стали с продавањем земље и градова српских. Деспот је Ђурађ нарасно желео, да што пре види сву Србију у својој власти. Али међународни документи, на основу кога је вољно то да буде, подеравање карактер у Сегедину. Је ли могао Ђурађ да зависи 4. и 15. Августа 1444 г. приставе на непрорачуњеву политику, којој би прва последица била да Србија и даље остане у власти турских гарнизона?! Ово што је још једнако већи део Србије био у руками

читаву мишљења инжињерског одсека, одбор је решио, да се калдрмисање ово уступи Срп. Француском другству према њеној молби, с тим, да пена калдрме са потребним заменом буде иста, као и у Марковој улици.

61. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

14. Августа 1892. год.

Председава председник г. Милос. Р. Марковићевић од одборских бил.: г.г. Н. Х. Поповић, С. Јовановић, М. Ј. Марковић, Р. Дрогићевић, Др. М. Т. Лека, Б. Петровић, Д. Дашковић, Св. Ристић, В. С. Новаковић, В. Дмитријевић, В. Тодоровић, М. О. Петровић, Ђ. Јовановић, А. Ј. Одавић, Ф. Васиљевић, М. Вељковић, Др. П. Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. Августа 1892. год. и у одлуци КЊБр. 619 учињена је измена, да се поново финансијска комисија и реч „Јна". да се изостави.

II

По прочитању акта истражене судије за вар. Београд АБр. 8991, 9002, 9021, 9082, 9087, 8989, 9090, 8986, 8825, 9050, 9071, 9081, 9070, 8941, 8988, и акта управе вар. Београда АБр. 9025, којим се троје уверења о владању и имовном стању наведених лица; одбор је једино, да су Прок. Чекерлана и Никола Михајловић доброг владања и доброг имовног стања; да је Јанићије Васић доброг владања а средњег имовног стања; да је Коста Костић доброг владања и сиротиног имовног стања; да је Марко Колашинац доброг владања и доброг имовног стања; да су Велимир Хаџи Поповић, Душан Сшић и Бранислав Мишковић, Димитрије Мешк, Јован Белча, Душан Јака, Трајко Стојковић, Иван Бујић, Стеван Максимовић, Ђорђе Цинцаревић, Никола Тешанковић, Јанко Милосављевић, Јован Бончић и Светозар Нешић неспознати.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбу којом се траже уверење о имовном стању.

По прочитању тих молби АБр. 9121, 9101, 9029, 9028, 9045, 9047, 9048, 9049, 9100 9102, 9066, 9097, 9083, 9099, 9104, СБр. 14053, 14059, 14192, 14217, 14240, 14267, 14265, 14310, 14368, 14347, 14175, 14188, 14152, 13987, 14402, 13867, 14246, одбор је једино мишљење, да се суд предходно тоере о имовном стању молилаца

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(О једном тематолошком тобљењу)

Текст награђен првом надбискупском наградом општине београдске.)

мото:

Скендербег је орао Обилића кадио.

„Хришћанско осећање и у опште лачки карактер Ђурђев бурно се противу миси. да се заклетва гази. Ова побуда моралне природе зеч је по себи довољна била да одреди који ће правнен Ђурађ да иде Али је за тај правац било још и других побуда. Да се народ до крајности искрипао, о томе једва да је могло сумње бити. У неким крајевима српским наступао је бил права деморализација друштвена... А и на ово треће питање није се могло другачије одговорити него одричући. Сегедински се мир и потписао с тога, што су се сви били

Дарнице и Дрвеће Лаић, Стевановић Дачић, Милорада Стевановића, Милошић Стевановић, Мирослове Југовић, Николића Богдановића, Борисија Богдановића, Луке и Драгољуба Вуловића, Вукосаве Костић, Лепосаве Јаковљевић, Данице А. Богдановић, Даница Ђ. Ковачић, Милене Митровић, Михајло Јовановић, Ђорђе Јовановића, Јована Анђелковића, Ђорђа Николића, Јелене В. Стаменковић, Ђорђа Мишића, Јеврема Милановића, Андреје Гавриловића, Јованке Котлајића, Јована Петровића, Милене Настић, Радојке Живковић, Лепосаве Павловић, Лепосаве Јовановић, Радисава Вељковића Марије Јовкановић, Милене Бојанић, Сретена Радојчића, и Ђорђа Трубоје, па тек онда да им изда тражено уверење.

IV.

Поводом молбе друштва за потпомагање и васпитање сиротне и напуштене деце Абр. 9132, којом иисао, да му општина устуни један плац на Врачару близу друштвеног дома, за подизање болнице за заразне болести, у којој ће се лечити деца из друштвеног дома, одбор је узео у поновни претрес акт министарства унутрашњих дела Абр. 8602, којим се одлучена место између метеоролошке станице, стенла и болнице за друштвене болести, као најподесније за подизање стално болнице за заразне болести и завода за дезинфекцију, за је решио, да се устуни министарство унутр. дела плац одређен у акту Абр. 8602 за подизање болнице за заразне болести и завода за дезинфекцију под погодбом, да министарство устуни један део тога плаца друштву за васпитање и помагање сиротне и напуштене деце, на коме ће оно подићи о свом трошку дечију болницу за заразне болести, у којој ће се деца из друштвеног дома лечити. Друштво ће бити обавезно да у тој својој болници прима на лечење о општинском трошку и ону децу коју општина буде упућивала.

Питање о уступању овога плаца у својину државну има се изнети збору не решење.

V.

Према изнетоју финансијства општине београдске Ббр. 2723/02. одбор је решио, да се за ову 1902 год. одобре наведени кредити за следеће нарције буџетске и на следећи суме:

1. На партија нашег главног благајника седамдесет динара.

2. На пар. трећ партијеције две стотине седамдесет динара.

3. На пар. осам момка каптарских две стотине седамдесет и пет динара;

4. На пар. прот инжинера пет стотине динара;

5. На пар. два служитеља биотехниса четрдесет пет динара;

6. На пар. четир служитеља клаиице десет стотина и шездесет динара;

7. На пар. два чувара мајдана три стотине шездесет динара;

8. На пар. два чувара обале десет стотина четрдесет динара;

9. На пар. десет практиканата пет стотина двадесет и пет динара и двадесет и пет пара;

10. На пар. четиљеда глиц две хил. дин.

11. На пар. двапесет служилица четир хиљаде седам стотина седамдесет девет динара;

12. На пар. набавке дрва и сечење за школе шест хиљада шест стотина седамдесет и пет динара двадесет и пет пара;

13. На пар. штампарских и књиговезачких послова две хиљаде шест стотина двадесет седам дин. и двадесет осам пара;

14. На пар. истомишна плаката и објава на хиљаду четир стотине тридесет и три дин. и двадесет пара;

15. На пар. набавке материјала плаи. пет стотина динара;

16. На пар. набавке и оправке плата и сетних тромиова и предохрану заразе болести хиљаду динара.

17. На пар. оправке и доправке опит. добара хиљаду и пет стотина динара;

18. На пар. издржавање напбравпе деце шест хиљада девет стотина осамдесет четира дин. и двадесет пара;

19. На пар. за одржавање паранса четир хиљаде шест стотина динара;

20 На пар. за одржавање расадника хиљаду динара;

21. На пар. државног пореза за имовину општинску седам стотина динара;

22. На пар. осигурања две хиљаде пет стотина четрдесет и три дин. и шездесет три пара;

24. На пар. за подпор разних комисија хиљаду и сто динара;

Сви се они наведени кредити имају покрити из тшпеда осталих буџетских партија.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Концерат. Општине београдска прарадиље концерат на Калемегдану данас у недељу 23. ов. мес. у 5 часова после подне. Концертоваће целокупна војна музика дунавске дивизије.

Улазна цена од особе 50 пара дин., за ђаке и децу испод 12 година 20 пара дин.

Цена хлебу. Према изнетоју статистичког одељења општине београдске о ценама жита за прних петнаест дана месеца Августа остала је цена хлебу и на другу полозину ов. м. ista, која је била у праој т. ј. двадесет пара дин. од килограма. Ова цена важи до 1. Септембра о. г.

Лична вест. Одбор је општински у седници својој од 19. о. м. изабрао г. Рику С. Мутанџића, вазнорног инжинера банутане у Обилићеву код Крушевца, за инжинера и представника геодетске одсека грађевинског одељења општине београдске.

Књижевни оглас. Субоеницком општине београдске нашла је књига „Београд у слици и речи“ на српском, француском немачком и мађарском језику. Међу писцима текста налазе се најсвестија имена наших књижевника и научара. Књига је украшена многим лепо израђеним сликама Београда и околине. Цена 2. дин.

ДОМ СИРОТНЕ ДЕЦЕ

На јужном крају Београда допире се једна грађевина, која је и по обнику на и по величини, па и по садржини знобична. Кад се погледа с Калемегдана реклo би човек да се зида нека велика касарна, а кад се погледа с Врачара мислио би на неку лепу школу. Та необична грађевина јесте Дом Сиротне Деце, оснажите на коме се за-

---

нема позитивних документата или споменика стварних којима би несумњано могло потврдити своје тврдње: он је остављен само различитим, мање или више јаким хипотезама, које опет изводи из догађаја и прилика које су биле пре и после времена кога се тичу питање. На тако је било и овде. Старији историци и биографи нису ни на шта друго обраћали пажњу до на однос, да Деспот неје хтео на престати уз Владеслава пити барем пустити Скендербега да он, с оно неполико хиљада што је њиме са собом, појача колико толико Угре. Ова неуспех хтели последати на прошњу не на будућу радњу његову, да би га лакше познали. већ су само пашли, да је он доиста врло рђав човек и да му главни циљ у животу неје било благостање и срећа државе но личан интерес. Међутим, ако само мало боље погледамо шта је он све урадио да би спасао државу од пропасти, нама не ће бити ни мало тешко да одмах видимо како је то неизбежне скроз погрешно. Доиста, сетимо се само како је он, тако нежан отац само да спасе отаџбине што јача пријатеља, био дао њер Катарину оваком моралном чудовишту какав је био гроф Цељски; сетимо се, како је на свачиме угроза — да спасе државу од поне пашале Мурагове, био дао другу њер Мару још горем човеку, мухамеданцу Мурату, он, шшто тако побожан човек; сетимо се на последњу и тога, како је из истога узрока и оба сина дао султану на тацни, те тако остао на свом белом двору на Дунаву као сух трн у пашини а поред таке красне породице, па ће нам онда бити са свим јасно, да су у њега личне особине стојали туђ и како ниже од тежње да сачува самосталност и слободу Србије, на на се то објашњавало и његовом славољубљем и амбицијом. Да је он доиста видео, да ће се ове године Турци моћи појавити одасвата на Европе или барем заузлати из темеља, питамо ми, да ли би се такве човек, каквим га напрстасо, ма и за тренутак усудио да што пре и што већу помоћ пружи Владеславу и да ли би на колико мало допринеси његовој одлуци, да не удаи у тај рат с Турцима и то, што се неје хтео замерити Мурату с тога што му је жи Мара била на вам? Истина лично непријатељство његово према Хуњадију могло је, управо морало је имати неког утецаја на његово решење, али да је оно било од пресудног значаја, то може рећи само онај, који Ђурђа тек површно познаје.

Ну полико су стари историци и биографи Скендербегови на погрешном путу са својим радњама, толико, по нашем мишљењу, трећи и Мијатовић, што нема довољно речи да назвали њеног Деспотову у овој прилици. Правдати онако поступање Ђурђево у овим критичним приликама, неговом неком побеђивошћу, то је, мислимо, више него слабо правдање. Не мислимо тиме да поричемо да је Деспот био побожан, али не сметмо никако да заборавимо ни то, да побожност у њега неје била никако онака као у француског Луја XII. и да он неје био у њеним рукама мртва играчка с којом је она могла чинити што хоће. Бар за то нема више ни једнога доказа у свој његовој, иначе веома дугој и плодној радњи, док на против супротних примера има више. Узимимо само поменуте случајеве, кад он политику противставља вери, дајући једну њер за католика а другу за мухамеданца, на ће свима бити јасно. Пресудност дакле тога узрока на онаку његову одлуку неје могао имати овај разлог.

Неје неће важности у решењу онога питања могло имати ни Деспотв ни то, што је народ био до крајности исцрпен. Не мислимо ни на далека побијати тврђење, да

грена сада 87 сирочића. То су она дечица којека не беше сућено да их мајка негује, отац напрн, сеја услуга, а брат поведе. Остављена сама себи она би расла као што хоров расте, расла би на саблазан себи и другима. Велика пећина од њих не би ни дорасла да би била од помоћи себи нити другима, јер, немајући неге најчешо и брига очине, она обично утоиу у раних својим годинама.

Дом Сиротне Деце то је сама на којој се одмарају они што су по пустиња лутали; то је острво на коме су спаса нашли они, што су им морски вали хтели све одузети.

На том острву дечијега спасења има добро дечице на Београ, Лозиице, Пожаревца, Јагодине, Ниша, Крушевца, Ивањице, Сјенице, Куманова, Охрида, Сарајева, Пančева, и т. д. и т. д. И све се то обратило у Дому оном, све то несело уча и радя. На њих се то узајамно пазе и воле! Ево једнога примера: један добар домаћин — београђанин моли је за одобреше да једну дечијчану гостя у њеи својој. Њему то беше одобрено. И Милка је отишла у њу богата човека. Тако је јела и пила много боље но у Дому, тако су је њихали и чешкаи јој све што је хтела. На пра свом том четвртога дана мала Милка плакала је и молила да је воде „својој њи".

— Хоћу кућа, чико, молила је мала Милка.

И није било дручије, морали су је вратити „кући њеној". На како је весело утрчала Милка међу своју браћу и сестре, на како су се сви у Дому радовали њеиу повратку.

Има у нас пуно лепих стварн и установа. Али, нама се чини, да је Дом Сиротне Деце, једна од оних установа, које но самоне цилу своме напред набијају и из далека се виде. То се најбоље показало ове године, када је управа настала да у 1887. години закончи Дом дорши. Са свију страна јављали су се прилози и то од 20 пара дин. па до 2000 динара. У овом погледу предњачила је, као и увек београдска општина. Она је и ове године обилато помогла своју, а уз своју и другу сирочад. Овакав племенити рад служи на част вредноме председнику београдске општине г. Миловаву Р. Марнновићу, као и целоме одбору општинскоме. Кад год је скуп ове сироте деце дошао у београдску општину и на што моли, никада није се општина београдска оглушила о тај глас. *Никада*, а то је много рече. И што је Дом Сиротне Деце данас овако лепо и вређе велики део заслуге припада београдској општини и нарда, која је увада помагала управу Дома у тешком задатку њеном.

Дом Сиротне деце биће готов 1. Октобра ове године И тада ће у њему бити места за 150 сирочића. Према томе моћи ће се у Новембру ове године примити још 60 сирочића. Још 60 малишана биће сложен смештај у Дому Сиротне Деце. И, ако што спанцрено управа ће толико пове дечице и да прими, у нади, да ће је у овом племенитом, али врло тешком послу, и од сада помоћи сви добри људи. Само тако сложном помоћи са свију страна, као што је и до сада било, моћи ће ово лепо остварите, да напрема оне који су данас наги, гладни, жедни, голи и босн. И благо онима који нахране уморнима и задовољства у подизању бољега подмлатка ва боље дане наше паша-хене ани још јуначке отаџбине.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра набавке и разна права, и то:

1. Септембра 1892. год.

Плаш постојећи у сад. варони ваше чесе шегаве Љубице за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1893. год.

2. Септембра 1892. год.

Њиву до Убаљанића винограда за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1895. год.

3. Септембра 1892. год.

Права на напату такое за фијакерске станице за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. год.

Ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општине вароши Београда.

Услове сваке од ових лицитација могу се видети у рачуноводству до дана лицитације сваког радног дана за време написаљо а и на сам дан лицитације.

Од суда општине вар. Београда 3. Августа 1892. год. Сбр. 14213.

Одбор општине Београдске у седници својој од 20 Августа ове године решио је: да се држала оферталва лицитација на дан 17. Августа ове године, за набавку 700 метарских хвати дрва, за огрев општ. суда и основних школа одбади и дрва расписане

Према овоме решењу суд општине Београдске објављује да ће на дан 4. Септембра ове године држати другу оферталну лицитацију за набавку горње количине дрва, позивајући све оне који се желе ове набавке примати да подвесу своје оферте у којима ће бити тачно означено: да пристају општини назначену количину дрва по условима набавити и предати, са назначеном цене за кубни метар, са предајом где општина место одреди.

Сваки понудач пре но што оферат преда дужан је потписати општинске услове, се назначењем, да их је прочитао и да но њима лицитира.

Кауција се са офертом у 1800 динара за сриеке грађане, а за стране подкинке 3600 динара у готову новцу или предељим државним хартијама предаје на сам дан лицитације депоноватру члану суда г. Јоцу Илићу.

---

*) Деспот Ђурађ I, 101.

је у неким крајевима српским била наступила права деспотизација друштвена и да је у њима било хајдучко стање, али ово опет слободни тврдити, да је то вако могло чинити на Деспотову одлуку главни пратисак. Узимо само на ум то, да је Деспот и у најнеповољнија времена могао држати о свом тропику 10.000 коњаника*), на ће вам онда то мало новце бити јасније.

Што се тиче трећега доказа Мијатовића, он као да је требало да буде најјачи, али, нама се нама чини, то ће бити баш обратно. Мијатовић има истина право што неки, да се сегединском миру бео и потписнс с тога, што су се сви бнли увсрили, да српскосе силе несу спремне да учине што особљиије против Турака, и да је Турска била сухозсмна сила правога реда од преко сто педесет хиљада добро организованог и дисциплинованог војске, — али он заборавла баш оно што је најглавније: да сад, после сегединског уговора, ни једна од те две тачке неје била више таква, каком је он написа.

После тог угповора између султана и краља Владислава стање се у Турској беше веома промењнло и, тако рећи, преокренуло

турбе. Мурат беше пришао у Азнју с великом војском а на престолу своме остављено сина Мухамеда, пенсионисано дете од четрнаест година; савезна хришћанска флота, под заповедништвом краљевића Француска Алберта Кондемијера, беше заузела мореуз код Галнпола и хелеспа се. да ће бити у стању не допустити ни једном једином турском војнику из Азије да пређе у Европу; Сисиноперер у Арбанији беше одржао славну победу над Али-пашом и претио да поставе Турцима много страшнијим непријатељем; султан од Караманије беше опет скупио ве војске против Турака; Јован Палеолог, грчки цар, такође чекаше неке спреме и писаше краљу Владиславу, да је он приправио за устанак и друге хришћанске народе под Турцима; Млетачка боху исто тако мишљења, да нипад ваше не ће бити таке ягоде, да се Хришћани ослободе од турског јарма и т. д. Сва та гласови и прилике биле су такве, да су могли и најсевернијега Току натерати да се нада повољном успеху, а приписивати Деспоту Ђурђу опет толику прозорљивост, да је он при свем ом могао увидети, да се тс године довста ништа не ће моћи учинити Турцима, то би више значило рећи да је он био „тица пасодатница", не мудар и

увиђавам човек. Ну осим горњих прилика, које су могле нкати утецаја на Деспота, да се приволи овоме новом рату с Турцима, биле је још нешто. „Од год. 1440 турско оружје нема среће. Хришћани год. 1440 одбише самог цара са силном војском од зидина београдских; г. 1441 разбише и убише бегларбега Мезита у Сибињу; исте године разбише и убише и другога бегларбега, Шахабедина; год. 1443 разбише Исак пашу. Казим пашу и Турахан пашу под Нишем; пред Златицом разбише одабрану војсеу турску и харобише зета султанова; у Куновици разбише трећу једну велику војску и харобише бегларбега Казим пашу! И ово све с којском воју је чешло мохамедовима краљева Срба, Мађара, Пољака и Влаха!—*) На над је турска војска до сад пролазила с Хришћанима тако, за што да је Деспот очајавао да ове не ће и овом приликом натити жита среће? Он тешко да неје знао за ове стихове:

„Бој не бије свијетло оружје.
Већ бој бије срце у јунака."

и и да неје знао, прошли би га ратова научили томе. На онда на турска војска у

*) Деспот Ђурађ II, 670. Шалкондил разни ми ово исто изјављује.

Услови могу се видети сваког радног дана за време канцелариско а и на сам дан ликвидације у књиговодству општ. суда.

Од среске општ. Београдске 21. Августа 1892. год. СВр. 14004.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 1. Августа до 10. Августа 1892. г.

Број	ВОДА ИЗ	Број дана сата	Количина воде за 10 дана у литрима	Примедба
1	Општ. бунара	10×15 м.	2.718 500	
2	Вод. извора	24 сат.	1.428 192	
3	Буљ. извора	24 сат.	588 384	
	Свега за 15 дана литара		4730076	

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. белешкама)

Држан 6. Јула 1892. године.

(свршетак)

Вељо Тодоровић. Господо, овде није рађено како треба са законске стране. Овде се каже да ће полицајска власт од 1. Јула отпочети да руши њиву о трошку општине, ако се дотле не јави шта се ради, неће тим пама се то тек сад спомињава (Пред. Саопштено је раније и ви сте решили да питам уопште шта треба зграду с колико просторија и т. д.)

Али није нам, ако се не варам, саопштено формално решење о рушењу, а над тога нема, нема ни законског основа да се рушење сме предузети. С тога је најбоље да ми предамо комисију од извесног броја лица а полицајској власти да јавно да нам треба да да формално решење према коме те да противу њега, ако хтедемо, можемо употребите законска средства.

Филип Васиљевић. Пошто се види да ми ту зграду морамо рушити или оправљати то би најбоље било да најемо другу кућу у којој ће се канцеларија сместити па ћемо по оправци видети шта ћемо.

Вељо Тодоровић. У овој згради станује кварт већ толико година и она је била добра а сад не жали! У то треба сумњати и тражити формално решење а дотле не приступати ни на рушење ни на тражење другог локала за канцеларију. Може бити да ће комисија, коју одредимо, изјавити: да кућа, после извршене оправке може и даље да служи и онда што би смо се излагали трошку!

Председник. Ми истина нисмо добили формално решење како добијају обични грађани, али смо добили знатичну акт, што толико исто значи Само мени се чини да ми не бисмо могли да се у овој стварн жалимо министру како је ово решење донео кварт, за који је надлежна власт управа вароши Београда. Наша жалба дакле не би била од помоћи пошто се види да кварт и управа имају једно исто по овој ствари.

Вељо Тодоровић. Ја знам да се против решења квартовних власти у одним, споредним може подносити жалба министру, а у кривичним апелационе судији. Ипак ви сте, дакле и доста времена и надлежда да ћемо успети ако комисија да мишљење да кућу не треба рушити.

Председник. Дакле ви хоћете комисију? (Тако је.) На кога ће те у њу? (Тошу Селесковића, Др. Хаџи-Јанића, Раденка Драгошића, Др. Павла Поповића и Илију Борјешића).

Вама је познато, господо, да је г. чиновник унутр. дела у једном своме рапсису обратио пажњу свима властима, и прочито онима које су на великоме додиру ограничени, као што је Београд, да се побрину о предохрани од болести а нарочито о предохрани од колере која се појавила у оволиким пределе и која може лако да се пренесе и на наше земљиште.

Ја сам већ нешто по томе нарећењу као да би се што већа чистоћа и дезинфекција мора вршити, потребне је да ми ставите ваше средства на расположење јер су дата средства буџетом већ за камату. Председништво даље предлаже суму од још 6000 дин. за набавку средстава ради дезинфекције јавних места и општинских зграда и школа.

Др. Марко Т. Лека. Хвала г. Председнику што је одмах предузео извесне мере, да се народ од заразе, која ним прети, сачува. Из наредбе о дезинфекционалну пушиока видео сам, да се поред карболне киселине препоручује и галица. Пошто је галица само дезодорисујуће а не и дезинфекц. средство, то би било излишно трошити новац за галицу кад у њеку имамо далеко јевтиније средство а у исто доба, које и дезинфекцијска дејствује. Место галице предлажем да се употреби креч. За ту цељ узима се креч у виду тако звапог кречног млека и прави се тако звано извесне количине креча и додавањем толико воде, да се добије кречно млеко, у коме има 20 од 100 креча Таквом течношћу које треба употребите ускоро пошто се начини, може потпуно да се дезинфикују пужничка нечистоћа, ако се на један кубни метар нечистоће баци пет килограма кречног млека и с нечистоћом добро измеша.

Председник. Нисмо писапо средство набављали за општинску, но смо само препоручили грађанству оно средство што је тамо прописано, а то су: карболна киселина и галица.

Сад ако домаћа ово што препоручује г. Лека стоји у шта ја не сумњам онда се може и крет препоручити.

Др. Марко Лека. Не мислим, да се сад одмах овај мој предлог о употреби креча како дезинфекцијулет средства, прими. Ми ће ио већ због овог предмета у опште нарати бирати стручну комисију, па нека она к о овом моме предлогу каже своје мишљење.

Вељо Тодоровић. Најбоље је да се одреди једна стручна комисија, па нек она одреди једно средство најбоље, па то и препоручити. Ова нека одреди и цену тим средствима, па ми одмах да одобримо.

Др. Милош Радовановић. Ми говоримо о средствима да дезинфекцијулет. То је лака ствар. Ио ми немамо што је најглавније а то је апарат, којим се то врши, а треба га набавити, као што се препоручује.

Ако нета не набавимо онда бадава што говоримо. Ја предлажем да се одреди ко-

Европи сад неје била бог зна колика. Према броју паја је Мурат имао на Варну, може се закључити да је неје било више од месет хиљада. Али онда ни сапиења хришћанска војска не би била много мања. Она је и поред све неверности Палеологове, могла, да је Турцй хтео, имати на једно педесет хиљада, јер су сами Угри у боју код Варне имали већ двадесет и пет хиљада. А зар се с таком силом неје могло рачунати на сигуран успех? Та поглављимо само како је текао сав бој на Варни, па ће нам одговор сам доћи. А после — да напоменем још једанпут — откуда је Деспот бин за цело могао знати, да Палеолог дошта не ће послата никакве помоћи, па да не ће подаћи ни остале хришћанске народе под Турцима против оних како је био обећао?

Прочитајте, дакле, са свих страна карактер Деспота Ђурђа и прилике у којима се налазио у оно критично доба, ми не можемо пристати ни уз једно од поменута два мишљења о узроцима, који су га навели да се реши на то, да не уђе у рат с Турцима: нити ћемо их образлагати перфидношћу и самоважношћу његовом нити пак претерапом мудрошћу и умишљеношћу. И против једног и против другог мишљења навели смо, како нам се чини, доста разлога. Но нашем је мишљењу узрок такој одлуци Деспотовој била његова — *неодлучност и непостојаност*. Јер доиста, да је он био дубок политичар и умишљавши, кар му не би пало на памет, да ће он, у случају ако Угри победе, бити у исто такој незнатници и исгогда од њих, као што би био и од Турака у противном случају? Зар он неје умишљао да би у том случају био потчињен сав темељ на коме је српска политика почивала и која је, без сумње, био иуа и само тврда по да се она осиавала на Турску? А ако је то све умишљао, чему онда да приписиемо онаку одлуку? Зар не непоолитичности и бојазни, да не изгуби престо, који је с толиким жртвама тек био задобио? А онда би био оправдан глас Хуњадијев и оно реч његове Деспотову посланику: *„Господине Дмитре, тој је господар лесо што се ни сухо клешне!“*†) Или је он можда доиста мислио — како Хавендела каже — да ће у случају, ако би се ствари добро окренуле по Владислава и Угре, они лако моћи умирити поцеом ††)

Ну ипак ниже ће Деспотово у историји

†) Деспот Ђурађ II. 16.
††) Ibid 17.

ирчати само тај овкат, што неје хтео да пристане на рат против Турака, али никако не и онај, што Скендербега неје пропустио прво своју земљу. Немају право стари Скендербегови биографи што му и за то појласе памерају, јер је та његова дурга одлука била само природна последица прве. Шта више у том другом случају доиста се огледа његова мудрост и прозирљивост. Јер кад се он већ био решио да не уђе у рат с Турцима, је ли могао пропустити Скендербега да проће кроз његову земљу и да иде против Турака? Одговор је врло лак. Неје могао, јер би, у несрећном по Хришћане исходу битке, он иако пред Турцима да одгонара онаке исто, као и да је био ратовао с њима.

инсија која ће узети у претрес предлог лекарске комисије и да се одреди једна сума повода за набавку тог апарата.

Председник. Ја мислим да је то раније свршено, и да је апарат наишешен. Тај апарат стоји наишешен од фебруара месеца и неупотребљује се никако. Истина овај апарат што га имамо није тако велик, као што предлаже лекарска комисија. Лекарска комисија у оно време нашла је, да се овим апаратом можемо послужити за прене порјане дионтерије. Међу тим ја сматрам нашшу г. Радовановићу на ово. Лекарски извештај за установу заводи већ постоји, но од одбора није још решен. Он је штампан и стоји на дневном реду. Можемо га узети на дневни ред.

Милан Радовановић. Баш за то, ја предлажем да се ово стави на дневни ред. У колико је мени познато овај апарат што га имамо није се добро показао. Сад ако се случајно појави какав случај ми немо стајати скрштене руку.

Председник. Добро. То ми није сад при руци. Но у првој седници изнећу на решење. Питање је од врло велике важности и заслужује, да му поклоните особиту пажњу. С тога ћу ја одредити напредну седницу само за то питање.

Сад молим вас да не заборавите ово што је г. Лесо напомену.

Др. Марко Лесо. Требало би на сваки начин што пре изнети на решавање питање о набавци дезинфекц. апарата. Али, то питање не треба ни уколико да нам смета у решавању питања о најнужнијим садањим мерама противу заразе, која нам прети. Треба одмах предузети све могуће мере, да се у варошн одржава што већа чистоћа и да се земљиште по могућству дезенфикује, па ако би нам и дошла колера — што нека не да Бог — то да бар земљиште буде у колико је могућно неподесније за њено ширење. Да би ово важно питање што боље решити, мислим да ваљало би једну стручну комисију, која ће то питање да проучи па да нам у првој идућој седници поднесе свој извештај.

Вела Тодоровић. Ја сам у том истом смислу хтео да говорим што је говорио г. Лесо. За дезинфекцију ја решено вечерас а за апарат идуће седнице. Држим да треба одредити комисију из стручних лица, да она ово одреди и да каже колика је сума нужна, па ће општинско председништво да може издвојити

Председник. Ја ћу да вам саопштим шта сам ја већ предузео. Одмах сам знао све оне мере општинске и кметове договорио се какве мере да предузимо. Одмах сам наредио да се чистота на прном месту строжије предузме односно напоменьа ћуретја из варошн и одредио сам јачу контролу над азгуњеи и обећао сам му, ако контролору кажу, да је и више пута изнесено него што је по уговору обвезан, да ћу израдити код одбора да му се учини накнада. Сем тога и друге сам мере предузео које се у редовно време не чине, само да се одлони могућност болести. Сад лекари кажали су још, да треба имати какву бараку да се и о томе промисли, па да се одмах изолише случај ако би где наступио. Предложена средства за одклањање ја сам саопштио грађанству путем јавности. Има још нека предложена средства од лекара која сам ја већ извршио, а има нека, која нисам могао без ваше одобрења. Н. пр. То за барке. Сад нека се начини за ово предрачун па ћу вам изнети на решење врло добро).

Андра Одавић. Држим, да за ово не треба много да говоримо, него треба остати одређене руке председништву да се поводом колико је могуће да се одклања што би припомогло тој несрећној болести. Сад нек се одреди комисија, на пека она прегледа све што су лекари предложили и све остало што треба, на онда у идућој напредној седници да се изнесе на решење.

Бока Нешић. Ја нећу да говорам о томе апарату јер незнам како ће изгледати и да ли ће бити неповољи од њега него о томе како ваши одељци врше службу око одржавања чистоте у вароши. И ако је од неколико дана говор о нужности особите чистоте, ја не видим ни једне комисије из одбора да заиште по кућама и надгледају над чистоћом. Док је полицајца те ирнкла, било је и боље поново, а сад је са сама рђаво. Нека се зајде по терзи, кварту па ће се видети како с чистотом рђаво стојимо. Кад дакле нико ништа не врши онда, ништа нам све то!? Ако се ми не будемо постарали за комисије које ће бдити над чистоћом, ако не уклонимо смрад из ових кућица каблених што смо их поређали на Великој пијаци, онда нас заразе неће миновати на ма какве апарате набавили. Они сами неће да раде (тако је).

Председник. Поред ових мера које сам ја предузео ја вас молим да одредите и комисију, која ће мотао да контролише да ли се чистоћа свуда одржава и да ли сваки грађанин врши оно што се односује у интересу здравља.

Сава Белановић. Ја морам да кажем да предузимањ напоменьа буџрета за пречишћење крај једна једном месечно износи буџре на станова и не можаму му ни опомене ни тужбе да то на време и по уговору врши. А како и можемо одржавати чистоћу ако се буџре не износи уредно.

Вела Тодоровић. Да би се могао повити надзор и над тима и ја да другима који имају да се старају о одржавању чистоте, ја предлажем једну комисију која ће разнасати о мерама за све то да нам их предложити на усвојење. У комисију би могли уће Др. Лесо, Др. Павле Поповић, Др. Радовановић, Хаџи Јанић (Бока Нешић: и сва општинска лекари!) а од одбора Одавић и Бока Нешић (прима се).

Марко Великовић. Исход позорништа пређо пута од оне намије где се гас производи, онда се једна кућа која за читаву пијацу изнашла вам липије:

Председник. Је ли то кућа иекога Бургарског? Јесте.) Ја сам односно тога предузео извесан корак али пошто је ствар још у току, не могу вам сада ништа јавити.

Сад стављам на решење предлог Соломона Аврајела о награди комисије која је радила на истраживању воде у околину Београда (чита се) о овоме идуће седнице.

(Састанак закључен у 9½ по подне).

држан. 5. Јула 1892 год

Председник. Пошто има довољан број одборника, отварам седницу и молим вас да чујете записник прошасте седнице (Секретар прочита. Прима се).

Молим вас да чујете заначина тражења уверења и молбе приватних лица (Секретар прочита. Види одлуке у дашњем протоколу.

Соломон Аврајела. Пре неколико дана ми смо решили у одбору: да се да 8000 дин. једноме другоме које ће описати и наслагати Београд и даће нам од штампаног дела 4000 примерака. Чујем да тај човек који је се примио тог посла иде сад по Вечу и Пешти те нуди апонсе за лист говорећи да ће он те штампати у листу. Ми да нашлемо да је добро учинио одбор те је решио да нуди 4000 примерака, пазлами да је ово страиве шпанских и мађарских апонса пепушше и молим да се то не допусти.

Председник. За сам већ учинио корак и надам се да то бити неће. (Солом Аврнел задовољан).

А. Одавић. Баш кад је била реч у одбору о одкупу ових 4000 примерака ја сам говорио против апонса и примљено је да их не буде.

Председник. Осем нас чинили су примедбе и други и ове ће се ипште на уму.

Бока Нешић. Кад ће се састати и одредити рад комисије изабрана да оцени које се артикли смеју продавати на пијаци?

Председник. Гледаћу да се то спрши што пре.

Сад нас молим да чујете комисијска извештаја о одређивању оса. (Секретар прочита и одбор прими одређене осе.

Сад изволте чути извештај о овоме ради чега сам се вечерас састали. Ма нимо вечерас да решимо питање: каква средства да предузимамо ради предохране од болести и пароните од колере која се почела јављати од Цариг мора те је бојзан да се отуда не пренесе у наше крајеве, чиме би се нашела велика несрећа нашем народу. Рада тога ви сте одредили комисију која је нашла да предузме о томе: комисија се дуге састала и размишлала што треба да се ради. Међу претстављена која комисија нашла да су садра да сузбију заразу, нема ни једнога које не ношта пишта. За свако треба знатни издатак.

На прноме месту расправљало је питање које је поарнуо г. Др. Марко Лево да се нко још једно дезинфекционо средство употреби крч; то је премљено и издаће се наредба.

Друго, комисија је решила да се набаве на општинску потребу 10000 литара карболне киселине која је потребна за дезинфекцију свих локала општинских и школа, станица ондарскиј, пијаца и др. места где се стиче велики број људи, која места неби били дужни или не би могли појединци дезинфекцисати како треба. Ја нас молим да одобрите да се ова набавка направи.

Др. Марко Лесо. Комисија које сам и ја био члан, предлаже, да општина набави 10000 кила карболне киселине, као ту се пислало на ону од 25 до 30°/, т ј. у којој има само 25—30 од сто часте карболне киселине. Међу тим ја сам се из најпоузнијих обзр. ценовника уверио, да 100 к. тазне карболне киселине од 25—30°/, стаје 22 марке док чистије карболне киселине од 50—60°/, цена је 35 м. а од 99°/, 100 кила стаје 50 марака. Према таквим ценама мишљења сам, да би за општину корисније било нешто 10000 кила оне нечистије, да набави само 5000 кила чистије од 99°/, карболне киселине, и онда ће у ствари имати више од 10000 к. оне нечисте а знатно би нас јевтиније стало.

Даље сам мишљења, да би умесно било, да се разређивање набављене 99°/, карболне киселине водом, врши у општини и да се

грађанству да прилична јентинције и лако да може набавити карболну киселину од 5% пакла се обично за дезинфекцију у употребљава, разређеју карболну киселину од 5%, могла би општина према горњој цени продавати за нет пара дин. литар а и јентинције.

Председник Ако се слажете с мишљењем г. Лека, онда да набавимо само 5000 кила чисте карболне киселине? (усваја се).

Напоменућу да се ово набавља само за општинску потребу и да би општина могла третодати примером осталима.

Бока Немић. Што се тиче карболне киселине треба је имати у већој количини. Не стоји то да ће општина да је продаје Ако се деси да неки грађанин нема а нужно је одмах онда и пеза му да, јер може се десити да је пестаде. па општина треба да њих да грађанству послужи и после набавити. Моје је мишљење да останемо при овоме, што је комесија казала, а то је да се набави 10 хиљ. кила.

Бока Новковић. Овде се погрешно говори, да ће општина пекакву трговину отворити. То није тачпина, него општина набавља средства којима се одвлаља зараза. Општина је дужна да то учини и чак и сиротиња да помаже, кад она не може да плати. О овоме даље не треба ни говорити.

Јездов Одовић. Комисија, која каже да треба набавити 10 хиљ. кила имала је у виду све потребе које треба да се подмире. Ако по предлогу г. Лека узмемо 5 хиљ. кила са 99% онда ни изпико преко 12 хиљ. кила. С тога и ја се слажем са предлогом г. Лека.

Председник Усваја ли одбор да се набави 5 хиљ. кила? (Усваја с тим да набавка буде оверавана). Добро.

А што се тиче креча, то ћемо набавити на партије за набавку разних потреба за општину. (Јесте)

Сад има друго средство што је предложила комисија. Ви знате да је сваки део од баре веће је најтеже дезинфиковати. Комисија је разишљала о томе и нашла да је тај посао немогуће извршити тако да би сигурни били од заразе сем ако би земљом затрпали целу бару, па је предложила да се то што пре учини. С тога вас молим да општине општински Суд да може наредити да се изнесе улице писелину и из њих земља поси у бару. (Усваја се).

Коста Б. Мијајловић. Неће бити са сваком крају толико нечистоће колико је на дунавском крају код кланице. Тако треба колико је могуће више да се ода скуне, па да се пушта и тако да се може у је-данпут пратити.

Председник Г. Селековић јавио ми је да је већ предузео мере око кланице, да буде што већа чистоћа и што веће исправке. Дакле ми смо већ нешто предузели и у идућој седници молићу вас да ми одо брите кредит

Јолар Јовковић. И у дунавској улици а на пашу гушћином има један канал који одаље извази вода и онде прави бару. Треба ту воду спровести те да неправи нечистоћу.

Председник. Врло добро. И то ће се учинити. Даље комисија је сталила у дужност, да се што више воде стави грађанству на расположење помоћу хидранта и преко чесама. То ће се такође сутра наредити.

У њиу мера. комисија предлаже даље и то, да се образују комисије на сваки крајевима вароши, да се у те комисије узму грађани и по један одборник и лекар из дотичног краја, на гди је могуће, да нареди те да сви сопственик извршн дезинфекцију а гди је немогуће да се брзо јави те да општина својим средствима продужо дезинфекцију. (Усваја се).

Комисија је нашла за сходно да се по дигне једна барака са свима потребна за случај да је све у припразности како би се болесници могли надвојити од осталих грађана.

Бока Новковић. Изнећу остали при-преме, да би од своје стране учинио један предлог. Ове ваше помајаре и нужнице такође су услов да могу назвати заразу. Сидања такса доста је велика. Да би се онога ћање за то учини и чак и сиротиња да помаже, кад она не може да плати. О овоме даље не треба ни говорити.

Јездов Одовић. Комисија, која каже да треба набавити 10 хиљ. кила имала је у виду све потребе које треба да се подмире. Ако по предлогу г. Лека узмемо 5 хиљ. кила са 99% онда ни изпико преко 12 хиљ. кила. С тога и ја се слажем са предлогом г. Лека.

Председник Усваја ли одбор да се набави 5 хиљ. кила? (Усваја с тим да набавка буде оверавана). Добро.

А што се тиче кречa, то ћемо набавити на партије за набавку разних потреба за општину. (Јесте)

Сад има друго средство што је предложила комисија. Ви знате да је сваки део од баре веће је најтеже дезинфиковати. Комисија је разишљала о томе и нашла да је тај посао немогуће извршити тако да би сигурни били од заразе сем ако би земљом затрпали целу бару, па је предложила да се то што пре учини. С тога вас молим да општине општински Суд да може наредити да се изнесе улице писелину и из њих земља поси у бару. (Усваја се).

Коста Б. Мијајловић. Неће бити са сваком крају толико нечистоће колико је на дунавском крају код кланице. Тако треба колико је могуће више да се ода скуне, па да се пушта и тако да се може у је-данпут пратити.

Председник Г. Селековић јавио ми је да је већ предузео мере око кланице, да буде што већа чистоћа и што веће исправке. Дакле ми смо већ нешто предузели и у идућој седници молићу вас да ми одо брите кредит

Јолар Јовковић. И у дунавској улици а на пашу гушћином има један канал који одаље извази вода и онде прави бару. Треба ту воду спровести те да неправи нечистоћу.

Председник. Врло добро. И то ће се учинити. Даље комисија је сталила у дужност, да се што више воде стави грађанству на расположење помоћу хидранта и преко чесама. То ће се такође сутра наредити.

У њиу мера. комисија предлаже даље и то, да се образују комисије на сваки крајевима вароши, да се у те комисије узму грађани и по један одборник и лекар из дотичног краја, на гди је могуће, да нареди те да сви сопственик извршн дезинфекцију а гди је немогуће да се брзо јави те да општина својим средствима продужо дезинфекцију. (Усваја се).

Комисија је нашла за сходно да се по дигне једна барака са свима потребна за случај да је све у припразности како би се болесници могли надвојити од осталих грађана.

Бока Новковић. Изнећу остали при-преме, да би од своје стране учинио један предлог. Ове ваше помајаре и нужнице такође су услов да могу назвати заразу. Сидања такса доста је велика. Да би се онога ћање за то учини и чак и сиротиња да помаже, кад она не може да плати. О овоме даље не треба ни говорити.

Председник То је нов предлог и о томе ћемо доцније говорити, а сад да разписивано о овоме предлогу што га је комисија нашла. Ова ће се барака подећи у договору и са г. Министром унут. дела па ће и он нешто дати у помоћ. Моним вас да опазите суд да може нужне издатке чинити. Грађевинско одељење направиће предрачун.

Бока Новковић. Молим вас да објасните то што је писао г. доктор Јаша Пачу односно заразе, па да се спреми све што треба да се суобије.

Бока Немић. Господо. Ја сам члан комисије. Мисмо о тој бараки већали и нашли да је потребно да се сви они пре подигне. Да! Боже да колера и не дође. Ми новац тај нећемо у залуд утрошити.

Соломон Јаиић. Цео свет и све вароши иницју баракр спремајене, и ми се сећамо тек онда кад је закаља на прагу. Ја сам да се то одних спреми.

Мита Јовановић. Господо. Пре кратког времена, кад је беснила друга заразе договрја чуле се по широки многе критике, да што општина нема такву једну баракy да може надвојити болеснике. Једо је случаја да људи траже где ће да сместе здрану децу од болесне деце и т. д. По овоме господо треба је потребе за сваки случај да општина има такву једну баракy За сам инпадена, да грађевинско одељење у споразуму са лекарима направи план и да се у најкраћем времену држе дискутација и баракe направе.

Јагор Радовић. Ја сам хтео да упитам но ће да поси набављена посиа? чује се: општински служитељи и жандари). Они их не посе. Јуче је бак човек ишо па се стражари општинским либе и неће да га посе и да није рило једног жандарског капдара, но ина дохле би јадних у остао!

Председник. Молим означите ине или нумеру стражара, па ће те видети да неће дуже остати у општинској служби.

А. Одовић. У колико сам ја чуо. и сапитет трака одобрене за 150000 дин. те да учини све предузе мере а парочито, да учини шта треба дуж границе где је већи додер с другим државама,

Кад већ и држава чини извесне мере, онда смо ми на првом месту дужни да чувамо своје њене и с тога мислим, да ни ово одобрино с тим, да општина стуни у споразум са санитетом те да у овим трошковима и у радова ово предузме заразе у Београду. и општина и држава учествују.

Милош Трнавски. Ја нисам противан предлогу, али кад би се видело да ких опа-сности, те да но потребнко паре либе (жагор).

Председник. Дакле одобравате да општинска суд ово изврши најхрабрим путем (одобрава се) и кредит на то (одобрава се). Ово су мере која су најхитније природе, по има једна стпар која више од пола године лежи пред одбором, а то је предлог санитетске комисије који је одбор одредио да прошисли о стапном начину суобијања заразе, који је најеп у установи једнога завода за дезинфекцији заразних предмета и т. д. Ја вас молим прошислите о томе предлогу који пам је већ познат, јер је штампан и раздат вам је, да донесемо неку одлуку којом ће се одобрити стално уређење заразног овог.

Но пре него што се томе решавању приступи имам да вам ово као хитно саопштим Концесионари за изношење помија, чишћење нужница и изношење нечистоте, имају извесну одређену такеу и та је такса прво висока кад се — као сад — онако убрзано чишћење очекује од предузимача, те би онима, чија се нужница и помајаре чисте, требало учинити неке олакшице смањењем такса. Но то би се имало чинити тек онда када би се решило да треба убрзати чишћење. Али над је већ на томе, морам да вам саопштим да је јуче извесно и с лекарске стране подкрељено чишћење : да се сад не сме хитати са изношењем него са дезинфекцијом нечистоте. За вас даље молим да кад решавате о овоме имате и ово на уму.

Др. Милан Радовановић. У опште, с чишћењем нужница и помајара у доба кад влада заразе, а нарочито колера, није наметно хитати због тога што се та нечистота по нужницима и јамама налази ограђена те је лакше дезинфиковати је, а онако би се могла проширити. Ако се нужнице напуни боље је и затрпати га него ли изазивати нечистоту из њега.

Бока Новковић. Али шта ћемо над има нужница и помајара које су на местима да се не могу ни потрпати ни на другом месту наместити већ се морају чистити ? И шта ћемо са оним. које су на подводним местима, јаких има доста, која се брзо пуне, па се по неколико пресо године морају чистити !

Др. М. Радовановић. У таким случајевима чишћење би се смело вршити под надзором лекара.

Др. Марко. Лесо. Поред ове патиме, које можете г. Радовановић, биће још и других о којима треба решавати. Чим санит. комисија отпочне свој рад видеће се шта је најпресе и како да се у појединим случајевима поступа. На дезинфекцијама и јаким треба обратити највећу пажњу. Апаишући воде из бепог. варошких бунара имао сам често прилике да видим, каза је ваше фекалните загађено. У вароши им немамо готово ни једног бунара с чистом водом а неки су у тој мери нечиста да би требало најстроже забранити, да се зода из таких бунара ма за коју потребу у њих узима. За такна и друга слична питања ишслим треба опластити председништво да их у споразуму са санитетском комисијом решима.

Пред. Хоћете ли да опластите председ. да оно кад случај каже не предвиђен ступи, донесе сходну одлуку? (опластићује се).

Сад вас молим да чујете ово што је предложило наше лекарско друштво и што је и наша комисија примила. Хоће да се уреди један завод који ће у случају појаве

заразе мотво да послужи томе да се болест не шири но да се спречи: хоће се завод за дезинекцију новац на страни имају и ваше варошки од Београда. Лекарско друштво 25. Октобра пр. год. учинило је предлог одбору, одбор је одредио комисију да о њему проучи и комисија је изложила своје мишљење у овоме изнешћу (чита).

Кад је овај предлог био пред одбором, одбор је питао да ли има какво год средство које би могло ма и привремено да послужи за ову потребу и ми смо нашли један мали дезинекционски апарат, одржавали га и служило се њиме. Али то је неравно послуга по нужди, а пруза гаранције мали би се тек у установи овога завода. С тога вас молим процените о овоме и дајте председништву могућност да има на расположењу и такво једно средство какво је овај завод, те да одразе становништва ни за један трентутак не дође у опасност.

Овај предлог о уређењу овога завода подељен је на ваше одељења. Прво, како да се врши дезинекција; ка то су прописана правила. Од болести при одељак зазима: колера, ма после богиње, па дифтерија и т. д. Све те болести можеће тога завода дезинекцију. Сад овде је прописано како ће се ствр радити и да би то устројство имало дејства предлажу да је дезинекционе обавезно за све грађане па ко је богат да плати сам, а ко је сиромх да плати општина. После долази: ко ће да руководи; и то је особено Даље, како се становн дезинекцију и после и цеховник према грађанима одређује се према имућству. Ту је и предрачун, за уређење тога завода апарат и један новац 7 хил. дин. Зграда где ће да стоји апарат 2500 д. пренос ствари за пара кова 2500, сва редом спрема 1800 д. хемијске ствари 500 д. за особље 800 дин. Расход ће бити годишње за ово надржање завода 18000 дин. а приход биће годишње од тога завода 12 хиљада динара. Даље нам ће рзалика бити.

Милош Трнковић. На кад је обвезно за све грађане онда ко зна да они све нас не терају силом да се дезинекцијемо без нужде. (Смеј.)

Соломон Аврије. Завод овај био би једна врло добра ствар, али на жалост сувише је доцкан колера сво дође она ће проз месец дана и прође, а овај завод не би се могао завести ни за 4 месеца. С тога би ја био да се ово прими на до године да буде готово.

Тоза Нешић. Леза је то ствар пабаити тај дезинекционом апарат и послужити се и ја немам ништа против тога да се набави. Но ја сам довно да ни Нешић нема тај завод и ако је толико већа од Београда. Овај предлог о знаку не спада у хитне предмете за зарад. Ја сам за то да се предлог усвоји па да се да нижењерском одељењу да склопи план и расписе конкурс на набавку закрате. Нисам никако за то да се одређује сума пошто није хитан предмет за ову годину, а није хитан с тога, што је заложен. Но ја бн нако једи додатак томе предлогу, да се исти усвоји и за одређена цифра да се преда лекарском друштву и оно ће је дужно да набави све.

Милан Радомановић. Господо! Вама је познато, да скоро већ се година завршује, како код нас влада заразна болест дифтерија. Поред ове и шарлах и друге болести Дезинекцирање редовно учињено би, да овим болестима нема земљишта овди и ако не сасвим а оно у многоме би помогло. Овај је апарат тако нужан за Београд као што је човеку нужна кора хлеба. Ви знате кад се коме деса смрт у кући колико мора и мати издатака. Ту је сарађ на подушица и т. д. Тако је досад било да је свака радио како је сам хтео, а власт није могла никакву контролу да врши. Кад би ми имали једно особље само за то да се брине и кад сте у ствар да сте наше стваре дезинекционе је то једна велика олакшица и за власт и за грађане.

Г. Милош Трнковић каже, ако сте дезинекцијом имаће велики приход. То није тако као он мисли него овако. Нпр. једна кућа имала болесника богатаног, тај је онда дужан да дезинекционира и кућу и ствре. Ако је тај богат он ће платити таксу и то ће бити приход. Од данашње болести не мора се дезинекционати. Ако пак ми станемо одлагати ову ствар од данас до сутра, онда ће сваке године све теже ићи.

С тога ја мислим да ми треба ону преку потребу једноставно да усвојимо. Издатак није већи од 22—25 хил. дин. Молим вас да се сад реши.

Милош Трнковић. Јок, нисако нећемо да примимо.

Андрија Одавић. Ја сам и пре пут кад је овај лекарски предлог пред одбор изношен, заазо да је врло добро нпати такав завод, али сам чвоно неке примедбе на сам предлог. Ја то исто и сад кажем: Доиста је потребно и лепо нпати такав завод, али сад овом приликом апсолутно је немогуће примити га. Немогуће с тога, што чини врло велики издатак, а међутим за ово исто немоше нам нпита помоћи. Предложени завод радом би се попољшо месецн, а колера ако и дође прођи ће за месец дана. С тога нисам да се сад дозвољавтимно реши. А ако се бан хоће дезинитовано да реше, ја се предрзујући поступно нпшлеву. Нешића, па да им дано повеза они с том све да сврше.

Милош Трнковић. Да остане за даље. Све смо почели нпшта не свршили.

Председник. Ја морам да самзаљам што г. Трнковић овако са жестином напада на овај предлог. Кад општина обраћа пажњу и трзки средстава онда се не да, и кад дође болест онда се критикује одбор што није нпшта предузимо.

Андрија Одавић. Ја одбијам речи Трнковића што каже да смо много што шта почели па нисмо нпшта свршили то нестоји г. Трнковићу.

Др. Марко Лека. Да решимо господо ово питање. Наши лекарском друштву можемо бити само захвални на поднетом предлогу и пројекту о установи дезинекционог завода. Са стручно лекарске стране ово је питање у своју проучено и ми се сад не смемо упуштати у критиковање тога дела предлога. Пројект о установи дезинекц. завода, који нам је овде нпшет, израђен је према постојећим одредбама берлинског дезинекц. завода. И нам дезинекц. завод бнће даље уређен онако као што су такви заводи и у другим напредњим варошима уређени. Остаје нам сад једно, да се ближе упознамо са сумом, коју одбор општ. треба да ту цељ да одобри и како је то спец. техничко питање, то се слажем са г. Нешићем, да цео тај део предлога лекарског друштва, прочи г. управник гра, одељена општ. и да нам поднесе тачнија предрачун о пенама дезинекц. апарата и о подизању нужних грађевина и напослетку о целокупном одржавању дезинекц. завода. На кад имамо пред собом тако тачан прорачун, онда ће нам лако бити ово питање да решимо.

Јаков Јанковић. Ја мислим да остане ово што је рекао г. Тоза Нешић на му се придружио и г. Лека (Прима се).

Председник. Седницу закључујем.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЛИЧНОСТИ ЧАСТВО:

а) За чашћење личности (адвоката) без разлике на странке	0·40 д.
б) За чашћење пуномоћ	0·40 д.
в) За уводе	0·80 д.
г) За велики умлан пасарсеу у гостионици	1·00 д.
д) За чашћење личности од два стране . .	0·60 д.
ђ) За чашћење простог личности	0·20 д.
е) За чашћење чуњева до 2 и за метра дуљине од шкиља	0·20 д.
ж) за чашћење чуњева од 2 и за метра на уздање	0·40 д.
з) За чашење личности (адвоката) без разлике странке	0·50 д.

II. ПОСЕБНЕ ТАКСЕ:

а) За себу и кућу или неки дућан са собом	0·20 д.
б) 2—3 себе са кућом или неки дућан са собом	0·60 д.
в) 4 и више соба са кућом или гостионица са кућом без шкиља	1·00 д.

III. ПРАМЕЊЕВИ ПОМОЋНАГА И НУЖНИКА:

а) Од кубне метра	10·00 д.
б) Од хвоза	0·60 д.

IV. ПОСТАВЉЕЊА:

а) Марка за свете на годину дана . . .	2·00 д.
б) Марка за кућу	0·60 д.
в) Обавезнике изузимају жене сеоје власнику кише	

V. ТРОВАРИНА:

а) Трош за дрву	3 д.
б) Трош за керасе	12 д.
в) Мала пробница	2·55·2 п. д.
г) Велика пробница III реда	166·20 п. д.
д) Велика пробница II реда	1000·83 п. д.
ђ) Велика пробница I реда	1664·67 п. д.

VI. МИТНАЧНА КОЛА:

а) Митначка кола стара са 2 коња . . .	12·00 д.
б) Митначка кола са запрежна са два коња	14·00 д.
в) Митначка кола кола са 2 коња	24·00 д.
г) Митначка кола кола са 4 коња	72·00 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Народна штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 36. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 30. Августа 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати управнику ак општинског суда к ком кореспонденције ма уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНСТВУ

Према извештајима грађанских комисија, које врше санитетски преглед дворишта, грађанство се прло слабо одазива наредби о одржавању чистоће и дезинфекцији нужника и понирара. Поштo летња топлота још није попустила а а опасност од колере још није престала, то суд општине вар. Београда, позвав тач. 6, чл. 36. закона о општинама поново и то последњи пут

наређује:

1.) Да се дворишта одржавају у чистоћи;

2.) Да се нужници и понирари праве и уредно дезинфекцују карболом и галицом као прописана средствима;

3.) Да се узме три пут у одређене дане чисте, и

4.) Да се ворои и трагушина испред и у плацевима, испред кућа на улицама, по дворштима и баштама сече и уништава.

Овом се прилком напомиње грађанству, да ће се са непослушима поступити по § 326 крив. закона, у вези са расписом г. министра унутрашњих дела од 7. Јула 1886. год. СБр. 3907, а кажа је по тој законској одредби до тридесет дана затвора или сто педесет динара у новцу.

Имена свију кажњених јавиће се на јавност преко „Општинских Новина".

АБр. 9057. Од суда општине вар. Београда, 14. Августа 1892. године.

НАРЕДБА

Општински суд примећо је: да се рани одласци покупљене са зубрашта, што сте: кожне, сларе крпе хартије, стакларије и тоне подобно носе по свима варошким границама и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоће која је једал од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вар. Београда позвав чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа.

наређује:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на другу вашарском и жичке воше.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по § 326. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда 20 Августа 1892. г. АБр. 9221.

ПОЗИВ

VII (београдска) пукоп. окр. команда дунав. дивиз. области, на основу наређења команданта дунав. дивиз. области од 6. ов. мес. Бр. 263. позива све резервисте допунског батаљона редовне војска VII. пешиј. пука Краља Александра I, на 30 дневно вежбање у Пирот с тим да 31. овог мес. непрезене у 6 часова из јутра доћу на жељезничку станицу београдску где ће се произвати и у воз упрцати.

Сваки обавезник понеће собом од куће по једну повољу хране за три дана, потребну преобуку и војничку билет.

Војници, који се не одазову овом позиву и који не дођу тачно и на време, држаће дупле вежбање, а они који не дођу са свима онима потребама која морају имати најстрожије казниће се према постојећим закону.

Четовође и водници поноће четне и водне списке и накрпиће презиме над својим четама код железничке станице, где ће разестати официра који ће поштом трупом ићи.

За време вожње, обвезници ће се хранити о државном трошку.

Од стране Суда општине вар Београда 19. Августа 1892. год АБр. 9073.

ОБЈАВА

Општини београдској потребно је за храну коња пожарне чете и волова 180.000 килограма сена и 30.000 килограма сламе.

Како је одбор општински у седници својој од 17. Августа ове год. решио да ову набавку изврши општина сама непосредно од произвођача, то суд општине варошн Београда позива сва она лица која имају извесне количине сена и сламе на продају, да подпесу своје понуде са назначењем цене од 100 килограма, када ће се донети решење комисијо о пријему и исплати. Пријаве се прелазу пољопоздству.

Сено мора бити овогодишње, суво, чисто, неме бити коровљево и буњано. Тако исто и слама. А стовариваље се по прегледу и пријему у општински сенилу.

Од Суда општине Београдског 19. Августа 1892 год. СБр. 14577. у Београду.

ОБЗНАНА

Према објави управе водовода Бр. 1723 од 17 Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу вршити инсталацију водовода ис кућама ова лица:

1. Игњат Рудлов и Пиперијер; Малазова ул. Бр. 2, кућа Ивковића.

2. Петар Трпков; Обилићев венац Бр. 22, кућа Андрејевића.

3. Петар Ј. Петровић; Малазова улица Бр. 8, кућа Марка Лека.

4. Гинц и Комп; Клеа Малазова ул. Бр. 58, кућа М. Богићевића.

5. Вилхелм Бачвиц; Вук-Карџића ул. Бр. 15, кућа В. Радуловића.

Извештавајући о овоме грађанство, управа водовода чини поново нажљевим сопственике кућа на то, да само онима поверавају грађење водовода, који имају уверење од управе водовода да тај посао могу радити. У исто доба управа водовода скреће пажњу сопственицима кућа, да је свака овај, који се прима у кажној кући водовод да гради, дужан најпре начинити скицу (нацрт) како мисли и где водовод да по ложи, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатер погоди са сопственком куће, дужан је инсталатор скицу са предрачуном поднети управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да цене нису велике, оверене и скицу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатер приступити раду.

Кад цео посао изврши дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитивања извршеног водовода и поште му управа водовода нада уверење, да је посао добро изврши, може му сопственик исплатити погођену суму; При погађању треба сопственик увек да тражи од инсталатера, да за извршен посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, као и да је за сву штету, која се услед рђавог материјала и рада што пре покаже, одговоран инсталатер. Ове обавезе, најбоље је, да инста-

актер ставе у своме предрачуну, које ће потписати.

20. Августа 1892 год.

Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОСВОДА

НАРЕДБА

Како је наступило време, када се на овдашње пијаце у великој мери доносе и продаје *разно воће, воћни сок, воћни* и остало *шећерље* и како се ово производи од стране грађанства у великој количини кувује и тропи, услед чега су се почеле гомилати велике гомиле љубрета по приватним дворштима и прелазите у трулеж, чиме се ствара позивно земљиште за разношење свих честица, које куже вадух, те се отуда могу породити разне заразне болести, то је суд општине београдске, — водећи строго рачуна о здравственом стању својих грађана, а увиђевши да концесионира за изношење љубрета нису у стању да испуњавају услове предвиђене уговором, — раскинуо уговор са онима у намери, да би се слободним изношењем постарала цела, те да се љубре на варошких дворишта што брже и уредније износи.

Но, да би суд ову своју намеру и у дело привео,

наређује:

Да сваки грађанин редовно износи љубре на своја дворишта на место које је за то одређено суд општински, тако, како се љубре неће никад нагомилавати.

Преглед о уредном извршењу ове наредбе, вршиће санитетске комисије које је суд општински одредио за ту цел.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по § 326 прив. зак. у вези са расписом г. министра унутр. дела од 7. Јула 1886. г. СБр. 3907.

Љубре могу износити како досадањи концесионари тако и сваки други који би желео, само морају имати за то прописана кола и по такси коју одреди суд општински, а која ће бити приказана на дотичним колима на изношење љубрета.

Таблице плаћане на возила ће бити прописана такса. нарадње суд општински чију ће предност платити они који би желели љубре да износе.

Сва она лица, која желе да се баве овим послом дужна су се пријавити општинском суду за дозволу.

Од суда општ. гар. Београда 13. Августа 1892. год. АБр. 9041.

ПОЗИВ

Пред наређењу VII. пукоп. окр. команде од 13. овог месеца Бр. 9174. позивају се сви регрути из ранијих година, обавезници редовне, I и II. позивне народне војске који су привремено или стално по чл. 3. ми које тачке правила за оцењивање способности за војну службу ослобођени, да непоставно од 1. на надаље до 20. Септембра ове године представе VII. пук. окр. команди ради супер резивеног прегледа.

Сваки обавезник поноће собом и уверење о неспособности које је од поље власти добио.

Који од обавезника овом позиву не следује строго ће бити кажњен.

Од стране Суда општине гар. Београда 28. Августа 1892. год. Абр. 9105

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

62. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

17. Августа 1892. год.

Председник председник г. Милош. Р. Марковић од одборника биле: г. г. Н. Х. Поповић, М. Јовановић, М. Петровић, Р. Дреновић, Д. Гајић, М. Трнавски, Ђ. С. Поповић, Н. Р. Поповић, К. Б. Михајловић, В. М. Тодоровић, М. Вељковић, С. Богојић, С. Аврић, Др. М. Т. Лазо, М. М. Ђорђевић, Ј. Вуловић, С. Вељковић Ђ. Ж. Новић, М. М. Ђорђ. Др. Н. Цветић, У. С. Филиповић, Ст. Чайкић, А. Ј. Оцокоп, М. П. Поповић, А. Шпек

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 14. Августа 1892 год. и примљен је без измене.

II.

Како у одборској седници од 14. Августа 1892 год. није био довољан број одборника за решавање ових ствари, то председник износи на поновно решење предлог књиговодства општинске ВБр. 2723 о накнадним кредитима за овог 1892. годину.

По саслушању овога одбор је одобрио у свему решење одборске из прошле седнице девето односно накнадних кредита за 1892. год. (КЊБр. 631, ВБр. 2728).

III.

По прочитању акта ветеринар судије за гар. Београд АБр. 9116 и 9117 и акта VII. пукоп оружане команде АБр. 9139, којим се траже уверења о владању у имовном стању наведених лица, одбор је изјавио, да му је Ђорђе Ивбрада пекопник, да је Светозар Лазић добрег владања и средњег имовног стања и да је Алекса Димитријевић добрег владања и сиротског имовног стања.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе који се траже уверења о сиротском стању.

По прочитању тих молба АБр. 9130, 9171, СБр. 14603, 14554, 13459, 14471, одбор је изјавио мишљење, да се од предложио уверо о имовном стању молилаца Марије Бондуа, Ђиле Остојића, Марије Ђорђевић, Гаре Шапавића, Јована Младеновића, Јуде Гаврилера, на ток онда да им нида тражено уверење.

V.

Председник известила одбор, да је суд општински решењем својим од 17. Августа 1892. год. АБр. 9120 решио, да цена леб буде за других четвест дана месеца Августа о. г. двадесет пара дин. од килограма.

Одбор је примио к знању ово решење судско.

VI.

По прочитању протокола саслушања Живка Тришића ГБр. 1736, одбор је решио, да се отпусти из затвора.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

НИКОЛА ЂУЛИЋ

(С једном топографском таблицом)

Темат награђен преко најповољнијом наградом од општине београдске.)

мото:

Скендербег је прва Обилићева пегица.

ГЛАВА ПЕТА

Удаја Маница, сестре Скендербегове. — Походи Турци и Мустафа-паша. — Годишње 1442.

После повратка свог у Арбанију, остала године 1444. Скендербег проведе у миру. Упрок томе баше са свим појмлан, јако се уваше на ум то, да је Мурат, готово одмах после боја на Варни, сат цареваља и ратова, и по другу ову бно остављо престо малодетном сину Мухамеду, па се опет крајно старом уточишту — Магнезији, да остатак живота проведе ту, у дивотном ароматима и прекрасном дворју своме.*)

Срећни овај случај даде Скендербегу прилике да учини оно, на шта, од самог детињства на престо и због многих спољашних послова, не беше досле чесгато ни помишљати могао, т. ј. да обрати за које трепутак погледа и на — тако рећи — унутрашњу политичу своје државе. Ослобађање земље и градова од данашњег непријатеља, бој с Али-пашом, одлазак краљу Владеславу у помоћ, све то баше тако замашни и тако узастопни послови, да се помењутим речима не смемо дивити ни најмање зачудити.

Али сад сто наставише друге прилике, а Скендербег беше и сувише досетљив, да се не би умео нама користовати вадало.

Из историје је вех и сувише позната ствар, да су женидбе и удаље једни од најсмешнех а као да и једни од најсмакнијих начина, да се државе сусеђне, на бши и удаљене, споје што чршћом везом приватности, а тиме и вех вахова да се оспаки. На тох се темељу оснивале без сумње и вена део Скендербегових досадањих успеха, јер и он беше у чесном средству в с тиме и у великом пријатељству с вељиком овоме

*) Наиаит. Hist. de l' empire ottoman. I. стр. 200.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 14. Августа 1892 год. и примљен је без измене.

II.

Како у одборској седници од 14. Августа 1892 год. није био довољан број одборника за решавање ових ствари, то председник износи на поновно решење предлог књиговодства општинске ВБр. 2723 о накнадним кредитима за овог 1892. годину.

По саслушању овога одбор је одобрио у свему решење одборске из прошле седнице девето односно накнадних кредита за 1892. год. (КЊБр. 631, ВБр. 2728).

III.

По прочитању акта ветеринар судије за гар. Београд АБр. 9116 и 9117 и акта VII. пукоп оружане команде АБр. 9139, којим се траже уверења о владању у имовном стању наведених лица, одбор је изјавио, да му је Ђорђе Ивбрада пекопник, да је Светозар Лазић добрег владања и средњег имовног стања и да је Алекса Димитријевић добрег владања и сиротског имовног стања.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе који се траже уверења о сиротском стању.

По прочитању тих молба АБр. 9130, 9171, СБр. 14603, 14554, 13459, 14471, одбор је изјавио мишљење, да се од предложио уверо о имовном стању молилаца Марије Бондуа, Ђиле Остојића, Марије Ђорђевић, Гаре Шапавића, Јована Младеновића, Јуде Гаврилера, на ток онда да им нида тражено уверење.

V.

Председник известила одбор, да је суд општински решењем својим од 17. Августа 1892. год. АБр. 9120 решио, да цена леб буде за других четвест дана месеца Августа о. г. двадесет пара дин. од килограма.

Одбор је примио к знању ово решење судско.

VI.

По прочитању протокола саслушања Живка Тришића ГБр. 1736, одбор је решио, да се отпусти из затвора.

и српске и арбанске властеле. Од нег сестара чегонвех четири беху већ раздате све за најотменије суседе: Марија за Стевана Црнојевића, Ангелина за Владина Кожењ, Влајка за Ст. Балшу.*) Ну најмлађа, Мамица, беше још девојком, а хвала добар самовник и пријатељ мога се заједо и њоме лако стиче. То је Скендербег добро знао, па сад сто собе и да остваре давнашњу намеру своју, али на жалост таквим начином, који ће му, као човеку, вечито вричати име.

Још у самом почетку ове књиге ни смо негде помепули, како је, међу свима породицама арбанасвим, без сумње једно од најславнијих места, и страшно и међ. занимљива породица Топија. Биће дакле с тавом породицом у средственој вези, значило је веома много. Због тога Скендербег и бадању већ од дужег времена погледа на њу. На несрећу његову, од мањих чланова њених биле жив само Карло Мусаки или

*) Шаф. Славенске древ. списатеља, стр. 683. Да ово је беле удаја Јелке, доцнег Мусаки те зна, а ни Хопе нити може бити никаква сумња о том ни у којем погледом погледу. Ипак. Што Владислав мисли Вокфорт зове му Влаха, сумњам да ће бити потпуно по расположењу мишљење, јер је већ и досле доста речено, како је сестра Ђурђевића а каше јелене Мусаки. Вид. и Chronicon. Ms. I. стр. 26.

копљање земље у Тројичиној улици устуци Живку Трошићу по једал динар и двадесет и осам пара дин. од кубне метра с тим, да земљу односе у дову Јованову улицу код старе основне школе.

VII.

По прочитаћу протокола оверталне лицитације СБр. 14604. дражне 17. Августа 1892 год. на набавку дрва за огрев суда и основних школа одбор је решио, да се ова лицитација одбаци и друга расписне.

VIII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1744, одбор је решио, обавезује се председник општине, да на основу седског решења може издати до десет хиљада динара на касе општинске а из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове за грађевинска предузећа која имају сад да буду предузета преко претпу лозере: а грађевинско одељење да не може издавати на ову ижд до две стотине динара.

IX.

По прочитаћу протокола лицитације ГБр. 1738. дражне 14. Августа 1892. год. за калдрмисање Фрушкогорске улице, одбор је решио, да се калдрмисање Фрушкогорске улице устуци Стевр Крстићу по цени и то: за коловоз по три дин. и двадесет и шест пара дин. а за тротоар по два динара и тридесет девет и шест пара дин. по кв. дратном метру.

X.

По прочитаћу протокола лицитације ГБр. 1787. дражне 14. Августа 1892. год. за калдрмисање Сарајевске улице одбор је решио, да се калдрмисање Сарајевске улице устуци Пеки Крстићу по цени и то: за коловоз по три дин. и двадесет и шест пара а за тротоар по два динара и тридесет девет и по пара дин. по кв. дратном метру.

XI.

По прочитаћу протокола лицитације ГБр. 1740. дражне 17. Августа о. г. за отклањање земље у улицама Сарајевској Фрушкогорској и Мостарској, на којој нађе било ни једног лицитанта, и по прочитаћу понуда Живка Трошића ГБр. 1740. одбор је, пошто понуђене тамошња, са 13 гласова против 11 (један није гласао) решио, да се понуда ова одбаци, а друга лицитација не расписује због краткоће времена.

XII.

Председник комитетски одбор, да је до сада из фонда регулационог плаћан један чувар месечно по 40 динара, који је чувао споменик на вракару и парк око њега, па како је фонд пренио у општинске руке, то предлаже, да се и даље на рачун овога фонда може један чувар плаћати. Одбор решава, да се из фонда регулационог издаје месечно четрдесет динара на чувара споменика на вракару и парк око њега.

XIII.

У дворани, г. Светозар Вотерић, пита, да ли је извештено чесма код споменика на вракару према раније решеној одборском. Председник одговара, да је предузет посао око пиемештаја ове чесме, око које ће подити брзу чувар, што се из регулационог фонда плаћа.

XIV.

Председник комитетски одбор, да је одборско поверењство према решењу одборском од 5 Августа 1892 год. АБр. 8975 прегледало све поправке куће за стан кварта савамалског и да је нашло да ће по општинске интересе најразбиненије било, да се куп кућа наше п.к. Срећона Дамља и у њу смести кварт савамалски.

По саслушању овога одбор је одлучио, да одборски поверењици г. г. Стеван Чађевић, Др. Пачко Пеновић, Мата Јовановић, и Т. Селенковић прегледају у недељу своје мишљење одбору за решење односно куповине куће наше пок. Стевана Дамља.

XV.

На предлог председника општине АБр. 9187. одбор је решио, да се за општинске поверење набави 60 револвера са прибором и муницијом и да се за то може издати кредит сет стотина тридесет дин. из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XVI.

На предлог одборника г. Радивоја Драговића, одбор је одлучио, да се у једној идућој одборској седници размисли о њеним страживарима и о предлогу: на које начин да се ови волинске улице.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра набавке и разна права, и то:

1. Септембра 1892. год.

Плац постојећа у ул. зарони зване чешке капелице „Бубиће за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1893. год.

2. Септембра 1892. год.

Њиву до Убапалића винограда за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1895. год.

3. Септембра 1892. год.

Права на наплату таксе за фијакерске станице за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. год.

Ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општине варони Београда.

Услове сваке од ових лицитација могу се видети у рачуноводству до дана лицитације сваког радног дана за време канцеларије а и на сам дан лицитације.

Од суда општине гар. Београда 8. Августа 1892. год. СБр. 14013.

Одбор општине Београдске у седници својој од 20 Августа ове године решио је: да се дражна оверталне лицитација на дан 17. Августа ове године, за набавку 700 метарских хвати дрва, за огрев општ. суда и основних школа одбаци и друга расписне.

Према овоме решењу суд општине Београдске објављује да ће на дан 4. Септем-

---

Мусани Топија.*) — прачуна Борба, брата Карла Великога, — па и он оженен Замином (Симом),**) кћери Гина II., на родиште Мусић, с којом је имао више синова и двоје деце — Андреју у Јолу. Ту Свеандербег бише човек, који ноћ и интерес дражави претстављане свиком човечанском осећају, те с тога, с почетком године 45., раздвоји ово двоје, не обавртући се — као нели десног: „ни на Бога ни на децу што су ови имали", па оженн Карла повештном сестром својом — Мамицом.***) Ово, свако човека недостојно дело, од свих бно-

*) Шта ово зна имена свиме: за десног Мусани: „... Signor Bianchi Terzo vel Carlo Monchi..." Нар. Chron., 966.

**) „Zamina alias Seima," 964.

***) Без сумње је заумља (а можда и хронолошка погрешка, што се на стр. 302. исте Хопове књиге вели, да је Свеандербег зве Мусанду за жену сестру Јолу, јер је десет година пре (на стр. 290. и 296.) оставио Мамицу, а за Јолу, као што сам о томе нарел дакле, он и не зна ко ју је био муж (стр. 295.). — Да споменом уврста и ово: Свеандербег се осе брзотавне ожени Јоланом, Свеандербегова удова за Мона Дебрешког, сина Арбанаског Деспота. Нар. Chronicon etc., стр. 296. Ну Хоп је то — као и на свако место — сасвим по сво изгрешио, те у свом „Путовању кроз Пореклину к т. д." по стр. 506. овде нарочито, да је Свеандербег сестру Мамицу удао за свога Мана, а не за Бирда Мусанда. Него ту: свештеник ужо је и Рогтелић, дан бен сумње не зна ни по Хопу, што нас — нарел дан имаће стварно кој сво ней, осим нуда и нарел Хопе и дојдеје коментуе — нигдиле не изнашле, да се Хопсонов Хронике неће не нашо у руками. Овог Алмиссе, са поводилому тоблану „Пастрорске".

*) Нар. Chronicon etc. стр. 322.

**) Нижеки, Споменик за језик с рочјем хрватског і српског. Godina druga. Kazrab 1865. Опиши С. Љубића Шишковом издању „Acta Archivi Veneti."

†) Хопе је, да каквог зна разлогу, учинио велику погрешку што је ово написано и сво документе, из којих је исправио грађу за своје „Хронике".

бра ове године држата другу оферталну лицитацију за набавку горње количине дрва, позивајући све ове који се желе ове набавке примати да поднесу своје оферте у којима ће бити тачно означено: да пристају оригинална изложену количину дрва по условима набавити и предати, са назначењем цене за пуби метар, са предајом где општина место одреди.

Сваки понуђач пре но што оферат преда дужан је посматрати општинске услове, са назначењем, да их је прочитао и да по њима лицитира.

Кауцију се са оферти у 1800 динара за српске грађане, а за стране подданике 3600 динара у готову новцу или средствим државним хартијама продаје на сам дан лицитације депозитару члану суда г. Јоци Илићу.

Услови могу се видети сваког радног дана за време канцелариско а и на сам дан лицитације у канцеларисту општ. суда.

Од суда општ. Београдског 21. Августа 1892 год. СБр. 14504.

РЕДОВНИ САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по списку заказаних)

Држан 13. Јула 1892. године.

Председник. Отварам седницу и молим вас да чујете протокол прошлог састанка. (Секретар прочита Прика се)

Коста Б. Мијаиловић. Дали су коментовани за напоменке Дубрета, ослобођени од такве трошарине?

Председник. Јесу. Ја сам то наредио.

Коста Б. Мијаиловић. Ја мислим да би онда требало ослободити од тога и механиџије, јер и они квасце Дубре на своју аџија да би нерош била чистија.

Председник. Нека ви се јаве па Ју и њих ослободите (чује се: баш добро! тако и треба.

Др. Марко Леко. Пре но што пређемо на дневни ред, молим г. Председника да нам каже шаиго једно кушативо на Сави још стоје на оном месту, које одбор није одобрио. Хтео би да знам какна је то сила, која може да прикоси одлуказа одбора београ. општине.

Председник. Господа одборници ће се сетити да смо ми одобрили бали да кланари могу наместити пушалица онако к бумурку лок је вода велика а кад опадне да их врате на одређена им места одбором. Како је вода опала ми смо наредили и Нестор Миловановић је послушао те је нашу вредне општинског суда управни као и управа од бала жалбу. Ја сам предузео све да они али по нареду раде, али се каже, а долге сам их забранио да раде

А. Одановић. Ја налазам да је добро урађено што није допуштено да овај рад на месту које није одређено за пушање.

Др. Марко Леко. Задовољан сам с одговором г. Председника, видим да је рађено све, што се могло урадити. Молим да не сад о још једном предмету саслушате

Концесионар за електрично осветљење почео је по варошн да подиже жице бакарне за спровод жице за електрично осветљење. Сматрао то пала у очи и пако не може да одобри подизање тих страшила по варошн. Надлежне комисије за електрично осветљење дужност је да воде рачуна о томе раду али пако од чланова комисије нема у месту никога осим г. Бобе Стапојевића те мислим да бе се у овако непредвиђ приликн могла комисија допунити с још два члана, нпр. г. Одановић и Селесковићем, па да се на време предузме све што је нужно и што се прени уговору може предузети, те да се спреч подизање оних накрадних по варошн.

Председник. Мени су се доиста жалили грађани на ово и молили су да се они спровођници замене егодишњим: питали ме што се они памећатају? Ја сам им изјављено да концесионар има право по уговору да употреби подземне или надземне спроводнице, ако ово последње не би било опасно по слобађај. С тога и ја налазим да концесионар треба да расподели о овоме. Што се тиче одређења нових чланова у одбор, ја држим да то није потребно јер су г. г. Др. Лека и Стапојевић ту. Ја ћу лакше позвати подворну комисију, да она ужме то у оцену и види могу ли остати ти спроводници или не? (чује се прилично то не да се у комисију одреди и г. Селесковић) Прихва да и то буде.

Филип Васиљевић. Зашто је се стало с оним коњиком код „два бела голуба".

Председник. Једва од сопственика жалио је се што се пролазница тако врши да његово имање, које је он подигао по претходној дозволи општинској, добија сад другн положај. Услед те жалбе она је ставр упућена да оцену комисија која се тим питањем бави.

А. Одановић. Ја мислим да би та комисија требала да се позове с оним јер је она једна расконана и треба што пре то питање да се реши

Т. Селесковић. Комисија је сарнала свој рад и ставр је о овоме пред г. Министром Грађевина.

А. Одановић. Ја бих желио да се поновн молба на г. Мин. Грађевина да брже реши ово питање. (чућиће се).

Мијаило Ђорђевић. Зграда Кујунџијева порушена је и оне рушевине још и данас стоје не дигнуте. За што?

Председник. То је нешто под нашом. Имало је се пиздан пуне ово тога да се та рушевина подигне али је напоследку остало на томе да општинска власт то изврши и исплати по нахвали на лице. Сад је ставр да извршењу код надлежаског одељка. Сад молим вас да чујете о уверењима (Секретар прочита молбе појединаца.

Сад наводе чути лицитације. Прва је лицитација за грађење кадарне у кожарској улици (Секретар прочита). Одобрава се).

Друга је о грађењу хангла у бари „Венецији" (Секретар прочита) (Одобрава се).

Прошле седнице одобрено је да се ова места у бари „Венецији" посну земљом која би могла бити лепо зараде. Ради тога сво се предлаже одвојавање Чарданлиске улице које ће коштати 1800 дин. (чита) А нас нодим да одобрите да се то може

---

†) Наиме, Шиг. de F. спрам оставе, т. I., стр. 170, прим. 1.

††) Ibid., стр. 3[illegible].

†) Десет Турск.

удаба добро стављена у год. 45., а с тиме и да је наш напод по њему оправдан.

Али сад да се вратимо опет току сних догађаја, који се за овим десеће в да их пређемо летимице до оних, за које имамо доста поуздапих документата.

Мир, који Арбанија донесе одлазак Муратов у Мачпнаију, не потрођа ни из далека онако дуго, како се сакни и с доста разлога надао и могао надати. Једва прође два месеца†) отказа се искусни султан предаде сватком лепенственпу, а у Једрену буку неки јаничарски потеки и почиње по граду таких покора, да се биле бојати страшних последица. На позив својих пристаника, великог везира Халила и бегларбеја Узгура и Исанпаше, који познаваху врло добро његову велику искуспост, Мурот одмах јохита пезадашњој престолнице своје и брзо угуши буну, која се беше распламтала свом силном својом.

Ну доцнапи и по треће пут на престо, њему се пиште не свакиване с нет. Мухамед отаде у Мачпнаију, Халил добије пре-

††) Гл. Шиг. Ист. т. I., стр. 118. и 251. прим. 1. Старе по биографи Сисиндербегова зову Ф р а н ц о в и, али ово им писмена да је боље задржати ово име, што му и турски изворн.

зорна комисија треба да расписи о овоме. Што се тиче одређења нових чланова у одбор, ја држим да то није потребно јер су г. г. Др. Лека и Стапојевић ту. Ја ћу лакше позвати подворну комисију, да она ужме то у оцену и види могу ли остати ти спроводници или не? (чује се прилично то не да се у комисију одреди и г. Селесковић) Прихва да и то буде.

Филип Васиљевић. Зашто је се стало с оним коњиком код „два бела голуба".

Председник. Једва од сопственика жалио је се што се пролазница тако врши да његово имање, које је он подигао по претходној дозволи општинској, добија сад другн положај. Услед те жалбе она је ставр упућена да оцену комисија која се тим питањем бави.

А. Одановић. Ја мислим да би та комисија требала да се позове с оним јер је она једна расконана и треба што пре то питање да се реши

Т. Селесковић. Комисија је сарнала свој рад и ставр је о овоме пред г. Министром Грађевина.

А. Одановић. Ја бих желио да се поновн молба на г. Мин. Грађевина да брже реши ово питање. (чућиће се).

Мијаило Ђорђевић. Зграда Кујунџијева порушена је и оне рушевине још и данас стоје не дигнуте. За што?

Председник. То је нешто под нашом. Имало је се пиздан пуне ово тога да се та рушевина подигне али је напоследку остало на томе да општинска власт то изврши и исплати по нахвали на лице. Сад је ставр да извршењу код надлежаског одељка. Сад молим вас да чујете о уверењима (Секретар прочита молбе појединаца.

Сад наводе чути лицитације. Прва је лицитација за грађење кадарне у кожарској улици (Секретар прочита. Одобрава се).

Друга је о грађењу хангла у бари „Венецији" (Секретар прочита) (Одобрава се).

Прошле седнице одобрено је да се ова места у бари „Венецији" посну земљом која би могла бити лепо зараде. Ради тога сво се предлаже одвојавање Чарданлиске улице које ће коштати 1800 дин. (чита) А нас нодим да одобрите да се то може

---

†) Наиме, Шиг. de F. спрам оставе, т. I., стр. 170, прим. 1.

††) Ibid., стр. 3[illegible].

†) Десет Турск.

радати (Одобрава се). Сад нас моли да чујете извешће о одређеној ствари.

Шеф инжењер прочита извешће о одређеној оси у новосеоској улици и у другој улици паралелној с Душановом.

Председник. Она последња, то је она улица ради које је одбор слао парочита 2 члана (Калетиновића Мату Јовановића и Чађевића) те да се на лицу места увере о стању и предложе шта треба. Ово је учињено парочито с тога што је комисија за регулисање паркова предложила да се измени ширина улице што није могао одбор да одобри без ближих објашњења, што ће исто је један грађанин поче да зида кућу и извиње ако лопује то је требало с уређењем те улице сачекати.

А. Одавић. Да ли је и г Чађевић више на лице места ?

Председник Немогуће ми је јер ни није комисија поднела извешће него је остављена да усмено реферише. Но пошто нема на једном члана у седници ја мислим да ово одложимо за други пут. (чује се: нек да поднесу писмени извештај).

Сад пак да се реши по предлогу г. Соломона о награди оним члановима комисије који су били претходним питањима око истражавања воде за варош Београд. То је, као што знате, друга комисија, а не она која је руководила народу подовода. Она прва комисија имала је за задаћу да прогуча околину Београда и каже од куда би се имала варош снабдети водом. Тим је се послом бавила комисија годину и по дана у мокорушкој долини копајући бунаре и испитујући сиру воде. За тим по препоруци генералске уже је Сиреснер и под његовом управом чланови је комисија истраживале воде и по другим странама на 20 километара од Београда и задржала се на тако званом „белим водама". Ту је чланак најдуже испитивање за то, што је ту накнала најбоља подземну воду. Кад је комисија сарнила испитивање поднела предлог одакле да се узме вода, и кад је прихваћо да се узме с „белих вода" — онда је комисија била готова са својом задаћом и у једној одборској седници, на предлог неких одборника, решено је: да чланови комисије које су тај посао обављали без награде, добију награду из партије за подовод. Но сами чланови комисије, који су тада биле у седници најавили су: да они не траже да им се нада награда док се добре не види на чему су они радили и ако чега су толико времена пробавили

И како је сад подовод већ свршена ствар, на реду је, мислим, да се реши и питање о њиховој награди. С тога је г. Соломон и изнео овај предлог, који се сад пред вас износи на решење (чује се: који су били чланове комисије !) о томе је реду и о члановима комисије поднесен парочити извештај засебно штампан, који ви имате у рукама.

Марко Великирић. Кад је та комисија изабрана била, решено је да се њеним члановима да награда према труду који су положили, али пошто посао свршио. Пошто су они часта много радили и кад су последњи свој извештај у року поднели на престанак дејствовати. а то је било када је изабрана комисија за изнрење подовода, онда сам ја. на основу закључка: да ни се да награда — предложио, да се количина та одреди. Но г. Јосимовић који је тек при поновљена дана постао иницитор а био је и сам члан те комисије, из деликатности само је, да се то питање остави на решење за други пут што је учињено. Сад Аврнјева просто тражи да се испуни што обећано од стране одбора. Ја мислим, дакле, да не треба ни њих одлагати с оним не решити питање о награди.

Ник. Х. Поповић. Ја бих сматрао желало да знам имена чланова комисије.

Председник. Био је председник г. Милиој Јосимовић, а члан и секретар г. Никола Стаменковић, остали чланови бивше г. г. К. Галовић, Анта Алексић, Др Пачу, Др. Марко Локо и Зорић професор В. Школе. Та је комисија, као што сам рекао обавезно, испитивала место одакле ће се вода узети, а кад је то решено, поднше на свршетку предузела је друга — водоводна комисија. Ја мислим да је г. г. одборницима потпуно јасно да су та господа радила врло много и да им је рад крунисан успехом. Према томе нека се цени и питање о њиховој награди. Толико могу још да додам да са кредитом од 2 000.000 дин. ни нисмо већ готов водовод, на да та писмо још сав ни исправи. С та не нуна 2 милиона нарашени су претходна радови на водоводу, с тим је реконструисан стари водовод и сва вода његова похватана, с тим је кредитом одкупљено све земљиште куда пролази водовод те је општинска својина; с тим кредитом су подигнуте зграде, набављено земљиште и цеви за нов водовод до потпуног довршења. Од тога кредита од 2 милиона утрошено је далле слогина и неколико хиљада и ја мислим да и са тога разлога треба да им одредимо награду; нарочите ту разумем г. г. чланове оне прве комисије која није имала била награђена док су они чланови друге комисије имали хонорарне несеене за свој рад на послозима водовода.

Радосав Дуговић. Комисија о којој је реч изабрана је још за председништва г. Жарка Карабиберовића и по жељи председу поднет је Сиресер; а она комисија која је радила на изрнрењу подовода то је друга комисија, и она је била месечно награђивана. Награда није раније издата због тога што је г. Јосимовић казао да не треба давати награду док се не види успех.

Ник. Хаџипоповић. Колико је времена трајао тај рад:

Председник. Ја мислим више од године и по дана. Поцет је за председништва г. Карабиберовића, продужен за председништва г. Пашићева и завршен ад је г. Папић отишао на председника министарства.

Вељко Тодоровић. Ми треба да знамо: да ли ово потиче по тражња чланова комисије или по наложењу одборника или представништва општине. (Солонин: потиче но може предлогу). Ако се хоће да се признано награде они који заслужују, ја мислим да би о томе требало да нам реферише једна комисија.

Председник. Ја мислим да је овај предлог потекао иницијативом г. Аврнјева или по претходном споразуму с ниме одборника. Ја сам рекао бих сам одбора на се, као и многи од нас, сећам како је текла ствар односно ове награде. Због чега она није до сад и издата, то сам вам објасиио и ја мислим да сад можемо приступити решењу ове ствари.

Узрок пак свађи њиховој био је у овоме.

Год. 1444.†) Никола II.††) син Павла Дукађина, господара од *Бубе, Селите, Гуракуције* и г. д.†††) беше убио Лека Захаријa, господара од града Дрима, поред Дрина. О поводу тога убијства посаде две вероваје По бевиленом пасцу ††††) она су двојица још ире били супарници код Јерине, једне жене Ђорђа Дукинића, на како је Захарије жене више пажеда да ће добити њену руку, то га Дукађин доведа једном у њезој имању, по имену Кавиненн, поред Дрина и убије из потаје с још много му пријатеља ‡) Шта више исти писац прича, да је то супарништво и ране биле узрок једној тако исто кравој сцени. По њему то је било на Мајмунино свадби и игрних је том приликом пало око сто и пет а рањених преко сто педесет, међу којима беше и сам Дукађин.††)

Али остави писца, по Барлецију, не знају чиниа о том супарништву и овом кравом призору, и као узрок убијству Лека Захарија наводе друго нешто, што је много вероватније.

Захарије је имао од ближих рођака иногу више осим матере. Али и она бепе већ са свима остварена и опленобила. Дукађин опет беше човек веома способан. Њему се училе, да је сад неким згодним приликом да повоља очевину, а како му у том препоном беше Захарије, то он намисли њега да смакне. — што је за тим и учинио, — ни онда да се дочека његових области

Било сад како му драго. тек Дајпо остаиши без и каше одбране после Захаријева убијства, постаде предметом, на коме се заступање оне силе околних владалаца ни и Скендербегове. Ну он неуплашне на ни Млечићима: та она беху и сувише јаки, да би пропустили овакву згоду прилику а да се што не користују . А како им, као што је познато, обично оружјем не беше ни мач ни стрела но убојни топови, већ много лакше — лукавством и преварп, то се они и сад њим послужише.

Чим дознаду за смрт Захаријеву и за тешње осталих арбанских кнежева, они одмах поиђу налог скадарском управитељу Данилу Бурићу, да гласа на сваки начин да задобије за њих матер убојевог Захарија — Босу, и да је наговори да пренесе на њих и Дајпо и осталу владавину Захаријеву. Данило Бурић послуша налог млетачке господе и за кратко време извршп га за потпуно задовољство њено. Јер у Хопов већ од године 1445. назовино да је Боса своје власт уступила Млечићима не само Дајпо, већ и Сплу и *Чернагору*.†)

---

†) Та је година по Хопиневи тамошњим таблама (стр. 324.), којима у осталом треба највише веровати. Могао бисмо се чак потпунно на њих ослонити, кад не бисмо знали да су нетачности опазиле се већ у њиховој дотле, јер на старим биографима Скендербеговим налазимо, да је то убијство било од године 1437., те је онда врло вероватно, да је Захарије умро Скендербег врати Мачванима од 1435. до 38.. Ту стварно у њихо нема ослонца и то, ако је вистинити извештај да је он тек године 1443 готово дивљака изгнао из истодиу земљу. *Упоред* бели ретаки, у Хопиневи Хронологији, и у књизи Estratti degli Annali Veneti di Stefano Magno, има једно убијство, да је то убијство било год. 1440, стр. 193.), али је Хопе бо сумње нимо јавио радити што нам ју уме.

††) Перф. Скендерам. 384.. Ни старим биографима то је био други (наследник) син Павлов — *Лек Дукађин*.

†††) Ibid. 384.

††††) Biemmi G. 1e., 101.

‡) Чудновато је само, да у Хопеа нема бан никаких дисмина; да ли међу Дукађином, посведеним са Шуцта лем тога Ђорђа и убојем му Јерине. Перф. Скендерам дела-гемаиса, стр. 338, тогда Ев.

††) Biemmi G. Iderie, стр. 85..

‡) „Вопја read nac Vrašiem 1445 Dagno, Satta и Černagora" etc, стр. 334.

Вела Тодоровић. Господо. Ја би предложио, да се одреди једна комисија, која би испитала цео тај рад и да поднесе извештај, треба ли им дати награду и ако треба да одреди и цифру.

Председник. На дневном саветању ће сви са овим ! (Слажемо).

Онда изволте кандидујте лица.

Вела Тодоровић. Ја предлажем: г. Николу Х. Поповића, Чабровића, А. Одаџића, Милана Петровића и Лазу Дашковића.

Председник. Усваја ли одбор ову кандидацију? (Чује се: у место Л. Дашковића нека буде г. Вела Тодоровић). Прима ли се ово да буде г. Вела ! (Прима).

Сад предлажемо на питање о железници Вама је познато да је одбор општински у своју седницу решио да се усвоји извештај комисије која је шпла у Пожаревац и испитивала понуђену железницу од Милорада Карамарковића. После тога тражена је цена детаљно да се одреди за сваку ствар и то по списку. Он је поднео. За тим је управник грађевинског одељења одредио свога машинског инжењера те је и и он лично извршио детаљни преглед железнице.

Сем тога до жељи одбора расписан је и конкурс по страни новинама и отуда смо добили неке понуде и то једну поиу а другу пуди Бруквер и то стару. Кад се све то прегледа онда треба да се одреди цена поштo би могли да приимно железницу.

Милан Петровић. О Брукверовој железници не треба ни говорити, јер је она нуђена и државној железници па је као хрђава одбијена.

Вела Тодоровић. Да не би дангубили око тога ја мислим да ова комисија која је развије испитивала и још да јој додамо трећину, испита те железнице и шта кошгају и онда да зашоју одбору на решење. Сад овако не можемо да решавамо без тога.

Др. Марко Лека. Без сумње т. Селесковић је прочуо то питање о цени и довољно ће бити да нам о томе реферише та према томе можда би још вечерас могли ову ствар решити.

Тома Селесковић. Понуда о новим железницама нисам добио. Имам само ценовник. Но доћиа су три лица и казали су да ће поднети понуде за још дан. Ова Брукверова железница није за нас јер је доста скупа.

Соломон Аврајел. Ја би желио да нам се овде саопшти шта је радила комисија која је шпла у Пожаревац да прегледа железницу. Да ли је казала, да је железница добра. Ако каже све уједно да је добра онда ја знам да нико неваљајн и заседутно неће шпта.

Председник. Комисија је поднела извештај о железници Карамарковића и казала да се може употребити. Ви сте тај извештај усвојили. Поводом тога извештаја ја да би се тачно знала цена ја сам жслио г. Селесковића те је одредио машинског инжењера да изврши преглед и то је учињено и о томе извештај подшет. Сад остаје да се утврди цена.

Марко Велизарић. Ја мислим да би требало чекати на расписани стечај по страним новинама, јер је стечај пре неки дан изашао у новинама. Треба причекати тим пре што су се као што вамо г. Селесковић већ неки пријавили и обећали подцети понуде. Држим да би им непоеретно урадили, над би сано ову понуду узели, а остале оставе мало, док недељу те понуде и онда да решимо.

Бока Поповић. Ја би желио да знам ценовник тих новнх железница! (Чује се: нема).

Председник. Нема понуде још, али има ценовник за ове железнице. Но ми смо тражили половну железницу.

Марко Велизарић. Јесте. Али "према цена нових железница можемо знати како ћемо одредити цену за једну или за другу.

Милан Петровић. Држим да је ова ствар и сувише одлагана. Све што се тражило од понуђача, поднесено је. Сад треба према изнетој комисији и машинског инжењера да се донесе одлука или, или. Кад се каже, да се железница Карамарковића може употребити рачуне се да ће уштедиће коштати од нове и кад је тако, за што да одлажемо за ове. Ја бн предложио да се стуни у погодбу са Милорадом и разуме се да ће комисија тледати, да се што јевтиније купи. Дакле не треба одлагати јер ће требати и времена док се изиеси и сад ако се одмах то не реши остаће најелавнији посао несвршен на ову годину и то је најсмешније. Реци ће неко, да прети напасност, што се по свету зна јавља.

Љубо Јовановић. Ја бн најпре молио г председника и г. Селесковића да нам о овој ствари још једиу кажу, нарочито да се чисто зна, шта ову реферат предлаже. Нар. каква је цена, до које суме и т. д.

Радивоје Драгојевић. Ми смо одредили једиок стручну комисију која је прегледала ту железницу и казала да се може употребити. Сад нашта друго неособито него да одредимо комисију да процени железницу и стуни у преговор са понуђачем и онда нам извесе извештај на решење.

Марко Велизарић. Правилно те железнице може се и доцније израдити, јер се послова са њом и овим могу радити. Да и сад решавамо о тој ствари не би требало, јер се за 10 дана пре или 10 дана после не би ништа усвело а међутим ако сачекамо и понуде за ове железнице задовољавно јавно имење. Дакле нек остане то питање још за који дан.

Андра Одаџић. У колико сам се ја изјаснио има онде 8 година прошла пшта. (Чита извештај.) Према самом ставу ми немамо детаљнијег ништа сад решити. Ако правимо железницу да је правимо са прозором. Мени изгледа, с обзиром на ово што се каже да има 17 хиљада километара. да је ово само смута на просто На ред г. председник и г. Селесковић казу да нам понуда и за ове железнице, онда да сачекамо и те понуде. Имаће да овако не могу да решавам.

Председник. Ова се ствар повлачи од фебруара месеца. Дакле је већ јули. Узмите и то у обзир у свеза са ролозима што сте одобрили и која се железницом само могу напрвити јер преиос земље с колима био је велика смуп и спор. Питање о набавци железнице у одбору је расправљено и сад само може бити питање о цеиама. Ако хоће железницу нову онда ће то коштати 150 х. дин. а ако хоћете употребљену он а је ту Милорадова и Брузнерова.

Вела Тодоровић. Молим вас господо, да одредимо комисију нек изиде цене за све железиице понуђене, на нек нам поднесе извештај и ако је нала разлика у цени између нове и старе, онда је боло да узмемо нову. Дакле не треба да решимо док се ово не изиде.

Андра Одаџић. Нисам противан да се стуни у погодбу са Карамарковићем и кад стигну понуде од нових железница онда ћемо знати цену и ове Карамарковићеве. Карамарковић тражи 80 хиљ. дин. а наши управник т. Селесковић каже по предрачуну да преди 55 хиљ дин.. С тога сам да комисија стуни у погодбу са Карамарковићем и кад стигну понуде за ове онда да одредимо цену.

Илија Ђорђевић. Према изнетој инжињера нида се да железница Карамарковића није исправна. Ја сам раније видео ту железницу и она не преди ништа.

Председник. Усваја ли одбор да се образује комисија да стуни у погодбу, па да нам каже шта и онда да решимо овде у одбору? (Усваја.)

Изволте кандидовати чланове те комисије.

Соломон Аврајел. Ја предлажем да се раније комисиј додају још г. Свет. Ристић, г. Селесковић, Одаџић и председник. (Усваја се.)

Председник. Добро.

Господо. Сад у недељу подиже се споменик Хајдук Вељку. Г. Ђ. Стаиојевић обратио се мени једним писмом у коме ми каже да су набавили једну лађу којом ће ићи нарочито друштво и тражи да све корпорације учествују тој свечаности и с тога моли да и општина београдска одреди кога да буде присутан. Молим вас да одредите ко ће ићи. Чује се: г. председник и одборници: Никола Х. Поповић и Вела Тодоровић.

Усваја ли одбор? (Усваја.)

Има реч г. Чабровић.

Стеван Чабровић. Ја ћу да напоменем односно трамваја неколико речи. Ми смо господо казали да буде испод шина бапав од цемента, а друштво жеље веће пашење. Ја сумњам у стабилност шина. С тога је нужно да се обрати пажња утврђивању шина. Познато је да се сада сруда ти трамваји уводе са електричним мотором. Дакле сам читао у новинама да је берлинска управа наредила сенил трамвајским друштвима да уведу електрично мотора и сад ће тако бити и код саиу железница, за то јима истиче рок. Молио бн да се на то обрати пажња и код наше трамваја.

Председник. Према се к анализу. Но то је ствар нојом комисија трамвајска руководи и ако се што нерши како треба то ће она казати. Ви саопштите комисији.

Пошто је већ доцкан, закључујем седницу.

Састанак је трајао до 9½ сах. но под.

држав. 26. Јула 1902 год.

Председник. Пошто ниа довољан број одборника, то отварам одборску седницу и молим вас да саслушате записник од последње састанка. (Секретар прочита)

Има ли ко шта да примети на састав записника ? (Нема)

Усваја ли одбор записник. (Усваја)

Изволте чути неколико уверења која се траже (Секр. прочита).

Сад имамо чути лицитације. Прво лицитацију на оправку стазе школа. (Секретар прочита)

Пошто је лицитација извршена непосредно пред рачуна, држим да се она лицитација може одобрати с обзиром и на време за које треба школе да се благовремено оправе. (Устаје се)

Грађевинско одељење предлаже да се набави други стан за женску школу на дорњоју. (Устаје се)

У нашим улицама утврђене су осе. Молим да чујете. (Г. Селесковић прочита одређену осу за улицу Владетину.) Устаје се. Даље чита за улицу Косанчићев венац. (Устаје се)

Даље чита осу за улицу Дубровачку. (Устаје се).

Г. Мата има да реферише о једној оси за коју је одбор одредио комисију на одбора да се увери о пасентају инжењерском.

Мата Јовановић. Од стране одбора одређени смо ја, г. Чаљевић и г. Капетановић, да прегледамо осу у парцелирној улици Душановој. Ја и г. Капетановић нашли смо на лице места и проучили комисијски извештај и ни смо се могли сложити са извештајем с тога, што комисија предлаже да се одступи од регулационог плана. Овим је комисија хтела да сачува нанесена приватна имања, која би била онтећена, али ми нисмо оправдана да можемо чинити такве уступке, јер би се тим сужала улица за један метар и неколико сантиметра и онакво би се ореол. Онда комисијски сеоци би се нека плаценн, који су и иначе напитки и ако би усвојили комисијски извештај онда би та плаценн остали неупотребљени. Према томе ни смо се сложили у томе, да не треба одступати од регулационог плана, него да се задржи линија.

Јаша Рајковић. Ту поступа једна молба од грађана. Молим да се прочита.

Бока Немић. Ја бн молио да се прочита извештај комисије да видимо какве разлоге наводи да се одступа од регулације.

Председник. Добро. Ено извештај (чита) То је мишљење пре комисије. Одбор је одредио г. Мату г. Капетановића и г. Чаљевића да проуче извештај пре комисије, па онда њихово мишљење упути г. министру те да он реши ту ствар Сад господа она не слажу се са мишљењем комисије, него хоће да остане по регулац. плану и да улица буде широка 10 метара.

Лазар Рајковић. Поћајска је улица широка 6 метра. Кад је то тако, онда за осу улицу доста је 8 метра, пошто је то споредна улица.

Андреа Одавић. Је су ли куће које се секу подигнуте по регулац плану?

Председник. Све су те куће подигнуте пре утврђења регулац. плана.

Мата *Јовановић.* Ове куће по регулац. плану постоје на линији него нешто у назад уназад за један метар. С друге стране је улица без кућа. Комисија предлаже да се задржи фронт постојећих кућа и кад се фронт задржи, онда се кућа Здравковића и још две секу са 3 метра. Ова тако предлаже, али ништа не каже како ће остати ти плаценн над се исеку. Сем тога сужила би се улица која треба да је по регулац. плану широка 10 метара.

Бока Немић. Ја мислим господо да је одбор кад је решио да изађе она нова комисија, нешто у вид, важност регулационог плана.

Кад је тако одређена комисија држим, да није довољно само г. Мата да нам реферише, него цела комисија треба да дâ своје мишљење на писмено. С тога гледишта ја сам противан овоме, него тражим, да комисија поднесе писмени извештај и тек тада да се реши о овој ствари.

Мата Јовановић. Господо. Не стоји ово што г. Немић навода, да је она комисија одређена пре неког дана. Решење је одборско од 24 Јуна а ми смо изашли 26 Јуна и то ја и г. Капетановић, а г. Чаљевић није ни дошао. Ја и г. Капетановић код г. председника саздрали смо своје мишљење и на ово што сам казао сагласили смо се, и он же је овлашћо да ово пред одбор изнесем. Дакле то нема се стави у записник Г. Чаљевић није овде. Да ли усваја ово што гледиште или не нема се.

Бока Немић. Поред говора г. Матиного опет велим да разлози његови нестоје и опет тражим да комисија изнесе писмене разлоге. Ја сам дошао, да г. Чаљевић као стручњак има своје одвојено мишљ. С тога не можемо решавати, док и његово мишљење не чујемо.

Председник. Ја ћу да вам кажем шта нас руководи што овако осу ствар бранимо. Ми никад нисмо хтели да одступамо од регулационог плана. Одступање може бити само кад је велика невоља. Сад у овом случају ина одбор бан то да цени

Андреа Одавић. Ако се усвоји да остане по регулационом плану онда се сече метар ино и 12 кућа нма да исподиу напаше. Господо над се усвоји да се сеч куће од Здравковића секу онда добро и кад се сеч сече онда је и њему свеједно. Ја не бн ово усвојио. Овај разлог што кажу да остају плаценн мали и да се с њима не може ништа урадити то и ако је тако, нма њих су такође плаценн и то се може одузнити на продаги опнчи, који до њих нмају плаценс.

С тога сам ја за то, да се усвоји извештај ове комисије.

Мата Јовановић. Г. Одавић рече у говору: за кубн куће Јоснов Здравковића (Одавић: Молим, ја сам то онако случајно казао.) Куће Јосиов Здравковића сече се по регулационом плану. Комисија која је од стране одбора одређена, она је предложила да се сече више, и да се фронт осталих кућа задрже. Ја сам нашао разлоге, који су руководили неке и г. Капетановића, да се задрижмо на регулационом плану, јер се новом линијом — осом, коју је она комисија предложила секу плаценн. Г. Андреа вели, само је те плаценс експроприсати. Неје баш ни лако, за експроприсање плаценса нама и платите, а што би тонарали један иланнзам трошак на општину. С тога ја и г. Капетановић нисмо нашли за потребно да одступамо. И ја сам разумео да на тој страни неће Дунав него противни плаценн и комисије једна би дочекале, да се они одселе, па да им се у накнаду другог парче дâде; али реши памстно да општина узми у тај трошак, да неколико плаценса сече тако, да нису више за употребу и у напнаду да даје друге плаценс. То би био издатак за општину и опет није повољнно оновс, што је тачно да онда нећу, нма ако би сували улицу. али онда нмало би да се поклони неколико плаценса, на да се помогне Млађанићу који је почео да онда кубу. Дакле изнинан издатак пао би на општину, и с тога се писмо могли сложити да се одступи од регулационог плана, да се та улица суи.

Лазар Јовановић. Ја поздржем ту улицу. Ти плаценн о којима је реч, нма свега три, и ја држим да је наметање позајрити 3 плаца, него упрошастити 12 кућа. Свега три куће нма од Здравковићеве куће. Меим се чини да се улица може сузити као што комисија предлаже, јер то је једна врло мала улица. свега ако нма 20 курентних метра. По регулационом плану остале би толике куће улутра. Ја бих био мишљења да се та улица суи ако што нрва комисија предлаже.

Председник. Овде треба начелно да будемо са овом ствари. Ту је раскрснице нашену Љубичицу и Војничку улице. Ова мала улица, која је споредна сече улицу Војничку, а оно што се говори о 12 кућа, оне нису на овој страни, где је то т. зв сокаче, него су на другом делу те улице, и према тих 32 куће стоји отворено поље. и тамо може да се одреди ова и ширина улице.

Андреа Одавић. Пре него што бих хтео да говорим о овој ствари, молим да ми се каже, је ли г. Чаљевић поднисао извештај и ја бих нмао да се и његово мишљење чује.

Председник. Ја сам тражио да чланови комисије написмено извештај поднесу, но нако то нису учинили, они су казали, да ће свој извештај усмено у одбору саопштити.

А. Одавић. Да ли су се сва три члана у мишљењу сложила?

Председник. Сва три члана комисије нису сложила. Чак ја сам добио акт од г. Чаљевића, у коме вели, да се овај предмет не износи пред седницу док он не дође (Чује се: да остављено за другу седницу и да г. Чаљевић поднесе написмени извештај.) Сакле ја се одор с тим, да сачекамо г. Чаљевића, да и он под несе извештај, па онда одбор ону ствар да реши? (Сакле.) Дакле остављамо за другу седницу.

Изволите сад чути извештај комисије о предлогу г. Соломона Аврејова о награди чланонима комисије за истражавање воде.

(Секретар прочита извештај)

Хаим-Поповић. Ја бих у извештају додао ово о чему је у одбору било речи: да поред писмене захвалности чланонима комисије за њихов труд да им се од стране општине и она награда даје.

Председник. Кад што сте изволели чути комисију коју је одбор одредио да проучи ово питање, да ли има разлога усојити предлог који је поднео Соломон Аврејел, она је проучила досадање радове на томе послу и написала да без тих предходних редова, без труда уложеног од стране чланова комисије и из пријеле водовода неби могло ду буде она изнала да пред онога што је у одбору речено «хвала», да им се и новчана награда да. Досита нема сумње да из овај корак има оправдања. Послови што их општина београдска има да прави за поправку и уређење Београда. — те велике реформе, траже да се за те послове узму највеличанија најспособнија људи, и да привилују трудове на овај начин можемо очекивати од таквих људи и у другоме послу, да нам буду у помоћи да сачувамо општину од великих издатака, која би иначе била учињена. да ти људи нису своју част уложили, да у овоме послу послуже што часније и боље општини. Кад би ми било

дозволено да поређам послове, као су текли да вам их изложим с економне стране, да бих вам могао пажети, да њихови устаљошњу њин водовод кошта много јефтиније него ште је одобрени кредит за те. Они су дакле на самим радовима водоводним учинили једну велику уштеду општина. За извршење водовода одобрен је кредит 2 милиона динара; у тај кредит није уписено да мора да се изврши и реконструкција старога водовода, него само под водовод. Међу тим ти исти људи, који су и на претходним радовима и при извршењу водовода њима учествовали извршили су и реконструкцију старога водовода поред онога новога и нису испрлали суму од 2 милиона динара и на томе предмету имамо уштеде преко 100.000 динара. Са тих њихових радова, што су се својски трудили да општину сачувају од претерани цена, ја држим да заслужују, да им општина учини признања, и ја мислим да бе извештај комисије могао једноставно бити примљен.

Соломон Аврамја. Комисија предлаже као награду свима члановима комисије 12000 динара. Као предлагач ја бу молити да изнесујем суму коју сам ја мислио да се комисији да. Ја држим да бе најбоље било да се свакоме члану комисије да 1200 дин. дакле нама седморици свега 8400 динара.

Васа Тодоровић. Сваки рад треба цењити по заслузи, а са 12000 динара ми не можемо наградити чланове комисије према њиховом толиком труду. Дакле плаћа општина комисију, која ради око извршења великих радова 26000 дин. Чланови комисије о којима је реч учествали су општини толике суме повала. Ја може замислити комисија која је проучавала ово питање одредила је најмању суму као награду, која се може дати, и не бих ми никако на то да се та цифра још смусти.

Бока Немић. Моје је мишљење о овој ствари да је предлог г. Соломона Аврајева умеран. Комисија у своме извештају упућује се у њено оцењивање, па вели да се предложена сума 12000 дин. да целој комисији, па чланови комисије нека је сами расподеле нашеју себе према њиховом раду. Досета ми не можемо довољно наградити труд и рад чланова ове комисије, јер без сумње ложења њиховог, општину би сви они великих послова много скупље стали. Али, господо, треба имати и ово на уму. Сви ти чланови комисије кад су се примали дужности примали су се да раде без награде. Њихов је моменат рад хрупнсан успехом. Сад општина и општ. одбор на њихов велики труд, хоће да се одазове признањем, и да им уз њихову благодарност да и неку новчану награду. Ја сам уверен да чланови комисије не траже никакву награду, али исак држим да њима ни одати достојно признање, ако им уз писмену благодарност дамо по 1200 динара по предлогу г. Соломона Аврајева.

Милоша Трипковић. Ја бих био мишљења да се сваком члану комисије да по 1000. Ја држим да према стању општинског буџета они не бити потпуно задовољни.

Председник. Да је донета одбор сматрао ово питање као врло важно види се по томе што је изабрао комисију, која је ово питање детаљно проучавала. Ми треба и ја неће друге родове да тражимо помоћи од људи који нису чланови одбора. Ми долазимо овде и радимо по поверењу грађана, и ни радимо по трашећи награде, али ми често пута морамо да тражимо потпоре од људи, који нису чланови одбора. Наравно она се одазову нашем позиву, у колико ни то прилике и њихови личних послова допуштају. Они су на прилику утрошили врло много времена важном питању нао што је било о томе одлаке треба воду доћи количина количина воде да се набаве, у опште да се подизање водовода добро проучи. да се не направи погрешка да воде нема довољно. То је било једно врло важно питање, и с тога су морали провести две године дана, да само испитају Мокролушку долину, да су ниже дуге испитивања и тек ја се уверио да ту нема доста воде, па тек онда да иду 20 л. м. у околину и да траже да ли се отуда може довести вода, па ту да нађу од прилике терен, где има воде, па поново да на том терену ниже пробе, да врше тај посао по дана у дан да испитају све то чиме као што треба. Ето такви радови могли су определити одборнике да реше о награди тих људи. Ја људи од стране општине нису добили ништа друго до хвалу. Одбор је нашао за умесно да каже и другу награду дати и ради тога изабрао је једну комисију на своје средине, и препоручио јој да они оцене колику награду ваља дати Комисија је то учинала, подносећи нам свој извештај. Препоручавши награде не би се ништа постигло, над већ дајући награду, чланови комисије биће задовољни, било да им дамо по 1000, било по 500 дин. Има чланова, који су радили непрестано а има чланова који су од времена на време радили. По томе сасвим је практично ово што комисија предлаже, да се предложена сума да целој комисији а чланови комисије нека сами расподеле ту суму и да сваки добије награду према уложеном труду. Ја мислим да је продлог комисије врло добар, и ако би препричењем награде учинила погрешку, бојати се је, да од те погрешке дођнице не трпе општински послови уштрб. Наша је дужност да такве људе предусретамо, и но могућности награлимо да их можемо и у другом послу тражити, и да будемо сигурни да ће нам се они одазвати.

Мита Јовановић. Из извештаја поверењства одборског види се да су њихове проучили цео рад раније комисије, и да је на све могуће начине извела рачуне шта је коштало општину да плаће било каквом страном стручњаку било да сама у режији ради. У колико сам сватио рачуна просечно плаћа да ће општину коштао тај рад у најмању руку 30—40 хиљ динара. Тај посао радили су наши стручни грађани и они нису то радили због награде, али су њима уложили труд и с правом могу очекивати да им се за труд да награда. Ја мислим да је предложена сума врло скромна па с тога сам да се то усвоји без дебате.

Андрија Одавић. После говора г. Мите и г. Васе не бн имао шта да говорим, него само бн упоорио одбор да ни писмо само повраћени овога питања, већ само изражени жеље раније одбора.

(Свршиће се)

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварторе: Саламалике, Теразијске, Врачарске и Варошке.

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од апартаи са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . 0·60 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од апартаи са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892 год. Бр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИПЛОМАТИЧАРСТВО:

а) За свакове личности (калиграфе) без разлике на скрипту . . . . . 0·40 д.
б) За потврде извадаца . . . . . 0·40 д.
в) За уписе . . . . . 0·80 д.
г) За свакој страни попуњеној у регистрима 0·10 д.
д) За свакове личности од два стране . . 0·40 д.
ђ) За свакове просте личности . . . . 0·20 д.
е) За свакову чуњеву до 2 и со метра дужине са свиме . . . . . 0·20 д.
ж) за свакову чуњеву од 2 и со метра до 5 дужине са свиме свакова . . . 0·40 д.
з) За сваке личности (калиграфе) без разлике скрипте . . . . . 0·80 д.

II. ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА:

а) За собу у кући или неки дућан са собом 0·20 д.
б) 2—3 собе са кућом или већи дућан са собом . . . . . 0·60 д.
в) 4 и више соба са кућом или гостионица са кућом без штале . . . . . 1·00 д.

III. ПРАЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубног метра . . . . . 10·00 д.
б) Од нужника . . . . . 0·50 д.

IV. ПИСТАРИЛА:

а) Марва од шапата на горњу лапа . . . 2·00 д.
б) Марва на кућу . . . . . 0·00 д.
в) Обвезаоне ишчађене марве сем ове напомену ставе.

V. ГРОБЉАЊА:

а) Гроб за дечу . . . . . 5 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 25·— 2 м. д.
г) Велика гробница III реда . . . . . 100·— 8 м. д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 10·—32 м. д.
ђ) Велика гробница I реда . . . . . 160·—57 м. д.

VI. МИТНИЧКА НОЛА

а) Митничка кола сваког од 2 коња . . . 12·0 т.
б) Митничка кола са најмање од два коња 14·0 т.
в) Митничка кола која су 2 коња . . . . 30·0 д.
г) Митничка кола која су 4 коња . . . . 72·0 д.

УРЕЂИНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић.

БРОЈ 37. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЈЕ: СРЕМУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за странство двоје од горњег . . . . . 9 дин.

Недеља 6. Септембра 1892.

Цена је оглашења 6 дин. пара од врсте
Претплату плаћа свуда уредништво на општинска
суд а сва кореспонденције на уредништво
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Необележена писма не примају се

ГРАЂАНСТВУ

Према извештајима грађанских комисија, које врше санитетски преглед дворишта, грађанство се врло слабо одазива наредби о одржавању чистоће и дезинфекцији пужина и помијара. Поште ради годишта још није попустила а а опасност од колере још није престала, то суд општине вар. Београда, позива тач. б. чл. 36. закона о општинама попова и то последњи пут

наређује:

1.) Да се дворишта одржавају у чистоћи;

2.) Да се пужанци и помијаре држе и уредно дезинфекцију карболом и галицом као прописаним средствима;

3.) Да се улице три пут у одређене дане чисте, и

4.) Да се корови и травурина испред и у пазденима, испред кућа на улицама, по двориштима и баштама сече и уништавају.

Овом се прилком напомиње грађанству, да ће се са непослушима поступити по § 326 прим. закона, у вези са расписом г. министра унутрашњих дела од 7. Јула 1886. год. СБр. 3907, а казна је по тој казионској одредби до тридесет дана затвора или сто педесет динара у новцу.

Имена свију пажљених пријаве се на јавност преко „Општинских Новина".

АБр 9037. Од суда општине вар. Београда 14. Августа 1892. године.

НАРЕДБА

Општински суд примећо је: да се разни одпадци покућанства са дубришта, као што су: лоске, старе прне хартије, стакларије и тоже подобно посе по сваки варошки тргоштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте која је једна од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вар. Београда позива чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа,

наређује:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на другу вашарском и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по § 326. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда 20. Августа 1892. г. АБр. 9231.

ОБЈАВА

Општини београдској потребно је за храну коњ пожарне чете и волова 180.000 килограма сена

Како је одбор општински у седници својој од 17. Августа ове године решио: да ову набавку изврши општина сама непосредно од произвођача, то суд општине варошн Београда, позива сва она лица, која имају понесене количине сена на продају, да што лотерују и пријаве се г. Кости Чупићу старешини одсека Палилулског, где ће се подврћи комисијском прегледу затим приати прије и узут на општинску вагу на исплату. Цену сену одбор општински одпанио је до пет динара сто килограма с обзиром на квалитету.

Сено мора бити ово годишње, суво, чисто, пресе бити неварито, ратно, старокошено, пратљено трудо, накидо и водопљено.

Од суда општине Београдске 2. Септембра 1892. год. СБр. 10577. у Београду.

ОБЗНАНА

Према објави управе водовода Бр. 1723 од 17 Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу вршити инсталацију водовода по кућама ова лица:

1. Игњат Рудлов и Видеријер; Малазова ул Бр 2. кућ Никомића.
2. Петар Трпков: Обилићев венац Бр. 22. кућа Андрејевића.
3. Петар Ј. Петровић; Малазова улица Бр. 8, кућа Марка Лека.
4. Ганц и Комп: Клеа Малазова ул. Бр. 58 кућа М. Богићевића.
5. Вилхелм Бахман; Вук Караџића ул. Бр. 15. кућа В. Радуловића.
6. Радован Петровић нпж. споменичка ул. бр. 7.
7. Ђорђе П. Наслас, Бакина ул.
8. Ђорђе Мајзнер инж. Београдска ул.
9. Петар Ковач жанцп. у држ. лабораторијуму.
10. Антон Матуш брнар. ул. Два јабланд, бр. 18.
11. Радно Гоћевац и комп. на Сави.

Извештавајући о овоме грађанство, управа водовода чини попова нажалости свесетсеније куће на то, да само онима поверавају грађеве водовода, који имају уверење од управе водовода да тај посао могу радити. У исто доба управа водовода сриче пажњу сопственицима кућа, да је свако онај, који се прими у какној кући водовод да гради, дужан најпре начинити скицу (нацрт) како мисли и где водовод да положи, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатер погоди са сопственикоп куће, дужан је инсталатор скицу са предрачуном поднети управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да цене нису велике, оверене и скицу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатер приступити раду.

Кад цео посао изврши дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитивања извршеног водовода и пошто му управа водовода нада уверење, да је посао добро извршио, може му сопственик исплатити погођену суму; При исплаћању треба сопственик увек да тражи од инсталатера, да за извршен посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, као и да је за сву штету, која се услед рђавог материјала и рада што време појаве, одговоран инсталатер. Ове обавезе, најбоље је, да инсталатер стави у своје предрачуну, који ће потписати.

20. Августа 1892 год.
Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОВОДА

НАРЕДБА

Како је наступило време, када се на одређене пијаце у велпкој мери доносп и продаје *разно усевне воће, зелен* и *остало повртје* и како се они производи од стране грађанстав у великој количини купује и троши, услед чега су се почеле гомилати велике гомиле љубрета по приватним дворитима и прелазите у трулеж, чиме се стварa повољно земљиште за развијање оних честица, које куже кадаве, те се отуда могу породити разне заразне болести, то је суд општине београдске, — водећи строго рачуна о здравственом стању својих грађана, а уважавши да концесионари за изношење љубрета нису у стању да испуњавају услове предвиђене уговором, — расписује уговор са овима у камери, да би се слободним изношењем постигла цељ, те да се љубре из варошких дворишта што брже и уредније износи.

Но, да би суд ову своју намеру и у дело провео,

н а р е ђ у ј е:

Да сваки грађанин редовно износи ђубре из свога дворишта на место које је за то одредио суд општински, тако, како се ђубре неће више нигомилавати.

Преглед о уредном извршавању ове наредбе, вршиће санитетске комисије које је суд општински одредио за ту цељ.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по § 326 крив. зак. у вези са расписом г. министра унутр. дела од 7. Јула 1886. г. СБр. 3907.

Бубре могу износити како досадањи ноћни зидари тако и сваки други који би желео, само мора имати за то прописана кола и по такси коју одреди суд општински, а која ће бити приказана на дотичним колима за ношење ђубрета.

Таблице плаћане на којима ће бити исписана такса издаће суд општински чију ће вредност платити они који би желели ђубре да износе.

Сва она лица, која желе да се бане овим послом дужни су се пријавити општинском суду за дозволу.

Од суда општ. вар. Београда 19. Августа 1892. год. АВр. 9041.

П О З И В

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 13. овог месеца Бр. 9174. позивају се сви регрути из разних година, обавезници редовне, I и II. позива народне војске који су приврежени или стално по чл. 3. на које начине правила за оцењивање способности за војну службу ослобођени, да непосредно од 1. па надаље до 20. Септембра ове године предстану VII. пук. окр. команда ради супер ревизионог прегледа.

Сваки обавезник поноће собом и уверење о неспособности које је од које власти добио.

Који од обавезника овом позиву не слуђе строго ће бити кажњен.

Од стране Суда општине вар. Београда 28. Августа 1892. год. Авр. 9105

О Б Ј А В А

Суду општине варошке Београда потребна је једна кућа за смештај канта варошког управе вароши Београда са овим просторијама: 4 просторије собе за смештај канцеларија; 3 просторије и једна мања соба за смештај жандарма; једна кујна и један нагиљ за смештај разних ствари.

Кућа треба да је по могућству у средини кварта варошког и при земљи.

Позивају се сопственици кућа, који би хтели дати своју кућу под закуп да подпесу пријаве, у којима да наведу: у којој је улици кућа и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у суду општинском г. Дамитрије Ј. Јанковић рачуновођа до 1. Октобра т. године.

Од суда општине вар. Београда 4. Септембра 1892 г. АВр. 9950

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
63. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

19. Августа 1892. год.

Председник председник г. Мих. Р. Марковић, од одборника одсут су г. г. И. Х. Пантић, Ђ. Ж. Нешић, С. Петровић, Н. Вељковић, Ђ. Петровић, М. Трнавац, Ф. Васиљевић, М. Јовановић, А. Одавић, М. Вујић, Р. Дуковић, В. С. Николајевић, М. Велимировић, Ђ. Јовановић, М. Петровић, Ник. Таса Калетин Симић, Др. Алекса М. Јанковић А. П. Дамњановић, М. Ј. Марковић, Св. Чабровић.

I.

Прочитан је записник одборски одатка седнице држане 17. Августа о. г. и усвојен су ове измене: у одатку КЊБр. 645 да се и позивом потписаном поверенитву продужи и старо повереништво, које је проглашење поњење куће као и да стоје у погодби са сопственином.

У одлукама КЊБр. 641 и 640 да се кадровске ових дана не одобрава пошто није одобрено отпозивање истих (види решење ГБр. 1740 од 17. Авг. 1892. год.).

II.

Председник износи одбору на изношење молбе, којим се траже умрлина и спромашном стању.

По прочитању тих молба АВр. 9170, 9144, 9162, 9176, 9181, СБр. 14702, 14684, 14732, 14723, 14640, 14707, 14650, 14741, одбор је једнако изношење, да се суд предложно умрли о имовном стању молилаца Трође Марковића, Љубинке Стевановић, Цветка Јаковљевића, Милана Ђурђева, Милана Младеновића, Николе Марјановића, Перке Кокић, Станка П. Станојевића, Ђорђа П. Николајића, Милосава Гвинића, Христине Бене, Јулке Крамарић, Ђорђа Цветковића, а Мите Искрића, за тек сада да им нада умрлине.

III.

Одборник г. Свет. Боторић моли да се напреди у овој грађани на околине узимати воде за своју потребу са чесме код општинске зграде код сеника.

Председник изјављује, да ће у овоме смислу издати потребну наредбу.

IV.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић, саопштава, да предузимач за грађење електричног осветљења не односи земљ где је дирекс усађено него се исто растура и правилно прави.

Председник изјављује, да ће наредити предузимачу да земљу односи и кадгру поправља.

V.

Одборник г. Андра Ј. Одавић предлаже, да се умиоја вода на чесмама из новог водовода пак да се кадрати отворе и из истог да се вода грађанима пушта.

По саслушању овога одбор је решио, да суд општински у споразуму са управом водовода учини према овоме предлогу што за најбоље нађе у којој цељи се одлажбе да поноћи број радника на терет партије за грађење водовода.

VI.

По прочитању протокола заштитарије ГБр. 1739. дрнашо 14. Августа 1892. год. за грађење кадрове у мостарској улици. Одбор је решио, да се грађење кадрове у Мостарској улици

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
Никола Вулић.
(С једном топографском таблицом)

(Текст награђен првом академијском наградом одлуком београдског).

МОТО:
Скендербег је орда Обилића.
Катчић.

Једино биско имали овде да напоменемо, да то неје могло бити одмах у почетку ове године, јер не тога времена ни једно имено властичке господе о неким жалбама Скендербеговим, а ово ни из далека не споми на њихово непријатељство према њих.[1])

Тај поступак властичке господе без сумње неје могао бити ни мало пријатан Скендербегу. Он је истина увијао да ће, полазећем јаког права на исти град, доћи можда у обилазак суботе и опкасан рат с господом властичком, али је опет било и узрока, који су га немиловано гонили, да стиар ту не узме тако олако. Бозимени писац мисли, да је главни фактор у том подбадању на рат била увреда, коју Властићи беху нанели Скендербегу, рођаши Бош, да је он знао за врвничку пакеру Николе Дукађина, па шта више и да је убијство њена сина било њихово заједничко дело. Али без сумње Скендербега су на то гонили много важнији узроци. Пре свега он је знао и писано, да на Дајно, као на арбански град, сан има много више права не оно, а после, јамачно му, као мудром и умишљеном владаоцу, неје могло измаћи из ока ни то, да му Властићи, учвршћујући све више своју власт на Балк. полуострву, могу с временом постити опасни непријатељем.

Што пак Барлеције и већина његових биографа наводе за узрок том уласку његову у бој не знам неки уговор који је тобож постојао између њега и покојног Зархарија, да ономе од њих, који преживи другога, припадне владавина умрлога, то је опште но сметња басна.[2]) Зар Скендербег, који беше сама памет, могаше учинити тако нерасудан уговор, какав не прави нико на свету? И зар он неје помишљао, да ће можда неког њихти и деце?

Ну да идемо даље.

Каква је подлога заузимању Скендербег од тог догађаја на до почетка год. 1448., нама је потпуно непознато. Како сам напред споменули, властички архиви пресушује у документима за нашу историју баш у ово време. Старе нам биографи могу нас, дабогме, ово више мање у томе задовољити, јер је у њих убијство Захаријево било рано кратко време пре г. 48., а не као у Хопа 44. Ну и ако по поштивању документима или по старим историцама не можемо пићи рећи, можда ћемо опет логиком моћи ве пуњати и ту празнину. Као што смо напред показали, да ово кратко време Скендербег је имао два пута бој с Турцима један год 1445. с Фиџуром а други год. 1446. с Мустафом. Како су сад те походи тур-

[1]) Та. Ljubić II. О властићи између јед. дел. в. у л. 60. IX. стр. X.9. Stemb. Mar. II., v. 66. Пашко Скендербеговом Христа му Савином гостом властелу од 12 собурова.

[2]) Перлеје памет Тополеја и Fatti illustri бореи в. мају могућности, али никто друг. Исиша Скендербеге је и за њиво ово начино такво уговор, какав сте спомињу, али сама с тим неслажем, ако једно као други од нас тиро 4-а дек. Подвет. стр. 56.; Fatti illustri, стр. 10.

не одобра, пошто отклоњење исте узаше више одобрено решењем одборским од 17. Авг. 1892. год. ГБр. 1740.

VIII.

По прочитању изнешења комесијског ГБр. 1768, одбор је одобрио одлуке у осу у узаша „Љубичаво".

VIII.

Председник изнешта одбор, да се је на решењем стечај ГБр 1457. за геодета и инжењера општинског пријавио само Раша С. Мутавџић, надзорни инжењер бируше у Обилићеву, који одговара у свему прописани погодбама.

По саслушању овога и по прочитаћу молбе његове АБр. 8962. одбор је решио, да се прими у општинску службу за инжењера и представника геодетског одсека Раша С. Мутавџић са годишњом платом од пет хиљада динара, која ће му се рачунати и издавати од дана, кад на дужност дође.

IX.

Председник изнешта одбор, да се је више њих пријавило на мађет благајника општине београдске на распису стечај АБр. 8857 и да би требало изабрати повереништво, да молбе и документе пријављених молилаца прегледа и оцена.

По саслушању овога одбор је одлучио, да повереништво за преглед главне касе општинске прегледа молбе и документа пријављених молилаца, па поднесе одбору изнешај са предлогом о избору мађет благајника.

X.

Према одлуци одборској из прошле седмице председника изнеси одбору на пристрес питања о појави страначења.

Одбор је одлучио, да одборски повереници г. г. Борће С. Поповић, Веља Тодоровић, Андра Одавић, Сп. Воторић и председник општине прођу сва ата о овоме предмету као и законска пређења, што се на исто односе, па поднесу одбору на решење изнешај.

XI.

Председник изнеси одбору на решење акт управе водовода, који се предлаже, да се бушење нових устуни Бенкиону Буљиу наступнику А. Б. Ковата према писмоној понуди његови.

По прочитању тога акта АБр. 9077, одбор је одлучио, да председништво општине општине изнешта од управе водовода, шта пошта општину бушење нових кад се у режије ради кад и да објасни појучење цене Буљиеве, за које послове тражи 10 дин. а за које 8.40 дин. па тај изнешај са овим актом да се поднесе одбору на решење.

општински послови

Цена хлебу. Средње цене житу за појединe дане од 16. до 31. Августа 1892. год. биле су оне:

16.	Августа	11·13
18.	„	11·00
19.	„	11·10
20.	„	10·83
21.	„	10·63
22.	„	10·35
23.	„	10·00
24.	„	10·20
25.	„	10·20
26.	„	10·27
27.	„	10·30
28.	„	10·20

Жито је дакле за других 15 дана месеца Августа просечно коштало 10·52 дин.

Овој просечној цени додат је стални којеницијент 7, те је добивена цена једном килограму хлеба у парама, која износи осамнајест пара дин. од килограма.

На основу овог рачуна суд општине гр. Београда решио је, да у првој половини месеца Септембра буде цена хлебу осамнајест пара дин. а да се по нароши продаје по двадесет пара у токама од хиљаду сто дванаест грама.

Исправка. У неколико последњих бројева овога листа штампана је погрешно такса за чишћење димњака. Та се погрешка сада исправља и такса за чишћење димњака вреди она, која је штампана у овом броју на последњој страни у рубрици „Разне општинске таксе".

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. белешкама)
Држан 13. Јула 1892. године.

(Свршетак)

Андра Одавић. Ја ћу да вам прочитам говор рођеног одборника г. Пере Видаковића (чита из стенографских белешака). Даље напомињем говор г. Великарића и г. Богоројића и сви су се слагали да се она награда да по свршеном послу. Ја овога се нећу, да се је попрецлах мислио јеси онда, да ни се да награда, но сами чланови комисије биле су против па су казали над награде добро све, онда одбор нек решека о награди.

Прошле године покретао је то питање г. Великарић, а ове године г. Соломон. С тога држим да сад не треба нашта говорити већ да им дамо оних 12 хиљ. динара, а тиме нека господо њеново награднте уложени труд.

Председник. Усваја ли одбор предлог комисије да им се изда 12 хиљ. дин. награде? (Усваја)

Сад изволите чути г. Одавића да прочита изнешај о избиди железнице.

Ник. Х. Поповић. Поред поочане награде молим да се тим људима пада и написмена захвалност од стране одбора.

Председник. Усваја ли одбор? (Усваја). Чујте г. Одавића. (Одавић прочита изнешај).

Ми смо господо позвали Карађорђевића и одредили смо му цену за све појединости особено. Али он се није сложио с нама тражећи да прода бутуре. Ми опет нећемо да купујемо ово, што нам не треба. За вести материјал мишљења смо да се некако не набавља с тога што су точкови од вагонета, а ако ће купити не ће моћи продати другом јер ни једна фабрикант неће да прими точкове или ако ће примите рачунаће да онако како он хоће. Дакле ни целе ваше погодбе нашпао је те, да он не пристаје на овај начин продаје.

Али у комисији јавља се друга мисао. Кад се пређ пут покретала ова ствар види ће то да је опет била једна комисија која је поред осталог напрамила и предрачун неоха пређ и бубаи, он опет на такав одговор ударка свеа и строго забрани војни цама сиорима, да нападају и пустоше околне земље већ ни само заповеди да пазе, да непријатељу ни оскуда не дође храна, напрамзајући тако да ће глађу победи.

Али док се он тако бавио код Дајнок, и Мачванн долазаху за његов долазак, и одмах се појуре да притеку у помоћ оселенутима. Већ 4. маја доцније они на своју седници опаку одлуку: „Но што се ово може сувише отегнути, а наша су места у очевидној опасности и погребују брзу помоћ, већ се уже стотина немаца и неки се пошље у Скадар, а пратилац неки их драи и дели по тим местима Арбанији, како му се учини корисније и потребније. *) Ну те мере останоше без сумње без и каке користи. Дајко бише све у већој неприлици и господа млетачка, да би се извукла из ње, нородоше прибеки другим средствима. Ево целе садржине писма писма Андрији Вешеру, њихову новом комесару за Арбанију, од 27. јуна:

*) Il quia hac precipue pessuit esse nimis longa, et ibi gentes Albanise sunt in perenni inquietudine, et indigent cuiuslibet presidiosi, ex nunc eis ordinas, quod occipiatur pedites C. et relinquatur Scutarum, et nonne illos tenent et divident per Illa loca Albanise, sicut sibi videbitur melius et exigi necessitas. Secr. cons. Reg. lib. XVII. ol. 228. Arch. Arch. Ven., etp. 402.

*) Ibidem 6., Isorio. [illegible] Вероватно ово последње ово Данило Дуклянин. Do Vita etc., 71. Гл. и Пантовски, стр. 73.

*) Мајатовић овде не је то ово моја бележка, већ то је не нађа на основу, а одмах је то нас документа из млетачког архива. Десеет Бурда Ц. 9°.

ита би општину коштало насипање баре и изишло је да би коштало на 35 пара кубни метар. Услед тога појавиле се мисао, да се расипше конкурс за насипање баре на онда и попуљак Карамарковић може се пријавити као конкурент.

Но сад ми остаје да скренем на ове понуде, па ако добијено новопне цене купљеном железницу - а нисте пристајемо се на ову мисао о насипању баре.

Бока Немић. Пошто је ова ствар по-верљиве природе, то молим да се седница претвори у конференцију. Повераи ће се тога, што се могу чути наши разлози и на тај начин дати прилике попуљачима, да нас на терају да морамо купити нову железницу.

Председник. Прима ан одбор да се седница претвори у конференцију? Чује се: није нужно.) И ноћи се чини да је најлакше претварати седницу у конференцију, јер онде је инпцијатор комисије изабране од одбора да продени нпта вреди једна половна железница. Комисија је своје мишљење изнела и онда се да се са попуљачем није могла да погоди, јер комисија хоће да уваж оне и оне делове, а он хоће другуе, па је зато да се одреде три човека кои ове ствари проуче и колико они кажу да вреди он на то пристаје. Сад је разуме се другo питање, зато ми не можемо пристати. Даље ово не утиче на набавку железнице.

Бока Немић. Ја поимам потпуно ствар-ја је онде на решењу само питање во, нисије. Но у колико схватам то њихово мишљење налази исто на то, да се распише стечај, па онда према томе да ли ће општина рачуна да купи железницу или да се конкурсом пуни бара. Даље главна је побуда ако исправне јединице да се насипа, онда не треба железница а ако је скупо онда да се набави железница. Сваки који хоће да насипа бару па ика и своју железницу и свој материјал и такав ће гледати да прода своју железницу, а да не насипа бару.

Радивоје Дрогојевић. Што се тиче вредности железнице, то је комисија испитала. Комисија није вспитала жељу одбора да се железница набави. Разлози су њени нико пата због баруштина сваки и дунавски крај а јасно је и потреба да се једном направи вој. Комисија је могла само толико да се упушта да одреди вредност железнице, па ако је се не дошла да каже нешто, а не да изнаи са предлогом да се расписује стечај за насипање баре. Овим није постигнута цељ. С тога на основу ових разлога мислим да треба да се набави железница.

Председник. Само једну исправку да учиним. Комисија која је поднела извештај, само због несловолно сарпјенох преговора са Карамарковићем, после онога што је главно у извештају, износи укупед ону мисао. Рачунајући да је потреба да се бара насипа, она трима начина, како да се најлакше помогне да одговори жели одбора, да изврши насипање баре и лакше и јевтиније.

Др. Мавро Лено. Не нападам, да се комисија ухватила од предмета, који је по жели одбора имала да проуч. О набавци железнице специјално, комисија је казала своје мишљење а у исто доба прекорчује нам шта ми могли даље радити, те да се исто пре отпочне нсто ово насипања баре И по мишљењу комисије, поред тога што ће мо путем стечаја тражити предузимача за насипање баре, нисмо приморати да се зато престанемо бавити питањем о набавци железнице које питање и не би могли сад одмах да решимо пошто и немамо довољно података о цепама тих железница. Инжињерско одељење наше опште, побринуће се да што пре добави цене о тим железницама а међу тим прође ће и рок стечају. Ако онда не добијемо новопе понуде ни можемо нпак преступити набавци железнице а дотле ће мо имати времена да се на тај појудавају начин о цепама тих железница обавестимо. Радећи овако упоредо једак и други посао, ми знатно добијемо у времену и можемо бирати онај пут, који нађемо, да је за нпас, интерес по најповољнији, за то сам, да се предлог комисије усвоје.

Др. Павле Поповић. Из реч које су сад пред ложили објашњења између г. Марка и г. Радепна пкле, готово нисдела умесан предлог г. Нешића, да ми ову седницу у конференцију претворимо а ово разлога за то. Ми у овоме питању нисдела да хоћемо и ово и оно. Не једа собпвши попуљач, ако он чује разлоге, које ми сад наводимо, не може нити се сме јавити за насипање баре, јер ово нисдела да је спорелна ствар' ни шпекулације да добијемо ове преме до стечаја за железницу. Без обзира на то одбор је пајако жељу и у начелу решио питање да се бара насипа. Кад је о томе пра пут био разговор, знам да је њако рета о томе да се насипа и дупавски крај, и да ће та мала железница згодно послужити на доцнавење канепа при грађењу леја. Кад је Соре имао рачуна да купи железницу, ја држим да општина просто дапгуба и да не треба да се запоси другим мислима, него просто треба да реши питање пан да распише стечај пан да купи пову железницу. Набавком железнице општина би много добила, колико би јој она вредела само за насипање баре. Ја сам гврдо уверен да исход 0,85 дин. куб. мет. јевтипију цепу пећемо добити Хиландиц — Хпладанк куб мет. земље треба за насипање баре. Апроксимативно висина се зна. а тако исто и дужина и ширина приближно може корацина да се одреди. па према томе лако је израчунати зарадуру. Ми само ако ', баре напспемо, исплатпће нам се железница За то бих баш пишљепа да се по купује железница од Карамарковића ако што и комисија предлаже, али да се одмах набави пова железница, па макар коштала 150.000 па и 200.000 дин.

Милан Радовановић. И без железнице насипа се пзностни део баре. и то је приличан део, скоро половина од онога што пхамо да насипамо. Кад државна железница, која је имала преговоре с експропријацији земљишта није пашла рачуна да купи једну такву пову железницу, него је то напрвила лицитацијом, онда ће бити пзвестније да и општина београдска уради тако исто. С тога моје је мишљење да би најбоље било да се одмах расппше конкурс за насипање баре, а да се са свим одустане од набавке железнице.

Председник. Најбоље ћемо свршити ову ствар овако. Да одбор прими к знању извештај комисије, који је проучпо, а што се тиче даљега рада по тој ствари, да идемо једним путем, која ни мислите да ће бити најбоља, т. ј. да можемо учинити извесне попуиције, које ће бити корисне за општину. Мени се чпна да нама не би пшта сметало

„Ако речепа сиадарски пратиљац (реч је о Павлу Лауредану) с похоћу сплсника Мурата турског ина начина да пређа, да Турци ушљу у Арбанију да општите Свендербега, као што нам је сам писао, нека учпна све што може да дођу; хоћемо да реченог пратиоца помажемо... да се Турци дођу брзо у област арбанску а на пропаст перодицу Свендербега, дајући нам Турцима све могуће милости, само *да се Свендербег нпшта не смпо ни дубоковље него и ни целог света.*[7]) Ако нам пидим, да ће речено лице учпнити као доцније, у том случају гледаћ полити год начпна да наустанпм дух Свендербегов: отиде к њему с нашим пре-дпеидијама писмпма и после општих поздрава и понуда, које се у сличним прилакима траже, говори истоме Свендербегу с неваљалством и великом пријатељству нашег с господарем Пзалом идеи његовим, говора му о услугама које сио му учпнпли в благонаклопностима, које је, по смрти ова му, указала наша држава истом том пресавном Турбу и браћи његовој... и (реци му) да сио се с тога вдао начудпли, што је он, кога сматрасмо као сина, учпнио и што чпнп против нас, земаља наших и подапика оно што је уредио и опо, што због услуга које смо учпнили и његову ону и њему и браћи његовој, остављеној деиом, нисмо очекивали, т. ј. да против нас и државе нам педи рат, и с тога (реци) да молимо певаљогоу великодушност да изнови престане од упреда и да се приближи нама, ја дајемо ти допуст да му можеш обећати помоћ... или да одустављаеши то, док Турци не ударе на Арбанију, а кад то будеш позитивно доиао, прати се од Свендербега у Скадар...“

„Ако ли пак видите да Турци не долазе и да не ће ни доћи... у том случају хоћемо да дођем до клпот преговора с истим Свендербегом и да му обећаи годишњи данак, али само за шест.; ту ако он не буде хтео за своја себе него за пасдеднике, ти обећај и то, не прелазећи суму од 1500 дуката, али тако, да у том случају Дајно остане у нашој власти... ну ако Свендербег буде држао Дајно, ако што се говори да га држи, хоћемо да не прелазпи суму од 500 дуката годишње... или зброг стања садашњих прилика хоћемо на сваки начин мир да начпнимо.“

„Ако ли нас речепа Свендербег не ће ни какпот преговора да начепи, или буде тражио тако високо, да га не можемо задовољити, у том ћемо случају рећи, да ћемо писати нашем господару и жељети пакавог гледај, да се разговорпи с Пзалом и Николом Дукађинпма без посредника (sine mediatore) и потруди се, да их обеђавањем помоћи и градова одвојпи од истога Свендербега а придобијеп за нас, које њихо ноћа и њпма и синовима и унуцима ни дуже помагати него исте Свендербег: јер ово извештени, да ће исти Свендербег без Дукађинпх бити много слабија од нас и да ће се лако моћи уништити.“[†])

Весма је занимљиво то и, што мле-тачка господа нашему истом проведатору још нешто: да гледа и нашега деспота Ђурђа да придобије за се а против Свендербега.[††])

Али до какво резултата не дође се ни овом приликом између Млечића и Свендер-

[7]) . . . et dictus patrus Venet cita condescender in pa-ctum Albaniae ad ruinam illius Scanderbegh perfidi. Ideo... illis praebeas Venetis... omne favore possibile, quibus ne-dicatibus ditetur Scanderbegh non modo de Albania sed de mundo universo. Sec. cons. Sen. lib. XVIII. ch. 4. Acta Arch. Ven. stp. 407.

[†]) Sec. cons. Sen. lib. XVIII. Acta Arch. Ven. 406.—409.

[††]) Si si cum dominio vel capitaneo non fo passo venire ad pratticas, quod habitia bertis non praebetis, non vellis habere pro vicino nec Scanderbegho. Tandem et pacificus haberis, vadit praeterea nobis quod in cum quo te cum Scanderbegho non habeas pacem, praebeas si poteris intrinseci gratis pacificus, quod ad illas Scanderbegh retinet et illa praebeas conlenti... et si videbitur opus... praebitere aliquid consilierie vel alile, qui apud illum despotem vel capitaneum reperiantur... Sec. cons. Sen. lib. XVIII. ch. 14. Acta Arch. Ven. 413.

да расширемо стечај за шаљивље баре, и ако смо намерни да купимо железницу. Ми ту радимо исто онако као и приватан човек који хоће да нађе кућу. Ми канимо наћи да шаљивље овај и овај део кубног простора, питамо понто ће то ми који се бавите тим послом то израдити, изводе се јавити оберном општини. То питта неће сметати нашем раду намери о набавци железнице, онни стечајем о шаљивљу баре ми ће добити јачне податке, колико ће нас коштао тај рад, кад се не ће могли полодити за какву полозну железницу. Обострани тај рад донео би нам овај добар резултат да ће знати на чисто шта ће нас јестинаје коштати или да шаљивље баре дако предузимамо или да општина сама набави железницу. Нама је главно да час пре тај посао извршимо.

Дакле обадвоје да радимо, па ћемо пре бити готови и ако оно изгледа мало као шпекулација. Ми и тражимо да нас јестинаје коштa а не скупље. А нас молим да озбиљно схватите ову ствар.

А. Одовић. Комисија подноси свој извештај она је нарочито у извештају шаљивљено стварала оно што је нам посло био. Извештај говори чисто о основе питању, о коме треба а после извештаја изнеси се као упуштена друга ствар: како што пре да шаљивље бару. — Г. Поповић рече да би расписивање стечаја за шаљивље баре изазвало зло нека нама шпекулација. Ја држим, да ми ако не тежимо да шаљено бару што јестинаје, онда не треба ни да седимо овде. Ја отворено кажем: свакад ћу да шпекулишем, да добијем јестинају цену. — Што се тиче онога наведеног примера, да кад чују понуђачи за ову шпекулацију општине, да ће подићи пашушторске оберте, тога се не треба плашити. Кад би се на конкурсу јавио сам Карамарковић, онда и ја питкако не бих био за ову лицитацију, али сам за њу за то што се надам, да ће се јавити и други стручни понуђачи, који ће нам бољу и јефтиније него Карамарковић. Ја сам нам и прије кад је била реч о набавци железнице поменуо три оферте из Пеште. Ја сам сигуран да ће се те оферте јавити. Према добивеним офертима, за њима ћемо видети колико ми бољи рачун тим начином бару да пасемо или да купимо нову железницу. Даље ништа нам не смета да ово учинимо.

Радивоје Дроњовић. Дене су ови речи као и од стране г. председника и члана комисије г. Одовића, но, господо не треба сметнути ово с ума. Има 10 година како се једнако говори о шаљивљу баре. Кад се уме у обзир колико иртава падне од бодести, и колики се сад тровања чине на тај исто једи бари велере. Ја бих био мишљења да се што пре отворене шаљивље на махар и свакако општину саштали, да на којим било путеви нам набавком железнице или лицитацијом.

А. Одовић. Ја се потпуно слажем с г. Радивоем да се треба пожурити, а могу потпитино тврдити да ће расписивањем стечаја за шаљивље баре посло много пре свршити. Ми чак можемо у стечају одредити рок, до кога понуђачи да се јаве, и тако једни предузимач пре ће напрштите него општина. На и да сад одмах куни железницу од Карамарковића. Неповатан је факт да један понуђач са стране има све готове, и да може пре плагарати железницу, него општина а да одмах сад почући железницу. Осим тога свима је нама познато, да на жалост стоји ово у истини да што год општини и држава ради у своју корист, њој рачунате да вреди 1000 општину и државу ће коштати 1800. Једна кућа, која државу и општину кошта 100 дуката ја нао пратати награднју је за 60 дуката, ту нема Боса, који ће ме у томе разуверати. Та сплућа има више са каквих злоупотреба, него долази отуда што друкчије ради предузимач, кад ради за рачун државе и општине, а друкчије кад ради за свој рачун. Кад ради за рачун државе, он дође у 9 са-хати да надгледа, јер но нема све једно дали ће он журно или радно радно, нашла ми подједнако, али кад ради нао свој предузимач онда устане у 5 сахати и ради тако, да буде што пре готов.

Председник. Комисија је по пропорци одбора ступила у преговоре са г. Карамарковићем за откуп железнице. Сад услед неповољних услова после преговора и долази ово колебање и нас радова да набавимо нову железницу, на ако би нашли за добро после да дамо под каку експлоатацију. Ми ћемо нашако напустити ниско, да се овај посао шаљивље баре час пре сврши, а то ћемо лакше свршити, ако прорачунамо колику културу простора треба да шаљемо, одакле ћемо ту земљу доносити, да прорачунамо време за које има тај посао да се изврши. да према тим подацима да објавимо, ко хоће тога посла да се прими, и па тај начни да овај посао свршимо, ако добијемо неповољне цене за набавку железнице. Слаже ли се одбор да се у томе правцу ради — (Слаже)

Онда да сведено наш говор на ово. Извештај комисије примљен је к знању, а за тим одбор допоси одлуку да се држи лицитација за шаљивље баре у што краћем року и да се у условима каже: колико ће бити кубн. мет за шаљивље и да се остави рок што је могуће краћи (Усваја се)

Марко Леко. Молим да се ово има на уму: да се стечај не шаље само политичким листовима као што је послат због набавке железнице, него стручним техничким странним листовима (Усваја се)

Председник. Молим још само по дужности да нам саопштите жалбу од стране хлебара. Цене је хлебу 20 н. д. Хлебари улажу протест да је те цена и сувише ниска према ценама брашна. (Одбор не улази у расправљање ове жалбе).

Састанак је трајао до 9½ часова у вече.

држан. 23. Јула 1892 год

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити, то отварам одборску седницу и молим одборнике да саслушају записник прошлог састанка. (Секр. прочита записник 54. састанка).

Има ли ко да примети што на записник? (Нема)

Усваја ли одбор прочитани записник? (Усваја)

Др. Марко Леко. Молим г. председника да нам каже зашто је данас није још сазвао надзорну комисију за електр. осветл. Још пре 10 дана решено је онде, да се та комисија сазове и неким зашто се не сазвала, већ се остала повлактиварју за одел.

бега. По свој прилици господа су хлетичка била добила глас од Турка, да ће они наскоро ушасти у Арбанију, те су била прекинула преговоре о миру са Свендербегом. Ну како се поход турски нешто сувише одуговлачио, а она амаћаху још наде, да ће Турци зацело доћи, то да Свендербег не би за то кратко време изузео Дајно, пошаљу заповест Данилу Бурићу да скупи што већу војску од Италијанаца, Арбанаса и Срба, и да похита том граду. Али без сумње нама није била намера да са Свендербегом дођу до одсудног боја, већ су само хтели да учине пред њим демерацију једну, те да му за мало време нарадњу нашку, који беше управљао на опседнути град Међутим ствар испадне са сним друкчије. Данило Бурић одмах послуша заповест своје господе и с једно 15.000†) које пеш. које коњаника похита на Свендербега. Ну војска његова беше само многобројна, а иначе веома слаба и неука. У њој беше само на 1000 Италијана, 2500 Срба, већином коњаника, и око 800 Скадрана, који нешто наоружу; остали беху све сами прости Арбанаси, који се истина добро разумеваху у орању и копању, али не и у оружју.

†) Biemmi G., Istoria, II. На Варасанду је истакао је 15.000.

Кад Свендербег дошао за његов долазак, не знајући ни је то само хлетичка дезерција и жељан да једном нади на чему је, оставши код Дајна 4000 своје војске,†) да га и даље држи у опсади, а с остатком, т. ј. са 7000 коњ. 2000 пешака пређе Дрин и пође Данилу на сусрет.

Сад није више било куда и Млечићи нарадиле примирни поступени им бој. Данило Бурић беше храбар човек и вешт војвода, те нашкели да се јуначки одупре. Као му војска по изнежбаности и дисциплини беше куд и како слабија од Свендербегове, то он нађе да ће му и једним спас бити у добром распореду. Од колике му је то користи биле ми ћемо видети мало ниже. Распоред пак тај његов био је овакав: На десном крају стајаше он сам са Србима, који чинаху живи целој му војсци: лево крило заузимаху Италијани и Скадрани с Бартоломијем Унојем.††) Скадрани, на челу; средину на полазетку састављене остатак војске са Симеоном Вукатаном и Андрејом братом Умејевим. На средини беше најсабрији део непријатељске војске. Пред целим

†) Варасанду за ним Colla, Marl., De Vita etc. 78.

осветљење да и даље по варошки дижу оне балване.

Председник. Ја сам позвао господу чланове, но биле су на осуству а после и г. Стојадинић је отишо у Неготин. Ја ћу их нарочито позвати за ово питање. У осталом по уговору комисија има право да нареди да се то замени бољим средствима ако ваљ, да ниje добро урађено.

Стеван Чабровић. Ја сам у овоме питању врло незнат и нисам специјалиста, али данас по подне разговарао сам се са г. Божом Стојадинћем о томе, и молио га да присуствује једној одборској седници те да нам објасни ову напитницу. Он ми је укратко казао разлоге али и његова је жеља да буде присутан у једној седници и ако се позове баће готов да дође. Ја ћу изложити његове разлоге.

Председник. Па добро. Онда да га позовемо и ја ћу то учинити у идућој седници. Преко овоме не треба да нам реферише неког разлога пошто ће он то сам исказати.

Бока Поповић. Ја хоћу да се донесе овде одлука, да комисија за електрично осветљење што год уради по тој ствари, да то ради на своју одговорност.

Стеван Чабровић. Г. Стојадинић ће боље објаснити, а главни му је разлог, да се ова балкани неће припремено, док не будемо готови са канализацијом. Он каже, да је захтевао под земљом да се спроведе, да то коштало друштво милион и по динара. Сад као ни похитамо са канализацијом то онда неће коштати општину толико.

Милош Трајковић. Ја чујем по варошки разговор како се не плаће осветљење њоју а тек се троши Интозарајс се да се због месечине не пали.

Председник. На то је и натерало општину да ово осветљење замени бољим.

Радивоје Драговић. Ја се добро сећам ваљ је овде решавано о осветљењу, да ће се ће жице с прошести под земљу, сем онде где се какве на камен. Сад зидни сане балване.

Председник. На добро. О томе нема говорити доколе на прави идући састанак када ће присуствовати г. Стојадинић да вам да објашњења. Чини комисије г. Гавазинић је у логору у Зајечару и неће бити присутан. Међутим у уговору стоји све то што има општина права, па се према њему можемо управљати.

Стеван Чабровић. Било је давно у новембра само у „македонској“ улици где нода по дух улице и чини штете. Ова би могла да се спроведе у дунав па да не чини штете. Пратите г. председнице ово и кажу на да се то изврши.

Председник. Добро. Сад наводите чуте уверења која се траже. (Секретар прочита).

Начелник среза Врачарског моли да суд општински поред одређених присутника одбора да буду присутница и ова лица: секретар протести (Усваја се).

Сад наводите чуте лицитације. Прво лицитацију за грађевне каларне код општинског каптара (секр. прочита) Остала је на Мати Стојановићу — (усваја се).

Сад има лицитација за одвожавање земље са ошог места у доњој Јованској улици те да се отвори улица. На ову лицитацију није дошао нико. Но има три понуде: Живка Трешића по цена за 1.60 п. од кубног метра — Блажева ноја трама 1.40 п. од кубног метра и Петра Димитријевића, који тражи 1.50 п. од кубног метра.

Ми немамо потребу да се натпитају бире и спреча зарана, а после и да се отвори улица. Сад ако пристаје, одбор на коју од ових понуда, нека усвоји — Најбоља је Башићева. Истина цена је већа али нека другим понуђача. (Чује се: да се између тих понуђача држи уска лицитација) Добро Усваја ли одбор само? (Усваја).

Стеван Чабровић. Нек се држи друга ужа лицитација и ако дође до цене од 1.10 до 1.20 п. нека председника устуни тоне понуђачу само да се посао што пре сврши.

Председник. Немоте тако. Него да држими ужу лицитацију па да устуни овоме, који буде најјевтинији. (Чује се: добро) Усваја ли одбор само? (Усвоја).

Сад даље. Бока Х. Живковић биншн кнет по приношења главне контроле има да плати општини 29.20 дин. Он нема одкуд да ово плати С тога нас моли да одобрите да се ова сума расподеље.

Мома Божковић. Ја шта је са оним двеснтом што је тај Бока учинио.

Председник. Та је ствар предата општ. адвокату, да предузме корак ради наплате штете од одговорног

Мата Јовановић. Да ли Главна Контрола не ставља још кога одговорна сем Хаџи-Живковића.

Председник. Главна Контрола на Хаџи-Живковића ставља ту суму што је по документима нашла, па нам та сума нађи.

М. Божковић. А за девојчит шта ћемо?

Председник. Молим вас, о томе је доста говорено, и сад неноженто да расправљамо те ствари. Дакле одобрава ли одбор тражену суму? (Одобрава).

Сад имам ову ствар да вам изнесем. Ви знате да је одбор општински новодом тога што је управник варошн упутно акт и тражио да се кварт саиамалски неки на досадашње зграде због тога што је зграда у таком стању да је постала опасна за здравље војника, који станују у њој — наврао једну комисију, која је прегледала ту зграду. И по изјентају те комисије та је кућа у тако рабатном стању, да би потребна била оправка и преправљање, комисија је нашла да није сходна нађу, да треба оправка да се изврши. Ја вас молим пошто је предузето спимање те улице а она је кућа на таком месту да би имала да се руши, да одобрите. ја можемо тражити сам за изменицу кварта самамалског, а да спимно у дужност грађевинском одељу, да поступи напред, да ли треба да се оправи, или и да се и но оправка, што се спимањем покаже да треба да се руши.

Мома Божковић. Мени се чини да се г. председница неогодно изразио. Кад се руше грађанска куће нан јавише, на што говорени о оправка те куће над и та нуђа врема плану нора да се руши.

Др. Марко Лека. А не би ли било хоћу ово за време, док они стану станују, да се изврши оправка.

Председник. Госп. инжинер, који је тако прегледа са техничке стране ту кућу, он ми је казао, да ће да прочи, колика оправка треба да се изврши, и ја ли би та оправка одговарала неког дења, или би нам та зграда нмала да се руши због регулације. Дакле над дође на ред питање о регулацији, онда ћемо расправити то питање о оправци или о рушењу, јер и то ће се изнети на дневни ред.

Радивоје Драговић. Не стоја њих тако страшно и опасно као што се вели. Шта ваше ја не бих био ни за селење кварта, док се не би видело. хоћеле се рушити. Ако се спимањем покаже да треба да се руши, онда не бих био за оправку; а ако остаје у истој линији, нуђа може да се оправи.

Председник. Сказојако, било да нуђа нородице да се руше или да се оправи, за сад људи не могу у њој да станују. јер је у таком рабатном стању сада.

Милан Банковић. Најсеће страд се осећа у најдаљској улици од те зграде. Мени је познато да је за ту кућу предложено да се сече, и над је предложено да се сече, онда ништо трошити неколико хиљада дин. за оправку.

Председник. Тако мислим и ја, али док то питање не изнесемо, морамо се поставити за овај стан. Одобрава ли одбор да можемо узети стан? (Одобрава).

Сад ја вас молим за трајење стана да одредите нога. Ваљу предложити г. Радевића Драгошића (усваја се); и 1 члан полицнје (усваја се).

Сад даље имамо ово на ред: г. министар просвете нарелно је да се управника благајница исели на неств, где је сад пошто је решио, да се ту сместе музејске збирке. Ту своју нарелбу исповно је 14. тек. месеца. Управа пише суду за свођење податнуту зграду сирочу старог телеграфа, где би се могла преселити благајница, и ту кућу општина може поседити за 100 дин. месечно. Управа нозива суд да одговори по овоме захтеву.

Ја мислим да је ово најбоље комисијом расправити.

Милан Банковић. Нико на пословску није противан, али у непреме ни неможемо наћи згодну кућу, какву она тражс.

Соломон Адријел. Управа може и сама тражити згодну кућу, на нема се исели у Новембру месецу.

Председник. Ја предлажем да ту ствар прочи комисији од два лица и за главоне њене предлажем г. Бугу Новаковића (усваја се) и г. Соломона Адријела (усваја се)

Даље имам да вам саопштим да је влађо благајник Јакар Ристић дао оставку. Ја вас молим да се укрсни од дужности, и да се друго лице стечајем набави на његово место чује се: и да ли је бш нелика потребба за то).

Молим вас да се не разговарамо да ли је потребно. то нема сумње, а тим ире што су општинска послови толико сложени. Г. Ристић је извбран за благајника класе дутрије. у општини је велики рад, и он је пашао тако на нсту линију рада.

Никола Хаџи-Поповић. Да бих желео да се оцени нозчана радња благајне, па ће се видети да је треба другуће организовати за то мишљења сам да се одложи ово питање.

Председник. Не могу ја то да одложим Молим вас одобрите ви да се расиише стечај на кладјег благајника? (Одобравано).

Рачуна општински за 5 месеци сложени су по закону општинском, и комисија, која ће нмала да прегледа, те рачуне она није приступила томе раду, — прегледу тих рачуна. Ја молим да дођу чланови комисије на рад, јер је сеже кад се посао затоиска.

Никола Хаџи-Поповић. Одређени чланови комисије учинили су тај корак, да су шкопгрелали касу, за прегледа самих рачуна они су казали да није могуће да ниприи тај посао. За прегледа рачуна треба нрао много времена нрнјаве месец дана.

Председник. Одбору је свакако у дух пост да сваки три месеца прегледа рачуне.

Никола Хаџи-Поповић. Ја сам позвао

чланове комисије да се договоримо, какав ћемо извештај да подпесемо одбору, да ли је могуће да се изврши или не.

Др. Марко Леко. Ја сам мислио, да ће се отклонити та тешкоћа чим се установи књиговодство, и кад је књиговодство добро уређено, држим, да онда није тако тешко наћи калу за контролисање. (Чује се: зна се систем књиговодства).

Бока Новаковић. Председ. рачуна била, кад се рачуни склоне а њих склони онај, који је за рачунима радио. Те рачуне по закону општинског одбор је одбор да прегледа. Наша је дакле дужност да морамо наћи начина, да се тај посао сврши; а што се тиче шконтирања касе, то није довољно толико казна, колико стрепиње, и то се шконтирање сваког месеца врши.

Председник. И ја сматрам за дужност да треба да радимо, сад да останемо овај стварно нешто г. Хаџи-Поповић рече да ће комисија поднети извештај одбору.

Сад молим вас ово:

Ви знате да још нисмо готови са разговорима на земљишту општинском. Г. управник грађевинског одељења предложио ми је да се радови на општинском плану проширење, јер рад г. Милана Андоновића, који је тако ли напрши известан део послова општинских пре такав да може задовољити општинску потребу, а по извештају комисије г. Андоновић би имао много да доради, али он то није урадио, и ако сам ја то поновио. Грађани који имају посла са судом због подношења кућа, долазе и траже да им грађевинско одељење да регулисање и нивелационе линије, досадњу им толико, и ми немамо могућности да им дамо задовољења. Г. директор грађев. одељења поднео ми је овај предлог, молим да га саслушате и донесете о њему одлуку.

Секретар Урош Кумановић. Чита (предлог о установљењу геодетског одсека и геодету за тај одсек са 6.000 дин. годишње плате).

Тома Селесковић. Молим да кажем две три речи у корист овог предлога. Вама је познато, да ми немамо тачног плана. У халачијском плану у главним потезима означене су границе појединих њива у једној линији. Међутим за правилан рад нама треба да имамо тачан план сваке поједине парцеле. Тај рад по себи захтева један добро организован персонал, који ће непрекидно, на томе послу радити. Да тај рад дамо једнове предузимачу, као што је то покушао г. Андоновић, такав рад не води никаквом резултату. Ви знате да је г. Андоновић требао са радом да буде готов још прошле године августа месеца. Међу тим он тај рад није довршио а ово што је урађено, није ни од какве вредности. Ја сам тврдо убеђен, ако општина сама не створи стални организован геодетски одсек који ће то геодетске радове радити, неће доћи скоро до тачног плана нашим, а без тачног плана неможе се радити ни великих техничких пословина. С тога и ја ћу од своје стране захвалити одбор да овај предлог усвоји.

Председник. У допуну онога што сам ја напоменем да је наша намера да ја одо неколико пута говорено како је потребно, да се сниме сва општинска имања, како би на чисто знали и знали шта је општинско, и како би се избегли сукоби, које општина има са приватима. То би било катастарисање атара београдског. Даље предлажу, који предлаже управник звучао би лице предложено и прихваћено све те послове да врши. О томе постоји и законско наређење да је општина дужна да сними своја имања, па томе још није приступљено.

Г. Антоновић још није спремио тај посао а међутим по уговору требао је да сврши до 1 Нов. прошле године. Г. Селесковић мисли и зорује у то, да треба овом човеку повећати тај посао рад организованог тога геодетског одсека. Молим вас да одобрите ово те да се једном и ово доведе у ред.

Бока Новаковић. Ја мислим да неће бити ништа противан овоме предлогу. Али код нас је обичај тај да ни тражимо преко новина. С тога не би хрђаво било, да се преко новина огласи и нождa ће се наћи ко за јевтинију плату.

Председник. У овом случају ја вас молим да поклоните вере овоме. Досиста била је пракгика да свако конкурсом набављано и зашто то је један пут којим би могли доћи до каквог спремног лица. Али кад ово се овде износи ове спремног и стручног лица онда знате, да се већ има уверења позитивног о спреми тога лица. Молим вас да имате уверења пошто је ту већ загарантовани директор грађев. одељења.

Што се тиче награде мора се признати да му треба дати добру накпу те да све с једном реди и да не брзе о потребама свакодневним за своју породицу. Кад хрђаво реди с малом платом нама је и то скупо, а кад добро реди и над му је већа плата није скупо.

Соломон Аврамовић. Мало пре над нам је прочитано министрово писмо за набавку кубе и препоручена изванна кућа, ми смо то споро неговорили јер не треба да нам они опињују кућу кад то можемо ми нашим по повољнијој цени. Тако исто и овде неодобравам да нам се уношрел инспује лице с великом платом, кад се зна да се то набавља конкурсом.

Мика Банковић. Ја врло ценим разлоге г. председника што се тиче предложеног лица и кад би се тако практиковало не би имао шта да кажем, али кад је досад била друга практика неплаћали да би било умесно од нас и председништва, кад би одступали од принципа.

Ни мало није искључена могућност, да ће и при конкурсу тај предложени госпо дин бити примљен. Ту нема против њега ни трунке непоузданости само нека са држи при цени.

Председник. Немам ништа против тога да се држимо старе праксе, али то не мора сваки пут да се држи Можемо да одступимо само нарочито а ако у општ мбежемо нарочита да ће једно лице моћи да врши извесне послове.

Мика Банковић. Ја опет кажем, да нема ни једне трупке сумње односно тога лица особито кад га препоручује г. Селесковић, али опет ми морамо да водимо рачуна о досадашњој пракгици.

Председник. Но будету одобрено је на два геодета по 2400 дин. годишње плате. Сад овај посао геодетски да ће се тачно напрашао треба дати једном стручном лицу да он сву бригу о томе води, те да избегнемо сваке са приватима.

Има случајева на Сави и Дунаву где се непрестано морске питање с извесним имањима, а ми то немамо времена. Нашосле оно је нужно да се час пре сврши и ради нашег кредита, па по свако наших него и осталих грађана јер би се и капиталн могли добити са много бољом и повољнијом интересом, него што се данас плаћају. Отај једредлог господо потено на основу истинитих потреба и ја вас молим да га одобрате.

Мика Банковић. Ја ни сам за то, да се одступа од практике.

Председник. Онда ће послови застати. Ја могу да вам спомењем неке послове, шта су неки научни људи радили. Вук Караџић вели: „ништа не се није тицало шта ће казати Марко и Јанко односно мога рада. Него само гледам шта ће казати Грци и Копитар".

Пом *Таса Кашетин-Сисоски.* Мене само буни овде предлог за 6 хил. дин. плате. Како њену условимо толико плате, он ће толико и тражити. Ми неможемо да одређујемо велике суме него нека буде конкурсом.

Председник. На дело пристојете ли сви да буде конкурс. Ја немам против тога ништа, а наше је да цењите.

Мика Банковић. Држим да не верујете, да сам ми сви за конкурс. Треба ли сте ни одних да нам кажете колика је цифра по буџету одређена. Само је казано по 2400 дин. Сад како можемо дати 6000 дин. Немојте нас заметати што тражимо конкурс и што нам ову примедбу чинимо.

Председник. Ја не замерам ником и одрађујем се од тога. Ја сам дужан да кажем како ја осећам и како сматам ту ствар. Што се тиче тога да ли по буџету стоји већа или мања цифра ја се по томе неопределујем по по стварној потреби; а наше је да решите.

Никола Х. Поповић. Останите те ни стрпу. Да говоримо сад о плати.

Радомир Дроњевић. То лице које заузме то место, мора бити човек од карактера, и мора бити добро плаћен. Тај чиновник имаће да ради на одвајању приватних имања од општинских, а ми знамо шта се при таквом послу може да деси. Дакле чиновник за тај посао мора бити човек од карактера и такво лице треба добро платити и не одређивати плату 2—3000 динара.

Пом *Таса Кипетин Сисоски.* И у државној служби или сличних послова и као државни чиновници служе за 3000 динара.

Мита Јовановић. Ствар она, за коју хоћемо да ангажујемо техничара-геодету, има да нам организује један пун посао, да нам уреди геодетске одсек, да наради тачан план Београда. Парцелисање је веома нужно и код једног имања од мање вредности, а камо ли код плаћена у хероин, који су тако скупоцени; ту је нужно имати тачан план, а ми тога немамо. О потреби тога одсека нашто је говорити, јер ми сно о томе већ толико пута говорили. Г. директор грађевинског одељења каже нам начин, на који мисли да се то може постићи. Ја сам потпуно сагласан с његовим предлогом, ма не можемо пристати на то да се г. Андоновићеви ћирк уме на томе послу, и да ми од тога рада не видимо никакве ваде. Ми би морали дуго чекати г. Андоновића, да буде с планом готов, међу тим плаћ је нама неопходно потребан. Ја се апсолутно слажем с предлогом предлогом да ангажујемо стручно, предлог и научнијег лице за тај посао. Тако лице на сваки начин морамо добро платити, морамо

платите боље него у државној служби, јер друкчије стоје са општинском службом, а друкчије са државном. Који долазе у општинску службу има тежа задатак да раде и не може се задовољити да заслужи само дневна хлеб, него и над изнад њ те службе да му што остане. Ја се сећам с тим да се то стручно лице изабере конкурсом јер само него радили над само тражили директора грађевинског одељења, ми смо га конкурсом изабрали. Међу тим стоји то у нашим рукама хоћа ће мо да изаберемо. И то лице које г. директор предлаже, нужно је да поднесе попуду и кад буде конкурс и тај ће се стручњак извесно јавити, и ми ћемо изабрати онога у кога имамо вере, да ће тај посао сарнати. Што се тиче плате можемо боље платити него држава што ће платила, а нарочито за то што је то привремена служба, која неће трајати дуго него само докле, докле се тај посао не уради. Ја сам тврдо уверен, да се ни један озбиљан предни и способан радњак неће примити за малу плату од оне, коју је директор предложио.

Марко Лесо. Ми имамо овде два питања да решимо. Једно је организовање геометарског одсека у општини, а друго је о одузимању радова од г. Андоновића. Што се тиче првога питања довста то је прази пут, да се распише конкурс и да се потражи згодно лице, које ће моћи тај одсек орга низовати тако, да се посао послањто односно катастра сврши најбоље и најсврсисиије. Али о другом питању није било никако говора. Ја не могу да се сложим с предлогом г. управника инжењерског одељења, да се се од г. Андоновића одузме рад, а да се и не саслуша. Ја бих желео да се г. Андоновићу предходно саопшти, како је она ствар узела пред одбор, и да је одбор којано жељу, пре него што усвоји мишљење нашег инжењерског одељења, да г. Андоновић поднесе изјашњ, да ће уредно, какву је сметњу имао, те није прена утовору на време сврши посао и до кога рока писали да сврши. Треба имати на уму, да ми ту имамо посла с једним професором Вел. Школе и кад се је он ангажовао да тај посао сврши, чест његова неће допустити да се на основи начин с њиме уговор раскине. За то је бих мало одбор да дозесе одлуку, пре него што се усвоји предлог г. управника, да се саопшти њега одборска г. Андоновићу да у што краћем року поднесе одбору изјашњ, за што није посао на време по уговору сврши о до ког рока писан да га сврши.

Председник Ја ћу вам споменути ово Ево ја имам у рукама изјашњ комисије, која је имала ред г. Андоновића да прегледа. Та комисија подноси је изјашњ и ово ако сазна (чита:

Ја сам пошљао неколико пута г. Андоновића, да нам преда свој рад, он ми је увек одговарао доћеће, доћеће. али га није ни дан данас донео. Ја сам био ужан да ову ствар један пут изнесем пред одбор.

Мика Бошковић. На то мока ствар ни основа.

Цва Таса Костић Сашић. Стоји ли у уговору, да му се нада попаџ у напред.

Соломон Аврамл. Кад ствар тако стоји, да се позове на одговор и да се тужи суду.

Председник. Он је узео попаџ у напред у суми 7000 динара и нешто више, и ако је до њега кризиле. дошла ова радова треба да падну на терет његов.

Тоша Поповић. Ја мислим према овоме што смо чули из овога изјашњења комисијског и говора управника инжењерског одељења да ми више не можемо чекати и тај посао треба да се сврши на овај начин као што смо овамо час говорили — конкурсом. А што се тиче г. Андоновића да се од њега траже сви ово што није заслужио, да се оцени његов рад, и да му се плати само оно што је заслужио. колико је заслужио.

Председник. За вас молим да не сметате само г уна, да је то посао неодложан, грађани вам непрестано долазе, и ми не можемо да их задовољимо.

Др. Марко Лесо. Што није раније саопштено одбору да г. Андоновић не ради?

Председник. Ствар је овако текла. Ви знате да је била одређена комисија да прегледа рад г. Андоновића, и тако једнако се ће ствар до сада проваћала. Ја сам толико пута позивао г. Андоновића, да нам прода свој рад, а он ми на то одговоре: да има још нешто да доради, и нарочито ако врена професору Вел. Школе морало се имати обзира, по ствар на послетку излази на видик, да он не радиваша, а погао стоји. Ја сам ту ствар морао прекинути један пут, јер готово сваки дан имало непријатности, шпијаџ посао нијеће креће сарнее. На крају ово се десава. Долазе грађани у грађевинска одељ и моле за дозволу за подизање зграде за становање и дају обавезу да је подигну ни своју одговорност с тим, да у случају ако треба обог регулације да се руше не траже никакву накнаду за порушену зграду него сами за земљиште. Ти плаћени послове прени пута Краљеве шпале. Наравно ми не смемо да дозволимо такво подизање зграда

(Свршиће се)

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварторе: Савамалиин, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од себе и кућине или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 п. д.
2. Од две или три себе са кућином или већег дућана са магазом . . 0·70 п. д.
3. Од четири или више себа са кућином, од хотеле са кућином. од гостионице са кућином без шпале . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски.

1. Од себе и кућине, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 п. д.
2. Од две или три себе са кућином или већег дућана са магазом . . 0·60 п. д.
3. Од четири или више себа са кућином. од хотеле са кућином, од гостионице са кућином, без шпале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1892 год. АБр. 9449.

ТАКСЕ
за јавно забаве у општини београдској

I.

а) За сваколике кун. оркестаре со пивницама, банкама и т. д. од концерта до . . . . . 3 д.
б) За сваколике са пивским шпалама од 1 концерта . . . . . 5 д.
в) За сваколике шпалице (оркестре) Дакси-Калоше . . . . . 20 д.

II.

а). За играонице у шпали I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За играоницу у шпали II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За играоницу у шпали III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а) За позоришну на дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне представе и показивање животиња, дневно . . . . . 10—50 д.
в) За механичарије и музеуме . . . . . 5—15 д.
г) Циркусе со представе . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Тиволи-Ташо" т. ј. (весеље, свирање и представљање) од концера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које нису овде предвиђене постановом Суд шкобом.

V.

За меду на сајмској пушни.

а) Вуре од 5 кантн . . . . . 0·5 дин
б) Вуре од 6 кантн . . . . . 0·10 „
в) Вуре од 9 кантн . . . . . 0·15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМЊАЧАРСТВО:

а) За чишћење димњака (димњачара) без рада ако су спратови . . . . . 0·20 д.
б) За двоспални шпорхерд . . . . . 0·10 д.
в) За трпезе . . . . . 0·40 д.
г) За велике ложше шпорхерде у гостионици 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . . 0·10 д.
е) За чишћење чумиње до 2 м по метра уредно со лопатом . . . . . 0·10 д.
ж) За чишћење чумиње од 2 м по метра на уредно со лопатом . . . . . 0·20 д.
з) За велике димњаке (оџаклије) без рада са сарнее . . . . . 0·15 д.

III. ПРАЗНИЉЕЊЕ ПОМЊАРА И КУЋИШНИКА

а) Од кубни метра . . . . . 10·00 д.
б) Од коша . . . . . 0·50 д.

IV. ПОПТАРЕЊА:

а) Мирса со ваљке на годину дана . . . 2·00 д.
б) Обвезалне шпуљаоне жарке стаје . . . 1 д.

V ГРОБАРИНА:

а) . . . . . 5 д.
б) Гроб за дечу . . . . . 12 д.
в) Гроб за одрасле . . . . . 25 д.
г) Мала гробница . . . . . 150·2 д.
д) Велика гробница III реда . . . . . 200·2 д.
ђ) Велика гробница II реда . . . . . 100·2 д.
е) Велика гробница I реда . . . . . 1664·67 д.

VI. МИТРАЧКА ПОЉА

а) Митрачка поља стара са 2 коша . . . 12·00 д.
б) Митрачка поља са забелама са два коша 24·00 д.
в) Митрачка поља нова са 2 коша . . . 16·00 д.
г) Митрачка поља нова са 4 коша . . . 72·00 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Штампа штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 38. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДА ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за строго земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 13. Септембра 1892.

Цена је огласима 4 дин. пара од врсте
Претплату плаћа свако уплатом на општинску
суд и сва корреспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНИМА ВАР. БЕОГРАДА

Поводом харање болести колере, која се сем Русије појавила и у Немачкој, Суд општине нароши Београд старајући се бржљиво о здрављу својих грађана, а у жеље да грађанство буде потпуно спремно и готово за суспбијање ове болести, наиме је до данас следеће санитетске мере, као предходно:

1. Набављено је 5000 килограма 99% карболне киселине, која даје 100·000 до 130·000 литара раствора за дезинфекцију, јавних места, основних школа и т. д.

2. Набављено је 3000. килогр. гашене, која је такође препоручена од министарства унутрашњих дела, као дезинфекционо средство, које ће се употребити нарочито за дезинфекцију пушњака, помијара и нужних места.

3. Усвојено је да се употреба за дезинфекцију и пречко млеко, које ће се у случају потребе спремати о трошку општине.

4. На трикантну подвну се баране за холеричне болеснике и то са свима потребним споредним справама.

5. Набављен је известан број пљувачка и упутства против колере и ове ће се књиге раздати одређеним комисијама, општинским повереницима, а и осталим грађанима, који буду суделовали у вршењу санитетских мера против холере.

6. Одређене су разне грађанске комисије, које обилазе домове ради прегледа нечистоће, по пред тих комисија врше прегледе и општински лекаре, а грађанству је објављено, какво треба одржавати чистоћу домова и. т. д.

7. Извршен је од стране општинских лекара преглед свих оних неодрвних стамбена, који су школама по здравље ђудства и предложено је шта с треба урадити.

8. Врши се дезинфекција пијаце, фијакерских постаја и осталих јавних места.

9. На новом гробљу сирочи се, камера за секцију и потребно стварс набављене су, ради конституисања секционог, судењих сиртних случајева.

10. Врши се дезинфекција станица железничког саобраћаја на Сави и на железничкој станици, а нарочито обраћа се пажња на долазеће путнике и њихових пртљага, као и на дезинфекцију царинских одевака, где се стварн домаћих путника прегледају.

11. Обраћа се пажња да се не продаје зелено воће, и на све остале предмете, који би могли нездравно утицати на здравље здравље.

12. Забрањено је продавати рибу на зеленом вепцу а тако исто и торбарење са рибом по улицама а дозвољено је продавати само живу рибу на Сави и Дунаву.

13. Забрањено је ваватање воде са нечистих места на Сави и Дунаву и дозвољено је да се узима вода само са општинске пумпе на Сави која црпи чисту воду из дубине самсе. Поред тога отворен је потребан број нових чесама поред Саве, тако да од сада и Савамала имају чисту и здраву воду из новог водовода.

14. Наређено је да се баци ђубре само под Карабурме у Дунав, а сви досадашња ђубришта или су затрпана или се затрпавају према санитетским одредбама.

15. У бари „Венеције" направљени су нови канали који одводе сву нечистоћу у сасеки канал и тако је сада тај од најкада постојеће сирад уклоњен.

16. Поред дунава затрпавају се такође руне у којима се задржавала нечистоћа нарочито услед поплаве.

17. Ревизија је свима основним школама потребних количина гашеног креча и карбола за дезинфекцију лонала, нужника и дворишта школских и т. д.

18. Да би се ђубре из нароши могло што брже износити Суд општински дозволио је и другоме (осим концесионара: да могу ђубре износити на таљиги колима да се ђубре не просипе по улицама нароши.

19. Направљен је нов канал код Калиције, тако да се сада добро одлива нечистоћа на планиште а канцеја и канал испирају се водом из новога водовода.

20. У кожарској улици затрпане су све просторије у којима је било разне нечистоће, а у целој тој улици направљена је нова калдрма са одувом, те је сада и та улица са свим чиста.

21. Поред горе предузетих мера од стране суда општинског, непрекидно се предузимају и остале друге мере које се као потребне налазују, а да би се све то што успешније предузети могао суд општински одобрио је и раније преко **30.000 динара** за разне мере ради суспбијања кужних болести и нарочито колере.

Свима овим предходним мерама, општински је суд за сада учинио све што му је стајало у дужност у овом погледу. На грађанству пак остаје да и оно са своје стране а у свом сопственом интересу, предузме све потребне мере, да би се што боље могла уклонити свака појава заразе.

Нарочито пак обраћа се пажња грађанству и овом приликом, да се строго придржава свију општинских наредаба односно одржавања чистоће, јер ако што је познато чистота је приобћена услов за суспбијање заразних болести. Ова се последња напомена чини с погледом на § 326 крив. Законика у вези са расписом г. Министра унутрашњих дела од 7. Јула 1886 год. С. Бр. 3907. и према теме свима онај, који не буде одржавао чистоћу, каквине се са тридесет дана затвора или сто педесет дин. новчане казне.

Из канцеларије суда општинског Београда АБр. 9713. — 9. Септембра 1892. г. у Београду.

НАРЕДБА

Према распису Господина Министра унутрашњих дела од 17. Августа ове год. СБр. 5972 и према Господина Министра унутрашњих дела од 25. Августа ове год. СБр. 6172 имају се од сада подврћи лекарском посматрању, не само путници на заражених места из Немачке и Русије већ и из оних заражених места у Аустрији где је већ констатовано да влада колера, као што је у Галицији. Према теме наређује се свима гостионичарима и грађанима који такове путнике приме, да одмах јаве надлежном кварту ако би на њима на прсих 5 дана приметили ма и сумњиве знаке колере. Ко не уради према овој наредби биће најстрожије кажњен.

Из канцеларије суда општине варошн Београда 10. Септембра 1892. г. АБр 9707. Београд.

ГРАЂАНСТВУ

Према изнетијима грађанских комисија, које врше санитетски преглед дворишта, грађанство се врло слабо одазива наредби о одржавању чистоће и дезинфекцији нужника и помијара. Поште летња топлота још није поништила а а опасност од колере још није престала, то суд општине вар. Бео-

града, изван тач. 6, чл. 36. закона о општинама попова и то последњи пут

наређује:

1.) Да се дворишта одржавају у чистоћи;

2.) Да се пушници и помијаре држе и уредно дезинфекцију карболом и сулијом као прописаним средствима;

3.) Да се улице три пут у одређене дане чисте, и

4.) Да се коров и траваљина испред и у плацевима, испред кућа на улицама, по дворишта и баштама сече и уклањава.

Овом се прилином напомиње грађанству, да ће се са непослушника поступити по § 326 крив. закона, у вези са расписом г. министра унутрашњих дела од 7. Јула 1886. год. СБр. 3907, а казна је по тој законској одредби до тридесет дана затвора или сто педесет динара у новцу.

Имена свију кажњених пиће се на јавност преко „Општинских Новина".

АБр. 3057. Од суда општине вар. Београда, 14. Августа 1892. године.

НАРЕДБА

Општински суд примећује: да се рани одлазци покућанки са ћубрићем, као што су: косе, старе крпе харије, стакларије и тоне подобно носе по сама запрошим грађанима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вар. Београда позвао чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа,

наређује:

да се продаја и куповина ових одпадака може вршити од сада само на другу зимичном и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби кажњене се по § 326. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда 20 Августа 1892. г. АБр. 9231.

ОБЈАВА

Према објави управе водовода Бр. 1723 од 17 Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу примити инсталацију водовода по кућама ова лица:

1. Игњат Рудлоф и Индермајер: Милановa ул. Бр 2, кућа Никопића.
2. Петар Трипков; Обилићева авлија Бр. 22, кућа Андрејевића.
3. Петар Ј. Петровић; Милановa улица Бр. 8, кућа Марка Лека.
4. Ганц и Комп.; Кнез Милановa ул. Бр. 58. кућа М. Богићевића.
5. Вилхелм Бигланд; Вук Караџића ул. Бр. 15, кућа В. Радуловића.
6. Радован Петровић нам. споменичка ул. бр. 7.
7. Ђорђе П. Наслас. Васина ул.
8. Ђорђе Мајснер нам. Београдска ул.
9. Петар Ковач машин. у држ. лабораторијуму.
10. Антон Матуш бравар. ул. Дна Јеванђелиста, бр. 18.
11. Ранко Гојковић и комп. на Сави.

Извештавајући о овоме грађанство, управа водовода чини поново нажљивим општинске пуће на то, да само онима повераној грађевне водовода, који имају уверење од управе водовода да тај посао могу радити. У исто доба управа водовода стреше пажњу сопственицима кућа, да је сваки онај, који се прими у какној кући водовод да гради, дужан најпре начинити скицу (нацрт) како мисли и где водовод да не лежи, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатер погоди са сопственицом куће, дужан је инсталатор скицу са предрачуном поднети управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да цеви нису велике, оверене и скицу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатер приступити раду.

Кад цео посао изврши дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитивања извршеног водовода и поште му управа водовода нада уверење, да је посао добро извршио, може му сопственик исплатити погођену суму: При погађању треба сопственик увек да тражи од инсталатера, да за извршен посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, као и да је на ову штету, која се услед рђасог материјала и рада ако време покаже, одговоран инсталатер. Ово обавезе, најбоље је, да инсталатер стави у своме предрачуну, који ће потписати.

20. Августа 1892 год.
Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОВОДА

НАРЕДБА

Како је наступило време, када се на овданше авлије у великој мери допоси и продаје разно усење зобе, сламе и остало што је и како се ово производи од стране грађанства у великој количини купује и троши, услед чега су се почеле гомилати великане токине ћубрета по приватним дворштима и прелазити у трулеж, чиме се стварa погодно земљиште за развијање оних честица, које жуже ваздух, те се отуда могу изродити разне заразне болести, то је суд општине београдске, — водећи строго рачуна о здравственом стању својих грађана, а увиђајући да концесионари за извожење ћубрета нису у стању да испуњавају услове предвиђене уговором, — расписује уговор са онима у намери, да би се слободним

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном топографском таблицом)

(Темат награђен од стране академичког одељења општине београдске.)

мото:

Скендербег је орао Оближњих планина.

Битку започе десно крило мајстора и то оних коњаница, што стојаху пред осталом војском. Ту врло кратко време завлаче у бој и друга два крила. Битка је била с обе стране врло жрлава и упорна. Међутим, док су се они на крилима клали и убијали, дотле они што беху у средини, с обе стране, само су мирно посматрали борбу, не узалудно у њу. Али над Танусије освану, да се непријатељ чврсто држи, и над њиме да је сва сила непријатеља што према њему беху само у оно два реда Срба, што стојаху као бедем пред осталима, одговорне се са слојим сопиарима, да в они њу у бој, — па онда нагоне на непријатеља. Овај се у почетку јуначки држаше, али будући бројем куд и камо слабији расне се назад и пређе у помоћ десном крилу, које се још храбро борђаше. У средини сад остадоше све сами сељани и пастобороши дуге, који, надевши се без и каке одбране, нагоне бежати. Видећи ово, Андреја Умоја и Симеон Вулкатало, не хотећи од сраноте да беже, буду ухваћени и заробљени.

Та погибља у средини реши битку. Најпре поче устуцати пред Мезом и Дибранима лево крило, док на десетину са сним не окрете леђа и не побеже у Скадар, а за тим се повлеђа и десно. Али за њиму беху Срби а они се не дадоше лако разбити. Увалу је Скендербег ударио на њих са свом жестином, они се истина повлаче са свом жестином, али увек у најлепшем поретку.*)

Тако победа и овом приликом остаде на страни Скендербеговој. Како зели бележница пише, то је било 28. јула **)

*) Biemmi G., Istoria: 110.
**) Ibidem.

Што се тиче броја погинулих и рањених, у томе се нису не слажу. Али по што бележници пишаџ трпи, да је он од самога Дамиа Бурића чуо о губитку мајстаре војске, то ћемо ми њему најрадије повероваги. По њему Млечићи су имали мртвих две хиљаде сто шесет. Што се пак тиче губитка победилаца, два су, нели он, била таква. По једнима, они су имали двеста осамдесет а по другима три стотине шесет мртвих. Ко је од њих ближе истини, тешко је одредити.

После те славне победе, Скендербег пехита Дању, готово уверен, да ће му се он предати кад дозна како су Млечићи прошли и чим спаси, пошто у њега има заробљених непријатеља. Али се у њди дуго презаро. Дањани остадоше упорни као и пре.

При свем том он утиша гнев и показа се према непријатељима веома благ и кнежостав. Све заробљене пусти кућама својима и задржи само Симеона Вулкатала и Андреју Умоја, које пошље у Цетрибању.

Знајући добро, да рат с Млечићима овом победом не ће далеко поће скршен и ни више, надајући се, да му они тек сад могу постати опасними, он напиеа, да се још боље утврде и спреме на сваки случај. У

изношењем постигла циљ, те да се ћубре из варошких дворишта што брже и уредније износи.

Но да би суд ону своју намеру и у дело привео,

н а р е ђ у ј е:

Да сваки грађанин редовно износи ћубре из свога дворишта на место које је за то одређено суд општински, тако, како се ћубре неће никад загомилавати.

Преглед о уредном извршењу ове наредбе, вршиће санитетске комисије које је суд општински одредио за ту цељ.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по § 326 крив. зак. у вези са расписом г. министра унутр. дела од 7. Јула 1886. г. СБр. 3907.

Ћубре могу износити како досадањи контрибонари тако и сваки други који би желео, само мора имати за то прописана кола и по таком броју одреди суд општински, а која ће бити прилагођена за доточним колима за изношење ћубрета.

Таблице плаћање на којима ће бити исписана такса, издаће суд општински чију ће предност платити они који би желели ћубре да износе.

Сва она лица, која желе да се баве овим послом дужни су се пријавити општинском суду за дозволу.

Од суда општ. зар. Београда 10. Августа 1892. год. АБр. 9041.

П О З И В

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 13. овог месеца Бр. 9174. позивају се сви регрути из равнјех година, обавезани редовне, I и II позива народне војске који су приправљено или стално по чл. 3. на које такве правила на оцењивање способности за војну службу ослобођени, да непосредно од 1. на надаље до 20. Септембра ове године предстану VII. пук. окр. команда ради супер ревизионог прегледа.

Сваки обавезник поноће собом и уверење о неспособности које је од војне власти добио.

Који од обавезника овом позиву не следује строго ће бити кажњен.

Од стране Суда општине зар. Београда 28. Августа 1892. год. Авр. 9100.

О Б Ј А В А

Суду општине варошке Београда потребна је једна кућа за смештај извара варошког управе варошке Београда са овим просторијама: 4 простране собе са смештај канцеларија; 3 простране и једна мања соба за смештај жандарма; једна кујна и један нужник за смештај разних ствари.

Кућа треба да је по могућству у средини квартa варошког и при земљи.

Позивају се сопственици кућа, који би хтели дати своју кућу под закуп да подпесу пријаве, у којима да наведу: у којој је улици кућа и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у суду општинском г. Димитрије Ј. Јанковић рачуновођа до 1. Октобра т. године.

Од суда општине зар. Београда 4. Септембра 1892 г. АБр. 9360.

О Б Ј А В А

Општини београдској потребно је за храну коња пожарне чете и трупа 180.000 килограма сена.

Одбор општински у седници својој од 17. Августа решио је, да општина набавку овога сена изврши сама непосредно од произвођача. Цена је одређена пет динара од 100 килограма.

Позивају се сва она лица која имају сена на продају, да исто доведу и пријаве се г. Кости Чумићу старешини одељења Палилулског, где ће се исто комисијски прегледати примити и продавац ради исплате на општинску касу упутити.

Сено мора бити ово годишње, суво, чисто, несме бити шеварато, ритно, старосношено, прашњаво, трулo, каписло и водопадино.

Од суда општине Београдске 12. Септембра 1892. год. СБр 14577. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

64. РЕДОВНИ САСТАНАК

27. Августа 1892. год.

Председавао председник г. Милош. Ђ. Марјановић, са одборских чланова: г. г. Т. С. Новаковић, М. Јовановић, М. Пашићановић, М. Вељковић, К. Д. Гавазовић, М. М. Петровић, В. М. Тодоровић, Др. Мирко Т. Дечо, С. Анђелић, Ф. Васиљевић, Ђ. Петровић, Н. Вељковић, Д. Гајић, Н. Х. Поповић, К. В. Миљковић, М. М. Вељковић, Т. В. Ивић, М. Трубовић, Ш. Ј. Мајсторић, А. Одавић, Р. Дунђић, М. П. Богић, С. Вељковић, М. Јанковић, Ст. Чабровић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Августа 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Коста Д. Гавазовић предложио, да се благо са тополарског друма покупи и одмесе и да се за ово одобри потребан кредит.

По саслушању овога, одбор је решио, да суд према овом предлогу нареди, да се покупи и одмесе благо са тополарског друма стављајући му на расположење потребну суму за ово из чврстице будетом одређене за непредвиђене трошкове.

III.

Одборник г. Лаза Ворбњић изнео да је у протоколу одборских одлука а у решењу КњВр. 626, Гдр. 1889 и 1891 погрешно записано, да се калдрмисање плетених улица устави средствима другштва ради његовог повиђа, него треба да стоји, да му се устави калдрмисање само споменичке улице.

Одбор је решио, да се у смислу овоме учини исправка у поменутом решењу одборском.

---

[*] „Сведоци који кажњене информације, одвај уопште Турски Дневник (Journal) не дају“ Sendtner, „Südalbanien“. Sitz. ber. Kgl. Bay. Ak. XVIII. стр. 27. Acta Arch. Ven. 615. — Међутим Дефтер Вуруб Бранковић (1685) вели да је тај увај Мурзетов био „в краје“ Дуја тако потпуно Арбанаш, да чак и не зна за ово друго ме мало Дати. Дер Мирдитов „прелаз преко Шкумбе“ — „ad ba Scumbe“ и одма ће после тако нешто, као, по нашем мишљењу, не ће рећи нису прошетао него „је ту свратио“ и нешто ручавао, што ће опет значило да је Мурат ту 29. јуна већ био у Арбанији.

[**] Та се вест и не поклапа тог документа: „... da quod Scanderbeg Acris mortua, ad Sclavoniam ultra mare accessit...“ Sent. cons. Reg. lib. XVIII. ch. 27. Acta Arch. Ven. 615.

[*] Повлачење Мурата II. из Албаније, које је почело већ 29. јуна, трајало је, по Турском Дневнику, 40 дана, а по Дуки 50 дана. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 29. јула, онда је он морао ући у Албанију 20. јуна. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 8. августа, онда је он морао ући у Албанију 29. јуна. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 18. августа, онда је он морао ући у Албанију 9. јула. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 28. августа, онда је он морао ући у Албанију 19. јула. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 8. септембра, онда је он морао ући у Албанију 29. јула. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 18. септембра, онда је он морао ући у Албанију 9. августа. Ако се узме да је Мурат из Албаније отишао 28. септембра, онда је он морао ући у Албанију 19. августа.

[**] У Шкодарској области мајсторски споменици стоје до је то тешко било датирано 29. августа, али не чудо што у Дробуљеву камену нису споменици — 24. августа. Acta Arch. Ven. 625. и (прилог) Неманићи стр. 56(57. 8. Ljubić, sm. IX. 284. — У осталом ниму стварно ни бо нико могао ни прво датум.

[**] Sent. cons. Reg. lib. XVIII. ch. 53. Acta Arch. Ven. 621.

IV.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд, АБр. 9344, 9410, 9408, 9409, 9247, 9376, 9295, 9346, 9393, 9345, 9284, којим се траже уверења о владању и имовном стању поменутих лица, одбор је мишљења, да су му Живојин Радосављевић, Танасије Васиљевић, Живко Дмитровић, Ђорђе Цветковић пензионата ; да је Тодор Чорбић доброг владања и доброг имовног стања; да су Миле Јовановић, Марко ж. Вуја Николића доброг владања и сиромашног имовног стања; да му је Јона Јовановић пензионат; да се суд председнику увери о владању и имовном стању Ђорђа Петровића на известа одбор; да је Василе Николић доброг владања и доброг имовног стања, да суд поводе истражном судија да ближе опредуче лица Јована Дмитријевића и Петра Новаковића, за која траже уверења о владању и имовном стању, зато и да му се препоручи, да у будуће тачно означава лица, за која траже уверења.

V.

По прочитању молбе Стојана Ђорђевића тежака сод. СБр. 15184, којим траже уверење о свом породичном односу, одбор је мишљења, да ће му се уверење издати ако никаквих подесне боље доказе о својим наводима.

VI.

Председник изнеси одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 9395, 9415, 9412, 9411, 9379, 9374, 9373, 9375, 9364, 9332, 9358, 9341, 9342 9350, 9357, 9310, 9301, 9293, 9286, 9302, 9220, 9121, 9190 9192, 9236, 9429, 9431, 9430. СБр. 15210, 14962, 15119, 14925, 14959, 15095, 14828, 14880, 15198, 15071, 14942, 14861, 15238, одбор је мишљења мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца Васе Т. Димитријевића, Марије Адамовић, Јелене Ђ. Дуке, Јована Крагујевића, Николе Петровића, Петра Станојића, Емилије Петковића, Тоше Шеранића, Новице Драгошића, Љубомира Недељковића, Босиље Антоновића, Драгог Д. Котлајића, Влајсаја Д. Котлајића, Јелесије Антоновићеве, Душана Рајковића, Зорице Настасијевић, Перке Јовановићеве, Милорада Д. Радића, Богдана Јов. Јовановића, Емилије И. Стојковићеве, Стевана Ђорђевића, Данице Стаменковића, Јелесије Стаменковића, Руже Алексића, Наталије Радовића, Зукерије Михајловића, Дарине Радосављевић, Софронија Јованова, Мелке Тодоровића, Стане Милошевића, Александра Бујића, Вове Антоновића, Марије Дракулића, Милана Костића, Јосипа Марковића, Савете Петровића, Димитрија Максимовића, Саве Јовановића, Таласије Милошевића, Ђоке Милетића, Васе Војисављића, на тек онда да им нада тражено уверење.

VII.

Према одборској одлуци од 19. Авг. 1892. г. АБр. 9078, председник поднеси на решење извештај Управе водовода односно конпата бушења цеви у резиди општинској и обавештење о попуђењу цевима В. Будиња.

По прочитању тога извештаја АБр. 9268, одбор је поднеси поменутог гласила са 17 гласова против 7 (једни није гласао) решио, да се бушење цеви водоводних уступи Бечкиову Будиња ако заступницу А. Б. Кенига према његовој понуди и предмеру управе водовода а по цени и то: за свако бушење цеви са навештаном гарнитуре и осталим радовима око бушења по десет динара а без напоменуте гарнитуре по осам динара с четрдесет пара.

65. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

81. Августа 1892. год.

Председавао председник г. Младен Р. Марковићевић; од одборника биле г. г. М. Л. Марковић, Св. Чубовић, Ђ. Јовановић, М. Јовановић, М. Павловић, М. М. Петровић, Ч. Ж. Нешић, Ђ. С. Поповићевић, Р. Дреновић, Др. М. Т. Јовић, М. М. Вирбошић, Б. Петровић, А. Ј. Одавић, В. М. Тодоровић, К. Н. Михајловић, С. Весковић, С. Аврамић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Августа 1892. год. и примљен је без измена.

II.

Одборник г. Св. Чубовић примећује, да одборско решење од 27. Авг. 1892. год. АБр. 9368 односно уступљења бушења цеви водоводних Бечкиову Будиња, заступнику А. Б. Кенига, није законито с тога што тај посао, према предмети жетној, треба да се да на виоду путем јавне лицитације.

На примедбу ову, председник је одговорио, да је поменуто решење законито јер је овај посао дошао на лицитацију, а пошто је лицитација неуспешно испала, примљена је понуда Будињева.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се ово објашњење председника општине прими к знању и у записник стави, задовољивши се истим.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 9460, којим се траже уверења о владању и имовном стању навесних лица, одбор је мишљења, да му је Петар Павловић пензионат, а да је Јован Дмитријевић хрватог владања и слабог имовног стања.

IV.

Председник изнеси одбору на мишљење молбе којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 9579, 9428, 9490, 9489, 9488, 9487, 9491, 9443, 9463, 9446, 9472, 9478, одбор је мишљења мишљењу, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Обрада М. Адамовића, Анке Павићеве, Васиљије Јовановићеве, Ракиле Поше, Милана Анђелковића, Драгутина Л. Анђелковића, Јелене Тасићеве, Јелесавке Глишићеве, Владимира Павловића, Димитрија Михајловића, Милана Ђурића и Драге Петровића, на тек онда да им нада тражено уверење.

V.

Одборник г. А. Ј. Одавић пита, да ли је готов предрачун и цена за пасивање баре веленије, но коме би се имао тај посао да да на пређу путем јавне лицитације.

Председник одговара, да је в план и предрачун готов и да ће се имати одбору у идућој седници на одобрење.

VI.

Одборник г. Коста Б. Михајловић замера што је у санитетски комисаја имало одлаз, да се набавља сено за санитацку потребу путем отвореле лицитације, иад је одбор решио, да се куповином од народа она потреба подмири.

Председник мишљење, да ће се она потреба у идућем броју возрешити.

VII.

Председник изнеси одбору на решење предлог грађевинске одселења, да се изведета у Кастровтоној улици према мишљењу стручне комисије измени.

По прочитању тога предлога ГБр. 1789, и мишљења стручне комисије ГБр. 1774, одбор је решио, да се изведета у Кастровтоној улици на-

---

*) Досије Вуја Н. 118.

**) Letopisevtsov, 562. II. Досије Вуја Н. 117.

сланно, бити узрок то, што је то писмо млетачке господе дигарано 10. октобра а Мијатовић је осим тога неких случајева проквасио ово quantum scribitis, што се види и из тога, како је он каштиланко те ствари у своме Досијеу Бурбу.*) Узрок пак том касном одласку биле је то, што је султану био допро глас баш у то време, да се Хуњади најозбиљније спрема, да опере чест оскољну погибљом на Варни. Бар за то имамо потврде у турским изворима, јер у једном изрезом стоји: „Тек је султан ктео да поберне користи од својих победа у Арбанији, кад ако му стиже глас да преко Београда иде на њ велика силна угарска“ и т. д.**)

Особобљен тако изненадном срећом од толике опасности, Скендербеџ је дакако било најпрече, да се одмах прита своје војсци и да спреми једном несрећне заденице с Млецима. Али дошавши под Дајно, обуде га грдна туга на несрећно гласове с којима га доцекаше своји.

Отиде је била у овоме.

Кад су Млечићи по одласку Скендербегову били дошавши да је у граду Балеиу остала само мала посада и да Скендербега нигде нема код ње, беше им пала на памет мисао да нападну на тај град и да га поруше, јер увиђаху да ће им он нешто бити велика сметња. Како им пак обичај никад не беше нападати отворено, то они и сад одлучише да ударе на посаду у граду изненада. Али им полазо тајно да су они конали те планове, опет Марино дошла за њих, — као вели бележени писац, од рођака Петра Спана, — на време. Знајући пак да су знадне Балеџове јоне млађе и слабе, те да не ће моћи надржати непријатељског напада, он намисли да се тајно повуче са својом војском и Дајну, што за тим и учиња.

Кад Млечићи дођу пред тврђаву, нађеше је тако нему и тиху, подобније се у њима мах да ту не буде нашле преваре, јер дознашли за тим од уходе да у њој нема ни живе душе, нагрну унутра и сталу је рушити и палити, те је за час претворише у прах и пепео.

Не мале жалости глас био је и овај.

Кад је Скендербег одазно на Турце, на главнице старешину посади код Дајна био је остано синовца свог Хазиу. Ну овај козико беше храбар и одважан, толико је био и бујан и неразнишљен, а то ба узроком велике несреће и за њ и за Скендербега. Хотећи ваљада, да обрадује стрица о повратку каком лепом новином, међу беше пала луда мисао да освоји од Млечића чувени град Дриваото. Узлуд су га остали вође савстовали да то не чини; он беше жељан славе и остаде при своју намери. Не изађући пак ни код Дајна бог зна колику војску а не смејући са остаком без и каке посаде, он уз се собом само три хиљаде и ако сас најбољих војника, па се тако упути Дриваоту. Кад га Дриваотинци опазише, мислећи да им огромну силу, они се у прво час веома уплашише и јурнуше у град, затворивши пајпре и довукавши на видике сас ратне хаљине, да би могли одбити непријатеља, ако би какво. Али опазивши за тим, како је непријатеља војска мала, страх им се скама преокрете у презирање и подсмех.

Међутим и Хазиа беше стигао под Дриваото. Уздајући се ваљада много у своју храброст или непријатеље страх, он, при своју својој немоћи, пошље Дриваотинцима посланика с поруком, да му предаду град.

неја према њиховој стручне комисије ГБр. 1774 с тим да се она њихова подлеже на одобреље г. министарственика грађевина и унутрашњих дела:

VIII.

По прочитаној поменутоје комисијски ГБр. 1808, 1809, и 1814. којим се одређују оне г. појединим улицама, одбор је одобрио одређење оне у главима Православној, Тополачкие Вожда и Достојевској.

IX.

Поито је предлог, одбор је решио одборским од 18. Априла 1892. год. АБр. 6640 да двојрасте статистичког одељења, исправља, то је одбор, на предлог статистичког одељења општине београдске АБр. 9163 решио, да се из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове накнади одбори сто стотина динара за двојрасте статистичког одељења општине београдске.

X.

Председник општине изволевају одбор, да је суд капитанске преми окољевању одборском од 27. Авр. 1892. АБр 6248 правно уговор закључен о закупу куће Јованке М. Јанковића за смештај VII суд. окр. комаде, закључио између стално одбора округ подужанске и сеоствоваља куће, по коме ова општина да плаћа сто десет динара месечно од прног Новембра 1892 год. до прног Новембра 1895-те год.

По прочитању тога уговора и решења судског АБр. 9696, одбор је решио, да се овај уговор прими и да се исплаћа закупне ове у сто десет динара месечно што по закону за општину београдску пада, плаћа од прног Новембра 1892-ге до прног Јануара 1893-ће год. из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове а од прног Јануара 1893-ће и остале године да се овај издатак стави у буџет расхода општине београдску.

XI.

Председник предлаже одбор, да одобри ре шење судско од 26. Авг. 1892. год. СБр. 15194 којим је уразходована сума од четири дин. деведесет и пет пара, што ће њиво да напади општини по приведбања главне контроле неки Антон Сас тапацер, поито се та сума од истог не може да наплати.

По саслушању овога одбор је решио, да се уразходује сума у четир динара и деведесет пет, пара што би по приведбања главне контроле њиво да напади општинској каси Антон Сас, бив. тапацер.

XII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1734. одбор је решио да се у вароши подигнутој основној школи на Дорћолу заведе централно дежење по систему Сидпрогој во Винтертура и да се за инсталацију тог централног дежења одбори нападни предлог од двадесет и једну хиљаду две стотине педесет динара на терет предлог. одређеног за изградње основне школе на Дорћолу.

XIII.

На предлог статистичког одељења општине београдског АБр. 9057, одбор је решио, да се за штампање прематика статоспиша општине београдске одобри кредит од шест стотина динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове с тим, да одборски повереници г. г. Љуб. Јовановић, Ст. Чађевић, А. Јовановић, Т. Селесковић и Др. М. Хаџи Лазић у споразуму са шефом статистичког одељења приме и преде овај прематиком.

XIV.

По прочитању протокола јапитације, АБр. 9495, држане 31. Авг. 1892. год. према решењу одборском од 17. Авг. 1892 год. АБр. 9187 за набавку шездесет револвера са прибором и муницијом за општ. полорине, одбор је решио, да се набавка шездесет револвера са прибором и муницијом према погодбама и подне ој мустри уступи Марковићу и Надељу по цени од двадесет и четирх и по динара од комада са прибором и муницијом.

XV.

По прочитању молбе Берте Кап, удове АБр 9627 и молбе Водоске Поповић удове АБр. 9174. којим траже, да им се из општинске касе даје месечно подмоћавање као удовицама општинских чиновника, одбор је решио, да се Берте Кап, даје месечно по двадесет динара а Водосави Поповић по тридесет динара као издржавање из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове до краја 1892. год. а доцније да се за овакво поседа буџетска партија за издржавање породица умрлих општ. чиновника.

Издржавање ово има тећи од прног Септембра 1892 год.

XVI.

По прочитању молбе Милене Стевановић од. удове АБр. 8778, којом траже, да јој општина богородица да помоћи помоћи, да може одвести своју осмогодишњу ћерку у Бец на лечење, одбор је одлучио, да г. Др. Павао Поповић одборник као очни лекар даде своје мишљење о слепоћи молитељеве ћерке, па то мишљење са овом молбом да се поднесе одбору на решење.

XVII.

Председник изволевања одбор, да рок закупу трга Зеленог венца истиче 31. Авг. 1892. год. и да закупац нетог Д. Ђурашић хитом своје АБр. 9486 тражи, да се одреди комисија да процени и прими куће подигнуте на томе тргу.

По прочитању тога акта одбор је изабрао г. г. Ст. Чађевића, Др. М. Т. Леш. Ђ. Ж. Поповића, В. Ђорђевића и Радовка Драгошића одборнике, да прочуе питање о Зеленом венцу и одборт реферишу.

XVIII.

По прочитању молбе С. Николића Поповића АБр. 9650, којом тражи поклане помоћи, да може отићи у Француску да ислуша у тамошњу војску, одбор је решио, да се прело ове молбе пређе на дневни ред.

XIX.

Председник изнеси одбору на решење молбу Е. Јовановићеве учитељице, којом моли, да јој општина да поклане помоћи како би набавку инвентија за дечије забавиште у Салашки.

По прочитању те молбе АБр. 9651, одбор је решио, да се молитељи даде стари школски инвентиј што ће бит употребе дежи те да ноне задовољи потребу дечијег забавишта.

XX.

Председник изнеси одбору на решење акта Друштва за помагање и заштићење сиротиње и напуштене деце, којим изволевало суд, да не може пристати на решење одборско од 14. Авг. 1892. год. АБр. 9132, да водице дечију болницу ка пазар уступљеном министарству унутрашњих дела с тога, што ће то бито убитачно по здравље деце и самога завода, но жели, да му се уступи овај плац и под овим погодбама, као што је то споменто у акту Друштва АБр. 9137.

По прочитању тих акта АБр. 9348 и 9454, одбор је решио, да пристаје да Друштву на по-

---

Као што се већ може и мислити, смех и ругање баше одговор на ту нелепу дрскост.

Тек сад увиде Хамза, шапу је бесмислену урадио и би принуђен повући се на једну милу од града.

Ну док се он ту бавио, управницу Дрисвста, грофу Андреји Анђеловићу паде срећна мисао на памет, да изиде с поменом четом и да отера непријатеља од града. Оваквим још нарочито се видећи, како се војска Хамзина расула по целој околини да пљачка, пљачера му та посла још живљом и он, на послетку, одабравши најбољу војску, изиде на капију уз ужасну лармуи спирку и упути се хитно Хамзи.

При свом том Хамза не изгуби ни нохта од своје обичне присебности и с ово мало људи што му беху при руци, похита пред непријатеља да га заустави на неко време, док се остали војници његови не сакупе. Али и грофе Андреја беше дукас и вешт војник. Своју војску он беше поделио на три дела: први је имао да одбија све Хамзине војнике који би хтели да дођу у помоћ Хамзи, други је имао да удара с леђа, а трећи, под његовом командом, да се судари са самим Хамзом. Као сад овај неје имао више од три стотине својих, то је вало полако да за вало кратко време би разбијен, и онда се и он и сви његови поклоние далеко од Дринваста.

Одушевљен ту победа, грофе Андреја би као најјан од силног одушевљења *, не хотећи гонити непријатеља, крати се у град, где та народ дочека са силним усклицањем и радошћу.

Ну радост им не потраја дуго. Поправљени се мало од прне забуне, Хамза опази да је шине претрео страха и сраморе по штете, па намисли да с Дрнавстанцима луто освети. Састави дакле војску, и нагрне на вале и уселе непријатељске, све секући и пљачи. Ну не беше само то доста, да засити његову расплавну страст. Он нарели да се и сви сељани са женама и децом посеку и поубијају. Јаук ових и дим од запаљених кућа и усела допреше чак и до самога Дрнавста, у коме напицаше и плач брзо намењене милопрећање весеље и усклицање. —

Ти гласови, нојазно је, не могоше бити равнодушни Скендербеу. Ну колико се он жутио на Мисћеће, толико се жутио и на Хамзу. Јер а ако физични губитак овога

---

*) Истини Дрнавстанци су се хвалили, да је непријатеља само прека рука надвала, као божанска сплаа; знано је да је на хитно жутно Павла Мовеса и Јакшарџе Грчку, дакле људе, који су нарочито волни знати ту стварт, а ли су ну сва одговорили, да Хамзе није имао крупних плаа од непријатеља и тра. Histoire d'Albanie. 191

могуће и најстарије сиротиње и капутиште деце устуни један алгебан један за подавање дечије болнице. Које плаће да се устуни и колико, да одреди нарочито повереништво Председник општине београдске саопштиће ће да одреди ово повереништво.

општински послови

Поништена казна. Управник нар. Београда, пресудом својом од 20. Августа 1892. год. Бр. 15003, казнио је председника општине београдске новчаном казном од две стотине динара у корист државне касе, што није одмах извршио извесну наредбу управе нар. Београда.

Услед жалбе председника општине, држања је савет поништио ову пресуду управину овим својим решењем од 4. Септембра 1892. год. Бр. 2930:

„По жалби Младена Марићковића председника општине београдске против пресуде те управе од 20. Августа 1892. год. Бр. 15003, којом је кажњен са 200 дин. у корист државне касе, што није одмах извршио наредбу од 15. Августа т. год. Државни Савет расмотрио је акта, па је нашао да пресуда није на закону основана из разлога: што се на акта не може ни назрети мотива да суд није хтео извршити поменуту наредбу, пошто је она од стране општинског суда одмах узета у поступак, по ној отворена преписка, одмах издате све нужне наредбе и извршена још 16. Августа пре подне, као што то акта несумњиво тврде, према чему и управа није имала потребу да доноси решење и сама своју наредбу извршује.

Према овоме, Савет Државни, на основу чл. 82 зак. о општинских с погледом на чл. 56 свог пословника поништава горњу пресуду те управе, препоручујући јој да о овоме и жалиоца извести".

— „Друштво за уређење и украшење дунавске воронског кварта" поред осталих послова који у круг делања његовог спадају, ради непрекидно на довршавању насипа и пеја на Дунаву, који би без довршен још прошле године да је мало већег одзива било од стране имућнијих становника ова краја. Од колике је важности овај рад треба да оцени сав Београд; јер од како је друштво почело да гради овај насип и пеј, вода која је била ових двеју година доста велика, није плавила ни „Карађорђеву шталу" нити остали део дунавског краја. То је са здравственог гледишта а са гледишта трговинског ова ова кварта добивају много у томе, што ће довршењем овог насипа и пеја добити и пристајалье погодна, а да не говоримо о томе како и сада приступају на недовршени насип и пеј дрварске и лађе са песком и ту се истоварају? Овим пак дата је могућност и представницима општине да питање о дрварској пијаци, још ове јесени уреде.

У исто време можемо да напоменемо, да спајањем ова кварта уједно је у правилу друштвена, да друштво може имати и чланове утемељаче. До сада су чланови утемељачи г. г. Михајло Павловић, Никола Ђорђевић, Дим. С. Вујић, Тодор Милошић, Перо И. Јовановић, Перо Арамбашић, Живко Лесковић трговци, Петар Радојковић пензионер, Петар Петровић бравар. Исписа да је ово мали број чланова утемељача којима нека служи на част што предњаче осталима у свему што је добро и племенито, као ми се можемо најсигурно надати, да ће се и остали имућници — становници и парочито трговци на оба кварта уписати за чланове утемељаче и положити радо 50 динара, када се види да друштво својим ради на уређењу оба кварта, а по томе у погледу и на употребљењу целе пароми.

— **Надгробни венци.** Сви венци на новом гробљу спаљени су јер су на њиову лекарске комисије нити заражени с тога, што су ту лежали умрли од разних заразних болести. Зато решено је, да се пачији венци више не примају на чување у згради на новом гробљу јер су сад те зграде употребљене за санитетске потребе.

општинске лицитације

Како на дан 1. и 2. Септембра ове године када су се имале обавити лицитације за издавање под кирију плаца више чесме кеширање Дубиће и више под Убалићка винограда, није дошло довољан број лицитаната, то се за издавање ових општин. добара објав ује да ће се на дан

16. Септембра ове године

пред канцеларијом „три кључа" држати и извршити лицитација о давању под закуп плаца више чесме кеширање Дубиће, за три године.

17. Септембра ове године

пред „Живковом кућом на Тобџијској пијаци" држати и извршити лицитација о давању под закуп плаце код Убалића винограда за три године.

Услови могу се видити сваког дана за преме канцеларијско у рачуноводству општ. суда а и на сам дан лицитације на месту где ће се иста обављати.

Лицитација ће почети означеног дана по подне у 2 сата и закључиће се тачно у шест часова.

Од суда општине Београдске 7. Септембра 1892. год. СВр. 14017. 14019. у Београду

Пошто одбор општински није одобрио лицитацију о давању дућана у Фишекџијској улици бр. 1 под закуп, то ће се на дан

15. Септембра ове године

држати пред канцеларијом Косте Лазаревића на балкан-јавици, друга лицитација, за давање горњег дућана под закуп, за време од 1. Октобра ове до 31. Децембра 1893. год.

Услови се могу видити у рачуноводству а и на дан лицитације на лицу места. Лицитација ће отпочети у 2 а закључити се у 5 часова по подне.

Од суда општине Београдске 7. Септембра 1892 год. у Београду СВр. 14017.

РЕДОВНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по списку: седамнаести)

држан 23. Јула 1892 год

(Стенографски)

Пов Таса Кавстан-Спасић. Ја сам против одуговлачењу ове ствари, нарочито сам против с тога, што је ово грађевинско одељење предложило потребу да се овај геодетски одсек установи.

Председник. Сложите ли се с тим да се то стручно лице набере конкурсом и да одређено плату 6000 динара по предлогу грађевинског одељења. (Слажемо.)

Е сад односно г. Андоновића. Усвојили смо одбор да се према г. Андоновићу предузму мере, да се грама накида или хоћете да се предходно од њега грама реч. (Чује се: не треба да се грама реч).

Мика Јовановић. Госп. Капетан-Спасић предложио је да се не тражи реч од г. Андоновића, и да г. председник тражи од њега овај знак покаја, који је изузео у напред, у колико није према уговору урађено посло.

Др. Марко Лека. Нама је потребно да сазнамо право узрок, зашто г. Андоновић није према уговору на време рад свршио. Може бити да је томе узрок и општина. С тога сам да се г. Андоновић прво саслуша па ће нам онда лако бити ону ствар да решимо.

Председник. Дакле ова ствар остаје на томе, да се позове г. Андоновић и са возичном ове радове дотле у среду, а иначе предузеће мере за накнаду више узетог новца (јесте).

Сад предлажемо на осе и то она што је остала у прошлој седници не решена за шта смо и ми одбора комисију одредили.

Љуба Јовановић. Та ствар је неколико пута напомена пред одбор и увек је остало да нисмо обавештени. Сад хоћете нешто доцнан с тога да свршимо.

Председник. На сте сви упознати са овим радом. Овде су два члана одборске комисије. Молим да чујете њихово мишљење. То је она праваерна улица Душановој улици. за коју комисија за одређивање оса, хоће да одступи од регулационог плана. Одбор је позвао да чује свој регулациони план и за то је послала своју одборску комисију да се увери о потреби одступања, на према њином нашему да се чини даље што треба. Чланови комисије г. г. Чађевић, Мита Јовановић и Капетановић изјавили су и њихово мишљење има да се чује. Г. Чађевић се овде одазвао. Дајте обазе шитање усмено.

Мита Јовановић. Господо, ја и г. Капетановић кад смо ишшли г. Чађевић није изазвано. Као што сам и у прошлој седници реферисао писмени извештај писмо нисам имени што г. Капетановић није овде. Мисмо се сагласили да нема разлога ни потребе да се одступи од регулац. плана, по шта више то иде на штету интереса општинских.

Напомињу сам господо да би одступањем од регулационе линије нескли једну

хују, тоја се и сад сече, и сеоло би се и нешколико плацева, који би после били апсолутно неупотребљиви и општина би морала да их експропише и ту би имала доста да плаћа. Међу тим ако задржимо регулациону линију онда општина нема никаквих плаћања.

Други је разлог што ми наложисмо да треба да чувамо, да брвнаре онај плац, који смо подписали и сложили се да буде широка 10 метара и да не треба да дајемо повода да се улице сужавају и кваре, као што је пре пас било те је Београд овако искварен. Ако г. министар налази разлога да сад суди, то је у његовој власти на пека он чини, а општина не треба да дозволи.

Мата Јовановић. Стоји ли то, да ће се порушити 8 зграда, ако се не сложе у мишљењу два члана комисије са г. Чабеновом.

Мата Јовановић. Зграде од тврдог материјала имају само за 1 м. да изађу напред, дакле да се њихови плацеви прошире, а тиме оне ништа не губе него добијају.

Мика Божковић. На онда опет паметније је правно плаћене себа.

Мата Јовановић. Молим вас, ширу то баш праши плацеви, на тим плацевима стоје куће, на једном у средини стоји кућа, а и на другом стоји кућа. Ове куће које су зидане од тврдог материјала, добијају с тим што изађу за 1 м. да изађу на улицу. Међу тим ако се усвоји што комисија за одређивање осе предлаже, да се одступи од регулационог плана, онда се мора нови фронт увести и онда се ове куће морају да секу.

Стеван Чабеновић. Господо, ја ћу право да изјавим да је тугаљина и непријатна ствар одступати од ситуационог. респектове регулационог плана, али кад се управо опивљало види. да би била погрешка, ако се усвоји, то би била крајња бесмислица прихватити човеку нека божја спојства. Човек је погрешка, ја сам тврдо уверен, а то ћете и ви признати, да у регулационом плану има силесија погрешака, и да ће у току рада одбор онде онде да одступи од регулационог плана.

При састављању регулационих планова важи ово енглеско правило: да од једног бошка до другог заблизнег треба да буде 120—150 м., а тиме се и 200 мет., т. ј. да нема онде да је ненаклан кланов улицом. Ова улица „Рајићев венац" према овоме могла би апсолутно да не постоји. Онда од једног бошка до другога не гледајући ову улицу има 136 мет., дакле може потпуно да не постоји. Кад се провали ова улица онда имате блок-квадрат од 50 м. Овим сам хтео да вам представим да бо могла она улица према законима техниче апсолутно да не постоји.

Сад хоћу даље да говорим односно ширења ове улице. Не стоји то да се њиом не чини штета регулационим планом. Регулационом линијом сече се бошак механе, и до ње куће од тврдог материјала, што вилазе напред, и то између 146 м. дужине. Дакле за 100 година изгледали би та улица наказа, а овамо стојала би још кос. Сем тога што би изгледала наказа, незгода би била и у томе што највећи део ваше од $^1/_2$ куће не би се дале ни регулисати што ће регулациона линија сече косо. Међу тим ова линија што је предлаже комисија за одређивање осе сече управо, и према њој добивала би се правилни плацеви и не кога.

Сем тога, господо, ово је једна слепа улица, не служи слобрањеју општег. И опазу једну слепу улицу правити широку ако што се регулационим планом предвиђа, значило би градити је широком само ради тога да ко год доцније може косити. Комисија за одређење осе предлаже ширину улице 8 75 м.. а и 7 м., по законима енглеским довољна су за такву улицу. По празнау за двоја кола узима се 5.40 и остаје 3.35, дакле имате за пролаз поред куће с обе стране по 1,63 м., а то је довољно и за мимоилажење кола и за пролаз. Ниже дакле одређења да буде шира, шта ваше ја бих се чак потписао и на ширину од 6 м., јер је то као што рекох једна слепа улица, у којој нема сметског општег слобрањеја. На њошку има једна једина кућа која би се сеча по дужини: сад су управо два, но по причалу околних сталовника било је једна кућа, који је сад позајен у два. Ако би секлал улица по дужини тога плаца као што комисија за одређивање оса предлаже, дошла би се правилност улице, не би се штетио грађанство, а и општина не би се налагала трошку. Мени је као што мени онде табле да нам „исклизи да се уверите да је доиста правилно сечење као што комисија за одређивање оса предлаже, а да је косо по регулационом плану.

Са наведених разлога ја не придружујем мишљењу комисије за одређивање осе, и држим да се нико неће огрешити, ако за ово мишљење гласи.

Мата Јовановић. Г. Чабеновић вели, да по овој новој линији углови су правилни, а по регулацији њошкасти. Ево, господо, шта имамо овде. и ко год хоће да види, увериће се о противноме: ствар стоји са сним обрзом ономе што је г. Чабеновић трдио. Даље г. Чабеновић вели да је то борсокак — жала улица. И то не стоји. Господо. Ако остане ширину 8 метара, онда имате с једне стране продужење, а с друге стране ме. Ми не можемо у исто улици имати ширину улице 8 мет., а на другом и трећем 10 и 13 м., него морамо задржати у целој улици једнаку ширину. Господо, не треба се варати, то је једна велика улица паралелна „Душановој улици", која је као што знате једна од највећих улица, и ова улица паралелна таквој једној највећој улици не може да буде најужа улица у Београду. Нека ми дозволи г. Чабеновић да сам и ја техничар, и молим господу одборнике да их о своју ствар сам нашао увјерам и претпем на самом плану. (Г. Мата објашњава сечење по регулационом плану.)

Бока Новаковић. Онда кад се радило на николашинским линијама, радили су стручни људи, а и сад имамо стручњаке и они су радили као што треба. Најјачи разлог да не одступимо од регулационог плана јесте овај. Регулациони план министарство је одобрило и од њега се не може никако одступити изузев само у непредвиђеним случајевима, где би се морало. Кад би данас одступили од регулационог плана, онда сутра би нашли разлога да одступимо на другом, прекосутра на трећем и начинили регулациони план табула раза. Овде нема непредвиђеног случаја да се мора одступити, и за то не треба више ни говорити.

Стеван Чабеновић. Овај је план са сним једноставан. Да би показао да је то слепа улица, ево да видите ситуацију околних улица. (Показује на плану да је заборена).

За шесм казао за ову улицу да је краткна, него сам тврдио да је слепа и прека остаоли улицама ове је заиста и кратка. Што се тиче опредељења углова, ту могли би се ја и г. Мата целу ноћ носити, и потврдили би ону народну изреку: „стрижено, кошено." Најбоље је да измеримо углове, па ће се видети ко има право. Комисија за опредељење оса предлаже онако сечење: да оне солидне куће, од тврдог материјала остану а само мало парче да се сече, и све остало да остане, дакле 146 мет. да остаку недирнуте, а само 67 мет. да се секу. Сеће по регулационој линији знати ако што штетити сваку општину и много трбуше те улице, а поред свега тога да кажће улица нарбена, и да прође 100 година, да онако и сад кућама напред. О тога остаје ми свом прашњем говору, и молим одбор да усвоји мишљење комисије за опредељење оса.

Љуба Јовановић. Кад сте били тако добри да узмете у решавање ову ствар, онда молим да и од моје стране чујете двотри речи. На прво место имам ја да тешко решити ову ствар, а нарочито за то што је правично чудноватa ствар. Г. Чабеновић доказује да је она улица борсокак, међу тим службени цртеж доказује противно: да излази на „Љубичину улицу, и има продужење у Добричину улицу.) По цртежу г. Чабеновића доказује да ова улица има 3 суседне улице, међу тим по службеном цртежу нису се да их имя више. Мени се чини у целој дебати да се не даје довољно тачна објашњења. Наши стари паонако су радили па из то данас и нашо ону неволу у „Кнез Михајловој улице."

Г. Чабеновић даље тврди да у овој улици нема саветског-општег слобрањеја и да за то може бити и ова улица Ја држам да то није никакви разлог. Пре 30 година у данашњој најширој улици било је турско гробље. Шта ми знамо какав ће слобрањеј бити у овој улици после 20 година. Ми не радимо регулациони план за 10 година, него га радимо за будућност у интересу грађана, и у интересу целе вароши.

До скора није нико палазао да не каза регулациони план док није један грађанин почео да зида кућу у тој улици; од тога доба појавио се и мишљење, да треба регулациони план преиначити. Ја нећу сумњичити никога и ко говори против регулационог плана, говора у намери, да учини добро неземе али моје је уверење да ми треба да пазимо на свој глас, да нас нико не може прекорети у грађанству, да у једном питању говоримо као заинтересоване личности. Према говорима који су овде пали изасесио бише и одборника који ће гласати за то мишљење да се одступи од регулационог плана и да куће тога грађанина буду на линији; ту се већ види да смо ми и против своје коже увучени у сукоб неких ситних интереса, и онога пута може се стиар сирнути да потпимо регулациони план, а сутра то можемо учинити због неких крупних интереса, а на крају крајева сршили би с тиме, да би доказала: да ми није стало до општинских интереса, да нешом нешто за љубав чијнио са недозволе обавештењеи. Онакиа обавештења какна се овде дају, ни у колино не обавештавају. Што се неке личне теже ја држим да се њоју огрешити. нко гласам за мишљење г. Мате Јовановића да се не одступи од регулационог плана.

Председник. Ово питање као што видите стоје у свези са нашим регулационим планом и што се на томе плану много радило и потрошило, то правино да је одбор дужан да се на ово обавезе како се план

не би сирош имењко. Ја вас молим, да буђено на часто. Одобрава ли одбор да се одступи од регулац. плана пла неодобрав.

Dr. *Лаза Поповић.* Ја држим да одборска комисија поднесе писмени извештај, па онда да се ова ствар реши.

Председник. Стављам овако питање на решење: Ко је за то, да се у овом питању држимо регулационог плана тај ће гласати „за" а ко је да се одступа, гласаће „против." —

Већина је решила, да се неодступа од регулационог плана

Пошто је дошао заклучујем седницу.

Састанак је овај трајао до 10 часова по подне.

Држан 27. Јула 1892 године.

Председник. Отварам одборску седницу и молим да се чује записник последњег састанка. (Секретар прочита.)

Усваја ли одбор записник? (*Усваја*).

К. Е. Магазиновић. Примећо сам да сељаци који долазе у варош весују стоку сасвим на општинску огради на тошџинској пијаци те ту по цео дан стоје и праве ђубре и кваре тарабу. Тако исто и под тра кључи има један од општин плац па и тако сељаци дуже своју стоку и праве ђубре. Молим да се ово забрани.

Председник. Примам то к знању и наредићу шта треба.

Андра Одавић. Примећује да би требало изабрати благајнику одредити ште послова а не као што је сад. да тај човек има баладанице него што ради. Ако нема за њега посла, нисам, да ће требало укинути то место.

Председник. Ако г. Одавић мисли да има погрешке у расподелу радова, нека те погрешке изнесе. Г. Х. Поповић ће као председник рачунске комисије то боље објаснити.

Никола Х. Поповић. Комисија која има да прегледа касу, извеће све што треба да се учини у овим пословима. С тога нека се г. Одавић стрпи па ће се он о свему споразумети.

Андра Одавић. Остаје при своме, да би требало то место укинути одних. док није стечај расписан са новог благајника, на место овог, што је дао оставку.

Бора Поповић. Вели, да је у прошлој седници било такође говора о томе, да се то место укине; али се одустало од тога. Пошто је сада г. Никола Х. Поповић казао, да ће комисија прегледати и размислити о свему и поднети извештај. треба ли да остане или не треба и онда ће се решити хоће ли остати то место.

Андра Одавић. Кад се одреди стечај онда се више неизнеси приђати.

Бора Нешић. Ја мислим да треба да се сачека извештај комисије и да се дотле не расписује стечај (Чује се: то и наша је смета).

Стеван Чабровић. При састављу уговора и услова за концесту каздрму у колико се опомињем и ја сам био одређен као члан комисије, а тини ми се и дознице у комисији која има на памећу и њему концесту каздрму да прими. Питам г. председника за што се ја не позивам на састанке комисије.

Председник. Одговара, да су сви чланови комисије позивани на састанке, чему су дошли позвани.

Стеван Чабровић. Чини примећбе на намеп. који се довађен на каздрмине крај Милановог улице. Вели да није добар в по уговору, да су оуге врло широке, да се врло споро ради па моли председника да на ове неправилности обрати пажњу и натера предузимача, да се уговора придржава.

Председник. Добро г. Чабровићу. та ће се стварн изаћете

Мата Јовановић. Одговара г. Чабровићу на његове примећбе и вели, да је изабрата комисија довољна гаранција да се општински интереси неће оштетити и да ће та комисија при примљу каздрме држати се строго прописаних погодаба и неће залити предузимача, да га натера да сваку неправилност поправи.

Даље примећује да се у споменичког улици гради тротоар од шкартираних плоча које су мајом већ исправљене.

Председник. Прима примећбу г. Мате, и стар ће се комисијски изведети.

Мих. Ђорђевић. Поред чешма које су подигнуте решено је да се подигне још неколико на најнижим местима. У том смислу ја ћу бити слободан да напоменем једну тачку где би такође нема потребно било да се чесма подигне, а то је у Палилули. Ту има 4 улице, које ће се том чесмом служити. Сад се сталовнице тих улица служе т. зв. Калетин-Миланов чесмок. Пролазећи туда видео сам да је и та чесма покварена и није уређена, скупше се свет 40—50 лица и пуче се док воде добије Дакле, молим да се мој говор нма у виду те да се што скорије чесма на том месту подигне.

Ст. Чабровић. Ја сам чуо у општинским позивима читао да сам одређен био у комисији за одређивање награде овој првој водоводној комисији. Мени о томе није познато нити сам позиван. Одкуд може то да буде.

Председник. Ја знам да сте знати, но ви сте неспе били отишли.

Састанак је овај трајао до 10 часова по подне.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварторе: Савамалски, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . 0·70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . 1·50 п. д.

За кварторе: Ђорђевски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мање дућана са собом . . . . . 0·20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . 0·60 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом, без штале . . . . . 1 дин

Од суда општине београдске 26 Августа 1892 год АБр. 9449.

ТАКСЕ
за дање забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара за кафанама, баштама и т. д. од конкурта до . . . . . 3 д.
б) За забављање од стварног оркестра од 1 концерта . . . . . 5 д.
в) За свирање појединог (оркестра) Дамас-Кастело 20 д.

II.

а) За игранку у дворе 1-ог реда . . . . . 15 д.
б) За игранку у дворе. II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За игранку у дворе. III-ег реда . . . . . 5 д.

III.

а) За панораму на дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне простане и показивање спектина, дневно . . . . . 10—30 д.
в) За жонглерије и музичке . . . . . 5—15 д.
г) Циркуе од простине . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Тиволи-Тамиш" т. ј. (кегање, свирање и предузимање) од месеца . . . . . 10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ће накнаде општински Суд посебно.

V.

За воду на сакупљ кучки.

а) Буре од 2 акова . . . . . 0·5 дин.
б) Буре од 4 акова . . . . . 0·10 „
в) Буре од 9 акова . . . . . 0·25 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДЕМИСТРАТОРСКЕ:

а) За чишћење димњака (димњачара) без рада ако се одстане . . . . . 0·20 д.
б) За чишћење димњача . . . . . 0·40 д.
в) За чишћење димњача (димњачара) у гостионица 0·60 д.
г) За чишћење димњака од дна стране . . 0·20 д.
д) За чишћење простог димњака . . . . . 0·10 д.
ђ) За чишћење чишког од 2 и по метра дубоко на земљи . . . . . 0·30 д.
е) За чишћење чишког од 2 и по метра на уздиг на зиду кућног . . . . . 0·50 д.
ж) За чишћење димњака (димњачара) без рада на уздиг . . . . . 0·75 д.

II. ПРАЊИЊА ПОМИЈАЛА И ПУЖИЊИНА:

а) Од кубног метра . . . . . 10·00 д.
б) Од метра . . . . . 0·50 д.

IV. ПЕЧАТЊИНА:

а) Марка за свиње за годину дана . . . 2·00 д.
б) Обвезалне шпугалице марке стране . . 1 д.

V ГРОБАРИНА.

а) Гроб за дечу . . . . . 7 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 25·00 д.
г) Велика гробница II реда . . . . . 90·00 д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 180·00 д.
е) Велика гробница 1 реда . . . . . 1684·37 д.

VI. МУТВАЧКА КОЛА

а) Мутвачка кола стара са 2 кола . . . 12·00 д.
б) Мутвачка кола са зидовима са два кола 24·00 д.
в) Мутвачка кола нова са 2 кола . . . 36·00 д.
г) Мутвачка кола нова са 4 кола . . . 72·00 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општине Београдске — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кузмановић.

БРОЈ 39. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ ОВАЈ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 20. Септембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Преплату моле слати уредништво од општинског суда а све кореспонденције на уредништво
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНИМА ВАРОШИ БЕОГРАДА

Од неког времена на очиглед опажало се како извесна лица распростиру лажне гласове, међу становништвом тако звани „Новог Селишта", односно општинских намера у погледу зграда, које се налазе на граници престоничког рејона, као и као рејона варошког. Ови гласови намерно се распростиру у циљу омаловажавања рада суда општинског и онако се они ослањају на радове, које би општински суд имао тек а предузимо, услед наталожног општинског прираза од 28%, а они се радови представљају у са сами неистинитом облику и несавесним тумачењем општинских намера изазива се незадовољство у грађанству. — То је се суд општински нашао побуђен да изађе грађанству:

1. Суд општински у интересу престонице предузимање само оне радове које по закону има право да предузима и за које је добио надлежно одобрење престоничког грађанства.

2. У свима својим досадашњим пословима општински је суд био руководјен општим интересом београдског становништва, не губећи при том из вида и права појединих грађана.

3. Регулација рејонског шанца предузеће се у најкраћем року и то по плану и према добивеном одобрењу грађанског збора и нико својина неће се, нити се може одузети без правичне и законске накнаде.

4. На основу закона одредиће се процењивши, кад се то буде вршило и да ће се приликом и грађанима, да и са своје стране, а на основу закона учествују у процењивању.

5. На крају општински суд изјављује још, да ће сва она лица која распростиру лажне вести и клевете о општинским радовима узети на одговор и предузеће даље законске мере, да се она најстрожије по закону казне.

Из канцеларије суда општине вар. Београда 15. Септембра 1892. год. Абр. 9000.

ГРАЂАНИМА ВАР. БЕОГРАДА

Поводом нарасле болести колере, која се сем Русије појавила и у Немачкој, Суд општине варошки Београда старајући се брижљиво о здрављу својих грађана, а у жељи да грађанство буде потпуно спремно и готово за сузбијање ове болести, изнашао је до данас следеће санитетске мере, као предходне:

1. Набављено је 5000 килограма 99% карболне киселине, која даје 100-000 до 130 000 литара раствора за дезинфекцију, јавних места, основних школа и т. д.

2. Набављено је 3000. килогр. галице, која је тачно предоручена од министарства унутрашњих дела, као дезинфекционо средство, које ће се употребити нарочито за дезинфекцију пијаћака, пошџара и јавних места.

3. Усвојено је да се употреби за дезинфекцију и вретно млево, које ће се у случају потребе спаралати о трошку општинском.

4. На тралештну подиску се барило за холеричке болеснике и то са свима потребним опредмна опредмна.

5. Набављен је известан број кашчица и упутства противу колере и оне ће се наше раздати одређеним комисијама, општинским повереницима, а и осталим грађанима, који буду суделовали у пријему санитетских мера противу холере.

6. Одређење су разне грађанске комисије, које обилазе домове рада прегледа нечистоће, но поред тих комисија врше прегледе и општински лекари, а грађанству је објављено, како треба одржавати чистоћу домова и т. д.

7. Извршен је од стране општинских лекара преглед свих оних нездравих стапова, који су школљени по здравље људства и предложено је шта треба урадити.

8. Врши се дезинфекција ћумџе, фијакерских постаја и осталих јавних места.

9. На новом гробљу спрема се капера за сецкију и потребне ствари набављене су, рађи констатовања сецкијом, сумњивих сиргних случајева.

10. Врши се дезинфекција станица железничког и железничког стапиша, а парочито обраћа се пажња на долазеће путнике и њихових пртљага, као и на дезинфекцију царинских одељака, где се стварн долазних путника прегледају.

11. Обраћа се пажња да се не продаје зелено воће, и на све остале предмете, који би могли шкодљиво утицати на људско здравље.

12, Забрањено је продавати рибу на зеленом венцу а тако исто и торбарење са рибом по улицама а дозвољено је продавати само живу рибу на Сави и Дунаву.

13. Забрањено је запатање воде са нечистих места на Сави и Дунаву а дозвољено је да се узима вода само са општинске пумпе на Сави која црпи чисту воду из дубине савске. Поред тога отворен је потребан број поени чесама поред Саве, тако да од сада и Сављани имају чисту и здраву воду из новог водовода.

14. Наређено је да се бања ћубре само код Карабурме у Дунав, а сва досадашња ћубрашта или су затрпана или се затрпавају према санитетским одредбама.

15, У бари „Венецијан" направљени су нови канали који одводе сву нечистоћу у сабирни канал и тако је сада тај од највећа погодјена скрнд уклоњен.

16. Поред дунава затрпавају се такође рупе у којима се задржавала нечистоћа нарочито услед поплаве.

17, Ревизаката је свима основним школама потребна количина галице креча и карбола за дезинфекцију лопала, пушница и дворишта школских и т. д.

18. Да би се ћубре на пароши лако што брже износити Суд општински дозволио је и другоме (осим концесионара да могу ћубре износити на тачкин колима да се ћубре не просипе по улицама пароши.

19, Направљен је нов канал код калиџе, тако да се сада добро одлива нечистоћа из калиџе и канала и канал испирају се водом из новога водовода.

20, У хожарској улици затрпане су све провалије у којима је било разне нечистоће, а у целој тој улици направљена је нова калдрма са одуком, те је сада и та улица са свим чиста.

21, Поред горе предузетих мера од стране суда општинског, непрекидно се предузимају и остале друге мере које се као потребне покажу, а да би се све то што успешније предузети могло суд општински одобрио је и раније преко 30.000 динара за разне мере ради сузбијања нужних болести а нарочито колере.

Свима овим предходним мерама, општински је суд за сада учинио све што му је стајало у дужност у свом погледу. На грађанству пак остаје да и оно са своје стране а у свом сопственом интересу, предузме све

потребне мере, да би се што боље могла уклонити свака појава заразе.

Нарочито ми обраћа се пажња грађанству и овом приликом, да се строго придржава свију општинских наредаба односно одржавања чистоће, јер као што је познато чистота је преобитна услов за сузбијање заразних болести. Ово се последње напомена чине с погледом на § 326 крив. Законика у вези са расписом г. Министра унутрашњих дела од 7. Јула 1886 год. С. Бр. 3907. и према томе свака особа, која не буде одржавао чистоћу, казниће се са тридесет дана затвора или сто педесет дин. новчане казне.

Из канцеларије суда општине гр. Београда АБр. 9713 — 2. Септембра 1892. г. у Београду.

ОБЗНАНА

Управа водовода дознала је да се неки од овлашћених инсталатера за инсталисање водовода по кућама, буде подигнута сопственицима кућа, да им израђују планове њихових зграда ради инсталисања водовода и за израду тих планова траже од сопственика куће нарочиту награду.

Управа водовода овим обавештује сопственицима кућа, да они за израду тих планова нису дужни никакву нарочиту награду давати инсталатерима, нити су сопственици кућа дужни до водовоз управи на какве планове, већ је то дужан подносити дотични инсталатер, кове сопственик куће уступи инсталисање водовода, али за израду тога плана инсталатер нема права наплаћивати никакву нарочиту награду.

У исто доба управа водовода јавља овим сопственицима кућа, да ће у току идуће недеље обавлашти максималне цене за извршење инсталисања по кућама.

Бр. 2450.
18. Септем. 1892. год.
у Београду.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Према објави управе водовода Бр 1723 од 17 Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу пустити инсталацију водовода по кућама ова лица:

1. Игњат Рудаое и Видеријер; Миланова ул Бр 2, кућа Јаковића.
2. Пегар Трипков; Обилићев венац Бр. 22, кућа Андрејевића.
3. Петар Ј. Петровић; Милапова улица Бр. 8, кућа Марка Лека.
4. Ганц и Комп.; Кнез Милапова ул. Бр. 58, кућа М. Богићевића.
5. Вилхелм Бахани; Вук Караџића ул. Бр. 15, кућа В. Радуловића.
6 Радован Петровић инж. спомичича ул. бр. 7.
7. Ђорђе Н. Наслас. Васина ул.
8. Ђорђе Мајзнер кнж. Београдска ул
9. Петар Ковач машин. у арх. лабораторијуму.
10. Антон Матуш браиар, ул. Два јабланз, бр. 18.
11. Раико Гоћевац и комп. на Сави.

Извештавајући о овоме грађанство, управа водовода чини напомена пакленим сопственике кућа на то, да само оним повераиу грађевне водовода, који ишају уверење од управе водовода да тај посао могу радити. У исто доба управа водовода скреће пажњу сопственицима кућа, да је свако од њих, које се прими у кавоју кућу водовод да гради, дужан најпре пачинити сиипу (шахт) како иисли и где водовод да се доже, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатер погоди са сопственицима куће, дужан је инсталатор сиипу са предрачуном водити управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да деве нису неалис, одређе и сиипу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатер приступити раду.

Код цео посао извршити дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитивања извршеног водовода и тек по управа водовода нађе уверење, да је посао добро извршио, може му сопственик испалатти погођену суму: При погађању треба сопственик увек да тражи од инсталатера, да за извршен посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, пао и да је за сву шесту, која се усвед рђавог материјала и рада пато време поквари, одговоран инсталатер. Ове обавезе, најбоље је, да инсталатер стави у своје предрачуну, које ће потписати.

20. Августа 1892 год.
Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОВОДА

ОБЈАВА

Суду општине вароши Београда потребна је једна кућа за смештај писара варошког управе вароши Београда са овим просторијама: 4 просторне собе са смештај канцеларија; 3 просторне и једна мала соба за смештај жандарма; једна кујна и једна за натлиан за смештај разних ствари.

Кућа треба да је по могућству у средини писарта варошке и при земљи.

Позивају се сопственици кућа, који би хтели дати своју кућу под закуп да подпесу пријаве, у којима да наведу: у којој је улици кућа и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у суду општинском г. Димитрије Ј. Јапковић рачуновођа до 1. Октобра т. године.

Од суда општине вар. Београда 4. Септембра 1892 г. АБр. 9960.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном географском таблицом)

(Текат потрађен преко издавачког магазина књижаре београдско.)

мото:

Скендербег је орда Обилића Косова.

Мећутим он као да је сад, по одласку султанову, опет био почео пратешкатати Млечиће. Изгубивши и по други пут наду да ће што учинити с помоћу турском, они опет беху покушали да дођу са Скендербегом до каког мира. И доиста, већ 10. септембра[1] исте године, проведитор њихов у Арбанији нпао је од њих запонест. Да следа — ако га се ни на који начин не посходом на одлазку дозва до мира у Дечу 6. октобра. По том виду Скендербег је, корен другог стварн, нпао је добпва од тестног властитог сина (годину по 1400 дуката, па онда 200 товара вина и т. д. и т. д.). Сад ће-ћеш питати: Али су господи знали за ствари? — А ја ти ћу да не можеш се осигурати, док ја и сваком напоменем: ако ћеш чувати своју особу — држати највећу мир са Скендербегом и то тако поводом за све — каква ће ти бити потреба од њега и како протежирати њега? Дакле, за ово ће ти већ судија само 600 дуката, ако је крив, тут сам ја заједно са њим, 1000 и т. д. Међутим, дајте и ви то велико питање, као што је Скендербег, и ако је ко крив, нека буде крив. Ово нека нпаше: „У оставши живи је властитом нашо жалости до ових дана, ако Господ Бог нам да чуда. До је турски војски одступила од Крује не сирошним нпаше ослабио противу Скендербега. О свом су истом 4. Октобра у Лежу ишли посланици, али ни ови Скендербега, ни се ослобођени од опасности од Турака, с њима не тамни за властитог господара.“ (Јеснит Вуран II., 284). Ово ће ти бити довољно да видиш да је Скендербег био истински ђаво бањаре при крају септембра, пако писао Мајстанић, и сам је онда, као ће — пако сво не дознао — то бољи део ове ствари. Јер ако је Скендербег и био ђаво, он је ипак ја Арбанију и при крају септембра, то ће пастако да се Мајстанић пачинпао мир са Скендербегом само из страха, да се он не ослони на Османлије, и да ће ови, по што их је Мајстанић с њиме мир, и ући у Арбанију, и ако је ипак Скендербег био ђаво, он је ипак ја Арбанији пако је од њих запонест. Да следа — ако га се ни на који начин не посходом на одлазку дозва до мира у Дечу 6. октобра. По том виду Скендербег је, корен другог стварн, нпао је добпва од тестног властитог сина (годину по 1400 дуката, па онда 200 товара вина и т. д. и т. д.). Сад ћеш питати: Али су господи знали за ствари? — А ја ти ћу да не можеш се осигурати, док ја и сваком напоменем: ако ћеш чувати своју особу — држати највећу мир са Скендербегом и то тако поводом за све — каква ће ти бити потреба од њега и како протежирати њега? Дакле, за ово ће ти већ судија само 600 дуката, ако је крив, тут сам ја заједно са њим, 1000 и т. д. Међутим, дајте и ви то велико питање, као што је Скендербег, и ако је ко крив, нека буде крив. Ово нека нпаше: „У оставши живи је властитом нашо жалости до ових дана, ако Господ Бог нам да чуда. До је турски војски одступила од Крује не сирошним нпаше ослабио противу Скендербега. О свом су истом 4. Октобра у Лежу ишли посланици, али ни ови Скендербега, ни се ослобођени од опасности од Турака, с њима не тамни за властитог господара.“ (Јеснит Вуран II., 284). Ово ће ти бити довољно да видиш да је Скендербег био истински ђаво бањаре при крају септембра, пако писао Мајстанић, и сам је онда, као ће — пако сво не дознао — то бољи део ове ствари. Јер ако је Скендербег и био ђаво, он је ипак ја Арбанији

ОБЈАВА

Општини београдској потребно је за храну њених пожарне чете и водова 180.000 килограма сена

Одбор општински у седници својој од 17. Августа решио је, да општина набавку овога сена изврши сама непосредно од произвођача. Цена је одређена пет динара од 100 килограма.

Позивају се сва она лица која имају сена на продају, да исто довезу и пријаве се г. Кости Чупићу старешини одељка Палилулског, где ће се исто комисијски прегледати премети и продавци ради исплате на општинску касу упутити.

Сено нора бити сено годишње, суво, чисто, неске бити шеварито, ритно, старосеоничко, правилно грубо, јаконако и подношавно.

Од суда општине Београдске 12. Септембра 1892. год. СБр 16577. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

66. РЕДОВНИ САСТАНАК

8. Септембра 1892. г.

Председавао председник г. Милоје Р. Марковићевић, са свима одборницима г. г.: М. Јовановић, Мих. Марковић, М. Константиновић, Др. Марко Т. Лечо, Т. Ж. Николић, С. Вељковић, П. Вељковић, С. Аврамов, Р. Дреновић, Ч. Нерандић, П. Х. Поповић, М. М. Петровић, Л. Тадић, К. В. Михајловић, А. Олћић, В. С. Николајевић, В. М. Тодоровић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 31. авг. 1892 године и у одлуци КћБр. 686 учињена је допуна, да се друштву за помоћење и напитање сиротне и напуштене деце уступи за подизање болнице једно земљиште одмах од пријема, оно, од које је уступљено жесто министарству унутрашњих дела за подизање болнице. (Решење од 14. окт. 1892. АБр 9086.)

II.

По прочитању акта истражног судије за вер. Београд АБр. 9345. 9546, 9599. 9612, 9596, и акта VII. судск. окр. комиссије АБр. 9654 којим се тражи уверење о власништ и имовном стању имених лица, одбор је изјавио, да је Милојко Бугић добар газдарка а сиротско имовног стања, да су Михајло Стевановић и Иван Ганић добри газдарка и добрег имовног стања: да су му Стојан Стојчевић и Михајло Ватровић непознати, да је Јован Младутиновић добрег газдарка и добрег имовног стања; да су му Сава Вујић, Драгутин Николић, Стојан Лалић и Милан Цветковић непознати, и да је Драгутин Карагулић добрег газдарка а сиротског имовног стања.

III.

Председник општ одбору на изнесене молбе, којим се траже уверења о сиротском стању

По прочитању тих молба АБр. 9603, 9606, 9653, 9552, 9551, 9562, 9550, 9563, 9538, 9539, 9544, 9540, 7517, 9573, 9572 9616, 9628, 9629, 9623, 9595, 9606, 9667, СБр. 15.658, 15.546, 15 277, 15.299, 15-461. Одбор је изјавио имиљење, да се сва предходно утеро о имовном стању молиоца: Милана П. Обрадовића, Милана Гроза, Рукиње Ђорђевић, Мирка Аџића, Милоја Т. Поповића, Теофила Бошића, Драге Драгићевић, Карла С. Брезера, Душана И. Марковићевића, Милоја Соблаћевића, Терезе В. Милошевић, Десанке Стаменовић, Наталије Марић, Милана Перовића, Јевремја Миловановића, Зорке Ђорђевића, Косте Трајковића, Николе Трајковића, Димитрија Аџића, Дарвине Стојановић, Катарине Савића, Илина Пашкићевића, Живке Сашић Лазара Уколе, Велике С. Михајловић, Владислава Милошевића, Алдријане Томић, на тек онде да ће на њих тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Стевана Јевтимијадеса, Бр. 15.61 6 којом тражи уверење за себе и своја браћа о свом породичном односу, одбор је изјавио мишљење, да молилац преседе поимање лице за сведоке о своме тврђењу на да суд према томе исо околишему одбора изда тражено уверење.

V.

Председник општине поднешена одбор да је суд општински решењем својим од 1. сент. 1892 год. АБр. 9500 решио да лица дебт за прих петнаест дана месеца септембра 1892 год. буде 18 пара по килограму, а да се продаје во земљоделцима, и да се ово решење одмах изврши.

VI.

Председник општине предлаже одбору да одбри решења судска од 3. Сент. 1892. СБр. 15663, 31. Авг. 1892. СБр. 15257, и 3. Сент. 1892. СБр. 15559, којима су ућеловљене суме, што би имала наплатити лица да но примедбама главне контроле напише наш општински поштто се те суме не могу да наплате од истих.

По саслушању овога, одбор је решио, да се ућесловљене суме, што не примедбама главне контроле имају да наплате наш општински и то: три стотине четрдесет два дин. и осамдесет пара Јовану Божић. бив. општ. чиновник, четири динара Радисаву Миленковић и две стотине осамдесет и четири динара и десет пара Јовка А. Поповић бив. општ. чиновник.

VII

Председник изнешена одбор да је према решењу одборском од 5. Авг. 1892. год. АБр. 8939, Народна Банка затом своју од 21. Авг. 1892. год. АБр. 9631. известила општину, да кристаће, да јој учини још једну прередмеру изплаћену од 300.000 дин. поред до сада учињене исплате од 2 милиона дин. под истим погодбама, под којима је и раније погодба учињена и тим додатком, да се сва њена ћима употребити искључиво на довршење ове водовода поредног са кућама и да приход од водовода изредно са приходом тровршеном буде залога за цело општинско дуговање банци.

По прочитању тога акта, одбор је решио да се општина београдска под наведеним погодбама може прередчено задужити код народне банке још са три стотине хиљада динара с тим, да се сва њена ћима употребити искључиво на довршење ове карактер водовода са кућама, а да приход од водовода буде залога Банци за цело општинско дуговање поред тровршеног прихода.

VIII.

По прочитању изнешења Др. Паула Поповића, АБр. 9677. издато ирема решењу одборском од 31. Авг. 1892. год. АБр. 8778, односно слене нерад Милене Стевановић под удовц, одбор је решио, да се из нортаје буџетом одређене за непредвиђене трошкове ида молитељки

---

*) Зак. сам. Кор. III. XVIII. ст. 53, 104, 105. Чол. Чол. 492.

**) Што у VI. књизи Југословенских споменика налазимо, да је тај мир био утањени под августа месеца (Ab exeunte et ortu Aug.) Аћанасије Атанасије (Athanasius) стрпше та рано сва Задобитну (вибиђи ће) као 1492 стр. 6. то ће ли нуно крпи исто толико бити или и ово, што у новом чланку стоји да је у исто врено био и жени бој између Свендербега и Хаџиота Сирлашка.

*) На Шишмиј ст., Шк. В. Вида стр. 186.

*) Acta Arch. Ven., стр. 423.

Из онога пак уговора који спомењусмо и који ћемо одмах за овим цео донети у верном преводу, види се, да је од свију написа који су говорили о тој ствари, најближа истини Волтерана, само што он наводи само најглавнију тачку из њега и што погрешно назива проведитора млетачког Антонија Веџнера, а не Андрејом, како му је било право име.*)

А сад да видимо цео тај уговор, како је састављен у млетачком архиву.

„Прво да прелазак господа млетачка преже г. Свендербега и Николу Дукађина, заједно са свом осталом господи арбанашом, за добре праве и миле пријателе и суседе, опростиће свима све уређе, које су на којим начином учинили пресветлој господи млетачкој.

„Друго, да господа млетачка порођу даваће г. Свендербегу по 1400 дуката годишње, које је он имао на државе благајници(!). Да почну давати речену суму двадесет шестога дана овог месеца, т. ј. на св. Димитрија. Та се сума има сматрати само за њега и за мушке му наследнике, а он да врати Дајно с целом територијом... господи млетачкој, а тако и све вароши преко Дрима са стране господе млетачке, које је он имао

*) Acta Arch. Ven., стр. 423.

Младена Стевановић једном на свагда дне сто тине динара ако понеће, да одреде своју своту Ерку у Бечу на лечење.

IX.

Одборник г. Соломон Аврејед моли, да се пошље одбору на решење у идућој седници одборској молба Јелисавете удове Петра Хаџи-Јанића, бив. кмета београдског.

Председник најављује, да ће у идућој седници изаћи ову молбу на решење.

X.

Одборник г. Мића М. Петровић примећује, да резолвенте, што се тиче кабината за општинске повереике према решењу одборском од 31. Авг. 1892. год. Абр. 9495, нису добра и моли да се то решење задржи од извршења, док стручни комисија те резолвенте не прегледа.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се решено од 31. Авг. 1892. год. Абр. 9495 задржи од извршења а председник општине да одреди стручну комисију, да ове резолвенте прегледа и сравни са оним, којима је држана наоружала своје жандарме и остало војнике, на подлеже одбору изнети).

XI.

Пооодом предлога грађевинског одељења Абр. 9108 о предрачуну и плану за насипање баре поменуте и давања тог посла на лицитацију, одбор је одлучио, да поверенштво одборско, које је на лицу места прегледало железницу М. Катранџеовића на Пожаревац, ступи с Катранџеовићем у свемирану погодбу о откупу ове железнице и о томе поднесе одбору извештај.

XII.

По прочитању предлога суда општинског Абр. 9614 одбор је решио, да се по терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове умножа радна снага при одсецању, како би се умножени послови при одсецању могли тачно и на време поспешивати.

Остала се председнику општине да према потреби а на основу овог решења одређује број службеника и њихову плату.

67. ВАНРЕДНИ САСТАНАК.

7 Септембра 1892. год.

Председништво председника г. Мајора Р. Маринковића од одборника беше г. г. Н. Х. Шесовић, М. Трајковић-М. Вељковић, М. Марковић, Ђ. С. Цвијановић М. Кнежевић, Др. М. Т. Јесо, М. Ст. Петровић, Б. Петровић, М. Јовановић, Д. Јовановић, С. Анђелић, А. Ранковић, В. Ж. Новић, В. М. Тодоровић, Л. Дамњановић, А. Ђ. Одаковић, Ст. Чалевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 3. Септембра 1892. год. и у одлуци КВБр., учињена је допуна да се и иокрај Г-а. Јовановића за набавку дезинфекта за пошорише реши и да се од њега повући резолвери као и они, што је комисија усвојила, стручном комисијом прегледајући.

II

По прочитању акта петрикшог судије за вар Београд Абр. 9565 9631, 9630, који се тиче утврде о сиђању и имању стоју између њиховог и имања Стоју Јанковић и Милоје Соколовић и Милорад Аћимовић добног сиђања а спорне имовне стање да су му Аћеко Радосављевић и Андрија Сарић пеноћне. да се суд претходно увери да ли је Ђорђе Петровић осуђиван, па по том нека утврде по овом оиазаћему одбора.

III.

Председник износи одбору на вишење молбе, којим се тиче утврде о имовном стању.

По прочитању тих молби АБр. 13838, 15720, 15735, 15866, 15867, 15918, одбор је којима вишењем, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца: Саитова Кајеља, Драге Стевановића, Јелене Радовановић, Милоје Јанковић, Сеиене Т. Гавриловић, Ђорђа Штерића и Јулијане М. Ђорђевића, па тек онда да им нека тражено увереше.

IV.

По прочитању протокола лицитације СБр. 15819, држане 4. Сент. 1892. год. за набавку дрва за огрев суда и основних школа, одбор је одлучио, да се ова лицитација остави за идућу одборску седницу.

V.

По прочитању протокола лицитације СБр. 15818, држане 5. Сент. 1892. за давање под закуп пијаште општинских такси, одбор је решио, да се пијаште такође са општинских стаиишта за време од 1. Јануара до 31. Децембра 189 треће год. према прописаним поседњим утстуи Кости С. Јовановићу за дену од четир хиљаде три стотине шездесет динара и десет пара.

VI.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 1951, одбор је одобрио одређену осу у улици београдској.

VII.

Председник износи одбору на одобрење о прошењу кмета Младена Обрешковића, што је у вези за трговачку потребу.

По прочитању те прошење АБр. 9632. одбор је решио, да се захтеву земљаните Младена Обрешковића према пресеку пијаћера општинског ГБр. 1748, и вроцени одређених иештака исплати по три динара кондуктеи жетар из касе трговачке поште М. Обрешковић недовсе уредну таиију ову земљаните пресеку на општину београдску.

VIII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1906, одбор је одлучио, да се дрва лицитација за калдрмишке Трговачке и Лазарске улице.

IX

Одборник г. Ђорђе Ж Нешић пита, зашто је пуна Јов. Гавровића на ћошку Трговачке и Лазарске улице поиила за читав жетар у улице Лазарској.

Председник одговара, да ће стварр изаћети и одбору реферисати.

X.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1950, одбор је решио, одобрава се кредит од хиљаду сто стотина педесет динара и двадесет пара за подизање једне капиларе са собом за воиске једне ваторске пиштанке на Сави, која ће се сува испаштати на кеке општинске трошарине Да се предузму предходне радове и за подизање даде дорез пута а према изварном натпису.

XI

Председник општине износи одбору на ре-

---

*) Ecco il testo della risposta del Veneziani dal diario al perfetto signor Scandalegio colà sono diretti nelle quattro copie, di cosa signor Scandalegio subito lavor da la cancelleria di Pirano. Di cosa ne ho parlato in più occasioni e di XXVI. del presente, chi la fronte S. Dominici, in quel proposito ce intende per lui ci per sua lettera mandò, rassegnandolo) el Dogno cosa tale ci territorio, chel signor Turchi nesse altre volte per confini fin al spaventoli Scolo Dunazia, ci cosa signor Turchi sia signoria da Venezia, si cualitor into ville de la dal Dunazia in la banda de la signoria de Venezia, che hanno nelle mani el perfetto signor Scandalegio per il contrato de la trigesa tra la serenissimo porte ordenado, quelo subligazione debia restituir a la perfetta signoria de Venezia, senza alcuna contradizione.

*) Ecco testo che si occupò tra le sopraccitati signori di Albania, ha determinato chel sopraccitato signor Scandalegio vadi personalmente con quel più speciale si poco ad unire cosa al signor Janus, che la perfetta signoria de Venezia debia far dar ci assignar al perfetto signor Scandalegio, segno la sua protezion da un tirsi corsi XV dunati sulle quatrocento da esser difalcadi in la sua provisi. — Commissioni XIV. ch. 70. Arch. Arch. Ven. 417—483.

Даље, по што сад г. Павле Дукађин држи од неког времена неке градове што припадају Дајиу, г. Скендербег и Никола Дукађин да обебају, да ће се потрудити сваиако, да Павле Дукађин врати господи млетачкој речене градове. А ако он не буде хтео повратити их, то да господа млетачка моху учинити што им се свиди, по што му господа арбиеска не ће нашта помагати.

Даље, да г. Арианту т. ј. Арнјанићу) буду опет повраћена права која му беху потрудила господа млетачка још пре, т. ј. да може пуповати на своју потребу шпоса и носити га у Драч без и каке дажбине.

Даље, по што је сашт немоћу господе арбиеске одлучио, да г. Скендербег ће давно са што осиов појском да се састаии с господином Јанусом то да му (т. ј. Скендербегу) речена господа млетачка, поврх одређене му суме, од сад на за 25 дана даду још 1400 дуката" *)

шење извештај стално комисије за уређивање при грађеву електричног осветљења београдског о надзирању спровођења електричарета.

По прочитаву тога извештаја Абр. 9771, одбор је решио, према ће извештај к'ваљ с тим да одбор ће према осталим напоменама изложеним у овоме сраско-оранљеског друштва од 25. Авг. 1862. год. који у опште према важућем уговору нема места.

XII.

На молбу Српско-оранљеског друштва за осветљење и исељавање а по одобрењу стално комисије за изд. грађева и експлоатацију трамваја у Београду Абр. 9655, одбор је решио, да се прелаз трамвајских линија у Београду нанесе у толико, што ће трамваj пролазити Маџаревом улицом у место сасвим отворитеном.

68. РЕДОВНИ САСТАНАК

10. Септембра 1892. год.

Председнике председник г. Милан. Р. Марковићевић од одборника беше г. г. Н. Х. Пенсовић, Пав. Т. Шевић, А. Ј. Одавић, Ф. Васиљевић, Н. Р. Пенсовић, Н. Тодоровић, В. Дамјановић, М. Константиновић, М. Трнавски, Ст. Чабенац, С. Ристић, М. Вемпарић, В. С. Поповићевић, Ђ. Ж. Нешић, С. Вељковић, К. В. Михајловић, Ј. Трубарић, Ј. Христић, А. Рашовић, М. П. Вончић, Љ. Јовановић, Н. М. Петровић, Др. М. Т. Лека, Ф. М. Тодоровић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 7. Септембра 1891. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Поште у одборској седници од 7. сент. 1892. год. које био довољан број чланова одбора за решавање нових ствари, то је председник одмах питао какво ће одбор по решењу изложена, комисије за надзор при грађеву електричног осветљења у Београду 9771, а одбор је одобрио решење своје од 7. септембра 1892. год. односно ове извештаје. КИБр. 709, Абр. 9771.

III.

По прочитаву акта истражног судије за пар. Београд. Абр. 9792, 9672, 9744, 9716, 9691, 9759, 9761, 9809, 9660, којим се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је одлучио, да је Јован Нешковић добар владалац и добро имовног стања; да су Стеван Нешић, Милан Поробић, Стојан Крстић, Коста Николић добрег владања и средњег имовног стања, да су му Ђорђе Јовановић, Јован Зорчић, Радивоје Крстковић, Михаило Тошковић и Милица Стевановић непознати.

III.

Председник износи одбору на решење молбе који се траже уверења о сиротном стању. По прочитаву тих молбо Абр. 9715, 9753, 9754, 9723, 9721, 9671, 9670, 9668, СБр. 16001, одбор је једногласно мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Милоније Стевановића, Дарињке Стошићеве, Милице С. Богдановићке, Неђељ Михаиловића, Душанка Вукићевића, Михајла Петровића, Остоје Јелић, на тек онда да им буде тражена уверења; да суд општинске среће имовном стању Радосава Вишића када му тражено уверење.

V

По прочитаву молбе Драгутина Михајловића од. обућара СБр. 15948. којом тражи уверење о свом породичном односу, одбор је изјавио, да суд нема молиоцу тражено уверење поште се претходно о његовом породичном односу увери поменути исказом сведока и на другим доказе.

VI.

Јован Обрадовић трговац од. ходово је молбу, да се ослободи дужности пратиоца код среза врачарског, пошто је већ пратилац код истражног судије за варош Београд.

По прочитаву те његове молбе одбор је решио, да се Јован Обрадовић ослобода дужности пратиоца за срез врачарски а на његово место изабран је Стојан Вељковић пензионар.

VII.

По прочитаву протокола лицитације СБр. 15819, држане 4 сент. 1892. год. за набавку дрва за огрев суда и основних школа, одбор је решио, да се набавка седам стотина метарских хвати буковог дрва за огрев суда и основних школа летуром Луки Колаковићу по прописаним погодбама и по цени од двадесет девет динара и двадесет пара од метарске хвата.

VIII.

Одборник г. Коста Б. Михајловић примећује да плочи, којима се гради тротоар у Ломовој улици нису добре.

Председник изјављује, да ће наредити извиђај и референски одборт.

IX.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић предлаже, да се прелаз на раскрсници Абаџијске и Балканске улице огради.

Председник изјављује, да је отправак ове већ нарељен.

X.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић изјављава одбор, да је дете умрло од дисентерије Драгомира Радуловића, живог на улици 2 јабланка бр. 20 јесењо неприликом 36 сати на моје да се извиди изјављај и прикаже надстојеће кмете.

Председник одговара, да ће наредити извиђај и са крајном надстојеће поступите.

XI.

Поводом интерполације одборника г. А. Ј. Одавића, да записник Дуброта уклопљу грађање при догодби за пиконске Дуброта, одбор је решио, да општина београдска обезбеди трем од потребног броја кола удешених за пиконе Дуброта, помоћу истог пиконе Дуброте из варошких домова и прописну такву од грађана наплаћује. Приликом да се узму под вари кола предвиђа за пиконе Дуброта, док трем не буде готов.

Оглашује се суд општински, да ово решење извршн према потребн и одреди број кола а трошка да се исплаћ за партије буџетом одређена за непредвиђене трошкове.

XII.

Одборник Др. Марко Т. Лека моли одбор, да га разреши од дужности члана комисије за надзор при грађеву електричног осветљења у Београду.

Одбор решио, да се узме останка г. Др. Марка Т. Лека а на његово место изабран је г. Др. Павле Поповић, одборник.

Међутим и ако је ова, 1448. година већ и до сад била довољно дуга покојницима несрећа и разарања у Арбанији, ипак за Скендербега и његове подданике ни после овога мира сне неприлике не беху престале. У опште може се с правом рећи, да је ова година од свих других на Скендербегова војевања била најразлетенија г, да како, и једна од најмучнијих. Тек Мустафа пропаде, подавши се Млечићи; тек они изгубише битку, покрсе Мурат; отиде и он, опет настаде жешко стање с Млечићима; нашли се на послетку жир и с њима, а ово опет дођоше Турци!

Кад је ово Мурат, пре прају августа исте године, на глас о сметњама Хуњадијевим жалио био остао Арбанију, на поништао Сомје, а ако је био у великом страху од Угара, он ипак не беше остављо ни Арбанију баш без и каке поседе. Као што се може видети из пређе поменутог писма господе млетачке, он је на глас о угарским сметњама био оставио у свакој заузетој арбанској тврђавици по седелет људи, јер у њему изреком стоји: „Intelleximus quantum scribitis de Turcho quod ab eius (t. j. Scanderbeghi) oppressione se levavit, dimisis Turchis I. pro quolibet fortilicio occupato.“ * Ну и ако се у том документу вели, да је он само по седелет људи у свако ѓ заузетој тврђавици, имао изгледа да је у ствари у Арбанији после његова одласка била остала много већа војска. Јер ми знамемо да је сад, пасторе после мира Скендербегова с Млечићима, дошао до правог бога и нашу Арбанасе и Мустафа-пише, а то не би могао бити, да је у Арбанији било остало само неколико седелетних људи. У осталом овај ће бо бој с Мустафом нешто хоћемо објаснити и ми други начин. Као што је познато, погибија Хуњадијева на Косову била је ове године 19. октобра па по што је сад овај бој Скендербегов с Мустафом — како бележимени писац вели**) — био 24. истога месеца, то би се могло узети и тако, да је Мурат при повратку с Косова пошла био послао Мустафу у Арбанију, да после главне победе и д. Хуњадијем и тако окупи сређу. Али то је само хипотеза једна, која и онако нам врло мало могућности, а ако још узмемо, да је причање бележеног писца целог тока ових догађаја истинито, онда она и не би могла опстати.

*) Scan. cap. Ind. lib. XVIII. ch. 16. Acta Arch. Ven. 402.
**) Diimmler. Epirot. 227.

Ну пре по што пођемо даље, да споменемо овде и другу једну несна важну ствар. И са самом највећом погодбом у овој години, т. ј. и само питање, над је био овај бој Мустафа-паше са Скендербегом неје још решено. Данас међу историцима постоје два мишљења: по једнима он је био год. 1447., по другима опет најпре т. ј. 1448. Ну, колико је нама познато, право ће се мишљење још нису чисте одбранити. Пре свега он спису документа што смо имали у рукама — а других, колико је нама познато, и нема више — нема ни једног, који би то потврдило, јер у осталом ни један од њих не реченом једном и не говори о том догађају, — а друго, сва три једнога оригинална бележења Скендербегова чудовишта се слажу у том, да је Мустафин бој био готово у исто време у које и мир Скендербегов с Млечићима. Како је сад непобитна ствар, да је тај мир био пре пређу те — 1448. године, то онда зацело не треба ни мало сумњати ни у то, да је и овај бој био те године.

Ше нам важно је и то питање да ли је ове године била и опсада Кроје. Као што ћемо мало после видети, сва се три оригинална београдска Скендербегова спису и у

XIII.

Одборник г. Мих. П. Поповић предлаже, да се уему у службу општинску још два дежур. опште је досадањи број недовољан за тачно при. ење службе изротите у овим опасним прилика.

Одбор одлучује, да се овај предлог изнесе одбору на решење у идућој одборској седници.

XIV.

Председник износи одбору на решење извештај комисије, у коме је наложена потреба о откупу железничке Милорада Карамарковића, према решењу одборском од 3. Сент. 1892 год. АБр. 9108.

По прочитању тога извештаја АБр. одбор је после номенклатног гласања са 14 гласова против 6 (4 нису гласали) решио, да се овај извештај у свему прими и да се железница Милорада Карамарковића откупи по цени и по годбама у извештају наложеним.

Откупна цена има се исплатити из зајма и на терет партије одређене за грађење кеја и привалучке замке за пеги.

XV.

Председник износи одбору на решење предлог о регулисању Експлоната.

По прочитању тога предлога ГБр. 1976, одбор је одлучио: Да овај предмет прегледа и одбору реферишу сва господа техничари — чланови одбора општинског.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Као на држану лицитацију 17. Септембра ове год., о давању под закуп општинске њиве код Ушћанског вапорада, за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1895 године, — није донео довољан број лицитаната, да би се могла лицитација обавити, то ће суд општине београдске на дан 28. Септембра ове године држати другу лицитацију пред касапом три клуча.

Услове могу се видити у рачуноводству суда општинског сваког радног дана за време канцеларијске.

Лицитација ће се извршити горњег дана од 2 до 5 часова по подне.

Од Суда општ. Београдске 15. Септембра 1892. год. СБр. 14019 у Београду.

РЕДОВНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по скраћеној стенографији)

држан 30. Јула 1892 год.

Председник. Отварам састанак и молим да се чује записник прошлог састанка (Секретар прочита. Према се по увиђењу једно напомене г. Боже Нешића)

Андра Одавић. Ја ли је поднео од 1890 год. скраћен и ја ли попуно сређене статистичке прегледе. Дале вели, да је чуо, да је дат у штампу статистам општине београдске за трећа објашњења, да ли је тај статистикан рађен са знањем пред седника или није, и зашто се израда тог статистика допушта на штету сређивања материјала пописа од 1890. год.

Председник. На ово питања ја бих сада могао дати само нека објашњења. О статистику статистика још није ништа урађено и баш сам ја нарочито да ми се недовесе акат о штампању јер је учињено све да се може штампати. Овај ми је акат потребан због одбора који је наложио да одобри штампање.

Што се тиче другог питања о сређењу пописа од 1890, односно то је сређено у толико да се може штампати поменути. Ја сам нарочито шаљу да поднесе предлог о штампању те да га изнесем одбору на одобрење.

Андра Одавић. Вели да статистичар не може ништа промена да на послу довољно рада, већ само после подне долази, па нисам да би боље било, кад би се узео стални статистичар.

Др Павле Поповић. Интересујући се за ову ствар и делимично у статистику, ја сам неке цута сарађао у статистичко одељење. Апарат који је тако удешен, функционише не само, да она није била на идуће (49.) а нако ли ове — 48., већ тек 50-те. Мишљења да је она била ове (48.) године, кожда се међу данашње историске увуше на дела Јаснака Халкондила. Али не треба никако сметати с ума на то, да у Халкондиле нижу много хронолошке погрешке, и да би, према томе, и ово његово тврђење требало прво имати с много резерве. Међутим и да ми то неје поспено, ни бесно опет с поузданошћу могли тврдити, да је то чињенице погрешно. Пре свега доказом за то после би нам послужила и само оно што смо напред поменули, т. ј. да је са три биографа Скендербегова не слоји то. Али за то шпиро и поуздавајућа доказа. Ми смо напред навели смо господе млетачке, у коме се говори о том погледу Муратову и видели смо, да се тако тврђење ништа не спомиње о повоју описа Кроје, што би у противном случају ишцело било напоменуто. На и наш Мејаторак као да је пристао уз ово мишљење, јер нарекоч вели: „Цео Август и већи део Септембра бавила се она (т. ј. турска војска) освајајући неке мале градове по Дебру". Само би онда тешко било објаснити ону његову инкопсеквенцију, што т. ј. на стр. 89. истога дела и по њему изашли. да је довела те године Мурат био дошао и под Кроју, јер он вели овако: „У осталом клади је млетачка живо желела да до мира дође. Ово нарочито од како је чула, да је турска војска одступила од Кроје не свршивши ништа особено против Скендербега". Можда ће то бити само случајна опашка.

може бити боље и ја морам одати признање и хвалу шеову који одељења управља. Могуће је да шеф не стиже да контролише целу радњу, али то није ни потребно јер је подела рада изведена тако, да сваки појединни радник има свој одељак посло на који је одговоран како му се где које грешке.

Толико рада објашњења.

Председник. Ја ћу у осталом изнесити објашњења на ово питању г. Одавића, и одговорити. (Прима се)

Др. М. Т. Лесо. Пошле седнице напоменуо сам: да ми је немогућно да и даље останем у надзорној комисији за електрично осветљење па ми модно да се место мене изабере други. Одбору је познато да сам у своје време чинио приведбе и на изношење електр. осветљења, на утовор и т. д. и т. д.

Мика Божовић доказује да је стпар о спровођењима дата комисије, да са поједностављеном уделе како ће најбоље бити и да због тога нека г. Лесо рашлога разлога, да дође останку на чланство у комисији док се стпар коначно не сврши.

Председник. Прикаче ли молбу г. Др. Леса или не? (А. Одавић: ја се сложи с предлогима г. Божовићевим и противан сам разрешењу) дакле остаје и даље? (остаје).

Председник. Директор нашег грађевинског одељења хтео би да обрнује при општини техничку библиотеку и хтео би да набави неке предмете на траже предит од 900 дин. и ја вас молим да то одобрите и о библиотеци издаће се нарочита правила. (одобрава се)

Даље директор тражи предит од 1200 дин. ради набавке кола која ће бити нуспра за израду кола с којима ће се вући њубре. (Директор објашњава. Одобрава се.)

У нашем општинском арту равно се рад тако да нижо потребе да од њега начинимо нешто за одржавање свих наших паркова у будућности. Да би сано имали снега што треба, предложио је баштован нам да се направи још једна стаклена башта од нашег материјала са старих грађевина. У ту сврху грађевинско одељење тражи кредит од 1000 дин. и ја вас молим да га одобрате. (Одобрава се.)

Управа водовода, да убрзала спајање подовода с кућама, одлучила је да се прими попуда Вешићима. Који да своја једну кућу за 10 дин. У почетку је трајена цена од 26 дин. а сад само 10 дин.

Бора Ж. Нешић. Да ли је та цена као најнижа изнила на лицитацији?

Шеф проф. одељења Селесковић. Као што се сећате, г. Бора тражио је да исти носао 26 и по дин. Та, а ж другу цене биле су врло велике и нисмо предложили рад у резији то да се види може ли се јевтиније радити. Од тазног рада успех је тај, што смо доказали да се може јевтиније радити и сад г. Бора нуди цену од 10 дин. на коју можемо пристати.

Милан Божовић. Ако општинска управа има такав рачун о коштању спајања с кућама и ако то спајање није скупље на кућу од 10 дин., ја сам за то да се продужи рад у резији јер, зарулем да ону коју је најпре попудио цену 26% на сад од 10 дин. не води особити рачуна о роду, то ће

нас после могла оправка скупље стати него рад.

Шеф Селесковић. Није само г. Буда подигао велику цену но и други, а то с тога што нису знали колико ће посао коштати. Сад пошто је се увјерио, шуди јептинију цену, цену која је умјерена и могла би се примити, јер би тако могли спојити до половине новембра до 2000 кућа а ако сами радимо, то би тешко било.

Вита Нешић. Ово је нелина посао и ја сам противан томе да се даје без лицитације но да се продужи рад у режији а раснашње стечаје на то повуци јевтиније.

А. Одавић. Кад је расписан био први стечај за спајање, видило се да су продужавали скупа и тражио се јевтиније рад у режији што је и постигнуто. Ја бих само желио да ми се каже шта то кошта.

Шеф Селесковић. Тачан рачун не могу вам казати, али чини ми се да ће спајање стати много скупље од 10 дин. на кућу.

А. Одавић. Кад ствар тако стоји, онда и ја се слажем с Нешићем да се расписе стечај.

Стеван Чабрић. Правило је да се сваки посао рада јевтиније пређе продужавања него у режији и само с тога што је ово био нов посао, те предузимачи нису знали цене. ми смо престали на рад у режији.

Пошто се сад зна цена ономе спајању ја сам за то да се дају рад уступи лицитацијом али не једноме по неколицини, ако се јави. Тако ће се лесно скратити брже и јевтиније.

Мита Јовановић. Ви сте чули, господо, г. Селесковића и ја прочито нисам да скрене пажњу на то, да би цена ствар била над би посао могли да уступимо и из сетне подредузимање али нијшто у виду да предузимач Кенит, односно Буда, гаранције за надзидавање цене и ја бе желео прошење да објасне да ли се може тражити од њега гаранције а да други буде цена.

У осталом пошто ви нуди најјевтинију цену, и да небо било спора и заплета. ја сам за то да се њему уступи.

Милутин Марковић. Ми треба овде да се руководимо бржином спајања кућа с водоводом, што је интересу и нашем и грађанства. Што се више кућа споји с водоводом то се више прихода може имати. Да би се то спајање убрзало што пре, ја сам за то да се посао не уступи једноме не већини предузимача већ колико се може поделити радиор. (Прекидамо.)

Молим вас да чујете г. министра унутрашњих дела о болници за инфекциозне болести.

(Секретар чита.)

Чујте и други акт који се саопштава које је место комесија за то изабрала.

(Секретар чита.)

Као што видите, ово је једна од веома важних ствари и ја вас молим да ово питању посвећите што више пажње јер је и сам одбор у једној седници решио да се предузму мере за подизање баране јако би се спасло на вуг опасној зарази — колери, ако да се, сачувај Боже код нас појавила.

Ја мислим да у интересу Београђана и у интересу здравља становништва, треба да потпомажемо овај предлог.

Др. Марко Лекић. Ово што држава од општине тражи, није никаква жртва према важности саме ствари. И ја сам мишљења, да општина треба да се с благонарочитом одлуком жели г. министра. Само односно места нисам ни за приметио. У банавин, где се подиже општа болница за инфекц. болести нахази се општ. булар, ни кога се прво не да за пар. водовод и с тога би требало чувати овољно земљиште да се не изгодиште Мишљења сам дакле, да се замоли г. министар, да нареди да се друго подесније земљиште за болницу избере.

Председник. Усваја те ли овај захтев? (Усваја.)

Др. П. Поповић. Пре него што би се учинило предлогу др. Лека, ја мислим да изместе да сам и ја био један те комесаје и да ни ништа нашли подесније место за ову болницу на да сте обишли сву околицу Београда. Ми смо при оцени имали у виду каквајуће интересе и признао њихов (с тога ме зора на овај крај кароши. Од тога неби било апсолутно никакве опасности на општинск булар јер ту где би се дошла болница, на 1½ метра дубино — неће је стена. Кад би се може Сати теоријски и допустило да би било опасности од пужања те болнице, ја држим да ће та бити отклоњена модерним уређењем болнице, којих ће се на најсигурнији начин удесити указалне ћубрета и нечистоће из њих пужања.

А. Одавић. Ја немам ништа против ове идеје санитета и г. министра, на против, ја сам захвалан на овоме. Само питам: да ли би ми ово могли уступити држави у својину без одлуке збора.

Стеван Чабрић. Ја нећу да говорим о томе што су друга господа поменула, али мислим да тај простор ми не смемо ни с тога да уступимо јер нам треба да имамо један овакви парк за крчарку А често има за болницу ако на општинском броду или у непосредној долини, само ако не буде на Врачару. (вело добро.)

Милутин Марковић. Сама стварр о којој је реч она је тако важна да у начелу не треба ни говорити противу ње. Болница ова биће ни веома важна за целу земљу а посебице за Београд и она треба да се установи, само ја мислим да је за уступање овога земљишта потребно решење збора. Сад да ли ће државна власт чекати на то, или и без тога извршити одузимање по закону, то је друга ствар тек ми, као одбор морамо да радимо овде правилно.

Ја мислим да болница ова за заразне болести, не треба да буде у непосредној близини паромна као што би било онде случај. Осем тога, ово је најважнија простор за општину па коме би се могло подизати уништавајуће или тако што год, или бар паук.

Са тога би најбоље било кад би министарство изабрало који други простор којим општина расположе па да њега траже.

Председник. Усвајате ли то: да се умоли министар да нареди комесији да друго место изабере? (усваја се) А односно предлога слажете ли се сви? (слажемо се). (Чује се: напомењути му тимчидарско брдо Добро, учинићемо се).

Данашњи састанак закључујем.

Дужан 5. Авг. 1892. године.

Председник. Има довољан број одборника да се може почети рад. Отварам одборску седницу. Молим да саслушате записник од прошлог састанка. (Секретар прочита.)

Има ли ко да примети што на записник?

Др. М. Т. Лекић. Погрешно је забележено у записнику, да је одбор преко ноће остављен престо на дневни ред. Ја мислим да овде нико никога не може натерати да без воље оних нако неће. Ја сам изнео разлог за што дајем оставку и одбор није решио да се преко воље оставе пређе на дневни ред већ ја ни се остала не увиђа добре, док се питање о балавалима не реши.

Председник. Добро. Учинићемо се исправка у том смислу.

Има ли још ко шта на записник? (Нема.)

Усваја ли одбор записник? (Усваја.)

Др. М. Т. Лекић. У стечају за новог општинског инжењера не помиње се, да кандидати подносе доказе и о томе, да су се бавили и оним пословима, за рад којих се он инжењер тражи, нарочито, да су радили на катастру. Молим да се и то у стечај унесе. (Прима се.)

Председник. Од хитних ствари имам да вам нашесем на одобрење, да се може суд обратити Народној банци за 3-ће милијон динара зајма; те да се могу исплатити заостали радови. Од раније узетих 2 милиона има још 200 хиљ. динара.

Андрија Одавић. Да ли је са тих 2 милиона исплаћен дуг задруги и има ли од задруге још која сума друга?

Председник. Код задруге не дугујемо ништа. Ова је зајам примила па се банка. Молим вас опростите суд. (Опраштује се.)

Стеван Чабрић. Да ли молео г. председника да ми одговори: да ли се председништво трули да се набави зајам сталан, јер опако плаћање интереса и такве на ненице нанози велику суму интереса.

Председник. О овоме могу дати објашњења. Досета стоји то да се плаћа велика такса. Што се тиче закључења зајма т. ј. од разних појучења могу вам казати да сам ниво примљен да чујем, да се то обезује за завршетак трговачког уговора са Аустро-

Угарском. Бар попуњава на то чекају. Због тога није се жорало до сад ништа спрнити. О томе постоји комисија и шира и ужа и прегледала је то питање шта треба да се ради.

Др. М. Т. Лека. Зависи крајње од време да се енергичније приступи послу ово закључења општ. зајма. Комисија, која је овде изабрана да се за тај посао стара и које сам и ја члан, никако се не слаже, мислим, да би нужно било, да се у што краћем року саслове и да о своме раду поднесе одбору извештај.

Председник. То примам и позивљу.

Одбор је овлашћено комисију да види стан и цену за изнајмљивање. Од куће које су нуђене и одговарају потреби комисија је прегледала 2 зграде: кућу масе пок. Стевана Далића и горњи спрат госпођице Европе. Разлика је у цени, што је једна кућа и то Крсмановића 4200 дин. годишње а то је 350 дин. месечно, а кућа Далића кошта 540 дин. месечно. Истина ту има горњи и доње спрат и има и једно засебно одељење. Сем тога Далића кућа се нуди за продају и општина налази за нарасно и да је купи.

Бока Нешић. Мени се чини господе да је и једна и друга кућа сувише зелена за један квадрат. Прво Далића кућа има магазе. Шта ће општини магазе. Нек дакле само оволико колико је општини потребно. Друго тако где је до сад квадрат био, није било више од 5 соба. Једно одељење Европе има 8 соба. За што не узму оволико, колико треба. Варошки квадрат сав је у 4 себе, а зашто онде да буде другчије. Дакле ни једна ни друга није подесна за тај посао.

Радомир Драгојевић. Куће смо прегледали обадве. Обе су компотне, само је у кући Крсмановића била некад вода, а кућа Далића је слушај али за живот здравија. Ту може и једно општинско одељење да се смести.

Председник. У дошуну одоса напоменуо сам да нам јавим да се је доцније појавило с попудом и г. Нешић. Можемо да прочитамо попуду. (Секр. прочита.) Хоћете ли да се увери комисија лично. (Хоћемо.)

Радомир Драгојевић. Мени је позната та кућа. Мислим да неће бити удесна с тога што су боје спасне.

Председник. Сваке ли се одбор с тим, да комисија види? (Слажемо се.)

Сад имам да вам саопштим да је повереништво одборско у лицу г. Ђ. Новаковић и Аврамовића ишло да види кућу за одељења благајничка управе вар. Београда. Ово је имало да стан није добар, али управа вар. Београда јавља писмом да је већ узело ту кућу. Чујте тај акт. (Секретар прочита.)

Молим вас да ово примате к знању, а за сваки стан да се комисија каже да ниште на ново.

Сад имамо међу хитним стварима једну опир односно каматних кредита, па би требало да се прегледе. Ја мислим да одлагање комисију која прегледа рачуне, да наречено прегледа те ствари (Одазивље се).

Ваша је господо познато да је умро наш редни грађанин г. Ј. Крсмановић који је дуговано више година уредно место у нашој општини међу грађанима. Ја мислим да би се овим одужили ако преставништво прими учешће при погребу (Прима се.) Ја ћу вам саопштити писмом ресиред и одређићу место, где ће мо се састати. (Врло добро)

Пошто је већ доцкан то закључујем седницу.

Састанак је овај трајао до 2 и по часова по подне.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

на кварторе: Соломановић, Торањски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или мањег дућана са магазом . . 0·70 д. д.
3. Од четиро или више соба са кухињом, од касине са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулске.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или мањег дућана са магазом . . 0·60 д. д.
3. Од четиро или више соба са кухињом, од касине са кухињом, од гостионице са кухињом, без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1902 год АБр. 9440.

ТАКСЕ

за јавно забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара на кафанама, баштама и т. д. од вечерње до . . . . . 5 д.
б) За свирање са певањем кантата од 1 вечерње . 5 д.
в) За свирање комоди (оркестра) Дамас-Пасоси 20 д.

II.

а) За игрању у дворе I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За игрању у дворе II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За игрању у дворе III-ог реда . . . . . 5 д.

III.

а) За напорану по дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне преставе и показивање вештина, дресир . . . . . 10—50 д.
в) За вежбаоницу и мужичке . . . . . 5—15 д.
г) Циркусе од представе . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Тамта-Тамта" и. ј. (коњаке, свирање и представљање) на вечера . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решење општинског Суд. већа.

V.

За воду на свечаној пијаци.

а) Буре од 3 кеова . . . . . 0·5 дин.
б) Буре од 6 кеова . . . . . 0·20 „
в) Буре од 9 кеова . . . . . 0·25 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДЕСЕТИНАРСТВО:

а) За чишћење димњака (димњачара) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За вештачки димњачара . . . . . 0·20 д.
в) За ложење . . . . . 0·40 д.
г) За чишћење уљаних димњачара у гостионицама 0·40 д.
д) За чишћење димњака од две сврете . . . 0·60 д.
ђ) За чишћење чумкаша до 2 м по мерри трећ ако се забава . . . . . 0·10 д.
е) за чишћење чумкаша од 2 м по мерри на уљаним кам забава . . . . . 0·20 д.
ж) За чишћење димњака (пливајора) без разлике спратове . . . . . 0·75 д.

II. ПРАЗНИЛИЦА ПОМОЋАТА И ЂУБРИШТА:

а) Од кубик метре . . . . . 10,00 д.
б) Од воза . . . . . 0·20 д.

III. ПОПЕЧАТБИНА:

а) Марка за панте на годину дана . . . 2·00 д.
в) Обновљење попуђених марке отиде . . . 1 д.

IV ГРОБЉАНА:

а) Гроб за леку . . . . . 1 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 1750·2 д.
г) Велика гробница II реда . . . . . 900·0 д.
д) Велика гробница II реда . . . . . 0·02 д.
е) Велика гробница I реда . . . . . 494·57 д.

VI. МУТВАЧКА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . 2·00 д.
б) Мртвачка кола са лабудима са два коња 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Вланик Општина Београдских. Царин штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 40. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . 3 дин.
за страни земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 27. Септембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. врста од прве
Претплату ваља слати управништву за општинске
ствари а све корреспонденције на уредништво
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ОБЗНАНА

Да би се сопственици кућа могли погодити са инсталатерима за инсталисање водовода по кућама зао и да би се Управи Водовода уштедео преглед предрачуна, Управа Водовода наредила је нише наведени поеловик за најпотребније радове при инсталисању. Према томе, неће бити потребе, да се Управи Водовода подноси предрачун на преглед, већ само плановн за инсталисање. Међутим Управи Водовода, на пароштву жељу сопственика куће, пријаће и прнјаће бесплатно преглед предрачуна, ако што је готова и свака друга обавештења грађанству давати.

ЦЕНОВНИК

радове при инсталисању водовода у кућама, заједно са материјалом.

1., Једна цеврн тешке цинковане цеви од коначог гвожђа, набавити, положити и где је потребно са кукама за зидове утврдити или до 0.30[m] у земљу (подрућу) укопати и затрпати, заједно са потребним деловима, као што су зуваонн, наглавци (муфове), укрсници, долови и други:

За цеви, грла од 13[mm]	— ½″	дин.	2.70
„ „ 20 „	— ¾″	„	3.20
„ „ 26 „	— 1″	„	4.20
„ „ 33 „	— 1¼″	„	5.55
„ „ 39 „	— 1½″	„	6.60
„ „ 45 „	— 1¾″	„	7.80
„ „ 52 „	— 2″	„	8.90

2., Ако се пољску у земљу или зграде у дубини од 1[m] испод површине, онда за поњаље потребног рова са затрпавањем и изношењем преостале материјала од 1[m] дужине дин. 1.50.

3. За сваки 10[cm] дубљег копања од 1[m] дубине, додаје се цени под 2., још на сваки метар дужине по дин. 0.15.

4., За вандрижавање обичне халдрне у песку или цигланог шутеса, 1[m3] дин. 0.80.

5., Главну славину за затварање и исправљивање целог водовода у кући, набавити и наместити између гвоздених цеви (без заленљавања):

комад за грло од 20[mm]	— ¾″	дин.	7.00
„ „ 26 „	— 1″	„	10.00
„ „ 33 „	— 1¼″	„	17.00
„ „ 39 „	— 1½″	„	25.00
„ „ 52 „	— 2″	„	34.00

6 Спојну славину (Durchlaufventil, Durchlaufhahn) набавити и наместити између гвоздених цеви.

комад за грло од 13[mm]	— ½″	дин.	7.00
„ „ 20 „	— ¾″	„	10.00
„ „ 26 „	— 1″	„	13.50

7 Месингане плоче за дуварове (Wandscheiben) набавити и наместити између гвоздених цеви према величини и простојој или лепшој изради.

комад за грло од 13[mm]	— ½″	дин.	1.— до 3.—
„ „ 20 „	— ¾″	„	2.— до 4.—
„ „ 26 „	— 1″	„	2.50 до 5.—

8., Славину обичну за точење воде (Zapfventil), набавити и наместити.

комад за грло од 13[mm]	— ½″	дин.	6.00
„ „ 20 „	— ¾″	„	8.00
„ „ 26 „	— 1″	„	10.00

9., За пробијање (бушење) зидова до 0.60[m] дебљине и зазиђивање тих рупа, са радом и материјалом од једне руке а др. 2-50. Ако је зид дебљи од 60[cm], онда ће за сваки 10[cm] веће дебљине плаћати још по: дин. 0-40

1. Примедба: Ако се цени пољску у земље у (versenkt in Mauerkanäle.) или испод шутеса од дрвета, цемента — бетона — по засебној погодби; исто тако и за остале заплаћене радове, за колерске, фарбарске, тапецирске и декораторске радове.

2. Примедба: Ако се земља не може одмах до пољског рова сместити, већ се пољске мора пршити у камену или у води по засебној погодби.

3. Примедба: Све се цене разуму са радом[m] и материјалом, као и са свима споредним пословима, потребним за инсталисање.

Објављујући цеповник, управа водовода чини напажљиви оне, који се буду погађали за појединн инсталатерима, да су цене у у њиме наложеном цеповнику највеће (најскупље), које инсталатери могу тражити за радове у цеповнику побројане, дакле да инсталатери могу и треба од тих цена извесан процепат да попусте. Инсталатера задржава права да од сопственика куће тражи нарочиту палату за друге споредне послове, који при инсталисању дођоше, као праду пиџрпа или плаћа за инсталисање, трађења предрачуна, пршење пробе и т. д. јер су сва та споредни послови урачунат у цепова за побројане радове у цеповнику.

Исто тако, управа водовода цепова чини напажљиви сопственике куће, да погодбу закључују писмено (у виду рачуна) и то тако, да инсталатер јамчи бар годину дана за доброту израде и материјала.

Бр. 2470.

22. Септембра 1892

Београд.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Управа водовода дошала је да се неки од овлашћених инсталатера за инсталисање водовода по кућама, куде појединн сопственици куће, да им израђују планове њихових зграда ради инсталисања водовода и за израду тих планова траже од сопственика куће нарочиту награду.

Управа водовода овим обавештује сопственицима куће, да они за израду тих планова нису дужна никакву нарочиту награду давати инсталатерима, нити су сопственици куће дужни да подносе управи на какве планове, већ је то дужан подносити дотични инсталатер, коме сопственик куће уступи инсталисање водовода, али за израду тога плана инсталатер нема права наплаћивати никакву нарочиту награду.

У исто доба управа водовода јавља овим сопственицима кућа, да ће у тону кућне подеље обнанити максималне цене за извршене инсталаснја по кућама.

Бр. 2450.

18. Септем. 1892. год.

у Београду.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Према објави управе водовода Бр. 1723 од 17 Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу вршити инсталацију водовода по кућама ова лица:

1. Игнат Рудлов и Индержајер; Милановз ул Бр. 2, кућа Николића.

2. Петар Трнков; Обилићев венац Бр. 22, кућа Андрејевића.

3. Петар Ј. Петровић; Милановз улица Бр. 8, кућа Марка Лека.

4. Ганц и Комп. Кнез Михаилова ул. Бр. 58, кућа М. Богићевића.

5. Вилхелм Багани; Вук-Караџића ул. Бр. 15, кућа В. Радуловића.

6. Радован Петровић кнж. спомичка ул. бр. 7.

7. Ђорђе П. Наслас, Васина ул.

8. Ђорђе Мајснер кнж. Београдска ул.

9. Петар Ковач машин. у држ. лабораторијуму.

10. Антон Матуш бравар, ул. Два јабланка, бр. 18.

11. Раша Гођевац и комп. на Сави.

Извештавајући о овоме грађанство, управа водовода чини нарочиту напажљивим сопственике кућа на то, да само онима повјеравају грађење водовода, који имају увјерење од управе водовода да ваљ посао могу радити. У исто доба управа водовода скреће пажњу сопственицима кућа, да је сваки онај, који се прими у каквој кући водовод да гради, дужан најпре начинити скицу (нацрт) како мисли и где водовод да положи, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатер погоди са сопственином куће, дужан је инсталатор скицу са предрачуном поднети управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да цене нису велике, опширне и скицу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатер приступити раду.

Кад цео посао изврши дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитивања извршеног водовода и тек онда му управа водовода даје увјерење, да је посао добро извршио, може му сопственик исплатити погођену суму; При погађању треба сопственик увек да тражи од инсталатера, да за извршен посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, јер и да је за сву штету, која се услед рђавог материјала и рада зато време покаже, одговоран инсталатер. Ове обавезе, најбоље је, да инсталатер стави у своје предрачуну, који ће потписати.

20. Августа 1892 год.
Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОВОДА

ОБЈАВА

Суду општине варошн Београда потребна је једна кућа за смештај кварта варошног управе варошн Београда са пет просторијама: 3 просторије собе за смештај канцеларија; 3 просторије и једна кухња соба за смештај жандарма; једна кујна и један нужник за смештај разних ствари.

Кућа треба да је по могућству у средини кварта варошног и при земљи.

Позивају се сопственици куће, који би хтели дати своју кућу под закуп да поднесу пријаве, у којима да наведу: у којој је улици кућа и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у суду општинском г. Димитрије Ђорђевић, Јанковић рачуновођа до 1. Октобра т. године.

Од суда општине вар. Београда 4. Септембра 1892 г. Абр. 9960.

ОБЈАВА

Општини београдској потребно је за храну коња комарне чете и волова 180.000 килограма сена

Одбор општински у седници својој од 17. Августа ревно је, да општина набавку овога сена извршен сама непосредно од произвођача. Цена је одређена пет динара од 100 килограма.

Позивају се сва она лица која имају сена на продају, да исто доведу и пријаве се г. Кости Чупићу старешини одсека Пашалужког, где ће се исто комисијски прегледати примити и продавцу ради исплате на општинску касу упутити.

Сено мора бити ово годишње, суво, чисто, несме бити шкарпето, ритно, старовношено, прашљаво труло, заквасло и водопљавено.

Од суда општине Београдске 13. Септембра 1892. год. СБр. 10577. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

69. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

15. Септембра 1892. г.

Председавао председник г. Милош Р. Марковић од одборника биле: г. г. И. К. Пашић, Р. Драгићевић, М. Трифковић, Др. Ц. Поповић, Н. Р. Поповић, М. Д. Богићевић, Ђ. С. Поваленчић, Ђ. Ж. Ивић, М. Јовановић, В. Ђорђевић, Ј. Жујовић, А. Одавић, Љ. Јовановић, М. Ј. Марковић, М. М. Петровић, К. Петровић, М. Константиновић, С. Ристић, Др. Мауро Т. Деак, М. Вукосављевић, М. П. Вончић, М. Јанковић, Сп. Чабровић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Септембра 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта петрашког судије за варош Београд, Абр. 9774, 9819, 9853. 9866. којим се тражи увјерење о владању и моралном стању извесних лица, одбор је изјавио: да су му Димитрије Ђорђевић, Андреја Крцелић, Стојан Стојчевић, Степан Обојенић и Јаковација Николић познати; да је Петар Николић добре владалаца и доброг имовног стања, да је Давид Барух доброг владања и скромног имовног стања.

III.

Председник изнеси одбору на мишљење молбе, који се траже увјерења о скромном стању.

По прочитању тих молби Абр. 9836, 9833, 9834, 9835, 9832, 9830, 9793, 9838, 9857, 9856, 9855, 9854, 9876, 9763, 9809, СБр. 16353, 16204, 16243, 16252, 16263, 16149, 16384, 16387, 16511, одбор је једнако мишљење, да се сва предложена увјерења о имовном стању издавала: Стане Живићевић, Љубомиру, Јелени и Катарини Костић, Дне Максимовић, Војислави Дестотовићи, Бесиме Ђ. Ђорђевић, Ђорђу Ђ. Ђорђевићу, Ђорђу Ђ. Ђорђевићу, Ђорђу Ђ. Ђорђевићу

дана Илића, Николе Павловића, Видосава Лукићевог, Михаила Ветороглића, Данице Ветороглићеве, Љубоје Ветороглићевог, Стојана Петковића, Ђорђа Матровића, Живојина Ђорђевића, Ранђа Катеновићевића, Марије Пантић, Ивана А. Илића, Стане Јеленић, Милене Перић, Вете Колер, Јулке Игњатовић, Мандје Пашић, Јована Вуковића, на тек онда да ми пада тромво умерене.

IV.

Истражни судија за варош Београд изаслана суд, да је Филипа Богојевића тр. окр. в. приступник за квар терапијски. што под стечај, те да се према томе има на његово место други изабрати.

По прочитању тога акта АБр. 9775. одбор је решио, да суд општинским радом једног грађанина за приступника на место Филипа Богојевића.

V.

Цветко Ђосић говорник моли за двадесетодневно отсуство ради поправке здравља.

По прочитању те молбе АБр. 9936, одбор је одобрио тромесечно двадесетодневно отсуство Цветку Ђосићу.

VI

Председник општине износи одбору на решење молбу Косте Станимировића којом моли, да му се да награда у 124 динара и 98 пара, што је врши дужност деловође гвм. школског одбора у 1889. години, по којој је молби а по одлуци одборској од 19. Марта 1892. године АБр. 5394. гвмни школски одбор дао изјашњење да за време у молби означено није школе ова награда издавана.

По прочитању тога изјашњења одбор је решио, да се молиоцу Косте Станимировићу нада за опит. благодне и као партије буџетом одређене за непредвиђене тромесечне 124 дин. и 98 пара (Сто двадесет и четири динара и деведесет осам пара), као награда за време дужности деловође гвмног школског одбора у 1889. години.

VII.

Председник износи одбору на решење предлог управе грађев. одељења, да се од ферме „Захарија и Делодоне“ одузме за оки . потребу пута, у коју је њихова радовања биле, као и све машинске плати, што су у предмету побројани тако, да се све машинске справе могу у тој радовној врсти.

По прочитању тих предлога ГВр. 2025 и 2026, одбор је одлучио, да одборски повереници господа А. Одавић, Св. Ристић, Мидаи О. Петровић, Ристић Драгомир и Т. Селаковић проуче овај предлог и прегледају машинске делове и пруг, што се за отиру предлаже, као и лежишту, па поднесу одбору своје мишљење на решење.

VIII.

По прочитању понуде Николе Х. Поповића пенионера ГВр. 2051 о извршењу регулације Дунавског улици према његовог имању, одбор је одлучио, да господа Стевана Чађевић, Илија Ђорђевић, Михајло Јанковић, Мата Јовановић и Милан Калетановић, као одборски повереници прочуе ову понуду и изнесе њихов, на поднесу одбору свој извештај на решење.

IX.

На предлог грађевинског одељења ГВр. 1954 одбор је одобрио, да се дрва инвентара за оправке и довршење у предлогу општине на школама: приморској и код Саборне цркве.

X.

Председник износи одбору на решење предлог грађев. одељења ГВр. 1761, да се калдрмишу коловоз Лепеничке улице дотеранм камењем.

По прочитању тога предлога одбор је одобрио, да се за прву калдрме са дотеранм камењем у Лепеничкој улици дрва инвентара, као и за извођење и калдрмисање овог дела, што лежи између Лепеничке улице и Вука Караџића пред вртом Задруге за међусобно помиривање и штедњу.

XI.

На предлог председника одбор је одлучио, да се дрва инвентара за пруду калдрме са дотеранм камењем у Трајковој улици.

XII.

Одборник г. Стеван Чађевић предлаже да се калдрмише покалдрмисани део Добрачине улице испод Чегер чесме. Одбор је одлучио, да Суд општинских подноси извештај о томе, колико је простор, што се има калдрмисати и колико ће то коштати, као и о томе: да ли се то може све одне зиме извршити с обзиром на буџет општинске.

XIII.

Председник извештава одбор, да му је Ђорђе М. Стаповић, председник надзорне комисије за годишње електричне осветљења упутио акт у коме вели, да ли ће умна поверење одбора у послу ово изнебеље електричне осветљења или не, пошто је доказа, да су у прошлој седници чуле изнесене речи, којима би се хтела довести у сумњу савесност истова рада као председника те комисије.

По прочитању тога акта одбор је једногласно, да г. Ђорђе М. Стаповић ужива пуно поверење одбора општинског као члан и председник комисије за електрично осветљење.

XIV.

Председник извештава одбор да је према решењу одборском од 3. Септембра 1892. и 7. Септембра 1892. год. АБр 9495, стручна комисија извршила преглед револвера за општ. полицијске и подвела извештај у коме је изјавила своје мнење да је револвер из трговине „Марковића и Илића“ заслечаном под бр. 2388. добар за набављање опшг. полиције.

По прочитању тога извештаја АБр. 9880, одбор је решио, да се за опшг. полицијске набави 60 револвера са прибором и муницијом према погодбама о једнетој пуштри од Марковића и Илића по цени од двадесет и четири динара и седамдест пара од комада са прибором и муницијом према раније решењу одборском од 31. Августа АБр. 9495, усвајајући у свему изнешеној стручне комисије.

XV.

Одборско повереништво на прегледа главне општинске књ подноси извештај свој о извршеном прегледу.

По прочитању тог извештаја одбор је решио, да се исти извештај у свему прими с тим да се приход од касапске вреде ких предузети глав. књ ушк ревератом не чекајући да се испуни књига признавања за наплату те вреде.

XVI.

Председник извештава одбор. да су одређени вештаци процењали земљиште Радовка Драгошића трошка у Свиловици које се земљиште под улицу узима за 90 дин. од квадр метра, па предлаже одбору, да се према овој процени изврши земљиште исплата.

По прочитању те процене АБр. 7525, одбор је одлучио, да ова је елмет с правног гледишта

---

† Hessel G., Istoria etc., стр. 130.

†† Међутовић вели, да Бранковић тако називе своје поседнике, т. ј. жупне браћу. На против, каже он чини, да је у старих са свих другачије и као је то месту у Борђевића јасно тешко разумети. Ово јасно: „Ајдуци који зло, шиба отимачима или обћине Аксентић пастири 90 оралица, робиње 40. Орлани 150. ватани, 6. са орлићима 20. лишће бесплатно. 20. са робићима, који отимачи остављена земљиште, као шибом обћег домаћи, оставе њихов и жирови земљиште оставе, и ратаре жирја земља прикрасе већо врсталаго.“ De Vita etc. lib. IV., стр. 104.

†) Hessel G., Istoria, стр. 106.

††) Fatti Illustri, стр. 254.

††† Пашић, Ист. ће ' стр. спомен., стр. 216. прим. 2.

*) Berletius M., De Vita etc. lib. IV., стр. 132.

прочи г. Ђорђе С. Новаковић у Велимир М. Тодоровић на поднесу своје мишљење одбору на решење.

71. ВАНРЕДНИ САСТАНАК.

19. Септембра 1892. год.

Председничко председништво г. Мијок. Р. Марјановић од одборника Сава г. г. И. Х. Поповић, С. Богојев К. Петровић, М. Јовићевић, Св. Ранчић, М. Трифковић, М. М. Ђорђић, Ђ. Наранџић, Н. Р. Поповић, М. Кавгалџић, С. Вељковић, М. Јовановић, М. Вељковић, Љ. Јевтимовић, М. Ј. Миросавић, Др. М. Т. Јовић, Ф. Васиљевић, Н. Ђорђевић, Р. Драгићевић, М. О. Петровић, М. Д. Богићевић, Д. П. Дамњановић, М. С. Николајевић С. Чубрић, Ђ. Ж. Ненић, М. Д. Богићевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 15. Септембра 1892. год. и у одлуци КНБр. 740 учињен је допуна, да се ова одлука одборска има односити на све прекиде, што се дневно прекидају с тим, да се исти изнуде дневне и предвиђа за означени начин.

II.

По прочитаној акти истражног судије за варош Београд АБр. 9912. 9943, 9944, 9986, и акта Управе вар. Београда АБр. 9887, који се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Вадик Зелић добрег имовног стања а да му је његово владање незнатно, да је Јован Голубовић добрег владања и средњег имовног стања, да је Михаил Голубовић добрег владања и сиромашног имовног стања; да су му Влајсав Милојевић, Павле Остојевић, Анђа Бераковић и Мита Младеновић непознати.

III.

По прочитаној молби Растисије Сп. Јовића, удове од. којом тражи уверење о свом досадашњем односу, одбор је изјавио, да се молитељка може дати тражено уверење.

IV.

Председника извести одбору на жиљење молбе, којима се траже уверења о сиротињи стању.

По прочитаној тих молби АБр. 10028, 10025, 10011, 9988, 9987, 9979, 9940, 9941, 9973, 9923, СБр. 10435, 10423, 10432, одбор је изјавио жељење, да се суд кредитално умоли о имовном стању жалилаца, Живојина Младеновића, Ђорђа Зелића, Војислава А. Весовића, Вошка Божковића, Васиља Остојковића, Анђе Свић, Перисије Вошићеве, Данице Ђурђевић, Петра Д. Лазаровића, Сава Шутановића, Ивана Алексејевића, Лазе Арсенијевића, Милене К. Николић и Младена Н. Сарића, ан тек онда да ће тада тражено уверење.

V

По прочитаној протокола лицитације СБр. 10425, држане 14. Августа 1892, године за изнајмљење под закуп општинске дућана у основачкој улици, на којој није било ни једног аукциата, одбор је решио, да суд општинским путем обласе у понављања тада овај дућан под најнижу опоне, ко највећу цену понуди.

VI.

По прочитаној протокола лицитације СБр. 10.666 држане за давање општинског плаца под закуп ваше Чесмеране улице, одбор је одлучио, да се ова лицитација одбоји а друга расписе.

VII.

По прочитаној протокола лицитације ГБр. 2076 држане 17. Септембра 1892. год. за грађење нове зграде за основну школу у Крушевој улици и лицитације ГБр. 2077 држане 17. Септембра 1892. год. за грађење једне зајне код основне школе на западном Врачару и подизање ограда над бодикама, — одбор је одлучио, да се ове лицитације одбоје и друге распису.

VIII.

По прочитаној протокола лицитације ГБр. 2099 држане 19. Септембра за грађење надзиде са дотеранин каменом у Трговачкој улици, — одбор је решио, да се грађење надзиде дотерани каменом у Трговачкој улици устуни Расти Крстићу по цени од седам динара и седамнаест и по пара од квадратног метра, с тим да се Расти Крстићу устуни грађење надзиде и у Лепеничкој улици по истој цени и са истим каменом.

IX.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2100 одбор је решио, да се грађење надзиде са дотераним каменом у Трговачкој и делу Кнез Лазареве улице устуни Стевре Костићу по седам динара и и седамнаест и по пара динарни од квадратног метра, према поруди његовој.

X.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2098 одбор је решио, да се одвојивање земље у Лепеничкој улици и једном делу испред зграде Управе за међусобно замењање и отеђају улице Жикиу Трешњу по једно динар и двадесет осам пара дин. од куб. метра с тим, с тим да земљу заси у "бару „Венецији"

XI.

По прочитаној изјештаја комисијског ГБр. 2071 за одређивање оце у дринској улици. — одбор је одлучио, да предлог ове комисије прочи одборско конференцијом и поднесе своје мишљење на решење.

За поверенике изабрати су господа Стеван Чађевић, Илија Капетановић, Коста Глишићић Никола Р. Поповић и Паја Ђорђевић одборници, од којих тројица који приватно радите.

XII.

По прочитаној изјештаја комисијских ГБр. 2072 и 2075, одбор је одборио, да одређене оце у улицама Грочанској и Новаској.

XIII.

Председника извести одбору на решење две молбе, којима се траже надзидање из општинске касе. По прочитаној тих молби одбор је решио, да се Јелисавета удова покојног Петра Хаџи Јакића одбије од уважена поштуо је млада, здрава и без деце, а молба Милице Јовановић удове, да се упути на општу конференцију за издавање општинске милостиње.

XIV.

Председника извештаја одбор, да Браћа П. Ђорђевићи, којима по регулацији припада једна део општинске земљишта у Савамали, жеље да плате то земљиште као је велика одређене комисије оценила, по двадесет динара квад. метар, већ приватну да га плате по четрдесет дин. по прописи новије прописима.

По прочитаној прописи и изјаве Браће П. Ђорђевића АБр. 8917, одбор је одлучио, да суд стара с њиме стране прочи и одбор референту г.г. Ђорђе Ненадовић и Велимир М. Тодоровић, одборници.

XV.

Одборско повереништво изабрате у седници одборској од 15. Сепг. 1892. год. ГБр. 2026 да прочи предлог грађевинског одељења о отпису

се сами јаничари султану да му пиколују град; за тим у другој половини јуна три пута навали на њ и румелијски паша. Али све узалуд. Перлат се храбро држао а и задоси беху и сунише тврди. Ну можда ништа султану неје у предузећу свеколико толико изненадна напада Скендербегова. О том, хоћели да учини и последњи напад у другој половини јула, он даде храбром Фериз-паши осамнаест хиљада војске и заповеди му само да га брзим од изненадних напада Скендербегових и ни на шта друго да не обраћа пажњу. За тим навали на град са свих страна. Опседнути се храбро бораше, али Турака беше несма много и они умало не одолеше силе. Већ непријатељ напуни и дрвена ноет, којим се могаше ући у град, кад ли удари и Скендербег. Ну Фериз-паша стаде преда њ, познавши: „Без воје нема прокља." Тако се сад и овде завоче битка. Али Фериз паскоро наде под нечијом руком. Скендербег продре преко непријатељске редове до оних Турака што нападаху на град, те одсе он сасе Спетиград од коначне пропасти.†)

Тај последња пораз потресе Мурата из самог темеља. Њему сад беше јасније по дан, да силом не може ни на који начин доћи до циља И он већ размишљаше како да се врати, кад зли се деси нешто неочекивано. Оно, што он силом и убојима товсима не беше могао задобити, то му неко други под власт мирним путем. Али како, то је тешко објаснити. Барлецији и Fatti Illustri причају читаву басну. У ј. по њима је султан био подмитио једног човека из Турјане, да баци мртво тело у једну чесрину ноге. Ово беше у тврђави, јер је ваше да су Срби људи веома суревнови и да ће одмах пројавити се него ли што ноге на таке чесрине ни додиру, да се тако доиста и десило. Ала та прича нама се чини и сувише романтичном, сувише басном, заваним народ рада воли да објашњује разне догађаје нарочито ако је и њему самом у интересу да приврати праву истину. Доиста, зар се од Спетиграда не би могао опрадати стрелом и оградом, које беше накладало гарнизоном спетиградским после последњег, ван боле ређи другог главног напада. Велика је доиста шкета, што су у њиме безимених имена број на том месту изгубљена два листа, јер баснио онда после видети, чиме је очекивао или бар истицатиди и евроовеја описи објасни тај дан. Онако сио сад осталих дана до вечерњег једног басни или да дугано но одвести хиљадама †)

Било сад како било, тек Спетиград доиста паде у руке султану. Стари писци веле и то, да су опседнути били капитулирали с погодбом, да им сиина буде поштеђен живот и додаје, да је Мурат после и одразао рет†); на против Халкондила изрекли важе, да је он велико њих весело и велико расположао после као робље.

Кад на последњу паде Спетиград, зар се Арбанаси несу с правом имали бојати,

†) Халкондила обрнемо на овом месту у рад. По њему, сувата је Спетиград са јаком војском. Chalcocondyl. Laonic. p. 116. Ducas cap. 32. Critob. cap. 100.

†) Барлеције је и ово нама забранио. Нарад остало, не нрема и то, како је, после пређе Спетиграда, сам Мурадов Мухамед, који о свом оцу говорио увек у двојини, изговорио ове, за онако тешко-изговорне с шкодљивим, и за тај час веселе, ако — двојне ие — Мурат неје хтео да пође далеко даље, изговорио је онда, да се неје ни мало чудо, да ништа нема достојно. De Vita Ill. V., cap. 142. Међутим то неје никако лако дело. Јер, ако и неје у историји никако, Ducas, cap. 32., Critob. cap. 100., Phrantz. Chalcocondyl. Laonic. p. 116., Paganel, Hist. de Sc. Bech. cap. 100.

шуке и жалиперије од Захарије и Делидоне. — подвели своје изјашњај.

По прочитаку тога изјашњаја ГВр. одбор је решио, да се узвоја овај изјашњај и да се у предлогу избороје каишеских делова и шуја одлуке од Захарије и Делидоне за њих десет хиљада динара. Да се за друпу земљишта, на коме је шуја плаћа годишње четир стотине осамдесет динара и да се за то сву ову земљиште уговор са сопственим земљиштем на две године.

Кућина цена и друпа, да се плати на зајма а на терет партије одређене на грађење пеја.

XVI.

Председник изнеси одбору на решење молбу грађана београдских са врочаја, који моле, да се ослободе плаћања за отклањање и одношење земље оних улица, што су пре две три године по изградњи отвопана и калдрисане.

По прочитаку те молбе ГВр. 1352/92 и изјештају грађевинске одељења по овој ствари ГВр. 1377/93, одбор је одлучио, да овај предлог другу одборску конференцију и подаље одбору своје мишљење на решење.

За поднесење изборати су г.г. И. Гдинајић Ђ. Ж. Нешић, М. И. Бонтић Илија Ђорђевић, Ђ. С. Новаковић и Ст. Чађевић одборници.

72. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
21. Септембра 1892. год.

Председава председник М. Р. Марковић, од ових одборника беше: г. г. Г. Брајк, Н. Поповић, Ј. Дамјановић, С. Вељковић, М. Константиновић, Ж. Нешић, Н. Х. Поповић, С. Чађевић, М. Вапковић, И. Ђорђевић, М. Петровић, С. Ђорђевић, Р. Дуњевић, М. Вомбурић, М. Богосав, А. Одавић, Ђ. Јовановић, Др. М. Лека, Ђ. С. Новаковић, М. Трговић, М. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 19. Септембра 1892. год. и учињено су они довуше, у одлуци КЊВр. 747, да се дилатације држи пред Бајловском кафаном на топшићеј кући;

КЊВр. 750. да је цена за пиваду калдрисања достојним камењем у трговачкој улици и делу улице Дамарове седам динара и седамдесет и по пара динарских од квадратног метра.

II.

По прочитаку пата петражног судије за варош Београд АВр. 10048, 9996, 9995, 10060, 10057, 10062, а пата иследног судије за варош Београд АВр. 10024, 10012, којим се тражи умрешена о плаћању и имовном стању пинеских лица, одбор је нашао, да су Хаџирк Бајкле пушкар, Мијер Абрахам кафеција и Милосав Синђелић односит доброг владања и доброг имовног стања, да су ну Вучко Филимонић, Петар Жикић, Милосав Радовић и Михајло Стевановић неимућни, да је Глиша Ранђеловић бив. учитељ доброг владања и доброг имовног стања и да му је Милић Михаиловић неимућан.

III.

Председник изнеси одбору акт Управе вар. Београда, којим се тражи, да општина скида у Топчидеру њиву, за сметиј топчидерске болнице.

По прочитаку тога акта АВр. 10010. одбор је одлучио, да ово тражење прелази с оквира стране одборске поверљивости, поше да су чланови г. Бошке Новаковић, Мих. Богосав, Радосав Филимонић, Малутин Марковић одборници и Никола Жикић општински тровласништвени, на подлеску одбору своје мишљење на решење.

IV.

Грађев. одељење општине београдске предложе, да се одобри издатак од 500 динара, за отпуп личинске акцизне „Захарије и Делидоне“.

По прочитаку тога предлога ГВр. 2101, одбор је решио, да се личинска акцизна „Захарије и Делидоне“ откупи за нет стотина динара, и да се исплати по зајма а на терет партије одређене за грађевне трошкове.

V.

Председник изнеси на решење предлог госп. Мих. Богићића одборника, да се у служби општинску ужу још два декара. Одбор решио, да се у служби општинској мост тиста два и више декара приликом док траје оне изванредне прилике, и да се изванаји као остали декари по из партије буџетом одређене за ванредне трошкове.

Онламљује се председник да по своме избору уме у служби потребан број декара не расширујући стечај и не чекајући на избор одбора, пошто је сигурност од зарене већ на прагу.

VI.

Одборник Ђорђе Нешић изнеситава одбор, да један од општинских декара није хтео да поднише декарско уверење за једног општинског чиновника и да је према томе учињено кривицу, због које треба да се казни.

Председник одговара, да ће извршити изнбој и о резултату известити одбор.

VII.

Одборник г. Милан Калетиновић предлаже, да се општи председава општине да може издаваати све наредбе државних власти и стално комисије за предохрану од колере односно суботиња заразне болести колере, не чекајући на одборске решење, кад и да чини потребне издатке ради извршења местних наредаба.

Издаци да пиду на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VIII.

На предлог грађевинског одељења ГВр. 2092 одбор је решио, да се за прекоп мртвина умрлих од заразне болести изради потребан број кола за пренешење санитетским и да се исплате из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

Да се држи ужа дилатација између пошуљача Карла Сеча и Милоша Обреновића а суд општински оплакује се, да ираду ових кола устуни своме, који ману дану поштом.

IX.

Председник изнеси одбору на решење молбу врља. срп. пошљављене изборат кандидата у Београду, којом моли, да се ослободи плаћања пирање на општинско земљиште, на коме је сабрана подигнута.

По прочитаку те молбе АВр. 9360 одбор је после опширнијег гласања са 12 гласова против 8 (2 нису гласали) решио, да се врља. срп. новљ. изборни кандидација у Београду ослободи

да Мурат не ће моћи сад и на друге градове пихове?“*) Зар их неје морао обузети страх, да ће им сад бити ред? А ли, на велику срећу пихову, сне се опрете другиње. Одних по шкуснеју те тврђаве, која га беше стала толике крви и толиких мука, он оправи мало видове, које сам беше порушио својим топовима, остави у тврђави хиљаду и двеста најбољих стрелаца — јаничара, па онда, запаливши колебе у којима му становаше војска, неће хитно напаг у Јеарене. По Варденјеу то је било — 31. јула.

Шта је било узрок томе, тако журном повлачењу његову, не зна се тачно. Једни су то објашњавали страхом султановим, да ни о не удари која суседна држава другу страхом његовим, да у даљем ратовању не изгуби и целу војску, кад је код самог Свегиграда — како каже Варденје — било изгубио читавих трнаест хиљада људи. — И како је овај други узрок бити истинитији и вероватнији, јер, бар колико је нама познато, Турцима у ово доба неје гросила бам никаква опасност од које суседне земље.

Било год како било, тек одавши овај доће беш како пређе велику изгубили народу арбанском, и страх се пређашњи на час претворн у најјаче весеље. Удвојили на непријатеља док устушише још неколико пута нападали и нанесали му још доста штете, чим он ирече пресо његових граница, врати се Скендербег у Кроју. Ту он распусти већи део своје војске на одмор с наконом, да се после два месеца опет састаше сва ту, па да поћушају не би ли моћи поврапити Свегиград.

За време тог одмора нашле велизаним и пријатељи Скендербегови на мегу, да се жени, јер не шћаху, да тако велики човек остане без порода. Скендербег их одвраћаше најпре од те намере, говорећи им, да он ипак пређе посао од тога: ослобођење освојена града. Али кад они наваљиваше још јаче, пристане на поклоњу и обећа, да ће им узимите по један чим паши Свегиград опет у своје руке. А да би то било што вероватније он испроси кћер Арнјанин Комнена Големог — Андроника.

Но што се војска у одређено доба сакуи у Кроју, а добивши и тоне нешто новчи од часта, па — како каже безимени писац — и од краља Алфонса, неће Скендербег, — но Варденјеу 23. септембра — на Свегиград*).

Али увалуд га опсађиваше читав месец дана, увалуд учини три напада на њ; Свегиград бејаше неосвојив не само за Турке него и за њ, и тако се он с новељим губитком а без икаква успеха мораде вратити натраг — 26. октобра, како каже Варденје.(†)

Узрок тог тако наглом одласку његову, био је — по безименом писцу — тај, што се у исто време док је он опсађивао град био пропео глас, да Турци намеравају и по други пут да упадну у Арбанију. Да ли је било такога гласа, не можемо тврдити, али да су Турци доиста имали намеру, опет да пођу на Арбанију, о том не треба сумњати. Само што неку то намеравали за пеку, већ за идућу годину.

Доиста, чим граве пролеће год. 1450., упути се Мурат опет на Скендербега, и већ-граду његова после пређе времена паде под Кроју. Ну је предводио већ Себлаиша. Варденје неће да је довољан њен био 5. марша те године.(‡) Али то је не могуће и сва је шта. У Монументима Serbicaf†) има једно писмо, које је писао сам

*) Ов. Ubi sup. loco, стр. 317.
†) Ubi, стр. 324.
‡) Ов. ubi cit. lib. VI. стр. 256. „Monum. Agriliae“.
††) Mon. Serb., стр. 442.

=) На Хаџиновићеву, он се доиста и пропуе на ово, но врло уздрно не бих ја и исходио је и за тим узимо чак и ову Кроју, као ово усвоја. Laon. Chal., 304.

пашњака изнад по општинско земљиште, па које је одбрика подигнута за сва време од 2 до шестеро ин до прног јануара 189 године.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Јавна лицитација.** Суд општине јунковачке у срезу полубарском држаће 27. Септембра тек. год. јавну лицитацију за грађу трију кола: једна коњска и двија воловска, за војну комору, према распису министра војног Бр. 4728. За ова кола је осечена сва јапија и спремљене шине и осовине на рачун општине.

С тога обраћамо пажњу београдских мајстора — колара, на ову лицитацију, која им даје прилике да што више зараде.

— **Панаџур.** Како прошлих година, тако и ове, држаће се у Александровцу традиционални вашар о св. Петри 14. 15 и 16 октобра тек. год., на коме ће се сви ово-земаљски производи законом одобрени продавати.

Скрећемо пажњу нашег трговачког света на овај панаџур.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Како ће државну лицитацију 17. Септембра ове год., о давању под закуп општинске њиве код Убљанћна винограда, за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1895 године, — није дошао довољан број лицитаната, да би се могла лицитација обавити, то ће суд општине београдске на дан 28. Септембра ове године држати другу лицитацију пред писаном три кључа.

Услови могу се видити у рачуноводству суда општинског сваког радног дана за време канцеларско.

Лицитација ће се извршити горњег дана од 2 до 5 часова по подне.

Од Суда општ. Београдске 19. Септембра 1892 год. СБр. 14019 у Београду.

При грађевинском одељењу суда општине варошн Београда, у Пашићеловој кући (Марјева пијаца) држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 29. тек. месеца од 9—12 сати пре подне, за грађење једне зграде за школу у Крунској улици у вакаји основне школе.

Кауција (850 дин.) осам стотина и педесет динара.

II.

На дан 29. тек. месеца од 3—6 сати после подне за грађење једне кујне и крова над басамацима на западном крилу код основне школе.

Кауција (100 дин.) сто динара.

III.

На дан 30. тек. месеца од 9—12 сати пре подне за грађење нужника код основне школе код Саборне цркве.

Кауција (80) осамдесет динара.

IV.

На дан 30. тек. месеца од 3—6 сати после подне за грађење једне зграде за стражару капиарских магацина на Сави.

Кауција (200 дин.) две стотине динара.

V.

Кауције се полажу у готовом новцу или државним папирима у вредности.

Блажи услови предвиђени и плановн могу се видети у грађевинском одељењу суда општине нар. Београда, сваког радног дана у време канцеларије и при лицитацији.

Од стране суда општине варошн Београда. ТБр. 2076. и 2077 24. Септембра 1892. г.

Пошто општински одбор, није одобрио лицитацију, о изласању под закуп општ. плаца иаше честе шастање Љубише, то ће суд општински на дан

29. Септембра ове године

држати другу лицитацију за издавање овога плаца под закуп од 1. Нов. ове до 1. Новем. 1895 године пред канцеларијом Живојина и Тошићевој зграде.

Лицитација ће се одпочети тачно у 2 сата а завршити у пет часова по подне.

Услове могу се видети сваког дана у рачуноводству општ. суда за време канцеларијско.

Од суда општ. Београдске 24/IX 1892 год. СБр 10366. у Београду.

ОБЛАВА

Суд општине Београдске издаје општинска дућани бр. I у саиекарској улици где су тезгалиице, одма под закуп до 1. Децембра 1893. године.

Пошнају се сви они који та желе узети под закуп, да се до 1. Октобра ове године писмено пријаве у рачуноводству суда г. Димитрију Ј. Јанковићу чиновнику, са означењем колику цену месечно нуде. У рачуноводству се могу видети услови сваког дана за време канцеларијско.

Од суда општ. Београдска 24/IX 1892. год. СБр. 10426. у Београду.

Скендербег и у коме се вели овако: „године, казане ми Ђ. среде царь на насъ, тога ради посласъ завзимлера мога Пашабега“ и т. д. и оно је дотицало 7. маја (, месеца черешњара. и. дьнь ■ Лиц■.)†††). Кад дакле сам Скендербег каже, да му је јављено, да непријатељ иде на њега тек 7. маја, то онда нема никакве сумње, да ваздарда Мурата неје могла бити још 5. априла под Кројом. Према томе може се с пуно поуздашности поверовати бошњачком писцу, који вели, да је иван-гарда турска стигла око подне 4. маја.‡)

На шесшаест дана за тим стиже и Мурат на исто место, где му се беше упућивала иван-гарда. Сва његова војска наоколо је око сто шесет хиљада беше, од којих од прилике сто хиљада беху сва сами борци. Осим је огромне војске, он беше повео још и доста тежака, дивље товарења. Јер му је шшше биле веома тешко повести чак ни своје царевине са тешка оруђа преко планине земље арбанске

†††) У Дубровачкој речнику из књижевних старина ово сам реч „черешњар“ и то баш на основ документа, који је Дамјанић био сузио као само покојник. Но сад видим у једном шурском документу, да се тако још и данас у тој земљи зове. Т а д ј е в а Ю! ‡) Новаковић, Зборник, стр. 233.

††) Варшавски неки дукат четири с тридесет од шест стотина златника иде на један дукат. Ви чај. Шв. чл. стр. 161. ‡) Новаковић, Зборник, 222.

Пашин под Крују, он позове Врањанкопта да му се преда. Али кад му овај одговори одрично, запоседи одмах да се нију топови После петнаест дана већ је нако двадесет††), од којих нарочито један надалеко‑ бацао. Он буду отворили за град. Ала како на опоме беху само два места, где се могло продрети унутра, и то капија и источни део који гледаше у равницу Тирану, то он нада напосет, да се они управе само на та два места. Тако онај највећи топ с још друга четири буде управљен на капију, а остала седам на другу страну.

Четири дана за тим учестоваше гађајање непријатеља на њих Крују и после тог времена, већ готово сви видоши лежаху у рушевинама. На дан 25. јуна‡) одлучи Мурат жесток напад. Али на што прочати сва тоа његов! Као и сви они прошле године на Светигрод, тако и овај буде одбијен с највећом срамотом по Турке. Па тако би и са свима осталима, који учесташе за њим. Узеч сазвна мишића опседнутих и непадан напади Скендербегови осујећаваху

Пашин под Крују, он позове Врањанкопта да му се преда. Али кад му овај одговори одрично, запоседи одмах да се нију топови После петнаест дана већ је нако двадесет††), од којих нарочито један надалеко‑ бацао. Он буду отворили за град. Ала како на опоме беху само два места, где се могло продрети унутра, и то капија и источни део који гледаше у равницу Тирану, то он нада напосет, да се они управе само на та два места. Тако онај највећи топ с још друга четири буде управљен на капију, а остала седам на другу страну.

Четири дана за тим учестоваше гађајање непријатеља на њих Крују и после тог времена, већ готово сви видоши лежаху у рушевинама. На дан 25. јуна‡) одлучи Мурат жесток напад. Али на што прочати сва тоа његов! Као и сви они прошле године на Светигрод, тако и овај буде одбијен с највећом срамотом по Турке. Па тако би и са свима осталима, који учесташе за њим. Узеч сазвна мишића опседнутих и непадан напади Скендербегови осујећаваху

све покушаје сулејманове. Онда он покуша не би ли могао учинити што лагуиана. Али и то не вођаше за руком: земља око Крује беше сама стена, те се он брзо мораде изјавити своје немоћи.

Међутим, да му Скендербег не би могао више наудавати својим изненадним нападима, он заповеди поменутом Себљан-паши, да с једним довољним корпусом иђи само на ту страну. Скендербег сад увиде јасно, да ће мотова помоћ од сада бити ускраћена, и позуче се на обдан реке Исгиња, недалеко од Љарадисог Мора. Али ту му иђе срећна напао, како би и сад могао наудити Турцима. Он је знао, да Турци немају у свом табору храна, колико им треба, већ да шаљу по њу с времена на време своје чете у ајетачке области у Арбанију, где је добављају од Млечића. С тога и одлучи, да од сад пресрече на путу те комораџије, кад се враћају и да их лишава храна. На са самим крајем јула већ и учини такав један покушај.

Кад Мурат дочује за то, изгубн и оно мало наде, што му још беше остало на успех. Он већ поче помишљати и на повратак, кад али му саветници дадоше добар савет, којим са врло лако изкуиоше на по

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 26. Августа до 1. Септембра 1892. г.

Тек. број	ОДА ИЗ	Број дневно	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедбе
1	Општ. болница	14·45 м.	2 540·700	
2	Вел. капија	24 сат.	1.426·637	
3	Вуков. капија	24 сат.	627 010	
	Свега за 16 дана литара		4.594.947	

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(са стенот. белешкама)
држан 11. Августа 1892 год.

Председаваше председник Милован Р. Марковић.

Председник. Има довољан број одборника, с тога отварам седницу и молим вас да чујете протокол прошлог састанка (секретар прочита. Прима се)

Др. Мавро Деко. Комисија за електрично осветљење никако се не слаже, што је тоже упрос!

Председник. Наредићу да се сазове и то ће бити ускоро.

Илија Ђорђевић. Пита шта је урађено с одређеном осе у другој варошленој улици с Душановом.

Председник. Свршено је то пред одбором.

А. Одавић. Позрекне но нова ту ствар тврдећи, да је боље и по општину и по трајање да се оса у тој улици одреди по предлогу прве комисије.

Мика Вемковић. Слаже се с Одавићем и предлаже да се у саиску његовог предлога решење општинско пошиши.

М. Бончић. То је стар регулације, који је уписан у књигу регулације. Ако хоћете од плана да одступите онда ним на ваше места то да се учини. С тога о томе не треба више ни говорити.

Тома Пантић. Моје је мишљење да о овој ствари више не говоримо, кад је свршено.

Тома Новаковић. Овде је у питању да ли ово треба поново износити на решење или не Што се жене тиче мисли да неможе. Ми решавајући данас овако, а сутра опако отицаћи ће дашево да ништа неби ни било сталио што решимо. Писао сам да се донесе решење сад ништи. Што се тиче плана регулационог, шета су стручњаци прегледали и одобрили и ако га ми сад напримо онда он неће ништа ни предати.

Мата Јовановић. Брзина с разлозима решење одборско и наводи хрђање последње као се увеле практика, да се противу утврђеног регулационог плана рада.

Коста Гавановић. О самој ствари неће да говорим, јер ми није познато, али доколоте ми да треба остати пре решењу одборском и интересранти неша се жале надлежном министру.

Председник. Дакле, јесте ли вољни да се усвоји предлог Гавановићев, да се заинтересовани грађани напишу на онда чини шта треба? (јесно).

Председник. Да се пређе даље на дневни ред (добро) Овом приликом слободан сам уколити су г. г. одборнике, да сва питања имају пре мени писмено или усмено и тек ако не добију никакви ни не повољан одговор, да га поврену пред одбором. Тако би многе ствари биле свршене а не би ни дошле пред одбор. (врло добро).

Сад изволите чути протокол лицитације о давању под закуп неких дућана у фишекијској чаршији (Секр. прочита. Решено да се држи друга лицитација).

Ви знате, господо, да смо до сад набављали сено и слану врло инсфрално. Ја мислим да би боље било сад да сво сено крнчали набавку тога непосредно од народа, као се чини код воћске врло добро). Могли би да обезбиђно цену врло повиша на да примамо и плаћамо све одма. Тако би добили и боље и јевтиније цене него што су инсфранте.

Коста Б. Мајсторовић. Тај предлог председникова врло је умесан и слажем се с истим.

Председник. Дакле, усвајате ли да се набавља сено с пола пре скупље но за војску. (Прима се). Хоћете ли да се одреди комисија? (Не треба сад). Слама неће бити потребна, јер је још нема.

Да пређемо даље.

Секретар чита наредбе о одређењу осе за Јеремину улицу и то од Лубничке улице преко Калемегдану. (Прима се.)

Молим вас да чујете сад једну ствар која одавно стоји не решена.

Вама је познато да је „клоака код Скупштине", поводом тога што је писинат овај друм, обала у њој и да су тутори тражили од општине накнаду штете због тога што је тим насипањем њина имања постала неприступачна.

Поводом жалбе и писменог пита о томе, ја сам ову ствар дао да се испита и испитивање је извршио прво наш правоисцрпних општинск, који је дао своје мишљење у том правцу да би право било ако би општина дала какву накнаду без парнице; а ви тим, поито је писао остао на томе мишљењу, и грађевинско одељење исто коме сам је упутио. Грађевинско одељење, узев у обзир целу ствар, закључило је да би се могло с 800 дин. помоћи томе пиљу.

(Секретар прочита изнешће о томе).

Старосиа су жељели тражили у молби, да им се дозволи имање у ред или да им се да једна сума која је не жиљу наш грађевинско одељења претерана.

Илија Ђорђевић. Питање је хоће ли старосиа пристати на зид који предлаже наше грађевинско одељење. И ако би пристали добро, нашто би се морао скидати кров, подизати зграда ит. д. то би коштало много. Ја мислим да, да тутори пису тражили плаи од општине да поставе зграду да нољу права да траже повладу. Но кад општина поклоиће добру волу да иску ће општ., ја мислим да ће тутори ту ствар рад прекратити тим пре, што има доста примера у Београду, у којима су дућани остајале куће на брду и то поне на питање накнаде пису добили.

Вела Тодоровић. Пре него приступимо решавању овога питања нужно је знати какву општету маск праве. Колину пиеру и даље какве сирање има да се ширине и шта пошта, јер инжинер каже само да се сирање вид.

Председник. Награда оцењена од вештака у суми од 24 хиљ. динара. Тодоско тражи тутор те маре. После тога паше инжињерско одељење прегледало је ту кашну миссију и пашло шта треба сирањем и додило то коштa.

Вела Тодоровић. Кад тутори траже 24 хиљ. динара то значи да хоће кућу да руше Инжињер каже само зид да се сирања. Треба прво изнаћи, да ли је општина дужна то да сирања, и ако јесте, онда да се оцени шта је боље да ли да плаши у новцу или сама да сирање. Држим да би ово добро било, да се упути једној одборској комисији састављеној од правника и инжињера — на да они подпесу извештај одбору

Мата Јовановић. Пошто овде нема свију ака и нештачно поиисије, ја се слажем са предлогом г. Вола Тодоровића, да се она ствар упути једној комисији, у којој ће бити и правника и техничара.

Председник. Молим вас сложите се на комисију. (Добро). Кога хоћете у комиси-

---

1) Да је Вранковићев поклонац грешио од Мађе и то баш ове године, то можемо и Хоне у свему тобожњему. Упрећи будн ревнио, то у свему и свим писмом исто само напред каже и у свему са свим исто, што сад исто говорим, једно сигурно, да ни може бити истина ако што Хајнеканка каже, да је т. д. ова друга година Кроје била год. 1688. Chalcon. Loco. cit. 154.

ју: Вељу Тодоровића, Ст. Чађевића Гавранића Илију Ђорђевића и М. Вончића.) Усваја ли одбор? (Усваја).

Молим вас сад нешто један предлог грађевинског одељења. Српско-француско друштво, које поставља тријумф почело је да написа споменичку улицу и поднело један акт у коме тражи да му се одобри, да може градити и каларму са доторалним каменом на међама Рипањског. Ово то тражи с тога што је нарећено, да се један део те улице каларисане каменом прве класе, а други доторалним. На овај начин каларма ће јевтиније коштати. Ово само ми да прави транзајску пругу по висини, плану и може да ту каларму поставе по 7-40 дин. што што је одобрено да буде од камена из Раковице и наших мајдана.

Грађевинско одељење спровело је овај предмет са свима мишљењем. (Чита: Од капиг каменa коштa метар каларме од 7 до 8 динара.

Бока Нешић. Ја писам противан томе. Само сам противан цени и предлажем, да буде као она у Марковој улици.

Председник. Молим вас да забришете каларму од доњеног камена. Та каларма не преда плаиту. Каларма од доторалног камена показала се као врло добра. Што се тиче цене сад нешто јели веће или мање али ако би била она друштвена цена већа онда да ни понудим по цени за коју се говори.

Милутин Марковић. Ја имам само да допуним говор г. Нешића у томе, што се има одстојање споменичке улице, а зна се и одстојање општинске улице и Марковог. Ту не мора далеко да носи.

Мита Јовановић. Ја немам ништа против предлога али само то не може да буде на вролеће већ сад. пошто ће оначе значило престанути саобраћај на железници. Ја сам за то да се овоме уступи, јер у колико сам ја приметио земља не жели песка ни у другим улицама Рипањске је камен боља.

Илија Ђорђевић. Ја се слажем с тим да се одобри трајење те каларме и ако може јевтиније нека тако и буде.

Председник. Треба знати, да је овај намет два пут боли од тополиерског. С тога вас молим да одобрите ово што предлаже грађ. одељење.

Одобрава ли одбор? (одобрава) данашњу седницу закључујем.

Држан 14. Авг. 1892. године.

Почетак у 6 часова по подне.

Председавао председник општине М. Р. Марјановић.

— *Председник* саопштавајући да је присутан довољан број одборника, позва секретара да прочита записник последње седнице.

— *Секретар* прочита и после исправке г. Др. Марка Лека, да је рекао да се само цела општинска комисија, записник је примљен. За тим секретар прочита молбу друштва за спровашну децу.

— *Председник* мисли да одбор треба да се одазове молби овога друштва тим пре што друштво има намеру да сада огради и што општина троши на тај дан 8 хиљада динара. За тим објављује, како је дао дозвољење да се у сали Народног позоришта одржи забава у корист сиротиње, а да је том приликом сакупљено 1000 динара.

— *Председник* предлаже да се одобри молба Ђорђа Ђурића, да му се дозволи да може на своју кућу у Дубровачкој улици поставити једну гвоздену цев за одвођење воде са крова.

— *Вељко Тодоровић* предлаже да се подигне зграда, где би имала сва сиротиња деца из Београда, а не сваки на одвод.

— *М. Велимировић* придружује се напред поменутом предговорнику и налази да је нужно сазидати дом за сву децу.

— *Милутин Марковић* не примећује ничешто против, али опомиње да је министарство тражило плату у том крају за подизање, на одбор није дао, па ако би се ова општина дао, нашла би недостојно.

— *Председник* објављује да је добио акт од министра, упућен по жељи одбора и за друго место и да се јави министру. Министар је одговорио да приступе да одкупи понуђено место.

— *Вељко Тодоровић* остаје при свом раније тражењу, да се да плац и 15 000 динара, али тако да то буде и болница за сву сиротну децу из народа.

— *Др. Паиле Поповић* слажући се с тим да општина подигне болницу не само за децу из сиротног дома, него и из целе народа и буде искључиво у општинским рукама, предлаже да се ово питање, пречишћено у начелу, упути једној комисији, која ће да да своје мишљење: на који би начин болницу најбоље уредили и шта би то коштало, и од куда би се трошкови подмирили? Што се тиче самога места мисли, да је најподеснији место, које је тражио г. министар уп. дела.

— *Председник* моли одбор да усвоји тражење друштва а ако неће да се обраћује комисија.

— *Мита Јовановић* пита: биле се нотако постављи споразум између једне изабране комисије и управе дома.

— *Др. М. Лека* мисли да нала старати у дужност комисији да размисли: како да се подигне поред болнице за инфекционе болести и болница за децу.

— *Председник* попона допомаже, да је потребно ово да се начелно одобри.

— *Вељо Тодоровић* усвајајући мишљење г. Љ. Јовановића, да се пита инжињер, шта ће да кошта болница, није ли спојачне опште државне болнице с дечијом.

— *Н. Х. Поповић* налази да треба дати плац и за дрвану, а и за друштво.

— *Председник* мисли да пошта не смета да се дозволе приступи мисли г. Др. М. Лека и др., али сад ово да одобримо.

— *А. Одовић* нека пита да примети на ову месао у начелу, али ну је дужност, да напомени да ово питање треба решавати у свези са свима осталим питањима о току добре.

— *Раденко Дроговић* је за то да се ово тражење друштва одобри.

— *Председник* мисли да ће бити најбоље да се њима уступи плац но с тим да болница ноју подигну буде и за сиротну децу која нису у дому.

— *Др. Паиле Поповић* сматра да морамо давати и средства, чим стављамо у дужност дому да и децу зан него чува у болници.

— *Др. Марко Лека* мисли да чим је одобрено ово место за болницу сиротне деце, онда је тиме одобрено да у том месту и дрвана подигне болницу.

— *Председник* пита, пристаје ли одбор, да је и ово друго земљиште добро за употребу болнице?

Одбор пристаје.

— *Председник* пели, да су неки од предмета исцрпљени па тражи напајање. (Побројаних).

Одбор одобрава.

— *А. Одовић* сматра да је некоректан рад, јер кад се дође у такаи положај, да се неко мора узети, што се не тражи претходно одобрење.

— *Председник* предлаже да ће се утрошити, ва и тражи одобрење. Овај што је био сам са 100 динара месечно, прилаже је ту плату у Јануару, Фебруару и Марту, па је отпустити, те узета двојица.

— *А. Одовић* је за то, да се постављена чиме без одобрења одбора.

— *Др. Јованковић* налази да су ова питања ситнице и да то треба оставити председниковом повереву а не целодавности.

— *Председник* чита још и даље накнадне кредите.

Одбор усваја.

Састанак закључен у 9 сати.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за квартове: Савамалски, Теразијски, Пратарски и Варошки.

1. Од себе и кућице или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д. д.
2. Од две или три особе са кућицом или већег дућана са магазом . . . 0·70 д. д.
3. Од четири или више особа са кућицом, од навоне са кућицом, од гостионице са кућицом без штале . . . . . 1·50 д. д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски.

1. Од себе и кућице, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три особе са кућицом или већег дућана са магазом . . 0·60 д. д.
3. Од четири или више особа са кућицом, од навоне са кућицом, од гостионице са кућицом, без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 23 Августа 1892 год. АБр. 9440.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумануди.

БРОЈ 41. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страни земље за годину . . . 9 дин.

Недеља 4. Октобра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати трговцима на општинско
име а сва преписивања на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Непланћена писма не примају се

ОБЗНАНА

Да би се сопственици кућа могли погађати са инсталатерима за инсталисање водовода по нутаних као и да би се Управа Водовода увиђеног прегледа предрачуна, Управа Водовода израдила је ниже изложени цјековник за најпотребније радове при инсталисању.

Према томе, неће бити потребно, да се Управи Водовода подноси предрачун на преглед, већ само планови за инсталисање. Међутим Управа Водовода, на нарочиту жељу сопственика кућа, премаће и израђује бесплатно преглед предрачуна, као што је готова и свака друга обавештења грађанству давати.

ЦЕНОВНИК

за радове при инсталисању водовода у кућама, изједна са материјалом.

1., Један метар тешке цинковане цеви од кованог гвожђа, набавити, положити и где је потребно са кукама за зидове утврдити или до 0.30[m] у земљу (подруму) укопати и затрпати, заједно са потребним дјеловима, као што су лукове, навлаке (муфове), укрснице, делове и други:

За цеви, срез од 13[mm]	—	½"	дин. 2.70
„ „ 20 „	—	¾"	„ 3.20
„ „ 26 „	—	1"	„ 4.20
„ „ 33 „	—	1¼"	„ 5.55
„ „ 39 „	—	1½"	„ 6.60
„ „ 45 „	—	1¾"	„ 7.80
„ „ 52 „	—	2"	„ 8.90

2., Ако се положу у земљу већ израде у дубини од 1[m] испод површине, онда за копању потребног рова са затрпавањем и изношењем просечног материјала од 1[m] дубине дин. 1.50.

3. За сваки 10[cm] дубљег копања од 1[m] дубине, додаје се цени под 2. још по један метар дужине по дин. 0.15.

4., За каљдрмисање обичне калдрме у песку или шљунак затиса 1[m²] дин. 0.80.

5., Главну славину за затварање и испражњавање целог водовода у кући, набавити и намештати између гвозденог цеви (без зидања):

комад за срез од 20[mm]	—	¾"	дин. 7.00
„ „ 26 „	—	1"	„ 10.00
„ „ 33 „	—	1¼"	„ 17.00
„ „ 39 „	—	1½"	„ 25.00
„ „ 52 „	—	2"	„ 34.00

6 Своју славину (Durchlassventil, Durchlauthahn) набавити и намештати између гвозденог цеви.

комад за срез од 13[mm]	—	½"	дин. 7.00
„ „ 20 „	—	¾"	„ 10.00
„ „ 26 „	—	1"	„ 3.50

7 Месингане плоче за дуварне (Wandscheiben) набавити и намештати између гвозденог цеви према величини и простирој или лепшој изутри.

комад за срез од 13[mm]	—	½"	дин. 1.— до 3.—
„ „ 20 „	—	¾"	„ 2.— до 4.—
„ „ 26 „	—	1"	„ 2.50 до 5.—

8., Славину обичну за точење воде (Zapfventil), набавити и намештати.

комад за срез од 13[mm]	—	½"	дин. 6.00
„ „ 20 „	—	¾"	„ 8.00
„ „ 26 „	—	1"	„ 10.00

9., За пробијање (бушење) водова до 0,60[m] дебљине и запушавање тих рупа, са радом и материјалом од једне руке а др. 2·50. Ако је зид дебљи од 60[cm], онда ће за сваки 10[cm] веће дебљине плаћати још по: дин. 0·40

1. Примедба: Ако се земља не може одвез до коловог рова сместити, већ се попашо мора вршити у камену или у води по гасебној погодби.

3. Примедба: Све се цене разуме са радом и материјалом, као и са свима споредним пословима, потребним за инсталисање.

Објављујући цеповник, управа водовода чини напажљиви ове, који се буду погађали за појединим инсталатерима, да су цене у у њиме изложеном цеповнику најјефе (најскупље), које инсталатери могу тражити за радове у цеповнику побројане, дакле да инсталатери могу и треба од тих цена знатан процепат да попусте. Инсталатери немају права да од сопственика кућа траже нарочиту наплату за друге споредне послове, који при инсталисању долазе, као израду шахрта или плоча за инсталисање, грађења предрачуна, пробе и т. д. јер су сва ти споредни послови урачунати у цепама за побројане радове у цеповнику.

Исто тако, управа водовода неповла чини пажљивом сопственике кућа, да потребу заказују писмено (у виду рачуна) и то тако, да инсталатер јамчи бар годину дана за доброту израде и материјала.

Бр. 2470.
22. Септембра 1892.
Београд.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Управа водовода дознала је да се неки од овлашћених инсталатера за инсталисање водовода по кућама, иуде поредницима сопственицима кућа, да им израђују планове њихових зграда ради инсталисања водовода и за израду тих планова траже од сопственика куће нарочиту награду.

Управа водовода овим обавештује сопственицима кућа, да они за израду тих планова нису дужни никакву нарочиту награду давати инсталатерима, нити су сопственици кућа дужни да подносе управи на какве планове, већ је то дужан подносити дотичан инсталатер, коме сопственик куће уступи инсталисање водовода, али за израду тога плана инсталатер нема права наплаћивати никакву нарочиту награду.

У исто доба управа водовода јавља овим сопственицима кућа, да ће у тону идуће недеље обављати мапсималне цене за извршење инсталисања по кућама.

Бр. 2450.
18. Септем. 1892. год.
у Београду.

Управа водовода.

ОБЈАВА

На основу члана 70. закона о непосредном порезу, порески одбор за град Београд позива све грађане и грађанке града Београда, да од данас па до 15. овог месеца поднесу своје пописане пореске пријаве за разрез пореза 1893. године, које ће на реверс предсједнти пореског одељењу у згради код „Хајдук-Вељка", а непопуњене пријаве добијаће сваки у своме кварту.

Прибају су дужни учинити:

а, за малолетнике, душевно болесне, расипнике и лице у опште, — њихов старалац, заступник и браниоц;

б, за оне, који нису у месту, њихове дедовиље, помоћници, пуномоћници или њихови природни или законити заступници; по ако који сопственик ових нема, а сам не учини прибаву, онда ће прибаву учинити закупац на новом пореском одбора, а ако ни закупца нема, општина ће га прибавити и уписати;

в, за све правне личности, друштва, сеоске, фондове и т. д. — управници тих завода или њихови заступници;

г, за жену или децу, — муж, односно отац;

д, за млађе, њихове сваке који их надиђу (види чл. 61. помен. закона).

У прибаи мора бити тачно забележено:

1. Кварт, улица и све зграде;

2. На шта се зграда употребљава;

3. Годишња корија, а предност ове, ако сопственик сам седи у њој, или за ма који део стана у коме сопственик станује;

4. Године старости, које је вере и чији је поданик, зал ово са доказом;

5. Имена и године пунолетних чланова породице и цела имена свију чланова окране.

Сви који мисле да се користе чл. 56. закона о непосредноме порезу, нека тачно и с доказима потребе своје наводе.

Сваки који је личног пореза ослобођен већ раније, нека то неизоставно у прибаи напомене.

Ко по овој објави не поступи, према томе ће се применити чл. 97. помењутог закона.

Обр. 1.
1 октобра 1892. год.
Београд.

Председник пореског одбора
за град Београд.
Милов. Р. Маринковић

О Б Ј А В А

Одбор општине нар. Београда у седници од 24. Септембра 1892 год. решио је, да се на Великој Пијаци забрани продавање цвећа, накуна, старих књига и галантеријског еспапа.

С тога суд општине нар. Београда објављује ово решење одборско и позива све оне, који се ово тиче, да се придржавају овог решења одборског.

Од суда општине нарони Београда 26 Септембра 1892 год. у Београду АВр 10263.

П О З И В

Према наређењу VII пуков. окр. земуне од 27. Септембра ове год. Бр. 11.672 позивљу се, сва она лица која дају новору за VII. пуков. округ, да одмах представе истој команди ради пријема новог војника. бљета.

Ко овом позиву не следује биће строго кажњен.

Од стране суда општине нарони Београда.
2 Октомбра 1892. год. АВр 10305.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

73. РЕДОВНИ САСТАНАК

24. Септембра 1892. г.

Председништво председника г. Милов. Р. Марковића, од одборника биле: г. г. Н. Х. Поповић, К. Ж. Нешић, Сима Недељковић, Ј. Ђурић, Милан М. Ђорђе, Р. Дроњић, А. Оцић, М. И. Ђорђевић, К. Б. Михајловић, Љ. Јовановић, М. Петровић, Др. П. Павић, М. Лопичић, М. Вељковић, С. Ристић, Ђ. Димитријевић, Др. Марко Т. Лесо, Ђ. Гавановић, М. Марковић, Ст. Чанковић, М. Н. Вончић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице државне 21. Септембра 1892. год. и у одлуке КНБр. 765 учињене је примена, да се колима непосредно управи другога одељења државне хемијске лабаваторије.

Сваки сопственик одузете пробе има права, да се увери је ли одузета проба хемијска прегледана као и о резултату тога прегледа.

Да би се овај надзор у прожету животних средстава олакшао и да би се таме што већа спречило државе и продаване фалсификоване, укварене и шкодљиве хране и у свиме свију предмета од утицаја на здравље људско, наше за поједине предмете дои и следеће пирочите одредбе:

I О МЛЕКУ.

1. Продавање млека допушта се само оним лицима, која имају дозволу од стране суда београ. општине да могу млеко продавати. Ову дозволу мора имати сваки млекар уза се кад млеко продаје, ако је не буде уза се госно, одузеће му се све млеко и продаће се у корист општ. касе, ако пак дозволу за продавање млека и нема, онда ће му се забранити радња и поступити по § 373 а., казненога закона

Само они лицима, која буду у стању да се ових правила строго придржавају, даваће суд општ. дозволу за млекарску радњу.

ПРЕДОХРАНЕ МЕРЕ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

употребљене због заразе, колере.

Здравље је највеће благо на овом свету вели наш народ, а колера му је страшан непријатељ. Отуда је дужност као државних тела и органа, тако и самоуправних, да учине од своје стране све, да се чланова заједнице сачу од те болести.

Напуштајући ових правила свако даље разлагање, нама је у дужности, да као главно београдске општине само региструјемо све оно, што је београдска општина, као самоуправно тело, употребила као предохране мере и средства у борби против колере.

1. Наредба. Суд општине нар Београда у интересу народног здравља, по основу члана 36. тачке 6. закона о општинама је набавити на пуковне болестима од заразне болести а не на пренос мртваца.

II.

Одборник г. Коста В. Михајловић предаже да се забрани на зел. пијаци продавање накуна, цвећа, старих књига и галантеријских еспапа.

Одбор усваја предлог и препоручује суду да по њему поступи.

III.

Одборник г. Михајло Ђорђевић пита, зашто се не сашва поверењиштво за контролисање рада тромарнарске управе.

Председник одговара, да ће стварно испитати о одбор реферисати.

IV.

Одборник г. Мих. Ђорђевић пита шта је са плацем за пољодељску основну школу.

Председник одговара, да комисија за то одређена још није поднела извештај и чим рад сврши поднеће одбору на решење.

V.

Живота Исаковић сеоља из М. Мокри-Луг тражи да му се да уверење како Светозар Танасијевић терања из Београда није исељеник.

По прочитању то жалбе СВр. 16994, одбор је мишљења, да му се може дати тражено уверење по јемству три одборника, који познају стање Светозара Танасијевића.

VI.

Председник износи на решење молбе којим се траже уверења о спротном стању.

По прочитању тих молби АВр. 10103, СВр. 16784, одбор је мишљења, да се суд предходно изности о земљиом стању молилаца Катарине Радовановић, Душана Јовановића, Јелене Ђорђевић и Симе Матић, па тек онда да им нада тражена уверења.

VII.

Председник извештава одбор, да је упућен нар. Београда актом својим АВр. 10079 разрешила од дужности неке чланове и одборнике општинске што, који, нису платили порезу. Услед овог акта председништво је одмах позвало дотична лица да поклоне, да ли су порезу платили. Сва су та лица пореском књижицом доказала, да су порез платила.

ПРЕДОХРАНЕ МЕРЕ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

употребљене због заразе, колере.

Здравље је највеће благо на овом свету вели наш народ, а колера му је страшан непријатељ. Отуда је дужност као државних тела и органа, тако и самоуправних, да учине од своје стране све, да се чланова заједнице сачу од те болести.

Напуштајући ових правила свако даље разлагање, нама је у дужности, да као главно београдске општине само региструјемо све оно, што је београдска општина, као самоуправно тело, употребила као предохране мере и средства у борби против колере.

1. Наредба. Суд општине нар Београда у интересу народног здравља, по основу члана 36. тачке 6. закона о општинама је набавити на пуковне болестима од заразне болести а не на пренос мртваца.

II.

Одборник г. Коста В. Михајловић предаже да се забрани на зел. пијаци продавање накуна, цвећа, старих књига и галантеријских еспапа.

Одбор усваја предлог и препоручује суду да по њему поступи.

III.

Одборник г. Михајло Ђорђевић пита, зашто се не сашва поверењиштво за контролисање рада тромарнарске управе.

Председник одговара, да ће стварно испитати о одбор реферисати.

IV.

Одборник г. Мих. Ђорђевић пита шта је са плацем за пољодељску основну школу.

Председник одговара, да комисија за то одређена још није поднела извештај и чим рад сврши поднеће одбору на решење.

V.

Живота Исаковић сеоља из М. Мокри-Луг тражи да му се да уверење како Светозар Танасијевић терања из Београда није исељеник.

По прочитању то жалбе СВр. 16994, одбор је мишљења, да му се може дати тражено уверење по јемству три одборника, који познају стање Светозара Танасијевића.

VI.

Председник износи на решење молбе којим се траже уверења о спротном стању.

По прочитању тих молби АВр. 10103, СВр. 16784, одбор је мишљења, да се суд предходно изности о земљиом стању молилаца Катарине Радовановић, Душана Јовановића, Јелене Ђорђевић и Симе Матић, па тек онда да им нада тражена уверења.

VII.

Председник извештава одбор, да је упућен нар. Београда актом својим АВр. 10079 разрешила од дужности неке чланове и одборнике општинске што, који, нису платили порезу. Услед овог акта председништво је одмах позвало дотична лица да поклоне, да ли су порезу платили. Сва су та лица пореском књижицом доказала, да су порез платила.

Према оваком стању ствари, председништво општине смотрајући овај акт управе као достојан, одговорало је, да именована лица не може разрешити од дужности, што су иста доказала да су поред плаћали а поред тога, пријавили жалбу државном савету.

По саслушању овога одбор је одобрио, па стуле председништво, сматрајући и сам да је акт управе о разрешењу само достаја и да је редован одбор надлежан да чланове и одборнике општинске разрешава од дужности ако и да према томе, што су сви пореду плаћали, нема шта да реди.

VIII.

Председник саопштава одбору, да је у два маха тражено од уп ваг, да стани на расположење општини неколико стражара ноћних ради чувања колере бараке и напомиња и да је упрего актом својим АБр 10181 одбила те тражене наводећи да није дужна да стања општине на расположење ноћне стражаре тим више, што је број ноћних стражара мала и недовољан.

У свези са овим питањем одбор је узео у претрес и изјаснио одборског повереништва изабратог у седници одборској од 13. Августа 1892 год. АБр. 9209 за прочуваше питања о ноћним стражарима.

По прочитаву тог акта управе АБр. 10181 и записника повереништва АБр. 10163, одбор је решио, да сва општинска лица управи варошн Београда, да је држава дужна да чува варошки и колерни барак у ти пре, кад је општина у недовољу барака и карантина потпомогла државу у томе и кад јој је за своје средстава ста ла на расположење 120 ноћних стражара.

Односно самих ноћних стражара одбор је решио, да се управе гар. Београдске, да преда ноћне стражаре општина под своју команду кое што је пре биле с тим, да ће општина београдска удубити управи свако ноћ одређен број стражара ради распоређа ноћног чувања.

74. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

20. Септембра 1892. год.

Председништво председника М. Р. Марковића, ад општинско благ.: г. г. Н. Х. Шапоша, Ч. Ж. Ножић, М. Калентовић, Ф. Васиљевић, Коста Б. Михаиловић, С. Чабровић, М. М. Ђорђе, Ст. Рачић, Марко Петровић, Р. Арсенић, М. Вошњаковић, М. Јовановић, В. С. Новаковић, М. М. Вуйковић, Др. Давид Алкалај, Л. Дамјановић, и С. Аџијеф.

I.

Прочитан је записник одборских одлука од седмице држаног 24. Септембра 1892 год. и примљен је без никаквих примена.

II.

Одборник г. Стеван Чађевић примећује, да се дезинфекција од стране приватних лица не врши уредно и на свима местима те предлаже да се то врши од стране општине сходно, где приватне не би ушивала по наредби.

Одбор решава да се предлог г. Чађевића усвоји у смеру с тим, да општина наплати по поштању потребног материјала од сопственика куће у којој извршн дезинфекцију.

III.

Одборник г. М. М. Петровић пита, да ли је извршено одборско решење о набавци хлора за јавне уборета из варошн.

Председник одговори, да се живо ради на извршењу овог решења.

IV.

По прочитаву акта истражног судије за гор. Београд АБр. 10177, 10212, 10149, који се троје уверена о владању и имовном стању извесних лица, одбор је пријало, да је Јакоб Ветоновић добро владања а средње имовног стања да су Милан Поробић и Димитрије Ђорђевић добро владања и добрег имовног стања, да му је Светозар Бајдахтаровић — Стојановић непознат, да је Светозар Атанацковић задовољ владања а слабог имовног стања.

V.

Председник школи одбору на решењу молбе којим се тражи умрежа о сретеском стаљу земљани судови или од шпајнгута и порцелана. Судови у којима је млеко морају бити увек добро опрани и чисти а и свакодневно вакпошћени, да се млеко сачува од прашине и нечистоће.

7. Кад падда варошна устобода код стоке, може се на продају износити само лушно месо, само пак друго месо, које тако пређеда или је но здравље штодљиво нора се искључити на промета Исто тако кад у којој кући, у којој је млекарска радња или где се млеко држи и продаје, или где се стока чува и мује, појави нека заразна болест, забрашиће се на те куће продавање млека.

8. Кравље млеко, које има мању спец. тежину од 1.029 или већу од 1.034 забрањено је у Београду продавати.

9. Млеко, које се на продају износи испитаће се и најосновнје ли ако се докаже, да нема довољно масла па и ако не спец. тежина одговара горњим одредбама, искључиће се од продаје.

10. Продавац таквог неисправног млека прошеће се одмах државној хемијској лаборат. да се млеко, које је од продаје искључено тамо хемијски прегледа и но прегледу по прочитаву тих молба АБр. 10148, 10147, 10309 10310, 10302, 10284, 10228, 10201, 10200, 10189, 10176, Сбр. 14999, 10980, 17005, одбор је једногласно мишљење, да се суд предложно умери о износом стаљу молиљаца Милд Лекића, Милисава М. Дедовића, Михајла Крстића, Лазара Сапића, Димитрија Божића, Пеира Ђорђевића, Ниће Мијушковића, Катарине Стаковић, Дим. С. Стевановића, Петра М. Вучкашића, Катарине Жабовићевице, Стојана Петковића, и Јелена Ђуић, на тек одда да им нада тражено умрење

VI.

По прочитаву акта Начелник среск врачарског АБр. 10187, одбор је одредио, за присутника при полећивању крављих дела Косту П. Михаиловића, банкара под.

VII

По прочитаву рескрипта суда Општинског АБр. 1. 294, да се изабору дилег лица на мрески одбор за 1893. год. на место Давида Бујадо, Тодора Милићевића, Димитрија Ђорђевића, И. Б. Михаиловића, Петра Ђуровића, Владислава Ђорђевића, Николе Кеза, Нестора Ристића и М. Ђорђевића што су за одбора подпоси истицала. одбор је решио, да порески одбор за 1893 год. заједно са старим члановима састављу ова лица:

За кв. варошки. Јован И. Ђаић, Андра Ј. Одавић и Давид Бујас, трговци.

За кв. Теразијски. Риста Дамњановић, Пера Марковићев абација и Јован Ђурић, кафеџија.

За кв. врачарски. Ђорђе Петровић тр. Милош Бошковић абер, Стева Д. Поповић кеш.

За кв. савамански. Димитрије Ђорђевић, тр. Б. Михаиловић пек. и Петар Ђурић жагаџија.

За кв. дорћолски. Риста Петровић пасеч. Никола Кића тр. и Нестор Ристић абер.

За кв. палилулски. Михајло Ђорђевић бав, Јован Петковић земљодалац и Настас Крстић плаћар.

VIII.

Председник општине саопштава одбору, да је Лазар Шајдаковић бив. државни варошки лекар подноо молбу за општинску службу са умерењем плаћастарења грутрашњих дела, да кога

---

2. Сва стока, која се музе, стоји под надзором варошког лекара и он је од времена на време контролише.

3. Кравље, који се баве продавањем млека, дужни су да хране своју стоку добром и неупаженом храном, и сваки случај разболевања своје стоке мужар да одмах јави варошком лекару и и да млеко од болесне стоке не продају дотле, док год варошки лекар то не допусти

4. У млекарским радњама и то како у шталама тако и у локалима, у којима се млеко држи и продаје, мора владати највећа чистоћа. Стоку немоје мутити ниво, који од њене варошне болести нати.

5. Покварено и прокувљено млеко, пошто се раскладе, мора се чувати у нарочитим чистим одајама а никако у одајама за становање нли спаване.

6. Судови, у којима се млеко мује држи, транспортује и продаје морају одговарати прописима о посуђу за држање и чување јела и пића. У судовима од цинка и поцелајисаног бакра неме се држати млеко и износити на продају. Најбоље су судови од калајисаног бакра (Weissblech), калајисана бакарни судови, од дрвета, добро глеђисани

По прочитаву акта Начелник среск врачарског АБр. 10187, одбор је одредио, за присутника при полећивању крављих дела Косту П. Михаиловића, банкара под.

VII

По прочитаву рескрипта суда Општинског АБр. 1. 294, да се изабору дилег лица на мрески одбор за 1893. год. на место Давида Бујадо, Тодора Милићевића, Димитрија Ђорђевића, И. Б. Михаиловића, Петра Ђуровића, Владислава Ђорђевића, Николе Кеза, Нестора Ристића и М. Ђорђевића што су за одбора подпоси истицала. одбор је решио, да порески одбор за 1893 год. заједно са старим члановима састављу ова лица:

За кв. варошки. Јован И. Ђаић, Андра Ј. Одавић и Давид Бујас, трговци.

За кв. Теразијски. Риста Дамњановић, Пера Марковићев абација и Јован Ђурић, кафеџија.

За кв. врачарски. Ђорђе Петровић тр. Милош Бошковић абер, Стева Д. Поповић кеш.

За кв. савамански. Димитрије Ђорђевић, тр. Б. Михаиловић пек. и Петар Ђурић жагаџија.

За кв. дорћолски. Риста Петровић пасеч. Никола Кића тр. и Нестор Ристић абер.

За кв. палилулски. Михајло Ђорђевић бав, Јован Петковић земљодалац и Настас Крстић плаћар.

VIII.

Председник општине саопштава одбору, да је Лазар Шајдаковић бив. државни варошки лекар подноо молбу за општинску службу са умерењем плаћастарења грутрашњих дела, да кога

се види да молдавска има квалификације за окит. жарнице доктора.

По прочитању те молбе Ађр. 10404 одбор је решио, да се Лазар Најдановић прими у општинску службу за жарнице доктора са годишњом платом од две хиљаде динара, полазо је буџетом предвиђено.

IX.

На треће одборника г. Соломона Азријела председник узноси одбору на решење извештај посматрштва, изабраног у седници одборској од 1. Јуна 1892. Ађр. 7431 поводом прегледа пијаца, која предмета да се продаји на велико врћа.

На прочитању тога извештаја Ађр. 10403 одбор је одлучио, да се овај предмет поднесе одљубој одборској седници на решење.

ИЗВЕШТАЈ
о прегледу општинских каса

Подписати чланови одборског посматрштва одређеника прегледа депозитне касе стали су се дана у општинском суду и према позиву свог учитиан су прегледа касе и депозитника на следећи начин

Прво су узели књигу депозитника и по овоме су нашли да у каси треба да има:

1) 168 депозита у папирима од вредности. Вредност ових свих депозита износи 335.069·64 дин.

2) 182 депозита у готовом новцу. Сви ови новчани депозити износе суму од 11.566 динара.

Кад су подписнице ово учинили, они су приступили прегледу касе.

Но пре прегледа депозита у папирима од вредности и пре бројења готовине позвани су учитили касекранителя г. Јоцу Ивано, да ли у каси депозитној има чијех новаца у папирима у вредности или у готовини. На ово питање касекранитель депозита казао је, да се у каси не налази ни једна сума готових новаца што каси општинској не би припадлежила.

За тим је приступљено прегледу папира од вредности и нађено је у каси 168 предмета — кауција — у вредности горе означеној а пребрајана готовина нашла је до горе означеној новчи 11.566 дин. чиме се је потврдило, да је каса депозитна исправна.

Свота новаца нађених у каси:

У банкама	11360	дин.
„ жирама	181	„
„ пилу	25	„
Свега	11566	„

25. Септембра 1892. г.
у Београду.

Чланови посматрштва
Никола Х. Поповић
Соломон Азриел.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Цена хлебу.** Као што је познато, одбор је општински решио, да се цена хлебу одређује према средњој цени жита за прошлих петнаест (15) дана с додатком броја 7 као сталног количинента, који ће овир дати цену једног килограма хлеба у парама.

Средње цене за поједине дане, од 16. до 30. Септембра ове год. закључно, биле су ове и то:

16.	Септембра	10·40 дин.
17.	„	10·74 „
18.	„	10·80 „
19.	„	10·93 „
20	„	10·80 „
21.	„	11·10 „
22.	„	11·10 „
23.	„	11·15 „
24.	„	11·08 „
25.	„	11·20 „
26.	„	10.87 „
28.	„	10·93 „
29.	„	11·00 „
30.	„	11·00 „

Кад се из ових средњих цена израчуна средња цена за свих петнаест дана, налази да је зито просечно зоштало за других петнаест дана месеца Септембра 10·94 дин. или 11 динара.

Према поменутом одборском решењу овој средњој цени жита додат је број седам (7), те је добивена цена хлебу по килограму, која износи 18 пара.

На основу овога рачуна суд општине гар. Београда решио је, да у првој половини месеца Октобра буде цена хлебу 18 пара динарских од килограма, а да се по њима продаје хлеб но 20 пара дин. у тежини од хиљаду сто двадесет грама.

— **Осећење Трамваја.** Прошлога четвртка на дан 1. Октобра тек. год. пре подне око 11½ часова извршено је осећење трамваја.

Око 11 часова пре подне стајала су два вагона пред зградом суда општине варошн Београда. Чим су се у њих сместила председник општине г. Милош. Р. Марковић, чланови суда, г. г. заборавци и општински чиновници вод се кренуо и на неколико тренутака био пред друштвеном канцеларијом на Теразијама, где се сместо доста света да присуствује овом осећењу. Простор између друштвене канцеларије и вода је био закрет радозналим светом тако, да је начињен пролаз на друштвене канцеларије до вода.

Око 11½ часова пре подне, Његово Високо Преосвештенство Митрополит Михаило осветио је „београдску варошку железницу“ трамваја.

По осећењу ове корисне установе, председник варошн Београда као домаћин, изразио је у своје и у име свих осталих гостију своје задовољство, што је ова установа тако срећно извршена.

Ово је прва железница у Србији, која је у исто време и трамвај.

Ова железница има 4 километра дужине, а трамвај 3 километра.

Железница је једноколосечна, а трамвај двоколосечан.

Железница има 4 станице, а трамвај 6 станица.

Железница има 2 локомотиве, а трамвај 4 вагона.

Железница има 2 вагона за путнике, а трамвај 4 вагона.

Железница има 2 вагона за робу, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за пошту, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за пртљаг, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за стоку, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за возаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за кондуктере, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за машинисте, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за ложаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за чистаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничарке, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке слуге, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кувараце, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке перачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чистачице, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке мазаче, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке кочничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке скретничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке чуваре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке радионичке раднике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке канцеларијске службенике, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке лекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке апотекаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничке болничаре, а трамвај 2 вагона.

Железница има 2 вагона за болничке

нудио је г. г. Његово Високопросвештенство и присутну господу замолио у друштвеној канцеларији и пруга Калиновдан-Сазвија одмах је продата свеобразају. Возови сваких 11 минута крећу се и на тај начин задовољавају преку потребу грађана нашег града.

Број кратко време надалеко до конца овога месеца и друге: Сава-Теразије, Теразије-Ново, Гробље биће предате свобраћају, те ће на тај начин наш цели град, српска престоница, бити обогаћена још једном културном установом, необично корисном за њу. Срећно да Бог да!

Београдски шпедитер ексик
Број 87.
25. Септембра 1892. год.
Београд.

ПРЕДСЕДНИШТВУ ОПШТИНЕ
варошки Београда.

Да се четири питомца на изучавање месарског и хумунског заната, кашњу у Земун. Прат, те је општина имала доброту, на молбу овога есњаа, помоћи овај есњаа са 500 динара за набавку одела и осталих потреба питомаца.

Велика је похоћ, коју је та општина у овој пралици ученика овом есњау, с тога подписани сиала у дужност, да вас извести да су четири питомца одевена у Златни Прат, од којих су двојица намештени у чувеној фабрици „Хабубена“ за сече пилеркера, сапун и мисло (путер) од лоја; један је дат на изучавање фирнаце, прашунке и осталу овну прераду меса; а четврти тек био је остављен код г. „Дозухина“ чувеног светског дисперанта, шунки, кобасица и остале овне прераде меса. Ну овај последњи није могао остати тамо, што је онда услед промене климе, одмах после напуста одласка из Прага „толико ослабио, да га је г. Дозухи по лекарском савету морао послати одмах натраг у Београд. На његово тако место, овај есњаа послаће скоро другог ученика.

Ми се г. председниче нећемо сада упуштати у доказивање о корисности овога подузећа есњаа месарске али радујемо се, што ће се ирло брзо увидети, да је и ово и општина београдска, над су жртвовали на ово свету цељ.

Уздржавајући се за сада од свако детаљног описивања предмета, које смо тамо видили, а што би се и на пиће прилике дало згодно применити, но које ћемо ми путем јавности обзнанити, ни нас молимо, да овом приликом најавите нашу благодарност на указаној подпори и да вам се служење у наше искрене поштовање.

Дописник,
М. Г. Дамњан.

(М. П.)

Старешина
месарског есњаа
Јефта Недимовић.

Писмоводитељ
Коста Поповић
Илија Поповић

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 1. Септембра до 10. Септембра 1892. г.

Ред. број	ВОДА ИЗ	Број дневних сати	Количина воде за 24 сата у литрима	Примедбе
1	Општ. бунара	11·25	1,85[illegible].500	
2	Вод. извора	24 сат.	1,464.480	
3	Бун. извора	24 сат.	518.400	
	Свега за 10 дана литара		3.834.180	

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(за стално. седница)
држан 17. Августа 1892 год

— **Председник** отвара састанак и (секретар прочита записник). Прима ли се записник прошле седнице. (Прима се). За тим, одобрава ли се, што је решено у прошлој седници (одобрава се) и списак до данас да је суд по оглашењу одбора издаости умрлим (оглашењено)-

— Секретар чита лицитацију за спровођење каларе у Фрушкогорској улици.

— **Стеван Чађевић** изгледа да је довољан, а

— **Мата Јовановић** да треба скратити ову каларе што пре.

— **Стеван Чађевић** жели да се што пре отвори грађење тротоара у Марковој улици

— Секретар чита лицитацију о прављењу каларе у Сарајевској и Морављој улици и на питање председниково. — одбор одобраоћ.

— **Председник** напомиње да није било лицитанта за одношење улица у Сарајев. Мосарској и Фрушкогорској улици. Живко Трипић пристао је да роди по 1·30 дин. на кубни метар.

— **Стеван Чађевић** мисли да то остане до године, а ово године довриво ово парче под Доситтејеве, Г. Јованове до Видинске.

— **Мата Јовановић** мисли да цена није скупа, узимајући у обзир, да је пре 3—4 месеца плаћено поспење земље 1·20 динара.

— **Бока Нешић** је противан овој понуди Трипићевој.

— **Стеван Чађевић** мисли да не треба хватати с многим радозном, јер на тај начин општина себи куцурише.

— **Мата Јовановић** и **Радеило Драгојевић** говоре за то да се радови одма почну јер је кодера на прагу.

Бока Нешић сматра да треба ово питање да се одложи до пролећа.

Председник сматра да бару треба одмах затрпавати с тога што је ту заразна

Ово је ново средство за чишћење воде, које је у стању да у кратко време, без икаквих трошкова, сваку воду учини здравом и чистом за пиће. Ово средство је у стању да сваку воду, ма како била нечиста, за 24 часа учини потпуно чистом и здравом за пиће. Ово средство је у стању да сваку воду, ма како била нечиста, за 24 часа учини потпуно чистом и здравом за пиће.

отстањено из хлева, слама од јечма и чисте пијаће воде.

Употреба других сировина пора се у пројекту пива јасно декларисати.

2. Забрањено је и каљавино:

а) Употреба сурогата за горчину пива.

б) Свако зачињање бојење пива, у колико би тиме било пакере на превару.

в) Употреба по здравље школарских средстава за бистрење пива као што је калцијумхидроксилокс и тим подобна

г) Употреба конзервирућих средстава, која штетно на здравље утичу, као што су салицилна киселина, борна киселина, боракс и т. д.

д) Продавање укиселог или на на који други начин узарелог пива па и ако је неутрализацијом средствима (натријумбикарбонатом и тим подобно) кисео укус изгубило.

ђ) Точење краћ пиваре и још мутног пива, које има степен преврања испод 48, а ако је пиво краћ добро и бистро пиво, може имати и нижи степен преврања, али никако испод 44

3. Употреба шпарата за точење пива под притиском, забрањена је.

4. У локалима, у којима се пиво продаје и у тим мора владати највећа чистоћа.

Најстроже се забрањује и свако ће бити кажњен по се ухвати, да пиво, које у чашама наставне меша с пивом из бурета и помоја крчки. Чаше имаоци морају се после сваке употребе добро опрати и затим увек чистом водом а не овом истом, у којој су и прале, једно два пут испаљујући

5. Приликом санитетских ревизија обратиће се пажња, да ли се произвођачи и продавци, пива овог правила строго придржавају.

Од сумњивога пива узима ће се редовно пробе, ради хемијског прегледа.

IV. О ракији и другом али колном пићу.

1. Забрањено је продавање ракије и другога алкохолног пића у коме се доказе да има каквих страних школљивих материја.

2. Ракија, у којој има бакра растворених из казана или луле прилком печења ракије, сматра се да је школљива. Али, ако се готово у самим вашим ракијама обично налазе минимални количине бакра, за које се не може рећи да су школљиви, то ће се само оне ракије сматрати да су школљиве, у којима се може бакар доказати растворе ферошијанкалијума. Ако се даље до даљном тога растворе у ракији, која је истог количином воде разређена, појави црвенкасто мрка боја, сматраће се да је таква ракија школљива.

Исто тако не допушта се, да у ракији има на каквих по здравље школљивих соли метала (олова, цинка и др.) и слободних минералних киселина (сумпорне киселине)

У ракији не треба да има сувих (анилалкохола) а у којој се нађе да има више од 0.15% суха, сматра се да је не здравље школљива.

За бојење ликера и другога алкохолног пића није допуштено узимати анилинске или друге каква до каралье школљиве боје.

2. Забрањено је под именом „природне ракије“ ако под именом шљивовице, комовице, конјака, рума и т. д. продавати вештачке производе.

Ракија у којој не може јасно да се докаже специфичним дестилационим продуктом, који чини карактеристичке буке пића, али је тај буке именује именом „есенцијом“, онда се тамна ракија уиек мора обележити као вештачка ракија и пр. „вештачки коњак“, „вештачки рум“ и т. д.

3. Прилином санитетских ревизија узима

болест колера. Ако се усвоји да се закрпља бара одкопавањем земље из оближњих улица онда би се тим два посла спојила, одпадањем улице и затрпање бара.

Стеван Чађевић предпружује се миљењу, да се бара затрпа одкопавањем земље од оближњих улица, али пак увећава да у мостарској улици неће бити ни 6 део земље нужне за покрпље баре.

Мата Јовановић вели да нема земље и из других улица а потребно је да се одкопавањем њивелишу улице и покрпе баре ради чувања од заразе.

С. Боторић немајући ништа против низелишања улица одкопавањем земље, мисли да предузимати низелишању, увиђајући под јесен лицитацију на основе пескарисаго за 5—6 мес. и с тога тражи да се прочитају услови лицитације.

Председник наређе по жели одбора, да секретар прочита услове. (Секретар прочита). Значи да калдрма треба да се сарши за 30 а одкопавање за 80 радних дана.

Ник. Р. Поповић је за то да се престане с лицитацијама.

Р. Драгојевић тражи да се отпочне калдрисање детерџин камењем.

Др. Марко Леко мисли да ако би сад решили да се одкопавање не врши то се неби сложило с оним што је решено о одкопавању те улице. Да сво земље да је ово у вези с одкопавањем земље, онда не би требало одобрити ни калдрисање те улице.

А. Одавић констатује да по његовој интерпелацији и обећању надлежних још није калдрисана дубровачка улица.

Председник мисли да неможе се замерати, што је касно посао у Дубровачкој улици, јер су нас две користа одређивале да предузимемо друге улице.

Ст. Чађевић сматра, да је нужно да се одпочне онај део улице код куће Милосава Сакеића до луднице, јер у том простору има довољно земље да се затрпа бара. За тим тражи субатуру обо те улице.

— **Председник** зели да ним у једној 1350, у другој 1700, а у трећој 2400 кубних метара.

— **Мата Јовановић** држи да општина треба прво да подигне калдрму пред својим плацевима на Врачару, да деца не газдију земи по блату до чланака.

— **Бона Нешић** тража цену лицитацији али одкопавање треба да буде пре калдр мисања и на пресе.

— **Јован Ђуровић** је за то да се лицитација прими, а

— **Мијаило Ђорђевић** се предпружује миљењу Ст. Боторића и мисли да треба погледати на Вишњачку, Кастротову и др. улице.

— **Председник** објављује да Кастротова улица није могла бити узета у посао због инвелете.

— **Св. Боторић** би најрад пристао и на цену, али да се предузимал обеаке да буде готов до конца Октомбра.

— **Председник** неће да му прими за то радних дана, него колико је услоканло за калдрму.

— **Ст Чађевић** мисли да се не одобри калдрмисање, и ако је одобрено одкопавање.

(Настаје слагање)

— **Председник** саопштава да је са 18 против 11 понуда одбијена.

— **Председник** моли одбор да одобра да Живко Тришић предузима земљу на Тројичке улице заиосе под старе исоке у једну руку која треба да се затрпа, па што и он пристаје, а јестинације је за 32 н. д.

Одбор одобрава.

За тим моли одбор да изаша изаслај комисије о поетрпању лицитација за набавку дрва (Секретар прочита). Одбор усваја изнешене комисије. После тога одбор је усвојио предлог грађевинског одељења о подизању бараке и да се чуварц парка код спомеиника издаје плата од 40 динара и даље из регулационог фонда.

— **Св. Боторић** вели да је у своје време тражила да се тако подигне и чесма на пека места.

— **Председник** вели да чесма није направљена, него се диже подз на једног хидранта, али ће иман гледати да се то у своје време изврши. За тим вели да је комисија прегледала стаиосе за изнрт свињарски и нашла, да би се од понуђених стаиова могао употребити стан Николе Мојаиловића са цеиом 200 дин. за гостионицу Европу тражи се 1200 дин. за Далибеа стан 540 песеиово в Нишанћева кућа не одговара захтевима пакаиу. Управо вар. Београда предлаже гостионицу Европу.

— **Р. Драгојевић** мисли да је Далибеа кућа најбоља.

— **Св. Боторић** је за то да се одреди, једна комисија из одбора, која ће наћи згодну кућу као из интересе општине тако и друге.

— **Председник** вели да је комисија одређена већ и да има још једна стварно повољна, а та је, што маса Далибеина нуди да прода кућу за 80 хиљада динара.

— **Св. Боторић** мисли да се обијање ускоро стави под напрду на после да буде речи о куповини.“

Мата Јовановић мисли да председникова мисао није рђава, јер купивши кућу Далибеву, могли би на горњем нату сместити клаут, а на доњем дакати магацине под закун.

Коста Мијаиловић сматра да неба требало, ако би се она већ купила. Доби спрат дакати под закун, ако употребите га ако стан за поћне страже.

Стеван Чађевић слаже се с Боторићем да треба образовати стручну комисију да испита услове ово куповине.

Миња Петровић мисли да треба сачинити стиар, јер би општина била у великом добитку, када би састанала терзиско-савски одбор, кварт свиљарски и доби спрат употребила за ноћне страже.

Председник пита пристаје ли одбор да се купи кућа по прегледу и оцени комисије.

А. Одавић мисли да се комисији која је прегледала ово куће прододи реци 2 - 3 стручна човека пар. Чађевића, Мату и Со-

---

ће се од сумњивих разија и другога каквохолера шиба, ради хемијскога прегледа.

V. О сирћету.

1. Само чисто сирће и у коме нема никаквих страних шкодљивих материја дозволено је продавати.

2 Под именом природнога виноког сирћета забрањено је продавати вештачке производе.

3. Сирће на јело и другу кухињску и домаћу потребу, треба да има бар 4% сирћетне киселине. Слабије сирће забрањено је продавати.

4. Да би се оценила количина сирћета, узима ће се редовно прилином санит. реизија од сумњивих продуката пробе, ради хемијскога прегледа.

VI. О уљу за јело.

1. Забрањено је под именом уља од маслина продавати друго какво уље и. пр. коткоково или сезаново уље и т. д. или смесу уља од маслина с другим уљем.

2. На судовима, у којима се ради продаје држе уље за јело, мора бити јасно и разговетно написано, да сваки купац види, какво је уље у истом суду, да ли уље од маслина, или друго какво уље, или смеса разних уља.

3. Само чисто и неупакарено уље дозволено је продавати.

4. Количина уља оцењивање се хемијском анализом и тога ради узимаће се пробе сумњивога уља прилином санитетских реизија.

VII. О воску у опште за јело пиће кување и за мирење темпота

I Судови за јело, пиће кување и за мирење темпоси не смеју бити:

а) од олова или залемљена металном смесом, у којој има више од 10% олова.

б) калајисани легуром у којој има олова. Ово важи и за бакарне калајисане судове, који увек морају бити чистим калајем калајисана ако служе за дрижање и кување јела, пића и другу сличну потребу.

в) се смеју бити од легура или глеђосани емајлом или каквуром, на којих судова сирће од 4% јачине после по сат кувања може олово да растворе.

г) од гуме или каучука у коме има олова или цинка. Ово важи и за цуцле и играчке од каучука.

2. Забрањена је употреба шпицова или

а друге какве металне хартије, у којој има олова и служи за спиљење животних средстава.

3. Затварачи на сифонима песмеју имати више од 1%, олова.

4. Да ли посуђе и други онде поменути предмети одговарају овим прописима, опредиће се хемијским прегледом појединих сумњивих предмета, који ће се тога ради одузимати, прилином санитетских ревизија. —

* * *

По себи се разуме, да се пајстрожије забрањује и да ће сваки онај бити по закону кажњен, код кога се нађе, да у опште дрзи и продаје по здравље шкодљиве предмете, да предмете од неке предности мења с предметима од мање предности смејудима на жељу добит, ко и. пр. шкодљивим бојама обрба јела, пића и друге предмете за домаћу потребу, ко. у брашно и хлеб трза шкодљиве материје, ко бакар, жаврицу, цинкеи и т. д мења с предметима од мање вредности и тим подобно. —

На посљетку препоручује се продавцима и препродавцима да обрате пажњу, да прилином куповина своје робе траже ни-

лесковића (Чује се и Др. П. Поповић). (Прима се) И ако комисија неће да куће одгонара свим нужним условима, онда нека уплати потребу. Одбор усваја.

Ђ. Новаковић тражи да комисија размисли и о томе, однако би се куће платиле (Добро).

Председник саопштава предлог комаданта општинских пожарника, да се општи набави живо гвоздје, оружје и предлаже револвер.

Председник и Ђ. Нешић сматрају да је самим правилима предвиђено за пожарнике да носе шпиле и револвер.

Одбор одобрава набавку и да се исплати из партије за непредвиђене трошкове.

Састанак је закључен.

Држан 19. Авг. 1892. године.

— **Председник.** Има господин број од бирница. Отварам одборску седницу и молим господу одборнике да саслушају записник прошлог састанка. (Секретар прочита) Имали ко шта да примети на записник.

— **Мића Петровић** тражи да се испрати тако да се каже: решење односно каздрмисања да се не извршује.

— **Председник** мисли да се протокол може у толико исправити, што ће се рећи: каздрмисање не може се одмочити, док се не одобри одкопавање.

— **Ст. Чађевић** предлаже да се учини таква исправка да се каже: да се лицитација за каздрмисање одбацује, па да се држи друга лицитација.

— **Председник** далде да се каже: пошто није одобрено одкопавање, то се не одобрава ни каздрмисање, па и за једно и друго да се држи друга лицитација.

— **Мића Петровић** додаје још једну исправку онде где се каже да су стари чланови комисије били, да стоје и нове.

— **Председник** пита, усваја ли одбор записник. (Усваја).

— **Сп. Боторић** моли председника да се чешма што сворје намести код споменика и опи радници око пушке да буду што учтивије према долазећи.

— **Председник** прима ово на знање и учиниће што треба да ради.

— **Бока Нешић** моли председника да нареди да се дигне земља испована поводом дизања барака за електрично осветљење.

— **Председник.** Народњу.

— **Андра Одавић** допуњава Боторићеве предлог и тражи да се оно т. ј. недостатак воде достави водоводној комисији, те да она да неде на новог водовода.

— **Председник** вели да ће наредити да се створе хидранти и тако има довољно воде.

— **Лазар Дашковић** мисли да се уже и неколико људи, који би охотали да се воде из хидранта да.

— **Председник** пита, одобрава ли се овај предлог Дашковићев. (одобрава се). Мисли да се за ово уверења (секретар чита) обавести суд да их изда. За тим пошта (секретар чита) да се прочита извештај о осами у Љубићевој улици (Усваја се). За нивелера-геодета прајзино се г. Андоновић и г. Радовке Мутавџић. Управник инжењерског одељења препоручио је г. Мутавџића.

— **Љуба Јовановић** хоће сталног инжењера. Г. Андоновић то не може.

— **Мића Петровић, Андра Одавић и Бока Нешић** траже да се изборе комисија, која ће ово да реши.

— **Сп. Боторић и Илија Борђевић** траже да се расправе друга стечаји.

— **Мата Јовановић** налази, да како одлучна страна и испит, тако потреба и само пријаве ако кандидата препоручују г. Мутавџића.

— **Стеван Чађевић** предлаже да се г. Мутавџић узме, али ако престане на плату од 5000 дин.

— **Председник** пита усваја ли одбор да се г. Мутавџић прими, али по предлогу г. Чађевића с платом од 5000 дин. За тим је одређено да комисија за преглед општинских каса прегледа прајзањених кандидата за мајстор благајника. По том тражи да се изборе једна комисија, која ће да разисели о положају поћених стражара и да поднесе извештај.

— **А Одавић** прима предлог да се одреди комисија, која ће о овоме да поднесе извештај.

— **Бока Нешић** предлаже у комисију: г. председника, Вељу Тодоровића, Боју Новаковића, Андру Одавића и Сп. Боторића. (Одбор усваја.)

— **Председник** позва (секретар чита), да се прочита писмо водоводне комисије о спајању куће с водоводом и понуде Буле.

Ст. Чађевић је мишљења да се Кенит одбије и распише опе, да управа водовода, продужи позивање.

— **Андра Одавић** мисли да се ово питање остави да се боље проучи, јер у седници нема ни једног из водоводне комисије која би ову ствар расветлио.

— **Мата Јовановић** Сад водоводна комисија врши тај посао за своју одговорност. Може је мишљење дати да продужи водоводна комисија бушење и спајање док да се да Буљиу. По извештају г. директора тај посао košта општину мало скупље и то је мало 12 дин. од метра, а Буљиу тражи 10 дин. и 8·40 дин. С тога би био мишљења да се Буљиу уступи овај посао.

Илија Борђевић мисли да су цене врло скупе.

Стеван Чађевић вели да шкупоштво не може да верује у брзи рад њихов. него што би општина сама то извршала. Што г. Мата вели, да нежаке стручних људи за овај посао, то не слуји. Ми имамо Раку Петровића. Он је у Банарској 10 год. на томе радио. Ја видим да ту има и кошаке и бушење, а то је ствар подељена и што се тиче одкопавање то ће бити после једног сата 2 или 3 и нема ту да прође дуго време. Код правница њих да се неможе Кенит ослободити одговорности онда за што не би дали и другоме да то буши.

Бока Нешић тражи да се ово питање не решава вечерас, јер би могло да нанта „лаз пекарске инсосо

— **Сп. Боторић** је мишљења да се прими она Кенитова понуда, како општину не би десно какве крах, ма и шкота и срамота

чина да се умере о исправности купљене робе, јер овај код кога се каже да неисправну робу продаје, одговара је за сваку неисправност робе.

Од суда општина гор. Београда 10 Јула 1892. год. АБр. 3078.

---

2. Наредба. Једна од најопаснијих жупских болести — колера појавила се већ у Јужној Русији и неким пределима на обалама Црног Мора. Ово даје повода основано бојати, да се ова зараза не пренесе и даље на и у нашу државину.

Да би се спречила свака могућа опасност, и да се тако дати прилика, да се створи земљиште за разној ове опаке заразе, суд општине варошн Београда, на основу члана 26. тачке 6. закона о општинама — као надлежна власт, која се има бринути о здрављу својих грађана

НАРЕЂУЈЕ:

1. да грађани одржавају највећу чистоћу у својим домовима, дворишним радионицама и т. д.;

2, да дежурноопћују пушнице и комисаре бар једанпут недељно, тачицом и обичном карболном киселином и то: помешано се 1 кгр. од једног и другог у 20 кила воде.

Ово дезинфекционо средство дужни су набављати сами сопственици домова а исто се може добити по одређеној процењу и цени и то: карболна киселина по 65 пр. дин. а тачица по 20 пр. дин. код апотекара: **Милорада Тадића** на велики венцу: **Сапе Мрдојковића** код два бела голуба; **Јована Дидорра** на великој пијаци; **Петра Спасића** у спасилаској улици; **Јована Бурића** код пожорштва: **Боке Димитријевића** на дорћолу; **К. М. Николића** на стрелиштву; **Борђа Марковића** на сарајишта; **Мајала Протића** на врачару; — тако исто и у дрогерији **Бошка Николића.**

3. Да се Њубре скупља у дворишту у затворицама сандучића, како би га Њубретари што лакше и брже могли односити.

4. Гостионичари, механџије кафеџије апџије и сви остали који продају грађанству разна јела и пића, дужни су одржавати највећу чистоту у својим локалима и радионицама, и продавати само здраву и добру храну и пиће.

Поред овога јавља се грађанству, да је суд општине варошн Београда одредио и поручио комисије, које ће редовно контролисати, да се нако ово тако и остале санитетске мере, тачно врше, а грађанству се налаже да нередбе и упутства ових комисија испуњава.

Не извршење ове наредбе од стране појединих грађана, казниће се најстрожије прека § 326. кривичног закона.

Од суда општине гор. Београда ИБр. 603. 2 Јула 1892. године у Београду.

(Наставиће се)

— **Филип Васиљевић, Љуба Јовановић** и **Д-р Алкалај** кажу, да ону понуду треба примити, јер ће на тај начин стећи општину сигурнији.

— **А. Одавић** мисли да треба уступити Буљигу, само да упутимо још једно питање на водоводну комисију, те да нам каже, да ли само набушивање пошта 12 дин., па ако јесте, онда да ваљде дамо.

— **Мата Јовановић** вели: ми имамо ово једну понуду јевтинију и ако хоћемо да убрзамо рад, и онда треба да усвојимо ону понуду. Што се тиче послова за копање и т. д. за њих је лако пући продужавања. Лако је казати: „ви што се тај начеље, жора да има велики интерес“. На сваки начин да има, јер је положено 30 хиљ. дин. па онда човек да се брине. Ако недамо њему, онда да га ослободимо одговорности, да му дамо најнижу па нек иде.

— **Ст. Чатењић** вели да треба од водоводне комисије тражити извиње, колико њима само набушивање. јер ми сви исто још одборници који то траже.

— **Милутин Марковић** вели да сада треба решити ово питање. Хоћемо ли дозволити у општ да ради тај посао предузимачи или њихово. Ако нећемо, онда потреба даље ни говорити, него нека продужи водоводна комисија. А ако хоћемо предузимаче с кад и водоводна комисија нађе разлога и рачуна општинског, да се може уступити и другом, онда пошто се утврди и једна и друга цена, можемо говорити о овој понуди Буљиној. С тога нећемо ништа изгубити ако прво саопштимо цене да у другој седници ово питање решимо. Г. председник нама ће принесе јачи рачун о цени пта колико набушивање општину, а колико пуде Буљига. Тако стоји 10 дин. за бушење, а кад направи спајање вентила 8'40 дин. Ово је неразумљиво. С тога нека се прво ово изврше о цени.

Андра Одавић. Ја мислим да се добита пресиче и да остане само као рече г. Милутин.

— **Тома Поваковић**. Овде се цео говор своди на то: да ли ћемо уступити предузимачима или ћемо одредити јавну лицитацију. Кад би ја био уверен, да нема дуготрајна, која би тај посао прешо, ја бих уступио оне Буљиу. Но пошто не могу добити уверења, ја сам мишљења, да ну се не може уступити без лицитације. Што нека господа веле, да тај Буљиг нам нека празн на тај посао, ја не могу да вам дам, јер ја не знам празно.

— **Председник**. Ово ће се питање решити идуће седнице, а сад пошто је дошао заклучујем састанак.

Састанак је орај трајао до 10 сахата у вече.

Држан 27. Августа 1872. год.

— **Председник**. Пошто нам дошао број одборника, го отварам седницу и молим вас да саслушате записник прошлога састанка.

— **Секретар У. Кумановић** прочита.

— **Председник**. Има ли ко од г. г. одборника да примети што на записник? (Нема) Усвајате ли прочитани записник? (Усвајамо).

— **Коста Главинић** вели, да је у њега Милошеној улици, близу сада до колена. Ја сам чуо од председништва да нема предата, да се најпре иду, који ће то близу дође, с тога бих вас молио да одобрате кредит за то, те да се то близу сад дотле јер је то сад најподесније извршити, како се не би после пролазио дажда.

— **Председник**. Ја мислим, господо, да би ово било да се исплати из партије „непредвиђених трошкова“. (Чује се: нека се исплати) Усвајате ли овај предлог? (Усвајамо)

Илија Ђорђевић мисли, да је српско-француској друштву уступљена само Споменичка улица за кадрмисање с доњеграним каменом, а не извесне улице, како је стајало у опш. новинама.

— **Председник** вели да је специјално за Споменичку улицу доњесено такво решење, али је објашњено и за друге улице.

— **Филип Васиљевић и Бока Пешић** мисле да треба прво општинским новине објавити, да је само Споменична улица уступљена српско-француском друштву, а не и извесне улице, како би се избегло забуне.

— **Председник**. Добро. Учиниће се исправка. Изволите чути службена уверења (Секретар прочита.)

Пошто има још много приватних уверења и и уверења сеоских њава, то ја мислим да овлашћено суд да их изда. (Добро. Оналиће се.)

— **Раденко Драговић** пита јели готова комисија са својим послом, која је одређена да претресе питање о поћини стражарења па то чини и сад, јер бих рад био да зна јели готова са послом.

(Свршиће се)

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварталне: Савамалски, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од себе и кућне или мањег дућана са собом . . . . . 0·75 п. д.
2. Од два или три себе, са кућним или већег дућана са магазом . . 0·70 п. д.
3. Од четири или више себа са кућном, од касине са кућном, од гостионице са кућном без штале . . . . . 1·50 п. д.

За кварталне: Дорћолски и Палилулски.

1. Од себе и кућне, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 п. д.
2. Од две или три себе са кућном или већег дућана са магазом . . 0·60 п. д.
3. Од четири или више себа са кућном, од касине са кућном, од гостионице са кућном, од кланице . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1872 год. АБр. 9448.

ТАКСЕ

за јавно кабло у општини београдској

I.

а) За свирање муж. оркестара за кавану, биљарде и т. д. од комаде до	3 д.
б) За свирање са певањем певача од 3 певача до	5 д.
в) За свирање женског (оркестра) хора до	10 д.

II.

а). За играчку у дома I-ог реда	15 д.
б) За играчку у дома II-ог реде	10 д.
в) За играчку у дома III-ег реда	5

III.

а) За накрчану на дан	5—1.
б) За разне предмете и споменичке вентиле, лапиде	1—5 д.
в) За пиливарење и пулисање	5—15 д.
г) Цирцус од представе	1—2 д.
д) За забаве „Танц-Тантс“ и. т. (сеоске, сеоске и предпасанице) од комада	5 д.

IV.

За друге врсте забава које нису овим предвиђене решиће општинска Суд заседа.

V.

За воду на сеоској пумпи.

а) Буре од 3 ведра	5 дин.
б) Буре од 6 ведра	7½ д.
в) Буре од 9 ведра	15 д.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДЕМОНТАРОТВО:

а) За чишћење димњака (пламенара) без разлике на спратове	2 д.
б) За чишћење пламенара у гостионици	2 д.
в) За увијен	4 д.
г) За чишћење увијак пламенара у гостионици	5 д.
д) За чишћење димњака од два спрата	2 д.
е) За чишћење пролог димњака	
а) За чишћење пушница од 2 и по метра дубоко са вијак	1 д.
б) за чишћење пушница од 2 и по метра до дубоко са вијак	2 д.
в) За чишћење димњака (пламенара) без разлике спратове	75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубик метра	3.
б) Од пијаче	5 д.

IV. ПОСТАРИНА:

а) Марка за писмо за годину дана	5 д.
б) Обавештење шалтерске марке сваког	1

V ТРОШАРИНА:

а) Грош од дуге	1 д.
б) Грош од одрасле	12 д.
в) Мала гробница	1500 д.
г) Велика гробница II реда	900 д.
д) Велика гробница II реда	3000 д.
е) Велика гробница I реда	4500 д.

VI. МИТНАРИНА ЛОЈА

а) Митнарина лоја стара са 2 ведра	2 д.
б) Митнарина лоја са шкољама са два ведра	240 д.
в) Митнарина лоја нова са 2 ведра	360 д.
г) Митнарина лоја нова са 4 ведра	720

УРЕЂИВАЧТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Пиша штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 42. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . 6 дин.
на пола године . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . 9 дин.

Недеља 11. Октобра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату плаћа сваки учтивости за саопштење суд и сва корпорација и уредник
РУКОПИСИ НИК ПРАЋЕЊУ СЕ
Неплаћено писма не примају се

ОБЗНАНА

Да би се сопственици кућа могли погађати са инсталатерима за инсталисање водовода по кућама као и да би се Управи Водовода уштедео преглед предрачуна, Управа Водовода израдила је ниже изложени цеповник за најпотребније радове при инсталисању. Према томе, неће бити потребно, да се Управи Водовода подноси предрачун на преглед, већ само планови за инсталисање. Међутим Управа Водовода, на нарочиту жељу сопственика кућа, примаће и врши бесплатно преглед предрачуна, као што је готова и свака друга обавештења грађанству давати.

ЦЕНОВНИК
за
радове при инсталисању водовода у кућама, израђене од материјала

1., Један метар чешне цинковане цеви од кованог гвожђа, набављати, полагати и где је потребно са кукама за зидове утврђати као до 0.30[m] у зеленој (подрумској) кухати и затварати, заједно са потребним дотовима, као што су лукове, наглавци (муфови), укрснице, делови и други:

За цеви, грла од 13[mm]	—	½[in] дин.	2.70
„ „ 20 „	—	¾[in] „	3.20
„ „ 26 „	—	1[in] „	4.20
„ „ 33 „	—	1¼[in] „	5.55
„ „ 39 „	—	1½[in] „	6.60
„ „ 45 „	—	1¾[in] „	7.80
„ „ 52 „	—	2[in] „	8.90

2., Ако се полажу у земљу или зграде у дубини од 1[m] испод површине, онда за копање потребног рова са затрпавањем и набијењем просталог материјала од 1[m] дужине дин. 1.50.

3. За сваки 10[cm] дубљег копања од 1[m] дубине, додаје се цени под 2. још на сваки метар дужине по дин. 0.15.

4., За кладирање обичне кладрне у песку или шљаковог шатора 1[m3] дин. 9.80.

5., Газину славину за затварање и испражњивање целог водовода у кући, набављати и наместити између гвоздених цеви (без залемљивања).

комад за грло од 20[mm]	—	¾[in] дин.	7.00
„ „ 26 „	—	1[in] „	10.00
„ „ 33 „	—	1¼[in] „	17.00
„ „ 39 „	—	1½[in] „	25.00
„ „ 52 „	—	2[in] „	34.00

6 Спољу славину (Durchlasventil, Durchlaufhahn) набављати и наместити између гвоздених цеви.

комад за грло од 13[mm]	—	½[in] дин.	7.00
„ „ 20 „	—	¾[in] „	10.00
„ „ 26 „	—	1[in] „	13.50

7 Месингане плоче са дуварове (Wandscheiben) набављати и наместити између гвоздених цеви, према величини и простијој или лепшој изради:

комад за грло од 13[mm]	—	½[in] дин.	1.— до 3.—
„ „ 20 „	—	¾[in] „	2.— до 4.—
„ „ 26 „	—	1[in] „	2.50 до 5.—

8., Славину обичну за точење воде (Zapfventil), набављати и наместити.

комад за грло од 13[mm]	—	½[in] дин.	6.00
„ „ 20 „	—	¾[in] „	8.00
„ „ 26 „	—	1[in] „	10.00

9., За пробијање (бушење) зидова до 0.60[m] дебљине и зазиђивање тих рупа, са радом и материјалом од једне рупе а др. 2·50. Ако је зид дебео од 60[cm], онда ће за сваки 10[cm] неће дебљине плаћати још по: дин. 0·40

1. Примедба: Ако се цеви полажу у канале у зиду (versenkt in Mauerkanäle.) или испод патоса од дрвета, цемента — бетона — по засебној погодби; исто тако и за оние канализације зидова, за молерске, фарбарске, тапетарске и декораторске радове..

2. Примедба: Ако се земља не може одмах до коначног рока сместити, или се копање мора вршити у пажењу или у води по засебној погодби.

3. Примедба: Све се цене рачуну са радом и материјалом, као и са свима споредним пословима, потребним за инсталисање.

Објављујући ценовник, управа водовода чини напажење оне, који се буду погађали за појединим инсталатерима, да су цене у у њиме изложеном ценовнику највеће (најскупље), које инсталатери могу урачунти за радове у ценовнику набројане, дакле да инсталатери могу и треба од тих цена извесан проценат да попусте. Инсталатери немају права да од сопственика кућа траже нарочиту накнаду за друге споредне послове, који при инсталисању долазе, као израду шкрпа или плана за инсталисање, израђена предрачуна, вршење проба и т. д. јер су сви ти споредни послови урачунати у цењама за побројане радове у ценовнику.

Исто тако, управа водовода поново чини напажење сопственике кућа, да погодбу закључују писмено (у виду рачуна) и то тако, да инсталатер јамчи бар годину дана за доброту израде и материјала.

Бр. 2470.
22. Септембра 1892.
Београд.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Управа водовода доноси је да се неки од овлашћених инсталатера за инсталисање водовода по кућама, пуде појединим сопственицима кућа, да им израђују планове паховних зграда ради инсталисања водовода и за израду тих планова траже од сопственика куће нарочиту награду.

Управа водовода овим обавештава сопственике кућа, да они за израду тих планова нису дужне никакву нарочиту награду давати инсталатерима, већ ће сопственик куће дужни да подносе управи на ове планове, већ је то дужан подносити дотичан инсталатер, коме сопственик куће уступа инсталисање водовода, као за израду тога плана инсталатер нема права наплаћивати никакву нарочиту награду.

У исто доба управа водовода јавља свим сопственицима кућа, да ће у тону идуће недеље објавити максималне цене за извршење инсталисања по кућама.

Бр. 2450.
18. Септем. 1892. год.
у Београду.

Управа водовода.

ОБЈАВА

На основу члана 70. закона о непосредном порезу, порески одбор за град Београд поново сас грађане и грађанке града Београда, да од данас па до 15. овог месеца поднесу своје попуњене пореске пријаве за разрез пореза 1893. годину, које ће на реверс предавати пореснике одељењу у згради код „Хајдук-Вељка“, а непопуњене пријаве добијаће сваки у своме кварту.

Пријаву су дужни учинити :

а, за малолетнике, душевно болесне, расипнике и лице у опште, — њихов старац, заступник и браниоц ;

б, за оне, који нису у месту, њихове делиоце, пуномоћнике или њихови природни или законити заступници ; но ако који сопственик оних нема, а сам не учини пријаву, онда ће пријаву учинити закупац на новом пореском одбору, а ако ни закупца нема, општина ће га пријавити и уписати ;

в, за све правне личности, друштва, еснафе, фондове и т. д. — управници тих завода или њихови заступници ;

г, за жену или децу, — муж, односно отац ;

д, за младе, њихове гаиде који их плаћају (види чл. 61. помен. закона).

У пријави мора бити тачно забележено :

1. Кварт, улица и све зграде ;

2. На шта се зграда употребљава ;

3. Годишња кирија, а вредност ове, ако сопственик сам седи у њој, или за ма који део стана у коме сопственик станује ;

4. Године старости, које је вере и чији је поданик, или ако са доказом ;

5. Имена и године пунолетних чланова породице и цела имена свију чланова скупа.

Сви који имаде да се користе чл. 56. закона о непосредном порезу, нека тачно и с доказима потврде своје наводе.

Сваки који је личног пореза ослобођен већ раније, нека то нечувствено у пријави назначи.

Ко но овој објави не поступи, према томе ће се применити чл. 97. помењутог закона.

Обр. 1.
1 октобра 1892. год.
Београд.

Председник пореског одбора за град Београд.
Милов. Р. Маринковић

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

75. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

2. Октобра 1892. г.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, од одборника биле су : г. г. Н. Х. Поповић, Ђ. Ж. Нешић, Гаврило Вуклић, Сима Вељковић, Ј. Журовић, Ф. Васиљевић, М. Вељковић, М. Јовановић, М. Марковић, Р. Дреновић, С. Аврић, М. Ф. Петровић, П. Живојевић, М. Петровић, К. В. Николајевић, Ђ. С. Николајевић, М. Благојевић, Л. Давидовић, М. П. Богић, В. М. Тодоровић, Ст. Чакаић.

I

Прочитане је записник одборских одлука седнице, држане 29. Септембра 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитаној акти истражног судије за вар. Београд АБр. 10 399, који тражи уверење о владању и имовном стању Ђорђа Петровића, бив. полицијског чиновника, одбор је изјавио, да је Ђорђе Петровић слабог имовног стања и да је за ову осуду од шест месеци затвора кроз суд. окружни председнички суд за вар. Београд, који се сада налази код апелационог суда на : вешатрају.

III.

Мајки Мостић одговат, као пуномоћник Мише Ж. Јовановића адвокат, да Општина, по Поварешке, тражи уклоњење о средству Мише Ж. Јовановића са његова Великиног Ж. Јовановића.

По прочитаној те молби СБр. 17058, одбор је изјавио примљене, да је Миша Ж. Јовановић рођени брат пок. Великог, и да пок. Великог по смрти његој није остављо породе ни удовицу.

IV.

Председник општи одбор да примљене молбе, којим се траже уверења о имовном стању.

По прочитаној тих молби АБр. 16.388 16.412 16.413, СБр. 17.166, 17.252 и 17.518.

Одбор је изјавио примљене, да се Суд предходно увери о имовном стању молилаца: Александра Прерадовића, Аделаиде Поучка, Јована С. Пашићева, Стевана Божића. Цвете Јанић и Магдалено Давидовић, ан тек онда да ће моћи тражено уверење.

V.

По прочитаној записнтаја поверенштва о одређеној осе у породицу удоваца ЕБр. 2197, 2213, 2214, и 2215. одбор је одобрио, одређене осе у удовце. Симеоновићу, Немањићеј, Добровићеј и Малајничкој.

VI.

По прочитаћу протокола лицитације ГБр. 2219, држане 1. Октобра 1892. год. за градњу двојех кола за превоз болесника од заразне болести.

Одбор је одлучио, да се за превоз оних кола дуан уза лицитација између Корак Сича и најнижих понуђача Васе Делића и Јеле Гуранића.

VII.

По прочитаћу протокола лицитације ГБр. 2225, држане 28. Септембра 1892. год. за градњу основне школе у Крунској улици.

Одбор је одлучио, да се градење ове школе одложи.

VIII.

По прочитаћу протокола лицитација ГБр. 2220, за градење нужника код основне школе код Саборне цркве ГБр. 2221, за градење стражаре за ватрене апаратне на Сави и ГБр. 2222, за градење нужника и кухиња код биолошких код основне школе на западном крчају, за које лицитација није било ни једног лицитанта, одбор је одлучио, да се ређењу друга лицитације на ако ће бити лицитанта, да суд општинске управа ове послове у сопственој режији.

IX.

Одборско поверенштво за прочуваше питања и предмета за канализање Београда, под шеф свој извештај.

По прочитаћу саставног писма АБр. 16.325. одбор је одлучио, да се извештај овај оставља у Општ. чиновника и дасобно: да се рада одборанима на прочуваше, да по том поднесе одбору на решење. Трошак да се исплати из суме одређене за непредвиђене трошкове.

X.

Председник општине предлаже да се сагради нуја са санитај комерцијских кола и других општинских возила.

По саслушаћу овога одбор је одобрио у начелу подизање нуја као и кредит од десет хиљада динара с тим, да се предложено решп. за ово ће се месту нуја подели.

ПРЕДОХРАНЕ МЕРЕ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

употребљене због заразе, колере.

3. Поводом тога што се у Европи појавила заразна болест колера, председник предаже одбору да одобри кавадрат кредит за предузимање мера ради спречавања ове заразе и ухватање свега овога, што би шарење ове заразе потпомагало.

По саслушаћу овога, одбор је одлучио, да одборско поверенштво прочуи ипше мере треба општина београдска да предузме да се долази и ширење ове заразе што ипше спреча и поднесе одбору извештај у првој идућој седници.

За поверенше изабрати су г. г. Др. М. Радоваповић, Др. П. Поповић, Ђ. Нешић, А. Одавић и Др. М. Т. Локо, одборници и сви општински лекари.

Одлаћује се председника општине, да до коначног решења ове ствари може чинити потребне издатке из партије буџетом одређених на непредвиђене трошкове, ако но буде довољна за то одређена буџетска партија. (50. ванредни састанак 6. Јула 1892. године).

4. Председник саопштава одбору, да је поверенштво изабрало у седници од 6. Јула 1892. год. АБр 8227 рада прочуваћа питања о средствима за предохрану од заразне болести колере извршило свој посао и поднело извештај.

По прочитаћу тога извештаја АБр. 8289, одбор је решио, да се исти извештај у свему прими са ови изменама :

Да се путем оперталне лицитације набаве шест хиљада килограма карболне киселине јачине дведесет и десет од сто ;

Одлаћује се суд општинска да нивелисањем околних улица после бару Велецију заклоп и на тај је начин дезинфикује ;

Да суд општински ово и у кланици учини све што треба, да се смрад и нечистоћа одаље уклони ;

Канал на тако звано „Гушиће" баште да се очисти и дезинфикује ;

Одобрава се подизање бараке према потреби.

Трошкови да се исплате из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

Одборник г. Ђорђе С. Новаковић предлаже да се сиаки такса на чишћење нужника и поправке, док прем оиемоћност од колере, па прем томе да се и времеа редукира. Одбор је одлучио председника општине да с поменутим учини потребна споразум у смислу овог предлога.

Председник изнеси одбору на решење предлог срискот лекарског друштва о установљеиу сталног дезинфекционог завода, који је предлог одборско поверенштво прочуело и усвојило.

По прочитаћу тога предлога АБр. 1033/91. и извештаја поверенштва ДБр. 170/92 одбор је решио да се предлог срп. лекар. друштва у начелу прими и да инжењерско одељење општине београдске начини предрачун за извршење истог (51. ванредна седница од 8. Јула 1892. год.)

5. Објава. Међу осталим дезинфекционим средствима може се с успехом употребити и такво звано креоно клеко. Ово се справља и употребљује овако :

Навесну количину креча угасити и до-

XI.

Председник напомиње одбор да комисија поднесе свој извештај о напред поменутом предлогу, да се што пре може и о томе одлучити.

Одбор је одлучио, да се поднесе комисији поново у суд општински и да ју се предо ситуационим план и во истоме да стави регулацију.

XII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17892 држане за данашњи дан ради закупа ваше чесме код Убавића механџија, одбор је одлучио, да се држи друга лицитација а суд да одреди за коме месту да се лицитација држи.

XIII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17893 држане за данашњи дан ради закупа плаца ваше чесме код Убавића механџија, одбор је после поновичног гласања са 9 гласова против 5 (7 њих гласали) одлучио, да се држи друга лицитација и на њој рок закупа, који ће суд општински одредити. Да суд општински са старим закупцем прекрати рачун односно вирије за овај плац.

XIV.

Председник поменутога одбор да је суд општински решењем својим од 1. Октобра 1892. год. АБр. 16363 одредио таксу дебу осамдесет пар дин. по квинтралу а да се продаје по вароши во двадесет пара у тежини од килоду сто двапаест грама. Ова цена да вреди за врау полажину месеца октобра о. г.

Одбор је примио к знању ово решење суд ско.

XV.

Председник напоси одбору на решење молбу женскога друштва из Београда, којим моли, да општина потпомаже радењем школу друштвену сировим сваке године.

По прочитању те молбе АБр. 16314, одбор је после поновичног гласања са 13 гласова против пет (8 њих гласали) одлучио, да општина београдска даје сваке године радењем школи женскога друштва у Београду као помоћ доделет хиљаду динара.

Овај се издатак има ставити на терет главне буџетом одређене за огрев суда општинског и основних школа.

XVI.

Одборско повереништво за преглед депозитне касе поднесе свој извештај о извршеном прегледу, во коме је каса депозитна исправна.

По прочитању акта АБр. 16082, одбор је примио к знању овај поднесени повереништва.

XVII.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић пита, да ли је члан суда — депозитар оправдао онај ишак што је у депозитној каси нађен правилом прегледа у Марту месецу.

Председник изјављује да ће на ово питање у идућој седници одговорити, кад се о стварн извести.

XVIII.

Председник напомиње одбор, да према закону о општинама, чл. 40., ова суд општински на два месеца пре почетка нове ревизорске скупштине буџет и поднети га одбору на одобрење, на моли одбор, да изабере повереништво које ће у споразуму са судом буџет састанити и поднети га одбору на одобрење.

По саслушању овога, одбор је изабрао г. г. Андру Ј. Одженића, В. М. Тодоровића, Др. Л. Поттр, М. Вељковића, Николу Х. Новошића, Ђ. Ж. Нешића, Ст. Чобанића и председника он питање, да као одборско повереништво скупа пројект буџета за 1893. годину и поднесу га одбору на одобрење.

Четар члана овог повереништва могу приновљено радити.

XIX.

Одборник г. М. П. Бошњак пита, да ли је подоводна комисија разрешена од своје досадање дужности.

Председник одговара да ће се о овој ствари известити и поднети одбору извештај.

XX.

Одборник г. Радовко Драговић предлаже, да се у вечишама обично сви што је до сада учињено по грађењу кола, потребних за вођењу комору.

Одбор је препоручио суду, да овај предлог изврши.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— Помоћ женском друштву. На молбу Женског Друштва одбор је општински у седници од 2. октобра тек. год. решио је, да се радничкој школи Женског Друштва издаје као помоћ сваке године 20 хвати дрва. Ово да се исплати из партије буџетом одређене за грејање општинског суда.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска на дан 13. октобра ове год. издаваће под закуп општинске дућане ради читвоношом код саборне цркве, за време од 1. новембра 1892. до 1. новембра 1895 године.

Ова лицитација држаће се пред казном пред. од Саборне цркве.

Ова који желе ове дућане под закуп узети нека горњега дана у два сата по подне ради лицитирања дођу. Лицитација ће се закључити у 5 часова по подне.

Услови могу се видити сваког радног дана за време канцеларије у пашоводству општ. суда.

Од суда општине београдске 5. Октобра 1892. год. у Београду СБр. 17.772.

Општина београдска данашње путем лицитације под закуп следећа сваја плаца и права и то:

на дан 15. Новембра 1892. год.

пред казном три ћаћка плац код Убавића механџија, за време од 1. новембра ове до 1. Новембра 1895. год.

на дан 16. Новембра 1892. год.

пред Бајловом казном на тошчеко пијаца, плац више чесме иљешке Љубиће, за време од 1. новембра ове до 1. новембра 1897. године.

дати толико воде, да се добије течност (пречно млеко), које ће имати 20° крема (на 20 пер. крема 100 пер. воде.“

Од тога пречног млека потребно је 5 килограма за дезинфекцију 1 хубе, метра нечистоће, с којом треба пречно млеко добро измешати.

Пречно млеко песке дуго да стоји, јер се квари; најбоље је направити га онда, кад ће да се употребе.

У редовним приликама, кад није пужно сву количину дезинфекционата, онда је довољно сваког дана по једаи метар пречног млека усути у сваку пужничку рупу (седиште).

Суд општине вар. Београда препоручује грађанству, да се користи овим јевтиним дезинфекционим средством и сваје пужнике, помијаре и т. д. истим дезинфекцијс наређеног сада кад прети опасност од колере.

Од суда општине варошн Београда 23. Јула 1892. год. АБр. 9704.

6. Грађанству. Према извештајима грађанских комисија, које ране санитетски преглед дворишта, грађанство се врло слабо одазива наређби о одржавању чистоће и дезинфекцији пужника и помијара. Поште летња топлота још није попустила а опасност од колере још није престала, то суд општине вар. Београда, позвав чл. 6. чл. 36. закона о општинама поново и то ово следећи пут

НАРЕЂУЈЕ:

1.) Да се дворишта одржавају у чистоћи;

2.) Да се пужници и помијаре праве и уредно дезинфекцију карболом и гвожђем као прописаним средствима;

3.) Да се улице три пут у одређене дане чисте, и

4.) Да коров и трагуљина испред и у пладењима, испред пућа на улицама, по дворишгима и баштама сече и уништава.

Овом се прилином напомиње грађанству, да ће се сва непослушања поступити по § 326 крив. закона, у коме се расписом г. министра унутрашњих дела од 7. Јула 1889. год. СБр 3907, а нарочито по тој заповеској одредби до тридесет дана затвора или сто педесет динара у новцу.

Имена свију казњених имаће се на јавност преко „Општинских Новина“.

АБр. 9657. Од суда општине вар Београда. 14. Августа 1892. године.

7. Наређа. Општински суд примећује је: да се разни одпади покупљени са ђубришта, као што су: коске, старе ирне хартије, стакларије и тоне подобно осе по самим варошким трговинама и улицама ради продаје. Како је ово противно санитетским прописима о одржавању чистоте која је једна од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вар. Београда позвав чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитетских прописа,

НАРЕЂУЈЕ:

да се продаја и куповина оних одпадака може вршити од сада само на другу вашљачки и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по § 326. крив. закона.

Од суда општине вар. Београда 26. Августа 1892. г. АБр. 9231.

Лицитација одложење у 2 сата по подне а стрпење се у 5 часова по подне.

на дан 17. Новембра 1892. год.

у канцеларији општине суда право своје на наплату таксе — аренде — од овдашњих талатана, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

на дан 19. Новембра 1892. год.

у Пашинској кафани у улици Кастротовој право своје на напоишење песка са обала: сапске и дунавске у рошу и — ватру општине београдске, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

на дан 20. Новембра 1892. год.

пред Будимка кафаном на великом тргу, цубок од стоке кланице, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

на дан 21. Новембра 1892. год.

пред Будимка кафаном на великом тргу, плаћење на великој пијаци, за 7 месеци и 12 свакојих месарница, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

Лицитација почеће у 9 сати пре подне сатим продужити у 2 по подне и закључити у 5 часова по подне.

Услови за сви ове лицитације могу се видити сваког радног дана за време канцеларијско у књиговодству општ. суда.

Од суда општине варошн Београда 3. Октобра 1892 год. СБр. 17396 у Београду.

При грађевинском одељењу суда општине вар. Београда у Пашићевој кући (Марјена пијаца) држаће се усмене лицитације и то:

I

На дан 13. овог месеца од 9—12 сати пре подне за грађење једне куће и крова над баскицијама код основне школе на Вароши, и једног кућишта код основне школе код Саборне цркве.

Кауција 180 дин.

II.

На дан 13 овог месеца од 3—5 сати после подне за грађење једне стражаре пиварских магацина на Сави.

Кауција 200 дин.

Кауције се полажу у готовом новцу или државним полицама.

Ближи услови, предрачун и планови могу се видити у грађевинском одељењу суда општ. вар. Београда сваког радног дана у време канцеларије и при лицитацији.

Од суда општ. вар. Београда ГБр 2076 и 2077 од 10. Октобра 1892. год.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(са списком предмета)

држан 27. Августа 1892 год.

(списатаг)

— **Председник.** Комисија је радила на тоне послу, али још није готова са извештајем. Постарају се, да то што пре буде.

— **Радисав Драговић.** зна да општина плаћа за поћне стражаре извршр и остало и с тога то треба што пре решити, а комисија је нала пешто испитивала, па с тога нека и каже то.

— **Марко Велизарић.** Ја мислим, да комисија, која је ту ствар студирала може да изнести одбор тим пре, што се приближава време, да се то сврши.

— **Андра Одавић.** Пашао сам једно канско наређење из године 1861 у коме се вели: ако би која општина у Србији нала ставити полицији на расположење новчана средства на поћне стражаре, она ће то и учинити и онда ће поћни стражари стојати под командом исте. Ако се сад овај члан доведе у лесу са чл. 36 закона о општинама од 1889 год. који вели, да се о личној и имовној сигурности нарочите у општини води основе браварју, и једног кујишша код основне школе код Саборне цркве.

Кауција 180 дин.

II.

На дан 13 овог месеца од 3—5 сати после подне за грађење једне стражаре пиварских магацина на Сави.

Кауција 200 дин.

Кауције се полажу у готовом новцу или државним полицама.

Ближи услови, предрачун и планови могу се видити у грађевинском одељењу суда општ. вар. Београда сваког радног дана у време канцеларије и при лицитацији.

Од суда општ. вар. Београда ГБр 2076 и 2077 од 10. Октобра 1892. год.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(са списком предмета)

држан 27. Августа 1892 год.

(списатаг)

— **Председник.** Комисија је радила на тоне послу, али још није готова са извештајем. Постарају се, да то што пре буде.

— **Радисав Драговић.** зна да општина плаћа за поћне стражаре извршр и остало и с тога то треба што пре решити, а комисија је нала пешто испитивала, па с тога нека и каже то.

— **Марко Велизарић.** Ја мислим, да комисија, која је ту ствар студирала може да изнести одбор тим пре, што се приближава време, да се то сврши.

— **Андра Одавић.** Пашао сам једно канско наређење из године 1861 у коме се вели: ако би која општина у Србији нала ставити полицији на расположење новчана средства на поћне стражаре, она ће то и учинити и онда ће поћни стражари стојати под командом исте. Ако се сад овај члан доведе у лесу са чл. 36 закона о општинама од 1889 год. који вели, да се о личној и имовној сигурности нарочите у општини води основе браварју, и једног кујишша код основне школе код Саборне цркве.

Београда стара управа вар. Београда, онда на основу тога ни писмо должни, да дајемо кеше та новчана средства ни пре, што дајишша надзима, за које нема довољно новца да их подигне као што је на пример одржање чистоте улица предохране од колере, јер је то нарочито стављено у дужност општини чл. 36-ком тач. 1. који каже, да се о чистоти зарони стара општина. Ми смо јакле били једногласног мишљења да одлажемо то давање новчаних средстава полицији, а тако је дакле мишљење и записнике.

— **Председник.** Молим вас сачекајте извештај комисије. Чује се: добро сачекаћемо га).

У последњој седници пролином општ претреса, којим траже управа водовода да се набушавање цеви уступи Клиџ Буди за 10 динара. Разлоге на основу којих управа водовода тражи подмеја је и ја вас молим да их чујете.

— **Бока Нешић** не види овде извештај управе водовода о томе, шта њима набушивање цеви, него друге. О тога је за то да се одвоје тај рад Буџиџу.

— **Коста Главинић.** Господо, овај посао нора се извршити и него жеља извршити ако управа водовода у режији или предузећах које буде тај посао повеpeн.

Тај је посао скончан са опасношћу и он се не може повернти на једном другом предузимачу до онога, који је започетио и цела, јер иначе сваки би други предузимач морао гарантовати за целу водоводну мрежу, где он буде бушио, а то би каџиџа написала хиљаде пута веће него посао који се има извршити.

Јест, господо, цела нагледа да је велика али треба имати на уму шта он има да изврши. Он има да ископа рупу, да пробуши цев, да нанести гарнитуру, да затрпа рупу, да кадрнише и да гарантује за цело време, да које се гарантује за водоводне цеви, да ће бити у добром стању. Сем тога он има да удрита то у план и има за овај посао да положи каџиџу као гаранцију. Цена ова рачуна се у среброј а сем тога он стоји у обавези да нора по овим ценама да посломе врши до 1 Јануара 1894 год. јер послови

---

3. Грађанима вар. Београда.

Поводом заразне болести колере, која се сем Русије појавила и у Немачкој, Суд општине варошн Београда старајући се брижљиво о здрављу својих грађана, а у жели да грађанство буде потпуно спремно и готово за суслућају ове болести, изврши је до данас следеће санитетске мере, као предходне:

1. Набављено је 5000 килограма 99% карболне киселине, која даје 100·000 до 130·000 литара раствора за дезинфекцију, јавних места, основних школа и т. д.

2. Набављено је 3000. килогр. галеџа, која је такође препоручена од министарства унутрашњих дела, као дезинфекционо средство, које ће се употребити нарочито за дезинфекцију пушница, помијара и јавних места.

3. Усвојено је да се употреби за дезинфекцију и вречно млеко, које ће се у случају потребе сирљкати о трошку општинском.

4. На тржалишту поџиву се бараке за колеричке болеснике и то са свима потребним споредним зградама.

5. Набављен је известан број ћивџија и упуства противу колере и ове ће се ћивџе раздати одређеним комисијама, општинским позорницима, а и осталим грађанима, који буду суделовали у вршењу санитетских мера противу колере.

6. Одређене су разне грађанске комисије, које обилазе домове рани прегледа нечистоће, но поред тих комисија врше прегледе и општински лекари, а грађанству је објављено, како треба одржавати чистоћу дошова и т. д.

7. Наређен је од стране општинских лекара преглед свих оних оскудних стаиова, који су шкодљиво по здравље људства и предложено је шта треба урадити.

8. Врши се дезинфекција нужаје, фијакерских постаја и осталих јавних места.

9. На новом гробљу спреми се канера за секцију и потребне стваре набављене су, ради констатовања секција, сумњивих смртних случајева.

10. Врши се дезинфекција станица железничког и железничког стајалишта, а наређено је обрађа се пажња на дољење путнике и њихов пртљаг, као и на дезинфекцију царинских одељења, где се стварн долазећих путника прегледају.

11. Обрађа се пажња да се не продаје зелено воће, и на све остале предмете, који ће могли шкодљиво утицати на људско здравље.

12. Забрањено је продавати рибу на зеленом пенцу и тако исто и торбарење са рибом по улицама а дозволено је продавати само живу рибу на Сави и Дунаву.

13. Забрањено је заватање воде са нечистих места на Сави и Дунаву а дозволено је да се узима вода само са општинске цуне на Сави која црпи чисту воду из дубине сапсне. Поред тога отворен је потребан број поних чесама поред Саве. тако да од сада в Сављани пићу чисту и здрану воду из новог водовода.

14. Наређено је да се баци бубре само код Карабурме у Дунав, а сва досадашња бубришта ван су затрпана или се затрпавају према санитетским одредбама.

15. У бари „Венеција" направљени су поп каквли који одноде сву нечистоћу у сапски канал и тако је сада тај од њихала постојећа сирад уклоњен.

16. Поред дућана затрпавају се такође рупе у којима се задржавала нечистоћа нарочито услед поплаве.

17. Разделата је сапна основним школама потребна количина талпе, крчи и кар-

могу до тога доба да се продуже. Управа водовода нема довољно материјала за спајање и тај предузимач често пута мора да чека на материјал, јер је материјал поручен, само није стигао и посао се мора обуставити, те је с тога предузимач изложен многим незгодама, с тога вам управа водовода и препоручује, ове цене као повољне, јер проценат у режији износи 20%, као од ове цене.

— **Миља Петровић** пита, хоће ли се цео овај посао од једном радити или после расписивања улица.

— **Коста Главинић** одговара, да ће се једновремено радити као спајање кућа са водоводним цевима дате је је једном предузимачу и избушивање, а онакве другом.

— **Јона Нешић** после објашњења г. Главинића тражи да предлог надзорне комисије.

— **Коста Главинић** чита тачке уговора, и вели да предузимач мора да их поштује.

— **Вељa Тодоровић**. Управа водовода нанела радове и каже да може бити за општину штетно, ако се тај посао ради у режији, јер може прећути цео а то онда пада на терет општине а ако ово прсне код Булија, он ће одговарати за штету. ни ово се о томе питању обавештавали и нашли смо да ће он одговарати ако цев прсне, но неће одговарати само онда ако то буде по себи. За даље мисли да треба да се објави конкурс и да се види ако ли ко овај посао јевтиније ради или не, па ако неће онда да прихвати понуду Булојеву и мисли да нема смисла да немамо своје приватне решење те да не зависимо поводи грађанству да мисли да смо ми ово исход руке дали и да смо могли добити јевтиницу понуду.

Председник. вели, да што год општина пре сприча набушавање цеви, и спајање са кућама она тим пре долази до редног експлоатирог свог прихода.

Ако се продужи то овако радећи у режији, онда општина ни оволико уложена капитал нема никаква приход а ни грађанство нема воде, а то је сваштно велики добитак за општину, код ће она тај посао што пре спричава. Дајући овај посао на пароду приватном предузимачу ми дижемо руке управи водовода, да она може тражити друге послове, који јој се непрестано разбија са спајањем кућа, јер више то мала ствар, свакоме, који спаја кућу са водоводним цевима. комисија треба да прегледа кућу, плаи и да му одреди цену за употребу воде а ту је потребан велики надзор, те да се што у тај посао не увуче лакше, како после не би тражили велики општину каште је то тако утврђено. Даиле, сви разлози су у прилог овога. да се овај посао може дати приватном предузимачу на пароду.

— **Р. Драгозић**. Мислим да треба имати пере у водоводну комисију и њен предлог усвојити.

— **И. Ђорђевић**. Мислим да то и сад треба да ради водоводна комисија.

— **Коста Главинић**. вели да је надзорна комисија нашла прав пут цену од 28 дин. понуђену и казала: ово је скупо и прескупо и ми не можемо предложити одбору да усвоји понуђену цену, него да управа водовода врши овај посао у режији, докле не добије повољну цену. Она је направила спајање са 600 кућа са водом и сад је предузимач Булој понудио 10 динара. Надзорна комисија нашла да понуђену цену треба прихватити, јер је то у интересу општине, а с повољној лицитацији не може бити на горе. јер ако буде нешто више него што би сам посао коштао, Рад овај износе 35 до 40.000 дин. а кућица биће око 40.000 дин. јер предузимач мора да кућицу за све цене.

Ја бих желео да видим, који је тај предузимач, који би тај посао под таквим условима примио.

Комисија нам предлаже да уступите свом предузимачу бушење, што ако је он и по нижој цени, а гарантује за цеви као и то да их доведе у уредно стање.

Тај човек који се прима да буши цеви, он има највише рачуна да најбоље сприча тај посао, зад за њега и гаранције, јер ако која цев услед бушења прсне. он мора да је плати иначе би то било на штету општине. Ту је дакле општина у добитку.

— **Соломон Азриел** мисли да се овај посао другом не може дати, него овоме предузимачу.

— **Вељa Тодоровић**. Као год и г. пред седник и ми тражимо, да се посао што пре сврши и општина има отуд прихода, само што хоћемо да се уступа њеном броју предузимача. Лицитација да буде кратка и сприч се за 10—15 дана. Буде ли цена скупља од ове у режији, ни ћемо радити у режији.

— **Милан Капетановић**. Од цене од 26—27 дин., свакако се сад на 10 дин. Јеотиније се не може тражити. Што се вели, да ће предузимач добити 20%, ја и право је. Деси ли се случај, да материјал не дође на време, најмањи радници и настојници чекају, а штету сноси предузимач, исто тако ако би и цев прсла. Управа водовода и не би хтела да нас задовољи што ће у води и с тога, што има и многе друге дужности: прегледање планова, предрачуна и др. ово разводења воће.

— **Стеван Чађевић**. Распистрао сам настојиште, шта кошта бушење оних цеви, и они ми рекоше: за једна партија од 3 чо цева коже да избуше 10—15 рупа по 8 дин. копање да искључимо, дакле Трошкиј и кошшало би 120 дин. Сад узмемо ли да једна партија сприч 15 цева ио 10 дин. — то кошта 150 дин. а но 8 комта 120 дин. По том рачуну, Булој би добио 80—90 дин. дневно на радњике и надзорнике С тога ја тражим, да се овај посао ради или у режији, или ако се да лицитацијом, то да се да нашим људима, а не г. Булоју.

— **Шеф Тодор Селесковић**. Г. Чађевић вијашо је да је своје доказе пред питањем надзорнике радила која су на томе послу. Све његово техничко резоновање, и знање, баскарно је на прочаљу надзорника. Моје пак мнење о овоме основано је на искуству и техничком знању које ја имам. Ако добро нашли да су подаци г. Чађевићеви основани на прачкој канцелаторији шлосера него је он о овоме питао, поузданије од мојих, онда ја остављам г. Чађевићу да тај посао и надгледа и надзор води, јер ја то оволо знатим нећу!

— **Мата Јовановић**. Г. Чађевић нашао ако да је водоводна комисија довела неке странце а међу тим она је употребила наше људе али не може с њима све да уради јер не мема довољно. Вели даље да је Булој тргонац чоек. То је истина. Али то је тр-

бола за дезинфекцију локаза, пушиика и дворишта школских и т. д.

18. Да би се буџре на пароми могло што брже износити, Суд општински дозволио је и другима (осим концесионара) да могу буџре износити на таквим колима да се буџре не просипа по улицама пароми.

19. Направљен је под капија код клапације, тако да се сада добро одлива нечистоћа на клапације а капија и капал испирају се водом из новога подвода.

20. У ноћарској улици затрпане су све проваљије у којима је било равне нечистоће, а у целој тој улици направљена је нова канализација са олуком, те је сада и та улица са свим чиста.

21. Поред горе предузетих мера од стране суда општинског, непрекидно се предузимају и остале друге мере које се као потребне показују, а да би се све то што успешније предузети могао суд општински одобрио је и раније преко **30.000 динара** за разне мере рада сузбијања кућних болести а нарочито буџре.

Свима овим предходним мерама, општински је суд за сада учинио само што му је стизало у дужност у овом погледу. На грађанству пак остаје да и оно са своје стране а нарочито да дезинфекцију својих кућа, дворишта и клозета, а нарочито буџре, које се налазе у њима, врши по упутству суда општинског, а не да се буџре износе на улице, где се оне разносе и разлажу, те тако и даље шире заразне клице.

Суд општински моли грађанство, да му у овом погледу у свему помогне, јер ће само тако моћи успешно радити на сузбијању кућних болести, а нарочито буџре.

Из канцеларије суда општинског вар Београда 30. Септембра 1892. г. Председник суда, **Јован Ристић**.

Секретар, **Ђ. Ђорђевић**.

ІС. Одборник г. Милан Капетановић предлаже, да се општи председник општине да може направити све наредбе државних власти и стално комисије за предохрану од колере, што се односе на сузбијање заразне болести, колере, не чекајући решење одборско.

По саслушању овог одбор је решио, овлашћује се председник општине, да може направити све наредбе државних власти и стално комисије за предохрану од колере, односно сузбијања заразне болести, колере, не чекајући на одборско решење. као и да чини потребне додатке реда направљена местних наредбо.

Издатак да падну на терет партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове. (72. напредна састанак 21. Септем. 1892.)

говаи које је умео да доведе страноца, да доведе водоводну мрежу од толико километар', трговаи које је умеле да нађе сировине радиике и да набављиваае цеви и да одржа у исправности функционисаае цеви за које он гарантује.

Даае говоре се о државу лицитације и о одлетаву овога уступаша. А што? Водоводна комисија пасела је јако разлоге са којих мисли да јој треба одлажити послове око водовода. Она држаи ову одлаживу за то што она нма да надзирава тај посао и што нема довољно техничких снага и но надзор и за руковођеае. И пре је објашњено да цева Буги — ја не дизерара знатно од цеае коју кошта општину овај рад, јер, господо, кад би се уračунало и надзор општинског инжињера и све, овај посао општину скупае стаје него поштo га Буги пуди.

— **Коста Гавриић.** Он има да одлона земљу више цеви, изврши бушеае, намести гарнитуру, зову има сам довели из слагалишта, да изтрка земљу, да удрка сан тај рад у плаи и да за доброту посла инлоки кауцију. Све то, господо, кошта новаца. И кад се све то прорачуни онда нуино да ће он знати и 20 од сто проанлазна према цени новчана разл у рожиј. Који хоће да рачуна, нека све уае у рачун и нека не говори на памет и не пита иследе руке радиике о опоме што они у своју неповиј. Радиик је могао да каже г. Чађевићу што је хтео, на зар да он, као техничар то тако лако прими и употреби као неправа доказа против грађена комисије.

— **М. Капетановић.** Мислим да треба да поклоимо најскреннје своје повереае управи водовода и жали, што је управник ставио у питаае овај предлог и што се разлази у мишљеву г. Чађевића.

— А. **Одавић.** Овде је пало питаае о повереву водоводној комисији од стране одбора. Ја држим да томе нема места.

Кад би било неповереаа, ми не би одбрали предлог водоводне комисије о утрошку 3—400.000 дин. за набавку материа. Ви се сећате да сам ја изнео бој другу једну понуду за 100.000 дин. јевтиницу и над је одбор чуо жишљење г. Селескопљево којом препоручује ону скулау машину, одбор је ту набавку одобрио

У осталом, ми нисмо овде за то да само признамо ово што нам водоводна комисија предложи. Она има једно к ни можемо нашти друго жишљење и шта је с тим ако ће сно ни нема њен предлог и одбили? Разабе за уступаае г. Буљу, што је умерена цена.

— **Ст. Чађевић** попово тражи да се држи лицитација и држи да рад водоводне комисије подлежи критици.

— **Ђ. Нешић.** Чаласни да пије тако велика зарада, као што мисли Г. Чађевић, те да је корисно да се ово уступи г. Буљу.

— А. **Одавић.** Ми тража да жерујемо комисији зојој смо поверали и за нашо неће ствари. Ако би случајно било какве омашке, ја у те не жерујем кема прави комисија а не ја. сад кад сам јој церовао за 300 000 дин. жеровању јој и на 30.000.

Усвајате ли ово пошто нема одређени жишљења? (усвајамо).

Данашњу седницу закључујем.

Држан 31. Августа 1892. год.

Председник. Пошто има довољан број одборника да се може почети рад, отварам одборску седницу и молим да чујете записник прошлог састанка (секретар прочита).

Има ли ко да примети на записник?

Бока Нешић. Само ће се говори о томе Кенигу стоји: са пажетањем гарнитуре 10 и 8 дин. и т. д. Ја не знам да је о томе тако решено, а знам да је решено да буде по предлогу водоводне комисије.

Председник. Има места где треба да се напише, а има где не треба. По томе ће се и цена знати.

Има ли још да примети што на записник? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја се).

Стеван Чађевић. Господо. Сирашам пажњу на незаконитост. Ми смо решили, да се уступи Буљеу, на бушеае цева а ње држала лицитација, а на основу закона о лицитацијама онакви послови немогу се уступати без лицитације.

Ђ. Нешић. Ја знам да смо имали прилике да хитне ствари решавамо без лицитације, па г. Чађевић није приметио.

Председник. Ја мислим да се ово не односи на ову ствар пако што г. Чађевић вели. Други је ствар кад се подиже каква грађевина, школа и т. д. ту има смисла закон о коме говори г. Чађевић. То је моје жишљење но овој ствари.

Стеван Чађевић. Кад год сам ја био у одбору и приметио неправилност или какву радњу која се не слаже са законом, ја сам увек правио приметбе, да неби требало тако противно закону уредити. Кад пак ја нисам био у одбору онда на мене не лежи одговорност.

Андра Одавић. Но мом мишљеву држим да је жишљење г. Чађевића по овоме сасим умесно. Односно онога што рече г. председник да ми кад хоћемо да правимо какву згради тражимо одобреае од г. министра неће бати тако, јер ми не тражимо одобреае него радимо по закону и закон каже преко те и те ствари одбор решава.

Милан Капетановић. Не стоји баш тако као да нема никакве лицитације. О овој ствари баш је била лицитација и ако се сећате ту је било неколико лицитаната и цена је била 27 дин. Ми смо онда казали да водоводна комисија ово ради у режији, како би сазнала шта је права цена. Она је радила и каже да кошта 8—10 дин. Сад један од ранијих лицитаната јавио се с понудом и каже, да тај посао кошта 10 дин.

Стеван Чађевић. Овде, господо, није реч о томе зове ли г. Мих. Грађевина да решава о овој грађевини или не. Закон стоји код свих Министрава и земаљских власгина. Овде је питаае је ли законита радња или неје и то зна о зојој смо решили у равној седници. Као што сте видели, ја сам навео стан и члан. закона но коме мислим да је решеае незаконито. Тако сам ја и до сад назад чешио за ово 20 и неколико година од када сам дошао на жишнер. А што преди за државу, преди и на округ и за општину. По може схватаву лицитација се мора држати и несме се посао дати испод руке.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном историјском таблицом)

(Текст награђен правом академичком наградом општине београдске.)

ИЗЛО:

Спиридербег је пред Сфетлима изгин.

ДЕО ДРУГИ

(ОД СМРТИ МУРАТОВЕ ДО СМРТИ СКЕНДЕРБЕГОВЕ)

ГЛАВА ПРВА

Смрт Муратова. — Долазак Мухамеда II. на престо. — Ускоци Скендербегови. — Завађе Модрени. — Пакао Гаврила и Хелиодора. — Пакао Дабрани-пашин.

Ко што смо видели у прном делу ове књиге, не могаши за читавих пет и сто и с преко сто хиљада војске, наудити ништа Кроју, Мурат се ари крају октомбра 1450. голине беше спаратао у Једрене — престоницу своју.

Остатак те године преседе он у неким познатијим послованма, а нарочито у спиаваау стаье, што се беше породила међу Димитријем и Константином, синовима Јована Палеолога, који умре пошле тамане (1449.) 28. октомбра.*)

У исто врше он оженн и сина свога Мухамеда њеру Суљеман-бега, кнежньом од Сулиарје. Веселе свадбене свечаности готово до самог краја декембра. Онда се Мухамед повратн своју државу у Магнезију.

Месец дана после тога, на једном острву једренског језера — ошшљеном месту своји забава — умре Мурат у четрдесет деветој години, по што је читавих тридесет часло и славно владао.

То је било 2. фебруара 1451. год.**)

Сни његов Мухамед дошао је то тога по сле трећег дана. Глас му донесе курир чу његова Муратова везира, Халил-паше. Мади султан пођше одмах арапског коњица и пошшавши: „Нека иде за мном ко ме воли", појаха Галиполу. После два дана непрестана јурења, стиже на мету, па онда, сасвекшши и остаду прагну још два дана, пошље у Једрене гласника, да објави народу његов долазак.

„На путу свеснна хитше са свих страна гомилао, да пиди новоге господара. Везира, бегдербеја бесова, уленика и неиси каидоше преда њ. на коњма (9. фебруара); за тим, на једну милу од града, сјакане са њих и поједне испред њега пешице. После по мале хода стадоше, кланувше, на онда на једанпут зајурише сви скупа, у знак туе због свога шетнва она; сви сабе на коњу, смешя суае своје с пажовима и оружи ни руку да је дубе. За тим пратна појаха опет и отиратя га до серајя.")

Сутра дан, у присуству везира и свих великодостојника младе се султан поше на престо. Поздрн се из тим с Халилом и Исак-пашом, који пређе беху уорси, што је

*) Phrantzes. Histoire de Scander-Beeh, стр. 121.

**) Ducange. Histoire de l empire ottoman. I. стр. 220. Напротив, један грчки Византијац зове ову годину историјску и Скендербегову. Но ако је сигурно од јела и вероватно умро сам Кроју на треће септембра, дан сигурнији по свему падаше 1450 (Ducange ibidem. Anonymus Barrii circa annnos dinidium, quinto, postquam obsiderit oppidum Croiam, mortuus est. De Vita etc. стр. 1385). Исто тако ни за времена рата међу и у љубе Муратове, јер на сигурно нашем спрашаше, а ни свом месту чак и нарочи рата, да му је баш ова освајања и нет годна.)

*) Ducange. Histoire de l' emp. ottoman. I. 1. стр. 221. Paginet C., Hist. de Scander-Beeh, 186.

А. Одавић. Кад је питање покренуто са стране закона, молим да прелазиш узму реч.

Вељa Тодоровић. Молим да се ово питање да на студију једној правној комисији. Ако она нађе да је решење правилно — онда нека се ово напрши нашим обуставим.

Бока Новаковић. Ја сам престао на ово уступање посла без лицитације тим пре, што се то изузетно може чинити по закону и код других грађевина.

Љуба Јовановић. Ми смо имали неколико случајева који нам могу послужити као претходни пример. Држа се н. пр. лицитација и показе неповољан резултат и ми пред надлештва на лицитацију. добијено и најскупе понуде па једну од њих одобремо и лицитацију одбацимо. Од над сам овде било је више таквих случајева и ово је исти случај. И овде је држана лицитација на износе цене 26 и 27 дин. а ми их не одобрили и над долазе понуђач и траже само 10 динара, па зар да ну не одобримо.

А. Одавић. Мислим да можемо да останемо при нашем решењу или да се поново у њему каже је на држаној лицитацији биле најповољнија понуђена цена тога и тога од толико и толико а узимајући на уз ове цене и ону у понуди, одбор налази да је она врло повољна и одобрава је.

Председник. Прелазиш ли сам на ово? (Чађевић: ја сам противан!) добро; остали су сви за.

А. Одавић. Молим да се што пре сврши са позидом за одвун железницу Кара Марковићевог на насипање баре.

Председник. Ставр је пред директором пиљиверског одељења који је на одсутству и чим дође ја ћу поажурити да се ово што пре израчуна и изнесе, а ово што нам да се израчуна није мало.

Инжињер Смедеревац. И ја имам да је ставр спремно и да је одређено колико ове године треба да се насипе.

Андра Одавић. Ја примам ону жалбу г. председника и молио бих га само у томе да се то изнесе у првој седници. Ово тим пре, што ни је сам г. Карамарковић онако давно: једна страна сврха даје му 45 хил. динара и мора да се пакта 12 хил. на подзор.

Председник. Усваја ли одбор ово што г. Андра каже? (Усваја)

Стеван Чађевић. Сећате се да је овде 17 Августа одобрена држава лицитација за каладрмисање Сарајевске и Фрушкогорске улице и то је решење уништено на обе улице. То ја сад не видим овде.

Председник. Има.

Коста Б. Мијајловић. Овде у једној седници решено је о каблаци сена за општинску потребу по 5 п. од кила.

У општинским новинама не стоји ново, него нешто покупује да каку по којој је цени дати. Ако је тако онда би требало одредити лицитацију. Треба да се каже онако како је одбор рекао, а не онако.

Председник. То ћу исправити, а није ни било поната да је тако у новинама објављено.

Председник. Изволте чути уверење (Чује се: објављује се суд да то нада) Усваја ли одбор ово? (Усваја)

Сад изволте чути изештаје о одређеним осама: (Инжињер прочита изештај за осу у улицама: Кастриотовој, Пролетерској. Доситејевој и једном делу Топличиног венца.) Сва су сагласна. Усваја ли одбор? (Усваја)

У статистичком одељењу одобрао је одбор за сам држао једног дужинисту. Сума одређена за његову плату направила је и треба да продужи овај посао. Молим вас да одобрите једна накнадни кредит од 500 динара. (Одобрава се.)

Окружни одбор, у споразуму са ином и уједно нашег овлашћења, узео је кућу код кирију за седму аукционску команду за 200 дин. месечно, и послао је и закључени уговор. Ово нам саопштавам ради знања.

Јона Нешић. Код општина нашла би кирију за ову требала је и општина да види ту кућу.

Председник. По прикедбама главне контроле треба да се исплата од некога Антона Сиса тишлера више примљени 4.80 дин. Тај се Антон није могао пронаћи, па се нора та сума расходовати. Молим да то одобрите. (Одобрава се.)

Сад има реч г. Капетановић.

Милан Капетановић. Господо за ону воду

*) Шишкин, Ист. стр. 235.

на просто давају био дошао и с њега дижу? био убачен (1443. и 1445.), на онда наређа, да му се отад сахрани с највећим почетом и великодушношћу.

Али нему се при свем том није пишао чинило, да му је од просто сз сним обезбеђен. Та закономте Мурагом сни од енергије сановите, Ахмет, који још беше на сиси, могаше му с временом постати страшном препоном, у толико више, што је он баш сад само једне робиње. Тако што дакле он није смео допустити и с тога заповеди сину Евреносову — Алиџи, да га удави у купељи. А да га овај после не би могао где проказати, он сутра дан убије и њега.*)

Док је он тако ухлађао с овог света сне оне, који му на над могаху постати опасниме, дотле му и европски владаоци почеше један за другим слати посланике, да му честитају долазак на престо и уједнс да и с њим утврде пријатељске везе, које наиђају дотле с оцем му.

Први од њих баше легати Константина Драгаша, грчкога цара, и брата његова Димитрија, пелопонеског деспота; за тим дођоше посланици града Дубровника, на онда

*) Шишкин, Ист. стр. 235.

влашки, галатски, родски, ћепонски, хиоски, митиленски и на послетку угарски.

Све ове Мухамед дочека њима лепо и пријатељске; са свима њима подесно уговоре; свима поклони прима, који им ни беше дао отац његов. Једино с Карамањом не мота проћи на миру.

„Ибрахим-бег, кнез карамански, наследи да млади султан, који већ давнут беше оцем сувише слабим за престо, не ће још бити у стању да одговори високом позиву, поникли да ће сад моћи повратити области, што му беху отете за оца Мурагове. Он посла у Керчијеи, Алиџи и Менгеч (Mentesche), истичући на јакше наследнике тих земаља, да истакну своја права на њихове престоле, Мухамед поверо врховно заповедништво у ови рату новом гувернеру анатолијском, Исак паши, на онда пођоси и сам на бојиште. Али чим стиже у Аччер (Akscher), дође преда њ посланици карамански, да га замоле за мир и да му понуде руку вечеше њери. Мухамед пристане на њихове молбе и тако се успостави мир између њега и сних суседа, западних и источних, и на почну и на мору.**)

(Наставиће се)

*) Шишкин Ц., Историја стр. 195. Поређење ће наћи у овако тачан завод: ово (у свакој бици) сам мислио, док сам нашао Абдул Абдул-Кадирову Историју. Ms. Vien. fol. VII., стр. 255.

Када пеланшани арбанаски дознаду за смрт Мурагову и за долазак његов, још веома младога сина (који му бијаш по пуна двадесет-година) на престо, паваше још јаче него пре на Скендербега, да одрина обећање и да се ожени кћери Арнјанитовом.

Не могући се више опирати њихову вољавољному, Скендербег пристане на посљетку и тако склоби би проглашена 26. априла*) те (1451.) године. Андроница тада не беше више од 23, а Скендербегу ово 48 година.

Дан њихове свадбе би прослављен с највећом пошпом. Сви окољни владари и великаши нам дођоше сами или послаше изасланике, да честитају младенцима. Алфонс, краљ посла к томе још и тако сјајних поклона, да их Скендербег једва сиеде примити. А и над их прама, прими их с том погодбом, да и он њему да што у замјену за њих. Истина та замена његова не би пишано онако сјајна као добивени дар, али беше јуначка, каква је њему и приличила. Коња, оружје, заставе, робови, ето то он посла пријатељу у Напуљ.

(Наставиће се)

*) Шишкин Ц., Историја стр. 195. Поређење ће наћи у овако тачан завод: ово (у свакој бици) сам мислио, док сам нашао Абдул Абдул-Кадирову Историју. Ms. Vien. fol. VII., стр. 255.

се довољава свиме године. И с тога треба та ма и непотпуна штампарија те да кадшто у чему да оправимо исправке. Што се улица тиче ми још нисмо довршили нацрте шанце али то морамо учинити. За писање до 600 дин. треба да се одобри. (Одобрава се)

Љуба Јовановић. Мени се чини да такви књига без плана вароша не би много вредила и ја мислим да треба у њу уврстити и план вароша с назначеним улица.

Јоза Нешић. Ја немам ништа против и потребе је да се приступи изради тога нацртања, али ја не видим у овоме што нам је подесније за увиђај, тазу тачност (чита поједине ставе). Чује се: Има то напред.

Стеван Чађевић. У општине статистике Београда над се мисле да ће моћи бити готова?

Председник. Ја не могу то да вам кажем унапред због тога што, јер се сад ради на послу о пописи.

Ст. Чађевић. Тражим да се статистикон доња вароши нарочито и рађење по квартовима и предлажем комисије да ово понуди.

Председник. Услед дворње власти: општинске и државне помоћу је, заиати све то, али нема се и за то старати.

Ст. Чађевић. Ја сам тога мишљења а и другови да жене исто тако да се одреди једна комисија која ће направити програм шта ће ући у нацртавши те да буде што потпуније.

А. Одавић. И ја сам за комисију и предлажем Љубу Јовановића, Чађевића и Капетановића. (Чује се: и Селесковића и Одавића.)

Председник. Примате ли да буду сиси пет чланова? (Пристајемо.)

Др. М. Т. Лебо. На подлетог нам плаца, како ће та њихта адреса бити уређена видећ се, да ће забучни списак бити по именима а не по презименима. Међу тим држим, да је нешто од нас плаца прилике, да се увеје како је забучни списак по именима не практичан. Пре свега имена имамо више једнаких по презимена, поред тога по презименима лакше је нечи поредења лица у списку и с тога што имамо плаца имена, која се различно зову а и можиму са разних презимена и ако једно исто име означавају н. пр. Атанатије, Танасије, Тана, Анастас Настас, Јелена, Дена и т. д. за то би било мишљења, да забучни списак у књиги адреса буде по презименима а не по именима. (Чује се: да о томе прочеди комисија.

Председник. Данас је била осертана лицитација оних 60 резолвера, што је одбор одобрио да се набави и од тих понуђача комисија је успоставила понуд Марковића и Илића.

Бока Нешић. Тај понуђач у неколико је скупље од осталих, али комисија је успоставила да се једна систем набави и то онај какав има лондонска полиција јер гарантује за годину дана фирма Марковић и Илић. Један револвер са кубуром кошта 24 дин.

Председник. Одобрава ли одбор ову набавку по изнесеној комисије? (Одобрава)

Овде има неколико молаба, којем се тражи милост изванредне природе. Барта Кал удовица општ. чиновника, који је радио у инжинер. одељењу, остало је са сирти своја са 4—5 ситне деце и моли за какву помоћ. (Чита молбу).

Мића Петровић. Ја сам за то, да једном за сегда да то милост, а назано ни сам за пензију.

Бока Нешић. На против ја сам противан мишљењу г. Мићанов. Овде је у питању удовица једног општ чиновника за кога тврде тре одговорна, да је био кадар радени и на пензију сувељу, да наши чиновници имају пензије са своју сировад, ова да се да њој месечна помоћ. (Чује се: Да јој се да 20 дин месечно).

(Свршиће се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НОВА ПРИПОВЕТКА Ч. МИЛАТОВИЋА

ТРОШКОМ КОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

ИЗЛАЗИ ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ

РАЈКО од РАСИНЕ

ПРИПОВЕТКА С КРАЈА XVII. ВЕКА

написао

ЧЕДА МИЛАТОВИЋ

У овој своји најновијој приповетки наш угледни аклемик Чед. Милатовић, пишо је слику једног младића са села — од Расине Рајка, — који, напојен витешким духом српских народних песама, иде прам витеза „без бојазни и прекора“, стављи себе у службу ослобођења једно грчке, која је дошла роботна код једног потурченјака. Одлазност чистота карактера од Расине Рајка гирало је запослу, целом српски осећај осећа грчке и бљеви душу Србљанку, целом поштовању за част и образ рајка се покретно-ћу изванредна витешка. Крој ове приповетки је оживљавајући дух српске песме и српског живота, — и четвори ће с пуном пажњом читати и уживати у Рајку од Расине.

Дело је елегантно штампано на финој хартији и има 15 штампаних табака. Цена 2 динара.

Може се добити у Београду: у књижарници Вед. Радовића и трговци Јеште Павловића и компаније, код њиху тамне комисије.

Продајница даје се пристојан рабат.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

на кварторе: Савамалски, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од себе и кућне или мање дућана са собом . . . . . 0·75 д. д.
2. Од две или три собе, са кућном или већег дућана са магазом . . 0·70 д. д.
3. Од четири или више соба са кућном, од кошаи са кућном, од гостионице са кућном без штале . . . . . 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски.

1. Од себе и кућне, или мање дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом . . 0·60 д. д.
3. Од четири или више соба са кућном, од кошаи са кућном, од гостионице са кућном, без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892 год. АБр. 9449.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За сваљене нуж. кредитора за кошаи, балетаи и т. д. од представе до . . . . . 30 д.
б) За сваљено са кошаи и кошаи за 1 кошаи . . 5 д.
в) За сваљене кошаи (кредитора) кошаи једа . . 2 д.

II.

а) За играчку у двораи I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За играчку у двораи II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За играчку у двораи III-ог реда 5

III.

а) За сваљеваку на дан . . . . . 5—1.
б) За разне простоте и показивање кошаи, дечаи . . . . . 5— д.
а) За кошаи и играчку . . . . . 5—15 д.
г) Цирцуе од представе . . . . . 5—20 д.
д) За забаве „Тиволи-Таиги“ т. ј. (кошаи, сваљеве и представљаве) од вечера 5

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ће плаћаи поједини Суд засебно.

V.

На воду на свечеиј пуиаи.

а) Буре од 5 кошаи . . . . . 6 дин.
б) Буре од 9 кошаи . . . . . 9 „ д
в) Буре од 9 кошаи . . . . . 15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

а) За чишћење димњака (димничара) без разлике на спрашке . . . . . 2 д.
б) За чишћење шпорета . . . . . 2 д.
в) За уградњу . . . . . 4 д.
г) За оправку уваиа шпорета у гостионици 6 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . . 2 д.
ђ) За чишћење простог димњака 1
е) За чишћење чуњака до 2 м по метра дужине са кошаи . . . . . 1 д.
ж) за чишћење чуњака од 2 м по метра ау дужине од једне забаве . . . . . 2 д.
з) За чишћење димњака (димничара) без разлике спрата . . . . . 75 д.

II. ШТАМПАЊЕ НУМЕРАЦА И КУЋНИЦА:

а) Од кубног метра . . . . . 1 д.
б) Од плоче . . . . . 5 д.

IV. ПОСТАВЉАЊЕ:

а) Мирез за плаиће за годину дана . . . 3 д.
б) Обавезнице шиљаоцима шиљке стране . . . д.

V ГРОБЛАЊИЦА:

а) Гроб за одрас . . . . . 1 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мали гробиаци . . . . . 0·50—2 д.
г) Велики гробиаци III реда . . . . . 99·60 д.
д) Велики гробиаци II реда . . . . . 99·63 д.
ђ) Велики гробиаци I реда . . . . . 684·37 д.

VI. МРТВАЧНА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . 20 д.
б) Мртвачка кола са одделима за два коња 24·2 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . 30·0 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·0

УРЕЂЕНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Београдска Општина Београдска — Народна штампарија Народног Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 43. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за страни новац на годину . . . 9 дин.

Недеља 18. Октобра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нека сваки уплаћује по општинске суд а оно корисницима на грађанима
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ОБЗНАНА

Да би се сопственици кућа могли погађати са инсталатерима за инсталисање водовода по кућама као и да би се Управи Водовода уштедео преглед предрачуна, Управа Водовода наредила је нацрте најновијих уређаја за најпотребније радове при инсталисању. Према томе, неће бити потребно, да се Управи Водовода подноси предрачун на преглед, већ само планови за инсталисање. Међутим Управа Водовода, на нарочиту молбу сопственика кућа, примаће и прићи бесплатно преглед предрачуна, само што је готова и свака друга обавештења грађевинску дазата.

ЦЕНОВНИК
за
радове при инсталисању водовода у кућама заједно са материјалом.

1., Један метар танке цинковане цеви од поцинког гвожђа, набавити, положити и где је потребно са кукама за цеви утврдити или до 0.30^{m} у земљу (подрућу) увозити и затрпати, заједно са потребним радовима, као што су лужени, пагланди (муфови), упрезници, делови и друге:

За цеви, грла од 13^{mm}	— $\frac{1}{2}^{in}$	дин.	2.70
„ „ 20 „	— $\frac{3}{4}^{in}$	„	3.20
„ „ 26 „	— 1 „	„	4.20
„ „ 33 „	— $1\frac{1}{4}^{in}$	„	5.55
„ „ 39 „	— $1\frac{1}{2}^{in}$	„	6.60
„ „ 45 „	— $1\frac{3}{4}^{in}$	„	7.80
„ „ 52 „	— 2 „	„	8.90

2., Ако се поцинку у земљу или зграде у дубини од 1^{m} испод површине, онда за копање потребног рова са затрпавањем и вишењем просталог материјала од 1^{m} дужине дин. 1.50.

3., За сваки 10^{cm} дубљег копања од 1^{m} дубине, додаје се цени под 2., још на сваки метар дужине по дин. 0.15.

4., За квадрирање обичне квадрие у песку или цигланог патоса, 1^{m2} дин. 6.80.

5., Глазину славину за затварање и испражњавање целог водовода у куће, набавити и наместити између гвоздених цева (без зелењавања):

комад за грло од 20^{mm}	— $\frac{3}{4}^{in}$	дин.	7.00
„ „ 26 „	— 1 „	„	10.00
„ „ 33 „	— $1\frac{1}{4}^{in}$	„	17.00
„ „ 39 „	— $1\frac{1}{2}^{in}$	„	25.00
„ „ 52 „	— 2 „	„	34.00

6 Спојну славину (Durchlassventil, Durchlaufhahn) набавити и наместити између гвоздених цева.

комад за грло од 13^{mm}	— $\frac{1}{2}^{in}$	дин.	7.00
„ „ 20 „	— $\frac{3}{4}^{in}$	„	10.00
„ „ 26 „	— 1 „	„	13.50

7 Месингане плоче за дуварове (Wandscheiben) набавити и наместити између гвоздених цева, према величини и простајој или лепшој изради:

комад за грло од 13^{mm}	— $\frac{1}{2}^{in}$	дин.	1.— до 3.—
„ „ 20 „	— $\frac{3}{4}^{in}$	„	2.— до 4.—
„ „ 26 „	— 1 „	„	2.50 до 5.—

8., Славину обичну за точење воде (Zapfventil), набавити и наместити;

комад за грло од 13^{mm}	— $\frac{1}{2}^{in}$	дин.	6.00
„ „ 20 „	— $\frac{3}{4}^{in}$	„	8.00
„ „ 26 „	— 1 „	„	10.00

9., За пробијање (бушење) зидова до 0.60^{m} дебљине и зазиђивање тих рупа, са радом и материјалом од једне руше по др. 2·50. Ако „ „ дебљи од 60^{cm}, онда ће се за сваки 10^{cm} веће дебљине плаћати још по: дин. 0·40

1. Примедба: Ако се цева полажу у налиле у зиду (versenkt in Mauerkanäle.) или испод патоса од дрвета, цемента — бетона — по засебној погодби; исто тако и за оние напаљивање зидова, за молерске, фарбарске, тапетарске и декораторске радове.

2. Примедба: Ако се земља не може одих до поциног рова сместити, или се копање мора вршити у камену или у води по засебној погодби.

3. Примедба: Све се цене разуме са радом и материјалом, као и са свима споредним пословима, потребним за инсталисање.

Објављујући ценовник, управа водовода чини пажљивим оне, који ће буду погађали са појединим инсталатерима, да су цене у у њиме изложеном ценовнику најнеће (најскупље), које инсталатери могу тражити за радове у ценовнику побројане, дакле да инсталатере могу и треба од тих цена извести процекат до попусте. Инсталатери немају права да од сопственика кућа траже нарочиту накнаду за друге споредне послове, који при инсталисању долазе, као израду шахта или плаца за инсталисање, грађења предрачуна, вршење пробе и т. д. јер су сви ти споредни послови урачунати у цењама за побројане радове у ценовнику.

Исто тако, управа водовода нимало чини пажљивим сопственике кућа, да погодбу закључују писмено (у виду рачуна) и то тако, да инсталатер јамчи бар годину дана за доброту израде и материјала.

Бр. 2470.
22. Септембра 1892.
Београд.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Управа водовода донаша је да се неки од овлашћених инсталатера за инсталисање водовода по кућама, буде појединим сопственицима кућа, да им израђују планове њихових зграда ради инсталисања водовода и за израду тих планова траже од сопственика куће нарочиту награду.

Управа водовода опет обавештује сопственицима кућа, да они за израду тих планова нису дужни никакву нарочиту награду давати инсталатерима, већ ће сопственик куће дужни да поднесе управи на ове планове, већ је то дужан недостни дотични инсталатер, коме сопственик куће уступи инсталисање водовода, или за израду тога плана инсталатер нема права наплаћивати никакву нарочиту награду.

У исто доба управа водовода јавља опет сопственицима кућа, да ће у тому изуће недеље обављати максимално цене за извршење инсталисања по кућама.

Бр. 2450.
18. Септем. 1892. год.
у Београду.

Управа водовода.

ОБЈАВА

На основу члана 70. закона о непосредном порезу, порески одбор за град Београд поноша све грађане и грађанке града Београда, да од данас па до 15. овог месеца поднесу своје поцупене пореске пријаве за разрез кореза 1893. године, које ће на реверс предавати пореске одељењу у згради код „Хајдук-Вељка“, а непоцупене пријаве добијаће сваки у своме стану.

Пријаву су дужни учинити:

а, за малолетнике, душевно болесне, расипнуће и масе у опште, — њихов старалац, заступник и бранилац;

б, за оне, који нису у месту, њихове делиоце, помоћнике, пуномоћнике или њихова природна или законити заступници; но ако који сопственик оних пена, а сам не учини пријаву, онда ће пријаву учинити закупац на пеня пореског одбора, а ако ни закупца нема, општина ће га пријавити и уписати;

в, за све правне личности, друштва, еснафе, фондове и т. д. — управници тих завода или њихови заступници;

г, за жену или децу, — муж, односно отац;

д, за мање, њихове гаиде који их замењују (види чл. 61. помен. закона).

У пријави мора бити тачно забележено:

1. Кварт, улица и све зграде;

2. На шта се зграда употребљава;

3. Годишња кирија, а предност ово, ако сопственик сам седи у њој, или за моја део стана у коме сопственик станује;

4. Године старости, које је веро и чији је подаиак, али ово са доказом;

5. Имена и године пуполетних чланова породице и цела имена свију чланова скупе.

Сви који мисле да се користе чл. 56. закона о непосредноме порезу, нека тачно и с доказима поткрепе своје наводе.

Сваки који је личног пореза ослобођен већ раније, нека то неизостано у пријави назначи.

Ко по овој објави не поступи, према томе ће се применити чл. 97. помепутог закона.

Обр. I.
1 октобра 892. год.
Београд.

Председник пореског одбора
за град Београд.
Милов. Р. Маринковић.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

76. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

5. Октобра 1892. год.

Председнику председнику г. Милов. Р. Маринковић, од одборника сви: г. г. Н. Х. Поповић, Ф. Васиљевић, А. Јовановић, Н. Поповић, Р. Дрекић, М. Трнавски, К. Петровић, А. Ј. Одавић, Ст. Чађевић, Т. С. Новаковић, М. Марковић, Др. М. Т. Јовић, В. Ж. Нешић, М. Јовановић, С. Аврић, М. Вељковић, М. Кајгановић, М. П. Бошњак.

I

Прочитан је записник одборских одлука од ове године 2. Октобра 1892. год. и примљен је без икакве измене.

II.

По прочитаку акта истражног судије за пар. Београд АБр. 10.405 и 10.425, и акта Управе пар. Београда АБр. 10.418, који се тичу упућења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Михаило Давичић и Михаило Стевановић познати, да је Светозар М. Нешић добрег владања и скромног имовног стања.

III.

Председник износи одбору на вишекратне молбе; који се чувају уверења о сиротном стању.

По прочитаку тих молби СБр. 17.731, 17.788, одбор је мишљења, вишеструке, да се суд предходна уверења о имовном стању Данице Ј. Цинцар-Јанковића, за тек седи дај пуд тражено уверење, да се Драгутину Михаиловићу може дати тражено уверење.

IV.

По прочитаку извештаја попеременитана за одређивање осе у појединим улицама ГБр. 2247, и 2248, одбор је одобрио, одређене осе у улицама: Чобанској (улице VIII и Змајевој (улице VII.)

V.

Поводом питања одборника г. Ђорђа Ж. Нешића, председник саопштава одбору извештај грађевинског одељења, по коме је кућа Јована Гагоровића у кнез Лазаревој улици саиздана по регулационој линији

Одбор прима к знању овај извештај.

VI.

Поводом молбе Аранђела Илића ГБр. 1846, да му се да линија за подизање зграде у Лесковачкој улици, — грађевинско одељење опшг. београдске предлаже, како да се тражена линија Аранђелу Илићу да и на који начин да се изведе прослепше XVII улице.

По прочитаку предлога ГБр. 2137. одбор је решио, да се да линија Аранђелу Илићу и да се прослепше XVII улице изврши, онако, како је у таиди под 2. овога предлога означено.

VII.

По прочитаку извештаја рачуноводства СБр 17.786, одбор је решио, да се дуван у Фенерџијској улици бр. 1, када под закуп Јеротију Михићу тезалиту од 24 двадесет четири динара месечно од 1. Октобра до 31. Децембра 1893. год. према његовој понуди.

VIII.

По прочитаку извештаја рачуноводства АБр, 10.396, о набавци стала за кварт паромак, одбор је решио, да председник општине са два одборника прегледа понуђену кућу Павла Цветковића на ако не одговара потреби оглашење се да други потражи и погоди је на о учињеним известити одбор.

IX.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2227, одбор је решио, да се одобри накнади издатак од иест хиљада седам стотина три динара и три гаре динарско за више извршене радове преко предрачуна и једна на основној школи на Дунавској кеји.

Више овај има наиста на терет партије одређене за изградњу те школе.

X.

Одборско повереништво за преглед опшг. рачуна извоси свој извештај о прегледу касе управе опшг. трошарине.

По прочитаку тога извештаја АБр. 10569. по коме је каса трошарине исправна, одбор је примио, овај извештај к' знању, с' тим да се у опшг. поминама обзнани.

XI.

Председника подноси одбору акт еспиза месарског АБр. 10.270, који се изказује благодарност општине Београдској на учињеној помоћи ово пожњавања основних патоница у Прат, раде усавршавања у занату.

Одбор је примио, к' знању ову пијану благодарност.

XII.

Председник износи одбору за решење молбу Анто Алексића којим моли, да шљунак пролева

БУРАЏ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Темат награђен правог академичког награде општине београдске.)

мото:

Скендербег је орао Оплашка земље.

После свадбе ноју младенци заједно, да обиђу сву земљу и градове, те да својим очима виде, како ни подавши живе и како се с њима поступа. На путу сваки дан су доченани с овацијама и с великим одушевљењем. А како и не би. Та народ не беше видео господара својега већ више од две године, а сад ето дошао, да му он сам дође, на још крунисан ловорикама!

Сматрали тако на грашице своје према Македонији, Скендербег се задржа неко време у Доњој Дибри, и, извјући да је то оно место, преко које непријатељ увек упада у Арбанију, одлучи да га утврсти што боље може. Беше ту поиисов један брег, по имену Моарисе, с кога се свколина могаше на далеко прегледати. То уважисше, дакле, изборе он, да на њему подигне једну тврђаву*), којој би готово једенпи задатком било то, да путњем топовским обзи долазак непријатеља, чим би се он, на ма одакле појавио. И над му пријаци и стручни људи одобрише намеру, наложи одмах да се она и диже. За тим јој постави за команданта Гојка Стреза, синовца свога**), с четири стотине појеника и с неког артељерије, а сам пође натраг Кроју, где се, готово у исто доба беху појавиле Барболомије Еперанијо, и Димитрије Базилико (Босиљковић?), послапици цегови, који наскоро по свадби беху отишли нази у Рим, да му се захвале на честитању и поздрављу.

*) Ријеч је ова вазда се зна и данас баиту оном месту. Ово име налазе се и Пројат Дуки, подижући на том Кребенцу и на врхове по планини пуна кашеље Дибре и Охридског Језера. Geographie 89., Oberalbanien etc. 592.

**) То беше сад Стрезкиа (Стрезе), господара од Бадине, и Бандине, рођеног сестре Скендербегове. Ta. Нерф. Спс. ариоо-ревиште, 606. Вијести за ово Јеорје Стрезе, дао то бих сувше стати, што не-о нашао бих и бољих извора, — као Итаијан, који изнашао имена „Теорге“ то нисам да је ово погрешке с именом „Ђорђе“. — Утврдо буде ретко, да Гојко Стрезић Скендербег је у Мидрији постављао Аа в команданта. стр. 14.

а сад се враћали с радосним гласовима, како је т. ј. нама било веома мало, што му их је Скендербег послао и како им је обећао, да ће их он и у будуће увек помагати, колико само буде могао.*)

Остатак год. 1451. протече за оних без и нама знатнија дела и — као и почетак — у потпуном миру. Али Скендербег познавајући двоимене непријатеља свог и суседе, да ће га то мировање његово могло преварите. Он је зато добро, да Мухамед не ће на за живу главу препустити на једне године прилике а да му се не освети. С тога прекре свом сталом и у опште свом вештином и свом намеђу својом, да утврди државу и то боље и да је спреми за свако, па и најстрашнији поход његов.

На као што нама, од прилике маја месеца, беше саиздао Модрису у Доњој Дибри, тако и ове године заточке једну тврђаву на гребену Редомина, на Јадранском Мору, јер му цело пријорје не беше баш пиком утврђено а било се бојати, да Турци у својим упадима не почну долазити сад чак и до морске обале, што је у стварн доцније и било.

*) Шишић О., Letopis etc., стр. 290.

кладиште улице: Кастрагову и Пиварску дотераним каменом за свог власника.

По прочитању те молбе АБр. 10567 одбор је одлучио, да се предходно одреди која ће се улица и каким каменом у 1893. год. калдрмисати па тек поглосна да се дађу за израду путних лицитације.

XIII.

Одборско повереништво изабрато у седници одборској од 17. Августа 1892. год. ради прегледа и лицитаје односно крчковне луке Стеванија Дамља за потребу касарне Савамалског, подноси свој лицитај.

По прочитању тога лицитаја АБр. 10.298-одбор је решио, да се овај лицитај у свему прими, с тим да се ауђа Браће Крсмановића звана „Хотел Европа" уме под кирију за сезоне тај касарне Савамалског за три године од 1. Новембра 1892. год. за годишњу цену од четири хиљаде две стотине динара према пазној изуди од 22. Јуна 1892. год.

Кацију за ову зграду до 1. Јануара 1893. г. да се плати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове а у будуће, да се овај издатак стави у буџет расхода опште. београдске.

XIV.

Председник изнеси одбору на решење молбу Јована Антонијевића члана суда, који моли да му се општ. нас конорар за вршење послова благајника управе водовода, поред своје редовне дужности.

По прочитању те молбе АБр 10570. одбор је решио, да се Јовану Антонијевићу члану суда за тачно и савесно вршење дужности благајника управе водовода која писмена пазначена и награда у хиљаду динара, на терет партије за грађевне подводе, с тим, да дужност ову има вршити и после свога до даље опредбе.

XV.

Председник изнеси одбору на решење молбу Алексе Павловића, који моли, да му се да каква награда за кречењем месарских арендаи и других такси, поште је ово радно поред своје контролорске дужности.

По прочитању те молбе АБр. 10568. одбор је одлучио, да се ова молба изнесе на решење онда, кад се буде решавало о наградн осталог чиновништва за ревносно вршење службе, с тим, да се овој молби придружи и изјештај о кретању прихода што ће је молилац преузимао.

77. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

30. Октобра 1892. год.

Председавао председник г. Мнлос. Р. Марковић од чланова суда био г. Јов. Антонијевић; кнеговски помоћник г. Коста Чутић, од одборника г. г. Н. Х. Поповић, Ђ. Димитријевић, Ђ. Дреновић, М. Ђорђевић. Свет. Ристић, Коста Петровић, Димитрије Гојић, Филип Васиљевић, Ђорђе Недељић, С. Аврамја, М. Марковић, Мадош Трошкић, Мих. М. Ђорђевић, Коста Д. Гавровић, Ж. С. Новаковић, В. Н. Поповић, М. Вељковић, Д. Дамњановић, Милош Ђорђ, Пеш Тихи Капетан Спасоје, Андра З. Одавић и Милан Калогеровић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. Октобра 1892. год. и у одлуци КЊБр. 815 учињена је допуна да се лицитације обаве благовремено и да се при решавању води рачун о јавној лампи.

II

По прочитању акта петрашког судије за нар Београд АБр. 10.525, 10.563 и акта исљедног судије за Београда АБр. 10.457, који се тичу уверења о владању и имовном стању имених лица, одбор је изјавио, да је Никола Симјановић доброг владања и слабог имовног стања: да су му Петар Лапић и Димитрије Јанковић и Павле Устојановић непознати.

III.

По и очитању молбе Михајла М. Поповића, бив. начелника министерства СБр. 17929. Драгутина Д. Михајловића, обућара СБр. 18074, којим траже уверење о свом породичном односу, одбор је изјавио, да се Михајлу М. Поповићу може дати тражено уверење; да се Драгутину Д. Михајловићу да тражено уверење тек кад изводе нестоно и његових сведока потврде још два одборника општинска.

IV.

Председник изнеси одбору на мишљење молбе којим се тражи уверења о сиротом стању.

По прочитању тих молби АБр. , 10.497, 10.572, СБр. 18.147, 18.087, 17.933, 17855, одбор је изјавио, да се суд предходно уверн о имовном стању молилаца Луке Павловић, Младенка Ђ. ића, Милутина С. Стапковића, Наталије Михајловић, Мисе зов. Радосава Јовановића, Ђорђа Стевановића и Катарине Стевановић, да тек онда да им нада тражено уверење.

V.

По прочитању протокола лекитације, ГБр. 2282. дршане 7. Октобра 1892 год. за израду кола на пренос болесника од заразне болести, одбор је решио, да се израда оних кола уступи Каралу Сиву, од. по укупној цени од хиљаду седам стотина осамдесет девет динара према прописаним погодбама с тим, да Сиг има положити прописану кауцију за овај посао.

VI.

Председник саопштава одбору изјештај деповатора на интерелацију г. Ђорђа Ж. Нешића одборника упућену у седници одборској од 2. Октобра 1892. АБр. 10.491

Одбор је одлучио, да се повереништво за преглед депозитне касе увери из књига о наплаћивању депозитора.

VII.

Одборник г. Раденко Драгошић предлаже да с учини пресуђујство у напајивању такси месарске.

Одбор је одлучио, да одборско повереништво прегледа и претресе питање о слободном плаћу стоке и продаји меса у Београду, па поднесе одбору на решење свој предлог о измењама и допунама. За повереништво изабрати су г. г. Раденко Драгошић, К. В. Михајловић, Мих. П. Бошчић, Никола Х. Поповић, Гаврило Ђурић, месарски надзиратељ г. Рас и један мирени лекар општински. Представници основа месарског изјављење се у седници рада савета над повереништво на потребно зиће.

VIII.

Одборник г. Андра Ј. Одавић саопштава одбору, да се много неуредности дешавају на карантину на железничкој станици.

Председник нареди, да ће о овоме известити сталну комисију за предсрану од колере.

IX.

Председник саопштава изјештај управе водовода на интерелацију г. Мих. П. Во чића, одборника о разрешењу надзорне водоводне комисије, учињену у седници одборској од 2. Октобра 1892. год. АБр. 10.488. Поводом ове интерелације одборник г. Коста Д. Гавровић, чији надзорне водоводне комисије подаже одбору оставу целе водоводе комисије изражујући да су га на то овлаштали остали чланови.

Међутим у Једрену влади султан већ у двадесет-другој години повлашћене све особине, које му и доцније, кад постаде најстрашнијим осијатем свеговни, бише главном пратом. Беше то бутала и подмукло човек; осиећа на његовим успиха не беше никада, и а кад бе се појавио, последицом је његовом биле увек какве пресуда на смрт. Стрепаше од духа, то му беше најомиљеније и најсвеће оежање. Беше пресвални љубитељ красоте и великолепности, али и пред најмањом опасношћу умео је бити равнодушан и хладан као стена. Бувак, неуморан, сталан у предузећима, славољубив и интелигентан подједнако, страшне непријатеља неправде и суревде, ако нему неку пиле у рачун, с јом нуто других узвишених и несвојих особина, кто знаа беше неке непријатеља Скендербегових, који имађаше да упорности ако свет своји основа.[1])

Али доиде. до пот. године 52., он још не беше учвио ни једнога похода на Арбанију. Дочне касиеро његово с остатком османитске државе гонаху га упорно, да оставе Спендербега на миру до боље прилике и да му се освети тек доцније, кад питање о Цариграду буде већ коначно решено. Ну на

[1]) Paganel. C., Hist. de Scander-Beeg. 144—5.

исиуну годину и по таког мировања — и ако решење помешутог питања не беше још ни започето — он је промени свој мишљење, и с почетком лета г. 52. — кошла и једанпут под утицајем својих хоџа — одлучи, да и сам окуша срећу против Арбанаше. Која беше задала ову његову за нешуних седам година раније јада по све друге, за свога му трпиише јада по све друге, за свога му трпиише јада по све друге, за свога му трпиише дезеетодишњег царевања. А над ну ову последицу је испаде на руком, он учини и други, ну и тај не иного срећније.

Познатних докумената, којима би се ова два похода потврдила, неје досад нађено ни у којем архиву, ни узнајући у погледу то, што њих помишу сва сва трза оригинална биографа Скендербегова, можемо с потпуданошћу тврдити, да их је доиста било. Ну због оскудице у аутентичним изворима — ако што и нало чак рескосно — ми не смемо говорити ни о једном од њих с каквом детаљности, у толико наше, што се помешуте тројица биографаа у прилаку целог тока ових догађаја битно разилазиу један од другога. С тога ћемо помешути само то, да је по бесиномом писцу прва био год. 52. јула а други вдуће (53.) априла месеца[1]; за тим, да је, по истоме писцу, прва експедиција пала

[1]) По Верансиусу прва је био год. 51. а друга 52.

для шефа — Талуса и Хамза пашу?) а другу само једног — Добреши-пашу, и, на послетку, да се Турци у оба похода до ноге потучени. Јесу ли ова детаља помешутих биографа веродостојни и којега су од тројице најистинитија, то ће се моћи расправити тек с временом, ако се т. ј. кад буде нашао који аутентичан извор из тога доба и о тој ствари, иначе ће, кисимо, код извора којима смо се ми служили, а најбољи критичар с чистом савешћу тешко моћи рећи коју више, но што смо их казали.

ГЛАВА ДРУГА

Пад Цариграда. — Потпобље арбанаша под Београдом (Београдом). — Мос отпадање.

Од времена кад Турци, под Орханом (1326.—1360.), прво пут прелазе из Азије у Европу до год. 1451., т. ј. до доласка Мухамеда II на престо, ја влади прва четири Орханова наследника (Мурата I, Бајазета I, Мухмеда I и Мурата II), трчко се царство и у Европи и у Азији беше веома сувало. Тражиј, Тесалију и део Бугарске

[1]) Барлеције и Рагі Шнеет ни једну ствсти на какво Талусо, или колику било другога.

По прочитању извештаја управе водовода, који се је интересант задовољно, одбор је решио, да се остатка надзорне водоводске комисије не прими.

X.

Председник заиметава одбор, да је суд општински састављо пројект буџета општинског за идућу 1893. год. и да ће га предати одборском поверенитву на претрес.

Одбор прима к знању овај извештај.

XI.

Председник саопштава одбору да су рачуни општински за треће тромесеће ове године сложени и зонова одбор да их прегледа.

Одбор одлучује, да одборске поверенитво за преглед општинских каса прегледа ове рачуне и о прегледу извести одбор.

XII.

Председник предаваје да се уме у службу општинску још један рачуновођитељ, кошто је седаван захтев прегледаном ранијих општинских рачуна заједно са изналажном главне контроле.

Одбор одобрава предлог председника с тим, да се плати осим рачуновођитељу с тог седмест динара месечно која надлежи из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XIII.

Председник извештава, да родови у статистичком одељењу захтевају више радне снаге на предаваје, да одбор одобри предлог од хиљаду динара, одакле би се радници потребни могли плаћати.

Одбор решава да се на умножавање радне снаге у статистичком одељењу дода потребна кредитних послова одобри кредит од хиљаду динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XIV.

Одборник г. Др. Марко Т. Лазо моли, да се прилози решавања буџета за статистичко одељење на идућу годину подноси одбору извештај о успесима у року тога одељења.

Председник извештава да ће се спремити и тим прилозом подлога извештаја о раду и успеху за сва поједина одељења општине београдске.

XV.

Одборник г. Милан Калетићевић тражи извештај о погрешом случају што се пре неки дан десио за општинској грађевини на дорћолу.

Одбор је препоручио председнику, да о овоме случају изнесе подробан извештај од грађевинског одељења општине београдске, на ги саопшти одбору у пројој идућој седници.

општински послови

— **Добошарина.** Као што је недавно Београду познато, општина београдска никала је добошке и добошаре, помоћу којих је објављивала своје званичне наредбе и објаве и давала их је приватним лицима на послугу кад су хтели из сопствених побуда да распродају своје ствари У овом последњем случају општина је у своју корист наплаћивала извесну таксу.

Тако је пре кратког времена уступлен општ. добош Бели Дачу, да помоћу њега распрода свој еспап. Управа пар. Београда сазнав за ово забрани распродају еспапа помоћу општ. добоша наводећи, да се то коси са законима и интересима државним, пошто се по закону о таксама, такса добошарска има наплаћивати у корист државе. Осим тога решењем својим од 26. Септембра Бр. 16.927, забранила је општ. београдској да у будуће може напаћивати добошарину у своју корист, задржавајући уједно решење одбора општинског од напријед, на основу ког се решења ова такса и наплаћује и на основу ког је овај приход ушао у буџет општински за ову годину.

Општина београдска сматрајући овај поступак управе пар. за незаконит, жалила се државном Савету и државни је Савет спор овај решио у корист општине бео. градске овим својим решењем од 5. Октомбра 1892. г. Бр. 3239.

„По жалби Суда општ. београдске против пародбе те Управе од 26. Септембра т. год Бр. 16.927, којом је управа, на основу чл. 83. зак. о општинама задржала од напријед одлуку исте општине од ¼. Новембра бр. год. АБр. 3590. о наплати извесне таксе за добошарске таксе, над општина свој добош даде приватним лицима под најам, од кога је приход општини узела у свој општински буџет под бр. 114 прихода суму од 1000 динара и Државни Савет тај буџет одобрио. — Државни Савет расматривши као жалбу Суда и акте овог предмета тако и анализирајући односна законска нарећења од 1838. до 1890. године нашао је:

1.) Да државне власти, парочито полицијске, имају добошаре за ширење јавних продаја или објављивање својих наредаба и да за те напаћују таксу по закону о таксама (тат. 15.).

2.) Да су оне дужне да ставе општинама бесплатно своје добошаре.

3.) Да општинама ни једним законом није забрањено држање добошара, и да на противи њихова радња јавна пиаскуле, да их и морају имати, и

4.) Да приватна лица, кад на слободним побуда ирме јавну продају свог имања, не морају од државне власти тражити добошара но томе га могу узети и од општине ако га она има, но цену пошто се погоде у ком случају приватном лицу стоји на вољу да траже где је јефтиније, па и од државне власти, која ће онда напаћивати таксу по закону о таксама а у корист државне касе.

Према свему овоме, Државни Савет на основу дуте раније Височајшег решења од 30. Октомбра 1853 год. ВБр 754 (зборник VII стр. 117 и чл. 83 закона о општинама) и с погледом на члан 57 свога наслованија решио је: покитиша се поменута пародба те Управе а одобрава се одлука одбора општине београдске о напати добошарине од продаје кад ирме приватна лица на сопственим побуда, а сама тражња под најам општинска добоши не искључујући овим и употребу државног добоша, кад би то приватна лица сама потраживала: с тим, да управа о овом Саветском решењу одмах извести и дотична општински Суд.“

---

*) Та беше умна Сулејманка, сама Бајазита I. Од ваздање у Цариграду и Мухамед да му је ће свитло, беше обдаре каћата Византинаца на 500.000 аспри годишње

у Европи, Малу Азију у Африци, неколико острва у архипелагу, леву бесоворску обалу, све то за нешто више од сто година прогута хала османлијска. Осман, предак поменуте четворице, имађаше за простонику Брусу у Азији, али већ Мурат I, унук његов, стече и то у Европи. Цариград, Лезбос, Ахаја и Мореја, то беше све што је Грчкиња сад за вазде Мухамеда II, било преостало.

Али непокорај жудњи турских султана за освајањем не могаше ништа бити доста. Поред свих завојевања која почињаше за кратко време, они беху увек незадовољни. Јадранско Море и Цариград, то беху две тачке, с којих им погледи никако не слажише. Ну до прве, — бар за дуже време, — не дођоше дуго и дуго, а и другу док освојише мораде протећи више од пола столећа.

Дошао, страшни Бајазит I Муња опседе поноситу Константинов град још г. 1391. Ну савезна хришћанска војска, која баш у исто време беше пошла в Никополу, осујети брзо опсону му намеру. А над он за тим, г. 1402., учини и но други пут исте покушаје, гоуне на једанпут на турску област силни Тамерлан или Тамур Хромн (Тимур Ленк), с огромном војском од осам стотина хиљада, те срећни случај поново поможе онде, где храброст и оружје беху остали слабом палом.

А не боље прођоше и опсаде два његова потомка — сина Мусе и унука Мурата II. Јер кад прва, год. 1410., — обог непријатељског поништва византијског императора, који мишаше место њега да подигне у Европи Урхана, сина Суџејманова, — опседе овај славни град новоге лукавог Мануило супарника и брата његова Мухамеда (I) на Азије, те Муса, и ако тек после дужег времена, мораде, као и предак му, одустати од намерена плаћа, парочито кад Мухамед пачини савез још и с нашим деспотом Стеваном Лазаревићем — Високим. На исти начин доселења се Грци ослободише и Муратове опсаде, год. 1422. (од 10. јуна до 24. августа). Јер бош кад беше најнише изгледа, да ће Турци освојити град, позову они из Караманије у Малу Азију султанова брата, петнаестогодишњег Мустафу, те Мурат мораде оставити већ у пола довршен посао и поћи на сусрет новом непријатељу.

Али Мухамед II све то не уплаши нимало. Отпако дође на престо, њему месао, да начини Цариград престоницом својом, не избијаше из главе ни дању ни ноћу. Томе у главном беше узрок његова претежна слабољубивост, али без икаква утецаја не беше ни нерасборатост и сигурно стање византијско. Док се он још бавио у Карамаији због побуне Ибрахим-бега, — о чему смо поменули у прошлој глави. — појаве се у његову логору посланици цариградски, да се пожале, како ни пенсија, обећана за Урхана[*]), неје исплаћена, и да попросе, како ће тог новца пустити на слободу и потпомагати га као претендента царског престола, само ако порта не обећа, да ће плаћати двојицом више но што беше угопорено. На ту дрскост веома везир Мухамедов, познати нам Халил паша, као пријатељ грчки, изговори ни ове значајне речи: „О несхоретни и безумни Грци! одавна сам ја прорео у ваша лукавства и ваше вазличике сплетке; последњи изнуди господар, признаће свести и бакте паран, беше вам наклоњен; али неје тако и с Мухамедом, седамнаест година господарем: ако Цариград у умаше његовој добро познатој дрскости и натреној жудњи, ја ћу рећи да Бог још не ће да спусти својих погледа на ваше гадне интрате и варалачка дела. О безумници! ти слова ни угопору што ту скоро бе потписан

Осим тога, што је управа вар. Београда против закона задржала одборско решење од извршења односно наплате добошијске таксе; — она је незаконито поступила и у томе, што је пре него што је Државни Савет пресудио суд о поступку управником, — забранила т. ј. управо горала општ. добошара са продаје есапа Беле Дајч. која је међу тим отпочета била.

Овакви својим поступком управа вар. Београда не само да је погазила закон извршујући своје немерито решење, него је тиме оштетила и општ. касу. Суд ће општински по свој прилици тражити накнаду за ово.

—

— **Ослобођени.** Истражни судија за варош Београд стављо је под кривичну истрагу и у притвор председника наше општине г. Милов. Р. Маринковића и чланове суда г. г. Јоцу Илића и Димитрија Вељковића 15. ов. мца. у 4½ часа по подне.

Луче но подне приостављени суд на варош Београд пашао је да не постоји кривично дело, за које се окривљују.

На глас о томе, многобројно грађанство испуњало се пред управом вар. Београда и дочекало ослобођене: председника и чланове громким „живиа“, „живели“... и тако допратило до зграде општинског суда.

ИЗВЕШТАЈ

ОДБОРУ ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

О СТАЊУ КАСЕ ОПШТИНСКЕ ТРОШАРИНЕ

НА ДАН 22. ОКТОБРА ОВЕ 1892. ГОДИНЕ.

Комисија одређена од стране одбора општинског за преглед трошаринске касе састала се данас у управи трошарине, ради прегледа касе и приступила прво прегледу књига трошаринских па је нашла, да у каси треба да има

I. Трошаринских повпца по одлбиту стране примљена од издавања у готову повцу динара	25.948·61
II. Од задржане плате особљу по присталици забрањена динара	1.080·50
СВЕГА дин.	27.029·11

Затим је приступила пребројавању саме касе и нашла је следеће

I. У сребру и сребрним нов. .	7.044·—
II У бакру и никлу дин. .	1.457·77
III. Према акту Управе трошаринске Бр 761. дин. . .	412·—
IV. Према акту пореског одељења за више надзиру порезу Бр. 4785, дин.	212·09

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска даваће путем лицитација под закуп следећа своја пијаца и плаца и то:

на дан 19. Октобра 1892. год.

пред хапапом три кључа пиву код Убавлића виноград, за време од 1. новембра ове до 1. Новембра 1895. год.

на дан 20. Октобра 1892. год.

пред Бајловином кафаном на топчиској пијаци, плац више чесме кнежине Љубице, за време од 1. новембра ове до 1. новембра 1897. године.

Лицитација одпочеће у 2 сата по подне а свршиће се у 5 часова по подне.

на дан 24. Октобра 1892. год.

у књиговодству општине. суда право своје на плаћату таксе — аренде — од овдашњих талитана, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

на дан 23. Октобра 1892. год.

у Пашиновој кафани у улици Кастриотовој право своје на изношење песка са обала: савске и дунавске у реону и — атару општине београдске, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

на дан 22. Октобра 1892. год.

пред Будимља кафаном на великом тргу, џубок од стоке заклане, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

на дан 21. Октобра 1892. год.

пред Будимља кафаном на великом тргу, плаћене на великој пијаци, за 7 говеђих и 12 свињских месарница, за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. године.

Лицитација почеће у 9 сати пре подне затим продужити у 2 по подне и закључити у 5 часова по подне.

Услови за све ове лицитације могу се видити сваког радног дана за време канцеларијско у књиговодству општ. суда.

Од суда општине варошп Београда 8 Октобра 1892 год. СВр. 17930. у Београду.

несу се још добро ни сасушила, а ја сто већ пашете у Азију да нас заплашите својим обичним хвалисањем. Ми несмо пашиа и немоћна деца. Јесте ли у стању да урадите што? па урадите! Хоћете ли да прогласите Урхана господарем од Тракије? проглашите га. Имате ли намеру да поновите Угре преко Дунава? нека дођу. Хоћете ли од нас да повратите изгубљене области? поступајте. Знајте само да ми од свега тога нашта не ће немати на рукам, и да ће ми бити одушевљено и ако, што нам се чини, да је у нашим рукама.†“ Ник султан, који не беше баш без бојазни од претње византијске, јер знађаше да ће пролом последицом ослобођења Урханова било то, да се земља поново створе грдни раздори, осети потребу, да што пре склони мир с Ибрахимом и да сакрије пред посланицима праве осећаје. Он их отпусти пуна пријатељства, рекавши им на растанку, да ће и сам скоро бити патрас у Једрену и да ће онда довести у ред све што се тиче Урхана и његових прихода. Али то беху само голе речи без предности. Јер братовши се у Галипоља, он обуставе одних све приходе градова струмских, који беху одређени за издржавање Урханово. За тим, још с почет-

†) Нашиас, Hist. de l'emp. ottoman I., стр. 221.

ком исте зиме, розашље свима својим, и азијским и европским намесницима налог, да му скупе што пре хиљаду зидара и доста материјала, јер је намерао да гради једну тврђаву на ушћу у Босфор — на европској обали. А с јарем марта идуће (1452.) године већ је поче и задатк. Увалд се Византијанци поплашше сад као најјаче слабостне, узвлд „цпператор“ пакоп прекидање Мухамеда да одустане од намере своје, узвлд му слане скупе дан најлепша реклп на руке: после три месеца непрестана рада на поменутом се месту већ дпгнше красна тврђава с мухамеданским полумесецом. Онда Мухамед, упрошћпв и сам остатак неке грађане на скапулане стрене а парочито на ливење топова, са самим почетком год. 1453. пође на полазпу и на своју даљпе жељену мету, на — Цариград. Од Једрена до Цариграда нема више од два дана, али огромам један топ, који Турци због грађе величине беху назвали Цпханџмом — призором спотсапи, кпћаше се тако споро, да је, да се преваи тај братац пут, требало на више пп мање но читава два месеца. С тога султан с огромном војском од двеста педесет хплада и са свом артиљеријом пђе под зидине поносита Константинова града тек 6. априла. Педесет и два дана за тим из његова стана грађи топови без престанка кулеву ватру и сапну ђулад на бедеме градске; многа напади бпше ученпсни: али Цариград беше и сувише тврд. Та од постанка свога, његове зидине беху одбиле од себе више од двадесет опсада, а неке од њих неку бпле баш много горе од Мухамедове! Ала на послетку дође и њему крај. Педесет трећега дана ударише силни Турци, одушевљени пресезањем обећаним султановим, жешће него икад дотле и бранпоци — попустише.

Тако паде и сам турску власт и Цариград — 29. маја 1453. год.

Глас о паду његову пролесе се мушпнтом брзином кроз све хришћанске области. Оволиким владаоцима хришћанским тек се сад отворше очи. Тек сад опи увидеше, ко је Мухамед и с каним ће од сад непријатељем имати посла. И зад се он 18. јуна, — уредпвши за двапест дана у новој престоници многобројне послове, које је с променом престола требало уредити, — повратп патрас у Једрене, све њих обуже грдан страх, да ће он нећи сад на њих. Али пас ће се у овој жљпви тицати само Арбанаја и Скендербег, с тога да се, после овог краћег интермецца, вратимо опет на њих.

V. Осам признаница приватних лица у предности дин. . .	2.769·64
VI. Једанаест меница приватних лица у предности дин. . .	9.447.95
VII. Призремени издатак ученици за набавку свега осталим	828·—
VIII. У сто пет признаница издато аконто плате особљу за месец Септембар	4.857·66
СВЕГА НАЋЕНО У КАСИ ДИН.	27·029·11

Према чему налази да је она каса исправна.

Комисија је дала част известити одбор о претпису ове касе у погледу примања и издавања од дана последњег прегледа а то је од 30. Јуна ове године, ово је тешко овим редом

I. ПРИМАЊЕ

Салдо од 31. Јуна 1892. године, динара .	15.054·—
Примљено од пазара у Јулу динара . . .	70.381·08
Примљено од пазара у Августу динара . . .	43.209·74
Примљено од пазара од 1. до закључно 21. Септембра ове 1892. године динара . .	26·041·01
СВЕГА ПРИМЉЕНО ОД 30. ЈУНА ДО 21. СЕПТЕМБРА Д.	154.685·83

II. ИЗДАВАЊЕ.

Од 1. до 31. Јула издато дин.	54.277·58
Од 1. до 30. Августа издато дин.	45.166·66
Од 1. до 21. Септембра издато д.	29.292·98 128.737·22
САЛДО ЗА 22. СЕПТЕМБАР ДИНАРА	25.948·61

Извештајући одбор о опште комисији је част уверити га о свом сагласношем поштовању.

22. Септембра 1892. год.
Београд.

Председник комисије
Никола Х. Поповић с. р.

Чланови
Ђорђе Ђ. Нешић с. р.

ИЗВЕШТАЈ

о количини хлеба која је потрошена на чесмама у Београду

од 16. Септембра до 1. Октобра 1892. г.

Ред. број	ВОДА ИЗ	Број дневно сати	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Општ. бунара	14·02	2,273.400	
2	Вар. пијора	24 сат.	1,343 955	
3	Бунб. пијора	24 сат.	530.070	
Свега за 15 дана јануара			4,147.425	

ТЕЛОВНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стенот. белешкама)

држан 31. Августа 1892 год.

(свршетак)

Председник. Кад би се у општини уредило, да сваки чиновник узме од своје плате по нешто, могао би се општини уштедити ове новаце и они би сами себи помогли за њихове удове и сирочад. У том смислу ја сам давно спремио један пројекат само нисам имао прилике да га поднесем на решење. Молим ове да ја сад дате њиност а после да одредимо Комисију нека ово питање проучи. (Прима се.) Даље ко дико месечно (20. дин.) Усваја ли одбор? (усваја).

Удова пок. Лазе Поповића остала је са 7 сетне деце и нигде ништа пенз. Ми би јој и нешто морали дати нешто милостиње да се та деца одрже. Колико мислите (30 дин.) Усваја ли одбор? (усваја).

Неког Милосава Стевановића удова има једно дете, које пати од болести у очима и немади ништа, па хоће да пости то дете у Бет лекарима, да види хоће ли се помоћи. За њу јавно многи људи међу којима

Кад се у Арбанији пронесе глас, да је Цариград пао а њега тим и да се султан повратио натраг старој престоници, народом њеним, као и другима околним, обузда велики страх, да ће се он сад обрнути на њих. То се јасно види из једнога одговора г-де млетачке, од 7. авг. те године, на писмо писмо Скендербегово, којим се јављаше да се пропости глас, да Турци хоће да нападну на Арбанију, јер у њему стоје ове рече: „Но што се но овоме, што јављају наши реатори у Арбанији, и из писма Скендербегова, писмног управитељу нашем дражком, треба бојати рата у овим областима и т. д.“†) Али од тога гласа не би ништа. Мухамеда, кад се враћа из Цариграда, и у Једрену очекиваху многе важне ствари. Пре свега он је имао да разгледи једанпут и старе и нове рачуне с великим везиром својим, по имаким нам Халил-пашом, а за тим да утиша неке размирице у Целезоноту, где Грци беху дошли до несуразнија и с Арбанасима и међу себе. С тога ова година, осим почетка протеже Арбанији у погибао мир. За то би нам на посл. могло бити доказом и то, што се на једног писма г-де млетачке од 9. октобра те год. види јасно, да је Скендербег 29. августа био изразио истој господи намеру да хоће да иде у Рим и у Напуљ и молбу, да га на том путу прати њихов један подавник — Петар Мардел, дежки наса, јер то очевидно значи, да је страх од Турака још у то време — с прадем августа био минеовао.†)

На како протече сва друга половина прошле године по Арбанији, тако прође и цела идућа 1454. год.. Само почетак њен и сва узнемирење исколики гласови о рату; али на томе и остаде. Са свим почетком њеним већ се знало по свој Арбанији, да се султан на некога сарема. Ну на кога, то нико неје могао рећи. Скендербег је данако нико неје могао рећи. Скендербег је данако мислио да ће на њега. То се јасно види из писма г-де мл. од 6. фебруара те године, у коме читамо, да су Скендербег и ректори млетачки већ пре тога били јавили, како Турци намеравају да ускоро на те стране с огромном војском.††) Али Мухамед по мишљаше тако. С почетком априла или с краја марта он се крене. У Арбанији и млетачким земљама на Балк. полуострву овог се

†) Ibid. стр. 98.

††) „Questian per litteras magnifici Scandarbegi et rectoris eccliesie nostrensis Albanico, se per alias multas vias intelligere Turcum cernitas esse venturum temporo isto cum potentissimo exercitu ad partes Albanie ad destructionem (fidei Scanderbegi etc.“ Ljubić L., Listine o odnosaji. itd. knj. X., стр. 37.

†) Ibid., стр. 90.

и одборници: Ђока Нешић и Мијајло Јанковић.

Ђока Нешић. Та удова има једну дечицу од 9 год. стару, па је то дете добило неку сврабу на очи и опасти не зна. Она мисли да се то може у Бечу свршити и вели да би тако отишла на ако се не би почетак дала би га у школу за следе. С тога држим да би требало прво општински лекар да је прегледа и да јој се одреди покој. (Чује се: да се повери другом. Павлу Поповићу да да своје мишљење) Усваја ли одбор ово! (усваја).

Нека Поповић Стеван син мој. Ника Поповића, који је погинуо за време бомбардовања обратио се општини за покој да може отићи у Француску да се упише у војску где су га потрали. (Чује се: Нек сеобратити министру војном). Усваја ли тако одбор? (усваја).

Данас је потекло утопор заплучено односно зеленог венца и закупца се обраћа општини да одреди комисију те да оцени зграде и да се рачуи пречисти.

Ђока Нешић. У утопору стоји, да ће општина принити те зграде по предмести ако ће буду потребне. Општина није потребно да их купује, на треба са овим правом да се и потужи. С тога сам ја противан да се одређује комисија, већ нек се утопор распише.

Ђока Новаковић. Неће бити с горег да се одреди комисија те да прочи да ли ће те зграде бити потребне општини или неће, а да се и прена утопору утеря како та ствар стоји после да се изнесе пред одбор. У комисију предајем г. г. Др. Леа, Илију Ђорђевића Радека Драгошића и Ђоку Нешића. (Усваја се).

Председник. Молим вас да одлучите општ. суд да може дати нешто од сирот наметаја школарске овој учитељици на сало школу забавити. (Нек јој да). Добро.

Управник дома за сиротиу и напуштеиу децу моли, да општина одвоји засебан плац за болницу дечију да нема мешавину са општом државном болницом.

Милан Кашетановић. Ја сам да му се да, али да не буде велики. А кад се буде давало држави нека се има на уму да се неда цео прочарски простор.

Председник. Одобрава ли одбор да се одели дожу један плац? (Одобрава.)

Др. М. Леко. У дошуну г. Кашетановића имам да додам само још то, да општинска комисија одреди и ограничи земљиште, које се на молеу устуна држави и другима за сиротиу и напуштеиу децу а за болницу на кужне болести. (Чује се нека сам председник то учини). Усваја ли одбор да сам председник одели једно парче. (Одобрава).

Састанак је закључен а трајао је до $8^{1}/_{2}$ часова по подне

Држан 3. Септембра 1892. год.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то отварам седиицу и молим да чујете протокол прошлог састанка.

(Секретар прочита).

Мато Јовановић. Ако ће сио ни усвојили да је овако решено као је забележено да се да засебан плац, то би кажнало да цео прачар који је и тако окупиран тим што се тако смешта болница, постане са сним неупотребљив за сво друго, јер ни не можемо дати један плац за болницу а и други продавати.

Настаје објашњавање између председника и говорника при чему имају учешћа и г. г. Др. Марко Леко, Ђока Нешић и Ђока Поповковић који налазе: да треба у одлуци ставити, да ће се на молеу где ће бити држ. болница за кужне болести одвојити један парцела за болницу за дечије болести, што ће комисија одредити коју председника изборе.

(Протокол се прима.)

Председник. Изволите чути тражена уверења. (Секретар прочита).

Изволите чути цене хлебу (Секретар прочита.)

Увиих се на знаше.

Изволите чути неке одговоре Главне контроле по примедбама неким (секр. прочита) (Прима се).

Као што знате, ја сам се обратио Народној Банци и тражио да отвори кредит од 3 милиона динара и она је јавила да то не може сад учинити него можда доцније. Ја сам за тим тражио да нам да за оиу јесен 200—30.0000 дин. јер би нам дошли у такву невољу да не би могли да плаћамо кове треба Она је тај захтев одбрала под оним изгодбама.

(Секретар прочита акт).

(Прима се на знаше).

Г. Др. Павле Поповић поднео је извештај о оној девојчице слепој за коју је мати тражила помоћ да је води у Бечу на доцније иде у завод са слепе. (Секр. прочита)

По прочитаиу молбе и после говора г. Андра Одавића, Косте Б. Мијаиловића и Ђоке Нешића одобрена је помоћ од 200 дин.

С. *Аврамл.* Пита, шта је било с молбом Пере Хаџи-Јанића.

Председник. Удова Пере Хаџи-Јанића није добила помоћ, јер је без деце, млада и здрава, а што је њиово има и сестру код које је.

Андра Одавић. Сад само потпомажем предлог г. Аврамла, да се у одуку седиицу изнесе.

Мића Петровић. Налазим да набавље ни резолвери нису за жељиве и да треба задржати извршеие одборске решења.

Ђока Нешић. На лицитацију су позвали сви трговци који са оним раде и пошто најодан није поднео овакву мустру, као што се зиаш, комисија је усвојила оиу понуду која одговара условима системе. Између осталих понуда било је и фирма Чортановића и кад је комисија отворила оверт нашла је да она нуди једну систему резолвера за 900 дин. каквог ту је да ли може за 20 дана да набави тај исти систем, а он је одговорио да ће то немоуће да престане. На против лицитант Марковић и Илић изјавили су да ту исту систему лиферују за 800 дин, па је после опет Чортановић казао да за оиу цену немоуће да набави. Комисија је нашла да треба усвојити понуду Марковића и Илића.

Мића Петрић. Противан сам овој набавци само за то што сам сазиао да није способно ва за оно, за шта се тражи.

А. Одавић. Ја не желим да наши жандари дођу у такав положај, да употребе оружје, а кад наступи случај да га нора употребити, он га неће употребити на 100 метара даљине, већ на 10—15. — с тога се може узети овај одобрени систем.

Др. Марко Леко. Г. Мића вели да ови резолвери неваљају, а не иапоси какве год мане. На овако просто његово изјављање не може се задржати од извршеиа решеше одборско.

Илија Ђорђевић. Ова су резолвери скупи за 24-50 дин. Ја сам очевидац да се такви резолвери продају по 12 дин. комад.

Коста Б. Мијаиловић. Моје је мишљење да се непосредно обратимо зобрканту и да нам он донесе.

Ђока Новаковић. Кад г. Мића изиоси сумиу да су резолвери добри, онда је најбоље да поновимо стручиаље да оцене. С тога сам да се задржи од извршеиа одборско решеше.

Мића Петровић. Сазиао сам да држава има резолвере на војсу. С тога не би хрљало било да покушамо да те резолвере добијемо.

Председник. Данас да се не извршује ова набавка док се не одреди стручна комисија да оцеиа оружје! (Тако је. Комисију да одреди председиик.)

Молим вас да чујете извешће грађевинског одељења о изсипању бере. (Секретар прочита.)

Као што видите, питање је у томе, да ли да се то извршн набавком жељезиице и пасипањем у ревиџи. или уступањем исте на рад предузимачу.

— *А. Одавић.* Хтело се на ове да зна, шта би коштао зубни метар пасипања средстиом предузимача а шта у ревији и шта би се више рентирало. По прорачуну излази да има да се пасипе 60000 зубних метара и вели се да би коштао кубни метар 1·30 дин. а ре пасипе се јели ово цена прорачуиена за рад под казуи ако над би општина сама својом жељезницом пасипала и Моја за мало објашиења.

Шеф инжинер Селесковић. Предрачуиска је цена изиесена без обзира на то ко ће радити — општина или предузимач с предностиом да кубни метар неће бити јевтиији од динара. Само лицитација може да се расиише под дводјаким условима: или да набави општина жељезницу на да је уступи предузимачу на рад, или да он набави и жељезницу. У прооме случају био би рад на знаи начин јевтиији.

А. Одавић. Ја мислим као и г. Селесковић да би ско још иесрпе могли да одредимо двојаку трошку која би ступила у иогледу с Карл Марковићем: пошто би нам дао ову жељезницу и то ово што је комисија нашла да треба. Од цене од 80000 дин. г. Карл Марковић ће одступити знатно, у колико сам сазиао и општина може имати рачуна да је одкупи.

Илија Ђорђевић. Налазим да ову жељезницу не треба узети, што је већ стара и иошта Карамарковића само 40.000 дин.

А. Одавић. Ја сам имао прилике да видим овде једну понуду која је дошла од једне веће из Берлина која нам стаиља 9 и по милометара шине с 2 машине и 50 вагона за 10.6080 дин. или 8840 дуката. Кад се узме у рачуи шта код Кара Марковића можемо добити за иисто нашу сумиу, ја држим да је рачуи част.

Ја сам још и ово чуо да и онај што гвоздје тоиа има рачуна да да одоливо за Кара Марковићеву жељезницу. Стручиа писам те да могу да ценам у колико је то истиниго, кан изиосни и то пред нас на оцеиу.

Мата Јовановић. Кад умем у обзир све предлоге, онда општина има рачуна да куни ту жељезницу.

Соломон Аргијел. Мени је г. Кара Марковић казао, да ни возиље да прода општини поште она хоће, само да не продаје странцима.

Вељо Тодоровић. Кад смо ми решавали питање односно те жељезниде ми смо узимали пред рачун, да ли ће општини више само насипање или да купимо жељезницу. Инжињерско одељење одговорило нам је, да ће скупље коштати насипање. Комисија је пошла да ту ва жељезницу употребљива, само да се учине поке мале поправке. Према овоме држим да ми треба да узмемо ову жељезницу особито кад г. Соломон каже, да је Кара Марковић казао, да ће дати више ни хоћемо.

Вељо Тодоровић. Мишљења сам да приликом ову покупу, а комисија нека каже, колико је право да платимо; па ако хоће Каранаковић, толико онда добро, а ако неће нашта није ни било.

А. Одовић. Ја ћу да прочитам неке радове из извештаја, које поднше г. Илија. (Чита.) Дакле види се да ту за исушење и нису употребљавани, али су сви делови ту. Што се тиче августа (чита). Дакле, знаци да изнако 70 августа за 40 хил. динара.

Коста Б. Мијајловић. Моје је мишљење ако ваља жељезница да је боље купити од нашег грађанина него од странца.

М. Капетановић. Ово је чиста изненада ствар. Да чујемо г. Селесковића, шта он мисли.

Тома Селесковић. Ви се сећате господо да сте изабрали и комисију, која је разговарала са Карамарковићем. Довољне да вам прочитам извештај те комисије. (Чита.) Дакле, ту су све гаранције за општину.

Председник. Дакле, сад шта да урадимо по овој ствари.

Вељо Тодоровић. Мој је предлог да се одреди пета комисија да она види шта ће поштати, и да да своје мишљење колико би требало платити, па то да се саопшти одбору.

Мата Јовановић. Г. Карамарковић продаје бутуре. Има прошла толико употребљивих колико нама треба. Остала би се могли употребити за разне општинске цеље. Сложио би се с предлогом г. Веље.

Јока Пешић. Не налазим да би комисија требала да иде г. Карамарковићу, него нека он дође ако.

А. Одовић. Главно је да се реши да се ова набави, а поштоће то је ствар погодбе. Ако је склапали одбор да се набави, онда треба одредити комисија која ће да ступи с њиме у погодбу.

Мића Петровић. Слаже се с предлогом г. Веље, да се пошље комисија која ће да ступи у погодбу.

М. Марковић. Г. Карамарковића треба позвати овде и ступити у погодбу. За основ погодбе служи ће нам број и квалитет нашина, шиноват, шине и т. д., што је комисија прегледала и оценила као употребљено. Ако се даје сад нека одреди цену за све бутуре. Осим тога ја мислим да би комисија требала да утврди и то, ни ће да прекуче ону гвожђурију до обале на Дубравице, ми кан предузимач и ко од Дубравице доиде. То би требало да се има да не би било неспоразума.

Председник. Ја мислим да сте вољни да оданстите комисију која је последњи извештај поднела да с понуђачем ступи преко последњем извештају у погодбу и да утврђење погодбу с имаоцем на да утврђење оно што утврди одбору на решење Пристајете ли на то? (Пристајемо.)

Старешине квартонских одељака моле да им се због развајених послова да по један практикант ради помагања у послу. (Одобрава се да се узму.) То исто тражи и нек лекара. (Одобрава се.)

Седница је закључена.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НОВА ПРИПОВЕТКА Ч. МИЛАТОВИЋА

ТРОШКОМ КОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

ИЗЛАЗИ ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ

РАЈКО од РАСИНЕ

ПРИПОВЕТКА С КРАЈА XVII. ВЕКА

НАПИСАО

ЧЕДА МИЛАТОВИЋ

У овој својој најновијој приповетки наш угледни академик Чед. Милатовић, пише је сваку једног младића са седа — од Расине Раја, — који, напојен витешким духом српским народних песама, иако прави витез „без бојазни и прекора", стаоца себе у служби одабољавања једне српске, која је доцнала роштва од једног потурчења. Одушевљен чистоћу карактера од Расине Раја управо је заносна, његов српски осећај осећа срце и бљеви дуну Србијову, његово поштовање за част и образ раина се поштовању племенитих јунака. Крај ове приповетке пеје описивањима дух српске свести и српског поноса, — и читаоци ће с правом пасадом сатати и уживати у Рају од Расине.

Дело је одлично штампано на овној артији и има 15 штампаних табака. Цена 2 динара.

Може се добити у Београду: у књижарници Вел. Валожића и тројица Јосифа Павловића и компаније, која имају главни комисион.

Продавницима даје се пристојан рабат.

ТАКСЕ

за јавно забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара со пајсањем, бакшиша и т. д. од позоришта до	5д.
б) За свирање са певачком трупом од 1 позоришта	3 д.
в) За свирање с певачи (оркестром) ангаж[ованог] лице	2½ Д.

II.

а). За играчку у дворана I-ог реда	15 д.
б) За играчку у дворана II-ог реда	12 д.
в) За играчку у дворана III-ег реда	5

III.

а) За кафеџиницу на дан	5—10 д.
б) За разно продавање и показивање позоришта, дворана	1— д.
в) За панорамије и музеуме	5—15 д.
г) Берауо од представе	1—2 д.
д) За забаве „Тонка-Тонка" т. ј. (певање, свирање и представљање) од недеље	5 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене ре писаће надлежном Суд општине.

V.

На вожу на сајмској пијаци.

а) Вуре од 5 кантн	5 дин.
б) Вуре од 6 кантн	2 „ 4 „
в) Вуре од 9 кантн	15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДЕМИЦИЛАТОВО:

а) За чамићске дивљаке (пајдашке) без разлике на стрелове	2 д.
б) За неуделан шпорхерд	2 д.
в) За уделан	4 д.
г) За осавки умиван шпорхерд у гостионици	8 д.
д) За чамићске дивљаке од два спрега	2 д.
ђ) За чамићско пролетно дивљаке	1 д.
е) За чамићски чушкави од 2 и по метра уделно са лежаја	2 д.
ж) за чамићско чушкава од 2 и по метра не уделно са лежаја	2 д.
з) За чамићке дивљаке (пајдашке) без разлике стрелове	2½ д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПЕЧЕЊАРА И ПУЊЕЊЕ:

а) Од кубног метра	1 д.
б) Од литре	5 д.

III. ПОСТАЊЕЊА:

а) Мајка на камиу на годину дана	2 д.
б) Обичанске кнубаре мајке ногу	1 д.

IV ГРОБАРИНА:

а) Гроб за дечу	7 д.
б) Гроб за одрасле	12 д.
в) Маска гробљанска	5½—2 д.
г) Вођења гробљанска III реда	90—60 д.
д) Вођења гробљанска II реда	90—60 д.
ђ) Вођења гробљанска I реда	60—45 д.

VI. МРТВАЧКА КОЛА:

а) Мртвачка кола спрега са 2 коња	2·0 д.
б) Мртвачка кола са седиштем са два коња	2·0 д.
в) Мртвачка кола коња са 4 коња	3·0 д.
г) Мртвачка кола коња са 4 коња	7·0 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварторе: Саламанске, Теразијске, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·75 н. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или неког дућана са магазом . . 0·70 н. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од касапа са кухињом, од гостионице са кухињом без шпале . . . 1·50 н. д.

За кварторе: Дерђелски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мање дућана са собом . . . . . 0·20 н. д.
2. Од две или три собе са кухињом или неког дућана са магазом . . 0·60 н. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од касапа са кухињом, од гостионице са кухињом, без шпале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1892 год. АВр. 9449.

УРЕЂИВАЊЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић.

БРОЈ 44. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 25. Октобра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати уредништву по општинској
суд, а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Непланкована писма не примају се

БЕОГРАЂАНИМА!

Још се није напунила година дана од како је ваше поверење општо поднело већину скупштинског преставништва на управу српске престонице, а она је већ принуђена да се овим путем обрати опет вама, у нади, да ће из ваше корпане потпоре добрести сву ону снагу, која му је данас потребна.

Обављена су послови, који су нам у део за спровођење садашњим нашим преставницима; нису новопа прилике, у којима они морају радити; критична су дани настали опасношћу од колере спадењце.

Радови, чије је извршење узмак жељено десетинама година, у чају се користи безусловно дозвољ гласови по неколи нашега рањења преставника, почеку се срочно напредовати, али су бази сада већином у јону напођена. Велика набавница не могле не трула на времена, да непрво ако трајање, што су за собом остављали немар и немарне већине ваздух претходника; да сводом нагодили напладе грађанима ово, што су им упропастили неки рањи општинске органи; да усталатином основе многу запутитене изворе општинске благајнице; да мудрим руковођем општинских средстава и прихода нарушину ви општинске послове рђав утицај неповољних економских прилика у земљи и земаљског кредита на страни, чињући се при вандучковом одобрењу која свако превасходности, које би била од штете по општину. Дужност поверену уставом и законима, да буде самоуправним бранак народних слобода, преставништво је ваше достојанствено вршило. Море предузете пред опасношћу колере заразе својим досадашњим резултатом свеглаје образ целој престоници према многим напредњим варошима пред свих невољних здравствених прилика, које су долго, а одавна, владале у њеству.

Баш ово последње старање преставничко пашло је прво код полицијске власти на сметње, које се дучи нином до данас настављају:

1.) По предлогу шева лекара општинских с погледом на то, што се обично рђаве последице једења бостана ове године узвлачају таком количином довоза „лаких се не памти“ и тим што у варошн владају у зелено грозднице, катари прена и жилада, а „пророчите с тога што се колера сне више приближава Београду“, општински суд 12. Авг. о. г. забранио је довоз и продају бостана по варошн. Потребу овако наредбе доказала је и управа варошн Београд, која је *још пре тога забранила* јести диње и лубенице, допуштајући довоз тим, што је после. 15. истог месеца, тражила од општинског суда, да овај своју наредбу напрви прамерено од извршења. То је било не само прилично од суда, него и потпуно извршено сутра пан 16. истог мца у јутру. Поред свега овога управа је 20. истог мца казнила председника општине *за немарљиве наредбе* са 200 динара! Допиње је Државни Савет као надлежна власт поништио ову управину пресуду на закону не основану.

2.) Сшима су познате опасности, које су летошњих врућина пресле здрављу обог пагонизивног ћубрета по приватним и јавним локалима, које тадашња концесионари за изношење ћубрета нису уклањали из варошн. Небројене тужбе на свих редова грађанства од поносеских цигана до најугледнијих грађана, тражиху помоћ од општинске управе. Она је најпре сва средства, која јој је утонер давао искрпела (казнили чак 9 пута концесионара), али залуд: новала је непрестано трајала. Напослетку општина одлучије, да у околој врлини крајеве приходе, које јој закуп концесије доноси и да се у њи опасности од колере отвори поље слободној утакмици и према зоне расиране уговор с концесионарима. Последице се тога одмах опазиле по чистоти целе варошн, али полицијска власт по једном непадежно и без законских основа нарешује општинском суду, да обустави све своје наредбе и да све врати како је дотле било! То јој је решење поништено Државним Саветом, али је она, на и привремено, онела рад општинске око спаса Београда од заразе.

3.) Нова општинска управа у даљем свом старању о предупређењу зразе и предузимању мера да се, ако буде дочекала страшно тај немили непријатељ, спремала б'рању за болеснике и карантин за путнике, замолила је управу варошн да њени странари, које општина плаћа 90 000 динара годишње, приклане и чувају њену баруку и карантин, ако што раде с осталим Београдом. Управа варошн нит не даје ту душну услугу и службу општини и нашем здрављу.

4.) Многобројне друге сигнације сметње и прекори полицијске општинској власти замају свој обележја у мемерди „што бара (Венеција) није још оцебена на сенна местима и у наредби доцније описивају, да се мангуни — пси прежљују по варошн „буџама“.

5.) Савчким пашињима сматрала је управа варошн Београда своју дужност надзора над београдским општином тим, што је огромав број наредаба упућивала с рокова за одговор већином од 24. сата, па и од пола дана, тако, да је велики део рада општинских власти некорисно утрошен на дугачку преписку од готове доброг сношала која следоче, пашле је јачкопаве управа власт полицијска потрпала према суду општине варошн Београда.

6.) Према члапу 74. закона о општинама, у које нема ни помена о каком праву надзорне власти, управа варошн Београда проналази, да неки чланови и одборници наше општине нису платили порезу, и да су тим тобож нарушили право и даље остану у повереној им дужности, те је управа варошн Београда ита више покушала да помешту господу сама разреши, а спор о том није ни до данас завршен, већ је цела ствар по жалби одборовој пред Државним Саветом. Ну, Управа варошн Београда није на тоже слаб, нити савчкала одлуку Савстку, него је председника општине казнила са 300 динара, што није одмах извршио неку наредбу.

7.) Како Управа варошн Београда схвата самоуправно начело осветпшо установи и земаљским законима, види се по томе, што она не само позорнице општинске, него и тровашрске стражаре и пожарпше сиктра као „ландвер“, па наредује да се сва она упуте у команду жандармерпску. И то је питање поновље спрпшено по општинске интересе одлуком Државног Савета, којом се поништава решење управе варошн Београда.

8.) Горња заттев Управе варошн Београда, колико је по

себе неупутан, толико показује колико је надзорна власт подлал рачуна о интересијама општине и грађаства, над је њиховој остварој грижи и трошарин, стражаре, да ниже над санит. полицијом и безбедношћу у народи. Закон о општинској трошарини за унапређење и уређење Београда повеpио је богате изворе финансијских прихода трошаринској управи и њеним органима, како би се тиме досела Краљевска Престонида до оне културне висине коју јој доликује. Према тоје закона, преко тих сметих задатака предаја Управа народа Београда са оним својим захтевом. И у колико грађанство својим гласним жртвама, а наши представници својим усталаштвом раде да обезбеде све користи од добивених закона, тај рад не заклали на потпору већ на сметње полицајске и истраже власти.

9) Добошарима, нарочито такозе старе су и законити приходи општински, на је Управа народа Београда, покушала да и њих одузме од општине, али су и та питања надлежно расправљена и та приходи очувани Београду.

10.) Крчумчарски покушаје, да се на рачун интереса општинских и грађанских измјака трошаринска установа, морали су бити суздвојени сним силама општинских власти. То суздвајање захтевали су и напаји поштених трговаца Београдских, који не могу да опстану пред конкурендијом оних људи, који раде с крчумчарским есапом, те су наши представници били позвани дужношћу, да обезбеде хлебац који им часно и мучно зарађују. У том страшну деченьи су ирвазоди својих дужности досађај дотле нечувен у летописима политичког живота наше народа, поносне престонице наше младе Краљевине. 15. ов. месеца председник и два члана нашег суда стављени су били у притвор по решењу истражног судије за народ Београд, што су суздвајући крчумчарске тобож злоупотребили своју власт и то према страшну и човеку без поштеног занимања. Ово је прва и једниственог случаја да државна власт поступа онако према представницима општинском у Београду. Досадело се оно, што се није икада збило за време старога Устава и закона, које су остављали слободу грађанску на милост и немилост државним властима. Али сада већ, захваљујући праши и судовима, општински се чланови налазе у слободи.

11.) И док се представници наши, који су одликовани поверењем од преко хиљаду гласова која савесно врше своју службу према држава и општина, док се они затварају као злочинци, што су применили закон на једном криумчару, дотле се не нађе ни какве ни суда опој руци, која се подиже на једног општинског извршиоца, на оним, који дигоше руке на сепертара и друге општинске чиновнике и органе, нити шита бо оним грађанима, који на јавном збору сазвали ва већање о интересима општинским нападуше на наше изборанике, одборнике.

Све ово доказује предстазницима је општинско дочекало са законом у руци, свесно својих права и дужности. Изласећи пред Београђане оно до сад има да покаже као резултате свога рада доведену воду у народ и у велико разведену по кућама, отворене две трговачке линије, уређен и улепшан Калемегдан, постављене модерне трготине, подигнуту уређену школску зграду на Дорћолу, многобројне нивелисање, регулисање и калдрмисање улице. Оно може очекивати ван суд о овакоме раду.

Захваљујући вам на драгоценим вицима бубкеа, коју сте до сад осведочали према нашим представницима, они ће и даље остетити све своје брже интересима наше општине. Чувајући будно самоуправне слободе и права, која су Уставом и законима зајемчена општинама; бдећи над здрављем, интересима и чашу грађанства, представници ће се старати да одрже углед Београду на оној висини, која доликује престоници Србије и културном средишту Српства. Док их буде држало наше поверење, они ће истрајати на чистим мисли, које сте им поверили, па ма какве им се неправине стварале. То је дужност нашега самоуправнога представништва према вама, према Србији, према њеној и наредној нами.

Од одбора општине вар. Београда 22. Октобра 1892. год. АБр. 10846.

ОБЗНАНА

Да би се сопственици кућа могли погађати са инсталатерима за инсталисање водовода по кућама као и да би се Управи Водовода умогућио преглед предрачуна, Управа Водовода израдила је ниже наложени ценовник за најпотребније радове при инсталисању. Према томе, неће бити потребно, да се Управи Водовода подноси предрачун за преглед, већ само плаћати за инсталисање. Међутим Управа Водовода, на нарочиту жељу сопственика кућа, приноће и прилике бесплатно преглед предрачуна, као што је готова и свака друга обавештења грађанству давати.

ЦЕНОВНИК

за радове при инсталисању водовода у кућама заједно са материјалом:

1., Један метар тешке цинковане цеви од ковалог гвожђа, набавити, положити и где је потребно са кућама за надове утврдити или до 0.30^{m} у земљу (подзрку) укопати и затрпати, заједно са потребним дословима, као што су кукови, пасласје (муфове), укрсници, делови и други:

За цеви, грла од 13^{mm} — $\frac{3}{8}^{in}$ дин.			2.70
„ „	20 „ — $\frac{3}{4}^{in}$ „		3.20
„ „	26 „ — 1 „		4.20
„ „	33 „ — 1$\frac{1}{4}^{in}$ „		5.55
„ „	39 „ — 1$\frac{1}{2}^{in}$ „		6.60
„ „	45 „ — 1$\frac{3}{4}^{in}$ „		7.80
„ „	52 „ — 2 „		8.90

2., Ако се полажу у земљу зин огреде у дубини од 1^{m} испод површине, онда за ковање потребног рова са затрпавањем и набијањем преосталог материјала од 1^{m} дубине дин. 1.50.

3. За сваки 10^{cm} дубљег ископала од 1^{m} дубине, додаје се цени под 2., још за сваки метар дужине по дин. 0.15.

4., За калдрмисање обичне калдрме у песку или циглапог натоса, 1^{m2} дин. 0.80.

5., Газдину славину за затварање и испражњивање целог водовода у кући, набавити и пастетити према горњој ценови (без заземљивања).

комад са грло од 20^{mm} — $\frac{3}{4}^{in}$ дин.			7.00
„ „	26 „ — 1 „		10.00
„ „	33 „ — 1$\frac{1}{4}^{in}$ „		17.00
„ „	39 „ — 1$\frac{1}{2}^{in}$ „		25.00
„ „	52 „ — 2 „		34.00

6 Своју славину (Durchlassventil, Durchlaufhahn) набавити и пастетити према горњој цени.

комад са грло од 13^{mm} — $\frac{1}{2}^{in}$ дин.			7.00
„ „	20 „ — $\frac{3}{4}^{in}$ „		10.00
„ „	26 „ — 1 „		13.50

7. Месингане плоче на дуварове (Wandscheiben) набавити и пастетити према горњој цени, према величини и простојој или лепшој мустри:

комад за грло од 13^{mm} — $\frac{1}{2}^{in}$ дин.			1.— до 3.—
„ „	20 „ — $\frac{3}{4}^{in}$ „		2.— до 4.—
„ „	26 „ — 1 „		2.50 до 5.—

8., Славину обичну за точење воде (Zapfventil), набавити и пастетити;

комад за грло од 13^{mm} — $\frac{1}{2}^{in}$ дин.			6.00
„ „	20 „ — $\frac{3}{4}^{in}$ „		8.00
„ „	26 „ — 1 „		10.00

9., За пробијање (бушење) рупа до 0.60^{m} дебљине и заливање тих рупа, са радом и материјалом од једне рупе по др. 2·50. Ако је зид дебљи од 60^{cm}, онда ће се за сваки 10^{cm} веће дебљине плаћати још по: дин. 0·40

1. Примедба: Ако се цени полажу у камене у зиду (versenkt in Mauerkanäle) или испод натоса од дрвета, цемента — бетона — по засебној подебби; исто тако и за фините замазивање видова, за молерске, фарбарске тапетарске и декораторске радове.

2. Примедба: Ако се земља не може так до копапор реда сместити, или се ковање мора вршити у камену или у води по засебној погодби.

3. Примедба: Сва се цене рачуну са радом и материјалом, као и са сваки споредним пословима, потребним за инсталисање.

Овлашћујући ценовник, управа водовода чини пажљивим оне, који се буду погађали са појединим инсталатерима, да су цене у њима наложеном ценовнику највеће (најскупље) које инсталатери могу тражити за радове у цепоничку побрзање, дакле да инсталатери могу и треба од тих цена кеве-

стан проценат да попусте. Инсталатери немају права да од сопственика дуга траже парочиту накнаду за друге споредне послове, који при инсталисању долазе, као израду напрег или плаца за инсталисање, грађења предрачуна, израде пробе и т. д. јер су сви ти споредни послови урачунати у цењама за побројане радове у ценовнику.

Исто тако, управа водовода нема права никаквим сопственике куће, да погодбу закључују писмено (у виду рачуна) и то тако, да инсталатер јемчи бар годину дана за доброту израде и материјала.

Бр. 2470.
22. Септембра 1892.
Београд.

Управа водовода.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

У интересу здравља свакашњег грађанства, а по предлогу општинског санитета забрањено је шахтањье воде са Саве и Дунава, и зато су отворене на више места привремене чесме — хидранти — на којима ће моћи грађанство узимати воду у ниже означено време.

По све дневно од 7 сати пијутра до подне и од 1½ до 6 сати у вече отвориће се хидранти за издавање воде на овим местима:

1.) На углу Дворске и Марков пијаце,
2.) На углу Малајине улице и Обилићевог Венца (Позоришни трг),
3.) На градском пољу код реалке,
4.) На шанцу пред Расповом кућом,
5.) На Тобџијској Пијаци код „Кајлова“,
6.) На раскрсници улица код „Славије“,
7.) На палилулском тргу пред касапом 7 шваба,
8.) У Душановој улици код Нове Основне школе.

Вода издавање се грађанима који буду дошли с малим судовима бесплатно, а напајањање се на сваку саху од 150 литара 0·10 динара

Сопственицима прописана је такса на пређашњу те воде у 0·40 дин. за сваку од 150 литара.

Од стране суда општине вар. Београд 21. Октобра 1892. год. АБр. 10.793.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У варошки прошао се у нелико глас да ову нову комисију не кућама и бацају разне конзерве као: **парадајз, слатко, дунст, крастанце, паприке** и остале артикле, које је грађанство за зиму спремило.

Ово је неки пропео лажан глас у злој намери да само узнемири грађанство, јер од стране суда општинског нас надлежног непостоји никаква наредба у томе смислу.

Умољава се грађанство, да опога, који би дошао да одузима грађанима горње артикле или и даље распростире ту неосновану вест, — јави најближој општинској власти (одељку или суду) као надлежној, с којим ће се по закону поступати.

Од стране суда општине варошки Београда 20. Септембра 1892. год. АБр. 10.777

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

78. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

14. Септембр 1892. год.

Председник председник г. Милан Р. Марковић, од одборника 3 нис. г.г. Н. Х. Павлић, В. Димитријевић, Р. Дрогловић, Ж. Вељковић, Свет. Ристић, Коста Петровић, Димитрије Р. Герић б. Васиљевић, Ђорђе Парезанић, С. Аврић, М. Мартинић, М. Трнавац, Михаило М. Ђорђевић, Коста Д. Гавановић, Ђ. С. Николајевић, Ђ. Ивић, М. Вељковић, Лазар Дескоски, М. М. Ђорђе, Шах Тасе Капетан-Стаков и А. Ј. Обрадић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице државне 10. октобра 1892. год. и усвојене су ове дозуке, у одлуци КЊБр. 827, да је г. К. Д. Гавановић дошао оставку у ове исте недоводне комисије с благодарношћу на досадашњем поверењу.

До одлуке КЊБр. 833 треба овако да гласи: да је г. Милан Кљајићевић известио одбор о интересом догађају на општинској грађевини и да је одбор одлучио, да суд општинским нашим званичницима од грађевинског одељења о овом догађају и објави ге у општ. новинама.

II.

Како у прошлој седници одборској није било довољно одборника за решавање неких ствари, то је председника нашао за потребно решење и одобрење ове одборска решења:

КЊБр. 825 о зиданју и дозиди пролаза за слободно кланье стоке и продају меса у Београду и избор комисије за овај посао;

КЊБр. 830 о узимању још једног рачуноиспитача; и

КЊБр. 831 о одобреном капиталном кредиту за статистичке одељење.

По саслушању овога одбор је одобрио сва ова своја решења на горње седнице.

III.

Одборник г. Коста Д. Гавановић, моли, да председнике нареди, да се стенографске белешке ове штампају дају појединим одборницима на поправку.

Председник обећаваје, да ће по молби уважити.

IV.

По прочитању молбе СБр. 18237, АБр. 10680, и 10729, којим се трже уверење о општем стању, — одбор је једнако мишљење, да се суд предложено у горе и овоном стању молилаца. Нарочито Синђелићка, Николе Драгошића и Саве Грандића на тек онда да им нади тражено уверење.

V.

Председник изнесе одбору на решење предлог грађев. одељења, да се за геодетски отсек изградњу два земљомерска помоћника и три момка и да се ово особље заједно са преставником отсека плаћа из прирезка одређеног за експропријацију плаца или земље.

По прочитању тог предлога Гбр. 2273, — одбор је решио, да се за геодетски отсек изградњу два земљомерска помоћника и три момка и да се сва лица заједно са преставником плаћају као сталан сталежни и остави већ дуже време у потпуном миру, Свендербег почне сад показивати шта је и на то, када да прошири своју земљу и нешто дотадашњих граница, на шта даље, због непрестаних ратовања, не беше могао ни помислити. Нарочито му се чинило, да би биле веома пробитачно окупити своју спину с јужне стране, где је био Бератутурска Београд. У осталом та намера зао да није била само потрош: свакако ту је било и Алфонсова прета. То се бар јасно види из једнога писма из миланског архива од 14. авг. исте године, где се нарекоми неки, да се краљ, кад су му јавили за погибељу Скендербегову под Бератом — о којој њено мало час говорити — веома опасно је рекао: „Сад ће лако да ће, ако би осољио тај град, лако ће завести и ону остало“.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПР

написао

Никола Вулић

(С једном хелиографисаном таблицом)

(Текст награђен првом надокнадношом наградом академије београдске.)

МОТО:

Скендербег је орао Албанаца
Балкан.

Али да то уради сам било му је немогуће. Не будући ни богат ни моћан владалац и у томе грано потрошен и упропашћен већ готово непресталним десетогодишњим ратовањем, он је морао тражити потпоре у моћнијих и јачих суседа. Први су му од оних били Млечићи. Али у њих, као што смо доста пута видели, требало је жало наде постагати. Они беху трговци, дакле људи корисни је новац све, те на част и достојанство не обраћаху много пажње. О томе он сад обраћа своје погледе на шаку и на краља Алфонса. Доиста, ми смо видели мало пре, шао је он још с краја августа год. 1453. био изјавио г-ди млетачкој као ина намеру да посети Рим и Напуљ. Да ли је отишао, то нам је непознато, али да је од тог времена дошао у тешње веше и с папом и с Алфонсом, за то од год. 1454. имамо доста, аутентичних доказа.

Тако, из једнога писма, које је писано већ с почетком ове године (22. маја), ми видимо, да је краљ Алфонс још на Ускрс био послао Скендербегу пеког свог посланика, по имену Палерна, да се договори са Скендербегом о начину утврђења Арбаније. У исто време видимо из њега и то, шао је краљ до тог доба (до 22. маја) већ био одлучио и то, да испоса Палерна напосо пошље у Арбанију с помоћи од хиљаду двеста пешака и пекога госи. Текође Lavella с пет стотина коњаника.[1])

[1]) На жалост по нашу документарно знање ће се горе, да Алфонс ни које радио само не придржавао, што би и иначе било доста понирљиво, него не — рекли бисмо, да је Скендербег њему, у знаку за сваку потребу, био увек спреман, и ако је у осталом и сам Скендербег, у многим ствари, радио по њима и њиховој корист, и нарочито за ту прилику, што је Алфонс, као што је већ рекао, 24. авг. отпра ио једном свом — „нашем лицу“ Н. Краљ пеки Палерна по којој је Скендербег имао у Арбанији Сикендербеја, који ће бити сина његова, одређено има 10. Краљ (Codex Iuris II. fo. Maiestà del Re) (Мајур, Нот. спом., стр. 148); даље по једном писму, које Краљ и даноје пошаље, од 25. окт. 1460. год., у коме изјављује стога: „...da la città de Croya, la quale è luogo de tanta fede Arbanesi, et de Scanderbeg...“ (исто стр.) Краљ, који је даноје које прописао и Скендербегу, за тим истим Скендербегом на другом једном писму од 25. авг. исте год. краљ Алфонс, где се он зове „amico“ (исто) ипак је већ почео обраћати само уздужности и поноситости (Мајур. 1841. стр. 137. и 137.); за то, ако је тако за њега и било, што је по год. 1463., после смрти Ђурђа-Кастриотића Краљица власта није Ђурђа-Кастриотића сина Ивана, него Алфонсова.

ћају за краћега одбјеног за експропријацију имања или рента.

Избор лица у одређивање ових цијена оставља се предсједнику општине да изврши.

VI.

Предсједник шаље одбору на рјешење молбу Ђорђа Јовановића пајдара, којом моли, да му се одда на општ. касу хиљаду динара, за извршене трошкова око израде статуе Пашићеве.

По прочитању те молбе АБр. 10038, одбор је одлучио, да господа Младуша Марковић, В. С. Николајевић, Милан Кавгалџићић и Рађенко Драговић одборници, изучу ово трошење и поднесу одбору своје мишљење на рјешење.

VII.

По прочитању молбе Јордана Антоновића и Љубомира Јовановића, ГБр. 418 91-г г, којом моле да им се уважећ у одређену количину камена што со усвојену њиду пекадита на Тан Мајдана, и песак, који су из мајдана наводили и на који су уређу општини платили, — одбор је рјешио, да се ова молба уважи, и да исто поступи.

VIII.

По прочитању молбе Кирила Шмита одбор је рјешио, да се мајдан ослободи плаћања вреднје на ону количину камена, коју на мајдана пије опадио, а коју је по условној трсбао да изнади, с тим, да се одвоја од трошења да не плати преду на камен нападен а не продат.

IX.

По прочитању молбе Читаонице београдске АБр. 2446 91. г., којом моли да се ослободи плаћања царине за стан у коме је, — одбор је рјешио, да се београдска Читаоница ослободи плаћања царине за стан за 1891. и 92. год. колаудајући јој ту суму као помоћ.

X.

По прочитању протокола дипутације СБр. 18443, држане 13. септембра ов. год. за давање под закуп прног и другог дућана у општ. згради ов. год. Сабором нрвог, — одбор је рјешио, да се ова дипутација одбаци и сазвастно предсједника општине, да у споразуму са Давом Данковићем одборником ову ствар регулише како за најбоље буде.

XI.

Предсједник износи одбору на рјешење предлог повременитога за преглед општинских каса о узимућу деловитог одјељења и предаји деловита главном благајнику на руковање.

По прочитању тога предлога одбор је одлучио, да повременитог за преглед деловитог каса од главног благајника Костом Јанковићем нарађе узет на предају деловитог каса главног благајна и поступак за руковање са истом, одобравајући у њиову предлог поменутога.

XII.

По прочитању молбе Владимира М. Дмитријевића и С. Којена ађипара овд. АБр. 8714, о пиљата такве на купатила, — одбор је одлучио, да се ова молба упути општ. правозаступнику ан реферисање, на потом подпесе одбору на рјешење.

*

XIII.

Одборник г. Мил. Кавгалџић пита да ли друит о за грађења и експлоатацију трамваја у Београду подлеже правила службе на одрбље.

Предсједник одговара, да ће крој који дан другачије подјела та правила.

XIV.

Предсједник саопштава одбору одговор управе нар. Београда на рјешење одбора од 24. септембра 1892. год. АБр. 10210, односно питања о пијати стражарима.

По прочитању тога одговора 10556, одбор је одлучио, да одборско повременитво наброто у седници одборској од 19. августу 1892. год. АБр. 9209, прочи овај одговор и поднесе одбору своје мишљење на рјешење.

Предсједник износи одбору на рјешење пуду Матеје Ботокалског, који нуди општини своју кућу на тошчидерском брду, близу Канала и Бертоа, за отвор или под закуп за школу тошчидерске школе.

По прочитању те понуде одбор одлучује, да предсједник општине са г. М. Вељковићем и Н. Вуловићем одборницима прочча ову понуду, прегледа кућу и поднесе одбору извештај на рјешење.

XIV.

Предсједник износи одбору на рјешење понуду Матеје Ботокалског, који нуди општини своју кућу на тошчидерском брду, близу Канала и Бертоа, за отвор или под закуп за школу тошчидерске школе.

По прочитању те понуде одбор одлучује, да предсједник општине са г. М. Вељковићем и Н. Вуловићем одборницима прочча ову понуду, прегледа кућу и поднесе одбору извештај на рјешење.

78. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

19. Октобра 1892. год.

Председава председник г. Мијо Р. Марковић; од одборника ћене г.г. Никола Х. Шапић, Јован Христић, Коста Б. Михаиловић, Милош Трајковић, Александар Р. Гајић, Јован Трпковић, М. Кавгалџић, С. Богојевић, Сава Вељковић, Филип Вајкићевић, Лазар Данковић, Михаило М. Ђорђевић, Ђорђе Ж. Нешић, Т. Г. Милојковић, Младуша Марковић, Р. Дамјанић, Дуб. Јовановић, М. Ст. Петровић, Ђ. Димитријевић, Др. Мирко Т. Дене, М. Вељковић, Коста Гавриловић, Милан М. Ђорђић, Мил. Н. Вогетић, Мил. Јовановић, Др. Данко Анђелић, као Тајн Благајн Сте ић и Др. Павле Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 14. октобра 1892. год. и уписана је допуна, да се рјешење под КЊБр. 841, АБр. 10741 односи и на сво закупце мајдана општинских, који би у томе сличније трошили.

II

Одборник г. Коста Б. Михаиловић саопштава одбору да је кладиона у састоју једног осакаћена и да би је требало час пре огрорити или да се набрани Стеван Пајловићу, тер. у самосталу удаји, да поправљано памената тротоар пред своју кућом.

Председник одговара да је нарочено да се кладиона оправи и и Стеви Пајловићу је забрањено да поправљано полаке тротоар.

III.

Одборник г. К. Д. Гавазовић пита зашто се нут трамвајски код железничке станице не оправи да не би и даље свако раскопан стајао и свибрањег свегао.

Председник одговара, да ће издати у томе свеском криву наредбу.

IV.

Одборник г. Ф. Весићевић саопштава одбору, да је примећено да неки чекари не праве своју дужност као што треба, пошто камено не одгађају своје страшарске мосте, но се сигурно употребљују на друге послове.

Председник изјављује, да ће обратити пажњу Управе нар. Београда на ову неправност.

V.

Одборник г. Марко Вељковић моли да председник нашега одбор о немилом случају опшева председника и два члана суда.

Пошто је председник дао овоме изјављ о томе догађају, одбор је одлучио, да се исто

дику област турску, што се простире одатле чак до Вазоне.†)

И кад Аљонис посла обећану помоћ, — али не како је прои пут био јавно хиљаду двеста коњаника и шест стотина пешака, већ само хиљаду коњаника††) — он одмах намисли да и остварн свој план. С тога, јамачно ово средње лукавство††), и са својом и Аљонисовом војском пође на Берат, па после неколико дана и паде пода њ.†††) Цела му снага износила је на једно четрнаест хиљада.††††)

А и ако Берат не беше бог зна како тврд град, јаки осиојни га не беше баш лак посао. Главни пак узрок тому јамачно је била оскудица Скендербегова у топовима и артиљерији. С тога од доласка његова пода ђа прође већ и читавих десет дана, а успеха још никаква.

Међутим за то време дошла се и у Турској за покушај Скендербегов и султан брзо пошље опседнутима у помоћ, по Бораћицу. Собалију а по безимсном писцу новога Бранеша, управитеља једне обалне области турске. Било како му драго ономе који је пошао одмах с четрдесет хиљада коњаника, довше неке с четрдесет хиљада коњаника и пешака, дотле никад неуспотребљавши страшна нам, дотле никад неуспотребљавши страшна нам, и богатима, нечујно до табора арбанског, па опада грубе на њ са свом снагом. Арбанаси опада грубе на њ са свом снагом. Арбанаси се, као што је познато, нису ни најмањи свима чему, и — биће грдно сатрвени. Нет до шест хиљада које би побјерено које нарибљено. Међу погинулима осталу и Мустафа Тошеја а од Аљонисових осталу и Италијана ни више ни мање — читавих осам стотина.†††) То би 26. јуа.†††)

Сад пасталс по целу Арбанију огромна опасност. Свих четрдесет хиљада, пустошећи и палећи, допрсше ће до обале, баш према италијанском граду Бриндизи. Било се бојати да не пређу и у Италију, па онда тешко и њој. Али страх се не испуни. Преседници

---

†) Ивановић, Ист. стем., стр. 149.

††) Ibid.

††) Барлеи (стр. 318.) каже, да Аљонисови писму, 15. јуна, дан сто и осамдесет Скендербегову ноћ на пред по ноћ, а да Аљ. је дошао на ју сто дана с врха Дуне, те стога погрешно да је Барлеи узео 15. ју за 15. јуа.

†††) По Барлеиу: погибло два дана (15. ју) на једно сто и пет дана.

††††) Ивановић, Ист. спомеиник, стр. 150. Писмо од августа.

†) Ibid.

††) Све то може се знати у истог писму. А за сво посланство, г. ја. М. Тошеју и за поступак Италијана ево ја у истог пи. и писмо од 16. авг.

†††) „Annali civili ecc.“ fr. a 28. Luglio“. Ивановић, Историја. Писмо од 6. авг., стр. 151.

изнетој прини и знању са свиљеном тако поступка истражно власте.

VI.

Одборник г. Марко Недимрић изнашшиће да је у неким странама општина вашло чланова којим се неоснована накада да дакашњу управу општинску.

Председник појашњу да је предузео корале да се овој неоснованој накади суђаје и да ће о учињеном известити одбор.

VII.

Одборско неопредашшење за преглед општ. рачуна подноси општину СБр. 18338 о прегледаним рачунима за треће тромесеће ове год. по коме су рачуни исправни.

Одбор прими к знању овај извештај.

VIII.

Председник општински одбор, да је г. Др. Марко Лесо готов са годишњим извештајем о хемијском прегледу живошних средстава и других предмета од уштиаја на здравље људско, на предлазе да се овај извештај отштампа.

Одбор одобрава штампање овог извештаја с тим да се исплати из нортије бућетом одређене за непредвиђене трошкове.

IX.

Председник општински одбор да је управа вар. Београда актом својим АБр. 10723 подржала од изречена решења одбора општинског од 21. Сепш. 1892. год. АБр. 19506 о разрешењу чешања општ. од дужносши с тим, да би требало изјавити жалбу Државном Савету против овог решења управнот.

Но следујући овога одбор је одобрио, да се против овога решења изјави жалба Државном Савету.

X.

По прочишаву ката истражног судије за разрез Београд АБр. 10601, којим се траже потребе о плаћању и имовном стању Николе Вебића, бив. кауе, одбор је мишљења, да му је Никола Вебић исплашит.

XI.

По прочишаву молбе Симеуна Радановића АБр. 10759, које моли за ослобођење с опрошном сшаку, одбор је мишљења шшидесе да му се може дата тражена уверење.

XII.

По прочишаву извештаја комисијског ГБр. 2360, одбор је одобрио одређену осу у улици Пререшенској.

XIII.

На предлог председника општине, одбор је решио, да се јануарски месечни списадни трема решењу одбора од 21. Окш. 1892. год. ГБр. 1894 за потребу тромесечну исплате на касе општинске тромесечне.

XIV.

По прочишаву ката управе општ. тромесечне АБр. 9465, одбор је решио, да се за појачање сшране тромесечне на лишаима према предлогу управе тромесечне одобри накладни предмет од шест хиљада динара.

XV.

По прочишаву молбе Луке Келезића од. трговца АБр. 10727, којом моли да му се одмах исплаше сша дрва шшо је за општинску потребу дакорске с одбитком шеста на сто од дана пријема новца на до дана, кад би то погодбама требало да врши осшоји, — одбор је решио, да се Луки Келезићу исплаше дрва набављена за потребу општине београдске одмах по одбитку шеста од сто од дана пријема новца на до дана, кад би то погодбама требало да му се плаши.

XVI.

Одборник г. Сава Вељаповић ишта зашто је пред одељком прачарским сшоварено двадесет фаша дрва и зашто се ша дрва не склоне са сокака.

Председник одговара, да ће наредити истрагу и о резулшату известити одбор.

XVII.

Председник шакои одбору на решење молбу Маше Декића за изнајмљење тротоарских плоча и камења камена од тошчарског камена.

По прочишаву ту молбу АБр. 10813 одбор је решио, да суд општински молбене одбору на одобрење јеше за тротоарске плоче и камење камење ше да по истом сам суд наблаже све плоче и камење од поједипих пропшоћења, колико општини буде шребало у идућој години.

XVIII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 2236, одбор је решио, да се друм од „Лондона“ до којене индежеље још ове јесени огрши новом шарош нашла и по предлогу одобрења за ову цељ сшу од три хиљаде чешири сшошине шездесеш динара на ше рет шарше за одржање друмова и калдрма.

XIX.

Одборници г. г. Мих. П. Бончић и Ђорђе Дмишријевић предлажу да се још ове јесени калдрмишу извесне улице у дунавском крају.

Одбор одлучује, да се ово одложи до пролећа идуће године.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Кола за војну комору.** По разрезу учињеном од сшране војске власши, општина београдска има да даде за војну потребу: 93 коњска и 134 воловска кола за комору VII. окружне команде.

По решењу одбора од 1. Априла тек. год. ГБр. 494. нарада поменуших кола уступљена је по предрачунској цени Милошу Оберкнежевићу возачу, Јоци Јурашићу возачу, Сави Лазаревићу возачу и Васи Делићу возару овд. и то воловска кола по 320, а коњска по 380 динара по комаду.

Од поменутих предузимача нарадили су и до сад предали и то:

1. Оберкнежевић 24 воловских и 21 коњских;
2. Јурашић 10 воловских и 2 коњских
3. Делић 3 воловских и 2 коњских;
4. Лазаревић 4 воловских

Свега 41 воловских и 25 коњских

Сва ова кола прегледана су од поменутих предузимача тек онда, пошто су од сшране комисије прегледана и као добра оцењена.

Број краткопреме поменути предузимачи нарадиће и општини предати и респо кола за комору.

и најделашнијим осећајима. Ми смо имали већ једанпуш прилику да то нагласимо, кад уједне његове сесшре, али ће то имаши и другим примерима. Слабим и немоћним владаоцима, он је био и каква уарока и права одушевљења области и прекаљивавао их својима. Тако је уредио с Јевшом и Гојком Балошићима, господарима од Мланче, чиме с истим домаћинсшом Мусакијем, оспоша му Томоњеску с. ј. Мају Мусакију, тако и с господарима од Кона и Рандиневић). На сшо сад се пошањски и на Мораво области — Дибру. Али „Мој“ — како важе доспот — беше човек осешљив и карактерап; не могући сносиши шаку неправду, он оспде Турцину.“

Кад је то било, не може се баш шачно одредиши, али сигурно ако да песу погрешили сшоре биограни што веле да је било за време оне опгаде Берапа или крашко време после ње. Било како било шек с почешком децембра исше године у Арбанију шкрнее шаквог огромна сшрела војска. Да ли је ту довела предводно Мос не може се поуздано рећи. Шша више, кад бисмо веровали сшарим

1) Поређај у спарој Османловића каже на ово место, дакле је Ск. баш исше: османлиска канцеларијска област, и по њему ће је већ ројавиши г. 1461. а друга 1-62. Али пошо се чини, да ни ше шако сасвим шшрчкошно и „до свеше ланце“, јер ни осшше нашим извесним документима и на ш.

писцима, то шшшако не би ни могло бишн, јер је сам сшаклазу тек у идућу годину 1) јер је сам ушврдио шек у идућу годину 1) јер је сам сшаклазу тек у идућу годину 1) Али ни шиме нисмо још сасвим на правом шшу. А ни два узрока. Прво за то, што сшаре биограни, после погибије Сшендербе-ше, код Берата по поводи не једне његове битке осим с Мосшо све до одметничких Хашишића, и и ш ш документа изашла по нама, само што је овде за то време био овај увек турски с почешком децембра, а друго за то, што ће на сшаре биограде шше се шчне хронологије, а нарошшо на овом месшу, мало треба осећаш

Дакле, с почешком децембра с огромном војском упадне у Арбанију Мос Он удара

1) Поред других узрока, који навели Ђурђевића и мене исшим одашле исше Мосо тек идуће године, со поводи и тој, што је сулшан чешо слао ваше у Жеш, јер је он баш сшоје ошуда Берашу. Међушим ја сам Ђурђевићево поклашно мишљење поспшао. Ов. Ова сад ш. VIII., сшр. 230. И ово ће нама изгледа сшвашаш, чиш сам ја нашао само једно једно чешо у шурских. Мрашовић у Гласу XXII, на сшр. 38., исшакао с пашњом Гелцерова, да се Мос з ше „Ђурђевом ноћи повраћашио“, каквог да је ше ноћи шшуда, шшо је шесшо ше ноћи сшоје биограде Скендербеговићи прошеше у шурском ланцу крозу биоградску ноћ Ђурђевдана („Ђурђевак“, ка чиш ово „ново сокраћење“ ноћи из сшарог ошуда једва ушврдиће сшварнији. Овим ће, по шрешем биће доказано, да у шашој сшарој биоградској Мос ноћи одлучно шшшако Ђурђевом ноћи ја ће то шаки прошеш ше Варварија.

За шим се увући Крој. Пушем се пошаживао горе и прополовиће, но да је и Турчин био. Заробљенци на једном месшу шеш сшошина људи, он их све исече на комаде; жене им шак и деду поведе у ропсшво. На онда то исто учини и на иншс места. Тако плаћећи и убијајући доне турска војска већ и бајну Крају. У једном писму од 8 децембра јавља се, да ова у то време неје била далеко од тога трада но на осам шиља.1)

Опасносш је бала велика. С прошашву врејшом шасшала би и прошасе Арбанију. Те је Скендербег добро знао, као поноћи неје шшсао. Он онда шка Алеошу и замоли га за помоћ од шог сшошина човека, али, као се на поменушог писма види, до 8. децембра она још не дође, на, шша чиш, неје се знало још ни ше, да ли се Алеошс и од шучно да је помоће.

На шиме, као да јесте и као да ју је после краћког времена и бно послао. Истина ни после овог писма од 8. децембра све до самог краја г. 1455. помоћ иншс на је-

1) Ово ово, шшо ређа ш ређ за ређом, може се чишаши у Мажуранов ов. сшр. 102, у писму једном од 8. децембра, а шшо шесшавља мисао ошшо шшаше „Ш Ішпо ресси шаше іеше уаг ше врезе ов Сшуа ѵіѵа ѵіѵа ѵіѵа“ сш. Ушврђ будући ређима и ово је још једна ново ошшо шшо ошо ово ово ређ ошшашава, да је ш.). Свакодневно доспа бао уступао Алеошсу и Врур.

ОПШТИНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 СЕПТЕМБРА 1892

1	Рачун главнице			5393034	63
2	„ разни фондова			128618	21
3	„ управе фондова за зајмове			85512	24
4	„ „ „ „ фондове	17839	54		
5	„ касе гробљанске			47557	54
6	„ буџета „			11600	21
7	„ покретности	158927	99		
8	„ непокретности	4909597	69		
9	„ артије од вредности	28178	83		
10	„ грађења водовода	2136099	28		
11	„ „ калдрме из зајма	40174	06		
12	„ „ школе дунавског краја	956	45		
13	„ управе општинске трошарине	63849	17		
14	„ буџета општ. трош. за 1891. г.			454249	69
* 15	„ „ „ „ „ 1892. г.			281674	90
16	„ потрак. „ „ „ 1891. г.	69018	23		
17	„ текућа код Народне Банке			1983185	15
18	„ „ „ београдске задруге	60000	—		
19	„ Депоа	2680000	—		
20	„ пријема			2680000	—
21	„ признанице издатака	550207	30		
22	„ дуговина разни	343368	35		
23	„ прихода на разне цељи			5967	60
24	„ регулационог фонда	120	—		
25	„ разних прихода			12440	37
26	„ „ „	380050	96		
27	„ плате особља			129926	57
28	„ настава и школске потребе			49657	76
29	„ канцелар. потреба	746	38		
30	„ грађевинске потребе			113724	10
31	„ одржање сиротиње			25280	93
32	„ „ парцела	2827	85		
33	„ осветљење вароши			12675	65
34	„ пожарне потребе			743	93
35	„ благодејање и награде			1600	—
36	„ разне потребе	9972	95		
37	„ вередне и непредвиђ. трошкове			67882	80
38	„ губитка и добитка	125	06		
39	„ рачун благајне	33272	19		
	Свега двипра	11485332	28	11485332	28

Бр. 4414.
30. Септембра 1892
Београд.

КЊИГОВОДСТВО ОПШТ. ВАРОШИ БЕОГРАДА

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. белешкама)

Држан 7. Септ. 1892. године.

Почетак у 5 и по часова по подне.

Председник. Пошто нема довољан број одборника да се може почети, то отварам одборску седницу и молим одбор да саслуша записник прошлог састанка (секретар прочита)

Има ли ко да примети што на записник?

Ђока Нешић. Тамо где стоји о изјашњу уверења записано је за Ивана Гавришћа да је секретног става (чује се: несхоји) Брзо је прочитано и чини ми се да је тако казано. Ако тако стоји онда нека се поправи јер је он по ову доброта става.

Тамо где се говори о револверима стоји да је одбор решио, да се жандармерија наше наоружа са револверима што даје држава жандармима. Међутим то није решено. Решено је само да стручна комисија констатује да ли су револвери добри, или су хрђави као што рече Миња Петровић.

Андра Одавић. Ја се потпуно слажем са мишљењем г. Ђ. Нешића, и имам још да учиним додатак. Кад ће то већ комисионо да се бира, онда ја сам дапас дознао од једног човека, да такве исте мустре револвера даје но 15 10 дин. и каже да је допосно једну позуду, па га жандар није пустио, и подоше сад ту позуду. То је Глиша Јосиповић. Моли да се решење задржи од извршења.

Председник. Добро. То прими.

Вела Тодоровић. Ја мислим, да би добро било, да се узме г. инспектор гвожђа поште он даје своје револвере. (Чује се: То нећемо. Скупи се 50—60 динара).

Председник. Има ли још ко да примети на протокол ? (Нема! Усваја ли одбор? Усваја).

Сад имамо неколико уверења, која се траже од власти. (Чује се: да се обласги суд да им изда). Усваја ли одбор? (усваја).

Изволте чути неколико лицитација. Прво оферталну лицитацију за набавку 700 метарских хвати дрва. На овој лицитацији није било подпео оферт и казу, да нису хтела подпети с тога, што су прошли пут давали оферте и плаћали такву, на онда уништена лицитација. Они хоће овако усмено.

Андра Одавић. Дакле онда се, да хоће сам лиферант да сакоо дрва. Да ли би могло, да наши људи то узмете, јер на чисто је то, да ако њихови људи славу да ће 10 од сто процента мање добити него што треба.

Соломон Азријел. Ја мислим да се одреди једна комисија, која да присуствује при слагању дрва.

Вела Тодоровић. Не може мишљењу најзгодније би било, да се одреди комисија, ма кад лиферант узмете дрва онда да прегледа и ако је добро да прими. А ако није онда да му се неплати док не исправи потпуно колико треба.

Андра Одавић. Ми у нашој средини имамо једног дрварског трговца, коме су цене познате. Он сад није овде. С тога нека ова стварне остане за другу седницу те да чујемо и његово мишљење.

Ђока Нешић. Господо. Ја мислим да ову лицитацију треба одобрити с тога, што није

пога поштеног документа, али опет можемо узети с десе поуздаиости да је то истина. Јер на самога почетка (1. јануар) идуће године имамо једно писмо, у коме се такође говори нешто о овим стварима. Ово ће нам у исто време помоћи да решимо и питање, шта је после 8. дек. год. 55. било. У њему неки Јанош Калкатерђ јавља „да су Турци пре неколико само дана претрпели два страшна пораза“ и нада, да је један од њих био у Арбанији од Скендербега. На тога нас могло би се известити ово: прво, да је Алфонс дошета неко време после 8. дек. послао Скендербегу трожену помоћ и друго, да се и овај поход турски под Мозом завршио као и сви дотадашњи они против. кад су Арбанаси били под Бератом.[1])

Сад само још неколико речи о овој ствари.

Шта је после овога била једно с Мозом, не може се ништа поуздано рећи, јер нема

[1]) „Ibi (n. l. Semiderbeki) misisse a rectoribus ala Mauros dui Ko thrii cinqcentos... Alacri eos se ac ebe le Ro balda diffecerat de eventurgli ...“ Мацуран, Ист. слов., стр. 182.

о томе никаке забелешке, на коју бисмо се могли слободно ослонити. На плаз као да ће нкати право стари биографи над казу, да се он, исто време после тога, не могући више спокоити презирно понашање врена пеку у Цариграду, правио Скендербегу с молбом да му опрости У томе нас мишљењу храбри у толико више и то, што Мона, поред свих осталих биографа Скендербегових, поимше и деспот Муслим чак год. 1464. — ако што нешо и видети после, у таква погој

---

[1]) Шиа Рагл. (стр. 506.) прича на исшему месту доиуштено неки хаконец), који неда нам нашег полковни ко би могао постојати, који се чудите, јер Рагл. педи нам Мацуреса као лиферанта тад с друге стране у рушеви, те да тако до је он био тамо 1. јануара, него је по

пеко време по Хаџу, а у овоме се каже: „1466. Скендербег задобя нашу победу“ (стр. 493), што у стварн и јесте. — Узрок да поменуто и ово. По Барлецију погибија код Берата тек је год. 1468. Рагл. завршна за доцнијеш извешеним, који су тенденцу стазао у год. 1465., који ако нам је рад о Мозонм походи, но за жалосо чак у год. 1465. IX. мебр.) Ако он тиме у нашој добро год. је Хаџу у својим сачињавши таблицама (стр. 1004.) пеиваје Мона господарем од Дебре од год. 1461. до 1466. и у исто време и сам кад што неко доказ, кад ће он могути коначну ју свођеду свој ди пустиа Гиљелмо.

скупа. Данас су дрва на месту 28 дин. хват и без подвоза. Неззам шта би сам Радењо могао учинити.

Председник. На ни што да сведено ствар. Ја би предложио. (Чује се: да остане). Добро Нек остане за идућу седницу.

Чујте лицитацију за давање под закуп места фијакеристима. (Секретар прочита) Одобрава ли одбор? (Одобрава)

Чујте извештај комисије за одређивање осе. (Секр прочита одређену осу за улицу бегеградску.) Усваја ли одбор? (Усваја)

Од Милоша Обрановићева улет је један део зграде за трговачку сталицу. Комисија је оценила 3 динара кв. метар. Ако одобрасте да наредим, да нам се изда тапија. (Одобрава се)

Соломон Азријел. Ја имам један предлог. Молим да се изнесе на дневни ред.

Андра Одавић. Сећам се да је било на дневном реду неке одлуке између од Радења Драгојевића. Шта је с тим предметом.

Председник. Комисија је одредила цену и оцена је била таква да је суд није могао прихватити. Ако желите да донесемо вам (Чује се: за идућу седницу). Добро.

Сланачка улица расковрана је и изведена а остала је без каладрме Трговачка улица треба да се каладрише и то са дотеранин каменом. Молим вас да одобрате да можемо држати лицитацију и дати на рад. (одобравање је свршено. (Усваја се држање лицитације)

Бока Нешић. Зна ли председник да нам објасни зашто је кућа Гавгоровића испала за читав метар

Председник. Мени није познато, али лицитација је дата по регулац. плану.

Бока Нешић. Метар да је дата тек то познала.

Председник. Могу да изиђем, па ћу после дати одговора.

Председник. Ви знате да смо подигли оне шпицрске мегдане доле на Сави али имамо председи кола за једну канцеларију за надзорнике и то је потребно. С тога сам нарочно да се направи предрачун од стране грађевинске одељења и он износи 1850 дин. и 90 пара. Ово ће, наравно пасти на терет трошарине и ја молим да одобрите да се држи лицитација (одобрава се).

Бока Нешић. Је ли у тај предрачун ушло и прављење зида с горње стране и одкопавање, јер без тога изгледаће врло ладно она улица где су магацини.

Председник. Ушло да наредим да се направи и за ово предрачун.

Изволте чути извештај комисије односно мотива око спровођења електричног осветљења (Секретар прочита)

(Председник претпоси седницу у конференцију)

Одбор је усвојио изнешене надзорне комисије за осветљење а не прихвата изнесене конференцијом јер ни пека места према изложеном уговору.

За ово решење да трамвај продаи Мајданском улицом место Савском.

Седница закључена.

Дожан 10. Септембра 1902. год.

Председник. Пошто има довољан број одборника за рад, то отварам седницу и молим вас да чујете записник последњег састанка (Секретар прочита. Прима се).

Милан Константиновић. Предлажем да се поново изнесе на решење ствар о електричном осветљењу, пошто је у „дневном листу“ изашао чланак у коме се вели, да у прошлој седници није било довољно одборника за решавање нових ствари.

Председник. Извињавам, да је ова ствар давно на дневном реду и да је према томе довољан број одборника у прошлој седници о овој ствари решавао. Но, да би се престануло свако говор изнесе по нова ствар на решавање, што је одбор и усвојио.

А. Одавић. Доказује, да је довољно одборника решило у прошлој седници ову ствар и да је према томе сада не треба износити.

После још неких објашњења председник стави на гласање, да ли одбор усваја своје решење из прошле седнице о овој ствари. Одбор је изјавио, да усваја.

Секретар прочита лицитацију за дрва.

А. Одавић. Предлажем да се ова лицитација одобри.

Председник. Одобравате ли? (Одобравамо).

Андра Одавић. Наводи, да се дешава, да износећи бубрета уџењују људе — трајање при погодби за износ бубрета, нарочито од кад је уговор са концесионарима раскинут. Моли, да се ово стање на пут.

Председник. Одговара, да је зло у напред да ће наступити уџењивање, па је за то и одређено таксу. Ако се ко жали да му је ко тражио преко таксе, он ће одмах предузети истрагу и строго такве казнити. То је мера с којом хисли да ублажи то уџењивање.

Андра Одавић. Та би мера коју г. председник напоменуо нилла смисла кад не би пред нама стајала ова несретна болест — колера. — Колера се појавила у Кракову и каку да се јавила и преко реке и још је нада да не прелће преко те реке даље, а ако то Аустро-Угарска не спреча неможемо ни ми. И кад је тако, ја предлажем да општина набави један број кола (10—15) на да наредн изношење бубрета.

Стеван Чабовић. Ја ћу да потпомогнем предлог г. Одавића с тога, што оне талигани који данас вуку бубре немају кола за изношење бубрета, већ су нихов обична кола на кваште терете и тако изношени бубре сеју та по паоши и распростру смрад и стварају логла епидемијама. Ако би општина набавила кола за изношење бубрета која су добро затворена то би се спречило и дућење ако се изношење бубрета удеси на други начин да то врше приватна лица општина би своја кола могли прати или уступити под изнесени условима.

Председник То је најсавршенији начин да општина спреми једно нарочита кола на онда да се сама постара. Ја сам дао изнесо предлог о томе на више усвојен. Сад пак кад се овај немио гост појављује, сад се сви брзите. С тога ја велим да општина направи један кола на да сама општина то ради, а да напаплује таксу. Хоћемо ли тако? (Хоћемо) Добро. То да се запише као одборска одлука.

Сад другто. Одобрава ли одбор, да општина узме 15 кола под најамцу. (Немојте 15. нито колико треба.) Добро.

Даље оглашујете ли општинска суд да узме потребан број кола и да организује тај рад како треба? (оглашујемо) Трошкови ово тога да плаћу на непредвиђени кредит а да се од грађана наплаћује колико треба.

Стеван Чабовић. Набављена кола нека да су по пропису за изношење бубрета и никако друге врсте.

Председник. Сад се морају имати кола на каква, а дућење гледаће се и на то.

Стеван Чабовић. За што се не позивају улице бар сад над је настала жега но се но улицама диже облаци прашине? Ми то треба да чинимо не само из бојазни од колере већ Београд даље и сатиру и друге опасне епидемије. Шарлах и дисторија стално односе силне жртве.

Председник. Са свим средствима која нам стоје на расположењу, ми полицмамо улице свако дан а опај предлог о поливању одмах стоји на дневном реду али ево где се никако не досне да се изнесе на решење, нећутим да и по писму управе пароши Београда требао да се једном сврши.

Мика Бончић. У вези с овим предлогом о чишћењу улица и поливању, ја мислим да би требало решити и о увимању 2 лекара у општинску службу, нарочито за прајење кравчарски и шалаџуаске. Ово је хитна потреба у овоме времену. (За идућу седницу Чује се) Добро. ја ћу за набавку још бар 2. лекара поднети предлог у идућој седници.

Др. Марко Леко. Моли да се разреши од дужности члана надзорне комисије за електрично осветљење.

Председник. Доиста је ст г. Марко већ више пута молио за разрешење од дужности па би му требало учинити по молби.

Милан Константиновић. Поводом молбе г. Др. М. Т. Лека даје и он оставку на чланство исте комисије.

А. Одавић. Противан је да се ово остављу, нити су молиоци изабрати њих стручна лица.

Председник. Приступе ли одбор да се г. Леку уважи оставка на чланство у електр. комисији? (Приступе над неће никако да остане) Онда молим да изберете на његово место другог. (Др. Павле Поповић) Усваја ли одбор. (Усваја)

Председник. Молим вас да чујете извештај комисије која је проучавала питање о одкупу железнице. (Солесовић чита) Кад што на извештаја видите, овде није могао да дође изворљена цифра пошто се ово једни тут, којим се долази до цене Начин како да се прави, то је мерило — кантар. Ако ко има што да говори нек изволи.

Мила Петровић. Тражи, да се изнесе бар приближна цифра, шта ће коштати ова железница.

Соломон Азријел. Објашњује корисност предлога комисије о откупу железнице.

Јон Тиса Капетан Спасић И меки се овај рад комисије довлаа јер се по њему има нити купујемо а шта плаћамо. Овде се изнеси цена појединих делова, а каптар ће казати колико ће се имати платити. Комисија је све поделила у класе и свела цену на половину. С тога треба усвојити овај извештај. Кад би се ћутуре увиђало за понуђача би боље било, да прими 50 - 60 хил. динара, али за општину не би.

Др. Марко Леко. Да би ово питчко могли решити пуцно је, да нам се изнесу цене из разних фабрика за ове железнице, па да упоредимо цене појединих нових делова са ценама појединих делова старе железнице. (Селесковић чита разне ценовнике.)

Бела Тодоровић. Нема су овде изнесене цене појединих делова. Но ја мислим према целокупном извештају, да би комисија могла нанта приближно цену укупно те а одбор

зов. И пр. да каже од 45 хиљ. динара неке ваше компаније.

Соломон Аврамовић. Ако се узме да је ⅓ добра, а једна трећина хрђавог материјала, онда целокупна сума пашће не до 40 хиљ. динара

Стеван Чабровић. У колико сам познат са пиљама овога попуђења, знам да су шине малога профила и држим да неће превазићи 20 километара дужине пати 15 килограма од куртског метра. Познато је правило да полазе је год шина тања у толико је скупља. Кад упоредимо цифру вољу тај страшан за своје шине са поражавајућим пресеком траже са овом у навештају на шине попуђења Карамарковића уверићемо се да су цене по следећа јефтиније на бан и код бо равне боље, бољи би нам дозволио патриотизам да купујемо еспап од гуљина и надајемо посао у гуљу земљу! Нимад. Цене су по себи сарочне и за нас корисне. Цена за шине за гуљина њиној цифру. Ако ми желимо потписали бољитак и напредак Београду, ако и код збиља желимо с тежимо да Београд подигнемо у економском, здравственом и трговинском погледу и да Србија блиста као престолница, ми морамо пасивати баре са обе шегове стране поред Саве и Дунава и порако купити овај материјал. Ако би дала да предузимаст посла, општину би скупо коштало и искључили би наше људе из рада и на индустрије, а наша тенденције и треба да буде да несмемо давати све послове странцима. С тога господо, ако понуђач пристаје на цене по навештају, који је за сваког јасан и целисходно саложен, да сам жишљења ако техничар да се водимо навештаје усвоји и погодба по њему закључи.

Бока К. Пешић. Ја бих желио чланове комисије да објасне да ли предузимач пристаје на цену која је оних одређена! (пристаје). Пошто г. Одавић вели да пристаје, онда и ми треба да пристанемо јер су ово најповољније услови. За прошот пута писао бих за овај навештај али на овај пристајем с тим, да би требало да се објасни о оним ситницама које пису обухваћене.

Стеван Чабровић. Рани објашњења. Ја сам рекао ако би шина било на 20 километра и ако би куретан метар имао 15 кил 12 кило, онда би изнила од прилике цена до 36000 дин. Осим тога ни један техничар не може се усудити да прецизно одреди тежину старог материјала пре жерења, кад се ова да је исти употребом и рђањем могао изгубити од своје тежине. Ја дакле писам ово о вредности и тежини говорио с прецизношћу него од прилике, у осталом капиар је мера и најбоље је што је тако и удошено да се по тежини и квалитету и плати.

Бока Димитријевић потписаним предлог с тим, да куповна цена не буде већа од 45.000 дин.

Ник. Ђ. Поповић говори опширно о предлогу комисије и препоручује га.

Председник стапља на гласање навештај комисије.

Усвојен је навештај комисије са 14 против 4.

Инжињерн су овај део Експозиција њојо пије уводи у регулацији, изкрпли и направили план како да се изврше. Молим да се одреди комисија да ово оцени.

Андра Одавић. Ја предлажем да буду чланови те комисије сва господа из одбора која су стручњаци за те ствари.

Председник. Усвоја ли одбор? (Усвоја) Пошто је дневни ред доиста закључујем седницу.

Састанак је трајао до 8 сах. по подне.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НОВА ПРИПОВЕТКА Ч. МИЛАТОВИЋА

ТРОШКОМ КОЛРЧНОГ ДРУШТВА ШИШЕ

ПОЧЕШКА ГА НОВА КЊИГА

РАЈКО од РАСИНЕ

ПРИПОВЕТКА С КРАЈА XVII. ВЕКА

написао

ЧЕДА МИЛАТОВИЋ

У овој својој најновијој приповетци пали узвели окаленик Чед. Милатовић, какво је славу једног младића са села — од Расине Рајка, — који, пакоје натезања духом грозних народних песама, као праци витеза „без бојазни и прекора“, стаса себе у службу ослобођења једне грозно, која је дошла ропства под једног затворника. Одважност чистота карактера од Расине Рајка управо је занимља, којега гроски осећај осећа срце и одања душу Србијанку, жестоки покретљивије за част и образ рапса се покретљивој класичних витезова. Крај дају приповетку је оказалачајући дух српске песме и грчког поноса, — и читаоци ће с правом пасладити читати и уживати у Рајку од Расине.

Дело је елегантно штампано на финој хартији и има 15 штампаних табака. Цена 2 динара.

Може се добити у Београду: у књижарници Вел. Ђуровића и трговини Јеше Павловића и компаније, који имају главно поверење.

Продавница дело се пристаји рабат.

ТАКСЕ

за јавно забаво у општини београдској

I.

а) За свирање муз. инструмата по кафанама, баштама и т. д. од поодневно до	3д.
б) За свирање са истином кантата од 3 комишара .	5 д.
в) За свирање комисије (оркестра) више од 3 лица	3 д. за

II.

а). За приредбу у дворац I-ог реда	15 д.
б) За игранку у дворац II-ог реда	10 д.
в) За игранку у дворац III-ег реда	5

III.

а) За свирање на лиру	5—10.
б) За разне простране и позоришне комедије, дневно	1— д.
в) За жонглирање и мрсторе	5—15 д.
г) Циркуе од представе	1—2 д.
д) За забаве „Танц-Тантг“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечере	5 д.

IV.

За друго врсте забава која овде нису предвиђене ре висиће општинска Суд засебно.

V.

За вожу на сајмиште пушни.

а) Вуре од 3 запрег	2 дин.
б) Вуре од 6 запрег	7 д.
в) Вуре од 8 запрег	15 д.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИЛИГЕНТАСТВО:

а) За чишћење димњака (димњачари) по грађевинама на терену	2 д.
б) За исправљање шпорерја	2 д.
в) За уградњу „	4 д.
г) За једну уградњу шпорерја у гостионици	5 д.
д) За чишћење димњака од два спрата . .	2 д.
ђ) За чишћење кровног димњака	1 д.
е) За чишћење чађава до 8 м по висини једнако са зградом	1 д.
ж) за чишћење чађава од 8 м по висини изнад са зградом	2 д.
з) За вађење димњака (димњаџија) без разлике спратова	75 д.

II. ПРАЊЕЊЕ ПОСТЕЉИНА И ЈОРГАНА:

а) Од мушког метра	1 д.
б) Од жене	2 д.

IV. ОПТИЧАРИ:

а) Марка за свако на годину дана . . .	2 д.
б) Обавезалне шпијунске марке сваке . . .	1

V. ТРОВАЧИНА:

а) Гроб за дете	7 д.
б) Гроб за одрасле	12 д.
в) Мали гробљани	250 д.
г) Велики гробљани III реда	300 д.
д) Велики гробљани II реда	9262 д.
ђ) Велики гробљани I реда	48462 д.

VI. МРТВАЧКА КОЛА:

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . .	20 д.
б) Мртвачка кола са лимунка са два коња	240 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . .	360 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . .	720

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за подручно: Саламанки, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од себе и кућице или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д. д.
2. Од две или три собе, са кућицом или већег дућана са магазом . . 0·70 д. д.
3. Од четири или више соба са кућином, од кафане са кућином, од гостионице са кућином без штале . . . . 1·50 д. д.

За подручје: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кућице, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три собе са кућином или већег дућана са магазом . . 0·60 д. д.
3. Од четири или више соба са кућином, од кафане са кућином, од гостионице са кућином, без штале . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892 год. АБр. 9413.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Београд: Општина Београдска — Штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 45. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА ОДНОШЕ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . . 3 дин.
за једно лице за годину . . . 9 дин.

Недеља 1. Новембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. ред од петит
Претплату која није уплаћена на свршетак
суд а све преписе шаљу на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Писма без печата не примају се

ОБЗНАНА

Како је до сад редовни број зграда везан са водоводом, и како се у њима тих зграда отпочела вода трошити, то ће од 1. Нов. о. г. отпочети наплата таксе за потрошњу воде, и управа Водовода моли грађанство да преми к знању следеће:

1. Сопственици оних зграда, које су са Водоводом спојене, и у којима је инсталација Водовода завршена до 20. Октобра о. г. закључно, подлеже плаћању основне таксе и нарџџа за водомер почев са 1-вим Новем. о. г. — Сопственици оних зграда, које се инсталацију од 21. Октобра до 20. Новембра о. г. подлеже плаћању основне таксе и нарџџа за водомер са 1-вим Децембром о. год. Сопственици оних зграда, које се инсталацију од 21-ог Новембра до 20. Децембра о. г. подлеже плаћању са 1. Јануаром наступајуће године и т. д.

2. Догађаја употребе воде, било од појединих предузимача на зидање нових грађевина, којима је привремена употреба дозвољена, било од појединих сопственика кућа код којих је инсталација завршена до 20. Окт. о. г., било од сопственика, у којим кућама инсталације није довршено а употреба воде дозвољена на прозивору чесму сматра се као прекрачења употребе воде по чл. 24. правила о надзиању воде из београдског водовода. Читаће водозера обавиће се 1. Новем. о. г.

3. Сопственици зграда, у којима инсталисање није завршено, али су домаћи чипали и сада чине употребу воде на прозиворима чесмама, подлеже основној такси и нарџџа за водомер почев са 1-вим Новем. о. г.

Бр. 3094
31. Окт. 1891.
Београд.

Управа водовода.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

У интересу здравља овдашње грађанства, а по предлогу општинске санитетске заборавено је захватање воде са Сиве и Дунава, и што су отворене на више места прекрасне чесме — кладенци — на којима ће моћи грађанство узимати воду у свако опште време.

По све дневно од 7 сати ујутро до подне и од 1½ до 6 сати у вече отварање се кладенци на наједанње воде на овим местима:

1.) На углу Дворске и Марковог пијаце,
2.) На углу Милановог улице и Обилићевог Венца (Позоришни трг),
3.) На градском пољу код реалке,
4.) На пијаци пред Расповом кућом,
5.) На Тобџијској Пијаци код „Бајлонија",
6.) На раскршћу улица код „Славије",
7.) На палилулском тргу пред школом 7 шкала,
8.) У Дунавској улици код Нове Основне школе.

Вода издавање се грађанима који буду долили с кланце судовима бесплатно, а пиљавање се на сваку саку од 150 литара 0·10 динара.

Санкционисана прописана је такса за пропродају те воде у 0·40 дин. за саку од 150 литара.

Од стране суда општинског вар. Београда 23 Октобра 1892. год. АБр. 10.793.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

80. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

22. Октобар 1892. год.

Председник председник Д. Михаљ. Р. Марковић, председник члан суда Јов. Антонијевић, од одборник Јован Ђ. Н. Поповић, М. Јовановић, Мих. Васиљевић, Св. Чабрић, В. В. Пешић, Ст. Чорбовић, Др. Павле Поповић, Коста Д. Таковић, Алекс. Дамјановић, Др. М. Лазић, Д. Јовановић, Ил. Марковић, Р. Драговић, Ђ. С. Николајевић, М. Весковарић, С. Весковарић, Ђорђе Нешковић, Гаврило Брзић, Коста В. Михајловић, С. Аврић, М. Ђ. Петровић, М. Константиновић и Мих. Ил. Вопић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. октобра 1892. год. а учињене су ове допуне: у одлуци КЊБр. 861. до приход од пазарских вагенина ће у њему трошкарину поштo су за потребу трошарине и подигнуте и у одлуци КЊБр. 866, да се и друм што иде од тра калуча на Фабрици дувана спрам као и онај код „Логдена."

II

Председник поноси одбору на молбе молбе, којима се траже умрлице о пиротоме стању.

По прочитању тих молби АБр. 10774, СБр. 18966 18892, 18891, 18890, одбор је једнако мишљења, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Милутина Стевановића, Христине Д. Мијатовића, Живке Димитријевића, па тек онда да им се нода тражено уверење: да се Косара В. Ивића може дати тражено уверење с да се Василија Вујаце Алексића не може дати тражено уверење.

III.

Председник поноси одбор, да је суд по питању решења своји од 15. Окт. 1892. г. АБр. 10655 решио, да се добар у другој полазни месеца октобра о. г. продаје по основност вара дне, по интересу а да буде добар тежак кладу сто дванаест трава у предности од дванаест пара.

По саслушању поноса одбор је одлучио с њиму оно решење судско

IV.

Председник саопштио одбор, да је суд општински решењем својим од 21. Окт. 1892. год. а на основу правила о слободном клању стоке од 19. Нов. 1890. год. АБр. 3164 дадо наредбу о месту за продају стоке у Београду и о напалти њезине такси за ову продају.

По саслушању поноса и прочитању тог решења одбор је одобрио у свему ову наредбу суда општинског.

V.

Одборник г. Марко Велимарић предложио, да се у Дунавској улици код Видинажине направи рампа, како би се у тој улици отворио свебрањ дан са колаџом по опрам.

По саслушању овога одбор је усхојио у свему овај предлог а приморучио да се исто ово одпреми.

VI.

Одборник г. Стеван Чађевић изјавио, што се не изјави на решење пописа) комерцијалне и тоне, који се предмети могу предавати на јавној пијаци.

Председник изјављује, да ће на ово питање у одљеђ седници одговорити.

VII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 18958, држане за издавање под закуп плаца општ. шине чешке Кнежине „Љубине, одбор је решио, да се општ. плац шине чешке Кн. Љубине нода под закуп за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1897. године Николи Малешићу трговцу за цену од девет стотина динара годишње, ако полази прописану кауцију.

VIII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 18766, држане за издавање под закуп општ. шине под „Убаљића виногради" одбор је решио да се општ. плац под „Убаљића виногради" нада под закуп за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1897 ого год. Михајлу Крајинцу год. Стојадина за број од осамдесет и три динара и педесет пара динарских годишње, с тим да се зграде, што на том плацу постоје, добро одржавају.

IX.

По прочитању поноје Ј. Ш. Пачића сад. трговца АБр. 9582 о дању његове куће „Хотел Венеција" под закуп на сметиј кварта са-

панаџик, одбор је решио, да се она повуда у свему правим с тим, да сваштанин игране буде дужан учинити нужне поправке у згради, које буде захтевала потреба кварта. Закупна цена у четири стотине динара месечно има се плаћати до 1893. год. из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове, а доцније да се стави у буџет расхода општине београдске.

Закуп ових трајати од 1. Новембра 1892. г. па до 1. Новембра 1895. године.

X.

Поводом тих, исто једнакијска класт у последње време својим поступањем према општини београдској наноси општина штете њеним интересима и самоуправи, — одбор одлучује да се о свему томе обавести грађанство овим прогласом. *)

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Општински буџет.** Одбор општине варошн Београда у нсполико последњих својих седница претресао је буџет општине варошн Београда и у начелу и у појединостима и усвојио. Буџет је одмах послат Државном Савету на одобрење. После одобрења Саветског, буџет ће се оштампати у општинским новинама.

ЖЕНСКО ДРУШТВО
у Београду
Бр. 289.
27. Октобра 1892. год.
Београд.

Општини Града Београда

На представку и молбу Управе Женског Друштва од 28. Септембра о. г. Бр. 289. Ви сте нашим решењем саопштили у писму од 5. о. м. Абр. 10484. изволели одредити Женском Друштву за његову Радничку Школу годишњу помоћ у двадесет хиљада дра, која сте за ову годину одмах дали и пренете у школу.

Управа Женског Друштва сматра за своју најпречу дужност овим замолити за чову ствар од 28. Октобра 1892. год. Ур.

*) Прилазе је овој замолби на чову ствар од 28. Октобра 1892. год. Ур.

дни председник као и сва господа одборници општине варошн Београда изволе примити изјаву пене највеће захвалности на овако хуманом и родољубивом одазиву пеној молби уверена, да ће општина наше престоннце својим племенитим делом стећи признање од свакога. а Женско Друштво и песпове сирочиће, за које се оно брине, задужити вечном благодарношћу.

Са високим поштовањем
Председница Женског Друштва:
Поранда Пинторовићева
Дописница.
Јелина Н. Жарковићева

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општински суд држаће на јавпазабе следећих својих право под закуп, јавне лицитације:

на дан 2. Новембра ове године

право на наплату тезгаџијских такса, од 1. Јануара 1893. год. до 31. Децембра исте године;

на дан 3 Новембра ове године

право спеце на вађење песка са обала Саске и Дунавске за време од 1. Јануара 1893. год. до 31. Децембра исте године

Лицитација ће се држати у књиговодству општ. суда. Одпочеће се тачно у 2 а закључити у 5 часова по подне.

Услови могу се видити сваког радног дана у књиговодству за време лицитације.

Од суда општ. Београдског 29 X 1892 год Бр. 17939. у Београду.

Пошто ће држану лицитацију за давање општ. права за дубок од давање стоне у овој општини, која је држана 22. овога месеца, није дошао довољан број лицитаната, то ће суд општине Београдске ову лицитацију држати

на дан 10. Новембра ове године

у књиговодству општинског суда.

Лицитација одпочеће се у 2 а закључити у пет часова по подне.

Познаје се лицитанти да на ову лицитацију дођу.

Услови могу се видити сваког радног дана у књиговодству пред у књиговодству општ. суда.

Од Суда општ Београдског 30. Октобра 1892 год. СВр. 17987. у Београду.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ ВЕОГРАДСКЕ
(по списку, седамнаести)
држан 15. Окт. 1892 год

председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити, то отварам одборску седницу и молим да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на записник?

Н. Х. Поповић. Тражим да се унесе у записник и закључак, да предност жалоспице не сме превазићи 45 хиљада динара.

Председник. Било је разних мишљења, па је већином гласова усвојено мишљење комисије (Чује се: да се и то напише.)

Има ли још ко шта да примети! (Нема) Усваја ли одбор записник! (Усваја),

Сад има једно питање оруженија о хлебу.

Мића Петровић. Вајпије о чему да се побринемо, а то је што леб нехала продају га нечеснсно, а то нико не контролише.

Председник. Ја вас молим кад год добијете хрђав леб достављате пајближем одељу.

Бока Неслић. Држим да за сад треба, да остане стара цена, а нахова молба да се напада.

Андра Одавић. Господо. Ви се врло добро сећате кад је одређивана комисија да је то само за то учињено, да се ово лебарско питање свиме са дневног реда, јако ако не би сваке године нзатрпавало. Немоје се таблица мењате јер нпа би било да је не таблици цена 25 п. а ви да кажемо 24 п. Ова би онда дала нпку.

Мика Банковић. Данашња је цена од 10—11 дин. С тога сам да се према овој цени одреди такса хлебу.

Ово је одређено за пекарске радње, а за оне које немају радње, да се пекарима забрани продаја хлеба на улици, а да се продаје у дућанима.

Председник. Ко је за предлог г. Банковића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Ко је за предлог г. Одавића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Ко је за предлог г. Петровића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Ко је за предлог г. Неслића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Пошто нема више ништа на дневном реду, ја закључујем седницу.

Седница је закључена у 5 часова по подне.

Записник водио:
Секретар
Ђ. Ђ. Ђорђевић.

Председник
Ђ. Ђ. Ђорђевић.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
Никола Вулић
(I јеспом гимназијским тобљком)

(Текст награђен прном педесетдинарском наградом општине београдске.)

мотто:
Скендербег је орао Османска царства.

ГЛАВА ТРЕЋА
Одметништво Хамзино

Не прође ван овог догађаја још пи годпна дана, а већ је Скендербег имао да претрпи још један жесток удар несрећне судбине, истина последње те врсте, али и најтежи. Хамза, његов пећак и један од првих војвода и помоћника, и он га оставп и пређе непријатељу.

Али пре но што пређемо на тај догађај, да видимо летимице, шта је било до пега. Кад Мухамед, после пропасти Мопоре, дпи председник као и сва господа одборници општине варошн Београда изволе примити изјаву пене највеће захвалности на овако хуманом и родољубивом одазиву пеној молби уверена, да ће општина наше престоннце својим племенитим делом стећи признање од свакога. а Женско Друштво и песпове сирочиће, за које се оно брине, задужити вечном благодарношћу.

Са високим поштовањем
Председница Женског Друштва:
Поранда Пинторовићева
Дописница.
Јелина Н. Жарковићева

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општински суд држаће на јавпазабе следећих својих право под закуп, јавне лицитације:

на дан 2. Новембра ове године

право на наплату тезгаџијских такса, од 1. Јануара 1893. год. до 31. Децембра исте године;

на дан 3 Новембра ове године

право спеце на вађење песка са обала Саске и Дунавске за време од 1. Јануара 1893. год. до 31. Децембра исте године

Лицитација ће се држати у књиговодству општ. суда. Одпочеће се тачно у 2 а закључити у 5 часова по подне.

Услови могу се видити сваког радног дана у књиговодству за време лицитације.

Од суда општ. Београдског 29 X 1892 год Бр. 17939. у Београду.

Пошто ће држану лицитацију за давање општ. права за дубок од давање стоне у овој општини, која је држана 22. овога месеца, није дошао довољан број лицитаната, то ће суд општине Београдске ову лицитацију држати

на дан 10. Новембра ове године

у књиговодству општинског суда.

Лицитација одпочеће се у 2 а закључити у пет часова по подне.

Познаје се лицитанти да на ову лицитацију дођу.

Услови могу се видити сваког радног дана у књиговодству пред у књиговодству општ. суда.

Од Суда општ Београдског 30. Октобра 1892 год. СВр. 17987. у Београду.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ ВЕОГРАДСКЕ
(по списку, седамнаести)
држан 15. Окт. 1892 год

председник. Пошто има довољан број одборника да се може радити, то отварам одборску седницу и молим да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на записник?

Н. Х. Поповић. Тражим да се унесе у записник и закључак, да предност жалоспице не сме превазићи 45 хиљада динара.

Председник. Било је разних мишљења, па је већином гласова усвојено мишљење комисије (Чује се: да се и то напише.)

Има ли још ко шта да примети! (Нема) Усваја ли одбор записник! (Усваја),

Сад има једно питање оруженија о хлебу.

Мића Петровић. Вајпије о чему да се побринемо, а то је што леб нехала продају га нечеснсно, а то нико не контролише.

Председник. Ја вас молим кад год добијете хрђав леб достављате пајближем одељу.

Бока Неслић. Држим да за сад треба, да остане стара цена. а нахова молба да се напада.

Андра Одавић. Господо. Ви се врло добро сећате кад је одређивана комисија да је то само за то учињено, да се ово лебарско питање свиме са дневног реда, јако ако не би сваке године нзатрпавало. Немоје се таблица мењате јер нпа би било да је не таблици цена 25 п. а ви да кажемо 24 п. Ова би онда дала нпку.

Мика Банковић. Данашња је цена од 10—11 дин. С тога сам да се према овој цени одреди такса хлебу.

Ово је одређено за пекарске радње, а за оне које немају радње, да се пекарима забрани продаја хлеба на улици, а да се продаје у дућанима.

Председник. Ко је за предлог г. Банковића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Ко је за предлог г. Одавића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Ко је за предлог г. Петровића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Ко је за предлог г. Неслића нека устане. (Већина устаје).

Ко је против? (Мањина устаје).

Предлог је усвојен.

Пошто нема више ништа на дневном реду, ја закључујем седницу.

Седница је закључена у 5 часова по подне.

Записник водио:
Секретар
Ђ. Ђ. Ђорђевић.

Председник
Ђ. Ђ. Ђорђевић.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
Никола Вулић
(I јеспом гимназијским тобљком)

(Текст награђен прном педесетдинарском наградом општине београдске.)

мотто:
Скендербег је орао Османска царства.

ГЛАВА ТРЕЋА
Одметништво Хамзино

Не прође ван овог догађаја још пи годпна дана, а већ је Скендербег имао да претрпи још један жесток удар несрећне судбине, истина последње те врсте, али и најтежи. Хамза, његов пећак и један од првих војвода и помоћника, и он га оставп и пређе непријатељу.

Али пре но што пређемо на тај догађај, да видимо летимице, шта је било до пега. Кад Мухамед, после пропасти Мопоре, дпи Скендербегу баш ни на који начин не може наудити, одлучи се, да сву своју снагу окрене сад на српски Београд а на границе арбанске да пошље само поносну војску, да му чува области од арбанских упада.

Дозпавши пљуће године (1456.) последњих дана месеца марта, да је та војска турска стигла на границе његове а не знајући, какав ју је холитав, Скендербег се пожури Дебри и стаде очекивати, да по своме обичају она уђе у Арбанију. Али Турци се и не помишљају на свога табора. Онда их он стаде свакојако узнемиравати, не би ли му како напшли на негдан. Али вид ше, да су му сва усиљавања узалудна, остави су Моза с два пута већом војском но што је пихо обичај остављати, а сам се врати гребену Редепина, како нели безпнеши писац, да надгледа грађење палочете тврђаве, а Барлецпје, да проведе остатак године у лову и другим таким забавама.†)

Међутим и султан се беше добро спремио и 13. јупа††) појаси се пред Београдом. Огромна његова војска од преко сто педесет хиљада људи и силна артиљерија од триста топова, уђеласе су му пољу, да ће су тер-

†) Barletius, De Vita etc. lib. IX., 251.

††) Ваиндот, I. 255.

ћаву оспојати за пеколико педеља, кад је Цариград могао оспојити за овако кратко време. Дошавши под Београд стане та он бомбардовати из својих топова и не престајаше ни дању ни ноћу. Међутим велика му флота од двеста лађа крстарила је онако онако по Дунаву и пазила је, да Хуњади с помоћи не пређе преко њега. Али Хуњади ипак продре 14. јула Београду у помоћ, разбпвши пајпре и расушпи турску флоту. Онда Мухамед 21. јула заповеди главни напад и с исуканом сабљом полети пред својом војском. Али поред свега ахпоза усклапвања и после жестоке и крваве борбе, они буду одбијени и Мухамед с двеста хпља рањених по звучпан се чак до Софије.†)

На тај глас Скендербега обузе необична радост и он писа писмо Хуњадпју, у коме му честиташе на јупапгпу и срећпом успеху. На жалост, радост та претвори се за кратко време у пајвећу тугу, јер једва после пеколико седмица разнесе се друга, тужан глас, — да је Хуњади умро.

Али ова година 1456 оспм што Мухамед прошше под Београдом, би за Скендербега веома срећна још с једне стране. У њој му брак буде благословен и он доби

†) Шишмап, I. 300.

Председник. Средња је цена житу 10 до 15 пара. Према томе цена је одређена хлебу 17 пара. Ово вам само саопштавам. Лобара су нолили да се поскида она једна пара, већ да остане иста цена.

Мата Јовановић. Таблица о цени хлебу, коју је наше повереништво израдило, није ни једну него за више година и она се сад неможе мењати. Она је обухватила и боље и доње жито и сад се то не може скратити. С тога сам да се она неизира већ да остане исто при решењу, које нас је стало доста труда и времена.

Љуба Јовановић. Ако признамо да је таблица неточна онда ту вишину нолбу треба послати комисији на виђење, а да сад пред таблицу недовршено иде спутњаче другче цену, јисмам да нема никаква разлога. Ако тако почнемо онда можо неко од нас предложити да се цена спусти. То би било средство за популарисање ноје градјана, али би било крајо штетно за сиву стварь.

Др. Паво Поповић. Држим да треба бележити не само квалитет жита него и квантитет. С тога ће ја молио да се у правилнику дода да се бележи и квантитет жита, јер иначе запета може изаћи нама цена хлебу. Даље треба узети и квантитет и цену и онда ћемо доцста поставити могући ступањ праличности па да неможе нико да рекне ни једну реч.

Председник. По подацима жита и цена се дели — што је жито једриће и чистије, то је и скупље. И са тога ће се узек на квантирема бележити и количина продатог жита и цене те према томе израчунати тачна просечна цена.

Мика Банковић. При калкулацији да се узме у обзир то: да ако се у 15 дана прода н. пр. 5000 кила по 9 дин. а сне остало по 10, да се тих 5000 кила не калкулишу.

Председник. Ако би била тако мала количина, она ће се према овој већој могла занемарити и сасвим не сне се ни једна количина ни цена изостављати и не урачунавати.

Мата Јовановић. Па, господо, по овоме како би се сад могло, и ради се и сваки општински суд по нарсбн г. министра народне привреде мора му послати тачан поиожај своју артикала и количине продате и не може бити таког изводења да се, н. пр ако је продато 3 цака жита по скупљој цени, па да три цака рачуна цена.

Председник. Тако ће се даље радити и од сада. Но шта ћемо да радимо по молби пекара? (Чује се: да остане стара цена! Нећемо.)

Раденко Драгошић. Ја не разумем што ће нам онда таблица ако ће се тако радити. Ја сам за то да се нађа по таблици.

Мића Петровић. Немојмо овако стпар да узимемо. Ми смо чули од једног члана комисије који каже шта је био потиз и по томе изјаве: да је тако одлаке су они у комисији узели податке за таблицу, узимат боли материјал у рачун него што је нам (чује се: ово стоји просечно не боље ни горе!) На председник не жели да су то цене најчешће цривене на квалитета и квантитета него нама више поверимо и онда можемо зепети да не учињамо какву грешку и са тога, а да не би казнили добре, ја сам за то да остане досадања цена.

Бока Нешић. Ја над сам мало час говорио о овој ствари, ја сам тражио од председништва да изнесе пред обор молбу тих добара те ја видимо, шта им смета и шта они хоће; али тражења то, ја нисам рекао да ни нама учињите по молби пре него што се она узме у правичну оцену.

А. Гавић. Људи који су свој вок проселе у изучавању тога питања, нашли су количо воде иде у 100 кила брашна; ми смо узимали и то је за жене Свето писмо јер видим сву пажњу и савесност којом је се дошло до оних резултата и признајем да су ти људи били и компетентнији и у бољим приликама од нас за штудирање. Ја дакле не пристајем да се од оне таблице одступа. Рошлим се да се одобрава цена хлебу 18 пара, прогласо таблице ја тражим да се она вспоне са свим.

Председник. Усвајате ли да цене хлебу за идућих 15 дана буду по изветштају? (усвајамо)

Секретар чита молбу да се место Филипа Богојевића приступима изборе други јер је овај иво под стечај. (да одреди суд).

Председник. Један се иолорник разболео и тражи 20 дана одсуства на бању (одобрава се).

Косте Станимировић бив. општ. апотекчик тражи награду за то што је раније арпшо в дужност половиње у школском одбору (чита молбу). Награда би изнела 124,98 дин. (Одобрава се)

Шеф књижњера. Општина оскудева у шуни у којој би могла да чува своју новчи материјал, а тога има доста. Би сте одобрили да се набави железница и ту има разних материјала, који треба да се стане под прон. Ја сам сазвао да ће зафбрзант Дела Дона да се сели из Београда за Нешту и он остала своју велику шуну од 4000 кпад. матсрпја основе преко пута од железничке станице и уштаде, тражио је за ту шуну 1500 динара. Он плаћа месечно најреје 30 дин. некој удовици која је господар плаца. Ја вас молим да одобрите набавку шуне. (чује се: да се узме!) Ја бих вас још нешто молио. Ота забрзант Захарије Дела-Дона има и неколико добрих машина које би нам по јефтиној цени уступио иначе ће управа водовода и грађевинско одељење морати да подижу једну радионицу за оправку материјала код водовода и железнице. Оправке које се сад врше код приватних мајстора коштају велике суме новца тако да једно кило оправљеног материјала коштп 15—20 дин. док нас у нашој радионици не би стало ни 2½ дин.

У ту радионицу нпкао би се поместити машине које нам нуди Дела-Дона. Машине су те: две стругане и рендисаље и једна бушалка и т. д. Вредност тога материјала у новом стању износи од прилике 10000 франпта. Ја сам машине прегледао и оне су врло добре. Он нам их нуди за 9000 и нешто ниже динара. Но ја мислим да би он попустио од те цене, јер му је тражио за једно с пупом те би тако машине дао оно 7000 дин.

Ту је и одборник Светозар Ристић и он ће нам машинпст ходите нам изветштај о томе.

Свет. Ристић. Господо. Мени су те машине познате у опште, и ја бих био за то да се те стварп одузме, јер су у врло добром стању, а да се набаве нове, коштало би врло скупо. Он их даје врло јевтино.

Мика Банковић. Ја би молио, да нам г.

наследника, поне даде исто ние, које имаше и дед му.[1]) И тако би та година протекла у пиру и најчешће весељу, да се не деси нпдпјпонално Хаманто, које му загорча сне те радости.

Да ли се Хаиза одметнуо од њега, што сад, кад Скендербег доба наследника беше изгубио наду на арбански престо, на који је он, као најближи рођак имао најстарије право, или на то, што је Скендербег и њему био учинио какву опорвку, не може се тачно знати. Али тек, било како било, њега обузе мисао, да пређе Турцима, па начеру брзо в остварп. Узевши жену и три детета побегне крпшом у Цариград и нпкде пред дпра.

Поспајући његову храброст, султан га дочека врло ласкало, и обдари га великим поклонима, дао му на шатезање не само те године дати појсае да иде на Скендербега. Упрок томе бпо је врло тај, што је тек било зимње доба, а друго, што је султан неома

---

[1]) Наиме: б., Intorin etc., 326. О причину која је Скендербегу рашла сан, нпма у Великовићи врло разних прича. Осталп биографи и документи врло о том мало говоре. Ну ја је Великовић заслуг, нашао нојпу годину кад нема рођења, која би се с неком вероватноћом могла за то узети, што је једном једину мушкпју ћерку имао 1462. Ђ. дакле сигурно, да је он у то время имао још осим тога (ако бог дп не бпјаше (т. је Скендербегова) ако ли ј ре-ровно и друге синове. Ливпно и свободна и т. д. Књ. X., 265.

[1]) Колико је тај број неприродно порасе нарад, немоје је одрадити. Да је само био већи за десетинама нпкада, онда тек што би тако то потврдпла нпо тако дпвно, које су се сва дпвила, нпшо нам изјашта са свим и нпсмо по нпкакпм прилпкп ни 31. јулпа, у коме спрпчпи сродје нпје: „— Бо грпшно свпјпнје Ал' Турко с пјпла ће рпђпсати бпј грпа Тпрчп, пскпнбе се дпп, пје онпо тп да сатпје се је рпчпма 80.000". Мпшљпм. Спомепнпа и т. д., стр., 114.

[1]) Варијације: нпје да се вај нпма пшо: Нпо (Бопас) Пп Vita etc. Пп. IX., 235. Нпто тако пшо се пи и у Рапп: Шпјпо, сопго је нпсао чудпвпто што се у тп доба у нпм одпгпвпорпу Хаимана бпо нпшта пе пшао. стр. 19.

Ја је на свпки пачин зазпао. Да ли Хаиза пије дао команду над том војском с тога што је мислио да је он пеховпи за толики терет, или, као неки Барлеције,[1]) с тогу, што ју је сам Хаиза био одбио, тешко је одредити. Ну нама, да не би ни он био без в нпке класте, султан га нпчпни санџпком и даде му пот хпзада коњапика, заповедивши и томе Дауту, да пшта пе предузима, док пајпре пе пита за савет и мпсао.

Чим Скендербег дозна врло уходе на те велике султапове спремс, одних равпалае по остали областима таксовне и шторкп од сусслд да му пошљу помоћи. Тако исто потрпаи помоћи и од паше и пашулпкова краља Алфопса. Али спуда би исте среће. Суседи његови као да су му нудили помоћи само онда, кад нему пеје нпшта требала, а чим би је он затражио, сви су одмах пзлазили изпада пачпи да се пзговоре, да ли је за пх сад помоћпи. да му се одазову пли пе. Тако исто Старп Арнјапит посла пешто војске а и паша једну лађу с двеста војпика и мпсто храпо, обећавајући а ће још послати, што се пеје десило.[1])

[1]) Варијације, Do Vita etc. Пп. IX., 235.

[1]) Ранкавијевпа у своме Аналепа пе, стр. 1457. пап. 21. пма пепто друго, јер по њему, пеје уопште пп пријапном господи Скендербегу. Историја С., Istoria etc., 185., у пем.

Селеснковић каже, хоће ли се одмах Управа водовода служити тим машинама.

Т. Селесковић. Може одмах да се ради. Ми ћемо да продужимо овбичан рад.

М. Бакаловић. Ако је тако онда треба да одкупимо.

Св. Ристић. Хоћете ли и липицу узети. Требало би узети

Т. Селесковић. За сад неће бити нужно.

Председник. Да одредимо једну комисију нек види и поднесе извештај

Раденко Драгојевић. Ако је за шупу кирија скупа могли би онде на општ. земљишту направити шупу.

Т. Селесковић. Ја сам уверен да је шупа у добром стању. Но и кирија је врло скромна и могли би остати онде још годину дана.

Бошко Нешић. Пошто сад г. Селесковић вели, да има више стварн да се одкупе, то ја предлажем да се одреди комисија. У ту комисију да уђу г. г Селесковић, Ристић, М. Петровић, Мита Јовановић и Одавић (Усваја се).

Т. Селесковић. Вама је познато да је Душанова улица почела да се изводи по новој нивелацији. Сад се дошло до једне тачке где се најлакше извозне тешкоће и ако то неучинимо да се поправи спречићемо одлив воде која долази на Таунакове улице. Да би се томе стало на пут нужно је да се стуни у споразум са грађанима у околини те улице, којима ће се експроприсати земљиште. То је место г. Николе Х. Поповића. Комисија је изашла и уверила се о стању стварн на је дошла до споразума да би корисно било да општина прими понуду г. Н. Х. Поповића која се састоји у томе, да му се одузме од плаца полико треба за улицу, а да му се накнади на другој страни у равној мери. Он је на земљи Управе узугао своју њиву.

Председник Чујте њиву г. Н. Х. Поповића (чита)

Хоћете ли да се одреди комисија да нека иде, види и поднесе извештај (чује се: нек уђу у комисију г. г. Чађевић и Мита Јовановић).

М. Бончић. Држим да то питање није баш тако прешно. Има много регулација по варошн које треће на ред, а много пречих регулација по што је оне. Вама чули колике је ненсао напнлак грађевински одељак, да ово сад износи. Некола је у томе, што житеорска вода сва силази на улицу Душанову на ту калдрму загрнака. Сем тога вода која тече Скадарском, Богдановићев и Цетињском улицом силази и плаше куће дуљим пирчатим подигнута. Дакле то је питање грађевински одељак, да ово изнесе на решење. Управа то по својој дужности чини.

М. Бончић. Ми ни смо противни да се Београд регулише што пре, само да се води неки ред.

Илија Ђорђевић. Ви можете да се сама вода из Болничке и Скадарске улице. То постоји Скадарска и Болничка улица сливају се у канал. Нама треба још нешто да регулишемо, а то је Гушина башта. (Чује се: То је питање регулисано)

Председник. Кога ће те у комисију? (Чује се: Чађевић, Илија Ђорђевић. Мајдало Јанковић, Мита Јовановић, и М. Катанинић) Усваја ли одбор? (Усваја.) Тројица да иду да раде. (Јесте).

Ђ. Новаковић. Да ли ни ту нијако регулацију направљу по правилу о регулацији, пад ћемо то сами чинити, јер по закону постоји већ у два комисија, која ће да процењује плаиа и земље. Ма сад одредујемо само одбориике а знамо да има неки лица, која нису одборници што процењују та имања.

Председник. Није ово комисија да процењује имања, већ само да се уверн о стању ствари, на после ће тек доћи оно, ко ће да процени. Ово је само оцена за одбор, да знамо како да се одлучимо.

Ђ. Новаковић. Држим да ту нема потребе да се одлучујемо. Али кад се хоће новова да исцрта онда је то друга ствар.

Председник. Усваја ли одбор да буде ова комисија? (усваја).

Т. Селесковић. Врачарска основна школа оскудева за једну кућу за самовлаха. Молим вас да одредите једну лицитацију за извршење овога.

Тако исто и школа код саборне цркве трпи оскудицу за пушнике. Предрачуница цена износи 75 дин. Молим вас да се одреди лицитација. (Одобрава се).

Председник. Одобрава ли одбор да се држи лицитација? (Одобрава).

Шеф инжињера. Потребе је да се лепенчина улица прекадрмише. (Председника објашњава где је та улица).

А. Одавић. Ја молим да се и она расписница код капије „Пролећа покалдрмише јер то стоји у вези (одобравасе).

Председник. Одобравате ли да се и једно и друго узме у рад! (Одобравамо).

Сад да вам саопштим писмо које сам добио од г 'Боже Станојевића, а које је послао поводом последњих дебата у одбору о осветљењу (чита). (чује се: он указа наше потпуно поверење).

Г. Станојевић није чак одобрао али ми поверења да калдрише пад радом око осветљења. Ако одбор ина поверења у њему, он би хтео да се израсни, (чује се: ним потпуно поверење). једна глас: а шта ћемо с дрвцима?

— Као што сте одобрили за Тргошачку и Лазареву улицу, молим вас одобрите да се калдрнише и одконача Тровчка улица јер ће то платити сопственици по самом закону. (Одобрава се).

Стеван Чађевић. А шта је с Добрачином улицом?

Председник. Видећу и учинити шта треба.

Ђ. Ж. Нешић. Многи продовци излазе о овоме калдрисању, а не каже се како стојимо с предратом?

Председник. Калдрисање ће се парвино вршити само тако кио има пара.

Илија Ђорђевић. Јесен је већ ту и „Сиомениково" улица није вшита урађено

Председник. Има онде да се много радиа. Пасута је једна половина обог трамваја на ће сад и друга. Осим тога он не може само да пасне на да калдрише него нора и да набија

Комисија коју сте одредили да прегледа мустре резолвера вирнила је то и могу да вам прочитам неи извештај. Као што знате било је више врсти резолвера — Гасеров и онај што је био предложен од стране

Међутим већ настаде и јул месец и о доласку турске војске још се ништа поуздано није знало. Истина гласове су се приносили, како султан иде лично с трећа хиљада људи и другом силом европском, али то беху само правни гласови. Султан се још мислио, да ли да пође на Скендербега или на коју другу државу. Али ово свршетка још већ није било више сумње. Турци су ишли на Албанију и то ишли с големом војском, с големом силе свргли Муратове накадашњу.

Скендербег на те гласове спуни брзо сву војску што је имао и с једно двањаест хиљада[†]) похита Дебри. Али, дознавши за тим од брзо поуздапих ухода, колика је непријатељска војска, не сиеде је дочекати на отвореном пољу, већ по савету свога дна најбоља војводара, Владимира Ћуриће и Врањакопића, одлучи овај план. Да целу своју земљу лепи свуке храме и да се с тога сви сељани са свих страна и крајова, затворе у тврђаве и градове, када су ратници за време Муратових похода, те да тако Турци западну у велику неприлику, кад уђу у његову државу. Дакле одлучи, да се сам са својом војском, чим га непријатељ опази, склони дубље у своју земљу, надајући се овоме доиле: или да ће се Турци, не нашавши ни храие ни непријатеља, на послетку прагнути натраг, или да ће се они, ишавши да је непријатељ далеко и да не сме на њих ударити, предати толикој пекиру, да ће на послетку пренебрегнути сваку пажњу и опрезност, те ће их онда лако бити разбити прави ударом. И доиста у овом се последњем није преварио. Али то беше доцније нидети.

Вераи, дакле, своме плану, Скендербег одмах запосели пешадија, да се с целим пријатом појуче к Лешу. Сам пак с оне конице што је имао, пође по земље, да надгледа, да ну се заиосет одмах извршио. А кад се сви сељани позанарање у градове и тврђаве, и кад цела земља бе лишена своје храие, опреме се он Дебри, да дочека непријатеља.

Али чим се овај појави, после кале чарке почне се он повлачити а за тим окрене и леђа, па нагне бежати. Ну непријатељ не пође одмах за њим. Он се бојао, да то неће нако дукавство Скендербегово, да га намами у коју заседу. С тога нанести табор онде, где је нако пре био непријатељ и стане очекивати. Али Скендербег се од истине био по-пукао далеко, чак до мора. Видећи велику надмоћност непријатељску, он опет пошље Ђорђа Кују, напелана свог нана, а Димитрија Фрања, благајника[†]) флоти шиваној, којом је запоседао залазеће пристаниште, и заиоси их још једанпут за помоћ. Ну, по што се од оних неје надао бог зна чему, пошље Моина, Таиусина и друге праве, оста-вивши самосвојима свеће и стане их прекаљивати, да му помогну сад нак никад. Особито Ју сту оваслеост, које ће и нама запретити, ако Скендербег буде надбијен, они се на послетку свиазују и за не нтна чезара дана сиуне и неиђу му ови пет хиљада војника.[††])

У том се и Турци, пробавивши у свом табору три дана, уверене, да је непријатељ збиљски побегао испред њих од страха и, кад их у том миљеву још више утврди Хамза, подигну шаторе и пођу дубље у

[†]) И Варадинске неје доволно од тог броја. Не кажу ли Скендербегови ови једанаест хиљада: шест хиљада коњаника а остало пешака. De Vita cit. lib. IX., 269.

[†]) Ставио: Ђ. Јовеша etc., 380.

[††]) Таким изворима остаиак турскоме појачању износимо на вр-ху, а и тако сасвим могућ по тим јесу. Јер врлино, што готово истовремо потврђују оно ратна у Турске онако ве-ликосног зрака од 30. људи [illegible] Скендербе-ка родом Сеоница Ушгра, само за нашег рата без сумње и сведок сам ст. Турског. И мадонског Ђорђе Сеоничког та рат неки Турске бројеве ја сам знала, ој сраке с ствиа ограничене бројеве ја сам знала, ој сраке с ствиа ограничене бројеве ја сам знала, ој сраке с ствиа ограничене

комисије и још неки. Комисија у којој су била два државна мушкарца, који се добро разуму у тоже послу, прегледала је пушке и нашла да може добро послужити већ набрани револвер по мустри из трговине Марковића и Нанка. (Чита).

Ђ на Нешић. Приликом над је комисија прегледа пришла био сам и ја присутан као одборник. Комисија је прегледала све жупље поднесене јој револвере и нашла је да су сви имали једнаке од овога система па који је држала министарија и који је успојен за оружјем. Прегледан је и револвер на обранке Гасерове и комисија нисам да општина београдска као хоће бодаи револвер од овога који је изабрала, треба да узме не Гасеров него Наганов кога су као сарпнаџија слуда успојиле и који са 100 метака и месицом коштао 60 дин. док Гасеров са кошта 40 и наше динара.

Председник. Дакле усвајате ли да се уиму они револвери које је понудила фирма Марковић и Нанк?

Мијаило Јанковић. Ја мислим да је боље узети оне од 60 динара него оне од 24 дин. лошије који су више за дечу него за људе и чувене. Кад хоћемо да их наоружамо, онда то треба да буде само је најбоље.

Председник. Ја мислим да одбор може примити мишљење оних који су као стручњаци нашли да су добри револвери од Марковића и Нанка? (одобрава се).

Председник. Наволите чути извештај о главној благајни. (Секретар прочита).

Андра Одавић. Ја сам члан те комисије. Ми смо прво тражили од књиговође да нам даде право стање касе тога дана. Код смо то добили, ми смо увели дневника и сравнили са оним самим ако се са књигама. Кад смо приступили пребројавању новца, тада смо нашли засебно једну суму новаца од 9 хиљ. динара која није заведена, а благајник каже, да се то пренуала од ипјачне касе. Он је узима на књиги и потписује књигу. Сад ако одбор нисли да се то може радити на какав други начин, онда остаје да се одреди једна комисија да то прочи. Иначе стање је касе по књигама потпуно тачно као што треба. Ми смо поставили Таласија Сашића и затражили књигу па смо видили, да се пара у пару слаже.

М. Банковић. Мени се чини да благајник све што прими од те пијачне касе може одмах да проведе кроз књиге. Ту не смета ништа да се ово учини. Тако приликовит изгледа. Кад ће прими новац, он треба да дан ономе, који поди књиге и да каже, по којим прихи овољико па да се одмах разведе.

Ђока Нешић. Ја сам зато, да он сваки дан уводи приход, који прими, јер сутра прекосутра може да пађе нека комисија као што су почели да завоје на ако се пађе неуредност може нам се пребацити, да не водимо рачуна како треба.

Председник. Ма да овакве речи не могу да изговорим, ма да и сам не признајем разлог, да сваки дан треба све што је ушесе у касу треба да прође кроз књиге и која се нада тако ће да прође кроз књиге, иначе рало је тешко тако стање створити с тога, што су овде утврђене неке традиције и неки обичаји којих, да се нучно заменују новим. Ја признајем, да књига не смета, да се напише реферат о ономе што се донело и онда да се ушесе у благајну, али они који су који с тим рукују уклуповали се у неке форме.

Ја не могу да се начудим, како то, да ја не могу да знам скоро нешто, колико има новца у каси. Овде треба једна проста наредба од одбора, да се све бележи у дневник и књиге што уђе у касу. Тако што што год нада да се проведе кроз књиге и да се зна дневно што се ради у благајни. Дакле, да одбор може издати такву наредбу да се тако у будуће ради.

М. Ђурђић. Ја се слажем потпуно са предгоноворницима, који су нашли да нора све кроз књиге да прође што се прима и нада. Додајем да се наредба изда, да се у будуће овако ради.

Андра Одавић. Прека стању касе, како сам је ја нашао, само прикупљање касанске аренде једина је сметња, која стоји на пут, да се не може да ова стање касе. Иначе над се каса шконтује сваки дан ова се стање од свију примања и издатака. Ми само напоменимо одбору, да донесе ре-

шење хоће ли се овај приход од прикупљене касанске аренде заводити или неће. Г. Ђока каже, да он остала незаведено, а само прима и запише колико је примио и он сам не зна колико има. За сам новац бројао и чак сам приступано тоже одмах је изнео и каже да је та сума од прикупљене касанске аренде. Овај приход може потпуно да се заводи сваки дан, јер ја и г. Ђоока Х. Поповић бројали смо рубрике и нашли смо да је сметн било 13 улица и 10 улаза. Тако стоји да је посло скоро пиштавап и који се да прикупи за два сахата. Једино што се главни благајник жали, то је да му много смета дневно новцу толики општински службеници и чиновници. Ми смо казали да немо се разлисити и учинити предлог, пошто он нели да ли за њега боље било да се дневно више доноси у систематичан ред а не овако, јако се сад ради. Недавно смо тако до стоји једна хрпа пријавница око 200 пријавница. Ово доиста даје велики посло. А што се тиче овога прихода он се може свакодневно пропуће кроз књиге.

Никола Х. Поповић. За 205 дана он има 2400 бројева а то значи дневно 12 пријавка и издавака. Зар је то велики посао за једнога благајника?

Председник. Да скратимо овај разговор. Усвајате ли ви ја с тим: да се сваки дан реферати о приходима од касанске аренде и од свега другог, проведе кроз дневник касе? (Усвајамо).

Сад нам да вам реферишем о једном предмету који одавна стоји на дневном реду.

У сахаваљској улици порушена је кућа Радека Драговића и онај део куће поглаа под регулацију, мора да буде порушен и исплаћен. На молбу г. Радека ја сам одредио комисију која је прегледа изузето ту земљиште и предност. Била су одређена 2 вештака од стране г. Радека, 2 од стране одбора и петога они су изабрали за председника.

Мика Банковић. Ја сам члан те комисије одређен од стране одбора и ира процени ми смо приказ у обзир то што је Радеико сарсело читао брег на којиго кућу коју му сад општина руши.

земљу.†) Али у почетку они њиху прво полагано и опрезно: уходе су и страже биле одвојене на све стране. После двогодишног таквог путовања, уходе они два Скендербегова војника, који су их уходили, и бацивши их на муке, дознаду од њих, да је Скендербег још код Леша и да тамо очекује помоћа од сувоника.

Тај час исели обесели Турце и они почну мало по мало заваздати у тако стање, нагон се Скендербег и надао и које ни је доцније и дошао глаше. Јер, дознавши да је Скендербег још Леша и да нема доста војске, они се надаху, да он не ће ни смета ударити на њих, али и ако удари, то сам мишљоху, да ће ударити с те стране. С тога постане страже само на путу која води од Леша к њима, а сами се одаду највећем немару. Осмогрни допустише војницима, да се разилазе где који хоће и да плачкају што ко хоће.

Међутим Скендербег добивши од сувеника оних пет хиљада војника, повуче се на једно бреговито и шумовито место у којој области и навеше ту доста храно, да је надгледало, да ће се на њему забавити све докле се Турци опет не поврате својим кућама. Ако дознавши за тим, у каком се стању налази непријатељ, трећег дана по своју долазеу ноћи доиста, да се крећу на пут. Остављши тако лешку област, он се упути Дабро, на исто место, одакле је пре био побегао. И доиста, после двонедељног путовања стигне на то место, које се звање Оровић.†) Одатле је жељао да ноће к непријатељу истим путем, којим и он беше отишао, па да га онда нападне с леђа, са отпиђа, да га онда нападне с леђа, са отпиђа, с које се он ничему неје надао, стане дахати, с које се он ничему неје надао, стане дахати, с које се он ничему неје надао, стане дахати

Бока Новаковић. Ја бих желио да знам да ли је ова комисија изабрата по одлуци одборској (није по ин судској) У закону у коме се одређује начин експропријања земљишта за регулацију казано је који могу да буду проценитељи и шта треба да раде. Овде је одступљено од тога и ја не бих могао да таксим за то по да се уради како закон прописује. (Чује се: да се узути на мишљење г. г. Бока Новаковићу и Вељи Тодоровићу).

Председник. Пристајете ли да се ова ствар да на мишљење г. Боки Новаковићу и Вељи Тодоровићу? (Пристајемо).

Састанак закључујем.

Држан 19. Септембра 1872. год.

Председник. Има довољан број одборника. Може се почети. Отварам одборску седницу. Молим одборнике да саслушају записник од прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко шта да примети на записник?

Никола Х. Поповић. Овде где се говори о упошљењу сваки преходи, треба да се каже не само прихода од касапнице, него прихода у опште све, који се у благајни доносе, да се у књиге уведу.

Председник. Права се исправка. Има ли још ко шта да примети? (Нема) Усваја ли одбор записник? (Усваја). Чујте уверења. (Секретар прочита).

Сад наводе чути неколико лицитација. Прво лицитацију о надзиању под закуп општ. дућана у општинској чаршији број један. (Секретар прочита) Ко што надзе више нађе било на једноме лицитата.

Филип Васиљевић. Ја бих предложио то да се стави објава на дућану и Суд да се објави да нема.

Председник. Оглашћује ли одбор Суд да овако уради? (Оглашћује). Чујте лицитацију за издавање под закуп општ. дућа под чесме пиварске Љубиће. (Секретар прочита. Чује се друга лицитација).

Добро. Чујте лицитацију за грађење једне зграде у Крушкој улици.

Бока Нешић. Ова је лицитација сувише скупа изашла. С тога сам да се објави.

Председник. Хоћете ли да се држи друга лицитација? (Хоћемо). Онда ће се одредити друга и објавиће се преко новина.

Чујте лицитацију за грађење једне куће на западном крају. (Чује се и та је скупа.

Нека прочита прво секретар. — (Секретар прочита).

Држи да би се ова лицитација могла одобрати с тога, да би та кућа у школи стигла на време.

Лаза Дамњовић. Пре 10—12 година била је пристава, да се поједине обаве правене опште пак долазе предузимати. С тога сам за другу лицитацију, а ова да се и тако објави.

Председник. Добро. То ће се учинити.

Илија Ђорђевић. Кад министарство грађевина хоће да држи какву лицитацију, оно јавља то и есаулу и онда старешина есаулов саопће све предузимање и то им објави. Тако треба и општина да ради, јер сви предузимачи и поглаје ће поједине лицитације.

Председник. Добро. И то ћу учинити. Чујте сад лицитацију на грађење кладрме у „Тројачкој“ улици. (Секретар прочита.)

Усваја ли одбор? (Усваја). Онда одобрите да се све тако поступи и са Трговачком, кнез Лазаревом и Леденичком улицом. (Усваја се.)

Сад чујте изванредне комисије о одређеним осама. (Инжинер прочита одређену осу за Душанову улицу.)

Смедеревац. Овде су грађани тражили, да се та улица непрелама пре да иде право са Котарском улицом. Сад хоће ли одбор да се тако гради или да иде по регулаци, питају.

Мата Јовановић. То да се да комисије на прегледе. (Чује се: чланови комисије да буду: г. г. Капетановић, Чађевић, И. Р. Поповић, Илија Ђорђевић и М. Јовановић, Тројица да могу радити пуноважно).

Председник. Усваја ли одбор? (Усваја). Чујте одређену осу у улици Гроховској. (Инжинер прочита) Усваја ли одбор? (Усваја). Чујте осу за улицу Ибарску (Секретар прочита. То вреди и за улицу дом. Јованову и у продужењу)

Председник. Усваја ли одбор? (Усваја)

Заст. председника Ј. Антонијевић. Молим вас да чујете молбу Милове ж. пок. Петра Х. Јанића за издржање. (Секретар прочита).

Светозар Боторић. Ја сам да се преко те молбе за сад прође на дневни ред, док не дође пун број, јер у садашњем броју ће за то.

Бока Нешић. Ја познајем лично ту госпођу. Она је сиромашна и може да ради. С тога сам да се та молба одбаци: а да се не чека на пун број.

Заст. председ. Ј. Антонијевић. Пристаје ли одбор да се одбаци? (Пристаје)

Чујте молбу Милице Лазаревића која моли за милостињу. (Секретар прочита.)

Шта мислите о овом молбом. (Чује се комисија на оцену).

Бока Нешић. Пошто овде има више таквих молаба, то нек се ова упути комисији, а комисија, да види и да ту жену на коју се жалитељница позива, па и њој да се учини питање.

Заст. пред Ј. Антонијевић. Пристаје ли одбор да се упути комисији? (Пристаје).

Чујте изванредну комисију о устуљењу експропријасаног општ. имања браће Ђорђевића (Секретар прочита).

Бока Нешић. У свима прилакима за се да сад има у комисији мишљења већине и мањине као што је овде случај, да преди већина. С тога нека се општина држи мишљења већине. Про неколико дана била је једна процена тако исто у сазнали 90 дан. Сад ова двојица, који су у мањини предлажу овде 40 дан. а на тога се види да је њихова оцена несавесна. С тога сам да се плаћата 90 дан од браће Ђорђевића.

Марко Велизарић. Ван тако исти случај као сличан овоме био је пред одбор пре неки дан и одбор је решио да се да Боки Новаковићу и Вељи Тодоровићу да виде, да ли по закону процена реди. С тога треба и ово тамо упутити. (Усваја се)

Заст. пред. Ј. Антонијевић. Грађевинска одељак предлаже, да се одкупи она шупа и плинара за лабаратонијум и хемиче (Секретар прочита изванредну).

По што се свима овај предлог Хамза учиња богим, то војска пође ка Кроју. Кад за тим стигоше у равницу Азбулену, поред реке Мата и не далеко од брега Тумеинста[1]), одлучише да се ту одморе за дан пут. И то им би последња копак. Као и обично, они постављене страже само на овој страни, с које су се надали да Скендербег може напасти. Све остале беху незаузете и са свим слободне.

То је била неочекивана згодна прилика за Скендербега, који се већ био примакао врло близу и скрпио по обланкама шумама своје војнике, да удари на непада и да на темељна разора непријатеља. И он најпре одлучи да тај напад буде чим се мрак спусти на земљу. Али ово подне, да би боље нападео непријатеља, попне се на Тумеинст и спажени се од чуда.

Био је то 2. септембар. Сунце је сијало као у сред лета. Вејници беху у најбољем реду. Ни надајући се ничему, једни су седели у хладовини и дељали задобивени плен, други су га већ били поделили, па га сад једни: једни су спавали у дубоком сну а други се забављали играма и другим доказивањем; поља су, поседнали и без узда, дутала тако као пасући трану и т. д.. Страже у већем броју одреде су се само на страни према Лешу, а на остали страшама као је била по једна или пеја беше било их једнке. На подножју самог Тумеинста а на путу, којим је Скендербег имао да нападне, беше једна једна, ни и она неоми благу своме табору.

Онда Скендербег опиђен разлошу и надом, сиђе брзо с брега и, искрстивши своје јима што је видео, договори се с њима да намерован ноћни напад учине сад јер ни над ноћ буде пасткал не ће бити згодније прилика, да се непријатељ до поче потуче, но што је сад. Кад и остали пристану на његов предлог, он одмах раздели војску на три дела, да нападне с три стране а у исто време. За себе задржи осам хиљада, одлучивши ноћним а полазину комплика а од ова два друга дела један од храброво Моју, који је горео од нестрпљења да опоре оној страни и поруку, а други Јованку Стрезу и Пјетру Еманујлу.[2]) Моју за тим заповеди, да иде ев другу страну брега и да не напада док не чуја, да је он напао, а Стрезу и Еманујлу наложи, да иду обилом Матосом, на кад чују ларму у напајнутох табору, да пусте уде своји коњи и да напале на оне, што се беху расули по околини.

По што тако буде учињен тај распоред, Скендербег изговори своју војсци кратку беседу, а ва тим ускоши само осам коњаника[3]), приђуја се, колико више могаше своју једнвој страни што беше на тој страни и, кад је се довољно приближи, завали јуначки на њу. Али намера му не испаде потпуно за руком. Он је хтео да побије стражаре све до једнога, ну двојица[4]) му њих измакоше, на како нижаху добро коње, то брзо дојурише у табор своји и јавише за изненадни долазак Скендербегов. Турци у први мах не хтедоше веровати, али Хамза је добро познавао стрица и брзо се досети шегову лукавству, те најхапши за мах коња, заповеди да се одмах удари у добоше и засвира у трубе, да би се ово њега скупили пајбижи, и с њима брзо похита Скендербегу у сусрет, да га задржи колико толико, док се и остала војска не спреми за одбрану.

(Наставаће се.)

---

[1]) Barletius, De Vita etc. lib. IX. 286.

[2]) Тоси Барлецији зове Peleb-ем. Ну то је земља него ово, само со нема.

[3]) Barletius M., De Vita etc. IX. 288.

[4]) Варлецији зове само једном. Ibidem. Тако и у Patti Ibetti. Caput 18.

Светозар Ристић. Овај вам понуђач нуди мање у половину цене пошто би их на другом месту могли купити, а машинерија је сва у опште добра.

Илија Ђорђевић. Оновај је била та пупа 1500 дин. а сад 8500 дин. Од куд сад саме машине 8500 дин. (Секретар прочита извешће).

Милан Петровић. Захарије и Дела-Дона понудили су своју радионицу са свима направама за рад свиском — инвентаром — алиховим и казали су пошто ће дати ову машину. Сад сад се сумња, износи 9160 дин. Из основу те понуде, одређена комисија отишла је у радионицу да се увери да ли понуђена цена одговара каквоћи машина, ил је нашла да одговара. Онакву радионицу, над би сам хтели, тешко да би сам је могли наћи и за 20000 дин. Од оне целе понуђен сам да неће одступити него ће сналазити сам и носити у Пешту.

Ја сам мишља као и комисија то јест — да се понуда прими.

Филип Васиљевић. Зашто се овде у овом извештају помиње плац на коме постоји шупа?

Милан Петровић. То је приватан плац с кога би општина могла радионицу да пресели али то би коштало око 2000 дин. те је боље плаћати за време и кирију.

Имам још да напоменем да је Дела-Дона плаћао до сад 30 дин. месечно кирије а гаварања је захтевао од општине 60 Тек на наше и Дела-Донино изналажење приспело је на кирију од 40 дин. и то с уговора за 2 а не за 5 година како смо ми хтели.

Марко Велизарић. Ја мислим да би се боље рентирало да радионицу одма преместимо с тога плаца на општински који би прихватио мало више. Али над је уговор за 2 године, нека тако и остане.

Председавајући. Прихвата ли дакле живе комисија? (Прихвата).

Изводе чули молбу становника неких улица (Јасиарске и др.) на западном правцу којом моле да одопавање земље испред њихових кућа прилаком извођења не падне на њихов него на општински терет.

(Инжењер Свидеровац чита молбу и објашњава је).

По тој молби изгледа је од стране суда да инжењерско одељење да свој извештај. То је и учињено. Извештај гласи: (чита).

Према томе суд је решио да ни се молба не може уважити но они су поднели молбу и тражили да ни одбор реши ствар.

Милош Трпковић. Ја мислим да је право да становници плате само калдрмисање али не и одопавање јер земља која је дакле скидана кућама је опде где је корист општинска захтевала те ово одопавање треба да дође на општински терет.

Инж. Свидеровац. Решено је да одопавање, као год и калдрмисање, падне на терет становника, на основ сразмерно дужини лица.

Бора Ж. Нешић. Ја сам за то да се изабере комисија која ће да да своје мишљење о томе, да ли нашета постоји ово што они наводе неке парагрофе и да ли им треба дати иканког задовољења. Комисија би требала да буде од правника из одбора.

Илија Ђорђевић. Ја држим кад је један становник дужан да плати 5,70 хектара општине за калдрму од куће, да толико исто треба да плати и за одопавање а остало да плати општина.

Инж. Свидеровац. Ја тако се и рачуна и напламује се од сопственика по 5,70 метара. Ако сте мислили ми чули друкче, то је погрешно.

Мата Јовановић. Господо. Ја се потпуно слажем с овом господом, која су за то, да сваки грађанин пред својом кућом плати одопавање и насипање. Један је одборник овде казао, да није право, а ја кажем да је право. Ја сам Врачар и платио сам пред својом кућом 100 и нешколико динара. Но овде и није то главно. Ту ним другог узрок, који се истина у жалби не спомиње а то је неправда која је од општине дужима таковшким учињена. Неправда је та у томе, што је општина кад је држала лицитацију за одопавање постављала један услов, који је знатно повишио цену одопавању. Услов је тај да се земља носи врло далеко. Ја знам да су таљигаши под земљом мислиле стапште од Илије Марковића одпосно земљу до 2 сроша кубик метар, а кад је општина поставља услов да се ова сиђашња земља носи само где њој треба, онда су тражили по 6 гр. од кубног метра. Општина је тиме хтела да се користи нашом кесом. Ту незнапатност ми смо платили, па се опет општина није користила тиме, него је земља продавала и насипали су слојеви код платне руже. То је та неправда, која је најтежа и због чега се људи жале, јер да је казано, да се носи земља где њој хоће већ коштало би но мања динара, а онако изпосило је 1.20 дин.

Али у ствари ти жалиоци имају право и ја би с тога био мишљења, да се одреди комисија те да нађе где је земља потпена и према томе нашесе своје мишљење о тој жалби

Милан Бановић. Немогу да се сложим са мишљењем г. Мате и других који тврде, да треба да плаћа онај који има кућу. Неслажа мисли не зраи се за љубав каквог приватног човека него се чини по једном општем плану. Она се зраи ради украшавања наше варошн и због тога је право да то своје сви грађани а не појелини. Разумем да плати ово што је пред његовом кућом, али ово што је инжинерска посао и од њих нађено да треба да се исправи, то мислим, да није право да плаћа сопственик куће, већ сви, јер ово то уделишавање не би се тицало оних, који су у равници него би тицало само оних који иду на таком полежају.

Светозар Боторић. Ја сам господо за предлог онај, да се одреди комисија из од бора или из других грађана а не из оних где су интересовани. (Мата Јовановић. Хвала). Молим напомене, ја не могу да навајам. Према говору г. Матинов, да је се општина хтела тек земљом да користи, па није, него се земља продавала и попадала трговина, ја сам још више за то, да се одреди комисија, да да види, да ли је то данашње управе општинске или из ранје, јер ја немогу да носим грех Буре Јовића.

Неслажем се ни са мишљењем Мике Бановића, која каже, да плаћају сас посеће главе. И то није право. Што ја да плаћам за копање земље испред туђе куће. Ја сам дужан сам да платим пред својом кућом и средину. Моје је мишљење да се одреди комисија па да прочи, а чуо сам да се овде учини исправак, да је то рађено још 1876. године под туђом управом.

Марко Велизарић. Г. Мата износи неки нов основ, које се у жалби и не наводе. Међутим ја мпам, да је и у другим прајевима варошки при плаћању земље стајали неки услови да се земља носи где општина нареди. Сад под врачарска хоће се неки изузетак. Ја сам за то, да се ова молба одбаци на да се реди по предашњем решењу.

Стеван Чађевић. Кад год се господо хоће на непоплаћрисаним улицама да намешта калдрма онда се не изненадите ако неке, да не буде покрета земљишта. Мора да буде планирање. Неком ће бити да се нашо одвоза, неком мање, а неком да се насипа. Ја као општински инжинер разматрао сам о томе, зато да се наше средина, јер неком одвожавање упрошати мање, а неком се опет одвожавањем чини корист, и зар сад ономе што се упрошавље нашле одвожавањем, да га још више прилагамо. То би било непрано. С тога сам ја за то, да се наће једна средина до које мере где насипање дубање и висше а од које мере где насипање још нешо други да потегне. Ја сам нашао, да кашне може да трпи до једног метра одвожавање, али кад се уваљ 2—3 метра, онда кашне пропада. Са насипањем друга је ствар. О тога је нужна нарочита комисија, која ће расправити то техничко — правно питање. Ја трпам комисију јер и ја то. што сам ја у време тога одвожавања одређивао висинајнје. При висинајнје зависта су састављени неки једнутски услови, на је казано где општ на наређа да се земља носи. До некле је радио неки Булић, исход је, по ја сам противно и говорио, да треба да се узме у условима где предузимаш нка да носи земљу. Доцнајн уговори имају сасвим чист услов. Колика је цена била за ту земљу нисам, али ја над сам предузимачу казао, да носи земљу и бару насипа, он ни је казао: што пекашеш да несиам Прокцу. Дакле вештачки је тада рађено само да се прекрпа предузимач и с тога што сам и ја убрцан ту, тражим да се одреди комисија.

Милутин Марковић. Ова молба грађана врачара није тако неособита како се неким можда чини. Ова је молба оснивана и за правилно нешо решење треба наћи све ште које се на ово односе. Може бити да грађани имају права и онда што би их одбор одбијао, или немају, и онда што би им дакао задовољства. Ма из сад дакле не треба ништа друго да радимо него да изберемо комисију која ће то питање проучити.

Овом приликом износим ову мисао пред комисију на оцену. Ја сам сопственик куће на врачару. Одвожавањем и регулацијом нашом ни је добило и је цена ни у приходу (каучуку) ни. И да ли би било сад право да ја тај мали терет пребацим на грађане онога краја који би никакве зајде нокај од оног?

Марко Велизарић. Ја сам за то да се изабере комисија. Разлог Чађевићев и ја усвајам али то би се могло учинити ако би једнак врачар који је подпео овај трошак. Но пошто су сви грађани у самим улицама Београдским имали истоветне надатке, ја мислим да би само ми сами морали и наградс дазати.

Ја мислим да за врачарје остане у важности оно што и за остале грађане а за будуће да се проучи оно питање и најправилније одреди.

Председавајући. Ви сте чули разна мишљења одборника и оно: да се одреди комисија да стварпроучи и изнесе је пред одбор. Кога мислите у комисију. (Канди-

дују и бирају: Главњача, Боку Ж. Нешића, Мих. Бошњака, Чађевића, Илију Ђорђевића и Реку Филиповића)

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Поштованим читаоцима, сарадницима и нашим претплатницима приредио

уредништво листа „Витеза"

Садашњи поштовани читаоци „Витеза" знају да смо ми ни у колби нашој, којом смо их прошле јесени молили на претплаћивање, обећавали се сад ће „Витез" у овој 1892-гој години излазити два пута месечно и узех на зибку, дакле 24 броја или 24 табака за целу ону годину.

Међутим ми смо не само ту нашу обавезу испунили, него смо још и преко тога дадали 2 броја више. А нада се тоже додади и два додатка (о којих је један и с цртежима био, онда нијасан да смо своја леђ до сада пружили читаоцима 3 броја више, дакле место 24, 27 штампаних табака.

Али, и ако смо ми и више труди и веће тромка ово листа леђ до сада подносили, него што смо поштованим читаоцима „Витеза" обећали, нама ћемо непрекидајте воље испратати и лист издавати и даље јер то нашу прекрвдановитвени интереси Српства. Још ће у овој години нашли особито брежељ, колико нам год снага за то достигла буде. А, да бисмо у тој своје свете дужности могли што више користити, молимо све поштоване претплатнике, који нам још дугују, да дугујуће претплате што пре извиде јер ћемо иначе и поред све добре воље бити осевних руку у раду своме.

По неки наши уважени претплатници шесу хитили са поништавањем претплате само за то, што су мислили да нам она није од преке потребе, а то за то, што су држали да се „Витез" у државној штампарији бесплатно штампа. Зато ово прекућени да нејазимо, да ми и штампу као и хартију за лист, узек готовим новцем плаћамо, а те наши надници шесу нијасни, јер се лист увек штампа ситним словима и у сувбијеним прилама. да би му садржина обимнија била; а уз то је и хартија на којој се штампа, фина, те и једно и друго скупо стаје. Само нам за уредничке и администрацијске листа не-мамо никаквих надлатака, јер приређа Витеза прше те послове не тражећи никакве накнаде.

Уједно најучтивије молимо наше садашње уважене читаоце да нам опруже, да ми без икакве потребе не изазивно пред њих с молбама за претплату, и као онде да ми то чинимо, онда треба да знају да смо у вељој невољи и да треба молби нашој да се одазову што пре. Ма да уз поједине чланке врло рада доносили или и потребне слике, само да нам је претплата стизала на време. Исто тако били смо вољни да нашим оногодишњим претплатницима на коњу ове године дамо по један календар за идућу годину, али, тако рећи у материјалној осбудици, нисмо били у стању да овога пута календар спремимо.

Ове пријатеље српске приреде и витешта на Краљевине Србије као и оне са стране, који жеље да им почеи од 1. јануара 1893-ће године лист шаљемо, лепо молимо да се благоволеиво пријаве и претплату пошљу (положе). Који наши пријатеља најдаље до краја новембра ове године у плаћеном писму или упутницом пошље претплату за нас претплатника за целу идућу (1892 ћу) годину, добијаће по два примерка „Витеза" цела те године бесплатно, а уз то ће им на тоне добру нада нахилна остати сва кола јахача као најсвиди листа, и тако и ми сами.

Рок претплаћивања за идућу годину мора смо да одредимо до краја новембра за то, да бисмо знали колику нам количину хартије за лист за идућу годину поручити треба, а да она на време присне.

Цена је годишња листу и за у будуће: за претплатнике у земљи 6 а за иностранство 8 динара.

За шкољске као и ове пре тако и нове претплате, адреса је: *Српском одбору земаљског Века сеиу „Кола Јахача Кнез Михаило" Београд*, јер су у „Кола Јахача" њему поверила старање о листу. Ну претплатници из Краљевине могу се претплатити и под својих поита.

Ми се надамо да ћемо у будућој години не само ове дојавоиие наше читаоце очувати него да ће препорученом и заузимањем њиховим и осталих пријатеља „Витеза", број претплатника у сваком округу знатно порасти.

Сваки пријатељ привредног и витешког узнапредњавања српског нека зна, да ће „Витез", који је намењен за народ, моћи у своме задатку успевати само онда, ако сви обилног броја читалаца до тродовина, буде и у сеоском становништву сваког округа имао по више стотина предплатника, јер по најповоље статистици број жарбеваи у њоиој земљи износи: по тродовима само 1559 а по селима 30 014, према томе и број сеоских одлајника који треба да учитају „Витеза" већ је сада двадесет пута већи од градских одлајника. Не мање је пак потребно да се „Витез" удостоји што већег броја претплатника и по мањим варошима, јер ту су не само српски витези, већ је међ њима велики број и таквих, који ће се по одслужењу редњега свога домовима да у мирно-добросан сталу буду приредницки и добри одлајници.

Свакодиија пријатеља српскога привредног и витешког напретка, која са сеоским одлајницима и витезима у додир долазите, препоште дакле да се број претплатника „Витезових" умноши

10. октобра 1892. г.
Београд.

Уредништво и администрација
„ВИТЕЗА"

Најучтивије се умољавају сва уважена уредништва српских листова, да ову молбу „Витеза" бар во једанпут у своме листу ома, бесплатно и што скорије оштампати вволе.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НОВА ПРИПОВЕТКА Ч. ЈЕЛАТОВЦА

ТРОШКОМ ЋОЛИЧКОГ ЗДУЖЕЊА
ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА

РАЈКО од РАСИНЕ

ПРИПОВЕТКА С КРАЈА XVII. ВЕКА
написао
ЧЕДА МИЛАТОВИЋ

У овој својој најновијој приповетки наш уважени писац Чеда Милатовић, смело је слику једне младића са села — од Расине Рајка, — који, пијући витешким духом српских народних песама, као прави витез „без бојазни и прекора", стаиља себе у службу ослобођења једне српске, која је дошла робства под једног потурчењака. Одушевљен и чистота карактера од Расине Рајка управо је запона, његов српски осећај осећа срце и одваја дубоку Србадину, жалосно покретнице ће част и образ рођа се покретно-жалу сјајних витезова. Ову целу приповетку ћемо оскудно-ћу у скоро свеске и српске новосе, — и читаоце ће с правом пасадом читати и увиђати у Рајку од Расине.

Дело је елегантно штампано на веној хртији и има 15 штампаних табака. Цена 2 динара.

Може се добити у Београду: у књижарици Вел. Валовића и тиграваћа Јов. Пантовића и компанији, који ће ову главни комисиони.

Продавницима даје се пристојна ребат.

ТАКСЕ

по којима плаћа у општини београдској

I.

а) За свакога вола, крмчади, за кошиње . . . . . 5 д.
б) За свакога од говеђих оснтова од 1 комаднта . 5 д.
в) За свакога коњаиог (ергелског) жребе лист . 20 д.

II.

а). За пиваиу у дожад I-ог реда . . . . . 15 д.
б) За пиваиу у дожад II-ог реда . . . . . 10 д.
в) За пиваиу у дожад III-ог реда . . . . . 5 д.

III.

а) За кафеиску на дан . . . . . 5—10 д.
б) За разне просте и ковачке занате . . . . .
дневно . . . . . 10—50 д.
в) За механичаре и трговце . . . . . 5—15 д.
г) Цирузе од предузете . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Гамбе-Таксе" и ђ. (позорне, свирачке и крављачке) од вечери . . . . . 50 д.

IV.

За друго време забаве које овде нису предвиђене ће одредити општински Суд посебно.

V.

На воду на општој пумпи.

а) Врче од 2 канте . . . . . 0·5 дин.
б) Буре од 6 кантн . . . . . 0·10 „
в) Буре од 9 кантн . . . . . 0·15 „

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

по квартове: Савамалски, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 н. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . 0·70 н. д.
3. Од четири пли више соба са кухињом, од кавене са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 н. д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 н. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . 0·60 н. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавене са кухињом, од гостионице са кухињом, без штале . . . . . дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892 год. АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Штампа штампарија Народно Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумануди

БРОЈ 46. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . 9 дин.

Недеља 8. Новембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. врло од врсте
Претплату нека сваки уплаћује на општинске суд а све дописивање да уредник
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ОБЗНАНА

Како је до сад велики број зграда везан са парошким Водоводом, и како се у већини тих зграда отпочела вода трошити, те ће од 1. Нов. о. г. отпочети наплата таксе за потрошњу воде, и управа Водовода моли грађанство да прими к знању следеће:

1. Сопственици оних зграда, које су са Водоводом спојене, и у којима је инсталација Водовода извршена до *20. Октобра* о. г. закључно, подлеже плаћању основне таксе и кирија за водомер почев са *1-вим Новем.* о. г. — Сопственици оних зграда, које се инсталишу од 21. Октобра до 20. Новембра о. г. подлеже плаћању основне таксе и кирија за водомер са 1-вим Децембром о год. Сопственице оних зграда, које се инсталишу од 21-ог Новембра до 20. Децембра о. г. подлеже плаћању са 1. Јануаром наступајуће године и т. д.

2. Досадања употреба воде, било од појединих предузимача за видање нових грађевина, којима је привремена употреба дозвољена, било од појединих сопственика кућа код којих је инсталација извршена до 20. Окт. о. г., било од сопственика, у чијим кућама инсталисане више допуштено је употреба воде дозвољена на провизорну чесму сматра се као привремена употреба воде по чл. 24. правила о издавању воде из београдског водовода. Читаве водомере обавиће се 1. Новем. о. г.

3. Сопственици зграда, у којима инсталисане није извршено, али су домаће чешме и сада чине употребу воде на провизорним чесмама, подлеже основној такси и кирији за водомер почев са 1-вим Новем. о. г.

Бр. 3094
31. Окт. 1891.
Београд.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Управа Водовода примећава је, да многи сопственици кућа дозвољавају, да се инсталисане водовода по кућама праве, без да је за тај рад било предходно поднет план, на преглед и оверење Управи Водовода. Рад се исплаћује инсталатерима и натраћени од њих уверење, као је инсталација прегледана и од Управе као добра призната.

Управа водовода уверава се, да скоро све такве инсталације нису извршене онако како треба, и све то на штету сопственика куће и саме куће.

С тога Управа Водовода поново скреће пажњу грађанства, да у сопственом интересу, предају инсталисање водовода само овлашћеним инсталатерима, да инсталисање дозволи само по плану, кога је Управа одобрила, а исплату погођене суме за инсталисање да врше тек онда, кад је проба од стране чиновника ове Управе извршена и уверење издато, да је рад добар.

Управа позива г. г. инсталатере, да се тачно придржавају дате обавезе, да планове инсталације подносе на преглед и одобрење, а скривене инсталације да пријављују рад пробе.

Бр. 3169.
4. Новем. 1892.
Београд.

Управа Водовода.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

81. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

27. Октобар 1892. год.

Председавао председник г. Михаило Р. Марковићевић, са одборника биле: г. г. Н. Х. Поповић, Рад. С. Филиповић, Ђ. Ж. Нешић, Ђ. Јовановић, М. Вељковић, Ђ. М. Ђорђевић, С. Аврић, М. Кајтезовић, Ч. С. Новосељ, Мих. Јовановић, Јов. Христић, Коста Ђ. Михаиловић, Димитрије Р. Гарић, Милош М. Ђорђ. Нанр. Ђорђевић, М. Ђорђевић, Др. Павао Поповић, Ст. Чубрић, М. О. Петровић, Лазар Домазетовић, Др. Марко Дапе, Др. Радивојевић, Андра Одавић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22. окт. 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Ђорђе Нешић предлаже, да се задржа од извршења решење одборско од 22. Окт. 1892. год. АБр. 9532, о увлачењу куће Јов. Ш. Пачића од под закуп, пошто има изгледа, да ће се кућа Стевана Дамља моћи увући и реституције и поваљање по општину.

Одбор решава, усвајајући предлог да се поч. решење задржи од извршења, — да господа Ђорђе Нешић, Ђорђе Наранџић, Р. Драговић и стороинца кварта салашарског учине могућу са старешинама мисе Стевана Дамља, па о извршењем да известе одбор.

Ово се има извршити још сутра — 28. октобра — ка како не могу постићи споразум да се пусти у извршење задржаног помоћу ог решења.

III.

По прочитаној жалби Николе Стевановића односно пуномоћника Стојанке удове поч. Михајла Штерића бив. тканта СБр. 19093, којим тражи уверење о породичном односу њеног покојног сведока — одбор је одлучио, да му се може дати тражено уверење.

IV.

По прочитаној жалби Симеона Лаића у двоструката гаса за општину. АБр. 7937, којим моли да се ослободи плаћања трошарине са остатак гаса што има да преда општини у 15359 кгр., и по прочитаној изјештају управе трошарине који се жалби потврђује, — одбор решава, да се Симон Лаића ослободи плаћања трошарине на ону количину петнаест хиљада триста педесет девет килограма гаса, што по уговору има још да преда општини београдској.

V.

Председник изнеспава одбор да је одборско повереништво изабрало у седници одборској од 2. окт. 1892 год. АБр. 10489, ради састава пројекта буџета општинског за идућу 1893. год. — доврши свој посао и поднеси одбору пројект буџета на одобрење.

По прочитаној поднеси пројекта буџета АБр. 10981 који је у начелу примљен и по претресу свако тачке по особ, одбор је решио, да се у буџету за 1893. год. предвиде ови приходи: *)

82. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

28. Октобра 1892. год.

Председавао председник г. Михаило Р. Марковићевић, са одборника биле г. г. Ст. Чубрић, М. Кајтезовић, М. Вељковић, М. Марковић, Мих. М. Ђорђевић, Сава Вељковић, Јов. Христић, С. Аврић, Коста Петровић, Д. Домазетовић, Никола Х. Поповић, М. О. Петровић, Милош Трнавчић, Мих. М. Ђорђ, Коста Ђ. Михаиловић, Андра Одавић, Ђ. М. Ђорђевић, Ђорђе Ж. Нешић, Др. Радивојевић, Мих. Ђ. Вељић.

I.

По прочитану акта истражног судије за вар. Београд АБр. 10748. одбор је изјавио, да је Димитрије Гралетовић добрг кандида и спортнос имовног стања.

II.

Председник износи одбору на решење молбе, којим се траже уверења о сиротаи стању.

По прочитану тих молби АБр. 10054. СБр. 19344, — одбор је **једногласно** решио, да Љубици Стевановић и Живки Р. Јовановић може дати тражено уверење, да се суд предходно увери о имовном стању Јованка Гавазовића на тек онда да му нада тражено уверење.

III.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић изјављује да се по хитном правном гласом, да је одбор у новој сиоји тајној седници решио, да истеране држање чиновнике помогне са 30,000 дин.

*) Будуће ће се цјаловидни инсталисати одвоз, како се буде одбор усагласо и Државни Савет одобрио. Ур.

Пошто ово не постоји, то нема пресединица о да овој данас глас на згоди нечи супротстве.

Председник закључује, да је напредно, да се за ово наше званично вечерака.

IV.

Продужен је појединачни претрес пројекта бу та за 1893. г. и по прочитању и претресу свако тачке по особ, — одбор је решио, да се у буџету за годину 1893 год. предиде још ови приходи и расходи. *)

V.

Предлогом решења о буџету општ. београдске за 1893 год. одбор је решио, да се њени стражари од године 1893. год. узму а да се о томе извести Управа вар. Београда.

VI.

Предлогом решења о буџету општ. београдске за 1893. год. одбор је одлучио, да председ ник општине извеше у своје време одбору на решење:

О чишћењу пушница и помијара;

Извештај о томе, колико је сваким приход појачне таксе са Вел. Пијаце;

Пројект о установљењу надзорења свију основних школа.

83. ванредни састанак

30. Октобра 1892. год.

Председништво председника г. Милоја Р. Марковића, на одборничке беше г. г. Милан Васиљевић, Мих. Д. Вељковић, Б. Димитријевић, Ст. Петровић, Данил Р. Обрић, Др. Пеша Поповић, Милоје Трифковић, Ђорђе Ж. Поповић, Никола Поповић, Михаило Јовановић, М. Вељковић, М. О. Петровић, Лазар Дамњановић, Др. Марко Дехл, Расрадо Вуић, С. Андрејић.

I

Прочитани су записници одборских одлука ординара данских 27. и 28. октобра и ученике су ове имене и дешуре;

у одлуци КЊБр. 886 под V (буџет приреза општинског) да се кредит ма прашњавати све дотле, док се не изврши ово, због чега се укин, сходно решењу збора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219.

*) Буџет за 1893. год. одштампаће се засебно у прилогу.

под II (буџет водовода варошн Београда) да се разлика у надзиђану ма поврати за једне, пошто није извршена нова водовода са свима кућама, те према томе падала би те радове ову шесту на терет њима.

под XVIII (Разно) да се унесе још и ови расходи:

За кирију куће за дорбеваши знарт 2400 дин.

За кирију куће за благајницу управе вар. Београда 1200 дин.

И да према овим напредни и непредвиђени тропиком ћиљу износите 92350·90 дин.

Да се решење под КЊБр. 887 овако образложи:

Општински одбор доносећи горње решење, оглашио се на II одељак т. 14. чл. 36. зак. о општинама из коме проистеч законским старање о безбедности лица и имања у општини београдској када у надлежност Управе варошн Београда; даље и на то, што је до сада неколико кута надзорна власт односно Управа вар. Београда дала значајних доказа о томе, да општинској власти не доносила никаква удеса у вршењу послова ове врсте и напад и на то, што ита управа у последње време одвојо општини сваку послугу у њеним стражарима, које она — општина — из своје касе плаћа и на које је општина све до скора могла оспивати стражарење општ. послова у њиховим приланима.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Дунавска обала.

С дана на дан све се већма шири промет у Београду. Поред згодног географског положаја самог Београда на дневна плаванна решама доста приноса и железница, нарочито њен довод на Србије и осталих балканских земаља. Нарочито ва обалама Саве приспевала се, да је тесан простор за истоварање ње, које ту доносе и одатле односе товаре. Сада је већ највећа оскудица у обали и у кратком времену напомињемо се број бродова на београдским обалама толико, да ће се грабити, ко ће пре да уграби место уз београдску обалу, те да што пре спрши утоваривање еспапа. Некада је довољна била обала до Цигли Костине механе, па и на том кратком простору мосле су лађе пристајале, где су хтеле Сада се простор за истоварнање продужио и до самога сиског поста, на ипак многи бродови чекају по неколико дана, док лађу на ред, да се примакну обали. Према је потреба, да се београдска обала прошири и брзо и лако претоварање помогне. Томе ће знатно помоћи нај, који се намерава на сиској обали сградити. Али тиме се ни мало далеко не подмирују ни све данашње потребе, а камо ли потребе још већег обр та, који се мора у Београду ширити

Помоћ је у главном у томе, што ће се још до сада неупотребљена дунавска обала уђети у поиоћ, и већ ку чишење неке припреже, да се олакша бродовима. да и врај клатне дунавске обале могу пристајати, и терете скидати.

Знамо и то, да је у програму наше општинске управе, да се и сва дунавска обала удеси за пристајање већег броја бродова.

Кад поредимо саосну обалу са дунавском, морамо одма рећи, да је пра много згодније за пристајање бродова. Парочито нам узети у обзир јаке и дуготрајне кошаве, које Београду често досађују и тада је пристајање бродова уз Дунавску обалу врло опасно, док је сасна страна у лепој заветрини. Но тиме још није речено, да Дунавска обала неби у колико потребна за пристајање. На против Београду је и та обала добро дошла и од неј ћење је предности, кад се једном сасни за ту цел једи.

Хоћемо да напоменемо, чиме би требало дунавски крај попунити, те да и он нма сасни удобну обалу за пристајање и за истоварнање бродова у свима могућим случајима, на и за време јаких и дуготрајних петрова.

Знамо, да се између више саме вароши

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
написао
Никола Вулић
(С једном топографском картом)
(Темат награђен првом надеждинском наградом општине београдске.)
МОТО:
Скендербег је орао Обилића вагон.

Кад Скендербег опази, да је откривен, и кад виде, да не сме ни часа губити, заповеди пешадији, да удари корако, а сам с коњицом пусти уздс и у најсвећем трку полети на непријатеља. Међутим и звечари ударише у свакојаке инструменте своје и подигоше тако ужасну ларму, да је писаедало, да Арбанаси имају доиста велику војску. Али Хамзу све то ништа не уплашн. Он потрча с мало другова страиу на сурет и заточе с њиме бој. У том и у турском табору настане страшна забуна. Једни су војници седлали коње, други вакали оружје: једни трчали овамо, други онамо, те тако једаи другоме сметали и само се још више буикали. Не мањи метеж чинили су и коњи. Преплашени, на страшну ларму од добоша, труба и т. д., ужас којима беху приспели, они су летели као махнити међу војницима и велику им штету наносили.

Међутим паша још није уљано у бој. Он је остављао да Хамза одбија непријатеља, а сам је спуљао ово себе остало војнике и стекло их у у убојни ред.

У том пашаи и Моз са својима с друге стране и то тако силно, да непријатељи већ почеше губити наду не само да ће моћи победити, већ да се неће моћи ни бегством спасти. Уплаш се Хамза борио као лав, уплаш је храбрио своје: као су Арбанаси од њих куд и како у њиову борју, као је то стид и брука пљиштв се од добоша, труба и т. д., пако га неје слушао ништа му веровао, јер где год се окретане, свуда пламсање на пепеоне мачеве непријатељске.

На посљетку и паша, сагушивши око себе велику чету, одлучи да уђе у бој. Он удари на ово место, где је била највећа гужва и перед, и то тако силно, да не само Арбанаси, већ их ита више и нагна да устуцају. Али то ће дело једног трепутка. Чим то опази Моз, он поче још жешће продирати напред пред спојника, секући и сналуђујући, што му пред долажаше до руку, гоњен непрестано мишљу, да је сад дошло време, да сиере ону дуиу у ченеву надзиђени. Углеђајући се на свога ноја, Арбанаси се на ново окрете и турски се редови опет почеше попирати. Под сабљама и ножа колькичима, и пушкама, коњима и стрелама пешачким, све је падало, све гинуло.

На посљетку непријатељ поче окретати леђа и то сруда Само се још држало једно одељење, а њиме заповедаше — Хамза. Он тргне час опамо час онамо, храбраше своје и речима и делима. Ако но беше у опасности, он му одмах притрчавше и својом руком убијаше непријатеља. Али ни све то његово ђунаштво не поможе Турцима ништа, и они пагоне бежати, после дуге окирања, као и браћа им. Онда Скендербег нада заповест, да се Хамза никако не убија, већ, ако је и како могуће, да се ухвати жив. И слава та прнпаде храбром Захарији Гроји, који му за тим, уз помоћ два просте војника, Стевиха Убишја и Вилчонја Радосиња, савеза руке назади и потера га тако везана Скендербегу.†)

†) Варошиће вели, да ти је сам Скендербег уханио Du Vita etc. lib. XI., 250.

и Дунава простире приличан пусти појасъ, тако звани Јалија. Простор је велики и простране се још и тиме, што ће се планска Дунавска обала далеко и далеко наспирати, те да се добије уз нову обалу довољна дубина за пристајање теретних бродова. То наспирање у сам Дунав као и наспирање целокупног простора саме Јалије захтева знатну количину земље. Општинска је управа наперна, да потребну земљу за наспирање тог краја добави одношењем Карабурме. Сасвим оправдана намера. Али мислимо, да ће та количина земље бити недовољна, нарочито што су доња слојеви Карабурме каменовити.

У колико даље не достиже земља са Карабурме, предлажемо, да у близини западећа се земља за ту цељ употреби.

Потешки испод саме београдске тврђаве вала проломити плитки канал од отприлике 30—50 м. ширине. Он би дакдирзао садању ширину саме вароши и под Хајн-Томине циглане сасвим би опет у Дунав.

Тај би нам пролом дао знатну количину земље у близини саме Јалије и дунавске обале, те би се њоме те полеко насуле, а уједно би се сачували вредни пропон (канал) за пловидбу или за улазак бродова за истоварање или утоварење сенана, за лиманске бродова и т. д.

Тако би онда на Дунавској страни сву трговину веће вредности груписали око тога пролома, а само дунавску обалу остављали би за истоварање кабастих предмета, којима није место ни на Сави, где ће их лађани већ доћи пити у дунавском пропону. Даље на самој дунавској обали сместиле би се све сирота саме државе београдске, тако исто истоварање сенена, песка, угља и т. д. Тиме би се даље од саиске обале уклониле велике сметње, које сада обалу заузимају и слобрађај отежавају.

Дунавском је крају наиме, да се и забране ту одомаће. Ниже варошн, негде

Остајао је сад још нама, које беше са-кунило око себе доста и новаце и непријеље, и који очекиваше непријатеља да, после пораза Хаџина, удари на њ. И не мораше га чекати дуго. Чим Мос разби Турке онде, где у ирво мах беше ударио, похита одмах на њиу и започне с њиме бој. Готово у исто време пакаи и Скендербег с једно хиљаду пешака[†]) и нешто коњаника, но што остаиима беше заиоседио да гоне бегунце.

Наша се борио врло храбро те се дуго не могаше разазнати, ко ће победити. Али то не потраја дуго. Арбанаси и онде показаше да су бољи јунаци од Турака. На њиак победа највеће приладе Мосу.

Кад Дауг спаза да од победе нема ништа, сиисли да сачува бар живот. Пусти коње и наше бежати, што игда могаше. Неколико Арбанаса јурнуше за њим, али он имаше једног коња и умаче пред сиима. Онда и цела његова војска престаде од сваког боја. Сваки је гледао, како ће само себе спасти. Али с тога и падоше сви. Окољени са свих страна, они су изгледали као стадо овиаца, у које су ушли вуци. А Арбанаси не шђаху да зиају за милост ни за кога. Најкрвожедиије пак од свију беше Мос. Кад се после

[†]) Шкоза.

око Карабурме сместиће се и сточна пијаца, обора за свиње и штале за говеда и овце. Железница нека би да се продужи кроз доњи град за њену савезност са дунавским пријем.

Кад се једном и београдска варошна трговина узлони са садашњег трга код Батал-Џамије и смести на Трилазиште, јако ће прогон стоне са њиаце (са трилазита) примити са Карабурме, где ће и железница за товареље стоне бити.

Даље као што се види, дунавском крају најмањеје значаи део будуће београдске трговине само нека све услове за то створити.

Анта Алексић.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто на дражаву лицитацију за давање општ. права на џубок од заклане стоне у овој општини, која је држана 22. онога месеца, није дошло довољан број лицитаната, то ће суд општине Београдске ову лицитацију држати

на дан 10. Новембра ове године

у канцеларији општинског суда.

Лицитација одиочиће се у 2 а завршити у пет часова по подне.

Позивају се лицитанти да на ову лицитацију дођу.

Услови могу се видети сваког радног дана у канцеларско време у књиговодству општ. суда.

Од Суда општ. Београдске 30. Октобра 1892 год СБр 17967. у Београду

ПРЕГЛЕД
ОПШТИНСКЕ БЛАГАЈНИЦЕ

Главна Контрола наредила је да се све општинске благајнице прегледају и поднесу о томе извештаје. Тога ради одазвао се г. М. Вујовић комесар да прегледа благајницу општинске београдске. Он је тај преглед извршио и поднео извештај председништву Главне Контроле који гласи:

КОМЕСАР ГЛАВ. КОНТРОЛЕ
2. Новембра 1892. год.
У Београду

ГЛАВНОЈ КОНТРОЛИ

По одлуци господина председника Главне Контроле од 27. пр. месеца Бр. 22113, Ја сам тога дана тачно у 3. сахата по подне прешао суду општине београдске, ради напредног прегледа касе општинске. Спречиване опет надлежнима не беше у канцеларији, и с тога приликом прегледа касе општинске, ступио сам у присуству његовом на ступљеја г. Јовану Антонијевићу члану суда, показаи му горње одлучење у којој се цељи придајућем. Кад сам му ово предао одмах же је одвео у главну благајну суда општинског и ту у присуству његовом и одговорног рачунополагача — благајника — г. Михајлом Јовановића са дотичним књигама рачунским, ватворим и запечатим главну благајну и ручну касу у којој храни новац од задржате плате, чиновника, звапичника и служитеља општинских но разним њиховим дакадама.

Са овим касом кад сам био готов одпосно испот затварања, онда ме г. Антонијевић одвео у дешавиу касу са којом рукује члан суда г. Јован Илић и ону сам у присуству њиховом са дотичним књигама ватворио и запечатио.

Док сам све ово уредио већ је био мрак, и дакле под пасни могао продужити него сам га оставио за сутра дан 28. пр. мца.

Сутра дан наредне сам рачуноиолагачу главне благајне те је дневник касе сумирао и закључио, на сам сумирање преиоштрољао сам и ја су добро сумирани и закључени, а за тим стапио сам му сва она питања на чл. 83. закона о уређењу Главне Контроле и кад је на њих одговорио, отворио сам главну благајну и нашао сам ово:

1. Дневник касе главне благајне позаслабо волила статистика о потпуљима. Вели да се пропосно глас, да их је пало нетнаесте, двадесет па и тридесет хиљада, и да је овај последњи број ако најмање и најтроогласнији, ако пријмем с најнеоби нером, али сам додаје, да он статра и прии број за баснопат. А замагао он и нма право. На Варшеница се, ако што смо и напред казали, но смемо поуздаиати. За вароблеле пак изјуе тачан број — осам стотина и шесет, међу којима беше и један сапцар[†]) с јом осамнаест другпх официра. Арбанаси пак изгубише око двеста четрдесет људи, међу којима у осталом, не беше ни једнога значајнога официра.††)

Осим тога, Арбанаси задобише и силан плен. Варшеиице вели, да неје било ни једнога војника Скендербегова, који неје био задобио бар по једнога коња и који га неје било претоварено силним пленом†††). Сам Скендербег задоби касу пашину и у њој сто хиљада дуката. Дндесет хиљада одних даде

[†]) Варшеиице вели, да су непријатељи били изгубили само двадесет пак трндесет хиљада људи. А Арбанаси само шесет (тако и Fatti Illustri), па опет додаје, да и њему то броју изгледа невероватно, али их каже броју. Da Vita изв. Ib. IX., 270—1.

[††]) Ibid. 272.

[†]) И Варшеиице каже да пријашње исто тако. Da Vita изв. Ib. IX. 270.

као је, да има у каси новаца 67.763·33
а Дневник ручне касе показао је да у овој има новаца 4.516·82
Свега 72.280·15

2. По пребројаном новцу у главној благајни нашао сам да онога стварно има
Монета.
У Банкама 1.904·0—
19.¼ наполеона по 20. дин. 390 —
10. дук. цес. по 11·75. дин. 117·50
у банру и пазау 36·82
у седам државних бонова 19.816·43
у 102. папте прарем. издатака 5.223·73
у 22. списка „ „ 27.940·67
Свега 72.565·15

Као што се види нађено је у каси више 285. динара, а то су оних 285. дин. о којима рачунополагач, говори у свом одговору на прво питање, који нису уведени у дневник касе са уврста тако наведених, које сам ја приликом и сада према овоме и главна каса и рачунак касе нађене су подпуно исправно, на ако тамоше њему су исте се оним новцем и књигама уступљене на руковање.

Са овим касама био сам готов 28. пр. месеца, а 29. пређао сам у депозитну касу.

По што сам ову касу онога истога дана затворио и запечатио, кад и главну благајну. то сам сада пре свега рачунополагачу ове касе г. Јовану Илићу, наредио, те је све суме из књиге депозитне пренадате наплаћене и сумиране, на сам онда учинио питања на чл. 83. закона о трећему главне контроле, и кад је он на њих одговорио, онда сам и ову касу отворио, све у присуству заступника старешине надзештва и одговорног рачунополагача г. Илића, на сам новац пребројао и стање касе нашао ово:

1. Књига депозитна кад је пресумирано, нађено је да има у каси новаца од разних неиздатих депозита — динара 317.508·70

2. Нађено је у каси новаца

У банкама 13.610·—
У сребру 389·66
У злату 35·30
У таксеним маркама 73.101
разне ваљуће 303 300·64
Свега дин. 317.508·70

Као што се види и овде је нађено стање касе исправно, јер поимо је депозитна књига показала да треба да има новаца, толико је истог у каси нађено, које у готовом новцу, које у разним предсам папирима, и према овоме каса са књигама и сним новцем уступљена је на подпис као исправна рачунополагачу на његово даље руковање.

Према овоме, ја сам касе суда општ. београдске, наредио преседнпе и нашао исправне, сврх чега подносим у два комада под-| родну чињеницу на овом прегледу са оним мојим учињеним напомеком, а једно прибан под ·|3 оваљеване са којим сам на овај посао оказашем био.

Помоћник Главног Контролора
М. Вујовић с. р.

Да је овај преппс веран своме оригиналу. Главна Контрола тврди.

Бр. 22670
5. Новембра 1892.
Београд

Председник Главног Контролора
П. К. Михаљевић

За секретара
дан уношења
Ант. Ј. Михаљевић

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. забележака)

држан 21. Сент. 1892 год

Председавао председник Милош. Р. Марковић.

Председник Пошто има довољан број одборника за рад, отварам седницу и молим вас да чујете протокол прошлог састанка. (Секретар прочита. Прима се). Изволите чути о узрењима. (Секретар прочита тражена уверења).

Управник варошн Београда упутио је акт којим налаже да општина београдска нада зграду за одељак полицијске топчидерске. Изволите га саслушати (чита). Ја мислим да га треба упутити грађевинском одељењу ради довршења претходних штудија.

Јован Ж. Нешић. Стоји ли општина у обавези по закону да даје стан и за полицију у Топчидеру, а ако стоји то да ли баш мора зидати зграду или узети поједину кућу под кирију?

(Настаје објашњење о томе немају одбора и спорazумевање, где би се могла зграда задати, ако се по закону мора зад је Топчидер државна добина и т. д. Предложи се да се изабере комисија, да о тој ствари размисли и реферише одбору).

Председник. Пристајете ли сви на ко комисију? (Пристајемо). На добро: изаберите лица. (Кандидују се и бирају г. г. Јоса Новаковић, Мика Вончић, и Милутин Марковић).

Председник. У свези с овим што је одбор одобрио да се купи, грађевински је одељак предложио да се одобри још 500 дин. те да се од Дела Доне купи и дизалки апарат, јер ће нам бити од потребе. Предност је апарата 1200 а он га даје за 500 дин. Одобравате ли? (Одобравамо)

М. Вончић. Зашто се моја предлоге у ускиалу још 2 лекара у општинску службу не изнесе на дневни ред? Ја мислим да је то врло хитна ствар с обзиром на врло бласку опасност која нам прети од колере.

Председник. И ја мислим да су прилике санитетске код нас веома тешке и мучне, јер у колико сам ја сазнао као члан комисије за суобјављене колере, она је веома блазу нас, јер је констатовано по неколико случајева разболења у Бечу и Пешти. То је према данашњим свобрађајним средствима врло близ и ми морамо с нојазањем и безакрсним спасом и опрезом да имамо на сусрет томе непријатељу човечанства. И ја дакле налазим да је предлог Вончићев оправдан и да бе сте требали да оказате председништво да уме још 2 лекара.

Стеван Чађевић. Ја мислим, да ни једног међу нама нема, који би био противан

Мосу и јако га похвалн пред сапма због необичне храбрости. Али Мос се задовољи самом славом и сам новац разделн међу оне, који су се с њим борили

Али најважнији од свега плена, то је био Хамза. Полу во, с рукама везаним назаке, спуштеним лицем и обореним очима, стајао је он у гомили света, који се био скупило да га гледа.

Та и смрт је била сто пута лакша од таве срамоте!

Одмах после те победе Скендербег се повратн Бројн и ту буде дочекан у највећем тријумфу и весељу. Чим се за тим мало одморе, пошље посланике краљу Алфонсу с богатим поклонима (12 коња, 4 заставе и шаторсн нашинки) и с Хамзом, молећи га, да га чува у тамници с највећом пажњом. У исто време пошље посланика и султану, да прегледа с њиме о откупу заробљеног санджак. Мухамед не имаде куд и пошље четрдесет хиљада сребрнака†). Али му Скендербег не пусти за тај новац само онога санджака, већ још и све остале официре, па и оне од простих војника, који су хтели да се врате. Што се тиче Хамзе, за њ султан

†) Европски сами истакнут хиљади дуката. Ов Vita lib. IX., 870.

пити што поводе, нити би га Скендербег и дао, па ма за како благо.

Али ове две страшне узвестоше погибеље турске, прва под Београдом а друга сад у Арбанији, поразише Мухамеда као низад дотле. Он уииде, да Скендербегу не може ништа наудити, и реши се, да га моли за мир. Пошље дакле Мемиз-бегу, пород уједне још и писмо, којим заповеднше, да на сваки начин гледа, да начини са Скендербегом мир на десет година и то раван мир.†)

Скендербег не хтеде у прво мах ни да чује о томе; та после таке славне победе зар онда да се мири? Али народ његову беше већ додијало то непрестано четворогодишње војевање, и он желаше мира. Прваци Скендербегови веома пребијаху њему, што је тако себичан и славољубив. Зар он не ће мало да се смилује на свој јадни народ? Зар му је мало славе, кад Мухамед, тај моћни господар истока и запада, — како се он сам називаше — моли њега, владарића једнога, да начини равни мир? Пребијаше те и напољетку прнвиче Скендербегов, да пристане

†) Ibid., 878.—5. Вароције ито овако тврди, да је са то време умро и у рукама. Али не зна се ни ко ни када је умро, нити у опште садржину овог то писања, па вољело у то сумњате.

о узрењима. (Секретар прочита тражена уверења).

Управник варошн Београда упутио је акт којим налаже да општина београдска нада зграду за одељак полицијске топчидерске. Изволите га саслушати (чита). Ја мислим да га треба упутити грађевинском одељењу ради довршења претходних штудија.

Јован Ж. Нешић. Стоји ли општина у обавези по закону да даје стан и за полицију у Топчидеру, а ако стоји то да ли баш мора зидати зграду или узети поједину кућу под кирију?

(Настаје објашњење о томе немају одбора и спорazумевање, где би се могла зграда задати, ако се по закону мора зад је Топчидер државна добина и т. д. Предложи се да се изабере комисија, да о тој ствари размисли и реферише одбору).

Председник. Пристајете ли сви на ко комисију? (Пристајемо). На добро: изаберите лица. (Кандидују се и бирају г. г. Јоса Новаковић, Мика Вончић, и Милутин Марковић).

Председник. У свези с овим што је одбор одобрио да се купи, грађевински је одељак предложио да се одобри још 500 дин. те да се од Дела Доне купи и дизалки апарат, јер ће нам бити од потребе. Предност је апарата 1200 а он га даје за 500 дин. Одобравате ли? (Одобравамо)

М. Вончић. Зашто се моја предлоге у ускиалу још 2 лекара у општинску службу не изнесе на дневни ред? Ја мислим да је то врло хитна ствар с обзиром на врло бласку опасност која нам прети од колере.

Председник. И ја мислим да су прилике санитетске код нас веома тешке и мучне, јер у колико сам ја сазнао као члан комисије за суобјављене колере, она је веома блазу нас, јер је констатовано по неколико случајева разболења у Бечу и Пешти. То је према данашњим свобрађајним средствима врло близ и ми морамо с нојазањем и безакрсним спасом и опрезом да имамо на сусрет томе непријатељу човечанства. И ја дакле налазим да је предлог Вончићев оправдан и да бе сте требали да оказате председништво да уме још 2 лекара.

Стеван Чађевић. Ја мислим, да ни једног међу нама нема, који би био противан

---

†) Европски сами истакнут хиљади дуката. Ов Vita lib. IX., 870.

пи тражени мир, али баш у тон дође помоћ од паше и све се окрете другуџе.

Борбе Куха, посланик Скендербегов код паше на непрестано наваљивање Скендербегово, нарађи на поклетву код паше, да ониј пошље своја посланика Скендербегу и да му пошље нешто новца. Паша обећа и писморе испуни обећање. Пошље Јована Њкшара с једно четнре хиљаде и с писмом датираним 17. септембра те године†) у коме му честита на славној победи и позива

†) Европски у своје Анналима и под год. 1457. број 15., каже: по што је ово писмо написано, ни кога се више нисмо сад ово, што смо ми казали. Та Шпанол 0., 378. — Али ми ово спомињемо овде јер нам се чини, да је ово писмо написано пре Скендербегова крвавог рата против Турака, који такође по ратн до рата опако: „год. 1457. Турци ниду ни једне године сву годину Арбанију. Скендербег се борио у брдима; пака му нашо помоћ.“ (Хан. 480). Ако ова обратимо пажњу на све ово што смо до сад казали по год. 1457., видећемо, да се све ово најбоље слаже с Скендербеговим писмом у којему саопће о Ришадовим Анналима и о документима из њихових архива. А то опет мало стварно нам доказује, да је Скендербег заиста у год. 1457. ратовао с Турцима, а не 1458. као што Дука и Критовул тврде. Међутим, ако напоследку на доказе, што су се по Барлецију десиле ове године, нађе ћемо са сам другу ствар. По њему изгледа, да је султан то године послао Сиџиша и Умура с четрнаест хиљада људи, за које ни нужно, зато да се освете што је Скендербег у год. 1456. био ове земље, то не би ни мало одговарало документу који смо. То је опанио и Гиновски, али не изнађе доказе, да је то године био послао Хамзу на Арбанију; по Барлецију то је било год. 1454-5, ни нужно ново хиљаде, али које су сами хајдуковн. Та. Овог Albanico stc.

набавци лекара. Али ја ни сам с тим на чисто осим баш два лекара а не више, јер Београд има скоро 60 хил. становника и држи да би слава њиза била од мах дворише. Кад санитетски савет стакља све лекаре на расположењу, онда сам поруџу и ја притеку у помоћ, према чему мени изгледа да би тај издатак био излишан. С тога ја мислим да ни ово упутство нашем санитетском шефу лекара, на да нам они реферишу колико је нужно лекара набавити и да ли је нужно, па онда да приступимо решењу, јер онако можемо се препарити а само да није кадје ни узимати, јер је то пад воде у мору.

Ђока Нешић. Ја се слажем са мишљењем г. Чаћеновића, да о томе да мишљење санитетски одељак општине београдске. Но поред овога хоћу да учиним једно питање. По нарочи циркуларно глас, да је један општински намирник злостављан од неког куџибашине, па је тај чиновник знао општ. лекара у помоћ, на тај није хтео да га лечи. Да ли је то истина да лекар тако сме уради?? Кад он ради тако с општ. чиновницима ја знам је према сиротиња

Младен Бончић. Кад сам предложио да се уму још два лекара имао сам у виду општински издатак, а и ја држим да нам треба 5—6 лекара, ако би имали чим да се плаћају. Ова два мора предњаком платили би из партије за непредвиђене трошкове. Ми имамо једног лекара г. Попеа, који може се рећи и није лекар, а другог је г. Змај Јовановић, који је слаб човек, те је нужно узети још два лекара да попуне празнину на Дорћолу.

Др. Марко Лемо. И ја сам мишљења да је нужно, да се за сада уме још који лекар за општ. и сложан сам са г. Бончићем, да би два лекара било довољно само не би био за то, да буду стални, и да се не расписује стечај, већ да се остави г. председнику у актарије 2 лекара са платом, који општински лекари имају.

Андра Одавић. У колико сам разумео предлог мени се чини да је главно тежиште истог било да се уиму два лекара за то што врачарски и палилулски одељци растојање. Ако нам колера дође, мени се чини, да ће тк крајеви највише требати лекарску помоћ, а може ли тада један лекар подмирити потребу. Не може. С тога ја се сложи с предлогом, да се уиму два лекара с тим да они буду за ове крајеве.

Гавра Бркић. Мени се чини да ни од ових лекара немо бог зна какву помоћ имаће, јер ако ће хтели је имати ако ће тај немио гост појави. Они иду пре свему, за ваше плати. Но може мишљењу општини и не треба лекара, јер сваки ће узети онога лекара, кога хоће. Узмите и 50 лекара, на ће их само плаћати бадава, а сваки ће тражити онога кога хоће. Кад нам држава даје све своје лекаре на расположење, онда на што нам ваше лекара.

Председник. Ја сматрам за дужност да вас упознам са досадашњим мерама које су предузете од стране општине и државе нарочито ради суспијања колере. Међу мерама, које треба предузети јесте и појачање лекарске спаге. Ви знате, да смо подигли бараку, и кало ина колере већ у Пешти. Недај боже, може се лако и код нас појавити. Досад је већ конститовано, да има велики број радника да је отуда дошао. (Чује се; Није требало пустити). Стална комисија лекарска нарочито одређена предузела је мере да ове пачина за суспијање долажења. Међу пачинима спада и карантиране. Сваки ако држали седницу а и ја сам данас нашао да њихово место где ће то карантиране бити, па сам који који дођу, да се прво лекарски посматрају. Сем тога у бараци подигнуто је два лекарске потпоре, како би у ирном случају могао пружен у помоћ. Са општинским лекарима не може се тај посао обављати. То су мере у ирашко. Но има и других мера: морамо да спремимо транспортна средства да болесник можемо одмах превести где треба. Ја сам учинио корак да закрпимо најпрострија средства, која ће болесницу превозити, морамо узети прилично број кола која ће код болесника бити. Данас сам већ наредио, да се набаве нарочити намештаји. Ушао сам од Црквене Крста посебне станце, које по сведочби болести морају се спалити. Већ сам узео једног човека, који је стручно медицинску школу, но још није положио испит, и постарао сам да народносној станици, да дежурнајући буде, који долазе. Новац за ово решио сам да се издаје из кредита, који је одређен за суспијање колере. То је дакле позола која нас гони, а гоне нас и дужност да брижно трајањство. Потоме, дакле ја вас молим, да дате одлучење да набавам лекаре. Сад можемо да примемо но предлогу г. Бончића, а доцније ја ћу вам поново знати потребу пону на решење.

Андра Одавић. О овим предохранама и средствима, која су потребна, ми смо у своје време учинили што треба и може се рећи, да то служи на част општине, који о томе води рачун. Ми смо та средства набавили још одма. као се колера појавила у Хомбурсу. А данас над је колера на прагу, онда се ни нграно. Ако је то истина, да су на Пешти пресли неки радници у Србију, онда је колера већ ту. За што да се не забрани прелаз. Кад је то могао Бугарска да учини пре месец дана за што ми да не можемо Те радење требало је одмах заустанити и забранити им улаз у нарош.

Председник. Ја сам дужан да вам да обавештења о овој ствари. Сваки је био тај случај. Нарочено је да сваку ладу осмотри лекар и дезинфекције пушине. Сваки је из пеката долаз лада. кад лекара није било те је одма каустољена до доласка лекара. Као што знате, наше комисије биле су обустављене пловидбу чим су чуле да код нас владе колера и кад су чуле да је нема, они су дигли ту забрану, те је тако мора и доби она ладе напенадне и у необично преле.

Ми смо сваки решили карантин и данас су издате потребне наредбе да се надржава карантин.

У тежњи да што боље и што пре испитамо наше трајањство, мора нам бити пред брига да му набавимо што више лекарске помоћи.

Стеван Чаћевић. Мало пре, господо, кад сам говорио, ја нисам хтео да захтевам да општина штеди и ако је права потреба. Ја вам господо, ја је Београд залија Србије и да ни не смемо да дремамо, ту над се тиче одржања живота 10 и више хиљада душа. И са тога ја мислим да ми треба да имамо не једнога на 20 лекара, али ја мислим ни ћемо ту потребу сасвим од не родавших људи — од наших лекара који то и знају и који су вољни да нас у изнуђену потребних мера највернијим потомогну. Зато ја мислим да ми ако одборници треба да донесемо одлуку да државна власт спречи улазак у нашу земљу ко карантином од 3 него од 15 дана, јер ако дође болест онда је све доцкан. Ја мислим да овим што бе сад узели ова два лекара, не би смо ништа учинили ако би дошла епиденција зан најбоље да чујемо лекаре.

Милан Капетановић. Има ли једна стална санитетска комисија, која се стара о предострани од заразе? (Има). Онда је прао несгодно да се ми овде истичемо било састом било чим другим него да потпомогнемо све што ова захтевају а они нека нам одговорност за све. А та комисија, састављена из народобранних људи, умеће да одсеци шта нам кад треба те ћемо то и набавити, а нарочито нам председник треба то брао и без оклевања да извршује. (врло добро !)

Председник. У прилог говора г. Капетановића имам да кажем, да је у интересу бржег извођења свих потребних мера за суспијање и одвлачење колерне заразе од земље, одређена нарочита санитетска комисија у којој је и председник београд-

---

1) Да је он заиста писао нешто о том, то се види из писма папе од јануара у Рагузинском Архиву под 1458. год. 15.

(Свендербегу 6. а Алфонсу 8. фебруара идуће [1458] године).

С тиме бисмо свршили и ову годину, која је донела једна од најсавршнијих за његовог дугогодишњег ратовања.?)

---

2) Ја нисам могао да нађем, ради чега хоће потврдити нашему министру и председнику Београдскога града, трговцима да слободно и то, шта сво кога из своје земље. У земљи, место своје своје приходе, основане на добродетели дарежности, нам само то, да је Свендербег, да предлаже Млетачкога да напиши мир, ако одговорио, да ни не ће питати с Турцима мира, ако дак му не поврате Св. Гргур и Београд. Али — додаје он — да ћемо ми заговарање свога христе је ни потајству да нашим — примирје, док се не среде ствари и не дође му да потпис захтева. Де Vita etc. lib. IX. стр. 275. И то је све. О каком ми сами преговарању с њиме нема баш ни реч.

све општине стално чили и што год та стална вожњеја нареди, ја то одма извршујем па нас моли да и ни дате на то свој пристанак (одобраза се) и да потребне суме могу одредити јер се друкчије не може да ради. (Одобрава се).

Ник. Р. Поповић. Прима се предлог г. Капетановића с вашим додатком.

Председник. Усваја ли да се уђу и 2 дезара а и више ако би било потребно! (Усваја се).

За потребе евентуалне, нужне је да се набаве извесна кола бољесница и ја нас молих да чујете извешће грађевинског одељења о томе (чита). Одобравате ли ову набавку! (Одобравамо).

Ви знате да постоји овде 'забрана паландрања. За ту забрану дала је земљиште општина београдска и на њему је подигнута зграда за забрањивају паландрања. Пред одбором општине београдске има више од године дана како лежи молба друштва, које има забрану да ну се поносне с тим што ће му општина београдска опростити зарињу на земљиште. Ово друштво моли с тога што се друштво због стране конкурепције паландра у великим прилакама. Кирија је 1000 дин годишње.

М. Банковић. Ја молим да се преко ове ствари пређе на дневни ред, јер је неизводно решавати о поклоњу од 1000 дин. једноме индустријском предузећу.

Стеван Чађевић. Ми сви знамо да наше забране и забрачна производња нису могле да постоје и да се развијају због трговинског уговора. Ја мислим да овде наша дужна не чини ово што ће требала да чини, не познаје наше производње колико је потребно и колико друге државе помажу своју производњу само да могу надвладати конкуренцију. Ја мислим да се с овом халадном данара неће нашта помоћи забрањату, него пека се он потрои до новог трговинског уговора, па ће се онда стално и стварно помоћи.

Г. Бркић. У том истом смислу хтео сам и ја да говорим с тога, што се он често обраћа општини за опроштај кирије, а то значи да он нема капитала чим може радити, па му и ни непаљање кирије неће помоћи.

А. Одавић. Да ли је то друштво ликвидирало (чује се: није). Ако је оно стало за хиљаду динара, онда оно неможе ни опстати. Општина београдска није за то одређена да само спаси све које треба помоћи за целу државу. Нека му држава да и остало и земљиште.

М. Капетановић. О овом предузећу има читава историја. Ја хоћу само да кажем да ни у Србији немамо паландрања каква нема питде. Ми немамо да благодаримо белгијским капиталистима, који праве ова паландрања да неморамо са овим другим напшнама тровати нашу децу. Дуди петраже, да их ни подносимемо, већ само да им се не траже кирија, како би колико толико могли надвладати навале других јуспо угарских фабриканта. Зато прошле године не нехотом иницијативом тражено је, да се ни буџета нашег забране халаду динара. Нека господа на земаља реклу су држава треба да им да земљиште. Да ним само напомени једну немалу ствар, а то је на што су увеле земљиште под кирају, а за што нису прикнали земљиште што ни је држава одредила. Нису с тога што им је тадања министар приредо дао једно земљиште подоваљено. То је био г Владан За што је то тако урађено нешам. Говори се, да је и политика имала посла и да је чак и г. Стеван имао посла. Како тако, тек ваше је, да нису могли подељи фабрику на месту где је министар одредио. У ово време но нароши се говорило, да је то било просто услед сметње пустро-угарских фабриканта.

Сад цени кажу, за што општина београдска да опрости кирају. Кво за што. Ви знате колико, тако ним нашим грађани радењица, који су изучили калат, закрљују пору леба и плаћају држави порез па кар се тек забрином не чини доста напоје сиротиња а и нанс. Друштво не тражи од нас Бог зна какву субвенцију. Они то чине да неде само да ово предузеглавна и да чињено од своје стране поможно толико, да се спрече стране сметње. А ако хоће аустро-угарска продукција, да им чини сметње. она ће нам то чинити и а без обзи хиљаду динара, само ми треба то да поимемо. У будуће је четвта четуто хиљаду динара прихода од те кирије, али је тада казано, да можемо доцније решити и противно, то је да се опросте.

М. Банковић. Ја жалим што се овољно одавина слала трошк ово сте ствари. Мени се чини да му ни овим не чинимо помоћ, него штету што о овој ствари толико говорино и што му у тој кирији хоћемо да помогнемо. Ово — друштво — чини само себи нелику штету, што се за ово обраћа општини, јер тиме показује да ово нема никакву будућност у тих своје предузећу. С тога сам да се преко овога пређу.

Председник. Г. Капетановић лепо је објаснио како је дошла у ствари, — а могло би се казати и то, да друштво гресши што тражи у помоћ овакве ситнице. Али господо није коректно као што радње државе и општина чини одкинуше те да одржи једну установу која нонше код нас. Подзнати код нас овакву једну установу није нашта друго него створити прелино нашим грађанима да зараде већу пару и одрже своју породицу а поред тога трошећи нчше пронзводе отечшино услуге и друштву и држави

Светозар Ботурић. Ја господо знам, кад је то друштво дошло у Србију да нада фабрику за паландрања и сместа држава му је дала земљиште на дерболу да онда отвори ту фабрику а ово то није могло примити због хрђавог земљишта. па се због тога обратило општини за земљиште. Да не би морало ићи у унутрашност општина му је уступила. Држи да нећемо погрешити ако му опростимо кирију за 2 године, а та хиљаду динара неће упропастити општину. По моје мишљењу у интересу је београдске општине да нам олакшише своја сиромаштина, те да се тим начином подиже фабрике и грађанство напредује.

Стеван Чађевић. Поопште су правила, ни који се нашм подиже забране. Нека подиже државна законима о заштити од буквучине; даље општа субвенција и ове немогу без тога никако опстати. Ми смо сасвим мали, да можемо учинити милостињу за подигнуће фабрика. Како се данас подавало ово друштво са фабриком паландрања и траже милостињу, сутра ће се појавити још 5—6 фабриканата, па онда хоћемо ли ни отворити наше касе на све неправилно а ништа не помоћи. За хиљаду динара држави да је и смешно да се и помислити може, да ће то фабрику одржати. Ово што вели г. Капетановић о чињеници сметњама, то ја незнам. То може бити и не бити. С тога сам да се ово одбаци.

Љуба Јовановић. Ми смо то желимо да се што пре састане Скупштина и да се што скорије сарани трговачки уговор па кад то буде, онда нека плаћа кирају, а дотле док се он нма да бори с неготовима које му је створила она ствта политика која је створила и садашњи уговор, ја мислим да смо ми, као место где има место почетака индустрије, дужни је помоћи. А што се г. Чађевић боји да ће и други поарати с таквим молбама, ја кажем да би то била срећа, јер би то значило да ми нкако по стотину и хиљаду радника заузетих послом су. од кога после они крај и све државне дажбине и све личне камарице. Ја мислим да ова неважна помоћ не би била само праведне цене, него би била захвала онима, који толиким нашим поречким главама и старешинама породица налазе рада. И ја не мислим да је овде главно питање тих 1000 динара. као рече г. Банковић, а о томе не треба водити ни реч — него друго нешто. Досита ако једно овако друштво не може друкче напредовати него од наше милости, онда је жалосно! Али овде има нешто друго. Овде је питање да ли не у овој земљи да нередовни фактори граде раиподушно да се скаже покушај за оживљавање од експлоатације странаца у каква угушн, или ће ну се чинити помоћ, како и сам закон тражи. Овај човек — односно ово друштво — дошло је у Србију на основу извесних законских концесија које су један нољок једнога министра извршне и ни сад нијаучи све правице у којима се он нађа. треба да га помогнемо кад можемо. Ово у толико пре треба учинити што ово друштво прекинувши једну крупну кризу и чини ми се, ако се сад одрши да ће се од новог трговачког уговора моћи бољи развијати. Разуме се ако другоју и ми и други надзовни чиновци у овој земљи одважемо сад помоћ, оно ће се мучно дотле одржати. Ми смо чуо како друштво стоји и питање је сад хоћемо ли га спасте. Што се неке тиче ја ћу гласати за помоћ јер нисам видео, да је и једна фабрика инсторнала бољи паландрања него што су ова.

Милош Трповић. Мени се чини да би ми једно добро учинили кад би ово друштво ослободили од плаћања кирије. И што среће да их стотинама дође да отворе нове забрише па да ни њима не тражимо кирије. Ми добро знамо како је пре скупо било мленење у водењици, кад је била само једна нарва воденица а сад је јефтиније од пад их је више и све ради.

Никола Р. Поповић. Ми смо Срби по карактеру своме конзервативни за прејме нових нонина; треба да проће извесно број година и месеца па да се приломодимо да премимо нешто нарасло и добро по нас а ово смо зрели да прижимо ово што не вроди на и ово што нас упрошћује. Усвед тога морају се друге људи подухватити оснива индустријских марају они довкати ово што ни немамо због нашег конкурепција. И они ћуди настали су сви силама да такнеј једној потреби у паландрацима одговоре. Они их тако раде да у бливини нашој, а ни даље нека бољих паландрада шпедених. Кад им је давана концесија за подизање фабрике паландрада држава им је обећавала досита и они су с правом могли очекивати јаку државну помоћ. Али кад је до ило до остварена обећања, нашло је се један човек који је морао да им сне услуге одвике само због једне „поте“ којом је се ишло на то да се разваље те гране индустрије код нас спрети. И кад је пре-

дузеће имало да се осигуте по одлуци државне помоћи, имало је се људи који су његов капиталу замишљ да будућност узели да оцене, те су једноднушно дали добро да нарче земље општинске за подизање фабрике. Фабрикаша, као што се може поуздано тврдити, није у овоме предузећу руководило то што ће он од општине добити земљиште, него што је нашао на приказано: да је предузеће важно и да га треба потпомоћи. Поред тога што се овим предузећем користе многи наши сугрђани, оно је важно још и с тога што су паладарења на школама. И сад, после толиког рада фабрике, излазе се у средини одбора људи који хоће да помогну ово предузеће а има их којима не иде у памет да га треба помоћи! И зар може бити оправдано то, да ни општина не помогне ово предузеће над се она да држава усљед трговачког уговора не сме помоћи? (обрашћења на што). Ја мислим да друштво помоћ заслужује у толико пре што ни једно друге није са стране набављено за израду ових паладарења него је довучено из нашег најближих и других округа. Кад бугарска може да има своје фабрике тканина (штофова) и да поси своје штофове, што и ми не бисмо помогли ово предузеће?

Ја предлажем да се ово друштво бар за две године ослободи овог плаћања кирије (да се реши!)

Мика Банковић. О овој ствари дужан сам да и ја проговорим неколико речи ма да сам у почетку рекао да ово не ће пала речи трошите. Г. Љуба Јовановић говорио је опширно о постојећу фабрике и није је да је човек лошо и незгодан положај, јер га држава не не може да помогне због трговачког уговора; међу тим меня се чини, да то друштво кад је пошло и довело из Белгије у намери да ту фабрику оспује, оно је знало да постоји овај садашњи трговачки уговор те је према њему могло да свој рачун удеси: трговачки уговор далле није нешто не предвиђено што не би било фабрикантима познато. Меня се чини да је држава ослободивши друштво од царине, учинила за њега колико је могла до сад а и општина му је пашла и уступила своје земљиште; дакле друштво није у ничему оштећено. Но меня се чини да у целој тој работи, земљиште само за једно индустријско предузеће не игра бог зна како важну улогу. Та за Бога што је то за њега 1000 дин. годишње или 83 дин. месечно ?! Ово дакле није питање од економске важности те да се на њему огледа хоћемо ли се показати уважавања и патриоте те да се то индустријско предузеће одржи.

Г. Никола треба да зна да овде није реч о поништењу индустријског предузећа него о милости од 83 дин. месечно, колико општина прима од друштва на име кирије.

Стеван Чађевић. По среди или не несреће ја сам учио годину дана о томе и знам да се предузећа само законом одржавају. Држава је кеса дубока и она може помоћи. А што се тиче подизања индустрије ја и делом и родом и патриотизмом доказао сам купујући и у њој и на себи све што је оздаиње и опет знам да ових хиљаду динара неће фабрику помоћи. Ако хоћемо да тог другоме помогнемо, онда је најбоље да га питамо шта му треба, па да решимо.

Андра Одавић. Овде су пале речи, како су Срби вековима склони да неприке оно, што је за њих добро и да потпомажу оно, што им школи. Ја одбијам од себе то и одборнике који су говорили за ову ствар против. Што се жене дивно тичу господо, ја потпуно знам и волам сам да потпомажем сваку српску индустрију, али над нама да то каслужује. По моје мишљењу предузимач овај није никакав трговац. Кад би он мени казао, да зарез од оних хиљаду динара, ја бих му онда дао 3 хиљ. динара. Али кад се овде говори за 80 дин. месечне кирије онда те фабрике неће и нема. Пале су речи, да се ово једина фабрика да су поједине општине нарочито, да се из те фабрике узимају памиће. Кад је и ово све чињено у помоћ, на шпан неће надржате, онда је тим дат још већи доказ, да то друштво није способно за тај посао. Даље се се споменуло овде од једног господина како Бугарска има фабрику штофова. Ја и ни господо нисмо и баш с тога питам шта господина зна ли он штофове на наше фабрике.

Председник. Оставите то на страну. Ја ћу да ставим ово питање на гласање:

Ко је за то, да се кирија плаћати неће гласи „за", а ко је да се неплаћује до 1893. године неће гласи „против".

Дакле гласало је 8 „за", 12 „против", а двојица се уздржали од гласања.

И тако усвојено је већином гласова, да се неплаћује кирија

Сад имамо о једном питању да проговоримо у конференцији. Отварамо, да настаје конференција.

(Са овим је седница свршена, а јавна седница трајала је 8½ часова по подне).

Држан 20. Сент. 1892. године.

Председник. Отварам одборску седницу и молим вас да чујете записник прошле седнице. (Секретар прочита. Прима се).

Лаза Дашковић. Читао сам у новинама да је одбор казао про неке седнице, да му је Замајдија од. трговац непознат. Ако је то била реч о Замајдији од „Делиске чесме" он је познат и рђао добар грађанин, те бих молио да се учини исправка. (Видиће се и исправити ако је реч о њему)

Стеван Чађевић. Ја сам се сам уверио а писали да сте се и ви уверили да оволе девизенсионалне принатских писала и плаћена од стране самих сопственика и имања сва нова, ако рђао рђало, управо не како треба. Ја бих у интересу обособљена од бедности, предложио да девизенсију узме општина па се снабдевши се проходно и престижих за то и дуже на да утрошак на поједина имања разреже и наплати. Ја држим да би ово било у интересу здравља становника и да би ово као опходна мера, пашла на одобравање код свих сасених грађана.

Председник. Дозволите ми да вам кажем шта сво ми предузели у питању девизенсионалне и плаћене од стране сопственика. Општински суд одавно је да то девизенције. Општински суд одавно је да то девизенције. Општински суд одавно је да то девизенције

да је из једне куће изнео за кратко време 7 врећаја.

Мића Петровић. Господо, пре неколико седница решили смо да општина набави извесан број кола за изношење ђубрета. Колико је мени познато по том решењу не види, да се што боље реди него стара шема те стара и талигаши уцењују грађане. За што се то реди тако, јер то ће учинити да људи престану носити ђубре кад нема кола.

Соломон Азријел. Сад нало је колера већ близу, ја би био мишљења да се објави грађанству преко новина, да сваки моћуће кола могу вући ђубре.

Мијајло Ђорђевић. Ја не могу да се сложим са Соломоном да носи свако како ко може. То талигаши уцењују људе и ја сам видио, где је један за корпицу ђубрета узео 1·20 дин. С тога је најбоље да општина то врши.

Бона Нешић. Ја се слажем са г. Ђорђевићем, јер ако талигаши носе на хрђавим колима, растурће ђубре по вароши.

Председник. Набавка пропсних кола је сада у реду и то захтева много новаца.

Сем тога ја сам већ нарекао, да се набави извесан број талигаша. Међутим кад грађани сама неплаће а треба износити ђубре у оним најгежим околностима, онда је то као стање у оваквој вароши. Општина за кратко време да створи један ков није мосуће а треба да се види имала се одкуд платите. Сад се баш на точе и реде. Кажете да је платно 6 гроша од пола, а ја баш кажем да треба да плати 6 гроша. Сад кад вам кажем да се на томе реди, онда се претпоите, јер онде није само тај посао, него има сијасет других.

Марко Велизарић. Ја мислим да онде није реч о имућним грађанима јер они чисте сами у интересу здравља. Онде је реч о сиротиње. Они као сиротиња треба да се прво брину о хлебу на овоме да дођу новац за ђубре пак да куне леб онда за њих је онде питање општина треба да се стара за сиромашне куће, па се онда неће догађати случаји о којима говори вон Марко.

(Свршиће се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НОВА ПРИПОВЕТКА Ч. МИЛАТОВИЋА

ТРОШКОМ КОДРИЋКОГ ДРУШТВА

ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА

РАЈКО од РАСИНЕ

ПРИПОВЕТКА С КРАЈА XVII. ВЕКА

написао

ЧЕДА МИЛАТОВИЋ

У овој својој најновијој приповетки пак уважени писац, Чед. Милатовић, износи је слику једног младића са села— од Расине Рајка, — који, напојен витешким духом српских народних песама, као прави витез „без бојазни и прекора", стаје себе у службу ослобођења једне покрајине, која је доцнија роиства под једном потурченицом. Одликује с чистота карактера од Расине Рајка пуно је заносна, његов српски осећај осећа срце и бљеви душу Србинову, његово поштовање за част и образ рања се поклоњавају племенити витезови. Кроз целу приповетку неје оваплоћавајући дух српске свете и српског поноса, — и читајући ће с правом пасладом читати и ужитати у Рајку од Расине.

Дело је одлично штампано на финој артији и има 15 штампаних табака. Цена 2 динара.

Може се добити у Београду: у књижарници Вед. Валожића и трговина Јеште Павлићева и компаније, који имају главни комисион.

Продајна дела се пристојан рабат.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИПЛОМАТИЧАРСТВО:

а) За чешљско дипломе (пиљарске) код радње на гвожђе . . . . . 0·20 д.
б) За позлатиџи шпицарем . . . . . 0·20 д.
в) За ушиће „ . . . . . 0·60 д.
г) За жешљ умјесто шпицарем у гвожђарији 0·60 д.
д) За чешљеве дипломе од дрв. сирота . 0·20 д.
ђ) За чешљеве пресеке дипломе . . . . 0·10 д.
е) За чешљеве чуџеве до 2 и по метра дуљине са шиљка . . . . . 0·10 д.
ж) за чешљеве чуџеве од 2 и по метра па горе са шиљка . . . . . 0·20 д.
з) За шиљке дипломе (пиљарске) без радње на сиротиње . . . . . 0·75 д.

II. ЗГРАДИЛЬЕ ПОМЕЊАРА И ПУЖИЊИНА:

а) Од кубни метар . . . . . 10·00 д.
б) Од шеса . . . . . 0·50 д.

Iу. ОГЊАРЕНА:

а) Марка за пећи за годину дана . . . 2·00 д.
в) Обавезалне ватрогасне марке стаје . . 1·00 д.

У ТРГОВИНА:

а) Гроб за дечу . . . . . 7 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 3·15-6 д.
г) Велика гробница III реда . . . 30·00 д.
д) Велика гробница II реда . . . 100·00 д.
е) Велика гробница I реда . . . 168·67 д.

VI. МУТВАЧКА КОЛА

а) Мутвачка кола стара са 2 шина . . . 12·00 д.
б) Мутвачка кола са шиљцима са два кона 24·00 д.
в) Мутвачка кола нова са 2 шина . . . 36·00 д.
г) Мутвачка кола нова са 4 шина . . . 72·00 д.

II.

а) За штранку у дана I-ог реда . . . . 15 д.
б) За штранку у дана. II-ог реда . . . 10 д.
в) За штранку у дана. III-ег реда . . . 5 д.

III.

а) За штранку на дан . . . . . 5—10 д.
б) За ранко пристање и пошивање свећица, дневно . . . . . 10—50 д.
в) За пошивање и мутење . . . . . 5—15 д.
г) Цирцус од представе . . . . . 10—20 д.
д) За забаве „Ташк-Ташк" и т. ј. (коњске, свирање и представљање) од вечера . . . 10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решење општинско Суд највише.

V.

За вожу на свенској пумпи.

а) Вуре од 3 акова . . . . . 0·5 дин.
б) Буре од 6 акова . . . . . 0·10 „
в) Буре од 9 акова . . . . . 0·15 „

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за извртове: Савамалски, Теразијски, Вратарски и Варошки.

1. Од себе и кућне или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д. д.
2. Од две или три собе, са кућном или мањег дућана са магазом . . 0·70 д. д.
3. Од четири или више соба са кућном, од новаца са кућном, од гостионице са кућном без штале . . . . . 1·50 д. д.

За извртове: Ђорћевски и Палилулски.

1. Од собе и кућне, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три собе са кућном или мањег дућана са магазом . . 0·60 д. д.
3. Од четири или више соба са кућном, од кафане са кућном, од гостионице са кућном, без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год. АБр. 9442.

ТАКСЕ

за јавно забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муз. оркестара по кавенама, биштама и т. д. од вечерта до . . . . . 3 д.
б) За свирање са четвором свирача од 1 инструм. 5 д.
в) За свирање жичног (оркестра) састављеног . . 20 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска — Парна штампарија Народне Радикалне Странке. — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 47. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ СРЕЋУ:
за годину . . . . . 6 дин.
за пола године . . . . 3 дин.
за страно земље за годину . . . . 9 дин.

Недеља 15. Новембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату моле сами учитељи по општинама
суд а они кореспонденције на уредништво
РУКОПИСИ НИК ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

Грађанству вар. Београда

Г. Г. Васа Николић, Димитрије Милојевић, Вучко Ц. Илић и Дамјан Димитријевић свд. грађани актом својим од 2. т. м. АБр. 11087, тражили су, да суд општине београдске по чл 13. зак. о општинама сазове општински збор, који ће донети своје решење о изјани неповерења данашњој Управи општинској. За доказ свога тражења поднели су оригинални списак лица у коме је било записано 2194 грађанина свд. а поднели су и други списак потврђен пореским одељком Управе вар. Београда у коме је било изађено из поменутог оригиналног списка 1353 лица, која су означена као потпуно правни гласачи и као довољан број за испуњење услова из предпоследње алинеје чл. 13. зак. о општинама за сазив овога збора.

Суд општине београдске подвргао је ревизији списак 1353 потписника ради уверења да ли су они доиста испунили све услове који се траже за потпуно правне гласаче, и резултат тога испитивања показао је, да је и међу овима било записано 181 лице, који све услове нису испунили, па одбивши свај број од броја 1353 показало се да међу овима нема више од 1172 пуно правна гласача; даље уверивши се из акта да су сазвани општински чланови изабрани са 1245 гласова. Суд је нашао: да је овај број од броја 1172 већи за 73 гласа, те према томе и да тражење поменутих грађана није било законско чл. 13. зак. о општинама за овакве случајеве, и решењем својим од 5. истог месеца АБр. 11087, одбио молиоце од траженог сазива збора, о чему је и грађанство а и надворна власт у своје време извештена.

Али и преко тога Управа вар. Београда актом својим од 11. Новембра 1892. год. Бр. 20207, а на захтев оних истих грађана, наредила је Суду општине београдске да у року од десет дана сазове збор грађана београдских на коме се има решити о поверењу или неповерењу данашњем Председнику општине београдске, члановима Суда, кметовским помоћницима, одборницима и одборским заменицима.

Суд општине вар. Београда на основу чл. 13. тач. а. зак. о општинама, с погледом на чланове 19 и 22. поменутог закона

РЕШИО ЈЕ, ДА СЕ САЗОВЕ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 21. НОВЕМБРА 1892 ГОД. - НА ВАВЕДЕЊЕ -

на коме се има решити о поверењу или неповерењу садањој општинској управи и то Председнику, члановима Суда, кметовским помоћницима, одборницима и одборским заменицима.

Ко од гласача буде за поверење општинској управи, гласаће ЗА а ко буде за неповерење гласаће ПРОТИВ.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14 закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или које по прописима чл. 16. и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задругни имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15 дин.

непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто немају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања порезе по члану 61. такође в. и г. закона о непосредноме порезу) што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или оне, који примају инвалидску на државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који вичаште и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским истеђењем за дела под 1 напеђена;

3., који су пали под стецпиште за време док стецпиште траје;

4. који су под полицијским надзором;

5., који на колико другу у ваке порезе осим текућег полугођа

Очигледе, којници сталног кадра не учествују по 16-ом члану закона у саветовању општинског збора.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима.

а) За **кварт варошки** — у основној мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица).

б) За **кварт теразијски** — у теразијској муш. школи (улица 2 јаблана).

в) За **кварт дорћолски** — у основној мушкој школи (Душанова улица).

г) За **кварт савамалски** — у основној мушкој школи улица Краљевић Марка.

д) За **кварт палилулски** — у основној мушкој школи (шкосева улица; и

ђ) За **кварт врачарски** — у основној мушкој школи (пријепољска улица, спрећу војне болнице).

САСТАВ БИРАЧКИХ ОДБОРА ОБЈАВИЋЕ СЕ ДОЦНИЈЕ.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА, 13. НОВЕМБРА 1892. ГОД. АБР. 11304.

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачним прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438, члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује:

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити њиме означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног повртвића.

Ако који од сопственика или закупаца локала, где се вају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице дође пресабе и друго томе подобно а не увери се да је допуштено лице поред дозволе добијене од управе вароша Београда и општинске таксе платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској.

I.

а) За свирање муз. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од полазног до	5 д.
б) За свирање са певањем певачки од 1 извођача	5 д.
в) За свирање виолине (оркестра) доноси најмање	20 д.

II.

а) За игранку у локалу I-ог реда	15 д.
б) За игранку у локалу II-ог реда	10 д.
в) За игранку у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а) За позоришну за дан	5—10 д.
б) За разне приредбе и певачка друштва, концерт	10—50 д.
в) За циркуске представе	5—15 д.
г) Циркуске од представе	10—20 д.
д) За забаве „Гиген-Тиген" т. ј. (певање, свирање и представљање) од четвора . . .	10 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решава општински Суд засебно.

V.

Сва овака накнађивања од јавних седишта од корисних такси у корист крша. сиротиње народног повртвића.

Од Суда општине вар. Београда, 14 Новембра 1892. год АБр. 11331. у Београду

ОБЗНАНА

Суд општ. вар. Београда на основу чл. 7 зак. о порота од 31. Марта 1892. год. обзнањује грађанству београдском да је одбор општине београдске у седници својој од 11. Новембра 1892. год. изабрао за поротнике у 1892 и 93. год. ова лица:

Милана Антонијевића, Живојина Стојадиновића, Благоја Спасића, Светозара Шпанбића, Витомира Марковића, Јосифа Б. Хајима, Косту Аврамовића, Драгутина Настића, Др. Мишу Поповића, Тодора Бурића, Љубу Срећковића, Косту Ивишића, Владимира Јовановића, Никшу Лазаревића, Др. Милоша Р. Весића, Тошу Никшића, Стојана Протића, Васу Мијатовића, Јована Христића, Голуба Јапића, Перу Марковића, Милана М. Вашковића, Јеремију Прокића, Ђорђа М. Марковића, Михаила Рашковића, Илију Мишића, Радована Младеновића, Богосава Марјановића, Живојина Прокића, Стевана Мијатовића, Аксентија Васића, Алексу Стојковића, Чедомира Поповића, Симу Ч. Поповића, Мишу Михаиловића, Владимира Губеревића, Ђорђа Н. Петровића, Стевана Миловановића, Стевана Радојковића, Лазу Ж. Петровића, Крсту Поповића, Филипа Рељића Ристу Лесића, Трајка Стојковића, Косту Лесића, Андрију Дају, Азрама Ј. Мелмеда, Богосава Мицаревића, Ристу Петровића — Сировицу, — Косту Ткушановића, Јакова Давјановића, Јанаћка Ђурђевића, Јеремена Петровића, Љубу Јовановића, Косту П. Михаиловића, Радоја Ђорђовића, Ђуру Петровића, Аксентија Тодоровића, Луку Келеваћа, Гавру Јосиповића, Светозара Велицког, Драгомира Здравковића, Расту Параноса, Љубу Мишковића, Јоцу Науковића — Шандоровића, Јефту Најдановића, Милорада Ж. Тадића, Настаса Тадића, Петра С. Спасића, Тодора М. Михаиловића, Косту Гвинића, Живка Ђорђевића, Алексу Петровића, Николу Х. Поповића, Алексу Стојановића, Михаила А. Максимовића, Радивоја Предића, Јашу Пл. Пашину, Јована Петковића и Михаила Тодосијевића.

Из Суда општ. вар. Београда 11. Новембра 1892. год. АБр. 11325.

ОБЗНАНА

Како је до сад велики број зграда земаљ са варошким Водоводом, и како се у њима тих зграда отпочела вода трошити, те ће од 1. Нов. о. г. отпочети наплата таксе за потрошњу воде, и управа Водовода моли грађанство да прими к знању следеће:

1. Сопственици оних зграда, које су са Водоводом спојене, и у којима је инсталација Водовода завршена *до 20. Октобра* о. г. закључно, подлеже плаћању основне таксе и кирије за водомер почев са *1-ним Новем.* о. г. — Сопственици оних зграда, које се инсталишу од 21. Октобра до 20. Новембра о. г. подлеже плаћању основне таксе и кирије за водомер са 1-ним Децембром о. год. Сопственици оних зграда, које

се инсталацију од 21-ог Новембра до 20. Децембра о. г. подлеже плаћању са 1. Јануром наступајуће године и т. д.

2. Досадања употреба воде, било од појединих предузимача за зидање нових грађевина, којима је прекремена употреба дозвољена, било од појединих сопственика већ инсталација завршена до 20. Окт. о. г., било од сопственика, у чијим кућама инсталације није довршено а употреба воде дозвољена на пробизорну чесму сматра се као прекремена употреба воде по чл. 24. правила о надзирању воде из београдског водовода. Читаве водомере обавиће се 1. Новем. о. г.

3. Сопственици зграда, у којима инсталисање није завршено, ако су дошли чинили и сада чине употребу воде на пробизорним чесмама, подлеже основној такси и карији за водомер почев са 1-ним Новем. о. г.

Бр. 3094
31. Окт. 1891.
Београд.

Управа водовода.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

84. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

5. Новембра 1892. год.

Председник председа г. Милош Р. Марковић, од одборника беше г. г. Лазар Дамјановић, Мих. Д. Ваљковић, В. С. Новковић, С. Богојев, Рад. С. Филиповић, Др. Мирко Доко, зам. Тихе Павлов-Сикеф, Св. Чубровић, С. Аврамов, В. М. Тодоровић, Милан М. Зорић, Гаврило Бунић, М. Мартинов, Никола Х. Пашић, Милош Трнавац, Др. Павао Поповић, М. Вожинић, М. Јовановић, М. Качаревић, Ђорђе М. Новић, Др. Алексан. дидра Г. Одавић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. октобра 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 10983, којим се тражи уверење о власништву и имовном стању женских лица, одбор је мишљења, да су Анђелија Јаковљевић, Стеван Стојковић и Милан Дамић доброг владања и сиротног имовног стања.

III.

Председник изнеси одбору на вишљење молбе којим се траже уверења о сиротињи стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 10459 и 10443, одбор је мишљења, да се суд предходно увери о имовном стању Илије Петровића, па тек онда да му се изда тражено уверење.

Да се молиоцу Илији Чарапићу може дати тражено уверење о породичном односу његове жене.

IV.

Председник изнеси одбору на решење молбу Љубомира Вељковића, којом моли да му се по моћи општинска која месечна прилога пада редовно сад за свагда за 8 месеци, пошто би могао отићи у Бечу, да лечи своје болесно око.

По прочитању те молбе АБр. 10937, одбор је одлучио, да се молитељ упути одборнику г. Др. Павлу Поповићу, да му као стручан лекар прегледа очи, па да се са његовим мишљењем поднесе одбору ова молба на решење.

V.

По прочитању молбе Илије Лозе општ. сеиерице АБр. 10912 и молбе Драгутина Ђорђевића пекарника АБр. 10932, којима моле одсуство од дужности, — одбор је сходно суд општинским, да оцени њихова тражења и даде им тражено одсуство.

VI.

Председник известни одбор да је суд општ. решењем својим од 3. Новембра 1892. г. АБр. 11054. решио да цена хлебу за пређу полазећу месеца Новембра буде иста као и за протких 15 дана.

Одбор је прихвао к знању ово решење.

VII.

Председник известни одбор да је Државни Савет решењем својим од 27. Окт. 1892. год. АБр. 11.007 и по жалби председника општине поништио решење Управе вар. Београда од 17. Октобра 1892 год. Бр. 18.510 којим је задржано од извршења решење одбора општ. од 24. Септембра 1892. АБр. 10.229 односно укидања општ. чланова од дужности због неплаћања порезе.

Одбор је прихвао к знању ово решење Државног Савета.

VIII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 19361 држане 21. Окт. 1892 г. за давање под закуп 19 месарских плацева на Великом Тргу одбор је после поновљеног гласања са 15 гласова против 5 (и није гласао) решио, да се други плац месарски на горњој страни пада Владимир Савићу за хиљаду динара годишње кирије; да се четврти плац месарски на горњој страни пада Илији Тасићу за хиљаду двеста двн. годишње кирије; да се пети месарски плац на горњој страни пада Петру Видовићу за хиљаду седамсто два дин. и десет пара дин. годишње кирије; да се други месарски плац на доњој страни пада Илији Константиновићу за хиљаду четир стотине четрдесет дин. и десет пара дин. годишње кирије; да се седми месарски плац на доњој страни пада Владимиру Савићу за хиљаду сет стотина дин и петнаест пар. дин. годишње кирије; за све остале плацеве и то: на горњој страни, први, трећи, шести, седми, осми, девети, десети, једанаести, дванаести и на доњој страни први, трећи, четврти, пети и шести држи друга лицитација.

IX.

Прелазом решења о држаној лицитацији за издавање под закуп месарских плацева на Великој тржни, одбор је одлучио да одборско поверенштво наложи у седници одборској од 1. Јуна 1892 год. АБр 7431, да протезање питања које се предмети могу продавати на великој тржни, — прогрси и питање о овим месарским плацевима, па поднесе одбору своје мишљење на решење.

Ошове поверенштву да буду чланови још и господа Др. Павао Поповић, Др. Марко Т. Леко и Милан Капетановић одборници.

X.

Председник известни одбор да управа дрм. штампарије за штампање материјала за опште. београдску па равнице годину тражи од општине хиљаду четри стотине осамдесет шест дин. и педесет пара дин.

По прочитању тога акта СБр. 19638 и по њима општ. правосуственик, одбор је решио, да се сума у хиљаду четир стотине осамдесет шест динара и педесет пара дин. исплати државној штампарији из партеје буџетом одређено за непредвиђене трошкове.

XI.

По прочитању молбе М. С. Натића АБр 10960, којом моли, да му се врати сто педесет

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Тимат награђен првом академијском наградом општине београдске.)

ИЗДО:
Скендербег је прва Обилићева пајтић.

ГЛАВА ЧЕТВРТА

Борба око наследства у Италији. — Пропаст Скендербегова прво Јадранскога Мора.

Међутим после толико година непрестаног ратовања и крвопролића сад као да хтедоше и Арбанасима једном да сване мирнија дани. Доиста, ови прошле и цела идућа (1459.) година, колико се зна, протекоше у потпуном миру од стране турске. У „Моли. Serbica“ ни имамо да насна Скендербегова Дуброванима, у којима он изјављује, да признаје, да је прамно из свакове благајнице извесне суме, које пређе беше повремено њиховој чувању. Једно је од ових писано априла (2-ог) а друго јуна (13-ог) месеца †) Исто тако и у „Acta Archivi Veneti“ имамо од те године, а од 4. јуна, једно писмо млетачко, које је послала Млетачким град Сати са свом области млетачки, које је — како сам вели — отео од Турака, а не од Млечића, како су они тврдили.††) Колико се дакле из ових споменика види, Арбанији доиста у ово време није претила никаква опасност од Турака. Како пак за ово време других немамо, а и у безименог писца стоји изреком, да је та година (1459.) протекла у потпуном миру за Арбанију, то онда и ни немамо никаква повода не пристати са свим без устезања уз то тврђење.

Али ако Турци и после тога још дуго не узнемиравше Арбанасе којим својим уздом, шпан ови ни то време не могоше провести мирно код својих огњишта. Раздори неки, што се беху породили у јужној Италији око напуљскога престола, не оставише ни њих на миру и повлаче их чак преко мора, да и тамо — за туђинца продају кожу

†) Monum. Serbica, стр. 681 и 682.
††) Гласник XIV. Бр. 1862.

осам дан. и једанаест пара наплаћено ваздање је опште што је из Загодине ниво преко Београда у иностранству, а по прочитању министра општ. привредствења о томе, одбор је решио, да се молеван одбор од тражење.

XII.

Председник нашоп одбору на решење молбу Владимира Милавиновића радника по водовају, који је частећи резервор осакатио се, и којом тражи од општине новчане помоћи.

По прочитању те молбе АВр. 10716 и решења управе водовода, одбор је одлучио, да се молба ова упути одборском повереништву за издавање општинске милостиње.

XIII.

Одборник г. Мата Јовановић интерпелише зашто се једном не дозвољи кадрима пред двором.

Председник одговара, да је наређено да се кадрови ови у најкраћем року дозвоне.

XIV.

Председник општ. извештајни одбор, да од одборник Радивоја Драговић неће долазити у одборске седнице за 40 дана због смрти свога сина.

Одбор је примио к знању овај извештај изјављујући усмене своје у овој жалости.

XV.

Председник нашоп одбору на решење молбу Сулејман-Ефендије Фазлиџића поданишт Хсрц, којом моли, да општ. београдска почасно месечне опраску барјак џамије.

По прочитању те молбе, одбор је решио, да се на опраску барјак џамије нада па општинске касе нет стотина динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошко е.

XVI.

По прочитању акта VII пуков. команде АВр. 11016, којим се тражи да се одреди земљиште за погребање и земљење војске на Бапачком брду, — одбор је решио, да господа Никола Х. Николић, Андрл Ј. Одавић и Лазар Данковић одборници заједно са зетеним пиколанцима одреде ово земљиште.

Овим се укида повереништво које је у овој цели имепрато у седници одборској од 27. Априла 1892. год. АВр. 6740

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Српско Бродарско Друштво.** Управа прног српског пословаћеног бродарског друштва поника све удеоничаре, да на основу члана 7. друштвених правила полозе и трећу уплату на акције бродарског друштва и то:

Акционари из Београда полагаће своје уплате искључно код београдске задруге за међусобно помагање и штедњу, а акционари из унутрашности Србије код окружних односно средњих или домаћих штедионица код којих су и раније уплате примали.

При III уплати подноће акционари признанице о положеној I. и II. уплати, а у размену за ове добиће одговарајућа број привремених акција гласећих на 50 динара.

Крајња рок, до кога се има извршити III уплата утврђен је до 15. Децембра ове године закључно.

Доносећи овај оглас и о трећој уплати на акције српског бродарског друштва, нама је у дужности, да обратимо пажњу пнуђним грађанима српске престонице, да поштују те полоке и трећу уплату, јако ба на овај начин дали признаке да се и у нас развије још једна врста слобрађајних средстава, *српски бродови.*

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(са стенограф. белешкама)

Држан 29. Окт. 1892 године.

(свршетак)

Ђура Нешић. Ваш усљед говора г. Великарића ја сам у комисији био и никад писао у супротношћу кући затеко, да ми много дубрета, него нешто оказано сам дубре у калиор Ђорђевића, Великића, Урошу Јовановића итд. скоро по 2—3 кола. Баш због тога општина и треба да набави кола, а приврсмено треба да се одреди неки џепра за исплаћивање, а после нека општина наплаћа од сваког.

Председник. Знате да се сваке године појављује порески одбор, који треба од прног Окт. да почне свој посао.

По закону треба сад 9 да одаберс кодиком а других 9 да се изберу.

Изволите да изаучено кодиком који ће да иступе. (Настаје наплачење кодаза). Изучени су бројеви: 7, 10, 3 11, 16, 13, 15, 12 и 14. Чланови под тим бројевима иступају али могу бити опет бирани.

Лица која би се могла канемите, жоту, ако одбор хоће, и остати. Онпали би: из квартта врачарског Тодор Михаиловић да дође Ђорђе Петровић бакалин; из свилајачког сиа су тројица отпала (да остану у Бирчанин и Ђурађ и Коста В. Михаиловић); из квартта дорћолског отпадају Владислав Ђорђевић, Никола Кеки и Нестор Ристић (Никола и Нестор остају а место Владислава долази Риста Петровић), у кварту палилулском отпада Мајдало Ђорђевић (да остане).

Дакле сва старе остају осем Тоше Михаиловића и Владислава Ђорђевића које замењују Ђорђе Петровић и Риста Петровић.

Има једно празно место мировног лекара јер их по буџету има да је један у служби. Бив. жари. лекар државан г. Лазар Најдановић подпео је молбу да се постави на то место (прима се). Да би било јаче контроле над радом, и над казнбном моса, ја вас молим да ово место попуните (прима се). А примате ли и ово лице? (прима се).

Молим вас да чујете извештај о уређеној јавној (чита).

Ево то је извештај о продаји на јавној. У осталом ни смо већ неке редне забрани које овде нису помснуте. То су оне о којима је била раније реч у одборској седници, а све остало помснуто је у извештају.

Радивоје Драговић. Велика пијаца на и друге, по онопе што се на њима продаје, претерене су у праву једну ствар само што нати је по здравље изредно корисно удешена, нити је за углед варошп. И ја мислим да је оправдано што комисија предлаже да се како лимерширање, шиљење тако и жетве и др. одаиде уклони те да

Кад он умре, она је — као што је и нојамно — по тестименту нмала да припадне његову једином наследнику Фердинанду. Али Јован, син покенутог Рената, обузет овет надом, да ће сад, по смрти Алфонсовој, моћи успети у овом, за чим су му тежили преци, с новећом војском бене упао у напуљску краљевину и почео је освајати. И почетак му је био веома срећан. Готови сви великаши и вазали Фердинандови беху се одметнули од њега и пришли противнику. Ну најважнији од тих одметника беху Јован Антоније Урсини, кнез Таренатски, и чувени ратник онога доба, гроф Јакопо Пичинино. Уз Фердинанда су биан само папа Пије II. и дука милапски Франа Сфорца.

Код Сиендербе чује за те догађаје, сећајући се свих добара и услуга, које му пекад бене учинио отац свдашњега краља напуљскога, не мога остати немарни према несрећама, које беху задесиле напуљску краљевину и нашнсли, да притеже, што боље може, у помоћ њеноме праоцу.

Из једнога папина писма од 29. јуна идуће (1460.) године, које наводи Рипалди у своме Анналима,[1]) види се јасно, да је он још пре тога био одазвао наше жељу, да хоће да пређе лично у помоћ Фердинанду. Ну како би му вепка у том случају остала без и каке одбране и заштите, то молаше преосвештенпка, или да му допусти да замени с Турцима мир за неко време, или бар да му пошље нот посланика (десета) свога, који би му могао бранити државу за време његова одсуства. Али и поред све добре воље своје, он се бар за сад, мораде напустн своје намере. Папа истина одговори, да му је веома мило, што он тако великодушно нуди своју помоћ нашим савезницима и говораше, да ће о томе одмах известн и Фердинанда, те да би га о доласку довољан мир му пријачи, али на оба његова потражнвана одговори се свим хладно и без икакве пажње. Он, као глава хришћанске цркве, — писао је он — нема права да даје допуста за мир с нечрстом ве само њему него у опште никоме а и легати му није могућно послати, јер је и сам у војној слази веома ослабео. Истина он га саветоваше, да те заштите потражи у Млечића, који су народ силан и које ће на његово саветовање за цело радо пристати на његову молбу, али Сиендербег је без сумње нимо радлога, да не пристане на тај савет.

Међутим стварн се су у Италији нпаче све од дна на горе. После крваве битке на Сарну, Фердинанд бене запао у веома тежак положај. Краљевина напуљска бнла му је сва истрзната из руку, осим нешто веће у приморју, и он се бене затворио у град један, по имену Барлета.

На то ријше гласове у Сиендербе а опет задрхта страх жнда заклашности. Он не могаше забранити на Алфонсова непадапина добровчаства, те зрело свом снагом, да се одужи за њих његову сину, па ма колико то било. Не зна се тачно кад, али сигурно пре октобра месеца[1]), већ је и Италији пловила нека једна флота од конашина и пешака, што је он слао Фердинанду. Колики је оних било, не зна се тачно, али се за снега може закључити, да их доиста неће било више од пет стотина, у чему се слажу сва стари биографи.

Али, како изгледа, та помоћ његова не би од бог на каква значаја. Фердинанд и поред све западне с дана на дан све у већу неприлику. С тога Сиендербег и би принуђен, да још једанпут пошуди да и сам

[1]) Ово се јасно види из једног писма папе Пија упућеног Сиендербегу од 10. октобра: „Al presente sono advisato voj havere mandato de le vostre genti do gente ad da cavallo in Puglia..." Мануссс. Ист. славенски 118. f.

[1]) Ипталіо ант. 1460. кнж. 60. Ga. Simoni 0., 392.

се на чисто жив шта је пијаца а не да се тамо иноше живе у којима има по 2—3000 кила оваца, јечмa и др. жита!

Ђока Нешић. Не само да је то дозвољено што они на пијаци већ продају и што је се могло у неколико и сместити, него смо ми тако наишли и на шупе, у којима се смешта ненакан сувенан еспап и на пијацан, од кога врло вероватно, општинa једна да има који динар месечне кирије!

Са тога дакле што се на пијацама сваштa продаје, дућани су по варошн прави. На Теразијама где је равнје било неколико дућана касапских, сад је само један!

Ја појмам потпуно да општинa треба да има приход од касапа и других, али то не сме жи ће упропаштења варошн. Ја сам зато да на Великој Пијаци могу остати само велики дућани а мали да се забране. Не сме се трпити и даље ово што је сад, да нпр. један буржујка остави дућан на доње на пијацу и ту за 3 трошка дневне кирије, продаје бурек на штету других.

Раденко Драгојевић. Касапинце на пијаци изложене су јакој пракшни и човек кад купи месо, често пута неможе разумети: да ли је благо или тако што. Ја исам да све оно касапинце не одговарају потребн и да их треба уклонити с пијаце.

Ђока Поповићевић. Ми кад смо разматрали о тој ствари, ми смо имали на уму интересе општинске али нисмо заборавили ни интересе грађана. Јер довста и није правно да грађани, од којих општинa толико узима, остану без прихода само с тога што ће општинa запарн све могуће изворе. То је једно. А друго, ми треба да поставимо да уређујемо све радње а да не допустимо продају у неуређеним и нездравим локалима.

С тога дакле и ја сам мишља да се на пијаци продају само артикли потребни за свакодневну потребу и ништа више.

Председник. По нашем мишљењу нам, да треба укинути пијацу.

Марко Велизарић. Држим да је ово питање врло озбиљно, па не треба да се реши онако на брзчаи. Сем тога овде и неки наше од 12 одборника, пошто су много отишли, с тога неће се остати за једну седницу. Питање је од важности и по томе, што се тиче општинског прихода од 50 хиљ. динара.

Председник. Довста су многи отишли. И кад је тако онда заклучујем седницу.

Састанак је овај трајао до 8 часова по подне.

дружи 2. Октобра 1902 год.

Председник. Пошто има довољан број одборника можемо почети. Молим да саслушате записник од прошлог састанка. (секретар прочнта).

Има ли ко шта да примети? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја)

Наводе чути извештај о осами. Ја морам да напомем г. Селесковића, који је отишао у једну комисију. Прочитаће секретар. (Секретар прочнта).

Извештај о осн у „споменичкој" улици (усваја се). Даље извештај о осн у Немањиној улици (Усваја се). Даље: у „Добричиној" улици. (Усваја се).

Имам да прокажем одбору извештај комисије која је имала да прочуи пројект подпени за канализацију варошн. То је извештај у коме је изложен у начелу сав план изво да се изврши канализација. Као што вам је познато на прном месту сада после водовода долази извршење канализације те да се нечистоће лакше изнесе.

Овај посао није тако лак, с тога вас молим да одобрите да се штампа на да вам раздам на прочуење. (Усваја се).

Прод. Потребно је да се направи 2 шупе за смештај кола, који служе за комору, јер их немамо где да сместимо. Сем тога потребно нам је и због запих кола општинских јер и она стоје на кишици. Г. Селесковић се јавно једном писмом да се одобри прављење две шупе па може држати дискусију. Он вели једна да се направи на топчидерској пијаци а друга на месту где је тезања или код сењака.

Коста Б. Мијајловић. Топчидерска пијаца довољна је за све т ј. не треба на два места

Филип Васиљевић. Држим да је најбоље да се направи само где је сењак. Тако имамо кућара, па ако и ово чувају. Шупе се немогу правити по вароши.

Председник. Г. Селесковић каже, да ће коштати 5 хиљ. динара једна шупа. Одобравали се грађење у начелу ? (Одобрава).

Гавра Бркић. Ту се може направити једна велика шупа, па да се кола растворе и тако сместе, а не онако читава, те да изузима велики простор. Да се потроши 10 хиљ. дин. за шупе то је много.

Председник. Дозволите да вамем. Разлози су они за пралошње. Бан да се то преда и држава на чување, опет су нама потребне две шупе ради смештаја наших општ. возова. Ви сте видили да ми наша артилчка кола држимо на сокаку. Сад ако ми немамо да правимо то мора ми ко други направити ово тим пре, што немамо и другог материјала који треба у заклон сместити да не буде на пролазт.

Илија Ђорђевић. И ја се слажем с Гавром што каже да би нам врло поздрагтура шупе требала кад би слагали кола де кола и са тога је најбоље да се кола пуперпну на растворе и слажу једна на друге у колико то дати може, те да нам може подпети и жива шупа.

С. Азријел. Ја видим да г. Селесковић мисли да треба подати две шупе и ја мислим да треба једна или двокатна која би много јефтиније коштала од две једноватне.

Председник. Ја вас пре свега питам: хоћемо ли градити шупе? (Хоћемо).

Мића Петровић. У начелу немамо ништа против тога. Ту је потреба која се мора да подпне, само што мислим да је потребно напоственти инжињерски одељењ да води рачуна о жељама овде изражепим, те да пројектује народу једне шупе и то под сењака.

Мата Јовановић. Нема смисла инжињерац жели, да се шупа прави код „сењака" јер, може бити имаће јачих разлога да буде на Топчидерској пијаци те са тога не треба то сад утврђивати.

Милутин Марковић. Мени се чини да би некако било погодно да шупе буду на пијаци. То су средоточје живља и лепша места која не би требало заирчати шупама. По моме мишљењу најподеспје место

лично пређе у Италију, на ни и на ову страиу или ван државу или односно нашеу држави себи. Одмах једно из погона неког цезара Фердинанду од 31. октобра гласи овако:

„Нека Бог чува од штете и опасности Ваше Величанство, као ма шта да се деси, ја ћу увек бити приштео срдашце и ме стребе. Молим Ваше Величанство да ми јавп, да ли ви моји људи учинили нему какву услугу или да ли ће је учинити: ја тим, да ли да му пошаљем још помоћи и у колнком броју? У исто време јављам да сам оних дана састанко две стотине добрих момака, који очекују само поток Вашега Величанства, које понижно молим, да не изволи известити чим му држава излазе на у каку невољицу, да бих му могао лично пређи у помоћ с толиком војском..."[†])

Међутим нсома је чудновато, да пета, бар до тог дана, Фердинанд неје ни једном био позвао у помоћ.[††]) Да ли је он после овог писма прямо његове услуге, не може се тачно рећи, али и да их је примио, сад му их Скендербег, бар до ову годину, не би опет могао исплатити. Разумеће неваке, што се при ироју то године беру појединце нашу Дунавцима, Словаци и Мађарима а због тога Дајка, у мало не имаиоше странних последица по цслу Арбанију.[†††])

Али ако Скендербег не могу извршити жапоре своје ове године, он је исцрпи идуће.

Већ 12. августа то друге године (1461.) било је познато широј публици у Арбанији, да је он готов да пређе у Пулу. У једном писму Антонија Гонзе онпја, оратора млетачкога, од тога дана читамо ово: „Дошојено од онога посланика (Михаила), који долази од султана, да је Скендербег у главном граду приморском с хиљаду коњаника и две хиљаде пешака, и са спремпам бродовима, да се укрца и да дође у Пулу.. Он очекује још само једну гпљу, коју му шаље краљ, да се у њу сам укрца..."[††††])

[†]) Маџуранић, Нст. споменика, стр. 118.

[††]) То се није не истина, у коме Скендербег моли: „Le Macchie vostre e che credesse non gli dovesse bisognare, e che possano, che in ogni modo ad offerta quello sforzo se non ricevere mai l'occasione." Ibid., 117.

[†††]) ... Одмах је и на ферме потребе ове Скендербегове и шалаше за ратнике и све то хоће ово за Пулом и ратнике за Бечке ово..." Ibid., 116.

[††††]) Barletius, De Vita etc. lib. X., стр. 203.

[†††††]) Ово сумње, то је овај знаменп Скендербегов у Дубровнпк, који помоћи Дукеру у опорави „Dopoci ritrotti ecc.", стр. 106.

А на неколико дана на тим, он је већ био и отишао. Од истога оратора има једно писмо од 25. августа исте године, у коме стоји од речи до речи овако: „...сваке дан стижу поуздана гласови, да је Скендербег пошао лично с војском из својих земаља у Пуљу..."[†])

Угпеди буде речено, и сво ово још је један пов доказ нерешости безимепога писца и непоуздапости Барлецијеве. Док се прн тако рећи у једну сапме с овим писмима, дотле се Барлецнје разилази с њима не само у годпни овпх догађаја, о чему ћемо после говорити, већ и у премеку. По њему је предлазп Скендербегов био „antiquito tempore".[††])

Ну да се пратимо на ток догађаја

Пре но што ће стићи у Италију, Скендербег сврати са свом војском својом увгред и у Дубровник, да посети тај чувени српски град. Он је са Дубровчанима живео увек у највећем пријатељству, те га они доченше весма величанствено и сјајно.[†††]) Али, не

[†]) ... Одмах је и на ферме потребе ове Скендербегове и шалаше за ратнике и све то хоће ово за Пулом и ратнике за Бечке ово..." Ibid., 116.

[††]) Barletius, De Vita etc. lib. X., стр. 203.

[†††]) Ово сумње, то је овај знаменп Скендербегов у Дубровнпк, који помоћи Дукеру у опорави „Dopoci ritrotti ecc.", стр. 106.

за шупу било би тамо под „Споменика“ где нам је нужна јер је на добром месту и згодно би било за довоз и одвоз возова.

Милан Капетановић. И ја имам само толико да кажем да на Теразијској падини не може да се прави шупа, јер је тај плац одређен за школу која ће се до године још почети да прави.

Председник. Одобравате ли да се оцени где треба да се гради на да нам се реферише? (одобравамо).

Код Видинске улице где се довршује Душанова улица има да се уреди отпадне воде. Инжењерско одељење грађи да се нареди сама детаљне комисије за оцену тога рада, јер се оца на три године може могла састати у дуном броју за рад.

Марко Велизарић. Само онај који није био тамо може да одговарани овај посао, иначе нора желити што скорији састанак комисије и што брже уређење одвоза.

Стеван Чађевић. Није довољно да само комисија тамо иде. Она би констатовала оно што је сваки тамо могао да види који је на месту био. Главно је да треба видети с које се стране улице и која канарутура увиа Николе Х. Поповићу, који му се канарутура од општинске земљишта и с које стране даје и колико је ко дужан накнади — или он општини или општина њему. И онда да се уиче у оцену, шта да се сарши у поседну регулације до јесени, а шта на пролеће.

Даље нрво би нилао ниже инжењерско одељење да спреми спузишни план земљишта које се има одузети од Николе Х. Поповића и земљишта које би му се имало уступити. Што се тиче продужења регулисања и калдрисања, ја мислим да је за то у овој години доцкан и да би сад инжењерско одељење нилао да удеси одвођење воде те да тече куда је и до сад текла.

Илија Ђорђевић. Мени се чини кад ранује беше реч о калдрми и о продужењу оног засеклог нарчета Душанове улице, да је се онда одустало да се сва калдрма нрави него да се продужи рад у правцу Калемегдана. Ја сам онда напоменуо да би требало довршити то мало нарче до Видинканије и онда је речено да ће се та калдрмиј ући много времена да трошни на забаве и друге такве ствари, он нроведе ту — као Барлецеје вела — само једно десетак дана, на се онда хреше даље.

По што за тим нреке море и стигне нред Барлецу, већ и сама нојава његова би од необична утицаја. Краљ Фердинанд беше дотле изгубио већ готово сваку надуна напуљску краљевину, кад ли та сунце сад опет обасја. Гроф Пачиниво, који га беше оиседнуо у тој тврђави, чим дозна, да то Скендербег долази, дигне оиседу и нобуче се на неколико мила од ње, нод тврђаву Трани.

Међутим и Скендербег се искрца на обалу и ту га Фердинанд и његове нристалице дочекаше веома сјајно и неличатељно. За тим га одведоше у краљев двор и но што га ту неколико дана добро нрочастише и угостише, нристуне главној ствари, због које се он и био нрекуно на толики нут.

На рашном већу, које се од сада, буде решено, да краљ Фердинанд са својом војском отиде у Абруцо, где ће се спојити с војсками милановске дуке и ако Пеја а Скендербег да остане у Барлети и да чува њу и остале градове Фердинандове у Пулји.

Нрви посло Скендербегов, над краљ дрма продужити до Видинканије, докле је овај шанац и познат одкуд је нскренуло сад ово нитање?

Председник. Има једна нрао молиа нотреба што се ово нитање изнеси нред одбор, у коме што су нланеша нмања постала сад нонрстурена. Треба уделити да се нода од тога моста одводи и то треба учинити што нре, јер ако је се много стекне мора бити веће штете него што би стала оправка.

Сад има лицитација за давање под закуп нлаца нсиод чесме Кнегиње Љубице. (Секретар нрочита).

Коста Б. Мијајловић. Ја знам над је тај нлац дакле за 5 дуг. годишње. Тај сабље закупац сазидао је неке дућане на други сад нако несме да уже, јер бн онај дугао дућане, на би он морао нравити; те тако нако нема рачуна. С тога сам ја да му се одобре.

Филип Васиљевић. Ако норушн дућане тај закупац једна нлац да ће се дати за 2 дук. С тога би било или да се држи друга лицитација и то на више година нар. за 5—10 год. на ће онда и кирија имаћи много више.

Г. Брић. Општина ту неможе имати већег интереса но сад што има. Ако би општина сама сазидала дућане носла бн никаи користи.

С. Аврнјел. Никако не стоји то да тај закупац неће нлаћати више и да ће рушити те дућане. То није његов рачун и он ће морати да нлаћа више. За то нек се држи друга лицитација.

Председник. Одобрава ли одбор да се држи друга лицитација за више година и да се закупцем нречисти рачун? (одобрава).

Филип Васиљевић. Ја сам за то да општина зида. (Чуј: се: да се сласа).

Председник. На добро. Ко је за то, да се држи лицитација но другн пут на дужи рок нека гласа „за“, а ко је нротив нека гласа „нротив“.

Већина је да се држи друга лицитација за више година

— —

Вама је нознато господо, да онде постоји једна женска радионица школа. То је школа женског друштва где сиротне женске уче да кроје и шију. Председница женског друштва г-ђа Персида Пинтеровићева долазила је рада овога и лично председнику и молила да се обрати нажња од стране општинског нрестављства на ову школу, која постоји од ниже година и која показује нрилични резултат, нарочито онове деце становништва, које од туда израђује нарче хлеба. Она је молила да општина номогне. ако ничим другим, бар огревом. Друштво нокаже ученице тиме, што им даје материјал и машине. Молим вас да чујете писмо упућено на општину. (Секретар нрочита).

Оно траже 20 кубних хвата.

Стеван Чађевић. То су господо њери наших грађана и ако итде треба одбор да се нокаже племенит за морално васпитање наше сиротне деце. онде треба да нртује.

К. Б. Мијајловић. Ја сам за то да се помогне са 10 хв. дрва.

Р. Драговић. Ја нисам нротиван да се нада. Но нешто само да ли општина води надзор над том школом.

Председник. То је установљено једно добротворно друштво. Оно нема да би и неће нослове радити, ако се одобри нотнх у огреау. (Одобрава се).

Молим да чујете извештај о прегледу деионитне касе општинске (нрочита).

Ђона Нешић. На једнот прегледа који је вршен чим мн се у Марту или Априлу нађен је извесан мањак у тој деионитној каси. Комисија је нредложила и то је усвојено да се од касе хранодна оирављ тај мањак нлаће да се увиде у кварални нриход општине. Молим да ми се објасни: је ли и шта учињено по овоме.

Председник. Видићу шта је урађено на ту одговорити.

Како је већ октобар месец, то је на реду да одбор изабере из своје средине комисију која ће с општинским нредседником нрадити нрејекат општинске буџета за 1893 годину. Ја вас молим да изберете комисију! (Бирају, после малог договора: Одаљића, Вељу Тодоровића, Пачу-а, Марка Велизарића, Хаџи-Поповића и Ђоку Нешића сђини да могу и четвртна од њих радити).

имајући много времена да трошн на забаве и друге такве ствари, он нроведе ту — као Барлецеје вела — само једно десетак дана, на се онда хреше даље.

По што за тим нреке море и стигне нред Барлецу, већ и сама нојава његова би од необична утицаја. Краљ Фердинанд беше дотле изгубио већ готово сваку надуна напуљску краљевину, кад ли та сунце сад опет обасја. Гроф Пачиниво, који га беше оиседнуо у тој тврђави, чим дозна, да то Скендербег долази, дигне оиседу и нобуче се на неколико мила од ње, нод тврђаву Трани.

Међутим и Скендербег се искрца на обалу и ту га Фердинанд и његове нристалице дочекаше веома сјајно и неличатељно. За тим га одведоше у краљев двор и но што га ту неколико дана добро нрочастише и угостише, нристуне главној ствари, због које се он и био нрекуно на толики нут.

На рашном већу, које се од сада, буде решено, да краљ Фердинанд са својом војском отиде у Абруцо, где ће се спојити с војсками милановске дуке и ако Пеја а Скендербег да остане у Барлети и да чува њу и остале градове Фердинандове у Пулји.

Нрви посло Скендербегов, над краљ отеде, бе тај, да непријатеља и побуњенике одмах у почетку застраши. С тога, чим остане сам, запосели своја чегана да се разиђу по одређеним и побуњеним областима и да их опустоше, што жешће могу. И заиосет његова за кратко време би нокрштена с највећим нрањношћу, јер Арбанаси, борећи се нерестане већ толико година с Турцима, нород других ствари беху научили од њих и нлачкати и нустошити, као да су и сами били варвари.

Међутим гроф се Пачиниво од доласка Скендербегова нерестано трудање не би ли како заузео тврђаву нод коју беше нао на долазак његов. Не могући брзо да је освоји, он једно одељење држаше непрестано нод њом, не дајући никоме ни да уђе ни да изиде, а с другим сваки час нападаше на оиколне градове, који беху новерени Скендербегову чувању. На ту дрскост Скендербег остави Барлету и удари се и непријатељу под Транијем. Ну до отнорести и какве битке не дође ни једном. Упрос тој нерешености с обе страна беше веома јасан, кад нонемено, да је нанрумјаност обе војске била у највећој нротивности. Јер дон Франциун и Италијани с тешким оклонима, штитовима и шлемовима сеђаху на крупним коњма, нретрпани свакојаким тешким нанравама и одрпанима, те тако чнљаху као неки, истина непробојни, али с друге стране и веома спор нод. дотле Арбанаси на нротив јахаху лако и брзо коње, готово са свим голе, а и сами не имаху бог зна шта од оружја, те с тога, како оно вели нар. неста, могаху лако „и стиће и утећи“.

Али и ако је Скендербег био нред њих, нмао гроо Пачиниво после извесне времена усне да освоји Трани, на се одаја унути другој једној тврђави но имену Рока. Истина тврђава та беше веома јака и добро снабдевена, али Скендербег је знао како мало вере, да се она не ће бран нредати, а то с тога што командант њен, неказан Сицилијанац Фуцијано, беше, нород све храбрости, и веома нодлитан човек. Већина, да ће му, ако се сам не ножрте, Пачинино отети тврђаву ни храброшћу већ нокрет, и Скендербег наиисао да се нредаје јуначком. Дошавши под Року, он нозове Фуцијана, да му дође на договор, јер има да му норуча нешто врло важно. Како се Фуцијано ни на далека није надао, да се за његове нреговоре с Пачинином ни што год и у Скендербегову војсци, то одмах учини Скендербегу по жељи и изиде из града. Али тај

Дежан 4. Октобра 1872. год.

Председник. Има довољан број за рад и с тога отварам седницу и молим вас да саслушате протокол последње седнице. (Секретар прочита). Прима ли се протокол? (Прима се).

Изволите чути тражена уверења. (Секретар прочита).

Изволите чути извештај о одређењу осе у Чобанској улици; (секретар прочита. Прима се к знању) и у Змајевој (прима се на знање).

Председник. Г. Јова Нешић одборник пита је: шито је кућа г. Јована Гавриловића у улици од Народне Банке, између за читав четар на поље ван других. Нижњерског одељења поднело ми је по томе извештај и ја молим да га чујете. (Прочита).

Ђона Ж. Нешић. Ја сам гледао ваш ову кућу стоји према кући браће Поповића па сам видео да између за читав метар на поље. Ако је тако по регулационом плану, ја немам ништа против.

(Прима се к знању)

Председник, На основу одборске одлуке издата је била објава о давању под закуп дућана бр. 1 у епископијској улици. Пријавио се само Јеротије Мићић телал и понудио, као и до сад, по пласо — два дуката месечно. (Устаје се). Пристајете ли да се да? (Пристајемо).

Ми смо објавили у новинама и тражили стан за извар кафанске јер нам је одказан стан у кући Лаховарија. Понудио нам је једино Пазле Цветковић неку његову кућу на Топличином Венцу. Ако би сте хтели, могли би сте одредити, шта да кућу види и погледи (чује се: овлашћујемо председника). Добро дакле; ја ћу видети и погледати ако ваља.

Ви знате да је одбор решавајући о поради за грађење школе на Дорћолу, донео одлуку да г. Капетановић надгледа рад. Он је то чинио и молим вас да чујете шета по овој ствари о вашку, која се има евакуисати предузимачу по предлогу грађ. одељења (чита извештај)

Милан Капетановић. Ја ћу да вам дам објашњења овоме. Кад је план поднесен и кад смо примили оферат предузимача, ја сам онда нашао да се то односи само на зграду и на темеље, али пошто је тако тле ће се зграда подизати, земљиште на неким местима са свим ровито, то је, рекао сам бити потребно да се мало дубље иде. И ископа, кад се почело копање темеља, нашло се на два пушњика и један бунар и то се морало да бетонира а и ваше зида и услед тога нашао је овај нашак или додатак. Имало је још пешто да се деда у свежњарији због слабог земљишта и то је учињено. Целокупан тај додатак односи се, дакле, на додавање рада у бетону и на свежњарији, иначе нема никаква додатка. Цео рачун је 6700 дин. без онога што је одбијено. (чита и то).

Могу још да најавим да сам ја био дао се копао темељ и док се фундерао у Душановој улици. А доцније је настојавао г. Селесковић и један наш стручан човек — пришло је дакле све што се могло и требало је ући и ја мислим да се овај нашак мора одобрити, јер је предвиђен и цене су утврђене тачно по предрачуну с оним допуштањем од 13%, на које је пристао предузимач. Пошто је зграда већ под кровом, то више неће бити никаквих додатака до можда на кровну покопасо вентилаторе што ће коштати 2—300 дин.

Милош Трпковић. Пошто је г. Капетановић лепо објаснио ову ствар то ја нисам да овај додатак треба одобрити.

Председник. Одобравате ли ово? (Одобравамо).

Има овде извештај о прегледу трошарињске каце општинске (чита).

Председник. Сваки 8 дана, даје се Банци.

С Аврић. Ја бих молио г. Х. Поповића да ми каже ако председник комисије за преглед трошаринских каса, колико је ова издала Банци новаца.

Председник. Није нужно да он одговара. Све то има у општини. Сад не могу да вам кажем, али ћемо ако и знаћу да вас известим идуће седнице.

Ђ. Јовановић. Мени се чини да је нама свима потребно бан због будета да знамо од правилно досадања приход. С тога молим г. председника да сама на књиговодства, колики је досадањи приход, а колики расход.

Председник. Ја сматрам и за дужност да то учиним и без напомене одбора. Ја сам издао наредбу да се спреме тромесечни рачуни и на томе се сад ради и одмах ћу изнети одбору. (Врло добро).

Ви сте господо могли видети у општинским новинама, да је осам месарски дућани био да поднесе извештај о овој погодби, коју је општина учинила ценаву у 500 дин. на обучавање неколико ученика, које ће се спремити на страни за месарске и сапунџијске послове. Ево је упутио једно писмо које је и у општ. новинама штампано. Ако желите да прочитам, (потреба). Добро. Примате ли к знању? (Примамо).

Г. Анта Аденски но одавно је молио да наиссем пред одбор, да му се цена на тротоарским плочама, које доноси из Остружнице повећа, а да му се дозволи да може дати и новогодишње. Ево његово писмо. (Чита). Дакле он има одпадне од камена што прави плоче.

Радивоје Драгојевић. Ја држим да се то неће моћи одобрити, пошто траже повишење цене. То зора да пређе преко лицитације, а без лицитације не може му се дати.

Филип Васићевић. Ово је баш добро што се г. Анта јавља. Ви видите, да ма на лицитацији нијамо све једне исте лицитанте и кад овај г. Анта и нашке није рало добре коцке, ја сам да се понуда прими, јер држи ли нездрав ли лицитацију јевтиније добити неможемо.

Соломон Азријел. Бога ми ја се нисало не могу сложити са г. Филипом. Без лицитације не дам нисало. Он ако хоће може доћи ли и сам на лицитацију лицитирати.

Ђона Нешић. Ја мислим господо да би ову ствар могли овако да решимо. Нијупе наше инжињерско одељење да прегледа те коцке и да се увери може ли се примити, ли ако може онда да се држи лицитација.

Марко Великарић. Нејелан предузимач неће да реклама и да узалуд новац у изради коцке, ни после да лицитира. Други лицитант не може ни добито ово што овај тражи, него ће он нашем инжињеру, а осталим ће се не безимсног писца и документе, спрнила ова сведецијска Свендербегова прекоЈадранскога Мора. Међутим вредно је погледати како те догађаје илазу друга два Свендербегова оригинална биографа, т. ј. Барлеције и Фиши Илустеј.

По оба ова писца Свендербег се кратко у своју земљу тек по што се рат у Италији са свим бно свршио а, тако исто по њима, он је био и у боју под градом Тројом, који је нита ваше он и поправио Фердинанду од одметника. Ну, као што ћемо сад видети, то су само гатке и приче та два писца а нимало не историјске истине.

Несумњива је ствар да је битка под Тројом била године 1462. а свршетак целог рата год. 1463.†) Међутим Барлеције спаја Свендербега у Италију још 1460. — што је већ велика погрешка према писмима из миланског архива, која сво напред наведи — на се онда он по њему бавио у њој само годину дана, и опет је био под Троју, на чак и сам дотле док се рат италијански није потпуно свршио! На би

†) Гл. Рамнадзије под год. 1462. и 1463.

га одмах ухвати и незнање га, кајаи му, да ће га пустити на слободу тек онда, кад му преда тврђаву. Ће нашуће куд, Фуиајано на посљетку мораде ући по његовој жели и таво Рона паде у руке Свендербегу.

На тај несупех његов, Пичинина обузе голема туга; али за тугом дође жеља за осветом. Видећи да је непријатељ његов испуште намеру своју ђуваштвом, намисли и он да се послужи у освети својој истим средством. Он шаље Свендербега да одазове самога на договор који његове пајске, па после, да га зароби. Али кад то једном и покуша, намера му не испаде за руком и само себи још више пауди. Јер Арбанаса да би му се осветио за то гадно дело, наиаде са свом жестином, да опусте земље његова господара. Они порушише и попаљише све што се могао рушити и палити; родно дрвеће и пешни свет посекоше, и у опште пошашку се не зао Хришћанин, већ као варваре.

Међутим у том јагодању као да је већ била протекла година 1461. Истина стара бајаграфи веле, да се Свендербег бавио у Италији само ону годину, за коју, као ови

†) „Il reste que ces ambassadeurs del Duche Sforzo de Sauvo Siena, vinel fin l' aller cesse entiffiers in questo Mese. La chef Turcha al tute deffiera vigilie e le parte de Albania e de Bosnea, per haver contra Scenderbech Albanese et nemico comun Scanderbechebo..." Мишулов Нек. Списи, 150.

јер има разних мајдана. Сад кад је камен тако добар, а ми хоћемо да добијемо добар камен, онда можемо онако узети. Према томе, кад би комисија појмла и мајдан да је камен њлаз, а он нуди по цени како је каларма са домаћим каменом, онда му се може одобрите.

Председник. Поводом овога што се говори о испитивању зидаца могу да известим одбор, да сам ја већ унутро трајбењи. одлучио да испитивање. Сад још не могу да кажем како ћу ја са каквом камена према каквоћи трахитног камена. С тога могли би само наведене решити. Г. Клерић није нам дао још известај.

Ђока Нешић. Ја сам хтео да кажем неколико речи на говор г. Великарића. Он каже: да неће нико да рескира капитал у материјал док није сигуран. Али зато би онако наше грађ. одељење примило тај камен он би нико рачун да да са 1—3 по јевтиније од других. Дакле треба аиципирајеће.

филип Васиљевић. И ја не кажем да не треба држати лицитацију. Само сам да се одреди јесенас на да зна човек хоће ли спремити камен.

Јуба Јовановић. Ми треба прво да имамо спремај плаз и да знамо које ће се улице каларисати и са каквим каменом, па кад се то сазна и утврди онда да се држи лицитација и то на сваки начин аилитације треба да буду раније, како би се предузимачи могли раније спремите материјал. Дакле и ово је један разлог, да се ова ствар не може без лицитације спровести.

Андра Одавић. Ми знамо какве мајдане имамо на и то мора бити нерало за прављење камена и одређивање цене. Незнам да ли се при одређивању лицитације ове врсте подноси мустре и да ли предложено грађ. одељење даје своје мишљење, који је камен бољи а који лоши. С тога нека не буде на нас нерало, који је камен јевтинији на мазар камен бао и лошији.

Председник. Усвоја ли одбор да се предложено одреди реализа камена и да се држи друга лицитација још ове јесени и то да буде после решења дуката? (Усвоја).

М. Капетановић. Такав исти случај било је и с мајданом из Голубца. Ми смо били узели неколико хиљада коцака на тога мајдана ради пробе на учињено то и одо и калдрмишимо извесну улицу тим каменом ради пробе. Па ако се покаже добар можемо се посли разговарати односно цене на неће количине.

Раденко Драгојић. Лепа је ствар проба, али нашто је од оних голубачког камена пропала пека хиљада, ја мислим да ми немамо потребе да чекамо пробе кад имамо стручна лица која ће оценити да ли је и шта добро.

М Капетановић. И ја сам као изнесам стручњак али нашу држи да и при свем том што нам каже Аленић, да је камен изванредно добар према стручном мњењу, да га опет морамо да подвргнемо проби од 6—7 месеци и то би тек био доказ колико може да издржи. Што се тиче прекора г. Раденковића ако да је од камена узетог ради пробе из Голупца пека хиљада коцака разпесена, ја мислим да су они неосновани јер је тих лепим каменом које предлаз с тротоара на тротоар калдрисано а и пред Дунурском може се видити калдрма од њега која се је показала као врло добра. Не тврдим да ће ових 15—20 хиљ коцака и дигнуто, али то су ситне ствари.

(Свршиће се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НОВА ПРИПОВЕТКА Ч. МИЈАТОВИЋА

ТРОШКОМ КОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

ИЗДАЛА ЈЕ ВЕЋА КЊИГА

РАЈКО од РАСИНЕ

ПРИПОВЕТКА С КРАЈА XVII. ВЕКА

НАПИСАО

ЧЕД. МИЈАТОВИЋ

У овој својој најновијој приповетки пали указани каменик Чед. Мијатовић, описо је слико једног младића са села— од Расине Рајка, — који, напојен витешким духом српских народних песама, као трећи потеп „без бојазни и прекора“, стаса ће служби ослобођења једне српске, која је доцала ропства код једног потурченка. Одношаји и чистота карактера од Расине Рајка умрло је описати, његов српски осећај осећа срце и бљеви душу Србљанку, његова покретљивост за част и образа рађа се покретљивој ликовним ситезама. Кроз целу приповетку вије оживљавајући дух српске свести и српског поноса. — и читаоци ће с правом пожалом чигати и увијати у Рајку од Расине.

Дело је елегантно штампано на финој хартији и има 15 штампаних табака. Цена 2 динара.

Може се добити у Београду: у књижарници Вел. Валожића и трговини Јевте Павловића и компаније, који имају главни комисион.

Продајним даје се пристојан рабат.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДЕМОНТУРСТВО:

а) За чешљење дамаља (дилиџерје) по улицама и по стрехама	0·20 д.
б) За вучењем шпорета	0·20 д.
в) За једно	0·40 д.

г) За једним уређај шпорета у гостионици . . . 0·50 д.
д) За чешљење дамаља од два стрехе . . . 0·20 д.
ђ) За чешљење простог дамаља . . . . . 0·10 д.
е) За чешљење чумова до 2 м по метра дужине са једне . . . . . 0·10 д.
ж) за чешљење чумова од 2 м по метра дужине са обе стране . . . . . 0·20 д.
з) За чешљење дамаља (плаката) без разваљања стрехе . . . . . 0·75 д.

II. ЗГРАДЊЕНА ПОМОЋАЛА И НУЖНИЦА

а) Од кубног метра . . . . . 10·00 д.
б) Од једне . . . . . 0·50 д.

III. ПОСТАВЉЕЊА:

а) Мерка за једно за једну зиду . . . 2·00 д.
б) Обележење шнуровањем мерке стуже . . 1·00 д.

IV ГРОБЉАЊА:

а) Гроб за децу . . . . . 7 д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
в) Мала гробница . . . . . 8·50 д.
г) Велика гробница III реда . . . 93·50 д.
д) Велика гробница II реда . . . 186·32 д.
ђ) Велика гробница I реда . . . 186·457 д.

VI. МРТВАЧКА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . 12·00 д.
б) Мртвачка кола са набијеним са два коња 24·00 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . 36·00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за кварТове: Савамалски, Теразијски, Врачарски и Дорћолски.

1. Од себе и кухиње или мање дућана са собом . . . . . 0·25 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . 0·70 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д. д.

За кварТове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мање дућана са собом . . . . . 0·20 д. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . 0·60 д. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом, без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 26 Августа 1890. год. Бр. 9445.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА.

Власник Општина Београдска — Парна штампарија Народне Радикалне Странке. — Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 48. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ СРБИЈИ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страног земље на годину . . . . . 9 дин.

Субота 21. Новембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату нека сваки уплаћује на општинске суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НИК ВРАЋАЈУ СЕ
Непаћена писма не примају се

Грађанству вар. Београда

У свези решења Судског од 13. Новембра 1892 год. АБр: 11.304, којим је сазван збор општински на дан 21. Новембра о. г. — на Ваведење, — ради решења питања о поверењу или неповерењу целокупној данашњој општинској Управи, Суд општине вар. Београда.

ОБЈАВЉУЈЕ ГРАЂАНСТВУ

ДА ЈЕ ОДБОР ОПШТ. У СЕДНИЦИ СВОЈОЈ ОД 16. НОВЕМБРА О. Г. А НА ОСНОВУ ЧЛ. 19 ЗАК. О ОПШТИНАМА КОЦКОМ ОДРЕДИО, ДА НИЖЕ ИМЕНОВАНА ЛИЦА САСТАВЉАЈУ

КВАРТОВНЕ БИРАЧКЕ ОДБОРЕ

За збор, што ће се држати 21 ов. м ради решења питања о поверењу или неповерењу данашњој општинској Управи.

За кварт Варошки: За председника Андру Одзића одборника, за заменика Соломона Азрејела одборника; за чланове: Тодора Михаиловића трг., Косту Аврамовића сарача, Ђорђа Одзића месара и Милоша Милошевића лимерцију; за замените Наума Јанандијевића јорганџију и Саву Константиновића трг.

За кварт Теразијски: За председника Великира Тодоровића одборника; за заменика Др. Пакла Поповића одборника; за чланове: Петра Марковића абаџију, Мату Срећковића бакалина, Уроша Благојевића учитеља и Сину Матића гвожђара; за замените: Николу Н. Димитријевић касиџију и Живка Тодоровића магазанџију.

За кварт Врачарски: За председника Ђорђа Новаковића одборника, за заменика Мату Јовановића одборника, за чланове: Пају Михаиловића председника глав. контроле, Симу Добросављевића чиновника у пензији, Сиву Антоновића професора и Ђорђа Исаиловића чиновника, за замените Милуша Ђуровића магазанџију и Николу Николајевића шнира мш. општине.

За кварт Палилулски: За председника Радована Филиповића одборника за заменика Николу Х. Поповића; за чланове: Михаила Милићевића књиговођу глав. држ. благајне, Љубомира Јевтовића кројача, Милића Тодосијевића бакалина и Ристу Крстића шаљдрмџију; за замените: Којадина Карапића бакалина и Мијка Краљанца земљоделца.

За кварт Доњолски: за председника Михаила Вончића одборника, за заменика Ђорђа Димитријевића одборника; за чланове Јеврема Петровића терзију, Михаила Поповића пач. мш. народне привреде. Сиву Јаковљевића касиџију и Косту Глишића кафеџ. за замените: Исидора Николића столара и Ђору Петровића касиџију.

За кварт Савамалски: за председника Милутина Марковића одборника, за заменика Михаила Бакановића одборника; за чланове Јоцу Шандоровића трговца, Перу Павловића кнатовеџа, Аксенија Тодоровића магазанџију и Владислава Чортановића трговца, за замените Арсу Јовића трговца и Андру Бановића столара;

ОД СУДА ОПШТ. ВАР. БЕОГРАДА, 17. НОВЕМБРА 1892. ГОД. АБР. 11.382. У БЕОГРАДУ.

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438, члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује:

Да сваки овај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с тим дозволом пријавити се општинском Суду и њему полагати ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног поворишта.

Ако који од сопственика или закупаца локала, где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје представе и друго коме подобно а не увери се да је дотично лице пред дозволе добијене од управе варошке Београда и општина таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској.

I.

а) За свирање муз. оркестра за плесњама, биоскопа и т. д. од концерта до	3 д.
б) За свирање са певањем оркестра од 1 концерта	5 д.
в) За свирање певачког (оркестра) дамен-оркестр	20 д.

II.

а) За игрању у локалу I-ог реда	15 д.
б) За игрању у локалу II-ог реда	10 д.
в) За игрању у локалу III-ег реда	5 д.

III.

а) За наговору на јаве	5—10 д.
б) За јавне простране и локалисане квитиру, дневно	10—50 д.
в) За кинематографе и кукуљице	5—15 д.
г) Циркуе од представе	10—20 д.
д) За забаве „Тиволи-Ташта“ и т. д. (кеглање, свирање и представљање) од вечера	50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решава општински Суд засебно.

V.

Сем овако наплаћивање се још наплаћује од горе означене таксе у корист прол. српског народног позоришта.

Од Суда општ. вар. Београда, 24 Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

ОБЗНАНА

Суд општ. вар. Београда на основу чл. 7. зак. о порези од 31. Марта 1892. год. обзнањује грађанству београдском да је одбор општине београдске у седници својој од 11. Новембра 1892. год изабрао за поротнике у 1892 и 93. год ова лица:

Милана Антонијевића, Живојина Стојановића, Благоја Спасића, Светозара Шпанбића, Витомира Марковића, Јосиов Б. Хајима, Гоцу Аврамовића, Драгутина Настића, Др. Мишу Поповића, Тодора Ђурића, Љубу Срећковића, Косту Никшића, Владимира Јовановића, Нашку Лазаревића, Др. Миленка Р. Весића, Тому Ницића, Стојана Протића Васу Мијатовића, Јована Хрестића, Голуба Јанића, Перу Марковића, Милана М. Благојића, Јеремију Протића, Ђорђа М. Марковића, Михаила Рашковића, Илију Миљића, Радосава Миленковића, Богосава Марјановића, Живојина Протића, Стевана Мијатовића, Алексе Васића, Алексу Стојковића, Чедомира Поповића, Симу Ч. Поповића, Мишу Михаиловића, Наздовића Губеревца, Ђорђа Н. Петровића, Стевана Миладиновића, Стевана Радојковића, Лазу Ж. Петровића, Крсту Поповића, Филипа Рељића Рису Лекића, Трајка Стојковића, Косту Расту Лекића, Андрију Делу, Дурђа Ј. Меланда, Богосава Марјановића, Расту Петровића — гвожђу, — Косту Таушановића, Јакова Дамјановића, Јанаћка Ђурђевића, Јосифа Петровића, Љубу Јовановића, Косту П. Михаиловића, Радоја Ђирковића, Ђuру Петровића, Алексеја Тодоровића, Луку Ђеловића, Ганиу Јосифовића, Светозара Вељковић, Драгомира Здравковића, Расту Параноса, Љубу Машковића, Јову Наумовића — Шандоровића, Јеђту Надановића, Милорада Ж. Тадића, Настаса Таушића, Петра С. Спасића, Тодора М. Михаиловића, Косту Гвозића, Живка Ђорђевића, Алексу Петровића, Николу Х. Поповића Алексу Стојановића, Михаила А. Максимовића, Радивоја Предића, Јаму Ил. Пашову, Јована Петковића и Михаила Тодосијевића.

Од Суда општ. вар. Београда 11. Новембра 1892 год. АБр. 11326.

ОБЗНАНА

Како је до сад велики број зграда везан са варошки Водовод, и како се у њима тих зграда отвчела вода трошити, те ће од 1. Нов. о. г. отпочети наплати таксе за потрошну воде, и управа Водовода моли грађанство да према к знаку следеће:

1. Сопственици оних зграда, које су са Водоводом спојене, и у којима је инсталација Водовода извршена до 20. Октобра о. г. закључно, подлеже плаћању основне таксе и накнади за водомер почев са 1-вим Новембром о. год. Сопственици оних зграда, које се инсталиру од 21. Октобра до 20. Новембра о. г. подлеже плаћању основне таксе и накнади за водомер са 1-вим Децембром о. год. Сопственици оних зграда, које се инсталиру од 21-ог Новембра до 20. Децембра о. г. подлеже плаћању са 1. Јануаром наступајуће године и т. д.

2. Досадања (употреба воде, било од појединих предузимача за извање нових грађевина, којима је приликом употреба дозвољена, било од појединих сопственика кућа под којих је инсталација извршена до 20. Окт. о. г., било од сопственика, у чијим кућама је инсталација извршена до 20. Окт. о. г. и за коју је већ плаћена накнада за водомер, неће се наплаћивати.

3. Сопственици кућа, које су са Водоводом спојене, а у којима нису још инсталирани водомери, дужни су исте набавити и поставити у року од 15 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера.

4. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 15 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 50% казне.

5. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 30 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 100% казне.

6. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 45 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 200% казне.

7. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 60 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 300% казне.

8. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 75 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 400% казне.

9. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 90 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 500% казне.

10. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 105 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 600% казне.

11. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 120 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 700% казне.

12. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 135 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 800% казне.

13. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 150 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 900% казне.

14. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 165 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1000% казне.

15. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 180 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1100% казне.

16. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 195 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1200% казне.

17. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 210 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1300% казне.

18. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 225 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1400% казне.

19. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 240 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1500% казне.

20. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 255 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1600% казне.

21. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 270 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1700% казне.

22. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 285 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1800% казне.

23. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 300 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 1900% казне.

24. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 315 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2000% казне.

25. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 330 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2100% казне.

26. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 345 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2200% казне.

27. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 360 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2300% казне.

28. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 375 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2400% казне.

29. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 390 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2500% казне.

30. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 405 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2600% казне.

31. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 420 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2700% казне.

32. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 435 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2800% казне.

33. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 450 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 2900% казне.

34. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 465 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3000% казне.

35. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 480 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3100% казне.

36. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 495 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3200% казне.

37. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 510 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3300% казне.

38. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 525 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3400% казне.

39. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 540 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3500% казне.

40. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 555 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3600% казне.

41. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 570 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3700% казне.

42. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 585 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3800% казне.

43. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 600 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 3900% казне.

44. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 615 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4000% казне.

45. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 630 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4100% казне.

46. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 645 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4200% казне.

47. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 660 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4300% казне.

48. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 675 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4400% казне.

49. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 690 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4500% казне.

50. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 705 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4600% казне.

51. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 720 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4700% казне.

52. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 735 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4800% казне.

53. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 750 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 4900% казне.

54. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 765 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5000% казне.

55. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 780 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5100% казне.

56. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 795 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5200% казне.

57. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 810 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5300% казне.

58. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 825 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5400% казне.

59. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 840 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5500% казне.

60. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 855 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5600% казне.

61. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 870 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5700% казне.

62. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 885 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5800% казне.

63. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 900 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 5900% казне.

64. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 915 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6000% казне.

65. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 930 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6100% казне.

66. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 945 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6200% казне.

67. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 960 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6300% казне.

68. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 975 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6400% казне.

69. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 990 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6500% казне.

70. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1005 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6600% казне.

71. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1020 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6700% казне.

72. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1035 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6800% казне.

73. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1050 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 6900% казне.

74. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1065 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7000% казне.

75. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1080 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7100% казне.

76. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1095 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7200% казне.

77. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1110 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7300% казне.

78. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1125 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7400% казне.

79. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1140 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7500% казне.

80. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1155 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7600% казне.

81. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1170 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7700% казне.

82. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1185 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7800% казне.

83. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1200 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 7900% казне.

84. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1215 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8000% казне.

85. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1230 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8100% казне.

86. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1245 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8200% казне.

87. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1260 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8300% казне.

88. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1275 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8400% казне.

89. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1290 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8500% казне.

90. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1305 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8600% казне.

91. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1320 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8700% казне.

92. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1335 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8800% казне.

93. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1350 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 8900% казне.

94. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1365 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9000% казне.

95. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1380 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9100% казне.

96. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1395 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9200% казне.

97. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1410 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9300% казне.

98. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1425 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9400% казне.

99. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1440 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9500% казне.

100. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1455 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9600% казне.

101. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1470 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9700% казне.

102. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1485 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9800% казне.

103. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1500 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 9900% казне.

104. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1515 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10000% казне.

105. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1530 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10100% казне.

106. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1545 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10200% казне.

107. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1560 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10300% казне.

108. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1575 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10400% казне.

109. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1590 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10500% казне.

110. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1605 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10600% казне.

111. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1620 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10700% казне.

112. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1635 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10800% казне.

113. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1650 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 10900% казне.

114. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1665 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11000% казне.

115. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1680 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11100% казне.

116. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1695 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11200% казне.

117. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1710 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11300% казне.

118. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1725 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11400% казне.

119. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1740 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11500% казне.

120. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1755 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11600% казне.

121. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1770 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11700% казне.

122. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1785 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11800% казне.

123. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1800 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 11900% казне.

124. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1815 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12000% казне.

125. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1830 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12100% казне.

126. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1845 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12200% казне.

127. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1860 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12300% казне.

128. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1875 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12400% казне.

129. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1890 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12500% казне.

130. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1905 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12600% казне.

131. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1920 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12700% казне.

132. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1935 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12800% казне.

133. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1950 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 12900% казне.

134. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1965 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13000% казне.

135. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1980 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13100% казне.

136. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 1995 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13200% казне.

137. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 2010 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13300% казне.

138. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 2025 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13400% казне.

139. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 2040 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13500% казне.

140. Сопственици кућа, који не буду водомере набавили и поставили у року од 2055 дана, рачунајући од дана, када им буде од управе Водовода достављена наредба за набавку водомера, биће принуђени плаћати, поред основне таксе, још и 13600% казне.

141. Сопственици

вуђама витлисање није допуштено и употреба воде дозвољена на прописану чесму сматра се као прекорачена употреба воде по чл. 24. правила о издавању воде из београдског водовода. Читање водомера обављће се 1. Новем. о. г.

3. Сопственице зграда, у којима инсталисање није извршено, али су донекле чињени и сада чине употребу воде на прекорачени чесмама, подлеже основној такси и нарији за водовер почев са 1-ним Новем. о. г.

Бр 3094
31. Окт. 1891.
Београд.

Управа водовода.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

85. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

11. Новембра 1892. год.

Председништво председник г. Милош. Р. Марковићевић, од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, Коста Б. Михаиловић, Гаврило Брзаки, Јован Зурковић, Михаило М. Богићевић, Лазар В. Вешић, Никола Вербунац, Милан М. Вељић, Др. Радовановић, В. М. Теокаревић, З. Дамјановић, Др. Павао Пекелић, Ђ. С. Николајевић, М. Вукомановић, Мита Јовановић, Младен Марковић, Лазар Данковић, Михаило П. Вешић и М. Качићанковић.

I

Прочитан је записник одборске седнице држане 5. Нов 1892. год. и примљен је без икаквих примена.

II.

По прочитању акта Истражног Судије за вар. Београд АБр. 11.170, 11.168, 11.200, 11.152, 11.153, 11.094, 11.255, 11.194, 11.189, 11.154, и акта VII пук. команде АБр 11 810. који се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је мишљења, да су ну Ђорђе Исаиловић, Јован Гавриловић, Иван Којен, Радосав Јовановић, Крста Ђорђевић, Рајта Михаиловић и Данило Икерић — осиромашт, да су Вожидар и Милан браћа Сапањи, Никола С. Томић добре владалца и доброг имовног стања пошто плаћају зиње од 10 дин. непосредне порезе годишње; да су Коста Јовановић, Добра Вукићевић, Данила Вукићевић, и Јелена удова Косте Поповића добре владања и да уи је њихово имовно стање непознато, да су Александар Нанка и Михаило Недаповић добре владања и добрег имовног стања, да му је Стеван Губић непознат.

III.

Председник износи одбору на вишење мол бе којим се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 19.904, 19.940, одбор је мишљено вишење, да се Васиљу Цвијићу и Димитрију Димитријевићу може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 2569. одбор је одбрао, одређењу сеу у улице Савезо.

V.

По прочитању реферата кнеговодства ВБр 3047, одбор је овлашћо Суд општинске да одреди лица која ће попишати и процењита све покретно и непокретно имање опште. београдске.

VI.

По прочитању реферата административног одељења АБр. 11.825, одбор је према закону о порот 31. Марта 1892 год. решио, да ова лица буду поротници за 1892 и 93. год. у варошн Београду*).

VII.

Председник извештава одбор да је инжинер Мареш израдио све планове и предрачуне за грађење вода.

По прочитању Марешеног реферата АБр. 13.052. одбор је мишљено а шаљу овај извештај и предрачуно Суду да отпусти инжињера Мареша ако и како то може по уговору бити.

VIII.

Председник износи одбору на решење молбу Михаила Чебића из крушевачке постмаетра за Панчићев споменик по прочитању те поводе ГБр. 2451, одбор је решио, да се постамент пре и за Панчићев споменик од сриског гранита одобрава за то кредит халаду сто шесет динара.

IX.

Председник износи одбору на решење акт грађевинског одељења којим се предлаже, да се шупе за смештај коморе и других возила општинских граде у режији пошто према реферату ГБр. 2580, није дошло ни једног пошћења за лицитацију држаног 6. Новембра за овај посао.

По прочитању тога акта ГБр. 2581, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 1. (8 њих гласали) решио, да се грађење ових шупа изврши у режији општинској.

X.

По прочитању молбе Ђуре Стаиојева ГБр. 2350 којом моли општинн плаћена по 2 дин куб. метра бех подела, одбор је решио, да се молба ова одбија а потребна количина шљунка лицитацијом набави.

XI.

По прочитању предлога грађевинског одељења ГБр. 2563, за оправку песка на железничкој станици до Саве одбор је решио, да се оправка тога друма изврши онако, како се у предлогу предлаже.

XII.

По прочитању предлога Грађев. одељења ГБр. 2364, за одржавање Вишњичког друма одбор је решио, да се одржавање вишњичког друма изврши према предлогу одобрава за то потребни кредит од шест хиљада сто десет динара

XIII.

Председник износи одбору на решење предлог Грађевин одељења ГБр. 2562, о оправци ци друма тошчидерског одбор је решио, да се оправка друма тошчидерског и набавка шљунка потребног за овај рад изврши према подлетом предлогу.

XIV.

На предлог грађевин. одељења ГБр. 21 88 одбор је решио, да се држи лицитација за израду камених бесанака што иситу Тошчиске ревни са стрмом улицом.

XV.

Председник износи одбору на решење начелства одборске повереништва, изабраног у седници од 17 Августа 1892 год. по тражењу становника маде код. Љубице Вукосава о накладн штете.

По прочитању тога извештаја, и накладног акта молиоца — одбор је решио да се молиоци одбију од тражења.

---

*) У броју 47. „Општ. Новина“ објављени су имена поротника. Ур.

безимени писац Скендербегову биографију и као Барлецију, за тим и на то, ко је од њих двојице до сад вернији описивао његов живот, онда, мислимо, не ћемо погрешити, ако те друге походе умемо за сласте, које је народ измислио, као што то често бива, и које је после Барлеције од њега чуо и написао. Ово нам се чини у толико истинитије, што нам изгледа и то врло чудно, да Мухамед шаље у братском размаху од неуспе године четира и то не мале војске онда, кад је њима пуне руке посла за дотодашњи напад на Босну и Карамањију. Што се тиче поимања Барлецијева, да су се ти бојени догодили год. 1460. пли Гошчевићеви, да су били идуће (1461.), то је апсолутно немогуће, јер из обојица стављају ова одлска Сп. одербегова у Италију, а то неје могло бити пре 1462., по што смо напред посумњано доказали, да је одлазак Скендербегов у Италији био тек при крају 1461.

Међутим Мухамед за то време беше основао, као сво и напред казали, силне земље и у Европи и у Азији. Осим неколико маетаних градова у Пелопонезу, осим Арбаније и Босне, које се узети, да је већ цело Балк. полуострво било у рукама пе-

---

*) Niemci G., list. „Да ли је овај мир дошао исписан тога дана, не можемо бас одлучно тврдити, јер, и ако се ово толико зна колико документи на нас пренели, нема ни у једном од њих нпка о томе тачна вести. На пме ба се могло у исходиту сматрати за исписани документ, јер у једном таком документу, који се одржао на млађе 1-ће Архиепископије, стоје ове речи: „ob rahon eines zwischen Christen und Ungläubigen auf 3 Jahre errichteten Stillstandes Sandschaqs“ (Ljubić I., Listine и т. д., стр. 202.), а то је тако од 5. септембра. — Међутим је несумњено и ово. Барлецији их стр. 311.-313. као три

питијских граде у режији пошто према реферату ГБр. 2580, није дошло ни једног пошћења за лицитацију држаног 6. Новембра за овај посао.

По прочитању тога акта ГБр. 2581, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 1. (8 њих гласали) решио, да се грађење ових шупа изврши у режији општинској.

X.

По прочитању молбе Ђуре Стаиојева ГБр. 2350 којом моли општинн плаћена по 2 дин куб. метра бех подела, одбор је решио, да се молба ова одбија а потребна количина шљунка лицитацијом набави.

XI.

По прочитању предлога грађевинског одељења ГБр. 2563, за оправку песка на железничкој станици до Саве одбор је решио, да се оправка тога друма изврши онако, како се у предлогу предлаже.

XII.

По прочитању предлога Грађев. одељења ГБр. 2364, за одржавање Вишњичког друма одбор је решио, да се одржавање вишњичког друма изврши према предлогу одобрава за то потребни кредит од шест хиљада сто десет динара

XIII.

Председник износи одбору на решење предлог Грађевин одељења ГБр. 2562, о оправци ци друма тошчидерског одбор је решио, да се оправка друма тошчидерског и набавка шљунка потребног за овај рад изврши према подлетом предлогу.

XIV.

На предлог грађевин. одељења ГБр. 21 88 одбор је решио, да се држи лицитација за израду камених бесанака што иситу Тошчиске ревни са стрмом улицом.

XV.

Председник износи одбору на решење начелства одборске повереништва, изабраног у седници од 17 Августа 1892 год. по тражењу становника маде код. Љубице Вукосава о накладн штете.

По прочитању тога извештаја, и накладног акта молиоца — одбор је решио да се молиоци одбију од тражења.

Какав су били чланови и погодбе овога мира не зна се, јер ни безимени писац ни документи не веде ништа. Али какав биле да биле, они беху добро дошли свима, и с тога, кад уговор би проче ли јавно пред народом, онај га дочека с необичним радошћу и весељем.

Ну Скендербег је знао, да сад због тога може доћи у велику опасну с папом, те се брже боље пожури и пошље у Рим посланика, — као каже безимени писац, Танусија Тошију, — да га извини код папе за учињена мир, наводећи за узрок то, што му је народ силом умирао од непрестана ратовања, те ће ли могао учинити у крстаљској војни ово, чему су се сви надали. Али, у исто доба, да му обећа, да ће Скендербег покварити мир одмах, чим се само прет. војна започне.

писац, док султанова и једно Скендербегово и она се тичу овог протекора с папе. Ну ова иначе на датум год. 1461., а како ово ни напред казали, да је то год. Скендербег био у Италији а то после октобра месеца, то је јасно као дан, да та писма датирана месеца маја а у год. не могу никако бити истинита, већ да су и она, као она горе, с којима сте споредна у предмету, једна. Исто то може се рећи и за ово, што Теот. исто писма исће у г. 1462., јер је ни какође самим разматрањем сасвим да не одговара, да ова могу носити тога датума г. 1461., кад се зна шта је било пре и после, то су тако доказ у г. 1461., у којој тамошњи врло слабо доказа самом по моју оценом.

општински послови

— **Исправна благајница.** По наређењу Управе вароши Београда, која је потекла услед закључка 20 грађана прошле среде и четвртка прегледао је све општинске благајнице: главна благајница, којом рукује г. Мих. Јовановић; благајница депозита, којом рукује г. Јова Илић; благајница трошаринска, којом рукује г. Мих. Симић управник трошарине и благајница касарске аренде, којом рукује г. Танасије Савић. По прегледу свију благајница нађено је да су исправне.

РЕДОВНИ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенограф. белешкама)

Држан 4. Октобра 1892. год.

(свршетак)

Комисија која је имала да сарши с питањем о набавци грађе за кварт савамалски, она је протумачила разлучене поенуте и прегледала разне грађе за савамалски кварт и поднела овај извештај: (чита).

Милан Капетановић. Ја сам чуо да је други увео већ ту грађу.

Председник. Одобравате ли ви да се прима ова понуда? (одобрава се).

Како је већ наступило време да ће морати да се бринемо и о напалати за уживање воде из водовода биће потребно да се члан суда г. Јован Антоијевић разреши и преда послове благајница пре управи другоме једном лицу које ће бити стално код управе водовода јер тај неће посао бићи великих те га он неће више моћи на досадашњи начин да врши.

Са тога ће се поднео молбу за разрешење и награду за досадашњи његов напредан труд. (Секретар прочита).

Досета, господо, ја могу рећи да је г. Јова врлио вредо ревносно и савесно ту службу и да је поред тога стешњен да и по што год у суду ради.

Соломон Азријел. Ја сам неколико пута имао прилике да пратим службени рад г. Антонијевића, и уверен да је исти савесно, тачно и ревносно врлио поверени му посао, ја сам мишљења да му се да каква награда.

Председник. Јесте ли сви, господо, у начелу за то да му се да награда? (јесмо). Колико?

Ђока Ж. Нешић. То би требала да прочи једна комисија а да не пенимо ни сами.

Никола Х. Поповић. Ја предлажем да му се да 1000 дин. (чује се: од кад врши дужност? Од 1. Априла 1891. — дакле 19 месеци).

Председник. Одобравате ли ову награду на терет водовода? (одобравако).

Кад сте већ тако признали труд г. Јове Антонијевића, молим вас да чујете још један захтев. Ви знате да је у општини дуже времена врлио дужносг благајника г. Алекса Павловић. Он ми је поднео молбу да му се тај вавредан труд, показан поред редовне дужности, награди и ја вас молим да донесете одлуку по томе.

А. Одавић. Ја сам, господо, тога мишљења да се награди свака тежа, и часан рад, али сам чуо да тај господин има дежурства у тој дужности и ако би то била истина, била би брука да та ми награђујемо!

Председник. Ово што је изнео при предају као недостатак, он је навадно и општина нема никакве штете од тога.

А. Одавић. Општина је морала трошити новнаду, али баш тим што је имао да је даје по недостатку, позаслужује награду.

Др. Марко Леко. Не би требали да говоримо овако по скалању, него да тачно скажемо какве је на да дамо, ако заслужује.

Ђока Нешић. Што нас је руководило да дајемо награду г. Јови, то је друга ствар. Он је имао тромесеч. наборављања, путовања до белех вода и т. д. Све то он је морао да сноси из свога дена и по томе он је имао економски штете и ми му онох наградом дајемо само мају похуну тих изгатака. Он је недуган врлио угред и дужност књета. Овде се пак тражи награда за контролора Алексу Павловића који је врлио дужност благајника. Ја мислим да би за то он имао да тражи награду од г. Мијаила Јовановића главног благајника а ја сам противан да му се да јер није врлио две дужности у једанпут.

Ђока Новановић. Ја мислим кад сио већ једном признали награду за већи и засебни рад, треба сад и овоме признати. Колико је мени познато тај је човек врлио више дужности, па пека сумње, да он не заслужује. Каже чујем он је дао доста прихода општини. С тога сам да се његова молба прочита

Председник. Правилније ће бити да дамо ову ствар једној комисији да је прочуи и поднесе извештаје.

Раденко Драговић. Да ли је тај Алекса савесно врлио своју дужност. Да ли нема дефицита.

Председник. Ја предајн наше показало му се мањи и он је то одмах напазао.

Раденко Драговић. Ја не пристајем да му се признаје награда.

Милутин Марковић. Ја мислим да ова молба спада у онај ред молба у који и сне остале молбе чиновника за повишицу. С тога држим, да је она пре времена изнашена на решење. Он је истина подисо ту голбу раније, али пошта за то, кад се буду недели сви приходи и расходи годишње онда ће се дакати награде ревносних чиновника па и њему ако заслужује. С тога да пређемо сад преко те молбе и кех остане за своје време.

Андра Одавић. Ово што предлаже г. Милутин усвајам. Али господо овај чиновник треба да је благодаран што није на другом месту већ овде у општини. Ви знате над се коме наће недостатак, да тај иде у затвор.

Председник. Добро. Примам то да остане за други пут.

Пошто је већ доцкан закључујем седницу.

Састанак је трајао до 8 ноне часова по подне.

држан 10. Октобра 1892 год.

Председава члан суда Ј. Антонијевић, а затим председник општине Милован Р. Марковић.

Гобеленс,†) историк један италијанских, који је писао о томе доба, помиње ту посету Тапусијеву и вели, да ју је пала приликом у Тиволију, где се баш онда находио. Али по њему, Тапусије је навео друге узроке, за што је Скендербег начинио мир с Турцима. Он вели, да је Тапусије резао вали, јако се султан с огромном војском бно приближио Свопљу и како је Скендербег, не надајући се такој опасности, био за онда неспреман, те је, да би спасао државу, морао послати Муханеду посланике и помирити га за мир. Даље вели, како је Скендербег преко свога посланика бно најавио папи жељу, да му допусти, да се може склонити у његове земље у случају кад би у будућности бно толико стешњен Турцима, да би морао побећи из своје земље и тражити склоништа у чуђени.

И ако се они разлози разликују од оних, што је навео безимени писац, опет се могу и они примити а да се при не потру. Т. ј. које их мало немогуће, да је Тапусије, хотећи њиму што више уверити о потребности мира, навео таке разлоге, који не одговарају правој истини. У осталом, то му је сад биле врло лако, јер су Турци, с не четком јуна, дотле биле дошли до Скопља, идући на Босну.††)

Исто тако, лако се може оправдати и ово друго место, где Скендербег моли њиму за склониште у његовим земљама, ако би кад бно примерам да бежи из своје државе, а ако то Скопљанје††) нагледа најконсеквенција с оним чувеним гласом о сили и надмоћности Скендербеговог над Турцима. Јер, пре свега, Скендербег доиста неје могао бити тако сигуран, да ће он и у будуће увек побеђивати Турке, а другу, ни њего мало доцније недели, како је он ове године исту молбу бно упутио и млетачкој господи, те, даље, онда не треба да нам пада ни мало чудно, ако је то исто учинио и с папом.

Али да се пратимо овојој историји и да видимо, шта је даље бело.

Мир, начињен априла месеца, не потраја дуго и већ после седам месеци Скендербег би принуђен да га покиари. Узрок томе били су Млечићи. А ево како.

Ми смо још негде напред споменули, како је Мухамед, после освојења Цариграда а за тим и целе Србије, 1460. год. био лично с огромном војском на Пелопонес; видели смо како га је свега бно заузео осим неколико млетачких лука (Корон, Модон, Напол, Монемвазију (Малвазију), Наупакт (Лепанто)†); видели смо и то, како се за тим окренуо на Синопу, Алвазр и Требизонду! али сад ћемо видети и то, како је, после свих срећних успеха по овим земљама, његова непоштална грамадзивост била управљена своје оштре каше и на то неовако градова млетачких. Узрок почетку свађе између њих бно је врло познатан. Један роб атинског пана бенше побегао у Корон с десет хиљада аспри и њиме ту склоништа у дубу племића млетачког Јеронима Валзера. Кад га паша потражи натраг, одговоре му Млечићи, да га они не могу издати јер се он повргно. Онда сутан заповеди Керенотову сину, Исаку, управитељу Мореје, да нападне на Млечиће с једне, а Омару, сину Турахановог, с друге стране. Они послушају и за кратко време добру чан блану Модона††) На тај глас Млеци одбаце рат Турцима и одмах пошљу посланике оплакив напаљивања с молбом, да им пружеку у помоћ.

Међу прима од тих нападајаца, које Млечићи познаше у помоћ, бно је Скендер-

†) Hammer, Hist. de l' empire ottoman I, 327.

††) Pray. an. 1463. tom. 2. Fa. Bocsni G. 420.

†) Hammer, Hist. de l' emp. ott. I. 265.

††) Hammer, Hist. de l' emp. ott. I. 270.—280.

I. Антонијевић. Састанак је отворен. Изволите саслушати протокол последњег састанка. (Секр. прочита).

Има ли ко шта да примети ?

С. Азријел. Овде ће је говор о молби г. Алексе Павловића какано је, да је он поднео молбу, међутим то није тек је то председник усмено напоменуо, с тога нека се тако исправи записник. (Прима се).

Андра Одавић. Овде ће се говори о попуди г. Јовсића, поред осталога решено је и то, да се води рачун и о квалитету камена, а не на цену за ма по цени узели и још нашег.

I. Антонијевић. Господо. Мени је врло незгодно што је овде нашла ствар и с молби мојој, кад ја седницу руководим; али сваколико мени је у дужности, да вам овом приликом благодарим, што сте се одазвали мојој молби.

Прима ли одбор записник са овим исправкама ? (Прима).

Изволите чути уверења која се траже. (Секретар прочита).

Сад изволите чути аншитацију државу на набавку двоја колерачка кола. (Секретар прочита).

Усваја ли одбор ? (Усваја)

Бока Нешић. Молим да се стави примедба моја, те да се ваљеја тражи. (Чује се: нађи то има у условима).

I. Антонијевић. Суд ће то тражити.

Чујте сад извештај комисије односно набављог виника у каси г. Јоце Илића кмета. (Секретар прочита).

Бока Нешић. На при свем том опет има неког виника. Молим вас да ли се је комисија уверила о томе.

С. Азријел. Ја сам пре 15 дана на позив г. Н. Х. Поповића прегледао касу и каса је најбоја потпуно уредна. С тога не треба слати ову комисију.

Бока Нешић. Ја не могу да се слажем са г. Соломоном. Он је мене погрешно разумео. Ја нисам ништа против г. Јоце, већ кажем о виику да је ред да се когод о томе увери о том његовом оправдаком виику. (Долази председник).

Председник. Прелаже ли одбор да се ова ствар преда комисији ради уверења? (Хоће).

Раденко Драговић. Касапи месе, да би могао бити месо јевтиније само је скупа пренда и што им се узима џбок, на праве да се то уреди друкчије те да плаћају мању аренду и да им се џбок не узима.

Председник. Каво се наплаћује аренда, то је прописано у правилнику за кланице. Ако плаши одбор да што треба по овоме чинити најбоље би било, да се та приказа прегледе на или у нечем дотерају према сељским приликама. Ако хоћете може се одредити једна комисија да то прочуа, па поднесе извештај.

Раденко Драговић. Држим да је одбору познато, да досадања практика није практична. Досад су људи клали стоку и по клаоницама и јели месо без ореде, док други плаћају и аренду. То није право.

Коста Гавринић. Сваколико да се одреди комисија и тада би најпаметније било, да она позове и старешине касапског еснаа те да и они дају своје мишљење какво да се то уреди, а комисија после нека цени шако има по свом нахођењу. Ово треба учинити, да нам после не кажу, да им се бог њих зна каша.

I. Антонијевић. Код су ова правила правилна ја сам био председник те комисије и чини ми се да је председник општине био г. Ишпић, а од стране одбора био је г. Коста Б. Мијаиловић. Тада су били и касапи книти и у присуству њихов правилен је правилник, па после кад је тај правилник дошао пред одбор на решење сас је измењен, а то с тога што се није постигла сфера која се хтела. Сад опет звати касапе у комисију сасвим је излишно.

Бока Нешић. Моје је мишљење да треба изабрати комисију из одбора, а она да поднове те месаре као свештујуће и да се споразуму шако би се погрешка исправила као је чма.

Председник. Па то се може учинити. Изволите изабрати комисију (чује се: кандидујте сами). Добро. Онда ја кандидујем ону господу: Раденка Драговића, Лазу Дашковића Косту Б. Мијаиловића, М. Вожчића, Николу Х. Поповића, и Бркића, а с њима фиће Јова Антонијевић као и општински мајсшор ветар (Усваја се).

Андра Одавић. У колико сам чуо, старање о карантину прешао је у руке државе. Пре неки дан испрашњивши нашег друга г. Николу Р. Поповића, прамећо сам на станици железничкој, како се на долазеће из Аустроугарске не обраћа никаква пажња да би издржали карантин. Тако довео је био један носеланин — конуја — и одмах изашао и отишао у варош без карантина. Тако исто и неки Недељковић, па и он одмах пушен, а остало шпо је било радника то је остало у карантину. Они пак који остају да издрже карантин, скоро-пишавно а не издржавају. Потоме мени изгледа да све што је општина на ову цела падала неће никакве користа донети. С тога тражим да општина удари на то гласом и да траже, да се строжије води рачун. Неће ли се то, онда нема се дигне карантин.

Председник. Чим је установљен Карантин, одмах је издат и наређен правилник о карантинању, који се прима од стране надлежног управног органа, и физичких управе нароши Београда. Што се тиче пуштања појединих људи мимо прописаног реда, ја то не знам, али могу да верујем и примам на се, да се разговорим и са осталим члановима комисије и да их умолим, да заједнички поредимо да се нарави тимпиране најстрожије врши.

Управа карантин, то је место у коме се задржавају путници, ради тога, да би се они који су болесни спречили да уђу у варош. И карантинске, тек онда би имало праве цеља, кад би дуже трајало, а ово од 3 дана, то је баше рада посматрања.

Соломон Азријел. Ја знам, да је доста њих пуштено и позивех једног агента, који је дошао из Беча, али он је подпео уверење, да је из Беча и да је кроз Пешту само прошао. Онаки се људи не задржавају у карантину, него им се само наређује да норају њи лекару, те да их сваки дан прегледа

Андра Одавић. Оне ноће, кад сам ја био на станици био је дежурни лекар Др. Зиај Јова Јовановић и ја га запитам: како иде те да се неки пушта а неки не. Нека се пита даклс он и он ће то потврдити.

Господо, не треба се шалита са овим, јер ствар је врло озбиљна. Ја бар са мене

ница добивени налог на потпуно задовољство своје господе. При крају године 1465. Свендербег прекрши мир склопљен с Турцима с почетком исте године, како неке исти биографи, страшним јеаним упадом у непријатељску земљу. †) Ну кад је био то било, не зна се тачно. На иван, као да не ће бити на мало погрешка, ако пристанемо уз бенинског писца и заједно с њим кажемо, да је то било 27. новембра. ††) Бар тако би се могло извести из једнога писма г-де ми. од 13. децембра исте год., јер се у њему, поред осталога, јавља Свендербегову и то, да ни он од сад не сме никако склапати мир с Турцима без пристанка и воље ма. господе, а то, и ако не са свим поуздано, значи, да је он дотле био вокварно мир.†)

Да се осветн за ово, доиста непошетено дело, Мухамед, по што исте године које се у Арбанији досађало све оно, подиже своју војску из Европи Босну а у Азији Караманију, поче с почетком год. 1464. храброг нашу своја Балабан Бадеру (заставника), потурченог Арбанаса, на Свендербега с петнаест хиљада пољанина и три хиљаде нем.. Балабан похвата да напријан заповест и већ 15. априла ††) упадне у Арбанију. Ну до бога не доће одмах. Поседи и сувише храброст Свендербегову, Балабан ће смејаше ни помишлати на нашу победу, ако би се судрили, те одмах по по доласку поиће Свендербегу врсто сазупоћених дарова и пајаца, да би њему најпеће жеља била то, да и даље остану на миру. Али трпети непријатеља у своју земљу, то Свендербег нити могаше нити мћаше. С тога се крак — ако вели Бемоина писац — сударе непријатеља 18. јуна у равници Валаханју у Горњој Либри и Турци опет претрпе страшан пораз. Али

†) Listine o odnošajih izm. izj. X., стр. 294.

††) Bierozi G., loc., 431.

ова победа и Свендербега стаде веома скупо. Осим најбољих воја, међу којима Моа Дибрашки, Мусаџије Аљезајић и Џино Мусаки, западну на бојишту у једну паседу и буду послани у Цариград, где ће, по султановој заповести, четрнаест дана по лако гулиће кожу, док, на послетку, сва осмораду, у најжешћим мукама ће, издахнуше, и ако је Свендербег одмах по свему Мухамеду посланике да му понуде за њих али све робље турско што он имаше код себе али оволико сребра, колико су они сва скупа чинили.

Међутим о крсташима ва Италије сти зали су у Арбанију све весељи гласови. После оне славне победе Свендербегове над Турцима не прође још ни месец дана, а чете њихове већ почну пролазити на Бељи, полуострво Та гласови опијаху најдаљи ми надама све Хришћане, али Свендербега в Арбанасе жожда најзине. †) А кад се још провеле глас, да се и нама кренуо, оне достигоше врхунац. Ну радост та би врло кратка века: 14. августа исте

†) Da Pauli Historiæ sunt je измишљене, чим прође на Бељи полуострво, да крсташи Свендербега за њ.ишњег краља. Стр. 30.

скидам сваку одговорност, ако би се какви случај са немањем овде десио. О томе ћу, ако се у опште не хтедне обраћати пажња, и преко јавности писати.

Председник. Као што је објавио Сабор, има неких људи, који се по празницима могу пустити у варош, под извесним погодбама, ако долазе из неокужених места и такви су случајеви вероватно и они о којима г. Одавић говори. У осталом, као што рекох, ја ћу настати, да се прописи најстарије врше.

— На питање г. Бончића, шаље се из извеси непотребни чланови водоводне комисије не разрешују. Добро сам од водоводне комисије овај одговор (чита). Она ће, дакле, као што се види до 1. Јануара да закључи своје послове и да се сви чланови разреше.

М. Бончић. Ја сам чуо, да међу члановима комисије има неких, који су сершили свој задатак; ја мислим, што би се трпели на терет општинске буџета, кад могу да се разреше. О разрешењу чланова комисије, који још посла имају, ја писам ни мислио.

Председник. Ја нешто да ли има кога од чланова комисије, који би био непотребан, као знам, да комисија још није сершила свој посао нити може закључити свој рад по разним својим пословима пре конца ове године.

Андра Одавић. Ја сам ово питање био покренуо, још пре неколико месеци и онда ми је одговорено, да треба да се причека до доласка Селесковићевог, и док се он са техничким радовима у општини не упозна. Но и ако је г. Селесковић ту, ја нисам уражио и не тражим да се сви чланови комисије разреше, него један на кога сам чуо, да нема никакна посла. Ако би, дакле, и било каквих још недовршених каквих правних послова, код комисије; вар те не би могао и наш адвокат свршити.

Ја као год и г. Бончић, тврдим, да је један члан у комисији непотребан и да ово што му се даје, даје му се набе. !

Радивоје Драговић. Ја сам за то, да сви чланови комисије остану до конца године, пошто је то кратак рок, на онда да се разреше.

А. Одавић. Пошто је овде један члан комисије, ја би желио да чујем његово мишљење о овој ствари.

Коста Главинић. Одбор општински, кад је изабрао комисију, он је у одмах одредио дужности и права. Између осталог, комисије је стављено у задатак, да воде непосредни надзор над свима радовима, где буде главни надзорник г. Сарокер, који има да руководе пословима.

По уговору, који је са Сарокером закључен, он има, за извесну награду, да изради и уведе у употребу пун водовод, који има 6 месеци да рукује. Према томе, мислим комисији остало би 6 месеци по сершеном водоводу. Кад је ово одбор решио, он је, у колико се сећам ја и то право комисији, да издаће до 10.000 одобрава сама, без питања одборског, а само ће о одборском решењу. И материна водоводна комисија образована је на три стална члана и једнога који би се имао по потреби да зове. Та су г. Стаменковић, г. Живко Милосављевић и моја маленост четири је г. Тоша Селесковић, који је био тада у Крагујевцу, те је позивао кад је потреба била и за то је имао дневнице и путни трошак. По правилнику наш мандат истекао би од Јануара месеца за 6 месеци. Имали би за то време да поднесемо завршан извештај о свему што је урађено, да уведено правилно у живот администрацију водовода, и да је нешо време контролишемо; јер како се по одавна јављају интересације и жишљења, као да је комисија сершила своје послове и да је позвана или бар поједини њени чланови, то целокупна комисија, немогући да пристане на жишљење да је на која њен члан излазила овластила ме је, да у име свих чланова комисије поднесем одбору оставку и да се захвалим одбору на поверењу и на награди, коју нам је дао у исто време да га уверим у име свих чланова комисије, да нећемо са у свим приликама радо одазвати жељи и вољи општине београдске, да је и без награде послужимо, као што смо и неколико година радили без накнаде. Молим председника и одбор, да прме к знању, да комисија водоводна подноси оставку као није уверена, да је посао довршен и да ће она као комисија престати да функционише после неколико дана, док дворана

1., да му господа ни пошљу пзвестан број оружаних људи и италијанских пешака, — колико она буду хтела ;

2., да сваке године, од почетка априла до краја јуна, над Турци пдлажше могу доћи да упропасте и песа и њих, у појединим кадшима буде увек по једна ноа ружака галија и по једна лађа, која ће свагда бити готова, да га проведе с Балк. полуострва на италијску обалу;

3., да га господа м.., у случају мира с Турцима, по заборави. ћећ да и њега, ако смога обезапшва, урачунају тамо;

4., да његова осмогодишњега сина узрсте међу своје племиће, и на послетку

5., да му се обећа, да ће, у случају ако буде хтепао из своје земље, добити од њих које добро место, где ће моћи живети са женом и с дететом онако, како њему и приличи.

Писмом од 20. авг. на све такве господа м. одговорише веома повољно. Она обећаше да ће послати пет стотина коњ. и пет стотина италијанских пешака; рекоше, да ће му ка ову ствар послати и две хиљаде дуката, поред попљачених му шест стотина од обичног данка што од њих до-

пословс, не тражећи ни за овај месец награде.

М. Капетановић. Овде у одбору господо нико није ни мислио, да цела водоводна комисија нема посла, него се говорило само о једном члану. Одборнику неком дошло до знања да ни у водоводној комисији једног члана, који нема никакна посла. Одборници господо кажу то право да питају. Што се каже један члан те питао има ли посла или нема није упрос. Да се одних даје оставка.

Р. Главинић каже: да чланови морају да поднесу извештај свој о целокупном свом раду и према томе сад је неопходно примити оставку пре него се дворана извештај. Ако и збиља има каква члан из те комисије, који нема посла, шта то жели и остале чланове да дају оставку. Ја напомињем такву солидарност између свију чланова да се баш мора дати оставка. Овде се не напада на рад комисије. С тога одбор држим да неможе оставку примити од свију.

Андра Одавић. Ја не знам кад неко на једном изађи на такав замишаја, па да кад један нита о раду, да се то доводи у вези одмах са оставком. Држим да ни немамо права да питамо а комисије је дужност да дб одговара. Лепо је казао г. Никола Р. Поповић једном приликом кад је било речи о осветљењу па се такође подносила оставка. Ако ће се господо такна пракшка уводити онда неће бити добро. За ово што знам слободан сам да изјасним и онет ћу изјавити, само ћу да изјасним ово што сам од других чуо.

Мајдто Бончић. Кад интерелант поче говорп г. Главинића, који је стварно објашњо да су ту чланови комисије који раде вредно око водовода и нкају да поднесу извештај о целом свом раду, онда ја примам то објашњење г. Главинића и задовољан сам с одговором, јер разуме се да сва чланова на и тај трећи мора да је тако раде потписала на тим њиховим одлукама, јер они су сви одговорни за цео рад и разуме се сад морају оправдати и своје повереше. Према томе, ја сам да се према овога свега пређе на дневни ред.

Коста Главинић. Ја сам члан те комисије. Комисија мора да има свога председника, који извесне послове ради сам. Сви

бег. Кад су му само послали посланика за ту ствар, то се не може ни откуда дознати. На инак не ћемо надаље се, много погрешити, ако ушено, да је то било сазвано пре половине августа. То мислимо с тога, што је у мает, архиву пађено једно писмо мл. господе, у коме се одговара на неке чланове Скендербегове, које је он још пре био послао преко свога протонотира и другог једног оратора, Андреје Звитака, а ради очувања и његове и њихове земље и *ратовања с непријатељем Турчином.*[*]) Зпајући, дакле, позадину, да је он, као што смо изше час казали, доста кратко време пре тога био начинио са султаном мир, што тврди и поменути документ мл. од 3. септембра, а ја томе и то, да су се и Млечићи заједно дотле били посвадали с Турцима, ми можемо с доста поуздапости рећи, да смо с овим, што горе рекосмо, на правом путу. Али Скендербег беше мудар ваљалац, те се, пре но што ће покварите мир с Турцима, он се потруди, да се добро и у свему осигура код Млечића. С тога и потражи преко своја два легата у напазду за своје услуге ово неторо :

[*]) „...и спасташе с свакијем свакца i ратбиј Турскијем.“ Ljubić, Listine X., 285.

1., да му господа ни пошљу пзвестан број оружаних људи и италијанских пешака, — колико она буду хтела ;

2., да сваке године, од почетка априла до краја јуна, над Турци пдлажше могу доћи да упропасте и песа и њих, у појединим кадшима буде увек по једна ноа ружака галија и по једна лађа, која ће свагда бити готова, да га проведе с Балк. полуострва на италијску обалу;

3., да га господа м.., у случају мира с Турцима, по заборави. ћећ да и њега, ако смога обезапшва, урачунају тамо;

4., да његова осмогодишњега сина узрсте међу своје племиће, и на послетку

5., да му се обећа, да ће, у случају ако буде хтепао из своје земље, добити од њих које добро место, где ће моћи живети са женом и с дететом онако, како њему и приличи.

Писмом од 20. авг. на све такве господа м. одговорише веома повољно. Она обећаше да ће послати пет стотина коњ. и пет стотина италијанских пешака; рекоше, да ће му ка ову ствар послати и две хиљаде дуката, поред попљачених му шест стотина од обичног данка што од њих до-

биване ; пристадоше да његов син постане њиховим племићем и т. д. †)

На инак, Скендербег не покиоја мира с Турцима одних за овим одговором њиховим. То се јасно види из једног писма господе мл., којим се одговара на молбе г-ђе Арејанитовице, жене покојног (1461.) ††) Арејанита Голешог Комена. Јер то је писмо автопно 3 септембра исте год. а у њему има једна реченица, која онако гласи: „Али, и ако је пресзетан г. Скендербег начинио мир с Турцима, ипак се треба надати, да ће он као истинит хришћанин, *летати са оружја против Турака.*“ †††) Тег после овога пошљу у Арбанију неког проазура ово средине октобра и даду му налог, да на сваки начин нагпопри Скендербега, да ограси мир Турцима. ††††)

И преазано Гавранс, — тако беше име том новом проазуру — напрши де-

*) Ljubić X., Listine o odnošaji s t. z. arj. X., стр. 285—8.

†) Нар. Списи грко-...ске, стр. 335..

††) „Sed cum supradictus dominus Scenderbegus, licet fecerit pacem cum Turcho, attamen spectabilem est, quod tanquam fidelis christianus erga nostrum Turcum neutiquam.“ Ljubić X. 4. z., стр. 289.

†††) Писмо од 27. септембра исте (1461.) год. Ibid., стр. 289.

чланови немогу подједнако да раде извесан посао, него сваде један ради, а остали потпишу, па и овде је тако. Највише послова скрпила г. Стаменковић као председник комисије, који се тим највише и бави, а ми жање више радимо. Кад су нам неки општа питања онда сви чланови долазе.

Питање које је г. Одавић поменуо изишло је по одавно. Ја сам више пута ово оде таде се говорио за то ствар се комисија не разреши. Ја сам бо написао да комисија истраје до пролог Јануара идуће године; али пошто се овако говори, да сам одлазећи да дам оставку и сад немогу нашта да нађем до то, што вас молим да оставку примите, а ми ћемо ући свом том доприноси послове а плату за овај месец нећемо тражити и над год сваштина буде предузимала какве радове где ној наше знање и рад потребан ми ћемо наш приложак колико нам силе доприносе. — Ако одбор не прими оставку нека то актом комисије учини.

Раденко Драговић. Из изјештаја г. Главинића види се да комисија нам још рада и да спрема изјештај и над је тако онда комисија не треба да даје оставку, него нека посвршава све и поднесе изјештај на ће и одбор бити задовољан и најзалије им благодарност.

Милутин Марковић. Из изјештаја г. Главинића ја налазам да ова ствар још није скршена и да ми још послова на да и сва чланови комисије имају учешћа. Дакле умесно је то, што је г. Бошњак задовољан са таквим изјештајем. А односно изјаве г. Главинића којом ва све чланове подноси оставку дајемо да је неопраданно. Прво с тога, што он још није чуо мишљење одбора па да се умера да и одбор сматра да послови нису скршени, па тек онда да се определи, да ли ће дати оставку. Друго, што давање оставке односно једног посла, који кошта неколико милиона динара држи да не треба да буде нита више ни мање никад право, да се истичу са оставком. Сви су они чланови, који су добили повереље општине да те послове раде и они су дужни да те послове посвршавају као ће општина донети корист, а нема на част выходу. Према овоме држим, да ни неможемо примити оставку и да изјава г. Главинића по самој ствари не може да постоји и то прво с тога што комисија, којој би узаконили оставку не би била више комисија, а друго што ми неможемо да имамо ван комисије ни је нема. Као дакле ни су сви послови посвршавани. Кад немамо извештај онда морамо бити обазриви, да се тај посао до краја изведе и да немамо такве извештај, који ће се изнети не само пред претставништво општине, него и пред цело грађанство те да и ово зна шао је ствар изведена и како је и шта потрошено (Чује се: Неприма се оставка)

Председник. Дакле да се прече преко овога на дневни ред а изјава г. Главинића да се не прима! (јесте)

Коста Главинић. Ја не могу дозволити, да ми изложимо овде као пргава деца која потражу остављ. Слушати овакве гласове ни одобра јасно казана као непоспешене комисија за мене је јасно, да ми чланова у одбору а и у публици још наше који држе, да је комисија недовољна каквима ми да не треба да постоји. Ја оволике шта нам остаје! Ништа друго но да дамо оставке. То је наша дужност. Није то из каког запрпца. На комисији лежи морална одговорност да поднесе тачан рачун о целом послу и ова ће то учинити. Казао сам да је мени паречено да дам оставку и ја сам то учинио. Сад ви радите шта хоћете, ја немогу ништа више да учиним но што сам.

Андра Одавић. Из говора г. Главинића чуле се речи: да ми чланова у одбору а ваше и у грађанству да је комисија непотребна: Дакле чуло се из неповог говора да је то неко непоспешење. У колико се сећам ја сам то питање поставио, па је после исто потпомогао и г. Бошњак и према томе ако дакле, да се ово реч односе на мене. Ито се тиче тога непоспешења ја ћу овде изложити да нисам, да кад би ја дошао до тога убеђења да ми места неспособну, не бих ја од тога завршио него бих га овде изказао.

Председник. Да скршимо, дакле, са овим питањем и да пређемо даље.

Др. Марко Лено. На шта нам да скршимо? Комисија се не може разрешавати, дакле не посвршава све послове. То питање, чини ми се доле сви. (Тако је).

Председник. Добро, тако ће и остати. Нам да вам саопштим, да је комисија, одређена од стране одбора, сакупила будет. Но ја мислим, да тај пројект треба прво штампати и онда раздати одборницима. (Прима се к знању) Рачун за последње тромесеције готове су. Ја молим, да одређена комисија приступи прегледу тих рачуна. (Устаноше се)

Сад пређе. Мислим да вам је познато, јер сам вам, ако се не варам, то саопштио. — Главна Контрола упутила је једнога рачуноиспитача, на прегледа старих општинских рачуна. Он стално рад овде и одбор општински одредио је још два лица, која ће с њиме стално да раде, како би се стари рачуни што пре пречистили. Услед тога настали су текући рачуни од прегледа, јер нема ко да их прими и да их одмах, да не оволаставе, да могу увети једнога рачуноиспитача са платом од 150 дин. месечно. (Одобрава се). Плаћање би дошло, наравно, на непредвиђене потребе (Добро).

У статистичком нашем одељењу био је извесан број лица, која су, као дневничари, помагала нашу статистике. Тај кредит је исцрпљен и ја сам био принуђен да узмам број особа, али ако молим да одобрите кредит од 1000 динара, како бих могао и даље држати потребан број лица, те да се рад у статистичком одељењу не напушта, јер би било штете за интересе општинске. (Одобрава се).

Бока Ж. Нешић. Хоће ли тај кредит бити довољан до конца године!

Председник. Не знам да ли ће бити довољан, али знам, да ће ово одељење допете знатне користи, јер ово помоћу вета пропашли знатан број лица, која до сада нису плаћала порезе ни прореза општински. Тако ми смо по готову у приреду више добили, него што смо на ове радионе издали; и поштено тај посао има да се продужује неповрште, да мислим да треба да им одобрен кредит те да би се овај посао могао успешно вршити.

Др Марко Лено. Добро би било, да добијемо извештај о раду тога статистикот одељења, јако бисмо могли цењити, у колико је исти корисан за општину или не.

Председник. Ја спремам целокупан извештај о радње органа општине београдске, па ће у њему бити обухваћен и рад статистичког одељења.

Одобрава те ли, дакле, да могу увети ове дејућности? (Одобравамо).

Милан Капетановић. Читаните данас у „Дневном листу" да је један комад гвисина пао на позоју школи у Дунавској улици и да су неки радници повређени, од које повреде један је и умро.

Ствар је била овако: На том истом месту, на коме је се јуче десно тај несрећни случај, био је наш шеф грађевинског општ. одељења г. Селесковић и наредио је, да се у интересу сигурности веже гвисине са гвожђем на једном месту и унутво је дотичне, на који начин то да се изврши. Пазнр предузимачи, који нисо то да уради није урадио. Међутим мајстора ме обавркуле се ни то што је г. Селесковић наредио продужити су рад. Последња је тога била да је један комад гвисина пао на земље, скоро се проломиле к радници, који су били на њима слетили су доле. Несрећа је у томе те је један од повређених радника умро а тројица су мало повређени. Ако би сте дакле чули ван чатали по новинама о тој ствари, онда нијте на уму, да се ова несрећа догодила само с тога, што није послушан шеф грађев. одељења.

Андра Одавић. Мени је жао да чујем из уста г. Капетановића, како се не може приписати у кривицу општини и њеним надзорницима, што је се ова несрећа догодила и што нагледа, да је кривица до предузимача односно његовог пајнра. Само бих ја молио, да се ово саопштење учини и преко новина, како би и публика могла о томе знати, те да се не подиже и то општини јер, ако што знате, ми живимо у времену, када многи и из најненајних ствари хоће да праве велики капитал за се.

Председник. Наредићу да ово грађевинско одељење саопшти.

Састанак закључујем.

Држан 14. Окт. 1892. година

Председник. Пошто има довољан број одборника, да се може одновити рад, то отварам одборску седницу и молим одбор да саслуша записник прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли во да примети што на записник

Председник. Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Сад вас молим да одобрите кредите решене у прошлој седници (одобравамо).

Председник. Изволите чути уверења, која се траже. (Секретар прочита).

Грађевинско одељење поднело је један предлог односно набавке пересонала за гво-

---

год. (1464.) ††) пала Ниже умре напрасно у Аиноли и све се наде целог крешћ. света за тиши час претворене у маглу.

После овог пересећног исхода ствари и манере крашћанске, суђења опет обуке пада, да ће нала да сад имати више успеха него пре, ако у Дубашну пошље опет коју војску. Сем тога Балабан му је непрестано досађивао с молбама, да пошље опет њега, тегаов — казивао бео. писац — довста и пошље идуће год. (1465) с краја јула. Али успеха и овом прилаком би исто онолико колико и први пут Бој би опет у Влаклајн 9. августа и Балабан после шеса с градом штетом остаи позорницу своје две страшне погибеље, да се наскоро опет врати, на да у њој и кости остане.

††) Ова Гвечанић вода, ја је ваша. Ниже умре 14 авг. год. 1465. ми не знамо, чиме би он то могао бранити. Него тако нама свевеа ни то, што он, јамачно по Рами Шкоји, у лета год. дан стаила и особиту једно. турско војводу (јамачно зет Скрендеков — како каже Варенкиј) јер сам ни видели нигде, да је у то време живеју Скендербеја и Турака још био жив.

одетски одељак, молим да саслушате предлог и да га одобрите (Секретар прочита).

Послови захтевају да се простор тај свима и доводе у ред. А за то је потребно и паре̂чите људи. С тога молим вас да ово одобрите.

Коста Главинић. Господо. То је посао, који не трпи никакког одлагања. Ми знамо, да немо мора спонити тај простор. Сам шеф тога одељка пред другим члановима то неможе, него му се мора дати помоћ.

Ђока Димитријевић. Позиција за исплату 8% прираста није касебно одређена као засебна партија а то је требало. С тога молим да се то учини.

Председник. То ће се одобрити. Одобрава ли одбор у опште, да се на рачун те партије реди? (Одобрава).

Г. Бока Јовановић вађи писмом једним јавно се и молио да му општина даде на стату-у г. Паичића 1000 дин., на нек општина толико од прилога од концерата пикаки себи. Он то тражи с тога, што мора да се сели на Београда. Оне прилоге што је општина прикупила он је примео Чујте писмо. (Секретар прочита).

Председник О поставеиту било је више понуда и оне су овде. (Чита понуде појединих понуђача). За сам напоследак посао грађевинском одељу и оно ће ми подкети извештај, који ће се услоро поднети одбору на решење.

Ђока Нешић. Држим да је грађевинско одељење по тој ствари дотичну погрешило. Оно је требало направити план постаменти и казати услов казао ће бити камен на постаменту на онда да одреди стечај, а не овако да даје појединима. С тога сам да се приступи коначно томе раду.

Председник. Пођите ви и предрачуни овде и предрачун гра̂ђ. Одељења износи 1407·67 дин. и то од пашег тошчидерског камена.

Коста Главинић. Као што рече г. Нешић одиста се ова ствар јавно одутовлачи. Ја не знам услове како је г. Јовановић уступио општини ову стату-у, али се сећам да је општина примила стату-у да је на згодном месту постави и да постамент направи. Сад да ли општина има и других обавеза према г. Јовановићу ја незнам.

Пројект за постамент не треба да изради само грађ. одељење, већ треба то да изради сам г. Јовановић а грађ. одељење да паправи према тој скици предрачун и да се брине о набавци постамента. Радна грађ. одељења у овом послу, не може се ничим неправилна. Она је држала лицитацију и подноси су писмене понуде. Да би се знало да ли су у цене велике, молио бих да ми се јави: има ли скица за постамент од г. Јовановића и има ли општина какве обавезе према њему.

Председник. Скица је израђена у споразуму са г. Јовановићем и нашим инжењером. Сад само стоји на томе: хоће ли се градити од тошчидерског камена или од гранита. Ако ће те од гранита онда је скупље. Молим вас да по овој ствари донесете одлуку.

Ђока Димитријевић. Да ли се има исказано је скупљено прилога у Пироту, па кад се то сазна онда ми да допунимо радњу.

Марко Велизарић. Ја предлажем да се најпре види шта скулптор г. Јовановић тражи и онда да видимо можемо ли му то дати.

Милан Капетановић. О постаменту ми већ нашао одборску одлуку и он ће се подићи о трошку општинском. Сад може бити реч о награди Јовановића из статуу. Но пре тога требало би да нам се каже: шо лако је он скупио добровољних прилога.

Председник. Ја сам баш јутрос хтео да прибавим тачно обавештење али није био овде дотични чиновник да ми каже колико је скупљено, а већ знам да је то што је скупљено и предато г. Јовановићу за лога је и скупљено. То је упрао помоћ за исплату дивиза. апошто он сада намерава да иде из Београда, то нола да му се да што год, јер не може да чека на прилоге. Он тражи 1000 дин. од општине и то би било све.

Ђорђе Димитријевић. Ја не бих смео пристати на то да буџет преоптерећујемо и овакиим издатком. Ако би ми нову хтели што дати, само би било да му дамо на рачун идуће године, јер је ова и суване преоптерећена.

Милан Капетановић. Ја мислим да би г. г. правници требали да нам дају по овоме изнесено објашњење. Ако би ми нову дали изнесну помоћ по овоме, п. пр. од 1000 или 2000 дин. (а ја мислим да општина београдска треба толику жртву да учини) да ли бе нам ко год могао спорити право на штатуу. А да ће општина скупити прилични своту то је ван сумње јер има толико јака подпорног Паичића ће само међу предузадзима него и међу правницима који су у ранијеј доба слушали и природне науке, да ће се још нови, приложима по 1—2 и 3 скупити на 4—5000 дин. Г. Јовановић је учинио погрешку у куповину прилога на онај начин, као да је другим наиброо, ја сам уверен да би скупио и 5000 дин. Ми смо му допустили да преко општинских новина учини позив за прилоге и он је на тај начин скупио једну хиљаду динара или то је мало а да би се могла исплатити статуа. Срамота би довста била целе Србије, кад се у нојој не би могло набавити 4000 дин. за исплату овакве једне статуе. Због тапне бруке не би смо смели изаћи ни пред свет ни пред Београђане. Да није бидо Паичића не би било ботанићке баште од које ће пилидуци неког имати користи а цела Србија поноса и користи јер њена природњаци неће морати да иду у Пешту и др. варошн, те да тамо уче оно што могу и код куће видети.

Г. Јовановић има отворен рачун код лица Фонда и сада ако би смо му ми дали 1000 или 2000 дин. да ли би тим статуа постала својина београдске општине без никаких спорова? Вама вели да он то уступљење може пупоправно изрнште, али онакво требало бн и г. г. правници да се чују о томе.

Ако би ни се на то питање негативно одговорило, онда ја не бих био за то да му се даје помоћ.

Поште госп. Бока хоће због пеизгодних прилика код нас за уметника да иде у свет и тражи себи хлеба, те би хтео и ово питање да пречисти, ја сам мишљења да треба да га решимо по претходном саслушању оранења.

Милутин Марковић. Изгледа, да ова статуа кошта до 4 хиљ. динара. Но нано то није пречињено, држим да неповољно сад донета нашану одлуку. Да би се ово санвело, треба одредити једну комисију, па да она од г. Јовановића сазна шта је у стварн и колико је одбор у Пироту прикупно прилога. Док ово не сазнамо неможемо казати, да ли на ову штатуу има права фабрикант или г. Јовановић.

У овоме случају разуме се да комисија треба да одвоји питање о постаменту од питања осталог. Кад се све нзведе, онда ћемо видети да ли ћемо дати помоћ или немо с тим исплатити штатуу.

(Свршиће се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

а) За чишћење димњака (шпилцера) код равне или сеиастое	0·30 д.
б) За исправљање шпилцера	0·20 д.
в) За ушиће	0·40 д.
г) За чишћење димњака шпилцера у гостионици	0·40 д.
д) За чишћење димњака од две спрате	0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака	0·10 д.
е) За чишћење тушеног до 2 и по метра удуљо са међама	0·10 д.
ж) за чишћење тушеног од 2 и по метра на удуљо са међама	0·20 д.
з) За плаћање димњака (шпилцера) без узимања спратова	0·75 д.

II. ПРАЊИЊЕ ПОМПАРА И ПУШИОНА:

а) Од кубног метра	10·00 д.
б) Од плетва	0·50 д.

III. ПОСТАРИНА:

а) Марва на јавном на годишу дана	2·00 д.
б) Обновљање запуљене марве стаје	1·00 д.

IV ТРОВАЊИНА:

а) Гроб за дете	7 д.
б) Грб за одрасле	18 д.
в) Ками гробљима	5·5-6·5 д.
г) Вешина гробљима III реда	20·20 д.
д) Вешина гробљима II реда	10·20 д.
е) Вешина гробљима I реда	1·00·67 д.

VI. МИТЕЛАЧКА ШКОЛА

а) Мителачка кола стара са 2 кола	12·00 д.
б) Мителачка кола са заједнима са два кола	24·00 д.
в) Мителачка кола са 2 кола	36·00 д.
г) Мителачка кола нова са 4 кола	72·00 д.

ТАКСЕ
ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за пиварове: Сакмаџијски, Терзијски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·35 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . 0·70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . 1·50 п. д.

За пиварове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . 0·40 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом, без штале . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 25 Августа 1892 год. А.Вр. 9449.

УРЕЂЕНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска. Парна штампарија Народне Радикалне Странке. Уредник Урош Кумановић

БРОЈ 49 ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЈЕ: ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 29. НОВЕМБРА 1892.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. П-РА ОД ВРСТЕ
Претплату као исто уступнице на општинске суд и као кореспонденције на уредништво
Рукописи се враћају се
Неплаћена писма не примају се

Грађанима града Београда

Суд општине варошн Београда на основу члана 12., 13. и 18. закона о општинама решио је, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 9. ДЕЦЕМБРА 1892. ГОДИНЕ

РАДИ ИЗБОРА

А) ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ,

Б) ТРИ ЧЛАНА СУДА,

В) ЧЕТИРИ КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА.

Ко може бити биран за председника општине, за члана суда и кметовског помоћника, изложено је у члану 32, 33, 56. и 57. закона о општинама.

Ко има право гласања или га нема изложено је у члану 14. 16. и 17. зак. о општинама.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а. **За кварт варошки** — у основној мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица).
б. **За кварт теразијски** у теразијској мушкој школи (улица 2 јабланица).
в. **За кварт дорћолски** — у основној мушкој школи (душанова улица).
г. **За кварт савамалски** — у основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).
д. **За кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица).
ђ. **За кварт врачарски** — у основној мушкој школи (пријездољска улица према војној болници).

Састав бирачких одбора као и председник овога збора објавиће се доцније.

АБр. 11673
28. Новембра 1892. год.
у Београду.

Привремени председник општине београдске
П. ТАТИЋ с. р.

Секретар,
Урош Кузмановић с. р.

Напомена. До би гласање брже ишло, и да гласачи не би чекали док се њихова имена по азбучном списку намађе, може сваки гласач пре гласања у своме кварту — општинском одељку — или у општинском суду видети и забележити број, под којим је његово име означено на тај број пре гласању показати, да се брже његово име нађе.

ОБЈАВА

Суд Општине вар. Београда јавља грађанству, да ће данас разрешено све општинско чиновништво од досадашње дужности на основу члана 30. закона општинског а према наредби Управе вароши Београда, као надзорне власти, од 22. Новембра 1892. год. Бр. 20.643, пошто је на збору грађана, држаном 21. Новембра 1892. год. изгласано апсолутном већином гласова неповерење целокупном досадањем чиновништву општине београдске и одређени су да врше привремено дужности и то:

Председника, г. **ПЕТАР ТАТИЋ**, адвокат.

Чланова:

Г. **ДРАГОМИР РАДУЛОВИЋ**, трговац,
Г. **ПАВЛЕ ЦВЕТКОВИЋ**, трговац,
Г. **КОСТА А. СИМИЋ**, трговац.

Помоћника кметовских:

Г. **СТЕВАН ИВКОВИЋ**, трговац,
Г. **ПЕТАР МИХАИЛОВИЋ**, трговац,
Г. **ДАМЊАН ДИМИТРИЈЕВИЋ**, каф.,
Г. **ПАНТА М. ВОДИ**, кафеџија.

Од суда Општине вароши Београда
Бр. 11.458. Београд 22. Новем. 1892.

ОБЈАВА

Суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће пређу на овогодишњи лед напазбијати сам све дотле, док се дефинитивно не реши, хоће ли се и даље давати од закупа ово напазбијање.

С тога сваки онај грађанин, који жели да са обале сваке или дунавске леда носи или га са стране допосе, има се предходно пријавити суду општинском, где ће прописану таксу платити и упутницу на њеме леда добити.

Од суда општине вар. Београда 27. Новембра 1892. год. СБр. 20956.

Наредба

Ради чистоће, зашшт и сигурнијег саобраћаја као и угледа престонице, суд општине вар. Београда.

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих снег и блато уклања; а кад је поледица, да се по тротоарима посипа песак, пепео или томе подобно.

Ко би пребрегао ову грађанску дужност казниће се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644.

ОБЈАВА

Суд Општине вар. Београда извештава грађанство, да је штаб VII. пуковске области преместио 14. новембра 1892. год. из свог досадашег стана у ној стан у ратарској улици број 10, у кући г. Јанаћка М. Јанковића кафеџије.

Од суда општине вар. Београда 20. Новембра 1892. год. АБр. 11368.

ОБЗНАНА

Како је до сад велики број зграда нешто са варошким Водоводом, и како се у њеним тих зграда отпочела вода тропити, то ће од 1. Нов. о. г. отпочети наплата таксе за потрошњу воде, и управа Водовода моли грађанство да прими к знању следеће:

1. Сопственици оних зграда, које су са Водоводом спојене, и у којима је инсталација Водовода извршена *до 20. Октобра* о. г. закључно, подлеже плаћању основне таксе и кирије за водомер почев са *1-вом Новем.* о. г. — Сопственици оних зграда, које се инсталацију од 21. Октобра до 20. Новембра оне о. г. подлеже плаћању основне таксе и кирије за водомер са 1-вим Децембром о. год. Сопственици оних зграда, које се инсталацију од 21-ог Новембра до 20. децембра о. г. подлеже плаћању са 1. Јануаром наступајуће године и т. д.

2. Досадања употреба воде, било од појединих предузимача за зидање оних грађевина, којима је привремена употреба дозвољена, било од појединих сопственика кућа код којих је инсталација извршена до 20. Окт. о. г., било од сопственика, у чијим кућама инсталисане није довршено а употреба воде дозвољена на провизорну чесму сматра се као привремена употреба воде по чл. 24. правила о издавању воде из београдског водовода. Читање водомера обављће се 1. Новем. о. г.

3. Сопственици зграда, у којима инсталисане није извршено али су дозвољене чешме и сала чије употребу воде на провизорни чесмама, подлеже основној такси и кирији за водомер почев са 1-вим Новембром о. г.

Бр. 5094
31. Окт. 1891.
Београд

Управа водовода.

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Ову награђен од стране задужбинског капитала општине Београдске)

МОТО:

Скендербег је орао Албанца

ГЛАВА ШЕСТА

Данашњи Муслиндин код Крчу

После поспбеје Балабан-пашине сам прај ове (1465.) године, у Цариграду и по целој Турској, протече у спасоносним војним спремама. То је Мухамед намеравао да с огромном силом, чим граве пролеће, и сам окупа једном срчу против Скендербега. Стиц га је већ велики обузимао пре самој помисли, да турско оружје за последњих двадесет година свуда одржа победу, осим једино у тој малењој државици поред Јадранског мора.

Ну његова намера и спреме — ма колико да су тајне биле — не могоше остати дуго сакривене и од Арбанаса. С неуздржношку се све тродити, да су оне, у почетку идуће године, опима биле већ добро познате. Међутим непрестаним ратовањем они беху силно искрвили, да би тешко могли одржати с успехом и слабији напад, а камо ли самог султана, те над дозадошле, шта Мухамед намераше, обузше их ужасан страх. Претачни и незерни гласови само су још више повећавали панику. Тако говорило се, да ће султан у том походу имати на по милијуна војске и на неколико стотина топова, а тај глас не могаше дабоме никоме бити разноднован. Сви беху клонули духом, само још не и Скендербег.

Данашњи неуздано на намеру султанову, он не препусташе ни једноста трепутка а да не учини што за одбрану своје земље. Како му народом беше завладао велики страх, то пред његова намера би то, да ову отклони, колико се више може. А да сазетима и бакрењем успе у том нешто, зати се хитро и других мера. Поче утврђивати своје тврђаве и снабдевати их свачим, стиче приступати војску са свих страна, разменивати је колико год треба и т. д. Ну при свем том, он је, као паметан владар, добро увиђао, да би му, без помоћи са стране, сваки напор, да сачува земљу од непријатеља, био готово узалудан. Напрочито му се то чинило сад, кад сам султан вођаше да дође на њ.

Две су у главном биле стране, којима се он могао обратити за помоћ и од којих се могао надати чему. То су биле прво, папи папа Павле II. и друго, Млечићи. И он се доиста обрати. обема. Прноше, како вели беговима писао, посла Захарија Гропу, а Млечићима — архиепископа драчког Пакла Анђелоњића*).

Како је прошао код папе, нама је за сад са свим непознато. Што се пак тиче Млечића, они као да су и самп били у каквој великој неприлици или се бар надали какој опасности, без сумње од Мухамеда, јер на два писма Скендербегова, која им он посла јамачно пре легата свог Папа Анђелоњића, и то по свој прилици у почетку

*) Белешки писао исто, да је Скендербег тог пролећа послао Млечићима бдата свога— Петра, али нема се чиме, да се из једног писма из господе Скендербегу од 18 марта ове (1465.) године зна лако известе, да је у Млетке неке Пајас него на каком брод. Fr. Ljubić 8., Listine o odnošaji. и т. д. књ. X., стр. 305.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

86. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

15. Новембра 1892. год.

Председник председник г. Николса Жарковић, од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, С. Аврејез, Ранд. С. Филиповић, Михаил Трипковић, Љубомир Јовановић, Матија Марковић, Мита Јовановић, М. О. Петровић, Др. Пашко Поповић, Др. Марко Јелић, Коста Петровић, Јован Христић, Борђе Нарандић, Михаило Ж. Ђорђевић, Стеван Чађевац, Милан Борић, С. Ботерић, Кпеза Д. Гавриловић, Т. Димитријевић, Ж. Вељковић, К. С. Поповић, Глиша Јовановић, Живко Давидовић, М. Јовановић, Борђе Ж. Петковић, Милан Константиновић и Анђра Стојић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука са данашње седнице од 11. новембра 1892. год. и учињене су оне:

Примљене и донесене У одлуци КВБр. 913., да је решење следовано на предлог грађ. одељења а не по жалби Михаила Чебишића као и да је одбори предлог од три хиљаде сто шездесет динара а не као што је записано.

У одлуци КВБр. 910. да се предходно изведи чије је ово земљиште, па ако је општинско да се онда тек тражи ово отпшење.

II.

По прочитању акта ветрашње судије за вар. Београд АБр. 11.314, 11.363, који се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је мишљења, да су му Раста Чолаковић и Мита Николић непознати.

III.

Председник износи на вишеље молбе којим се тражи уверења о породичном односу и имовном стању.

По прочитању тих молби СБр. 20.271, 20.272 20.195. и АБр. 11.310. Одбор је мишљења вишеље, да се Теодору Михаиловићу може дати тражено уверење; онлашњи суд општински да издаа Теодору Михаиловићу уверење о имовном стању Ђорђа Ђикгрића Поповића, пошто се предходно изнести, да ли има каква непокретна имања у Параћину; да се суд предходно изнести о имовном стању и осталом за Јагелину Поповић и Миладина Петровића, па тек онда да им изда тражено уверење.

IV.

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. новембра о год. АБр. 11.376, решио, да цела зебу буде иста и за другу половину месеца Новембра као што је била и за прву половину.

Одбор је кратко к знању ово решење судско.

V.

Одборник г. Др. Пашко Поповић подноси свој извештај о извршеном преласку кад Љубомиром Вељковићем и преко решењу одборском од 5. Новембра 1892. год. АБр. 10.937, по коме предлаже да му се тражена помоћ да.

По прочитању тога извештаја одбор је решио да се молизду Љубомиру Вељковићу када оседнеет динара на име помоћи из партије буџетом одређене за надражавање оно. сиротиње.

VI.

Председник нози одбор да општи одреди председнике, заменике, чланове и заменике чланова кварговских бирачких одбора за збор што ће се држати 21. Новембра 1892. год. по решењу Суда општинског од 13. Новембра 1892. године АБр. 11.304. ради решења о неперезу или не неперезу данковој општинској управи.

По гласању овога одбор је одредио општи ова лица за бирачке кварговске изборе[1]).

VII.

Председник доноси набору на решење молбу одбора за Гундулићев споменик којом моли новчане помоћи за подизање тог споменика

По прочитању то молбе АБр. 11.380 одбор је решио, да се за подизање Гундулићева споменика нада из општинске касе једна хиљада динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VIII.

Одборник г. Соломон Аврнеј нади се да извесни буџета уједињу грађани и мисли да би ову ствар требало уредити тако, да се буџе из народна јавног редовно и што јавно за грађане.

Председник одговара, да ће се прећа одборском решењу установити трси за ивице буџета и над то буде постаће и жалбе грађана по овоме.

IX.

Поводом интерполације о буџету г. Соломона Аврнеја одборника, Председник износи

[1]) Списак ових бирачких одбора објавили ће доцније. Ур.

одбору на решење молбу бивших концесионара на ивице буџета, којом моле да им се врати каузија.

По прочитању те молбе АБр. 11.287. одбор је решио, да суд општински са општ. врховно-старешинском ствар по овој молби распише и одбору извести.

X.

Одборник г. Стеван Чађевац као члан стал ног повереништва за грађење трамваја извештаво одбор да је повереништво по трамвају Српско-православног друштва да се такса на линији Марков улица—Ново гробље повиси — решило, да се друштво одбије од ово тражења и да је по повереништво по подацима сподвајајем реду одговорило све тачно тога реда сем ране такве у којој стоји, да се забрани другим колима да по шинама иду.

По прочитању тих акта и решења повереништва АБр. 11.227. одбор је усвојио, у свему ова решења повереништва.

87. Ванредни састанак

20. Новембра 1892. год.

Председник председник г. Николса Ж. Жарковић, од одборника беше г. г. Никола Х. Поповић, Љ. Јовановић, Мита Јовановић, М. Марковић, Д. Давидовић, Андра Ј. Одавић, М. Јанковић, И. Вељковић, К. Гавриловић, Н. Ђорђ. К. Б. Михаиловић, Јован Христић, С. Ботерић, М. Павловић, Д. Гајић, В. С. Поповић, Борђе Ж. Петић, В. Тодоровић, Мих. Богосић, Сч. Чађевац, Дра Лазић, Рад. Филиповић, Ђ. Нарандић М. Вељковић, Дра Пашко Поповић.

I.

Прочитан је записник седнице држане 16. нов. 1892. г. и примљен је без икаквих измена.

II.

На предлог књиговодства СБр. 5841, одбор је решио да се за издање дра вола исплати Милу Голубовићу хет стотина седамдесет шест динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

III.

По прочитању предлога књиговодства АБр. 5780. о издавању упутница појединим повереницима у месту голове новца одбор је решио, да се овај предлог књиговодства у свему прими к знању, да се ово упутнице новцу издавати само

месеца марта[1]), одговорише веома пријатељски и по Скендербета повољно. Као што се из тога њихова одговора види, Скендербег је од њих био потражио помоћи и у новцу и у новцу. Они беху вољни да му испуне обе жеље и већ 18. марта господа млетачка јављају поред осталога ово треће: Прво, да су, после разних непријатеља, на послетку одустали, да му поиљу три стотина *мезаних*, који ће се брзо кратко време и кренути за Арбанију; друго, да су решила и то, да пошљу своме провеђитору у Арбанији три хиљаде дуката, за које ће он скупити сељака колико хоће, да би Скендербег пред непријатеља имао и коњаника, и на посл. треће, да су и архијепископу драчком послала четири мале бубарде, десет од њих (= справа са рушење зидова — spingarda — лат. arieс?) и двадесет бурода пуштана праха, што ће све он предати Скендербегу рада одбране веће своје новосаздане тврђаве.[2]) Која је била та „ново-

[1]) То да се могло извести из поменутог писма млетачких господа од 18. марта, где стоји овако: „Magnifico Scanderbego. Havemo intesa la vostra lettera de 6 del mese che ne manifestavela vostra." Tr. Ljubić S., Listine a t. 5. str. X., 399.

[2]) „... finalmente havemo deliberato mandar Sua Sig. certa il qual tutti tra se confederano, e particolarmente tenuto de il confalò. Havemo anche deliberato mandar a Sua Sig. suo

---

fense a le mani del provedor contro diretti lli, nella cui ordene el consentiremo, che lui confaloli de la terra pigliare a cavalo, portar stato in ogni luogo si devesi da le cose de la vostra magnificenza e nostre." — Истиче претеча Gin maggior a questo larcivescovo à bombardelle, 10 spingarde e bocli 20 de polvere per mandar de quella terra contra il corso e diffesa". Ljubić S., Listine o odnosaji s. j. A. knj. X. 329. Sbor. kom. Hrv. vol. XXII. s. 143.

[3]) Sen. Mar. 16. VIII. Ljubić S., Listine o odnosaji s. j. A. s. 364.

онда кад се рачуни пречисте и на основу тих пречишћених рачуна.

III.

По прочитаној молби Катарине Гавре Ристића Сбр. 30474 за уверење о породичним односу одбор је изјавио сматрање да се може тражено уверење онда, кад још један грађанин потврди исте ствари.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— **Нема више колере**. Стална комисија за сузбијање колере констатовала је да се већ од више дана није појавио ниједан случај колере. Ако би се који спорадични случај и појавио, болесник ће бољовати у општој државној болници ако нема могућности да се лечи у кући својој.

Према овоме извештају отпуштени је на општинске службе све особље са барake као и остала лица, која су узета у службу на случај колере, као посави де занеестори и т. д.

— **Отпуштени**. Привремена општинска управа отпустила је као непотребне све оне чиновнике и званичнике општинске, што су на службе дошли отпуштени па у општину привљени.

Сем овога отпуштени су још и Љубиша Рис контролор касански, и Добросав Атанацковић командир општинских пиорника.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 19. Октобра 1860. год. у Београду

Председник. Отвара седницу и моли одборнике да чују протокол прошле седнице (секретар прочита).

Председник. Имали ко шта да примети на прочитани протокол? Тока Нешић примећава на написану одлуку односно молбе Карла Шмита закупца за најамне такмаџанског камена. Прочитане се и молбе Јована Антонијевића и Љубисава Јовановића по истој ствари.

Мисли, да према овим молбама и говору г. Токе треба допунити решење односно прошле седнице тако, да њиме за сне закупце у списку Карлове молбе прима се).

Коста Б. Мијаиловић, примећује, да конацки калдрма у саиској улици, треба да се поправи јер је на неколико места покварена; осим тога Стеван Павловић, ћончар, меће тротоар пред његов дућан а њиме се са њиме по регулацији.

Председник. Одговара, за калдрму већ је предузето нита треба и за тротоар, који поставља Стеван Павловић већ је учињен корак и забрањено му је да онако ради.

Коста Главинић у допуну овога додаје, да би и српско-оранџуском другину требало наредити, да оно што је расковано на пасиву, што овоју Сави с железничком станицом, или затрпа или мете шине и до врши посао.

Председник. Према к знању и наређење нита треба

Марко Велизарић, напомиње, да су неке стране новине нашале данашњу општинску управу као да је она упропастила много новаца општинских неучињивши ништа доброга за општину и т. д.

Председник потврђује да је онакав напад био у страном листу „Француским новинама“, но да ће он ту част значином исправком сузбити.

Љуба Јовановић, предлаже, да се туже суду сви они, који проносе лажне гласове по широки против данашње општинске управе, као да она упропашћује општинско имање. Исто тако да се подигне кривична парница и против оних листова, који путем штампе те лажне гласове шире.

Председник. Изјављује, да ће употребити све мере што му на расположењу стоје, да те лажне гласове сузбија.

Даље саопштава, да су одређени чланови одборске комисије прегледали тромесечне општинске рачуне и поднели извештај. (Чита). Прима се к знању.

Г. Марко Леко каписао је годишњи извештај о хемиском прегледу разних предмета за живот (шкртарија). Одбор одобрава да се овај извештај штампа.

Марко Велизарић, пита, да ли ће се знати имена оних лица, код којих се нађу неисправни предмети на продају.

Др. Марко Леко одговара, да то није стварно хемиском извештају већ суда.

Председник. Суд општински добио је од Управе пар. Београда један акт којим се комунитава решење одбора о опни наборишима, за које се вели, да нису извршили порез (чита). За сам написао жалбу и молим вас за одобрење да ту жалбу подпишем надлежној власти (Одобрава се).

Одбор је решио да се подигне магацин винарски на Сави рада штребе трошаринских за пиво и остала пића. То је и извршено. Сад наплаћено је трошарински и да се стоји на рачун трошарински и да се тошка сума врати општинској каси. С тога мисли да се оно одобри (одобрава се).

Управник трошарине подноси је један предлог рада извршења овога решења одборског, којим се иде на заштиту трошаринских прихода од крађумчара. Тражи шест хиљада динара за извршење тог решења (Прочита). Одбор одобрава тражену суму.

Председник саопштава, да је Мишо Димић, каменар подноо молбу да му се одобри израђивање плоча и ивичног камена и да га приликом и плаћамо колико га се требамо (чује се: без лицитације не може).

Тока С. Нешић предлаже, да инжињерско одељење начини цењивање, па да се по њему прима ивично камење од свију пре дузимача, а не само од Мише Димића.

Светозар Боторић. Противан је предлогу Нешићеву и мисли, да би боље било, да инжињерско одељење означи, колико ће требати општини тог камена, па да се одреди лицитација.

Раденко Драговић, поткопиње предлог Боторића с тим, да се и прети камена одреди.

Пошто је још и Коста Главинић потврдио предлог Боторића, одбор је решио да тако и буде.

Председник моли, да се одобри предлог грађевинског одељења да се шљунком насипа друм од академије, на „Кнез Милошевом“ улицом. За ту цељ тражи се 3415 динара.

Коста Главинић. Ако није ту предвиђено и оно парче од „Три кључа“ до мостовила дувана нека се и оно предвиди јер је веома потребно.

Одбор одобрава тражени кредит и предлог Главинићев.

Састанак је закључен у 8 часова у вече

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗИМНИЧАРСТВО:

а) За чишћење снежишта (сокаклрам) без разлике на ширину	0,50 п. д.
б) За исецање инкрустр	0,20 д.
в) За чишћење тавана	0,50 д.
г) За водење тавана инкрустр у постављени	0,50 д.
д) За чишћење димњака од 2 и до метра	0,20 д.
ђ) За чишћење димњака од 2 и до метра	0,40 д.
е) За чишћење димњака од 2 и до метра	0,60 д.
ж) За чишћење димњака (шкрипања) без разлике на ширине	0,75 д.

II. ПРАЖИЊЕ ЦИМБИЛАРА И НУЖНИКА

а) Од кубног метра	1000 д.
б) Од метра	0,50 д.

III. ГОСТИОНИЦА

а) Мерка за вагом за једнако дело	0,10 д.
б) Обавезује покупиоце мерке стуће	1,00 д.

IV. ГРОБАРИЦА

а) Грб за одрас	1,00 д.
б) Грб за одрасле	12,00 д.
в) Мала гробница	240,50 д.
г) Велика гробница III реда	360,00 д.
д) Велика гробница II реда	1140,00 д.
ђ) Велике гробнице I реда	1824,00 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а) Мртвачка кола стара од 2 коња	12,00 д.
б) Мртвачка кола за либерман са 2 коња	24,00 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња	36,00 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња	72,00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЋЕТА

За вакутоше: Сапожнике, Кујунџијске, Пуштарске и Ножаре.

1. Од собе и кухиње или живог дућана са собом . . . . . 0,25 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или живог дућана са магазом . . . . . 0,70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавине са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1,50 п. д.

За вакутоше Берберске и Пекарске.

1. Од собе и кухиње, или живог дућана са собом . . . . . 0,20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или живог дућана са магазом . . . . . 0,60 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом од кавине са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 дин.

Са суда општине београдске 26 Августа 1860. год. Бр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђурића, Обилић. поиаи бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 53 ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СТРАНУ
на годину . . . . . 4 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страног годом на годину . . . . . 5 дин.

НЕДЕЉА 6. ДЕЦЕМБРА 1892.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 4 ДИН. ПАРА ЗА ВРСТУ
Претплату плаћа свака општинска и вароша управа и све
Уредништво се
Неплаћена писма не примају се

Грађанима града Београда

Суд општине вароши Београда на основу члана 12. 13, 18, 52, 53 и 58 зак. о општинама решио је, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 13. ДЕЦЕМБРА 1892. ГОДИНЕ

РАДИ ИЗБОРА

32 ОДБОРНИКА И

16 ЗАМЕЊЕНИКА.

Ко може и ко не може бити биран за одборника и заменика изложено је у члану 56. и 57. закона о општинама.

Ко има право гласања или га нема; и шта имају радити они грађани, који имају право гласања али случајно или погрешно нису уведени у списак — изложено је у члану 9, 10, 14. 15, 16. и 17. закона о општинама.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по кварговима и то на овим местима:

а., **За кварт варошки** — у основној мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица).
б., **За кварт теразијски** у теразијској мушкој школи (улица 2 јаблана).
в. **За кварт дорћолски** — у основној мушкој школи (душанова улица).
г. **За кварт савамалски** — у основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).
д., **За кварт палилулски** — у основној мушкој школи (школска улица).
ђ. **За кварт врачарски** — у основној мушкој школи (пријепољска улица према војној болници).

Састав бирачких одбора као и председник овога збора објавиће се доцније.

АБр. 11705
30. Новембра 1892. год.
у Београду.

Привремени председник општине београдске
П. ТАТИЋ с. р.

Секретар,
Урош Кузмановић с. р.

Напомена. Да би гласање брже ишло, и да гласачи не би чекали да се њихова имена по азбучном списку изнађу, може сваки гласач пре гласања у своме кварту — општинском одељку — или у општинском суду, где је азбучни списак изложен на увид, наћи и забележити број, под којим је његово име означено на тај број при гласању показати, да се брже његово име нађе.

Наредба

Ради чистоће, лакшег и сигурнијег саобраћаја као и уздања престонице, суд општине нар. Београда.

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих снег и блато уклања; а кад је полеђина, да се по тротоарима посипа песак, песак или томе подобно

Ко би пребеђеном ону грађанску дужност изашиле се по § 326 кривичног закона.

Од суда општине нар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Збор. Као што је објављено, у среду 9. децембра о. г. држаће се општински збор, на коме ће се извршити избор председника општине београдске, три члана суда и четири кметовска помоћника.

Гласачки су списковни готови и може се сваки грађанин — пуноправни гласач, уверити, да ли је у гласаче уписан. Ради тога нађи ће код сваје општинских одељака и полицијских квартова по један такав списак, из кога се грађани могу уверавати и дотични ће извет сваког приложеног достанути општинском суду, који ће га уврстити у гласачки списак.

Ко не буде уписан у списак гласачки тај неће моћи употребити своје гласачко право на дан збора на имаће права на то.

Аренда леда. Суд је општински путем јавне лицитације, која је држана 4. о м., уступио право вађења леда на леду Ваневољу Карановићевићу кафеџији, по прописаним погодбама.

Према опоме, сваки грађанин, коме треба леда, има се обратити г. Карановићу и положити му прописану таксу у 30 пара дин. од кола, па ће добити дозволу за увожење леда оволико за колико је плаћено.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(Нема из стенографских белешака)

Држан 22. октобра 1892. год. у Београду

Чдан суда Ј. Антонијевић. Пошто има довољан број одборника, то отварам седницу. Изволите чути записник прошлог састанка (секретар прочита).

Има ли ко да примети што на за писник.

Коста Главинић. Ја сам чуо онај предлог о грађеву касарне казао, да се узме и овај пут што који до мојовољна дувана, то није ту обухваћено. с тога нек се и то допуни

Стеван Чађевић. Ја писам био у тој седници с тога ба желио да чујем шта се њиле изјављета та поправка.

Коста Главинић. По предлогу грађевинског одсека има да се касина друм и ја сам дошао да се изврши и на оном другом делу.

Стеван Чађевић. Ја бих био мишљења да се за оправку тога пута троши што мање, док се не изврши пивелација.

Јов. Антонијевић Прима ја одбор ову испраку г. Главинићеву? (Прима) Усваја ли одбор напомене? (Усваја)

Имам да вас известим, да према правилнику остаје цена хлебу она иста која је била и до 15 Октобра ове године.

Суд општински донео је предлог односно продавања стоке и позвао га на одобрење одбору. Чујте (Секретар прочита).

Бркић. Мени се чини та такса не би требала да се одржава; јер грађанство има доста других терета. За што се то не би напазарило од сељака који то продаје.

Ј. Антонијевић. Ја бих то се и мени и од сад ће сељаци плаћати.

Прима ли одбор овај предлог? (Прима)

Марко Велизарић. У Дунавској улици код бив. вадина капије прекинут је саобраћај такво, да трговци који трговину са дрвима морају са [illegible] дворја скупље да плаћају од сваких кола Могло би да се оне направи једна рампа.

Ј. Антонијевић Изволите чути лицитације. Прво лицитација о давању под закуп ове плаца код чесме Кнегиње Љубице (секретар прочита).

Коста Главинић. Општина београдска тражи од грађана, да узелишавају варош а међутим она даје своје плаџене, да се на њима подижу страћаре! Има један жалосан пример — На овоме плацу код железничке пруге подигнут је један бурдељ и ту су дошле помари од двотерије, па се и други усељо, а нико не води од тога рачуна да се та страћара дезинфекције. кад ће није страшена. То ће треба опазитина да дозволава

Гавра Бркић. И ре код је држана лицитација, ја сам говорио у смислу говора Главинићева. Ако општини треба дућана на томе земљишту, онда треба предложити те да општина о своме трошку то и учини али да не подиже тек што било нити да допусти да они подижу опасне страћаре ради спекулације.

Стеван Чађевић. Лако је тој рећи: на да подижемо страде о општинској тропику али треба помислити да ли ће то и с којим жртвама дати извршити како вала. Грађевине се могу да подижу за мој као печурке. За њих треба и времена и капитала. Општина београдска неома је интересена изданина што ће се видети кад буџет дође на претрес И ја се слажем да треба обратити озбиљу пажњу на ту ствар, али мислим да и у малим дућанчићима може оне бити исто као и у великим. само кад се на то обраћа довољно пажње. На та гледа и ја мислим да је боље имати тарабу него ли дућане који ће нам пасти приход доносити. За овај захтев о рушењу ће расмем. На општини кад би хтела на својом своме плацу да подиже неке солидне грађевине, требало би јој 20.000-000 динара. Ти тако брзо не може

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић.

(С једном генеалошком таблицом)

(Ткаве награђен од стране академијском наградом општине београдске)

мото:

Скендербег је орао Османлија

ГЛАВА ШЕСТА

Долазак Мухамеда под Кроју

(наставак)

Ова и по друга пут сведано потврђивање своје обећање исказано у прној тачки: обећање даље, да ће и за најамничку војску слати новаца од времена на време и на послетку, као одговор на треће потраживање Скендербегово, писане, да ова и онако иде[1] Которе имају узек по једну или две жиле, те да ни је с тога врло лако да једну од њих стане сагада на расположење Скендербегу[2].

[1] Ibid.

За што је Скендербег тражио ову жалу у документу се нигде не каже. али изгледа, одговор на то као да не ће бити много тежак. Скендербег је био веома упућенав ратнике Он је добро опажао, колико ће опасности бити изложена Арбанија, ако Мухамед дошта жагрне на њу с оном огромном силом, с каком се у то време мислио да ће напасти. Он је проницљивим погледом својим дубоко прозирао у разлику неколадашњих Муратових похода и онога што садашњи султан намеравање да учини. Сад су и прилике и осјавао бити са сним другијим него онда. На како је он знао, да и сам лично може запасти у велику неприлику, ако му Кроја буде опузета а војска онуда потучена, то је хтео у таком случају бар главу да спасе, *не би ли можда по сле мало бити сиособе од себе користи.* Иначе чиме би се могло објаснити то, што је он тражио само једну жалу? Могао би се на послетку узети и то, да је он ту жалу тражио само за своју породицу, али опет пруа хипотеза као да ће бити истинија, нарочито кад се узме у погледи и то, да је он готово исту молбу и пре тога неколико пута био учинио и Млечићима и папи[3]

Али да се пратимо сад опет на ствар.

После овога писма господе млетачке не прође још ни пуи месец дана а запело се стаље између Арбанаје и Турске се сним измени. При крају маја исте године већ је сваки у Арбанији знао, да се Мухамед доста крепко из Цариграда са сном својом војском, која је, по старим биографима, износила не више но мало по нешто двеста хиљада ратника с још много топова и других ратних справа.

Како је војска та била прао пешка она је имала и много коморе, на једно то, а друго опина топови и рђави путови чинили су, да се она кретала неома споро. С тога Мухамед одвоји од остале војске Балабана с двама гардом, која је по Барлецију, износила на осамдесет хиљада, и по њле га напред, да опседне Кроју пре но што би он дошао.

Балабан по заповести пређе одмах границе арбанаске и пошто за два дана оду сти огњем и мачем сву околину, у очи трећега пође Кроји и опседне је са сних страна.

[1] Гд. сазву исту другог лета све исто.

[2] Barl., De Vita etc lib. XII., 355.

ња да ради не да плаћа наша општина а ни дуге претходне ако се тако брзо пра-силе неће постепено.

Има порошта од хиљаду и више година а још нису рекузисане. То полако иде, господо! Са тога нема смисла што се овде говори о повишењу неких прихода општинских. Ја мислим само би се о овим запитањем чинила штета овоме човеку који је дуванчић подигао ако овај који је дистирао, није ако каушију, да у том случајима треба устушити то овоме човеку на сврисна работа.

Коста Главинић. Ја имам предложено да се подижу дувани с тога се примедба предтходница не може однести на мене. Ја сам мљења да се она лицитација не одобри. Мени се чини да је досадашњи кинрација подигао сам зграду с обавезом да је уклони после изнесене рока. И сад, кад би овај закупац морао да руши ту страћару, допустити да дувани неизвадне количине од 1000 дин. да други подиже исту такву. Била би неоправдана погрешка. Ја имам сагласан ни с тога да општина подиже из својим планенима страћаре ни да допусти другима да то чине за дувани неке неизнатне користи. Са тога гледишта ја мислим да ову лицитацију не треба одобрити него може се још дати под закуп за сиганке дрва и т. д. али никако ради полизања каквих било ћупера.

Ђока Ж. Нешић. Ја сам мало час говорио само у томе погледу, да је требало ову лицитацију држати раније и гледати да се не опитете грађани које само пустили да на општинском плацу подигну кућу. Хоћу да кажем г. Главинићу да општини не сме и не може бити сме једно хоће да или неће добити 900 или 800 дин. При садашњим нижим радовима нису више на одмет ни једна пара. И та тога ја мислим да ову нашу на овај начин има најбољу употребу. Држава не би само могла бити јер је само праведна те не би било право. Ја сам за то да се одобри ова лицитација и да се поново закупац да позови каушију.

Стеван Чађевић. Ја сам хтео да кажем у почетку мога говора а у одговор на напомене Главинића: да има болих кућа по изгледу на су надо склоне а има бондручаре које су добре. Вар је наздух у нама добар нао и у болим кућама и само нека се одржавају у овстоји на је здраво становати у њима. Ако је та зграда лепше подесна, ја сам за то да она остане. г. Ђока је у осталом и моју мисао исказао јер је, донета, општини београдској сваки динар добро дошао и не треба да ни се имања без потребе а те бар опе нема.

Председавајући. Одобравам одбор ову лицитацију с тим да лицитант позовка каушију (одобрава).

Секретар прочита лицитацију о данашу општинске вање код Убавкића винограда на другу товициерском под закуп за три године год. кирија је 73,50 дин. пре је биза 170.)

Коста Главинић. Ја мислим да би требало одредити санитетску комисију: те да се увери да ли је извршена дезинфекција оне страћаре па тек пзаку. јер је на ње изнето тро е умрле жене од дизтерије.

Председавајући. Ово односно комисије, ја прамам да изврши. А одобравали одбор лицитацију, која је по четврти пут продавана? (одобрава се).

Састанак закључен у 8 часова по подне.

Дрмана 5. Новембра 1892. године

Председник. Има довољан број одборника, да се може почети. Отварам одборску седницу и молим да саслушате записник прошлог састанка. (Секретар чита).

Има ли ко шта да примети на записник? (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

На основу правилника о цени хлебу по досадањим ценима житу, остаје цена хлебу исти као и до 1. новембра и то је 18 пр. дин. Ово се одбору саопштава ради знања. (Прима се).

Сад имате чути лицитацију. Прво лицитацију за издавање под закуп 19 месарница на велином тргу (Секретар прочита).

Г. Брнић. Коста Павићева добио је два дућана за цену за коју Вељко Савић један дућан. То није право и ову лицитацију Костину потребна одобрити, јер није право, да Павићева плаћа за 2 дућана 1500 дин. а Вељко за један дућан толико исто. С тога сам да се једна друга лицитација за та два дућана а сгало да се одобри

Ђока Новаковић. Сетиће се одбор, да је једном приликом одређена комисија, која је имала у задатак да разниси шта треба да се уради о тим дућанима. Она је радила и напиза и подвела извештај и пажњу остала казала је, да потреба да остану ти дућанчићи с тога, што су они направљени противно санитетским прописима. У осталом разлог је и тај, што треба једном да се престане са продавањем меса по оваким дућанчићима нечистим и за здравље штетљивим. С тога разлога ја сам противан да се ти дућани дају под праћу, јер општина не треба да тера толику шпекулацију.

Милутин Марковић. Ова је ствар доста важна за општинске интересе и држим да о овоме питању можемо говорити. Мени се чини да за сад завишење г. Ђ. Нова-ковића о томе не може да буде управљено с тога, што држим да то питање треба да се прочуи и да се нађе друга начин, како да се тај приход другим замени а да ти људи буду на такоме месту где могу то да раде. Треба дакле више времена да се то оцени. С тога у ваведу ни сам против ни предлогу но само сам противан до ми за сад једин част приход напустимо. Али да би општина имала право ову лицитацију поништити временом, држим да се може у условима уметути једна тачка по којој би се казало, да општина задржава да у току времена исшита ову ствар и да може затворити те дућане.

Што се тиче саме лицитације слагасам сам али не са гледиша г. Брњићевог, јер кад ми оцењујем једну ствар у одбору за општинске интересе, морамо да обратимо пажњу на све на тек онда да донесемо одлуку. Поито је један добио на лицитацији 2 дућана за једну цену, а други за један дућан за толику исту цену о томе не мо-

---

У Крој место некадашњи ст Вранаконта сад ће доћи достојан му заменик Балтазар Перлучи[1]. Он изнађање са собом, како бе-нисни писао нам, само четири хиљаде оста-ри стотине људи[2], али то беху све чеди-ерци. Што се тиче Скендербега, он с оста-лом војском беше напао Грађу, како би могао увек приватити у исмоћ овој страни, где би била најнежа опасност.

Међутим само неколико дана после доласка Балабанова у Арбанију, падне под Кроју и Мухамед. Да би су Мзечићи ишс-моћ једним од 4-ог јуна[3] јављали за његов или за Балабанов долазак, тешко је од-редити. Ми пак вине мислимо, да је најбоље бити ако се узме, да се у њему оба она упала спатрају као један, што и јесте у самој ствари. Али, ако нам се овим документом и не казује то, што сад истакосмо, казује нам се нешто друго, што је још много важније. По њему ми знамо, да су Турци до 4 ог јуна већ били у Арбанији а с тиме и то, да је без сумње већ с њима дошла Јусуфи и опсада Кроје била започета.

При посло султанов, кад сиђе иод Кроју би тај, да табор окопа добрим шанцевима и да постиви на све стране јаке страже. То је радио с тога, што је хтео да уклони сваку могућност Скендербегу, да изненадним нападима узнемирује г. пола. Обезбедивши се с те стране, пре но што би започео бомбардати тврђаву, он покушао не би ли је нако задобио мирним путем. С тога, неколико дана по доласку свом, пошље два посланика команданту кројским и позове га да му се преда, обећавајући да ће му потписати какве год хоће погодбе. Али Перлучи не беше гори од Вранаконта Он одговори, да он нема никаква права да преговара о какој предаји, кад му господар неје дао те власти.

Гледајући на каком је месту Кроја, Мухамед још одмах по доласку свом беше увидео, да ће се ту силом слабо што ус пети. Ну иак, не могући од срамоте да се врати натраг не учинивши баш ништа, заповеди да се на град осну сини топови. После неколико дана на видовима беше већ пеших бреша, те пасторо буде одређен и дан главнога напада.

Још се тог дана сунце не помолило не беше а јаничари већ стојаху пред султаном, спремни да јуриу на сваки миг његов. Кад их Мухамед онде онако сиђене и храбре, и над ни су дивље узваке, ов-е та опет нада, да ће му предузеће испасти за руком. Али она се брзо расплину у дим. У јаничани беху још увек сви храбри и неустрашиви пајници Скендербегови, ко-ји ма ни Мурат за четвних пет месеци не беше могао ништа научити. Сваки напад јаничарски буде храбро одбијен и Мухамед јаничарски буде храбро одбијен и Мухамед сваке године неколико часова кравне борбе, морадс сравно повући у табор а с ту-дном штетом својом.

(Настаиће се)

---

[1] Код Fam. Barbi. St.

[2] Међу онима су без сумње они, о ко-ме сте-ли-ли писали, који доласка Скендербегу изјављају 18 мар-та да поводу Скендербегу у помоћ, а доцније и неки други [illegible] Скендербегу, да је обећавао то, што је некакви пријатељи звали султан – Перлучи, а не Арбанаси? Ну на сад питање то ћемо боље ис-тражити и ако реши посадај затвореног дерана пасту и 22. новембра исто године, где се та вараси каже: Quia-nam, prius ex eo deinde Scanderbego nihil sapiens ex omni decisse alius sibi opinium Crole, [illegible] [illegible] [illegible] pedilibus n. 3. Secr. cons, Reg. vol. XVIII. c. 17. Liebr. 8., Lidlar o odnosnim ora, knj. X., c. 384.

[3] У том смислу стоји једно сарајевско рукопис песа да Балкатиј пан а Бенеа ловно Пиколи једно а пеисто семенитије Дибиди, Турски сам Ингелз спомиње за Албанију ипак..." Secr. cons, Reg. c. XXII. c. 146. Liebr. 8., Lidlar ods. knj. X. стр. 387.

жемо ни говорити, јер су сви дућани дати под аренду. Но може се неодобрити лицитација с тога што није било услова са којих би се могло рећи, да ове године буде мања аренда, него што је у прошлој години и кад ништа није измењено, онда треба иста цена и да остане или да буде већа. Даље с тога сам следила да минималну да се лицитација неодобри.

Мата Јовановић. Господо. Одавно постоји потреба, да се оне чатриље где се продају спаваћинске памучаре склоне и да се те месарнице саставе у сталне продавнице. Општина треба у томе да предахвати. Ова треба да потпомогне сеоског, који хоће своју родњу да уреди. Овакве продавнице нарочито не треба дозволити из санитарних обзира а ни интерес престоонице то нескаже тога нарочито зато кад се спреда јако и брзо развија. Ми треба да забрањимо сваком да може продавати месо на пољу на отвореном месту, већ да мора имати дућан да има чисту меру да има у истом водовод и друго. За сад ни ја не бих дозволио да се приход општински укине до прног маја идуће године, а за то време да сваки који у близини дућани на да се у исти усели, те да се један пут дигну те чатриље како се не би осећао непријатан задатак.

Гавра Бркић. Овде на неликој пијаци има више месарница и то је услед неког општинског интереса. Како су ти дућани постали, то зна највеће инжињерско одељење. Остали дућани прављени су како је који хтео. Доби дућани дозволени су само за говеђе месо а они горњи да продају само прерађено месо као што су: шницле и друго суво месо, а општина је дозволила да продају и свињско сирово месо. Сад опет то зове под аренду, а то не сме да буде. То је погрешка. Ми смо одредили једну комисију да регулише пијацу. Та иста комисија треба да изађе и ја сам члан те комисије, а она ништа не ради нити ме је до сад звала, те и незнам шта се ради. Комисија треба да састави свој списак и да каже како мисли с тим дућанима (чује се: То има). Ако има то стоји у цену, а у одбору није изнесено.

Ја потпомажем г. Поцајковић а и Мату у томе. Давас београдски дућани стоје празни с тога што општина спекулише. Ово истина треба заштитити општинске интересе. али као грађанин ја морам да заступам и своје и општинске интересе, јер не може општина толико да спекулише да заговори дућане својим грађанима, од којих толике горете тражи — С тога сам да се дућани на великој пијаци што продају сирово свињско месо заговоре и уступе у зидане дућане.

Соломон Азријел. Ја сам господо члан те пијачне комисије. Наши изненађ гласи да они горњи дућани ништа и неиспоље а они велики дућани, који су пола зидани да остану. С тога сам да се за оне мање дућане неодобрим лицитација а за велике да се одобри.

Марко Велизарић. За заиста уважавам разлог г. Поцајковића и г. Мате Јовановића и заиста треба уклонити са пијаце све дућ не у којима се продаје месо, а не одговарају санитетским прописима. Но ја сам по Београду посматрао и све дућане и видео сам, да ни дућани нису ништа бољи и кад би само преместили дућане с пијаце било би, да ни једног дућета немо у другу. Ја сам за то као што је казао и г. Милутин, да је ово једно питање које никако не можемо једно решити, већ треба да се образује комисија, на она да састави правила и план, по коме би сви дућани за месарнице одговарали свима условима на онда да подиђе извештај свој одбору на решење, или на поселетку да се сазвали дућани удесе према новим правилима и плану који би се саставио. Но док та комисија то прочи и да би грађани такве дућане сазидали извесно прокође година дана. С тога сам сада за то, да ови дућани остану и даље.

Друго што се тиче лицитационе цене, мене та никако не изненађује за то, што кад сво градски буџет износи само да ово добија за 100 хиљ. дин. више од гонеших кадшинка а то је опет стога што се те године мање гонеће месо продавало, а много више свињско месо. О томе треба г. Бркић да нам каже. Ја сам за то, да се лицитација одбри.

Бока Нешић. Ја сам господо, дошао до ције и ни сам чуо кад је прочитан протокол лицитације. Али ја мислим после одобреног буџета не можемо сад да говоримо о укинуће тих дућана, јер је са решењем буџета у исто време решена и ова стар и сад не можемо смањивати приход општински. С тога нека комисија то питање проучи и нек састави и услове да дућани буду зидани.

Милош Трпковић. Ја сам противан спима дућанима што постоје на пијаци. Грађани плаћали кубе и дућане на питорани с тога, што су пуштени дућани по пијанама. Истина општина ће с тим напутити, али ће грађанство добити. На пијацама треба дозволити продавање само зелени, а друго све да буде по дућанима.

Светозар Боторић. Мени се чини господо, да смо се ми удаљили од главног питања. О тим дућанима решено је са ја шењем буџета и то не може бити другчије.

Овде су пале речи, да дућани не одговарају санитетским прописима, и како наука захтева. Ја питам господу одборнике да ми кажу, да ли има једне зграде у Београду а и дућана, да одговарају тим прописима. Кад министар грађевина и народна скупштина неопходно су парошима а нарочито у Београду, какве куће треба да се праве, ја не знам готкуд сад одбор то да пропише и по ком то закону сме да чини. Људи продавају по влажним кнар тирама на њихо питања, а ми хоћемо нешто друго. Нема места господо о овоме ни да се овде говори но само може бити говора, хоћемо ли одобрити лицитацију или не ћемо обог ниске цене.

Г. Бркић, каже, да је инжињерско одељење прошлило какви дућани да се праве за касапнице, па сад хоће да се и ти дућани укину а да ли то може над су они направљени онако, како је општина казала. То би било неправо и стим се ја не могу сложити.

Председник Сад је питање хоћемо ли одобрити лицитацију, а за укинуће нека остане да се одбор размисли (тако је).

Вељa Тодоровић Господо. Овде је пред нама питање хоћемо ли одобрити лицитацију или не. По томе ми можемо само о томе говорити а не о нечем другом. Сад се изнеси предлог о укинуће дућана. То је ново предлог и не може се о њему решавати, већ нек иде у комисију (тако је).

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИЛИГЕНТАРСТВО:

а) За чишћење дилиџана (шпиљарда) без разлике на величине	0.20 д.
б) За мазање шпиљарда	0.20 д.
в) За ушење	0.40 д.
г) За мазање ушење шпиљарда у господским .	0.50 д.
д) За чишћење дилиџана са два спрата . .	0.25 д.
ђ) За чишћење простог дилиџана	0.10 д.
е) За чишћење чушкова од 2 и по метра дужине са кубом	0.10 д.
ж) За чишћење чушкова од 2 и по метра дужине са кубом	0.25 д.
з) За чишћење дилиџана (шпиљарда) без разлике на величине	0.75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМЕЋАРА И ЈУЖИНКА:

а) Од кубног метра	10.00 д.
б) Од јужинка	0.50 д.

III. ПОСТАРИНА:

а) Мерила за вагање на градској вази . . .	3.00 д.
б) Обавезалници натраћене марке стоје . .	1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за одрас	7.00 д.
б) Гроб за одрасле	12.00 д.
в) Мала гробница	185.50 д.
г) Велика гробница III реда	109.50 д.
д) Велика гробница II реда	1179.25 д.
ђ) Велика гробница I реда	1684.65 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а) Мртвачка кола сваре са 2 коња	12.00 д.
б) Мртвачка кола са одељењем са два коња .	24.00 д.
в) Мртвачка кола коња сва 3 коња	36.00 д.
г) Мртвачка кола коња сва 4 коња	72.00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЂЕЊА

са покретне: Соломонске, Теразијске, Врачарске и Варошке.

1. Од себе и кућнице или мање дућана са собом . . . . . 0.25 н. д.
2. Од две или три собе, са кућницом или мањег дућана са магазом . . . . . 0.70 н. д.
3. Од четири или више соба са кућницом, од кавене са кућницом, од гостионице са кућницом без пивне . . . . . 1.50 н. д.

Са покретне: Дорћолске и Палилулске.

1. Од собе и кућнице, или мањег дућана са собом . . . . . 0.20 н. д.
2. Од две или три собе са кућницом или мањег дућана са магазом . . . 0.60 н. д.
3. Од четири или више соба са кућницом, од кавене са кућницом, од гостионице са кућницом без пивне . . . . . 1 дин.

Са суда општине београдске 29 Августа 1892. год. Бр. 9445.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Ђурића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 51 ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за страно земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 13. ДЕЦЕМБРА 1892.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПаРА ОД ВРСТЕ
Претплату сваки ступања на власт суд а исто
Рукописи не враћају се
Необрађена писма не примају се

Грађанима града Београда

У смеси са својим раније решењем од 30. Новембра 1892. год. Бр. 11705., којим је сазват општински збор за дан 13. Децембра 1892. године ради избора тридесет и два одборника и шеснаест заменика одборских општине београдске — суд општине варошн Београда објављује грађанима, да ће по правилима г. Министра унутрашњих дела од 5. Децембра 1892. год. Бр. 19546. бити овако састављени

КВАРТОВНИ БИРАЧКИ ОДБОРИ

ЗА ЗБОР САЗВАТ 13. ДЕЦЕМБРА 1892. ГОД.

Кварговни бирачки одбор састављаће **ПЕТ** лица, од којих ће на дан избора **ПЕДЕСЕТ** гласача кад дође или сваког кварта у 8 сати изјутра или мало доцније, ако дотле не буде на окупу ПЕДЕСЕТ изабраних ТРИ лица за чланове бирачког избора дотичнога кварта.

Остала ДВА члана одбора суд је општински поимо одредио за сваки кварт од свих лица, која су збором од 12. Јануара 1892. године изабрата за чланове сталних бирачких одбора, и то:

За кварт варошки

Михајла Илића, трговца и Марка Петронијевића, кројача.

За кварт Врачарски

Пају Михајловића, председника гл. контроле и Ђорђа Исаковића, чиновника.

За кварт Палилулски

Љубомира Јовановића, кројача и Милића Тодосијевића, бакалина.

За кварт Теразијски

Перу Маринковића, абаџију и Симу Матића, гвожђара.

За кварт Дорћолски

Јеврема Петровића, терзију и Богосава Поповића, берберина.

За кварт Савамалски

Јекту Најдановића, месара и Владимира Чортановића, гвожђара.

Ако ко од оних поимо одређених чланова бирачког одбора не дође на збор у време законом одређено, његово место попуниће виде означени број бирача изборм.

Бирачком одбору овако састављеном председаваће годинама најстарији члан тога одбора. Ако ће у одбору ни с које стране о тим појави сумња, онда ће се председник поимо одредити.

Главни бирачки одбор састављају сви председници бирачких одбора из кварговна.

Председник овом главном бирачком одбору биће председник општине београдске.

Бр. 11897
13. Новембра 1892. год.
у Београду.

Председник општине београдске
П. ТАТИЋ с. р.

Секретар,
Урош Кузмановић с. р.

Наредба

Ради чистоће, лакшег и сигурнијег саобраћаја као и углед престонице, суд општине гар. Београда.

Наређује.

Да се тротоари одржавају чисто и са њих снег и блато уклања; а кад је полеглина, да се по тротоарима посипа песак, пепео или томе подобно.

Ко би пренебрегао ову грађанску дужност казниће се по § 526 кривичног закона.

Од суда општине гар. Београда 27. Нов. 1892. год. АБр. 16644.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Збор. Данас је збор грађана београдских за бирање одборника и одборских заменика. Гласаће по четвртинама у петим зградама и преторијама, где је било и прилично гласака за уређу општинску. Исто ће тако сваки гласач гласати на истом месту, где је и прошлог пута гласао.

Божићна милостиња. Као сваке године, тако су и ове разделили списком свима државним властима и установама као и разним приватним удружењима, корпорацијама и појединцима ради прикупљања милостиње, што се пред Божићне празнике раздаје сиромашној сирочади. Београђани се увек до сада милостиво односили према сирочим сиротињу грађана и обилато их овом на и сваком другом приликом даривали. Надамо се, да ни ових пута неће изостати њихов дарак, да и сиротиња може са нестрпљењем и мирном душом дочекати највећи празник хришћански „Рођење Христово.

БУРАЋ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једним генеалошким табелама)

(Такмичарски прилог за годишњу награду српске краљевске академије београдске)

мото:

Скендербег је орао Албанаца

ГЛАВА ШЕСТА

Доласак Мухамедов под Кроју

(наставак)

Кад је био овај главни напад, неје баш тачно познато; ну сигурно је да је био од прилике тамо при крају јуна. Међутим, после једне тако страшне погибље, Мухамед неје могао више остати под Кројом, и наређује због тога, што је сад нагледа на какав увек било још много мање. Требало је даље подићи опсаду с тврђаве, па или се пратити право у Цариград или опустошити и ојадити Арбанију с друге које стране. Султан се реши на ово друго и само на неколико дана за поменутим нападом, већ је његова војска остављала Кроју, па се крстала противним правцем од Цариграда, на запад према Јадранском Мору.

И за овај се други, иначе веома важан тренутак, такође не зна тачно време, ну опет, као да се с поуздањем сме тврдити, да је он био баш прних јунских или са самим последњих јунских дана, јер се већ 7-ог јула у једном овоме господе мletачке налази о њему помена у сваком реченица: „нама је било веома мило кад смо дознали, да је његов (т. ј. Скендербегово) место Кронја сасвим о божјом помоћу и његовом (т. ј. Скендереговом храброшћу)“.

Али таме што се Кронја била ослобођена страшне опсаде, опасности по Арбанију не беше ни из далека ни сама нестало. Шта више не зна се, шта је по њу било горе, да ли да је султан и даље остао под Кројом или то што се био спрашио на другу страну. Суд тежину садашњега положаја увиђао је добро и Скендербег, али му је

[1] „Quod vero hoste terra (т. j. Scanderbego) Croyae per dies quatuor pergere circumeo lyrico dominii consecutione ex gratulatione (vero rubet) intelligere“. Sacr. vers. Rog., vol. XXII. c. 173. Ljubić S., Listine o odnošajih itd. v. 3. kn. X. str. 371.

писма о лицитацијама, износи пред одбор. И онде је изнело резултат државе лицитације и вели да је ту држало за то што је изнело рок закупа дућанима касапским. Кад је већ лицитација држана, онда је изнало ставити и тај услов, који се сад поменуше, а кад није то учињено, онда не треба ни сад, јер би се штетили интереси општински.

Васа Новковић. Тако исто може бити штете ако се санитетског гледишта морало нешто оне дућане рушити.

Председник. Ко је за то да се одобре оне лицитације које су поништене за општину, и да се за оне друге које нису поновиле држе друга лицитација, тај ће гласати — за, а који „е против, гласаће против. — 44 гласаше гласаше. Гласало је 15 за, 5 против а један није ту.

Васа Тодоровић. Ја сам био тога мишљења и предложио сам да се образује комисија по предлогу неких и да она у скоро поднесе извештај (чује се има комисија). Треба да се нађе на какав начин како да се замене овај приход — да ли да се узме са сиих или да се диду пријатинама или да општина прави зграде па нијаки и т. д. Најбоље, дакле, да то комисија прочуи.

Председник. Да предложим да дадате тој комисији г. Пашу Поповића лекара, д-ра Марка Лека (чује се и Мату Јовановића!) Усвајате ли то! Усвајамо!

Сад имам да вас питати о овоме:

Ја сам по захтеву командаита VII. пуковског округа, нашег пред одбор те је одредио нашему г. г. одборнике који ће да иду у атар општине те да одреде земљиште за безбожне пуковског шкара. Данас је та комисија требала да се састане но како је Његовић болестан — а и он је један комисије — и њиово да не може ићи, то нас мoлим да одредите место и час, другог пута те да скупе оку етнар г. г. Шелом Тодоровићем и Милутином Марковићем (бира се г. г. р Алкалај)

Светозар Богојев. Ова комисија је одређена због тога што је VII. пуковска окр. команда. односно државна, заузела општинско земљиште, ово 5 дана орања, општинска та, подиже бараке међутим општина плаћа пирез на то земљиште. Ако, дакле, општина није могла помоћи. Пошаље пријаве није смео дарати на под коју цену а без пе беше веома осудљив и у односу и у свему. Ну као да је у вољу, — ма да му је он било потребан — трпео најпређу осуду људе, јер ми Мухамед подиже опсаду, ирва шетова молба Мамељина би та да му по њему што помаша.

Мамељи и на ту молбу његову одговорише поменутим писмом од 7-ог јула. Они се у почетку најпажљ. да му не могу послати ништа, јер су и сами преоптерећени многим трошковима, али на посљетку обећаше, да ће покушати да му дају две хиљаде дуката, а јамише да му и сад шаљу преко своја пријатеља једну хиљаду[1]. Сем тога бадраху га и опомињаху, да и даље брани храбро и себе и њих.

Међутим, да време овим преговора, Мухамед предузеше у Арбанији све дубље и дубље. На отпор какав ни не наилажаваше нигде, јер ишао и не помишљаше да се и тавна задатка може пауставити у свом току.

[1] „... Sed quoad quinquaginta aureos pertinet gratulationis causa inditi modo expressi superabundabat, tamen in singula centum. Illis duabus centenariis (e pessuli sibi dari fecerit ne dicatur II. mille, et plus mle dicatur sibi dari consulisse non pro perfectione negotii Albaniae.“ Sacr. vers. Rog., vol. XXII. c. 173. Ljubić S., Listine o odnošajih itd. v. 3. kn. X. str. 372.

шчина мора дати то земљиште државна управа, онда је дужна да сноси терет експропријације. Ако општинска управа не би могла да сноси терет експропријације, онда је дужна да сноси терет експропријације. Ако општинска управа не би могла да сноси терет експропријације, онда је дужна да сноси терет експропријације.

Председник. Мијаило Начић, одборник, тражи реч.

Мијаило Начић. Господо, ја сам се јавио за реч да кажем да ја не могу гласати за предлог г. Ђорђа Ивановића, јер сам ја сам био у комисији која је прегледала ове плацеве, и ја сам видео да је ова комисија радила по закону, и да је све урађено како треба. Ја не могу гласати за предлог г. Ђорђа Ивановића, јер сам ја сам био у комисији која је прегледала ове плацеве, и ја сам видео да је ова комисија радила по закону, и да је све урађено како треба. Ја не могу гласати за предлог г. Ђорђа Ивановића, јер сам ја сам био у комисији која је прегледала ове плацеве, и ја сам видео да је ова комисија радила по закону, и да је све урађено како треба.

Председник. Ја сам се јавио за реч да кажем да

Хоћете ли г. Боку Новаковића, и Боку Нешића? (Пристајемо).

Сад дозвољите да вам прочитам писмо инжењера, који је тражио плаз за кеј у Београду. (Секретар прочита).

Ја мислим да овај извештај примимо к знању и да радимо ако се што узмогне радити и по њему.

Бока Димитријевић. Да ли је инжењер који је поднио пројект за грађење кеја већ разрешен од дужности? (Није). Ако се не нађам ни је погођен само док то сврши.

Председник. По уговору, њему је одређена и плата и рок, до кога ће остати у служби; и тако ће и бити, а овај инвентај ја мислим да се преда стручној комисији да оцени и види шта може да буде.

Милан Бајестановић. Ако постоји уговор са г. Марсеном, онда се уговор мора одржати, но поште он неће имати и сва она израде која, то да се употребе на други рад.

Милеа Борбојевић. Вели се, да се г. Марсеном употребе на други рад. Пошто ће дуго времена морати да се испитује тај пројект, то се мисли да му треба дати други посао. То би било лепо, али жалим ће посао на зиму да ради? Ја мислим, да је најбоље да се отпусти.

Председник. Кад уговор постоји и ми и он морамо се њега придржавати. Ако сте вољни, ја ћу вам дошиље дошети тај уговор. (Добро).

Изволите сад да чујете реферат грађ одељења за неколико предмета.

Шеф Одељења. Вама је познато да је решено да се постамент за Немањићеву статуу изради од тончиферског камена пречо неког ових предузимача. Но предра чуку грађ. одељка то би коштало око 1500 дин. Међутим ја бих вам учинио један други предлог, јер држим, да тај споменик заслужује боља камен од тончиферског кречњака — ја бих вам предложио српски грашит. Такав рад заједно са ћубидментом коштао би по предрачуну 3160 дин. Молим вас да решите хоће ли да се ради од тончиферског кречњака или од гранита.

Председник. Пошто је познато, да је избор решио, да се о трошку општинском намести та статуа; само није решено од кога камена. Сад грађен. одељак жели да и то реши.

Бока Димитријевић. Ја се слажем са управником грађен. одељка и желио бих мало боље споменик. Но хтео бих у исто време да знам, над ће се то израђивати. (Чује се: Зимус за пролеће).

Милан Бајестановић. Ја бих желио да нам управник каже кад ће тај посао бити готов, имамо ли предузимача за то.

Управник Селесковић. Посао би се дао зимус. Једини предузимач то је Чобинац, а он је врло спор у својим пословима, али мислим да ће до пролећа бити готов.

Председник. Одобрава ли се израда од гранита? (Одобрава се).

Управник Селесковић. Ви сте ове кратке времена решили да се направе две шупе за кола. Према томе решењу ми смо три шупе држали хипотекцију и није било никаква да инспектира; и тако не остаје ништа друго него да радимо у режији. То су колеке шупе од којих би једна требала да буде код „Трешње" а друга међе бити довиша би у „Француској чаршији" или на „Зобничкој пијаци".

Јакир Јанковић. А што се не употреби она пећина у „Палилули".

Управник. Радимо на томе да се и пећина употреби, али ће нам требати и оне шупе.

Бока Димитријевић. Да ли је колеринча баракa толико инвентарна, да се може сама платити, или би се могла за шупу употребити?

Управник. Колико сам ја извештен је кора су предложили да се она бараква остави те да се у њој лече болесници од дизентерије.

Илија Борбојевић. Ја мислим, да би се могла на тај начин кола онде да сместе, ако би се тоновни и лотре расклониле и сложиле. На кад је потреба да се опет саставе. Не радили се тако, онда нам не би могла стати ни у баракн.

Милеа Бајестановић. Ја само не бих био за то да се поднже шупа на тобџијској пијаци, јер сво то место резервисали за основну школу.

Милутин Марковић. У једној од пропих седница ми смо говорили о избору места за подизање шупе и у колико се сећам пећина је зала мишљење, да се на местима где су пијаце, не подижу шупе. Мало нам је других погодних чуда по пијаци, него бн требали још Лумеле да подижемо! Ја мислим, да бн најподеснеје било да поднгнемо на политичком плацу код општинске зграде „Споменика". То би била пећина шупа, а мала за обичне потребе могла би бити на подеснем месту у пароши

Председник. Г. Селесковић каже, да се она шупа неће градити с лица, него у дворишту, те према томе неће ништа сметало да се и у пароши подиже.

Одобрава ли, дакле, да се ради у режији?

Гаврн Бркић. Ја сам и пре био тога мишљења и сад се придружујем мишљењу г. Ивића, да би требало кола расклопати, јер би на тај начин за једну четвртину мање требали, а то би нас грађење изгог једнпше и мање стало.

Тодор Селесковић. Господа имају потпуно право и такво рад бпо би са свим практичан, ал искуство показује да је то, што сам предложу не остварпво. И сама држава то би радила, кад би било могуће, али не иде. Ми у Благуљеву при управи војске тек, завнда имамо једну шупу у коју се спасавају склопљена кола, јер се расклопљена у случају потребе не би могла одмах састављати, пошто се појединн делови не израђују тако да би могли на снаге ако да подиети. Искуство дакле противи се начпној тежњи за уштедом.

Гавра Бркић. Држава кад треба кола она их одмах потребује а од нас кад би их захтевала, она би то чинила на 15 дана ранпје, за које би време ми могли помоћу мајстора све да отклонимо и у ред да доведено. За што би ми бацали новце нарп за ту шупу.

Председник. Ја мислим, да не треба да се упуштамо у пробе, кад су те чињене од стране држане и нису се показале као практичне него да говоримо о самој ствари, о грађењу шупа у режији.

(Свршиће се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ЗИМЕНЧАРСТВО:

а) За писаћење јавних (јавнобиљежних) ово ра-	
ђено на страгове	0,30 д.
б) За потврђење потписа	0,20 д.
в) За увидак	0,40 д.
г) За писање увидног записника у састављању	0,60 д.
д) За писаћење записника са два страна	0,20 д.
ђ) За писаћење протест записка	0,10 д.
е) За писаћење куповних од 2 до две потра-	
ђујуће са печатом	0,10 д.
ж) За писаћење куповних од 3 и све потра-	
ђујуће са више печата	0,20 д.
з) За издавање записника (записарја) без уписа	
на страгове	0,75 д.

II. ПРАЗНИЊЕ ЗОМБЕЉАРА И МУЖИЊА:

а) Од кубик метра	1000 д.
б) Од метра	0,50 д.

III. ИСЕЉАРИНА:

а) Марва за колеге за гвозду јама	2,00 д.
б) Одвожење погубљене марве споља	1,00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Грб за дечу	7,00 д.
б) Грб за одрасле	12,00 д.
в) Место гробнице	500,00 д.
г) Место гробнице III реда	100,00 д.
д) Место гробнице II реда	1000,00 д.
е) Место гробнице I реда	1000,00 д.

V. МРТВАЧНА КОЛА:

а) Мртвачка кола сама са 2 коња	12,00 д.
б) Мртвачка кола са пратњом са два коња	24,00 д.
в) Мртвачка кола сама са 4 коња	24,00 д.
г) Мртвачка кола сама са 4 коња	24,00 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ СМЕЋА

за квартове: Соломановић, Чукарички, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или живог дућана са собом . . . . . 0,25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или неког дућана са магазом . . . 0,70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од каквог се кухињом, од гостионице са кухињом без питаје . . . 1,00 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или живог дућана са собом . . . . . 0,20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или неког дућана са магазом . . . 0,60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од каквог са кухињом, од гостионице са кухињом без питаје . . . . . 1 дин.

Од суда општинна Београдско 26 Августа 1890. год. Бр. 9903.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Курсулића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић

БРОЈ 52. ГОД. X.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:
на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . . 7 дин.

ПЕТАК 25. ДЕЦЕМБРА 1892.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 3 ДИН. ПАРА ОД ВРСТЕ
Претплату моле сами уплатиоци на општински суд а сви дописи шаљу се уредништву
Рукописи се враћају се
Нефранко писма не примају се

РАЂЕНО 9 ДЕКЕМБРА 1892 ГОД.
У СУДУ ОПШТ. БЕОГРАДСКОМ

ЗАПИСНИК

Главног бирачког одбора за избор председника, чланова и кметовских помоћника суда општине варошки Београда:

У 8½ часова у вече састао се главни бирачки одбор, који се састоји из оних чланова:

Г. Спасоја Стевановића председника бирачког одбора за кварт варошки.

Г. Живка Недића председника бирачког одбора за кварт теразијски;

Г. Љубомира Уџи-Мирковића председника бирачког одбора за кварт врачарски.

Г. Милана С. Марковића председника бирачког одбора за кварт савамалски;

Г. Петровића Тешића председника бирачког одбора за кварт палилулски; и

Г. Мијаила Јовичића председника бирачког одбора за кварт дорћолски.

Према распису Господина Министра Унутрашњих дела од 5 новембра 1892 год. Н.№ 19.546 одбор се конституисао и изабрао себи за председника г. Живка Недића.

II

Председници појединих бирачких одбора подносе записнике. Зборова са приложеним гласачким списковима.

Пошто је одбор констатовао да су сви зборови држани у потпуном реду и по процесу закона, и да сви записници појединих одбора потпуно одговарају закону,— приступљено је пребројавању гласова у списку гласачких места и најпре је да је према гласачким списковима гласало пуноправних грађана:

I у кварту варошком	723
II у кварту теразијском	446
III у кварту врачарском	769
IV у кварту савамалском . . .	581 *
V у кварту палилулском . . .	363
VI у кварту дорћолском	651
Свега . . .	3,333

т. ј. три хиљаде, три стотине, тридесет и три.

Пошто према изборним списковима има 6,408 правних гласача то је избор извршен потпуном смислу закона, јер је гласало више од трећине правних гласача.

III.

Од горњег укупног броја гласача дали су свој глас:

За председника:

1. Петар Татић адв.	3,325
2. Вукашин Ј. Петровић нем.	5
3. Аћим Чумић нем.	1
4. Спасоје Стевановић	1
5. Стеван Д. Поповић	1

За чланове суда

1. Мијаило Јовановић	3,325
2. Никола Бошковић	3,313
3. Коста А. Симић	3,314
4. Стеван Ивковић	4
5. Васа Николић	4
6. Сербја Стаменковић	4
7. Коста П. Јовановић	4
8. Илија Рајковић	3
9. Јован Антонијевић	2
10. Мијаило Гатковић	2
11. Павле С. Цветковић	1
12. Јован Анђелковић	1
13. Илија Сашић	1
14. Јанаћко Јанковић	1
15. Мијаило Кр. Петровић	1
16. Димитрије Николајевић	1
17. Петар П. Јовановић	1
18. Младен Стојићевић	1

За кметовске помоћнике:

1. Панта М. Вози	3,320
2. Јанаћко Јанковић	3,320
3. Срећен Димитријевић	3,328
4. Данђан Димитријевић	3,325
5. Стеван Јорговић	6
6. В. Караниколић	4
7. Вучко Н. Илић	4
8. Урош Михајловић	4
9. Тодор Чупић	2
10. Сава Кровљанац	1
11. Павле М. Јовановић	1
12. Никола Пашић	1
13. Коста Јовановић	1
14. Риста Дамјановић	1
15. В. Витороић	1
16. М. Свидић	1
17. Драгутин Гођевац	1
18. Павле С. Цветковић	1

Према томе изабрани су апсолутном већином гласова:

За председника:
Петар Татић

За чланове суда:
Мијаило Јовановић

Никола Бошковић
Коста А. Симић

За кмечовске положаје:

Панта М. Бодо
Јанаћко Јанковић
Сретен Димитријевић
Дамњан Димитријевић

IV.

Овај резултат избора одмах је председник главног бирачког одбора објавио јавно скупљеним бирачима.

V.

Овим записнику прилажу се записници појединих бирачких одбора са свима њиховим прилозима.

Председник
Главног бирачког одбора
ЖИВКО К. НЕДИЋ с. р.

Деловођа
К. СКЕНДЕРОВИЋ

(М. П.)

Чланови:
Св. Стевановић, Љ. Узун-Марковић, Мил. Ст. Марковић, Петроније Томић и Михаило Јовичић.

рађено 18. децембра 1890. год.
у суду општ. београдске

ЗАПИСНИК

Главног бирачког одбора за избор 32 одборника и 16 заменика суда општине вароши Београда:

I.

Под председништвом г. Петра Татића, председника суда општине вароши Београда у 7 и по часова у вече председници бирачких одбора на појединих кварторима у којима је дакле вршен избор одборника и заменика, — а на вие:

Г. Спасоје Стевановић, председник бирачког одбора за кварт варошки;
Г. Живко Недић председник бирачког одбора за кварт теразијски;
Г. Љубомир Узун-Марковић, председник бирачког одбора за кварт врачарски;
Г. Милан Ст. Марковић, председник бирачког одбора за кварт савамалски;
Г. Павле М. Стевановић, председник бирачког одбора за кварт дорћолски;
Г. Милан Стојковић, председник бирачког одбора за кварт палилулски.

Сви председници поднесе записнике дотичних бирачких одбора са азбучним списковима.

II

Како је главни бирачки одбор прегледао записнике свију бирачких одбора и поднете списковне, то је констатовао да је гласање и избор текло и извршен у свима кварторима у потпуном реду и по прописима закона о општинама.

III.

Приступљено је пребројавању гласова, датих у појединим кварторима о расподељивању гласова на поједине кандидате.

Гласало је свега пуноправних грађана

у кварту	варошком	707
„ „	теразијском	432
„ „	врачарском	727
„ „	савамалском	583
„ „	дорћолском	646
„ „	палилулском	324

Свега је дакле било у свим кварторима 3199

Пошто по азбучном списку има 6467 правних гласача то је овај избор пуноважан.

IV.

Од датих гласова имао је на поједине кандидате у свима кварторима и апсолутном су већином изабрани:

А) За одборнике:

1. Спасоје Стевановић, трговац	3195.
2. Гргур Мазаповић, професор вел. Школе	3195.
3. Михајло Павловић, трговац	3127.
4. Јеврем Андоновић, члан Касац. Суда	3194.
5. Димитрије Милојевић, трговац	3192.
6. Марко Стојановић, адвокат	3158.
8. Васа Николић, дрвар	3193.
8. Стеван Курчић, новинар	3193.
9. Петар К. Радовановић, трговац	3193.
10. Стеван Никшић, индустријалац	3193.
11. Никола Спасић трговац	3152.
12. Др. Никола Х. Николић, лекар	3194.
13. Трифун Борћевић, пекар	3191.
14. Светозар Стаменковић трговац	3193.
15. Михајло Јовичић, дрвар	3192.
16. Пера Тиодоровић, дошкар	3194.
17. Милија Јаковљевић, шпекулант	3189.
18. Јованца Варломан, трговац	3142.
19. Алекса Борисављевић, професор Вел. Школе	3193.
20. Јосиф Б. Хајим, трговац	3192.
21. Тихом. Ј. Марковић, адвокат	3152.
22. Јоца Ристић, баруџија	3190.
23. Михајло Михајловић, бакалин	3192.
24. Аћира Борћевић, професор Велике Школе	3159.
25. Стојан Најдић, шпекулант	3185.
26. Алекса Стевановић, ресерент Мин. грађев.	3193.
27. Глиша Стојановић, кафеџија	3191.
28. Светомир Поповић, сиџелџер	3193.
29. Драгутин Ж. Петровић, члан касације	3182.
30. Павле Цветковић, мисионарија	3192.
31. Сима Обрадовић, трговац	3191.
32. Стеван Јорговић, кабрикант	3194.

Б) За заменике:

1. Илија Чолак-Антић, пуковник у пензији.	3192
2. Илија С. Рајковић трговац.	3192
3. Милош Хаџи-Димић, чиновник	3190
4. Захарија К. З. Поповић, јувелир.	3191
5. Петар М. Михаиловић, шпекулант.	3192
6. Данил Були, трговац.	3144
7. Милорад Антула, чин. Народне Банке	3193
8. Сима Николић бравар.	3195
9. Тодор Чупић, земљоделац.	3192
10. Драгутин Настић, трговац.	3163
11. Иван Младеновић, бакалин.	3191
12. Вучко Ц. Илић, трговац.	3193
13. Владимир М. Димитријевић, шпекар.	3188
14. Љуба Марковић, сиџелџер.	3167
15. Михајло Штрбац кројач	3166
16. Стојан Златановић, опанчар.	4193

У.

Осим оних изабраних лица било је кандидата за одборнике и заменике у свима кварговима са малим бројем гласова и то:

а) За одборнике:

1.	Никола Нашић	1 глас
2.	Милутин Тарапанда	1 „
3.	Васиљије Мишић	1 „
4.	Љуб. Клерић проф.	1 „
5.	Сима Јовић	2 „
6.	Ана Стевановић	1 „
7.	Јован Милошевић трг.	1 „
8.	Гашпа Матић обућар	1 „
9.	Живко Недић земљ.	1 „
10.	Живко Луговац проф.	1 „
11.	Михајло Стевановић	1 „
12.	Мих. Милошевић трг.	1 „
13.	А. Бранковић адв.	1 „
14.	Милош Томић трг.	2 „
15.	Израил Русо	2 „
16.	Тиса Симић	1 „
17.	Дим. Димитријевић	1 „
18.	Ђорђе Аћимовић	1 „
19.	Јелка Павловић	1 „
20.	Пајта Живковић	2 „
21.	Стојан Тодоровић	1 „
22.	Дим. Марковић	1 „
23.	Коста Јовановић	2 „
24.	Урош Јовановић	2 „
25.	Владимир Милошевић	1 „
26.	Вацлава Карминзовић	1 „
27.	Мата Карминзовић	1 „
28.	Тома Матић	2 „
29.	Гавра Пурић	2 „
30.	Вера Видовић	2 „
31.	Урош Михајловић	2 „
32.	Милан Младјеновић	1 „
33.	Алекса Шапоњић	1 „
34.	Петар Марковић	1 „
35.	Михајло Младић кам.	1 „
36.	Ђорђе Цвећанин	1 „
37.	Михајло Вељковић	2 „
38.	Данџи Сто новић	1 „
39.	Младен Тукановић	1 „
40.	Димитрије Кнежевић	1 „
41.	Михајло Ристић	1 „
42.	Коста Јовановић	1 „
43.	Урош Урошевић	3 „
44.	Лазар Комарчић	1 „
45.	Димитрије Бошковић	1 „
46.	„ Ковачевић	1 „
47.	Јелта Медојевић	2 „
48.	Тодор Боровнин	1 „
49.	Наум Младеновић	1 „
50.	Лука Бојовић	1 „
51.	Димитрије Бимбић	1 „
52.	Петко Стојановић	1 „
53.	Никола Симоновић	1 „
54.	Вук пиш Петровић	1 „
55.	Крста Јовановић	1 „
56.	Тошковје Кумануди	1 „
57.	Гавра Дамјубић	1 „
58.	Милан Пјесчевић	1 „
59.	Илија Видаковић	2 „
60.	Тодија Марковић	1 „
61.	Риста Поповић	1 „
62.	Марко Дежић	1 „
63.	Пакле Стевановић	1 „
64.	Никола Ј. Протић	1 „
65.	Живко Јовановић	1 „
66.	Јока Бабић	1 „
67.	Урош Стевановић	1 „
68.	Драгомир Радуловић	1 „
69.	Милутин Ристић	1 „
70.	Милан Ж. Терзијевић	1 „
71.	Марко Барух	1 „
72.	Илија Буза	1 „
73.	Милорад Јанковић	1 „
74.	Димитрије Илић	1 „
75.	Љуба Дејковић	2 глас
76.	Стеван Чупић	1 „
77.	Светозар Јовановић	1 „
78.	Пера Дајван	1 „
79.	Димитрије Тасић	1 „
80.	Риста Паравац	1 „
81.	Арсен Лукић	1 „
82.	Петар М. Михајловић	1 „
83.	Вуко П. Илић	2 „
84.	Мата Антонијевић	1 „
85.	Михајло Милошевић	1 „
86.	Чеда Поповић	1 „
87.	Светозар Николајевић	1 „
88.	Милан Јовановић бегту	1 „
89.	Алекса Бибић	1 „
90.	Љуба Марковић	1 „
91.	Мих. Богићевић	1 „
92.	Себастијан Рош	1 „
93.	Атанасије Вујић	1 „
94.	Радивој Драгојевић	1 „
95.	Вела Тодоровић	1 „
96.	Лазар Радовић	1 „
97.	Стеван Чабелић	1 „
98.	Коста Михајловић	1 „
99.	Светозар Богорић	1 „
100.	Мих. Бончић	1 „
101.	Ђорђе Нешић	1 „
102.	Радов. Филиповић	1 „
103.	Филип Васиљевић	1 „
104.	Дим. Гајић	1 „
105.	Андра Одавић	1 „
106.	Михајло Вишковић	1 „
107.	Таса Кићетас Симић	1 „
108.	Никола Х. Поповић	1 „
109.	Светозар Ристић	1 „
110.	Лаза Дамњановић	1 „
111.	Милош Трнковић	1 „
112.	Марко Велимировић	1 „
113.	Ђорђе Вешковић	1 „
114.	Јован Ђурђевић	1 „
115.	Љуба Јовановић	1 „
116.	Ђорђе Наранџић	1 „
117.	Пакле Пашовић	1 „
118.	Милан Петровић	1 „
119.	Михајло Ђорђевић	1 „
120.	Коста Петровић	1 „
121.	Сава Вељковић	1 „
122.	Милан Ђорић	1 „
123.	Лаза Јовановић	1 „
124.	Милутин Марковић	1 „
125.	Марко Лесо	1 „
126.	Риста Петровић	1 „
127.	Тома Стаповићев проф.	1 „
128.	Вита Мацуревић	1 „
129.	Вита Марковић	1 „
130.	Никола Христић пенз.	1 „
131.	Драгомир Рајевић	1 „
132.	Илија Христовалевић	1 „
133.	Вић. Вселовић	1 „
134.	Евгеније Митровић	1 „
135.	Дим. Нешић директ.	1 „
136.	Урош Кузмановић	1 „
137.	Милан Пировчанац	1 „
138.	Вића Радовановић	2 „
139.	М. Ст. Марковић, адв.	1 „
140.	Драг. Гобеспи	1 „
141.	Мата Марковић	1 „
142.	Тиса Живковић	1 „
143.	Сава Јовановић	1 „
144.	Тодор Чорбић	1 „
145.	Тома Марковић	1 „
146.	Милан Антоновић	1 „
147.	Свет Марковић	1 „
148.	Младен Стаиков.	2 „
149.	Коста Недељковић	2 „
150.	Лука Шикић	1 „
151.	Пајта Стојановић	1 „
152.	Ем. Штајдлехнер	1 „
153.	К. И. Јовановић	1 „
154.	Пера Тапаскановић	1 „

155.	Недељко Стевановић	1 глас
156.	Пера Јовановић свећар	1 „
157.	Илија Миленковић	1 „
158.	„ Радовановић	1 „
159.	Тодор Остојић	1 „
160.	Хаџи Пашас	1 „
161.	Цветко Цвејић	1 „
162.	Ђорђе Стевановић	1 „
163.	Коста Струг	1 „
164.	Стеван Вожић	1 „
165.	Никола Тасић	1 „
166	Наум Најдановић	1 „
167.	Јован Шпекер	1 „
168.	Коста Милошевић	1 „
169.	Коста Димитријевић	1 „
170.	Лука Милићојевић	1 „
171.	Живко Матић	1 „
172.	Милан Јанковић	1 „

Б) За заменике:

1.	Стојан Тодоровић	1 глас
2.	Владимир Миловановић	1 „
3.	Живојел Карамитковић	1 „
4.	Гаврa Шурић	1 „
5.	Живан Живковић	1 „
6.	Стеван Јевтовић	1 „
7.	Стојан Јаковић	1 „
8.	Миленко Стевановић	1 „
9.	Наум Најдановић	1 „
10.	Јован Анђелковић	1 „
11.	Милан А. Вељковић	1 „
12.	Драгомир Здравковић	2 „
13.	Јеротије А. Милићојевић	1 „
14.	Јован Дробер	2 „
15.	Коста И. Јовановић	3 „
16.	Димјан Стојковић	1 „
17.	Вајпо Савић	1 „
18.	Риста Дмитријевић	1 „
19.	Пера Јовановић	2 „
20.	Петар Радосављевић	2 „
21.	Никола Вуловић	2 „
22.	Риста Миленковић	1 „
23.	Пера Савић	1 „
24.	Петар Мандушић	2 „
25.	Петко Ристић	1 „
26.	Живко Кузмановић	2 „
27.	Сима Вукомић	1 „
28.	Јован Јовановић	1 „
29.	Риста Лекић	1 „
30.	Младја Јовковљевић	1 „
31.	Дим. Ковачевић	1 „
32.	Коста Павићев	2 „
33.	Луб. Узун Мировић	1 „
34.	Коста Савић	1 „
35.	Светозар Стевановић	1 „
36.	Вока Брзаковић	1 „
37.	Стојадин Костић	1 „
38.	Дим. Милојевић	2 „
39.	Мих. Јовановић	1 „
40.	Свет. Јорговић	2 „
41.	Милош Дамјановић	1 „
42.	Стеван Дугалић	1 „
43.	Јован Јелић	1 глас
44.	Јенга Дајман	1 „
45.	Коста Гаванић	1 „
46.	Јован Христић	1 „
47.	Мих. Јанковић	1 „
48.	Ђорђе Дмитријевић	1 „
49.	Мића Петровић	1 „
50.	Милан Китановић	1 „
51.	Соломон Аврије	1 „
52.	Давид Алкалај	1 „
53.	Др. М. Радовановић	1 „
54.	Мих. Поповић	1 „
55.	Никола Вуловић	1 „
56.	Љубо Јовановић	1 „
57.	Видоје Витровић	1 „
58.	Милошић Милованковић	1 „
59.	Љуба Срећковић	1 „
60.	Лука Зеловић	1 „
61.	Ђуста Петровић	1 „
62.	Јеврем Петровић	1 „
63.	Пашта Стојановић	1 „
64.	Г. Штајцајснер	1 „
65.	П. К. Танасковић	1 „
66.	П. Тодоровић	1 „
67.	Аксентије Васић	1 „
68.	Михајло Вељковић	1 „
69.	Јенга Медиџијев	1 „
70.	Недељко Стевановић	1 „
71.	Владa Миленковић	1 „
72.	Владa Радуловић	1 „
73.	Коста Т. Јовановић	1 „
74.	Хаџи Пашас	1 „
75.	Глиша Поповић	1 „
76.	Дим. Атанасијевић	1 „
77.	Живa М. Бранковић	1 „
78.	Јов. Бешлић	1 „
79.	Лазар Јовановић	1 „
80.	Љуб. Петровић	1 „
81.	Вик. Јов. Протић	1 „
82.	Живко Шпекерац	1 „
83.	Милисав Михајловић	1 „
84.	Живко Протић	1 „
85.	Тома Рајковић	1 „
86.	Михајло Цукић	1 „
87.	Вукашин Петровић	1 „
88.	Урош Кузмановић	1 „
89.	Михајло Еремић	1 „

Све оно тврди главни бирачки одбор

(М. П.)

ПРЕДСЕДНИК:
Н. ТАТИЋ, с. р.

Чланови:

Јанко К. Недељ, с. р.
Љ. Узун-Мировић, с. р.
Сп. Стевановић, с. р.
Мил. Стојковић, с. р.
Милош Ст. Марковић, с. р.
Пов. М. Стевановић, с. р.

ДЕЛОВОЂА:
К. Скендеровић, с. р.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена хлебу. Суд општине нар. Београда решењем својим од 19. Децембра 1892. год. АБр. 12058. а према средњој цени жита за прошло полугодиште одредио је цену хлебу од 17 пара динарских по килограму а да се по напоја продаје леб по 20 пара у тежини од 1180 грама.

Ова цена предја од 20. ов. м. до даље наредбе.

Одбор општински. Новоизабрати одбор општински, пошто је предходно положио заклетву, имао је прву седницу у понедељак 21 о. м. на коме је међу осталом решио, да се утврђене болнице о општинском трошку, у којима ће се лечити деца болесна од дифтеритиса и шарлаха. Извршењу овога решења одмах је приступљено.

ОГЛАС

Суду општине нар. Београда потребна је зграда са неким одељењима или две зграде у једној авлији са скупа 8 или више одељења пространих, сувих, видних и здравих у којима би се сместила болница за лечење деце, болесне од шарлаха и дифтеритиса.

Грађани, који би имали оне локале и били подаци да их изнуде општини под кирију, нека се пријаве у што краћем року писмено или усмено општинском суду.

Од суда општине нар. Београда 22 дец. 1892 год. АБр. 12105.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска — Штампарија Петра Курчића, Обилић. венац бр. 14 — Уредник Урош Кузмановић